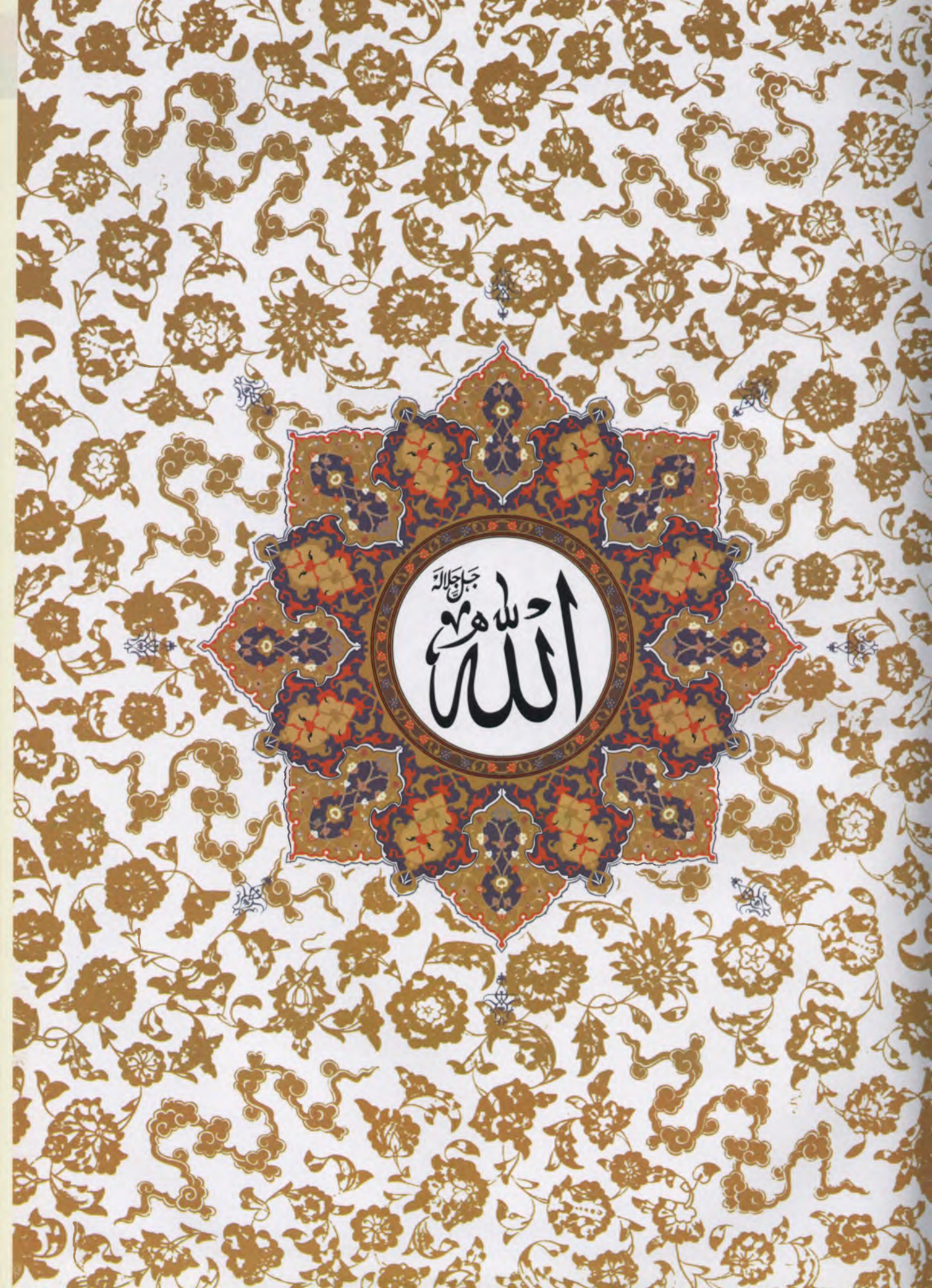

الله
أحسب
جبرئيل

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

elhamdû | rrahim | llâhîrrahmâni | bismi
Hamd | ve Rahîm | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢

rrahim | errahmâni | l'âlemin | rabbi | lillâhi
ve Rahim | O Rahmân | o âlemlerin | Rabbi | Allah'ın

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ٣

veiyyâke | ne'bûdû | iyyâke | ddîn | yevmi | mâliki
ve ancak sen- | ederiz kulluğu, | Ancak sana | O, din | gününün | maliki
den | ibadeti

نَسْتَعِينُ ٤

şsirâtâ lmüstekîm | ihdinâ | neste'in
doğru yola | Hidayet eyle bizi | dileriz yardımı, inayeti. (Ya Rab!)

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ٥

llez'ine en'amte 'aleyhim | şsirâtâ
O kendilerine nimet verdiğin mutlu kimselerin | yoluna

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ٦

vele ddâlin | gayri lmeğdûbi 'aleyhim
ve o sapmışların yoluna değil | o gazaba uğramışların

FATİHAH|FÂTIHA SURESI

1. FÂTIHA SÛRESİ

Mekke dönemin-
de inmiştir. Yedi
âyettir.

1. Rahmân ve Rahîm
olan Allah'ın ismiyle.

2. Hamd o âlemlerin
Rabbi,

3. O Rahmân ve Ra-
him,

4. O, din gününün ma-
liki Allah'ın.

5. Ancak sana ede-
riz kulluğu, ibadeti ve
ancak senden dileriz
yardımı, inayeti. (Ya
Rab!).

6-7. Hidayet eyle bizi
doğru yola, O ken-
dilerine nimet verdi-
ğin mutlu kimselerin
yoluna; o gazaba uğ-
ramışların ve o sap-
mışların yoluna değil.

2. BAKARA SÜRESİ

Medine döneminde inmiştir. Kur'an-ı Kerim'in en uzun sûresi olup 286 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

- 1-2. (Elif, Lâ, Mîm.) İşte o kitap, bunda şüphe yok, muttakiler (kötülükten korunacaklar) için hidayettir.
3. Onlar ki gayba iman edip namazı dürüst kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah yolunda) harcarlar.
4. Ve onlar ki hem sana indirilene iman ederler, hem senden önce indirilene. Ahirete de bunlar kesinlikle iman ederler.
5. Bunlar, işte Rablerinden bir hidayet üzerindedirler ve bunlar işte felaha erenlerdir.

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ مِائَتَانِ وَسِتُّ وَثَمَانُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rahîm	İlâhîrahîmânî	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

الَمْ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

lilmüttekîn	hüden	fi'h	lâ raybe	zâlike kitâbü	elif-lâm-mîm
muttakiler (kötülükten korunacaklar) için	hidayettir	onda	bunda şüphe yok	İşte o kitap	Elif, Lâ, Mîm

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

vemimmâ	şşalâte	veyükîmüne	bilgaybi	ellez ne yû/minüne
verdiğimiz rızıktan	namazı	dürüst kılarlar	Onlar ki gayba	iman edip

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ

bimâ ünzile	vellez ne yû/minüne	yünfikûn	razeknâhüm
indirilene	iman ederler	(Allah yolunda) harcarlar,	ve kendilerine

إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

yükün	hüm	vebilâhirati	vemâ ünzile min kablik	ileyke
kesinlikle iman ederler	bunlar	Ahirete de	hem senden önce indirilene	Ve onlar ki hem sana

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Imüflihün	veülâike hümü	mirrabbihim	'ale hüden	ülâike
felaha erenlerdir	ve bunlar işte	Rabblerinden	bir hidayet üzerindedirler	Bunlar, işte

BAKARAH | BAKARA SURESİ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

lâ yû/minûn em lem tünzîrhûm eenzerthêhüm 'aleyhim sevâün inne llezîne keferû
İman etmezler uyarmasan da onları uyarsan da onlarca ayndır Küfre saplananlara gelince

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ

velehüm Gışâvehî ve'alâ ebsârihim ve'alâ sem'ihim 'alâ kulûbihim llâhü hateme
Bunların bir perde inmiştir gözlerine de ve kulaklarını kalplerini Allah mühürle-
hakki inmiştir

عَذَابٌ عَظِيمٌ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا

vemâ vebilyevmi lâhiri billâhi âmennâ menyekûlû vemine nnâsi 'azâbün 'azim
değillerdir ve ahiret gününe Allah'a inandık derler İnsanların içinde kimi de vardır ki pek büyük bir azaptır

هُمْ بِمُؤْمِنِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ

illâ enfusehüm vemâ yehde'üne vellezîne âmenû llâhe yühâdi'üne bimû/min'in hüm
Halbuki sadece ken- dilerini aldatırlar da ve müminleri Allah'ı aldatmaya çalışırlar iman etmiş halbuki onlar

وَمَا يَشْعُرُونَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

'azâbün elimüm lehüm ve meradâ llâhü fezâdehümü meradun fi kulûbihim vemâ yeş'urûn
pek acı bir azap vardır bunlara ve hastalıklarını Allah artırmıştır bir hastalık vardır Kalplerinde farkına varmazlar

بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا

innemâ kâlû fî lerdî lâ tüfsidû lehüm veizâ kile bimâ kânû yekzibûn
ancak derler Yeryüzünde bozgunculuk yap- mayın Onlara denildiği zaman yalancılık ettikleri için

نَحْنُ مُصْلِحُونَ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ

yeş'urûn velâkillâ hümüm lmüfsidüne innehüm elâ müşlihün nehnû
şuurları olmadığından farkında değildir Fakat ortalığı karıştıranlardır Doğrusu bunlar Ha düzelticileriz Biz

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنْتُمْ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ

ssüfehâ/ kemâ âmene enû/minû kâlû nnâsü kemâ âmene âminû lehüm veizâ kile
Biz de o budaların inandıkları gibi mi inanalım derler İnsanları inandıkları gibi inanın Yine bunlara dendiği zaman

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا

kâlû llezîne âmenû veizâ lekû lâ ye'lemûn velâkil hümüm ssüfehâü innehüm elâ
derler Bir de iman edenlerle karşılaştıklarında bilmezler fakat budala kendileridir Doğu- rusu

آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُنَ

müstehezîün nehnû innemâ me'aküm innâ kâlû ilâ şeyâtînihim veizâ halev âmennâ
alay ediyoruz biz ancak sizinle beraberiz İmin olun biz derler Kendi şeytanları ile baş başa kaldıkla- rında Biz de inandık

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا

şteravü llezîne üläike ye'mehûn fi tıg'yânihim veyemüddühüm bihim yestehezîü ellâhü
satın almışlar- dır da öyle kimse- lerdir ki İşte bunlar bocalarlarken ve taşkınlıkları içinde onlarla alay ediyor Allah

الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

vemâ kânû mühtedîn ticâratühüm femâ rabihat bilküda dğalâlete
Kâr yolunu tutmuş da değillerdir ticaretleri kar etmemiştir hidayet karşılığında sapıklığı

6. Şu muhakkak ki inkâr edenleri uyarsan da, uyarmasan da onlar için birdir. Onlar inanmazlar.

7. Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürle- miştir. Gözlerinin üzerin- de bir de perde vardır. Ve büyük azab onlardır.

8. İnsanlardan öyleleri de vardır ki, inanmadıkları halde, «Allah'a ve ahiret gününe inandık.» derler.

9. Allah'ı ve müminle- ri aldatmaya çalışırlar. Hâlbuki sırf kendilerini aldatırlar da farkına var- mazlar.

10. Kalplerinde hasta- lık vardır. Allah da onla- rın hastalığını arttırmıştır. Yalan söylemelerine kar- şılık onlara elem verici bir azab vardır.

11. Hem onlara: «Yeryü- zünde fesat çıkarmayın.» denildiğinde: «Biz ancak islah edicileriz.» derler.

12. İyi bilin ki, onlar ortalı- ğı bozanların ta kendileri- dir, fakat anlamazlar.

13. Onlara: «İnsanların (müslümanların) inandı- ğı gibi inanın.» denilin- ce, «Biz de o beyinsizle- rin inandığı gibi mi inana- cağız?» derler. İyi bilin ki, asıl beyinsiz kendileridir fakat bilmezler.

14. Onlar iman edenle- re rastladıkları zaman: «İnandık» derler. Fakat şeytanlarıyla yalnız kaldıkları zaman: «Biz, sizinle beraberiz, biz sadece (onlarla) alay ediyoruz.» derler.

15. (Asıl) Allah onlarla alay eder ve taşkınlıkla- rı içinde serserice dolaş- malarına mühlet verir.

16. İşte onlar o kimse- lerdir ki, hidayet karşı- lığında sapıklığı satın aldı- lar da, ticaretleri kâr et- medi, doğru yolu da bu- lamadılar.

17. Onların durumu, bir ateş yakanın durumu gibidir. (Ateş) çevresini aydınlatır aydınlatmaz Allah onların (gözlerinin) nurlarını giderdi ve onları karanlıklar içinde bıraktı, artık görmezler.

18. (Onlar) sağırdılar, dilsizdirler, kördürler. Artık onlar (hakka) dönmezler.

19. Yahut (onların durumu), gökten boşanan, içinde karanlıklar, gök gürlemesi ve şimşek(ler) bulunan bir yağmur(a tutulmuşun hali) gibidir. Yıldırımlardan ölmek korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıklarlar. Oysa Allah, inkârcıları tamamen kuşatmıştır.

20. O şimşek nerdeyse gözlerini(n nûrunu) kapıverecek. Önlerini aydınlattımı ışığında yürürler, karanlık çöktümü üzerlerine dikilip kalırlar. Allah dilemiş olsaydı işitmelerini, görmelerini de alıverirdi. Şüphesiz Allah her şeye kâdirdir.

21. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabb'inize kulluk edin ki (Allah'ın) azabından korunasınız.

22. O (Rabb) ki yeri sizin için bir döşek, göğü de bir bina yaptı. Gökten su indirdi, onunla size rızık olarak çeşitli ürünler çıkardı. Öyleyse siz de, bile bile, Allah'a eşler koşmayın.

23. Eğer kulumuz (Muhammed)a indirdiğimiz (Kur'ân)den şüphe içinde iseniz, haydi onun gibi bir sûre getirin, Allah'tan başka güvendiklerinizin hepsini çağırın; eğer doğru kimseler iseniz.

24. Yok yapamadıysanız, ki hiçbir zaman yapamayacaksınız, o halde yakıtı insanlar ve taşlar olan, inkârcılar için hazırlanmış ateşten sakının.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ

binûrîhim (gözlerinin) nurlarını	illâhü Allah	zehebe giderdi	mâ havlehu (Ateş) çevresini	felemmâ edâet aydınlatır aydınlatmaz	nârâ bir ateş	illezi stevkade yakanın durumu	kemeşeli gibidir.	meşelühüm Onların durumu
--	-----------------	-------------------	--------------------------------	---	------------------	-----------------------------------	----------------------	-----------------------------

وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ۖ صُمُّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۚ

ev Yahut	lâ yercî'un (hakka) dönmezler	fehüm Artık onlar	'umyün kördürler	bükmün dilsizdirler	şummüm (Onlar) sağırdılar	yübsirün artık görmezler	zulümâtillâ ve onları karanlıklar içinde bıraktı	veterakehüm fi onların
-------------	----------------------------------	----------------------	---------------------	------------------------	------------------------------	-----------------------------	---	---------------------------

كَصِبَ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ

fi âzânîhim kulaklarına	eşâbî'ahüm parmaklarını	yec'alüne tıklarlar.	veberk ve şimşek(ler)	vvera'düny gök gürlemesi	zulümâtün karanlıklar	fihi içinde	mine ssemâi gökten boşanan	keşayyibinm bulunan bir yağmur(a tutulmuşun hali) gibidir
----------------------------	----------------------------	-------------------------	--------------------------	-----------------------------	--------------------------	----------------	-------------------------------	--

مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ۖ يَكَادُ الْبَرْقُ

lberku O şimşek	yekâdü nerdeyse	bilkâfirin inkârcıları	mühitum tamamen kuşatmıştır	vâllâhü Oysa Allah	hażera lmevt ölmek korkusuyla	mine şşavâ'iki Yıldırımlardan
--------------------	--------------------	---------------------------	--------------------------------	-----------------------	----------------------------------	----------------------------------

يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا

kâmü dikilip kalırlar	'aleyhim üzerlerine	veizâ ezleme karanlık çöktümü	fihi ışığında	meşev yürürler	küllemâ edâe lehüm Önlerini aydınlattımı	ebsârahüm gözlerini(n nûrunu)	yehtafü kapıverecek
--------------------------	------------------------	----------------------------------	------------------	-------------------	---	----------------------------------	------------------------

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ

kâdir kâdirdir	'alâ külli şeyin her şeye	illâhe inne Allah Şüphesiz	veebşârihim görmelerini de	bisem'ihim işitmelerini	lezehebe alıverirdi	illâhü Allah	velev şâe dilemiş olsaydı
-------------------	------------------------------	-------------------------------	-------------------------------	----------------------------	------------------------	-----------------	------------------------------

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

velleżine min kabliküm Sizi ve sizden öncekileri	illezi halekaküm yaratan	rabbekümü Rabb'inize	'büdü kulluk edin ki	yâ eyyühe nnâsü Ey insanlar
---	-----------------------------	-------------------------	-------------------------	--------------------------------

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۚ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ

veenzele indirdi	binâenv bir bina	vâssemâe göğü de	fıraşenv bir döşek	lerğa yeri	lekümü sizin için	ce'ale yaptı	ellezi O (Rabb) ki	le'alleküm tettekün (Allah'ın) azabından korunasınız
---------------------	---------------------	---------------------	-----------------------	---------------	----------------------	-----------------	-----------------------	---

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا

endâden eşler	lillâhi Allah'a	felâ tec'alü koşmayın	leküm size	rizkal rızık olarak	mine şşemerâti çeşitli ürünler	bihi onunla	feehrace çıkardı	mâen su	mine ssemâi Gökten
------------------	--------------------	--------------------------	---------------	------------------------	-----------------------------------	----------------	---------------------	------------	-----------------------

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ

bisûratinm bir sûre	fe/tû getirin	'alâ 'abdinâ kulumuz (Muhammed)a	mimmâ nezzelnâ indirdiğimiz (Kur'ân)den	küntüm fi raybinm şüphe içinde iseniz	veln Eğer	vveentüm te'lemün Öyleyse siz de, bile bile
------------------------	------------------	-------------------------------------	--	--	--------------	--

مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

feillemtef'alû Yok yapamadıysanız	şâd'ikin doğru kimseler	küntüm iseniz	in eğer	min dünî illâhi Allah'tan başka	şühedâeküm güvendiklerinizin	ved'û hepsini çağırın	minmmişlihi haydi onun gibi
--------------------------------------	----------------------------	------------------	------------	------------------------------------	---------------------------------	--------------------------	--------------------------------

وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۚ

lilkâfirin inkârcılar için	ü'iddet hazırlanmış	velhicârah ve taşlar olan	nnâsü insanlar	lleti vekûdühâ o halde yakıtı	nnâra ateşten	fettekû sakının	velen tef'alû ki hiçbir zaman yapamayacaksınız
-------------------------------	------------------------	------------------------------	-------------------	----------------------------------	------------------	--------------------	---

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى

tearî	cennâtin	enne lehûm	ssâlihâtî	ve'amilû	llezine amenû	vebeşşiri
akan	cennetlerin	kendilerine ait olduğunu	yararlı işler	yapanlara	İnanıp	müjdele!

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا

hâzâ	kâlû	rizkan	min şemera tir	minhâ	küllemâ ruzikû	lenhâr	min tehtihe
Bu	derler	bir rızık	herhangi bir meyveden	Onlardaki	rızıklandıklarında	ırmaklar	altlarından

الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ

ezvâcünmmütahtârin	fihâ	velehûm	müşâbihâ	bihi	veütû	min kablû	llezi ruziknâ
çok temiz zevceler de	Orada	onların	ve o rızık birbirinin benzeri olmak üzere	kendi-lerine!	sunulacak	daha önce de	rızıklandığımız şeydir

وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا

enyyedribe meşelen	lâ yestehyî	inne llâhe	hâlidûn	fihâ	vehûm
misal getirmekten	çekinmez	Muhakkak ki Allah	kalacaklar	orada ebedî	Hem onlar

مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ

lhakku	ennehû	feye'lemûne	feemmâ llezine amenû	femâ fevkaâhâ	mâ be'ûdaten
şüphesiz haktır	o	bilirler ki	İman edenler	hatta daha üstününü	bir sivri sineği

مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا

bihihâ meşelâ	llâhü	erâde	mâzâ	feyekûlûne	veemmâ llezine keferû	mirrabbihim
böyle bir misal ile	Allah	demek istedi	ne	derler	Ama küfre saplananlar	Rabb'lerindendir

يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

lfâsikîn	illâ	bihi	vemâ yüdlilû	keşirâ	bihi	veyehdi	keşirân	bihi	yüdlilû
o fasıkları	ancak	Onun- la	şaşırtır	birçoklarını	yine onunla	yola getirir	birçoklarını	Allah onunla	şaşırtır

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ

llâhü	mâ emera	veyekta'üne	mim be'di m'sâkihi	'ahde llâhi	ellezine yenkuğûne
Alla- h'ın	emrettiği şeyi	(iman ve akrabalık bağlarını) keserler ve	Onlar ki, söz verip andlaştıktan sonra	Allah'a verdikleri sözü	bozarlar

بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ

keyfe	lhâsirûn	ülâike hüümü	fî lerd	veyüfsidûne	bihi ennyüşale
nasıl	İşte zarara uğrayanlar	onlardır	yeryüzünde	bozgunculuk yaparlar	birleştirmesini

تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ

yühyüküm	şümme	yümütüküm	şümme	feehyâküm	veküntüm emvâten	billâhi	tekfürüne
yine diriltecek	sonra	sizleri yine öldürecek	Sonra	sizleri diriltti	ölü idiniz	Allah'ı	inkâr edersiniz ki

ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ

şümme	cemi'an	fî lerd	mâ	leküm	llezi haleka	hüve	ileyhi türce'un	şümme
Sonra	hepsini	yeryüzünde	ne varsa	sizin için	yarattı	O ki	döndürölüp ona götüreceksiniz	sonra da

اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّيْهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

'alim	biküllî şeyin	vehüve	seb'a sem'avât	fesevvâhünne	ilâ ssemâi	stevâ
bilir	her şeyi	O	onları yedi gök olarak	düzenledi	göğe	yöneldi

25. İnanıp yararlı işler yapanlara, altlarından ırmaklar akan cennetlerin kendilerine ait olduğunu müjdele! Onlardaki herhangi bir meyveden bir rızık rızıklandıklarında: «Bu daha önce de rızıklandığımız şeydir» derler ve o rızık birbirinin benzeri olmak üzere, kendilerine sunulacak. Orada çok temiz zevceler de onların. Hem onlar orada ebedî kalacaklar.

26. Muhakkak ki Allah bir sivri sineği, hatta daha üstününü misal getirmekten çekinmez. İman edenler bilirler ki, o şüphesiz haktır, Rabb'lerindendir. Ama küfre saplananlar: «Allah böyle bir misal ile ne demek istedi?» derler. Allah onunla birçoklarını şaşırtır, yine onunla birçoklarını yola getirir. Onunla ancak o fasıkları şaşırtır.

27. Onlar ki, söz verip andlaştıktan sonra Allah'a verdikleri sözü bozarlar. Allah'ın birleştirmesini emrettiği şeyi (iman ve akrabalık bağlarını) keserler ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte zarara uğrayanlar onlardır.

28. Allah'ı nasıl inkâr edersiniz ki, ölü idiniz sizleri diriltti. Sonra sizleri yine öldürecek, sonra yine diriltecek, sonra da döndürölüp ona götüreceksiniz.

29. O ki, yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yarattı. Sonra göğe yöneldi, onları yedi gök olarak düzenledi. O, her şeyi bilir.

30. Bir zamanlar Rabb'in meleklerine: «Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım» demişti. (Melekler): «A!.. Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökcek birisini mi yaratacaksın? Oysa biz seni överek tesbih ediyor ve seni takdis ediyoruz» dediler. (Rabb'in): «Ben sizin bilmediklerinizi bilirim.» dedi.

31. Ve Âdem'e isimlerin hepsini öğretti, sonra onları meleklerle gösterip: «Haydi davanızda sadıksanız bana şunları isimleriyle haber verin.» dedi.

32. Dediler ki: «Yücesin sen (ya Rab!). Bizim, senin bize öğrettiğinden başka bir bilgimiz yoktur. Şüphesiz sen bilersin, sen hakimsin».

33. (Allah): «Ey Âdem, onları isimleriyle bunlara haber ver.» dedi. Bu emir üzerine Âdem onlara isimleriyle onları haber verince, buyurdu ki: «Ben size, ben göklerin ve yerin gaybalarını bilirim, sizin açıkladığınızı da, içinde gizlediğinizi de bilirim» dememiş miydim?» dedi.

34. Ve o zaman meleklerle: «Âdem'e secde edin!» dedik, hemen secde ettiler. Yalnız İblis dayattı, kibrine yediremedi, inkârcılardan oldu.

35. Dedik ki: «Ey Âdem, sen ve eşin cennette otur, ikiniz de ondan dilediğiniz yerde bol bol yeyin, fakat şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz.»

36. Bunun üzerine şeytan oradan onları(n ayağını) kaydirdi, içinde bulundukları (cennet yurdu)ndan ikisini de çıkardı. Biz de: «bazınız bazınıza düşman olarak inin, orada belirli bir vakte kadar sizin için bir karar yeri ve bir nasib vardır.» dedik.

37. Derken Âdem Rabb'inden birtakım kelimeler aldı, (onlarla tevbe etti. O da) tevbesini kabul etti. Muhakkak O, tevbeyi çok kabul eden, çok esirgeyendir.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةًۭ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا

fikâ	etec'alû	kâlû	hal fe'k	fî lerdî	câ'ilûn	innî	lilmelâiketi	rabbûke	veiz kâle
Orada	birisini mi yaratacaksın	dediler	bir halife	yeryüzünde	yaratacağım demişti	Ben	meleklerle	Rabb'in	Bir zamanlar

مِّنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّیْ

innî	kâle	lek	venûkaddisû	bihamdike	nüsebbihu	venehnû	ddimâ/	veyesfikû	fikâ	menyû'fisdû
(Rabb'in): Ben	dedi	ve seni	takdis ediyoruz	seni överek	tesbih ediyor	Oysa biz	ve kan	dökecek		bozgunculuk yapacak

اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰی الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ

fekâle	'ale Imelâiketi	'aradâhûm	şümme küllehâ	lesmâe	deme ve'alleme	mâ lâ te'lemûn	e'lemû
dedi	meleklerle gösterip	onları	sonra hepsini	isimlerin	Ve Âdem'e öğretti	sizin bilmediklerinizi	bilirim

اَنْبِیُّنِیْ بِاَسْمَآءِ هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۝ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا

lâ 'ilme lenâ	sühbâneke	kâlû	in küntüm şâdikîn	kâulâi	biesmâi	embi'ûni
bir bilgimiz yoktur	Yücesin sen (ya Rab!)	Dediler ki	Haydi davanızda sadıksanız	şunları	isimleriyle	bana haber verin

اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ ۝ قَالَ يٰۤاٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ

biesmâihim	embi/hûm	yâ âdemû	kâle	lhakim	l'alimû	ente	inneke	mâ 'allemtenâ	illâ
onları isimleriyle	bunlara haber ver	(Allah): Ey Âdem	dedi	hakimsin	bilersin	sen	Şüphesiz sen	Bizim, senin bize öğrettiğinden	başka

فَلَمَّا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّیْ اَعْلَمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

gaybe ssemvâti velerdî	e'lemû	innî	lekûm	elem ekul	kâle	biesmâihim	embeehûm/felemmâ
ben göklerin ve yerin gayblarını	bilirim	Ben	size	dememiş miydim dedi	buyurdu ki	Âdem onlara isimleriyle	onları haber verince Bu emir üzerine

وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ۝ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ

li'deme	scûdû	lilmelâiketi	kulnâ	veiz	vemâ küntüm tektûmûn	mâ tûbdûne	vee'lemû
Âdem'e	secde edin	meleklerle	dedik	Ve o zaman	içinizde gizlediğinizi de	sizin açıkladığınızı da	bilirim

فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَۤ اَبٰی وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ ۝ وَقُلْنَا یٰۤاٰدَمُ اسْكُنْ

skûn	yâ âdemû	vekulnâ	vekâne mine lkâfirin	vestekbera	eb	iblis	illâ	fesecedû
oturun	Ey Âdem	Dedik ki	inkârcılardan oldu	kibrine yediremedi	dayattı	İblis	Yalnız	hemen secde ettiler

اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ

hî zihî şşecerate	velâ tekrebâ	hayşû şî/tûmâ	ragaden	minhâ	vekulâ	lcennete	vezevcûke	ente
fakat şu ağaca	yaklaşmayın	dilediğiniz yerde	bol bol	ikiniz de ondan	yeyin	cennette	ve eşin	sen

فَتَكُوْنَا مِنَ الظَّٰلِمِیْنَ ۝ فَازْلَمْهُمَا الشَّیْطٰنُ عَنْهَا فَاخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا

mimmâ kânâ	feehracehûmâ	'anhâ	şşeytânû	feezellehûmâ	mine zzâlimin	fetekûnâ
bulundukları (cennet yurdu)ndan	ikisini de çıkardı	oradan	Bunun üzerine şeytan	onları(n ayağını) kaydirdi	yoksa zalimlerden	olursunuz

فِیْهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِی الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ

vemetâ'un	müstekarrunv	fî lerdî	velekûm	'aduvv	libe'din	be'dukûm	hîbîû	vekulnâ	fikî
ve bir nasib vardır	bir karar yeri	orada	sizin için	düşman olarak	bazınıza	Biz de: bazınız	inin	dedik	içinde

اِلٰی حَیْنٍ ۝ فَتَلَقٰی اٰدَمُ مِنْ رَبِّهِۦ کَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَیْهِۦ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ ۝

rrahim	ttevvabû	innefi hûve	fetâbe 'aleyh	kelimâtin	mirrabbihi	demû	fetelekka	ilâ hin
çok esirgeyendir	O, tevbeyi çok kabul eden	Muhakkak	(onlarla tevbe etti. O da) tevbesini kabul etti	birtakım kelimeler	Rabb'inden	Derken Âdem	aldı	belirli bir vakte kadar

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا يَا تَيْنُكُم مِّنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ

felâ hafvün	hûdâye	tebi'a	femen	hûden	minnî	feimmâ ye/tiyenneküm	cemi'â	minhâ	hîbîû	kulnâ
hiçbir korku yoktur	o hidayet-çimin	izinde giderse	kim	bir hidayet rehberi	Benim tarafımdan	siz geldiğinde	Hepiniz	oradan	inin	Onlara dedik ki

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

eşhâbû	ülâike	biâyâtinâ	vekezzebû	vellezîne keferû	yehzenûn	velâ hüm	'aleyhim
ehlidirler	onlar da	âyetlerimizi	yalanlayanlara gelince	İnkâr edip	mahzun da olma- caktadırlar	onlar	onlar için

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ يَا بَنِي إِسْرَٰئِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ

illeti en'amtü	ni'metiye	żkürû	yâ benî isrâîle	hâlidûn	fihâ	hüm	nnâr
verdiğim	nimetimi	hatırlayın	Ey İsrailoğulları	kalacaklardı	orada ebe- di olarak	Onlar	cehennem

عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ

bimâ enzeltü	veâminû	ferhebûn	veyyâyê	bi'ahdiküm	ûfi	bi'ahdi	veevfû	'aleyküm
indirdiğim (Kur'ân)a	iman edin	ve sadece benden korkun	benden	ben de size verdiğim sözü	tutayım	bana verdiğiniz sözü	tutun ki	size

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

şemenen kalîlâ	biâyâtî	velâ teşterû	bih	kâfirim	evvele	velâ tekûnû	limâ me'aküm	müşaddıkâl
birkaç paraya	benim âyet- lerimi	değişmeyin	O'nu	inkâr edenlerin	ilki	siz olmayın	Yanınızdakini (Tev- rat'ı)	tasdik edici olarak

وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

veentüm te'lemûn	lhakka	vetektümû	bilbâtîli	lhakka	velâ telbisû	fettekûn	veyyâyê
bile bile	hakkı	gizlemeyin	batıla	Hakk'ı	karıştırıp da	korkun	Ancak benden

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٢﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ

nnâse	ete/mürûne	me'a rrâki'in	verke'û	zzekâte	veâtû	şşalâte	veekimû
İnsanlara	emreder de	rükû edenlerle birlikte	siz de rükû edin	zekâtı	verin	Hem namazı	dosdoğru kılın

بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ وَاسْتَعِينُوا

veste'inû	efelâ te'kilûn	lkitâb	veentüm tetlûne	enfuseküm	vetensevne	bilbirri
yardım isteyin	Hâlâ aklınızı başınıza alma- yacak mısınız?	Hâlbuki kitab (Tevrat)	okuyorsunuz	kendinizi	unutur musunuz?	iyiliği

بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ

ennehüm	yezunnûne	ellezîne	illâ 'ale lhaşi'in	lekebîratûn	veinnehâi	veşşalâh	bişşabri
Şüphesiz ki	bilirler	onlar	(Allah'a) saygılı olanlardan başkasına	ağır gelir	Şüphesiz bu	namazla	Bir de sabırla

مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٥﴾ يَا بَنِي إِسْرَٰئِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ

ni'metiye	żkürû	yâ benî isrâîle	râci'ûn	ileyhi	veennehüm	rabbihim	mülâkû
nimeti	hatırlayın	Ey İsrailoğulları	döneceklerini	O'na	ve gerçekten onlar	Rablerine	kavuşacak- larını

الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ

nefsün	lâ teczi	yevmel	vettekû	'ale l'âlemin	feddaltüküm	veenni	'aleyküm	illeti en'amtü
kimse	ödeyemez	Ve öyle bir günden	korkun ki	âlemlere üstün kıldığımı	ve vaktiyle sizi	Benim	Size	verdiğim

عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٧﴾

yünşarûn	velâ hüm	'adlûn	minhâ	velâ yû/hazû	şefâ'atûn	minhâ	velâ yûkbelû	şeyenv	'an nefsin
hiçbir yardım da yapılmaz	ve onlara	fidyeye	kimseden	alınmaz	şefaata da	kimseden	kabul edilmez	bir şey	kimsenin yerine

38. Onlara dedik ki: «Hepiniz oradan inin. Benim tarafımdan bir hidayet rehberi size geldiğinde, kim o hidayetçimin izinde giderse, onlar için hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

39. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar da cehennem ehli- dirler. Onlar orada ebedî olarak kalacaklardır.

40. Ey İsrailoğulları, size verdiğim nimetimi hatırlayın, bana verdiğiniz sözü tutun ki, ben de size verdiğim sözü tutayım ve sa- dece benden korkun, Ben- den!

41. Yanınızdakini (Tevrat'ı) tasdik edici olarak in- dirdiğim (Kur'ân)a iman edin, O'nu, inkâr edenle- rin ilki siz olmayın, benim âyetlerimi birkaç paraya değişmeyin. Ancak ben- den korkun.

42. Hakk'ı batıla karıştı- rıp da, bile bile hakkı giz- lemeyin.

43. Hem namazı dosdoğ- ru kılın, zekâtı verin, rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin.

44. İnsanlara iyiliği em- reder de kendinizi unu- tur musunuz? Hâlbuki ki- tab (Tevrat)'ı okuyorsunuz. Hâlâ aklınızı başınıza alma- yacak mısınız?

45. Bir de sabırla, namaz- la yardım isteyin. Şüp- hesiz bu, (Allah'a) saygılı olanlardan başkasına ağır gelir.

46. Şüphesiz ki onlar, Rab- leri- ne kavuşacaklarını ve gerçekten onlar O'na dö- neceklerini bilirler.

47. Ey İsrailoğulları! Be- nim size verdiğim nime- ti ve vaktiyle sizi âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

48. Ve öyle bir günden korkun ki, kimse kimsenin yerine bir şey ödeyemez, kimseden şefaata da kabul edilmez, kimseden fidyeye de alınmaz ve onlara hiçbir yardım da yapılmaz.

49. (Hem hatırlayın ki bir zaman) sizi Firavun ailesinden de kurtardık, (onlar) size azabın en kötüsünü reva görüyor, oğullarınızı boğazlıyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Ve bunda size **Rabbiniz** tarafından büyük bir imtihan vardı.

50. Hani bir zamanlar sizin için denizi yarıp, sizi kurtardı da Firavun'un adamlarını suda boğduk, siz de bakıp duruyordunuz.

51. Hani bir zamanlar Musa'ya kırk gecelik vaad verdik de sonra siz onun arkasından buzağıyı put edindiniz ve o halinizle zalimler idiniz.

52. Sonra yine de sizi affettik, artık şükretmeniz gerekiyordu.

53. Ve hani bir zamanlar Musa'ya o kitabı ve furkanını verdik, gerekirdi ki, doğru yolda gidesiniz.

54. Hani bir zamanlar Musa kavmine dedi ki; Ey kavmim cidden siz o buzağıyı put edinmekle kendi kendinize zulmettiniz, bari gelin **Rabbimize** tevbe ile dönün de nefislerinizi öldürün. Böyle yapmanız Bâri Teâlânız katında sizin için hayırlıdır, böylece tevbenizi kabul buyurdu. Gerçekten de o Tevvab ve Rahîm'dir.

55. Hani bir zamanlar «Ey Musa biz **Allah'ı** açıkça görmedikçe senin sözünle asla inanmayacağız.» demiştiniz de bunun üzerine sizi yıldırım çarpmıştı ve siz de bakakalmıştınız.

56. Sonra şükredesiniz diye sizi ölümünüzün ardından yeniden diriltmiş-tik.

57. Ve üstünüze o bulutu gölge yaptık, ve size ihsan ettiğimiz hoş rızıklardan yi-yin, diye üzerinize kudret helvası ve bildircin indir-dik. Onlar, bize zulmetme-diler, lakin kendi nefisleri-ne zulmediyorlardı.

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ

ebnâeküm	yüzebbihûne	sûe l'azâbi	yesûmûneküm	min âli fir'avne	necceynâküm	veiz
oğullarınızı	boğazlıyor	(onlar) size azabın en kötüsünü	reva görüyor	Firavun ailesinden de	kurtardı	Bir zaman sizi

وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۖ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ

bikümü	feraknâ	veiz	'azim	mirrabbiküm	belâünm	vefi zâliküm	nisâeküm	veyestehyûne
sizin için	yarıp	Hani bir zamanlar	büyük	size Rabbiniz tarafından	bir imtihan vardı	Ve bunda	kadınlarınızı	sağ bırakıyorlardı

الْبَحْرِ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۖ وَإِذْ وَعَدْنَا

vâ'adnâ	veiz	veentüm tenzurûn	âle fir'avne	veegraknâ	feenceynâküm	lbehra
vaad verdik de	Hani bir zamanlar	siz de bakıp duruyordunuz	Firavun'un adamlarını	suda boğduk	sizi kurtardı da	denizi

مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ۖ ثُمَّ

şümme	veentüm zâlimûn	mim be'dihî	l'ide	ttehaẓtümü	şümme	erbe'ine leyleten	mûsâ
Sonra	ve o halinizle zalimler idiniz	siz onun arkasından	buzağıyı	put edindiniz	sonra	kırk gecelik	Musa'ya

عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۖ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ

lkitâbe	mûse	âteynâ	veiz	le'alleküm teşkurûn	mim be'di zâlike	'anküm	'afevnâ
o kitabı	Musa'ya	verdik	Ve hani bir zamanlar	artık şükretmeniz gerekiyordu	yine de	sizi	affettik

وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۖ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ

inneküm zalemtüm	yâ kavmi	likavmihi	mûsâ	kâle	veiz	le'alleküm tehtedûn	velfurkâne
cidden siz	Ey kavmim	kavmine	Musa	dedi ki	Hani bir zamanlar	gerekirdi ki, doğru yolda gidesiniz	ve furkanı

أَنفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ

zâliküm	enfûseküm	fektûlû	ilâ bâriküm	fetûbû	l'ide	bittihâzikümü	enfûseküm
Böyle yapmanız	nefislerinizi	öldürün	bari gelin Rabbimize	tevbe ile dönün de	o buzağıyı	put edinmekle	kendi kendinize zulmettiniz

خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۖ وَإِذْ

veiz	ttevvâbû rrahim	hûve	innehiû	fetâbe 'aleyküm	'inde bâriküm	leküm	hayrul
Hani bir zamanlar	ve Rahîm'dir	o Tevvab	Gerçekten de	böylece tevbenizi kabul buyurdu	Bâri Teâlânız katında	sizin için	hayırlıdır

قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ

şşâ'ikatü	feehaẓetküümü	cehraten	illâhe	hattâ nera	leke	len nû/mine	yâ mûsâ	kultüm
de bunun üzerine sizi yıldırım	çarpmıştı	açıkça	biz Allah'ı	görmedikçe	senin sözünle	asla inanmaya-cağız	Ey Musa	demiştiniz

وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۖ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۖ

le'alleküm teşkurûn	mim be'di mevtiküm	be'ašnâküm	şümme	veentüm tenzurûn
şükredesiniz diye	sizi ölümünüzün ardından	yeniden diriltmiş-tik	Sonra	ve siz de bakakalmıştınız

وَضَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوْا

kûlû	vesselvâ	lmenne	'aleykümü	veenelnâ	lgamâme	'aleykümü	zallelnâ	ve
yi-yin	ve bildircin	kudret helvası	diye üzerinize	indirdik	o bulutu	üstünüze	gölge yaptık	ve

مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۖ

yezlimûn	kânû enfûsefûm	velâkin	vemâ zalemûnâ	mâ razeznâküm	min tayyibâtî
zulmediyorlardı	kendi nefislerine	lakin	Onlar, bize zulmetmediler	ve size ihsan ettiğimiz	hoş rızıklardan

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا

vedhulû ragadenv hayşü şî/tüm minhâ fekülû hâzihi lkaryete dhulû kulnâ veiz
girin bol bol dilediğiniz şekilde onun nimetlerinden yiysin Şu şehre girin de dedik Hani bir zamanlar

الْبَابِ سُجَّدًا وَقُولُوا احِطَّةً نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

lmühsinin vesenezdû hatâyâküm leküm negfir hittatünni kûlû ve süccedenv lbâbe
iyilik yapanlara nimetlerimizi daha da arttıracanız hatalarınızı size mağfiret ediverelim hitta (bizi bağışla) deyin ki ve secde ederek ve kapıdan

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا

feenzelnâ lehüm kle gayra llezi kavlen llezine zalemû febeddele
indirdik onu kendilerine söylenildiğinden başka bir şekle soktular sözü Bunun üzerine o zulme devam edenler değiştirdiler

عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ وَإِذْ اسْتَسْقَى مُوسَى

mûsa steska veizi bimâ kânû yefsükün mine ssemâi riczenm 'ale llezine zalemû
Musa su istemişti Hani bir zamanlar Biz de kötülük yaptıkları için gökyüzünden korkunç bir azap o zalimlere

لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ

şnetâ 'aşrate minhü fenfecerat lhacer bi'aşâke drib fekulnâ likavmihi
on iki bunun üzerine o taştan fıskırmıştı taşla biz de asanla vur demiştik kavmi için

عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا

velâ te'şev mirrizki llâhi veşrabû kûlû meşrabehüm küllü ünâsinm ka'd 'alime 'aynâ
ve saldırganlık yaparak Allah'ın rızından ve için de yiysin kendi su alacağı yeri Her kısım insan bildi pınar

فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ

'al ta'âminvvâhidin len neşbira yâ mûsa kultüm velz müfsidin fi lerdî
biz tek çeşit yemeğe asla katlanamayacağınız Ey Musa dediniz Hani bir zamanlar bozgunculuk yeryüzünü fesada vermeyin

فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِئُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا

vekişâihâ mim beklihâ lerdü mimmâ tûmbitü lenâ yühric rabbeke lenâ fed'u
kabağından sebzeden yerin yetiştirdiği şeylerden bize çıkarsın Rabbine artık bizim için dua et de

وَقُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ

billez hüve hayr llezî hüve ednâ etestebdilüne kâle vebeşalihâ ve'adesihâ vefûmihâ
O da size, O üstün olanı daha aşağı olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? dedi ve soğanından mercimeğinden sarmısağından

إِهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ

zzilletü 'aleyhimü veduribet mâ seeltüm feinne leküm mişran ihbitû
zillet Üzerlerine damgası vuruldu o vakit istediğiniz elbette olacaktır Bir kasabaya konaklayın

وَالْمَسْكَنَةُ وَبَا وَبِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكُ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ

biâyâtî llâhi kânû yekfürüne biennehüm zâlike mine llâh biğadabinm vebâû velmeskenetü
Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar çünkü Evet, öyle oldu ve nihayet Allah'dan bir gazaba uğradılar ve meskenet

وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكُ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

vekânû ye'tedûn bimâ 'aşav zâlike biğayri lhakk nnebiyyine veyektülüne
ve aşırı gidiyorlardı çünkü isyana dalıyorlar Evet, öyle oldu ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı

58. Hani bir zamanlar «Şu şehre girin de onun nimetlerinden dilediğiniz şekilde bol bol yiysin ve kapıdan secde ederek girin ve «hitta» (bizi bağışla!) deyin ki, size, hatalarınızı mağfiret ediverelim, iyilik yapanlara nimetlerimizi daha da arttıracanız» dedik.

59. Bunun üzerine o zulme devam edenler sözü değiştirdiler, onu kendilerine söylenildiğinden başka bir şekle soktular. Biz de kötülük yaptıkları için o zalimlere gökyüzünden korkunç bir azap indirdik.

60. Hani bir zamanlar Musa, kavmi için su istemişti, biz de «asanla taşla vur!» demiştik, bunun üzerine o taştan on iki pınar fıskırmıştı. Her kısım insan kendi su alacağı yeri bildi. Allah'ın rızından yiysin ve için de bozgunculuk ve saldırganlık yaparak yeryüzünü fesada vermeyin.

61. Hani bir zamanlar, «Ey Musa, biz tek çeşit yemeğe asla katlanamayacağız, artık bizim için Rabbine dua et de bize yerin yetiştirdiği şeylerden; sebzeden, kabağından, sarmısağından, mercimeğinden ve soğanından çıkarsın.» dediniz. O da size «O üstün olanı daha aşağı olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? Bir kasabaya konaklayın o vakit istediğiniz elbette olacaktır.» dedi. Üzerlerine zillet ve meskenet damgası vuruldu ve nihayet Allah'dan bir gazaba uğradılar. Evet, öyle oldu, çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. Evet, öyle oldu, çünkü isyana dalıyorlar ve aşırı gidiyorlardı.

62. Şüphe yok ki, iman edenler, yahudiler, hristiyanlar ve sabîiler, bunlardan her kim Allah'a ve ahiret gününe gerçekten iman eder ve salih amel işlerse elbette Rabble-ri katında bunların ecirleri vardır, bunlara bir korku yoktur, bunlar mahzun da olacak değildirler.

63. Hani bir zamanlar sizden mîsak (sağlam bir söz) almıştık, Tur'u üstünüze kaldırıp demiştik ki; size verdiğimiz kitaba kuvvetle tutunun ve içindekilerden gafil olmayın, gerek ki, korunursunuz.

64. Sonra verdiğiniz sözün arkasından yüz çevirdiniz, eğer üzerinizde Allah'ın lütfü ve rahmeti olmasa idi herhalde zarara uğrayanlardan olurdu.

65. İçinizden cumartesi günü yasağını çiğneyenleri elbette bilirsiniz. İşte bundan dolayı onlara «sefil maymunlar olun!» dedik.

66. Bu ibret dolu cezayı öncekilere ve sonrakilere bir ders, korunacaklara da bir nasihat, bir öğüt yaptık.

67. Hani bir zamanlar Musa kavmine demişti ki Allah, size bir bakara (siğir) boğazlamanızı emrediyor. Onlar da «ayol sen bizimle eğleniyor, alay mı ediyorsun?» dediler. Musa da: «Böyle cahillerden biri olmaktan Allah'a sığınırım.» dedi.

68. Onlar, «Bizim için Rab-bine dua et, her ne ise onu bize açıklasın.» dediler. Musa, «Rabbim buyuruyor ki, o ne pek yaşlı, ne de pek taze, ikisi arası dinç bir siğirdir, haydi emrolunduğunuz işi yapınız.» dedi.

69. Onlar, «Bizim için Rab-bine dua et, rengi ne ise onu bize açıklasın.» dediler. Musa, «Rabbim buyuruyor ki, o, bakanlara sürür veren, rengi sapsarı bir siğirdir.» dedi.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ

billâhi | âmene | men | veşşâbiine | venneşârâ | vellezîne | llezîne | inne | Şüphe yok ki

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ

havfün | velâ | 'inde rabbihim | ecruhum | felehum | şâlihan | ve'amile | velyevmi | hiri | bir korku | yoktur | elbette Rabbleri katında | ecirleri vardır | bunların | ve salih | amel işlerse | ve ahiret gününe

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ

ttür | fevkakümü | verafe'nâ | mîsâkaküm | ebaznâ | vezî | yehzenün | velâ hüm | 'aleyhim | Tur'u | üstünüze | kaldırıp demiştik ki | sizden mîsak (sağlam bir söz) | almıştık | Hani bir zamanlar | bunlar mahzun da olacak | değildirler | bunlara

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ

tevelleytüm | şümme | le'alleküm tettekün | mâ fihi | vezkürü | bikuvvetin | mâ âteynâküm | huzû | yüz çevirdiniz | Sonra | gerek ki, korunursunuz | ve içindekilerden | gafil olmayın | kuvvetle | size verdiğimiz kitaba | tutunun

مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

mine l'hâsirin | leküntüm | verahmetühü | 'aleyküm | fedlû llâhi | felevlâ | mim be'di zâlik | herhalde zarara uğrayanlardan olurdu | ve rahmeti | eğer üzerinizde | Allah'ın lütfü | olmasa idi | verdiğiniz sözün arkasından

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً

kiradeten | künû | le'hüm | felkulnâ | fî ssebtî | minküm | llezîne 'tedev | velekad | alimtüümü | maymunlar | olun dedik | onlara | İşte bundan dolayı | cumartesi günü yasağını | İçinizden | çiğneyenleri | elbette bilirsiniz

خَاسِرِينَ ﴿١٤﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً

vemev'izatel | vemâ hâlfehâ | limâ beyne yedeyhâ | nekâlel | fece'alnâhâ | hâsilin | bir nasihat, bir öğüt yaptık | ve sonrakilere | öncekilere | bir ders | Bu ibret dolu cezayı | sefil

لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٥﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا

kâlû | bekarah | en tezhbehû | ye/mürüküm | inne llâhe | likavmihi | mûsâ | kâle | vezî | lilmüttekîn | dediler | size bir bakara (siğir) | boğazlamanızı | emrediyor | Allah | kavmine | Musa | demişti ki | Hani bir zamanlar | korunacaklara da

أَتَتَّخِذْنَا هُزُوءًا قَالُوا أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿١٦﴾ قَالُوا اذْءُ

d'u | kâlû | mine lcâhilin | en eküne | billâhi | e'üzû | kâle | hüzûâ | etettehizünâ | dua et | dediler | Musa da: Böyle cahillerden | biri olmaktan | Allah'a | sığınırım | dedi | alay mı ediyorsun | Onlar da: ayol sen bizimle eğleniyor

لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ

velâ bîkr | lâ fâridunv | bekaratül | innehâ | innehû yekûlû | kâle | mâ hiy | lenâ | yübeyyil | rabbeke | lenâ | ne de pek taze | ne pek yaşlı | siğirdir | Musa, Rabbim buyuruyor ki | dedi | her ne ise onu | bize | açıklasın | Rabbine | Onlar, Bizim için

عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿١٧﴾ قَالُوا اذْءُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا

lenâ | yübeyyil | rabbeke | lenâ | d'u | kâlû | mâ tü/mer'in | fef'alû | beyne zâlik | 'avânüm | bize | açıklasın | Rabbine | Onlar, Bizim için | dua et | dediler | haydi emrolunduğunuz | işi yapınız | ikisi arası | dinç bir

مَا لَوْنُهَا قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاطِرِينَ ﴿١٨﴾

nnâzirin | tesürü | levnühâ | bekaratün şafraû | fâki'ul | innehâ | innehû yekûlû | kâle | mâ levnühâ | bakanlara | sürür veren | rengi | sapsarı bir siğirdir | Musa, Rabbim buyuruyor ki | dedi | rengi ne ise onu

قَالُوا اذْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا

velnâ 'aleynâ teşâbeke inne lbeğara fiye mâ lenâ yübeyyil rabbeke lenâ d'u kâlû
bununla bize biraz karışık geldi çünkü o sığır o nedir bize iyice açıklasın Rabbine Onlar, Bizim için dua et dediler

إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ

lerğa tûşiru lâ zelûlün beğaratül innehâ innehu yekûlû kâle lemühîtedün ilâhü in şâe
tarla süren ne çifte koşulup bir sığırdır o Musa, Rabbim buyuruyor ki dedi onu elbette buluruz Allah dilerse

وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةً لَا شَيْءَ فِيهَا قَالُوا النَّيِّ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا

fezebehûhâ ci/te bilhak l âne kâlû lâ şiyete fihâ müsellemetül lharş velâ teski
Nihayet onu bulup boğazladılar gerçeği ortaya koydun Onlar da: İşte tam şimdi dediler ve hiç alacası olmayan ne de salma gezen ne de ekin sulayan

وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمُ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ

mâ küntüm mühricünm vâllâhü fihâ feddara/tüm nefsen kateltüm veiz vemâ kâdû yef'alûn
açığa çıkaracaktı hâlbuki onun birbinnizle atışmış ve siz bir öldürmüştünüz de Hani bir Az kaldı yapmayacaklardı

تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ

veyürküm lmevt ilâhü yühyi kezlike bibe'dihâ dribühü fekulnâ tektümün
ve size ölüleri Allah diriltir işte böyle işte bundan dolayı, o sığırın bir parçası ile o ölüye vurun dedik saklamış olduğunuzu

آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

kelhicârati fehiye mim be'di zalike kulûbüküm kaset şümme le'alleküm te'kilûn âyâtihî
taş gibi şimdi de bunun arkasından yine kalbleriniz katılaştı Sonra belki aklınızı başınıza toplarsınız âyetlerini gösterir

أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا

veinne minhâ lenhâr minhü lemâ yefecceru veinne mine lhicârati eşeddü kasvehî ev
yine öylesi var ki nehirler içinden kaynıyor Çünkü taşlardan öylesi var ki taştan da beter hale geldi ya da

لَمَا يَشْقَقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَاءً يَنْهَبُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ

ilâhü vemâ min haşyeti ilâh lemâ yefbiu veinne minhâ lmâ/ minhü feyehrucu lemâ yeşekkaku
Allah değildir Allah korkusundan yerlerde yuvarlanıyor öylesi de var ki sular bağrından fışkırıyor çatlıyor da

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ

minhüm ferikunm vekad kâne leküm ennyû/minû efete'me'üne 'ammâ te'melün bigâfilin
Hâlbuki bunlardan bir grup ümit mi ediyorsunuz? Şimdi bunların, size hemen inanacaklarını vardı ki Ve sizin neler yaptığınızdan gafil

يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذْ يَقُولُ

veizâ lekû velhüm ye'lemün mim be'di mâ 'akalühü yuharrifühü şümme kelâme ilâhî yesme'üne
rastladıklarında bile bile ona akılları yattığı halde onu tahrif ederlerdi sonra Allah'ın kelâmını iştirlerdi de

الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِغَضِهمْ إِلَى بَعْضِهِمْ قَالُوا اتَّحَدَّثُوا بَعْضُهُمْ

etühaddisühüm kâlû be'ğühüm ilâ be'ğin veizâ halâ âmennâ kâlû llezîne âmenû
onlara da söylüyorsunuz? derlerdi birbirleriyle baş başa kaldıkları zaman inandık derler Üstelik iman edenlere

بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

efelâ te'kilün 'inde rabbiküm liyühaccüküm bihi 'aleyküm ilâhü bimâ feteha
Hiç aklınız yok mu be? Rabbinizin huzurunda aleyhinize delil olarak kullanınları diye mi tutup size Allah'ın açıkladığı gerçekleri

70. Onlar, «Bizim için Rabbine dua et, o nedir bize iyice açıklasın, çünkü sığır o bize biraz karışık geldi, bununla beraber Allah dilerse onu elbette buluruz.» dediler.

71. Musa, «Rabbim buyuruyor ki o, ne çifte koşulup tarla süren, ne de ekin sulayan, ne de salma gezen ve hiç alacası olmayan bir sığırdır» dedi. Onlar da: «İşte tam şimdi gerçeği ortaya koydun.» dediler. Nihayet onu bulup boğazladılar. Az kaldı yapmayacaklardı.

72. Hani bir zamanlar siz bir adam öldürmüştünüz de onun hakkında birbirinizle atışmış ve onu üstünüzden atmıştınız, hâlbuki Allah, saklamış olduğunuzu açığa çıkaracaktı.

73. İşte bundan dolayı, o sığırın bir parçası ile o ölüye vurun, dedik. Allah ölüleri işte böyle diriltir ve size âyetlerini gösterir, belki aklınızı başınıza toplarsınız.

74. Sonra bunun arkasından yine kalbleriniz katılaştı, şimdi de taş gibi, ya da taştan da beter hale geldi. Çünkü taşlardan öylesi var ki; içinden nehirler kaynıyor, yine öylesi var ki, çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor, öylesi de var ki, Allah korkusundan yerlerde yuvarlanıyor... Ve sizin neler yaptığınızdan Allah gafil değildir.

75. Şimdi bunların, size hemen inanacaklarını ümit mi ediyorsunuz? Hâlbuki bunlardan bir grup vardı ki, Allah'ın kelâmını iştirlerdi de sonra ona akılları yattığı halde bile onu tahrif ederlerdi.

76. Üstelik iman edenlere rastladıklarında inandık derler, birbirleriyle baş başa kaldıkları zaman, «Rabbimizin huzurunda aleyhinize delil olarak kullanınları diye mi tutup Allah'ın size açıkladığı gerçekleri onlara da söylüyorsunuz? Hiç aklınız yok mu be?» derlerdi.

77. Peki bilmezler mi ki, onlar neyi sır olarak saklar ve neyi açıkça söylerlerse Allah hepsini bilir.

78. Bunların bir de ümmî (okuma yazması olmayan) kısmı vardır, kitabı bilmezler, ancak birtakım kuruntu yığınınca, boş saplantılara kapılır ve zan içinde dolaşır dururlar.

79. Artık o kimselerin yay haline ki, kendi elleriyle kitap yazarlar da sonra biraz para almak için «Bu Allah katındandır.» derler. Artık vay o elleriyle yazdıkları yüzünden onlara, vay o kazandıkları vebal yüzünden onlara!..

80. Bir de dediler ki: «Bize sayılı birkaç günden başka asla ateş azabı dokunmaz». De ki; «Siz Allah'dan bir ahit mi aldınız? Böyle ise Allah sözünden dönmez. Yoksa siz Allah'a karşı bilemeyeceğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?»

81. Evet kim bir günah işlemiş de kendi günahı kendisini her yandan kuşatmış ise, işte öyleleri ateş ehli dirler ve orada onlar ebedî kalıcıdır.

82. İman edip salih ameller işleyenler, işte öyleleri de cennet ehli dirler ve orada onlar ebedî kalıcıdır.

83. Hani bir vakitler İsrailoğulları'ndan şöylece mî-sak (kesin bir söz) almıştık: Allah'dan başkasına tapmayacaksınız, ana-babaya iyilik, yakınlığı olanlara, öksüzlere, çaresizlere de iyilik yapacaksınız, insanlara güzellikle söz söyleyecek, namazı kılacak, zekâtı vereceksiniz. Sonra çok azınız müstesna olmak üzere sözünüzden döndünüz, hâlâ da dönüyorsunuz.

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ

ümmyüüne	veminhüm	vemâ yû'linûn	mâ yüsirrûne	ye'lemü	enne llâhe	evelâ ye'lemüne
ümî kısmı vardır	Bunların bir de	ve neyi açıkça söylerlerse	onlar neyi sır olarak saklar	hepsini bilir	Allah	Peki bilmezler mi ki

لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ

lillezîne yektübüne	feveylül	vein hüm illâ yezunnûn	emâniyye illâ	lkitâbe	lâ ye'lemüne
yazarlar da	Artık o kimselerin yay haline ki	boş saplantılara kapılır ve zan içinde dolaşır dururlar	birtakım kuruntu yığınınca	kitabı	bilmezler

الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا

bihi şemenen	liyestêrû	min 'indi llâhi	hâzâ	yekûlûne	şümme	bieyd'ihim	lkitâbe
para	almak için	Allah katındandır	Bu	derler	sonra	kendi elleriyle	kitap

قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

mimmâ yeksibûn	lehüm	veveylül	eydihim	mimmâ ketebet	lehüm	feveylül	kalîlâ
o kazandıkları vebal yüzünden	onlara	vay	o elleriyle	yazdıkları yüzünden	onlara	Artık vay	biraz

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ

'inde llâhi	ettehaẓtüm	kul	eyyâmenme'düdeh	illâ	nnâru	len temessenâ	vekalû
Siz Allah'dan	mi aldınız?	De ki	sayılı birkaç günden	başka	asla ateş	azabı dokunmaz	Bir de dediler ki: Bize

عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

mâ lâ te'lemûn	'ale llâhi	tekûlûne	em	'ahdehû	llâhü	felenyyühlife	'ahden
bilemeyeceğiniz şeyleri	siz Allah'a karşı	mi söylüyorsunuz	Yoksa	sözünden	Böyle ise Allah	dönmez	bir ahit

بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

eshâbü nnâr	feülâike	hatetühû	bihi	veehâtat	seyyietenv	men kesebe	belâ
ateş ehli dirler	işte öyleleri	kendi günahı	kendi-sini	her yandan kuşatmış ise	bir günah işlemiş de	kim	Evet

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ

ülâike	ve'amilû şsalihâti	vellezîne âmenû	hâlidûn	fihâ	hüm
işte öyleleri de	salih ameller işleyenler	İman edip	ebedî kalıcıdır	ve orada	onlar

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ

mîsâka	ehaznâ	veiz	hâlidûn	fihâ	hüm	eshâbü l'cennefi
şöylece mîsak (kesin bir söz)	almıştık	Hani bir vakitler	ebedî kalıcıdır	ve orada	onlar	cennet ehli dirler

بَنِي إِسْرَٰئِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ

lkurbâ	ihsânenveẓi	vebilvâlideyni	llâhe	illâ	lâ te'büdüne	benî isrâîle
yakınlığı olanlara	iyilik yapacaksınız	ana-babaya iyilik	Allah'dan	başkasına	tapmayacaksınız	İsrailoğulları'ndan

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَٰكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

şsalâte	veekimû	husnenv	linnâsi	vekûlû	velmesâkîni	velyetâmâ
namazı	kılacak	güzellikle söz	insanlara	söyleyecek	çaresizlere de	öksüzlere

وَاتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

veentüm mü'ridûn	kalîlenmminkûm	illâ	tevelleytüm	şümme	zzekâh	vetû
hâlâ da dönüyorsunuz	çok azınız	müstesna	olmak üzere sözünüzden döndünüz	Sonra	zekâtı	vereceksiniz

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ

enfüsekü'm velâ tühricüne dim'ækü'm lâ tesfiküne misâ'akü'm ehaznâ veiz
nûfusunuzu çıkarıyacaksınız birbirinizin kanlarını dökmeyeceksiniz misakinizi almıştık Yine bir zamanlar

مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ

hâulâi tek'tülüne entüm şümme veentüm teşhedün ekratüm şümme min diyâriküm
öldürüyorsunuz sizler Sonra ve ikrarınıza şahit de oldunuz siz buna ikrar da verdiniz Sonra diyarınızdan

أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ

'aleyhim tezâherüne min diyârihim minküm fer'kanm vetühricüne enfüsekü'm
onlar aleyhinde ve bu konuda birleşip bir-birine ark çıkıyorsunuz diyarlarından olan bir grubu çıkarıyorsunuz öyle kimselersiniz ki, kendilerinizi

بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ

'aleyküm müharramün vehüve tufâdühüm üsârâ veinye/tüküm vel'udvân bilişmi
size haram kılınmış idi Hâlbuki yurtlarından çıkarılmaları size ha- ram kılınmış idi. Yoksa siz kitabin bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Şu halde içiniz- den böyle yapanlar, netice olarak dünya hayatında perişanlıktan başka ne kazanırlar, kıyamet gününde de en şiddetli aza- ba uğratılırlar. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

إِخْرَاجُهُمْ أَفْتَوْمُنُونِ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ

femâ cezâü bibe'd vetekfûrüne bibe'di İkitâbi ihracühüm efetü/minüne
ne kazanırlar bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp

مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ

yüraddüne veyevme İkiyâmeti fi İhayâti ddünyâ İziyün illâ minküm zîlike menyef'alü
uğratılırlar kıyamet gününde de netice olarak dünya hayatında perişanlık- tan başka Şu halde içinizden böyle yapanlar

إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا

İlezzine şteravü üläike 'ammâ te'melün bigâfilin İlähü vemâ ilâ eşeddi l'azâb
satmış kimselerdir Bunlar yaptıklarınızdan gafil Allah değildir en şiddetli azaba

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

velâ hüm yünşarün l'azâbü 'anhümü felâ yühaffefü bil'ihirati İhayâte ddünyâ
ve kendilerine bir yerden yardım da gelmez azap Onun için bunlardan hafifletilmez ahireti dünya hayatına

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا

ve'teynâ birrusüli mim be'dihî vekaffeynâ İkitâbe müse teynâ velekad
verdik peygamberler de gönderdik arkasından birtakım o kitabı Musa'ya verdik Celâlim hakkı için

عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ

efeküllemâ câeküm birûhi İkudüs veeyyednâhü İbeyyânâ 'isâ bne meryeme
Size onu Rûh'u'l-Kudüs ile de destekledik apaçık mucizeler hele Meryem oğlu İsa'ya

رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

tek'tülün vefer'kan kezzebtüm fefer'kan stekbertüm enfüsükümü bimâ lâ tehvâ rasûlüm
öldürecek misiniz? bir kısmını da yalan diyecek Kibrinize dokunduğu için onlardan bir kısmını kafa mı tutacaksınız? nefislerinizin hoşlanmayacağı her emirle gelen her peygambere

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ

mâ yü/minün fekal'lenm biküfrihim İlähü le'anehümü bel gulf kulûbünâ vekâlû
imana gelirler Bundan dolayı çok az onları kâfirlikleri yüzünden Allah lanetledi Bilakis kılıfıdır Yahudiler Bizim kalblerimiz dediler

84. Yine bir zamanlar mîsakinizi almıştık; birbirinizin kanlarını dökmeyeceksiniz, nüfusunuzu diyarınızdan çıkarıyacaksınız. Sonra siz buna ikrar da verdiniz ve ikrarınıza şahit de oldunuz.

85. Sonra sizler öyle kimselersiniz ki, kendilerinizi öldürüyorsunuz ve sizden olan bir grubu diyarlarından çıkarıyorsunuz, onlar aleyhinde kötülük ve düşmanlık güdüyor ve bu konuda birleşip birbirinize ark çıkıyorsunuz, şayet size esir olarak gelirlerse fidiyeleşmeye kalkıyorsunuz. Hâlbuki yurtlarından çıkarılmaları size haram kılınmış idi. Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Şu halde içinizden böyle yapanlar, netice olarak dünya hayatında perişanlıktan başka ne kazanırlar, kıyamet gününde de en şiddetli azaba uğratılırlar. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

86. Bunlar ahireti, dünya hayatına satmış kimselerdir. Onun için bunlardan azap hafifletilmez ve kendilerine bir yerden yardım da gelmez.

87. Celâlim hakkı için Musa'ya o kitabı verdik, arkasından birtakım peygamberler de gönderdik, hele Meryem oğlu İsa'ya apaçık mucizeler verdik, onu Rûh'u'l-Kudüs ile de destekledik. Size nefislerinizin hoşlanmayacağı bir emirle gelen her peygambere kafa mı tutacaksınız? Kibrinize dokunduğu için onların bir kısmına yalan diyecek, bir kısmını da öldürecek misiniz?

88. (Yahudiler, peygamberimize karşı alaylı bir ifade ile): «Bizim kalblerimiz kılıfıdır.» dediler. Bilakis Allah, onları kâfirlikleri yüzünden lanetledi. Bundan dolayı çok az imana gelirler.

89. Yanlarındakini tasdik etmek üzere onlara Allah katından bir kitap gelince, daha önce-leri inanmayanlara karşı onunla yardım isteyip durdukları halde, o tanıdıkları kendilerine gelince, bu sefer kendileri onu inkâr ettiler. İşte bundan dolayı Allah'ın laneti kâfirleredir.

90. Ne kadar çirkindir o uğruna kendilerini sattıkları şey ki; Allah'ın kullarından dilediğine kendi lütfü ve kereminden vahiy indirmesine kafa tutarak, Allah ne indirdiyse hepsini inkâr ettiler. İşte bu yüzden de gazap üstüne gazaba uğradılar. Can yakıcı azap asıl kâfirler içindir.

91. Onlara, «Allah ne indirdiyse ona iman edin.» denildiği zaman, onlar «Biz kendimize indirilene iman ederiz.» derler ve ondan başkasını inkâr ederler. Oysa yanlarındaki Tevrat'ı tasdik eden gerçek vahiy odur. Onlara de ki; «Peki madem gerçek mümin sizsiniz de ne diye daha önce Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?

92. Celâlim hakkı için Musa size belgelerle gelmişti de sonra onun arkasından tuttunuz o buzağıya taptınız. Siz işte o zâlimlersiniz.

93. Bir zamanlar size, «verdiğimiz kitaba kuvvetle sarılın ve onu dinleyin.» diye Tûr'u tepenize kaldırıp mîsakinizi aldık. (O yahudiler): «Duyduk, dinledik, isyan ettik.» dediler, kâfirlikleri yüzünden o danayı yüreklerinde besleyip büyüttüler. De ki, «Eğer siz mümin kimseler iseniz, bu imanınız size ne çirkin şeyler emrediyor!

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ

min kablû	vekânû	limâ me'âhûm	müşaddikûl	min 'indi lâhî	kitâbünm	veiemmâ câehûm
daha önceleri	halde	Yanlarındakini	tasdik etmek üzere	Allah katından	bir kitap	onlara gelince

يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا

keferû	mâ 'arafû	felemmâ câehûm	'ale llez'ne keferû	yestefthûne
inkâr ettiler	o tanıdıkları	kendilerine gelince, bu sefer kendileri	inanmayanlara karşı	onunla yardım isteyip durdukları

بِهِ فَلَعَنَ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ

enfusehûm	biñî	şterav	bi/semâ	'ale Ikâfir'n	fele'netü lâhî	biñî
uğruna kendilerini	o	sattıkları şey ki	Ne kadar çirkindir	kâfirleredir	İşte bundan dolayı Allah'ın laneti	onu

أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ

'alâ menyyesâû	min fedliñî	ilâhû	enyünezzile	begyen	ilâhû	bimâ enzele	enyyekfürû
dilediğine	kendi lütfü ve kereminden	Allah'ın	vahiy indirmesine	kafa tutarak	Allah	ne indirdiyse	hepsini inkâr ettiler

مِنْ عِبَادِهِ قَبَاً وَبِغْضٍ عَلَى غَضِبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾

'azâbünmühîn	velilkâfir'ne	'alâ gadab	bigadabin	febâû	min 'ibâdîñ
Can yakıcı azap	asıl kâfirler içindir	İşte bu yüzden de gazap üstüne	gazaba	uğradılar	kullarından

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْتُونَنَا

'aleynâ	bimâ ünzile	nû/minû	kâlû	ilâhû	bimâ enzele	minû	lekûm	veizâ kile
onlar, Biz kendimize	indirilene	iman ederiz	derler	Allah	ne indirdiyse	ona iman edin	Onlara	denildiği zaman

وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ

tektülüne	felime	kul	limâ me'âhûm	müşaddikâ	lhakku	vehûve	bimâ verâehû	veyekfürüne
öldürüyordunuz?	ne diye	Onlara de ki	yanlarındaki Tevrat'ı	tasdik eden	gerçek vahiy odur	Oysa	ve ondan başkasını	inkâr ederler

أَنْبِيََاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ

mûsâ	velekad câekûm	in küntüm mü/min'n	min kablû	embiyâe lâhî
Celâlim hakkı için Musa	size	Peki madem gerçek mümin sizsiniz de	daha önce	Allah'ın peygamberlerini

بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾

zâlimûn	veentüm	mim be'dîñî	l'icle	ttehažtümü	şümme	bilbeyyînâtî
işte o zâlimlersiniz	Siz	onun arkasından tuttunuz	o buzağıya	taptınız	sonra	belgelerle gelmişti de

وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ

bikuvetiv	mâ teynâkûm	hužû	ttûr	fevkakûmü	verafe'nâ	mîsâkakûm	eħažnâ	veiz
kuvvetle	size verdiğimiz kitaba	sarılın	Tûr'u	tepenize	kaldırıp	mîsakinizi	aldık	Bir zamanlar

وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ

l'icle	fi kulûbîñimü	veüşribû	ve'aşaynâ	semi'nâ	kâlû	vesme'û
o danayı	yüreklerinde	besleyip büyüttüler	isyan ettik	(O yahudiler): Duyduk, dinledik	dediler	ve onu dinleyin diye

يَكْفُرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

in küntüm mü/min'n	mânükûm	biñî	ye/mürükûm	bi/semâ	kul	biküfrihim
Eğer siz mümin kimseler iseniz	bu imanınız	ne	size	çirkin şeyler emrediyor	De ki	kâfirlikleri yüzünden

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ

min dûni nnâsi	hâlişatenm	'inde llâhi	ddâru lâhîratü	in kânet lekümü	kul
başkalarının değil de	yalnızca	Allah yanında	ahiret yurdu (cennet)	sizin ise	De ki

فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ

bimâ kaddemet	ebedem	velenyyetemennevñü	in küntüm şâdîkîn	lmevte	fetemennevü
işledikleri yüzünden	onu hiçbir zaman	temenni edemeyecekler	eğer iddianızda da sadık iseniz haydi hemen	ölümü temenni ediniz, ölmeyi	cana minnet biliniz

أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ

ehraşa nnâsi	veletecidenneñüm	bizzâlimîn	'alîmüm	vâllâhü	eydihim
insanların en hırslı, en düşkün olanları olarak bulacak	Elbette onları bulacaksınız	o zâlimleri	bilir	Allah	Fakat elleriyle

عَلَى حَيَوَةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ

elfe seneñ	lev yû'ammeru	ehadühüm	yeveddü	vemine llezîne eşrakû	'alâ hayâñ
bin sene	ömür sürmeyi	Onların her biri	arzular	hatta müşriklerden bile daha düşkün	hayata

وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزٍ مِّنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

bimâ ye'melûn	beşîrum	vâllâhü	enyyû'ammer	mine l'azâbi	küve bimüzeñzihiñi	vemâ
onların neler yaptığını	görüp duruyor	Allah	oysa uzun yaşamak	azaptan	kendisini kurtarıp, uzaklaştıracak	değildir

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجَبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا

müşaddîkal	biizni llâhi	'alâ kalbike	nezzeleñhü	feinneñhü	licibrile	kâne 'adüvvel	men	kui
onaylayıcı	Allah'ın izniyle	senin kalbine	o Kur'an'ı indirdi	o	Cebrail'e	düşman ise iyi bilsin ki	her kim	Söyle

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ

lillâhi	kâne 'adüvvel	men	lilmü/minîn	vebüşrâ	veñhüdenv	limâ beyne yedeyhi
Allah'a	düşman olursa, iyi bilsin ki	Her kim	müminlere	ve müjde kaynağı olmak üzere	hidayet	kendinden önceki vahiyleri

وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجَبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

lilkâfirîn	'adüvvül	feinne llâhe	vemikâle	vecibrile	verusûlîñi	vemelâiketihî
o kâfirlerin	düşmanıdır	Allah da	ile Mikâil'e	Cebrail	peygamberlerine	Allah'ın meleklerine

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

lîfâsikûn	illâ	biñâ	vemâ yekfüru	âyâtim beyyînât	ileyke	enzelnâ	velekad
Öyle ki, iman sahasından uzaklaşmış fasıklardan	başkası	onları	inkâr etmez	çok açık âyetler; parlak mucizeler	sana	indirdik	Şanım hakkı için

أَوْكَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

lâ yû/minûn	ekşeruñhüm	bel	minñhüm	ferikunm	nebezeñhü	'ahîdenñ	'âñhedü	eveküllemâ
imansızlardır	onların çoğu ahit tanımız	Hatta az bir	her defasında	bir grup	çıkıp onu bozacak ve atverecek öyle mi?	antlaşma yapsalar	bir ahd üzerine	O fasıklar hem bunları tanıyamazlar, hem de ne zaman

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ

ferikunm	nebeze	limâ me'ahüm	müşaddîkul	min 'indi llâhi	rasûlünm	velemmâ cæñhüm
bir kısmı	attılar	yanlarındaki kitabı	tasdik edici	Üstelik Allah tarafından	bir peygamber	onlara gelince

مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَتْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٠﴾

keenneñhüm lâ ye'lemûn	verâe zuñhûriñim	kitâbe llâhi	lkitâb	mine llezîne ütû
sanki hiçbir şey bilmiyorlarmış gibi yaptılar	sırtlarından geriye	Allah'ın kitabını	daha önce kendilerine kitap	verilenlerden

94. De ki; Allah yanında ahiret yurdu (cennet) başkalarının değil de yalnızca sizin ise, eğer iddianızda da sadık iseniz haydi hemen ölümü temenni ediniz, ölmeyi cana minnet biliniz.

95. Fakat elleriyle işledikleri yüzünden onu hiçbir zaman temenni edemeyecekler. Allah o zâlimleri bilir.

96. Elbette onları insanların hayata en hırslı, en düşkün olanları olarak bulacak, hatta müşriklerden bile daha düşkün bulacaksınız. Onların her biri bin sene ömür sürmeyi arzular, oysa uzun yaşamak kendisini azaptan kurtarıp uzaklaştıracak değildir. Allah, onların neler yaptığını görüp duruyor.

97. Söyle; her kim Cebrail'e düşman ise iyi bilsin ki, o, Kur'an'ı senin kalbine Allah'ın izniyle kendinden önceki vahiyleri onaylayıcı, müminlere hidayet ve müjde kaynağı olmak üzere o indirdi.

98. Her kim Allah'a, Allah'ın meleklerine, peygamberlerine, Cebrail ile Mikâil'e düşman olursa, iyi bilsin ki, Allah da o kâfirlerin düşmanıdır.

99. Şanım hakkı için sana çok açık âyetler; parlak mucizeler indirdik. Öyle ki, iman sahasından uzaklaşmış fasıklardan başkası onları inkâr etmez.

100. O fasıklar hem bunları tanımayacaklar, hem de ne zaman bir ahd üzerine antlaşma yapsalar, her defasında mutlaka içlerinden bir grup çıkıp onu bozacak ve atverecek öyle mi? Hatta az bir grup değil, onların çoğu ahit tanımaz imansızlardır.

101. Üstelik Allah tarafından onlara, yanlarındaki kitabı tasdik edici bir peygamber gelince, daha önce kendilerine kitap verilenlerden bir kısmı, Allah'ın kitabını sırtlarından geriye attılar, sanki hiçbir şey bilmiyorlarmış gibi yaptılar.

102. Tuttular da Süleyman mülküne dair şeytanların uydurup izledikleri şeyin ardına düştüler. Hâlbuki Süleyman inkâr edip kâfir olmadı, lakin o şeytanlar kâfirlik ettiler; insanlara sihir öğretiyorlar ve Bâbil'de Harut ve Marut'a, bu iki meleğe indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Hâlbuki o ikisi «biz ancak ve ancak sizi denemek için gönderildik, sakın sihir yapıp da kâfir olmayın!» demeden kimseye bir şey öğretmezlerdi. İşte bunlardan karı ile kocanın arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Fakat Allah'ın izni olmadıkça bununla kimseye zarar verebilecek değillerdi. Kendi kendilerine zarar verecek ve bir fayda sağlamayacak bir şey öğreniyorlardı. Yemin olsun ki, onu her kim satın alırsa, onu alanın ahirette bir nasibi olmayacağını da çok iyi biliyorlardı. Hakkiyle bilselerdi, uğruna canlarını sattıkları şey ne çirkin bir şeydi.

103. Şayet onlar iman edip de korunmuş olsalardı, elbette Allah tarafından verilecek mükâfat çok hayırlı olacaktı. Keşke bunu bilselerdi.

104. Ey iman edenler! «râine» demeyin, «un-urna» deyin ve iyi dinleyin, kâfirler için elemli bir azap vardır.

105. Ne Kitap ehlinden, ne müşriklerden, ne de o inkâr edenlerden hiçbirisi, size Rabbinizden bir hayır indirilsin istemez. Allah ise, üstünlüğü, rahmetiyle dilediğine mahsus kılar ve Allah çok büyük lütf sahibidir.

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَٰنَ وَمَا كَفَرُ سُلَيْمَٰنَ

süleymanü	vemâ kefera	'alâ mülki süleyman	şşeyâtü	mâ tetlû	vettebe'û
Hâlbuki Süleyman	inkâr edip kâfir olmadı	Tuttular da Süleyman mülküne dair	şeytanların	uydurup izledikleri şeyin	ardına düştüler

وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينِ كَفَرُوا وَيَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ

vemâ ünzile	ssihir	nnâse	yü'allimüne	keferû	şşeyâtü	velâkinne
indirilen şeyleri öğretiyorlardı	sihir	insanlara	öğretiyorlar	kâfirlik ettiler	o şeytanlar	lakin

عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ

min ehadin	vemâ yü'allimâni	vemârût	hârûte	bibâbile	'ale lmelekeyni
kimseye	birşey öğretmezlerdi	ve Marut'a	Harut	ve Bâbil'de	bu iki meleğe

حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا

minhümâ	fe yete'allemüne	felâ tekfur	fitnetün	nehnü	innemâ	hattâ yekûlâ
İşte bunlardan	öğreniyorlardı	sakın sihir yapıp da kâfir olmayın	sizi denemek için gönderildik	Hâlbuki o ikisi, biz	ancak ve ancak	demeden

مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا

illâ	min ehadin	bihi	vemâ hüm bigârrine	beyne lmer izevcihi	mâ yüferriküne bihi
Fakat	kimseye	bu-nunla	zarar verebilecek değillerdi	karı ile kocanın arasını	ayırarak şeyler

بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ

lemenî	'alimû	velekad	velâ yenfe'uhüm	mâ yegurruhüm	veyete'allemüne	biizni lâhi
onu her kim	çok iyi biliyorlardı	Yemin olsun ki	ve bir fayda sağlamayacak bir şey	Kendi kendilerine zarar verecek	öğreniyorlardı	Allah'ın izni olmadıkça

اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ

enfusehüm	mâ şerav bihi	velebi/se	min halâk	fî lâhirati	mâ lehü	şterihü
uğruna canlarını	sattıkları şey	ne çirkin bir şeydi	bir nasibi	onu alanın ahirette	olmayacağını da	satın alırsa

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقُوا لَمَثُوبَةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

min 'indî lâhi	lemeşûbetünm	vettekav	velev ennehum âmenû	lev kânû ye'lemün
elbette Allah tarafından verilecek	mükâfat	korunmuş olsalardı	Şayet onlar iman edip de	Hakkiyle bilselerdi

خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا

râ'inâ	lâ tekûlû	yâ eyyühâ llezîne âmenû	lev kânû ye'lemün	hayr
«râine»	demeyin	Ey iman edenler	Keşke bunu bilselerdi	çok hayırlı olacaktı

وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٦﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ

lezîne	mâ yeveddû	'azâbün elim	velikâfirine	vesme'û	nzurnâ	vekûlû
ne de o	istemez	elemli bir azap vardır	kâfirler için	ve iyi dinleyin	«unurna»	deyin

كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ

min hayrin	'aleyküm	enyyünezele	velâ lmuşrikine	min ehli lkitâbi	keferû
bir hayır	siz	indirilsin	ne müşriklerden	Ne Kitap ehlinden	inkâr edenlerden hiçbirisi

مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٧﴾

zû lfedli l'azim	vâllâhü	menyyeşâ/	birahmetihi	yehtessu	vâllâhü	mmirabbiküm
çok büyük lütf sahibidir	ve Allah	dilediğine	üstünlüğü, rahmetiyle	mahsus kılar	Allah ise	Rabbinizden

مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ

elem te'lem mişlihâ ev bihayrinminhâ ne/ti nünsihâ ev min ayetin mâ nenseh
Bilmez misin ki mislini yahut ondan daha hayırlısını getiririz unutturursak veya Biz bir âyetten her neyi nesh eder

أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ

mülkü ssemâvâtî enne llâhe le'hû elem te'lem kâdir 'alâ külli şeyin enne llâhe
hakikaten göklerin Allah'ındır, hepsi O'nundur Bilmez misin ki kâdirdir her şeye Allah

وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ أَمْ

em velâ neşir min'vveliyin min dünü llâhi vemâ leküm velerd
Yoksa siz ne de bir yardımcı vardır ne bir dost Allah'dan başka Size de ve yerin mülkü

تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ

yetebeddeli vemeny min kabl mûsâ kemâ sülle rasûleküm en teselû türdüne
değiştirirse Hâlbuki her kim bundan önce Musa'ya sorulduğu gibi peygamberinizi sorguya çekmek mi istiyorsunuz

الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

min ehli lkitâbi keş'runm vedde sevâe ssebil fekad dalle bilimâni lküfra
Ehl-i kitaptan birçoğu arzu etmektedir ki artık düz yolun ortasında sapmış olur imanı küfürle

لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ

mim be'di min 'indi enfüsühim hasedenin küffârâ mim be'di mâniküm lev yeruddüneküm
sonra bile sırf nefsanîyetlerinden hasedenin ve kıskançlıktan dolayı bunu yaparlar kâfir etsinler sizi imanınızdan sonra çevirip

مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَأَعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ

llâhe inne biemrih llâhü hattâ ye'tiye veşfehü fe'fû lhakk le'hümü mâ tebeyyene
Allah Şüpheli emrini tâ Allah verinceye kadar hoşgörüyle davranın Buna rağmen siz şimdi af ile Hak kendile-rine iyice belirikten

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا

vemâ tükaddimû zzekâh ve'tû şşalâte veekümü kâdir 'alâ külli şeyin
yaparsanız ve zekâtı verin Siz namazı hakkıyla kılmaya bakın kâdirdir her şeye

لَأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَقَالُوا

vekâlû beşir bimâ te'melüne llâhe inne 'inde llâh tecidühü min hayrin lienfûsiküm
dediler görmektedir bütün yaptıklarınızı Allah Muhakkak ki Allah katında onu bulursunuz her ne hayır Kendi nefsiniz için

لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ

emâniyyühüm tilke neşârâ ev men kâne hûden illâ lcennete lenyyedhule
onların kendi kuruntularıdır Bu hristiyanlardan ve Bir de, yahudi baş-kaşı cennete asla giremeyecek

قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ

illâhi vechehü esleme men belâ in küntüm şâdikîn bürrhâneküm hâtû kul
Allah'a yüzünü tertemiz döndür ve teslim ederse Kim Kim Eğer doğru iseniz, haydi bakalım delilinizi getirin Sen de onlara delil

وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

yehzenün velâ hûm 'aleyhim havfün velâ 'inde rabbih ecruhü felehü vehüve mühsinün
mahzun da olacak değil ve onlar Onlara hiçbir korku yoktur Rabbi katında ecri vardır işte onun özü iyilik dolu olarak

106. Biz bir âyetten her neyi nesheder veya unutturursak, ondan daha hayırlısını yahut mislini getiririz. Bilmez misin ki, Allah her şeye kâdirdir.

107. Bilmez misin ki, hakikaten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, hepsi O'nundur. Size de Allah'dan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

108. Yoksa siz peygamberinizi, bundan önce Musa'ya sorulduğu gibi, sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Hâlbuki her kim imanı küfürle değiştirirse artık düz yolun ortasında sapmış olur.

109. Ehl-i kitaptan birçoğu arzu etmektedir ki, sizi imanınızdan sonra çevirip kâfir etsinler: Hak kendilerine iyice belirikten sonra bile sırf nefsanîyetlerinden ve kıskançlıktan dolayı bunu yaparlar. Buna rağmen siz şimdi af ile, hoşgörüyle davranın tâ Allah emrini verinceye kadar. Şüpheli ki Allah her şeye kâdirdir.

110. Siz namazı hakkıyla kılmaya bakın ve zekâtı verin! Kendi nefsiniz için her ne hayır yaparsanız, Allah katında onu bulursunuz. Muhakkak ki, Allah bütün yaptıklarınızı görmektedir.

111. Bir de «yahudi ve hristiyanlardan başkası asla cennete giremeyecek» dediler. Bu onların kendi kuruntularıdır. Sen de onlara de ki; «Eğer doğru iseniz, haydi bakalım getirin delilinizi.»

112. Hayır, hayır! Kim özü iyilik dolu olarak yüzünü Allah'a tertemiz döndürür ve teslim ederse, işte onun Rabbi katında ecri vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar mahzun da olacak değildir.

113. Yahudiler dediler ki, «Hristiyanlar birşey üzerinde değiller», Hristiyanlar da «Yahudiler bir şey üzerinde değiller» dediler. Oysa hepsi de kitabı okuyorlar. Hiçbir bilgisi olmayanlar da öyle onların dedikleri gibi dediler. İşte bundan dolayı Allah, ihtilafa düşükleri bu gibi şeylerde, kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

114. Allah'ın mescitlerini, içlerinde Allah'ın isminin anılmasından meneden ve onların harap olmalarına çalışan kimselerden daha zâlim kim olabilir! İşte bunlar, oralara korka korka girmekten başka birşey yapmazlar. Bunlara dünyada perişanlık, ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Bununla beraber, doğu da, batı da Allah'ındır. Artık nereye dönerseniz dönün, orası Allah'a çıkar. Şüphe yok ki, Allah'ın rahmeti) geniş, O, her şeyi bilir.

116. O zalimler, «Allah kendisine çocuk edindi.» dediler. Hâşâ, O sübhândır. Doğrusu, göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Hepsisi O'na boyun eğmiştir.

117. O, göklerin ve yerin yoktan var edicisidir ve O, bir işin olmasını murad edince, ona yalnızca «ol!» der, o da hemen olur.

118. Bilgiden nasibi olmayanlar da «Allah bizimle konuşsa ya, yahut bize de bir mucize gelse ya!» dediler. Bunlardan öncekiler de tıpkı böyle, bunların dedikleri gibi demişlerdi. Onların kalbleri birbirlerine benzedi. Gerçekten de yakine ermek (hakikati bilmek) isteyen bir kavim için biz mucizeleri çok açık seçik gösterdik.

119. Şüphe yok ki, Biz seni hak ile rahmetimizin müjdecisi ve azabımızın habercisi olarak gönderdik. Sen, o cehennemliklerden sorumlu değilsin.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَى لَيْسَتْ

leyseti nneşârâ vekâleti 'alâ şeyinv nneşârâ leyseti lye'hûdü vekâleti
değiller Hristiyanlar da dediler birşey üzerinde Hristiyanlar değiller Yahudiler dediler ki

الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

lle'ze lâ ye'lemûne kâle kezâlike lkitâb vehûm yetlûne 'alâ şeyinv lye'hûdü
Hiçbir bilgisi olmayanlar da dediler öyle Oysa hepsi de kitabı okuyorlar bir şey üzerinde Yahudiler

مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

fimâ kânû fîhi yeh'telifûn yevme lkiyâmeti beynehûm yehkûmü fellâhü mişle kavlihim
ihtilafa düşükleri bu gibi şeylerde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir İşte bundan dolayı Allah onların dedikleri gibi

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى

vese'a smühû fihâ enyyüz'kera mesâcide llâhi mimmenmmene'a vemen ezlemü
çalışan Allah'ın isminin içlerinde anılmasından Allah'ın mescitlerini meneden kimselerden daha zâlim kim olabilir!

فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ

lehûm bâ'f'n illâ mâ kâne lehûm enyyed'bulûhâ ülâike fi harâbihâ
Bunlara korka korka başka oralara girmekten birşey yapmazlar İşte bunlar ve onların harap olmalarına

فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ

velme'gribü lmesriku velillâhi 'azâbün 'azîm fi l'ahirati velehûm hîzyûnv fî ddünyâ
batı da Bununla beraber, doğu da Allah'ındır büyük bir azap ahirette de vardır perişanlık dünyada

فَإِنَّمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ

llâhü tteha'ze vekâlû 'alîm vâsî'un llâhe inne vec'hü llâh feşemme feeynemâ tüvellû
Allah edindi O zalimler, dediler O, her şeyi bilir geniş Allah'ın rahmeti) Şüphe yok ki Allah'a çıkar orası Artık nereye dönerseniz dönün

وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهٗ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قَانِتُونَ ۖ بَدِيعُ

bed'u kânitûn lehû küllû velerd mâ fi ssemâvâti lehû bel sübhâneh velen
yoktan var edicisidir boyun eğmiştir O'na Hepsisi ve yerde ne varsa göklerde O'nundur Doğrusu Hâşâ, O sübhândır kendisine çocuk

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۖ وَقَالَ

vekâle feyekûn kün lehû yekûlû feinnemâ emran veizâ kadâ velerd ssemâvâti
dediler o da hemen olur «ol!» ona der yalnızca ve O, bir işin olmasını murad edince ve yerin O, göklerin

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ

lle'ze lâ ye'lemûne kâle kezâlike âyeh te'tnâ ev llâhü levlâ yekallimûnâ lle'ze lâ ye'lemûne
öncekiler de demişlerdi tıpkı böyle bir mucize yahut Allah bizimle konuşsa ya Bilgiden nasibi olmayanlar da

مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

yûkinûn likavminî lâ'yâtî kad beyennâ kulûbühûm teşâbehet mişle kavlihim min kablihim
yakine ermek (hakikati bilmek) isteyen bir kavim için biz mucizeleri Gerçekten de çok açık seçik gösterdik Onların kalbleri birbirlerine benzedi bunların dedikleri gibi Bunlardan

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

'an eşhâbi lcehim velâ tüselü vene'zanv beş'ranv bilhakki erselnâke innâ
Sen, o cehennemliklerden sorumlu değilsin ve azabımızın habercisi olarak müjdecisi hak ile rahmetimizin seni gönderdik Şüphe yok ki Biz

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ

hüde ilâhî inne kul milletehüm hattâ tettebi'a velâ nneşâr lyeहुदु 'anke velen terd
Allah'ın hidayeti gerçek-ten de De ki Sen onların milletlerine tabi olmadıkça ne de hristiyanlar ne yahudiler senden asla hoşnud ve razı olmayacaklar

هُوَ الْهُدَى وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ

mine ilâhî mâ leke mine l'îlmi llezî cäe ke be'de efvâe hüm veleini ttebe'te küve l'हुदâ
Allah'dan sana bu-lunur bu kadar bilgiden sana vahiyle gelen sonra kalkıp da onların Şânım hakkı için uyacak hidayetini ta ken-disidir

مِنْ وَلِيِّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ

yü/minüne üläike hakka tilâvetih yetlûnehü lkitâbe ellezîne âteynâhümü velâ nesir minveliyiyyin
iman ederler İşte onlar tilâvetinin hakkını vererek okurlar kimseler onu kitabı Kendilerine verdiğimiz ne de bir yardımcı ne bir dost

بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ يَا بَنِي إِسْرَٰئِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ

ni'metiye žkürü yâ benî isrâile lħâsirün feülâike hümü bihi yekfür vemeny bih
nimetimi hatırlayın Ey İsrailoğulları! hüsran içindedirler işte o inkârcılar onu inkâr ederse Her kim de ona

الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي

lâ teczi yevmel vettekû 'ale l'âlemin veennî fegdaltüküm 'aleyküm illeti en'amtü
ödeyemez Ve öyle bir günden sakının ki âlemdeki ümmetlere ve sizi vaktiyle üstün tuttu-ğumu Sizlere ihsan ettiğim

نَفْسٍ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلَ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝

velâ hüm yünşarün şefâ'atüv velâ tenfe'uhâ 'adlünv minhâ velâ yükbelü şeyenv 'an nefsin nefsun
hiçbir taraftan yardım da gör-mezler şefaât de ve ona fayda vermez fidey kimseden kabul edilmez bir şey kimsenin yerine o gün kimse

وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ

kâle imâmâ linnâsi câ'ilüke inni kâle feetemmehünn bikelimâtin rabbühü ibrahîme veizi btelâ
dedi imam bütün insanlara seni yapaca-ğım ona, Benî buyur-du o, onları sona erdirince birtakım kelime-ler ile Rabbi İbrahim'i Şunu da unutmayın ki, bir zamanlar imtihan etti

وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ۝ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ

linnâsi mesâbetel lbeYTE ce'alnâ veiz zzâlimin 'ahdî lâ yenâlü kâle vemin zürriyyeti
insanlar için bir sevap kazanma bu Beyt'i kıldık Biz ta o zaman zâlimler benim ahdimde Rabbi ona nail olamaz buyurdu İbrahim, «Zürriyetim-den de yap!» dedi

وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا مِنِّي مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ

veismâ ile ilâ ibrahîme ve'ahidnâ müşallâ minmekâmi ibrahîme vettebizü veemnâ
ile İsmail'e Ayrıca İbrahim şöyle ahid verdik kendinize bir namazgah Siz de Makam-ı İbrahim'den edinin ve bir güven yen

أَنْ طَهَّرَ ابْنَتِي لِلطَّافِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ

rabbi ibrahîmü kâle veiz ssüctid verrukke'i vel'âkif ne littâif ne beytiye en tafkihîrâ
Ey Rab-bim İbrahim diye yalvardı Ve o vakit ve secde edenler için hem de rükû hem ibadete kapanan-lar için hem tavaf edenler için Beytimi tertemiz tutun

اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

velyevmi lâhir billâhi minhüm men âmene mine şşemerâti ehle hüm verzü k beleden âminenv kâzâ c'al
ve ahiret gününe Allah'a içlerinde iman eden-leri çeşitli meyvalarla halkın-dan rızıklandır güvenli bir belde bur-a-sını kıl

قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأَمَّتْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝

İmeşir vebi/se ilâ 'azâbi nnâr edtarrukü şümme kalilen feümetti'uhü vemen kefera kâle
bir duraktır orası ne yaman ateş azabına onu uğratı-rım ki sonra da hayattan biraz nasip aldırırım küfredeni dahi rızıklandırır da Allah bu-yurdu ki

120. Sen onların milletleri-ne tabi olmadıkça ne yahu-diler, ne de hristiyanlar sen-den asla hoşnud ve razı olma-yacaklar. De ki, gerçekten de Allah'ın hidayeti, hidayetin ta kendisidir. Şânım hakkı için, sana vahiyle gelen bu kadar bilgiden sonra, kalkıp da on-ların arzu ve heveslerine uya-cak olursan, sana Allah'dan ne bir dost bulunur, ne de bir yardımcı.

121. Kendilerine kitabı verdi-ğimiz ehliyetli kimseler onu, tilâvetinin hakkını vererek okurlar. İşte onlar, ona iman ederler. Her kim de onu inkâr ederse, işte o inkârcılar hüs-ran içindedirler.

122. Ey İsrailoğulları! Sizlere ihsan ettiğim nimetimi ve sizi vaktiyle âlemdeki ümmetlere üstün tuttuğumu hatırlayın!

123. Ve öyle bir günden saki-nin ki, o gün kimse, kimsenin yerine bir şey ödeyemez, kim-seden fidey kabul edilmez ve ona şefaât de fayda vermez, hiçbir taraftan yardım da gör-mezler.

124. Şunu da unutmayın ki, bir zamanlar İbrahim'i Rabbi, birtakım kelimeler ile imtihan etti, o, onları sona erdirince, Rabbi ona, «Ben seni bütün insanlara imam yapacağım.» buyurdu. İbrahim, «Zürriye-timden de yap!» dedi. Rabbi ona «zâlimler benim ahdimde nail olamaz!» buyurdu.

125. Biz ta o zaman bu Beyt'i, insanlar için bir sevap kazan-ma ve bir güven yeri kıldık. Siz de Makam-ı İbrahim'den ken-dinize bir namazgah edinin. Ayrıca İbrahim ile İsmail'e şöyle ahid verdik: «Beytimi, hem tavaf edenler için, hem ibadete kapananlar için, hem de rükû ve secde edenler için tertemiz tutun!»

126. Ve o vakit İbrahim «Ey Rabbim, burasını güvenli bir belde kıl, buranın halkından, içlerinde Allah'a ve ahiret gününe iman edenleri çeşit-li meyvalarla rızıklandır» diye yalvardı. Allah buyurdu ki: «küfredeni dahi rızıklandırır da hayattan biraz nasip aldi-rırım, sonra da onu ateş аза-bına uğratırım ki, orası ne ya-man bir duraktır!»

127. Ve ne vakit ki İbrahim, Beyt'in temellerini yükseltmeye başladı, İsmail ile birlikte şöyle dua ettiler: Ey **Rabbimiz**, bizden kabul buyur, hiç şüphesiz işiten sensin, bilen sensin.

128. Ey bizim **Rabbimiz**, hem bizim ikimizi yalnız senin için boyun eğen müslümanlar kıl, hem de soyumuzdan yalnız senin için ümmet meydana getir ve bize ibadetimizin yollarını göster, tevbemize rahmetle bak. Hiç şüphesiz Tevvâb sensin, Rahîm sensin.

129. Ey bizim **Rabbimiz**, bir de onlara içlerinden öyle bir peygamber gönder ki, onlara senin âyetlerini tilavet eylesin, kendilerine kitabı ve hikmeti öğretsin, içlerini ve dışlarını tertemiz yapıp onları pâk eylesin. Hiç şüphesiz Azîz sensin, hikmet sahibi Sensin.

130. İbrahim'in milletinden, kendine kıyan beyinsizden başka kim yüz çevirir? Hakikat Biz onu dünyada seçkin birisi yaptık, hiç şüphesiz o, ahirette de iyilerden biridir.

131. **Rabbi** ona, «İslâm ol!» emrini verince, o «Ben âlemlerin **Rabbine** teslim oldum.» dedi.

132. Bu dini İbrahim, kendi oğullarına vasiyyet etti, Yakub da öyle yaptı: «Ey oğullarımla! Muhakkak ki, bu dini size **Allah** seçti, başka dinlerden uzak durun, yalnızca müslüman olarak can verin!» dedi.

133. Yoksa siz de olaya şahit mi oldunuz; Yakub'a ölüm hali gelip çatmış zaman, oğullarına; «Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?» dediği zaman, oğulları; «Senin **Allah'ına** ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın **Allah'ına**, tek olan o **Allah'a** ibadet edeceğiz. Biz ancak O'na boyun eğen müslümanlarız.» dediler.

134. Onlar bir ümmetti, geldi geçti. Onlara kendi kazandıkları, size de kendi kazandığınız. Siz onların yaptıklarından sorguya çekilecek değilsiniz.

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

inneke minnâ tekabbel rabbenâ veismâ'il mine İbeyti İkavâ'ide İbrâhîmü yerfe'u veiz sensin bizden kabul buyur Ey Rabbimiz İsmail ile birlikte söyle Beyt'in temellerini İbrahim yükseltmeye başladı Ve ne vakit ki

أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ümmetleri vemîn zürriyyetînâ leke müslimeyni vec'alnâ rabbenâ l'alim ssem'u ente ümmet ümmet meydâna getir hem de soyumuzdan yalnız senin için boyun eğen müslümanlar kıl hem bizim ikimizi hem bizim ikimizi bilen hiç şüphesiz işiten sensin

مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

rrahim ttevvâbü inneke ente vetüb 'aleynâ menâsikenâ veerinâ lek mmüslimetel Rahîm sensin Hiç şüphesiz Tevvâb sensin tevbemize rahmetle bakıver ibadetimizin yollarını ve bize göster yalnız senin için boyun eğen müslüman bir

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İkitâbe veyü'allimühümü âyâtike 'aleyhim yetlû minhüm rasûlenm fikim veb'âs rabbenâ kitabı kendilerine öğretsin onlara senin âyetlerini öyle bir tilavet eylesin içlerinden peygamber bir de onlara gönder ki Ey bizim Rabbimiz

وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

'anmmilleti yerğabû vemeny lhakim l'azîzü ente inneke veyüzekk'him velhikmete milletinden yüz çevirir? kim hikmet sahibi Hiç şüphesiz Azîz Sensin sensin içlerini ve dışlarını tertemiz yapıp onları pâk eylesin ve hikmeti

إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

fi lâbirati veinnefî fî ddünyâ stafeynâhü velekadî nefseî men sefilhe ilâ İbrâhîme ahirette de hiç şüphesiz o dünyada Biz onu seçkin birisi yaptık Hakikat kendine kıyan beyinsizden başka İbrahim'in

لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İrahbî l'âlemin eslemtü kâle eslim rabbühü lehâ iz kâle lemine şşâlihîn o, Ben âlemlerin Rabbine teslim oldum dedi «İslâm ol!» Rabbi ona emrini verince iyilerden biridir

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ddine lekümü stafâ inne İlâhe yâ beniyye veye'kûb ben İhî İbrâhîmü bilhâ veveşşâ Muhakkak ki, bu dini size seçti başka dinlerden uzak durun Allah seçti, başka dinlerden uzak durun, yalnızca müslüman olarak can verin! dedi

يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ye'kûbe iz hâgara küntüm şühedâe em veentüm müslimün illâ felâ temütünne Yakub'a gelip çatmış zaman siz de olaya şahit mi oldunuz Yoksa müslüman olarak yalnızca can verin! dedi

الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

veİlâhe âbâike ilâheke ne'büdü kâlû mim be'dî te'büdüne mâ libenİhî iz kâle İmevtü ve ataların oğulları; Senin Allah'ına ibadet edeceğiz dediler Benden sonra ibadet edeceksiniz? neye oğullarına dediği zaman ölüm hali

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ümmetün tilke müslimün venehnü lehâ ilâhennvâhidâ veİshâka veİsmâ'ile İbrâhîme bir ümmetti Onlar boyun eğen müslümanlarız Biz ancak O'na tek olan o Allah'a ve İshak'ın Allah'ına İsmail İbrahim

قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

hanifâ millete ibrahîme bel kul tehtedû neşâr ev kûnû hûden vekâlû
Hanif olarak hakka tapan İbrahim'in dinine (uyarız) ki Hayır! Sen onlara de ki hidayet bulasınız hristiyan veya Bir de, yahudi olunuz ki dediler

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُلُوا أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا

ileynâ vemâ ünzile billâhi âmennâ kulû vemâ kâne mine İmşrikîn
ve bize ne indirildiye Biz, Allah'a iman ettik Deyiniz ki o hiçbir zaman müşriklerden olmadı

وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا

vemâ velesbâtî veye kûbe veishâka veismâ ile ilâ ibrahîme vemâ ünzile
ne ve torunlarına Yakup'a İshak'a İsmail'e İbrahim'e ne indirildiye

أُوْتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ

beyne ehadinminhüm lâ nüferriku mirrabbihim nnebiyyûne vemâ ütiye ve'isâ mûsâ ütiye
Biz onların arasında fark gözetmeyiz Rablerinden ve bütün peygamberlere ne verildiyse hepsine iman ettik ve İsa'ya Musa'ya indirildiyse

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا

fekadi ihtedev bimişli mâ âmentüm bihi fein âmenû müslimûn lekû venehnû
doğru yola girmiş, hidayeti bulmuş olurlar iman ettiğiniz gibi Eğer onlar da sizin iman ederlerse müslümanlar ancak O'na ve biz

وَأِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ

ssemi'u veküve ilâh feseyekfikühüm fi şikâk hümm feinnemâ vein tevellev
işitendir Ve O Allah onlara karşı sana yeter didişmenin içindedirler onlar sadece ve sadece Yok, eğer yüz çevirirlerse

الْعَلِيمُ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ قُلْ

kul 'âbidün lekû venehnû şibga ilâh ehseñü vemen şibgate ilâh l'alim
De ki ibadet edenleriz O'na İşte biz boya Kim, Allah'dan daha güzel vurabilir ki? Allah'ın boyasına bak, (vaftiz olacak?) bilendir

أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَّا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ

e'mâlüküm velekülüm e'mâlünâ velenâ verabbüküm rabbünâ veküvel f ilâhi etühâccünenâ
sizin amelleriniz de size Bizim amellerimiz bize sizin de Rabbinizdir bizim de Rabbiniz Oysa O Allah hakkında bizimle didişmeye mi gireceksiniz?

وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ

veishâka veismâ ile inne ibrahîme tekûlûne em mühlisün lekû venehnû
İshak da İsmail de İbrahim de demek istiyorsunuz? Yoksa siz ihlas ile sarılıyoruz O'na Şu kadar var ki, biz

وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ

ezlemü vemen ilâh emil e'elemü eentüm kul neşârâ ev kânû hûden velesbâta veye kûbe
daha kim Allah'ı yok- mi? sa daha iyi bilirsiniz Siz mi De ki hristiyan idiler mi ve hep yahudi ve torunları da Yakup da

مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةَ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ

ümmetün tilke 'ammâ te'melün bigâfilin ilâhü vemâ şehâdeten indehü mine ilâh mimmen keteme
bir ümmet idiler Onlar yaptıklarınızdan gafil Allah değildir Allah'ın şahitlik ettiği bir hakikatı bile bile inkâr edenden

قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنْسَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

'ammâ kânû ye'melün velâ tüselûne mâ kesebtüm velekülüm mâ kesebet lekû kad halet
Ve siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz kendi kazandıklarınız size de kendi kazandıkları Onlara gelip geçtiler

135. Bir de: «yahudi veya hristiyan olunuz ki, hidayet bulasınız.» dediler. Sen onlara de ki: «Hayır! Hanif olarak hakka tapan İbrahim'in dinine (uyarız) ki, o hiçbir zaman müşriklerden olmadı.»

136. Deyiniz ki, «Biz, Allah'a iman ettik ve bize ne indirildiye İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına ne indirildiye, Musa'ya ve İsa'ya ne indirildiye ve bütün peygamberlere Rablerinden ne verildiyse hepsine iman ettik. Biz onların arasında fark gözetmeyiz ve biz ancak O'na boyun eğen müslümanlarız.»

137. Eğer onlar da sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse doğru yola girmiş, hidayeti bulmuş olurlar. Yok, eğer yüz çevirirlerse onlar sadece ve sadece didişmenin içindedirler. Allah onlara karşı sana yeter. Ve O, işitendir, bilendir.

138. Allah'ın boyasına bak, (vaftiz olacak?) Kim, Allah'dan daha güzel boya vurabilir ki? İşte biz O'na ibadet edenleriz.

139. De ki: «Allah hakkın- da bizimle didişmeye mi gireceksiniz? Oysa O, bizim de Rabbiniz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size. Şu kadar var ki, biz O'na ihlas ile sarılıyoruz.

140. «Yoksa siz, İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakup da ve torunları da hep yahudi ve hristiyan idiler mi demek istiyorsunuz?» De ki: «Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?» Allah'ın şahitlik ettiği bir hakikatı bile bile inkâr edenden daha zalim kim olabilir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

141. Onlar bir ümmet idiler, gelip geçtiler. Onlara kendi kazandıkları, size de kendi kazandıklarınız. Ve siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

142. İnsanlar içinde bir kısım beynsizler takımı, «Bunları bulundukları kiblelerden çeviren nedir?» diyecekler. De ki: «Doğu da, batı da Allah'ındır. O, kimi dilerse onu hidayete erdirir.»

143. Ve işte böyle, sizi ortada yürüyen bir ümmet kıldık ki, siz bütün insanlar üzerine adalet örneği ve hakkın şahitleri olasınız, Peygamber de sizin üzerinize şahit olsun. Daha önce içinde durduğunuz Kâ'be'yi kible yapmamız da bunun içindir: Peygamber'in izince gidecekleri, iki ökçesi üzerinde geri döneceklerden ayıralım. Bu iş elbette Allah'ın hidayet ettiği kimselelerin dışındakilere çok ağır gelecekti. Allah imanınızı kaybedecek değildir. Hiç şüphesiz Allah, bütün insanlara çok şefkatlidir, çok merhametlidir.

144. Doğrusu, biz, yüzünün semaya yöneldiğini, orada aranıp durduğunu görüyorduk. Artık seni hoşnud olacağın bir kibleye çevireceğiz. Haydi bakalım, yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir. Siz de ey müminler, nerede olursanız olun, yüzünüzü o tarafa doğru çevirin! Kendilerine kitap verilmiş olanlar da kesinlikle bilirler ki, Rabblerinden gelen o emir hak'tır. Ve Allah, onların yaptıklarından ve yapmakta olduklarından gafil değildir.

145. Celâlim için, sen o kitap verilmiş olanlara, bütün delilleri de getirsen, yine de senin kiblene tabi olmazlar, sen de onların kiblesine tabi olmazsın. Zaten onlar da birbirlerinin kiblesine tabi değiller. Celâlim hakkı için, sana gelen bunca ilmin arkasından sen tutar da onların arzu ve heveslerine uyacak olursan, o zaman hiç şüphesiz, sen de zâlimlerden olursun.

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلِيَهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا

illeti kânû 'aleyhâ	'an kibletihimû	vellâhüm mâ	mine nnâsi	ssüfehâü	seyekülû
bulundukları	kibleden	Bunları çeviren	nedir	İnsanlar içinde	beynsizler takımı

قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

illâ şirâtinmmüstekim	yeşâü	meny	yehdî	velmegrib	lmeşriku	lillâhi kul
onu hidayete	dilerse	O, kimi	erdirir	batı da	Doğu da	Allah'ındır De ki

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ

veyeküne	'ale nnâsi	şühedâe	litekûnû	ümmedenvesetal	vekeze like ce'alnâküm
olsun	siz bütün insanlar üzerine adalet örneği	ve hakkın şahitleri	olasınız	ortada yürüyen bir ümmet	Ve işte böyle, sizi kıldık ki

الرَّسُولَ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا

illâ şunun içindir	illeti künte 'aleyhâ	lkiblete	vemâ ce'alnâ	şehidâ	'aleyküm	rrasûlü
şunun içindir	Daha önce içinde durduğunuz	Kâ'be'yi kible	yapmamız da	şahit	sizin üzerinize	Peygamber de

لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا

illâ dışındakilere	vein kânet lekebraten	'alâ 'akibeyh	mimmenyennekalibû	rrasûle	menyettebbi'u	line'leme
dışındakilere	çok ağır gelecekti	iki ökçesi üzerinde	geri döneceklerden	Peygamber'in	izince gidecekleri	ayıralım

عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَوُفٌ

leraüfür	binnâsi	llâhe inne	imâneküm	liyüdl'a	llâhü	vemâ kâne	llâh	'ale llezine hede
çok şefkatlidir	bütün insanlara	Allah	Hiç şüphesiz	imanınızı	kaybedecek değildir	Allah	Bu iş elbette Allah'ın	hidayet ettiği kimselerin

رَحِيمٌ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا

terdâhâ	kibleten	felenüvelliyenneke	fi ssemâ/	vec'hiike	tekalübe	nerâ	kad	rahim
hoşnud olacağın	bir kibleye	Artık seni çevireceğiz	semaya yöneldiğini	yüzünün	orada aranıp durduğunu	görüyoruz	Doğrusu, biz	çok merhametlidir

فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ

vücûheküm	fevellû	vehayşü mâ küntüm	şetra lmescdi lharâm	vec'heke	fevelli
yüzünüzü	çevirin	Siz de ey müminler, nerede olursanız olun	Mescid-i Haram'a doğru	Haydi bakalım, yüzünüzü	çevir

شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ

llâhü	vemâ	mirrabbi'im	lhakku	ennefi	leye'lemüne	lkitâbe	veinne llezine ütû	şetrañ
Ve Allah	değildir	Rabblersinden gelen	hak'tır	o emir	kesinlikle bilirler ki	Kendilerine kitap	verilmiş olanlar da	o tarafa doğru

بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ وَلَئِنْ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ

biküllü	yetimn	lkitâbe	llezine ütû	velein eteyte	'ammâ ye'melün	bigâfilin
bütün delilleri de	Celâlim için, sen o kitap	verilmiş olanlara	getirsen	onların yaptıklarından ve yapmakta olduklarından	gafil	

مَاتَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ

kiblete be'd	bitâbi'n	vemâ be'duhüm	kibletihüm	bitâbi'n	vemâ ente	kibletek	mâ tebi'û
birbirlerinin kiblesine	tabi değiller	Zaten onlar da	kiblesine	tabi olmazsın	sen de onların	yine de senin kiblene	tabi olmazlar

وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

lemine zâlimin	izel inneke	mine il'imi	mim be'di mâ cäeke	ehvâehüm	veleini ttebe'te
sen de zâlimlerden olursun	o zaman hiç şüphesiz	bunca ilmin	Celâlim hakkı için, sana gelenin arkasından	sen tutar da onların arzu ve	heveslerine uyacak olursun

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا

veinne ferikan ebnâehûm kemâ ye'rifûne ye'rifûnehû lkitâbe ellezîne eteynâhümü
bir takımı oğullarını tanır gibi ümmetlerin âlimleri onu o peygamberi tanırlar O kendilerine kitap verdiğimiz

مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٦٦﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ

felâ tekûnenne mirrabbike elhakku vehûm ye'lemûn lhakka leyektümüne mminhûm
olma sakın Rabbindendir O hak bile bile gerçeği gizlerler böyle iken içlerinden

مِنَ الْمُؤْمِرِينَ ﴿١٦٧﴾ وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُومُؤْلِيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا

eyne mâ tekûnû lhayrât festebikû müvellihâ hüve vichetûn veliküllin v mine lmümtin
Her nerede olsanız haydin, hep hayırlara koşun, yarışın ona yönelir o bir yönü vardır Ümmetlerden her birinin Artık şüpheye düşenlerden

يَا أَيُّهَا اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ

haracte vemin hayşü kadir 'alâ külli şeyin ilâhe inne cemî'â ilâhü bikümü ye/ti
yola çıkarsan Hem her nereden kâdirdir her şeye Allah Şüphesiz ki toplar Allah sizi bir araya getirir

فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ

bigâfilin ilâhü vemâ mirrabbik lelhakku veinnehû şetra lmescdi lharâm vecheke fevelli
habersiz de Allah değildir Rabbinden olduğu gerçektir hak Bu emir şüphesiz (namazda) hemen Mescid-i Haram'a doğru yüzünü çevir

عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

şetra lmescdi lharâm vecheke fevelli haracte vemin hayşü 'ammâ te'melûn
Mescid-i Haram'a doğru yüzünü çevir yola çıkarsan Her nereden yaptıklarınızdan

وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ

'aleyküm linnâsi liellâ yekûne şetrahû vücüheküm fevellû vehayşü mâ küntüm
aleyhinizde insanlar için olmasın ona doğru yüzünüzü çevirin ki ve her nerede olsanız

حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمِ نِعْمَتِي

ni'meti veliütümme vehşevni felâ tehşevhûm minhûm llezîne zalemû illâ ihucctün
nimetimi tamamlayayım benden korkun Siz de onlardan korkmayın içlerinden haksızlık edenler başka Ancak bir delil

عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا

yetlû minküm rasûlenm fiküm kemâ erselnâ vele'alleküm tehtedûn 'aleyküm
okuyor bir peygamber Nitekim içinizden gönderdik hem gerek ki doğru yolu bulasınız Hem üzerinizdeki

عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ

veyü'allimüküm velhikmete lkitâbe veyü'allimükümü veyüzekküküm âyâtinâ 'aleyküm
Size öğretiyor ve hikmeti kitabı size öğretiyor sizi temizliyor O size âyetlerimizi size

مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٧١﴾ فَادْكُرُوا نِعْمَتِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٧٢﴾

velâ tekfûrûn vehşürû lî ezkürküm fezkürûnî mâ lem tekûnû te'lemûn
nankörlük etmeyin Bana şükredin de ben de sizi anayım O halde beni anın bilmediğiniz şeyleri

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٧٣﴾

me'a şşâbirin ilâhe inne vessalâh bişşabri ste'inû yâ eyyühâ llezîne âmenû
sabredenlerle beraberdi Allah Şüphesiz ki ve namazla Sabır yardım isteyin Ey iman edenler!

146. O kendilerine kitap verdiğimiz ümmetlerin âlimleri onu o peygamberi oğullarını tanır gibi tanır, böyle iken içlerinden bir takımı gerçeği bile bile gizlerler.

147. O hak, Rabbindendir. Artık şüpheye düşenlerden olma sakın!

148. Ümmetlerden her birinin bir yönü vardır, o ona yönelir, haydin, hep hayırlara koşun, yarışın. Her nerede olsanız Allah sizi toplar, bir araya getirir. Şüphesiz ki Allah her şeye kâdirdir.

149. Hem her nereden yola çıkarsan (namazda) hemen Mescid-i Haram'a doğru yüzünü çevir. Bu emir şüphesiz hak, Rabbinden olduğu gerçektir. Allah yaptıklarınızdan habersiz de değildir.

150. Her nereden yola çıkarsan yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir ve her nerede olsanız yüzünüzü ona doğru çevirin ki insanlar için aleyhinizde bir delil olmasın. Ancak içlerinden haksızlık edenler başka. Siz de onlardan korkmayın, benden korkun. Hem üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım, hem gerek ki doğru yolu bulasınız.

151. Nitekim içinizden size bir peygamber gönderdik. O size âyetlerimizi okuyor, sizi temizliyor, size kitabı ve hikmeti öğretiyor. Size bilmediğiniz şeyleri öğretiyor.

152. O halde beni anın, ben de sizi anayım. Bana şükredin de nankörlük etmeyin.

153. Ey iman edenler! Sabır ve namazla yardım isteyin. Şüphe yok ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

154. Allah yolunda öldürülenlere «ölüler» demeyin. Hayır, onlar diridirler. Fakat siz sezemezsiniz.

155. Çaresiz biz sizi biraz korku, biraz açlık, biraz da mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltme ile imtihan edeceğiz. Müjdele o sabredenleri!

156. Onlar başlarına bir musibet geldiği zaman: «Biz Allah'a aidiz ve sonunda O'na döneceğiz.» derler.

157. İşte onlar var ya, Rablerinden, mağfiretler ve rahmet onlarıdır. İşte hidayete erenler de onlardır.

158. Gerçekten Safâ ile Merve Allah'ın âlâmetlerindendir. Onun için her kim hac veya umre niyetiyle Kâ'be'yi ziyaret ederse, bunları tavaf etmesinde ona bir günah yoktur. Her kim de gönlünden koparak bir hayır işlerse, şüphesiz Allah iyiliğin karşılığını verir, o her şeyi bilir.

59. İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayetin kendisi olan âyetleri insanlar için biz kitapta açıkladık-tan sonra gizleyenler var ya mutlaka onlara Allah lanet eder. Lanet edebilecek olanlar da lanet ederler.

160. Ancak tevbe edip halini düzelterek gerçeği söyleyenler başka. İşte onları ben bağışlarım. Ben çok merhamet ediciyim, tevbeleri çokça kabul ederim.

161. Ama âyetlerimizi inkâr etmiş ve kâfir olarak can vermiş olanlara gelince, işte Allah'ın laneti, meleklerin laneti ve insanların laneti hep onların üzerine olsun.

162. Onlar ebedi olarak onun altında kalırlar. Ne azabları hafifletilir, ne de kendilerine göz açtırılır.

163. Her halde hepinizin ilâhı, bir tek ilâhtır. Ondan başka bir ilâh yoktur. O Rahmân ve Rahîm'dir.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

lâ teş'urûn velâkil ehyâünv bel emvât fi seb'ili llâhi limenyyüktelû velâ tekûlû
siz sezemezsiniz Fakat onlar diridirler Hayır «ölüler» Allah yolunda öldürülenlere demeyin

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ

velenfûsi mine lemvâli veneksinnm velcû'î mine lhavfi bişeyinnm veleneblüvennekûm
canlardan biraz da mallardan eksiltme ile biraz açlık korku biraz Çaresiz biz sizi imtihan edeceğiz

وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ

illâhî innâ kâ'û müşbetün izâ eşâbetühüm ellezîne şşâbirin vebeşşiri veşşemerât
Allah'a aidiz Biz derler bir musibet başlarına geldiği zaman Onlar Müjdele o sabredenleri ve ürünlerden

وَأَنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ

verahmetünv mirrabbihim şalevâtünm 'aleyhim üläike râci'un ileyhi veinnâ
ve rahmet Rablerinden mağfiretler onlarıdır İşte onlar var ya döneceğiz O'na ve sonunda

وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ

lbeyte hacce femin min şe'âiri llâh velmervete şşafâ inne lmühtedün veülâike hüümü
Kâ'be'yi ziyaret ederse hac Onun için her kim Allah'ın âlâmetlerindendir ile Merve Safâ Gerçekten İşte hidayete erenler de onlardır

أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ

llâhe feinne hayran tetavve'a vemen bihîmâ enyettavvefe 'aleyhi felâ cünâha evi 'temera
Allah şüphesiz bir hayır gönlünden koparak işlerse Her kim de bunları tavaf etmesinde ona bir günah yoktur veya umre niyetiyle

شَاكِرٌ عَلَيْهِمْ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى

velküdâ mine lbeyyinâti mâ enzelnâ inne llezîne yektümüne 'alim şâkirun
ve hidayetinkendisi olan âyetleri apaçık delilleri İndirdiğimiz gizleyenler var ya o her şeyi bilir iyiliğin karşılığını verir

مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

llâ'inün veyel'anühümü llâhü üläike yel'anühümü fi lkitâbi linnâsi mim be'di mâ beyyennâhü
Lanet edebilecek olanlar da lanet ederler Allah mutlaka onlara lanet eder kitapta insanlar için biz açıkladıktan sonra

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ

ttevvâbü veenâ etûbü 'aleyhim feülâike vebeyyenû veeşlehû llezîne tâbü illâ
tevbeleri çokça kabul ederim Ben ben bağışlarım İşte onları gerçeği söyleyenler halini düzelterek Ancak tevbe edip başka

الرَّحِيمِ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ

le'netü llâhi üläike 'aleyhim velhüm küffârün vemâtû inne llezîne keferû rrahim
işte Allah'ın laneti onların üzerine olsun ve kâfir olarak onlara gelince Ama âyetlerimizi inkâr etmiş çok merhamet ediciyim

وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ

'anhümü l'azâbü lâ yühaffefü fi hâ hâlidine ecme'in vennâsi velmelâiketi
azabları Ne hafifletilir Onlar ebedi olarak onun altında kalırlar hep ve insanların laneti meleklerin laneti

وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ وَالْهُكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

rrahim rrahmân illâ hüve ilâhe lâ ilâhünvvâhid veilâhüküm velâ hüm yünzarûn
ve Rahîm'dir Rahmân O On dan başka bir ilâh yok-tur bir tek ilâhtır Her halde hepinizin ne de kendilerine göz açtırılır

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ

velfülki	vennefâri	lleyli	vehtilâfi	velerdi	ssemavâti	fi balki	inne
gemide	ile gündüzün	gece	birbiri ardınca gelişinde	ve yerin	göklerin	yaratılışında	Şüphesiz

الَّتِي تَجْرَى فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

mine ssemâi	llâhü	vemâ enzele	nnâse	bimâ yenfe'u	fi lbehri	llet tecrî
yukarıdan	Allah'ın	indirip de	insanlara	yarar şeylerle	denizde	akıp giden

مِنْ مَّاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ

veteşrifi	min külli dâbbetinv	fi hâ	vebeşşe	be'de mevthâ	lerda	bihi	feehyâ	minmmâin
değiştirmesinde	deprenen hayvanları	diriltilip de üzerinde	yayma-sında	ölümünden sonra	yeri	onunla	diriltmesinde	bir su

الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

ye'kilün	likavminy	le'yâtîl	velerdi	beyne ssemâi	vessehâbi lmuşehhari	rriyâhi
şüphesiz akıllı olan	bir topluluk elbette Allah'ın için vardır	birliğine delilleri	ile yer	gök arasında	emre hazır olan bulutta	rüzgarları

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ

kehubbî llâh	yühıbbûnehüm	endâdeny	min dünî llâhi	yettehizü	meny	vemine nnâsi
Allah'ı sever gibi	onları seviyorlar	O'na eş	Allah'tan başka şeyleri	tutuyorlar da	kimi de	insanlardan

وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ

lkuvveteenne	l'azâbe	iz yeravne	llez'ne zalemü	velev yera	lillâhı hubbel'eşeddü	vellez'ne menü
gücün ger-çekten	azabı	görecekları zaman	O zulmedenler	keşke anlasalardı	Allah sevgisi daha kuv-vettidir	Oysa iman edenlerin

لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

mine llez'ne ttebe'ü	llez'ne ttübi'ü	teberae	iz	şed dü l'azâb	llâhe	veen	cem'anv	lillâhi
kendilerine uyanlardan	kendilerine uyulan kim-seler	kaçıp uz-laklaşmışlar	O za-man	azabının çok şiddetli bulun-duğunu	Al-lah'ın	ve ger-çekten	bütün kuvvetin	Allah'a ait ol-duğunu

وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

lev enne lenâ	llez'ne ttebe'ü	vekâle	lesbâb	bihiümü	vetekatta'at	l'azâbe	veraevü
Ah, bizim için olsaydı da	Onlara uyanlar da şöyle	demektedirler	bütün bağlar	ve ara-larındaki	parça parça kop-muştur	azabı	görerek

كَرَّةً فَنتَبَّرَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأْنَا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ

haserâtin	e'mâlehum	llâhü	yürhimü	kezzâlike	minnâ	kemâ teberraü	minhüm	feneteberaekerraten
hasretler, pişmanlık ve üzüntüler halinde	bütün amellerini	Allah	onlara göste-recektir	işte böylece	onların bizden	uzaklaştıkları gibi	biz de onlardan	uzaklaştık

عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

mimmâ fi lerdî	külû	yâ eyyühe nnâsü	mine nnâr	bihâricne	hüm	vemâ	'aleyhim
Bütün yeryüzündeki	yişin	Ey insanlar	bu ateşten	çıkacak	Onlar	değil-lerdir	üzerlerine yığılmış

حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

'adüvvünmmübîn	leküm	innefi	hutuvâtî şeytân	velâ tettebi'ü	halelen tayyibâ
belli bir düşmandır	size	Çünkü o	Fakat şeytanın adımlanna	uymayın	nimetlerimden helal olmak, temiz olmak şartıyla

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

mâ lâ te'lemün	'ale llâhi	veen tekûlû	velfehşâi	bissüi	innemâ ye/mürüküm
bilmediğiniz şeyler	Allah'a karşı	söylemenizi ister	ve murdar işleri	çirkin	O size hep emreder

164. Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara yarar şeylerle denizde akıp giden gemide, Allah'ın yukarıdan bir su indirip de onunla yeri ölümünden sonra diriltmesinde, diriltilip de üzerinde deprenen hayvanları yaymasında, rüzgarları değiştirmesinde, gök ile yer arasında emre hazır olan bulutta şüphesiz akıllı olan bir topluluk için elbette Allah'ın birliği-ne deliller vardır.

165. İnsanlardan kimi de Allah'tan başka şeyleri O'na eş tutuyorlar da onları, Allah'ı sever gibi seviyorlar. Oysa iman edenlerin Allah sevgisi daha kuvvetlidir. O zulmedenler, azabı görecekları zaman bütün kuvvetin, gerçekten gücün Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının gerçekten çok şiddetli bulunduğunu keşke anlasalardı.

166. O zaman kendilerine uyulan kimseler, azabı görerek kendilerine uyanlardan kaçıp uzaklaşmışlar ve aralarındaki bütün bağlar parça parça kopmuştur.

167. Onlara uyanlar da şöyle demektedirler: «Ah, bizim için dünyaya bir dönüş olsaydı da onları bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaştık!» İşte böylece Allah onlara bütün amellerini, üzerlerine yığılmış hasretler (pişmanlık ve üzüntüler) halinde gösterecektir. Onlar bu ateşten çıkacak değillerdir.

168. Ey insanlar! Bütün yeryüzündeki nimetlerimden helal olmak, temiz olmak şartıyla yişin. Fakat şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o size belli bir düşmandır.

169. O size hep çirkin ve murdar işleri emreder, Allah'a karşı bilmediğiniz şeyler söylemenizi ister.

170. Onlara: «Allah'ın indirdiğine uyun.» dendiği vakit de: «Yok, atalarımızı neyin üzerinde bulduysak ona uyarız.» dediler. Ya ataları bir şeye akıl erdiremez ve doğruyu seçemez idiyşeler de mi onlara uyacaklar?

171. O kâfirlerin hali, sadece bir çağırma veya bağırmanın başkasını iştihazetmek haykırının haline benzer; onlar sağır dır lar, dilsizdirler, kördürler, akıl da etmezler.

172. Ey iman edenler! Size kısmet ettiğimiz rızıkların hoş ve temiz olanlarından yişin ve Allah'a şükredin, eğer yalnız O'na kulluk ediyorsanız.

173. O, size yalnız şunları haram kıldı: Ölü hayvan, kan, domuz eti, bir de Allah'tan başkası adına kesilen hayvanlar. Sonra kim bunlardan yemeye mecbur kalır sa, başkasının hakkına tecavüz etmemek ve zaruret ölçüsünü geçmemek şartıyla ona da bir günah yükletilmez. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

174. Allah'ın indirdiği kaptan bir şeyi gizleyip de bununla biraz para alanlar, gerçekten onlar karınları dolusu ateşten başka bir şey yemezler. Kıyamet günü Allah onlara ne söz söyler, ne de kendilerini temize çıkarır. Onlara sadece acı veren bir azab vardır.

175. İşte onlar, hidayeti verip sapıklığı, affedilmeyi bırakıp azabı satın alan kimselerdir. Bunlar, ateşe karşı ne kadar da sabırlıdır lar!

176. Zira şüphesiz Allah kitabı hak bir sebeple indirmiştir. Kitap hakkında ihtilafa düşenler ise, şüphesiz haktan uzak, bir anlaşmazlık içindedirler.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ

'aleyhi neyin üzerinde mâ elfeynâ bulduysak ona uyarız Yok dediler Allah'ın indirdiğine uyun Onlara dendiği vakit de

أَبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ وَمَثَلُ

vermeşeli velâ yektedûn şeyenv lâ ye'kilûne âbâuhüm kâne evelev âbâenâ hali ve doğruyu seçemez bir şeye akıl erdiremez ataları idiyşeler de Ya onlara mı uyacaklar? atalarımızı

الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ

şummûm venidââ/ dü'âenv illâ bimâ lâ yesme'u llezi yen'iku kemeşeli llezi ne keferû onlar veya bağır- sadece bir baş- iştihazetmek haykırının haline benzer O kâfirlerin sağır dır lar madan çağırma kasını

بُكُمْ عُمْى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ

min tayyibâti külü yâ eyyühâ llezi ne âmenû fehüm lâ ye'kilûn 'umyûn/bükmûn hoş ve temiz olanla- rından yişin Ey iman edenler! akıl da etmezler kördürler dilsizdir- ler

مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ إِنَّمَا حَرَّمَ

harrame innemâ te'bûdûn iyyâhû in küntüm lillâhi veşkurû mâ razeknâkûm şunları haram kıldı yalnız kulluk ediyorsanız yalnız O'na eğer ve şükredin Size kısmet ettiğimiz rızıkların

عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ

femeni ligayri llâhi vemâ ühille bihi velehme lhinziri veddeme lmeytete 'aleyküümü Sonra kim bunlardan bir de Allah'tan başkası adına kesilen hayvanlar domuz eti kan Ölü hayvan O, size

اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

rahim gafûrur llâhe inne 'aleyhi felâ îsme velâ 'âdin gayra bâğinv dturra çok merhametlidir çok bağışla- yıcıdır Allah Çünkü ona da bir günah yükletilmez ve zaruret ölçüsünü geçmemek şartıyla başkasının hakkına tecavüz etmemek yemeye mecbur kalır sa

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا

şemenen kal len bihi veyeşterûne mine lkitâbi llâhü mâ enzele inne llezi ne yektûmûne biraz para bu- nunla alanlar kaptan Allah'ın indirdiği bir şeyi gizleyip de

أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

yevme lkıy meti llâhü velâ yükelimühümü nnâra illâ fi bütûnihim mâ ye/külûne ülâike gerçekten onlar Kıyamet günü Allah onlara ne söz söyler ateşten başka karınları dolusu bir şey yemezler

وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى

bilhüdâ ddalâlete llezi ne şteravü ülâike 'azâbün elim velehüm velâ yüzekkîhim hidayeti sapıklığı verip satın alan kimselerdir İşte onlar sadece acı veren bir azab Onlara vardır ne de kendilerini temize çıkarır

وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ

nezele bienne llâhe zâlike 'ale nnâr femâ eşberahüm bilmeğfirâh vel'azâbe indir- miştir şüphesiz Allah Zira ateşe karşı Bunlar ne kadar da sabırlıdır lar affedilmeyi bırakıp azabı

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

lefî şikâkım be'id fi lkitâbi veinne llezi ne htelifû bilhakk lkitebe şüphesiz haktan uzak, bir anlaşmazlık içindedirler Kitap hakkında ihtilafa düşenler ise hak bir sebeple kitabı

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ

billâhi imen âmene lbirra velâkinne velmegribi kibe lemeşriki vücdüheküm en tüvellû lbirra leyse
Allah'a iman edip eren o kimse-lerdir ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kiti-
ba ve bütün peygamber-berlere

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَّ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي

'alâ hubbîhi zevî lmâle ve'ate vennebiyyîn velkitâbi velmelâiketi velyevmi lâhiri
seve seve mal verirler ve bütün peygam-berlere kitaba meleklerle ahiret gününe

الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ

vefî rriqâb vessâilîne vebne ssebilî velmesâkine velyetâmâ lkurbâ
ve esirleri kurtarmaya dilenenlere yolda kalmışa yoksullara öksüzlere yakınlığı olanlara

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ

veşşâbirîne izâ âhedû bi'ahdihim velmûfûne zzekâh ve'ate şşalâte veekâme
sabr ve kararlılık göste-renler var ya Bir de andlaştıkları zaman sözlerini yerine getirenler zekât verirler Namazı kılarlar

فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ

veülâike hümu llezîne şadekû üläike vehine lbe/s veddarrâi fî lbe/sâi
işte bunlardır doğru olanlar da işte bunlardır ve harbin şiddetli zamanında ve hastalık durum-larında hele sıkıntı

الْمُتَّقُونَ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ

elhurru lkatlâ lkışâsu fî 'aleykümü kütibe yâ eyyühâ llezîne âmenû lmüttekün
Hüre Öldürmede kısas size farz kıldı Ey iman edenler! korunanlar da bunlardır

بِالْحُرِّ وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ

fettibâ'um şeyün min ehihi 'ufiye lefû femen bilünşâ velünşâ bil'abdi vel'abdü bilhurri
uyması bir şey karşılığı ölenin kardeşi tarafından bağışlanırsa Ama her kim kadına kadına köle köleye hür

بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَّىٰ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ

'tedâ femeni verahmeî mirrabbiküm tehffünm zâlike bihsân ileyhi veedâün bilme'rûfi
yine saldırırsa Her kim ve bir rahmettir Rabbiniz tara-fından bir hafifletme Bu güzelliikle ona diyeti ödemesi gerekir o zaman örne

بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

yâ üli lelbâbi hayâtüny fî lkışâsi veleküm 'azâbün elim felehu be'de zâlike
Ey temiz akıl sahipleri! bir hayat Kısasta sizin için vardır acı veren bir azab bunun arkasından

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۚ كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا

hayrâ in terake lmevtü ehadekümü izâ hağara 'aleyküm kütibe tettekün le'alleküm
bir hayır (bir mal) bırakacaksa ölüm Birinize geldiği vakit size farz kıldı korunursunuz Ümit edilir ki

الْوَصِيَّةُ لِلْوَٰلِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۚ فَمَنْ

femem 'ale lmüttekün hakkan bilme'rûf velekrabine lilvâlideyni elveşiyetü
Şimdi her kim Allah'tan korkan kimseler üzerine yerine getiril-mesi vacib bir hak olarak meşru bir surette ve en yakın akrabası için babası, anası vasiyet etmek

بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ

'alim sem'un ilâhe inne 'ale llezîne yübeddilühne ismühû feinnemâ semi'alfû be'de mâ beddelehu
ve bilir her şeyi işitir Allah Şüphel yok ki o değiştirenlerin boynunadır her halde vebali sırf bunu duy-duktan sonra onu de-ğiştirirse

177. Yüzlerinizi bazan doğu, bazan batı tarafına çevirmeniz erginlik değildir. Fakat eren o kimse-lerdir ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kiti-
ba ve bütün peygamber-berlere iman edip, yakınlığı olanlara, öksüzlere, yok-sullara, yolda kalmışa, di-
lenenlere ve esirleri kur-tarmaya seve seve mal verirler. Namazı kılarlar, zekât verirler. Bir de and-
laştıkları zaman sözleri-ni yerine getirenler, hele sıkıntı ve hastalık durum-larında ve harbin şiddet-li zamanında sabır ve ka-rarlılık gösterenler var ya, işte doğru olanlar da bun-lardır, korunanlar da bun-lardır.

178. Ey iman edenler! Öl-dürmede kısas size farz kıldı. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın. Ama her kim, ölenin kardeşi tarafından bir şey karşı-lığı bağışlanırsa, o zaman örne uyması, ona diyeti güzelliikle ödemesi gere-kir. Bu, Rabbiniz tarafın-dan bir hafifletme ve bir rahmettir. Her kim bunun arkasından yine saldırır-sa, artık ona acı veren bir azab vardır.

179. Ey temiz akıl sahi-pleri! Kısasta sizin için bir hayat vardır. Ümit edilir ki, korunursunuz.

180. Birinize ölüm geldi-ği vakit, bir hayır (bir mal) bırakacaksa, babası, ana-sı ve en yakın akrabası için meşru bir surette vasiyet etmek, Allah'tan korkan kimseler üzerine yerine getirilmesi vacib bir hak olarak size farz kılıldı.

181. Şimdi her kim, bunu duyduktan sonra onu de-ğiştirirse, her halde vebali, sırf o değiştirenlerin boy-nunadır. Şüphel yok ki Al-lah, her şeyi işitir ve bilir.

182. Her kim de vasiyet edenin, bir hata işle-mesinden veya bir günaha girmesinden endişe eder de tarafların arasını düzeltirse, ona bir vebal yoktur. Şüphesiz ki, **Al-lah** çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

183. Ey iman edenler! Oruç, nitekim sizden öncekilere farz kıldığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz.

184. (Size farz kılınan oruç), sayılı günlerdedir. İçinizden hasta olan veya yolculukta bulunan ise, diğer günlerde, tutamadığı günler sayısınca tutar. Ona dayanıp kalacaklar üzerine de bir yoksulu doyuracak kadar fidye gerekir. Her kim de hayrına fidyeyi artırırsa, bu (onun) hakkında daha hayırlıdır. Bununla beraber, eğer bilerseniz, oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

185. O Ramazan ayı ki, insanları irşad için, hak ile batılı ayıracak olan, hidayet rehberi ve deliller halinde bulunan Kur'an onda indirildi. Onun için sizden her kim bu aya şahit olursa onda oruç tutsun. Kim de hasta yahut yolculukta ise tutamadığı günler sayısınca diğer günlerde kaza etsin. **Al-lah** size kolaylık diler zorluk dilemez. Sayıyı tamamlamanızı, size doğru yolu gösterdiğinden dolayı **Allah'ı** tekbir etmenizi ister. Umulur ki şükredersiniz.

186. Şayet kullarım, sana benden sordularsa, gerçekten ben çok yakınım-dır. Bana dua edince, duacının duasını kabul ederim. O halde onlar da benim davetime koşsunlar ve bana hakkıyla iman etsinler ki, doğru yola gidebilsinler.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ

'aleyh isme felâ beynehum feesleha ismen ev cenefen minmmüşin hâfe femen
ona bir vebal yoktur tarafların arasını düzeltirse bir günaha girmesinden veya bir hata işle-mesinden vasiyet edenin endişe eder de Her kim de

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ

şşiyâmü 'aleykümü kütebe yâ eyyühâ llezine âmenû rahim gafûrur ilâhe inne
Oruç size de farz kılındı Ey iman edenler! çok merhamet edicidir çok bağışla-yıcıdır Allah Şüp-hesiz ki

كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ

me'dûdât eyyâmenm tettekûn le'alleküm 'ale llezine min kabliküm kütebe kemâ
Size farz kılınan oruç sayılı günlerdedir korunursunuz Umulur ki sizden öncekilere farz kıldığı gibi nitekim

فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ

ve'ale llezine yütkünehû min eyyâmin uhar fe'ddetünm 'alâ seferin ev merdan femen kâne minküm
Ona dayanıp kalacaklar üzerine de diğer günlerde tutamadığı günler sayı-sınca tutar yolculukta bulunan ise veya hasta olan İçinizden

فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا

veen teşûmû leh hayrul fehöve hayran tetavve'a femen misk'in ta'âmü fidyetün
oruç tutmanız hak-kinda daha hayırlıdır bu (onun) hayrına fidyeyi artırırsa Her kim de bir yoksulu doyuracak kadar fidye gerekir

خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ

lkurânü fihî llezî ünzile rameâne şe'ru in küntüm te'emûn leküm hayrul
Kur'an onda indirildi O Ramazan ayı ki Bununla beraber, eğer bilerseniz sizin için daha hayırlıdır

هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ

minkümü şehide femen velfürkân mine lhüdâ vebeyyinâtınm linnâsi hüden
Onun için sizden şahit olursa her kim hak ile batılı ayıracak olan hidayet rehberi ve deliller halinde bulunan insanları irşad için

الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ

yürdü min eyyâmin uhar fe'ddetünm 'alâ seferin ev kâne merdan vemen felyesumh şşe'ra
diler diğer günlerde kaza etsin tutamadığı günler sayısınca yolculukta ise ya-hut hasta Kim de onda oruç tutsun bu aya

اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا

velitukebbirü l'iddete vellükmilü l'usra bikümü velâ yürdü lyüsra bikümü ilâhü
tekbir etmenizi ister Sayıyı tamamlamanızı zorluk size dilemez kolaylık size Allah

اللَّهُ عَلَى مَا هَدَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَإِذَا سَأَلَكَ

veizâ seeleke teşkürün vele'alleküm 'alâ mâ hedaküm ilâhe
sana sordularsa şükredersiniz Umulur ki size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı

عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

izâ de'âni de'vete ddâi ücbü karb feinni 'anni 'ibâdi
Bana dua edince duacının duasını kabul ederim çok yakınım-dır gerçekten ben benden Şayet kullarım

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

le'allehüm yersüdün bi velyü/minû li felyestecbü
doğru yola gidebilsinler ve bana hakkıyla iman etsinler ki O halde onlar da benim davetime koşsunlar

أَحَدٌ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ

veentüm leküm libâsül hünne ilâ nisâiküm rrafesü leylete şşıyâmi leküm ühille
siz de sizin için bir örtü Onlar kadınlarınıza yaklaşmanız Oruç gecesi size helâl kılındı

لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ

fetâbe 'aleyküm enfüseküm enneküm kuntüm tehtânüne ilâhü 'alime lehkün libâsül
müracaatınızı kabul buyurdu nefsinize güvenemeyeceğinizi Allah bildiği için onlar için bir örtü durumundasınız

وَعَفَا عَنْكُمْ فَاَلْنِ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا

vekülü leküm ilâhü mâ ketebe vebtegü bâşirühünne felâne 'anküm ve'afâ
yiyin sizler için Allah'ın yazdığını isteyin onlara yaklaşın Şimdi bağışladı ve sizi

وَأَشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ

mine lhaytü lesvedi lhaytu lebyedu lekümü yetebeyyene hattâ veşrabû
siyah iplikden beyaz ipliği size seçilinceye kadar için

مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى الْيَلِّ وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ

'âkifüne veentüm velâ tûbâşirühünne ilâ lleyl şşıyâme etimmû şümme mine lfecri
itâkaf halinde iken Bununla beraber siz onlara yaklaşmayın ertesi geceye kadar orucu tam tutun Sonra Ta fecrin

فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ

âyâtih ilâhü yübeyyinü kezâlike felâ tekrebûhâ hudûdü ilâhi tilke fi lmesâcid
âyetlerini Allah açıklıyor ki böyle sakın onlara yaklaşmayın Allah'ın sınırlarıdır Bunlar mescitlerde

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ

bilbâtili beyneküm emvâleküm velâ te/külû le'allehüm yettekûn linnâsi
batıl sebeplerle Bir de aranızda mallarınızı yemeyin sakınıp korunsunlar insanlara

وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ

bilişmi min emvâli nnâsi ferikanm lite/külû ile lhukkâmi bilhâ vetüdlû
günah ile İnsanların mallarından bir kısmını yemek için hakimlere o malları rüşvet olarak vermeyin

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٧٩﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْهَلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ النَّاسِ وَالْحَجِّ

velhacc linnâsi mevâkitü fiye kul 'ani lehillehî yeselûneke veentüm te'lemün
hac için de insanlar için de vakit ölçüleridir Onlar De ki hilâllerden Sana soruyorlar bile bile

وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى

meni ttekâ lbirra velâ kinne min zuhûrihâ lbüyüte bien te/tû lbirru veleyye
kötülükten korunan kimsedir iyiliğe eren Fakat arkalardan evlere gelmeniz değildir

وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٠﴾ وَقَاتِلُوا

vekatîlû le'alleküm tüflihün ilâhe vettekû min ebvâbihâ lbüyüte ve/tû
çarpişın kurtuluşa eresiniz korkun ki Allah'tan kapılardan Evlere gelin

فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٨١﴾

lmü'tedün lâ yühibbû ilâhe inne velâ te'tedû llez ne yükâtîluneküm fi seb li ilâhi
haksız saldırıda bulunanları sevmez Allah Çünkü Fakat haksız saldırıda bulunmayın Size savaş açanlarla Allah yolunda

187. Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmanız, size helâl kılındı. Onlar, sizin için bir örtü, siz de onlar için bir örtü durumundasınız. Allah, nefsinize güvenemeyeceğinizi bildiği için müracaatınızı kabul buyurdu ve sizi bağışladı. Şimdi onlara yaklaşın ve Allah'ın sizler için yazdığını isteyin. Ta fecrin beyaz ipliği siyah iplikden size seçilinceye kadar yiyin, için. Sonra da ertesi geceye kadar orucu tam tutun. Bununla beraber siz mescitlerde itâkaf halinde iken onlara yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, sakın onlara yaklaşmayın. Allah, âyetlerini insanlara böyle açıklıyor ki sakınıp korunsunlar.

188. Bir de aranızda mallarınızı batıl sebeplerle yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını bile bile günah ile yemek için, o malları hakimlere rüşvet olarak vermeyin.

189. Sana hilâllerden soruyorlar. De ki: Onlar insanlar için de, hac için de vakit ölçüleridir. Bununla beraber iyilik, evlere arkalardan gelmeniz değildir. Fakat iyiliğe eren, kötülükten korunan kimse değildir. Evlere kapılarından gelin, Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.

190. Size savaş açanlarla Allah yolunda çarpışın. Fakat haksız saldırıda bulunmayın. Çünkü Allah, haksız saldırıda bulunanları sevmez.

191. Onları nerede yakalarsanız öldürün ve sizi çıkardıkları yerden onları çıkarın. O fitne, öldürmeden daha şiddetlidir. Yalnız Mescid-i Haram yanında onlar sizinle savaşmadıkça siz de onlarla orada savaşmayın. Fakat sizi öldürmeye kalkışılırsa, hemen onları öldürün. Kâfirlerin cezası böyledir.

192. Artık şirkten vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

193. Hem bir fitne kalmayıp, din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın. Vazgeçerlerse, düşmanlık ancak zalimlere karşıdır.

194. Hürmetli ay hürmetli aya ve bütün hürmetler birbirine karşılıktır. O halde kim size saldırdıysa, siz de ona yaptığı saldırının aynıyla saldırın da ileri gitmeye Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir.

195. Allah yolunda mal harcayın da kendinizi ellerinizle tehlikeye bırakmayın ve güzel hareket edin. Çünkü Allah güzellik ve iyilik edenleri sever.

196. Hac ve umreyi de Allah için tamam yapın. Eğer bunlardan alıkonursanız, o zaman kolayınıza gelen bir kurban gönderin. Bununla beraber bu kurban, kesileceği yere varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden hasta olana veya başından bir rahatsızlığı bulunana tıraş için oruç veya sadaka yahut da kurbandan ibaret bir fideye gerekir. Engellemeden kurtulduğunuz zaman da her kim hacca kadar umre ile sevak kazanmak isterse, ona da kolayına gelen bir kurban gerekir. Bunu bulamayana ise üç gün hacca, yedi de döndüğünüzde ki bu tam on gün oruç tutması lazımdır. Bu hüküm, ailesi Mescid-i Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah'ın azabı gerçekten çok şiddetlidir.

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ

eşeddü	velfitnetü	min hayşü eħracüküm	veehricühüm	hayşü şekiftümühüm	vektülühüm
daha şiddetlidir	O fitne	ve sizi çıkardıkları yerden	onları çıkarm	Onları nerede yakalarsanız	öldürün

مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ

fein kâtelüküm	fih	hattâ yûkâtilüküm	'inde lmesçidi lharâmi	velâ tûkâtilühüm	mine lkâtil
Fakat sizi öldürmeye kalkışılırsa	orada	onlar sizinle savaşmadıkça	Yalnız Mescid-i Haram yanında	siz de onlarla savaşmayın	öldürmeden

فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۖ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ وَقَاتِلُوهُمْ

vektülühüm	rahim	gafûrur	llâhefeinne	feini ntehev	lkâfirin	cezâü	kezzâlike	fektülühüm
onlarla çarpışın	çok merhamet edicidir	çok bağışlayıcıdır	Allah şüphesiz ki	Artık şirkten vazgeçerlerse	Kâfirlerin	cezası	böyledir	hemen onları öldürün

حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۖ

'ale zzâlimin	illâ	felâ 'udvâne	feini ntehev	illâhî	ddinü	veyeküne	fitnetünv	hattâ lâ teküne
zalimlere karşıdır	ancak	düşmanlık	Vazgeçerlerse	Allah'ın	din yalnız	oluncaya kadar	Hem bir fitne	kalmayıp

الشَّهْرُ الْحَرَامِ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا

fe'tedü	'aleyküm	'tedâ	femeni	kışâs	velhurumâtü	bişşehri lharâmi	eşşehru lharâmü
saldırın da	size	saldırdıysa	O halde kim	birbirine karşılıktır	ve bütün hürmetler	hürmetli aya	Hürmetli ay

عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۖ وَانْفِقُوا

veenfikû	me'a lmüttekîn	enne llâhe	ve'lemü	llâhe	vettekû	'aleyküm	mâ 'tedâ	bimişli	'aleyhi
mal harcayın da	takva sahipleriyle beraberdir	Allah	ve bilin ki	Allah'tan	korkun	size	yaptığı saldırının	aynıyla	siz de ona

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۖ

lmühsinîn	yühıbbü llâheinne	veehsinû	ilâ ttehlûkehi	bieydüküm	velâ tülkü	fi sebîli llâhi
güzellik ve iyilik edenleri	sever	Allah'ın ve güzel hareket edin	tehlikeye	kendinizi ellerinizle	bırakmayın	Allah yolunda

وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ

rušeküm	velâ tehlikû	mine lhedy	feme steysera	fein ühsirtüm	illâhî	vel'umrate	lhacce	veetimmû
başlarınızı	tıraş etmeyin	bir kurban gönderin	o zaman kolayınıza gelen	Eğer bunlardan alıkonursanız	Allah için	ve umreyi de	Hac	tamam yapın

حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ آذَى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ

min şiyâmin	fehdyetüm	bifi	ezen mirra/sihî	ev	merdan	femen kâne minküm	mehillehi	lhedyü	hattâ yeblüga
tıraş için oruç	ibaret bir fideye gerekir	başından bir rahatsızlığı bulunana	veya hasta olana			içinizden	kesileceği yere	Bununla beraber bu kurban	varıncaya kadar

أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ

mine lhedy	feme steysera	ile lhacci	bil'umrati	temette'a	femen	feizâ emintüm	nüsük	ev şadekatini	ev
bir kurban gerekir	ona da kolayına gelen	hacca kadar	umre ile	sevak kazanmak isterse	her kim	Engellemeden kurtulduğunuz zaman da	kurbandan	yahut da	sadaka veya

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ

zâlike	'aşeratün kâmilehi	tilke	izâ race'tüm	veseb'atin	fi lhacci	selâseti eyyâmin	feşiyâmü	femellem yecid
Bu hüküm	tam on gün	bu	döndüğünüzde ki	yedi de	hacca	üç gün	oruç tutması lazımdır	Bunu bulamayana ise

لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرًا الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ

llâhe şed dü lkâb	enne	ve'lemü	llâhe	vettekû	lmesçidi lharâm	hâğiri	ehlihi	limellem yekün
azabı gerçekten çok şiddetlidir	Allah'ın	ve bilin ki	Allah'tan	korkun	Mescid-i Haram civarında	oturmayanlar	ailesi	içindir

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ

felâ rafeşe	lhacce	fihinne	ferađa	femen	me'lûmât	eşhûrunm	elhaccû
kadına yaklaşmak	hacca	o aylarda	başlayıp kendisi-ne farz ederse	Her kim	bilinen	aylardadır	Hac

وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ

ye'lemhû	min hayriny	vemâ tef'alû	fî lhacc	velâ cidâle	velâ fûsûka
onu bilir	Siz hayırdan	ne işlerseniz	artık hacda	ve kavga etmek yoktur	günah işlemek

اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

yâ üli lalbâb	vettekûni	ttekvâ	hayra zzâdi	feinne	vetezevvedû	llâh
Ey akıl sahipleri!	Benden korkun!	Allah korkusudur	azıkların en hayırlısı	Şüphesiz ki	Kendinize azık edinin	Allah

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ

feizâ efedtü	mirrabbiküm	fedlenm	en tebtægû	cünâhun	'aleyküm	leyse
indiğiniz zaman	Rabbinizin	lütünü	istemenizde	bir günah	size	yoktur

مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ

vezkürûhû	inde lmeş'ari lharâmi	llâhe	fezkürû	min 'arafâtin
O'nu zikredin	Meş'ar-i Haram yanında (Müzdelife'de)	Allah'ı	zikredin	Arafat'tan

كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ثُمَّ أَفِيضُوا

efidû	şümme	lemine ddâllin	min kablihi	vein küntüm	kemâ hedâküm
siz de akıp gelin	Sonra	gerçekten sapmışlardandınız	bundan önce	Doğrusu siz	size gösterdiği şekilde

مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

rahim	gafûrur	llâhe	inne	llâh	vestegfirû	nnâsü	min hayşü efâda
çok merhamet edicidir	çok bağışlayıcıdır	Allah	Çünkü	Allah'tan	bağışlanmanızı isteyin	insanların	akıp geldiği yerden

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ

bâeküm	kezikriküm	llâhe	fezkürû	menâsikeküm	feizâ kađaytüm
önceleri babalarınızı	andığınız gibi	Allah'ı	anın	Nihayet hac ibadetlerinizi	bitirdiğiniz zaman

أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا

fî ddünyâ	tinâ	rabbenâ	menyyekûlû	femine nnâsi	zîkrâ	eşedde	ev
dünyada ver	Bize	Ey Rabbimiz!	der	İnsanlardan kimisi	bir anışla	daha kuvvetli	hatta

وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا

tinâ	rabbenâ	menyyekûlû	veminhûm	min halâk	fî lâhirati	lehu	vemâ
Bize	Ey Rabbimiz!	diyenler vardır	Yine onlardan	hiçbir kısmet	ahirette	Onun için	yoktur

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

'azâbe nnâr	vekinâ	hasenetenv	vefî lâhirati	hasenetenv	fî ddünyâ
ve bizi ateş azabından koru	ver	bir güzellik	ve ahirette de	bir güzellik	dünyada

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

ser'û lhisâb	vâllâhû	mimmâ kesebû	neşibünm	ülâike lehüm
hesabı çok çabuk görür	Allah	kazandıklarından	bir nasib	İşte onlar için vardır

197. Hac, bilinen aylardadır. Her kim o aylarda hacca başlayıp kendisine farz ederse; artık hacda kadına yaklaşmak, günah işlemek ve kavga etmek yoktur. Siz hayırdan ne işlerseniz, Allah onu bilir. Kendinize azık edinin. Şüphesiz ki azıkların en hayırlısı Allah korkusudur. Ey akıl sahipleri! Benden korkun!

198. Rabbinizin lütünü istemenizde size bir günah yoktur. Arafat'tan indiğiniz zaman Meş'ar-i Haram yanında (Müzdelife'de) Allah'ı zikredin. O'nu, size gösterdiği şekilde zikredin. Doğrusu siz, bundan önce gerçekten sapmışlardandınız.

199. Sonra insanların akıp geldiği yerden siz de akıp gelin. Allah'tan bağışlanmanızı isteyin. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

200. Nihayet hac ibadetlerinizi bitirdiğiniz zaman, önceleri babalarınızı andığınız gibi, hatta daha kuvvetli bir anışla Allah'ı anın. İnsanlardan kimisi: «Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver!» der. Onun için ahirette hiçbir kısmet yoktur.

201. Yine onlardan: «Ey Rabbimiz! Bize dünyada bir güzellik ve ahirette de bir güzellik ver ve bizi ateş azabından koru!» diyenler vardır.

202. İşte onlar için, kazandıklarından bir nasib vardır. Allah, hesabı çok çabuk görür.

203. Bir de sayılı günler-
de Allah'ı zikredin (tek-
bir alın). Bunlardan kim
iki gün içinde (Mina'dan)
dönmek için acele eder-
se ona günah yoktur.
Kim geri kalırsa ona da
günah yoktur. Ama bu,
takva sahipleri içindir.
Allah'tan korkun ve bilin
ki, siz ancak O'nun huzu-
runa varıp toplanacaksınız.

204. İnsanlardan kimi de
vardır ki, dünya hayatı
hakkındaki sözleri senin
hoşuna gider ve o kalbin-
dekine Allah'ı şahit tutar.
Hâlbuki O, İslâm düş-
manlarının en yamanıdır.

205. İş başına geçti mi
orada, yeryüzünde boz-
gunculuk çıkarmak, ekini
ve nesli helak etmek için
koşar. Allah ise bozgun-
culuğu sevmez.

206. Ona: «Allah'tan
kork!» dendiği zaman da
kendisini onuru (gururu)
günah işlemeye sevke-
der. Cehennem de onun
hakkından gelir. O ne
kötü bir yataktır!

207. Yine insanlardan
kimi de vardır ki, Allah'ın
rızasına ermek için ken-
dini feda eder. Allah ise
kullarına çok merhamet-
lidir.

208. Ey iman eden-
ler! Hepiniz barış ve se-
lamete girin de şeytan-
ın adımlarına uyma-
yın. Çünkü o sizin aranızı
açan belli bir düşmandır.

209. Size bunca deliller
geldikten sonra yine ka-
yarsanız, iyi bilin ki, Allah
çok güçlüdür, hüküm ve
hikmet sahibidir.

210. Onlar sadece göze-
tiyorlar ki, Allah, buluttan
gölgelikler içinde melek-
lerle birlikte gelversin de
iş bitirilversin. Hâlbuki
bütün işler Allah'a dön-
dürülüp götürülür.

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ

'aleyhi	felâ isme	fi yevmeyni	femen te'accele	me'dûdât	fi eyyâminim	ilâhe	vezkürû
ona	günah yoktur	Bunlardan kim	(Mina'dan) dönmek için	Bir de sayılı	günlerde	Allah'ı	zikredin
		iki gün içinde	acele ederse				(tekbir alın)

وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ

ileyhi	enneküm	ve'lemû	ilâhe	vettekû	limeni ttekâ	'aleyhi	felâ isme	vemen teebharâ
ancak	siz	ve bilin ki	Allah'tan	korkun	Ama bu, takva	ona da	günah yoktur	Kim geri kalırsa
O'nun					sahipleri içindir			

تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

fi hayatî ddünyâ	kavlühû	yû'cibûke	meny	vemine nnâsi	tühşerûn
dünya hayatı hakkındaki	sözleri	senin hoşuna gider	kimi de	İnsanlardan vardır ki	huzuruna varıp toplanacak- sınız

وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ

veizâ tevellâ	eleddü lhişâm	vehüve	'alâ mâ fi kalbihi	ilâhe	veyüşhidü
iş başına geçti mi	İslâm düşmanlarının en yamanıdır	Hâlbuki O	ve o kalbindekine	Allah'ı	şahit tutar

سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ

vâllâhû	vennesi	lharşe	veyühlike	fihâ	liyüfside	fi lerdî	se'a
Allah ise	ve nesli	ekini	helak etmek için	orada	bozgunculuk çıkarmak	yeryüzünde	koşar

لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ

bilişmi	l'izzetü	ehažetthü	ilâhe	tteki	le'hû	veizâ kile	lfesâd	lâ yühıbbü
günah	onuru (gururu)	kendisini işle- meye sevkeder	Allah'tan	kork	Ona	dendiği zaman da	bozgunculuğu	sevmez

فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلِبَئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ

nefse'hû	menyyesri	vemine nnâsi	lmiñâd	velebi/se	cehennem	fehasbühû
kendini	kimi de feda eder	Yine insanlardan vardır ki	yataktır	O ne kötü bir	Cehennem de	onun hakkından gelir

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezine âmenû	bil'ibâd	raufûm	vâllâhû	merdâti llâh	btigâe
Ey iman edenler!	kullanna	çok merha- metlidir	Allah ise	Allah'ın rzasına	ermek için

ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ

leküm	inne'hû	huṭuvâtî şşeytân	velâ tettebi'û	kâffetenv	fi ssilmi	dhulû
sizin aranızı açan	Çünkü o	şeytanın adımlarına	uymayın	Hepiniz	barış ve selamete	girin de

عَدُوِّكُمْ ﴿٢٠٩﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا

fe'lemû	lbeyyinâtü	mim be'dî mâ câetkümü	fein zeeltüm	'aduvvünmmübîn
iyi bilin ki	deliller	Size bunca geldikten sonra	yine kayarsanız	belli bir düşmandır

أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ

fi zulelin	llâhû	enyye/tiyehümü	illâ	hel yenzurûne	hakim	'azzün	enne llâhe
gölgelikler içinde	Allah	geliversin de	Onlar sadece	gözetiyorlar ki	hüküm ve hikmet sahibidir	çok güçlüdür	Allah

مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١١﴾

lümûr	türce'u	veilâ llâhi	lemr	vekudîye	velmelâiketü	mmine lğamâmi
Hâlbuki bütün işler	döndürülüp götürülü	Allah'a	iş	bitirilversin	meleklerle birlikte	buluttan

سَلِّ بَنِي إِسْرَآئِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ

nî'mete llâhî	yübeddil	vemeny	min âyetim beyyineh	âteynâhüm	kem	benî isrâîle	sel
Fakat Allah'ın nimetini	değiştirirse	her kim	açık âyetler	Biz onlara vermiştik	ne kadar	İsrailoğullarına	sor

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَالْحَيَاةُ الدُّنْيَا

lhayâtü ddünyâ	lillezîne keferû	züyyine	şed'idü l'ikâb	llâhe feinne	mim be'di mâ câethü
Dünya hayatı	inkâr edenler için	bezendi	azabı çok şiddetlidir	Alla-h'ın şüphe yok ki	kendisine geldikten sonra

وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

yerzûku	vallâhü	yevme lkiyâme	fevka hüm	vellezîne ttekav	mine llezîne âmenû	veyeshârüne
rızık verir	Allah	kıyamet günü	onların üstündedir	Hâlbuki takva sahibi olan o müminler	(Onlar), iman edenlerle	eğleniyorlar

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ

nnebiyyine	llâhü	febe'âse	ümmeden v vâhideten	nnâsü	kâne	biğayri hisâb	menyyeşâü
peygamberler	Ayınmalan üzerine Allah	gönderdi	tek bir ümmet	İnsanlar	idi	hesapsız	dilediğine

مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ

beyne nnâsi	liyekhüme	bilhakki	lkitâbe	me'âhümü	veenzele	vemünzirine	mübeşşirine
insanların aralarında	hakem olsun	hak ile	ilgili kitap	ve beraberlerinde	indirdi ki	ve azabının habercileri olmak üzere	rahmetinin müjdecileri

فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ

mim be'di mâ câethümü	llezîne ütühü	illâ fihi	vemâ htelefe	fimâ htelefû fihi
kendilerine geldikten sonra tuttular	o kitap verilenler	sırf Bunda da	anlaşmazlığa düştüler	ihtilaf ettikleri şeyler hakkında

الْبَيِّنَاتِ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ

mine lhakki	limâ htelefû fihi	llezîne âmenû	llâhü	fehede	beyne hüm	begyem	lbeyyinâtü
hakka	onların hakkında anlaşmazlığa düştükleri	iman edenleri	Bunun üzerine Allah	ulaştırdı	aralarındaki	hırs ve kışkırtıcı yüzünden	bunca deliller

بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ

lcennete	en tedhulü	hasibtüm	em	ilâ sirâtin mmüstekim	menyyeşâü	yefidi	vallâhü	biiznîh
cennete	girivereceğinizi mi	sandınız	Yoksa siz	doğru yola	dilediğini	iletir	Allah	kendi izniyle

وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَوَزِلْزَلُوا

vezülzilü	veddarrâü	lbe/sâü	messethümü	min kabliküm	meşelü llezîne balev	velemmâ ye/tiküm
ve öyle sarsıldılar ki	öyle yoksulluklar	öyle sıkıntılar	Onlara	kendinizden önce	gelip geçenlerin hali (uğradıkları sıkıntılar)	başınıza gelmeden

حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

kari'b	inne neşru llâhî	elâ	neşru llâhî	met	me'âhü	vellezîne âmenû	rrasülü	yeküle	hattâ
yakındır	işte gerçekten Allah'ın yardımı	Bak	Allah'ın yardımı	ne zaman	beraberinde	peygamber ve iman edenler	hatta	derlerdi	dokundu

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ

velekrabine	felilvâlideyni	min hayrin	mâ enfektüm	kul	yünfikün	mâzâ	yeselüneke
yakınlar	ana baba içindir	Hayır olarak	verdiğiniz nafaka	De ki	infak edeceklerini	nereye	Ey Muhammed! Sana soruyorlar

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

'alim	bihi llâhe feinne	min hayrin	vemâ tef'alü	vebni ssebil	velmesâkini	velyetâmâ
bilir	onu Allah herhalde	Hayır olarak	daha ne yaparsanız	ve yolda kalmışlar	yoksullar	öksüzler

211. İsrailoğullarına sor: Biz onlara ne kadar açık âyetler vermiştik. Fakat Allah'ın nimetini her kim kendisine geldikten sonra değiştirirse, şüphe yok ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

212. Dünya hayatı, inkâr edenler için bezendi. (Onlar), iman edenlerle eğleniyorlar. Hâlbuki takva sahibi olan o müminler, kıyamet günü onların üstündedir. Allah dilediğine hesapsız rızık verir.

213. İnsanlar tek bir ümmet idi. Ayrılmaları üzerine Allah, rahmetinin müjdecileri ve azabının habercileri olmak üzere peygamberler gönderdi ve beraberlerinde hak ile ilgili kitap indirdi ki, insanların, aralarında ihtilaf ettikleri şeyler hakkında hakem olsun. Bunda da sırf o kitap verilenler, kendilerine bunca deliller geldikten sonra tuttular, aralarında ki hırs ve kıskançlık yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah kendi izniyle, iman edenleri, onların hakkında anlaşmazlığa düştükleri hakka, ulaştırdı. Allah, dilediğini doğru yola iletir.

214. Yoksa siz, kendinizden önce gelip geçenlerin hali (uğradıkları sıkıntılar) başınıza gelmeden cennete girivereceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluklar, öyle sıkıntılar dokundu ve öyle sarsıldılar ki, hatta peygamber ve beraberinde iman edenler: «Allah'ın yardımı ne zaman?» derlerdi. Bak işte! Gerçekten Allah'ın yardımı yakındır.

215. Ey Muhammed! Sana nereye infak edeceklerini soruyorlar. De ki: Hayır olarak verdiğiniz nafaka, ana baba, yakınlar, öksüzler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir. Hayır olarak daha ne yaparsanız herhalde Allah onu bilir.

216. Savaş size farz kılındı, gerçi o size hoş gelmez. Olabilir ki siz, bir şeyden hoşlanmazsınız; oysa ki o sizin için bir hayırdır. Yine olabilir ki, siz bir şeyi seversiniz, oysaki o sizin için bir kötülüktür. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

217. Ey Muhammed! Sana haram aydan ve o ayda savaşmaktan soruyorlar. De ki: O ayda savaşmak, büyük bir günahdır. Bununla beraber Allah yolundan alıkoymak, O'nu inkâr etmek, insanları, Mescid-i Haram'dan menetmek ve halkını oradan çıkarmak, Allah yanında daha büyük bir günahtır ve fitne, öldürmekten daha büyük bir vebaldir. Onlar, güçleri yeterse, sizi dininizden döndürmek için sizinle savaşmaktan hiçbir zaman geri durmazlar. Sizden de her kim, dininden döner ve kâfir olarak can verirse artık onların bütün amelleri, dünyada ve ahirette boşa gitmiştir. İşte onlar, cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır.

218. Şüphesiz ki iman edenlere, Allah yolunda hicret edip, cihad edenlere gelince, işte onlar, Allah'ın rahmetini umarlar. Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

219. Ey Muhammed! Sana şarap ve kumardan soruyorlar. De ki: Bu ikisinde büyük bir günah, bir de insanlar için bazı menfaatler vardır. Fakat günahları, menfaatlerinden daha büyüktür. Yine sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: İhtiyaçtan fazlasını infak edin. İşte böylece Allah, size âyetlerini açıklıyor. Umulur ki siz düşünürsünüz.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ

vehüve şeyenv en tekrahû ve'asâ leküm kürhül vehüve lkıtâlû 'aleykümü kütibe
oysa ki o siz bir şeyden hoşlanmazsınız Olabilir ki size hoş gelmez gerçi o Savaş size farz kılındı

خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

veentüm ye'lemü vâllâhü leküm şerrul vehüve şeyenv en tühibbû ve'asâ leküm hayrul
siz bilir Allah sizin için bir kötülüktür oysaki o siz bir şeyi seversiniz Yine olabilir ki sizin için bir hayırdır

لَا تَعْلَمُونَ ۖ يُسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ

fîhi kîtâlün kul fîhi kîtâlin 'ani şşehri lharâmi yeselûneke lâ te'lemün
O ayda savaşmak De ki ve o ayda savaşmaktan haram aydan Ey Muhammed! Sanasoruyorlar bilmezsiniz

كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ

eklîhî veihrâcû velmescidi lharâmi bilî veküfrum 'an seb'ili llâhi veşaddün kebîr
ve halkını çıkarmak insanları, Mescid-i Haram'dan menetmek O'nu inkâr etmek Bununla beraber Allah yolundan alıkoymak büyük bir günahtır

مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ

yükâtîluneküm velâ yezâlüne mine lkâtî ekberu velfitnetü 'inde llâh ekberu minhü
sizinle savaşmaktan hiçbir zaman geri durmazlar öldürmekten daha büyük bir vebaldir ve fitne Allah yanında daha büyük bir günahtır oradan

حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنْكُم عَن دِينِهِ

'an dînîhî minküm yertedid vemeny ini stetâ'u 'an dîniküm yeruddüküm hattâ
dininden Sizden de döner her kim Onlar, güçleri yeterse sizi dininizden döndürmek için

فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

velâhîrahâ fî ddünyâ e'mâlühüm habitât feülâike vehüve kâfirun feyemüt
ve ahirette dünyada bütün amelleri boşa gitmiştir artık onların ve kâfir olarak can verirse

وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۖ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

llezîne âmenû inne bâldün fîhâ hüm eşhâbü nnâr veülâike
iman edenlere Şüphesiz ki ebedi olarak kalacaklardır orada Onlar cehennemliklerdir işte onlar

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ

rahmete llâh yercüne üläike fî seb'ili llâhi vecâhedû vellezîne häcerû
Allah'ın rahmetini umarlar işte onlar Allah yolunda cihad edenlere gelince hicret edip

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۖ يُسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ

ismün fîhimâ kul velmeysir 'ani lhamri yeselûneke rahim gafûrur vâllâhü
bir günah Bu ikisinde De ki ve kumardan şarap Ey Muhammed! Sana çok merhamet edicidir çok bağışlayıcıdır Allah

كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا

mâzâ veyeselûneke min nef'ihimâ ekberu veismühümâ linnâsi vemenâfi'u kebîrunv
neyi Yine sana soruyorlar menfaatlerinden daha büyüktür Fakat günahları bir de insanlar için bazı menfaatler vardır büyük

يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۖ

le'alleküm tetefekkerün lâyâtî lekümü llâhü yübeyyinü kezâlike l'afv kuli yünfikün
Umulur ki siz düşünürsünüz âyetlerini size Allah açıklıyor işte böylece ihtiyacı fazlasını infak edin De ki infak edeceklerini

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ

hayr işlerine karışmamaktan daha hayırlıdır. le'hüm Onlar hakkında işlâhul yapacağınız bir islah kul De ki 'ani lyetâmâ yetimlerden veyeselûneke Sana bir de soruyorlar velâhiraâ ve ahiret hakkında (düşünürsünüz.) fi ddunyâ Dünya

وَأَنْ تَخَالِطُوهُمْ فَارْحَمُوا أَمْمَارَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

ilâhü Allah velev şâe Eğer dileseydi mine lmüglih bozguncuyla islah ediciyi bilir Imüfside birbirinden eder ye'lemü ayırd vâllâhü Allah onlar sizin kardeşlerinizdir feihvânüküm vein tübhâlitühüm Eğer onlara karışsınız

لَاَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ

hattâ yû/minn iman etmedikçe Imüşrikâti Müşrik kadınları velâ tenkihû nikâhlaymayın hakim hüküm ve hikmet sahibidir 'azizün çok güçlüdür ilâhe Allah şüphesiz ki lee'neteküm sizi zora koşardı

وَلَا مَؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ

Imüşrikine Müşrik erkeklerle de velâ tünkihû nikâh ettirmeyin velev e'cebetküm sizin hoşunuza gitse bile minmmüşriketiv Bir müşrik kadın ondan hayrunm herhalde veleemetünmmü/minetün iman etmiş olan bir cariye

حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ

yed'üne davet ederler üläike Bir müşrik, sizin hoşunuza gitse bile velev e'cebeküm elbette ondan hayrunm daha hayırlıdır vele'abdünmmü/minün mümin bir köle hattâ yû/minû mümin kadınları

إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ

linnâsi insanlara âyâtihî ve âyetlerini veyübeyyinû açıkliyor biiznih kendi izniyle velmegfirati ve mağfirete ile lcceneti cennete yed'ü davet ediyor vâllâhü Allah ise ilâ nnâr Onlar sizi ateşe

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدْنَىٰ فَاغْتَرِلُوا

fe'tezilû çekilin ezen O bir eziyettir kü De ki 'ani lmehd kadınların ay başı halinden de veyeselûneke Ey Muhammed! Sana soruyorlar le'allehüm yetezekkerün Umulur ki onlar hatırdâ tutup, öğüt alırlar

النِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ

fe/tühünne onlara vann, yaklaşın feizâ tetahhürne İyice temizlendikleri zaman ise yetühüm ve temizleninceye hattâ kadar velâ tekrabühünne onlara yaklaşmayın fi lmehd Onun için ay başı halinde oldukları zaman nnisâe kadınlardan

مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

lmütetahhürin çok temizlenenleri de veyühubbü sever ttevâbîne çok tövbe edenleri de yühibbü Allah şüphesiz ki ilâh Allah'ın min hayşü emerakümü emrettiği yerden

نِسَاءُكُمْ حَرِّثَ لَكُمْ فَاتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا

vettekû korkun lienfûsiküm kendiniz için vekaddimû ve ileriye hazırlık yapın şî/tüm istersiniz enâ nasıl harseküm O halde tarlanıza fe/tû varın leküm sizin için harşül bir tarladır nisâuküm Kadınlarsınız

اللَّهُ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلاقُونَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً

'urdatel hedef veya siper ilâhe Allah'ı velâ tec'alû edip durmayın lmü/minin Ey Muhammed, müminleri vebeshiri müjdele enneküm mülâkûh siz mutlaka O'nun huzuruna varacaksınız ve'lemü ve bilin ki ilâhe Allah'tan

لَا يُمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَاتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

'alim ve bilir sem'ün her şeyi işitir vâllâhü Allah ve insanların arasını vetüglihü düzeltmeniz için vetettekû kötülükten sakınmanız en teberrû Sözüünüzde durmanız lieymâniküm yeminlerinize

220. Dünya ve ahiret hakkında (düşünürsünüz.) Sana bir de yetimlerden soruyorlar. De ki: Onlar hakkında yapacağınız bir islah, işlerine karışmamaktan daha hayırlıdır. Eğer onlara karışsınız, onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, bozguncuyla islah ediciyi bilir, birbirinden ayırd eder. Eğer Allah dileseydi, sizi zora koşardı. Şüphesiz ki Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

221. Müşrik kadınları, iman etmedikçe nikâhlaymayın. Bir müşrik kadın, sizin hoşunuza gitse bile, iman etmiş olan bir cariye herhalde ondan daha hayırlıdır. Müşrik erkeklerle de mümin kadınları nikâh ettirmeyin. Bir müşrik, sizin hoşunuza gitse bile, mümin bir köle elbette ondan daha hayırlıdır. Onlar sizi ateşe davet ederler, Allah ise, kendi izniyle cennete ve mağfirete davet ediyor ve âyetlerini insanlara açıklıyor. Umulur ki onlar hatırdâ tutup, öğüt alırlar.

222. Ey Muhammed! Sana kadınların ay başı halinden de soruyorlar. De ki: O bir eziyettir. Onun için ay başı halinde oldukları zaman kadınlardan çekilin ve temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. İyice temizlendikleri zaman ise Allah'ın emrettiği yerden onlara varın, yaklaşın. Şüphesiz ki Allah çok tövbe edenleri de sever, çok temizlenenleri de sever.

223. Kadınlarsınız, sizin için bir tarladır. O halde tarlanıza nasıl isterseniz gibi varın ve kendiniz için ileriye hazırlık yapın. Allah'tan korkun ve bilin ki siz mutlaka O'nun huzuruna varacaksınız. Ey Muhammed, müminleri müjdele!

224. Sözüünüzde durmanız, kötülükten sakınmanız ve insanların arasını düzeltmeniz için, Allah'ı yeminlerinize hedef veya siper edip durmayın. Allah, her şeyi işitir ve bilir.

225. Allah, sizi yeminlerinizde bilmeyerek ettiğiniz lağv (herhangi bir kasıt olmadan, kanaate göre yanlış yere yapılan yemin)dan sorumlu tutmaz. Fakat kalbinizin kazandığı yalan yere yapılan yemin-den sorumlu tutar. Allah çok bağışlayıcıdır, çok halimdir.

226. Kadınlarından lâ edenler (onlara yaklaşmamaya yemin edenler) için dört ay beklemek vardır. Eğer bu yeminlerinden dönerlerse, şüphesiz ki Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

227. Yok eğer boşamaya karar vermişlerse, şüphesiz ki Allah söylediklerini işitir, kurdıklarını bilir.

228. Boşanan kadınlar, kendi kendilerine üç adet süresi beklerler ve Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri, kendilerine helâl olmaz. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa gizlemezler. Kocaları da, barışmak istedikleri takdirde o süre içerisinde onları geri almaya daha layıktır. O kadınların, üzerlerindeki meşru hak gibi, kendilerinin de hakları vardır. Yalnız erkekler için, onların üzerinde bir derece vardır. Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

229. Boşamak (talak) iki defadır. Ondan sonrası ya iyilikle tutmak veya güzellikle salmaktır. Onlara verdiklerinizden bir şey almanız da size helâl olmaz. Ancak Allah'ın çizdiği hudutta duramayacaklarından korkmaları başka. Eğer siz de bunların, Allah'ın çizdiği hudutta duramayacaklarından korkarsanız, kadının, ayrılmak için hakkından vazgeçmesinde artık ikisine de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın çizdiği hudududur. Sakin bunları aşmayın, Her kim Allah'ın hududunu aşarsa, işte onlar zalimlerdir.

230. Eğer kadını bir daha boşarsa, bundan sonra artık başka bir kocaya varıncaya kadar ona helâl olmaz. Eğer ikinci koca da onu boşarsa, Allah'ın hududunu sağlam tutacaklarını ümid ettikleri takdirde öncekilerin birbirlerine dönmelerinde her ikisine de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın tayin ettiği hudududur. Bunları, bilen bir kavim için açıklıyor.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ

vallâhü	kulûbüküm	bimâ kesebet	yüehizüküm	velâkiny	fi eymaniküm	billegvi	llâhü	lâ yüehizükümü
Allah	kalbinizin	kazandığı yalan yere yapılan yeminden	sorumlu tutar	Fakat	yeminlerinizde	bilmeyerek ettiğiniz lağv'dan	Allah	sizi sorumlu tutmaz

عَفُورٌ حَلِيمٌ ۖ لِلَّذِينَ يُولُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا

fein fâû	erbe'ati eşhür	terabbüşu	min nisâihim	lillezne yû/lüne	halim	gafûrun
Eğer bu yeminlerinden dönerlerse	dört ay	beklemek	Kadınlarından	lâ edenler (onlara yaklaşmamaya yemin edenler) için vardır	çok halimdir	çok bağışlayıcıdır

فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۖ وَالْمُطَلَّقَاتُ

velmütallekâtü	'alim	semi'un	llâhefeinne	ttalâka	vein 'azemû	rahim	gafûrun	feinne llâhe
Boşanan kadınlar	kurdıklarını bilir	söylediklerini işitir	Allah	şüphesiz ki boşamaya	Yok eğer karar vermişlerse	çok merhamet edicidir	çok bağışlayıcıdır	şüphesiz ki Allah

يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ

llâhü	mâ haleka	enneyektümne	lefhünne	velâ yehillü	şelâsete kurû/	bienfüsihinne	yeterabbeşne
ve Allah'ın	yarattığını	gizlemeleri	kendilerine	helâl olmaz	üç adet süresi	kendi kendilerine	beklerler

فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُو لَتْهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ

fi zâlike	biraddihinne	ehakku	vebü'ületühünne	velayevmi lâhir	billâhi	in künnne yû/minne	fi erhâmihinne
o süre içerisinde	onları geri almaya	daha layıktırlar	Kocaları da	ve ahiret gününe	Eğer Allah'a	inanıyorlarsa gizlemezler	rahimlerinde

إِنْ أَرَادُوا الصَّلَاحَ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ

deraceh	'aleyhinne	velirricâlî	bilme'rûfi	llezi 'aleyhinne	mişlü	velefhünne	islâhâ	in erâdû
bir derece	onların üzerinde	Yalnız erkekler için vardır	meşru hak gibi	üzerlerindeki	kendilerinin de hakları vardır	O kadınların	barışmak	istedikleri takdirde

وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۖ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ

bihsân	tesrihum	ev	bime'rûfin	feimsâküm	merratân	ettalâku	hakim	'azizün	vallâhü
güzellikle	salmaktır	veya	Ondan sonrası ya iyilikle	tutmak	iki defadır	Boşamak (talak)	hüküm ve hikmet sahibidir	çok güçlüdür	Allah

وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ

hudûde llâh	ellâ yûkimâ	enneyehâfâ	illâ	şeyen	mimmâ âteytümühünne	en te/hużû	leküm	velâ yehillü
Allah'ın çizdiği hudutta	duramayacaklarından	korkmaları başka	Ancak	bir şey	Onlara verdiklerinizden	almanız da	size	helâl olmaz

فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ

tilke	fimâ ftedet bih	'aleyhimâ	felâ cünâha	hudûde llâhi	ellâ yûkimâ	fein hiftüm
İşte bunlar	kadının, ayrılmak için hakkından vazgeçmesinde	artık ikisine de	günah yoktur	Eğer siz de bunların, Allah'ın çizdiği hudutta	duramayacaklarından	korkarsanız

حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوها وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۖ فَإِنْ طَلَّقَهَا

fein tallekâhâ	zzâlimün	feülâike hüümü	hudûde llâhi	yete'addevemeny	felâ te'tedühâ	hudûdü llâhi
Eğer kadını bir daha boşarsa	zalimlerdir	işte onlar	Allah'ın hududunu	aşarsa	Her kim Sakin bunları aşmayın	Allah'ın çizdiği hudududur

فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا

'aleyhimâ	felâ cünâha	fein tallekâhâ	gayrah	zevcen	tenkiha	hattâ	mim be'dü	lefhü	felâ tehillü
öncekilerin	günah yoktur	Eğer ikinci koca da onu boşarsa	başka	bir kocaya	varıncaya	kadar	bundan sonra artık	ona	helâl olmaz

أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

ye'lemün	kavimün	yübeyyinühâ	hudûdü llâhi	vetilke	hudûde llâh	enneyükimâ	in zannâ	enneyeterâce'a
bilen bir	kavim için	Bunları açıklıyor	Allah'ın tayin ettiği hudududur	İşte bunlar	Allah'ın hududunu	sağlam tutacaklarını	ümid ettikleri takdirde	birbirlerine dönmelerinde her ikisine de

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَوْسَرَ حَوْهِنَّ بِمَعْرُوفٍ

bime'rûfinv serrihûhünne ev bime'rûfin feemsikûhünne ecelehünne febelegne nnisâe veizâ talektümü
güzellikte salın veya ya iyilikle artık kendilerini tutun iddetlerini bitirdiklerinde Kadınları boşadığınız zaman

وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا

velâ tettehizü nefseñ fekad zaleme žâlîke yef'al vemeny lite'tedü girârâl velâ tümsikûhünne
edinmeyin nefesine zulmetmiş olur bunu yaparsa Her kim Yoksa haklarına tecavüz için zararlarına olarak onları tutmayın

آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا بِنِعْمَتِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ

mine İkitâbi vemâ enzele 'aleyküm 'aleyküm ni'mete İllâhi vežkürü hüzüvâ âyâtî İllâhi
kitap indirdiği üzerinizdeki Allah'ın nimetini hatırlayıp, düşünün. alay konusu Sakın Allah'ın âyetlerini

وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ

veizâ talektümü 'alim biküllî şeyin enne İllâhe ve'lemü İllâhe vettekü ye'izuküm biñ velhikmeti
boşadığınız zaman bilir her şeyi Allah ve bilin ki Hem Allah'tan korkun size kendisiyle öğüt vermek üzere ve hikmeti

النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا

izâ terâdav ezvâcehünne ennyenkihne felâ te'gulûhünne ecelehünne febelegne nnisâe
rızaştıkları takdirde kendilerini kocalarıyla nikâhlanacaklar diye sıkıştırıp, engellemeyin iddetlerini bitirdiklerinde Kadınları

بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

velyevmi lâhir billâhi yû/minü men kâne minküm biñi yû'azu žâlîke bilme'rûf beynehüm
ve ahiret gününe Allah'a iman edenlere içinizden kendiyle verilen bir öğüttür. İşte bu meşru bir şekilde aralarında

ذَلِكَ أَرْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ

yürdi'ne velvâlidâtü lâ te'lemün veentüm ye'lemü vâllâhü veet'her leküm ezka žâlîküm
emzirirler Anneler bilemezsiniz siz bilir Allah ve daha nezihir sizin hakkınızda daha hayırlı Bu

أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ

rizkuhünne ve'ale İmevlûdi leñ rradâ'ah ennyütümme limen erâde havleyni kâmileyni evlâdehünne
yiyecekleri Çocuk kendisine ait olan babaya da emzirenlerin emzirmenin tamamlanmasını isteyenler için tam iki yıl çocuklarını

وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ

velâ mevlûdülleñ biveledihâ vâlidetüm lâ tüdârra vüs'ahâ illâ nefsun lâ tükellefû bilme'rûf vekisvetûhünne
bir baba da Çocuğu sebebiyle bir anne de zarara sokulmasın gücüne göre an-Bununla beraber herkes mükellef olur geleneklere uygun olarak bir borçtur ve yiyecekleri

بَوْلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ

veteşâvürin minhümâ 'an terâdinm fişâlen fein erâdâ mişlü žâlîk ve'ale İvârîsi biveledihâ
istişare edip Eğer ana ve baba birbirleriyle her ikisinin de rızasıyla memeden ayırmak isterlerse yine aynı borçtur Varise düşen de çocuğu sebebiyle

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

'aleyküm felâ cünâha evlâdeküm en testerdiü vein eradtüm 'aleyhimâ felâ cünâha
bunda da size bir günah yoktur Eğer çocuklarınızı başkalarına emzirtmek isterseniz kendilerine bir günah yoktur

إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

beşir bimâ te'melüne enne İllâhe ve'lemü İllâhe vettekü bilme'rûf mâ âteytüm izâ sellemtüm
görür yaptıklarınızı Allah ve bilin ki Bununla beraber Allah'tan korkun güzel güzel vereceğinizi verdikten sonra

231.Kadınları boşadığınız zaman iddetlerini bitirdiklerinde, artık kendilerini ya iyilikle tutun veya güzelliğe salın. Yoksa haklarına tecavüz için zararlarına olarak onları tutmayın. Her kim bunu yaparsa nefesine zulmetmiş olur. Sakın Allah'ın âyetlerini alay konusu edinmeyin, Allah'ın üzerinizdeki nime-tini, size kendisiyle öğüt vermek üzere indirdiği kitap ve hikmeti hatırlayıp, düşünün. Hem Allah'tan korkun ve bilin ki Allah her şeyi bilir.

232.Kadınları boşadığınız zaman iddetlerini bitirdiklerinde, aralarında meşru bir şekilde rızalaştıkları takdirde, kendilerini kocalarıyla nikâhlanacaklar diye sıkıştırıp, engellemeyin. İşte bu, içinizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere verilen bir öğüttür. Bu, sizin hakkınızda daha hayırlı ve daha nezihir. Allah bilir, siz bilemezsiniz.

233.Anneler, çocuklarını, emzirmenin tamamlanmasını isteyenler için tam iki yıl emzirirler. Çocuk kendisine ait olan babaya da emzirenlerin yiyecekleri ve giyecekleri geleneklere uygun olarak bir borçtur. Bununla beraber herkes ancak gücüne göre mükellef olur. Çocuğu sebebiyle bir anne de, çocuğu sebebiyle bir baba da zarara sokulmasın. Varise düşen de yine aynı borçtur. Eğer ana ve baba birbirleriyle istişare edip, her ikisinin de rızasıyla çocuğu memeden ayırmak isterlerse kendilerine bir günah yoktur. Eğer çocuklarınızı başkalarına emzirtmek isterseniz vereceğinizi güzel verdikten sonra bunda da size bir günah yoktur. Bununla beraber Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görür.

234. İçinizden vefat edip de geride eşler bırakan kimselerin hanımları, kendi başlarına dört ay on gün beklerler. İddet (bekleme) sürelerini bitirdikleri zaman, artık kendileri hakkında meşru bir şekilde yapacakları hareketten size bir günah yoktur. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

235. Böyle kadınlara evlenme isteğinizi üstü kapalı biçimde iletmeniz ya da gönlünüzde tutmanızda size bir vebal yoktur. Allah biliyor ki siz onları mutlaka anacaksınız. Fakat meşru bir söz söylemekten başka bir şekilde kendileriyle gizlice sözleşmeyin. Farz olan iddet sona erinceye kadar da nikâh akdine azmetmeyin (kesin karar vermeyin). Bilin ki Allah gönlünüzdekini bilir. Öyle ise O'nun azabından sakının. Yine bilin ki Allah çok bağışlayıcıdır, çok yumuşaktır.

236. Eğer kadınları, kendilerine dokunmadan veya onlara bir mehir takdir etmeden boşarsanız (bunda) size bir vebal yoktur. Şu kadar ki onlara (mal verip) faydalandırın. Eli geniş olan hâline göre, eli dar olan da haline göre ve güzellekle faydalandırmalıdır. Bu, iyilik yapanlar üzerine bir borçtur, haklıdır.

237. Eğer onları, kendilerine dokunmadan önce boşar ve kendilerine mehir de kesmiş bulunursanız, o zaman borç, o kestiğiniz miktarın yarısıdır. Ancak kadınlar veya nikâh akdini elinde bulunduran kimse bağışlarsa başka. Ey erkekler! Sizin bağışlamanız ise takvaya daha yakındır. Aranızdaki fazileti unutmayın şüphesiz ki Allah, her ne yaparsanız hakkıyla görür.

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ

erbe'ate eşhürinv bienfüsihinne yeterabbesne ezvâceny veyezerüne minküm vellezine yüteveffevne
dört ay kendi başlarına beklerler hanımları geride eşler bırakan kimselerin içinizden vefat edip de

بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ

fî enfüsühinne fimâ fe'alne 'aleyküm felâ cünâha ecelehünne feizâ belegne ve'aşrâ
artık kendileri hakkında yapacakları hareketten size bir günah yoktur iddet (bekleme) sürelerini bitirdikleri zaman on gün

فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنَ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا

fimâ 'arradtüm bihi 'aleyküm velâ cünâha habir bimâ te'melüne vâllâhü bilme'rûf
çıtlatmanızda size bir vebal yoktur haberdardır yaptıklarınızdan Allah meşru bir şekilde

عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ

setezkürünehünne ennekümü llâhü 'alime fî enfüsüküm eknentüm ev min hitbeti nnisâi
onları mutlaka anacaksınız siz Allah biliyor ki gönlünüzde tutmanızda veya Böyle kadınlara evlenme isteğinizi üstü kapalı biçimde

النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسَعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

velâ te'zimû kavlenme'rûfâ en tekûlû illâ sirran tûvâ'idühünne velâkillâ
azmetmeyin (kesin karar vermeyin) meşru bir söz söylemekten başka gizlice bir şekilde kendileriyle sözleşmeyin Fakat

وَأَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ

mâ fî enfüsüküm ye'lemü llâhe enne ve'lemü eceleh lkitâbü hattâ yeblüga 'ukdete nnikâhi
gönlünüzdekini bilir Allah Bilin ki Öyle ise sona Farz olan iddet erinceye kadar da nikâh akdine

فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ

in talektümü 'aleyküm lâ cünâha halim gafûrun enne llâhe ve'lemü fehzerüh
Eğer boşarsanız (bunda) size bir vebal yoktur çok yumuşaktır çok bağışlayıcıdır Yine Allah bilin ki O'nun azabından sakının

النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسَعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

'ale lmûsî'i vemetti'ühünn feridâh lehünne tefridû ev mâ lem temessûhünne nnisâe
Eli geniş olan Şu kadar ki onlara (mal verip) faydalandırın bir mehir onlara takdir etmeden veya kendilerine dokunmadan kadınları

وَأَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ

'ale lmühsinin hakkân bilme'rûf metâ'am kaderuh ve'ale lmüktiri kaderuh
Bu, iyilik yapanlar üzerine bir borçtur haklı ve güzellekle faydalandırılmalıdır haline göre eli dar olan da hâline göre

وَأَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ

fenişfü feridâten lehünne vekad feradtüm min kabli en temessûhünne vein talektümühünne
yansıdır mehri de ve kendilerine kesmiş bulunursanız kendilerine dokunmadan önce Eğer onları boşar

مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بَيْنَهُمْ عَقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا

veen te'fâ 'ukdetü nnikâh llezî biyedihî enyye'füne ev ye'füve illâ mâ feradtüm
Ey erkekler! Sizin bağışlamanız ise kadınlar veya nikâh akdini elinde bulunduran kimse bağışlarsa başka Ancak o zaman borç, o kestiğiniz miktarın

أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

beşir bimâ te'melüne llâhe inne beyneküm lfezle velâ tensevü littekvâ ekrahû
hakkıyla görür her ne yaparsanız Allah şüphesiz ki Aranızdaki fazileti unutmayın takvaya daha yakındır

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

kânit'in lillâhi vekûmû vessalâti lvüstâ 'ale şşalevâtî hâfîzû
boyun eğerek ve Allah için kalkıp namaza durun ve orta namaza Namazlara devam edin

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَنْذِرُوا اللَّهَ

llâhe fezkürû feizâ emintüm rukbânâ ev fericâlen fein hiftüm
Allah'ı zikredin (namazlarınızı yine (korkudan) emin olduğunuz binekli olarak giderken kılın veya yaya Eğer bir korku hâlindeyseniz

كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ يَتُوفَّوْنَ

vellezine yüteveffevne mâ lem tekûnû te'lemûn kemâ 'allemekûm
vefat edecek olanlar böyle bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde

مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ

ile lhavli metâ'an liezvâcihim veşiyetel ezvâcâ veyezerûne minkûm
senesine kadar kendilerine yetecek bir malı eşleri için vasiyet ederler hanımlarını geride bırakarak İçinizden

غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ

fî enfûsihinne fî mâ fe'alne 'aleykûm felâ cünâha fein haracne gayra ihrâc
kendi haklarında yaptıkları size bir sorumluluk yoktur Bununla birlikte eğer kendileri çıkarlarsa evlerinden çıkarılmaksızın

مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَلِلْمُطَلَّقاتِ مَتَاعٌ بِالمَعْرُوفِ

bilme'rûf metâ'um velimûtallekâti hakîm 'azîzûn vâllâhû minme'rûf
meşru ve geleneğe uygun şekilde bir meta'(intifa hakkı) Boşanmış kadınlar için de vardır hüküm ve hikmet sahibidir çok güçlüdür Allah meşru bir hareketten dolayı

حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

le'allekûm te'kilûn âyâtihî lekûm llâhü yübeyyinû kezâlike 'ale lmüttekîn hakkan
İşte akıllarınız ersin diye âyetlerini size Allah açıklıyor böylece ki verilmesi, Allah'tan korkanlar üzerine bir borçtur

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ

fekâle hażera lmevti vehûm ülûfün min diyârîhim haracû ilâ llezîne elem tera
dedi ölüm korkusuyla kendileri binlerce yurtlarından çıktılar o kimseleri ki Görmedin mi

لَهُمُ اللَّهُ مَوْتُواثِمٌ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ

velâkinne 'ale nnâsi lezû feđlin llâhe inne ehyâhûm şümme mûtû llâhü lefhumû
Fakat insanlara karşı bir lütuf sahibidir Allah Şüphesiz ki onlara bir hayat verdi sonra da «ölün!» Allah kendilerine

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

enne llâhe ve'lemû fî sebîli llâhi vekâtîlû lâ yeşkûrûn ekşera nnâsi
Allah ve bilin ki O halde Allah yolunda çarpışın şükretmezler insanların pek çokları

سَمِيعٌ عَلِيمٌ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ

feýdâ'ifehû kardân hasenen llâhe llezi yükrîdu men zâ 'alim semî'un
ona ödesin güzel bir ödünç Allah'a versin de Allah da Kimdir o adam ki ve bilir her şeyi işitir

لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

türce'un veileyhi veyebşutu yekbidu vâllâhû ed'âfen keşrafî lefû
Hepiniz de döndürülüp götürüleceksiniz O'na genişlik de verir darlık da verir Allah birçok katlarını kendisine

238. Namazlara ve orta namaza devam edin ve Allah için boyun eğerek kalkıp namaza durun.

239. Eğer bir korku hâlindeyseniz, yaya veya binekli olarak giderken kılın, (korkudan) emin olduğunuz zaman da böyle bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah'ı zikredin (namazlarınızı yine her zamanki gibi huşu ile kılın).

240. İçinizden hanımlarını geride bırakarak vefat edecek olanlar, eşleri için senesine kadar evlerinden çıkarılmaksızın kendilerine yetecek bir malı vasiyet ederler. Bununla birlikte eğer kendileri çıkarlarsa, kendi haklarında yaptıkları meşru bir hareketten dolayı size bir sorumluluk yoktur. Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

241. Boşanmış kadınlar için de meşru ve geleneğe uygun şekilde bir meta'(intifa hakkı) vardır ki verilmesi, Allah'tan korkanlar üzerine bir borçtur.

242. İşte akıllarınız ersin diye, Allah size âyetlerini böylece açıklıyor.

243. Görmedin mi o kimseleri ki kendileri binlerce kişi iken ölüm korkusuyla yurtlarından çıktılar. Allah da kendilerine «ölün!» dedi, sonra da onlara bir hayat verdi. Şüphesiz ki Allah, insanlara karşı bir lütuf sahibidir. Fakat insanların pek çokları şükretmezler.

244. O halde Allah yolunda çarpışın ve bilin ki Allah, her şeyi işitir ve bilir.

245. Kimdir o adam ki Allah'a güzel bir ödünç versin de Allah da ona birçok katlarını ödesin. Allah darlık da verir, genişlik de verir. Hepiniz de döndürülüp götürüleceksiniz.

246. Baksana, İsra-il oğullarının Musa'dan sonra ileri gelenlerine! Hani onlar, bir peygamberlerine: «Bize bir kumandan gönder de Allah yolunda savaşalım...» dediler. O da: «Size savaş farz kılınırsa, acaba savaşmamazlık eder misiniz?» dedi. Onlar: «Bize ne oldu da yurtlarımızdan çıkarıldığımız ve çocuklarımızdan ayrıldığımız halde Allah yolunda savaşmayalım?» dediler. Bunun üzerine kendilerine savaş farz kılınıncı da onlardan pek azı hariç, yüz çevirdiler. Ama Allah, o zalimleri bilir.

247. Peygamberleri onlara: «Allah, size hükümdar olmak üzere Talût'u gönderdi.» demişti. Onlar: «Ona bizim üzerimize hükümdar olmak nereden geldi? Oysa hükümdarlığa biz ondan daha lâyıkız, ona maldan bir genişlik, bir bolluk da verilmemiştir.» dediler. Peygamberleri de «Onu sizin başınıza Allah seçmiş ve ona bilgi ve vücut bakımından bir güç, bir genişlik vermiştir.» dedi. Hem Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah'ın rahmeti geniştir, o her şeyi bilir.

248. Peygamberleri, onlara şunu da söylemişti: Haberiniz olsun, Onun hükümdarlığının alâmeti, size o tabutun gelmesi olacaktır ki onda Rabbinizden bir sekine (sükûnet, gönül rahatlığı), Musa ve Harun ailelerinin bıraktıklarından bir bakiyye (kalıntı) vardır. Onu melekler getirecektir. Eğer iman etmiş kimselerden iseniz, elbette bunda sizin için kesin bir ibret, bir alâmet vardır.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا

kâlû	iz	mim be'di mûsâ	mim benî isrâ'ile	ile lmelei	elem tera
dediler	Hani onlar	Musa'dan sonra	İsra'il oğullarının	ileri gelenlerine	Baksana

لِنَبِيِّ لَهُمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ

kâle	fî seb'ili llâhî	nükâtîl	melikenn	lenâ	b'as	linebiyyillehümû
dedi	Allah yolunda	savaşalım	bir kumandan	Bize	gönder de	bir peygamberlerine

هَذَا عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا

vemâ lenâ	kâlû	ellâ tükâtîlû	lkîtâlû	'aleykümü	in kütibe	hel 'aseytüm
Onlar: Bize ne oldu da	dediler	acaba savaşmamazlık	savaş	O da Size	farz kılınırsa	eder misiniz?

أَلَّا تُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا

veebnâinâ	min diyârinâ	vekad ühricnâ	fî seb'ili llâhî	ellâ nükâtîle
ve çocuklarımızdan ayrıldığımız halde	yurtlarımızdan	çıkarıldığımız	Allah yolunda	savaşmayalım

فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

'al'müm	vâllâhû	kal'lenmminhüm	illâ	tevellev	lkîtâlû	'aleyhimû	felemmâ kütibe
bilir	Ama Allah	onlardan pek azı	hariç	yüz çevirdiler	savaş	Bunun üzerine kendilerine	farz kılınıncı da

بِالْظَّالِمِينَ ۖ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ

tâlûte	leküm	kad be'âse	inne llâhe	nebiyyühüm	lehüm	vekâle	bizzâlimin
Talût'u	size	gönderdi	Allah	Peygamberleri	onlara	demişti	o zalimleri

مَلِكًا قَالُوا أَأَتَى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ

bilmülki	ehakku	venehnû	'aleynâ	lehû l'mülkü	ennâ yekûnû	kâlû	melikâ
Oysa hükümdarlığa	daha lâyıkız	biz	Onlar: Ona bizim üzerimize	hükümdar olmak	nereden geldi?	dediler	hükümdar olmak üzere

مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ

vezâdehû	'aleyküm	stafâhû	inne llâhe	kâle	mine lmal	se'atenm	velem yû/te	minhû
bir genişlik vermiştir	sizin başınıza	Peygamberleri de Onu seçmiş	Allah	dedi	ona maldan	bir genişlik, bir bolluk da	verilmemiştir	ondan

بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

vâsi'un	vâllâhû	menyyesâ/	mülkehû	yû/ti	vâllâhû	velcism	fî l'îlmi	bestaten
rahmeti geniştir	Allah'ın	dilediğine	mülkünü	verir	Hem Allah	ve vücut bakımından	ve ona bilgi	bir güç

عَلِيمٌ ۖ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ

ttâbûtü	enyye/tyekümü	âyete mülki'ir	inne nebiyyühüm	lehüm	vekâle	'alim
o tabutun	size gelmesi olacaktır ki	Onun hükümdarlığının alâmeti	Haberiniz olsun	Peygamberleri onlara	şunu da söylemişti	o her şeyi bilir

فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ

âlû mûsâ veâlû harûne	mimmâ terake	vebekiyyetünm	mirrabbiküm	sekinetünm	filî
Musa ve Harun ailelerinin	bıraktıklarından	bir bakiyye (kalıntı) vardır	Rabbinizden	bir sekine (sükûnet, gönül rahatlığı)	onda

تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

in küntüm mü/minin	leküm	le'ayetel	fî zâlike	inne	lmelâikeh	tehmilühû
Eğer iman etmiş kimselerden iseniz	sizin için kesin	bir ibret, bir alâmet vardır	bunda	elbette	melekler	Onu getirecektir

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ

bineher mübteliküm llâhe inne kâle bilcünüdi tâlûtü felemmâ feşale
bir nehirle sizi imtihan edecek Allah mutlaka dedi ki ordu ile Talut hareket edince

فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ

meni gterafe illâ minnî feinnehû lem yet'amhû vemel minnî feleyse minhû femen şeribe
alan başka (bu kadarına ruhsat vardır) Ancak bendendir işte o onu tatmazsa Kim de benden değildir Kim ondan içerse

غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ

hûve felemmâ câvezeihû kalilenminhûm illâ minhû feşeribû biyedihî gurfetem
Talut nehri geçtiklerinde Derken içlerinden pek azı hariç ondan hepsi de varır varmaz içtiler eliyle bir avuç

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ

vecünüdihi bicâlûte lyevme lenâ lâ tâkate kâlû me'ahû vellezîne âmenû
ile ordusuna Calut bugün Bizim karşı duracak gücümüz yok dediler ve beraberindeki iman eden kimseler

قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ كَمُ مِنَ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ

galebet min fietin kaliletin kem ennehum mülâkû llâhi llezîne yezunnûne kâle
galip gelmişlerdir az topluluklar Nice Allah'a kavuşacaklarına inanıp, bilenler ise şu cevabı verdiler

فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ

licâlûte velemmâ berazû me'a şşâbirin vâllâhû biizni llâhi fieten keşiratem
Calut savaş meydanına çıktıkları zaman da Allah Allah'ın izniyle nice çok topluluklara

وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أقدامنا

ekdâmenâ veşebbit şabrânv 'aleynâ efri g rabbenâ kâlû vecünüdihi
ayaklarımızı sabit tut sabır Üzerlerimize dök Ey Rabbimiz! söyle dediler ve ordusuna karşı

وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ

biizni llâhi fehezemûhûm 'ale lkavmi lkâfirin venşurnâ
Derken, Allah'ın izniyle onları tamamen bozdular ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et

وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ

ve'allemeihû velhikmete lmülke llâhû veâtâhû câlûte dâvûdü vekatele
öğretti ve hikmet (peygamberlik) hükümdarlık ve Allah kendisine verdi Calut'u Davud öldürdü

مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ

lefesedeti be'dahûm bibe'dil nnâse velevlâ def'u llâhi mimmâ yeşâ/
mutlaka bozulur giderdi birbirleriyle insanları Eğer Allah'ın savması olmasaydı ve ona dilediği şeylerden de

الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ تِلْكَ

tilke 'ale l'âlemin zû fedlin llâhe velâkinne lerdu
İşte bunlar bütün âlemlere karşı büyük bir lütuf sahibidir Allah Fakat yeryüzü

آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

lemine lmürselin veinneke bilhakk 'aleyke netiûhâ âyâtü llâhi
o gönderilen resullerdensin. Şüphesiz ki sen hakkıyla sana Onları okuyoruz Allah'ın âyetleridir

249. Talut, ordu ile hareket edince dedi ki: «Allah sizi mutlaka bir nehirle imtihan edecek. Kim ondan içerse, benden değildir. Kim de onu tatmazsa, işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan başka (bu kadarına ruhsat vardır).» Derken içlerinden pek azı hariç, hepsi de varır varmaz ondan içtiler. Talut ve beraberindeki iman eden kimseler nehri geçtiklerinde. «Bizim bugün, Calut ile ordusuna karşı duracak gücümüz yok.» dediler. Allah'a kavuşacaklarına inanıp, bilenler ise şu cevabı verdiler: «Nice az topluluklar, Allah'ın izniyle nice çok topluluklara galip gelmişlerdir. Allah, sabırlılarla beraberdir.»

250. Calut ve ordusuna karşı savaş meydanına çıktıkları zaman da şöyle dediler: «Ey Rabbimiz! Üzerlerimize sabır dök, ayaklarımızı sabit tut ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!»

251. Derken, Allah'ın izniyle onları tamamen bozdular. Davud, Calut'u öldürdü ve Allah, kendisine hükümdarlık ve hikmet (peygamberlik) verdi ve ona dilediği şeylerden de öğretti. Eğer Allah'ın, insanları birbirleriyle savması olmasaydı, yeryüzü mutlaka bozulur giderdi. Fakat Allah, bütün âlemlere karşı büyük bir lütuf sahibidir.

252. İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Onları sana hakkıyla okuyoruz. Şüphesiz ki sen o gönderilen resullerdensin.

253. O işaret olunan resuller yok mu, biz onların bazısını, bazısından üstün kıldık. İçlerinden kimi var ki Allah, kendisiyle konuştu, bazısını da derecelere daha yüksekler çıkardı. Biz Meryem oğlu İsa'ya da o delilleri verdik ve kendisini Rûhu'l-Kudûs (Cebail) ile kuvvetlendirdik. Eğer Allah dileseydi, bunların arkasındaki ümmetler, kendilerine o deliller geldikten sonra birbirlerinin kanına girmezlerdi. Fakat ihtilâfa düştüler, kimi iman etti, kimi inkâr etti. Yine Allah dileseydi, birbirlerinin kanına girmezlerdi. Fakat Allah dileğini yapar.

254. Ey iman edenler! Kendisinde hiçbir alış verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin bulunmadığı bir gün gelmeden önce, size verdiğimiz rızıklardan Allah yolunda harcayın. Kâfirlere gelince, onlar zalimlerdir.

255. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. O daima dîridir (hayydır), bütün varlığın idaresini yürüten (kayyum)dir. O'nu ne gaflet basar, ne de uyku. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmadan huzurunda şefa'at edecek olan kimdir? O, kullarının önlerinde ve arkalarında ne varsa hepsini bilir. Onlar ise, O'nun dilediği kadarından başka ilminden hiç bir şey kavrayamazlar. O'nun kürsisi, bütün gökleri ve yeri kucaklamıştır. Onların her ikisini de görüp gözetmek O'na bir ağırlık vermez. O çok yücedir, çok büyüktür.

256. Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk, sapıklıktan ayırd edilmiştir. Artık her kim tâğutu inkâr edip, Allah'a inanır, sağlam bir kulpa yapmıştır ki, o hiçbir zaman kopmaz. Allah, her şeyi işitir ve bilir.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ

be'dahûm verafe'a llâhü kelleme minhûm men 'alâ be'd be'dahûm feddalnâ tilke rrusülü
bazısını da daha yükseklere çıkardı Allah kendisiyle içlerinden kimi var ki bazısından biz onların bazısını üstün kıldık O işaret olunan resuller yok mu

دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

birûhi lkudûs veeyyednâhü lbeyyinâti 'sâ bne meryeme ve'ateynâ deracât
Rûhu'l-Kudûs (Cebail) ile ve kendisini kuvvetlendirdik o delilleri Biz Meryem oğlu İsa'ya da verdik derecelerle

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ

lbeyyinâtû mim be'di mâ câethûmü llez ne mim be'dihim mâ ktetele llâhü velev şâe
o deliller kendilerine geldikten sonra bunların arkasındaki ümmetler birbirlerinin kanına girmezlerdi Allah Eğer dileseydi

وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا

mâ ktetelû llâhü velev şâe men kefer veminhûm men amene feminhûm htelefû velâkini
birbirlerinin kanına girmezlerdi Yine Allah dileseydi inkâr etti kimi iman etti kimi ihtilâfa düştüler Fakat

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ

mimmâ raze knâkûm enfikû yâ eyyühe llez ne amenû mâ yürid yef'alü llâhe velâkinne
size verdiğimiz rızıklardan Allah yolunda harcayın Ey iman edenler! dilediğini yapar Allah Fakat

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ

kûmü velkâfirûne velâ şefâ'ah velâ hulletüv fihi lâ bey'un yevmül min kabli ennye/tiye
onlar Kâfirlere gelince ve hiçbir şefaatin hiçbir dostluğun Kendisinde hiçbir alış verişin bulunmadığı bir günü gelmeden önce

الظَّالِمُونَ ۚ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ

le'hü velâ nevm sinetüv lâ te/hužuhü lkayyûm elhayyü hüv illâ lâ ilâhe ellâhü zzâlimün
O'nun ne de uyku gaflet O'nu ne basar bütün varlığın idaresini yürüten (kayyum)dir dîridir (hayyır) O dai hiçbir ilâh yoktur Allah'tan başka zalimlerdir

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يُعْلَمُ

ye'lemü illâ biiznihi 'indehü llez yeşfe'u men ze vemâ fi lerd mâ fi ssemâvâti
hepsini bilir İzni olmadan huzurunda şefa'at edecek olan kimdir? ve yerde ne varsa hepsi Göklerde

مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ

vesi'a bimâ şâ/ illâ min 'ilmihî bişeyinm velâ yühitüne vemâ halfehüm mâ beyne eydihim
kucaklamıştır Onlar ise, O'nun dilediği kadarından başka ilminden hiç bir şey kavrayamazlar ve arkalarında ne varsa O, kullarının önlerinde

كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

l'azim l'aliyyü vehüve hifzuhamâ velâ yeüdühü velerd ssemâvâti kürsiyyühü
çok büyüktür çok yücedir O Onların her ikisini de görüp gözetmek O'na bir ağırlık vermez ve yeri bütün gökleri O'nun kürsisi

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ

veyü/mim bittâgûti yekfür femeny mine lgayy rruşdü katebeyyene fi dd'ni lâ ikrahê
inanır, sapıklıktan Çünkü doğruluk ayırd edilmiştir Dinde zorlama yoktur

بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

'alim sem'un vâllâhü lehâ lâ nfışame bil'urveti lvüskâ fekadî stemseke billâhi
ve bilir her şeyi işitir Allah o hiçbir zaman kopmaz sağlam bir kulpa yapmıştır ki Allah'a

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

velleže ne keferû ilâ nnûr mine zzulûmâtî yühricûhüm illeže âmenû veliyyüellâhü
İnkâr edenlerin aydınlığa karanlıklardan Onları çıkarır iman edenlerin velisidir Allah

أُولَٰئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ

ülâike ilâ zzulûmât mine nnûri yühricûnehum ttâgûtü evliyaühümü
İşte onlar karanlıklara aydınlıktan onları çıkarırlar tağuttur velileri de

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۖ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ

ibrâhîme ilâ llezi hâcce elem tera bâlidûn fihâ kûm eşhâbü nnâr
İbrahim'le tartışanı görmedin mi? ebedî olarak kalırlar orada Onlar cehennemliklerdir

فِي رَبِّهِ ۖ أَن آتِيَهُ اللَّهُ الْمُلْكُ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا

enâ kâle veyümîtü llezi yühî rabbîye ibrahîmü iz kâle lmülk llâhü en âtâhû fi rabbîhî
Ben de demişti hem diriltir hem öldürür Benim Rabbim odur ki ona dediği zaman hükümdarlık Allah kendisine verdi diye Rabbi hakkında

أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا

bihâ fe/ti mine lmeşriki bişsemi ye/ti feinne llâhe ibrahîmü kâle veümît ühyî
haydi getir doğudan güneşi getiriyor Allah İbrahim deyince ve öldürürüm diriltir

مِّنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۚ أَوْ

ev lkavme zzâlimin lâ yeħdî vâllâhü illezi kefer febühite mine lmeğribi
Yahut zalimler topluluğunu doğru yola iletmez Öyle ya, Allah o inkâr eden herif şaşırıp kaldı batıdan

كَأَلَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَتَىٰ يُحْيِي

yühî ennâ kâle veħîye hâviyetün 'alâ 'urüşihâ 'alâ karyetinv kellezi merra
diriltecek nerden dedi altı üstüne gelmiş, ıppsız yatıyordu bir şehre o kimse gibisini (görmedin mi) ki uğramıştı

هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ

lebişt kem kâle be'aşeh şümme miete 'âmin llâhü feemâtehü be'de mevtihâ llâhü kâzihi
kaldın Ne kadar diye sordu diriltti sonra yüz sene Bunun üzerine Allah onu öldürdü bu ölümünden sonra Allah Bunu

قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ

fenzur miete 'âmin lebişte bel kâle be'da yevm ev yevmen lebiştü kâle
öyle iken bak yüz sene kaldın Hayır Allah buyurdu ki bir günden eksik yahut O da: Bir gün kaldım dedi

إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ

velinec'aleke ilâ himârike venzur lem yetesenneh veşerâbike ilâ ta'âmike
hem bunlar, seni kılalım diyerdir hele eşeğine bak henüz bozulmamış içeceğine yiyeceğine

آيَةً لِلنَّاسِ ۖ وَانْظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا

neksûhâ şümme nünşüzühâ keyfe ile l'izâmi venzur linnâsi âyetel
onlara giydiriyoruz Sonra onları birbirinin üzerine kaldırıyor? nasıl Hele o kemiklere bak insanlara karşı kudretimin bir işareti

لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ ۖ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ

kadir 'alâ külli şeyin llâhe enne e'lemü kâle leħü felemmâ tebeyyene lehmâ
kadirdir her şeyin Allah gerçek-ten Şimdi biliyorum ki dedi Böylece açıkça belli olunca nasıl et

257. Allah, iman edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlerin velileri de tağuttur, onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî olarak kalırlar.

258. Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye, Rabbi hakkında İbrahim'le tartışanı görmedin mi? Hani İbrahim, ona: «Benim Rabbim odur ki, hem diriltir, hem öldürür.» dediği zaman: «Ben de diriltir ve öldürürüm.» demişti. İbrahim: «Allah güneşi doğudan getiriyor, haydi sen onu batıdan getir!» deyince o inkâr eden herif şaşırıp kaldı. Öyle ya, Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

259. Yahut o kimse gibisini (görmedin mi) ki, bir şehre uğramıştı, altı üstüne gelmiş, ıppsız yatıyordu. «Bunu bu ölümünden sonra Allah, nerden diriltecek?» dedi. Bunun üzerine Allah onu yüz sene öldürdü, sonra diriltti, «Ne kadar kaldın?» diye sordu. O da: «Bir gün, yahut bir günden eksik kaldım.» dedi. Allah buyurdu ki: «Hayır, yüz sene kaldın, öyle iken bak yiyeceğine, içeceğine henüz bozulmamış, hele eşeğine bak, hem bunlar, seni insanlara karşı kudretimizin bir işareti kılalım diyerdir. Hele o kemiklere bak, onları nasıl birbirinin üzerine kaldırıyoruz? Sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?» Böylece gerçek ona açıkça belli olunca: «Şimdi biliyorum ki, Allah gerçekten her şeye kadirdir.» dedi.

260. Bir zamanlar İbrahim de: «Ey Rabbim! Ölülerini nasıl dirilttiğini bana göster!» demişti. Allah: «İnanmadın mı ki?» buyurdu. İbrahim: «İnandım, fakat kalbim iyice yatışsın diye istiyorum.» dedi. Allah buyurdu ki: «Öyle ise kuşlardan dördünü tut da onları kendine çevir, iyice tanıdıktan sonra (kesip) her dağın başına onlardan birer parça dağıt, sonra da onları çağır, koşa koşa sana gelecekler ve bil ki, Allah gerçekten çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.»

261. Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, bir tanenin durumu gibidir ki, yedi başak bitirmiş ve her başakta yüz tane var. Allah, dilediğine daha da katlar. Allah'ın rahmeti geniştir. O, her şeyi bilir.

262. Allah yolunda mallarını infak eden, sonra verdiklerinin arkasından başa kakmayı, gönül incitmeyi uygun görmeyen kimselerin Rableri yanında mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar, üzülmeceklerdir.

263. Bir tatlı dil ve kusurları bağışlamak, arkasından eza ve gönül bulantısı gelecek bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah, hiçbir şeye muhtaç değildir, halimdir, yumuşak davranır.

264. Ey iman edenler! Sadakalarınızı, başa kakmak, gönül kırmakla boşa gidermeyin. O adam gibi ki, insanlara gösteriş için malını dağıtır da ne Allah'a inanır, ne ahiret gününe. Artık onun hâli, bir kayanın hâline benzer ki, üzerinde biraz toprak varmış, derken şiddetli bir sağnak inmiş de onu yalçın bir kaya halinde bırakıvermiş. Öyle kimseler, kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, kâfirler topluluğunu doğru yola iletmez.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ

kâle	evelem tü/min	kâle	İmevtâ	tühyî	keyfe	erini	rabbi	ibrâhîmü	kâle	veiz
dedi	Allah: İnanmadın mı ki	buyurdu	Ölüleri	dirilttiğini	nasıl	bana göster	Ey Rab-bim!	İbrahim de	demişti	Bir za-manlar

بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ

ileyke	feşurhünne	mine tayri	erbe'atenm	febuż	kâle	kalbî	liyetmeİnne	velâkil	belâ
kendine iyice tanıdıktan	onları çevir	Öyle ise kuşlardan	dördünü	tut da	Allah bu-yurdu ki	kalbim	iyice yatışsın diye istiyorum	fakat	İbrahim: İnandım

ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ

ve'lem	se'yâ	ye/tineke	d'uĥünne	şümme	cüzen	minĥünne	'alâ külli cebelinm	c'al	şümme
ve bil ki	koşa koşa	sana gelecekler	onları çağır	sonra da	birer parça	onlardan	(kesip) her dağın başına	dağıt	sonra

أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

fî sebili llâhi	emvâleĥüm	İleżine yünfikûne	meşelü	hakim	'azizün	enne llâhe
Allah yolunda	Mallarını	harcayanların	durumu	ve hikmet sahi-bidir	çok güçlüdür, hüküm	Allah ger-çekten

كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ

yüdgâfû	vâllâĥü	mietü habbeĥ	fî külli sümbületinm	seb'a senâbile	embetet	habbetin	kemeşeli
daha da katlar	Allah	yüz tane var	ve her başakta	yedi başak	bitirmiş	bir tane-nin	durumu gibidir ki

لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٢﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ

şümme	fî sebili llâhi	emvâleĥüm	elleżine yünfikûne	'alim	vâsî'un	vâllâĥü	limenyveşâ/
sonra	Allah yolunda	mallarını	infak eden	O, her şeyi bilir	rahmeti geniştir	Allah'ın	dilediğine

لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

'aleyĥim	velâ ĥavfün	'inde rabbiĥim	ecruĥüm	leĥüm	velâ ezen	menneny	mâ enfekû	lâ yütbi'üne
Onlara	hiçbir korku yoktur	Rableri yanında	mükâfatları	vardır	gönül incit-meyi	başa kakmayı	verdiklerinin arkasından	uygun görmeyen kimselerin

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٣﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا

yetbe'uĥâ	min sadekatiny	ĥayrunm	vemegfiratün	ĥavlünmme'rûfünv	velâ ĥüm yehzenün
arkasından	ve gönül bulantısı gelecek bir sadakadan	daha hayırlıdır	ve kusurları bağışlamak	Bir tatlı dil	ve onlar, üzülmeceklerdir

أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ

sadeĥâtiküm	lâ tübtîlû	yâ eyyüĥâ İleżine amenû	ĥalim	ĥaniyyün	vâllâĥü	eżâ
Sadakalarınızı	boşa gidermeyin	Ey iman edenler!	halimdir, yumu-şak davranır	hiçbir şeye muhtaç değildir	Allah	eza

بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

billâĥi	velâ yü/minü	riâe nnâsi	mâleĥü	yünfikû	kelleżi	veleżâ	bilmenni
Allah'a	ne inanır	insanlara gösteriş için	malını	dağıtır da	O adam gibi ki	gönül kırmakla	başa kakmak

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ

feterakeĥü	vâbilün derken	feesâbeĥü	türâbün	'aleyĥi	kemeşeli safvânin	femeşelüĥü	velyevmi lâĥir
onu bırakıver-miş	şiddetli bir sağnak	inmiş de	biraz toprak varmış	üzerinde	bir kayanın hâline benzer ki	Artık onun hâli	ne ahiret gününe

صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٥﴾

İĥavme İkâfirin	lâ yeĥdî	vâllâĥü	mimmâ kesebü	'alâ şeyinm	lâ yeĥdirüne	şaldâ
kâfirler topluluğunu	doğru yola iletmez	Allah	Öyle kimseler, kazan-dıklarından	hiçbir şey	elde edemezler	yalçın bir kaya halinde

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا

veteşbi tenm merğâtî İlâhî btigâe emvâlehumû llez ne yünfikûne vemeşeli
Allah yolunda sabit kılmaq için Allah'ın rızasını aramak mallarını Allah yolunda harcayanların hâli ise

مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ

di'feyn üküle'hâ fetet vâbilün eşâbe'hâ birabvetin cennetim kemeşeli min enfüsühim
iki kat yemişlerini vermiştir ona kuvvetli bir sağnak düşmüş de bir tepedeki güzel bir bahçenin hâline benzer ki kendilerini veya kendilerinden bir kısmını

فَإِنْ لَمْ يَصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ آيُودٌ أَحَدُكُمْ

ehadüküm eyeveddü beş'ir bimâ te'melüne vâllâhü fetall vâbilün feillem yüşibhâ
Hiç biriniz ister mi ki görür yaptıklarınızı Allah güzel bir bahçeye yağmur düşme bile mutlaka bir

أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ

le'hü lenhâru min tehti'fe tecrî vee'nâbin min nehilin cennetün le'hü en tekûne
bulunsun da ırmaklar altında aksın ve üzümliklerden hurmalık bir bahçesi kendisinin olsun

فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا

feesâbe'hâ du'afâü vele'hü zürriyyetün veeşâbe'hü İkiberu min küllî şşemerâti fi'hâ
Derken ona isabet ediversin de ve elleri ermez güçleri yetmez küçük, zayıf çocukları olsun kendi üzerine de ihtiyarlık çıkmış her türlü ürünü içinde

إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

le'alleküm tetefekkerün iyâti lekümül İlâhü yübeyyinü kezîlike fehterakat fi'hi nârun i'şârun
Umutur ki, düşünürsünüz âyetlerini size Allah açıklıyor işte böylece o bahçe yanıversin ateşli bir bora

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا

vemimmâ eħracnâ mâ kesebtüm min tayyibâti enfikû yâ eyyühâ llez ne şmenü
çıkardıklarımızın gerek kazandıklarınızın temizlerinden İnfakı yapın Ey iman edenler!

لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ

velestüm bi'ħizfi tünfikûne lħabşe minhü velâ teyemmemû mine lerdî leküm gerek sizin için yerden çıkardıklarımızın temizlerinden yapın. Kendinizin göz yummadan alıcısı olamayacağınız fenasını yeltenmeyin yerden

إِلَّا أَنْ تَغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ الشَّيْطَانُ

eşşeytânü hamid ganiyyün enne İlâhe ve'lemü illâ en tügmiğû fi'h
Şeytan ve hamde layık olandır sadakalarınıza muhtaç değildir Allah Biliniz ki Kendinizin göz yummadan

يَعِدُّكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ

minhü megfiratenm ye'idüküm vâllâhü bilfehşâ/ veye/mürüküm lfekra ye'idükümü
lütfundan ve bağışlamasından size vaat ediyor Allah da çirkin çirkin şeylere teşvik eder fakirlikde sizi korkutup

وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ

vemenyyü/te menyyesâ/ lhikmete yü/ti 'alim vâsî'un vâllâhü vefedlâ
verilene ise Dilediğine hikmet verir O herşeyi bilendir lütfu geniştir Allah'ın bir ihsan

الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

ülû lalbâb illâ ve bunı ancak vemâ yezzekkeru ħayran keşrâ fekad ütiye lhikmete
üstün akıllılar Ve bunu ancak anlar pek çok hayır verilmiş demektir hikmet

265. Allah'ın rızasını aramak, kendilerini veya kendilerinden bir kısmını Allah yolunda sabit kılmak için mallarını Allah yolunda harcayanların hâli ise, bir tepedeki güzel bir bahçenin hâline benzer ki, ona kuvvetli bir sağnak düşmüş de yemişlerini iki kat vermiştir. Böyle bir bahçeye yağmur düşme bile mutlaka bir çisenti vardır. Allah, yaptıklarınızı görür.

266. Hiç biriniz ister mi ki, kendisinin hurmalık ve üzümliklerden bir bahçesi olsun, altında ırmaklar aksın, içinde her türlü ürünü bulunsun da, kendi üzerine de ihtiyarlık çıkmış ve elleri ermez, güçleri yetmez küçük, zayıf çocukları olsun. Derken ona ateşli bir bora isabet ediversin de o bahçe yanıversin. İşte Allah, âyetlerini size böylece açıklıyor. Umutur ki, düşünürsünüz.

267. Ey iman edenler! İnfakı gerek kazandıklarınızın, gerek sizin için yerden çıkardıklarımızın temizlerinden yapın. Kendinizin göz yummadan alıcısı olamayacağınız fenasını vermeye yeltenmeyin. Biliniz ki, Allah sadakalarınıza muhtaç değildir ve hamde layık olandır.

268. Şeytan sizi fakirlikle korkutup çirkin çirkin şeylere teşvik eder. Allah da size lütfundan ve bağışlamasından bir ihsan vaat ediyor. Allah'ın lütfu geniştir. O herşeyi bilendir.

269. Dilediğine hikmet verir, hikmet verilene ise pek çok hayır verilmiş demektir. Ve bunu ancak üstün akıllılar anlar.

270. Her ne çeşit nafaka verdinizse veya ne türlü bir adak adadınızsa, Allah onu kesinlikle bilir. Ve zalimlere hiçbir şekilde yardım olunmayacaktır.

271. Sadakaları açıkça verirsiniz o, ne iyi olur; yok eğer onları gizler de fakirlere öyle verirsiniz bu sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızın birçoğunun bağışlanmasına sebep olur. Bilin ki, Allah, her ne yaparsanız hepsinden haberdardır.

272. Onları yola getirmek senin boynuna borç değildir, ancak Allah dilediğini yola getirir. Hayır için yaptığınız her iyilik sırf kendiniz içindir. Siz yalnızca Allah rızasını gözetmenin dışında infak etmezsiniz. İyilik cinsinden ne infak ederseniz o size aynen ödenir. Size hiçbir şekilde haksızlık yapılmaz.

273. Sadakalarınızı, kendilerini Allah yoluna adanmış olan fakirlere veriniz. Onlar yeryüzünde gezip dolaşmaya güç yetiremezler. Utangaç olduklarından dolayı, bilmeyenler, onları zengin sanırlar. Oysa sen onları yüzlerinden tanırsın. İnsanlardan arsızca, yüzünüzce istemezler. Ne türden bir iyilik yaparsanız, şüphe yok ki, Allah onu bilir.

274. Mallarını gece ve gündüz, gizlice ve açıkça infak edenler yok mu, işte onların Rableri katında ecir ve mükafatları vardır. Ve onlara herhangi bir korku yoktur, onlar hiçbir zaman mahzun da olmazlar.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا

ye'lemühü	llâhe	feinne	nežertüm min nežrin	ev	vemâ enfektüm min nefekâtin
onu bilir	Allah	kesinlikle	ne türlü bir adak adadınızsa	veya	Her ne çeşit nafaka verdinizse

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۖ إِنْ تُبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ

hiy	feni'immâ	şşadekâti	in tübdû	min enşâr	lizzâlimine	vemâ olunmayacaktır
o	ne iyi olur	Sadakaları	açıkça verirsiniz	hiçbir şekilde yardım	Ve zalimlere	

وَأِنْ تَخْضَوْهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ

veyükeffiru 'anküm	leküm	hayrul	fehüve	lfükarâe	vetü/tühê	vein tühfûhâ
bağışlanmasına sebep olur	sizin için	daha hayırlıdır	bu	fakirlere	öyle verirsiniz	yok eğer onları gizler de

مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۖ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ

hüdâhüm	'aleyke	leyse	habir	bimâ te'melüne	vâllâhü	min seyyiâtiküm
Onları yola getirmek	senin boynuna	borç değildir	hepsinden haberdardır	her ne yaparsanız	Bilin ki, Allah	ve günahlarınızın birçoğunun

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسْكُمْ

felienfüsüküm	min hayrin	vemâ tünfikû	menyyeşâ/	yehdi	llâhe	velâkinne
sırf kendiniz içindir	Hayır için	yaptığınız her iyilik	dilediğini	yola getirir	Allah	ancak

وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۖ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ

min hayrin	vemâ tünfikû	vechî llâh	btigâe	illâ	vemâ tünfikûne
İyilik cinsinden	ne infak ederseniz	Allah rızasını	gözetmenin dışında	Siz yalnızca	infak etmezsiniz

يُؤَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۖ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا

llezzîne ühşirû	lilfukarâi	veentüm lâ tüzlemün	ileyküm	yüveffe aynen ödenir
adanan olan	fakirlere veriniz	Size hiçbir şekilde haksızlık yapılmaz	o size	

فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمْ

yehsebühümü	fî lerdî	lâ yestetü'ne darben	fî sebîli llâhi
onları sanırlar	Onlar yeryüzünde	gezip dolaşmaya güç yetiremezler	Sadakalarınızı, kendilerini Allah yoluna

الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ

lâ yeselüne	bisimâhüm	te'rifühüm	mine tte'affuf	egniyâe	lcâhîlü
istemezler	yüzlerinden	Oysa sen onları tanırsın	Utangaç olduklarından dolayı	zengin	bilmeyenler

النَّاسِ الْخَافِ ۖ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۖ

'alim	bihi	llâhe	feinne	min hayrin	vemâ tünfikû	ilhâfâ	nnâse
bilir	onu	Allah	şüphe yok ki	Ne türden bir iyilik	yaparsanız	arsızca, yüzünüzce	insanlardan

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْيَدِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ

felelüm	ve'alâniyeten	sirravn	vennefârî	billeyli	emvâlehum	ellezzîne yünfikûne
işte onların vardır	ve açıkça	gizlice	ve gündüz	gece	Mallarını	infak edenler yok mu

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۖ

yehzenün	hüm	velâ	'aleyhim	havfün	velâ	'inde rabbihim	ecruhüm
hiçbir zaman mahzun da	onlar	olmazlar	Ve onlara	herhangi bir korku	yoktur	Rableri katında	ecir ve mükafatları

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ

llezi yetehabbetuh illâ kemâ yekûmû lâ yekûmûne rribâ ellezîne ye/kûlûne
çarpmış olduğu kimse nasıl kalkarsa öyle kalkarlar Riba (faiz) yiyen kimseler

الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا

mişlû rribâ innemâ lbey'u biennehüm kâlû zâlike mine lmess şşeytânû
faiz gibidir alışveriş de demeleri yüzündendir Bu ceza onlara delirmiş şeytanın

وَأَحَدَ اللَّهِ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى

fentehe mirrabbihi mev'izatünm cæhi femen rribâ veharrame lbey'a ilâhû veehalle
faizcilîge son verirse Rabbinden bir öğüt üzerine kendisine gelen Bundan böyle her kim faizi de haram kılmıştır alışverişi Oysa Allah helai

فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

hüm ve onlar eşhâbû nnâr feülâike 'ade yemiden faize dönerse vemen ilâ ilâh veemruhû mâ selef felehû
cehennem ehidirler işte onlar Her kim de Allah'a kalmıştır ve hakkındaki hüküm de geçmişte olanlar kendisine

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٦﴾ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

lâ yühibbû vâllâhû şşadekât veyürbî rribâ ilâhû yemhaku hâlidîn fikâ
hiç kimseyi sevmez Allah oysa sadakaları bereketlendirir faizi Allah mahveder süresiz kalacaklardır orada

كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

şşalâte veekâmû şşalihâti ve'amilû inne llezîne âmenû külle keffârin esim
namazı dosdoğru kılıp iyi işler yapan İman edip günah ve inkârda direnen

وَاتُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٨﴾

yehzenûn hüm velâ 'aleyhim havfûn velâ 'inde rabbihim ecrühüm lehüm zzekâte ve tevü
mahzun da onlar ol-mazlar Onlara hiçbir korku olma-dığı gibi Rabbleri katında elbette mükâfatları vardır zekât verenlerin

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

in küntüm mü/minin mine rribâ mâ bekiye vezerû ilâhe ttekû yâ eyyühâ llezîne âmenû
eğer gerçekten müminler iseniz ve artık faizin peşini bırakın Allah'tan korkun Ey iman edenler!

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ ثَبُتُمْ فَلَكُمْ

feleküm vein tübtüm verasûlih ve Resulû tarafından mine ilâhi biharbinm fe/zenû feillem tef'alû
sizindir Eğer tevbe ederseniz ve Resulü tarafından Allah size savaşı açılmış olduğunu bilin Eğer böyle yapmazsanız, o zaman

رُؤُسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ

feneziratün vein kâne zû 'usratin velâ tüzlemün lâ tezlimûne ruûsü emvâliküm
bir süre tanıyın Eğer borçlu darlık içindeyse haksızlığa da uğramazsınız Haksızlık etmezsiniz sermayeleriniz

إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا

yevmen vettekû in küntüm te'lemün leküm hayrul veen teşaddekû ilâ meyserah
Öyle bir günden korkunuz ki Ve bu gibi borçlulara alacağınızı bağışlayıp sadaka etmeniz eğer bilerseniz sizin için daha hayırlıdır ona ödeme kolaylığına kadar

تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

lâ yüzlemün vehüm mâ kesebet küllü nefsinm tüveffa şümme ilâ ilâhi türce'üne fihi
haksızlığa uğramayacaktır ve hiç kimse kazancı herkese tamamıyla Ödenecek Sonra da o gün Allah'a döndürüleceksiniz

275. Riba (faiz) yiyen kimseler, şeytanın çarpmış olduğu delirmiş kimse nasıl kalkarsa öyle kalkarlar. Bu ceza onlara, «alışveriş de faiz gibidir» demeleri yüzündendir. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi de haram kılmıştır. Bundan böyle her kim, Rabbinden kendisine gelen bir öğüt üzerine faizcilîge son verirse, geçmişte olanlar kendisine ve hakkındaki hüküm de Allah'a kalmıştır. Her kim de yeniden faize dönerse işte onlar cehennem ehidirler ve onlar orada süresiz kalacaklardır.

276. Allah faizi mahveder, oysa sadakaları bereketlendirir. Allah günah ve inkârda direnen hiç kimseyi sevmez.

277. İman edip iyi işler yapan, namazı dosdoğru kılıp zekât verenlerin Rabbleri katında elbette mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku olmadığı gibi, onlar mahzun da olmazlar.

278. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve artık faizin peşini bırakın, eğer gerçekten müminler iseniz.

279. Eğer böyle yapmazsanız, o zaman Allah ve Resulü tarafından size savaş açılmış olduğunu bilin. Eğer tevbe ederseniz, sermayeleriniz sizindir. Haksızlık etmezsiniz, haksızlığa da uğramazsınız.

280. Eğer borçlu darlık içindeyse, ona ödeme kolaylığına kadar bir süre tanıyın. Ve bu gibi borçlulara alacağınızı bağışlayıp sadaka etmeniz eğer bilerseniz sizin için, daha hayırlıdır.

281. Öyle bir günden korkunuz ki, o gün Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra da herkese kazancı tamamıyla Ödenecek Sonra da o gün Allah'a döndürüleceksiniz.

282. Ey iman edenler! Belli bir vade ile karşılıklı borç alış verişinde bulunduğunuz vakit onu yazın. Hem aranızda doğruluğuyla tanınmış yazı bilen biri yazsın. Yazı bilen biri, Allah'ın, kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın da yazsın. Bir de hak kendi üzerinde olan adam söyleyip yazdırsın ve herbiri yazarken Rabbi olan Allah'dan korksun da haktan birşey eksiltmesin. Şayet borçlu bir bunak veya küçük bir çocuk veya söyleyip yazdıramıyacak durumda biri ise velisi doğrusunu söyleyip yazdırsın. Erkeklerinizden hazırda olan iki kişiyi şahit de yapın. Şayet iki tane erkek hazırda yoksa, o zaman doğruluğuna güvendiğiniz şahitlerden bir erkekle iki kadın ki, birisi unutulunca, öbürü hatırlatsın, şahitler de çağırıldıklarında kaçınmasınlar; siz yazanlar da az olmuş, çok olmuş, onu vadesine kadar yazmaktan usanmayın. Bu, Allah katında adalete daha uygun olduğu gibi; hem şahitlik için daha sağlam, hem şüpheye düşmemeniz için daha elverişlidir. Meğer ki, aranızda hemen devredeceğiniz bir ticaret olsun, o zaman bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alım satım yaptığınız vakit de yine şahit tutun. Ayrıca ne yazan, ne de şahitlik eden bir zarar görmesin. Eğer onlara zarar verirsiniz, o işte mutlaka size dokunacak bir günah olur. Üstelik Allah'dan korkun. Allah size ayrıntılarıyla öğretiyor ve Allah her şeyi bilir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ						
fektübüh	ilâ ecelinmmüsemmen	izâ tedâyentüm bideynin	yâ eyyühâ illeznâ âmenû			
onu yazın	Belli bir vade ile	karşılıklı borç alış verişinde bulunduğunuz vakit	Ey iman edenler!			
وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ						
enveyktübe	kâtibün	velâ ye/be	bil'adli	kâtibüm	beyneküm	velyektüb
yazmaktan	Yazı bilen biri	kaçınmasın da	doğruluğuyla tanınmış	yazı bilen biri	Hem aranızda	yazsın
كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ						
llâhe	velyetteki	lhakku	llezi 'aleyhi	velyümlili	felyektüb	llâhü kemâ 'allemehü
Allah'dan	korksun da	Bir de hak	kendi üzerinde olan	adam söyleyip yazdırsın	yazsın	Allah'ın kendisine öğrettiği gibi
رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ						
ev	sefihen	fein kâne llezi 'aleyhi lhakku	şeyâ	minhü	velâ yebhas	rabbehü ve herbiri yazarken Rabbi olan
veya	bir bunak	Şayet borçlu	birşey	haktan	eksiltmesin	
ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا						
vesteşhidû	bil'adl	velyühü	felyümlil	lâ yestetü ennyümille hüve	ev	da'fen
şahit de yapın	doğrusunu söyleyip	velisi	yazdırsın	söyleyip yazdıramıyacak durumda biri ise	veya	küçük bir çocuk
شَهِيدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ						
vemraetâni	feracülünv	racüleyni	feillem yekûnâ	mirricâliküm	şeh'deyni	
iki kadın ki	bir erkekle	Şayet iki tane erkek	hazırda yoksa	Erkeklerinizden hazırda olan	iki kişiyi	
مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ						
lühra	ihdâhümâ	fetüzekkira	ihdâhümâ	en tedille	mine şşühedâi	mimmen terdavne
öbürü	ona	hatırlatsın	birisi	unutunca	şahitlerden	o zaman doğruluğuna güvendiğiniz
وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا						
ev kebiran	şagiran	en tektübühü	velâ tesemû	izâ mâ dü'û	şşühedâü	velâ ye/be
çok olmuş	siz yazanlar da az olmuş	onu yazmaktan	usanmayın	çağırıldıklarında	şahitler de	kaçınmasınlar
إِلَى أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا						
illâ	ellâ tertâbü	veednâ	lişşehâdeti	veekvemü	'inde llâhi	eksetu
Meğer ki	hem şüpheye düşmemeniz için	daha elverişlidir	hem şahitlik için	daha sağlam	Allah katında	adalete daha uygun olduğu gibi
أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُ وَنَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ						
cünâhun	'aleyküm	feleyse	beyneküm	tüdirünehâ	ticâraten hâdiraten	en teküne
bir sakınca	sizin için	yoktur	aranızda	devredeceğiniz	hemen bir ticaret	olsun
أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا						
vein tef'alû	velâ şehid	kâtibünv	velâ yüdârâ	izâ tebâye'tüm	veeshidû	ellâ tektübühâ
Eğer onlara zarar verirsiniz	ne de şahitlik eden	Ayrıca ne yazan	bir zarar görmesin	Alım satım yaptığınız vakit de	yine şahit tutun	o zaman bunu yazmamanızda
فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ						
'alim	biküllî şeyin	vâllâhü	llâh	veyü'allimükümü	llâh	vettekû
bilir	her şeyi	ve Allah	Allah	sizce ayrıntılarıyla öğretiyor	Üstelik Allah'dan	korkun
					biküm	füsükum
					sizce dokunacak	bir günah olur
						o işte mutlaka

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانَ مَقْبُوضَةٍ فَإِنْ أَمِنَ

fein emine ferihânünmekbûğahî kâtiben velem tecidû 'alî seferin vein küntüm
güveniyorsanız o vakit alınmış bir rehin belge bir kâtip de bulamazsanız sefer üzere Şayet siz olur

بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا

velâ tektümû rabbeñ lîlâhe velyetteğî emâneteñllezî /tûmine felyüeddi be'guküm be'gan
inkâr edip gizlemeyin Rabbi olan Allah'dan korksun da üzerindeki emaneti kendisine güvenilen adam ödesin Yok eğer birbirinize

الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

'alim bimâ te'melûne vâilâhû kalbüh feinneñû şimûn vektümhâ vemeny şşehâdeñ
onu bilir Her ne yaparsanız Allah mutlaka onun kalbi vebal içindedir onu inkâr ederse kim Bir de şahitliğinizi

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ

ev tübfûhû mâ fî enfüsiküm vein tübdû vemâ fî lerd mâ fî ssemâvâti lillâhi
gizli tutsanız da Siz içinizdekileri açığa vursanız da yerde ne varsa Göklerde ne var hepsi Allah'ındır

يُحَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

'alî külli şeyin vâilâhû menyyeşâ/ veyü'azzibû limenyyeşâ feyegfiru llâh biñi yühâsibküm
her şeye Allah dilediğine de azab eder Sonra dilediğini bağışlar Allah on-unla sizi hesaba çeker

قَدِيرٌ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ

emene küllün velmû/minûn mirrabbiñi ileyhî bimâ ûnzile rrasûlû emene kadîr
iman ettiler hepsi Müminlerin de Rabbi'nden kendisine ne indirildiyse Peygamber ona iman etti kadirdir

بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ رَسُولٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا

vekâlû mirrusûlih beyne ehadinm lâ nüferriku verusûlih vekütübihî vemelâiketihî billâhi
dediler Biz Allah'ın peygamberleri arasında ayırım yapmayız ve peygamberlerine kitaplarına meleklerine Allah'a

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا

nefsen ilâhû lâ yükelîfû lmeşîr veileyke rabbenâ gufrâneke veetânâ semî'nâ
hiç kimseye Allah yük yüklemez dönüş ancak sanadır Ey Rabbimiz bağışlamayı dileriz ve itaat ettik duyduk

إِلَّا وَسْعًا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا

lâ tüehîznâ rabbenâ mâ kteebet ve'aleyhâ mâ kesebet lehâ illâ vûs'ahâ
bizi tutup sorguya çekme! Ey Rabbimiz yaptığın kötülüğün zararı yine kendisindedir. Ey Rabbimiz, eğer unuttuk ya da yanıldıysak bizi tutup sorguya çekme! Ey Rabbimiz, bize bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük

إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ

kemâ hamelteñ işran 'aleynâ velâ tehmil rabbenâ ehîta/nâ ev in nesinâ
yüklediğin gibi ağır yük bize yükleme Ey Rabbimiz yanıldıysak ya da eğer unuttuk

عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا

'annâ ve'fû mâ lâ tâqate lenâ biñ velâ tühammilnâ rabbenâ 'ale llezîne min kablinâ
Günahlarımızı affet gücümüzün yetmeyeceği yükü de bize yükleme Ey Rabbimiz bizden öncekilere

وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

'ale lıqavmi İkâfirin fenşurnâ mevlânâ ente verhamnâ lenâ vegfir
kâfir kavımlara karşı yardım et bize Mevlamız Sensin bizim rahmet et bize bizi mağfiret et

283. Şayet siz sefer üzere olur bir kâtip de bulamazsanız, o vakit alınmış bir rehin belge yerine geç. Yok eğer birbirinize güveniyorsanız kendisine güvenilen adam Rabbi olan Allah'dan korksun da üzerindeki emaneti ödesin. Bir de şahitliğini inkâr edip gizlemeyin, onu kim inkâr ederse mutlaka onun kalbi vebal içindedir. Her ne yaparsanız Allah onu bilir.

284. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Siz içinizdekileri açığa vursanız da gizli tutsanız da Allah onunla sizi hesaba çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğine de azab eder. Allah her şeye kadirdir.

285. Peygamber, Rabbi'nden kendisine ne indirildiyse ona iman etti. Müminlerin de hepsi Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler. «Biz Allah'ın peygamberleri arasında ayırım yapmayız, duyduk ve itaat ettik. Ey Rabbimiz, bağışlamayı dileriz, dönüş ancak sanadır.» dediler.

286. Allah hiç kimseye gücünün yeteceğinden başka yük yüklemeyiz. Herkesin kazandığı hayır kendisine, yaptığı kötülüğün zararı yine kendisindedir. Ey Rabbimiz, eğer unuttuk ya da yanıldıysak bizi tutup sorguya çekme! Ey Rabbimiz, bize bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yüklemeyiz! Ey Rabbimiz, bize gücümüzün yetmeyeceği yükü de yüklemeyiz! Günahlarımızı affet, mağfiret et bizi, rahmet et bize! Sensin bizim Mevlamız, kâfir kavımlara karşı yardım et bize.

3. ÂL-İ İMRÂN SÜRESİ

Medine döneminde in-
miştir. 200 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan
Allah'ın adıyla.

1. Elif, Lâm Mîm,

2. Allah, kendisinden baş-
ka tanrı olmayan, hayy ve
kayyûmdur.

3-4. O, sana kendisinden
öncekileri tasdik edip doğ-
rulayan bu kitabı hak ile in-
dirdi. Daha önce insanla-
ra hidayet olarak Tevrat'ı
ve İncil'i de yine O indirmiş-
ti.. Evet bu Furkan'ı da O in-
dirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın
âyetlerini inkâr edenler için
çetin bir azap vardır. Allah
çok güçlüdür, intikamını alır.

5. Şu da kesindir ki, ne yer-
de, ne de gökte hiçbir şey
Allah'a gizli kalmaz.

6. Sizi, rahimlerde dilediği
gibi şekillendiren O'dur. Ken-
disinden başka tanrı olma-
yan, şan, şeref ve hikmet sa-
hibi olan ancak O'dur.

7. Sana bu kitabı indiren
O'dur. Bunun âyetlerinden
bir kısmı muhkemdir ki, bu
âyetler, kitabın anası (aslı)
demektir. Diğer bir kısmı
da müteşabih âyetlerdir.
Kalblerinde kaypaklık olan-
lar, sırf fitne çıkarmak için,
bir de kendi keyflerine göre
te'vil yapmak için onun
müteşabih olanlarının peşi-
ne düşerler. Hâlbuki onun
te'vilini ancak Allah'dan
başka kimse bilmez. İlimde
uzman olanlar, «Biz buna
inandık, hepsi Rabbimiz
katındandır.» derler. Üstün
akıllılardan başkası da de-
rin düşünmez.

8. Ey Rabbimiz! Bize ih-
san ettiğin hidayetden son-
ra kalblerimizi haktan sapır-
ma, bize kendi katından rah-
met ihсан eyle! Şüphesiz ki,
Sen bol ihсан sahibisin.

9. Ey Rabbimiz! Muhakkak
ki, Sen, geleceğinde hiç
şüphe olmayan bir gün-
de bütün insanları bir ara-
ya toplayacaksın. Muhak-
kak ki Allah, hiç sözünden
caymaz.

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ مَدِينَةٍ وَهِيَ مِائَتَا آيَةٍ

'ÂLİ-İMRÂN|ÂLİ İMRÂN SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

الْمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا

müşaddıkâ bilhakki lkitâbe 'aleyke nezzele lkayyûm lhayyü küve illâ lâ ilâhâ eillâhü elif-lâm-mîm
tasdik edip doğrulayan hak ile bu kitabı O, sana indirdi ve kayyûmdur hayy O an-cak kendisinden başka tanrı olmayan Allah Elif, Lâm Mîm

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ

lfurkân veenzele linnâsi küden min kablü velincil ttevrâte veenzele limâ beyne yedeyhi
Evet bu Furka-n'ı da O indirdi insanlara hidayet olarak Daha önce ve İncil'i de Tevrat'ı yine O indirmişti kendisinden öncekileri

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ إِنَّ اللَّهَ

llâhe inne zû ntikâm 'azîzün vellâhü 'azâbün şedid lefûm biâyâti llâhi inne llezîne keferû
Allah'ın Şu da ke-sindir ki intikamını alır çok güç-lüdür Allah çetin bir azap vardır Gerçek şu ki, Allah'ın âyetlerini inkâr edenler için

لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ

fî lerhâmi llezî yüşavvîruküm hüve velâ fî ssemâ/ fî lerdî şeyün 'aleyhi lâ yehfâ
rahimlerde Sizi şekillendiren O'dur ne de gökte ne yerde hiçbir şey ona gizli kalmaz

كَيفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ

minhü lkitâbe 'aleyke llezî enzele hüve lhakim l'azîzü küve illâ lâ ilâhâ keyfe yeşâ/
Bunun bu kitabı Sana indiren O'dur ve hikmet sahibi olan şan, şeref O'dur an-cak Kendisinden başka tanrı olmayan dilediği gibi

آيَاتٍ مُحْكَمَاتٍ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ

zeygun feemmâ llezîne fî kulûbihim müteşâbihât veühâru ümmü lkitâbi lhünne âyâtün muhkemâtün
kaypaklık olanlar Kalblerinde müteşabih âyetlerdir Diğer bir kısmı da kitabın anası (aslı) demektir bu âyetleri âyetlerinden bir kısmı muhkemdir ki

فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ

llâhü illâ te/vilehü vemâ ye'lemü vebtigâe te/vilih btigâe ifitneti minhü mâ teşâbehe feyettebi'üne
Alla-an- Hâlbuki onun başka kimse bilmez bir de kendi keyflerine göre te'vil yapmak için sırf fitne çıkarmak için onun müteşabih olanlarının peşine düşerler

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا

illâ vemâ yezzekkeru min 'indi rabbinâ küllünm bihi lâmennâ yekûlûne fî l'îlmi verrâsihüne
başka-sı da derin düşünmez Rabbimiz katındandır hepsi Biz buna inandık derler ilimde uzman olanlar

أُولُو الْأَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

innek rahmeî milledünke lenâ veheb be'de iz hedeytenâ kulûbenâ lâ tüzig rabbenâ ülü lelbâb
Şüphe-siz ki rahmet kendi katından bize ihسان eyle Bize ihسان ettiğin hidayet-ten sonra kalblerimizi haktan sapırma Ey Rabbi-miz! Üstün akıllılardan

أَنْتَ الْوَهَّابُ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

lmî'âd lâ yühlifü llâheinne lâ raybe fih liyevmlî câmi'u nnâsi inneke rabbenâ lvehhâb ente
hiç sözünden caymaz Allah Muhakkak geleceğinde hiç şüphe olmayan bir günde bütün insanları bir araya toplayacaksın Muhakkak ki, Sen! Ey Rabbi-miz! Sen bol ihسان sahibi-sin

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ

şeyâ	mine ilâhi	velâ evlâdühüm	emvâlühüm	'anhum	len tûgniye	inne llez ne keferû
zerre	Allah'tan gelecek bir zararı	ne de evlatları	ne malları	kendilerini	engellemez	Gerçek şu ki, kâfirlere

وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۖ كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ ۚ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

vellezine min kablihim	kede/bi âli fir'avne	veküdü nnâr	veulâike hum
ve daha öncekilerin	Gidişatları, Firavun soyunun gidişatı gibidir	o ateşin yakıtı olacaklar	İşte onlar

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاحْذَرُهُم ۚ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۖ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ قُلْ

kul	şedidü l'ikâb	vellâhü	biżunûbihim	ilâhü	feehazehumü	biâyâtinâ	kezzebû
de ki	cezası çetin olandır	Allah	işledikleri günahlar yüzünden	Bunun üzerine Allah da	onları yakalayıp alaşağı etti	Onlar, âyetlerimizi yalan saymışlardı	yalan saymışlardı

لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۖ

lilihâd	vebi/se	ilâ cehennem	vetühşerûne	setüglebûne	lillez ne keferû
bir döşektir	Orası ne fena	cehenneme	ve toplanıp doldurulacak	siz mutlaka yenilgiye uğrayacak	O inkârcı kâfirlere

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ التَّتَقَاتِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَأُخْرَىٰ

veührâ	fi seb'ili ilâhi	tükâtülü	fietün	ltekâtâ	fi fieteyni	âyetün	leküm	kad kâne
öbürü de	Allah yolunda	savaşıyordu	Onlardan biri	Hiç şüphesiz karşı karşıya gelen	iki toplulukta	bir âyet	size	vardır

كَافِرَةٌ ۖ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَىٰ الْعَيْنِ ۖ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ ۚ

menyveşâ/	binesrifî	yüeyyidü	vellâhü	ra/ye l'ayn	mişleyhim	yeravnehüm	kâfiratüny
dilediğini	gönderdiği yardımıyla	destekli-yordu	Allah da	göz kararıyla	kendilerinin iki katı	ve karşılarındakini görüyorlardı	kâfirdi

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۖ زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ

hubbü şşehvâti	linnâsi	züyyine	liülî lebsâr	le'ibratel	fi zâlike	inne
kabilinden aşırı sevgiyle bağlanılan şeyler	İnsanlara	çok süslü gösterilmiştir	Gören gözleri olanlar için	bir ibret	bunda apaçık vardır	elbet-te

مِنَ النِّسَاءِ ۖ وَالْبَنِينَ ۖ وَالْقَنَاطِيرَ الْمُقَنْطَرَةَ مِنَ الذَّهَبِ ۖ وَالْفِضَّةِ

velfiddati	mine zzehebl	velkanâtiri	Imükantarati	velbenine	mine nnisâi
ve gümüş	altın	yüklerle yığınları	oğullar	kadınlar	

وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ ۖ وَالْأَنْعَامِ ۖ وَالْحَرْثِ ۚ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ

metâ'u lhayâti ddünyâ	zâlike	velharâ	velen'âmi	velhayli	Imüsevvemeti
dünya hayatının geçici faydalarını sağlayan şeylerdir	Hâlbuki bunlar	ekinler	davarlar	salma atlar	

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَٰئِ ۖ قُلْ أَوْتِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا

lillezine ttekav	min zâliküm	bihayrinm	eunebbiüküm	kul	husnu lmeab	vellâhü 'indehü
Korunan kullar için	o istediklerinizden	daha hayırlısını	siz haberi vereyim mi?	De ki	Oysa varılacak yerin (ebedî hayatın) bütün güzellikleri	Allah katındadır

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا

filhâ	hâlidine	lenhâru	min tehtihe	tecrid	cennâtün	'inde rabbihim
orada	içlerinde ebedî kalmak üzere onlara	ırmaklar	altlarından	akar	cennetler var ki	Rablerinin yanında

وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۖ

bil'ibâd	beşrum	vellâhü	mine ilâh	veridvânüm	mütâhîheratünv	veezvâcünm
o kulları	görür	Allah	hem de Allah'dan	bir rıza vardır	hem tertemiz	eşler var

10. Gerçek şu ki, kâfirlere, Allah'tan gelecek bir zararı, ne malları, ne de evlatları zerrece engelleyemez. İşte onlar, o ateşin yakıtı olacaklar.

11. Gidişatları, Firavun soyunun ve daha öncekilerin gidişatı gibidir. Onlar, âyetlerimizi yalan saymışlardı. Bunun üzerine Allah da onları işledikleri günahlar yüzünden yakalayıp alaşağı etti. Allah, cezası çetin olandır.

12. O inkârcı kâfirlere de ki, siz mutlaka yenilgiye uğrayacak ve toplanıp cehenneme doldurulacaksınız. Orası ne fena bir döşektir.

13. Hiç şüphesiz karşı karşıya gelen iki toplulukta size bir âyet, bir işaret ve ibret vardır. Onlardan biri Allah yolunda savaşıyordu, öbürü de kâfirdi ve karşılarındakini göz kararıyla kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah da gönderdiği yardımıyla dilettiğini destekliyordu. Gören gözleri olanlar için elbette bunda apaçık bir ibret vardır.

14. İnsanlara kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma atlar, davarlar, ekinler kabilinden aşırı sevgiyle bağlanılan şeyler çok böyle gösterilmiştir. Hâlbuki bunlar dünya hayatının geçici faydalarını sağlayan şeylerdir. Oysa varılacak yerin (ebedî hayatın) bütün güzellikleri Allah katındadır.

15. De ki, size, o istediklerinizden daha hayırlısını haber vereyim mi? Korunan kullar için Rablerinin yanında cennetler var ki, altlarından ırmaklar akar, içlerinde ebedî kalmak üzere onlara orada, hem tertemiz eşler var, hem de Allah'dan bir rıza vardır. Allah, o kulları görür.

16. Onlar ki, «Ey **Rabbi-miz!** Biz inandık, iman getirdik, artık bizim suçlarımızı bağışla ve bizi ateş azabından koru!» derler.

17. O sabredenleri, o doğruluktan şaşmayanları, o elpençe divan duranları, o nafaka verenleri ve seher vakitlerinde o istiğfar edip yalvaranları (görür).

18. **Allah** şahadet eyledi şu gerçeğe ki, başka tanrı yok, ancak O vardır. Bütün melekler ve ilim uluları da dosdoğru olarak buna şahittir ki, başka tanrı yok, ancak O aziz, O hakim vardır.

19. Doğrusu **Allah** katında din, İslâm'dır; o kitap verilenlerin anlaşmazlıkları ise sırf kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki taşkınlık ve ihtirastan dolayıdır. Her kim **Allah'ın** âyetlerini inkâr ederse iyi bilsin ki, **Allah** hesabı çabuk görendir.

20. Buna karşı seninle münakayaşa kalkışırlarsa de ki: «Ben, bana uyanlarla birlikte kendi özümü **Allah'a** teslim etmişimdir». Kendilerine kitap verilenlere ve (kitap verilmeyen) ümmîlere de ki: «Siz de İslâm'ı kabul ettiniz mi?» Eğer İslâm'a girerlerse hidayete ermiş olurlar. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşün şey ancak tebliğ etmektir. **Allah** kulları görendir.

21. **Allah'ın** âyetlerini inkâr edenler ve haksız yere peygamberleri öldürenler, insanlar içinde adaleti emredenlerin canına kıyanlar yok mu? Bunları acıklı bir azapla müjdele!

22. İşte bunlar öyle kimselerdir ki, dünyada da ahirette de bütün yaptıkları boşa gitmiştir. Onların hiçbir yardımcısı da olmayacaktır.

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا

vekinâ	zünûbenâ	fâgfir lenâ	innenâ âmennâ	rabbenâ	ellezîne yekûlûne
koru	artık bizim suçlarımızı	bağışla	Biz inandık, iman getirdik	Ey Rabbimiz	Onlar ki derler

عَذَابِ النَّارِ ۝ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ

velmünfikîne	velkânitine	vessâdikîne	essâbirine	'azâbe nnâr
o nafaka verenleri	o elpençe divan duranları	o doğruluktan şaşmayanları	O sabredenleri	ve bizi ateş azabından

وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ۝ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ

velmelâiketü	hüve	illâ	lâ ilâhe	ennehü	illâhü	şehide	bileshâr	velmüstegfirine
Bütün melekler	O vardır	ancak	başka tanrı yok	su gerçeği ki	Allah	şahadet eyledi	ve seher vakitlerinde	o istiğfar edip yalvaranları (görür)

وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

lhakim	'âzzü	hüve	illâ	lâ ilâhe	bilkişt	kâimem	veülû 'ilmi
O hakim vardır	aziz	O	ancak	başka tanrı yok	dosdoğru olarak	buna şahittir ki	ve ilim uluları da

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۝ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا

illâ	lkitâbe	llezîne ütû	vemâ htelefe	lislâm	'inde llâhi	ddine	inne
sırf	o kitap	verilenlerin	anlaşmazlıkları ise	İslâm'dır	Allah katında	din	Doğrusu

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۝ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ

bi'yâti llâhi	yekfür	vemeny	beynehum	begyem	'ilmü	mim be'di mâ cæhümü
Allah'ın âyetlerini	inkâr ederse	Her kim	aralarındaki	taşkınlık ve ihtirastan dolayıdır	ilim	kendilerine geldikten sonra

فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ

lillâhi	vechiye	eslemtü	fekul	fein häccüke	ser'ü lhisâb	llâhe	feinne
Allah'a	kendi özümü	teslim etmişimdir	de ki	Buna karşı seninle münakayaşa kalkışırlarsa	hesabı çabuk görendir	Allah	iyi bilsin ki

وَمَنْ اتَّبَعَنِي وَقَدْ لَلَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيَّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا

fein eslemû	eeslemtüm	velümmyine	lkitâbe	lillezîne ütû	vekul	vemeni ttebe'an
Eğer İslâm'a girerlerse	Siz de İslâm'ı kabul ettiniz mi?	ve (kitap verilmeyen) ümmîlere	Kendilerine kitap	verilenlere	de ki	Ben, bana uyanlarla birlikte

فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ۝ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝

bil'ibâd	besrum	vellâhü	lbelâg	'aleyke	feinnemâ	vein tevellev	fekadî htedev
kulları	görendir	Allah	tebliğ etmektir	sana düşün şey	ancak	Eğer yüz çevirirlerse	hidayete ermiş olurlar

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ

veyektülüne	bigayri hakkinv	nnebiyyine	veyektülüne	bi'yâti llâhi	inne llezîne yekfürüne
canına kıyanlar yok mu?	ve haksız yere	peygamberleri	öldürenler	Allah'ın âyetlerini	inkâr edenler

الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ أُولَٰئِكَ

ülâike	bi'âzâbin elim	febeşşirhüm	mine nnâsi	bilkişt	llezîne ye/mürüne
İşte bunlar öyle kimselerdir ki	acıklı bir azapla	Bunları müjdele	insanlar içinde	adaleti	emredenlerin

الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝

min nâşirin	lehum	vemâ	velahirati	fî ddunyâ	e'mâlühüm	llezîne habîtat
hiçbir yardımcısı da	Onların	olmayacaktır	ahirette de	dünyada da	bütün yaptıkları	boşa gitmiştir

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ

liyhkûme	ilâ kitâbi llâhi	yûd'avne	mine lkitâbi	neşîbân	ilâ llezîne ûtû	elem tera
hüküm vermek için	Allah'ın kitabına	davet olunuyorlar da	o kendilerine kitaptan	bir nasip	verilmiş olanlar	Görmüyor musun

بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا

kâlû	biennehûm	zâlike	vehûm mü'ridûn	minhûm	ferkun	yetevellî	şümme	beynehûm
demeleridir	onlann	Bunun sebebi	yüz çevirerek	içlerinden	bir kısmı	dönüp gidiyorlar	sonra	aralarında

لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَوَعَّرَهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

mâ kânû yefterûn	fi dinihim	vegarrahûm	eyyâmen mine'dûdâtin	illâ	nnâru	len temessenâ
Uydurageldikleri yalanlar	dinlerinde	kendilerini aldatmaktadır	belli günlerden	baş-ka	ateş azabı	bize asla dokunmaz

فَكَيفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ

mâ kesebet	küllü nefsin	vevüffiyet	fihi	lâ raybe	liyevevin	izâ ceme'nâhûm	fekeyfe
ne kazandıysa	herkese	tamamen ödendiği vakit	O geleceğinde	hiç şüphe olmayan	günde	kendilerini bir araya topladığımız	halleri nasıl olacaktır?

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٤﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ

vetenzi'u	men teşâü	lmülke	tû/ti	lmülki	mâlike	llâhûmme	kuli	vehûm lâ yüzlemûn
çeker alırsın	dilediğine	Sen mülkü	verirsin	Ey mülkün	sahibi	Allah'ım	De ki	ve hiç kimseye haksızlık edilmeden

الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ

inneke	lhayr	biyedike	men teşâü	vetüzillü	men teşâü	vetü'izzü	mimmen teşâü	lmülke
Muhakkak ki, Sen	Hayır	Senin elindedir	dilediğini	zelil edersin	dilediğini	aziz edersin,	dilediğinden de	onu

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ

fi lleyli	nnefâra	vetülicü	fi nnefâri	lleyle	tülicü	kâdir	'alâ külli şeyin
gecenin içine	gündüzü	sokarsın	gündüzün içine	Geceyi	sokarsın	kâdirsin	her şeye

وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَتُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ

men teşâü	veterzüku	mine lhayy	lmeyyite	vetübricü	mine lmeyyiti	lhayye	vetübricü
Dilediğine de	nzik verirsin	diriden	ölü	çıkarsın	ölüden	diri	çıkarsın

بَغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٦﴾ لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

min dünü lmu'minin	evliyâe	lkâfirine	lmü/minüne	lâ yettebhîzi	biğayri hisâb
müminleri bırakıp da	dost	kâfirleri	Müminler	edinmesin	hesapsız

وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقْيَةً وَيُحَذِّرُكُمْ

veyühazzirukumü	tükâh	minhûm	en tettekû	illâ	fi şeyin	mine llâhi	feleyse	zâlike	yef'al	vemeny
sizi korumanız hususunda uyarır	gelecek tehlikeden	onlardan	bir korunma yapmanız	baş-kadır	ilişigi	Allah'dan	kesilmiş olur	ve onu	yaparsa	her kim

اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ﴿٢٧﴾ قُلْ إِن تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعْلَمَهُ

ye'lemhü	ev tûbdühü	mâ fi şudûriküm	in tûbfü	kul	lmeşir	veilâ llâhi	nefseh	llâhü
onu bilir	açığa vursanız da	göğüslerinizdekini	gizleseniz de	De ki	Nihâyet gidiş	Allah'adır	kendisinden	Bununla beraber Allah

اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨﴾

kâdir	'alâ külli şeyin	vellâhü	vemâ fi lerd	mâ fi ssemâvâti	veye'lemü	llâh
kadirdir	her şeye	Hiç şüphesiz Allah	yerde ne varsa	Göklerde ne var	hepsini bilir	Allah

23. Görmüyor musun, o kendilerine kitaptan bir nasip verilmiş olanlar, aralarında hüküm vermek için Allah'ın kitabına davet olunuyorlar da, sonra içlerinden bir kısmı yüz çevirerek dönüp gidiyorlar.

24. Bunun sebebi, onların «belli günlerden baş-ka bize asla ateş azabı dokunmaz» demeleridir. Uydurageldikleri yalanlar dinlerinde kendilerini aldatmaktadır.

25. O geleceğinde hiç şüphe olmayan günde kendilerini bir araya topladığımız ve hiç kimseye haksızlık edilmeden herkese ne kazandıysa tamamen ödendiği vakit halleri nasıl olacaktır?

26. De ki: «Ey mülkün sahibi Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin, dilediğinden de onu çeker alırsın, dilediğini aziz edersin, dilediğini zelil edersin. Hayır Senin elindedir. Muhakkak ki, Sen her şeye kâdirsin.

27. Geceyi gündüzün içine sokarsın, gündüzü gecenin içine sokarsın; ölüden diri çıkarırsın, diriden ölü çıkarırsın. Dilediğine de hesapsız rızık verirsin.

28. Müminler, müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesin ve onu her kim yaparsa Allah'dan ilişiği kesilmiş olur, ancak onlardan gelecek tehlikenin bir korunma yapmanız başkadır. Bununla beraber Allah sizi kendisinden korunmanız hususunda uyarır. Nihâyet gidiş Allah'adır.

29. De ki, göğüslerinizdeki gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsini bilir. Hiç şüphesiz Allah, her şeye kadirdir.

30. O gün her nefis, ne hayır işlemişse, ne kötülük yapmışsa onları önünde hazır bulur. Yaptığı kötülüklerle kendi arasında uzak bir mesafe bulunsun ister. Allah, size asıl kendisinden çekinmenizi emreder. Şüphesiz ki Allah, kullarını çok esirger.

31. De ki, siz gerçekten Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve suçlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok esirgeyici ve bağışlayıcıdır.

32. De ki, Allah'a ve Peygamber'e itaat edin! Eğer aksine giderlerse, şüphe yok ki Allah kâfirleri severmez.

33. Gerçekten Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim soyunu ve İmrân soyunu âlemler üzerine seçkin kıldı.

34. Bir zürriyet olarak bir-birinden gelmişlerdir. Allah her şeyi işitendir, bilendir.

35. İmrân'ın karısı: «Rabbim, karnımdakini tam hür olarak sana adadım, benden kabul buyur, şüphesiz sen işitensin, bilensin.» demişti.

36. Onu doğurunca -Allah onun ne doğurduğunu bilip dururken- şöyle dedi: «Rabbim, ben onu kız doğurdum; erkek, kız gibi değildir. Ben ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu koğulmuş şeytanın şerrinden sana ismarlıyorum».

37. Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir şekilde kabul buyurdu ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi ve Zekeriyya'nın himayesine verdi. Zekeriyya ne zaman kızın bulunduğu mih-raba girse, onun yanında yeni bir yiyecek bulurdu. «Meryem! Bu sana nereden geldi?» deyince, o da: «Bu, Allah katındandır.» derdi. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ

teveddü min sū/ vemâ 'amilet mühdarâ min bayrinm mâ 'amilet küllü nefsinm tecidü yevme
ister kötülük ne yapmışsa onları önünde hazır hayır ne işlemişse her nefis bulur O gün

لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ قُلْ

kul bil'ibâd ra'ûfüm vellâhü nefseh llâhüveyühazzerükümü emedem be'dâ vebeynehi lev enne beynefâ
De ki kullarını çok esirger Şüphesiz asıl kendisinden Allah size çekinmenizi emreder uzak bir mesafe kendi yaptığı kötülüklerle arasında bulunsun

إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

gafûrur vellâhü zünûbeküm veyegfir leküm llâhü yühbi'kümü fettebi'ünî llâhe in küntüm tühibbûne
çok esirgeyici Çünkü Allah suçlarınızı ve bağışlasın Allah da sizi sevsin bana uyun ki Allah siz gerçekten seviyorsanız

رَحِيمٌ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

lkâfirin lâ yühibbû llâhe feinne fein tevellev verrasûl llâhe ek'û kul rahîm
kâfirleri sevmez Allah şüphe yok ki Eğer aksine giderlerse ve Peygamber'e Allah'a itaat edin De ki ve bağışlayıcıdır

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ذُرِّيَّةَ

zürriyetem 'ale l'alemin ve'ale 'imrane ve'ale ibrahime venûhanv âdeme stafî llâhe linne
Bir zürriyet olarak âlemler üzerine ve İmrân soyunu İbrahim soyunu Nuh'u Adem'i seçkin kıldı Allah Gerçekten

بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ

inni nezeretü rabbi mraetü 'imrane iz kâleti 'alim sem'un vellâhü be'duhâ mim be'd
adadım Rabbim İmrân'ın karısı demişti bilendir her şeyi işitendir Allah birbirinden gelmişlerdir

لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا

felemmâ ve'da'atâ l'alim ssemi'u ente inneke minni fetekabbell müharraran mâ fi be'ni leke
Onu doğurunca bilensin işitensin sen şüphesiz benden kabul buyur tam hür olarak karnımdakini sana

قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ

kelünâ zzekeru veyelse bimâ ve'da'at e'lemü vellâhü ünâ ve'da'tuhâ innî rabbi kâlet
kız gibi erkek değildir onun ne doğurduğunu bilip dururken Allah kız onu doğurdum ben Rabbim şöyle dedi

وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

mine şeytânî rracim vezürriyete'hâ bike ü'üzühâ meryeme veinnî semmeytuhâ veinnî
koğulmuş şeytanın şerrinden ve soyunu sana Onu ismarlıyorum Meryem ona adını verdim Ben

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا

zekerıyyâ vekeffelehâ nebâten hasenenv veembete'hâ bıkabûlin haseninv rabbühâ fetekabbellehâ
ve Zekeriyya'nın himayesine verdi güzel bir bitki gibi ve onu yetiştirdi güzel bir şekilde Bunun üzerine Rabbi onu kabul buyurdu

كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَ حَرْزِهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ

yâ meryemü kâle rizkâ 'indehâ vecede lmihrâbe zekeriyyâ 'aleyhâ külemâ debale
Meryem deyince yeni bir yiyecek onun yanında bulurdu mih-raba Zekeriyya ne zaman kızın bulunduğu girse

أَتَىٰ لَكَ هَذَا قَالَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

bi'ayri hisâb menyyeşâü yerzüku llâhe inne min 'indi llâh küve o da, Bu kâlet kâzâ leki ennâ
hesapsız dilediğine rızık verir Allah Şüphesiz Allah katındandır o da, Bu derdi Bu sana nereden geldi

هٰذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ

inneke zürriyyeten tayyibeñ milledünke li heb rabbi kâle rabbeñ zekeriyyâ de'â künelike
Şüphesiz sen hayırlı bir nesil katından Bana ver Rabbim dedi Rabbine Zekeriyya dua etti Orada

سَمِعَ الدُّعَاءَ ۖ فَنَادَتْهُ الْمَلَكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ

fi imhrâbi yûsallî kâimün yefüve imelâiketü fenâdethü ddü'a/ sem'ü
mabedde namaz kılarken kalkmış ona melekler Derken ona seslendiler duayı hakkıyla işittensin

أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا

enebiyyenm vehaşûrân veseyyidenm bikelimetinmine lâfi müşaddikam biyehyâ yûbeşşiruke enne lâhe
bir peygamber olarak nefesine hakim efendi Allah'dan bir kelimeyi doğrulayıcı Yahya'yı sana müjdeler Allah

مِنَ الصَّالِحِينَ ۖ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ

lkiberu vekad beleganiye gulâmün li yekünü enn rabbi kâle mine şsalihin
ihtiyarlık Bana gelip çattı oğlum benim olur nasıl Ey Rabbim Zekeriyya dedi ve iyilerden

وَأَمْرَاتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۖ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً

âyeñ li c'al rabbi kâle mâ yeşâ/ yef'alü lâhü kezâlike kâle 'âkir vemraeti
bir bana ver Zekeriyya Rabbim dedi dilediğini yapar fakat Allah Öyledir Allah buyurdu kırsırdır karım ise

قَالَ آيَتُكَ إِلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا

keş'ân rabbeke vezkür ramzâ illâ şelâsete eyyâmin nnâse ellâ tükellime âyetüke kâle
çok Ayrıca Rabbini zikret işaretten başka üç gün insanlara söz söyleyememendir Senin için alâmet Allah da buyurdu ki

وَسَبِّحْ بِالنَّعْشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۖ وَإِذْقَالَتِ الْمَلَكَةُ يَامَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ

ştafaki inne lâhe yâ meryemü imelâiketü veiz kâleti velibkâr bil'aşyi vvesebbih
seni seçti Allah Ey Meryem! melekler Hani bir zamanlar sabah akşam tesbih et

وَطَهَّرَكَ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۖ يَامَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ

lirabbiki knüti yâ meryemü 'alâ nisâi l'âlemin vestafaki vetañheraki
Rabbine divan dur Ey Meryem dünya kadınlarına ve seni üstün kıldı seni tertemiz yarattı

وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ۖ ذَلِكُمْ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ

ileyk nûh'ih min embâi l'gaybi zâlike me'a rrâk'in verke'i vescüdi
sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir İşte bu ve ruku' edenlerle beraber ruku' et demişlerdi ve secdeye kapan

وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

ledeyhim vemâ künte meryem yekfulü eyyühüm eklâmeñüm iz yülküne ledeyhim vemâ künte
yanlarında bulunmadın Meryem'i kim diye kalemlerini (kur'a için) atarlarken sen yanlarında değildin (Bu hususta) Tartışırken de yanlarında bulunmadın.

إِذْ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ مَرْيَمَ إِذْقَالَتِ الْمَلَكَةُ يَامَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ

ismühü minhü bikelimetinm yûbeşşiruke lâheinne yâ meryemü imelâiketü iz kâleti iz yeñteşimün
adı kendisinden bir kelimeyi sana müjdeliyor ki Allah Şüphesiz Ey Meryem Melekler Hani bir zamanlar şöyle demişti (Bu hususta) Tartışırken de

الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۖ

vemine imükarrabin velañhirati fi ddünyâ vecñhen 'isâ bnü meryeme imes'hu
aynı zamanda Allah'a çok yakın-lardandır ahirette de dünyada da itibarlı Meryem oğlu İsa Mesih'dir Mesih'dir

38. Orada Zekeriyya, Rab-bine dua etti: «Rabbim! Bana katından hayırlı bir nesil ver. Şüphesiz sen, duayı hakkıyla işittensin» dedi.

39. Derken o, kalkmış-mabedde namaz kılar-ken melekler ona: «Allah sana, Allah'dan bir keli-meyi doğrulayıcı, efendi, nefesine hakim ve iyiler-den bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeler.» diye seslendiler.

40. Zekeriyya: «Ey Rab-bim, benim nasıl oğlum olur? Bana ihtiyarlık gelip çattı, karım ise kırsırdır.» dedi. Allah: «Öyledir, fakat Allah dilediğini yapar.» buyurdu.

41. Zekeriyya: «Rabbim! (oğlum olacağına dair) bana bir alâmet ver» dedi. Allah da buyurdu ki: «Se-nin için alâmet, insanla-ra üç gün, işaretten baş-ka söz söyleyememendir. Ayrıca Rabbini çok zikret, sabah akşam tesbih et».

42. Hani bir zamanlar me-lekler: «Ey Meryem! Allah seni seçti, seni tertemiz yarattı ve seni dünya ka-dınlarına üstün kıldı.

43. Ey Meryem! Rabbine divan dur ve secdeye ka-pan ve ruku' edenlerle be-raber ruku' et» demişlerdi.

44. İşte bu, sana vahyetti-ğimiz gayb haberlerinden-dir. (Yoksa) «Meryem'i kim himayesine alıp koru-yacak?» diye kalemlerini (kur'a için) atarlarken sen yanlarında değildin. (Bu hususta) Tartışırken de yanlarında bulunmadın.

45. Hani bir zamanlar-melekler şöyle demiş-ti: «Ey Meryem! Şüphe-siz Allah, sana kendisin-den bir kelimeyi müjdeli-yor ki, adı Meryem oğlu İsa Mesih'dir; dünyada da ahirette de itibarlı, aynı zamanda Allah'a çok ya-kınlardandır.

46. Beşikte de, yetişkin çağında da insanlarla konuşacak ve iyilerden olacaktır.

47. (Meryem): «Ey Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken benim nasıl çocuğum olur?» dedi. Allah: «Öyle ama, Allah dilediğini yaratır, bir şeyin olmasını dilediğinde ona sadece 'ol!' der, o da hemen olur.» dedi.

48. Allah ona kitab (okuma ve yazmayı), hikmeti ve Tevrat ile İncil'i öğretir.

49. Allah onu İsrailoğullarına (şöyle diyecek) bir peygamber olarak gönderir: «Şüphesiz ki ben size Rabbinizden bir âyet (mucize, belge) getirdim: Ben size, kuş biçiminde çamurdan birşey yaparım da içine üfleirim, Allah'ın izniyle o, kuş olur; anadan doğma körü ve alacalıyı iyileştiririm ve Allah'ın izniyle ölüleri diriltirim. Evlerinizde ne yiyor ve neleri biriktiriyorsanız size haber veririm». Elbette bunda, eğer iman edecekseniz, size şüphesiz bir ibret vardır.

50. «Önümdeki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri size helal kılmak için (geldim) ve Rabbiniz tarafından size bir mucize getirdim. Artık Allah'tan korkun da bana uyun».

51. «Şüphesiz Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Onun için hep O'na kulluk edin! İşte bu, doğru yoldur».

52. İsa onların inkârlarını hissedince: «Allah yolunda yardımcılarım kim?» dedi. Havariler: «Allah yolunda yardımcılar biziz. Allah'a iman ettik. Şahit ol ki, biz muhakkak müslümanlarız.» dediler.

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ رَبِّ أَنْتَى

ennâ rabbi kâlet vemine şşâlihîn vekehlênv fi lmeħdi nnâse veyükellimû
nasıl Ey Rabbim (Meryem) dedi ve iyilerden olacaktır yetişkin çağında da Beşikte de insanlarla konuşacak

يَكُونُ لِي وَلَدًا وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرًا قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

mâ yeşâ/ yehlûku llâhü kezâliki kâle beşer velem yemseni veledünv li yekünü
dilediğini yaratır Allah Allah: Öyle ama dedi bir beşer bana dokunmamışken çocuğum benim olur

إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

velhikmete lkitâbe veyü'allimühû feyekûn kün leħü yekûlü feinnemâ emran izâ kadâ
hikmeti kitab (okuma ve yazmayı) Allah ona öğretir o da hemen olur 'ol' ona der sadece bir şeyin olmasını dilediğinde

وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَآئِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ

kad ci/tüküm enni ilâ benî isrâile verasûlen velincil vettevrâte
size getirdim Şüphesiz ki ben Allah onu İsrailoğullarına (şöyle diyecek) bir peygamber olarak gönderir İncil'i ve Tevrat ile

بِأَيَّةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ

filî feenfûbu keheyeti tayri mine tîni leküm ehlûku enni mirabbiküm biâyetim
içine üfleirim kuş biçiminde çamurdan size birşey yaparım da Ben Rabbinizden bir âyet (mucize, belge)

فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخْبِي الْمَوْتَى

lmevtâ veühyi velebraşâ lekmeħe veübriü biizni llâh tayrâm feyekûnü
ölüleri diriltirim ve alacalıyı anadan doğma körü iyileştiririm Allah'ın izniyle o, kuş olur

بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ

fi zâlike inne fi büyütiküm vemâ teddeħirûne bimâ te/külûne veünebbiüküm biizni llâh
bunda vardır Elbette Evlerinizde ve neleri biriktiriyorsanız ne yiyor size haber veririm ve Allah'ın izniyle

لَايَةً لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ

mine ttevrâti limâ beyne yedeyye vemüşaddikâ in küntüm mü/minîn leküm laâyetel
Tevrat'ı Önümdeki doğrulayıcı olarak eğer iman edecekseniz size şüphesiz bir ibret

وَلِأَجَلٍ لَّكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِأَيَّةٍ مِنْ رَبِّكُمْ

mirabbiküm biâyetim veci/tüküm 'aleyküm llezi hurtime be'da leküm veliühille
ve Rabbiniz tarafından bir mucize size getirdim size haram kılınan bazı şeyleri size ve helal kılmak için (geldim)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا

ħazâ fe'büdüh verabbüküm rabbi llâhe inne veet'ûn llâhe fettekû
işte bu Onun için hep O'na kulluk edin! sizin de Rabbinizdir benim de Rabbim Allah Şüphesiz bana uyun Artık Allah'tan korkun da

صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٠﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي

enşârî men kâle lküfra minhümü 'isâ felemmâ ehasse şirâtüm müsteķim
yardımcıları kim dedi inkârlarını onların İsa hissedince doğru yoldur

إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ أَمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥١﴾

müslimûn biennâ veşhed billâh emennâ enşârü llâh nehnü lhavâriyyûne kâle ilâ llâh
müslümanlarız biz muhakkak Şahit ol ki Allah'a iman ettik Allah yolunda yardımcılar biziz Havariler dediler Allah yolunda

رَبَّنَا اٰمَنَّا بِمَا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ

me'a şşâhid'in	fektü'nâ	r rasûle	vettebe'nâ	bimâ enzelte	âmennâ rabbenâ
şahidlerle beraber	Artık bizi yaz	o peygambere de	uyduk	senin indirdiğine	iman ettik Ey Rabbimiz

وَمَكْرُوْا وَمَكْرَ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِيْنَ ؕ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسٰى

yâ 'isâ	llâhü	iz kâle	lmâkirin	bayru	vellâhü	llâh	vemekera	vemekerü
Ey İsa	Allah	O zaman şöyle dedi	hileleri boşa çıkaranların	en hayırlı-sıdır	Allah	Allah da	onların tuzağını boşa çıkardı	Onlar hileye başvur-dular

اِنِّیْ مُتَوَفِّیْكَ وَرَافِعُكَ اِلَیْیَ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ

vecâ'ilü	mine llez'ne keferü	vemü'tahhıruke	ileyye	verâfi'uke	müteveffıke	innı
tutacağım	inkârcılardan	ve seni temizleye-ceğim	kendime	seni yükselteceğim	seni öldürecekim	şüphe-siz ki

الَّذِیْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا اِلَیْیَ یَوْمَ الْقِیْمَةِ ثُمَّ اِلَیْیَ مَرْجِعُكُمْ

merci'üküm	ileyye şümme	ilâ yevmi lkıyâmeñ	fevka llez'ne keferü	llez'ne ttebe'uke
dönüşünüz	banadır Sonra	kıyamete kadar	o küfredenlerin üstünde	Hem sana uyanları

فَاَحْكُمْ بَیْنَكُمْ فِیْمَا كُنْتُمْ فِیْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ؕ فَاَمَّا الَّذِیْنَ كَفَرُوْا

feemmâ llez'ne keferü	fimâ küntüm fıhi tebtelifün	beyneküm	feehkümü
İnkâr edenlere gelince	ayrılığa düştüğünüz hususlarda	aranızda	hükmedeceğim

فَاعْزِبْهُمْ عَذَابًا شَدِیْدًا فِی الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نّٰصِرِيْنَ ؕ

min nâşirin	le'hüm	vemâ	velâbirati	fı ddünyâ	'azâben şediden	feü'azzıbühüm
hiçbir yardımcıları da	onların	olmayaca-ktır	ahirette de	onlara dünyada da	şiddetli bir şekilde	azab edeceğim

وَاَمَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِیْهِمْ اُجُوْرُهُمْ وَاللّٰهُ لَا یُحِبُّ

lâ yühibbü	vellâhü	ücürâhüm	feyüveffıhim	şşâlihâti	ve'amilü	veemmâ llez'ne âmenü
sevmez	Allah	mükafatlarını	Allah onların tasta-mam verecektir	iyi işler	yapanlara gelince	İman edip

الظّٰلِمِيْنَ ؕ ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَیْكَ مِنَ الْاٰیٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِیْمِ ؕ اِنَّ مَثَلَ

meşele	inne	vezzikri lhakım	mine layâti	'aleyke	netlûhü	zâlike	zzâlimin
durumu	Doğ-rusu	ve hikmetli Kur'an'dandır	âyetlerden	sana	okuduğumuz	İşte bu	zalimleri

عِیْسٰی عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ خُلِقَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَاَیْكُوْنُ ؕ

feyekün	kün	le'hü	kâle	şümme	min türâbin	halekahü	âdem	kemeşeli	'inde llâhi	'isâ
o da oluverdi	«ol!»	ona	dedi	sonra	topraktan	onu yarattı	Âde-m'in	durumu gibidir	Allah katında	İsa'nın (yaratılışındaki)

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ؕ فَمَنْ حَاجَّكَ فِیْهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَكَ

mim be'di mâ cäeke	fıhi	hâcceke	femen	mine lmümterin	felâ tekünm	mirrabbike	elhakku
Sana (gerekli) geldikten sonra	bu konuda	seninle tartışa-cak olursa	artık kim	o halde şüphecilerden	olma	senin Rabbin-dendir	Bu hak (gerçek)

مِّنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ

venisâeküm	venisâenâ	veebnâeküm	ebnâenâ	ned'u	te'âlev	fe'kul	mine l'ilmi
ve kadınlarınızı	kadınlarımızı	ve oğullarınızı	oğullarımızı	çağıralım	Gelin	de ki	bilgi

وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلٰی الْكَٰذِبِيْنَ ؕ

'ale lkâzibin	le'nete llâhi	feneç'al	nebtihil	şümme	veenfüseküm	veenfüsenâ
yalancılara	Allah'ın lanetinin	olmasını dileyelim	lanetleşelim	sonra da	ve kendinizi	kendimizi

53. Ey Rabbimiz, senin indirdiğine iman ettik, o peygambere de uyduk. Artık bizi şahidlerle beraber yaz.

54. Onlar hileye başvur-dular, Allah da onların tuzağını boşa çıkardı. Allah hileleri boşa çıkaranların en hayırlısıdır.

55. O zaman Allah şöyle dedi: «Ey İsa, şüphesiz ki seni öldürecekim, seni kendime yükseltecekim ve seni inkârcılardan temizleyecekim. Hem sana uyanları, kıyamete kadar o küfredenlerin üstünde tutacağım. Sonra dönüşünüz banadır, ayrılığa düştüğünüz hususlarda aranızda hükmedeceğim».

56. «İnkâr edenlere gelince, onlara dünyada da, ahirette de şiddetli bir şekilde azab edeceğim, onların hiçbir yardımcıları da olmayacaktır».

57. «İman edip iyi işler yapanlara gelince, Allah onların mükafatlarını tasta-mam verecektir. Allah zalimleri sevmez».

58. İşte bu sana okuduğumuz, âyetlerden ve hikmetli Kur'an'dandır.

59. Doğrusu Allah katında İsa'nın (yaratılışındaki) durumu, Âdem'in durumu gibidir; onu topraktan yarattı, sonra ona «ol!» dedi, o da oluverdi.

60. Bu hak (gerçek) senin Rabbindendir, o halde şüphecilerden olma.

61. Sana (gerekli) bilgi geldikten sonra artık kim bu konuda seninle tartışacak olursa, de ki: «Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım, sonra da lanetleşelim; Allah'ın lanetinin yalancılara olmasını dileyelim».

62. İşte şüphesiz (İsa hakkında söylenen) o kışanın gerçeği budur. Allah'tan başka hiçbir tanrı yoktur. Muhakkak ki Allah çok güçlüdür ve hikmet sahibidir.

63. Eğer (haktan) yüz çevirirlerse, şüphesiz ki Allah bozguncuları çok iyi bilendir.

64. De ki: Ey kitap ehli! Sizinle bizim aramızda ortak olan bir söze geliniz. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâh edinmesin. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: «Şahit olun biz müslümanlarız».

65. Ey Kitap ehli! İbrahim hakkında niçin tartışıyor-sunuz? Oysa Tevrat da, İncil de ondan sonra indirilmiştir. Siz hiç düşün-müyor musunuz?

66. İşte siz böylesiniz. Haydi biraz bilginiz olan şey hakkında tartıştınız, ya hiç bilginiz olmayan şey hakkında niçin tartışıyorsunuz? Allah bilir, siz bilmezsiniz.

67. İbrahim, ne yahudi, ne de hristiyanı; fakat o, Allah'ı bir tanıyan dos-doğru bir müslümandı, müşriklerden de değildi.

68. Doğrusu onların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar, şu Peygamber ve iman edenlerdir. Allah da müminlerin dostudur.

69. Kitap ehlinde bir grup sizi saptırmak istediler, Hâlbuki sırf kendilerini saptırıyorlar da farkına varmıyorlar.

70. Ey kitap ehli! (gerçeği) gördüğünüz halde, niçin Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz?

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

lhakm lehuve l'azzü llâhe veinne llâh illâ min ilâhin vemâ lhakk lkâşuş lehuve kâzâ inne
ve hikmet sahi- çok güçlüdür Allah Muhakkak ki Allah' baş- hiçbir tanrı yoktur gerçeği kışanın o budur işte şüp- hesiz

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا

te'âlev yâ ehle lkitâbi kul bilmüfsidin 'alimüm llâhe feinne fein tevellev
geliniz Ey kitap ehli! De ki bozguncuları çok iyi bilendir Allah şüphesiz ki Eğer (haktan) yüz çevirirlerse

إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا

şeyen bihi velâ nüşrike llâhe illâ ellâ ne'bûde vebeyneküm beynenâ ilâ kelimetin sevâim
hiçbir şeyi O'na eş tutmayalım Allah' başka- kulluk etmeyelim Sizinle bizim aramızda ortak olan bir söze

وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا

şhedû fekülû fein tevellev min dünî llâh erbâbânîm be'dan be'dunâ velâ yettehiže
Şahit olun deyin ki Eğer onlar yine yüz çevirirlerse ve Allah'ı bırakıp da ilâh kimimizi kimimiz edinmesin

بِأَنَّا مُسْلِمُونَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتْ

vemâ ünzileti fî ibrahîme tühâccüne lime yâ ehle lkitâbi müslimün biennâ
İbrahim hakkında tartışıyorsunuz niçin Ey Kitap ehli! müslümanlarız biz

التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ

hâcectüm kâulâi kâ entüm efelâ te'kilün mim be'diğ illâ velincilü ttevrütü
tartıştınız böylesiniz İşte siz Siz hiç düşünmüyor musunuz? ondan sonra indiril- miştir İncil de Oysa Tevrat da

فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

ye'lemü vellâhü leyse leküm bihi 'ilm fimâ tühâccüne felime leküm bihi 'ilmün fimâ
bilir Allah ya hiç bilginiz olmayan şey hak- tartışıyorsunuz niçin Haydi biraz bilginiz olan şey hak- kında

وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ

velâkin velâ neşrânîyyen yehûdîyyen ibrahîmü mâ kâne lâ te'lemün veentüm
fakat o ne de hristiyanı yahudi İbrahim ne bilmezsiniz siz

كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ

biibrahîme evle nnâsi inne mine İmüşrikîn vemâ kâne kâne hanîfenmüslimâ
İbrahim'e onların en yakın olanı Doğru- müşriklerden de değildi Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir müs- lümandı

لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

velîyyü İmü/minîn vellâhü vellezîne âmenû veğâzâ nnebiyyü lellezîne ttebe'ühü
müminlerin dostudur Allah da ve iman edenlerdir şu Peygamber ona uyanlar

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ

enfüsehüm illâ vemâ yüğillüne lev yüğillüneküm min ehli lkitâbi tâifetünm veddet
kendilerini Hâlbuki sırf saptırıyorlar da sizi saptırmak Kitap ehlinde bir grup istediler

وَمَا يَشْعُرُونَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

veentüm teşhedün biâyâti llâhi tekfürüne lime yâ ehle lkitâbi vemâ yeş'urün
(gerçeği) gördüğünüz halde Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz? niçin Ey kitap ehli! farkına varmıyorlar

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

veentüm te'lemün lhakka vetektümüne bilbâtili lhakka telbisüne lime yâ ehle İkitâbi
ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz batıla hakkı karıştırıyor Niçin Ey kitap ehli!

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا

'ale llez'ne âmenû billezi' ünzile âminû min ehli İkitâbi taifetünm vekâlet
Müminlere indirilene inanın Kitap ehlerinden bir grup dedi

وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا وَآخِرُهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ وَلَا تَتَّبِعُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ

limen tebi'a illâ velâ tü/minû yercün le'allehüm âhira'hi vekfürû veche nnehari
uyanlardan başkasına inanmayın (dediler) dönerler belki onlar da sonunda da inkâr edin günün başlangıcında

دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ

yühaccüküm ev mişle mâ ütütüm ehadünm enyyü/tâ hûde ilâhi İhüdâ inne kul dineküm
sizin aleyhinize deliller getireceklerine (de inanmayın dediler) Size verilen benzerinin hiçbir verilmiş olduğuna Allah'ın yoludur doğru yol Şüphesiz De ki Ve kendi dininize

عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

'alim vâsi'un vellâhü menyyeşâ/ yü/ti'hi biyedi ilâhi İfegle inne kul 'inde rabbiküm
her şeyi hakkıyla bilendir rahmeti bol olan Allah dilediğine onu verir Allah'ın elindedir lütuf doğrusu De ki Rabbinizin huzurunda

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ

vemin ehli İkitâbi zû İfegli'l'azim vellâhü menyyeşâ/ birahmeti'hi yehtessu
Kitap ehlerinden vardır ki büyük lütuf ve kerem sahibidir Allah dilediğine Rahmetini tahsis eder

مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ

bidinâril in te/men'hi vemin'hum men ileyk yüeddi'hi bikintâriy in te/men'hi men
bir dinar ona emanet etsen Fakat öylesi de vardır ki sana onu eksiksiz iade eder yüklerle ona mal emanet etsen öylesi

لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا

'aleynâ leyse bienne'hum kâilü zâlike illâ mâ dümte 'aleyhi kâimâ ileyke lâ yüeddi'hi
bize yoktur demelerinden dolayıdır Bu da onların tepesine dikilip durmadıkça onu sana iade etmez

فِي الْأَمِينِ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ بَلَىٰ مَن

men belâ vehüm ye'lemün lkezi'be 'ale ilâhi veyekülüne sebil fi lümmiyyine
kim Hayır Ve onlar, bile bile yalan Allah'a karşı söylerler vehal Ümmilere karşı yaptıklarımızdan

أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ

bi'ahdi ilâhi inne llez'ne yeşterüne İmüttek'in yühıbbü ilâhe feinne vettekâ bi'ahdi'hi evfâ
Allah'a verdikleri sözü satanlar var ya korunanları sever Allah da şüphesiz sözünü yerine getirir

وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ

velâ yûkellimühüm fi İahirati le'hum lâ halâka üläike şemenen kalilen veeymâni'him
onlarla hiç konuşmayacak ahirette kendileri için bir payı yoktur işte onların az bir paraya ve yeminlerini

اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

'azâbün elim vele'hum velâ yüzekk'ihim yevme İkiyâmeti iley'him velâ yenzuru ilâhü
acı bir azab vardır Onlar için ve onları temizlemeyecektir kıyamet günü onlara bakmayacak Allah

71. Ey kitap ehli! Niçin hakkı batıla karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

72. Kitap ehlerinden bir grup: «Müminlere indirilene günün başlangıcında inanın, sonunda da inkâr edin, belki onlar da dönerler.» dedi.

73. «Ve kendi dininize uyanlardan başkasına inanmayın» (dediler). De ki: «Şüphesiz doğru yol, Allah'ın yoludur». (Onlar kendi aralarında): «Size verilen benzerinin hiçbir kimseye verilmiş olduğuna, yahut Rabbinizin huzurunda sizin aleyhinize deliller getireceklerine» (de inanmayın dediler). De ki: «Doğrusu lütuf Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah, rahmeti bol olan, her şeyi hakkıyla bilendir».

74. Rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah, büyük lütuf ve kerem sahibidir.

75. Kitap ehlerinden öylesi vardır ki, ona yüklerle mal emanet etsen, onu sana eksiksiz iade eder. Fakat öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet etsen, tepesine dikilip durmadıkça onu sana iade etmez. Bu da onların, «Ümmilere karşı yaptıklarımızdan bize vebal yoktur.» demelerinden dolayıdır. Ve onlar, bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.

76. Hayır, kim sözünü yerine getirir ve kötülüklerden korunursa, şüphesiz Allah da korunanları sever.

77. Allah'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir paraya satanlar var ya, işte onların ahirette bir payı yoktur; Allah kıyamet günü onlarla hiç konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temizlemeyecektir. Onlar için acı bir azab vardır.

78. Doğrusu onlardan (Kitap ehlinde) öyle bir guruh da vardır ki, siz onu kitaptan sanasınız diye, dillerini kitaba doğru eğip bükler. Hâlbuki o, kitaptan değildir. «Bu, Allah katındandır.» derler; oysa o, Allah katından değildir. Allah'a karşı, kendileri bilip dururken, yalan söylerler.

79. İnsanlardan hiçbir kimseye, Allah kendisine kitap, hüküm ve peygamberlik verdikten sonra, kalkıp insanlara: «Allah'ı bırakıp bana kul olun.» demesi yakışmaz. Fakat onun: «Öğrettiğiniz ve okuduğunuz kitap gereğince Rabb'e halis kullar olun» (demesi uygundur).

80. Ve O size: «Melekleri ve peygamberleri tanrılar edin.» diye de emretmez. Siz müslüman olduktan sonra, size hiç inkâr emreder mi?

81. Hem bir zamanlar Allah peygamberlerden şöyle söz almıştı: «Andolsun ki size kitap ve hikmet verdim, sonra size yanınızda bulunan (kitapları) doğrulayıcı bir peygamber geldiğinde ona muhakkak inanacak ve ona yardım edeceksiniz! Bunu kabul ettiniz mi? Ve bu hususta ağır ahdimi üzerinize aldınız mı?» demişti. Onlar: «Kabul ettik» dediler. (Allah da) dedi ki: «Öyleyse şahit olun, ben de sizinle beraber şahit olanlardanım».

82. Artık bundan sonra her kim dönerse, işte onlar yoldan çıkmışların ta kendileridir.

83. Onlar, Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Hâlbuki göklerde ve yerde ne varsa hepsi, ister istemez O'na boyun eğmiştir ve O'na döndürülüp götürüleceklerdir.

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونُ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ

mine lkitâbi	litehsebûhû	bilkitâbi	elsinetehum	yelvûne	leferikany	veinne minhum
siz onu kitaptan	sanasınız diye	kitaba	dillerini	doğru eğip bükler	öyle bir guruh da	Doğrusu onlardan (Kitap ehlinde) vardır ki

وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

vemâ hüve min 'indi llâh	min 'indi llâhi	hüve	veyekûlûne	vemâ hüve mine lkitâb
oysa o, Allah katından değildir	Allah katındandır	Bu	derler	Hâlbuki o, kitaptan değildir

وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ

enyyû/tiyehû	libeşerin	mâ kâne	vehüm ye'lemûn	lkeziibe	'ale llâhi	veyekûlûne
kendisine verdikten	insanlardan hiçbir kimseye		kendileri bilip dururken	yalan	Allah'a karşı	söylerler

اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي

lî	'ibâdel	kûnû	linnâsi	yekûle	şümme vennübüvvete	velhukme	lkitâbe	llâhû
bana	kul	olun	kalkıp insanlara	demesi yakışmaz	sonra ve peygamberlik	hüküm	kitap	Allah

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ

lkitâbe	bimâ küntüm tû'allimûne	rabbâniyy ne	kûnû	velâkin	min dünü llâhi
kitap gereğince	Öğrettiğiniz	Rabb'e halis kullar	olun (demesi uygundur)	Fakat onun	Allah'ı bırakıp

وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ

vennebiyy ne	lmelâikete	en tettehizû	velâ ye/mürakûm	vebimâ küntüm tedrusûn
ve peygamberleri	Melekleri	edinin diye de	Ve O size emretmez	ve okuduğunuz

أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ

llâhû	ehâze	velîz	be'de iz entüm müslimûn	bilküfri	eye/mürükûm	erbâbâ
Allah	almıştı	Hem bir zamanlar	Siz müslüman olduktan sonra	inkâr	size hiç emreder mi?	tanrılar

مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ

câekûm	şümme	vehikmetin	min kitâbinv	lemâ âteytükûm	misâka nnebiyy ne
size geldiğinde	sonra	ve hikmet	kitap	Andolsun ki size verdim	peygamberlerden şöyle söz

رَسُولٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ

veehaztûm	eekrartûm	kâle	veletenşurunneh	bîhi	letû/minünne	limâ me'akûm	rasûlünmmüşaddikul
üzerinize aldınız mı?	Bunu kabul ettiniz mi?	demişti	ve ona yardım edeceksiniz	ona	muhakkak inanacak	yanınızda bulunan (kitapları)	doğrulayıcı bir peygamber

عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

mine şşâhidin	me'akûm	veenâ	feşhedû	kâle	ekrarnâ	kâlû	İsrî	'alâ zâlikûm
şahit olanlardanım	sizinle beraber	ben de	Öyleyse şahit olun	(Allah da) dedi ki	Onlar: Kabul ettik	dediler	ağır ahdimi	Ve bu hususta

﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ

yebğûne	efegayra dini llâhi	lfâsikûn	feülâike hüümü	be'de zâlike	tevellâ	femen
arıyorlar	Onlar, Allah'ın dininden başkasını mı	yoldan çıkmışların ta kendileridir	işte onlar	Artık bundan sonra	dönerse	her kim

وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

yürce'ûn	veileyhi	vekerhenv	tav'anv	velerdi	fî ssemâvâti	men ne varsa	esleme boyun eğmiştir	velehu
döndürülüp götürüleceklerdir	ve O'na	istemez	hepsi, ister	ve yerde	Hâlbuki göklerde			O'na

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ

veishâka veismâ'ile 'alâ ibrahîme vemâ ûnzile 'aleynâ vemâ ûnzile billâhi amennâ kul
İshak'a İsmail'e İbrahim'e indirilene bize indirilen (Kur'ân)a Allah'a inandık De ki

وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ

vennebiyyûne mirrabbihim ve'sâ mûsâ vemâ ûtiye velesbâtı veyekûbe
ve peygamberlere Rablerinden İsa'ya Musa'ya verilenlere ve torunlarına Yakub'a

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ وَمَنْ يَبْتَغِ

yehtegi vemeny müslimûn lehû venehnû minhûm beyne ehadinm lâ nüferriku
ararsa Kim teslim olmuşlar O'na biz Onların arasında hiçbir fark gözetmeyiz

غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

mine lhâsirin fî lâhîrati vehûve minh felenyûkbele dînen gayra islâmi
zarar edenlerden olacaktır ahirette de ve o ondan asla kabul edilmeyecek bir din İslâm'dan başka

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ

hakkun enne rrasûle veşehidû be'de imânihim keferû kavmen ilâhü yehdî keyfe
hak oldu-ğuna Peygamber'in şahadet ettikten İmandıktan inkâra sapan bir milleti Allah doğru yola erdştirir nasıl

وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ

cezaühüm üläike lkavme zzâlimin lâ yehdî vellâhü lbeyyinât vecâehümü
cezaları İşte onların zalimler guruhunu doğru yola iletmez Allah açık deliller geldikten sonra

أَنَّهُ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا

hâlidine fihâ e'ime'in vennâsi velmelâiketi le'nete ilâhi enne 'aleyhim
Sonsuza dek onun içindedirler hepsinin insanların meleklerin Allah'ın laneti onların üzerlerindedir

لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

llez'ine tâbü illâ velâ hûm yünzarûn 'anhümü l'azâbü lâ yühaffefü
tevbe edip Ancak başka ve kendilerine mühlet de verilmez azapları hafifletilmez

مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

inne llez'ine keferû rahîm gafûrur ilâhe feinne veeşlehû mim be'di zâlike
Şüphesiz küfreden ve çok esirgeyendir çok bağışlayan Allah Şüphesiz ki kendini düzeltenler bundan sonra

بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

ddâllûn veüläike hüümü tevbetühüm len tükbele küfrâl zdâdû şümme be'de imânihim
sapıkların ta kendileridir İşte onlar tevbeleri asla kabul olunmaz küfrünü artırmış olanların sonra da imanlarının arkasından

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِذَّةُ الْأَرْضِ

milü lergî min ehadihim felenyûkbele vehûm küffârûn vemâtû inne llez'ine keferû
yeryüzü dolusu hiç birisinden asla kabul edilmeyecektir ve kâfir oldukları halde de ölenler Muhakkak ki inkâr edenler

ذَهَابًا وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

emâ lehû min nâsirîn 'azâbün elmünv üläike lehûm elevi ftedâ bih zehâbân
Onların hiçbir yardımcısı da yoktur dayanılmaz azab İşte onlar içindir verseler bile altın fideye

84. De ki: «Allah'a, bize indirilen (Kur'ân) a, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere inandık. Onların arasında hiçbir fark gözetmeyiz, biz O'na teslim olmuşlarız».

85. Kim İslâm'dan başka bir din ararsa ondan asla kabul edilmeyecek ve o ahirette de zarar edenlerden olacaktır.

86. İmandıktan, Peygamber'in hak olduğuna şahadet ettikten ve kendilerine açık deliller geldikten sonra, inkâra sapan bir milleti Allah nasıl doğru yola erdştirir? Allah zalimler guruhunu doğru yola iletmez.

87. İşte onların cezaları, Allah'ın, meleklerin, insanların hepsinin laneti onların üzerlerindedir.

88. Sonsuza dek onun içindedirler, azapları hafifletilmez ve kendilerine mühlet de verilmez.

89. Ancak bundan sonra tevbe edip kendini düzeltenler başka. Şüphesiz ki Allah, çok bağışlayan ve çok esirgeyendir.

90. Şüphesiz imanlarının arkasından küfreden, sonra da küfrünü artırmış olanların tevbeleri asla kabul olunmaz. İşte onlar sapıkların ta kendileridir.

91. Muhakkak ki inkâr edenler ve kâfir oldukları halde de ölenler, yeryüzü dolusu altın fideye verseler bile hiç birisinden asla kabul edilmeyecektir. İşte dayanılmaz azab onları içindir. Onların hiçbir yardımcısı da yoktur.

92. Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcadıkça, gerçek iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu hakkıyla bilir.

93. Tevrat indirilmeden önce, İsrail (Yakub)'un kendisine haram kıldığı dışında, yiyeceklerin hepsi İsrailoğullarına helal idi. De ki: «Eğer doğrulardan iseniz, haydi Tevrat'ı getirip okuyun».

94. Kim bundan sonra Allah'a karşı yalan uydurursa, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

95. De ki: «Allah doğru söylemiştir. Hanifi olarak İbrahim'in dinine uyun. O, müşriklerden değildir».

96. Şüphesiz insanlar için kurulan ilk mabed, Mekke'deki çok mübarek ve bütün âlemlere hidayet kaynağı olan Beyt (Kabe) dir.

97. Onda apaçık deliller, İbrahim'in makamı vardır. Oya giren güvene erer. Ona bir yol bulabilenlerin Beyt'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse, şüphesiz Allah bütün âlemlerden müstağni (kimseye muhtaç değil, her şey ona muhtaç)dir.

98. De ki: «Ey kitap ehli! Allah yaptıklarınızı görür dururken niçin Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz?»

99. De ki: «Ey kitap ehli! Gerçeği görüp bildiğiniz hâlde niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeye yeltenecek müminleri Allah'ın yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir».

100. Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarmanız, imanınızdan sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ

feinne ilâhe
Allah

vemâ tünfikû min şeyin
Her ne harcarsanız

mimmâ tühibbûn
Sevdiğiniz şeylerden

hattâ tünfikû
(Allah yolunda) harcadıkça

lbirra
gerçek iyiliğe

len tenelû
asla erişemezsiniz

بِهِ عَلِيمٌ ٩٢ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِبَنِي إِسْرَآئِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَآئِيلُ

isrâilü
İsrail (Yakub)'un

mâ harrame
haram kıldığı

illâ
dişin-da

libenî isrâile
İsrailoğullarına

kâne hillel
helal idi

küllü tta'âmi
yiyeceklerin hepsi

'alim bihi
hakkıyla bilir onu

عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قَدْ فَاتُوا بِالْتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا

fetühâ
okuyun

bittevrâti
haydi Tevrat'ı

fe/tû
getirip

kul
De ki

ttevrât
Tevrat

min kabli en tünezzele
indirilmeden önce

'alî nefsihi
kendisine

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٩٣ فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

feülâike hüümü
işte onlar

mim be'di zâlike
bundan sonra

ikezibe
yalan

'ale ilâhi fterâ
Allah'a karşı uydurursa

femeni
Kim

in küntüm şâdiğin
Eğer doğrulardan iseniz

in küntüm şâdiğin
Eğer doğrulardan iseniz

الظَّالِمُونَ ٩٤ قَدْ صَدَّقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ

vemâ kâne
değildi

hanifâ
Hanif olarak

millete ibrahîme
İbrahim'in dinine

fettebi'û
uyun

ilâhü
Allah

şadeka
doğru söylemiştir

kul
De ki

zzâlimün
zalimlerin ta kendileridir

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٩٥ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى

vehüden ve hidayet kaynağı olan Beyt (Kabe)dir

mübâraken
çok mübarek

lellezi bibekkete
Mekke'deki

linnâsi
insanlar için

vüç'â
kurulan

evvele beytin
ilk mabed

inne
Şüphesiz

mine İmşrikin
O, müşriklerden

لِلْعَالَمِينَ ٩٦ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ

velillâhî
Allah'ın

kâne âminâ
güvene erer

vemen dehaletü
Oraya giren

mekâmü ibrahîm
İbrahim'in makamı

âyâtüm beyyinatüm
apaçık deliller

fihi
Onda vardır

lil'âlemin
bütün âlemlere

عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ

ganiyyün
müstağni'dir

ilâhe feinne
Allah şüphesiz

vemen kefera
Kim inkâr ederse

ileyhi sebîlâ
Ona bir yol

meni steâ'a
bulabilenlerin

hiccü lbeiti
Beyt'i haccetmesi

'ale nnâsi
insanlar üzerinde bir hakkıdır

'ale nnâsi
insanlar üzerinde bir hakkıdır

عَنِ الْعَالَمِينَ ٩٧ قَدْ يَأْأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ

şehidün
görür dururken

veilâhü
Allah

biâyâti ilâhi
Allah'ın âyetlerini

tekfûrüne
inkâr ediyorsunuz

lime
niçin

yâ ehle lkitâbi
Ey kitap ehli

kul
De ki

'ani l'âlemin
bütün âlemlerden

عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ٩٨ قَدْ يَأْأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ

men âmenel
müminleri

'an sebili ilâhi
Allah'ın yolunu

tesuddüne
Allah'ın yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz?

lime
niçin

yâ ehle lkitâbi
Ey kitap ehli

kul
De ki

'alâ mâ te'melün
yaptıklarınızı

تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٩٩ يَأْأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezine âmenü
Ey iman edenler!

'ammâ te'melün
yaptıklarınızdan

bigâfilin
habersiz

ilâhüvemâ
Allah değildir

veentüm şühedâ/
Gerçeği görüp bildiğiniz hâlde

'ivecen
eğri

tebgûnehâ
göstermeye yeltenecek

إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ١٠٠

kâfirin
kâfir yaparlar

be'de imâniküm
imanınızdan sonra

ye'uddüküm
sizi döndürüp

lkitâbe
kitap

mine llezine ütû
verilenlerden

ferikanm
herhangi bir gruba

in tütü
Kendilerine uyarmanız

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ

ye'teşim vemeny rasûlüh vefiküm âyâtü ilâhi 'aleyküm tütü veentüm tekfürüne vekeyfe
sımsıkı bağla- Kim Allah'ın elçisi de ve aranızda iken Allah'ın âyetleri önünüzde okunup dururken Size inkâra saparsınız nasıl

بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٠١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ

hakka tükâti ilâhe ttekû yâ eyyühâ llez ne âmenû ilâ şirâtin müstekim fekad hüdiye billâhi
O'na yaraşır şekilde Allah'tan korkun Ey iman edenler! doğru yola kesinlikle iletilmiştir Allah'a

وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ١٠٢ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

velâ teferrakû cem'anv bihabli ilâhi ve'teşimü veentüm müslimün illâ velâ temûtünne
Parçalanıp ayrılmayın Hep birlikte Allah'ın ipine (kitabına, dinine) sımsıkı sarılın müslümanlar olarak ve ancak can verin

وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ

feesbehtüm beyne kulûbüküm feeellefe iz küntüm e'dâen 'aleyküm ni'mete ilâhi vezkürû
olmuştunuz O, kalplerinizi birleştirmişti Hani siz birbirinize düşmanlar idiniz de üzerinizdeki Allah'ın nimetini düşünün

بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ

keza'like minhâ feenka'zeküm mine nnâri 'alâ şefâ hufратinm veküntüm ihvânâ binimetilfir
böyle oradan da sizi O kurtarmıştı Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında iken kardeşler İşte O'nun (bu) nimeti sayesinde

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٠٣ وَلِتَكُنَ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ

ile ihayri yed'üne ünmetün minküm veltekünm le'alleküm tehtedün âyâtihi leküm ilâhü yübeyyinû
hayra çağırın bir topluluk içinizden bulunsun doğru yola eresiniz âyetlerini size İşte apaçık Allah bildiriyor ki

وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٠٤

lmüflihun veülâike kümü 'ani lmünker veyenhevne bilme'rûfi veye/mürüne
İşte kurtuluşa eren onlardır kötülükten men eden iyiliği emredip

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

veülâike le'hüm lbeyyinât mim be'di mâ cāehümü vehtelefû kellez ne teferrakû velâ tekünû
İşte bunlar için vardır apaçık deliller Kendilerine geldikten sonra düşenler gibi parçalanıp ayrılığa olmayın

عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠٥ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ

feemmâ llez ne sveddet vüçüh vetesveddü vüçühünv tebyeddu yevme 'azâbün 'azim
karanlara bazı yüzler kararır bazı yüzler ağarır O gün büyük bir azap

وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيْمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

bimâ küntüm tekfürün l'azâbe fezükü be'de imâniküm ekefertüm vüçühühüm
Öyle ise inkâr etmenize karşılık azabı tadın (denecektir) İmanınızdan sonra küfrettiniz ha? Yüzleri

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ١٠٦

hâlidün fi'hâ küm fefi rahmeti ilâh vüçühühüm veemmâ llez ne byeddat
ebedî kalacaklardır orada Onlar Allah'ın rahmeti içindedirler Yüzleri ağaranlara gelince, (onlar)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ١٠٧

il'âlemin zulmel yürdü ilâhü vemâ bilhakk 'aleyke netiühâ âyâtü ilâhi tilke
âlemlere zulmetmek isteyecek Allah değildir gerçek olarak sana okuyageldiğimiz Allah'ın âyetleridir Bunlar

101. Size önünüzde Allah'ın âyetleri okunup dururken ve Allah'ın elçisi de aranızda iken nasıl inkâra saparsınız? Kim Allah'a sımsıkı bağlanırsa, kesinlikle doğru yola iletilmiştir.

102. Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.

103. Hep birlikte Allah'ın ipine (kitabına, dinine) sımsıkı sarılın. Parçalanıp ayrılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani siz birbirinize düşmanlar idiniz de, O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun (bu) nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi O kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki, doğru yola eresiniz.

104. İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa eren onlardır.

105. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır.

106. O gün bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri karanlara: «İmanınızdan sonra küfrettiniz ha? Öyle ise inkâr etmenize karşılık azabı tadın» (denecektir).

107. Yüzleri ağaranlara gelince, (onlar) Allah'ın rahmeti içindedirler. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

108. Bunlar Allah'ın, sana gerçek olarak okuyageldiğimiz, âyetleridir. Allah âlemlere zulmetmek isteyecek değildir.

109. Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Bütün işler Allah'a dön-dürülür.

110. Siz insanlar için çı-karılmış en hayırlı üm-met olmak üzere yaratıl-dınız. İyiliği emreder, kö-tülükten vazgeçirmeğe çalışır ve Allah'a inanır iman edersiniz. Kitap ehli de inansaydı kendileri için elbette daha hayırlı olur-du. İçlerinden iman eden-ler de var, ama pek çoğu yoldan çıkmışlardır.

111. Onlar size eziyet-ten başka bir zarar vere-mezler. Eğer sizinle sa-vaşmaya kalkışsalar, size arkalarını dönüp kaçarlار. Sonra kendilerine yardım da edilmez.

112. Onlar nerede bu-lunurlarsa bulunsunlar, üzerlerine alçaklık dam-gası vurulmuştur. Me-ğer ki Allah'ın ipine ve in-sanlar (müminler)in ahdi-ne sığınmış olsunlar. On-lar Allah'ın hismine uğ-radılar ve üzerlerine de miskinlik damgası vurul-du. Bunun sebebi, onların Allah'ın âyetlerini inkâr etmiş olmaları ve haksız yere peygamberleri öldürmeleridir. Ayrıca onlar isyan etmiş ve haddi de aşmışlardır.

113. Hepsi bir değildirler. Kitap ehli içinde doğruluk üzere bulunan bir ümmet (topluluk) vardır ki, gece-nin saatlerinde onlar sec-deye kapanarak Allah'ın âyetlerini okurlar.

114. Allah'a ve ahiret gü-nüne inanırlar, iyiliği em-rederler, kötülükten vaz-geçirmeye çalışırlar, hay-ır işlerinde de birbirleriyle yarışırırlar. İşte onlar iyi insanlardandır.

115. Onlar ne hayır işle-rerse karşılıksız bırakılma-yacaklardır. Allah kendi-sinden gereği gibi sakı-nanları bilir.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَآلِی اللّٰهُ تُرْجَعُ الْاُمُورُ

lümür türce'u veilâ ilâhi vemâ fî lerd mâ fî ssemâvâti velillâhi
Bütün işler döndürülür Allah'a ve yerde olanların Göklerde hepsi Al-lah'ındır

كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ

vetenhevne bilme'rûfi te/mürüne linnâsi ühricet hayra ümmetin küntüm
vazgeçirmeye çalışır iyiliği emreder Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet olmak üzere yaratıldınız

عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَوْ آمَنَ اَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا

hayral lekâne ehlü İkitâbi velev âmene billâhi vetü/minüne 'ani İmünkeri
daha hayırlı elbette olurdu Kitap ehli de inansaydı ve Allah'a inanır iman edersiniz kötülükten

لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُونَ لَنْ يَصُرُّوْكُمْ اِلَّا اَذٰی

eżâ illâ lenyvedurrüküm İfâsikün veekseruñhümü İmü/minüne minñhümü İehüm
eziyet-ten başka Onlar size bir zarar veremezler yoldan çıkmışlardır ama pek çoğu iman edenler de var içlerinden kendileri için

وَاِنْ يُقَاتِلُوْكُمْ يُؤَلُّوْكُمْ اَلْاَدْبَارُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُوْنَ ضَرِبْتَ عَلَيْهِمْ

'aleyhimü duribet lâ yünşarün şümme İedbâr yüvellükümü veinyyükkatilüküm
üzerlerine vurulmuştur kendilerine yardım da edilmez Sonra arkalarını size dönüp kaçarlار Eğer sizinle savaşmaya kal-kışsalar

الدِّیْلَةُ اَيْنَ مَا تُقِفُوْا اِلَّا بِحَبْلِ مِنْ اللّٰهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبَاٌۢ وَیَغْضَبُ

bigağabin vebâû mine nnâsi vehablinm mine İlähi bihablinm illâ eyne mâ şükifâ zzilletü
hışmına uğradılar ve insanlar (müminler)in ahidine sığın-mış olsunlar Allah'ın ipine Me-ğer ki Onlar nerede bulunurlarsa alçaklık damgası

مِنَ اللّٰهِ وَضَرِبْتَ عَلَيْهِمُ الْمَسْکَنَةَ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا یُكْفِرُوْنَ

kânü yekfürüne zâlike biennehüm İmeskeneñ veğuribet 'aleyhimü İmine İlähi
inkâr etmiş olmaları Bunun sebebi, onların ve üzerlerine de mis-kunlik damgası vuruldu Onlar Allah'ın

بَاٰیٰتِ اللّٰهِ وَیَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِیَآءَ بِغَیْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوْا یَعْتَدُوْنَ

vekânü ye'tedün bimâ 'aşav zâlike bigayri hakk İembiyâe veyektülüne bi'yâti İlähi
ve haddi de aşmışlardı isyan etmiş Ayrıca onlar ve haksız yere peygamberleri öldürmeleridir Allah'ın âyetlerini

لَیْسُوْا سَوَآءٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اُمَّةٌ قٰیْمَةٌ یَّتْلُوْنَ اٰیٰتِ اللّٰهِ اَنۡآءَ الْیَلِ

ânâe İleyli âyâti İlähi yetlune ümmetün kâimetüñ min ehlü İkitâbi sevââ/ İeysû
gecenin saatlerinde Allah'ın âyetlerini okurlar doğruluk üzere bulunan bir ümmet (topluluk) Kitap ehli içinde vardır ki Hepsi bir değildirler

وَهُمْ یَسْجُدُوْنَ یُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ وَیَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

bilme'rûfi veye/mürüne velyevmi İlahiri billâhi yü/minüne vehüm yescüdün
iyiliği emrederler ve ahiret gününe Allah'a inanırlar onlar secdeye kapanarak

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَیُسَارِعُوْنَ فِي الْخَیْرٰتِ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ

mine şşâlih'in veülâike fî İhayrât veyüsârî'üne 'ani İmünkeri veyenhevne
iyi insanlardandır İşte onlar hayır işlerinde de birbirleriyle yarışırırlar kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar

وَمَا یَفْعَلُوْا مِنْ خَیْرٍ فَلَنْ یُّكْفَرُوْهُ وَاَللّٰهُ عَلِیْمٌ بِالْمُتَّقِیْنَ

bilmüttek'in 'al müm vellâhü felenyyükferühü min hayrin vemâ yef'alü
kendisinden gereği gibi sakı-nanları bilir Allah karşılıksız bırakılmayacaklardır Onlar ne hayır işlerlerse

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

şeyâ mine lâhî velâ evlâdühüm emvâlühüm 'anühüm len tğniye inne llez ne keferû
hiçbir Allah'a ne de evlatları onların ne malları onlara karşı fayda sağlama-yacaktır O inkâr edenler (var ya)

وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ

mâ yünfikûne meşelü bâlidûn fihâ hüm eşhabü nnâr veülâike
harcadıklarının durumu ebedi kalacaklardır orada onlar ateş halkıdır Onlar

فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ

harşe kavmin eşâbet fihâ şirrun kemeşeli rhin fi hâzîhi lhayâti ddunyâ
bir topluluğun ekin-lerini vurup da kavurucu ve soğuk bir rüzgarın hali gibidir Onların bu dünya hayatında

ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

yezimûn enfusehüm velâkin lâhî vemâ zalemeühüm feeheleketî enfusehüm zalemû
zulmediyorlar kendileri kendi-lerine Fakat Allah onlara zulmetmedi mahveden kendilerine zulmeden

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا

veddû habelâ lâ ye/lûneküm min dünüküm biânetenm lâ tettehizû yâ eyyühâ llez ne âmenû
isterler fenalık etmekten Çünkü onlar size asla geri kalmazlar Kendi dışınızdaki-lerden sırdaş edinmeyin Ey iman edenler!

مَا عَنِتُّمْ قَدَ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَقْوَاهِمُ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا

kad beyennâ ekber daha şudûruhüm vemâ tühfi min evvâhihim lbegdâü kad bedeti mâ 'anittüm
açıkladık büyüktür Kalplerinde gizledikleri ise ağızlarından Kin ve düşman-lıkları taşmaktır hep sıkıntıyı düşmenizi

لَكُمْ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ

velâ yühibbûneküm tühibbûneühüm ülâi hâ entüm in küntüm te'kilûn lâ yâti lekümü
Hâlbuki onlar sizi sevmezler onları seversiniz öyle kimse-lersiniz ki İşte siz Düşünürsünüz âyetleri biz size

وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا الْقُوكُمُ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ

'aleykümü 'addû veizâ halev âmennâ kâlû veizâ leküküm külliî bilkitâbi vetû/minûne
size olan ısırlılar Başbaşa kaldıkları zaman da inandık derler onlarsa sizinle buluş-tukları zaman hepsine kitap(lar)ın siz inanırsınız

الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾

biżâti şşudûr 'alimüm lâhe inne biğayziküm mûtû kul mine lğayz lenâmile
göğüslerin (gönüllerin) özünü bilir Allah Şüphe-siz ki kininizle geberin De ki kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını

إِنْ تَمَسَّسَكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا

vein teşbirü bihâ yefrahû seyyietüny vein tüşibküm tesü/hüm hasenetün in temsesküm
Eğer sabreder onunla sevinirler bir kötülük başınıza gelse fenalarına gider bir iyilik Size dokunsa

وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذَا

veiz mühiî bimâ ye'melûne lâhe inne şeyâ keydühüm lâ yedurruküm vetettekü
Hani sen sabah erkenden kuşatmıştır onları kendi amelleriyle Allah çünkü hiçbir onların hileleri size zarar vermez ve Allah'dan gereğince korkarsınız

غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

'alim sem'un vellâhî lilqitel mekâ'ide lmü/min-ne tübevviü min ehlike gadevte
ve bilendir hakkıyla işiten Allah savaş mevzilerine müminleri yerleş-tirmek için aileden ayrılmıştın

116. O inkâr edenler (var ya), onların ne malları, ne de evlatları, onlara Allah'a karşı hiçbir fayda sağla-mayacaktır. Onlar, ateş halkıdır; orada ebedi kala-caklardır.

117. Onların bu dünya hayatında harcadıkları-nın durumu, kendilerine zulmeden bir topluluğun ekinlerini vurup da mah-veden kavurucu ve soğuk bir rüzgarın hali gibidir. Al-lah onlara zulmetmedi. Fakat kendileri, kendileri-ne zulmediyorlar.

118. Ey iman edenler! Kendi dışınızdakilerden sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmek-ten asla geri kalmazlar, hep sıkıntıya düşmenizi is-terler. Kin ve düşmanlıkla-rı ağızlarından taşmakta-dır. Kalplerinde gizledikleri ise daha büyüktür. Düşü-nürseniz, biz size âyetleri açıkladık.

119. İşte siz öyle kimse-lersiniz ki, onları sever-siniz, Hâlbuki onlar sizi sevmezler, siz kitap(lar) ın hepsine inanırsınız, on-larsa sizinle buluştukla-rı zaman «inandık» derler. Başbaşa kaldıkları zaman da size olan kinlerinden dolayı parmaklarının uçla-rını ısırlılar. De ki: «kininiz-le geberin!». Şüphesiz ki Allah göğüslerin (gönülle-rin) özünü bilir.

120. Size bir iyilik dokun-sa fenalarınıza gider, ba-şınıza bir kötülük gel-se onunla sevinirler. Eğer sabreder ve Allah'dan ge-reğince korkarsanız, onla-rın hileleri size hiçbir zarar vermez; çünkü Allah onla-rı kendi amelleriyle kuşat-mıştır.

121. Hani sen sabah er-kenden müminleri savaş mevzilerine yerleştirmek için aileden ayrılmıştın. Allah, hakkıyla işiten ve bilendir.

122. O zaman içinizden iki takım bozulmaya yüz tutmuştu. Hâlbuki Allah onların yardımcısı idi. İnananlar, yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.

123. Andolsun, sizler güçsüz olduğunuz halde Allah size Bedir'de yardım etmişti. Allah'tan sakının ki, O'na şükretmiş olasınız.

124. O zaman sen müminlere: «Rabbinizin size, indirilmiş üç bin melek ile yardım etmesi size yetmez mi?» diyordun.

125. Evet, sabreder ve (Allah'tan) korkarsanız, onlar ansızın üzerinize gelseler, Rabbiniz size nişanlı nişanlı beş bin melek ile yardım eder.

126. Allah, bunu size sırf bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla yatışsın diye yaptı. Yardım, yalnız daima galip ve hikmet sahibi olan Allah katındandır.

127. (Allah bu yardımı) inkâr edenlerden bir kısmını kessin veya perişan etsin de umutsuz olarak dönüp gitsinler (diye yaptı).

128. Bu işten sana hiçbir şey düşmez. (Allah), ya onların tevbesini kabul eder, yahut onları cezalandırır. Şüphesiz onlar, zalimlerdir.

129. Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine azab eder. Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

130. Ey iman edenler! Kat kat artırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'tan sakının ki kurtuluşa eresiniz.

131. Kâfirler için hazırlanmış olan ateşten sakının.

132. Allah ve Peygambere itaat edin ki, size de merhamet edilsin.

اِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

felyetevekkeli	ve'ale llâhi	veliyühümâ	vellâhü	en tefşelâ	minküm	ta'ifetâni	iz hemmet
dayanıp güvensinler	yalnız Allah'a	onların yardım-cısı idi	Hâlbuki Allah	bozulmaya	içinizden	iki takım	O zaman yüz tutmuştu

الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

llâhe	fettekû	eżillet	veentüm	bibedrinv	llâhü	neşarakümü	velekad	lmü/minün
Allah'tan	sakının ki	güçsüz olduğunuz halde	sizler	size Bedir'de	Allah	yardım etmişti	Andolsun	İnananlar

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ اِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ اَلَنْ يَكْفِيَكُمْ اَنْ يُعِدَّكُمْ رَبُّكُمْ

rabbüküm	ennyümiddeküm	elenyyekfieküm	lilmü/min ne	teğülü	iz	le'alleküm teşkürün
Rabbinizin	size yardım etmesi	size yetmez mi?	sen müminlere	diyordun	O zaman	O'na şükretmiş olasınız

بِثَلَاثَةِ اَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ بَلَى اِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم

veye/tüküm	vetettekû	in teşbirü	belâ	münzel n	mine lmelâiketi	bişelâseti llâfinm
üzerinize gelseler	ve (Allah'tan) korkarsanız	sabreder	Evet	indirilmiş	melek ile	üç bin

مِنْ قَوْمِهِمْ هَذَا يُعِدُّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ

müsevvin	mine lmelâiketi	bihamseti llâfinm	rabbüküm	yümdidküm	min fevrihim	hizâ
nişanlı nişanlı	meleklerle	beş bin	Rabbiniz	size yardım eder	onlar ansızın	

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا

illâ	vemâ nesru	bihi	kulübüküm	velitetmeinne	leküm	büşrâ	illâ	llâhü	vemâ ce'alehu
yalnız	Yardım	bu-	ve kalpleriniz	yatışsın diye	size	bir müjde olsun	sırf	Allah	bunu yaptı

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَوْ يَكْبِتَهُمْ

yekbitehüm	ev	mine llezine keferü	tarafenm	liyekta'a	lhakim	l'azizi	min 'indi llâhi
perişan etsin de veya	(Allah bu yardımı) inkâr eden-	bir kısmını	keşsin	ve hikmet sahibi olan	daima galip	Allah katındandır	

فَيَنْقَلِبُوا خَآبِينَ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ

yetübe 'aleyhim	ev	şeyün	mine lemri	leke	leyse	hâbin	feyenkalibü
onların tevbesini kabul eder	ya	hiçbir şey	Bu işten	sana	düşmez	umutsuz olarak	dönüp gitsinler (diye yaptı)

اَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَاِنَّهُمْ ظَالِمُونَ وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ يُغْفِرُ

yegfiru	vemâ fi lerd	mâ fi ssemâvâti	velillâhi	zâlimün	feinnehum	yü'azzibehüm	ev
bağışlar	ve yerde olanların	Göklerde	hepsi Allah'ındır	zalimlerdir	Şüphesiz onlar	onları cezalandırır	yahut

لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

yâ eyyühâ llezine âmenü	rahim	gaffür	vellâhü	menyyeşâ	veyü'azzibü	limenyyeşâü
Ey iman edenler!	çok esirgeyendir	çok bağışlayan	Allah	dilediğine	azab eder	Dilediğini

لَا تَاْكُلُوا الرِّبَا اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَاتَّقُوا

vettekû	le'alleküm tüflihün	llâhe	vettekû	ed'âfenmmüâ'afeten	'ribâ	lâ te/külû
sakının	kurtuluşa eresiniz	Allah'tan	sakının ki	Kat kat artırılmış olarak	faiz	yemeyin

النَّارَ الَّتِىْ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

le'alleküm türhamün	verrasüle	llâhe	veet'ü	lilkâfirin	llet'ü'iddet	nnâra
size de merhamet edilsin	ve Peygambere	Allah	itaat edin ki	Kâfirler için	hazırlanmış olan	ateşten

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ

û'iddet	velerdu	ssemâvâtü	'ardu'hâ	vecennetin	mirrabbiküm	ilâ meğfiratinm	vesârî'ü
hazırlanmış	yer arası kadar	göklele	ve genişliği	cennete	Rabbinizin	bağışına	koşun
bulunan	olan						

لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ

lgayza	velkâzimine	veddarrâi	fî sserrâi	ellezîne yünfiküne	lilmüttekîn
öfkelerini	yutarlar	ve darlıkta	Onlar, bollukta	Allah için harcarlar	Allah'tan gereği gibi korkanlar için

وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا

vellezîne izâ fe'alû	lmühsinîn	yühıbbü	vellâhü	'ani nnâs	vel'âfine
işledikleri zaman	iyilik edenleri	sever	Allah	insanları	affederler

فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن

vemeny	lizünübîhim	festegferû	llâhe	zekerû	enfüsehüm	zalemû	ev	fâhişeten
kim	hemen günahlarının	bağışlanmasını dilerler	Allah'ı	hatırlayarak	nefislerine	zulmettikleri	yahut	Ve onlar çirkin bir günah

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهَ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾

vehüm ye'lemün	'alâ mâ fe'alû	velem yüsırrû	llâhü	illâ	zzünûbe	yegfiru
Bir de onlar, bile bile	işledikleri (günah) üzerinde	ısrar etmezler	Allah'tan	başka	günahları	bağışlayabilir?

أُولَٰئِكَ جَزَاءُ وَهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

lenhâru	min tehtihe	tecı	vecennâtün	mirrabbîhim	meğfiratünm	ülâike cezzâuhüm
ırmaklar	ve altından	akan	cennetlerdir	Rableri tarafından	bağışlanma	İşte onların mükafatı (ödülleri)

خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ

sünenün	min kablıküm	kad halet	ecru l'âmilîn	veni'me	fihâ	hâldîne
birçok olaylar, şeriatler	Muhakkak ki sizden önce	gelip geçmiştir	Çalışanların mükafatı	ne güzeldir	içlerinde	ebedî kalacakları

فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾

hâzâ	kâne 'âkıbetü lmu'kezzibîn	keyfe	fenzurû	fî lerdî	fesîrû
Bu (Kur'ân)	yalancıların sonunun	nasıl	olduğunu bir görün	Yeryüzünde	gezin, dolaşın da

بَيَانٍ لِّلنَّاسِ وَهَدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا

velâ tehzenû	velâ tehinû	lilmüttekîn	vemev'izatül	vehüden	linnâsi	beyânül
üzülmeyin	Gevşemeyin	Allah'dan gereğince korkanlar için	ve bir öğüttür	doğru yolu gösterme	insanlar için	bir açıklama

وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ

fekad messe	karhun	inyyemsesküm	in küntüm mü/minîn	le'levne	veentümü
dokunmuştu	bir yara	Eğer size (Uhud savaşında) değmişse	eğer hakikaten inanıyorsanız	muhakkak üstün olan	sizsinizdir

الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ

llâhü	velıye'leme	beyne nnâs	nüdâvillühâ	vetilke leyyâmü	mişlüh	karhunm	lkavme
(Bu da) Allah'ın	ayırt etmesi	insanlar arasında	döndürür dururuz	O günler ki, biz onları	benzeri	bir yara	(Bedir harbinde) o topluma da

الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

zzâlimîn	lâ yühıbbü	vellâhü	şühedâ/	minküm	veyettehıze	llezîne âmenü
zalimleri	sevmez	Allah	şahitler	ve sizden	edinmesi içindir	sizden iman edenleri

133. Rabbinizin bağışına ve genişliği göklerle yer arası kadar olan, Allah'tan gereği gibi korkanlar için hazırlanmış bulunan cennete koşun!

134. O (Allah'tan hakkıyla korka)nlar, bollukta ve darlıkta Allah için harcarlar, öfkelerini yutarlar, insanları affederler. Allah iyilik edenleri sever.

135. Ve onlar çirkin bir günah işledikleri, yahut nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı hatırlayarak hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler. Allah'tan başka günahları kim bağışlayabilir? Bir de onlar, bile bile, işledikleri (günah) üzerinde ısrar etmezler.

136. İşte onların mükafatı (ödülleri) Rableri tarafından bağışlanma ve altından ırmaklar akan, içlerinde ebedî kalacakları cennetlerdir. Çalışanların mükafatı ne güzeldir!

137. Muhakkak ki sizden önce birçok olaylar, şeriatler gelip geçmiştir. Yeryüzünde gezin, dolaşın da yalancıların sonunun nasıl olduğunu bir görün.

138. Bu (Kur'ân) insanlar için bir açıklama, Allah'dan gereğince korkanlar için doğru yolu gösterme ve bir öğüttür.

139. Gevşemeyin, üzülmeyin, eğer hakikaten inanıyorsanız, muhakkak üstün olan sizsinizdir.

140. Eğer size (Uhud savaşında) bir yara değmişse, (Bedir harbinde) o topluma da benzeri bir yara dokunmuştu. O günler ki, biz onları insanlar arasında döndürür dururuz. (Bu da) Allah'ın sizden iman edenleri ayırt etmesi ve sizden şahitler edinmesi içindir. Allah zalimleri sevmez.

141. Bir de bu, Allah'ın iman edenleri tertemiz seçip, kâfirleri yok etmesi içindir.

142. Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete girivereceğinizi mi sandınız?

143. Andolsun ki siz ölümlerle karşılaşmadan önce onu arzuluyordunuz. İşte onu gördünüz, ama bakıp duruyorsunuz.

144. Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisin geriye (eski dininize) mi döneceksiniz? Kim (böyle) geri dönerse, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremez. Allah şükredenleri mükafatlandıracaktır.

145. Allah'ın izni olmadıkça hiçbir kimseye ölmek yoktur. (Ölüm) belirli bir süreye göre yazılmıştır. Kim dünya menfaatini dilerse, kendisine ondan veririz. Kim de ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri mükafatlandıracağız.

146. Nice peygamberler vardı ki, kendileriyle beraber birçok Allah dostları vardı; Allah yolunda başlarına gelenlerden yılgınlık göstermediler, zaafa düşmediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.

147. Şu söylediklerinden başka sözleri yoktu: «Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işlerimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla ve (yolunda) ayaklarımızı diret, Kâfirler guruhuna karşı da bize yardım et!»

148. Allah da onlara hem dünya nimetini, hem de ahiret sevabının güzelliğini verdi. Allah güzel davrananları sever.

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا

en tedhulû	hasibtüm	em	lkâfirîn	veyemhaka	llezîne âmenû	llâhü	veliyümehhişa
girivereceğinizi mi	sandınız?	Yoksa siz	kâfirleri	yok etmesi içindir	iman edenleri	Bir de bu, Allah'ın	tertemiz seçip

الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾

şşâbirîn	veye'leme	minküm	llezîne câhedû	llâhü	velemmâ ye'lemi	lcennete
sabredenleri	ortaya çıkarmadan	içinizden	cihad edenleri	Allah	belli etmeden	cennete

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

veentüm tenzurûn	fekad raeytümühü	min kabli en telkavhü	lmevte	velekad kuntüm temennevne
ama bakıp duruyorsunuz	İşte onu gördünüz	siz ölümlerle karşılaşmadan önce	onu	Andolsun ki arzuluyordunuz

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ

kutile	ev	efâinmmâte	rrusul	min kablihi	kad halet	rasul	illâ	vemâ mühammedün
öldürülürse	veya	Şimdi o ölür	peygamberler	Ondan önce de	gelip geçmiştir	bir peygamberdir	ancak	Muhammed

انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا

şeyâ	llâhe	felenyyedurra	'alâ 'akibeyhi	yenkalib	vemeny	'alâ e'kâbiküm	nkalibtüm
hiçbir şekilde zarar	Allah'a	veremez	(böyle) geri	dönerse	Kim	gerisin geriye	(eski dininize) mi döneceksiniz?

وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

biizni llâhi	illâ	en temûte	linefsin	vemâ kâne	şşâkirin	llâhü	veseyeczi
Allah'ın izni	olmadıkça	ölmek	hiçbir kimseye	yoktur	şükredenleri	Allah	mükafatlandıracaktır

كِتَابًا مُّوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ

şevâbe lâhirati	yürüd	vemeny	minhâ	nû/tihî	şevâbe ddünyâ	yürüd	vemeny	kitâbânmüecelâ
ahiret sevabını	isterse	Kim de	ondan	kendisine veririz	dünya menfaatini	dilerse	Kim	(Ölüm) belirli bir süreye göre yazılmıştır

نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قَاتَلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ

ribbiyyüne keşir	me'ahü	kâtele	min nebiyyin	vekeeyyinm	şşâkirin	veseneczi	minhâ	nû/tihî
birçok Allah dostları	kendi-leriyle beraber	çarptılar	peygamberler vardı ki	Nice	Biz şükredenleri	mükafatlandıracağız	ondan	ona da veririz

فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ

vellâhü	veme stekânü	vemâ da'ufü	fi seb'li llâhi	limâ eşâbe'hum	femâ ve'henü
Allah	boyun eğmediler	zaafa düşmediler	Allah yolunda	başlarına gelenlerden	yılgınlık göstermediler

يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا

lenâ zünûbenâ	gfir	rabbenâ	en kâlû	illâ	kavle'hum	vemâ kâne	şşâbirin	yühıbbü
Bizim günahlarımızı	bağışla	Rabbimiz!	Şu söylediklerinden başka	sözleri	yoktu	sabredenleri	sever	

وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

'ale lkavmi lkâfirin	venşurnâ	ekdâmenâ	veşebbit	fi emrinâ	veisrafenâ
Kâfirler guruhuna karşı da	bize yardım et!	ve (yolunda) ayaklarımızı	diret	işlerimizdeki	ve taşkınlıklarımızı

فَاتِيَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

lmühsinîn	yühıbbü	vellâhü	vehusne şevâbi lâhira'ih	şevâbe ddünyâ	llâhü	feat'ihümü
güzel davrananları	sever	Allah	hem de ahiret sevabının güzelliğini	hem dünya nimetini	Allah da	onlara verdi

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ

yeruddûküm	İlezz ne keferû	in tû'û	yâ eyyühâ ilezz ne âmenû
sizi çevirirler	kâfir	Siz eğer olanlara uyarırsanız	Ey iman edenler!

عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ

mevlâküm	İlâhü	beli	hâsirin	fetenkalibû	'alâ e'kâbiküm
sizin mevlanız	Allah'tır	Doğrusu	O zaman büsbütün kaybedenlere	dönersiniz	topuklarınızın üstünde gerisin geriye

وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا

İlezz ne keferû	fi kulûbi	senülkî	hayru nnâşirin	vehüve
inkâr edenlerin	kalplerine	salacağız	yardım edenlerin en hayırlısıdır	O

الرَّغْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا

sültânâ	bihi	mâ lem yünezil	billâhi	bimâ eşrakû	rru'be
hiçbir delil	Allah'ın hakkında	indirmedığı şeyleri	O'na	ortak koşmalarından dolayı	korku

وَمَاوِيَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ

sadekâkümü	velekad	meşve zâlimin	vebi/se	nnâr	veme/vâhümü
siz e yerine getirmiştir	Andolsun ki	Zalimlerin dönüp varacağı yer	ne kötüdür	ateştir	Onların yurtları

اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ

vetenâze'tüm	hattâ izâ feşiltüm	biiznîhi	iz tehussünehüm	ve'dekü	İlâhü
tartışmaya kalkıştınız	zaafa düştünüz	siz Allah'ın izni ile	düşmanlarınızı öldürürken	olan vaadini	Allah

فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مِّمَّ بَعْدِ مَا تَحِبُّونَ مِنْكُمْ

minküm	mâ tühibbün	mim be'di mâ erâküm	ve'aşaytüm	fi lemri
Sizden	Allah sevdiğinizin (galibiyeti)	size gösterdikten sonra	ve isyan ettiniz	(Peygamber'in verdiği) emir hakkında

مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمُ

şarafeküm	sümme	İlâhî	yür'dü	meny	veminküm	ddünyâ	yür'dü	meny
Allah sizi geri çevirdi	Sonra	ahireti	istiyordu	kiminiz	yine sizden	dünyayı	istiyordu	kiminiz

عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ

zû fedlin	vellâhü	'anküm	velekad 'afâ	liyebteliyeküm	'anhüm
çok lütfkârdır	Allah	sizi	ve bağışladı	denemek için	onlardan

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ إِذْ تَصْعِدُونَ وَلَا تُلُون عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ

verrasûlü	'alâ ehadin	velâ telvüne	tüs'idüne	iz	'ale İmü/minin
Peygamber	hiç kimseye	dönüp bakmıyordunuz	siz boyuna uzaklaşıyor	o sıra	müminlere karşı

يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ فَأَتَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا

likeylâ tehenû	biğammil gammem	feeşâbeküm	fi übraküm	yed'üküm
üzülmesiniz	gam verdi ki	Bundan dolayı Allah, size	arkanızdan	sizi çağırıp dururken

عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

bimâ te'melün	habrum	vellâhü	velâ mâ eşâbeküm	'alâ mâ fâteküm
yaptıklarınızdan	haberdardır	Allah	ne de başınıza gelene	ne elinizden gidene

149. Ey iman edenler! Siz eğer kâfir olanlara uyarırsanız, sizi topuklarınızın üstünde gerisin geriye çevirirler. O zaman büsbütün kaybedenlere dönersiniz.

150. Doğrusu, sizin mevlanız Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır.

151. Allah'ın, hakkında hiçbir delil indirmedığı şeyleri O'na ortak koşmalarından dolayı, inkâr edenlerin kalplerine korku salacağız. Onların yurtları ateştir. Zalimlerin dönüp varacağı yer ne kötüdür!

152. Andolsun ki, siz Allah'ın izni ile düşmanlarınızı öldürürken, Allah, size olan vaadini yerine getirmiştir. Allah size sevdiğiniz (galibiyeti) gösterdikten sonra zaafa düştünüz. (Peygamber'in verdiği) emir hakkında tartışmaya kalkıştınız ve isyan ettiniz. Sizden Kiminiz dünyayı istiyordu yine sizden kiminiz ahireti istiyordu. Sonra Allah sizi, denemek için onlardan geri çevirdi ve sizi bağışladı. Allah müminlere karşı çok lütfkârdır.

153. Peygamber sizi arkanızdan çağırıp dururken, o sıra siz boyuna uzaklaşıyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. Bundan dolayı Allah, size gam üstüne gam verdi ki, ne elinizden gidene, ne de başınıza gelene üzülmesiniz. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

154. Sonra o kederin ardından (Allah) üzerinize öyle bir eminlik, öyle bir uyku indirdi ki, o, içinizden bir zümreyi örtüp bürüyordu. Bir zümre de canları sevdasına düşmüştü. Allah'a karşı, cahiliyet zannı gibi, hakka aykırı bir zan besliyorlar ve «Bizim için o zaferden bir pay var mı?» diyorlardı. De ki: «Bütün iş Allah'ındır». Onlar sana açıklamayacaklarını içlerinde saklıyorlar (ve) diyorlar ki: «Bize bu işten bir şey olsaydı burada öldürülmezdik». Onlara şöyle söyle: «Eğer siz evlerinizde olsaydınız bile, üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar yine muhakkak yatacakları (öldürülecekleri) yerlere çıkıp gidecekti. Allah (bunu) göğüslerinizin içindekini denemek ve yüreklerinizdeki temizlemek için yaptı. Allah göğüslerin içinde olanı bilir.

155. İki toplumun karşılaştığı gün, içinizden yüz çevirip gidenler var ya, şeytan sırf onların kazandıkları bazı şeylerden dolayı ayaklarını kaydırmak istedi. Ama yine de Allah onları affetti. Kuşkusuz Allah çok bağışlayandır, halim (çok yumuşak) dir.

156. Ey iman edenler! Sizler inkâr edenler ve yeryüzünde sefere veya savaşa çıkan kardeşleri için: «Eğer bizim yanımızda olsalardı ölmezlerdi ve öldürülmezlerdi.» diyenler gibi olmayın. Allah bunu, onların kalplerine bir hasret (yarası) olarak koydu. Allah, dilirtir ve öldürür. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

157. Eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, Allah'ın bağışlaması ve rahmeti, (sizin için) onların topladıkları (dünyalıkları)ndan daha hayırlıdır.

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ

vetâifetün minküm tâifetenm yegşâ n'ûâseny emeneten mim be'di lğammi 'aleyküm enzele sûmme
Bir zümre de o, içinizden bir zümreyi örtüp bürüyordu öyle bir uyku öyle bir eminlik o kederin ardından (Allah) üzerinize indirdi ki Sonra

قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ

yekûlûne zanne lcahiliyyehi gayra lhaqqi billâhi yezunnûne enfüsühüm kad ehemmethüm
diyorlardı cahiliyet zannı gibi hakka aykırı bir zan Allah'a karşı besliyorlar canları sevdasına düşmüştü

هَلْ لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قَدْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ

fi enfüsihim yuhfûne lillâh külleh inne lemra kul mine lemri min şey/ hel lenâ
içlerinde saklıyorlar Allah'ındır Bütün iş De ki o zaferden bir pay ve Bizim için var mı?

مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هُنَا قُلْ

kul lâ yûbdûne mâ lâ yûbdûne
Onlara şöyle söyle burada öldürülmezdik bir şey bu işten Bize olsaydı (ve) diyorlar ki Onlar sana açıklamayacaklarını

لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ

ilâ meğâci'ihim lkattû 'aleyhimû llez ne kûtibe leberaze fi bûyûtiküm lev küntüm
yine muhakkak yatacakları (öldürülecekleri) yerlere öldürülmesi üzerlerine yazılmış olanlar çıkıp gidecekti Eğer siz evlerinizde olsaydınız bile

وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

'al mûm vellâhû mâ fi kulûbüküm veliyümehhişâ mâ fi şudûriküm llâhû veliyebtelîye
bilir Allah ve yüreklerinizdeki temizlemek için yaptı (bunu) göğüslerinizin içindekini Allah denemek

بِذَاتِ الصُّدُورِ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ

stezellehümü inneme lcerm'âni lteka yevme minküm inne llez ne tevellev bizâti şsudûr
onların ayaklarını kaydırmak istedi sırf İki toplumun karşılaştığı gün içinizden yüz çevirip gidenler var ya göğüslerin içinde olanı

الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

halim gafûrun inne llâhe 'anhüm llâhû velekad 'afâ bibe'di mâ kesebû şşeytânû
halim (çok yumuşak) dir çok bağışlayandır Kuşkusuz Allah onları affetti Ama yine de Allah kazandıkları bazı şeylerden dolayı şeytan

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا

izâ darabû liihvânihim vekâlû kellez ne keferû lâ tekûnû yâ eyyühâ llez ne menû
sefere kardeşleri için ve diyenler Sizler inkâr edenler gibi olmayın Ey iman edenler!

فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَى لَوْ كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ

llâhû liyec'ale vemâ kutilû mâ mâtû 'indenâ lev kânû kânû quzen ev fi lerdî
Allah olarak koydu ve öldürülmezlerdi ölmezlerdi Eğer bizim yanımızda olsalardı savaşa çıkan veya yeryüzünde

ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

besir bimâ te'melûne vellâhû veyüm't yühy vellâhû fi kulûbihim hasraten zlike
görmektedir yaptıklarınızı Allah ve öldürür dilirtir Allah onların kalplerine bir hasret (yarası) bunu

وَلَنَنْفِخَنَّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْمَتُهُمْ لِمَغْفِرَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

mimmâ yecme'ûn hayrun verahmetün mine llâhi lemeğfiratüm mütüm ev fi seb'li llâhi velein kutiltüm
(sizin için) onların topladıkları (dünyalıkları)ndan daha hayırlıdır ve rahmeti Allah'ın bağışlaması ölüyor veya Allah yolunda Eğer öldürülür

وَلَيْنَ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ

lefüm	lînte	mine lâîhi	febimâ rahmetinm	tühşerün	leilâ lâîhi	ev kutiltüm	veleinnmüttüm
onlara karşı	yumuşak davran	Sen (o zaman) sırf Allah'ın	rahmetiyle	toplanacaksınız	Allah'ın huzurunda	öldürülmeniz de	Andolsun, ölmeniz de

وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ

vestegfir	'anhüm	fe'fü	min havlike	lânfedgû	galîza lkalbi	fezzan	velev künte
Allah'dan mağfiret dile	Artık onların kusurlarını	başışla	onlar senin etrafından	dağılıp giderlerdi	katı yürekli	kaba	Eğer olsaydın

لَهُمْ وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

yühıbbü	lâîhe	inne	'ale lâîh	fetevekkell	feizâ 'azemte	fî lemr	veşavirhüm	lefüm
sever	Allah	Muhakkak ki	artık Allah'a	dayan	bir kere de azmettin mi	(Yapacağın) işlerde	onlara da danış	onlar için

الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنَّ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا

femen zâ	veinyehzülküm	leküm	felâ galibe	lâîhü	inyensurkümü	lmütevekkilîn
edebilir?	Eğer sizi yardımsız bırakırsa	sizi	yenecek yoktur	Allah	sizi yardım ederse	kendine dayanıp güvenenleri

الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ

vemâ kâne	lmü/minün	felyetevekkeli	ve'ale lâîhi	mim be'dih	llezi yensurküm
(devlet-millet malını aşırması) yaraşmaz	Müminler	güvenip dayansınlar	ancak Allah'a	artık ondan sonra	sizi kim yardım

لِنَبِيِّ أَنْ يَغْلُذَ وَمَنْ يَغْلُذْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ

küllü nefsin	tüveffa şümme	yevme lkıyameh	bimâ galle	ye/ti	yeglül böyle bir aşırma ve ihanette bulunursa	vemeny	enyyegull	linebiyyin
herkese	tastamam ödenir	Sonra da kıyamet günü	aşırıldığını boynuna yüklenerek	getirir		Kim	ganimet malını gizlemesi	Hiçbir peygambere

مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمِنْ اتَّبَعَ رِضْوَانِ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ

bisehaşin	kemem bâe	rişvâne lâîhi	efemeni ttebe'a	vehüm lâ yüzlemün	mmâ kesebet
hişmina	uğrayan kimse gibi midir?	Allah'ın rızasına	uyan kimse	onlar haksızlığa da uğramazlar	kazandığının karşılığı

مِنْ اللَّهِ وَمَا وَیْهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

beşürüm	vellâhü	'inde lâîh	deracâtün	küm	İmeşir	vebi/se	cehennem	veme/vâhû	mmine lâîhi
görmektedir	Allah	Allah katında	derece derecedirler	Onlar (insanlar)	Varış yeri olarak	ne kötüdür orası!	cehennem olan	ve varacağı yer	Allah'ın

بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ

min enfüsihim	rasûlenm	filhim	be'aşe	iz	'ale lmü/minine	lâîhü lekad menne	bimâ ye'melün
kendilerinden	bir Peygamber	içlerinde	göndermekle	o vakit	müminlere	Andolsun ki Allah büyük bir lütufta bulunmuştur	onların yaptıklarını

يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا

vein kânü	velhikmekh	lkitâbe	veyü'allimühümü	veyüzekk'him	âyâtih	'aleyhim	yetlû
içindeydiler	ve hikmeti	kitab	ve onlara öğreten	onları arındıran	kendi âyetlerini	onlara	okuyan

مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾ أَوْلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا

mişleyhâ	kad eşabtüm	müşbetün	evelemmâ eşabetküm	lefi galelinmmübîn	min kablü
(Bedir'de düşmanı) iki katına	uğrattığınız	bir musibet	(Uhud'da) size çarpinca mı	apaçık bir sapıklık	Oysa onlar, daha önce

قُلْتُمْ أَنِّي هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

kadîr	'alâ külli şeyin	lâîhe	inne	min 'indi enfüsiküm	hüve	kul	hâzâ	enna	kultüm
kâdirdir	her şeye	Allah	Şüphesiz	başınıza gelen kendinizdendir	Bu	De ki	Bu	nereden	dediniz

158. Andolsun, ölmeniz de, öldürülmeniz de Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. Sen (o zaman), sırf Allah'ın rahmetiyle onlara karşı yumuşak davran. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık onların kusurlarını başışla, onlar için Allah'dan mağfiret dile. (Yapacağın) işlerde onlara da danış, bir kere de azmettin mi, artık Allah'a dayan. Muhakkak ki Allah kendine dayanıp güvenenleri sever.

160. Allah size yardım ederse, sizi yenecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, artık ondan sonra size kim yardım edebilir? Müminler ancak Allah'a güvenip dayansınlar.

161. Hiçbir peygambere ganimet malını gizlemesi (devlet-millet malını aşırması) yaraşmaz. Kim böyle bir aşırma ve ihanette bulunursa kıyamet günü aşırıldığını boynuna yüklenerek getirir. Sonra da herkese kazandığının karşılığı tastamam ödenir, onlar haksızlığa da uğramazlar.

162. Allah'ın rızasına uyan kimse, Allah'ın hişmina uğrayan ve varacağı yer cehennem olan kimse gibi midir? Varış yeri olarak ne kötüdür orası!

163. Onlar (insanlar) Allah katında derece derecedirler. Allah, onların yaptıklarını görmektedir.

164. Andolsun ki Allah, müminlere kendilerinden, onlara kendi âyetlerini okuyan, onları arındıran ve onlara kitab ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur. Oysa onlar, daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.

165. (Bedir'de düşmanı) iki katına uğrattığınız bir musibet (Uhud'da) size çarpinca mı: «Bu nereden? De ki: «Bu başınıza gelen kendinizdendir». Şüphesiz Allah her şeye kâdirdir.

166-167. İki topluluğun karşılaştığı günde başınıza gelen musibet de Allah'ın izniyledir. Bu da müminleri belirlemesi ve hem de münafıklık yapanları ayırt etmesi içindir. Ve onlara: «Geliniz, Allah yolunda savaşınız veya (hiç olmazsa) savunmaya geçiniz.» denilmişti. Onlar ise: «Biz savaşmasını (veya savaş olacağını) bilseydik arkanızdan gelirdik.» demişlerdi. Onlar, o gün, imandan çok küfre yakındılar. Kalblerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah neyi gizlediklerini daha iyi bilendir.

168. Kendileri oturup kaldıkları halde kardeşleri için: «Eğer bize uysalardı öldürülmezlerdi» dediler. Onlara de ki: «Eğer iddianızda doğru iseniz, kendinizden ölümü uzaklaştırmınız».

169. Allah yolunda öldürülenleri sakın ölümler sanma. Bilakis onlar diridirler, Rab'leri katında rızıklanmaktadırlar.

170. Allah'ın lütfundan verdiği nimetle sevinçlidirler. Arkalarından kendilerine ulaşamayan kimselere de onlara hiç bir korku olmayacağını ve üzülmeyeceklerini müjdelemek isterler.

171. Onlar, Allah'ın nime-tini, keremini ve Allah'ın, müminlerin ecrini zayi etmeyeceğini müjdelerler.

172. Kendilerine yara dokunduktan sonra da Allah ve Peygamberi'nin davetine uydu-lar. Hele onlardan iyilik edenlere ve gereğince Allah'tan korkanlara büyük bir mükafat vardır.

173. İnsanlar onlara: «İn-sanlar (düşmanlarınız) size karşı ordu topladı, onlardan korkun.» dediklerinde, bu, onların imanını artırdı ve şöyle dediler: «Allah bize yeter. O ne güzel vekildir».

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيَعْلَمَ

veliy'e'leme İmü/min'in veliy'e'leme febiizni llâhi İcem'âni lteka yevme vemâ eşâbeküm
ayırt etmesi Bu da müminleri belirlemesi Allah'ın izniyledir İki topluluğun karşılaştığı günde başınıza gelen musibet de

الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا

kâlû dfe'û evi fi seb'ili llâhi kâtilû te'âlev lehüm vekle llez'ne nâfekû
demişlerdi savunmaya geçiniz veya Allah yolunda savaşınız Geliniz Ve onlara denilmişti ve hem de münafıklık yapanlar

لَوْ نَعْلَمَ قِتَالًا لَا تَبْعَنَا كُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ

yekûlûne ill'mân ekra'bû minhüm yevme'iz'in iliküfri hüm lettebe'nâküm kitele! lev ne'lemû
söylüyorlardı imandan çok yakındılar o gün küfre Onlar arkanızdan gelirdik Onlar ise: Biz savaşmamızı bilseydik

بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ الَّذِينَ قَالُوا

ellez'ne kâlû bimâ yektümün e'lemû vellâhû mâ leyse fi kulûbihim biefvâhihim
dediler neyi gizlediklerini daha iyi bilendir Allah kalblerinde olmayanı ağızlarıyla

لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَتَلُوا قَدْ فَادَرُؤْا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ

lmevte 'an enfüsükümü fedraû kul mâ kutilû lev etâ'ûnâ veke'adû liihvânihim
ölümü kendinizden uzaklaştırmınız Onlara de ki öldürülmezlerdi Eğer bize uysalardı Kendileri oturup kaldıkları halde kardeşleri için

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ

ehyâün bel emvâtâ fi seb'ili llâhi llez'ne kutilû velâ tehsebenne in küntüm sâdikîn
onlar diri-dirler Bilakis ölümler Allah yolunda öldürülenleri sakın sanma Eğer iddianızda doğru iseniz

عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ

veyestebşirûne min fedlihi llâhü bimâ âtâhümû ferih'ine yürzekün 'inde rabbihim
müjdelemek isterler lütfundan Allah'ın verdiği nimetle sevinçlidirler rızıklanmaktadırlar Rab'leri katında

بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

velâ hüm yehzenûn 'aleyhim ellâ hafvün min halfihim bihim billez'ne lem yelhakû
ve üzülmeyeceklerini onlara hiç bir korku olmayacağını Arkalarından kendile-rine ulaşamayan kimselere de

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

ecra İmü/min'in lâ yu'di'û veenne llâhe vefedlinv mine llâhi binî'metinm yestebşirûne
müminlerin ecrini zayi etmeyeceğin ve Allah'ın keremini Onlar, Allah'ın nimetini müjdelerler

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا

lillez'ne ehseñû lkarh mim be'di mâ eşâbehümû verrasûli lillâhi ellez'ne stecâbû
iyilik edenlere yara Kendilerine dokunduktan sonra da ve Peygamberi'nin Allah davetine uydu-lar

مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرَ عَظِيمٍ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا

kad ceme'û nnâse inne nnâsü lehümü kâle ellez'ne ecrun 'azim vettekav minhüm
ordu topladı İnsanlar (düş-manlarınız) size karşı ordu topladı dediklerinde Allah'tan korkanlara Hele onlar-dan

لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

İvekil veni'me llâhü hasbünâ vekalû mâne fezzâdehüm fehşevhüm leküm
vekildir O ne güzel Allah bize yeter ve söyle dediler imanını bu, onların artırdı onlardan korkun size karşı

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانِ اللَّهِ

ridvâne llâhî vettebe'û sũ'uv lem yemsesşhũm vefedlil mine llâhî bini'metinnî fenkalebũ
Allah'ın nzasına ve uydular hiç bir kötülük Bunun üzerine kendilerine dokunmadan ve lütfuyla Allah'ın nimeti geri döndüler

وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ۚ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ

felâ teħâfũhũm evliyâehũ yũħavvifũ şşeytânũ zâlikũmũ innemâ zũ fedliln 'azĩm vellâhũ
Onlardan korkmayın kendi dostlarını korkutabilir ancak şeytandır Size o haberi getiren sadece büyük lütf sahibidir Allah

وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَلَا يَحْزُنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ

innehũm fĩ lkũfr illeż ne yũsârĩ'ũne velâ yehzũnke kũntũm mũ/minĩn in vehâfũnĩ
Onlar Küfürde yarışanlar seni üzmesin mümin iseniz eğer benden korkun

لَنْ يَضُرُّو اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

'azâbũn 'azĩm velehũm fĩ l'âhĩrâh hazzan lehũm ellâ yec'ale llâhũ yũrĩdũ şeyâ llâhe lenyyedurrũ
büyük bir azap vardır Onlar için ahirette bir pay onlara vermemek Allah istiyor hiç bir şekilde Allah'a zarar veremezler

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

'azâbũn elĩm velehũm şeyâ llâhe lenyyedurrũ bil mâni lkũfra illeż ne şteravũ inne
acı bir azap vardır Onlar için hiç bir Allah'a zarar veremezler iman karşılığında inkâr satın alanlar Şüphesiz

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُفْلِي لَهُمْ خَيْرًا لِّنَفْسِهِمْ إِنَّمَا نُنْفِلِي

nũmĩ innemâ lienfũsĩkim hayrul lehũm nũmĩ ennemâ illeż ne keferũ velâ yehsebenne
veriyoruz ancak şahısları için hayırlı kendilerine mühlet vermemizin Kâfirler sanmasınlar

لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۚ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ

lmũ/minĩne liyeżera llâhũ mâ kâne 'azâbũnmũhĩn velehũm ismâ liyeżdâdũ lehũm
müminleri bırakacak Allah değildir alçaltıcı bir azap vardır Onlar için günahlarını arttırsınlar diye veriyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ

liyũtlĩ'akũm llâhũ vemâ kâne mine ttayyib lħab şe yem ze hatt 'alâ mâ entũm 'aleyhĩ
sizi kılacak da Ve Allah değildir temizden pisi ayıracaktır sonunda içinde bulunduğunuz şu durumda

عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ

verusũliħ billâhĩ fea minũ menyyeşâũ mirrusũliħ yecteb llâhe vel kinne 'ale lğaybĩ
ve peygamberlerine O halde Allah'a iman edin dilediğini peygamberlerinden seçip (gaybı bildirir) Allah Fakat gayba vakıf

وَإِنْ تُوْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۚ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ

illeż ne yebħalũne velâ yehsebenne ecrũn 'azĩm felekũm vetettekũ ve gũnahlardan korunursanız
cimrilik edenler sanmasınlar büyük bir mükafat sizin için vardır Eğer iman eder

بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ

mâ beħilũ biħ seyũtavvekũne lehũm şerrũllũve bel lehũm hayrâl lħũve min fedlĩh llâhũ bimâ ât-hũmũ
Cimrilik ettikleri şey boyunlarına dolanacaktır kendileri için şerdir o Hayır kendileri için hayırlı olduğunu bunun lütfundan Allah'ın kendilerine verdiği nimetlere karşı

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ

ħabir bimâ te'melũne vellâhũ velerd mirâşũ ssemâvâtĩ velillâhĩ yevme lkıy-meħ
haberdardır yaptıklarınızdan Allah ve yerin Göklerin mirası Allah'a aittir

174. Bunun üzerine kendilerine hiç bir kötülük dokunmadan Allah'ın nimeti ve lütfuyla geri döndüler ve Allah'ın nzasına uydular. Allah büyük lütf sahibidir.

175. (Size o haberi getiren) ancak şeytandır, (sadece) kendi dostlarını korkutabilir. Onlardan korkmayın, eğer mümin iseniz benden korkun.

176. Küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar, Allah'a hiç bir şekilde zarar veremezler. Allah onlara ahirette bir pay vermemek istiyor. Onlar için büyük bir azap vardır.

177. Şüphesiz iman karşılığında inkârı satın alanlar Allah'a hiç bir zarar veremezler. Onlar için acı bir azap vardır.

178. Kâfirler, kendilerine mühlet vermemizin, kesinlikle şahısları için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Biz onlara bu mühleti, ancak günahlarını arttırsınlar diye veriyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

179. Allah, müminleri içinde bulunduğunuz şu durumda bırakacak değildir, sonunda pisi temizden ayıracaktır. Ve Allah sizi gayba vakıf kılacak da değildir. Fakat Allah, peygamberlerinden dilediğini seçip (gaybı bildirir). O halde Allah'a ve peygamberlerine iman edin. Eğer iman eder ve günahlardan korunursanız, sizin için büyük bir mükafat vardır.

180. Allah'ın, kendilerine lütfundan verdiği nimetlere karşı cimrilik edenler, bunun, kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır o, kendileri için şerdir. Cimrilik ettikleri şey, kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'a aittir. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

181. Allah, «Şüphesiz Allah fakirdir, biz zenginiz.» diyenlerin lafını elbette duymuştur. Onların söylediklerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız ve şöyle diyeceğiz: «Tadın o yakıcı azabı!».

182. «Bu, kendi ellerinin yapıp öne sürdüğünün karşılığıdır». Allah kullar(ın)a asla zulmetmez.

183. «Ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiç bir peygambere iman etmeyeceğimize dair Allah bize ahidde bulundu.» diyenlere de ki: «Benden önce size bazı peygamberler açık belgelerle ve sizin dediğiniz şeyle geldi. Eğer doğru insanlarsanız, ya onları niçin öldürdünüz?»

184. Eğer seni yalandırlarsa, senden önce açık deliller, hikmetli sayfalar ve aydınlatıcı kitap getiren peygamberler de yalanlanmıştı.

185. Her canlı ölümü tadacaktır. Kıyamet günü ecirleriniz size eksiksiz olarak verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa o, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatici zevkten başka birşey değildir.

186. Muhakkak siz, mallarınız ve canlarınız hususunda imtihan olunacaksınız. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah'a ortak koşanlardan size eziyet verici bir çok söz işiteceksiniz. Eğer sabreder ve Allah'dan gereği gibi korkarsanız, şüphesiz işte bu azmi gerektiren işlerdendir.

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ

eğniyâ/ zenginiz | venehnü diyenlerin | fekrunv lafını | lâîhe Allah | inne Şüphesiz | llez ne kâlû biz | kavle fakirdir | lâhû Allah | semî'a duymuştur | lekad Elbette

سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا

zûkû Tadın | venekûlû ve şöyle diyeceğiz | bigayri hakkınv haksız yere | lembiyâe ve peygamberleri | vekatlehumû öldürmelerini | mâ kâlû Onların söylediklerini | senektübü yazacağız

عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٢﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ

leyse bizallâmil asla zulmetmez | veenne lâîhe Allah | eydüküm kendi ellennizin | bimâ kaddemet yapıp öne sürdüğünün karşılığıdır | zâlike Bu | 'azâbe lharik o yakıcı azabı!

لِلْعَبِيدِ ﴿١٨٣﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَمْدُ الْيَنَّا إِلَّا تُوْمِنَ لِرَسُولٍ

lirasûlin hiç bir peygambere | ellâ nû/mine iman etmeyeceğimize dair | ileynâ bize | 'ahide ahidde bulundu | inne lâîhe Allah | ellez ne kâlû diyenlere | lil'abd kullar(ın)a

حَتَّى يَأْتِيَنا بِكُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِي

min kabli Benden önce | kad cäeküm rusûlünm size bazı peygamberler geldi | kul de ki | nnâr Ateşin | te/külühü yiyeceği | bikurbânin bir kurban | hattâ ye/tiyenâ getirmedikçe

بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٤﴾

in küntüm şâdikün Eğer doğru insanlarsanız | kateltümühüm ya onları öldürdünüz | felime niçin | vebillez kûltüm ve sizin dediğiniz şeyle | bilbeyyînâtî açık belgelerle

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ

vezzübüri hikmetli sayfalar | câû bilbeyyînâtî açık deliller | min kablike senden önce | rusûlünm peygamberler de | fekad küzzibe yalanlanmıştı | fein kezzebûke Eğer seni yalandırlarsa

وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٥﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ

ücüraküm ecirleriniz | veinnemâ tüveffevne size eksiksiz olarak verilecektir | zâikatü lmevt ölümü tadacaktır | küllü nefsin Her canlı | velkitâbi lmunir ve aydınlatıcı kitap getiren

يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحْرِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا

vemâ değildir | fekad fâz o, gerçekten kurtuluşa ermiştir | lcennete cennete | veüdbile konursa | 'ani nnârî cehennemden | zühziha uzaklaştırılıp | femin Kim | yevme lkiyameh Kıyamet günü

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٦﴾ لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

veenfusüküm ve canlarınız hususunda | fî emvâliküm mallarınız | letüblevünne Muhakkak siz imtihan olunacaksınız | metâ'u lğurur aldatici zevkten | illâ başka birşey | lhayâtü ddunyâ Dünya hayatı

وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

vemine llez ne eşrakû ve Allah'a ortak koşanlardan | min kabliküm Sizden önce kendilerine | lkitâbe kitap | mine llez ne ütû verilenlerden | veletesme'unne işiteceksiniz

أَذَى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٧﴾

min 'azmi lümür azmi gerektiren işlerdendir | feinne zâlike şüphesiz işte bu | vetettekû ve Allah'dan gereği gibi korkarsanız | vein teşbirû Eğer sabreder | ezen keşrâ size eziyet verici bir çok söz

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ

velâ tektümüneh	linnâsi	letübeyyinünnehû	lkitâbe	illezine ütû	misâka	illâhü	ehaže	veiz
onu gizlemeyeceksiniz	insanlara	Onu mutlaka açıklayacaksınız	kitap	kendilerine verilenlerden	diye söz	Allah	almıştı	Bir zaman

فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَيِّنْ مَا يَشْتَرُونَ

mâ yeşterûn	febi/se	biñi	şemenen	kalilâ	veşterav	verâe	zuhûrihim	fenebezûhü
Yaptıkları bu alışveriş	ne kadar kötüdür	ve onu az bir dünyalığa	değiştiler	kulak ardı ettiler	Onlar ise bunu			

لَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا

bimâ lem yef'alû	enyyühmedû	veyühıbbûne	bimâ etev	illezine yefrahûne	lâ tehsebenne
ve yapmadıkları şeylerle de	övmek	isteyenlerin (onacıklarını)	O yaptıklarına	sevinen	sanma

فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ

mülkü ssemâvâti	velillâhi	'azâbün elim	velehüm	mine l'azâb	bimefâzetim	felâ tehsebennehüm
Göklerin mülkü	Allah'ındır	can yakıcı bir azap	Onlar için vardır	Onların azaptan	kurtulacaklarını da	sanma

وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerdı	fı halkı ssemâvâti	inne	kadir	'alâ külli şeyin	vellâhü	velerdı
ve yerin	göklerin yaratılışında	Elbette	kâdirdir	her şeye	Allah	ve yerin

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ

llâhe	yezkürüne	ellezine	liüli lelbâb	le'yâtil	vennehâri	vehtilâfi lleyli
Allah'ı	anarlar	Onlar	selim akıl sahipleri için	gerçekten açık, ibretli deliller vardır	ile gündüzün	gece birbiri ardınca gelip gidişinde

قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerdı	fı halkı ssemâvâti	veyetefekkerüne	ve'alâ cünübihim	veku'üden	kiyâmen
ve yerin	göklerin yaratılışı	üzerinde düşünürler	ve yanları üzerine yatarken	otururken	ayaktayken

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ رَبَّنَا إِنَّكَ

inneke	rabbenâ	'azâbe nnâr	fekinâ	sübhanেকে	bâtılâ	hâzâ	mâ halekte	rabbenâ
Sen	Rabbimiz	bizi ateşin azabından	koru derler	Sen yücesin	boş yere	Sen bunu	yaratmadın	Ve Rabbimiz!

مَنْ تَدْخُلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ رَبَّنَا إِنَّنَا

innenâ	rabbenâ	min enşâr	lizzâlimine	vemâ	ehzeytehi	fekad	nnâra	tüdhilli	men
Biz	Rabbimiz!	hiç yardımcıları	Zalimlerin	yoktur	onu rezil etmiş-sindir	muhakkak	cehennem ateşine	sokarsan	kimi

سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ

feğfir	rabbenâ	feamennâ	birabbiküm	âminû	en	lilimâni	yünâdî	münâdiyen	semi'nâ
bağışla	Rabbimiz!	hemen iman ettik	Rabbimize	iman edin	diye	imana	çağırın	bir davetçi	işittik

لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا

ve'tinâ	rabbenâ	me'a lebrâr	veteveffenâ	seyyiâtinâ	vekeffir 'annâ	zünûbenâ	lenâ
bize vaad ettiğini	Rabbimiz!	yanına al	bizleri sana ermiş kullarınla beraber	kötülüklerimizi	ört	Günahlarımızı	bizlere

مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

lmî'âd	lâ tühlifü	inneke	yevme lkiyâmehi	velâ tühzinâ	'alâ rusülike	mâ ve'adenâ
verdiğin sözden	dönmezsin	Muhakkak sen	kiyamet günü	bizi rezil etme	peygamberlerine	ver

187. Bir zaman Allah, kendilerine kitap verilenlerden, «Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz.» diye söz almıştı. Onlar ise bunu kulak ardı ettiler ve onu az bir dünyalığa değiştirdiler. Yaptıkları bu alışveriş ne kadar kötüdür.

188. O yaptıklarına sevinen ve yapmadıkları şeylerle de övmek isteyenlerin (onacaklarını) sanma! Onların azaptan kurtulacaklarını da sanma! Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

189. Elbette göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Allah her şeye kâdirdir.

190. Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde selim akıl sahipleri için gerçekten açık, ibretli deliller vardır.

191. Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar; göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. Ve «Rabbimiz! Sen bunu boş yere yaratmadın, Sen yücesin, bizi ateşin azabından koru.» derler.

192. «Rabbimiz! Sen kimi cehennem ateşine sokarsan muhakkak onu rezil etmişsindir. Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur».

193. «Rabbimiz! Biz, 'Rabbimize iman edin' diye imana çağırın bir davetçi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bizlere bağışla, kötülüklerimizi ört, bizleri sana ermiş kullarınla beraber yanına al».

194. «Rabbimiz! bize peygamberlerine vaad ettiğini ver, kıyamet günü bizi rezil etme. Muhakkak sen verdiğin sözden dönmezsin».

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ

ev ünsâ min zekerin minküm 'amele 'âmilinm lâ üdî'u enni rabbühüm lehüm festecâbe
kadin olsun erkek olsun sizden hiçbir çalışanın amelini zayı etmeyeceğim Ben Rableri onlara şu karşılığı verdi

بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَآخَرُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا

ve'üzû min diyârihim veühricû fellezîne hâcerû be'düküm mim be'd
eziyet edilenler yurtlarından çıkarılanlar Göç edenler Sizler birbirinizdensiniz

فِي سَبِيلِي وَقَاتِلُوا وَقَاتِلُوا الْأَكْفَرِينَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا تَدْخُلْنَهُمْ جَنَّاتٍ

cennâtin veleüdhi lennehim seyiyâtihim leükeffiranne 'anhüm vekutlû vekâtelû fi sebîli
cennetlere de onları koyacağım Onların günahlarını elbette örteceğim ve öldürülenler savaşanlar yolumda

تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

husnü sşevâb 'indehû vellâhü min 'indi llâh şevâbânım lenhâr min tehtihe tecri
En güzel mükafat katındadır Allah ve Allah katından bir mükafat olmak üzere ırmaklar altından akan

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۚ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ

me/vâhüm isümme metâ'un kalilün fî bilâd illezzîne keferû tekallübü lâ yegurranneke
onların varacakları yer Sonra Bu, az bir geçimlik dir diyar diyar Kâfirlerin dolaşmaları sakın seni aldatmasın

جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۚ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى

tecri cennâtün lehüm rabbehim illezzîne ttekav lâkini lmihâd vebi/se cehennem
akan cennetler Onlara vardır Rablerinden gereğince korkanlar için Fakat bir yataktır orası Ne kötü cehennemdir

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُرْزِلُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ

vemâ 'inde llâhi min 'indi llâh nüzülenm fi hâ hâlidine lenhâru min tehtihe
Allah katındakiler Allah katından ağırlanacaklardır orada ebedî olarak kalacaklar ırmaklar altlarından

خَيْرٌ لِّلْآبَرَارِ ۚ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ

ileyküm vemâ ünzile billâhi lemenyyû/minû min ehli lkitâbi veinne lilebrâr hayrul
size indirilene Allah'a inanırlar Kitap ehlin den öyleleri var ki Şüphesiz iyiler için daha hayırlıdır

وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ

ülâike şemenen kallâ biâyâti llâhi lâ yeşterüne lillâhi hâşî'ine ileyhîm vemâ ünzile
bunlar az bir değere Allah'ın âyetlerini değişmezler Allah'a boyun eğerek inanırlar ve kendilerine indirilene

لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ illezzîne amenû ser'u lhisâb inne llâhe 'inde rabbihim ecrühüm lehüm
Ey iman edenler! hesabı çabuk görendir Şüphesiz Allah Allah katındadır mükafatı da onların

اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

le'alleküm tüflihün llâhe vettekû verâbitû veşâbirû şbirû
kurtuluşa eresiniz Allah'dan gereğince korkun ki nöbet bekleyin düşmanlarınıza karşı sebat gösterin Sabredin

195. Rableri onlara şu karşılığı verdi: «Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden, hiçbir çalışanın amelini zayı etmeyeceğim. Sizler birbirinizdensiniz. Göç edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolumda eziyet edilenler, savaşanlar ve öldürülenler... Onların günahlarını elbette örteceğim ve Allah katından bir mükafat olmak üzere, onları altından ırmaklar akan cennetlere de koyacağım. En güzel mükafat Allah katındadır».

196. Kâfirlerin diyar diyar dolaşmaları sakın seni aldatmasın.

197. Bu, az bir geçimlik tir. Sonra onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir yataktır orası!

198. Fakat Rablerinden gereğince korkanlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Onlar orada ebedî olarak kalacaklar, Allah katından ağırlanacaklardır. İyiler için Allah katındakiler daha hayırlıdır.

199. Şüphesiz kitap ehlin den öyleleri var ki, Allah'a inanırlar, size indirilene ve kendilerine indirilene Allah'a boyun eğerek inanırlar. Allah'ın âyetlerini az bir değere değişmezler. Onların mükafatı da Allah katındadır. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

200. Ey iman edenler! Sabredin, düşmanlarınıza karşı sebat gösterin, nöbet bekleyin, Allah'dan gereğince korkun ki, kurtuluşa eresiniz.

سُورَةُ النَّسَاءِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَسِتُّ وَسَبْعُونَ آيَةً

NISÂ | NISÂ SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahîmîni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ

vebeşse zevcehâ minhâ ve haleka min nefsinvâhidetinv llez halekaküm rabbekümü tteku yâ eyyühe nnâsü
ureten eşini ve ondan yaratıp bir tek nefisten Sizi yaratan Rabbinizden korkun Ey insanlar!

مِنْهُمَا رَجُلًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ

'aleyküm kâne llâheinne velerhâm bihi llez tesâelüne llâhe vettekü venisâ/ keşrânv ricelen minhümâ
sizin üzerinizde olandır Allah'ın ve akrabalık (bağ-kendi) birbirinizden dilekte bulduğunuz Allah'dan sakının ve kadınlar bir çok erkekler ikisinden

رَقِيبًا ۖ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ

emvâlehum velâ te/külû bittayyibi lhab'se velâ tetebeddelû emvâlehum lyetâmâ ve tû rakbâ
Onların mallarını karıştırıp yemeyin iyisiyle ve kötüsünü (onlara vererek) değiştirmeyin mallarını Öksüzlere verin gözeticidir

إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا

fenkihû fi lyetâmâ ellâ tükşitû vein hiftüm kâne hüben kebrâ inne ilâ emvâliküm
evlenebilirsiniz öksüz kızlarla evlendiğinizde onlara karşı adaletli davranmamaktan Eğer korkarsanız büyük bir günahır Zira bu kendi mallarınıza

مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْنَىٰ وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ ۖ فَاِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ

ev fevâhideten ellâ te'dilû fein hiftüm verubâ' veşül'se meşn mine nnisâi leküm mâ tâbe
ve o zaman bir tane ile adaleti gözetmemekten Eğer korkarsanız ve dörde kadar üç iki diğer kadınlardan size hoşunuza giden

مَمْلُوكًا أَوْ كَاتِبَةً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَعْتَدُونَ ۚ وَإِذَا بَلَغَ الْبِكْرُ الْبِكْرَ فَانكِحُوا

leküm fein tibe nihleñ şadükâtihinne nnisâe ve tû ellâ te'ülû ednâ zlike mâ melek etymânüküm
size bağışarlarsa gönül hoşluğuyla mehirlerini Kadınlara verin Doğruluktan daha elverişlidir bu elinizin altındakiyle (sahip olduğunuz câriye ile) yetinin Doğruluktan ayrılmamak için bu daha elverişlidir

عَنْ شَيْءٍ مِنْهُنَّ نَفْسًا فَكُلُوهُنَّ فَإِنْ كَانَ مِنْهُنَّ مُدْرِكَةٌ فَانكِحُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَعْتَدُونَ

llâhü llet ce'ale emvâlekümü ssüfehâe velâ tü/tû hen'enmerâ fekülühü nefsin minhü 'an şeyinn
Allah'ın onlar ki kıldı mallarınızı aklı ermezlere vermeyin afiyetle onu yihin gönül rızasıyla Eğer onlar bir şey

لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ

lyetâmâ vebtelû kavlenmme'rûfâ vekülû lehum veksühüm fi hâ verzükhüm kıyâmenv leküm
yetimleri gözetip deneyin güzel söz ve onlara söyleyin giydirin o mallarla onları besleyin başına diktığı sizi

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا

velâ te/külühâ emvâlehum ileyhim fedfe'ü ruşden minhüm fein anestüm nnikâh izâ belegû hattâ
mallarına sahip olacaklar endişesiyle yemeyin mallarını kendilerine teslim edin akılcı olgunlaştıklarını Onların görürseniz Evlenme çağına gelinceye kadar

إِسْرَافًا ۚ وَبِذَارٍ أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ

felye/kül vemen kâne fekran felyeste'fif vemen kâne ganiyyen ennyekberû vebidâran isrâfenv
yesin Fakir olan ise onların malını yemekten çekinsin Zengin olan Büyüyecekler de tez elden onları israf ederek

بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللهِ حَسِيبًا ۚ

hasbâ billâhi vekefâ 'aleyhim feeshidû emvâlehum ileyhim feizâ defe'tüm bilme'rûf
Hesap görücü olarak Allah yeter karşısında yapın bunu şahitler Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman meşrû sûrette

4. NISÂ SÜRESİ

Medine döneminde inmiştir. 176 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinizden korkun; kendi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'dan ve akrabalık (bağlarını kırmak)tan sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözeticidir.

2. Öksüzlere mallarını verin ve kötüsünü (onlara vererek) iyisiyle değiştirmeyin. Onların mallarını, kendi mallarınıza karıştırıp yemeyin. Zira bu, büyük bir günahır.

3. Eğer öksüz kızlarla evlendiğinizde onlara karşı adaletli davranmamaktan korkarsanız, hoşunuza giden diğer kadınlardan iki, üç ve dörde kadar evlenebilirsiniz. Eğer adaleti gözetmemekten korkarsanız, o zaman bir tane ile veya elinizin altındakiyle (sahip olduğunuz câriye ile) yetinin. Doğruluktan ayrılmamak için bu daha elverişlidir.

4. Kadınlara mehirlerini gönül hoşluğuyla verin. Eğer onlar gönül rızasıyla size bir şey bağışarlarsa onu afiyetle yihin.

5. Allah'ın, sizi başına diktiği mallarınızı aklı ermezlere vermeyin; o mallarla onları besleyin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

6. Evlenme çağına gelinceye kadar yetimleri gözetip deneyin. Onların akılcı olgunlaştıklarını görürseniz, mallarını kendilerine teslim edin. «Büyüyecekler de mallarına sahip olacaklar» endişesiyle onları israf ederek, tez elden yemeyin. Zengin olan, onların malını yemekten çekinsin. Fakir olan ise, meşrû sûrette yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, bunu şahitler karşısında yapın. Hesap görücü olarak Allah yeter.

7. Ana, baba ve akrabaların miras olarak bıraktıklarında erkeklerin hissesi vardır. Kadınların da ana, baba ve akrabaların bıraktıklarında hisseleri vardır. Bunlar, az olsun çok olsun, farz kılınmış bir hissedir.

8. Paylaşma sırasında akrabalar, öksüzler, yoksullar hazır bulunurlarsa, onlara da bir şey verin ve onlara güzelce sözler söyleyerek gönüllerini alın.

9. Kendileri, geriye zayıf çocuklar bıraktıkları takdirde, onların geleceğinden endişe duyacak olanlar, (yetimler hakkında da aynı) endişeyi duysunlar, Allah'dan sakınsınlar ve doğru söz söylesinler.

10. Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, muhakkak ki karınlarını ateşle doldurmuş olurlar ve cehennemli boylarlar.

11. Allah size evlatlarınızın miras taksimini şöyle emrediyor: Çocuklarınızda, erkeğe iki kadın payı kadar, eğer hepsi kadın olmak üzere ikiden de fazla iseler, bunlara mirasın üçte ikisi ve eğer bir tek kadın ise o zaman ona malın yarısı vardır. Eğer ölen, ana ve baba ile birlikte çocuklar da bırakmışsa ana babanın her birine ölenin terekesinden altıda bir; şâyet ölenin çocuğu yok da, mirasçı olarak ana ve babası kalmışsa, ananın payı üçte birdir. Eğer ölenin kardeşleri varsa terekenin altıda biri ananıdır. Bu paylar, ölenin borçları ödenip, vasiyeti de yerine getirildikten sonra hak sahiplerine verilir. Baba ve çocuklardan, hangisinin size fayda bakımından daha yakın olduğunu, siz bilmezsiniz. Bütün bunlar Allah tarafından farz kılınmıştır. Şüphesiz Allah alîmdir, hakîmdir.

لِلرَّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ

mimmâ terake neş būnm velinnisâi velekrabûne lvâlidâni mimmâ terake neş būnm lirrıcâli
bıraktıklarında hisseleri Kadınların da vardır ve akrabaların Ana, baba miras olarak bıraktıklarında hissesi erkeklerin vardır

الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ۖ وَإِذَا حَضَرَ

veizâ hağara neş bânmefrûdâ ev keşür mimmâ kalle minhü velekrabûne lvâlidâni
hazır bulunurlarsa farz kılınmış bir hissedir çok olsun Bunlar, az olsun ve akrabaların ana, baba

الْقِسْمَةُ أُولُوا الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا

vekülu minhü ferzükühüm velmesâkinü velyetâmâ ulû lkırba lkismete
söyleyerek ondan onlara da bir şey verin yoksullar öksüzler akrabalar Paylaşma sırasında

لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۖ وَلِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا

zürriyeten di'âfen min halfihim llezine lev terakû velyeğşe kavlenmme'rûfâ lehium
zayıf çocuklar Kendileri, geriye bıraktıkları takdirde, onların güzelce sözler gönüllerini alın ve onlara

خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۖ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ

inne llezine ye/külüne kavlen sed'dâ velyekülü llâhe felyettekû hâfû 'aleyhim
yiyenler ve doğru söz söylesinler Allah'dan sakınsınlar geleceğinden endişe duyacak olanlar, (yetimler hakkında da aynı) endişeyi duysunlar

أَمْوَالِ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

se'râ veseyeşlevne nârâ fi bütûnihim ye/külüne innemâ zulmen emvâle lyetâmâ
ve cehennemi boylarlar ateşle karınlarını doldurmuş olurlar muhakkak ki haksız yere Yetimlerin mallarını

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً

nisâen fein künne hazzi lünseyeyn mişlü ližžekeri fi evlâdiküm llâhü yüşküümü
eğer hepsi kadın olmak üzere iseler iki kadın payı kadar Çocuklarınızda, evlatlarınızın miras taksimini Allah size şöyle emrediyor

فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ

nnisf felehâ vâhideten vein kânet şülüşâ mâ terak felehünne fevka şneteyni
malın yarısı vardır o zaman bir tek kadın ise ve eğer mirasın üçte ikisi bunlara ikiden de fazla

وَلَأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ

veled in kâne lehü mimmâ terake ssüdüsü minhümâ liküllü vâhidinm veliebeveyhi
çocuklar da Eğer bırakmışsa ölenin terekesinden altıda bir ikisinden ana babanın her birine ölen, ana ve baba ile birlikte

فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبُوَاهُ فَلَأُمُّهُ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلَأُمُّهُ

feliümmihi ihvetün kâne lehü fein şşülüş feliümmihi ebevâhü veverişehü veledünv feillem yeküllehü
ananıdır kardeşleri ölenin varsa Eğer üçte birdir ananın payı ana ve babası mirasçı olarak kalmışsa çocuğu şâyet ölenin yok da

الشُّدُّسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ

lâ tedrüne veebnâüküm âbâüküm deyn ev yüş bihâ mim be'di vesiyetiny ssüdüsü
siz bilmezsiniz ve çocuklardan Baba ölenin borçları veya vasiyeti de ödenip yerine getirildikten sonra hak sahiplerine verilir terekenin altıda biri

إِنَّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۖ

hak mâ kâne 'almen llâhe inne mine llâh ferdatenm nef'â leküm ekrabü eyyühüm
hakîmdir alîmdir Allah Şüphesiz Bütün bunlar Allah tarafından farz kılınmıştır fayda bakımından size daha yakın olduğunu hangisinin

وَلَكُمْ بِصَفِّ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ

illem yeküllehünne

Eğer yoksa

ezvâcüküm

hanımlarınızın

mâ terake

bıraktıkları mirasın

nişfü

yanısı

veleküm

sizindir

وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ

mimmâ terakne

o zaman mirasın

rrubû'u

dörtte biri

felekümü

sizindir

veledün

bir çocukları

fein kâne lehünne

Şâyet varsa

veled

çocukları

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ

rrubû'u

dörtte biri

velehünne

hanımlarınızın

deyn

varsa, borcu

ev

ve

mim be'di veşiyetinyûşine bihâ

Bu paylar, ölenin vasiyeti yerine getirildikten sonra verilir

مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ

şşümünü

sekizde biri

felehünne

hanımlarınızın

veledün

çocukla-

fein kâne leküm

Şâyet varsa

veled

çocuğunuz

illem yekülleleküm

Eğer yoksa

mimmâ teraktüm

geriye bıraktığınız mirasın

مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ

vein kâne racülün

Eğer ölen bir erkek

deyn

varsa

ev

ve

mim be'di veşiyetin tûşüne bihâ

Bu paylar, yaptığınız vasiyetler yerine getirilip ödendikten sonra verilir

mimmâ teraktüm

o zaman bıraktığınız mirasın

يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا

feliküllü vâhidinmminhümâ

bunlardan herbirinin miras payı terekenin

ühtün

kızkardeşi

ev

veya

ehun

bir erkek

velehü

bulunu-

mraetünv

kadının

evi

veya

kelâleten

kelâle olarak

yûraşü

mirasına konu-

السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ

fi şşülüşi

bu takdirde kardeşler

fehüm şürakâü

aralarında eşit olarak taksim ederler

min zâlike

bundan

fein kânü ekşera

Eğer mevcut olan kardeşler daha çok iseler

ssüdüs

altıda biridir

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ

mine llâhi

Bunlar, Allah

veşiyetenm

bir emirdir

gayra müdârr

zarara uğratılmaksızın

deynin

varsa bor-

ev

ve

mim be'di veşiyetinyûşâ bihâ

Bu paylar, yaptığınız vasiyetler yerine getirilip ödendikten sonra verilir

وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ ۚ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

verasûlehü

ve Peygamberine

llâhe

Allah'a

yûti'i

itâat ederse

vemenv

Kim

hudûdü llâh

Allah'ın koyduğu hüküm-

tilke

İşte bütün bu

hal'im

ve yarattıklarına çok

'al'mün

her şeyi bilen

vellâhü

Allah

يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

fi hâ

Onlar, orada

hâlidine

ebedî olarak kalacak-

len'hâru

ırmaklar

min tehtihe

aflarından

tecir

akan

cennâtin

cennetlere

yüdhillü

Allah onu koyar

وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ

veyete'adde

aşarsa

verasûlehü

ve Peygamberine

llâhe

Allah'a

ye'si

isyan eder

vemenv

Kim de

lfevzü l'a'zim

İşte büyük kurtuluş

ve'zlike

budur

حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

'azâbünmmühîn

alçaltıcı bir azab

velehü

Onun için

fi hâ

ebedî

hâliden

kalacağı

nâran

cehennem

yüdhillü

Allah onu da koyar

hudûdehü

ve Allah'ın koyduğu

12. Eğer hanımlarınızın çocukları yoksa, bıraktıkları mirasın yarısı sizindir. Şâyet bir çocukları varsa o zaman mirasın dörtte biri sizindir. Bu paylar, ölenin vasiyeti yerine getirildikten ve varsa, borcu ödendikten sonra verilir. Eğer siz çocuk bırakmadan ölürseniz, geriye bıraktığınız mirasın dörtte biri hanımlarınızındır. Şâyet çocuklarınız varsa o zaman bıraktığınız mirasın sekizde biri hanımlarınızındır. Bu paylar, yaptığınız vasiyetler yerine getirilip ve varsa borcunuz ödendikten sonra verilir. Eğer ölen bir erkek veya kadının çocuğu ve babası bulunmadığı halde kelâle olarak (yan koldan) mirasına konuluyor ve kendisinin bir erkek veya kızkardeşi bulunuyorsa, bunlardan herbirinin miras payı terekenin altıda biridir. Eğer mevcut olan kardeşler bundan daha çok iseler, bu takdirde kardeşler mirasın üçte birini zarara uğratılmaksızın aralarında eşit olarak taksim ederler. Bu paylar ölenin vasiyeti yerine getirilip ve varsa borcu ödendikten sonra verilir. Bunlar, Allah tarafından bir emirdir. Allah her şeyi bilen ve yarattıklarına çok yumuşak davranandır.

13. İşte bütün bu hükümler, Allah'ın koyduğu hükümler ve çizdiği sınırlardır. Kim Allah'a ve Peygamberine itâat ederse Allah onu altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Onlar, orada ebedî olarak kalacaklardır. İşte büyük kurtuluş budur.

14. Kim de Allah'a ve Peygamberine isyan eder ve Allah'ın koyduğu sınırları aşarsa Allah onu da ebedî kalacağı cehennem ateşine koyar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır.

15. Kadınlarınızdan zina edenlere karşı, içinde-naleyhlerinde dört şahit getirin. Eğer onlar, şahitlik yaparlarsa, bu kadınları, ölüm alıp götürünceye kadar veya Allah onlara bir çıkış yolu açıncaya kadar evlerde hapsedin.

16. Sizlerden zina edenlerin her ikisine de eziyet edin. Eğer onlar tevbe edip kendilerini ıslah ederlerse onlardan vazgeçin. Çünkü Allah tevbeleri kabul eden ve çok merhamet edendir.

17. Ancak Allah'ın kabul etmesini vaad buyurduğu tevbe, o kimseler içindir ki, bilmeyerek günah işleyip hemen tevbe edenlerin tevbesidir. İşte Allah bunların tevbeleri kabul eder. Allah alîmdir hakîmdir. (Her şeyi bilendir, hikmet sahibidir).

18. Yoksa günah işleyip de kendisine ölüm gelince: «İşte ben şimdi tevbe ettim.» diyen kimselerin tevbesi kabul edilmez. Kâfir olarak ölenlerin de tevbeleri kabul edilmez. İşte bunlara ahirette can yakıcı bir azap hazırlamışızdır.

19. Ey iman edenler! Kadınlara zorla varis olmanız size helal değildir. Verdiğiniz mehrin bir kısmını kurtaracaksınız diye, onları sıkıştırmanız da helal değildir. Ancak açık bir hayasızlık yapmış olurlarsa başka. Onlarla iyi geçinin. Eğer kendilerinden hoşlanmadınızsa, olabilir ki, siz bir şeyden hoşlanmasanız da Allah onda bir çok hayır takdir etmiş bulunur.

وَالَّتِي يَأْتِيَنِ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً

erbe'atenmî 'aleyhîinne festeshîdû min nisâiküm lfâhişete vellâti ye/âtine
dört aleyhlerinde şahit getirin Kadınlarınızdan zina edenlere karşı

مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ

lmevtü yetevfe'âhünne hattâ fî lbüyûti feemsikûhünne fein şehidû minküm
ölüm bu kadınları alıp götürünceye kadar kadar evlerde hapsedin Eğer onlar, şahitlik yaparlarsa içinizden

أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝ وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَأَذُوهُمَا

fe'âzûhumâ minküm vellezânî ye/tiyânihâ sebîlâ le'hünne llâhü yec'ale ev
eziyet edin Sizlerden zina edenlerin her ikisine de bir çıkış yolu onlara Allah açıncaya veya

فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا

rahimâ kâne tevâbâr llâhe inne 'anhümâ fee'rigû veeşlehâ fein tâbâ
ve çok merhamet edendir tevbeleri kabul eden Allah Çünkü onlardan vazgeçin kendilerini ıslah ederlerse Eğer onlar tevbe edip

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ

yetûbûne şümme bicehâletin ssü'e ye'melûne lillezîne 'ale llâhi ttevbetü innemâ
tevbe edenlerin tevbesidir sonra bilmeyerek günah işleyip o kimseler içindir ki Allah'ın kabul etmesini vaad buyurduğu tevbe Ancak

مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

hakimâ 'alimen vekâne llâhü 'aleyhim llâhü yetûbû feülâike min karbin
hakîmdir (hikmet sahibidir) alîmdir (Her şeyi bilendir) Allah onların İşte Allah tevbeleri kabul eder bunların hemen

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ

ehadehumü hattâ izâ haðara sseyyiât ye'melûne lillezîne ttevbetü veleyseti
kendisine gelince Yoksa günah işleyip de kimselerin tevbesi kabul edilmez

الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ النَّيَّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ

ülâike vehüm küffâr llezîne yemûtûne velâ lâne tübtü inni kâle lmevtü
İşte bunlara Kâfir olarak ölenlerin de tevbeleri kabul edilmez şimdi tevbe ettim İşte ben diyen ölüm

أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا

en terişû leküm lâ yehillü yâ eyyühâ llezîne âmenû 'azâben el mâ le'hüm e'tednâ
varis olmanız size helal değildir Ey iman edenler! ahirette can yakıcı bir azap kendileri için hazırlamışızdır

النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا

illâ bibe'gi mâ âteytümûhünne litezhebû velâ te'gulûhünne kerhâ nnisâe
başka Verdiğiniz mehrin bir kısmını kurtaracaksınız diye onları sıkıştırmanız da helal değildir zorla Kadınlara

أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ

fein kerihâtümûhünne bilme'rûf ve'âşirûhünne bifâhişetinmübeyyinehi enyye/tine
Eğer kendilerinden hoşlanmadınızsa iyi Onlarla geçinin Ancak açık bir hayasızlık yapmış olurlarsa

فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۝

hayran keşrâ fîhi llâhü veyec'ale şeyenv en tekrahû fe'asâ
bir çok hayır onda Allah takdir etmiş bulunur siz bir şeyden hoşlanmasanız da olabilir ki

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَيْهُنَّ

ihdâhünne	veateytüm	zevcin v	mekâne	zevcin m	stibdele	vein eradtümü
öncekine	mehir vermiş de bulunsanız	diğer bir eş	yerine	bir eşi	bırakıp da almak	Eğer isterseniz

قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا

bühâtânenv	ete/hužûnehû	şeyâ	minhû	felâ te/hužû	kintâran
bir iftira	O malı yaparak geri alır mısınız?	bir şey	ondan	geri almayın	yüklerle

وَإِثْمًا مُّبِينًا ۖ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُم إِلَىٰ بَعْضٍ

be'duküm ilâ be'gin	vekad efdâ	te/hužûnehû	vekeyfe	veismenmmübînâ
Birbirinizle	kaynaşp başbaşa kalmışken	verdiğinizi geri alabilir misiniz?	nasıl	ve açık bir günah isnadı

وَآخُذَنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۖ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ

mâ nekeha	velâ tenkihû	misâkan galizâ	minküm	vveehazne
nikahladığı	evlenmeyiniz	kuvvetli bir teminat	onlar sizden	ve almışken

آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا

vemektâ	kâne fâhişetenv	innehû	illâ mâ kad selef	mine nnisâi	âbâuküm
iğrenç idi	o, pek çirkindi	Şüphe yok ki	Cahiliye devrinde geçenler müstesna	kadınlarla	babalarınızın

وَسَاءَ سَبِيلًا ۖ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ

veehavâtüküm	vebenâtüküm	ümmeâtüküm	'aleyküm	hurrimet	seblâ	vesâe
ve kız kardeşleriniz	ve kızlarınız	Anneleriniz	Size	şunları nikahlamak haram kıldı	bir âdetti	o ne fena

وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ

veümmeâtükümü	vebenâtü lühti	vebenâtü lehi	vehâlâtüküm	ve'ammâtüküm
ve süt anneleriniz	ve kız kardeşlerinizin kızları	ve erkek kardeşlerinizin kızları	ve teyzeleriniz	ve halalarınız

الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ

nisâiküm	veümmeâtü	mine rradâ'ati	veehavâtüküm	llâti erda'neküm
ve karılarınızın	anneleri	süt	ve kız kardeşleriniz	sizi emziren

وَرَبَّائِبُكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنَ نِسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ

llâti dehaltüm	min nisâikümü	llâti fi hucûriküm	verabâibükümü
zifafa girdiğiniz	kadınlarınızdan olan	ve evlerinizde bulunan	üvey kızlarınız

بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

'aleyküm	felâ cünâha	bihinne	feilleem tekûnû dehaltüm	bihinne
onlarla evlenmeniz- de size	bir günah yoktur	anneleri ile	Eğer üvey kızlarınızın zifafa girmemişseniz	ve kendileri ile

وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا

veen tecme'û	llezne min eşlâbiküm	ebnâikümü	vehalâilü
ile evlenmeniz	Sulbünüzden gelen	(öz) oğullarınızın	hanımları

بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

rah mâ	kâne gafûrâr	inne llâhe	illâ mâ kad selef	beyne lühteyni
ve çok merhamet edicidir	gafur (çok bağışlayıcı)	Şüphesiz ki Allah	Ancak cahiliyyet devrinde geçen geçmiştir	ve iki kız kardeşi birlikte nikahla- manız da haramdır

20. Eğer bir eşi bırakıp da yerine diğer bir eş almak isterseniz, öncekine yüklerle mehir vermiş de bulunsanız, ondan bir şey geri almayın. O malı bir iftira ve açık bir günah isnadı yaparak geri alır mısınız?

21. Birbirinizle kaynaşp başbaşa kalmışken ve onlar sizden kuvvetli bir teminat almışken verdiğiniz nasıl geri alabilirsiniz?

22. Cahiliye devrinde geçenler müstesna, babalarınızın nikahladığı kadınlarla evlenmeyiniz. Şüphe yok ki o, pek çirkindi, iğrenç idi, o ne fena bir âdetti.

23. Size şunları nikahlamak haram kıldı: Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek ve kız kardeşlerinizin kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kızkardeşleriniz ve karılarınızın anneleri, ve kendileri ile zifafa girdiğiniz kadınlarınızdan olan ve evlerinizde bulunan üvey kızlarınız. Eğer üvey kızlarınızın anneleri ile zifafa girmemişseniz onlarla evlenmeniz size bir günah yoktur. Sulbünüzden gelen (öz) oğullarınızın hanımları ile evlenmeniz ve iki kız kardeşi birlikte nikahlamanız da haramdır. Ancak cahiliyyet devrinde geçen geçmiştir. Şüphesiz ki Allah gafur (çok bağışlayıcı) ve çok merhamet edicidir.

24. Bir de harb esiri olarak sahibi bulunduğunuz cariyeler müstesna, evli kadınlarla evlenmeniz de size haram kılındı. Bütün bunlar Allah'ın üzerinize farz kıldığı hükümlerdir. Bunların dışında kalanlar ise iffetli olarak zina etmeksizin mallarınızla mehir vermek suretiyle evlenmek istemeniz size helal kılındı. O halde onlardan nikah ile faydalanmanıza karşılık mehirlerini kendilerine verin ki, bu farzdır. O mehri takdir edip kesinleştirdikten sonra birbirinizi razı etmeniz de bir mahzur yoktur. Şüphesiz ki Allah her şeyi çok iyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

25. Sizden her kim hür mümin kadınları nikah edecek bir zenginliğe gücü yetmiyorsa, ona da ellerinizin altındaki mümin cariyelerinizden efendilerinin rızası ile nikahlamak var. Allah sizin imanınızı daha iyi bilir. Siz birbirinizdensiniz. O halde sahiplerinin izni ile ve mehirlerini orfe göre vermek suretiyle cariyelerden iffetli olan, zina etmeyen, dost da edinmeyenlerle evlenin. Evlendikten sonra bir fuhuş yaparlarsa, o vakit hür kadınlar hakkındaki mümin cariyelerinizden efendilerinin rızası ile nikahlamak var. Allah sizin imanınızı daha iyi bilir. Siz birbirinizdensiniz. O halde sahiplerinin izni ile ve mehirlerini orfe göre vermek suretiyle cariyelerden iffetli olan, zina etmeyen, dost da edinmeyenlerle evlenin. Evlendikten sonra bir fuhuş yaparlarsa, o vakit hür kadınlar hakkındaki mümin cariyelerinizden efendilerinin rızası ile nikahlamak var. Allah sizin imanınızı daha iyi bilir. Siz birbirinizdensiniz. O halde sahiplerinin izni ile ve mehirlerini orfe göre vermek suretiyle cariyelerden iffetli olan, zina etmeyen, dost da edinmeyenlerle evlenin. Evlendikten sonra bir fuhuş yaparlarsa, o vakit hür kadınlar hakkındaki mümin cariyelerinizden efendilerinin rızası ile nikahlamak var.

26. Allah, sizlere bilmediklerinizi bildirmek, sizden öncekilerin yollarını size göstermek ve tevbenizi kabul etmek istiyor. Allah, her şeyi çok iyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ

kitâbe İlâhî	mâ meleket eymanüküm	illâ	mine nnisâi	velmühşanâtü
Bütün bunlar Allah'ın farz kıldığı hükümlerdir	Bir de harb esiri olarak sahibi bulunduğunuz cariyeler	müs-tesna	kadınlarla evlenmeniz de size haram kılındı	evli

عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ

mühşinîne	biemvâliküm	en tebtægû	mâ verâe zâliküm	leküm	veühille	'aleyküm
iffetli olarak	mallarınızla mehir vermek suretiyle	evlenmek istemeniz	Bunların dışında kalanlar ise	size	helal kılındı	üzerinize

غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً

fer'dah	ücûrahünne	fe:tûhünne	minhünne	feme stemte'tüm bîhi	gayra müsâfihîn
bu farzdır	mehirlerini	kendilerine verin ki	O halde onlardan	nikah ile faydalanmanıza karşılık	zina etmeksizin

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ

Ilâhe	inne	mim be'di lfer'dah	fimâ terâdaytüm bîhi	'aleyküm	velâ cûnahâ
Allah	Şüphesiz ki	O mehri takdir edip kesinleştirdikten sonra	birbirinizi razı etmeniz de	size	bir mahzur yoktur

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا

tavlen	minküm	vemellem yestetî'	hak mâ	kâne 'alimen
bir zenginliğe	Sizden	her kim gücü yetmiyorsa	hüküm ve hikmet sahibidir	her şeyi çok iyi bilendir

أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

feminmmâ	meleket eymanüküm	lmühşanâti lmü/minâti	enyyenkiha
ona da ellerinizin altındaki		hür mümin kadınları	nikah edecek

مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ

be'düküm mim be'd	bîmânüküm	e'lemü	vellâhü	min feteyâtikümü lmü/minât
Siz birbirinizdensiniz	sizin imanınızı	daha iyi bilir	Allah	mümin cariyelerinizden efendilerinin rızası ile nikahlamak var

فَإِنْ كُحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ

mühşanâtin	bilme'rûfi	ücûrahünne	ve:tûhünne	biizni ehlihünne	fenkihûhünne
cariyelerden iffetli olan	orfe göre	ve mehirlerini	vermek suretiyle	O halde sahiplerinin izni ile	evlenin

غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ

bifâhişetin	fein eteyne	feizâ ühşinne	ehdân	velâ müttehizâti	gayra müsâfihâtiv
bir fuhuş	yaparlarsa	Evlendikten sonra	dost da	edinmeyenlerle	zina etmeyen

فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ

l'anete	limen haşiye	zâlike	mine l'azâb	mâ 'ale lmühşanâti	nişfü	fe'aleyhinne
günah işlemekten	korkanlarıdır	Bu hükümler	cezanın	hür kadınlar hakkında gerekli bulunan	yansı kendilerine lazım gelir	o vakit onlara

مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبينَ لَكُمْ

leküm	liyübeyyine	ilâhü	yürdü	rahim	gafûrur	vellâhü	leküm	hayrul	veen teşbirü	minküm
sizlere	bilmediklerinizi bildirmek	Allah	istiyor	Rahimdir	Gafûrdur	Allah	sizin için	daha hayırlıdır	Sabretmeniz ise	içinizden

وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

hakim	'alimün	vellâhü	veyetübe 'aleyküm	llez ne min kabliküm	sünene	veyefdiyeküm
hüküm ve hikmet sahibidir	her şeyi çok iyi bilendir	Allah	ve tevbenizi kabul etmek	sizden öncekilerin	yollarını	size göstermek

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ

şşehevâtî	llez'ne yettebi'üne	veyür'dü	'aleyküm	enyyetübe	yür'dü	vellâhü
Hâlbuki	uyanlar ise	istiyorlar	sizin tevbenizi	kabul etmek	istiyor	Allah
şehvetlerine						

أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ۖ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ

vehulika	'anküm	enyyüba'fife	llâhü	yür'dü	meylen 'azmâ	en temilü
yaratılmıştır	din hususundaki	hafifletmek	Allah	istiyor	sizin doğru yoldan	sapmanızı
	ağır teklifleri sizden				büyük bir meyl ile	

الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ

emvâleküm	lâ te'külü	yâ eyyühâ llez'ne âmenü	da'ifâ	linsânü
Mallarınızı	yemeyin	Ey iman edenler!	sabır ve tahammül	Çünkü insan
			bakımından zayıf	

بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ

'an terâdinminküm	en teküne ticâraten	illâ	bilbâğili	beyneküm
kendi rızanızla yaptığınız	ticaretle yemeniz helaldir	Ancak	haksızlıkla	aranızda

وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ

zâlike	yef'al	vemeny	rahimâ	biküm	kâne	llâhe	inne	enfüseküm	velâ tektülü
bu yasak-	işlerse	Kim	çok	size karşı	olandır	Allah	Şüp-	Birbirinizin	canına kıymayın
lan			merhametlidir				hesiz		

عُدُوْنَا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

yessirâ	'ale llâhi	zâlike	vekâne	nârâ	fesefve nûşlîhi	vezulmen	'udvânen
pek kolaydır	Allah'a	Onu ateşe	olandır ve	cehennem	yakında onu atacağız	zulüm ve teca-	haddi aşarak
		atmak da		ateşine		vüz yolu ile	

ۚ إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

seyyiatüküm	nükeffir 'anküm	mâ tünhevne 'anhü	kebâira	in tectenibü
diğer kusurlarınızı	örter	Eğer siz, yasaklandığınız	büyük günah-	sakinirsiniz
			lardan	

وَنُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ۚ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ

be'daküm	biñ	llâhü	mâ fegdale	velâ tetemennv	müdhâlen kerimâ	venüdhilküm
bazınıza	kendi-	Bir de	fazla verdiği	temenni etmeyin	güzel bir makama	sizi koyarız
	si ile Allah'ın		şeyleri			

عَلَى بَعْضٍ لِلرَّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ

neşbün	velilnnisâi	mimmâ ktesebü	neşbünm	lirricâli	'alâ be'd
bir pay	Kadınlara da vardır	hak ettiklerinden	bir pay	Erkeklerle vardır	diğerinden

مِمَّا اكْتَسَبْنَ ۚ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

'alimâ	biküllî şeyin	kâne	llâhe	inne	min fegliñ	llâhe	veselü	mmimmâ ktesebñ
hakıyla bilendir	her şeyi	olandır	Allah	Ger-	fazlından ve	Allah'ın	İsteklerinizi	kendi kazandıklarından
				çekten	kereminden		isteyin	

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَلِلَّذِينَ عَقَدَتْ

vellez'ne 'akadet	velekrabün	lvâlidâni	mimmâ terake	mevâliye	ce'alnâ	veliküllin
akdiyle mirasçı kıldıklarınızın	ve akrabaların	Anne, baba	bıraktıkları	bir mirasçı	tayin ettik	ve herbiri
			her şey için			için

أَيْمَانُكُمْ فَاتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

şehidâ	'alâ külli şeyin	kâne	llâhe	inne	neşbehüm	featühüm	eymânüküm
şahittir	her şeye	olandır	Allah	Şüphesiz	paylarını da	verin	Yemin

27. Allah sizin tevbenizi kabul etmek istiyor. Hâlbuki şehvetlerine uyanlar ise, sizin doğru yoldan büyük bir meyl ile sapmanızı istiyorlar.

28. Allah, din hususundaki ağır teklifleri sizden hafifletmek istiyor. Çünkü insan sabır ve tahammül bakımından zayıf yaratılmıştır.

29. Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda haksızlıkla yemeyin. Ancak kendi rızanızla yaptığınız ticaretle yemeniz helaldir. Birbirinizin canına kıymayın. Şüphesiz Allah, size karşı çok merhametlidir.

30. Kim, zulüm ve tecavüz yolu ile bu yasakları işlerse, yakında onu cehennem ateşine atacağız. Onu ateşe atmak da Allah'a pek kolaydır.

31. Eğer siz, yasaklandığınız büyük günahlardan sakınırsanız, diğer kusurlarınızı örter, sizi güzel bir makama koyarız.

32. Bir de Allah'ın bazınıza, diğerinden fazla verdiği şeyleri temenni etmeyin. Erkeklerle hak ettiklerinden bir pay vardır. Kadınlara da kendi kazandıklarından bir pay vardır. İsteklerinizi Allah'ın fazlından ve kereminden isteyin. Gerçekten Allah her şeyi hakıyla bilendir.

33. Anne, baba ve akrabaların bıraktıkları her şey için bir mirasçı tayin ettik. Yemin akdiyle mirasçı kıldıklarınızın paylarını da verin. Şüphesiz Allah, her şeye şahittir.

34. Erkekler, kadın üzerine idareci ve hakimdirler. Çünkü Allah birini (cihad, imamet, miras gibi işlerde) diğerinden üstün yaratmıştır. Bir de erkekler mallarından (aile fertlerine) harcamaktadırlar. İyi kadınlar, itaatkar olanlar ve Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri kocalarının bulunmadığı zamanlarda da koruyandır. Fenalık ve geçimsizliklerinden korktuğunuz kadınlara gelince: Önce kendilerine öğüt verin, yataklarından ayrılın. Bunlar da fayda vermezse dövün. Eğer size itaat ederlerse kendilerini incitmeye başka bir bahane aramayın. Çünkü Allah çok yücedir, çok büyüktür.

35. Eğer karı-koca arasındaki açılmasından endişeye düşerseniz bir hakem erkeğin tarafından, bir hakem de kadının ailesinden kendilerine gönderin. Bu arabulucu hakemler gerçekten barıştırmak isterlerse, Allah karı-koca arasındaki dargınlık yerine geçim verir. Şüphesiz ki Allah hakkıyla bilendir, her şeyin aslından haberdardır.

36. Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Sonra anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, akraba olan komşulara, yakın komşulara, yanında bulunan arkadaşlara, yolda kalanlara, sahip olduğunuz kölelere iyilik edin. Şüphesiz Allah, kibirlenen ve övünen kimseyi sevmez.

37. Onlar ki hem kiskanır, cimrilik ederler, hem de herkese cimrilik tavsiye ederler ve Allah'ın kendilerine lütfundan verdiği nimeti gizlerler. Biz kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırladık.

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ

'alâ be'dinv	be'dahüm	llâhü	feddale	bimâ	'ale nnisâi	kavvâmüne	elricâlü
diğerinden (cihad, imamet, miras gibi işlerde)	birini	Allah	üstün yaratmıştır	Çünkü	kadın üzerine	idareci ve hakimdirler	Erkekler

وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ

li'gaybi	hâfizâtül	kânitâtün	fessâlihâtü	min emvâlihîm	vebimâ enfekû
kocalarının bulunmadığı zamanlarda da	koruyandır	itaatkar olanlar	İyi kadınlar	Bir de erkekler mallarından (aile fertlerine)	harcamaktadırlar

بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ

vâhcürühünne	fe'izühünne	nüşuze'hünne	vellâti tehâfûne	llâh	bimâ hafiza
yataklarında onları yalnız bırakın	Önce kendilerine öğüt verin	Fenalık ve geçimsizliklerinden	korktuğunuz kadınlara gelince	ve Allah'ın	korunmasını emrettiği şeyleri

فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا

seb lâ	'aleyhinne	felâ tebğû	fein eta'neküm	vedribühünn	fî imeğâci'î
başka bir bahane	kendilerini incitmeye	aramayın	Eğer size itaat ederlerse	Bunlar da fayda vermezse dövün	yataklarından ayrılın

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا

fâb'asû	şikâka beynihimâ	vein biftüm	kebirâ	'aliyyen	kâne	llâhe	inne
kendilerine gönderin	karı-koca arasındaki açılmasından	Eğer endişeye düşerseniz	çok büyüktür	çok yücedir	olandır	Allah	Çünkü

حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُّوفِّقِ اللَّهُ

llâhü	yüveffiki	islâhany	inyyüridâ	min ehli'hâ	vehakemenm	min ehli'hi	hakemenm
Allah	dargınlık yerine geçim verir	Bu arabulucu hakemler gerçekten barıştırmak	isterlerse	kadının ailesinden	bir hakem de	erkeğin tarafından	bir hakem

بَيْنَهُمَا إِنْ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا خَبِيرًا وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ

bihi	velâ tüşrikû	llâhe	ve'büdû	habirâ	kâne 'alimen	llâhe	inne	beynehumâ
O'na	ortak koşmayın	Allah'a	ibadet edin ve	her şeyin aslından haberdardır	hakkıyla bilendir	Allah	Şüphesiz ki	karı-koca arasındaki

شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ

velmesâkini	velyetâmâ	vebi'zî lkurbâ	ihsânenv	vebilvâlideyni	şeyenv
yoksullara	yetimlere	akrabaya	iyilik edin	Sonra anaya, babaya	hiçbir şeyi

وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ

veşşâhibi bilcembi	velcârî lcünübi	velcârî zî lkurbâ
yanında bulunan arkadaşına	akraba olan komşulara	yakın komşulara

وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا

men kâne mühtâlen	lâ yühibbü	llâhe	inne	vemâ meleket eymanüküm	vebni sebbili
kibirlenen	kimseyi sevmez	Allah	Şüphesiz	sahip olduğunuz kölelere	yolda kalanlara

فَخُورًا الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ

veyektümüne	bilbühli	nnâse	veye/mürüne	ellezîne yebhâlüne	fehûrâ
gizlerler	cimrilik	hem de herkese	tavsiye ederler ve	Onlar ki hem kiskanır, cimrilik ederler	ve övünen

مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

'azâbenmühînâ	lilkâfirîne	vee'tednâ	min fedli'h	llâhü	mâ âtâhümü
alçaltıcı bir azap	Biz kâfirlere	hazırladık	lütfundan	Allah'ın	kendilerine verdiği nimeti

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ

velâ biylevmi lâhîr billâhi emvâlehum velleže ne yünfikûne
ve ahîret gününe Bunlar, Allah'a iman etmedikleri halde mallarını harcarlar

وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ

billâhi lev âmenû 'aleyhim vemâzâ karinâ fesâe karinen lehu şşeytânü yeküni vemeny
Bunlar, Allah'a iman etselerdi kendilerine ne zarar gelirdi? arkadaşdır o ne kötü arkadaş Şeytan olursa kimin

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا إِنَّ اللَّهَ

ilâhe inne 'alimâ bihim ilâhü vekâne lâh mimmâ razekahümü veenfekû velyevmi lâbiri
Allah Şüphesiz ki söz ve işlerini çok iyi bilendir onların Allah olandır ve Allah'ın verdiği rızıktan gösterişsiz harcasalardı ve ahîret gününe

لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

ecran 'azimâ milledünhü veyü/ti yûdâ'rfhâ haseneten vein tekü mişkâle zerrah lâ yezlimü
büyük bir mükafat kendi katından Ve verir onun sevabını kat kat artırır iyilik zerre kadar da olsa Eğer yapılan hiç kimseye zerre kadar zulüm etmez

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

şehidâ 'alâ hâulâi bike veci/nâ bişehidin vîmin külli ümmetim izâ ci/nâ fekeyfe
bir şahit onların üzerine ve seni de yaptığımız bir şahit Her ümmetten zaman bakalım kâfirlerin hali ne olacak!.. getirdiğimiz

يَوْمَئِذٍ يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْآرَضُ

lerd lev tüsewâ bihimü rrasûle ve'aşavü lleže ne keferû yeveddü yevmeiziny
yerin dibine geçirilmiş olmayı peygambere isyan edenler Allah'ı, inkâr edip isterler o kıyamet günü

وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ

şşalâte lâ tekrebû yā eyyühâ lležine âmenû hadisâ ilâhe velâ yektümüne
namaza yaklaşmayın Ey iman edenler! hiçbir sözü Allah'tan gizleyemezler

وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى

hattâ 'âbiri sebilin illâ velâ cünübün mâ tekûlüne te'lemû hattâ veentüm sükârâ
kadar yolcu olanlar müstesna Cünüb iken de ne söylediğinizi bilinceye kadar Sarhoş iken

تَفْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ

mine lqâti ehadünmminküm cāe ev 'alâ seferin ev merdâ küntüm vein teğtesilü
abdest bozmaktan biriniz gelince veya yolculukta veya hasta olur bulunursanız Eğer gusül edinceye

أَوْ لَمَسْتُمُ النَّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا

femsehü şa'iden tayyibin feteyemmemû mâen felem tecidü nnisâe lâmestümü ev
sürün o zaman tertemiz bir toprak ile teyemmüm edin su da bulamazsanız kadınlarla cinsî münasebette bulunup veya

بُيُوتِهِمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا

ilâ lležine ütü elem tera gafûrâ kâne 'afüvven ilâhe inne veeydiküm bivücühiküm
verilmiş olanları görmüyor musun? çok bağışlayıcıdır çok affedicidir Allah Şüphesiz ki ve ellerinize Niyetle yüzlerinize

نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَخْضَلُوا السَّبِيلَ

ssebîl en teğillü veyür'düne dğalâlete yeşterüne mine lkitâbi neşbânmm
sizin de yoldan sapmanızı ve istiyorlar Onlar, sapıklığı satın alıyorlar Kendilerine kitaptan bir nasib

38. Bunlar, Allah'a ve ahîret gününe iman etmedikleri halde mallarını, insanlara gösteriş yapmak için harcarlar. Şeytan kimin arkadaşı olursa, o ne kötü arkadaştır!

39. Bunlar, Allah'a ve ahîret gününe iman etselerdi ve Allah'ın verdiği rızıktan gösterişsiz harcasalardı kendilerine ne zarar gelirdi? Allah onların söz ve işlerini çok iyi bilendir

40. Şüphesiz ki Allah, hiç kimseye zerre kadar zulüm etmez. Eğer yapılan iyilik zerre kadar da olsa, onun sevabını kat kat artırır. Ve kendi katından büyük bir mükafat verir.

41. Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onların üzerine bir şahit yaptığımız zaman bakalım kâfirlerin hali ne olacak!..

42. Allah'ı, inkâr edip peygambere isyan edenler, o kıyamet günü yerle bir olmayı isterler. Allah'tan hiçbir sözü gizleyemezler.

43. Ey iman edenler! Sarhoş iken ne söylediğinizi bilinceye kadar namaza yaklaşmayın. Cünüb iken de yolcu olanlar müstesna gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur, veya yolculukta bulunursanız veya biriniz abdest bozmaktan gelince veya cinsî münasebette bulunup, su da bulamazsanız o zaman tertemiz bir toprak ile teyemmüm edin. Niyetle yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz ki Allah çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

44. Kendilerine kitaptan bir nasib verilmiş olanları görmüyor musun? Onlar, sapıklığı satın alıyorlar ve sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar.

45. Allah sizin düşmanla-rınızı çok iyi bilir. Gerçek bir dost olarak Allah yeter. Ve yardımcı olarak da Al-lah yeter.

46. Yahudilerden bir kısmı, (Allah'ın kitabındaki) keli-meleri esas mânâsından kaydırıp; dillerini eğerek ve dine saldıracak, «Sözü-nü işittik, emirlerine isyan ettik, dinle, dinlemez olası ve râinâ (bizi gözet)» diyor-lar. Hâlbuki onlar, «İşittik ve itaat ettik; dinle ve bize de bak» deselerdi bu, kendile-ri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, küfürleri yüzünden kendile-rini lanetlemiştir. Artık on-lar, pek azı müstesna, iman etmezler.

47. Ey kendilerine kitap verilenler! Gelin yanınız-da bulunan (Tevrat)ı tas-dik etmek üzere indirdiği-miz bu kitaba iman edin. Biz birtakım yüzleri silip de enselerine çevirmeden ya-hut cumartesi halkını (ya-hudileri) lanetlediğimiz gibi onları lanetlemeden önce iman edin. Yoksa Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir.

48. Doğrusu Allah, kendi-sine ortak koşulmasını asla affetmez. Ondan başkasını (diğer günahları) ise, dile-diği kimseler için bağışlar ve mağfiret buyurur. Her kim Allah'a şirk koşarsa gerçekten pek büyük bir günah ile iftira etmiş olur.

49. Kendi nefislerini te-mize çıkaranları görmüyor musun? Hayır! Ancak Al-lah, dilediğini temize çık-a-rır. Onlara kıl kadar zulme-dilmez.

50. Bak nasıl da Allah'a yalan uyduruyorlar. Apaçık bir günah olarak bu yeter.

51. «Şu kendilerine kitap-tan (okuma yazmadan) bir nasib verilmiş olanları gör-müyor musun! Onlar puta ve şeytana inanıyorlar. Ve Allah'ı tanımayanlara, «Bunlar, müminlerden daha doğru yoldadır.» diyorlar.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا

mine illezzine hâdû

Yahudilerden bir kısmı

neşîrâ

Ve yardımcı olarak da

billâhî

Allah

vekefâ

yeter

veliyen

Gerçek bir dost olarak

billâhî

Allah

vekefâ

yeter

bie'dâiküm

sizin düşmanlarınızı

e'lemü

çok iyi bilir

vellâhü

Allah

يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ

ğayra müsme'in

dinlemez olası

vesme'

dinle

ve'aşaynâ

emirlerine isyan ettik

semi'nâ

Sözünü işittik

veyekûlûne

diyorlar

'anmmevâdî'ihî

esas mânâsından

İkelime

kelimeleri

yüharrifûne

kaydırıp

وَرَاعِنَا لِيَآ بِالسِّنْتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الَّذِينَ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا

veeta'nâ

ve itaat ettik

semi'nâ

Hâlbuki onlar, işittik

velev ennehüm kâlû

deselerdi

fî ddin

ve dine

ve'ta'nen

saldıracak

bielsinetihim

dillerini

leyyem

eğerek

vverâ'inâ

ve râinâ (bizi gözet)

وَاسْمِعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمٌ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ

biküfrihim

küfürleri yüzünden

llâhü

Allah

le'anehümû

kendilerini lanetlemiştir

velâkil

Fakat

veek'veme le'hüm

ve daha doğru

hayrâl

daha hayırlı

lekâne

olurdu

venzurnâ

ve bize de bak

vesme'

dinle

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا

bimâ nezzelnâ

indirdiğimiz

âminû

bu kitaba iman edin

İkitâbe

kitap

yâ eyyühâ illezzine ütû

Ey kendilerine verilenler

illâ kalilâ

Artık onlar

felâ yû/minûne

pek azı müstesna, iman etmezler

مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ

ev

ya-hut

'alâ edbârihâ

enselerine

feneruddehâ

çevirmeden

vücûhen

Biz birtakım yüzleri

min kabli en netmise

silip de

limâ me'aküm

Gelin yanınızda bulunan (Tevrat)ı

müsadikkal

tasdik etmek üzere

نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ

lâ yegfiru

asla affetmez

llâhe

Allah

inne

Doğru-su

mef'ulâ

mutlaka yerine gelecektir

emru llâhî

Yoksa Allah'ın emri

vekâne

olandır

eşhâbe ssebt

cumartesi halkını (yahudileri)

kemâ le'annâ

lanetlediğimiz gibi

nel'anehüm

onları lanetlemeden önce iman edin

أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَى

fekadi fterâ

gerçekten iftira etmiş olur

billâhî

Allah'a

yüşrik

şirk koşarsa

vemeny

Her kim

limenyeyşâ/

dilediği kimseler için

mâ dune zâlike

Ondan başkasını (diğer günahları) ise

veyegfiru

bağışlar ve mağfiret buyurur

bihi

ken-disine

enyyüşrake

ortak koşulmasını

إِنَّمَا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ

menyeyşâü

dilediğini

yüzekk

temize çıkarır

llâhü

Ancak Allah

beli

Hayır!

enfüsehüm

Kendi nefislerini

ilâ illezzine yüzekkûne

temize çıkaranları

elem tera

görmüyor musun?

işmen 'azmâ

pek büyük bir günah ile

وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ اَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ

vekefâ bihi

bu yeter

İkeziib

yalan

'ale llâhî

Allah'a

yefterûne

uyduruyorlar

keyfe

nasıl da

ünzur

Bak

fet'lâ

Onlara kıl kadar

velâ yüzlemûne

zulmedilmez

إِنَّمَا مُبِينًا ﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ

bilcihti

Onlar puta

yû/minûne

inanıyorlar

mine İkitâbi

Şu kendilerine kitaptan (okuma yazmadan)

neşbânım

bir nasib

tera ilâ illezzine ütû

verilmiş olanları

elem

görmüyor musun!

işmenmübînâ

Apaçık bir günah olarak

وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

seb lâ

yoldadır

mine illezzine âmenû

müminlerden

e'hda

daha doğru

hâulâi

Bunlar

lillezzine keferû

Ve Allah'ı tanımayanlara

veyekûlûne

diyorlar

vettâgûti

ve şeytana

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ

neş'bünm le'hüm: em neş'irâ le'h felen tecide llâhü vel'ani vemeny llâh llez ne le'anehümü üläike
bir payı onların Yoksa bir yardımcı ona artık asla bulamazsın Allah lanet ederse kime Alla-h'in lanet ettiği kimselerdir Onlar

مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُوْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ

'alâ mâ âtâhümü nnâse yehsüdüne em nek'râ nnâse lâ yü'tüne feizel mine lmülki
onlara verdiği nimetleri insanlara kıskanıyorlar mı? Yoksa bir çekirdeğin zerresini bile insanlara vermezlerdi Eğer öyle olsaydı mülkten

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا

mülken ve'teynâhüm velhikmete lkitâbe âle ibrahîme fekad teynâ min fedli'h llâhü
bir mülk ve saltanat Hem de onlara ihsan ettik ve hikmeti kitap İbrahim ailesine de Şüphesiz biz vermiştik lütuf ve kereminden Alla-h'in

عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ

inne se'irâ bice'hennele vekefâ sadde 'an'h men vemin'hüm bi'h emen men femin'hüm 'azmâ
Şüphe-siz ki alevi O iman etmeyenlere cehennem yeter yüz çevirdi Bir kısmı da ondan ona iman etti kısmı yahudilerden büyük

الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ

beddelnâhüm cülûdühüm külemâ nediget nârâ sevfe nüslîhim bi'yâtinâ llez ne keferû
kendilerine vereceğiz Derileri piştikçe biz yarın bir ateşle atacağız âyetlerimizi inkâr eden kâfirleri

جُلُودًا غَيْرَ هَالِكٍ ذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا

vellezine âmenû hak mâ kâne 'azzen llâhe inne l'azâb liyezûkû gayrahâ cülûden
İman edip hüküm ve hikmet sahibidir gerçekten çok güçlüdür Allah Çün-kü azabı duysunlar diye başka deriler

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

hâlid ne lenfâru min tehtife tecri cennâtin senüdhilühüm şşâlihâtî ve'amilû
kalacaklar ırmaklar altlarından akan cennetlere koyacağız salih ameller işleyenleri ise

فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلٌّ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُنَا

ye/mürüküm llâhe inne zillen zalîâ venüdhilühüm ezvâcünmmütafhîherafî fi'hâ le'hüm ebedâ fi'hâ
size emrediyor Allah şüphe-siz koyu gölgeler altında Onları bulunduracağız tertemiz eşler orada Onlara ebedî olarak Orada

أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ

inne bil'adl en tehkümû beyne nnâsi veizâ hakemtüm ilâ ehli'hâ lemânâtî en tüeddû
Gerçekten adaletle hükmetmenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman ehline emanetleri vermenizi

اللَّهُ نِعْمًا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا

eti'ü yâ eyyühâ llezine âmenû bes'râ kâne semî'am llâhe inne ye'izukum bi'h ni'mmâ llâhe
itaat edin Ey iman edenler! hakkıyla görendir her şeyi hakkıyla işiten Allah Şüphe-siz ki bununla size öğüt veriyor ne güzel Allah

اللَّهُ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ

ilâ llâhi feruddühü fi şeyin fein tenâze'tüm minküm veüfl lemri rrasûle veet'ü llâhe
Allah onu arz edin Eğer herhan-gi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz sizden olan ve emir sahibine de itaat edin Peygambere de itaat edin Alla-h'a

وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

te/vilâ veehsenü hayrunv zâlike velyevmi lâhir billâhi in küntüm tü/minüne verrasûli
ve sonuç bakımından da daha güzeldir daha iyidir Bu ve ahiret gününe Allah'a gerçekten inanıyorsanız ve Resulüne

52. Onlar, Allah'ın lanet ettiği kimselerdir. Allah kime lanet ederse artık ona asla bir yardımcı bulamazsın.

53. Yoksa onların mülkten bir payı mı vardır. Eğer öyle olsaydı, insanlara bir çekirdeğin zerresini bile vermezlerdi.

54. Yoksa onlar, Allah'ın lütuf ve kereminden insanlara verdiği nimetleri kıskanıyorlar mı? Şüphesiz biz, İbrahim ailesine de kitap ve hikmeti vermiştik. Hem de onlara büyük bir mülk ve saltanat ihsan ettik.

55. İşte o yahudilerden bir kısmı ona iman etti. Bir kısmı da ondan yüz çevirdi. O iman etmeyenlere cehennem alevi yeter.

56. Şüphesiz ki âyetlerimizi inkâr eden kâfirleri biz yarın bir ateşe atacağız. Derileri piştikçe azabı duysunlar diye, kendilerine başka deriler vereceğiz. Çünkü, Allah gerçekten çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

57. İman edip salih ameller işleyenleri ise, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Orada ebedî olarak kalacaklar. Onlara orada tertemiz eşler vardır. Onları, koyu gölgeler altında bulunduracağız.

58. Şüphesiz Allah size, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Gerçekten Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor. Şüphesiz ki Allah her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla görendir.

59. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygambere de itaat edin ve sizden olan emir sahibine de itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Resulüne arz edin. Bu, daha iyidir ve sonuç bakımından da daha güzeldir.

60. Şunları görmüyor musun? Kendilerinin sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını ileri sürüyorlar da tağuta inanmamaları kendilerine emrolunduğu halde, tağüt önünde muhakemeleşmek istiyorlar. Şeytan da onları bir daha dönemeyecekleri kadar iyice sapıklığa düşürmek istiyor.

61. Onlara: «Allah'ın indirdiğine ve Peygambere gelin!» denince, münafıkların senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün.

62. Ya nasıl, elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir felaket gelince, hemen sana geldiler de: «Biz sadece iyilik etmek ve arayı bulmak istedik.» diye Allah'a yemin ediyorlar.

63. Onlar, Allah'ın kalblerindeki bildiği kimselerdir; Onlara aldırma, onlara öğüt ver ve onların içlerine tesir edecek güzel söz söyle!

64. Biz hangi peygamberi gönderdikse, sırf Allah'ın izni ile itaat edilmek üzere gönderdik. Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan günahlarının bağışlanmasını dileselerdi ve Resul de onların bağışlanmasını dileseydi, elbette Allah'ı affedici, merhametli bulurlardı.

65. Hayır! Rabbine andolsun ki iş bildikleri gibi değil, onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp sonra da senin verdiğin hükme karşı içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olamazlar.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا

vermā ileyke bimā ünzile ennehüm âmenû ilâ llezne yez'umûne elem tera
ve o Kendilerinin indirilene inandıklarını ileri sürüyorlar da Şunları görmüyor musun?

أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا

vekad ümirû ilâ ttağuti ennyetehâkemû yürüdûne min kablike ünzile
emrolunduğu halde tağüt önünde muhakemeleşmek istiyorlar senden önce indirilene

أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

dalelem be'dâ ennyüdillehüm şşeytânü veyürüdû bihi ennyekfûrû
iyice sapıklığa düşürmek onları bir daha dönemeyecekleri kadar Şeytan da istiyor onu tağuta inanmamaları kendilerine

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ

raeyte veilâ rrasûli llâhü ilâ mâ enzele te'âlev lehüm veizâ kle
görürsün ve Peygambere Allah'ın indirdiğine gelin Onlara denince

الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ۖ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ

müs'betüm izâ eşâbet'hüm fekeyfe şudûdâ 'anke yeşuddûne lmünâfikîne
bir felaket başlarına gelince peki nasıldır büsbütün senden uzaklaştıklarını münafıkların

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّ آرْدَنَّا إِلَّا إِحْسَانًا

ihsânen illâ Biz in eradnâ billâhi yehlifûne câ'uke şümme eyd'ihim bimâ kaddemet
iyilik etmek Sadece istedik diye Allah'a yemin ediyorlar hemen sana geldiler de sonra Ya nasıl, elleriyle yaptıkları yüzünden

وَتَوْفِيقًا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ

'anhüm fee'rid fi kulûbihim mâ llâhü llezne ye'lemû üläike vvetefikâ
Onlara aldırma kalblerindeki o şeyler ki Allah'ın bildiği kimselerdir Onlar ve arayı bulmak

وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ۚ وَمَا أَرْسَلْنَا

vermā erselnâ kavlem beligâ fi enfusihim lehüm vekul ve'izhüm
gönderdik güzel söz içlerine tesir edecek ve onların söyle onlara öğüt ver

مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ

câ'uke enfusehüm iz zalemû velev ennehüm biizni llâh liyütâ'a illâ mirrasûlin
sana gelseler de kendilerine zulmettikleri zaman Eğer onlar Allah'ın izni ile itaat edilmek üzere sırf Biz hangi peygamberi gönderdikse

فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْ جَدُّوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا

rah mâ tevâbâr llâhe levecedû rrasûlü lehümü vestegfera llâhe festegferû
merhametli affedici Allah'ı elbette bulurlardı ve Resul de onların bağışlanmasını dileseydi Allah'tan günahlarının bağışlanmasını dileselerdi

ۖ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ

beynehüm fimâ şecera hattâ yühakkimûke lâ yû/minûne verabbike felâ
onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp iman etmiş olamazlar Rabbine andolsun ki Hayır!

ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

veyüsellimû teslîmâ mimmâ kadayte haracenm fi enfusihim lâ yecidû şümme
tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe senin verdiğin hükme karşı hiçbir sıkıntı içlerinde duymaksızın sonra da

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ

min diyâriküm	hırcû	evi	enfûseküm	eni ktülü	'aleyhim	ennâ ketebnâ	velev
yurtlarınızdan	çıkm	veya	Nefislerinizi	öldürün	biz onlara	diye yazmış olsaydık	Eğer

مَا فَعَلُوا إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

lehum	hayrâl	lekâne	mâ yû'azûne bihi	velev ennehüm fe'alû	kalilünmminhüm	illâ	mâ fe'alûhü
hakla- rında	hem daha hayırlı	elbette	Fakat kendilerine verilen öğütleri	tutsalardı	içlerinden pek azı	hariç	bunu yapamazlardı

وَأَشَدُّ ثَبَاتًا وَإِذَا لَاتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا وَلَهْدَيْنَاهُمْ

velehedeynâhüm	ecran 'azimâ	milledünnâ	lâteynâhüm	veizel	veeşedde tesb tâ
Ve onları elbette iletirdik	büyük mükafat	katımızdan	elbette kendilerine verirdik	Ve o zaman	hem de daha sağlam olurdu

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ

llâhü	llezine en'ame	me'a	feulâike	verrasûle	llâhe	vemenyüti'i	şirâtanmmüstekîmâ
Alla- h'ın	nimet verdiği	birlik- tedir	işte onlar	ve Peygambere	Allah'a	Kim itaat ederse	doğru yola

عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ

ülâike	vehasüne	veşşâlihîn	veşşühedâi	veşşiddikîne	mine nnebiyyîne	'aleyhim
Bunlar	ne güzel	iyilerle	şehidlerle	siddiklarla	peygamberlerle	kendilerine

رَفِيقًا ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezine âmenû	'alimâ	billâhi	vekefâ	mine llâh	zâlike lfeğlü	rafikâ
Ey iman edenler!	Bilen olarak	Allah	yeter	Allah'tandır	Bu lütuf	rkadaştır

خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ وَفِرُوا جَمِيعًا وَإِنَّ مِنْكُمْ

minküm	veinne	cemi'â	nfirû	evi	şübâtîn	fenfirû	hizraküm	huzü
içinizden bir kısmı vardır ki	Şüphesiz	topyekün	seferber olunuz	veya	Onlara karşı ya küçük birlikler halinde	hareket ediniz	Düşmana karşı her türlü savunma tedbirinizi	alınız

لَمَنْ لِيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ

lem ekün	iz	'aleyye llâhü	kad en'ame	kâle	müşibetün	fein eşâbetküm	lemelleyübettien
bulunmadım	zira	bana	Allah	lutfetti de	der	bir musibet	Eğer başınıza gelirse

مَعَهُمْ شَهِيدًا وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ

keellem teküm	leyekülenne	mine llâhi	feğlünm	veleîn eşâbeküm	şeh dâ	me'a'hüm
sanki yokmuş gibi	bu sefer de hiç şüphesiz söyle diyecek	Allah'tan	bir lütuf ve zafer	Ve eğer size erişecek olsa	hazır	onlarla beraber

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

fevzen 'azimâ	feefûze	me'a'hüm	küntü	yâ leyteni	meveddetün	vebeynehu	beyneküm
büyük murada ereydim	böylece kazanırdım	onlarla beraber	olaydım da	Ah ne olurdu	hiç sevgi	sizinle kendisi	arasında

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ

vemen	bilâhîrat	lhayate ddünyâ	llezine yeşrüne	fi seb'li llâhi	felyükâtil
Her kim	ebedî ahiret hayatı karşılığında	geçici dünya hayatını	satacak olanlar	Allah yolunda	O halde savaşsınlar

يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

ecran 'azimâ	fesevfe nü'thi	yeğlib	ev	feyükte	fi seb'li llâhi	yükâtil
pek büyük bir mükafat	her iki durumda da biz ona yarın vereceğiz	galip gelirse	veya	öldürülür	Allah yolunda	savaşı da

66. Eğer biz onlara: Ne-fislerinizi öldürün, veya yurtlarınızdan çıkın.» diye yazmış olsaydık, içlerin-den pek azı hariç, bunu yapamazlardı. Fakat ken-dilerine verilen öğütle-ri tutsalardı, elbette hak-larında hem daha hayır-lı, hem de daha sağlam olurdu.

67. Ve o zaman elbet-te kendilerine katımızdan büyük mükafat verirdik.

68. Ve onları elbette doğ-ru yola iletirdik.

69. Kim Allah'a ve Pey-gambere itaat ederse işte onlar, Allah'ın kendi-lerine nimet verdiği pey-gamberlerle, siddiklarla, şehidlerle, iyilerle birlikte-dir. Bunlar ne güzel arka-daştır!

70. Bu lütuf Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter.

71. Ey iman edenler! Düşmana karşı her türlü savunma tedbirinizi alınız. Onlara karşı ya küçük bir-lilikler halinde hareket edi-niz veya topyekün sefer-ber olunuz.

72. Şüphesiz iğinizden bir kısmı vardır ki, pek ağır davranır. Eğer başınıza bir musibet gelirse: «Al-lah bana lutfetti de onlar-la beraber bulunmadım.» der.

73. Ve eğer Allah'tan size bir lütuf ve zafer erişecek olsa, sizinle kendisi ara-sında hiç sevgi yokmuş gibi, bu sefer de hiç şü-phe-siz söyle diyecek: «Ah ne olurdu, onlarla bera-ber olaydım da büyük murada ereydim.»

74. O halde geçici dün-ya hayatını, ebedî ahiret hayatı karşılığında sata-cak olanlar, Allah yolun-da savaşsınlar. Her kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse, her iki durumda da biz ona yarın pek büyük bir mükafat vereceğiz.

75. Hem size ne oluyor ki, Allah yolunda: «Ey Rabbimiz! bizleri bu halkı zâlim olan memleketten çıkar, tarafından bizi iyi idare edecek bir sahip ve bize katından bir kurtarıcı gönder» diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların kurtarılması uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz?

76. İman edenler, Allah yolunda savaşır. İnkâr edenler de tağut yolunda savaşır. O halde siz şeytanın taraftarlarına karşı savaşın. Çünkü şeytanın hilesi zayıftır.

77. Kendilerine, «Ellerinizi savaştan çekin, namazı kılın, zekât verin» denilenleri görmedin mi? Üzerlerine savaş yazılınca hemen içlerinden bir kısmı insanlardan, Allah'tan korkar gibi, hatta daha çok korkarlar ve «Rabbimiz! Niçin bize savaş yazdın? Ne olurdu bize azıcık bir müddet daha tanımış olsaydın da biraz daha yaşasaydık?» derler. Onlara de ki: «Dünya zevki ne de olsa azdır, ahiret, Allah'a karşı gelmekten sakınan için daha hayırlıdır ve size kıl kadar haksızlık edilmez.»

78. Her nerede olursanız olun ölüm size yetişir, son derece sağlam kaleler içinde de bulunsanız yine kurtulamazsınız. Onlara bir iyilik erişirse «Bu, Allah'tandır» derler, bir kötülüğe uğrarlarsa, «Bu, senin yüzündendir.» derler. Ey Muhammed! De ki: «Hepsi Allah'tandır.» Bu topluma ne oluyor ki, hiç söz anlamaya yanaşmıyorlar?

79. (Ey insanoğlu!) sana gelen her iyilik Allah'tandır, sana ne kötülük dokunursa kendindendir. Ey Muhammed! Biz seni bütün insanlara bir elçi olarak gönderdik. Buna şahit olarak da Allah yeter.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ

velvildâni ve çocukların kurtarılması uğrunda	vennisâi kadınlar	mine rricâlî erkekler	velmüsted'af ne zayıf ve zavallı	fî seb'ili ilâhî Allah yolunda	lâ tükâtîlûne savaşa çıkıyorsunuz?	vemâ leküm Hem size ne oluyor ki
--	----------------------	--------------------------	-------------------------------------	-----------------------------------	--	--

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا

lenâ bizi	vec'al gönder	ehlühâ bizleri bu halkı	zzâlimi zâlim olan	min hâzîhî lkariyeti memleketten çıkar	ehricnâ bizi çıkar	rabbenâ Ey Rabbimiz!	illez'ne yekûlûne diye yalvarıp duran
--------------	------------------	-------------------------------	-----------------------	---	-----------------------	-------------------------	--

مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ۝ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

fî seb'ili ilâh Allah yolunda	yükâtîlûne savaşır	ellez'ne âmenû İman edenler	neş'râ bir kurtarıcı	milledünke katından	lenâ ve bize	vec'al gönder	veliyyâ iyi idare edecek bir sahip	milledünke tarafından
----------------------------------	-----------------------	--------------------------------	-------------------------	------------------------	-----------------	------------------	---	--------------------------

وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ

inne Çünkü	evliyâe şşeytân O halde siz şeytanın taraftarlarına karşı	fekâtîlû savaşın	fî seb'ili tağuti tağut yolunda	yükâtîlûne savaşır	vellez'ne keferû İnkâr edenler de
---------------	---	---------------------	------------------------------------	-----------------------	--------------------------------------

كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا

veek'mû kılın	eydiyeküm Ellerinizi	küffû savaştan çekin	ilâ illez'ne kile lehûm Kendilerine denilenleri	elem tera görmedin mi?	kâne da'fâ zayıftır	keyde şşeytânî şeytanın hilesi
------------------	-------------------------	----------------------------	--	---------------------------	------------------------	-----------------------------------

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ

nnâse insanlardan	yehşevne korkarlar	minhûm hemen içlerinden	izâ ferikunm bir kısmı	lkitâlû savaş	'aleyhimû Üzerlerine	felemmâ kütibe yazılınca	zzekât zekât	ve'tû verin	şşalâte namazı
----------------------	-----------------------	-------------------------------	---------------------------	------------------	-------------------------	-----------------------------	-----------------	----------------	-------------------

كَخَشِيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا

ehhartenâ bize tanımış olsaydın da biraz daha yaşasaydık?	levlâ Ne olurdu	lkitel savaş	'aleynâ bize	ketebte yazdın?	lime Niçin	rabbenâ ve Rabbimiz!	vekalû derler	eşedde haşye daha çok	ev hat- ta	kehaşyeti ilâhî Allah'tan korkar gibi
--	-----------------------	-----------------	-----------------	--------------------	---------------	----------------------------	------------------	--------------------------	------------------	--

إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قَدْ مَتَاعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تَطْلُمُونَ فَتِيلًا

fetilâ ve size kıl kadar	velâ tüzlemûne haksızlık edilmez	limeni ttek Allah'a karşı gelmek- ten sakınan için	hayrul daha hayırlıdır	velâhîratû ahiret	kalil ne de olsa azdır	metâ'u ddünyâ Dünya zevki	kul Onlara de ki	ilâ ecelin karib azıcık bir müddet daha
--------------------------------	-------------------------------------	--	------------------------------	----------------------	------------------------------	------------------------------	------------------------	--

۝ أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ

hasenetün bir iyilik	vein tûsibhûm Onlara erişirse	fî bürûcinmümüşeyyede son derece sağlam kaleler içinde de	velev küntüm bulunsanız yine kurtulamazsınız	lmevtû ölüm	yüdrikkümü size yetişir	eyne mâ tekünû Her nerede olursanız olun
-------------------------	----------------------------------	---	--	----------------	----------------------------	---

يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

min 'indi ilâh Allah'tandır	küllünm Hepsi	kul De ki	min 'indik senin yüzündendir	hâzîhî Bu	yekûlû derler	seyyietün bir kötülüğe uğrarlarsa	vein tûsibhûm kendilerine	min 'indi ilâh Allah'tandır	hâzîhî Bu	yekûlû derler
--------------------------------	------------------	--------------	------------------------------------	--------------	------------------	---	------------------------------	--------------------------------	--------------	------------------

فَمَا لَهُمْ لَا يَقُولُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ

femine ilâh Allah'tandır	min hasenetin her iyilik	mâ eşâbeke (Ey insanoğlu!) sana gelen	hadîsâ söz	lâ yekâdüne yekâhûne hiç anlamaya yanaşmıyorlar?	hâulâi lkavmi Bu topluma	femâ li ne oluyor ki
-----------------------------	-----------------------------	---	---------------	---	-----------------------------	----------------------------

وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

şehidâ Buna şahit olarak da	billâhî Allah	vekefâ yeter	rasûlâ bir elçi olarak	lilnnâsi bütün insan- lara	veerselnâke Ey Muhammed! Biz seni gönderdik	femin nefsik kendindendir	min seyyietin ne kötülük	vemâ eşâbeke sana dokunursa
-----------------------------------	------------------	-----------------	------------------------------	----------------------------------	---	------------------------------	-----------------------------	--------------------------------

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ

'aleyhim femâ erselnâke tevellâ vemen llâh fekad etâ'a rrasûle yû'ûri meny
onlara biz seni göndermedik yüz çevirirse Kim de Allah'a itaat etmiş olur peygambere itaat ederse Kim

حَفِظًا وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ

minhüm tâifetünm beyyete min 'indike feizâ berazû tâ'ah veyekûlûne hafzâ
içlerinden birtakımı söylerler fakat senin yanından çıktıklarında «Peki» Sana derler bekçi olarak

غَيْرِ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

'ale llâh vetevekkel 'anhüm fee'rid mâ yûbeyyitûn yektübü vellâhû gayra llez tekûl
Allah'a güven Sen onlara aldırma onların geceleyin tasarladıklarını yazıyor Allah söylemiş olduklarının tersini

وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ

min 'indi gayri llâhî velev kâne lkuran efelâ yetedebberûne vekilâ billâhî vekefâ
Eğer o Allah'tan başkası tarafından indirilmiş olsaydı Onlar hâlâ Kur'an'ı gereği gibi düşünüp anlamaya çalışmazlar mı? Vekil olarak Allah yeter

لَوْ جَدُّوْا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا

eżâ'u lhavfi evi mine lemni emrunm veizâ cæhüm fihi ihtilâfen kesîrâ levededû
hemen yayıverirler korku veya güven hususunda bir haber Kendilerine geldiğinde onda birçok çelişkiler mutlaka bulurlardı

بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَ الَّذِينَ يُسْتَنْبِطُونَهُ

illez ne yestembitûnehu le'alimehu minhüm veilâ ûlî lemri ilâ rrasûll velev raddûhu bih
sonuç çıkarmaya gücü yetenler elbette onu aralarında ve yetkili kimselere peygambere Hâlbuki onu götürselerdi onu

مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَا تَبَعْتُمْ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

kalîlâ illâ şseytâne lettebe'tümü verahmetühû 'aleyküm fedlü llâhî velevlâ minhüm
pek azınız hariç şeytana uyarınız ve rahmeti üzerinizdeki Allah'ın lütfu olmasaydı onlardan

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ

llâhû 'asâ lmü/min'in veharriđi illâ nefseke lâ tükellefû fi seb'ili llâh fekâtil
Allah Umur ki Müminleri de savaşa teşvik et Sen ancak kendi yaptığından sorumlusun (Ey Muhammed) Allah yolunda savaş

أَنْ يَكْفُرَ بِأَسْ الذِّينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا مَنْ يَشْفَعْ

yeşfe' meny tenkilâ veeşeddü be/serv eşeddü vellâhû be/se llezine keferû ennyeküffe
aracılık ederse Kim ve cezası daha kuvvet ve çok daha Hiç şüphesiz ki Allah'ın gücünü kâfirlerin gücünü kırar

شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ

yeküllehû şefâ'aten seyyieteny yeşfe' vemeny minhâ neşbünm yeküllehû şefâ'aten haseneteny
vardır kötü bir şeye aracılık yaparsa Kim de ona o işin sevabından bir pay vardır güzel bir işte

كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ

bitehiyyetin veizâ huyy'tüm mükitâ 'alâ külli şeyinm llâhû vekâne minhâ kiflünm
karşılık verin Siz bir selam ile selamlandığınız zaman gücü yetendir her şeye Allah olandır ona da o kötülükten bir pay

فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

hasbâ 'alâ külli şeyin kâne llâhe inne ruddûhâ ev biehsene minhâ fehayyû
hesabını gereği gibi her şeyin yapandır Allah Şüphesiz verilen selamı aynen iade edin veya siz de ondan daha güzeliyle bir selam ile

80. Kim peygambere itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, biz seni onlara bekçi olarak göndermedik.

81. Sana «Peki» derler, fakat senin yanından çıktıklarında, içlerinden birtakımı, geceleyin (gündüz) söylemiş olduklarının tersini söylerler. Allah onların geceleyin tasarladıklarını yazıyor. Sen onlara aldırma. Allah'a güven. Vekil olarak Allah yeter.

82. Onlar hâlâ Kur'an'ı gereği gibi düşünüp anlamaya çalışmazlar mı? Eğer o Allah'tan başkası tarafından indirilmiş olsaydı mutlaka onda birçok çelişkiler bulurlardı.

83. Kendilerine güven veya korku hususunda bir haber geldiğinde onu hemen yayıverirler. Hâlbuki onu peygambere ve aralarında yetkili kimselere götürselerdi, onlardan sonuç çıkarmaya gücü yetenler, onu anlarıydı. Allah'ın üzerinizdeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, pek azınız hariç, şeytana uyarınız.

84. (Ey Muhammed) Allah yolunda savaş! Sen ancak kendi yaptığından sorumlusun. Müminleri de savaşa teşvik et. Umur ki, Allah kâfirlerin gücünü kırar. Hiç şüphesiz ki Allah kuvvet ve kudretçe çok daha güçlü, ve cezası daha çetindir.

85. Kim güzel bir işte aracılık ederse, ona o işin sevabından bir pay vardır. Kim de kötü bir şeyde aracılık yaparsa, ona da o kötülükten bir pay vardır. Allah her şeye gücü yetendir.

86. Siz bir selam ile selamlandığınız zaman, siz de ondan daha güzeliyle karşılık verin veya verilen selamı aynen iade edin. Şüphesiz Allah, her şeyin hesabını gereği gibi yapandır.

87. Kendinden başka ilâh olmayan Allah, sizi kıyamet gününde mutlaka biraraya toplayacaktır. Bunda asla şüphe yoktur. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

88. O halde, siz niçin münafıklar hakkında iki gruba ayrılıyorsunuz? Allah onları kazandıkları günah yüzünden terslerine döndürdüğü halde Allah'ın saptırdığını yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa, sen onun için bir çıkış yolu bulamazsın.

89. Onlar, küfür işledikleri gibi, sizin de küfür işleyip kendileriyle bir olmanızı arzu ettiler. Onun için, onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar içlerinden dost edinmeyin. Eğer bundan yüz çevirirlerse onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün; Onlardan ne bir dost, ne de bir yardımcı edinmeyin.

90. Ancak o kimselere dokunmayın ki, sizinle aralarında anlaşma olan bir kavme sığınmış bulunurlar. Yahut ne sizinle, ne de kendi kavimleriyle savaşmayı gönüllerine sığdırmayıp tarafsız olarak size gelmişlerdir. Eğer Allah dileseydi, onları size musallat kıları, onlar da sizinle savaşılardı. Eğer onlar sizden uzak dururlar, sizinle savaşmayıp size barış teklif ederlerse, Allah, sizin için onlar aleyhine bir yol vermemiştir.

91. Diğer birtakım kimseleri de bulacaksınız ki; hem sizden emin olmak, hem de kavimlerinden emin olmak isterler. Fitne için her davet oluşlarında onun içine başsağası dalarlar. Eğer bunlar sizden çekinmezlerse, sizinle barış yapmaya yanaşmazlar, saldırmaktan ellerini çekmezlerse, kendilerini bulduğunuz yerde yakalayın ve öldürün. İşte bunlar aleyhinde size açık bir فرمان verdik.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ

mine ilâhî eşdeku vemen fi h lâ raybe ilâ yevmi lkiyâmeti leyceme'anneküm hüv illâ ilâhe illâhü Kendinden başka ilâh Allah olmayan

حَدِيثًا ۞ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَّكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ

etürdüne bimâ kesebû erkesehüm vellâhü fiteyni fi imünâfikîne leküm femâ had'sâ mi istiyorsunuz? kazandıkları günah yüzünden döndürdüğü halde Allah iki gruba ayrılıyorsunuz? münafıklar hakkında 0 halde, niçin sözlü

أَنْ تَهْدُوا وَمَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۞ وَذُوالْوَتَكْفُرُونَ

lev tekfürüne veddû sebîlâ lehü felen tecide ilâhü yüdlili vemeny ilâh men edalle en tehdû sizin de küfür işleyip arzu ettiler bir çıkış yolu sen onun için bulamazsın Allah saptırırsa kimi Allah'ın saptırdığını yola getirmek

كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا

yühâcirû hattâ evliyâe minhüm felâ tettehizû sevâen fetekûnüne kemâ keferû hicret edinceye kadar dost içlerinden edinmeyin kendileriyle bir olmanızı Onlar, küfür işledikleri gibi

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا

velâ tettehizû hayşü vecedtümmühüm vektülühüm fehuşühüm fein tevellev fi sebîli ilâh Onun için, onlar Allah yolunda

مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ

mîsâkun vebeynehüm beyneküm ilâ kavmim lee'ne yeşilüne illâ velâ nesrâ veliyyen minhüm anlaşma olan aralarında o kimselere dokunmayın ki, sizinle bir kavme sığınmış bulunurlar Ancak ne de bir yardımcı bir dost Onlardan

أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

ilâhü velev şâe kavmehüm ev yûkâtîlû ennyûkâtîlûküm haşirat şuduruhüm câüküm ev tarafsız olarak Ya size gelmişlerdir hut

لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقُوا

veelkav felem yûkâtîlûküm feini 'tezelûküm felekâtelûküm 'aleyküm leselletahüm teklif ederlerse sizinle savaşmayıp Eğer onlar sizden uzak dururlar onlar da sizinle savaşılardı size onları musallat kıları

إِلَيْكُمْ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۞ سَتَجِدُونَ آخِرِينَ يُرِيدُونَ

yürdüne âharine setecidüne sebîlâ 'aleyhim leküm ilâhü femâ ce'ale ileykümü sseleme isterler Diğer birtakım kimseleri de bulacaksınız ki bir yol onlar aleyhine sizin için Allah vermemiştir size barış

أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُذِّقُوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا

fi hâ ürkisü ile lfitneti küllemâ ruddü kavmehüm veye/menû enyye/menûküm onun içine başsağası dalarlar Fitne için her davet oluşlarında hem de kavimlerinden emin olmak hem sizden emin olmak

فَإِنْ لَمْ يَعْزِلُوا عَنْكُمْ وَفُلِقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامُ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ

vektülühüm fehuşühüm eydiyehüm veyeküffü sseleme ileykümü veyülkü feillem ye'tezilûküm ve öldürün kendilerini yakalayın saldırmakatan ellerini çekmezlerse barış yapmaya sizinle yanaşmazlar Eğer bunlar sizden çekinmezlerse

حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۞

sültânenmmübînâ 'aleyhim leküm ce'alnâ veülâiküm hayşü sekiftümühüm açık bir فرمان aleyhinde size verdik İşte bunlar bulduğunuz yerde

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا

mü/minen katele vemen hataâ illâ mü/minen ennyektüle limü/minin vemâ kâne
bir mümini öldürürse Ve kim Hata dışında öldürmesi bir mümin olmaz

خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا

illâ ilâ ehliñr vediyetünmmüsellemetün raqabetinmmü/minetinr fetehrü hataen
Ancak ölenin ailesine (varislerine) ve teslim edilecek bir diyet vermesi gerekir mümin bir köle azad etmesi yanlışlıkla

أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ

fetehrü veñve mü/minün leküm 'adüvvil min kavmin fein kâne ennyeşşadekü
azad etmesi gerekir mümin olmakla beraber size düşman bir kavimden ise Eğer öldürülen ölünün ailesinin bağışlaması müstesnadır

رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ

mîşakun vebeyneñüm beyneküm min kavmin vein kâne raqabetinmmü/mineñ
antlaşma olan sizinle aralarında bir kavimden ise Eğer öldürülen o zaman, öldürenin bir köle

فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

femellem yecid raqabetinmmü/mineñ vetehrü ilâ ehliñr fediyetünmmüsellemetün
Bunlara gücü yetmeyen de mümin bir köle ve azad etmesi gerekir öldürenin, ölenin ailesine diyet vermesi

فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

'al'men llâhü vekâne mine llâh tevbetern şehrayni müteñbî'ayni feşiyâmü
Alimdir (her şeyi bilendir) Allah olandır Allah tarafından tevbesinin kabulü için arka arkaya iki ay oruç tutması gerekir

حَكِيمًا وَمَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا

hâlden ceñennemü fecezâuh müte'ammiden mü/ minern yektül vemerny hak mâ
ebedî olarak kalacağı cehennemdir cezası kasten bir mümini öldürürse Kim Hakimdir (hüküm ve hikmet sahibidir)

فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

'azâben 'azîmâ lehü vee'adde vele'aneñi 'aleyñi llâhü veğadibe f hâ
büyük bir azab onun için ve hazırlamıştır ve lanet etmiş ona Allah gazab içinde

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا

velâ tekûlû fetebeyyenû fi seb'li llâhi izâ ñarabtüm yâ eyyühâ lleñne 'menü
demeyin mümini kâfirden ayırmak için iyice araştırın Allah yolunda cihada çıktığınız zaman Ey İman edenler!

لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

'aradâ lhayâti ddünyâ tebtëgüne mü/minâ leste sselâme ileykümü limen ekâ
dünya hayatının menfaatini gözeterek mümin Sen değilsin selam Size veren kimseye

فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ اللَّهُ

llâhü femenne min kablü kez'like küntüm meğânimü keşrañ fe'inde llâhi
Sonra lutufta bulundu İslâm'a ilk önce girdiğiniz zaman siz de öyle idiniz çok ganimetler Allah katında var

عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

habrâ bimâ te'melüne kâne llâhe inne fetebeyyenû 'aleyküm
haberdardır yaptıklarınızdan olandır Allah Şüphesiz ki Onun için iyice araştırın size

92. Hata dışında bir mümin, diğer bir mümini öldürmesi olmaz. Ve kim bir mümini yanlışlıkla öldürürse, mümin bir köle azad etmesi ve ölenin ailesine (varislerine) teslim edilecek bir diyet vermesi gerekir. Ancak ölünün ailesinin bağışlaması müstesnadır. Eğer öldürülen, mümin olmakla beraber size düşman bir kavimden ise, o zaman, öldürenin bir köle azad etmesi gerekir. Eğer öldürülen sizinle aralarında antlaşma olan bir kavimden ise, öldürenin, ölenin ailesine diyet vermesi ve mümin bir köle azad etmesi gerekir. Bunlara gücü yetmeyen de Allah tarafından tevbesinin kabulü için arka arkaya iki ay oruç tutması gerekir. Allah, Alimdir (her şeyi bilendir), Hakimdir (hüküm ve hikmet sahibidir).

93. Kim bir mümini kasten öldürürse, cezası, içinde ebedî olarak kalacağı cehennemdir. Allah ona gazab ve lanet etmiş ve onun için büyük bir azab hazırlamıştır.

94. Ey İman edenler! Allah yolunda cihada çıktığınız zaman, mümini kâfirden ayırmak için iyice araştırın. Size selam veren kimseye, dünya hayatının menfaatini gözeterek, «Sen mümin değilsin» demeyin. Allah katında çok ganimetler var. İslâm'a ilk önce girdiğiniz zaman siz de öyle idiniz. Sonra Allah size lutufta bulundu. Onun için iyice araştırın. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

95. Müminlerden özü sahibi olmaksızın oturanlarla Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler eşit olamazlar. Allah, mallarıyla, canlarıyla cihad edenleri, derece itibarıyla, oturanlardan üstün kıldı. Allah onların hepsine de cenneti vaad etmiştir. Bununla beraber Allah mücahitlere, oturanların üzerinde büyük bir ecir vermiştir.

96. Kendi katından derece derece rütbelere, bir mağfiret ve rahmet vermiştir. Öyle ya, Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.

97. Melekler, kendilerine zulmeden kişilerin canlarını aldıklarında, onlara, «Ne işte idiniz?» derler. Onlar da: «Biz yer yüzünde zayıf kimselerdik.» derler. Melekler: «Allah'ın yeryüzü geniş değil miydi, siz de orada hicret etseydiniz ya?» derler. İşte bunların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü gidiş yeridir.

98. Ancak gerçekten aciz ve zayıf olan, çaresiz kalan ve hicret etmeye yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar hariç...

99. Umulur ki, Allah bu kimseleri affeder. Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

100. Her kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer de bulur, genişlik de bulur. Her kim Allah'a ve Peygamberine hicret etmek maksadıyla evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse, kuşkusuz onun mükafatı Allah'a düşer. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

101. Yeryüzünde sefere çıktığınızda kâfirlerin size bir kötülük yapacağından korkarsanız namazı kısaltmanızda size bir vebal yoktur. Kuşkusuz kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır.

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

fi seb'li ilâhi	velmücâhidûne	gayru ulî dğarari	mine lmü/min'ine	lkâ'idûne	lâ yestevî
Allah yolunda	cihad edenler	özür sahibi olmaksızın	Müminlerden	oturanlarla	eşit olamazlar

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ

'ale lkâ'idine	veenfüsihim	biemvâlihîm	lmücâhidine	llâhü feddale	veenfüsihim	biemvâlihîm
oturanlardan	canlarıyla	mallarıyla	cihad edenleri	Allah üstün kıldı	canlarıyla	mallarıyla

دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

ecran 'azimâ	'ale lkâ'idine	lmücâhidine	llâhü vefeddale	lhusnâ	llâhü ve'ade	vekküllenv	deraceh
büyük bir ecir	oturanların üzerinde	mücahitlere	Allah vermiştir	cenneti	Allah vaad etmiştir	onların hepsine de	derce itibarıyla

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمْ

inne llezine teveffühümü	rahimâ	gafûrâr	vekâne llâhü	verahmeh	vemegfiratenv	minhü	deracâtinm
kişilerin canlarını aldıklarında, onlara	çok merhamet edicidir	çok bağışlayıcı	Öyle ya, Allah	ve rahmet	bir mağfiret	vermiştir	Kendi katından derece derece rütbelere

الْمَلَائِكَةِ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ

fi lerd	kunnâ müsted'afine	kâlû	fime küntüm	kâlû	enfusihim	zâlimî	Imelâiketü
yer yüzünde	Onlar da: Biz zayıf kimselerdik	derler	Ne işte idiniz?	derler	kendilerine	zulmeden	Melekler

قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ

vesâet	cehennem	feulâike me/vâhüm	fi hâ	fetühâcirü	vâsi'aten	erdü llâhi	elem tekün	kâlû
O ne kötü	cehennemdir	İşte bunların varacakları yer	siz de orada	hicret etseydiniz ya?	geniş	Melekler: Allah'ın yeryüzü	değil miydi?	derler

مَصِيرًا إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً

h'letenv	lâ yestet'üne	velvildâni	vennisâi	mine rricâli	lmüsted'afine	illâ	mesirâ
hiçbir şeye	çaresiz kalan	ve çocuklar	kadınlar	erkekler	Ancak gerçekten aciz ve zayıf olan	hariç	gidiş yeridir

وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا

gafûrâ	'afüvven	llâhü	vekâne	'anhüm	enyye'füve	llâhü	'asâ	feulâike	seb'lä	velâ yehtedüne
çok bağışlayıcıdır	çok affedici	Allah	olandır	onları	affeder	Allah	Umulur ki	bu kimseleri	ve hicret etmeye yol	bulamayan

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاجِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ

yehruc	vemeny	vese'ah	mürâgamen kesrânv	fi lerdî	yecid	fi seb'li ilâhi	yühâcir	vemeny
çıkarak da	Her kim	genişlik de	gidecek çok yer de bulur	yeryüzünde	bulur	Allah yolunda	hicret ederse	Her kim

مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ

vekâne	'ale llâh	ecruhü	fekad veka'a	lmevtü	yüdrikhü	ümme	verasûlih	ilâ llâhi	mühâciran	mim beytihi
edidir	Allah'a	onun mükafatı	kuşkusuz düşer	ölüm	kendisine yetişirse	sonra	Peygamberine	Allah'a	hicret etmek maksadıyla	evinden

اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا

en tekşurû	cünâhun	'aleyküm	feleyse	fi lerdî	veizâ darabtüm	rahimâ	gafûrâr	llâhü
kısaltmanızda	bir vebal	size	yoktur	Yeryüzünde	sefere çıktığınızda	çok merhamet	çok bağışlayıcıdır	Allah

مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُكُمْ

'adüvvenmmübînâ	leküm	kânû	lkâfirine	inne	llezine keferû	enyyeftenekümü	in hiftüm	mine şşalâti
apaçık düşmanınızdır	sizin	oldular	kâfirler	Kuşkusuz	kâfirlerin	size bir kötülük yapacağından	korkarsanız	namazı

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ

me'ake minhüm tâîfetünm feltekum şşalâte lehümü feekamte fihim veizâ kunte
seninle içlerinden bir kısmı namaza dursun namaz onlara kıldırduğında Sen onların aralarında bulunup da

وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ

velte/ti minverâiküm felyekünû feizâ secedû eslihatehüm velye/huzû
gelsin diğer bir kısmı arkanızda beklesin Bunlar secdeye vardıklarında Silahlarını da yanlarına alsınlar

طَآئِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ

hiżrafühüm velye/huzû me'ake felyüşallû lem yüşallû tâîfetün ührâ
ve ihtiyatlı bulunsunlar yanlarına alsınlar seninle beraber kılsınlar Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım

وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ

veemti'atiküm 'an eslihatiküm lev tegfûlûne ille'ine keferû vedde veeslihatehüm
ve eşyanızdan silahlarınızdan bir gafil olsanız da Kâfirler ki arzu ederleri silahlarını

فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَى

ezen biküm in kâne 'aleyküm cünâha velâ meyletenvvâhideh 'aleyküm feyemilûne
bir eziyet Eğer size erişir size bir vebal yoktur ani size bir baskın yapmayı

مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ

e'adde ilâhe inne hiżraküm vehuzû eslihateküm en teğâ'û küntüm merdâ ev minmetarin
hazırlamıştır Allah Kuşkusuz Bununla beraber elden bırakmayın silahlarınızı bırakmanızda hasta olursanız veya yağmur gibi

لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۖ فَإِذَا قُضِيَتْ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا

kiyâmen ilâhe fâzkürû şşalâte feizâ kağaytümü 'azâbânmmüñnâ lilkâfirine
gerek ayakta hep Allah'ı zikredin O korkulu zamanda namazı kıldınız mı alçaltıcı bir azap kâfirlere

وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ

şşalâte inne şşalâh feekmû feizâ tme/nentüm ve'alâ cünûbiküm vveku'üden
namaz Çünkü namazı tam erkânı ile kılın Korkudan kurtulduğunuzda ve gerek yanlarınız üzerinde gerek otururken

كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ۖ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ

fi btigâi lkavm velâ tehinû kitâbânmmevkûtâ 'ale lümü/minne kânet
Düşman topluluğunu takip etmede gevşeklik göstermeyin belirli vakitlerde yazılı bir farzdır müminlere oldu

إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ

mine ilâhi vetercûne kemâ te/lemûn ye/lemûne feinnehüm in tekûnû te/lemûne
Oysa siz Allah'tan umuyorsunuz sizin acı duyduğunuz gibi acı çekiyorlar kuşkusuz onlar da Eğer siz acı duyuyorsanız

مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۖ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ

lkitâbe ileyke enzelnâ innâ hakmâ 'al men ilâhü vekâne mâ lâ yercün
Kitab (Kur'an)ı sana indirdik ki Biz hikmet sahibidir her şeyi bilendir Kuşkusuz Allah olandır onların ümit edemeyecekleri şeyleri

بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَىٰكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ۖ

başmâ lilhâin ne velâ tekül ilâh bimâ erâke beyne nnâsi litehküme bilhakki
savunucusu Sakın hainlerin olma Allah sana gösterdiği şekilde insanlar arasında hüküm veresin hak olarak

102. Sen onların aralarında bulunup da onlara namaz kıldırduğunda içlerinden bir kısmı seninle beraber namaza dursun. Silahlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar secdeye vardıklarında diğer bir kısmı arkanızda beklesin. Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım gelsin seninle beraber kılsınlar ve ihtiyatlı bulunsunlar, silahlarını yanlarına alsınlar. Kâfirler arzu ederler ki, silahlarınızdan ve eşyanızdan bir gafil olsanız da size ani bir baskın yapsalar. Eğer size yağmur gibi bir eziyet erişir veya hasta olursanız silahlarınızı bırakmanızda bir vebal yoktur. Bununla beraber ihtiyatı elden bırakmayın. Kuşkusuz Allah kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

103. O korkulu zamanda namazı kıldınız mı gerek ayakta, gerek otururken ve gerek yanlarınız üzerinde hep Allah'ı zikredin. Korkudan kurtulduğunuzda namazı tam erkânı ile kılın. Çünkü namaz müminlere belirli vakitlerde yazılı bir farzdır.

104. Düşman topluluğunu takip etmede gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı duyuyorsanız, kuşkusuz onlar da sizin acı duyduğunuz gibi acı çekiyorlar. Oysa siz Allah'tan onların ümit edemeyecekleri şeyleri umuyorsunuz. Kuşkusuz Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

105. Biz sana Kitab (Kur'an)ı hak olarak indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hüküm veresin. Sakın hainlerin savunucusu olma!

106. Allah'tan bağışlanmanı dile. Şüphesiz, Allah bağışlayıcıdır, esirgeyicidir.

107. Kendilerine hainlik edenleri savunma. Muhakkak Allah hain günahkârları sevmez.

108. Bunlar, insanlardan (hainliklerini) gizlerler de, Allah'tan gizlemezler. Oysa O, geceleyin istemediği şeyi kurarlarken onların yanı başlarındadır. Allah, onların yaptıklarını (ilmiyle) kuşatmıştır.

109. Haydi siz dünya hayatında onları savunuverdiniz (diyelim). Peki kıyamet gününde Allah'ın huzurunda onları kim savunacaktır? Yahut onlara kim vekil olacaktır?

110. Kim bir kötülük işler, yahut nefesine zulmeder, sonra da Allah'tan bağışlanmasını dilerse, Allah'ı bağışlayıcı ve esirgeyici bulur.

111. Kim bir kötülük işlerse, yalnızca kendi nefesine kötülük etmiş olur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir, hikmet sahibidir.

112. Kim bir hata veya bir günah işler de sonra onu bir suçsuzun üzerine atarsa, muhakkak iftira etmiş ve apaçık bir günah yüklenmiş olur.

113. Eğer Allah'ın sana lütuf ve merhameti olmasaydı, onlardan bir gruh seni sapıtmaya çalışırdı. Hâlbuki onlar, ancak kendi nefislerini saptırlar, sana hiçbir zarar veremezler. Allah, sana Kitab (Kur'an) ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın sana olan lütfü büyüktür.

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَلَا تُجَادِلْ

velâ tucâdil
savunma

rahimâ
esirgeyicidir

kâne gafûrâr
bağışlayıcıdır

llâhe
Allah

inne
Şüphesiz

llâh
Allah'tan

vestegfiri
bağışlanmanı dile

عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَانًا أَثِيمًا

esimâ
günahkârları

men kâne havvânen
hain

lâ yühîbbû
sevmez

llâhe
Allah

inne
Mu-hakkak

enfusehüm
Kendilerine

'ani llez ne yehtânune
hainlik edenleri

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ

iz yübeyyitüne
geceleyin kurarlarken

me'ahüm ve'hüve
onların yanı başlarındadır

mine llâhi
Oysa O Allah'tan

velâ yestehfune
gizlemezler

mine nnâsi
Bunlar, insanlardan (hainliklerini)

yestehfune
gizlerler de

مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۝ هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ

hâulâi
o kimseler-siniz ki

hâ entüm
Haydi siz

mühîlâ
(ilmiyle) kuşatmıştır

bimâ ye'melune
onların yaptıklarını

llâhü
Allah

vekâne
olandır

mine lkavl
sözden

mâ lâ yerdâ
istemediği şeyi

جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

yevme lkiyemeti
Peki kıyamet gününde

'anhüm
onları

llâhe
Allah'ın huzurunda

yücâdilü
savunacaktır?

femeny
kim

fî lhayati ddünyâ
dünya hayatında

'anhüm
onları

câdeltüm
savunuverdiniz (diyelim)

أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ

vestegfiri
bağışlanmasını dilerse

şümme nefsehü
sonra da nefesine

yezlim
zulmeder

ev süen
ya bir kötülük

ye'mel
işler

vemeny
Kim

vekîlâ
vekil

'aleyhim
onlara

meny em
olacaktır? kim Ya-hut

اللَّهُ يَجِدِ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ

yeksibühü
kötülük etmiş olur

feinnemâ
yalnızca

işmen
bir kötülük

yeksib
işlerse

vemeny
Kim

rahimâ
ve esirgeyici

gafûrâr
bağışlayıcı

llâhe
Allah'ı bulur

Allah'tan

عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ

ev
veya

hatîeten
bir hata

yeksib
işler de

vemeny
Kim

hakimâ
hikmet

'alimen
şeyi hakkıyla bilendir

llâhü
Allah her

vekâne
sahibidir

'alâ nefsih
kendi nefesine

إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيًّا فَقَدْ اِخْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۝ وَلَوْ لَا

velevlâ
olmasaydı

veismenmmüb nâ
ve apaçık bir günah

bühâtânenv
iftira etmiş

fekadî htemele
muhakkak yüklenmiş olur

berien
bir suçsuzun üzerine

bihi
onu

yermi
atarsa

şümme
sonra

işmen
bir günah

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهُمْ تِلْكَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضْلَوْكَ

enyyüdüllük
seni sapıtmaya

minhüm
onlardan

taifetünm
bir gruh

lehemmet
çalışırdı

verahmetühü
ve merhameti

'aleyke
sana

fedlü llâhi
Eğer Allah'ın lütuf

وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّوْكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

lkitâbe
Kitab (Kur'an)

'aleyke
sana

llâhü
Allah

veenzele
indirmiş

min şey/
hiçbir

vemâ yedurrüneke
sana zarar veremezler

enfusehüm
kendi nefislerini

illâ
an-cak

vemâ yüdüllüne
Hâlbuki onlar saptırlar

وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝

'azmâ
büyüktür

'aleyke
sana olan

fedlü llâhi
Allah'ın lütfü

vekâne
ve oldu

mâ lem tekün te'lem
bilmediğin şeyleri

ve'allemeke
ve sana öğretmiştir

velhikmete
ve hikmeti

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ

me'rûfin	ev	bişadekatin	men emera	illâ	min necvâhüm	fi keşrinm	lâ hayra
iyilik yapmayı	yahut	Bir sadaka vermeyi	emreden(ler)inki	hariç	onların aralarındaki gizli gizli konuşmalarının	çoğunda	hiçbir hayır yoktur

أَوْ إِصْلَاحَ بَيْنِ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ

merdâti llâhi	btigâe	zâlike	yef'al	vemeny	beyne nnâs	islâhim	ev
sırf Allah'ın rızasını	kazanmak için	bunları	yaparsa	Kim	insanlar arasını	düzeltemeyi	veya-hut da

فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

mim be'di mâ tebeyyene	rrasûle	yüşâkiki	vemeny	ecran 'azmâ	fesevfe nû/tîhi
besbelli olduktan sonra	Peygamber'e	karşı çıkar	Kim	büyük bir mükafat	yakında ona vereceğiz

لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ

venüslîhi	mâ tevellâ	nüvellîhi	Gayra seb'li lmü/min'ine	veyettebi'	lhüdâ	lehi
ve sokarız	döndüğü yolda	onu bırakırız	müminlerin yolundan	başkasına uyup giderse	doğru yol	kendi-sine

جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ

veyegfiru	bihi	enyyüşrake	lâ yegfiru	llâhe	inne	meş'râ	vesâet	cehennem
bağışlar	kendi-sine	ortak koşulmasını	bağışlamaz	Allah	Şüphesiz	bir gidiş yeridir	Orası ne kötü	cehenneme

مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

dalelem be'dâ	fekad dâle	billâhi	yüşrik	vemeny	limenyyeş'â/	mâ düne zâlike
derin bir sapıklığa	muhakkak ki düşmüştür	Allah'a	ortak koştan	kim	dilediğini	Bunun dışında

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا

şeytânenmmerrdâ	illâ	veinyyed'üne	inâşâ	illâ	min dünîhi	inyyed'üne
inatçı şeytana	Böylece ancak	tapmış olurlar	dişilere	yalnız	Onlar, Allah'ı bırakırlar da	taparlar

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخْذَنْ مِنْ عِبَادِكْ نَصِيبًا مَفْرُوضًا وَلَا ضَلَّ لَهُمْ

veleüdillennehüm	neşbânmmefrûdâ	min 'ibâdike	leettehiżenne	vekâle	llâh	le'anehu
onları mutlaka sapıtacağım	belirli bir pay	senin kullarından alacağım	Elbette	Ve o da dedi	Allah	o şeytana lanet etti

وَلَا مَنِيْنَهُمْ وَلَا مَرْئَتْهُمْ فَلْيَبْتَكَنْ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْئَتْهُمْ

veleümürannehüm	zâne len'âmi	feleyübettükünne	veleümürannehüm	veleümenniyennehüm
onlara emredeceğim de	hayvanların kulaklarını	yaracaklar	ve onlara emredeceğim de	onları boş kuruntulara sokacağım

فَلْيَغْيِرْنَ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ

fekad hasira	min dünî llâhi	veliyenm	şşeytâne	yettehiżi	vemeny	halka llâh	feleyügayyirunne
şüphesiz o uğramış olur	Allah'ı bırakıp da	dost	şeytani	edinirse	Kim	Allah'ın yaratışını	değiştirecekler

خُسْرَانًا مُبِينًا يَعْدُهُمْ وَيُمْنِيْهِمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ

şşeytânü	vemâ ye'idühümü	veyümenñihim	ye'idühüm	husrânenmmübînâ
Oysa şeytanın	onlara vaadi bir şey değildir	ve onları boş umutlarla oyalar	Şeytan onlara vaad eder	apaçık bir ziyana

إِلَّا غُرُورًا أُولَئِكَ مَاوِيْهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

mehi'sâ	'anñâ	velâ yecidüne	cehennemü	ülâike me/vâhüm	gurûrâ	illâ
kurtulmak için çare	Ondan	bulamazlar	cehennemdir	Bunların varacakları yer	aldatmadan	başka

114. Bir sadaka vermeyi yahut iyilik yapmayı ve yahut da insanlar arasını düzeltmeyi emreden(ler) inki hariç, onların aralarındaki gizli gizli konuşmalarının çoğunda hiçbir hayır yoktur. Kim bunları sırf Allah'ın rızasını kazanmak için yaparsa, yakında ona büyük bir mükafat vereceğiz.

115. Kim kendisine doğru yol besbelli olduktan sonra Peygamber'e karşı çıkar, müminlerin yolundan başkasına uyup giderse onu döndüğü yolda bırakır ve cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir gidiş yeridir.

116. Şüphesiz Allah kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında dilediğini bağışlar. Allah'a ortak koştan, muhakkak ki, derin bir sapıklığa düşmüştür.

117. Onlar, Allah'ı bırakırlar da, yalnız dişilere taparlar. Böylece ancak inatçı şeytana tapmış olurlar.

118-119. Allah o şeytana lanet etti. Ve o da: «Elbette senin kullarından belirli bir pay alacağım, onları mutlaka sapıtacağım, onları boş kuruntulara sokacağım, ve onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar, onlara emredeceğim de Allah'ın yaratışını değiştirecekler» dedi. Kim Allah'ı bırakıp da şeytani dost edinirse, şüphesiz o, apaçık bir ziyana uğramış olur.

120. Şeytan onlara vaad eder ve onları boş umutlarla oyalar. Oysa şeytanın onlara vaadi, aldatmadan başka bir şey değildir.

121. Bunların varacakları yer cehennemdir. Ondandır kurtulmak için çare bulamazlar.

122. İman edip iyi işler yapanları da altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağız, orada ebedî olarak kalacaklardır. Bu, Allah'ın gerçek vaadidir. Allah'dan daha doğru sözlü kim olabilir?

123. (İş), ne sizin kuruntunuza, ne de kitap ehlinin kuruntusuna göredir. Kötülük yapan, o yüzden cezalandırılır. O, kendisine Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı bulabilir.

124. Erkek veya kadın, kim mümin olur da güzel amellerden işlerse, işte onlar cennete girerler. Zerre kadar da haksızlığa uğratılmazlar.

125. İyilik yaparak kendisini Allah'a teslim eden ve İbrahim'in dinine dosdoğru olarak tâbi olan kimseden, din bakımından daha iyi kim olabilir? Allah, İbrahim'i dost edinmişti.

126. Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Allah, her şeyi kuşatıcıdır.

127. Kadınlar hakkın da senden fetva isterler. De ki: Onlar hakkındaki fetvayı size Allah veriyor: Yazılmış hakları olan mirası kendilerine vermediğiniz ve nikahlanmayı istemediğiniz öksüz kızlar ve zavallı çocuklara ve bir de yetimlere adaletle davranmanız hakkın da Kitap'ta size okunan âyetler vardır. Sizin her yaptığınız iyiliği, muhakkak Allah bilir.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى

tecr	cennâtin	senüdhilühüm	ssâlihâti	ve'amilû	vellez ne menû
akan	cennetlere	sokacağız	iyi işler	yapanları da	İman edip

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ

eşdeku	vemen	hakkâ	ve'de llâhi	ebedâ	fihâ	hâlidine	lenhâru	min tehtihe
daha doğru	kim olabilir?	Bu, gerçek	Allah'ın vaadidir	ebedî	orada	olarak kalacaklardır	ırmaklar	altlarından

مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۖ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ

menyye'mel	ehli lkitâb	velâ emâniyyi	biemâniyyiküm	leyse	klâ	mine llâhi
yapan	ne de kitap ehlinin	kuruntusuna	(İş), ne sizin kuruntunuza	göre değildir	sözlü	Allah'dan

سَوْءًا يُجْزَى بِهِ وَلَا يَجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۖ وَمَنْ

vemen	velâ neşrâ	velîyyenv	min dünî llâhi	lehü	velâ yecid	bihi	yücze	süeny
kim	ne de bir yardımcı	ne bir dost	Allah'tan başka	O, kendisine	bulabilir	o yüzden	cezalandırılır	Kötülük

يَعْمَلُ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ

yedhulüne	feulâike	vehüve mü/minün	ev ünsâ	min zekerin	mine ssâlihâti	ye'mel
girerler	işte onlar	mümin olur da	veya kadın	Erkek	güzel amellerden	işlerse

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۖ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ

vechehu	mimmen esleme	dinenm	ehsenü	vemen	nekîrâ	velâ yüzlemüne	lcennete
kendisini	teslim eden	din bakımından	daha iyi	kim olabilir?	Zerre kadar da	haksızlığa uğratılmazlar	cennete

لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ

ibrahîme	llâhü	vettehaže	hanîfâ	millete ibrahîme	vettebe'a	vehüve mühsinüv	lillâhi
İbrahim'i	Allah	edinmişti	dosdoğru olarak tâbi olan	ve İbrahim'in dinine	kimseden	iyilik yaparak	Allah'a

خَلِيلًا ۖ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

biküllî şeyin	llâhü	vekâne	fî lerd	mâ ve	fî ssemavâti	mâ	velillâhi	halîlâ
her şeyi	Allah	ve olandır	yerde olanların	hepsi ve	Göklerde	o şeyler ki	Allah'ındır	dost

مُحِيطًا ۖ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۖ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ

vemâ yütlâ	fîkinne	yüftüküm	llâhü	kuli	fî nnisâ /	veyesteftüneke	mmühtâ
âyetler vardır	Onlar hakkındaki	fetvayı size veriyor	Allah	De ki	Kadınlar hakkında	senden fetva isterler	kuşatıcıdır

عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ

mâ kütibe lehünne	llet lâ tü/tünehünne	fî yetâme nnisâi	fî lkitâbi	'aleyküm
yazılmış hakları olan mirası	kendilerine vermediğiniz	öksüz kızlar	hakkında Kitap'ta	size okunan

وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا

veen tekûmû	mine lvidânî	velmüsted'afine	en tenkihühünne	vetergabüne
davranmanız	çocuklara	ve zavallı	nikahlanmayı	ve istemediğiniz

لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۖ

'al'mâ	bihi	kâne	llâhe	feinne	min hayrin	vemâ tef'alû	bilkiş	liyetâmâ
bilir	onu	olandır	Allah	muhakkak	iyiliği	Sizin her yaptığınız	adaletle	ve bir de yetimlere

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا

'aleyhimâ cünâha felâ i'râdan ev nüşûzen mim be'lihâ hâfet mraetün veini
onlara bir günah yoktur kendisinden yüz çevirmesinden yahut geçimsizliğinden kocasının endişe ederse bir kadın Eğer

أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ

lenfüsü veühgirati hayr veşşulhu şulhâ beynehumâ ennyüşlihâ
Zaten nefisler hazırdır hep hayırlıdır Sulh bir sulh yapmalarında aralarında düzeltmelerinde

الشَّخَّ وَإِنْ تَحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

habirâ bimâ te'melûne kâne lââhe feinne vetettekû vein tühsinû şşühh
haberdardır yaptıklarınızdan olandır Allah şüphesiz ve geçimsizlikten sakınırsanız Eğer iyi geçinir kıskançlığa

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا

felâ temilû velev haraştümbeyne nnisâi en te'dilû velen testetû
kapılıp da her yönden ne kadar uğraşsanız Kadınlarınız arasında adaletli davranmaya buna güç yetiremezsiniz

كُلَّ الْمِيلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ

lââhe feinne vetettekû vein tüşlihû kelmü'allekâh fetezerûhâ külle lmeyle
Allah şüphesiz ve haksızlıktan korunursanız Eğer arayı düzeltir askıya alınmış gibi diğerini bırakmayın Bari birisine tamamen

كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ

lââhü vekâne min se'atih küllenm lââhü yügni veinyeteferrakâ rah mâ kâne gafûrâr
Allah'ın olandır geniş lutfuyla onların Allah muhtaç bırakmaz Eğer karı-koca birbirlerinden ayrılacak olurlarsa ve esirgeyicidir çok bağışlayıcı

وَاسِعًا حَكِيمًا وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا

veşşaynâ velekad fî lerd mâ ve fî ssemâvâti mâ velillâhi hak mâ vâsi'an
emrettik andolsun ki yerde ne varsa hep- si ve Göklerde hepsi Allah'ındır hikmeti büyüktür lutfu geniştir

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ

feinne vein tekfurû lââh ttekû eni veiyâküm min kabliküm lkitâbe llezine ütû
biliniz ki Eğer inkâr ederseniz Allah' tan korkmanızı diye ve size Sizden önce kendilerine kitap verilenlere

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا وَلِلَّهِ مَا

mâ velillâhi hamdâ ganiyyen lââhü vekâne fî lerd mâ ve fî ssemâvâti mâ lillâhi
hepsi Allah'ındır hamd ve senâ O'na yakışır hiçbir şeye muhtaç değildir Allah ve olandır yerde ne varsa hep- si ve göklerde hepsi Alla- h'ındır

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ

yüzhîbküm inyyeşe/ veklâ billâhi vekefâ vemâ fî lerd fî ssemâvâti
sizi giderir de Eğer Allah dilerse Vekil olarak Allah yeter ve yerde ne varsa Göklerde

أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا مَنْ كَانَ يُرِيدُ

kâne yürdü men kadîrâ 'alâ zâlike lââhü vekâne biâharin veye/ti eyyühe nnâsü
isterse, bilsin ki Kim kadirdir buna Allah Ve olandır başkalarını getirir Ey insanlar!

ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

beşirâ sem'am lââhü vekâne velâbirâh şevâbü ddünyâ fe'inde lââhi şevâbe ddünyâ
ve çok iyi görendir her şeyi çok iyi işiten Allah olandır ve ahiret nimeti dünya sevabı da Allah katındadır dünya nimetini

128. Eğer bir kadın kocasının geçimsizliğinden, yahut kendisinden yüz çevirmesinden endişe ederse, aralarında bir sulh yapmalarında, onlara bir günah yoktur. Sulh hep hayırlıdır. Zaten nefisler kıskançlığa hazırdır. Eğer iyi geçinir ve geçimsizlikten sakınırsanız, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

129. Kadınlarınız arasında her yönden adaletli davranmaya ne kadar uğraşsanız buna güç yetiremezsiniz. Bari birisine tamamen kapılıp da diğerini askıya alınmış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve haksızlıktan korunursanız, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

130. Eğer karı-koca birbirlerinden ayrılacak olurlarsa, Allah, onların her birini geniş lutfuyla muhtaç bırakmaz. Allah'ın lutfu geniştir, hikmeti büyüktür.

131. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size Allah'tan korkmanızı emrettik. Eğer inkâr ederseniz, biliniz ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, hamd ve senâ O'na yakışır.

132. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter.

133. Ey insanlar! Eğer Allah dilerse sizi giderir de başkalarını getirir. Ve Allah, buna kadirdir.

134. Kim dünya nimetini isterse, bilsin ki dünya ve ahiret nimeti Allah katındadır. Allah her şeyi çok iyi işiten ve çok iyi görendir.

135. Ey iman edenler! Adaleti ayakta tutan ve kendiniz, ana-babanız ve yakın akrabanız aleyhine de olsa, yalnız Allah için şahitlik eden kimse-ler olunuz. Zira zengin de olsa, fakir de olsa, Allah ikisine de (sizden) daha yakındır. Nefsinizin arzusuna uyarak adalet-ten uzaklaşmayın. Eğer (şahitlik ederken) dilini-zi eğer, bükerseniz veya çekinirseniz, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan ha-berdardır.

136. Ey iman edenler! Allah'a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği Kitab'a, ve daha önce in-dirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamber-lerini ve ahiret gününü inkâr ederse sapıklığın en koyusuna düşmüş olur.

137. İman edip sonra inkâr eden, sonra iman edip tekrar inkâr eden, sonra da inkârlarında ileri gidenleri Allah ne bağış-layacak, ne de doğru yola eristirecektir.

138. Münafıklara da ha-ber ver ki, kendileri için çok acı bir azab vardır.

139. Onlar, müminleri bı-rakıp kâfirleri dost edini-yorlar. Onların yanında iz-zet ve şeref mi arıyorlar? Hâlbuki bütün izzet ve şe-ref Allah'a aittir.

140. Allah size Kitab (Kur'an) da: «Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiği-ni ve onlarla alay edildiği-ni işittiğiniz zaman, baş-ka bir söze geçmedikle-ri müddetçe, o kâfirlerle oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi olursunuz» diye hüküm indirdi. Mu-hakkak ki Allah, münafıkların ve kâfirlerin hep-sini cehennemde topla-yacaktır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ

evi enfüsüküm veleve 'alâ lillâhi şühedâe bilkisti kavvâmine kûnû yâ eyyühâ llezîne âmenû
ve-ya ve kendiniz aleyhine de olsa için Allah şahitlik eden kimseler Adaleti ayakta tutan olunuz Ey iman edenler!

الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ أَنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أُولَىٰ بِهَمَّا فَلَا تَتَّبِعُوا

felâ tettebi'û bihîmâ evlâ fellâhü ev fekirân ganiyyen inyekün lekribin ve lvâlideyni
uyarak ikisine de (sizden) daha yakındır Allah fakir de Zira zengin de olsa olsa yakın akrabanız ve ana-babanız

الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

habîrâ bimâ te'melûne kâne llâhe feinne tûridû ev vein telvû en te'dilû lhevâ
haberdardır yaptıklarınızdan olandır Allah şüphe-siz çekinirseniz Eğer dilinizi eğer, bükerseniz adaletten uzaklaşmayın Nefsinizin arzusuna

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ

'alâ rasûlihî llezî nezzele velkitâbi verasûlihî billâhi âminû yâ eyyühâ llezîne âmenû
Peygamberine indirdiği Kitab'a Peygamberine Allah'a iman edin Ey iman edenler!

وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ

verusûlihî vekütübihî vemelâiketihî billâhi yekfur vemeny min kabl llezî enzele velkitâbi
peygamber-lerini kitaplarını meleklerini Allah'ı inkâr ederse Kim ve daha önce indirdiği kitaba

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ

şümme keferû şümme inne llezîne âmenû dalelem be'dâ fekad dalle velyevmi lâhirl
sonra inkâr eden sonra İman edip sapıklığın en koyusuna düşmüş olur ve ahiret gününü

آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ

velâ liyehdiyehüm lehüm liyegfirâ llâhü lem yekûni zdâdû küfrâ şümme keferû şümme âmenû
ne de doğru eristirecektir olar ne bağışla-yacak Allah değildir inkârlarında ileri gidenleri sonra tekrar inkâr eden sonra iman edip

سَبِيلًا بَشَرِ الْمُنَافِقِينَ بَأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ

ellezîne yettehiżûne 'azâben elîmâ bienne lehüm lmünâfikîne beşşirl sebîlâ
ediniyorlar çok acı bir azab kendileri için vardır Münafıklara da haber ver ki yola

الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَتُهُنَّ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ

l'izzete feinne l'izzete 'indehümü eyebteğûne min dûni lmü'minîn evliyâe lkâfirîne
bütün izzet ve şeref Hâlbuki izzet ve şeref Onların yanında mi arıyorlar? Onlar, müminleri bırakıp dost kâfirleri

لِلَّهِ جَمِيعًا وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ

yükferu âyâtî llâhi en izâ semi'tüm fi lkitâbi 'aleyküm vekad nezzele lillâhi cem'â
inkâr edildiğini Allah'ın âyetlerinin işittiğiniz zaman Kitab (Kur'an) da Allah size diye hüküm indirdi Allah'a aittir

بَهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ

innekü'm fi hadîsin gayrihî hattâ yehûdû me'ahüm felâ tek'udû bihâ veyüstefezû bihâ
Aksi halde siz de başka bir söze geçmedikleri müddetçe o kâfirlerle oturmayın ve onlarla alay edildiğini

إِذَا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

cem'â fi ce'henneme velkâfirîne câmi'u lmünâfikîne llâhe inne mişlühüm izenm
hepsini cehennemde ve kâfirlerin münafıkların toplayacaktır Allah Muhadidâk ki onlar gibi olursunuz o za-man

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ

me'aküm elem nekünm kâlû mine lâhî fethunm leküm fein kâne biküm ellezîne yeterabbesûne
Biz sizinle beraber değil miydik? derler Allah tarafından bir zafer size Eğer nasip olursa Onlar sizi gözetleyip dururlar

وَأَنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْذِ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمْ

venemne'küm 'aleyküm elem nestehvîz kâlû neş'bün zaferden ilkâfirine vein kâne
sizi korumadık mı? Size üstünlük sağlayarak derler neş'bün zaferden bir payı kâfirlerin Şayet olursa

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ

ilkâfirine lâhî velenyee'ale yevme lqiyameh beyneküm yehkümü fellâhî mine lmü/minin
kâfirlere Allah vermeyecektir kıyamet gününde aranızda hükmünü verecektir Allah müminlerden

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ

hâdî'uhüm ve'hüve lâhe yühâdî'üne lmünâfikine inne seblâ 'ale lmü/minine
onların oyunlarını başlarına geçirecektir Hâlbuki Allah'ı aldatmaya çalışırlar Münafıklar Şüphesiz hiçbir yol müminlerin aleyhine

وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُتَالَىٰ يُرَآؤُنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ

lâhe velâ yezkürüne nnâse yürâ'üne küselâ kâmû ilâ şsalâti veizâ kâmû
Allah'ı anarlar insanlara gösteriş yaparlar tembel tembel kalkarlar Onlar, namaza kalktıkları zaman

إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ

yüglili vemeny ilâ hâulâ/ velâ ilâ hâulâi lâ beyne zâlike müzebzebine illâ kal lâ
doğru yoldan saptırsa kimi şu kâfirlere ne de bu müminlere bağlanırlar Ne Münafıklar, küfür ile iman arasında bocalamaktadırlar pek az

اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ

lkâfirine lâ tettehîzû yâ eyyühâ llezîne amenû seblâ lehû felen tecide lâhî
kâfirleri edinmeyin Ey iman edenler! kurtuluş yolu sen ona bulamazsın Allah

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أْتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

sültanenmmüb.nâ 'aleyküm illâhî en tec'alû etür'düne min dünî lmü/minin evliyâe
apaçık bir delil mi Kendi Allah'a vermek istiyorsunuz? Müminleri bırakıp da dost

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٤﴾

neş'râ lehûm velen tecide mine nnâr fî dderki lesfeli lmünâfikine inne
bir yardım edici de Onlara bulamazsın cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar münafıklar Şüphesiz ki

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ

illâhî dnehüm veehlesû billâhî ve'tesamû veehlehû llezîne tâbû illâ
Allah için dinlerine samimi olarak bağlananlar müstesna Allah'a sarılanlar ve durumlarını düzeltenler tevbe edenler Ancak

فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٥﴾

ecran 'azmâ lmü/minine lâhî vesefve yü/ti me'a lmü/minin feülâike
büyük bir mükafat müminlere Allah verecektir müminlerle beraberdirler İşte bunlar

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٦﴾

'al mâ şâkiran lâhî vekâne veamentüm in şekertüm bi'azâbiküm lâhî yef'alû mâ
ve her şeyi bilendir şükredenlerin mükafatını veren Allah olandır ve iman edersiniz Eğer şükreder size azabı Allah yapar ne

141. Onlar sizi gözetleyip dururlar. Eğer Allah tarafından size bir zafer nasip olursa: «Biz sizinle beraber değil miydik?» derler. Şayet kâfirlerin zaferden bir payı olursa: (Bu defa da onlara): «Size üstünlük sağlayarak sizi müminlerden korumadık mı?» derler. Allah, kıyamet gününde aranızda hükmünü verecektir. Allah, müminlerin aleyhine kâfirlere hiçbir yol vermeyecektir.

142. Münafıklar, Allah'ı aldatmaya çalışırlar. Hâlbuki Allah, onların oyunlarını başlarına geçirecektir. Onlar, namaza kalktıkları zaman tembel tembel kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar. Allah'ı pek az anarlar.

143. Münafıklar, küfür ile iman arasında bocalamaktadırlar. Ne bu müminlere bağlanırlar, ne de şu kâfirlere. Allah kimi doğru yoldan saptırsa, sen artık ona kurtuluş yolu bulamazsın.

144. Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?

145. Şüphesiz ki münafıklar, cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar. Onlara bir yardım edici de bulamazsın.

146. Ancak tevbe edenler, durumlarını düzeltenler, Allah'a sarılanlar ve Allah için dinlerine samimi olarak bağlananlar müstesna. İşte bunlar müminlerle beraberdirler. Allah, müminlere büyük bir mükafat verecektir.

147. Eğer şükreder ve iman ederseniz Allah size azabı ne yapar? Allah, şükredenlerin mükafatını veren ve her şeyi bilendir.

148. Allah, zulme uğrayanların dışında, çirkin sözün açıkça söylenmesinden hoşlanmaz. Allah her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla bilendir.

149. Bir hayrı açıklar yahut gizlerseniz, yahut da bir kötülüğü bağışlarsanız, biliniz ki, Allah da çok bağışlayıcıdır, her şeye hakkıyla kadirdir.

150. Onlar, Allah'ı ve peygamberlerini inkâr ederler, Allah ile peygamberlerinin arasını ayırmak isterler. «Kimine inanırız, kimini inkâr ederiz» derler. Bu ikisinin (imanla küfrün) arasında bir yol tutmak isterler.

151. İşte onlar gerçek kâfirlerdir. Biz de kâfirlere alçaltıcı bir azab hazırlamışızdır.

152. Allah'a ve peygamberlerine iman edenler ve onlar arasında ayırım yapmayanlara (Allah) pek yakında mükafatlarını verecektir. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

153. Kitap ehli, senden, kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyorlar. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişler ve: «Allah'ı bize açıkça göster» demişlerdi. Haksızlıkları sebebiyle onları yıldırım çarptı. Sonra kendilerine açık deliller geldiği halde buzağıyı (tanrı) edinmişlerdi. Onları bundan dolayı da affettik. Ve Musa'ya açık bir delil (yetki) verdik.

154. Söz vermeleri için Tur dağına üzerlerine kaldırdık. Onlara: «O kapıdan secde ederek girin» dedik. Yine onlara: «Cumartesi yasağını çiğnemeyin» dedik ve onlardan sağlam bir söz aldık.

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

'al'mâ semî'an ilâhü vekâne men zulim illâ mine lğavli bissüi lcehira ilâhü lâ yühıbbü
hakkıyla her şeyi Allah ve olandır zulme dışın- da sözün çirkin açıkça söylenmesinden Allah hoşlanmaz

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا

kadîrâ kâne 'afüvven ilâhe felne 'an süin te'fû ev tühfühü ev hayran in tübdü
her şeye hak- çok bağışlayıcıdır Allah da biliniz ki bir kötülüğü bağışlarsanız yahut da gizlerseniz yahut Bir hayrı açıklar

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ

verusülîhi beyne ilâhi ennyüferrikû veyürüdne verusülîhi billâhi inne illezhine yekfürüne
ile peygam- Allah arasını ayırmak isterler ve peygam- Onlar, Allah'ı inkâr ederler

وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ

beyne zâllike ennyettehizû veyürüdne bilbe'dinv venekfürü bibe'dinv nü/minü veyekülüne
Bu ikisinin (imanla küfrün) arasında tutmak isterler kimini inkâr ederiz Kimine inanırız derler

سَبِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

'azâbânmümühinâ ilkâfirine vee'tednâ hakk lkâfirüne üläike hüümü sebilâ
alçaltıcı bir azab Biz de kâfirlere hazırlamışızdır gerçek kâfirlerdir İşte onlar bir yol

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ

sevfe üläike minhüm beyne ehadinm velem yüferrikû verusülîhi billâhi vellezhine âmenü
(Allah) pek işte onlar onlar ve arasında ayırım yapmayanlara ve peygamber- Allah'a iman edenler

يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ

ehlü lkitâbi yeselüke rahimâ gafûrâr ilâhü vekâne ücûrahüm yû/tihim
Kitap ehli senden istiyorlar çok merhametlidir çok bağışla- Allah ve olandır mükafatlarını verecektir

أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ

min zâllike ekbera müsâ fekad seelû mine ssemâi kitâbânm 'aleyhim en tünezzile
bundan daha büyüğünü Musa'dan istemişler ve gökten bir kitap kendilerine indirmeni

فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا

ttehazû şümme bizulmihim şşâ'ikatü feehezethümü cehraten ilâhe erinâ fekalû
(tanrı) edinmiş- Sonra Haksızlıkları sebe- yıldırım onları çarptı açıkça Allah'ı bize göster demişlerdi

الْعَجَلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ

müsâ veyteynâ 'an zâlik fe'afevnâ lbeyyinâtü mim be'di mâ cæethümü l'ide
Ve Musa'ya (yetki) verdik Onları bundan dolayı da affettik açık deliller kendilerine geldiği halde buzağıyı

سُلْطَانًا مُّبِينًا ۝ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا

dhlû lehümü vekulnâ bim sâkihim ttûra fevkahümü verafe'nâ sülânemmübânâ
girin Onlara dedik Söz vermeleri için Tur dağına üzerlerine kaldırdık açık bir delil

الْبَابِ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝

m sâkan gal zâ minhüm veehaznâ fi ssebtî lâ te'dü lehüm vekulnâ süccedenv lbâbe
sağlam bir söz ve onlardan aldık Cumartesi yasağını çiğnemeyin Yine onlara dedik secde ederek O kapıdan

فَبِمَا نَقُضُهُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ

bigayrı haklınıv lembiyâe vekatilihimü biâyâtı ilâhî veküfrihim mîsâkahüm febimâ nekdihim
haksız yere peygamberlerini öldürmeleri Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri Verdikleri sözden dönmeleri

وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

illâ kalîlâ felâ yû/minûne biküfrihim 'aleyhâ ilâhü tabe'a bel gulf kulûbünâ vekavlihim
Pek azı hariç onlar inanmazlar inkârları sebebiyle onların kalplerini Allah mühürlemiştir Doğrusu kılıftır kalblerimiz ve demelerinden dolayı (başlarına türlü belalar verdik)

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا

katelnâ innâ vekavlihim bühtânen 'azmâ 'alâ meryeme vekavlihim vebiküfrihim
öldürdük Bir de Biz demeleridir büyük bir iftira. Meryem'e ve bulunmalarıdır (Kalblerinin mühürlenmesinin diğer bir sebebi de İsa'yı) inkâr etmeleri

الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ

veinlelhum şübbihâ velâkin vemâ şalebühü vemâ katelühü rasûle ilâhî İmesiha 'isâ bne meryeme
Gerçekte onlara İsa gibi Fakat öldür gösterildi dükleri kimse ne de astılar Oysa onu ne öldürdüler Allah'ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih'i

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ

vemâ katelühü ttibâ'a zzann illâ min 'ilmin bihi mâ lehum minhi lefi şekkinm fihi llezine htelefû
Onu öldürmediler zanna uyuyorlar Sa-dece bir bilgileri O hususta yoktur ondan yana tam bir kuşku içindedirler Onun hakkında anlaşmazlığa düşenler

يَقِينًا بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

min ehli kitâbi veinm hakimâ 'azzen ilâhü vekâne ileyhî ilâhü afe'ahü ber yeknâ
Kitap ehlinde hiçbir kimse yoktur ki hikmet sahibidir aziz (daima üstün)dir Allah ve olandır kendisine Allah onu yükseltmiştir Fakat kesinlikle

إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا فَبِظُلْمٍ

febizulminm şehidâ 'aleyhim yekünü veyevme ikyâmeti kable mevtihi bihi illâ leyû/minenne
zulmetmeleri şahitlik onlara edecektir Kıyamet gününde o ölmeden önce (İsa'ya) iman etmiş olmasın

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

'an sebîli ilâhî vebışaddihim lehum ühillet tayyibâtin 'aleyhim harramnâ mine llezine hâdû
Allah yolundan ve alıkoymaları daha önce kendilerine helâl kılınan temiz şeyleri kendilerine haram kıldık Yahudilerin

كَثِيرًا وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ

bilbâtîl emvâle nnâsi veeklihim vekad nühû 'anhû rribâ veehzihimü keşirâ
haksız yere ve insanların mallarını yemeleri sebebiyle yasaklandıkları halde faiz almaları birçok kimseleri

وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا لَكِنَّ الرَّا سِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ

minhüm fi l'îlmi rrâsihûne lekini 'azâben elimâ minhüm ilkâfirine vee'tednâ
onlardan ilimde derinleşmiş olanlar Fakat can yakıcı bir azap Onlardan kâfir olanlara hazırladık

وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ

şsalâte velmükîmine min kablike vemâ ünzile ileyke bimâ ünzile yû/minûne velmü/minûne
Onlar, namazı kılan ve senden önce indirilenlere sana indirilene iman ederler ve iman edenler

وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

ecran 'azmâ ülkâke senü'thim velyevmi l'âhir billâhî velmü/minûne zzekâte velmü/tüne
büyük bir mükafat İşte onlara vereceğiz ve ahiret gününe Allah'a iman edenlerdir zekât veren

155. Verdikleri sözden dönmeleri, Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, haksız yere peygamberlerini öldürmeleri ve «kalblerimiz kılıftır» demelerinden dolayı (başlarına türlü belalar verdik). Doğrusu Allah, inkârları sebebiyle onların kalplerini mühürlemiştir. Pek azı hariç onlar inanmazlar.

156. (Kalblerinin mühürlenmesinin diğer bir sebebi de İsa'yı) inkâr etmeleri ve Meryem'e büyük bir iftira da bulunmalarıdır.

157. Bir de «Biz Allah'ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük» demeleridir. Oysa onu ne öldürdüler, ne de astılar. Fakat öldürdükleri kimse, onlara İsa gibi gösterildi. Onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, ondan yana tam bir kuşku içindedirler. O hususta bir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Onu kesinlikle öldürmediler.

158. Fakat Allah onu kendisine yükseltmiştir. Allah, aziz (daima üstün)dir, hikmet sahibidir.

159. Kitap ehlinde hiçbir kimse yoktur ki, ölmeden önce ona (İsa'ya) iman etmiş olmasın. Kıyamet gününde o, onlara şahitlik edecektir.

160-161. Yahudilerin zulmetmeleri ve birçok kimseleri Allah yolundan alıkoymaları, yasaklandıkları halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri sebebiyle daha önce kendilerine helâl kılınan temiz şeyleri haram kıldık. Onlardan kâfir olanlara can yakıcı bir azap hazırladık.

162. Fakat onlardan ilimde derinleşmiş olanlar ve iman edenler, sana indirilene ve senden önce indirilenlere iman ederler. Onlar, namazı kılan, zekât veren, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlerdir. İşte onlara büyük bir mükafat vereceğiz.

163. Muhakkak biz, Nuh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a torunlarına, İsa'ya, Ey-yûb'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur'u verdik.

164. Daha önce sana anlattığımız peygamberlerle, anlatmadığımız başka peygamberlere de (vahyettik). Ve Allah Musa ile de konuştu.

165. Peygamberleri müjdeciler ve azab habercileri olarak gönderdik ki, peygamberlerden sonra insanların Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın. Allah mutlak üstündür, yegane hikmet sahibidir.

166. Fakat Allah, sana indirdiğini kendi ilmiyle indirmiş olduğuna şahitlik eder. Melekler de buna şahitlik ederler. Allah'ın şahitliği de kafidir.

167. Şüphesiz inkâr edip, insanları Allah yolundan alıkoyanlar, derin bir sapıklığa düşmüşlerdir.

168. Muhakkak Allah, inkâr edenleri ve zulmedenleri ne bağışlar, ne de doğru bir yola iletirir.

169. Onları ancak cehennemnin yoluna (iletecek ve) onlar orada ebedî olarak kalacaklardır. Bu ise Allah'a çok kolaydır.

170. Ey insanlar, Resul size, Rabb'inizden hakkı (gerçeği) getirdi. Kendi yararınıza olarak ona inanın. Eğer inkâr ederseniz, bilin ki göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا

veevhaynâ mim be'dihî vennebiyyîne ilâ nûhin v kemâ evhaynâ ileyke evhaynâ innâ
vahyettik ondan sonra gelen ve peygamberlere Nuh'a vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik biz

إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ

veeyyûbe ve'isâ velesbâti veye'kûbe veishâka veismâ'ile ilâ ibrahîme
Ey-yûb'a İsa'ya torunlarına Yakub'a İshak'a İsmail'e İbrahim'e

وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۚ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ

kad kaşşnâhum verusûlen zebûrâ dâvûde ve'teynâ vesüleymân ve'hârûne veyûnûse
anlattığımız peygamberlerle Zebur'u Davud'a da verdik ve Süleyman'a da Harun'a Yunus'a

عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

teklîmâ mûsâ ilâhü vekelleme: 'aleyk lem nekşûhum verusûle min kablu 'aleyke
bir konuşma ile Musa ile de Allah'la konuştu sana anlatmadığımız başka peygamberlerle de (vahyettik) Daha önce sana

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ

hucetüm 'ale ilâhî linnâsi liellâ yekûne vemünzirine mübeşşirine rusûlenm
bir bahaneleri Allah'a karşı insanların olmasın ve azab habercileri olarak gönderdik ki müjdeciler Peygamberleri

بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۚ لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ

ileyke bimâ enzele yeşhedü ilâhü lakinî hakîmâ 'azizen ilâhü vekâne be'de rusûl
sana indirdiğini olduğuna şahitlik eder Allah Fakat yegane hikmet sahibidir mutlak üstündür Allah ve olandır peygamberlerden sonra

أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

ilez'ne keferû inne şehîdâ billâhî vekefâ yeşhedûn velmelâiketü b'ilîmî enzelelû
inkâr edip Şüphesiz şahitliği de Allah'ın kafidir buna şahitlik ederler Melekler de ilmiyle kendi indirmiş

وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَوْظَلَمُوا

vezalemû inne ilez'ne keferû dalelem be'dâ kad dallû 'an sebîli ilâhî veşaddû
ve zulmedenleri Muhakkak, inkâr edenleri derin bir sapıklığa düşmüşlerdir insanları Allah yolundan alıkoyanlar

لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۚ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ

tarîka cehenneme illâ tarîka velâ liyehdiyehüm liyegfira lehüm ilâhü lem yekûni
cehennem yoluna Onları ancak ne de doğru bir yola iletirir ne bağışlar Allah değildir

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۚ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

yâ eyyühe nnâsü yesîrâ 'ale ilâhî zâlike vekâne ebedâ fi'hâ bâlid ne
Ey insanlar çok kolaydır Allah'a Bu ise ve olandır ebedî olarak onlar orada kalacaklardır

قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَامْنُوا خَيْرًا لَكُمْ

leküm hayrâl fe'minû mirrabbiküm bilhakki rrasûlû kad câekümü
Kendi yararınıza olarak ona inanın Rabb'inizden hakkı (gerçeği) Resul size getirdi

وَأَنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ مَافِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ

hakîmâ 'alîmen ilâhü vekâne velerd fî ssemâvâti mâ lillâhî feinne vein tekfûrû
hikmet sahibidir bilendir Allah ve olandır ve yerde olanların göklerde hepsi Allah'ındır bilin ki Eğer inkâr ederseniz

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ

illâ lhakk 'ale llâhi velâ tekûlû fî diniküm lâ teglû yâ ehle lkitâbi
ancak doğru olanı ve Allah hakkında söyleyin Dininizde taşkınlık etmeyin Ey kitab ehli!

إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقِيَهَا إِلَى مَرْيَمَ

ilâ meryeme elkâfâ vekelimetühî rasûlû llâhi lmesihu 'isâ bnû meryeme innemâ
Meryem'e atmış olduğu kelimesi Allah'ın elçisi Meryem oğlu İsa Mesih sadece

وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ إِنَّتُمْ خَيْرَ الْكُفِّ

leküm hayrâl intehû selâseh velâ tekûlû verusûlihî billâhi fe'minû minhî verûhunm
Kendi yararınız için buna son verin (Allah) üçtür demeyin ve peygamberlerine inanın O'ndan ve bir ruhtur

إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

mâ ve fî ssemâvâtî mâ lehî lehû veled ennyekûne sübhânehû ilâhünvvâhid llâhü innemâ
hep- ve Göklerdeki hepsi O'nundur çocuk sahibi olmaktan O yüce (münezzeh)dir tek bir ilâhtır Allah Muhakkak ki

فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۚ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا

'abdel ennyekûne lmesihu lenyystenkife vekilâ billâhi vekefâ fî lerd
bir kulu olmaktan Hiçbir zaman Mesih de çekinmez Vekil olarak Allah yeter yerdekilerin

لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ

veyestekbir 'an 'ibâdetihî yestenkif vemeny velâ lmelâiketü lmuḥarrabûn lillâhi
ve büyüklük taslarsa bilsin ki O'na kulluk etmekten çekinir Kim Allah'a yakın melekler de Allah'ın

فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ṣṣâlihâti ve'amilû feemmâ llezîne amenû cem'â ileyhi feseyeshürühüm
güzel işler yapanlara gelince İnanıp hepsini huzuruna O, onların toplayacaktır

فَيُوَفِّيهِمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا

veemmâ llezîne stenkefû min feğlihî veyezdühüm ücûrahüm feyüveffihim
Allah'a kulluktan çekinip ve lütfundan onlara daha fazlasını da verecektir onların mükafatlarını eksiksiz ödeyecek

وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dünü llâhi lehüm velâ yecidûne 'azâben el menv feyü'azzibühüm vestekberû
ve onlar Allah'dan başka kendile- ne, bulamayacaklardır şiddetli bir şekilde azab edecek büyüklük taslayanlara da

وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۚ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ

mirrabbiküm bürhânüm kad câeküm yâ eyyühe nnâsü velâ neşirâ veliyyenv
Rabbinizden bir delil Size (Muhammed) geldi Ey insanlar! ne de bir yardımcı bir dost

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ

bihi ve'teşamû billâhi feemmâ llezîne amenû nûrânmmübînâ ileyküm veenzelnâ
O'na sımsıkı sarılanları Allah'a inanıp apaçık bir nur ve size indirdik

فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ۚ

sirâtanmmüstekmâ ileyhi veyehdihim vefeglînv minhü fî rahmetim feseyüdühühüm
dosdoğru yola ve kendi- iletecektir ve lutfâ kendisinden bir rahmet sokacak

171. Ey kitab ehli! Dininizde taşkınlık etmeyin ve Allah hakkında ancak doğru olanı söyleyin! Meryem oğlu İsa Mesih, sadece Allah'ın elçisi, Meryem'e atmış olduğu kelimesi ve O'ndan bir ruhtur. Allah'a ve peygamberlerine inanın (Allah) üçtür demeyin. Kendi yararınız için buna son verin. Muhakkak ki Allah tek bir ilâhtır. O, çocuk sahibi olmaktan yüce (münezzeh)dir. Göklerdeki ve yerdekilerin hepsi O'nundur. Vekil olarak Allah yeter.

172. Hiçbir zaman Mesih de Allah'ın bir kulu olmaktan çekinmez, Allah'a yakın melekler de. Kim O'na kulluk etmekten çekinir ve büyüklük taslarsa bilsin ki O, onların hepsini huzuruna toplayacaktır.

173. İnanıp güzel işler yapanlara gelince, onların mükafatlarını eksiksiz ödeyecek ve lütfundan onlara daha fazlasını da verecektir. Allah'a kulluktan çekinip büyüklük taslayanlara da şiddetli bir şekilde azab edecek ve onlar Allah'dan başka kendilerine ne bir dost, ne de bir yardımcı bulamayacaklardır.

174. Ey insanlar! Size Rabbinizden bir delil (Muhammed) geldi ve size apaçık bir nur indirdik.

175. Allah'a inanıp O'na sımsıkı sarılanları (Allah), kendisinden bir rahmet ve lutfâ sokacak ve kendisine varan dosdoğru yola iletecektir.

176. Senden fetva istiyorlar. Deki: «Allah size kelâle (babasız ve çocuksuz kimse) nin mirası hakkında hükmünü açıklıyor: Çocuğu olmayan, fakat kız kardeşi bulunan bir kişi ölürse, bıraktığı malın yarısı o (kız kardeşi)nundur. Çocuğu olmayan kız kardeş ölürse, erkek kardeş ona varis olur. Eğer (ölenin) iki kız kardeşi varsa, bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer kardeşler erkek ve kız olurlarsa, erkeğin hissesi, iki kızın hissesi kadardır. Şaşırmamanız için Allah size (hükümlerini) açıklıyor. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

5. MÂİDE SÜRESİ

Medine döneminde inmiştir. 120 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Ey iman edenler! Sözleşmeleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymamanız şartıyla, çeşitli hayvanlar size helal kılındı. Ancak haram oldukları size okunacak olanlar müstesna. Şüphesiz Allah dilediği hükmü verir.

2. Ey iman edenler! Allah'ın alâmetlerine, haram aya, kurbanlık hediyelere, gerdanlıklarına ve Rablerinden lutf ve rıza bekleyerek Kabe'ye yönelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınız zaman avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan çevirdiklerinden dolayı bir topluma karşı olan kininiz, sizi saldırıya sevk etmesin. İyilik ve takva üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çetindir.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ

veleh ülehi leledünv leyse ileleke mruun ini fi lkelâlehi yüftüküm ilâhü kuli yesteftünek
bulunan Çocuğu olmayan ölürse bir kişi fakat kelâle (babasız ve çocuksuz kimse)nin hükmünü açıklıyor Allah Deki Senden fetva istiyorlar

أَخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مِمَّا تَرَكَ وَهُوَ رِثَةٌ إِن لَّمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا اثْنَتَيْنِ

fein kânetâ şneteyni veled illem yekülleâ velhüve yerisühâ mâ terak nişfü feleâ o (kız kardeşi)nundur ühtün kız kardeşi
Eğer (ölenin) iki kız kardeşi varsa Çocuğu olmayan kız kardeş ölürse erkek kardeş ona varis olur bıraktığı malın yansı

فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِن كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ

felizzekeeri venisâen ricâlenv vein kânü ihveter mimmâ terak şşülüşâni felehümâ
erkeğin hissesi ve kız olurlarsa erkek Eğer kardeşler bıraktığının üçte ikisi onlarındır

مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن تَصِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

'al'm biküllü şeyin vellâhü en teğillü leküm ilâhü yübeyyinü hazzî lünseyeyn mişlü
hakkıyla bilendir her şeyi Allah Şaşırmamanız için size Allah (hükümlerini) açıklıyor iki kızın hissesi kadardır

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

MÂ-İDEH | MÂİDE SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhirrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ

'aleyküm mâ yütlâ illâ be'îmetü len'âmi leküm ühillet bil'ukûd evfü yâ eyyühâ llez ne âmenü
size okunacak olanlar müstesna çeşitli hayvanlar size helal kılındı Sözleşmeleri yerine getirin Ey iman edenler!

غَيْرِ مُجْلَى الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llez ne âmenü yürid mâ yehkümü llâhe linne veentüm hurum şşaydi mühillî gayra
Ey iman edenler! dilediği şeye hükmü verir Allah Şüphesiz İhramlı iken avlanmayı helal saymamanız şartıyla

لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِينَ

velâ âmm ne velâ lkalâide velâ lhedye velâ şşehra lharâme şe'âira llâhi lâ tühillü
yönelenlere gerdanlıklarına ve kurbanlık hediyelere haram aya Allah'ın alâmetlerine sakın saygısızlık etmeyin

الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا

feştâdû veizâ haleltüm verigvânâ mirrabbihim feglenm yebteğüne lbeyte lharâme
avlanabilirsiniz İhramdan çıktığınız zaman ve rıza Rablerinden lutf bekleyerek Kabe'ye

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا

vete'âvenü en te'tedü 'ani lmesjidi lharâmi en şaddüküm şene nû kavmin velâ yecrimenneküm
yardımlaşın saldırıya Mescid-i Haram'dan Sizi çevirdiklerinden dolayı bir topluma karşı olan kininiz sizi sevk etmesin

عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

şed dü l'ikâb llâhe inne llâhi vettekû vel'udvâni 'ale lişmi velâ te'âvenü vettekv 'ale lbirri
azabı çetindir Alla- Çün- Alla- h'in kü 'h'tani korkun ve düşmanlık günah üzerinde yardımlaşmayın ve takva İyilik üzerinde

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ

bihi	liğayri ilâhi	vemâ ühille	velehmü lbinziri	veddemü	Imeytetü	'aleykümü	hurrimet
Allah'tan başkasının adı anılarak		kesilen	domuz eti	kan	Leş	size	haram kılındı

وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ

mâ zekkeytü	illâ	vemâ ekele ssebü'u	vennehatü	velmüteraddiyetü	velmevkûzetü	velmünhanikatü	
canlı iken kesmedikleriniz	dışında	canavar yırtmış olup da	boynuzlanmış	yukardan düşmüş	vurulmuş	boğulmuş	

وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ

yeise	elyevme	fisk	zâliküm	bilezlâm	veen testeksimü	'ale nnüşubi	vemâ zûbiha
ümitsizliğe düşmüşlerdir	Bugün	doğru yoldan çıkmaktır	Bunların hepsi	ve fal oklarıyla	kısmet (şans) aramanız	dikili taşlar (putlar) üzerine	boğazlanan hayvanlar

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ

dineküm	leküm	ekmetü	elyevme	vehşevn	felâ teħşevhüm	min dniküm	llezine keferü
dininizi	size	kemale erdirdim	Bugün	benden korkun	Onlardan korkmayın	dininize karşı	kâfirler

وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ

mehmeşatin	dturra fi	femeni	dinâ	lislâme	lekümü	veraditü	ni'met	'aleyküm	veetmemtû
açlıktan	daralır	Kim	din olarak	İslâmı	Size	beğendim	nimetimi	üzerinizdeki	tamamladım

غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ

lekümü	ühille	kul	leħüm	ühille	mâzâ	yeselüneke	rahim	gafûrur	ilâhefeinne lîlîsmîn	gayra mütecânifil
Size	helal kılındı	De ki	kendilerine	helal kılındığını	neyn	Sana soruyorlar	merhamet edendir	bağışlayan	Allah	Çünkü günahla istekle yönelmeden bunlardan yemek zorunda kalırsa, ona günah yoktur

الطَّيِّبَاتِ وَمَا عَلَّمْتُمُ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فُكُلُوا

fekülû	ilâh	mimmâ 'allemekümü'tü	'allimûneħünne	mükellibine	mine lcevârihi	vemâ 'allemtüm	ttayyibâtü
yiyin	Allah'ın	size öğrettiğinden	öğreterek	alıştırarak	avcı hayvanların	yetiştirdiğiniz	iyi ve temiz şeyler

مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

ser'ufu lhisâb	ilâhe l'inne	ilâh	vettekû	'aleyhi	vezkürü sme ilâhi	'aleyküm	mimmâ emsekne
hesabı çabuk görendir	Allah Mu-hakkakı	Allah'tan	korkun	ve üzerine	Allah'ın adını anın (besmele çekin)	sizin için	tuttuklarını

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ

vetâ'âmüküm	leküm	hillül	lkitâbe	llezine ütû	vetâ'âmü	ttayyibât	lekümü	ühille	elyevme
sizin yiyeceğiniz de	size	helal olduğu gibi	Kendilerine kitap	verilenlerin	yiyecekleri	iyi ve temiz şeyler	size	helal kılındı	Bugün

حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

lkitâbe	mine llezine ütû	velmühşanâtü	mine lmü/minâti	velmühşanâtü	leħüm	hillül
kendilerine kitap	verilenlerden	namuslu hür kadınlar	Ve müminlerden hür kadınlar	olanlarıyla	onlara	helâldir

مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي

velâ mütteħizî	gayra müsâfihine	mühşin ne	ücürâħünne	izâ teytümühünne	min kabliküm
tutmaksızın	zina etmeksizin	iffetli	mehirlerini	namuslu bir şekilde ödediğiniz takdirde, size helâldir	ve sizden önce

أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

mine lħâsirîn	fi lâħirati	vehüve l'amelüh	fekad habita	bil mâni	vekfür	vemeny	ehdân
zarara uğrayanlardır	ahirette	ve o	ameli	boşa gitmiş olur	imani	inkâr ederse	Her kim gizli dost

3. Leş, kan, domuz eti, Allah'tan başkasının adı anılarak kesilen; boğulmuş, vurulmuş, yukardan düşmüş, boynuzlanmış, canavar yırtmış olup da canlı iken kesmedikleriniz; dikili taşlar (putlar) üzerine boğazlanan hayvanlar ve fal oklarıyla kısmet (şans) aramanız size haram kılındı. Bunların hepsi doğru yoldan çıkmaktır. Bugün kâfirler, dininize karşı ümitsizliğe düşmüşlerdir. Onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün dininizi kemale erdirdim, size nime-timi tamamladım. Size din olarak İslâmı beğendim. Kim açlıktan daralır, günaha istekle yönelmeden bunlardan yemek zorunda kalırsa, ona günah yoktur. Çünkü Allah bağışlayan, merhamet edendir.

4. Sana, kendilerine neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki: «Size iyi ve temiz şeyler helal kılındı.» Allah'ın size öğrettiğinden öğreterek yetiştirdiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarını yiyecekleri size helal olduğu gibi, sizin yiyeceğiniz de onlara helâldir. Ve müminlerden iffetli hür kadınlar ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden namuslu hür kadınlar, zina etmeksizin, gizli dost tutmaksızın, namuslu bir şekilde mehirlerini ödediğiniz takdirde, size helâldir. Her kim imanı inkâr ederse, ameli boşa gitmiş olur ve o, ahirette zarara uğrayanlardır.

5. Bugün size iyi ve temiz şeyler helal kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri size helal olduğu gibi, sizin yiyeceğiniz de onlara helâldir. Ve müminlerden iffetli hür kadınlar ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden namuslu hür kadınlar, zina etmeksizin, gizli dost tutmaksızın, namuslu bir şekilde mehirlerini ödediğiniz takdirde, size helâldir. Her kim imanı inkâr ederse, ameli boşa gitmiş olur ve o, ahirette zarara uğrayanlardır.

6. Ey iman edenler! Namaz kılmaya kalktığınız zaman, yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın. Başlarınızı meshedin, iki topuğa kadar da ayaklarınızı yıkayın. Eğer cünüp iseniz temizlenin. Hasta iseniz, yahut yolculukta iseniz, yahut biriniz abdest bozmaktan gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız, su da bulamamışsanız, temiz bir toprağa teyemmüm edin. Bunun için de yüzlerinizi ve ellerinizi o toprakla meshedin. Allah size bir güçlük çıkarmak istemiyor, fakat sizi temizlemek ve şükredesiniz diye de üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor.

7. Allah'ın, üzerinizdeki nimetini ve «İşittik, itaat ettik» dediğinizde sizden aldığı ve kendisiyle sizi bağladığı ah-dini hatırlayın. Allah'tan korkun, çünkü Allah göğüslerin özünü çok iyi bilir.

8. Ey iman edenler, Allah için hakkı ayakta tutanlar ve adaletle şahitlik yapanlar olunuz. Bir kavme olan kininiz, sizi adaletsizliğe sevketmesin. Adaletli olun, çünkü o, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Allah, iman edenlere ve salih amel işleyenlere şöyle vaad etmiştir: Onlar için mağfiret ve büyük bir mükafat vardır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

vücûhüküm

yüzlerinizi

fâğsilû

yıkayın

ilâ şşalâti

Namaz kılmaya

izâ kumtüm

kalktığınız zaman

yâ eyyühâ illezine âmenû

Ey iman edenler!

وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ

ile lke'beyn

iki topuğa kadar da

veercüleküm

ayaklarınızı yıkayın

biruûsiküm

Başlarınızı

vemsehû

meshedin

ile lmerâfiki

dirseklere kadar

veeydiyeküm

ve ellerinizi

وَأِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ

câe

gelmişse yahut

ev

yolculukta iseniz yahut

küntüm merdâ

Hasta iseniz

vein

eğer

fâtahherû

temizlenin

vein küntüm cünüben

Eğer cünüp iseniz

أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا

feteyemmemû

teyemmüm edin

mâen

su da

felem tecidû

bulamamışsanız

nnisâe

kadınlara

lamestümû

dokunmuşsanız

mine lğâti

abdest bozmaktan

ehadünnminküm

biriniz

صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ

ilâhû

Allah

mâ yürdü

istemiyor

minh

o toprakla

veeydiküm

ve ellerinizi

bivücûhiküm

Bunun için de yüzlerinizi

fâmsehû

meshedin

sa'idan tayyiben

temiz bir toprağa

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهَّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ

ni'metehû

üzerinizdeki nimetini

velyütimme

ve tamamlamak

liyutahhiraküm

sizi temizlemek

yürdü

istiyor

velâkin

fakat

min haracinv

bir güçlük

'aleyküm

size

liyec'ale

çıkarmak

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ

vem'sâkahû

ahdini

'aleyküm

üzerinizdeki

ni'mete ilâhi

Allah'ın, nimetini

vezkürû

hatırlayın

le'alleküm teşkürûn

şükredesiniz diye de

'aleyküm

size

الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

'alimüm

çok iyi bilir

ilâhe

Allah

inne

çünkü

ilâh

Allah'tan

vettekû

korkun

vee'tâ'nâ

itaat ettik

semi'nâ

ve işittik

kultüm

dediğinizde

iz

zaman

sizden aldığı ve kendisiyle sizi bağladığı

بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ

şühedâe

ve adaletle şahitlik

lillâhi

Allah için

kavvâmine

ayakta tutanlar

kûnû

yapanlar olunuz

yâ eyyühâ illezine âmenû

Ey iman edenler

bizâti şşudûr

göğüslerin özünü

بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَى إِلَّا تَعْدِلُوا إِعْدِلُوا هُوَ

hüve

çünkü o

i'dilû

Adaletli olun

'alâ ellâ te'dilû

adaletsizliğe

şene'nû kavmin

Bir kavme olan kininiz

velâ yecrimenneküm

sizi sevketmesin

bilkisti

hakkı

أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَعَدَ اللَّهُ

ilâhû

Allah

ve'ade

şöyle vaad etmiştir

bimâ te'melûn

yaptıklarınızdan

habirum

haberdardır

ilâhe

Allah

inne

Şüphesiz

ilâh

Allah'tan

vettekû

korkun

takvaya

daha yakındır

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝

veecrun 'azim

ve büyük bir mükafat vardır

megfiratünv

mağfiret

le'hüm

Onlar için

şşalihâti

ve salih amel

ve'amilû

işleyenlere

illezine âmenû

iman edenlere

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

eshâbü lcehim ûlâike bi'âyâtinâ vekezzebû vellezîne keferû
cehennemliktirler işte onlar ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince inkâr eden

10. Inkâr eden ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar, cehennemliktirler.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ

kavmün hemme iz ilâhî 'aleyküm ni'mete żkürû yâ eyyühâ llezîne âmenû
bir yeltenmiş de Hani size olan Allah'ın nimetini hatırlayın Ey iman edenler!

11. Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk size el uzatmaya (tecavüze) yeltenmişti de, O

أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ

ilâh vettekû 'anküm eydiyeühüm fekeffe eydiyeühüm ileyküm enyyebsütû
Allah'tan korkun sizden O (Allah) onların ellerini çekmişti el size uzatmaya (tecavüze)

(Allah) onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan korkun. Müminler yalnız Allah'a dayansınlar.

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ

beni isrâil mîsâka ilâhü ehaze velekad lmü/minûn felyetevekkeli ve'ale ilâhî
İsrailoğulardan söz Allah almıştı Mûminler dayansınlar yalnız Allah'a

12. Allah, İsrailoğulardan söz almıştı. İçlerinden on iki müfettiş göndermiştik...

وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمْ

leîn ekamtümü me'aküm inn ilâhü vekâle nek bâ şney 'aşera minhümü vebe'asnâ
dosdoğru kıldığınız sizinle beraberim Ben, muhakkak Allah şöyle demişti müfettiş on iki İçlerinden göndermiştik

Allah şöyle demişti: « Ben, muhakkak sizinle beraberim. Namazı dosdoğru kıldığınız, zekât verdiğiniz, peygamberlerime iman ettiğiniz ve onlara yardımda bulunduğunuz, (mallarınızı) Allah yolunda güzelce sarfettiğiniz takdirde, günahlarınızı mutlaka örter ve sizi altından ırmaqlar akan cennetlere korum. Fakat sizden her kim de, bundan sonra küfrederse, dosdoğru yoldan sapmış olur.

الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمْ

veekradtümü ve'azzertümühüm birusül ve mentüm zzeke te ve teytümü şşalte
sarfettiğiniz takdirde ve onlara yardımda bulunduğunuz, (mallarınızı) peygamberlerime iman ettiğiniz zekât verdiğiniz Namazı

Allah

اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا لَّا كُفْرَانَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا تَدْخِلْنَكُمْ

veleüd hilenneküm 'anküm seyyiâtiküm leukeffiranne kardan hasanel ilâhe
ve sizi günahlarınızı mutlaka örter güzelce Allah yolunda

Allah

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ

minküm be'de zâlike kefera femen lenhâr min tehtihe tecri cennâtin
sizden bundan sonra küfrederse Fakat her kim de ırmaklar altından akan korum cennetlere

Allah

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ فَبِمَا نَقْضُهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ

le'annâhüm mîsâkahüm febimâ nekdihim sevâe ssebil fekad dalle
onları lanetledik Sözlerini bozduktan için dosdoğru yoldan sapmış olur

Allah

وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا

venesû 'anmmevâdihî lketime yüharrifüne kâsiyeih kulûbehüm vece'alnâ
unuttular yerlerinden Kelimelen değiştiriyorlar katılaştırdık ve kalblerini hale getirdik

Allah

حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا

illâ minhüm 'alâ bâinetinm velâ tezâlü tettali'u mimmâ zükürü bih hazzanm
hariç daima onlardan hainlik görürsün Uyarıldıkları şeyden pay almayı

Allah

قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

lmühsin yühibbü ilâhe inne vesfeh 'anhüm fe'fü minhüm kal lenm
güzel davrananları sever Allah Çünkü aldırma Yine de onları affet İçlerinden pek azı

Allah

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا

fenesû	mîsâkahüm	ehaznâ	neşârâ	innâ	vemine liezne kâlû
unutmuşlardı	söz	almıştık	hristiyanız	Biz	diyenlerden de

حَقًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ

velbeğgâe	l'adâvete	beyneñhümü	feeğraynâ	mimmâ zükürü bih	hazzanm
kin ve	düşmanlık	Biz de onların arasına	soktuk	Onlar da kendilerine hatırlatılan şeylerin	çoğunu

إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

birâm kânû yeşne'un	llâhü	vesevfe yünebbiühümü	ilâ yevmi lkiymeh
ne yapmış olduklarını	Allah	onlara elbette haber verecektir	kıyamete kadar sürecek

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا

keş'ranm	leküm	yübeyyinü	rasûlünâ	kad cæeküm	yâ ehle lkitâbi
çoğunu	size	açıklayan	peygamberimiz	size geldi	Ey kitap ehli!

مِمَّا كُنْتُمْ تَخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ

'an keş'r	veye'fû	mine lkitâbi	mimmâ küntüm tühfüne
çoğundan da	vazgeçen	Kitaptan	gizlemiş olduğunuz şeylerin

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ

llâhü	bifi	yeħdi	vekitâbünmübîn	nûrunv	mine llâhi	kad cæeküm
Allah	o kitabla	iletir	ve apacık bir kitap da	bir nur	Allah'tan	Ayrıca size gelmiştir

مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمُ مِنَ الظُّلُمَاتِ

mine zzulümâti	veyühricühüm	sübüle sselâmi	ridvânehü	meni ttebe'a
karanlıklardan	Onları çıkarır	selamet yollarına	rızasına uygun	hareket edenleri

إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ لَقَدْ

lekad	ilâ şirâtinmüstekim	veyeħdihim	biiznihi	ilâ nnûri
Muhakkak ki	dosdoğru yola	ve onları sevk eder	izniyle	aydınlığa

كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ

femen	kul	küve lmes hu bnü meryem	inne llâhe	liezne kâlû	kefera
kim	(Onlara) de ki	ancak Meryemoğlu İsa Mesih'tir	Allah	diyenler	kâfir olmuşlardır

يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

lmes ha bne meryeme	enyyühlike	in erâde	şeyen	mine llâhi	yemlikü
Allah, Meryemoğlu İsa Mesih'i	helak etmek	istese	engel	O'na (Allah'a)	olabilir?

وَأُمُّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerdi	mülkü ssemâvâti	velillâhi	cem'â	fî lerdî	vemen	veümmeñi
yerin	Göklerin	Allah'a aittir	bütün	yeryüzündekileri	ve o kimseler ki	anasını

وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

kad'r	'al külli şeyin	vellâhü	mâ yeşâ/	yeħluku	vemâ beyneñhümâ
kadirdir	her şeye	Allah	O, dilediğini	yaratır	ve ikisi arasındakilerin mülkiyeti sadece

14. «Biz hristiyanız» diyenlerden de söz almıştık. Onlar da kendilerine hatırlatılan şeylerin çoğunu unutmuşlardı. Biz de onların arasına, kıyamete kadar sürecek kin ve düşmanlık soktuk. Allah, ne yapmış olduklarını onlara elbette haber verecektir.

15. Ey kitap ehli! Kitaptan gizlemiş olduğunuz şeylerin çoğunu açıklayan, çoğundan da vazgeçen peygamberimiz size geldi. Ayrıca size, Allah'tan bir nur ve apacık bir kitap da gelmiştir.

16. Allah o kitabla rızasına uygun hareket edenleri selamet yollarına iletir. Onları izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve onları dosdoğru yola sevk eder.

17. Muhakkak ki, «Allah, ancak Meryemoğlu İsa Mesih'tir» diyenler kâfir olmuşlardır. (Onlara) de ki: «Allah, Meryemoğlu İsa Mesih'i, anasını ve bütün yeryüzündekileri helak etmek istese O'na kim engel olabilir?» Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin mülkiyeti sadece Allah'a aittir. O, dilediğini yaratır. Allah, her şeye kadirdir.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُل فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ

yü'azzibüküm felime kul veehibbâuhi ebnâü llâhi nehnü venneşârâ lyeहुदु वेक़ाleti
size azap ediyor? Öyleyse, De ki ve sevgilileriyiz! Allah'ın oğulları Biz ve Hristiyanlar Bir de Yahudiler dediler

بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ

velillâhi menyyeşâ/ veyü'azzibü limenyyeşâü yeğfiru mimmen halek beşerunmi entüm bel bişünübiküm
Allah'ındır dilediğini de azap eder O, dilediğini bağışlar Onun yarattıklarından bir beşer-siniz siz Doğru-su günahlarınızdan dolayı

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

yâ ehle lkitâbi lmeşir veileyhi vemâ beynehumâ velerdi mülkü ssemâvâti
Ey ehl-i kitap! Sonunda dönüş Onadır ve aralarındakilerin yerin Göklerin egemenliği

قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا

mâ cāenâ en tekûlû mine rrusûli 'alâ fetratinm leküm yübeyyinû rasûlünâ kad cāeküm
Bize gelmedi demeyesiniz diye Peygamberlerin arasının kesildiği zamanda fetret zamanında size tatlı ve acı gerçekleri açıklayan rasulümüz size geldi

مِّنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

kadir 'alâ külli şeyin vellâhi venezir beşirunv fekad cāeküm velâ nezir mim beşiriv
gücü yeter her şeye Allah'ın ve uyarıcı bir müjdeleyici İşte size geldi ve uyarıcı hiçbir müjdeci

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ

fiküm iz ce'ale 'aleyküm ni'mete llâhi źkürü yâ kavmi likavmihi mûsâ kâle veiz
İçinizden çıkarmış size verdiği Allah'ın nimeti düşünün Ey halkım! halkına Musa şöyle demişti Bir zamanlar

أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَيْكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ يَا قَوْمِ

yâ kavmi mine l'âlemin ehadenm mâ lem yû/ti ve'leküm mülûken vece'aleküm embiyâe
Ey halkım! âlemlerden hiçbirine vermediği şeyleri size vermişti krallar sizi yapmış peygamberler

ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ

'alâ edbâriküm velâ terteddû leküm llâhi lletî ketebe lerda lmukaddesete dhulû
arkanıza dönmeyin size Haydi, Allah'ın bahşettiği Arz-ı Mukaddes'e, Kutsal Topraklara girin

فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا

veinnâ kavmen cebbârîne inne fihâ yâ mûsâ kâlû fetenkalibû bâsirin
biz zorba bir topluluk Orada var Ey Musa! (Onlar şöyle) dediler yoksa pişman olursunuz

لَن ندخلها حتى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

dâhilün feinnâ minhâ feinyehrucû minhâ hattâ yehrucû len nedhulehâ
gireriz biz de oradan Eğer çıkarlarsa onlar oradan çıkmadıkça oraya girmeyiz

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ

dhulû 'aleyhimü lbâb 'aleyhimâ llâhi en'ame mine llezîne yehâfûne raculâni kâle
Üzerlerine saldırın, kapıyı tutun kendilerine Allah'ın nimet verdiği Onların o korktukları kimselerden iki adam çıkıp şöyle dedi

فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْكُمُ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

in kuntüm mü/minin fetevekkelû ve'ale llâhi galibûne feinneküm feizâ dehbaltümûhû
Eğer gerçekten müminlerseniz güvenin Allah'a galipsinizdir muhakkak siz Bir kere oraya girdiniz mi

18. Bir de Yahudiler ve Hristiyanlar, "Biz, Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz!" dediler. De ki: "Öyleyse, niçin günahlarınızdan dolayı size azap ediyor? Doğrusu siz, Onun yarattıklarından bir beşersiniz. O, dilediğini bağışlar, dilediğini de azap eder. Göklerin, yerin ve aralarındakilerin egemenliği Allah'ındır. Sonunda dönüş, Onadır."

19. Ey ehl-i kitap! Peygamberlerin arasının kesildiği zamanda, fetret zamanında, "Bize hiçbir müjdeci ve uyarıcı gelmedi" demeyesiniz diye, size tatlı ve acı gerçekleri açıklayan rasulümüz size geldi. İşte size bir müjdeleyici ve uyarıcı geldi. Allah'ın her şeye gücü yeter.

20. Bir zamanlar Musa, halkına şöyle demişti: "Ey halkım! Allah'ın size verdiği nimeti düşünün: İçinizden peygamberler çıkarmış, sizi krallar yapmış, size âlemlerden hiçbirine vermediği şeyleri vermişti."

21. "Ey halkım! Haydi, Allah'ın size bahşettiği Arz-ı Mukaddes'e, Kutsal Topraklara girin, arkanıza dönmeyin, yoksa pişman olursunuz."

22. (Onlar şöyle) dediler: "Ey Musa! Orada zorba bir topluluk var, onlar oradan çıkmadıkça, biz oraya girmeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa, biz de gireriz."

23. Onların o korktukları kimselerden Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki adam çıkıp şöyle dedi: "Üzerlerine saldırın, kapıyı tutun. Bir kere oraya girdiniz mi, muhakkak siz galipsinizdir. Eğer gerçekten müminlerseniz, Allah'a güvenin."

24. (Sözlerine devamla şöyle) dediler: "Ey Musa! Onlar orada bulundukça, biz oraya ebediyyen girmeyiz. Haydi sen **Rabb**inle git, ikiniz savaşın, biz işte burada oturacağız."

25. (Bunun üzerine Musa şöyle) dedi: "Ey **Rabbim**! Görüyorsun, ben nefsimle kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. Bizimle günahkâr halkın arasını ayır!"

26. **Allah** şöyle buyurdu: "Artık orası onlara kırk yıl haramdır. Oldukları yerde sersem sersem dolaşıp duracaklar. O günahkâr topluluk için üzülmel!"

27. Onlara Adem'in iki oğlunun kıssasını hakkıyla oku. Hani ikisi birer yakınlık sunmuşlardı da, birinden kabul edilmiş, diğeri edilmemişti. (Sunduğu kabul edilmeyen), "Seni kesinlikle öldüreceğim!" dedi. Diğeri ise şöyle dedi: "**Allah**, ancak muttakilerinkini kabul eder."

28. "Yemin olsun, sen beni öldürmek için bana elini uzatsan da, ben seni öldürmek için sana elimi uzatacak değilim! Ben, âlemlerin **Rabbi** olan **Allah'tan** korkarım."

29. "Ben, senin hem benim günahımı, hem de kendi günahını yüklenip cehennemliklerden olmanı isterim." İşte, zalimlerin cezası budur.

30. Bunun üzerine nefsi, kendisine kardeşini öldürmeyi kolay gösterdi. O da tuttu, onu öldürdü. Sonra hüsrana uğrayanlardan oldu.

31. Derken **Allah**, kardeşinin cesedini nasıl örteceğini ona göstermek için, yeri eşeleyen bir karga gönderdi. "Eyvah! Şu karga kadar olup da, kardeşimin cesedini örtemekten âciz mi kaldım?!" dedi. Pişman olanlardan oldu.

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنَنذُرُكَ لَنَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ

verabbükü ente fâzheb fi hâ mâ dâmû ebedenm len nedhulehâ innâ yâ mûsâ kâlû
Rabb'inle Haydi sen git Onlar orada bulundukça ebediyyen oraya girmeyiz biz Ey Musa! dediler

فَقَاتِلْ إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي

veehi nefsi illâ lâ emlikü innî rabbi kâle kâ'idûn hâhûnâ innâ fekâtîlâ
kardeşimden nefsimle başkasına söz geçiremiyorum ben Ey Rabbim! Musa şöyle dedi oturacağız işte burada biz ikiniz savaşın

فَاغْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ

'aleyhim müharrametün feinnehâ kâle vebeyne lkavmi lfâsikin beynenâ fâfruk
onlara haramdır Artık orası Allah şöyle buyurdu günahkâr halkın arasını Bizimle ayır

أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

'ale lkavmi lfâsikin felâ te/se fî lergî yet:hûne senehî erbe'ine
O günahkâr topluluk için üzülmeye Oldukları yerde sersem sersem dolaşıp duracaklar yıl kırk

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلُ مِنْ أَحَدِهِمَا

min ehadihimâ fetükubbile kurbânen karrabâ iz bilhakk nebee bney ademe 'aleyhim vetlû
birinden kabul edilmiş ikisi birer yakınlık sunmuşlardı da Hani hakkıyla Adem'in iki oğlunun kıssasını Onlara oku

وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

mine lmüttekîn lââfû yetekabbelü innemâ kâle leektülennek kâle mine lahar velem yütekabbel
muttakilerinkini Allah kabul eder. ancak Diğeri ise Sen kesinlikle öldüreceğim! dedi diğerinden edilmemişti

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِكَ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي

innî liektülek ileyke yediye bibâsitiny enâ mâ litektüleni yedeke ileyye leim besette
Ben seni öldürmek için sana elimi uzatacak değilim ben Yemin olsun, sen beni öldürmek için elini bana uzatsan da

أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِثْمُكَ فَتَكُونَ

fetekûne veismike biismî en tebue üridü innî rabbe l'âlemin lââfe ehâfû
olmanı hem de kendi günahını hem benim günahımı senin yüklenip isterim Ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım

مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ

nefsühû lehû fetavve'at cezâu zzâlimin vezâlike min eşhâbi nnâr
nefsi kendisine kolay gösterdi zalimlerin cezası işte budur cehennemliklerden

قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ

yebhaşû gurâbâ lââfû febe'aşe mine lhâsirin feesbeha fekatelehû katle ehî
eşeleyen bir karga Derken Allah gönderdi Sonra hüsrana uğrayanlardan oldu O da tuttu, onu öldürdü kardeşini öldürmeyi

فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ

e'aceztü yâ veyletâ kâle sevete ehî yûvârî keyfe liyüriyehû fî lergî
âciz ni kaldım? Eyvah! dedi kardeşinin cesedini örteceğini nasıl ona göstermek için yeri

أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْأَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّارِ ﴿٣١﴾

mine nnâdimin feesbeha sevete ehî fevâriye misle hâzâ lğurâbi en ekûne
Pişman olanlardan oldu. kardeşimin cesedini örtemekten Şu karga kadar olup da

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَآئِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا

nefsem	katele	men	ennehû	'alâ benî isrâîle	ketebnâ	min edi zâlik
bir insanı	öldürürse	Kim	kitabta şunu	İsrail oğullarına	bildirdik	Bu nedenden dolayı

بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ

vemen	cemî'â	nnâse	katele	fekeenemâ	fî lerdî	fesâdin	ev	bigayri nefsin
Kim de	bütün	insanları	öldürmüş gibi olur	sanki	yeryüzünde	bir bozgunculuğa karşılık olmaksızın	ya da	insana karşılık olmaksızın

أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا

rusûlünâ	câethûm	velekad	cemî'â	nnâse	ehyâ	fekeenemâ	ehyâhâ
rasullerimiz	onlara geldi	Yemin olsun ki	bütün	insanların	hayatını kurtarmış gibi olur	sanki	bir insanın hayatını kurtarırsa

بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ

lemüsrifûn	fî lerdî	be'de zâlike	minhûm	inne keşîrânım	şümme	bilbeyyînâti
ozgunculuk ve cinayette aşırı gitmektedirler	yeryüzünde	bütün bunların ardından	içlerinden	birçoğu	Sonra	mucizelerle

إِنَّمَا جَزَاُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ

fî lerdî	veyes'avne	verasûlehu	ilâhe	llezîne yühâribûne	innemâ cezâû
yeryüzünde	çalışanların	ve rasulüne	Allah'a	savaş açanların	cezası

فَسَادًا أَن يَقْتُلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ

veercülühüm	eydihim	tükatta'a	ev	yüşallebü	ev	ennyükattelü	fesâden
ve ayaklarının	elleri	kesilmesi	veya	asılmaları	veya	öldürülmeleri	bozgunculuk yapmaya

مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ

velehum	fî ddünyâ	hizyûn	lehum	zâlike	mine lerdî	yünfev	ev	min hilâfin
kendilerine vardır	dünyada çekecekleri	bir zillettir	onların	Bu	bulundukları yerden	sürülmekten başka bir şey değildir	veya	çapraz

فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ

min kabii en tekdirû	'aleyhim	llezîne tâbû	illâ	'azâbün 'azîm	fî lâhîrati
elinize geçirmeden önce		tövbe edenler olursa	Ancak	büyük bir azap	Ahirette ise

فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

ilâhe	ttekû	yâ eyyühâ llezîne âmenû	rahîm	gafûrur	enne ilâhe	fe'lemû
Allah'tan	korkun	Ey iman edenler!	ve çok acıyan olduğunu	çok bağışlayan	Allah'ın	bilin

وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

le'alleküm tüflihûn	fî sebîlihi	vecâhidû	ivesilete	ileyhi	vebtégû
Kurtuluşa erebilesiniz	Onun yolunda	cihad edin	vesile	Ona yaklaşmaya	ve arayın

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ

vemişlehu me'afû	cemî'anv	mâ fî lerdî	lev enne lehum	llezîne keferû	inne
ve bir o kadarı daha	bütün	yeryüzündekiler	onların olsa	o kâfirler var ya	Şüphesiz

لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

'azâbün elim	velehum	minhûm	mâ tükubbile	min 'azâbi yevmi lkyâmeti	liyeftedû bilhi
acı veren bir azap	Onlar için vardır	bu kendilerinden	kesinlikle kabul edilmez	bunları kıyamet gününün azabından	kurtulmak için fide verecek olsalar

32. Bu nedenden dolayı, İsrail oğullarına kitapta şunu bildirdik: Kim bir insanı, insana karşılık olmaksızın ya da yeryüzünde bir bozgunculuğa karşılık olmaksızın öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir insanın hayatını kurtarırsa, sanki bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur. Yemin olsun ki, rasullerimiz onlara mucizelerle geldi. Sonra içlerinden birçoğu, bütün bunların ardından, yeryüzünde bozgunculuk ve cinayette aşırı gitmektedirler.

33. Allah'a ve rasulüne savaş açanların, yeryüzünde bozgunculuk yapmaya çalışanların cezası, öldürülmeleri veya asılmaları veya elleri ve ayaklarının çapraz kesilmesi veya bulundukları yerden sürülmekten başka bir şey değildir. Bu, onların dünyada çekecekleri bir zillettir. Ahirette ise, kendilerine büyük bir azap vardır.

34. Ancak elinize geçirmeden önce tövbe edenler olursa, (onları, bu şekilde cezalandırmayınız). Allah'ın, çok bağışlayan ve çok acıyan olduğunu bilin.

35. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve Ona yaklaşmaya vesile arayın. Onun yolunda cihad edin. Kurtuluşa erebilesiniz.

36. Şüphesiz o kâfirler var ya, bütün yeryüzündekiler ve bir o kadarı daha onların olsa, bunları kıyamet gününün azabından kurtulmak için fide verecek olsalar, bu kendilerinden kesinlikle kabul edilmez. Onlar için acı veren bir azap vardır.

37. Onlar, ateşten çıkmak isteyecekler, ancak oradan çıkacak değildir. Onlar için daimi bir azap vardır.

38. Hırsızlık yapan erkek ile hırsızlık yapan kadının ellerini kesin. Bu hüküm, yaptıklarına karşılık Allah tarafından konulan caydırıcı bir cezadır. Allah, çok güçlü, işini sağlam yapan ve yaptığına bir hikmet bulunandır.

39. Kim de yaptığı zulmün ardından tövbe edip kendini düzeltirse, elbette Allah onun tövbesini kabul buyurur. Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

40. Göklerin ve yerin egemenliğinin Allah'ın olduğunu bilmez misin? O, dilediğine azap eder, dilediğinin günahını örter. Allah'ın her şeye gücü yeter.

41. Ey peygamber! İnkârda yarış edenler, seni mahzun etmesin. Onlardan kimileri ağızlarıyla, "İman ettik!" derler. Oysa onların kalpleri, inanmamıştır. Yahudi olanlardan kimileri yalancılık yapmak için dinlerler, sana gelmeyen diğer bir topluluk için dinlerler. Yerli yerinde söylenen kelimeleri, sonradan değiştirip bozarlar. "Size böyle fetva verilirse onu alın, verilmezse sakının!" derler. Allah'ın sapmasını istediğine, sen Allah'a karşı onun için hiçbir şey yapamazsın. Onlar, Allah'ın kalplerini temizlemeyi istemediği kimselerdir. Onlar için dünyada bir aşağılanma vardır. Onlar için ahirette ise büyük bir azap vardır.

يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ

velehüm	minhâ	vemâ hüm bihâricine	mine nnâri	enyyehrucû	yür'düne
Onlar için vardır	ancak oradan	çıkacak değildir	Onlar, ateşten	çıkarak	isteyecekler

عَذَابٌ مُّقِيمٌ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً

cezâem	eydiye'hümâ	fekta'tu	vessârikatû	vessâriku	'azâbünmmükim
bir cezadır	ellerini	kesin	ile hırsızlık yapan kadının	Hırsızlık yapan erkek	daimi bir azap

بِمَا كَسَبَ نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ

mim be'di zulmihi	tâbe	femen	hakim	'azizün	vellâhü	mine llâh	nekelenm	bimâ kesebâ
yaptığı zulmün ardından	tövbe edip	Kim de	hikmet sahibidir	çok güçlü	Allah	Allah tarafından konulan	caydırıcı	Bu hüküm, yaptıklarına karşılık

وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ أَلَمْ تَعْلَمْ

elem te'lem	rahim	gafûrur	llâhe	inne	yetübü 'aleyh	llâhe	feinne	veeşleha
bilmez misin?	çok acıyandır	çok bağışlayan	Allah	Çünkü	onun tövbesini kabul buyurur	Allah	elbette	kendini düzeltirse

أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ

veyegfiru	menyyeşâü	yü'azzibü	velerdi	le'hü mülkü ssemâvâti	enne llâhe
günahını örter	O, dilediğine	azap eder	ve yerin	Göklerin egemenliğinin	Allah'ın olduğunu

لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ

lâ yehzünke	yâ eyyühâ rrasûlû	kadir	'alâ külli şeyin	vellâhü	limenyyeşâ/
seni mahzun etmesin	Ey peygamber!	gücü yeter	her şeye	Allah'ın	dilediğinin

الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ

biefvâhîhim	amennâ	kâlû	mine llezine	fî lküfri	llezine yüsâri'üne
ağızlarıyla	İman ettik!	derler	Onlardan kimileri	İnkârda	yarış edenler

وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ

semmâ'üne	lillezibi	semmâ'üne	vemine llezine hâdû	kulûbühüm	velem tü/min
dinlerler	yalancılık yapmak için	dinlerler	Yahudi olanlardan kimileri	Oysa onların kalpleri	inanmamıştır

لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ

yekûlûne	mim be'di mevâdî'ih	Ikelime	yüharrifûne	lem ye/tûk	likavmin
derler	Yerli yerinde söylenen	kelimeleri	sonradan değiştirip bozarlar	sana gelmeye	diğer bir topluluk için

إِنْ أُوْتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ

fitnetehü	llâhü	yüridi	vemeny	fehzerû	veillem tü/tev'hü	fehu'ûhü	hâzâ	in üt'tüm
sapmasını	Allah'ın	istediğine	ve kime	sakının	verilmezse	onu alın	böyle fetva	Size verilirse

فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يُطَهِّرَ

enyyühâhîra	llâhü	llezine lem yüridi	ülâike	şeyâ	mine llâhi	le'hü	felen temlike
temizlemeyi	Allah'ın	istemediği kimselerdir	Onlar	hiçbir şey	sen Allah'a karşı	onun için	yapamazsın

قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

'azâbün 'azim	fî lâhirati	velehüm	hizyünv	fî ddünyâ	le'hüm	kulûbehüm
büyük bir azap.	ahirette ise	Onlar için vardır	bir aşağılanma	dünyada	Onlar için vardır	kalplerini

سَمَاعُونَ لِكَذِبٍ أَكْأَلُونَ لِلشُّحْتِ فَإِنْ جَاؤُكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ

beynehum	fehküm	fein cäüke	lissüht	ekkelüne	lilkezihi	semmâ'üne
ister aralarında	hükmet	Sana gelirlerse	sürekli haram	yerler	Onlar, sürekli yalan- cılık yapmak için	dinlerler

أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا

şeyâ	felenyeyedürüke	'anhüm	vein tü'rid	'anhüm	ev e'rid
hiçbir	sana zarar veremezler	onlardan	Eğer yüz çevirirsen	ister onlardan	yüz çevir

وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

lmüksit'in	yühıbbü	ilâhe	inne	bilqıst	beynehum	fehküm	vein hakemte
adaletle davrananları	sever	Allah	Çünkü	adaletle	aralarında	hükmet	Eğer hükmedersen

وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ

yetevellevne	şümme	hukmü ilâhi	filhâ	ttevratü	ve'indehümü	yühakkimüneke	vekeyfe
ne diye dönüyorlar? Sonra	Allah'ın hükmü olan	İçinde	Tevrat	yanlarındayken	seni hakem yapıyorlar?	nasıl	

مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

filhâ	ttevrate	enzelnâ	innâ	vemâ üläike bilmü/min'in	mim be'di zâlik
İçinde	Tevrat'ı	indirdik	Gerçek- ten Biz	Böylelerin müminlerle alakası yoktur	arkasından (verdiğin hükümü beğenmeyip)

هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا

lillez ne hâdû	llez ne eslemû	nnebiyyüne	bihâ	yehkümü	venûr	hüden
Yahudilere	Allah'a teslim olan	peygamberler	onunla	hükmederlerdi	ve nur olan	hidayet

وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَنْبِيَاءُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ

'aleyhi	vekânû	min kitâbi ilâhi	bime stühfızü	velehbâru	verabbâniyyüne
buna hük- mederlerdi	ve olmaları	Allah'ın kitabını	korumakla emredilmeleri ha- sebiyle	ve din adamları da	Rabbe bağlı olanlar

شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْا اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

şemenen kal lâ	bi'yât	velâ teşterû	vehşevni	nnâse	felâ teşevü	şühedâ/
birkaç paraya	Benim ayetlerimi	değişmeyin	Benden korkun	Artık insanlardan	korkmayın	şahitler

وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

veketebnâ	lkâfirün	feülâike hüümü	ilâhü	bimâ enzele	lem yehküm	vemel
şunu da yazdık	kâfirlerdir	onlar	Allah'ın indirdiği hükümlerle	hükmetmezse	Kim	

عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ

velenfe bilenfi	vel'ayne bil'ayni	enne nnefse binnefsi	fihâ	'aleyhim
buruna burun	göze göz	Cana can	Hem onda	onlara

وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ

bihi	teşaddeke	femen	kişâş	velcürüha	vessinne bissinni	velüzüne bilüzünü
bu hakkını	sadakasına sayarsa	Kim	birbirine kısastr	Yaralamalar da	dişe diş	kulağa kulak

فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

zzâlimün	feülâike hüümü	ilâhü	bimâ enzele	lem yehküm	vemel	lefi	keffâratü	fehüve
zalimlerdir	onlar	Allah'ın indirdiği hükümlerle	hükmetmezse	Kim	ona	bir keffaret olur	o	

42. Onlar, sürekli yalan-
cılık yapmak için dinler-
ler, sürekli haram yer-
ler. Sana gelirlerse, is-
ter aralarında hükmet,
ister onlardan yüz çe-
vir. Eğer onlardan yüz
çevirirsen, sana hiçbir
zarar veremezler. Eğer
hükmedersen, arala-
rında adaletle hükmet.
Çünkü Allah, adaletle
davrananları sever.

43. İçinde Allah'ın hük-
mü olan Tevrat yan-
larındayken seni na-
sıl hakem yapıyorlar?
Sonra arkasından (ver-
diğin hükümü beğenme-
yip) ne diye dönüyor-
lar? Böylelerin mümin-
lerle alakası yoktur.

44. Gerçekten Biz, içi-
nde hidayet ve nur olan
Tevrat'ı indirdik. Allah'a
teslim olan peygam-
berler, Yahudilere
onunla hükmederler-
di. Rabbe bağlı olan-
lar ve din adamları da
Allah'ın kitabını koru-
makla emredilmele-
ri ve buna şahitler ol-
maları hasebiyle (bu-
nunla) hükmederlerdi.
Artık insanlardan kork-
mayın, Benden korkun,
(ey hâkimler!) Benim
ayetlerimi, birkaç pa-
raya değiştirmeyin. Kim
Allah'ın indirdiği hü-
kümlemlerle hükmetmez-
se, onlar kâfirlerdir.

45. Hem onda onlara
şunu da yazdık: Cana
can, göze göz, buru-
na burun, kulağa ku-
lak, dişe diş. Yaralama-
lar da, birbirine kısastr.
Kim bu hakkını sada-
kasına sayarsa, o, ona
bir keffaret olur. Kim
Allah'ın indirdiği hü-
kümlemlerle hükmetmez-
se, onlar zalimlerdir.

46. Arkadan da o peygamberlerin izleri üzerinde, kendisinden önce (gönderilen) Tevrat'ı onaylayıp doğrulayan olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. Ona, içinde hidayet ve nur olan, kendisinden önce (gönderilen) Tevrat'ı onaylayıp doğrulayan, muttakiler için bir yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik.

47. Ehl-i İncil, Allah'ın onda indirdiğiyle hükmetsin. Kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, onlar (dinden çıkmış) fasıklardır.

48. Sana da, kendisinden önce (gönderilen) kitabı onaylayıp doğrulayan ve onu koruyup gözeten bu hak kitabı indirdik. Onun için sen, onların arasında Allah'ın indirdiğiyle hükmet, sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma. Sizden her biriniz için, bir kanun ve yöntem belirledik. Allah dileseydi, hepinizi tek bir topluluk yapardı. Ancak O, her birinize verdiği şeyde, sizi imtihan edecek. O halde durmayın, hayırlarda yarışıp koşuşun. Sonunda hep birlikte dönüşünüz, Allah'adır. O zaman size, görüş ayrılığına düştüğünüz konuları haber verecektir.

49. (Ve şu emri indirdik:) Aralarında yalnızca Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Onların arzularına uyma, onlardan sakın, Allah'ın sana indirdiği hükümlerin birinden seni şaşırtmasınlar. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki, Allah, onların bazı günahları yüzünden başlarına mutlaka bir musibet getirmek istiyor. Şüphesiz insanların birçoğu yoldan çıkan günahkârlardır.

50. Onlar, cahiliye dönemi hükmünü mü istiyorlar? Allah'tan daha güzel hüküm verecek kim vardır? Bunu, ancak kesin ve şüphesiz bir şekilde inanan bir topluluk anlayabilir.

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ

mine ttevrâti	limâ beyne yedeŷhi	müṣaddıkal	bi'isâ bni meryeme	'alâ âşârihim	veḳaffeynâ
Tevrat'ı	kendisinden önce (gönderilen)	onaylayıp doğrulayan olarak	Meryem oğlu İsa'yı	o peygamberlerin izleri üzerinde	Arkadan da gönderdik

وَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ

mine ttevrâti	limâ beyne yedeŷhi	venüṣṣaddıkal	venûrunv	hüden	fihi	lincile	veteynâhü
Tevrat'ı	kendisinden önce (gönderilen)	onaylayıp doğrulayan	ve nur olan	hidayet	içinde	İncil'i	Ona verdik

وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ۝ وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ

vemel	fihi	llâhü	bimâ enzele	ehlü lincili	velyehküm	lilmüttekîn	vemev'izatel	vehüden
Kim	onda	Allah'ın	indirdiğiyle	Ehl-i İncil	hükmetsin	muttakiler için	ve öğüt olan	bir yol gösterici

لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ

lkitâbe	ileyke	veenzelnâ	lfâsikûn	feûlâike hümu	llâhü	bimâ enzele	lem yehküm
kitabı	Sana da	indirdik	(dinden çıkmış) fasıklardır	onlar	Allah'ın	indirdiği hükümlerle	hükmetmezse

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم

beynehum	fehküm	'aleyhi	vemüfheyminen	mine lkitâbi	limâ beyne yedeŷhi	müṣaddıkal	bilhakki
Onun için sen, onların arasında	hükmet	onu	ve koruyup gözeten	kitabı	kendisinden önce (gönderilen)	onaylayıp doğrulayan	bu hak

بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ

minküm	ce'alnâ	liküllin	mine lhakk	'ammâ câeke	eḥvâehüm	velâ tettebi'	llâhü	bimâ enzele
Sizden	belirledik	her biriniz için	haktan	sana gelen ayrılıp da	onların arzularına	uyma	Allah'ın	indirdiğiyle

شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِن لِّيَبْلُوَكُمْ

liyeblüeküm	velâkil	ümmetenvvâhidetenv	lece'aleküm	llâhü	velev şâe	veminhâcâ	şir'atenv
sizi imtihan edecek	Ancak O	tek bir topluluk	hepinizi yapardı	Allah	dileseydi	ve yöntem	bir kanun

فِي مَا آتَيْكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ

feyünebbiüküm	cemî'an	merci'uküm	ilâ llâhi	lhayrât	festebikû	fi mâ âtâküm
haber verecektir	Sonunda hep birlikte	dönüşünüz	Allah'adır	O halde durmayın, hayırlarda	yarışıp koşuşun	her birinize verdiği şeyde

بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ

velâ tettebi'	llâhü	bimâ enzele	beynehum	hküm	veeni	bimâ küntüm fihi tehtelifün
uyma	Allah'ın	indirdiğiyle	Aralarında	hükmet	diye	O zaman size, görüş ayrılığına düştüğünüz konuları

أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ

fe'lem	fein tevellev	ileyk	llâhü	'am be'di mâ enzele	enyyeftenüke	vehzerhüm	eḥvâehüm
bil ki	Eğer yüz çevirirlerse	sana	Allah'ın	indirdiği hükümlerin birinden	seni şaşırtmasınlar	onlardan sakın	Onların arzularına

أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

lefâsikûn	mine nnâsi	keşirânım	veinne	bibe'di zünûbikim	enyyüşbehüm	llâhü	ennemâ yürdü
yoldan çıkan günahkârlardır	insanların	birçoğu	Şüphesiz	onların bazı günahları yüzünden	başlarına mutlaka bir musibet getirmek	Allah	istiyor

۝ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

yûkinûn	likavminy	hukmel	mine llâhi	ehsenü	vemen	yebgûn	efehukme lcâhiliyyeti
Bunu, ancak kesin ve şüphesiz bir şekilde inanan	bir topluluk anlayabilir.	hüküm verecek	Allah'tan	daha güzel	kim vardır?	istiyorlar?	Onlar, cahiliye dönemi hükmünü mü

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

evliyâü be'guhüm evliyâ/ venneşârâ lyeğhûde lâ tettehizû yâ eyyühâ llezine âmenû
koruyucuları- Onlar ancak evliyâ/ venneşârâ lyeğhûde lâ tettehizû yâ eyyühâ llezine âmenû
dırılar birbirlerinin koruyucu ve Hristiyanları Yahudi edinmeyin Ey iman edenler!

بَعْضٌ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَىٰ

fetera lkavme zzâlimin lâ yehdî inne llâhe minhüm feinnehû minküm yetevellehüm vemeny be'd
görürsün zulmedenleri doğru yola çıkarmaz Allah onlardan sayılır muhak- içinizden onlardan birini kim bazısının
kak o koruyucu edinirsel

الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا آيَةٌ ۖ فَعَسَىٰ

fe'asâ dâirah en tûs benâ neğşâ yekûlûne fi him yûsârî'üne meraduny fi kulûbîhim llezine
Urmulur ki tersine bir başımıza gelme- korkuyoruz derler onların içlerine doğru koştuklarını nifak hastalığı Yüreklerinde olanların
dönemin sinden

اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾

nâdimin fi enfusi him 'alâ mâ eserrû feyûsbihû min 'indihî emrin ev bilfethi enyye/tiyellâhû
pişman içlerinde gizlediklerine olurlar katından bir emir ve- yakında o ihsan eder Allah
buyurur ya zaferi

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتِ

habitât eme'aküminne hüm ceğde eymanîhim billâhi llezine eksemû eğhulâi llezine âmenû veyekûlû
boşa gitti de Sizinle beraber oldukla- olanca yeminleriyle Allah'a yemin edenler bunlar Müminler derler
rına

أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ

'an dînihi minküm verteddemeny yâ eyyühâ llezine âmenû feesbehû hâsirin e'mâlühüm
dininden içinizden dönerse, bilsin ki kim Ey iman edenler! hüsrân içinde kaldılar Bütün çabaladı-
kları

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ

'ale lkâfirin e'izzetin 'ale lmu/minine ezilletin veyühıbbûneğhû yühıbbûhüm bikavmin lâhü fesevfe ye/ti
kâfirlerle karşı onurlu ve güçlü olan müminlere karşı onların da Allah'ı sevdiği kendilerini bir toplu- Allah getirecektir
şak başlı luğu

يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَّائِمَةً ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

vellâhü menyyeşâ/ yû/tihi feğlü llâhi zâlike levmete lâim velâ yehâfûne fi seb'li llâhi yücâhidûne
Allah dilediğine Onu verir Allah'ın ihsan ve ikramıdır İşte bu kınayanın kına- korkmazlar Onlar, Allah yolunda cihad ederler
masından

وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ

şşalâte llezine yükümüne vellezine âmenû verasûlühû llâhü veliyyükümü innemâ 'alim vâsi'un
namazı kılan müminlerdir sonra rasulü Allah Sizin koruyucu- Ancak her şeyi çok iyi bilendir lkuşatandır
cunuz

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ

hizbe llâhi feinne vellezine âmenû verasûleğhû llâhe yetevelle vemeny velhüm râkî'un zzekâte veyû/tüne
Allah'ın yanında Şüphesiz ve iman edenleri rasulünü Allah'ı koruyucu edinirse Kim sonra da rûkû ederek zekâtı veren
olanlar

هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا

vele'tbenm hüzüenü dineküm llezine tteğhazû lâ tettehizû yâ eyyühâ llezine âmenû lğalibün hümü
ve oyun- eğlence dininizi yerine koyanları edinmeyin Ey iman edenler! galip gelecek olanlardır işte onlar
cak

مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافَرِ أَوْلِيَاءُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

in küntüm mü/minin llâhe vettekû evliyâ/ velküffâra min kabliküm lkitâbe mine llezine ütû
Eğer müminlerseniz Alla- korkun koruyucu ve kâfirleri Sizden önce kitap verilenlerden
h'tan

51. Ey iman edenler! Yahu- di ve Hristiyanları koruyucu edinmeyin. Onlar ancak bir- birlerinin koruyucularıdır. İçinizden kim onlardan biri- ni koruyucu edinirse, mu- hakkak o, onlardan sayılır. Allah, zulmedenleri doğru yola çıkarmaz.

52. Yüreklerinde nifak has- talığı olanların, onların içle- rine doğru koştuklarını gö- rürsün. "Ne yapalım, tersi- ne bir dönemin başımıza gelmesinden korkuyoruz" derler. Urmulur ki Allah, ya- kında o zaferi ihsan eder veya katından bir emir bu- yurur da içlerinde gizledik- lerine pişman olurlar.

53. Müminler, "Sizinle be- raber olduklarına olanca yeminleriyle Allah'a yemin edenler, bunlar mıdır?" derler. Bütün çabaladıkları boşa gitti de hüsrân için- de kaldılar.

54. Ey iman edenler! İçi- nizden kim dininden dö- nerse, bilsin ki Allah, onun yerine Allah'ın kendilerini sevdiği, onların da Allah'ı sevdiği, müminlere kar- şı yumuşak başlı, kâfirlerle karşı onurlu ve güçlü olan bir topluluğu getirecektir. Onlar, Allah yolunda cihad ederler, kınayanın kınama- sından korkmazlar. İşte bu, Allah'ın ihsan ve ikramıdır. Onu dilediğine verir. Allah, (ilmiyle ve gücüyle) her şeyi kuşatandır, her şeyi çok iyi bilendir.

55. Sizin koruyucunuz önce Allah, sonra rasulü, sonra da rûkû ederek na- mazı kılan, zekâtı veren müminlerdir.

56. Kim Allah'ı, rasulünü ve iman edenleri koruyu- cu edinirse, (işte o, gerçek bir koruma altındadırlar). Şüphesiz Allah'ın yanın- da olanlar, işte onlar, galip gelecek olanlardır.

57. Ey iman edenler! Siz- den önce kitap verilen- lerdin dininizi eğlence ve oyuncak yerine koyanları ve kâfirleri koruyucu edin- mayın. Eğer müminlerse- niz, Allah'tan korkun.

58. (Onlar, siz) namaz için ezan okuduğunuzda, onu eğlence ve oyun yerine koyuyorlar. Bu, onların akılları ermeyen bir gruh olmalarındandır.

59. De ki: Ey kitap ehli! Siz sırf bunun için bizden hoşlanmıyorsunuz: Biz Allah'a iman ettiğimiz gibi, hem kendimize indirilene, hem de daha önce indirilmiş olana iman etmekteyiz. Sizin ise çoğunuz, yoldan çıkan günahkârlarsınız.

60. De ki: Size, Allah'ın katında cezaca ondan daha beterini haber vereyim mi? Bunlar, Allah'ın kendilerine lanet ettiği, gazabına uğrattığı, onlardan maymunlar, domuzlar, tağuta tapanlar yaptığı kimselerdir. İşte bunlar, yerleri en berbat olanlar ve düz yoldan en çok sapanlardır.

61. Size geldikleri zaman, "İnadık!" derler. Oysa kâfir girip, kâfir çıkmışlardır. Allah, onların neler gizlediklerini daha iyi bilir.

62. Onlardan birçoğunu günaha girme, zulmetme ve haram yemede yarıştıklarını görürsün. Yaptıkları bu şeyler, ne kadar kötüdür!

63. Bari Rabbe bağlı olanlar ve din adamları, bunları, günah söylemekten ve haram yemekten alıkoysalar! Yaptıkları bu şeyler, ne kötüdür!

64. Bir de Yahudiler, "Allah'ın eli bağlıdır!" dediler. Bu dediklerinden dolayı, elleri bağlandı ve lanete uğradılar. Hayır, Onun iki eli de açık, dilediği gibi bahşediyor. Yemin olsun ki, sana Rabbinden indirilen, onlardan birçoğunun azgınlığını ve inkârını artıracaktır. Biz, onların arasına kıyamete dek sürecek, düşmanlık ve kin bıraktık. Her ne zaman savaş için bir kıvılcım tutuşturulursa, Allah, onu söndürdü. Daima yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak için koşarlar. Allah, bozgunculuk yapanları sevmez.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ

kul	lâ ye'kilûn	kavmülbiennefûm	zâlike	vele'ibâ	hüzûenv	ttehażûfâ	ilâ şşalâti	veizâ nâdeytüm
De ki	akılları ermeyen	bir onların olma-gruhlarındandır	Bu	ve oyun yerine	eğlence	onu koyuyorlar	namaz için	ezan okuduğunuzda

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ

vemâ ünzile	ileynâ	vemâ ünzile	billâhi	mennâ	en	illâ	minnâ	hel tenkimüne	yâ ehle lkitâbi
indirilmiş olana iman etmekteyiz	hem kendimize	indirilene	Biz Allah'a	iman ettiğimiz gibi	diye	Siz	bizden	hoşlanmıyorsunuz	Ey kitap ehli!

مِنْ قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ

mel	'inde llâh	meşûbeten	min	zâlike	bişerinim	hel ünebbülüküm	kul	fâsikûn	veenne ekşeraküm	min kablü
Bunlar	Allah'ın katında	cezaca	ondan	daha	Size haber vereyim mi?	De ki	yoldan çıkan günahkârlarsınız	Sizin ise çoğunuz	hem de daha önce	

لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ

ülâike	ve'abede	ttâgût	velhanâzir	lkiradete	minhümü	vece'ale	veğadibe	'aleyhi	llâhü le'anehü
İşte bunlar	tağuta tapanlar	domuzlar	maymunlar	onlardan	yaptığı kimselerdir	gazabına uğrattığı	Allah'ın	kendilerine lanet ettiği	

شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاؤُكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا

vekad	dehalû	mennâ	kâlû	veizâ câüküm	'an sevâi ssebil	veedallü	mekânenv	şerunm
Oysa kâfir girip	İnadık!	derler	Size geldikleri zaman	olanlar düz yoldan	ve en çok sapanlardır	yerleri	en berbat	

بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَى كَثِيرًا

keş'ranm	veter	bimâ kânû yektümün	e'lemü	vellâhü	vehüm kad	haracû bih	bilküfri
birçoğunu	görürsün	onların neler gizlediklerini	daha iyi bilir	Allah	kâfir çıkmışlardır	küfürle	

مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعمَلُونَ ﴿٦٢﴾

mâ kânû ye'melün	lebi/se	veeklihimü ssüht	vel'udvâni	fî lişmi	yüsârî'üne	minhüm
Yaptıkları bu şeyler	ne kadar kötüdür!	ve haram yemede	zulmetme	günaha girme	yarıştıklarını	Onlardan

لَوْلَا يَنْهَيْهِمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ

lebi/se	ssüht	veeklihimü	lişme	'an kavlihimü	velehbaru	rrabbâniyyüne	levlâ yenhâhümü
ne kötüdür!	haram	yemekten	günah	söylemekten ve	ve din adamları	Bari Rabbe bağlı olanlar	bunları alıkoysalar!

مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ دُيُّدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا

bimâ kâlû	vel'ü'inü	eydihim	gullet	meğlûleñ	yedü llâhi	lyeñüdü	veķâleti	mâ kânû yeşne'ün
Bu dediklerinden dolayı	ve lanete uğradılar	elleri	bağlandı	bağlıdır	Allah'ın eli	Bir de Yahudiler	dediler	Yaptıkları bu şeyler

بَلَدِهِمْ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

mirrabbike	ileyke	mâ ünzile	minhüm	keş'ranm	veleyezdenne	keyfe yeşâ/	yünfiku	mabsûtâtâni	yedâhü bel
Rabbinden	sana	indirilen	onlardan	birçoğunun	artıracaktır	dilediği gibi	bahşediyor	açık	Onun iki eli de

طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَآلَقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَوقَدُوا

evkadü	küllemâ	ilâ yevmi lkiyameñ	velbeğdâe	l'adâvete	beyneñümü	veelķaynâ	veķüfrâ	tuğyânenv
tutuşturulursa	Her ne zaman	kıyamete dek sürecek	ve kin	düşmanlık	Biz, onların arasına	bıraktık	ve inkârını	azgınlığını

نَارَ الْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

lmüfsidin	lâ yühıbbü	vellâhü	fesâdâ	fî lerdî	veyes'avne	llâhü	etfeekâ	lilharbi	nârâl
bozgunculuk yapanları	sevmez	Allah	bozgunculuk	Daima yeryüzünde	koşarlar	Allah	onu söndürdü	savaş için	bir kıvılcım

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا الْكَفْرَ نَاعْنَهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاَهُمْ

veledhâlnâhüm	seyyiâtihim	lekeffernâ 'anhüm	vettekâv	âmenû	enne ehle lkitâbi	velev
kendilerini koyardık	kabahatlerini	şüphesiz onların örter	Allah'tan korksaydılar	iman edip	Ehl-i kitap	ve eğer

جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرِيَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ

ileyhim	vemâ ünzile	velincile	ttevrâte	velev ennehüm ekâmû	cennâti nne'im
onlara	ve indirileni	İncil'i	Tevrat'ı	Eğer onlar uygulasalardı	na'im cennetlerine

مِنْ رَبِّهِمْ لَا كُلُّوْا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ

ümmetünmüktesideh	minhüm	vemin tehti ercülühim	min fevkihüm	leekelû	mirrabbihim
mutedil bir topluluk	İçlerinden vardır	hem de ayaklarının altından (kendilerine nimetler ih-san ederdik, onlar da bunlardan bol bol)	hem üstlerinden	yerlerdi	Rablerinden

وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

ileyke	mâ ünzile	bellig	yâ eyyühâ rrasûlü	mâ ye'melün	sâe	minhüm	vekesirunm
Sana	her indirileni	tebliğ et!	Ey şanlı peygamber!	işler yapıyorlar!	ne kötü	Ancak onların	çoğu

مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ

inne lââhe	mine nnâs	ye'şimûke	vellâhü	risâleteh	femâ belleğte	veillem tef'al	mirrabbik
Emin ol, Allah	seni koruyacaktır	insanlardan	Allah	Onun (sana verdiği) peygamberlik görevini	yapmamış olursun	Eğer böyle yapmazsan	Rabbinden

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا

hattâ tükimû	'alâ şeyin	lestüm	yâ ehle lkitâbi	kul	lkavme lkâfirin	lâ yeħdî
tutup icra etmedikçe	hiçbir şey	değilsinizdir.	Ey kitap ehli!	De ki	kâfirleri	muratlarına erdirmeyecektir

التَّوْرِيَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ

minhüm	kesirân	veleyezidne	mirrabbiküm	ileyküm	vemâ ünzile	velincile	ttevrâte
onlardan	birçoğunun	artıracaktır	Rabbinizden	size	ve indirilen (diğerini)	İncil'i	Siz, Tevrat'ı

مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

'ale lkavmi lkâfirin	felâ te/se	veküfrâ	tuğyânenv	mirrabbike	ileyke	mâ ünzile
O halde kâfirlere	acımayasın	ve inkârını	azgınlığını	Rabbinden	Yemin olsun ki, sana	indirilen (bu Kur'ân)

۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِؤْنَ وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ

billâhi	âmene	men	venneşârâ	veşşâbiüne	vellezine hâdû	illezine âmenû	inne
Allah'a	iman edip	kim	Hristiyanlardan	Sâbiiler	Yahudiler	iman edenler	Şüphe yok ki

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

velâ hüm yehzenün	'aleyhim	felâ hafvün	şalihan	ve'amile	velyevmi lâhiri
ve onlar mahzun da olmayacaklardır	artık onlara	korku yoktur	salih	amel işlerse	ve ahiret gününe

۝ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَآزَّسْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلِّمًا جَاءَهُمْ

küllemâ câehüm	rusülâ	ileyhim	veerselnâ	ben'îsrâile	mîşâka	eħaznâ	leħad
Onlara geldikçe	rasuller	kendilerine	ve gönderdik	İsrail oğullarından	söz	aldık	Yemin olsun ki

رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ

yektülün	veferikany	kezzebû	ferikan	enfüsühüm	bimâ lâ teħvâ	rasûlüm
öldürdüler	bir kısmını da	yalancılıkla itham ettiler	onların bir kısmını	canlarının	istemediği bir hükümle	rasul

65. Ehl-i kitap iman edip Allah'tan korksaydılar, şüphesiz onların kabahatlerini örter, kendilerini na'im cennetlerine koyardık.

66. Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve onlara Rablerinden indirileni uygulasalardı, hem üstlerinden, hem de ayaklarının altından (kendilerine nimetler ih-san ederdik, onlar da bunlardan bol bol) yerlerdi. İçlerinden mutedil bir topluluk vardır. Ancak onların çoğu, ne kötü işler yapıyorlar!

67. Ey şanlı peygamber! Sana Rabbinden her indirileni tebliğ et! Eğer böyle yapmazsan, Onun (sana verdiği) peygamberlik görevini yapmamış olursun. Allah, seni insanlardan koruyacaktır. Emin ol, Allah kâfirleri muratlarına erdirmeyecektir.

68. De ki: "Ey kitap ehli! Siz, Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirilen (diğerini) tutup icra etmedikçe, hiçbir şey değilsinizdir." Yemin olsun ki, sana Rabbinden indirilen (bu Kur'ân), onlardan birçoğunun azgınlığını ve inkârını artıracaktır. O halde kâfirlere acımayasın.

69. Şüphe yok ki, iman edenler, Yahudiler, Sâbiiler, Hristiyanlardan kim Allah'a ve ahiret gününe iman edip salih amel işlerse, artık onlara korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.

70. Yemin olsun ki, İsrail oğullarından söz aldık ve kendilerine rasuller gönderdik. Onlara canlarının rasul geldikçe, onların bir kısmını yalancılıkla itham ettiler, bir kısmını da öldürdüler.

71. Hem başlarına bir imtihanın gelmeyeceğini sandılar da kör ve sağır kesildiler. Sonra **Allah**, tövbelerini kabul buyurdu. Sonra içlerinden birçoğu, yine kör ve sağır kesildiler. **Allah**, onların neler yaptıklarını görmektedir.

72. Elbette, "Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler kâfir oldular. Oysa Mesih şöyle demişti: "Ey İsrail oğulları! **Allah'a** ibadet ediniz, O benim de **Rabbim**, sizin de **Rabbinizdir**. Şüphesiz kim **Allah'a** ortak koşarsa, **Allah** ona cenneti haram kılmıştır, onun varacağı yer, cehennemdir. Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur."

73. "Allah, üçün üçüncüsüdür" diyenler de kâfir olmuşlardır. Hâlbuki tek bir ilahtan başkası yoktur. Eğer bu dediklerinden vazgeçmezlerse, elbette içlerinden kâfir kâlanlara acı veren bir azap dokunacaktır.

74. **Allah'a** tövbe istiğfar etmeyecekler mi? **Allah**, çok bağışlayan, çok acıyıandır.

75. Meryem oğlu İsa başka bir şey değil, sadece bir rasuldür. Kendisinden önce birçok rasul gelip geçti. Annesi de gayet doğru bir kadındır. Onların her ikisi de yemek yerlerdi. Bak, Biz onlara ayetlerimizi nasıl açık açık anlatıyoruz. Sonra yine bak, onlar nasıl çeviliyorlar?

76. De ki: "Siz **Allah'ı** bırakıp da size kendiliklerinizden bir zarar vermeye veya bir fayda sağlamaya imkânı olmayanlara mı tapıyorsunuz? **Allah**, çok iyi işiten, çok iyi bilendir."

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ

şümme 'aleyhim ilâhü tâbe şümme veşammû fe'amû fitnetün ellâ tekûne vehasibû
Sonra onların Allah tövbelerini kabul buyurdu Sonra ve sağır kesildiler kör bir imtihanın Hem başlarına gelmeyeceğini sandılar da

عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ لَقَدْ

lekad bimâ ye'melûn beşrum vellâhü minhüm keşrunm veşammû 'amû
Elbette onların neler yaptıklarını görmektedir Allah içlerinden birçoğu ve sağır kesildiler yine kör

كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ

İmesihu vekâle hüve İmesihu bnü meryem inne ilâhe İleze ne kâlû kefera
Oysa Mesih şöyle demişti Meryem oğlu Mesih'tir Allah diyenler kâfir oldular

يَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

billâhi yüşrik meny İnehlû verabbeküm rabbi ilâhe 'büdû yâ benî İsrâile
Allah'a ortak koşarsa kim Şüphesiz sizin de Rabbinizdir O benim de Rabbim Allah'a ibadet ediniz Ey İsrail oğulları!

فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا فِيهَا النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ

lizzâlimine vemâ nnâr veme/vahû İcennete 'aleyhi ilâhü fekad harrame
Zalimlerin yoktur cehennemdir onun varacağı yer cenneti ona Allah haram kılmıştır

مِنْ أَنْصَارٍ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهِ

vemâ min ilâhin şâllsü şelâşeh inne ilâhe İleze ne kâlû lekad kefera min enşâr
yoktur üçün üçüncüsüdür Allah diyenler de kâfir olmuşlardır hiçbir yardımcısı

إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

İleze ne keferû İyemessenne 'ammâ yekûlûne veillem yente'hû ilâhüvvâhid illâ
kâfir kâlanlara elbette dokunacaktır bu dediklerinden Eğer vazgeçmezlerse Hâlbuki tek bir ilahtan başkası

مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ

vellâhü veyestegfirûnehî ilâ ilâhi efelâ yetübûne 'azâbün elim minhüm
Allah istiğfar Allah'a tövbe etmeyecekler mi? acı veren bir azap içlerinden

غَفُورٌ رَحِيمٌ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ

min kablihi kad halet rasûl illâ İmesihu bnü meryeme mâ rahim gafûrur
Kendisinden önce gelip geçti bir rasuldür sadece Meryem oğlu İsa başka bir şey değil çok acıyıandır çok bağışlayan

الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صَدِيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظُرْ كَيْفَ تُبَيِّنُ

nübeyinü keyfe ünzur tta'am kânâ ye/kûlâni şiddikah veümmühû rrusûl
açık açık anlatıyoruz nasıl Bak yemek Onların her ikisi de yerlerdi gayet doğru bir kadındır Annesi de birçok rasul

لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَتَى يُؤْفَكُونَ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dûni ilâhi ete'bûdûne kul yû/fekûn ennâ nzur şümme İayâti İefümû
Siz Allah'ı bırakıp da mı tapıyorsunuz? De ki onlar çeviliyorlar? nasıl bak Sonra yine ayetlerimizi Biz onlara

مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

İ'alim ssemî'u vellâhü hüve velâ nef'â garranv leküm mâ lâ yemlikû
çok iyi bilendir çok iyi işiten Allah vermeye veya bir fayda sağlamaya kendiliklerinden bir zarar size imkânı olmayanlara

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا

velâ tettebi'û | gayra lhakki | fi diniküm | lâ teglû | yâ ehle lkitâbi | kul
ardından gitmeyin | haksız olarak | Dininizde | aşırı gitmeyin | Ey kitap ehli! | De ki

أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

'an sevâi ssebi | vedallû | keş'rânv | veedallû | min kablû | kad dallû | ehvâe kavmin
yolun doğrusundan | ve sapmış | birçoklarını da | şaşırtmış | Bundan önce | şaşırmış | bir topluluğun arzuları

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ

dâvûde | 'alâ lisâni | mim benî isrâile | llez'ne keferû | lû'ine
hem Davu- | diliyle | İsrail oğullarından | inkâr edenler | lanetlendiler
d'un

وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

vekânû ye'tedûn | bimâ 'aşav | zâlike | ve'isâ bni meryem
ve hakkın sınırlarını aşmaları nedeniyle | onların isyan etmeleri | Bu | hem de Meryem oğlu İsa'nın

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

mâ kânû yef'alûn | lebi/se | fe'alûh | 'anmmünkerin | kânû lâ yetenâhevne
Gerçekten onlar yapıyorlardı! | ne kötü | Onlar, yaptıkları | kötü bir işten | vazgeçmezlerdi

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ

mâ kaddemet | lebi/se | llez'ne keferû | yetevellevne | minhüm | keş'rân | terâ
takdim ettiği şey | ne kötüdür | inkâr edenleri | koruyucu edindik- | Onlardan | birçoğunun | görürsün
lerini

لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

hâlidûn | hüm | vefî l'azâbi | 'aleyhim | llâhü | en sehiṭa | enfüsühüm | lehüm
kalıcıdırılar | onlar | azapta | onlara | Allah | gazap etti | Nefislerinin | kendilerine

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ

ileyhi | vemâ ünzile | vennebiyyi | billâhi | velev kânû yû/minûne
ona | ve indirilene | peygambere | Eğer Allah'a | imanları olsaydı

مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

letecidenne | fâsikûn | minhüm | keş'rân | velâkinne | evliyâe | mâ ttehażühüm
bulacaksın | imandan uzaklaşmış | onların | çoğu | Ancak | koruyucu | o kâfirleri edinmezlerdi
fasıklardır

أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا

vellezine eşrakû | lyeḥûde | lillezine âmenû | 'adâvetel | eşedde nnâsi
müşrikleri | Yahudilerle | müminlere | düşmanlık | İnsanların en sertini
bakımından

وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى

neşârâ | innâ | llezine kâlû | lillezine âmenû | meveddetel | ekrabehüm | veletecidenne
Hristiyanız! | Biz | diyenleri | Müminlere | sevgice | en yakınlarını da | bulacaksın

ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهْبَانًا وَانَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

lâ yestekbirûn | veennehüm | veruhbânenv | kissis'ine | bienne minhüm | zâlike
büyüklenmezler | Bunlar | ve dünyayı terk eden | bilgin keşişlerin | onların arasında | Bunun sebebi
rahiplerin bulunmasıdır

77. De ki: "Ey kitap ehli! Dininizde haksız olarak aşırı gitmeyin. Bundan önce şaşırmış, birçoklarını da şaşırtmış ve yolun doğrusundan sapmış bir topluluğun arzuları ardından gitmeyin."

78. İsrail oğullarından inkâr edenler, hem Davud'un, hem de Meryem oğlu İsa'nın diliyle lanetlendiler. Bu, onların isyan etmeleri ve hakkın sınırlarını aşmaları nedeniyleydi.

79. Onlar, yaptıkları kötü bir işten vazgeçmezlerdi. Gerçekten onlar ne kötü yapıyorlardı!

80. Onlardan birçoğunun inkâr edenleri koruyucu edindiklerini görürsün. Nefislerinin kendilerine takdim ettiği şey ne kötüdür! Allah, onlara gazap etti, onlar azapta kalıcıdırılar.

81. Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene imanları olsaydı, o kâfirleri koruyucu edinmezlerdi. Ancak onların çoğu, imandan uzaklaşmış fasıklardır.

82. İnsanların müminlere düşmanlık bakımından en sertini Yahudilerle müşrikleri bulacaksın. Müminlere sevgice en yakınlarını da, "Biz, Hristiyanız!" diyenleri bulacaksınız. Bunun sebebi, onların arasında bilgin keşişlerin ve dünyayı terk eden rahiplerin bulunmasıdır. Bunlar, büyüklenmezler.

83. Peygambere indirileni dinledikleri zaman, haktan öğrendikleri şeylerden dolayı, onların gözlerinden akan yaşların taşıdığı görürsün. Onlar, şöyle derler: "Ey **Rabbimiz!** İnadık, bizi şahit olanlarla birlikte yaz."

84. "Hem biz niçin **Allah'a** ve haktan bize gelene inanmayalım? Biz, **Rabbimizin** bizi iyi ve güzel davranan topluluğun arasına sokmasını umuyoruz."

85. **Allah**, onları, söyledikleri bu sözlerden dolayı, içlerinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetlerle ödüllendirecektir. İşte bu, iyilerin ödülüdür.

86. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennemliktirler.

87. Ey iman edenler! **Allah'ın** size helal kıldığı yiyeceklerin temiz olanlarını kendinize haram kılmayın, aşırı gitmeyin. Şüphesiz **Allah**, aşırı gidenleri sevmez.

88. **Allah'ın** size verdiği helal ve temiz rızıklardan yiyin. Kendisine iman etmekte olduğunuz **Allah'tan** korkun.

89. **Allah** sizi bilmeyerek, yanlışlıkla ettiğiniz yeminlerinizden sorumlu tutmaz. O, sizi ancak bile bile etmiş olduğunuz yeminlerden sorumlu tutar. Bunun keffareti de çocukunuza yedirdiğinin orta derecesinden on fakiri doyurmak veya onları giydirmek veya bir köle azat etmektir. Bunları yapma gücü olmayan kimse, üç gün oruç tutsun. İşte bu, yemin ettiğiniz zaman, yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinize dikkat edin. **Allah**, size ayetlerini böyle açıklamaktadır. Belki şükredersiniz.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ

mine ddem'î	tefigu	e'yünehüm	terâ	ilâ rrasûli	mâ ünzile	veizâ semî'û
akan yaşların	taştığını	onların gözlerinden	görürsün	Peygambere	indirileni	dinledikleri zaman

مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

me'a şşâhid'in	fektübnâ	amennâ	rabbenâ	yekûlûne	mine lhakk	mimmâ 'arafû
şahit olanlarla birlikte	bizi yaz	inadık	Ey Rabbimiz!	Onlar, söyle derler	haktan	öğrendikleri şeylerden dolayı

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا

rabbünâ	enyyüdhilenâ	veneme'u	mine lhakkî	vemâ câenâ	billâhî	vemâ lenâ lâ nû/minû
Biz, Rabbimizin	bizi sokmasını	umuyoruz	haktan	ve bize gelene	Allah'a	Hem biz niçin inanmayalım?

مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ فَاثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا أَجْنَآتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

min tehtiâ	teci	cennâtin	bimâ kâilû	llâhü	feesâbehumû	me'a lkavmi şşâlihîn
altından	akan	cennetlerle	söyledikleri bu sözlerden dolayı	Allah	onları ödüllendirecektir	iyi ve güzel davranan topluluğun arasına

الْأَنْهَارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

velle'ne keferû	cezâü lmühsinîn	vezâlike	filâ	hâlid'ne	lenhâru
İnkâr edip	iyilerin ödülüdür	İşte bu	içlerinde	ebedi kalmak üzere	ırmaklar

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezîne âmenû	eshâbü lcehim	ülâike	biâyâtinâ	vekezzebû
Ey iman edenler!	cehennemliktirler	onlar	ayetlerimizi	yalanlayanlara gelince

لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

lmü'ted'in	lâ yühibbû	llâhe inne	velâ te'tedû	leküm	llâhü	mâ ehalle	tayyibâtî	lâ tüharrimû
aşırı gidenleri	sevmez	Allah Şüphesiz	aşırı gitmeyin	sizi	Allah'ın	helal kıldığı yiyeceklerin	temiz olanlarını	kendinize haram kılmayın

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

llezî entüm bifi mü/minûn	llâhe vettekû	tayyibenv	halelen	llâhü	mimmâ razekekümü	vekülû
Kendisine iman etmekte olduğunuz	Allah'tan korkun	temiz	helal ve	Allah'ın	sizi verdiği rızıklardan	yyin

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمْ الْإِيمَانَ

leymân	bimâ 'akkadtümü	yüehizüküm	velâkiny	fî eymânüküm	billegvi bilmeyerek, yanlışlıkla ettiğiniz	llâhü	lâ yüehizükümü
yeminlerden	bile bile etmiş olduğunuz	O, sizi sorumlu tutar	ancak	yeminlerinizden		Allah	sizi sorumlu tutmaz

فَكَفَّارَتُهُ أَطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ

kisvetühüm	ev	ehliküm	min evseti mâ tüt'imüne	'aşerati mesâkine	it'âmü	fekeffâratühü
onları giydirmek	veya	çocukunuza	yedirdiğinizin orta derecesinden	on fakiri	doyurmak	Bunun keffareti de

أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ

keffâratü eymânüküm	zâlike	şela'seti eyyâm	feşiyâmü	femellem yecid	tehriru rakabelî	ev
yeminlerinizin keffaretidir	İşte bu	üç gün	oruç tutsun	Bunları yapma gücü olmayan kimse	bir köle azat etmektir	veya

إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

le'alleküm teşkürün	âyâtihî	leküm llâhü yübeyyinü	kezâlike	eymâneküm	vehfezü	izâ haleftüm
Belki şükredersiniz	yetlerini	sizi Allah açıklamaktadır	böyle	Yeminlerinize	dikkat edin	yemin ettiğiniz zaman

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ

ricsün velezlâmü velenşâbü velmeysiru lhamru innemâ yâ eyyühâ llezîne âmenû
pis bir şeydir kumar aletleri putlar kumar içki ancak Ey iman edenler!

مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ

şşeytânü yürdü innemâ le'alleküm tüflihön fectenibühü min 'ameli şşeytâni
Şeytan ister sadece kurtuluşa eresiniz Bundan kaçının ki şeytan işi

أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ

'an zikri llâhi veyesuddeküm velmeysiri fi lhamri velbegdâe l'adâvete beynekümü enyyükî'a
Allah'ı anmaktan sizi alkoymak ve kumarla içki ve kin düşmanlık aranızda sokmak

وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا

vehzerü rrasûle veet'û llâhe veet'û fehel entüm muntehün ve'ani şşalâh
sakinin peygamberi dinleyin, (onların yasakladıklarından) Allah'ı dinleyin Artık vazgeçiyorsunuz değil mi? ve namazdan

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُو أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا

'ale llezîne âmenû leyse lbelâgu lmübîn 'alâ rasûlinâ lennemâ fe'lemû fein tevelleytüm
İman edip yoktur açık bir tebliğdir rasulümüze düşen yalnızca bilin ki Eğer (onlardan) yüz çevirseniz

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

şşalihâti ve'amilû veâmenû izâ me ttekav fimâ ta'imû cünâhun şşalihâti ve'amilû
salih ameller işlerler iman ederek bundan böyle sakınıp daha önce tattıklarında bir sakınca salih ameller işleyenler

ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسِنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezîne âmenû lmühsinîn yühıbbü vellâhü veehsenû ttekav şümme veâmenû ttekav şümme
Ey iman edenler! iyilik yapanları sever Allah (bu kez) iyilik ederlerse tekrar daha sonra iman ederler yine sakınıp sonra

لَيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ

menyehâfükü llâhü liye'leme verimâhuküm eydiküm tenâlühü mine şşaydi bişeyinm llâhü leyeblüvennekümü
kendisinden korkanları Allah ortaya çıkarmak için ve mızraklarınız ellerinizin erişebileceği av gibi birşeyle Allah sizi hayvanlarla imtihan edecektir

بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا

lâ tektülû yâ eyyühâ llezîne âmenû 'azâbün elim felehü be'de zâlike 'tedü femeni bilgayb
öldürmeyin Ey iman edenler! acı veren bir azap işte ona vardır bundan sonra sınırı aşarsa Kim bunu gayben, görüp bilmeksizin

الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ

yehkümü mine nne'ami mişlü mâ katele fecezâunmüte'ammiden minküm katelehü vemen hurum veentüm şşayde
hükmetmesi gerekir bir hayvanı kendisine öldürdüğü nün benzeri kesme cezası vardır kasten içinizden onu öldürürse kim ihramdayken Sizle avı

بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدًى بِالْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا

şiyâmen 'adlû zâlike ev ta'amü mesâkine keffâratün ev bâliga lke'beti hedyem minküm zevâ 'adlinm bihi
oruç tutma vardır onun dengi veya fakirleri doyurma şeklinde bir keffaret Ya-hut Ceza, Kâbe'ye ulaşp orada kesilecek bir kurbandır içinizden adalet sahibi iki kişinin Bu-na

لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

zû ntikâm 'azâzün vellâhü minh llâhü feyentekimü 'âde vemeni 'ammâ selef llâhü 'afâ vebâle emrih liyezûka
intikam sahibidir güçlüdür Allah onu Allah elbette ceza- bir daha landıracaktır yaparsa Kim bunu geçmişte (yapılanları) Allah affetti yaptığı acısını tatsın diye

90. Ey iman edenler! İçki, kumar, putlar, kumar aletleri şeytan işi pis bir şeydir. Bundan kaçının ki kurtuluşa eresiniz.

91. Şeytan, içki ve kumarla sadece aranızda düşmanlık ve kin sokmak, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alkoymak ister. Artık vazgeçiyorsunuz değil mi?

92. Allah'ı dinleyin, peygamberi dinleyin, (onların yasakladıklarından) sakının. Eğer (onlardan) yüz çevirseniz, bilin ki, rasulümüze düşen, yalnızca açık bir tebliğdir.

93. İman edip salih amel-ler işleyenler, bundan böyle sakınıp iman ederek salih ameller işlerler, sonra yine sakınıp iman ederler, daha sonra tekrar sakınıp (bu kez) iyilik ederlerse, daha önce tattıklarında bir sakınca yoktur. Allah, iyilik yapanları sever.

94. Ey iman edenler! Allah, sizi ellerinizin ve mızraklarınızın erişebileceği av gibi birşeyle hayvanlarla imtihan edecektir. Allah, bunu gayben, görüp bilmeksizin kendisinden korkanları ortaya çıkarmak için yapacaktır. Kim bundan sonra sınırı aşarsa, işte ona, acı veren bir azap vardır.

95. Ey iman edenler! Sizler ihramdayken avı öldürmeyin. İçinizden kim onu kasten öldürürse, kendisine öldürdüğünün benzeri bir hayvanı kesme cezası vardır. Buna (bunun öldürülenin benzeri olduğuna) içinizden adalet sahibi iki kişinin hükmetmesi gerekir. Ceza, Kâbe'ye ulaşp orada kesilecek bir kurbandır. Yahut fakirleri doyurma şeklinde bir keffaret veya yaptığının acısını tatsın diye onun dengi oruç tutma vardır. Allah, geçmişte (yapılanları) affetti. Kim bunu bir daha yaparsa, Allah onu elbette cezalandıracaktır. Allah güçlüdür, intikam sahibidir.

96. Deniz avı ve onun yenilmesi, size ve yolculara, size geçimlik olarak helal kılındı. Kara avı ise, ihramlı olduğunuz sürece size haram kılındı. Huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun.

97. Allah, kutsal ev Kâbe'yi, haram ayı, boyunları bağlı ve bağısız kurbanlıkları insanların hayatları için faydalı kıldı. Bütün bunlar, sizin Allah'ın göklerde ve yerdekileri bildiğini bilmenizi sağlamak içindir. Şüphesiz Allah her şeyi çok iyi bilendir.

98. Allah'ın azabının muhakkak çok şiddetli olduğunu, Allah'ın elbette çok bağışlayan, çok acıyan olduğunu bilin.

99. Peygambere düşen, yalnızca tebliğ etmektir. Gizlediğiniz ve açıkladığınız şeylerin hepsini bilecek olan, yalnızca Allah'tır.

100. De ki: "Pisliğin çokluğu hoşuna gitse de, pis olanla temiz olan bir olmaz. Ey temiz özü, düşünen beyni olanlar! Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz!"

101. Ey iman edenler! Size açıklandığında, sizi üzecek şeyleri sormayın. Kur'an indirilirken onları sorarsanız, bunlar size açıklanır. Allah onları şimdilik affetti. Allah, çok bağışlayan, çok merhametli davranandır.

102. Sizden öncekilerden bir topluluk bunları sordu da, sonra bu yüzden kâfir oldular.

103. Allah, bahîre, sâibe, vasîle ve hâm hakkında hiçbir hüküm koymamıştır. Ancak kâfirler Allah'ın adına yalan uydurarak Ona iftira ediyorlar. Onların çoğunun akli ermez.

أَحَلَّ لَكُم صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْيَارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ

'aleyküm vehurime velisseyyârah leküm metâ'al veṭa'âmühü saydü lbehri leküm ühille
size haram kılındı ve yolculara size geçimlik olarak ve onun yenilmesi Deniz avı size helal kılındı

صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ

İlâhü ce'ale llezî ileyhi tühşerün İlâhe vettekû hurumâ mâ dümtüm saydü lberri
Allah faydalı kıldı Huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun ihramlı olduğunuz sürece Kara avı ise

الْكَعْبَةَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ

velhedye velkalâid veşşehra lharâme kiyâ mellinnâsi lke'bete lbeyyte lharâme
boyunları bağlı ve bağısız kurbanlıkları haram ayı insanların hayatları için kutsal ev Kâbe'yi

ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

biküllü şeyin İlâhe venne vemâ fî lerdî mâ fî ssemâvâti ye'lemü enne İlâhe lite'lemü zâlike
her şeyi Allah Şüphesiz ve yerdekileri göklerde bildiğini Allah'ın bilmenizi sağlamak içindir Bütün bunlar

عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ

mâ 'ale rrasûli rah'im gafûrur venne İlâhe şed'dü l'ikâbi enne İlâhe i'lemü 'alim
Peygambere düşen çok acıyan elbette çok bağışlayan Allah'ın azabının muhakkak çok şiddetli olduğunu Allah'ın bilin çok iyi bilendir

إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قَدْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ

lhab'sü lâ yestevî kul vemâ tektümün mâ tûbdüne ye'lemü vellâhü lbelâg illâ
pis olanla bir olmaz De ki ve açıkladığınız şeylerin Gizlediğiniz hepsini yalnızca Allah'tır tebliğ etmektir yalnızca

وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

yâ üli lalbâbi İlâhe fettekû keşratü lhab's velev e'cebeke vettayyibü
Ey temiz özü, düşünen beyni olanlar! Allah'tan korkun ki Pisliğin çokluğu hoşuna gitse de temiz olan

لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءٍ إِن تَبْدَ

in tûbde 'an eşyâe lâ teselû yâ eyyühâ llezîne âmenû le'alleküm tüflihün
açıklandığında şeyleri sormayın Ey iman edenler! kurtuluşa eresiniz

لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَلْ لَكُمْ عَفَا

'afâ leküm tûbde lkuranü hîne yünezzelü 'anhâ vein teselû tesü/küm leküm
şimdilik affetti bunlar size açıklanır Kur'an indirilirken onları sorarsanız sizi üzecek Size

اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا

eşbehü şümme min kabliküm kavmün bir kad seele'hâ halim gafûrun vellâhü 'anhâ İlâhü
oldular sonra Sizden öncekilerden bir topluluk bunları sordu da çok merhametli davranandır Allah onları Allah

بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ

velâ hâminv velâ veşletinv velâ saibetinv mim behiratinv İlâhü mâ ce'ale kâfirin bihâ
ve hâm hakkında vasîle sâibe bahîre Allah hiçbir hüküm koymamıştır kâfir bu yüzden

وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

lâ ye'kilün veekserufüm lkezi'b 'ale İlâhi yeftirüne llezîne keferû velâkinne
akli ermez Onların çoğunun yalan uydurarak Allah'ın adına Ona iftira ediyorlar kâfirler Ancak

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا

hasbunâ	kâlû	veilâ rrasûli	ilâhû	ilâ mâ enzele	te'âlev	lehûm	veizâ kîle
Bize yeter	derler	ve rasule	Alla-h'in	indirdiğine	gelin	Bunlara	denildiğinde

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

velâ yehîdûn	şeyenv	lâ ye'lemûne	âbâuhûm	evelev kâne	âbâenâ	'aleyhi	mâ vecednâ
ve doğru yola gitmezlerse de mi?	bir şey	bilmez	ataları	eğer idiye de mi?	atalarımızı	üzerinde	bulduğumuz şeyler

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ

ilâ ilâhi	izâ ihtedeytûm	men dalle	lâ yedurrukûm	enfûsekûm	'aleykûm	yâ eyyühâ llezîne âmenû
Allah'tır	Siz doğru gittikten sonra	öte taraftan sapanlar	sizce bir zarar vermez	kendinizi	Sizler düzeltmeye bakın!	Ey iman edenler!

مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezîne âmenû	bimâ küntûm te'melûn	fe'yûnebbiükûm	cemî'an	merci'ukûm
Ey iman edenler!	neler yaptığınızı	O, size haber verecektir	hepinizin	Sonunda varacağı yer

شَهَادَةً بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُوَا عَدْلٍ

zêvâ 'adlinm	şnâni	hine lveşiyyeti	lmevtû	ehadekûmû	izâ hağara	şehâdetü beynikûm
adil	iki kişi	vasiyet zamanında	ölüm hali	Herhangi birinize	geldiğinde	aranızdaki şahitlik

مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ

müşbetü lmevt	feşâbetkûm	in entûm darabtûm fi lerdî	min gayrikûm	harâni	ev	minkûm
ölüm musibeti	başınıza geldiğinde	siz yolculuk ederken	sizin dışınızda başka	iki kişidir	ve-	ya kendinizden

تَخْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا

şemenenv/bilhi	lâ neşteri	ini rtebtûm	billâhi	fe'yûksimâni	mim be'di şşalati	tehbisûnehûmâ
hiçbir bedele	değişmeyeceğiz	şüphelendiğiniz takdirde	Allah'a	şöyle yemin etmelerini istersiniz	namazdan sonra	Bunları alıkoysunuz

وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّآ إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ فَإِنْ غَرَرَ

fein 'uşira	lemine lâsimin	izel innâ	şehâdetel ilâhi	velâ nektûmû	velev kâne zâ kurbâ
Eğer anlaşılırsa	şüphesiz günahkârlardan oluruz	o takdirde biz	Allah (için yapacağımız) şahitliği	gizlemeyeceğiz	Akraba bile olsalar

عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَأَخْرَجَ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ

mine llezîne stehakkâ	'aleyhimû	mekâmehûmâ	yeğûmâni	feharâni	işmen	stehakkâ	'alâ enneğûme
hak sahibi kimselerden		bunların yerine	geçer	diğer iki kişi	günah	işledikleri	bunların

الْأُولَيَانَ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا

innâ	vemâ 'tedeynâ	min şehâdetihimâ	ehakkû	leşehâdetünâ	billâhi	fe'yûksimâni	levleyâni
Şüphesiz	Biz hakkı çiğnemedik	onların şahitliğinden	daha doğrudur	Muhakkak bizim şahitliğimiz	Bunlar, Allah'a	şöyle yemin ederler	ölene daha yakın

إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ذَلِكَ أَذْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا

yehâfâ	ev	'alâ vechihâ	bişşehâdeti	enyye/tû	ednâ	zâlike	lemine zzâlimin	izel
korkmalarını veya	olduğu gibi	şahitliği	eda etmelerini	daha iyi sağlar	İşte bu		zalimlerden oluruz	o takdirde

أَنْ تَرَدَّأَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

lkavme lfâsikîn	lâ yehdî	vellâhû	vesme'û	llâhe	vettekû	be'de eymânihim	eymânûmen	türadde
günahkâr topluluğu	doğru yola çıkarmaz	Allah	iyi dinleyin	Allah'tan	korkun	yeminlerinden sonra	yeminlerinin reddedilmesinden	

104. Bunlara, "Allah'ın indirdiğine ve rasule gelin!" denildiğinde, "Bize, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeyler yeter!" derler. Ya ataları bir şey bilmez ve doğru yola gitmezlerse de mi?

105. Ey iman edenler! Sizler kendinizi düzeltmeye bakın! Siz doğru gittikten sonra öte taraftan sapanlar size bir zarar veremez. Sonunda hepinizin varacağı yer, Allah'tır. O, size neler yaptığınızı haber verecektir.

106. Ey iman edenler! Herhangi birinize ölüm hali geldiğinde, vasiyet zamanında aranızdaki şahitlik, ya kendinizden adil iki kişi veya siz yolculuk ederken başınıza ölüm musibeti geldiğinde, sizin dışınızda başka iki kişidir. Bunları namazdan sonra alıkoysunuz, şüphelendiğiniz takdirde Allah'a şöyle yemin etmelerini istersiniz: "Akraba bile olsalar, yeminimizi hiçbir bedele değişmeyeceğiz. Allah (için yapacağımız) şahitliği gizlemeyeceğiz, biz o takdirde şüphesiz günahkârlardan oluruz."

107. Eğer bunların günah işledikleri anlaşılırsa, ölene daha yakın hak sahibi kimselerden diğer iki kişi bunların yerine geçer. Bunlar, Allah'a şöyle yemin ederler: "Muhakkak bizim şahitliğimiz, onların şahitliğinden daha doğrudur. Biz hakkı çiğnemedik. Şüphesiz o takdirde zalimlerden oluruz."

108. İşte bu, şahitliği olduğu gibi eda etmelerini veya yeminlerinden sonra yeminlerinin reddedilmesinden korkmalarını daha iyi sağlar. Allah'tan korkun, iyi dinleyin. Allah, günahkâr topluluğu doğru yola çıkarmaz.

109. O gün Allah, peygamberleri toplayacak ve "Size ne cevap verildi?" diyecek. "Bizim bir bilgimiz yok! Şüphesiz Sen, görünmeyen, bilinmeyen âlemleri çok iyi bilersin!" diyecekler.

110. Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve annene verdiğim nimetimi düşün! Hani seni, Rûhu'l-Kudûs (Cebraîl) ile destekledim. Beşikteyken ve yetişkinken insanlarla konuşuyordun. Hani sana kitap, hikmet, Tevrat ve İncil'i de öğretmiştim. Hani benim iznimle çamurdan kuş biçimi gibi tasarlıyordun, içine üflemiştin de o, benim iznimle hemen bir kuş oluvermişti. Anadan doğma körü, alacalıyı yine Benim iznimle iyileştiriyordun. Hani ölüleri de Benim iznimle hayata çıkartıyordun. Hani İsrail oğullarını senden uzaklaştırmıştım, o zaman sen onlara açık mucizelerle gelmiştin. Onların içinden inkâr edenler, "Bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değildir!" demişlerdi.

111. Bir zamanlar havari-
lere, "Bana ve rasulüme iman edin!" diye ilham etmiştim. Onlar, (cevap olarak), "İman ettik, bizim şüphesiz (Sana) boyun eğip teslim olanlardan olduğumuza şahit ol!" dediler.

112. Bir zamanlar havari-
ler, "Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökyüzünden bir sofrayı indirebilir mi?" dediler. O, "Müminseniz Allah'tan korkun!" dedi.

113. "Biz, ondan yiyelim, kalplerimiz huzur bulsun da senin bize doğru söylediğini bilelim, ona şahitlik edenlerden olalım istiyoruz!" dediler.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ

inneke lenâ lâ ilme kâlû üciibtüm mâzâ feyekûlû rrusüle llâhü yecme'u yevme
Şüphesiz Sen Bizim bir bilgimiz yok diyecekler Size cevap verildi? ne ve diyecek peygamberleri Allah toplayacak O gün

أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۖ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ

'aleyke ni'metü zkur yâ 'isâ bne meryeme llâhü iz kâle ente 'allâmü lgyub
Sana verdiğim nimetimi düşün Ey Meryem oğlu İsa! Allah şöyle diyecek görünmeyen, bilinmeyen âlemleri çok iyi bilersin!

وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا

vekehlâ fî lmehdî nnâse tükellimü birûhü l'kudûsi eyyedtüke iz ve'alâ vâlidetik
ve yetişkinken Beşikteyken insanlarla konuşuyordun Rûhu'l-Kudûs (Cebraîl) ile seni destekledim Hani ve annene

وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۖ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ

mine tîni tehlûku veiz velincil vettevrâte velhikmete lkitâbe 'allemtüke veiz
çamurdan tasarlıyordun Hani ve İncil'i de Tevrat hikmet kitap sana öğretmiştim Hani

كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ

vetübriü biizni tayrâm fetekûnû fihâ fetenfûhu biizni keheyeti tayri
iyileştiriyordun o, benim iznimle bir kuş hemen oluvermişti içine üflemiştin de benim iznimle kuş biçimi gibi

الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ

beni isrâile keftü veiz biizni lmevtâ tûhricü veiz biizni velebraşa lekmehe
İsrail oğullarını uzaklaştırmıştım Hani Benim iznimle ölüleri de hayata çıkartıyordun Hani yine Benim iznimle alacalıyı Anadan doğma körü

عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنَّا هَذَا إِلَّا

illâ hâzâ in minhüm llezine keferû fekalâ bilbeyyinâti ci/tehüm iz 'anke
başka Bu bir şey değildir Onların içinden inkâr edenler demişlerdi açık mucizelerle sen onlara gelmiştin o zaman senden

سِحْرٌ مُّبِينٌ ۖ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي

vebirasûfî bi en aminû ile lhavâriyyine evhaytü veiz sihrunmmubin
ve rasulüme Bana iman edin! diye havariilere ilham etmiştim Bir zamanlar apaçık bir sihirden

قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۖ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ

lhavâriyyüne kâle iz müslimûn biennenâ veşhed âmennâ kâlû
havariiler dediler Bir zamanlar (Sana) boyun eğip teslim olanlardan olduğumuza bizim şüphesiz şahit ol! Onlar, iman ettik dediler.

يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً

mâideten 'aleynâ ennyünezzile rabbûke hel yestetü yâ 'isâ bne meryeme
bir sofrayı bize indirebilir mi? Rabbin güç yetirebilir mi? Ey Meryem oğlu İsa!

مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۖ قَالُوا نَرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا

minhâ en ne/küle nürdü kâlû in küntüm mü/minin llâhe ttekû kâle mine ssemâ/
Biz, ondan yiyelim istiyoruz dediler O, "Müminseniz Allah'tan korkun" dedi. gökyüzünden

وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۖ

mine şşâhidin 'aleyhâ veneküne en kad sadektenâ vene'leme kulûbunâ vetetmeinne
şahitlik edenlerden ona olalım senin bize doğru söylediğini bilelim kalplerimiz huzur bulsun da

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا

lenâ tekûnû mine ssemâi mâidetenm 'aleynâ enzil rabbenâ lââhümme 'isâ bnü meryeme kâle
bizim için olacak Gökyüzünden bir sofraya bize indir Rabbimiz! Ya Allah! (Bunun üzerine) Meryem oğlu İsa şöyle yalvardı

عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۱۱۴﴾ قَالَ اللَّهُ

llâhü kâle hayru rrâzîkin veente verzüknâ mink veâyetenm veâhîrinâ lievvelinâ 'idel
Allah dedi rızık verenlerin en iyisidir! Sen Bize rızık ver! Senden bir mucize olarak hem de sonrakilerimiz için hem öncekilerimiz bayram (vesilesi)

إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا

ehadenm lâ ü'azzîbühü 'azâbel feinnî ü'azzîbühü minküm be'dü yekfür fermenî 'aleyküm münezzilühâ inn
hiç kimseye uygulamayacağım bir azapla artık onu cezalandırırım içinizden ondan sonra nankörlük ederse Fakat kim size onu indiririm Şüphesiz Ben

مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۱۵﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي

ttehiżûn linnâsi kulte eente yâ 'isâ bne meryeme llâhü veiz kâle mine l'âlemin
Beni edinin İnsanlara söyledin diye sen mi Ey Meryem oğlu İsa! Allah (bir de şöyle) dedi alemlerden

وَأُمِّي إِلَهِينِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ

mâ leyse lî bihak k en ekûle mâ yekûnû lî sübhâneke kâle min dünî llâh ilâheyni veümme
böyle doğru olmayan bir şey söylemek Bana yakışmaz Münezzeh, sübhansın ya Rab! O şöyle dedi Allah'ın yanında iki ilah ve annemi

إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ

inneke ente mâ fî nefsik velâ e'lemü mâ fî nefsi te'lemü fekad 'alimteh in küntü kultühü
Şüphesiz Sen Oysa ben senin içinde olanı bilmem Sen benim içimde olanı da bilirsin Sen muhakkak bunu bilirsin! Eğer ben böyle bir şey söylediysem

عَلَامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱۶﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ آعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ

veküntü verabbeküm rabbî llâhe 'büdü mâ emertenî bilî eni illâ lehüm mâ kultü 'allâmü lgu'yûb
idim ve hem de sizin benim Allah'a kulluk edin! Senin bana emrettiğin, ancak Ben sözünü söyledim görünmeyen, bilinmeyen âlemleri çok iyi bilensin!

عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَادُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ

veente 'aleyhim rrak be künte ente felemmâ teveffeytenî fîhim mâ dümtü şehidenm 'aleyhim
Zaten Sen onları gözetleyecek olarak Sen kaldın Beni onların arasından aldığında İçlerinde bulunduğum sürece şahittim onlar hakkında

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۱۷﴾ إِنَّ تَعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ

feinneke ente lehüm vein tegfir 'ibâdük feinnehüm in tü'azzîbhüm şehid 'alâ külli şeyin
şüphesiz Sen kendilerini Yok, eğer bağışlarsan Senin kullarıdır şüphesiz onlar Eğer Sen onlara azap edersen şahitsin her şeye

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۱۸﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ

cennâtün lehüm şidkuhüm şşâdikîne yenfe'u lvevmü hâzâ llâhü kâle lhakim l'azzü
cennetler Onlara vardır doğruluklarının doğru söyleyenlere fayda vereceği gündür İşte bu Allah şöyle buyurur hikmet sahibisin güçlüsün

تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ

zâlike 'anh veragû 'anhüm llâhü rađiye ebedâ fîhâ hâlidîne lenhâru min tehtihe tecr
İşte bu onlar da Allah'tan razı olmuşlardır onlardan Allah razı olmuş ebedi olarak içlerinde kalmak üzere ırmaklar altından akan

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۱۹﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۲۰﴾

kadir 'alâ külli şeyin veküve vemâ fihinn velerđi mülkü ssemâvâti lillâhi lfevzü l'azim
yeter her şeye gücü Onun ve onlarda bulunanların yerin Göklerin egemenliği Allah'ındır büyük kurtuluştur

114. (Bunun üzerine) Meryem oğlu İsa, şöyle yalvardı: "Ya Allah! Ey bizim biricik Rabbimiz! Gökyüzünden, bizim için, hem öncekilerimiz hem de sonrakilerimiz için bayram (vesilesi) olacak, Senden bir mucize olarak bize bir sofraya indir! Bize rızık ver! Sen, rızık verenlerin en iyisidir!"

115. Allah, "Şüphesiz Ben, size onu indiririm. Fakat ondan sonra içinizden kim, nankörlük ederse, artık onu alemlerden hiç kimseye uygulamayacağım bir azapla cezalandırırım" dedi.

116. Allah (bir de şöyle) dedi: "Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara, 'Beni ve annemi, Allah'ın yanında iki ilah edinin' diye sen mi söyledin?" O şöyle dedi: "Münezzeh, sübhansın ya Rab! Bana, böyle doğru olmayan bir şey söylemek yakışmaz. Eğer ben böyle bir şey söylediysem, Sen muhakkak bunu bilirsin! Ben benim içimde olanı da bilirsin. Oysa ben senin içinde olanı bilmem! Şüphesiz Sen, görünmeyen, bilinmeyen âlemleri çok iyi bilensin!"

117. "Ben onlara ancak Senin bana emrettiğin, "Hem benim Rabbim, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin!" sözünü söyledim. İçlerinde bulunduğum sürece, onlar hakkında şahittim. Beni onların arasından aldığımda, onları gözetleyecek olarak Sen kaldın. Zaten Sen, her şeye şahitsin."

118. "Eğer Sen onlara azap edersen, şüphesiz onlar Senin kullarıdır. Yok, eğer kendilerini bağışlarsan, şüphesiz Sen, güçlüsün, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunansın."

119. Allah şöyle buyurur: "İşte bu, doğru söyleyenlere, doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlara, içlerinde ebedi olarak kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte bu, büyük kurtuluştur."

120. Göklerin, yerin ve onlarda bulunanların egemenliği Allah'ındır. Onun her şeye gücü yeter.

6. EN'ÂM SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. Kuvvetli görüşe göre, 91, 92, 93, 151, 152 ve 153. âyetler Medine'de inmiştir. 165 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Her türlü övgü, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'ındır. Sonra hakkı tanımayanlar, bunları kendilerini yaratana denk tutuyorlar.

2. O, sizi topraktan yaratan, sonra da bir süre belirleyendir. Başka bir belirli süre de Onun katındadır. Sonra kalkıp (Allah hakkında) hala şüphe ediyorsunuz.

3. O, göklerde ve yerde olan Allah'tır. Sizin içinizi de, dışınızı da bilir, daha ne yapacaksanız onu da bilir.

4. Kendilerine Rablerinin ayetlerinden herhangi bir ayet geldiğinde, ondan yüz çevirmişlerdir.

5. İşte kendilerine hak geldiğinde, onu yine yalanladılar. Onlara, yakında alay ettikleri şeylerin haberleri gelecek.

6. Kendilerinden önce kaç milleti helak ettiğimizi görmediler mi? Yeryüzünde size vermediğimizi, onlara vermiş, üzerlerine gökyüzünü bol bol salıvermiştik, ırmakları ayaklarının altlarından aktırmıştık. Böylelikle onları, işledikleri günahları yüzünden helak ediverdik. Onlardan sonra başka milletler yarattık.

7. Sana kâğıt üzerinde yazılmış bir kitap indirseydik, onlar da buna elleriyle dokunsalardı, inkâr edenler (buna rağmen), "Bu, apaçık büyüden başka bir şey değildir!" derlerdi.

8. Bir de "Şunun üzerine bir melek indirilse de, görsek ya!" diyorlar. Eğer öyle bir melek indirseydik, azap hükmü kesinlikle uygulanıverirdi. Sonra kendilerine bir an bile göz açtırılmazdı.

سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَسِتُّونَ آيَةً

EN-ÂM | EN'ÂM SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahîm

İlâhırrahmâni

bismi

ve Rahîm

Rahmân olan Allah'ın

ismiyle

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

İle'ze

şümme

vennûr

zzulûmâtî

vece'ale

velerdâ

ssemâvâtî

İle'zi

haleka

İllâhî

elhamdû

hakkı tanımayanlar

Sonra

ve aydınlığı

karanlıkları

var eden

ve yeri

gökleri

yaratan

Alla-h'ındır

Her türlü

övgü

بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ

İnde'hi

vece'lünmüsemmen

ecelâ

kadâ

şümme

min tînin

İle'zi

halekakûm

hüve

ye'dilün

birabbihim

Onun katındadır.

Başka bir belirli süre de

bir süre

belirleyendir

sonra da

topraktan

sizi yaratan

O

denk tutuyorlar

bunları kendilerini yaratana

denk tutuyorlar

denk tutuyorlar

ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ۝ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يُعَلِّمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ

vece'irakûm

sirrakûm

ye'lemû

vefi lerd

fî ssemâvâtî

İllâhû

vehüve

entüm temterün

şümme

dışınızı da

Sizin içinizi de

bilir

ve yerde olan

göklerde

Alla-h'tır

O

kalkıp (Allah hakkında) hala şüphe ediyorsunuz

Sonra

denk tutuyorlar

denk tutuyorlar

denk tutuyorlar

وَيُعَلِّمُ مَا تَكْسِبُونَ ۝ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

mü'ridîn

'an'hâ

illâ kânû

min âyâtî rabbihim

min âyetinim

vemâ te'thim

mâ teksibün

veye'lemû

yüz çevirmişlerdir

ondan

ancak oldular

Rablerinin ayetlerinden

herhangi bir ayet,

Kendilerine geldiğinde

daha ne yapacaksanız

onu da bilir

onu da bilir

onu da bilir

onu da bilir

onu da bilir

۝ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

mâ kânû bihî

yestehziün

embâû

fesevfe ye'thim

lemmâ cæehüm

bilhakki

fekad kezzebû

yakında alay ettikleri şeylerin

haberleri

Onlara gelecek

İşte kendilerine geldiğinde

hak

onu yine yalanladılar

onu yine yalanladılar

onu yine yalanladılar

onu yine yalanladılar

onu yine yalanladılar

onu yine yalanladılar

onu yine yalanladılar

۝ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ

mâ lem nümekkil

fî lerdî

mekkennâhümmin

karninim

min kablihîm

ehleknâ

kem

elem yerav

vermediğimizi

Yeryüzünde

onlara vermiş

milleti

Kendilerinden önce

helak ettiğimizi

kaç

görmediler mi?

görmediler mi?

görmediler mi?

görmediler mi?

görmediler mi?

لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِذْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ

min tehtihim

tecrî

len'hâra

vece'alnâ

midrâranv

'aleyhim

ssemâe

veerselnâ

leküm

ayaklarının altlarından

aktırmıştık

ırmakları

ve kılmıştık

bol bol

üzerlerine

gökyüzünü

salıvermiştik

size

size

size

size

۝ فَاهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۝ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ

'aleyke

velev nezzelnâ

kâren âharin

mim be'dihim

veense/nâ

bižünübîhim

feehleknâhüm

Sana

indirseydik

başka milletler

Onlardan sonra

yarattık

işledikleri günahları yüzünden,

Böylelikle onları helak ediverdik

Böylelikle onları helak ediverdik

Böylelikle onları helak ediverdik

Böylelikle onları helak ediverdik

Böylelikle onları helak ediverdik

Böylelikle onları helak ediverdik

كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

sihrunmübîn

illâ hâzâ

in

İle'ze

ne keferû

lekâle

bieydihim

felemesühû

fî kırtâsin

kitâben

apaçık büyüden

başka bir şey

Bu değildir

inkâr edenler (buna rağmen)

derlerdi

elleriyle

onlar da buna dokunsalardı

kâğıt üzerinde yazılmış

bir kitap

bir kitap

bir kitap

bir kitap

۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۝

lâ yünzarün

şümme

lemru

lekudiye

melekel

velev enzelnâ

melek

'aleyhi

levlâ ünzile

vekalû

kendilerine bir an bile göz açtırılmazdı

Sonra

azap hükmü

kesinlikle uygulanıverirdi

öyle bir melek

Eğer indirseydik

bir melek

Şunun üzerine

indirilse de, görsek ya!

diyorlar

diyorlar

diyorlar

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾

mâ yelbisün 'aleyhim velelebesnâ racül en v lece'alnâhü melekel velev ce'alnâhü
düşmekte oldukları şüpheye onları yine düşürürdük onu yine gönderir melek Kendisini yapsaydık

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلِ مِن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ

billez ne sehirû minhüm fehâka min kablike birüsül in m stühzie velekadî
o maskaralık edenleri çepeçevre kuşatıverdi (ey Muhammed), senden önce gönderilen peygamberlerle de alay edildi Yemin olsun

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ

keyfe nüzurü şümme fi lerdî sirû kul mâ kânû bîhî yestehziün
nasıl olduğuna bir bakın! sonra gezip dolaşın Yeryüzünde De ki Fakat o alay ettikleri hak

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ

ketebe lillâhî kul velerdî mâ fî ssemâvâtî limen m kul kâne âkibetü lmükezzibîn
yazdı Allah'ın de ve yerdekiler şu göklerdeki Kimin De ki o peygamberleri yalanlayanların sonlarının

عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ

fi hî lâ raybe ilâ yevmi lkiyâmeti leye me'anneküm rrahme hî 'alâ nefsihi
Bunda şüphe yok kıyamet gününde Şüphe yok ki, O, sizi toplayacaktır (kullarına) rahmet etmeyi O, kendisine

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْيَلِّ وَالنَّهَارِ

vennehâr fi lleyli mâ sekene vele hî lâ yû/minün fehüm enfüse hüm ellez ne hasirû
ve gündüzde Hâlbuki gecede barınan her ne varsa Onundur işte onlar iman da Kendilerine yazık edenler var ya

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ وَليًا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerdî fâtiri ssemâvâtî veliyyen ettehizû eayra ilâhî kul l'alim ssem'û ve hûve
ve yerin Göklerin yaratıcısı koruyucu edineceğim? Allah'tan başkasını mı De ki çok iyi bilendir çok iyi işiten O

وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ

velâ tekünenne evvele men esleme en eküne ümirtü innî kul velâ yû'am yû'imü ve hûve
(Bana ayrıca şöyle denildi:) Sakın olma (Allah'a) boyun eğip teslim olanların ilki olmakla emrolundum Ben De ki kendisi beslenmeye ihtiyacı olmayan (herkesi) besleyen O

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ

men 'azâbe yevmin 'azîm rabbî in 'asaytü ehâfû innî kul mine lmüşrikîn
kimden cidden büyük günün azabından Rabbime isyan edersem, korkarım Ben De ki müşriklerden

يُصْرِفُ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَمْسَسْكَ

veinyyemeske lfevzü lmübîn vezâlike fekad rahime hî yevmeizîn 'anhü yüşraf
Eğer senin başına getirirse apaçık kurtuluştur işte bu işte, Allah ona gerçekten acımıştır O gün kendisinden uzaklaştırılırsa

اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بَخِيرٌ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

'alâ külli şeyin fehûve bihayrin veinyyemeske hüv illâ lehü felâ kâşife bidurrin ilâhü
her şeye Onun bir hayır Eğer sana gelmesini isterse Ondaki başka bunu engelleyecek kimse yoktur Onun her şeye gücü yeter

قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

lhabîr lhak mü ve hûve fevka 'ibâdihî lkâhîru ve hûve kadîr
her şeyden haberdardır işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır ve O kullarına karşı daima galip ve üstündür ve O gücü yeter

9. Kendisini melek yapsaydı, onu yine bir erkek şeklinde gönderir, düşmekte oldukları şüpheye onları yine düşürürdük.

10. Yemin olsun (ey Muhammed), senden önce gönderilen peygamberlerle de alay edildi. Fakat o alay ettikleri hak, o maskaralık edenleri çepeçevre kuşatıverdi.

11. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın, sonra o peygamberleri yalanlayanların sonlarının nasıl olduğuna bir bakın!"

12. De ki: "Kimin şu göklerdeki ve yerdekiler?" "Allah'ın!" de! O, kendisine (kullarına) rahmet etmeyi yazdı. Şüphe yok ki, O, sizi kıyamet gününde toplayacaktır. Bunda şüphe yok. Kendilerine yazık edenler var ya, işte onlar, iman da etmezler.

13. Hâlbuki gecede ve gündüzde barınan her ne varsa, hepsi Onundur. O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

14. De ki: "Göklerin ve yerin yaratıcısı Allah'tan başkasını mı koruyucu edineceğim? O, (herkesi) besleyen, kendisi beslenmeye ihtiyacı olmayan. De ki: "Ben, (Allah'a) boyun eğip teslim olanların ilki olmakla emrolundum." (Bana ayrıca şöyle denildi:) "Sakin müşriklerden olma!"

15. De ki: "Ben Rabbime isyan edersem, cidden büyük günün azabından korkarım!"

16. O gün, kimden azap uzaklaştırılırsa, işte, Allah ona gerçekten acımıştır. İşte bu, apaçık kurtuluştur.

17. Eğer Allah senin başına bir sıkıntı getirirse, Ondan başka bunu engelleyecek kimse yoktur. Eğer sana bir hayır gelmesini isterse, (bunu da engelleyecek kimse yoktur). Onun her şeye gücü yeter.

18. O, kullarına karşı, daima galip ve üstündür. O, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır, her şeyden haberdardır.

19. De ki: "Şahitlik olarak hangisi daha büyüktür?" De ki: "Allah, benimle sizin aranızda şahittir. Bu Kur'an, bana sizi ve (sizden sonra Kur'an'ın kendilerine) ulaşacağı kimseleri kendisiyle uyarmam için vahiy ediliyor. Siz gerçekten Allah ile birlikte başka tanrıların olduğuna şahitlik mi ediyorsunuz?" De ki: "Ben (buna) şahitlik etmem!" De ki: "O, ancak tek bir ilahdır. Şüphesiz ben, sizin ortak koştuklarınızdan uzağım!"

20. Kendilerine kitap verdiğimiz toplumların bilgileri, o peygamberi, kendi oğullarını bildikleri gibi bilirler. Kendilerine yazık edenler var ya, işte onlar iman da etmezler.

21. Allah'a iftira ederek yalan uyduran veya onun ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kim vardır? Şüphe yok ki zalimler, kurtuluşa ermezler.

22. O gün onların hepsini toplayacağız, sonra o ortak koşanlara, "Hani, (Allah'a) ortak olduğun sandıklarınız nerede?" diyeceğiz.

23. Sonra onların cevabı, sadece, "Ey Rabbimiz! Allah'a yemin ederiz ki, bizler müşrik değildik!" demeleridir.

24. Bak, vicdanlarına karşı nasıl yalan söylediler, uydurdukları kendilerini bırakıp gidiyorlardı.

25. İçlerinden kimisi seni Kur'an okurken dinler. Ancak Biz, onların kalplerine onu zevkle anlayıp dinlemelerine engel olan kabuklar geçirmiştir. Onların kulaklarında da bir ağırlık vardır. Her mucizeyi görseler de, ona iman etmezler. Hatta sana geldiklerinde, seninle tartışır. İnkâr edenler, "Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir!" derler.

26. Öbürleri ise, hem ona yaklaşmayı engellerler, hem de kendileri ondan uzak dururlar. Yalnızca kendilerini mahvederler de, farkına varmazlar.

27. Onları, o ateşin başında durdurulup, "Ah keşke, geri döndürülsek, Rabbimizin ayetlerini yalanlamayıp müminlerden olsak!" derken bir görsen!

قُلْ أَتَى شَيْءٌ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ

hâzâ lkur'ânü ileyye veûhiye vebeyneküm beyni şehidüm illâhü kulî şehâdeh ekberu eyyü şeyin kul
Bu Kur'an bana vahiy ediliyor sizin aranızda benimle şahittir Allah De ki Şahitlik olarak daha büyüktür? hangisi De ki

لَا نَذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا

innemâ kul lâ eşhed kul âliheten ührâ enne me'a illâhi einneküm leteşhedüne vemem beleg bihi liünziraküm
ancak De ki Ben (buna) şahitlik etmem! De ki başka tanrıların olduğuna Allah ile birlikte şahitlik mi ediyorsunuz? kimseleri kendi sizi uyarmam için

هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ

ye'rifühüm lkitâbe ellez ne âteynâhümüm mimmâ tüşrikün berî ün veinnen ilâhünvvhidünv hüve
o peygamberi bilirler kitap Kendilerine verdiğimiz toplumların bilgileri sizin ortak koştuklarınızdan uzağım Şüphesiz ben tek bir ilahdır O

كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ

ezlemü vemen lâ yû/minün fehüm enfüsehüm ellez ne hasirü ebnaehüm kemâ ye'rifüne
daha zalim kim vardır? iman da etmezler işte onlar Kendilerine yazık edenler var ya kendi oğullarını bildikleri gibi

مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

nehşürühüm veyevme zzâlimün lâ yüflihu inneh bi'yâtih kezzebe ev keziben 'ale illâhi mimmeni fterâ
onları toplayacağız O gün zalimler kurtuluşa ermezler üphe yok ki ayetlerini yalanlayan veya yalan uyduran Allah'a iftira ederek

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ

şümme llez ne küntüm tez'umün şurakâükümü eyne lillez ne eşrakü nek'ülü şümme cem'an
Sonra sandıklarınız Hani, (Allah'a) ortak olduğunuzu nere-de? o ortak koşanlara, diyeceğiz sonra hepsini

لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا

kezebü keyfe ünzur müşrikin mâ künnâ rabbînâ vellâhi en kâlû illâ lem tekün fitnetühüm
yalan söylediler nasıl Bak müşrik bizler de-gildik Ey Rabbimiz! Allah'a yemin ederiz ki demeleridir sa-dece onların cevabı

عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا

vece'alnâ ileyk yestemi'u meny veminhüm mâ kânü yefterün 'anhüm vegalle 'alâ enfusihihim
geçirmişizdir seni Kur'an okurken dinler kimisi İçlerinden uydurdukları kendilerini bırakıp gidiyorlardı vicdanlarına karşı

عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَانْكِدَّ بِهَا حَتَّى

hattâ bihâ lâ yû/minû külle âyetil veinyyerav vekrâ vefî âzânihim enyyefkahühüm ekinneten 'alâ kulûbihim
Hatta ona iman etmezler Her mucizeyi görseler de bir ağırlık Onların kulaklarında da vardır onu zevkle anlayıp dinlemelerine engel olan kabuklar Ancak Biz, onların kalplerine

إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ

yenhevne vehüm esâiru levvelîn illâ hâzâ in llez ne keferû yek'ülü yücâdilüneke izâ câuke
yaklaşmayı engellerler Öbürleri ise öncekilerin masallarından baş- Bu de-gildir inkâr edenler derler seninle tartışır sana geldiklerinde

عَنْهُ وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا

iz vüküfû vevetâ vemâ yeş'urün enfüsehüm illâ veinyyühliküne 'anhi veyenevne 'anhü
durdurulup bir görsen farkına varmazlar kendilerini Yalnızca mahvederler de kendileri ondan uzak dururlar hem ona

عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بَيَّاتٍ رَبَّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

mine lmü/minîn veneküne bi'yâti rabbînâ velâ nükezzibe nüraddü yâ leytenâ fekalû 'ale nnâri
müminlerden olsak Rabbimizin ayetlerini yalanlamayıp geri döndürülsek Ah keşke derken Onları, o ateşin başında

بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ

veinnehum limâ nühû 'anhû le'âdû velev ruddû min kabl mâ kânû yühfûne bedâ lehûm bel
Şüphesiz onlar o yasaklandıkları kötü- lüklere mutiaka yine döneceklerdi Geri çevrilselerdi daha önce gizleyip durdukları karşılarna çıktı Hayır

لَكَاذِبُونَ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ وَلَوْ تَرَى

velev terâ bimeb'ûşin nehnû vemâ hayâtünâ ddünyâ illâ in hiye vekâlû lekâzibûn
bir görsen bir daha dirilecek Biz değiliz bu dünya hayatımızdan ibarettir yalnızca Hayat diyeceklerdi yalancılardır

إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ

l'azâbe feżûkû kâle verabbînâ belâ kâlû bilhakk hâzâ eleyse kâle 'alâ rabbihim iz vükîfû
azabı tadın diyecek Rabbimize yemin olsun ki Onlar, doğruymuş gördüğünüz, hak Bu gerçek değil miymiş? diyecek Sen onları, Rabb- lerinin huzurunda durduruldukları

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَ تَهُمُ السَّاعَةُ

ssâ'atü hattâ izâ cæethümü biliķāi llāh illeż ne keżzebû kad hasira bimâ küntüm tekfûrûn
Kıyamet saati gelip kendilerini yakalayiver- diğinde Allah'ın karşısına çıkmayı yalanlayanların kendileri kaybet- mişlerdir (Bunun üzerine Allah), inkâr etmeniz- den dolayı

بَغْتَةً قَالُوا يَا خَسِرَ تَنَا عَلَى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ

'alâ zuhûrihim evzârahûm yehmilûne veķûm fi hâ 'alâ mâ ferratnâ yâ hasratenâ kâlû begteten
sırtlarına bütün günah- larını yüklenmiş götürüyorlardır Onlar o dünya yaptığımız kusurlardan dolayı Eyvah yazıklar olsun bize! diyecek- ler ansızın

أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلِلدَّارِ الْآخِرَةِ

veleddâru lâhiratü velehv le'ibûn illâ lhayâtü ddünyâ vemâ mâ yezirûn sâe elâ
Elbette ahiret yurdu ve oyalan- madan bir oyun başka Bu değersiz dünya hayatı nedir ki! yükler götürüyorlar onlar ne Dik- kat et

خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ

illeżi yekûlûne leyhazûnûke innehû kad ne'lemû efelâ te'kilûn lilleż ne yettekûn hayrul
Yemin olsun ki, Biz onların söyledikleri lafın seni gerçekten incittiğini şüphe- siz elbette biliyoruz Hala akıllanmayacak mısınız? korunan muttakiler için daha hayırlıdır

فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ

velekd küzzibet yechadûn biâyâtî llâhi zzâlimîne feinnehûm lâ yükezzibûneke velâkinne
Yemin olsun yalanlandılar da inkâr ediyorlar Allah'ın ayetlerini zalimler Onların yalancı dedikleri sen değilsin! Ancak

رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرًا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّى أَتَيْتَهُمْ نَصْرًا وَلَا

velâ neşrunâ etahûm hattâ veżû küzzibû 'alâ mâ feşaberû min kablike rusûlünm
yok- tur yardımımız onlara geldi sonunda ve incitilme- lerine yalanlanma- larına karşı sabrettiler senden önce gön- derilen peygam- berler

مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُزْسَلِينَ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ

'aleyke vein kâne kebûra min nebe'lmürselin cæeke velekd Muhak- kak ki likelimâtî llâh mübeddile
sana Eğer, ağır geliyorsa peygamberlerin haberleri sana geldi Allah'ın sözlerini değiştirebi- lecek hiçbir güç

إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ

fi ssemâi süllemen ev fi lerdî nefekân en tebtęiye feini steta'te i'râduhûm
göklere çıkmak için bir merdiven veya yerin dibine inecek bir tünel arayıp gücün yeterse, hiç durma, (hemen yap) onların sırt çevirip gitmeleri

فَتَأْتِيَهُمْ بَايَةٌ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

mine lcâhilin felâ tekûnenne 'ale lhüdâ lecame'ahûm llâhü velev şâe biâyeh fete/tiyeķûm
O halde sakın cahillerden olma hidayet üzere elbette onları toplardı Allah dileseydi bir mucize onlara getirmeye bambaşka

28. Hayır, daha önce gizle- yip durdukları karşılarna çıktı (da ondan böyle konuşuyor- lar). Geri çevrilselerdi, mutla- ka o yasaklandıkları kötü- lüklere yine döneceklerdi. Şüp- hesiz onlar, yalancılardır.

29. Yine dönüp, "Hayat, yal- nızca bu dünya hayatımızdan ibarettir! Biz bir daha dirile- cek değiliz!" diyeceklerdi.

30. Sen onları, Rablerinin huzurunda durdurulduklarını bir görsen! (Allah), "Bu gör- düğünüz, hak, gerçek de- ğil miymiş?" diyecek. On- lar, "Evet, Rabbimize yemin olsun ki, doğruymuş!" diye- cekler. (Bunun üzerine Al- lah), "İnkâr etmenizden do- layı tadın azabı!" diyecek.

31. Allah'ın karşısına çıkmayı yalanlayanların kendileri kay- betmişlerdir. Kıyamet saati gelip ansızın kendilerini yaka- layverdiğinde, "Eyvah, dün- ya hayatında yaptığımız ku- surlardan dolayı, yazıklar ol- sun bize!" diyecekler. Onlar o vakit bütün günahlarını sırtla- rına yüklenmiş götürüyorlar- dır. Dikkat et, onlar ne kötü yükler götürüyorlar!

32. Bu değersiz dünya haya- tı, bir oyun ve oyalanmadan başka nedir ki! Elbette ahi- ret yurdu, korunan muttaki- ler için daha hayırlıdır. Hala akıllanmayacak mısınız?

33. Yemin olsun ki, Biz on- ların söyledikleri lafın seni gerçekten incittiğini elbette biliyoruz. Onların yalancı de- dikleri sen değilsin! Ancak zalimler, Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlar.

34. Yemin olsun senden önce gönderilen peygamber- ler, yalanlandılar da, yalan- lanmalarına ve incitilmelerine karşı sabrettiler, sonunda on- lara yardımımız geldi. Allah'ın sözlerini değiştirebilecek hiç- bir güç yoktur. Muhakkak ki sana, peygamberlerin haber- leri geldi.

35. Eğer, onların sırt çevirip gitmeleri sana ağır geliyorsa, yerin dibine inecek bir tünel veya göklere çıkmak için bir merdiven arayıp onlara bam- başka bir mucize getirmeye gücün yeterse, hiç durma, (hemen yap). Allah dilesey- di, elbette onları hidayet üze- re toplardı. O halde sakın ca- hillerden olma!!

36. Yalnızca, işitmesi olanlar, davete karşılık verirler. Ölümlere gelince, Allah onları diriltir, sonra hepsi Onun huzuruna çıkarılırlar.

37. "Rabbinden ona bambaşka bir ayet indirilse ya!" diyorlar. De ki: "Şüphesiz Allah'ın ona böyle bir mucize indirmeye gücü yeter. Ancak onların çoğu bunu bilmezler."

38. Yeryüzünde (yürüyen) hiçbir hayvan ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki sizin gibi birer topluluk olmasınlar. Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonra onların hepsi Rablerinin huzurunda toplanacaklardır.

39. Ayetlerimizi yalanlayanlar, sağır ve dilsizdirler, onlar karanlıklar içindedirler. Allah kimi dilerse, onu şaşırtır, kimi de dilerse, onu doğru yolda bulundurur.

40. De ki: "Ne diyorsunuz, Allah'ın azabı başınıza gelse veya o kıyamet vakti başınıza gelse, yine Allah'tan başkasına mı dua edersiniz? Eğer doğru söylerseniz, söyleyin bakalım!"

41. Doğrusu (böyle bir durumda) yalnızca Ona dua edersiniz. O dilerse, kendisinden istediğiniz şeyi kaldırır. O zaman siz o ortak koştuklarınızın hepsini unutursunuz.

42. Yemin olsun senden önce bazı topluluklara peygamberler gönderdik. (Onları) dinlemediler de, belki yalvarıp yakarırlar diye, onlara sıkıntı ve zorluklar verdik.

43. Hiç olmazsa verdiğimiz böyle sıkıntılar onlara geldiğinde, yalvarıp yakarsaydılar ya! Ancak onların kalpleri kaskatı kesilmiş. Şeytan, onlara yaptıklarını süslemektedir.

44. Kendilerine yapılan uyarıları unuttuklarında, üzerlerine her türlü (nimetin) kapısını açtık. Nihayet kendilerine verilen bu genişlik ve serbestlikle sevindikleri sırada, işte o zaman, ansızın onları yakalayıp yok ettik. İşte o zaman, bütün ümitlerini yitirdiler.

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

yürce'ün ileyhi şümme ilâhü yeb'asühümü velmevt' ille'ne yesme'ün yestec'bü innemâ
çıkartılırlar Onun son-Allah onları diriltir Ölümlere gelince işitmesi olanlar davete karşılık verirler Yalnızca

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنْ

velâkinne'yeten 'alâ ennyünezzile kâdirun ilâhe inne kul mirrabbihi âyetünm 'aleyhi levlâ nüzzele veqalû
Ancak mucize indirmeye gücü yeter Allah'ın Şüphesiz De ki Rabbinden bir ayet ona indirilse ya! diyorlar

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ

bicenâhayhi yetiru velâ tâiriny fi lerdî min dâbbetin vemâ lâ ye'lemün ekserahüm
iki kanadıyla uçan ve hiçbir kuş Yeryüzünde (yürüyen) hiçbir hayvan yoktur ki bunu bilmezler onların çoğu

إِلَّا أُمَّةٌ أَمَثَلَكُم مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾

yühşerün ilâ rabbihim şümme min şeyin fi lkitâbi mâ ferratnâ emsâlüküm illâ ümemün
toplanacaklardır onların hepsi Rablerinin huzurunda Sonra hiçbir şey Biz kitapta eksik bırakmadık sizin gibi birer topluluk olmasınlar

وَالَّذِينَ كَذَبُوا بَايَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ

vemen yüdlîl ilâhü yeşei meny fi zzulümât vebükümün şummünv bi'yâtinâ vellez'ne kezzebü
kimi de onu şaşırtır Allah dilerse kimi onlar karanlıklar içindedirler ve dilsizdirler sağır Ayetlerimizi yalanlayanlar

يَشَأِ يُجْعَلُهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَيْكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ

ev yeşâ yüc'elühü şirâṭim müstek'im ye'âlühü yeşei/
veya Allah'ın azabı başınıza gelse Ne diyorsunuz De ki onu bulundurur doğru yolda dilerse

أَتَتْكُمْ السَّاعَةُ آخِرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِلَٰهَ تَدْعُونَ

ted'üne iyâyâhü bel in küntüm şâdîkin ted'un eḡayra ilâhi ssâ'atü etetküümü
dua edersiniz yalnızca Ona Doğrusu Eğer doğru söylerseniz, söyleyin bakalım! dua edersiniz? yine Allah'tan başkasına mı o kıyamet vakti başınıza gelse

فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

erselnâ velekad mâ tüşrikün vetensevne in şâe ileyhi mâ ted'üne feyekşifü
peygamberler gönderdik Yemin olsun O zaman siz o ortak koştuklarınızın hepsini unutursunuz O dilerse kendisinden istediğiniz şeyi kaldırır

إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾

le'allehüm yetedarra'un vedgarrâi bilbe/sâi feehaznâhüm min kablike ilâ ümeminm
(Onları) dinlemediler de, belki yalvarıp yakarırlar diye ve zorluklar sıkıntı onlara verdik senden önce bazı topluluklara

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ

şşeytânü lehümü vezeyyene kulûbühüm kaset velâkin tedarra'u be/sünâ iz cāehüm felevlâ
Şeytan onlara süslemektedir onların kalpleri kaskatı kesilmiş Ancak yalvarıp yakarsaydılar ya! verdiğimiz sıkıntılar onlara geldiğinde ve değilmiydi

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ

ebvâbe külli şey/ 'aleyhim fetehnâ mâ zû kkirü bilfi felemmâ nesü mâ kânü ye'melün
her türlü (nimetin) kapısını üzerlerine açtık Kendilerine yapılan uyarıları unuttuklarında yaptıklarını

حَتَّىٰ إِذَا فَرَّحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

küm müblisün feizâ begteten eḡaznâhüm bimâ ütû hattâ izâ ferihü
bütün ümitlerini yitirdiler işte o zaman ansızın onları yakalayıp yok ettik işte o zaman kendilerine verilen Nihayet bu genişlik ve serbestlikle sevindikleri sırada

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

eraeytüm	kul	rabbi l'âlemin	lillâhi	velhamdü	llezine zalemû	dâbiru lkavmi	fe'ku'ti'a
Söyleyin bakalım	De ki	Âlemlerin Rabbi olan	Allah'a	hamdolsun!	Artık zulmedip duran	topluluğun kökü	kesilmişti

إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهَ غَيْرُ اللَّهِ

gayru ilâhi	men ilâhün	'alâ kulûbiküm	vehateme	veebşaraküm	sem'aküm	ilâhü	in ehaže
Allah'ın dışında	hangi ilah	kalplerinizi	mühürleyiverse	ve gözlerinizi	sizin kulaklarınızı	Allah	eğer aliverip

يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

eraeyteküm	kul	yeşdifün	hüm sümme	layâti	nüşarrifü	keyfe	ünzur	bihi	ye'tiküm
Ne diyorsunuz	De ki	yüz çevirip giderler	onlar	Sonra	Biz ayetlerimizi	türlü şekillere sokuyoruz	nasıl	Baksana bunları	size getirip verecek?

إِنْ أَتَيْكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾

lkavmü zzâlimün	illâ	hel yühlekü	cehraten	ev beğteten	'azâbü ilâhi	in etaküm
zalimler topluluğundan	baş-kası	mı helak olacak?	açıkça	veya	ansızın	Allah'ın azabı başınıza gelse

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ

havfün	felâ	veeşleha	amene	femen	vemünzirin	mübeşşirine	illâ	lmürselîne	vemâ nürsilü
korku	yoktur	salih amel yolunu tutarsa	iman edip	Onun için kim	azabımızın habercileri olmak üzere	rahmetimizin müjdecileri	ancak	Biz o peygamberleri	göndeririz

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ

'l'azâbü	yemessühümü	bi'âyâtinâ	vellezine kezzebü	yehzenün	hüm	velâ	'aleyhim
azap	kendilerine dokunacaktır	Ayetlerimizi	yalanlayanlara gelince	mahzun olacak da	onlar	değillerdir	onlara

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ

lgaybe	velâ e'lemü	hazâinü ilâhi	'indü	leküm	lâ ekülü	kul	bimâ kânü yefsükün
bilinmeyen, görünmeyen âlemi de	bilmem	Allah'ın hazineleri	benim yanımdadır	Ben, size	demiyorum	De ki	günah işlemeyi adet edinmelerinden dolayı

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ

le'mâ	hel yestevî	kul	iley	mâ yühâ	illâ	in ettebi'u	melek	inni	leküm	velâ ekülü
Kör	bir olur mu?	De ki	bana	vahiy edilene	Ben, ancak	uyarım	bir meleğim'de	Ben	size	demem

وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَانذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ

ilâ rabbihim	enyyühşerü	llezine yehâfüne	bihi	veenzir	efelâ tetefekkerün	velbeşir
Rablerinin huzurunda	toplanacaklarından	korkanları da	Bu- nunla	uyar	Artık düşünmez misiniz?	görenle

لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ

llezine yed'üne	velâ tetrudü	yettekün	le'allehüm	velâ şefi'ul	vellyühvü	min dünihî	le'hüm	leyse
dua edenleri	yanından kovayım deme!	korunurlar	Umulur ki	ne de bir şefaattçileri	ne bir koruyucuları	Ondan başka	Onların	vardır

رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشَىٰ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ

min şeyin	min hisâbihim	mâ 'aleyke	vecheh	yürüdüne	vel'aşyyi	bilgadati	rabbe'hüm
Sen hiçbir şekilde	onların hesabından	sorumlu değilsin	cemalini	arzulayarak	akşam	Sabah	Rablerinin

وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

mine zzâlimin	feteküne	fetetrudehüm	min şeyin	'aleyhim	min hisâbike	vemâ
o zaman zalimlerden	olursun	Eğer onları kovarsan	onlar da hiçbir şekilde	sorumlu değil!	senin hesabından	ve yok

45. Artık zulmedip duran topluluğun kökü kesilmişti. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun!

46. De ki: "Söyleyin bakalım, eğer Allah sizin kulaklarınızı ve gözlerinizi aliverip kalplerinizi mühürleyiverse, Allah'ın dışında hangi ilah size bunları getirip verecek?" Baksana Biz ayetlerimizi nasıl türlü şekillere sokuyoruz. Sonra onlar, yüz çevirip giderler.

47. De ki: "Ne diyorsunuz, Allah'ın azabı ansızın veya açıkça başınıza gelse, zalimler topluluğundan başkası mı helak olacak?"

48. Biz o peygamberleri, ancak rahmetimizin müjdecileri, azabımızın habercileri olmak üzere göndeririz. Onun için kim iman edip salih amel yolunu tutarsa, onlara korku yoktur, onlar mahzun olacak da değillerdir.

49. Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, günah işlemeyi adet edinmelerinden dolayı, kendilerine azap dokunacaktır.

50. De ki: "Ben, size, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum, bilinmeyen, görünmeyen âlemi de bilmem, size 'Ben, bir meleğim' de demem. Ben, ancak bana vahiy edilene uyarım." De ki: "Kör, görenle bir olur mu? Artık düşünmez misiniz?"

51. Bununla Rablerinin huzurunda toplanacaklarından korkanları da uyar. Onların, Ondan başka ne bir koruyucuları, ne de bir şefaattçileri vardır. Umulur ki, korunurlar.

52. Sabah akşam Rablerinin cemalini arzulayarak dua edenleri yanından kovayım deme! Sen hiçbir şekilde onların hesabından sorumlu değilsin, onlar da hiçbir şekilde senin hesabından sorumlu değil! Eğer onları kovarsan, o zaman zalimlerden olursun.

53. "Allah, aramızdan şunlara mı kendilerine ihsanda bulundu?" desinler diye, böyle bazılarını bazısıyla imtihan ettik. Allah, şükreden kullarını daha iyi bilir, değil mi?

54. Ayetlerimize iman edenler sana geldikleri zaman, onlara şöyle de: "Selam olsun sizlere! Rabbiniz kendisine rahmeti yazdı. İçinizden kim bilmeden kötülük yapar, sonra bunun ardından tövbe edip kendini düzeltirse, onu affedecektir. Şüphesiz O, çok bağışlayan, çok acıyandır."

55. Biz ayetlerimizi işte böyle açıklamaktayız. Bunu hem günahkârların yolu ortaya çıksın diye yapmaktayız.

56. De ki: "Ben, sizin Allah'tan başka tapıklarınıza ibadet etmekten yasaklandım." De ki: "Ben sizin arzularınıza da uymam! Eğer uyarısam o zaman sapıtmış olurum. Hidayete erenlerden değilmiş demek olur."

57. De ki: "Ben, Rabbinden bir delil üzereyim. Siz ise, Onu yalanladınız. Acele istediğiniz azap, benim elimde değil! Hüküm, yalnız Allah'ındır. O, hak olanı anlatır. O, hükmedenlerin en iyisidir."

58. De ki: "O aceleyle istediğiniz şey, benim elimde olsaydı, benimle sizin aranızda çoktan hüküm verilmiş, (ceza da uygulanmış) olurdu. Allah, zalimleri daha iyi bilendir."

59. Bilinmeyen, görünmeyen âlemin, gaybın anahtarları Onun katındadır. Onları ancak O bilir. O, karada ve denizde olanları da bilir. Onun bilgisi olmadan ne bir yaprak düşer, ne de yerin karanlıkları içine bir dane girer. Yaş kuru yoktur ki apaçık bir kitapta yazılı olmasın.

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

'aleyhim illâkü menne eh'aulâi liyekûlû bibe'dil be'da'hum fetennâ vekez'like
kendilerine Allah ihsanda bulundu? şunlara mı desinler diye bazısıyla bazılarını imtihan ettik böyle

مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

llez'ne yü/minûne veizâ câeke bişşâkirin bie'leme illâkü eleyse mim beyninâ
iman edenler sana geldikleri zaman şükreden kullarını daha iyi bilir Allah değil mi? aramızdan

بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ

'amile enneh' men rrahmete 'alâ nefsihi rabbüküm ketebe 'aleyküm selâmün fekul bi'âyatinâ
yapar kim rahmeti kendisine Rabbiniz yazdı olsun sizlere Selam onlara şöyle de Ayetlerimize

مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

rah'm gafûrur feenneh' vee'sleha mim be'di'hi tâbe sümme bicehâletin süem minküm
çok acıyandır çok bağışlayan Şüphesiz O kendini düzeltirse onu affedecektir bunun ardından tövbe edip sonra bilmeden kötülük içinizden

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِيَتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٦﴾ قَدْ إِنِّي نُهَيْتُ

nüh'tü inni kul seblü lmücrimin velitesteb'ne lâyâti nüfessilü vekez'like
yasaklandım Ben De ki Bunu hem günahkârların yolu ortaya çıksın diye yapmaktayız Biz ayetlerimizi açıklamaktayız işte böyle

أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ

kad dalettü ehvâeküm lâ ettebi'u kul min dünî illâh llez'ne ted'üne en e'büde
sapıtmış olurum Ben sizin arzularınıza da uymam! De ki sizin Allah'tan başka tapıklarınıza ibadet etmekten

إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾ قَدْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ

bi' vekezzebtüm mirrabbî 'alâ beyyinetim inni kul mine lmühtedin vemâ enâ izen
Onu yalanladınız Rabbinden bir delil üzereyim Ben De ki Hidayete erenlerden değilmiş demek olur zaman

مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ

ve'füve lhakka yekuşsu lilâh illâ ini lhukmü mâ teste'cilüne bi'hi mâ 'indî
O O, hak olanı anlatır Allah'ındır yalnız Hüküm Hüküm Acele istediğiniz azap benim elimde değil!

خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٨﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ

lemru leku'diye mâ teste'cilüne bi'hi lev enne 'indî kul hayru lfâsilin
hüküm verilmiş O aceleyle istediğiniz şey benim elimde olsaydı De ki hükmedenlerin en iyisidir

بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ

mefâtihi lgaybi ve'indeh' bizzâlimin e'lemü vellâhü vebeyneküm beyn
Bilinmeyen, görünmeyen âlemin, gaybın anahtarları Onun katındadır zalimleri daha iyi bilendir Allah sizin aranızda çoktan benimle

لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا

illâ ye'lemühâ minverakatin vemâ tesku'tu velbehr fi lberin mâ veye'lemü hüv illâ lâ ye'lemühâ
Onun bilgisi olmadan bir yaprak ne düşer ve denizde O, karada olanları da bilir O Onları ancak bilir

وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

illâ fi kitâbinmübîn velâ yâbisin velâ ratbinv fi zulümâti lerdî velâ habbetin
apaçık bir kitapta yazılı olmasın kuru yoktur ki Yaş yerin karanlıkları içine girer ne de bir dane

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ

fîhi yeb'asûkûm şümme binne'hârî mâ cerahtûm veye'lemû billeyli llezi yeteveffakûm ve'hüve
o gün- dünde sizi diriltendir Sonra gündüzün kazandıklarınızı bilendir geceleyin sizi kendinizden geçirip alan O

لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ وَهُوَ

ve'hüve bimâ küntüm te'melûn yünebbiükûm şümme merci'ukûm ileyhi şümme ecelün müsemmâ liyükdâ
O neler yaptıklarınızı O size haber verecektir Sonra dönüşünüz Onadır Sonra belirlenen süre dolsun diye tekrar

الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلْ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ

teveffethû lmevtü ehadekümü hattâ izâ câe hafezâh 'aleykûm veyürsilü fevka 'ibâdihî lkâhîru
onun canını alır ölüm vakti Sizden birine geldiği zaman O, size gönderir kullarına karşı daima galip ve üstündür

رُسُلَنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ۚ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۖ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ

ve'hüve lhukmü le'hü elâ lhakk mevlâ'hümü ilâ llâhî ruddû şümme lâ yüferritûn ve'hüm rusülünâ
O hüküm Onun-Bilin dur ki gerçek koruyucuları olan Allah'a döndürülürler Sonra onlar kusur etmezler Onlar görevlerinde elçilerimiz

أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ۚ قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوهُ تَضَرُّعًا

tedarru'anv ted'ünehü velbehri min zulûmâtî lberri yüneccikûm imeny kul esra'u lhâsib'in
yalvara yal- varalar dualar eder- sizin ve denizin Karanın karanlıklarından sizi kurtarır? kim De ki hesap görenlerin en hızlısıdır

وَخُفْيَةً لِّئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۚ قُلْ اللَّهُ يُنْجِيكُمْ

yüneccikûm llâhü kuli mine şşâkirin lenekûnenne min hâzihî lein encânâ ve'hufyeh
Sizi kurtarır Allah De ki şükredenlerden kesinlikle olacağız buradan Yemin olsun, bizi kurtarırsan Ona gizliden gizliye

مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ۚ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ

'aleykûm 'alâ eny yeb'âse lkâdiru hüve kul entüm tüşrikûn şümme vemin külli kerbin min'hâ
size salıvermeye gücü yeter Onun De ki yine kalkıp ortak koşarsınız Sonra ve her türlü sıkıntıdan ondan

عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتَ آرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ

be/se be'd be'dakûm veyüz ka şiye'anv yelbisekûm ev min tehti ercülüküm ev min fev'iküküm 'azâbân'm
bazınızın hincını bazınıza tattırmaya da grup grup sizi yapmaya ve- ya altınızdan veya üstünüzden bir azap

أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ۚ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ

kul lhakk ve'hüve kavmüke bihî vekezzebe yefkahûn le'allehüm layâtî nüşarrifü keyfe ünzur
De ki hak iken Bu böyle senin halkın onu yalanladılar bunları anlarlar Umulur ki Biz ayetle- rimizi türlü şekillere sokuyoruz nasıl Baksana

لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۚ لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ وَإِذَا رَأَيْتَ

veizâ raeyte vesevfe te'lemûn müstekarrun liküllü nebein'm bivekil 'aleykûm lestü
gördüğün zaman Yakında bileceksiniz gerçekleşece- ği bir zaman Her haberin var vekil Ben, size değilim

الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ

fi hadîsin gayrih hattâ yehûdû 'anhüm fee'rid fi âyâtinâ llez ne yehûdûne
başka bir söze dalsınlar diye kendilerin- den yüz çevir Ayetlerimiz hakkında münasetsizlik yapanları

وَأَمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۚ

me'a lkavmi zzâlimin be'de zzikrâ felâ tek'ud şşeytânü veimmâ yünsiyenneke
o zalim toplulukla birlikte hatırına geldiğinde hemen kalk oturma şeytan Eğer sana bunu bir an unutturursa

60. O, geceleyin sizi kendi- nizden geçirip alan, gündü- zün kazandıklarınızı bilen- dir. Sonra belirlenen süre dolsun diye tekrar sizi o gündüzde diriltendir. Son- ra dönüşünüz Onadır. Son- ra O, size neler yaptıklarını- zı haber verecektir.

61. O, kullarına karşı, da- ima galip ve üstündür. O, size (hareketlerinizi kay- deden) hafaza melekleri- ni gönderir. Sizden birine ölüm vakti geldiği zaman, elçilerimiz onun canını alır- lar. Onlar görevlerinde ku- sur etmezler.

62. Sonra onlar, gerçek koruyucuları olan Allah'a döndürülürler. Bilin ki, hü- küm Onundur, O, hesap görenlerin en hızlısıdır.

63. De ki: "Karanın ve de- nizin karanlıklarından sizi kim kurtarır? Ona gizliden gizliye yalvara yalvara dua- lar edersiniz: Yemin olsun, bizi buradan kurtarırsan, kesinlikle şükredenlerden olacağız!"

64. De ki: "Sizi ondan ve her türlü sıkıntıdan Allah kurtarır. Sonra yine kalkıp ortak koşarsınız."

65. De ki: "Onun, size üstü- nüzden veya altınızdan bir azap salıvermeye veya sizi grup grup yapmaya yahut sizi birbirinize katıp, bazını- za bazınızın hincını tattırma- ya da gücü yeter." Baksana Biz ayetlerimizi nasıl tür- lü şekillere sokuyoruz. Umu- lur ki bunları anlarlar.

66. Bu böyle hak iken se- nin halkın onu yalanladılar. De ki: "Ben, size vekil de- ğilim!"

67. Her haberin gerçekle- şeceği bir zaman var. Ya- kında bileceksiniz."

68. Ayetlerimiz hakkın- da münasetsizlik yapanla- rı gördüğün zaman, başka bir söze dalsınlar diye ken- dilerinden yüz çevir! Eğer şeytan sana bunu bir an unutturursa, hatırına geldi- ğinde hemen kalk, o zalim toplulukla birlikte oturma!

69. Allah'tan korkanlar, onların hesaplarından hiç-bir şekilde sorumlu değildirler. Fakat (bu, onlar için) bir hatırlatmadır. Belki sakınırlar.

70. Dinlerini oyun ve eğlence edinen, kendilerini bu değersiz dünya hayatının aldattığı kimse-leri bırak. Bir insanın kazan-dığıyla helake düşme-mesi gerektiğini bu Kur'an ile hatırlat. Orada onun için, Allah'tan başka ne bir ko-ruyucu, ne de bir aracı vardır. Her türlü fidyeyi verse bile, bu, ondan alı-nıp kabul edilmez. Bunlar, kazandıklarıyla helak olan-lardır. İnkâr etmelerinden dolayı onlara içecek ola-rak bir kaynar su ve acı veren bir azap vardır.

71. De ki: "Biz, hiç Allah'ı bırakır da bize ne fayda, ne de zarar veren varlık-lara yalvarır yakarır mı-yız? Allah, bizi doğru yola ulaştırmışken, ardımıza dönermiyiz? Arkadaşla-rı, 'Bize gel!' diye kendisi-ni doğru yola çağırıp du-rurken, yeryüzünde şaş-kın şaşkın dolaşıp şeytan-ların ayartarak uçuruma çektikleri o avanak kim-se gibi mi olalım?" De ki: "Şüphesiz Allah'ın göster-diği yol, yolun ta kendisi-dir. Biz, 'Âlemlerin Rabbi-ne boyun eğin" diye em-rolunduk."

72. "Namaz kılın ve On-dan sakının!" O, huzurun-da toplanacağınız zattır.

73. O, gökleri ve yeri hak-kıyla, yerli yerinde yara-tandır. O gün, "Ol!" der, o da olur. Onun sözü, gerçektir. Sura üflendiği gün, egemenlik Onundur. O, hem görünmeyen, bi-linmeyen âlemi, hem de görünen ve bilinen âlemi bilendir. O, işi sağlam ya-pan ve yaptığında bir hik-met bulunmaktadır, her şey-den haberdar olandır.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

le'allehüm yettekûn zikrâ velâkin min şeyin min hisâbîhim vemâ 'ale llezîne yettekûne
Belki sakınırlar bir hatırlat- Fakat (bu, hiçbir şekilde onların hesaplarından Allah'tan korkanlar sorumlu değildirler
madır onlar için)

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

lhayâtü ddünyâ vegarrathümü velehen le'ibân d'nehum llezîne ttehażû vezeri
bu değersiz dünya hayatının kendilerini aldattığı ve eğlence oyun Dinlerini edinen kimseleri
bırak

وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ

veliyün min dünî llâhi lehâ leyse bimâ kesebet nefsum en tûbsele bihi vezekkir
bir koru- Allah'tan başka Orada ne de vardır kazandığıyla Bir insanın helake düşmemesi bu Kur- hatırlat
yucu Allah'tan başka onun için

وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا

llezîne übsilû ülâike minhâ lâ yû/haż külle 'adil vein te'dil velâ şefi'
helak olanlardır Bunlar bu, ondan alınıp kabul Her türlü fidyeyi verse bile aracı
edilmez

بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

bimâ kânû yekfürün ve'azâbün elimüm min ham minv şerâbünm lehüm bimâ kesebû
İnkâr etmelerinden dolayı ve acı veren bir azap bir kaynar su içecek olarak onlara vardır kazandıklarıyla

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا

'alâ e'kâbinâ venüreddü velâ yedurrunâ mâ lâ yenfe'unâ min dünî llâhi ened'û kul
ardımıza dönermiyiz? ne de zarar veren bize ne fayda Biz, hiç Allah'ı bırakır yalvarır yakarır De ki
varlıklara

بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا

hayrâne fi lerdî şşeyâtinü kelleżî stehevthü llâhü be'de iz hedânâ
şaşkın şaşkın yeryüzünde şeytanların ayartarak uçuruma çektikleri Allah bizi doğru yola
dolaşıp şeytanların o avanak kimse gibi mi olalım?

لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى

hüve lhüdâ hüde llâhi inne kul /tinâ ile lhüdâ yed'ünehü lehü eşhâbünv
yolun ta kendisidir Allah'ın Şüp- De ki Bize gel! doğru yola diye kendisini Arkadaşları
gösterdiği yol hesiz

وَأْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا

vetteküh şşalâte veen ek mü lirabbi l'âlemin linüsime veümimâ
ve Ondan Namaz kılın Âlemlerin Rabbine boyun eğin diye Biz emrolunduk
sakının!

وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

velerda ssemâvâti llezî haleka ve hüve tühşer'in llezî ileyhi ve hüve
ve yeri gökleri yerli yerinde yaratandır O toplanacağınız zattır huzurunda O

بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ

yünfehu yevme lmülkü velehü lhakk kavlühü feyekün kün yekülü veyevme bilhakk
üflendiği gün egemenlik Onundur gerçektir Onun sözü o da olur "Ol!" der O gün hakıyla

فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

lhâbir lhak mü ve hüve veşşehâdeh 'âlimü lğaybi fi şşûr
her şeyden işi sağlam yapan ve yaptı- O hem de görünen O, hem görünmeyen, Sura
haberdar olandır gında bir hikmet bulunmaktadır

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَزَرَ اتَّخَذُ أَصْنَامًا إِيَّايَ أَرِيكَ وَقَوْمَكَ

vekavmeke	erâke	innî	âliheh	eşnâmen	etettehizü	azera	lieb hi	ibrâhîmü	kâle	veiz
ve halkını	seni görüyorum	Şüphesiz ben	tanrılar mı	Putları kendine	ediniyorsun?	Azer'e	babası	İbrahim	demoştı	Vaktiyle

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۖ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerdi	melekûte ssemâvâti	ibrâhîme	nürî	vekeze like	fi galelinmmübîn
ve yerin	göklerin egemenliğini	İbrahim'e	gösteriyorduk	Bu şekilde	apaçık bir sapıklık içinde

وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُؤَقِنِينَ ۖ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا

hâzâ	kâle	kevkabâ	raâ	lleylü	'aleyhi	felemmâ cenne	mine lmûkinin	veliyeküne
Bu	dedi	İbrahim bir yıldız	gördü	gece olunca	Üzerine	karanlık basıp	Bunu kesin bilgi sahibi olanlardan	olsun diye (yapıyorduk)

رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ ۖ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا

hâzâ	kâle	bâzigan	lkamera	felemmâ rae	lâfilin	lâ ühibbü	kâle	felemmâ efele	rabbî
Bu	dedi	doğarken	Bu kez ayı	gördüğü zaman	Ben, böyle batanları	sevmem	dedi	Yıldız bativerince	benim rabbim!

رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

mine lkavmi	ddâll in	leekûnenne	rabbî	leillem yeħdin	kâle	felemmâ efele	rabbî
şu şaşkın topluluktan		elbette biri olacaktım	Rabbim	Yemin olsun ki, eğer beni hidayete ulaştırmasaydı	dedi	O da batıp gidiverince	benim rabbim!

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ

kâle	felemmâ efelet	ekber	hâzâ	rabbî	hâzâ	kâle	bâzîgaten	şşemse	felemmâ rae
dedi	O da batıp gidince	hepsinden daha büyük	Bu	Benim rabbim	bu	dedi	doğarken	Güneşi	görünce

يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۖ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ

lillez	feṭara	veçhiye	veccehitü	innî	mimmâ tüşrikün	berîünm	innî	yâ kavmi
yaratan (Allah'a)		yüzümü	dön(dür)düm	Ben	sizin ortak koştığınız şeylerden	uzağım	Haberiniz olsun, ben!	Ey halkım!

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ

kavmüh	vehâccehü	mine lmüşrikîn	ene	vemâ	han fenv	velerda	ssemâvâti
Toplumu	onunla tartışmaya girişti	müşriklerden	ben	değilim	her dinden vazgeçip sadece hakka eğilerek	ve yeri	gökleri

قَالَ اتَّحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَ وَلَا آخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ

illâ enyeyeşâe	mâ tüşriküne bihi	velâ eħâfû	vekad hedün	fi lâhi	etühâccünni	kâle
dilemedikçe, onlar bana	Ben sizin ortak koştığınız şeylerden	hiçbir zaman korkmam!	Oysa O, bana hakikati doğrudan doğruya gösterdi	Benimle Allah hakkında	mi tartışıyorsunuz?	dedi

رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۖ وَكَيْفَ

vekeyfe	efelâ tetezekkerün	'ilmâ	külle şeyin	rabbî	vesi'a	şeyâ	rabbî
nasıl	Artık düşünmez misiniz?	ilimle	her şeyi	Rabbim	kuşatmıştır	hiçbir şey yapamaz	Rabbim

أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ

mâ lem yünezil bihi	billâhi	enneküm eşraktüm	velâ teħâfûne	mâ eşraktüm	eħâfû
indirmedigi şeyleri	Ona	ortak koştuktan	korkmazken	ben, sizin ortak koştuklarınızdan	korkarım?

عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۖ

in küntüm te'lemün	bilemn	ehakku	feeyyü lfer kayni	sültânâ	'aleyküm
Eğer biliyorsanız, söyleyin!	güvende olmaya	daha uygundur?	Şu halde iki taraftan hangisi	hiçbir delil	Siz, Allah'ın, hakkında size

74. Vaktiyle İbrahim, babası Azer'e, "Putları kendine tanrılar mı ediniyorsun? Şüphesiz ben, seni ve halkını apaçık bir sapıklık içinde görüyorum" demişti.

75. Bu şekilde İbrahim'e göklerin ve yerin egemenliğini gösteriyorduk. Bunu kesin bilgi sahibi olanlardan olsun diye (yapıyorduk).

76. Üzerine karanlık basıp gece olunca, İbrahim bir yıldız gördü, "Bu, benim rabbim!" dedi. Yıldız batıverince, "Ben, böyle batanları sevmem!" dedi.

77. Bu kez ayı doğarken gördüğü zaman, "Bu, benim rabbim!" dedi. O da batıp gidiverince, "Yemin olsun ki, eğer Rabbim beni hidayete ulaştırmasaydı, elbette şu şaşkın topluluktan biri olacaktım" dedi.

78. Güneşi doğarken görünce, "Benim rabbim, bu! Bu, hepsinden daha büyük!" dedi. O da batıp gidince, "Ey halkım! Haberiniz olsun, ben sizin ortak koştığınız şeylerden uzağım!" dedi.

79. "Ben, her dinden vazgeçip sadece hakka eğilerek yüzümü gökleri ve yeri yaratan (Allah'a) dön(dür)düm, ben müşriklerden değilim."

80. Toplumu onunla tartışmaya girişti. "Benimle Allah hakkında mı tartışıyorsunuz? Oysa O, bana hakikati doğrudan doğruya gösterdi. Ben sizin ortak koştığınız şeylerden hiçbir zaman korkmam! Rabbim dilemedikçe, onlar bana hiçbir şey yapamaz. Rabbim, ilimle her şeyi kuşatmıştır. Artık düşünmez misiniz?" dedi.

81. "Siz, Allah'ın, hakkında size hiçbir delil indirmedigi şeyleri Ona ortak koştuktan korkmazken ben, sizin ortak koştuklarınızdan nasıl korkarım? Şu halde iki taraftan hangisi güvende olmaya daha uygundur? Eğer biliyorsanız, söyleyin!"

82. İman edip imanlarına haksızlık karıştırmayanlar var ya, korkudan emin olmak, işte onların hakkıdır. Hidayete erenler de onlardır.

83. İşte bunlar, toplumuna karşı İbrahim'e verdiğimiz dilellirimizdir. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz Rabbin, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunan, her şeyi bilendir.

84. Bundan başka ona İshak ile Yâkûb'u da verdik. Her birini hidayete erdirdik. Daha önce Nuh'u, onun soyundan gelen Davud'u, Süleyman'ı, Eyyûb'u, Yûsuf'u, Musa'yı, Harun'u da hidayete erdirdik. Biz, iyilik edenleri işte böyle ödüllendiririz.

85. Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı, İlyas'ı da (hidayete erdirdik). Onların her biri, iyi salih kullardandı.

86. İsmail'i, Elyesa'yı, Yûnus'u, Lût'u da (hidayete erdirdik). Onların her birini, diğer insanlara üstün kıldık.

87. Atalarından, soylarından ve kardeşlerinden (bir kısmını da böyle yaptık). Bunları seçtik, bunları doğru yola ulaştırdık.

88. İşte bu, Allah'ın yoludur. Kullarından dilediğini bununla doğruya ulaştırır. Eğer bunlar ortak koşmuş olsalardı, bütün yaptıkları heder olup gitmişti.

89. Onlar, kendilerine, kitap, hüküm ve peygamberlik verdiğimiz kimselerdir. Eğer şu karşdakiler, bunları inkâr ederlerse, Biz bunları inkâr etmeyen başka bir topluluğu bu iş için getiririz.

90. Onlar, Allah'ın hidayete erdirdikleridir. Sen de onların gittiği yoldan yürü! De ki: "Ben buna karşı sizden bir ücret istemem. O Kur'an, sadece âlemleri aydınlatmak için bir uyarıdır."

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ

mühtedûn	vehûm	lemnû	ûlâike lehüm	bizulmin	mânehüm	velem yelbisû	ellezîne âmenû
Hidayete erenler de	onlardır	korkudan emin olmak	işte onların hakkıdır	haksızlık	imanlarına	karıştırmayanlar var ya	İman edip

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ

men neşâ	deracâtın	nerfe'u	'alâ kavmihi	ibrahime	teynâhâ	hucetünâ	vetilke
Biz dilediğimizi	derecelerle	yükseltiriz	toplumuna karşı	İbrahim'e	verdiğimiz	dellillerimizdir	İşte bunlar

إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۖ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا

venûhan	hedeynâ	küllen	veye'kûb	ishâka	lehû	vevehebâ	'alim	hak mûn	rabbeke inne
Nuh'u	hidayete erdirdik	Her birini	ile Yâkûb'u da	İshak	ona	verdik	her şeyi bilendir	hikmet sahibi	Rabbin Şüp-hesiz

هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى

vemûsâ	veyûsufe	veeyyûbe	vesüleymane	dâvûde	vemin zürriyyetihi	min kablu	hedeynâ
Musa'yı	Yûsuf'u	Eyyûb'u	Süleyman'ı	Davud'u	onun soyundan gelen	Daha önce	hidayete erdirdik

وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ

ve'isâ	veyehyâ	vezekeriyâ	lmühsinin	neczi	vekezelike	vehârûn
İsa'yı	Yahya'yı	Zekeriya'yı	Biz, iyilik edenleri	ödüllendiririz	işte böyle	Harun'u da

وَالْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۖ وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا

velûtâ	veyûnuse	velyese'a	veismâ'ile	mine şşâlihîn	küllünm	veilyâs
Lût'u da (hidayete erdirdik)	Yûnus'u	Elyesa'yı	İsmail'i	iyi salih kullardandı	Onların her biri	İlyas'ı da (hidayete erdirdik)

وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ۖ وَمِنْ أَبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَأِخْوَانِهِمْ

veihvânihim	vezürriyyâtihim	vemin abâihim	'âle l'âlemin	fedgalnâ	veküllen
ve kardeşlerinden (bir kısmını da böyle yaptık)	soylarından	Atalarından	diğer insanlara	üstün kıldık	Onların her birini

وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۖ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي

yefidi	hüde ilâhi	zâlike	ilâ şîrâtinnmüstekim	vehedeynâhüm	vectebeynâhüm
doğruya ulaştırır	Allah'ın yoludur	İşte bu	doğru yola	bunları ulaştırdık	Bunları seçtik

بِهِ مَن يَشَاءُ ۖ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

mâ kânû ye'melûn	lehabitâ 'anhüm	velev eşrakû	min 'ibâdih	menyeyşâû	bihi
bütün yaptıkları	heder olup gitmişti	Eğer bunlar ortak koşmuş olsalardı	Kullarından	dilediğini	bu-nunla

أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ

kâulâi	bihâ	feinyekfür	vennübüvveh	velhukme	lkitâbe	llezîne teynâhüm	ûlâike
Eğer şu karşdakiler	bunları	inkâr ederlerse	ve peygamberlik	hüküm	kitap	kendilerine verdiğimiz kimselerdir	Onlar

فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ۖ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ

ilâhü	llezîne hede	ûlâike	bikâfirin	bihâ	leysû	kavmel	bihâ	fekad vekkelnâ
Allah'ın	hidayete erdirdikleridir	Onlar	inkâr etmeyen	Biz bunları	değillerd	başka bir topluluğu	bu iş için	getiririz.

فَبُهِدِيهِمْ أَقْتَدَهُ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

il'âlemin	zîkrâ	illâ	hüve	ecrâ in	'aleyhi	lâ eselüküm	kul	febihüde'hümü ktedih
âlemleri aydınlatmak için	bir uyarıdır	sadece	O Kur'an	bir ücret	Ben buna karşı	sizden istemem	De ki	Sen de onların gittiği yoldan yürü!

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنْ

men	kul	min şey/	'alâ beşerinm	llâhü	mâ enzele	kâilü	iz	hakka kâdrifî	llâhe	vemâ kaderü
kim	De ki	birşey	insana	Allah	indirmedi!	dediler	Çün-kü	gereği gibi	Allah'ı	taniyamadılar

أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ

karâ'ise	tec'alünehü	linnâsi	vehüden	nûrânı	mûsâ	llezî câe bihi	lkitâbe	enzele
kâğıtlara	Siz onu yazıyor	insanlara	ve hidayet olarak	bir nur	Musa'nın	getirdiği	kitabı	indirdi?

تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ

llâhü	kuli	velâ âbâ uküm	entüm	mâ lem te'lemü	ve'ullimtüm	keşrâ	vetühfüne	tübdünehâ
Alla-h'tır	de	atalarınızın da	sizin de	bilmediği şeyler	size öğretildi	çoğunu	gizliyordunuz	birazını ortaya çıkarıp

ثُمَّ ذَرَهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ

llezî beyne yedeyhi	müsaddikümübâraküm	enzelnâhü	kitâbün	vehâzâ	yel'abün	fi havdihim	zerhümümme
kendinden öncekini	doğrulayıp onaylayandır	mübarek	indirdiğimiz bir kitaptır	Bu	oynayadursunlar	daldıkları bataklıkta	birak Son-onları ra

وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ

vekhüm	bihi	yü/minüne	bilâhirati	vellezine yü/minüne	vemen havlehâ	ümme lkurâ	velitünzira
onlar	ona da	iman ederler	Ahirete	iman edenler	ve çevresindekileri	şehirlerin merkezi olan (Mekke'dekileri)	uyarman için (gönderdik)

عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ

kâle	ev	keziben	'ale llâhi	mimmeni fterâ	ezlemü	vemen	yühâfizün	'alâ şalâtihim
diyen veya	Uydurduğu yalanı	Allah'a	isnat eden	daha zalim	kim vardır?	dikkat ederler	namazlarına	

أَوْحَى إِلَيَّ وَلَمْ يُوحِ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَائِرُ لِّمِثْلِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ

izi	velev terâ	llâh	mişle mâ enzele	seünzili	vemen kâle	şeyünv	ileyhi	velem yûha	ileyye	ûhiye
O za-man	bir görsen!	Alla-h'in	indirdiği ayetler gibi	ben de indire-ceğim	diyenden	bir şey	kendisine	vahiy edilmemişken	Bana	vahiy olunuyor

الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ آخِرُ جَوَا أَنْفُسِكُمْ

enfüseüküm	ehricü	bâsitü eydihim	velmelâiketü	fi gamerâti lmevti	zzâlimüne
Canlarınızı	çıkarın	ellerini uzatmışlardır	melekler	ölüm dalgaları içinde boğulurken	O zalimleri

أَلْيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ

veküntüm	gayra lhakki	'ale llâhi	bimâ küntüm tekülüne	'azâbe lhüni	tüczevne	elyevme
idiniz	doğru olmayanı	Allah'a karşı	Çünkü siz söylüyor	aşağılanma azabıyla	cezalandırılacak-sınız	Bugün

عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ

evvele merratinı	kemâ haleknâküm	fürâdâ	ci/tümünâ	velekad	testekbirün	'an âyatihi
ilk kez	sizi yarattığımız gibi	teker teker	bize geleceksiniz	Yemin olsun ki siz	büyüklik taslıyordunuz	Allah'ın ayetlerine karşı

وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُمْ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ

llezine ze'amtüm	şüfe'âekümü	me'aküm	vemâ nerâ	verâe zuhûriküm	mâ havvelnâküm	veteraktüm
zannettiğiniz	şefaatchilerinizi	aranızda	göremiyoruz	arkanızda	Size bahşettiğimiz ser-vetleri	birakacaksınız

أَنَّهُمْ فِیكُمْ شُرَكَّاءُ لَّقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

mâ küntüm tez'umün	vedalle 'anküm	beyneküm	lekattekkatta'a	şurakâ/	fiküm	ennehüm
(Allah'ın ortakları olduğunu) zannettikle-rinizin	hepsi sizi bırakıp gitti	Aranızdaki bağlar,	paramparça oldu	Allah'ın ortak-ları olduğunu	ettiğiniz ibadetinizde	Kendile-rini

91. Allah'ı gereği gibi tanıyamadılar. Çünkü onlar, "Allah, insana birşey indirmedi!" dediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği kitabı kim indirdi? Siz onu kâğıtlara yazıyor, birazını ortaya çıkarıp çoğunu gizliyordunuz. Bu kitapla, sizin de, atalarınızın da bilmediği şeyler size öğretildi. (Onu indiren), Allah'tır!" de. Sonra bırak onları, daldıkları bataklıkta oynayadursunlar.

92. Bu, indirdiğimiz mübarek bir kitaptır, kendinden öncekini doğrulayıp onaylayandır. (Bunu, sana) şehirlerin merkezi olan (Mekke'dekileri) ve çevresindekileri uyarman için (gönderdik). Ahirete iman edenler, ona da iman ederler, onlar namazlarına dikkat ederler.

93. Uydurduğu yalanı Allah'a isnat eden veya kendisine bir şey vahiy edilmemişken, "Bana vahiy olunuyor" diyen kim-seden ve "Allah'ın indirdiği ayetler gibi ben de indireceğim" diyenden daha zalim kim vardır? O zalimler-i ölüm dalgaları içinde boğulurken bir görsen! O zaman melekler, "Canlarınızı çıkarın!" diye ellerini uzatmışlardır. Bugün aşağılanma azabıyla cezalandırılacaksınız. Çünkü siz Allah'a karşı doğru olmayanı söylüyor, Allah'ın ayetlerine karşı büyüklik taslıyordunuz.

94. (Allah, kıyamet günü onlara şöyle diyecek:) Yemin olsun ki siz, sizi ilk kez yarattığımız gibi teker teker bize geleceksiniz. Size bahşettiğimiz servetleri arkanızda bırakacaksınız. Kendilerini, ettiğiniz ibadetinizde Allah'ın ortakları olduğunu zannettiğiniz şefaatchilerinizi aranızda göremiyoruz. Aranızdaki bağlar, paramparça oldu. (Allah'ın ortakları olduğunu) zannettiklerinizin hepsi sizi bırakıp gitti.

95. Şüphesiz Allah, daneleri, çekirdekleri patlatan-dır. O, ölüden diriye çıkarır, diriden de ölüyü çıkarandır. İşte Allah, budur. Nasıl da çevriliyorsunuz?

96. Sabahı yaratandır. Geceyi dinlenme zamanı, güneşi ve ayı da birer hesap aracı kılmıştır. İşte bu, çok güçlü olan, her şeyi bilen (Allah'ın) planlamasıdır.

97. O, yıldızları karanın ve denizin karanlıklarında kendileriyle yolu bulasınız diye sizin için yaratandır. Gerçekten Biz ilim sahibi olanlar için ayetleri açıkladık.

98. O, sizi tek bir nefisten yaratandır. (Sizin için) kalacak ve duracak bir yer vardır. Gerçekten Biz ince anlayış sahibi olanlar için ayetleri açıkladık.

99. O, gökyüzünden bir su indirendir. Onunla her türlü bitkiyi çıkardık. Sonra ondan bir yeşillik çıkardık. Ondanda birbiri üzerine binmiş daneler çıkarıyoruz. Hurma tomurcuğundan sarkan salkımlar, birbirine benzeyen ve benzemeyen üzüm, zeytin, nar bağları yetiştiririz. Meyve verdiği zaman, her birinin meyvesine ve olgunlaşmasına bakın. Şüphesiz şu gösterilende iman ehli olanlar için ibretler vardır.

100. Bir de tuttular, cinleri, gizli yaratıkları Allah'a ortak koştular. Oysa onları, O yarattı. Ona oğullar ve kızlar yakıştırdılar, ne dediklerini bildikleri yok. O, onların bu nitelediklerinden uzaktır, yücedir.

101. O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Onun eşi yokken Onun nasıl çocuğu olabilir? O, her şeyi yarattı. O, her şeyi çok iyi bilendir.

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ

mine lhayy	lmeyyiti	vemühricü	mine lmeyyiti	lhayye	yühricü	vennev	lhabbi	fâliku	llâhne inne
diriden de	ölüyü	çıkardır	O, ölüden	diriye	çıkartır	çekirdekleri	daneleri	patlatan-dır	Allah Şüphesiz

ذَلِكُمْ اللَّهُ فَاَتَى تَوْفِكُونَ ۖ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسُ

veşšemse	sekenenv	lleyle	vece'ale	lişbâh	fâliku	tü/fekûn	feennâ	llâhü	zâlikümü
güneşi	dinlenme zamanı	Geceyi	kılmıştır	Sabahı	yaratandır	çevriliyorsunuz	Nasıl da?	Allah	İşte budur

وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۖ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ

nnücûme	lekümü	llezi ce'ale	vehüve	l'alim	l'azizi	tekdiru	zâlike	husbânâ	velkamera
yıldızları	sizin için	yaratandır	O	her şeyi bilen (Allah'ın)	çok güçlü olan	planlamasıdır	İşte bu	birer hesap aracı	ve ayı da

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۖ

likavminyye'lemün	lâyâtî	fessalnâ	kad	velbehr	fi zulümâtî lberri	bihâ	litehtedü
ilim sahibi olanlar için	ayetleri	açıkladık	Gerçekten Biz	ve denizin	karanın karanlıklarında	kendileriyle	yolu bulasınız diye

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ

lâyâtî	fessalnâ	kad	vemüstevde'	femüstekarruv	min nefsinvâhidetin	llezi enşeeüküm	vehüve
ayetleri	açıkladık	Gerçekten	ve duracak bir yer vardır	(Sizin için) kalacak	tek bir nefisten	sizi yaratandır	O

لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ۖ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَبَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ

nebâte külli şeyin	bihi	feehracnâ	mâ/	mine ssemâi	llezi enzele	vehüve	likavminyyefkahün
her türlü bitkiyi	Onunla	çıkardık	bir su	gökyüzünden	indirendir	O	Biz ince anlayış sahibi olanlar için

فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا

min tal'ihâ	vemine nnehlî	habbenmmüterâkibâ	minhü	nühricü	hâdirân	minhü	feehracnâ
tomurcuğundan	Hurma	birbiri üzerine binmiş daneler	Ondan da	çıkartıyoruz	bir yeşillik	Sonra ondan	çıkardık

قِنَواتٍ دَانِيَةٍ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَغْنَابٍ وَالزَّيْتُونِ وَالرُّمَّانِ مُشْتَبِهًا

müştebihen	verrummâne	vezzeytûne	min e'nâbinv	vecennâtinn	kinvânün dâniyetünv
birbirine benzeyen	nar	zeytin	üzüm	bağları yetiştiririz	sarkan salkımlar

وغير مُتَشَابِهٍ أَنْظَرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

lelâyâtin	fi zâliküm	inne	veyen'ih	izâ esmera	ilâ sêmerihî	ünzurü	vegayra müteşâbih
ibretler	şu gösterilende vardır	Şüphesiz	ve olgunlaşmasına	Meyve verdiği zaman	her birinin meyvesine	bakın	ve benzemeyen

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۖ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ

ben'ine	lehu	veharakû	vehalekahüm	şurakâe lcinne	lillâhi	vece'alû	likavminyyü/minün
oğullar	Ona	yakıştırdılar	Oysa onları, O yarattı	Bir de tuttular, cinleri ortak	Allah'a	koştular	iman ehli olanlar için

وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ۖ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerd	bed'ü ssemâvâti	'ammâ yeşifün	vete'alâ	sühbânehü	bigayri 'ilm	vebenâtinn
ve yerin	O, göklerin yaratıcısıdır	O, onların bu nitelediklerinden	yücedir	uzaktır	ne dediklerini bildikleri yok	ve kızlar

أَنِّي يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۖ

'alim	biküllî şeyin	vehüve	külle şey/	vehaleka	şâhibe	lehu	velem tekül	veledünlehu	yekünü	enna
çok iyi bilendir	her şeyi	O	O, her şeyi	yarattı	eşi	Onun	yokken	çocuğuOnun	olabilir?	nasıl

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

'alâ külli şeyin ve'ühve fe'büdüh külli şeyin hâliku hüv illâ ilâhe lâ rabbüküm lâhü zâlikümü
her şeye karşı dayanılacak O O halde Ona kulluk edin O, her şeyin yaratıcısıdır O vardır ancak Başka tanrı yok sizin Rabbinizdir Allah İşte bu

وَكَيْلٌ لَا تَذَرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

lhâbir iletfü ve'ühve lebsâr yüdrikü ve'ühve lebsâr lâ tüdriküh vekil
her şeyden haberdardır çok ince, ayrıntı şeyleri bilendir O gözleri algılar O Gözler Onu algılayamaz vekildir

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا

fe'aleyhâ 'amiye vemen felinefsih ebşara femen mirrabbiküm beşâiru câeküm kad
o da onun aleyhinedir körlük ederse Kim de bunları görürse, kendinedir gözünü açar da Artık kim Rabbinizden açık deliller size gelmiştir Gerçekten

وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ

deraste veliyekülû lâ yâti nüşarrifü vekezâlike 'aleyküm bihafiz enâ vemâ
Sen bunu okuyup öğrenmişsin! derler Biz ayetleri değişik değişik açıklarız böyle sizin koruyucunuz Ben değilim

وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

hüv illâ ilâhe lâ mirrabbik ileyke mâ ühiye ittebi' ye'lemün likavminy velinübeyyinehü
O ancak Başka ilah yok Rabbinden sana vahiy olunana uy! bilen bir topluluğa Bunu açıklıyoruz

وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ

'aleyhim vemâ ce'alnâke mâ eşrakû lâhü velev şâe 'ani lmüşrikîn vee'rid
onlara Biz, seni yapmadık onlar ortak koşmazlardı Allah Eğer, dileyeydi Müşriklerden uzaklaş!

حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dünî lâhi ille'ne yed'üne velâ tesübbû bivekil 'aleyhim ente vemâ hafizâ
Allah'ın dışında Onların taptıklarına sövmeyin ki vekil de onlara Sen değil-sin! koruyucu

فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ

ilâ rabbihim şümme 'amelehüm liküllü ümmetin zeyennâ kezâlike bigayri 'ilm 'advern lâhe feyesübbû
Rablerinedir Sonra yaptıklarını Biz, her topluluğa süslemiş-sizdir böyle onlar da kalkıp, bilgisizce sınırı aşarak Allah'a sövmesinler

مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

cehde eymânihim billâhi veeksemû bimâ kânû ye'melün feyünebbühüm merci'uhüm
olanca yeminleriyle Allah'a yemin ettiler O zaman yaptıklarını kendilerine haber verecektir onların dönüşleri

لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ

'inde lâhi lâ yâtü innemâ kul bihâ leyü/minünne âyetül lein câetühüm
Onun katındadır Mucizeler sadece De ki ona kesinlikle iman edecilerine bir mucize Eğer kendilerine gelirse

وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ وَنُقَلِّبُ أَفْعَادَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ

veebşarahüm efideteühüm venükallibü lâ yü/minün izâ câet ennehä vemâ yüş'ruküm
ve gözlerini Biz, onların kalplerini döndürürüz onların iman etmeyeceklerini geldiği zaman O mucizeler siz nereden bileceksiniz

كَمَالَهُمْ يُؤْمِنُونَ بِهٖ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

ye'mehün fi tuğyânihim venezeruhüm evvele merratinv bilâh kemâ lem yü/minû
şaşkın şaşkın dolanıp dururlar azgınlıkları içinde Onları bırakın da ilkin ona iman etmedikleri gibi (daha sonra da iman etmezler) şaşkın dolanıp dururlar

102. İşte bu (sıfatları taşıyan) Allah, sizin Rabbinizdir. Başka tanrı yok, ancak O vardır. O, her şeyin yaratıcısıdır. O halde Ona kulluk edin. O, her şeyi karşı dayınlacak vekildir.

103. Gözler, Onu algılayamaz. O, gözleri algılar. O, çok ince, ayrıntı şeyleri bilendir, her şeyden haberdardır.

104. Gerçekten Rabbinizden size açık deliller gelmiştir. Artık kim gözünü açar da, bunları görürse, kendinedir. Kim de körlük ederse, o da onun aleyhinedir. Ben, sizin koruyucunuz değilim.

105. Biz ayetleri böyle değişik değişik açıklarız. O körlük edenler sana, "Sen bunu okuyup öğrenmişsin!" derler. Bunu, bilen bir topluluğa açıklıyoruz.

106. Rabbinden sana vahiy olunana uy! Başka ilah yok, ancak O vardır. Müşriklerden uzaklaş!

107. Eğer Allah, dileyeydi, onlar ortak koşmazlardı. Biz, seni onlara koruyucu yapmadık. Sen, onlara vekil de değilsin!

108. Onların Allah'ın dışında taptıklarına sövmeyin ki, onlar da kalkıp, bilgisizce, sınırı aşarak Allah'a sövmesinler. Biz, her topluluğa yaptıklarını böyle süslemiş-sizdir. Sonra onların dönüşleri, Rablerinedir. O zaman yaptıklarını kendilerine haber verecektir.

109. Eğer kendilerine bir mucize gelirse, ona kesinlikle iman edecilerine olanca yeminleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: "Mucizeler, sadece Onun katındadır." O mucizeler geldiği zaman onların iman etmeyeceklerini siz nereden bileceksiniz.

110. Biz, onların kalplerini ve gözlerini döndürürüz, ilkin ona iman etmedikleri gibi (daha sonra da iman etmezler). Onları azgınlıkları içinde bırakın da, şaşkın şaşkın dolanıp dururlar.

111. Eğer Biz onlara melekler indirmiş olsak, ölümler kendileriyle konuşsa, bütün varlıkları karşılarında grup grup toplansak, Allah'ın dilediği dışındalar yine iman etmezler. Ancak çoğu, bu hakikatin cahilidirler.

112. Böylece Biz, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kılmışızdır. Bunlar, aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler telkin edip dururlar. Eğer Rabbin dileseydi, onlar bunu yapmazlardı. O halde bırak onları, uydurdukları hurafelerle haşrolsunlar!

113. (Bir de şeytanlar bunu,) o yaldızlı lafa ahirete inanmayanların gönülleri aksın, ondan hoşlan-sınlar, işledikleri günahları onlar da işlesinler diye yaparlar.

114. Allah, size apaçık bir kitap indirmişken, ben Allah'tan başkasını mı hakem isteyeceğim? Kendilerine kitap verdiklerimiz, onun senin Rabbinden hak olarak indirilmiş bilirlersin. Sakın şüphelenenlerden olma.

115. Rabbinin kelimesi (olan Kur'an), doğruluk açısından da, adalet açısından da tastamamdır. Onun kelimelerini değiştirebilecek hiç kimse yoktur. O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

116. Yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan, seni Allah yolundan saptırır. Onlar, yalnızca zan ardından giderler. Onlar, sadece atıp tutarlar.

117. Şüphesiz Rabbin, yolundan kimin saptığını en iyi bilendir. O, doğru yolda gidenleri en iyi bilendir.

118. Eğer Onun ayetlerine inanan müminlerdenseniz, üzerlerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yiyiniz.

لَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ

'aleyhim	vehaşernâ	lmevt	vekellemehumû	lmelekete	ileyhimû	velev ennenâ nezzelnâ
karşılarında	toplasak	ölüler	kendileriyle konuşsa	melekler	onlara	Eğer Biz indirmiş olsak

كُلِّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيَوْمِئِذٍ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ

yechelûn	ekşerahum	velakinne	illâhû	enyyeşâe	illâ	mâ kânû liyû/minû	kubüleni	külle şeyin
bu hakikatin cahilidirler	çoğu	Ancak	Allah'ın	dilediği	dışında	onlar yine iman etmezler	grup grup	bütün varlıklar

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي

yûhi	velcinni	şeyâtine linsi	'adüvven	liküllü nebiyyin	ce'alnâ	vekeze	like
telkin edip dururlar	ve cin	insan şeytanlarını	düşman	her peygambere	kılmışızdır	Böylece Biz	

بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ

fezerhum	mâ fe'alûhû	rabbûke	velev şâe	gurûrâ	zûhrufe lıqavli	be'guhüm ilâ	be'cin
O halde bırak onları	onlar bunu yapmazlardı	Rabbin	Eğer dileseydi	Bunlar, aldatmak için	yaldızlı sözler	birbirlerine	

وَمَا يَفْتَرُونَ وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفِئَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرِضُوهُ

veliyergavhû	bilâhıratı	illezine lâ yû/minûne	efidetü	ileyhi	velitesgâ	vemâ yefterûn
ondan hoşlansınlar	ahirete	inanmayanların	gönülleri	o yaldızlı lafa	aksın	uydurdukları hurafelerle haşrolsunlar!

وَلِيُقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ أَبْتَغَى حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ

vehüve llezi enzele	hakemenv	ebteğ	efegayra llâhi	mâ hüm mukterifûn	veliyekterifû
indirmişken	hakem	isteveceğim? ben Allah'tan başkasını mı		işledikleri günahları onlar da yaparlar	işlesinler diye

إِلَيْكُمْ الْكِتَابُ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ اتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ

münezzelünnehenâ	ye'lemûne	lkitâbe	vellezine teynâhümû	müfessalâ	lkitâbe	ileykümü
indirilmiş	onun	kitab	Kendilerine verdiklerimiz	apaçık	bir kitap	Allah, size

مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُفْتَرِينَ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

kelimetü rabbike	vetemmet	mine lmümterin	felâ tekûnenne	bilhakki	mirrabbike
Rabbinin kelimesi (olan Kur'an)	tastamamdır	şüphelenenlerden	Sakın olma	hak olarak	senin Rabbinden

صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَإِنْ تُطِيعْ

vein tüti'	l'alim	ssem'u	vehüve	likelimâtih	lâ mübeddile	ve'adlâ	sidkanv
uyarsan	çok iyi bilendir	çok iyi işiten	O	Onun kelimelerini	değiştirebilecek	adalet	doğruluk

أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ

vein hüm	zzanne	illâ	inyettebi'ûne	'an sebli llâh	yüjillûke	men fılgerdi	ekşera
Onlar	zan	yalnızca	ardından giderler	Allah yolundan	seni saptırır	Yeryüzündekilerin	çoğuna

إِلَّا يَخْرُصُونَ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ

e'lemü	vehüve	'an seblih	yedillü	meny	hüve e'lemü	rabbike	inne	yehrusûn	illâ
en iyi bilendir	O	yolundan	saptığını	kimin	en iyi bilendir	Rabbin	Şüphesiz	atıp tutarlar	sadece

بِالْمُهْتَدِينَ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

mü/min'in	bi'yâtih	in küntüm	'aleyhi	smü llâhi	mimmâ zükira	fekülû	bilmühitedin
inanan müminlerdenseniz	Onun ayetlerine	Eğer	üzerlerine	Allah'ın adı	anılmış olanlardan	yyiniz	doğru yolda gidenleri

111. Eğer Biz onlara melekler indirmiş olsak, ölümler kendileriyle konuşsa, bütün varlıkları karşılarında grup grup toplasak, Allah'ın dilediği dışındalar yine iman etmezler. Ancak çoğu, bu hakikatin cahildirler.

112. Böylece Biz, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kılmışızdır. Bunlar, aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler telkin edip dururlar. Eğer Rabbin dileseydi, onlar bunu yapmazlardı. O halde bırak onları, uydurdukları hurafelerle haşrolsunlar!

113. (Bir de şeytanlar bunu,) o yaldızlı lafa ahirete inanmayanların gönülleri aksın, ondan hoşlansınlar, işledikleri günahları onlar da işlesinler diye yaparlar.

114. Allah, size apaçık bir kitap indirmişken, ben Allah'tan başkasını mı hakem isteyeceğim? Kendilerine kitap verdiklerimiz, onun senin Rabbinden hak olarak indirilmiş bilirlersin. Sakın şüphelenenlerden olma.

115. Rabbinin kelimesi (olan Kur'an), doğruluk açısından da, adalet açısından da tastamamdır. Onun kelimelerini değiştirebilecek hiç kimse yoktur. O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

116. Yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan, seni Allah yolundan saptırır. Onlar, yalnızca zan ardından giderler. Onlar, sadece atıp tutarlar.

117. Şüphesiz Rabbin, yolundan kimin saptığını en iyi bilendir. O, doğru yolda gidenleri en iyi bilendir.

118. Eğer Onun ayetlerine inanan müminlerdenseniz, üzerlerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yiyiniz.

لَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ

'aleyhim	vehaşernâ	lmevt	vekellemeühümü	lmele'ikete	ileyhimü	velev ennenâ nezzelnâ
karşılarında	toplasak	ölüler	kendileriyle konuşsa	melekler	onlara	Eğer Biz indirmiş olsak

كُلِّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ

yechelün	ekserahüm	velâkinne	illâhü	enyyeşâe	illâ	mâ kânü liyü/minü	kubülenm	külle şeyin
bu hakikatin cahildirler	çoğu	Ancak	Allah'ın	dilediği	dışında	onlar yine iman etmezler	grup grup	bütün varlıklar

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي

yûh	velcinni	şeyâtine linsi	'adüvven	liküllü nebiyyin	ce'alnâ	vekezzâlike
telkin edip dururlar	ve cin	insan şeytanlarını	düşman	her peygambere	kılmışızdır	Böylece Biz

بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ

fezerhüm	mâ fe'alühü	rabbüke	velev şâe	gurûrâ	zühufe lıqavli	be'duhüm ilâ be'din
O halde bırak onları	onlar bunu yapmazlardı	Rabbin	Eğer dileseydi	Bunlar, aldatmak için	yaldızlı sözler	birbirlerine

وَمَا يَفْتَرُونَ وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفِئْدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرِضُوهُ

veliyergavhü	bilâhıratı	illezine lâ yü/minüne	efidetü	ileyhi	velitesgâ	vemâ yefterün
ondan hoşlansınlar	ahirete	inanmayanların	gönülleri	o yaldızlı lafa	aksın	uydurdukları hurafelerle haşrolsunlar!

وَلِيُقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ أَبْتَغَى حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ

vehüve illezi enzele	hakemenv	ebtegi	efegayra lâhi	mâ hüm mukterifün	veliyekterifü
indirmişken	hakem	isteyeceğim? ben Allah'tan başkasını mı		işledikleri günahları onlar da yaparlar	işlesinler diye

إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ

münezzelümennehü	ye'lemüne	lkitâbe	vellezine âteynâhüm	müfeşşalâ	lkitâbe	ileykümü
indirilmiş	onun	kitap	Kendilerine verdiklerimiz	apaçık	bir kitap	Allah, size

مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

kelimetü rabbike	vetemmet	mine lümürten	felâ tekünenne	bilhakki	mirrabbike
Rabbinin kelimesi (olan Kur'an)	tastamamdır	şüphelenenlerden	Sakın olma	hak olarak	senin Rabbinden

صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَإِنْ تَطِعْ

vein tüti'	l'alim	ssem'u	vehüve	likelimâtihi	lâ mübeddile	ve'adlâ	şidkanv
uyarsan	çok iyi bilendir	çok iyi işiten	O	Onun kelimelerini	değiştirebilecek hiç kimse yoktur	adalet açısından da	doğruluk açısından da

أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ

vein hüm	zzanne	illâ	inyettebi'üne	'an seb'li ilâh	yüğüllüke	men fıl'erdı	eksera
Onlar	zan	yalnızca	ardından giderler	Allah yolundan	seni saptırır	Yeryüzündekilerin	çoğuna

إِلَّا يَخْرُصُونَ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ

e'lemü	vehüve	'an seb'lihi	yedillü	meny	hüve e'lemü	rabbike	inne	yehrusün	illâ
en iyi bilendir	O	yolundan	saptığını	kimin	en iyi bilendir	Rabbin	Şüphesiz	atıp tutarlar	sadece

بِالْمُهْتَدِينَ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

mü/min'in	bi'yâtihi	in küntüm	'aleyhi	smü ilâhi	imimmâ zükira	feküü	bilmüh'ted n
inanan müminlerdenseniz	Onun ayetlerine	Eğer	üzerlerine	Allah'ın adı	anılmış olanlardan	yyiniz	doğru yolda gidenleri

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ

'aleyküm mâ harrame leküm vekad feşşale 'aleyhi smü llâhi mimmâ zû kira ellâ te/külû vemâ leküm
size haram kıldıklarını ayrı ayrı size bildirmişken üzerlerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yemeyeceksiniz? ne diye

إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ

biğayrı 'ilm biehvâilhim leyüçillüne veinne kes'râl mâ tıturitüm ileyhi illâ
bildiklerinden değil yalnızca arzularına uyarak halkı sapıklığa düşürüyorlar Birçokları Çaresiz yemek zorunda kaldıklarınız dışın-
da

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٢٠﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ

inne vebâtineh zâhira lişmi vezerû bilmü'ted'in e'lemü rabbe küve inne
Çünkü gizlisini de Günahın açığını da bırakın haddi aşanları en iyi bilendir Rabbin Şüphesiz

الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢١﴾ وَلَا تَأْكُلُوا

velâ te/külû bimâ kânû yekterifün seyüçzevne lişme llez'ne yeksibüne
yemeyin kazandıklarının cezasını yarın muhakkak çekeceklerdir günah kazananlar

مِمَّا لَمْ يُذَكِّرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّ لَفِشْقٍ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ

leyühüne şşeyât'ine veinne lefisk veinnehü 'aleyhi smü llâhi mimmâ lem yüzkeri
gizlice söylerler şeytanlar Muhakkak ki Şüphesiz bu Üzerlerine Allah'ın adının anılmamış olanları

إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢٢﴾ أَوْ مَن

evemen lemüşrikün inneküm vein etatümühüm liyüçadilüküm ilâ evliyâilhim
Hem bir adam müşrik olursunuz siz de Eğer onlara itaat ederseniz sizinle mücadele etmelerini kendi dostlarına

كَانَ مَيِّتًا فَآخِيزْنَاهُ وَجَعَلْنَاهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ

meşelühü kemenim fi nnâsi bihi yemşi nûrâny lehu vece'alnâ feehyeynâhü kâne meyten
Bu adamın kimse gibi hali olur mu? insanlar arasında onunla yürüyor bir nur kendisine verdik Biz onu dirilttik ölüyken

فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

mâ kânû ye'melün lilâfirine züyyine kezâlike minhâ leyse biğâricinim fi zzulümâti
yaptıkları Kâfirlere süslenmektedir işte böyle ve ondan bir türlü çıkmayan karanlıklar içinde kalmış

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا

fiğâ liyemkürü ekâbira mücrimihâ fi külli karyetin ce'alnâ vekezâlike
orada hile yapınlar diye günahkârlarının büyüklerini her memlekette bulundurmaktayız Böyle

وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا الْنُّنُومُ

len nü/mine kâlû âyetün veiżâ cæthüm vemâ yeş'urun bienfüsihim illâ vemâ yemkürüne
asla iman etmeyiz! diyorlar bir mucize Kendilerine geldiği zaman Oysa bunlar farkına varmadan kendilerine sadece hile yapmaktadırlar

حَتَّىٰ نُؤْتِيَ مَثَلًا مَّا أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ أَغْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ

seyüşbü risâleteh hayşü yec'alü e'lemü ellâhü rusülü llâh mâ ütiye mişle hatta nü'ti
gelecektir peygamberlik görevini kime vereceğini daha iyi bilir Allah Allah'ın peygamberlerine verilen peygamberlik aynen bize verilmedikçe

الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

bimâ kânû yemkürün ve'azâbün şed'düm 'inde llâhi şağârün llez'ne ecrâmü
Hilekârlıklarından dolayı hem de pek şiddetli bir azap 'inde Allah katından hem bir küçüklük günah işleyenlere

119. Çaresiz yemek zorunda kaldıklarınız dışın-
da, size haram kıldıklarını ayrı ayrı size bildirmişken, üzerlerine Allah'ın adı anılmış olanlardan ne diye yemeyeceksiniz? Birçokları, bildiklerinden değil, yalnızca arzularına uyarak halkı sapıklığa düşürüyorlar. Şüphesiz Rabbin, haddi aşanları en iyi bilendir.

120. Günahın açığını da, gizlisini de bırakın. Çünkü günah kazananlar, yarın kazandıklarının cezasını muhakkak çekeceklerdir.

121. Üzerlerine Allah'ın adının anılmamış olanları yemeyin. Şüphesiz bu, (Allah'ın emrinden dışarı) çıkmaktır. Muhakkak ki şeytanlar, kendi dostlarına, gizlice sizinle mücadele etmelerini söylerler. Eğer onlara itaat ederseniz, siz de müşrik olursunuz.

122. Hem bir adam ölüyken Biz onu dirilttik, kendisine bir nur verdik, insanlar arasında onunla yürüyor. Bu adamın hali, karanlıklar içinde kalmış ve ondan bir türlü çıkmayan kimse gibi olur mu? Kâfirlere, yaptıkları işte böyle süslenmektedir.

123. Böyle her memlekette günahkârlarının büyüklerini, orada hile yapınlar diye bulundurmaktayız. Oysa bunlar farkına varmadan, sadece kendilerine hile yapmaktadırlar.

124. Kendilerine bir mucize geldiği zaman, "Allah'ın peygamberlerine verilen peygamberlik aynen bize verilmedikçe, asla iman etmeyiz!" diyorlar. Allah, peygamberlik görevini kime vereceğini daha iyi bilir. Hilekârlıklarından dolayı günah işleyenlere, yarın Allah katından hem bir küçüklük, hem de pek şiddetli bir azap gelecektir.

125. Allah, kimi hidayetne ulaştırmak isterse, onun göğsünü İslam'a açar, gönlüne genişlik verir. Kimi de dalalette bırakmak isterse, onun da kalbini daraltır, öyle sıkıştırır ki, sanırsın öfkesinden göğse çıkacak. Allah, iman etmeyenleri pislik içinde hep böyle bırakır.

126. Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Gerçekten aklını başına alacak bir topluluk için ayetleri açıkladık.

127. Rablerinin katındaki barış ve esenlik yurdu (olan cennet), onlarındır. O, yaptıkları bütün işlerde onların koruyucusudur.

128. O, o gün onların hepsini toplayacak (ve şöyle diyecek:) "Ey cin topluluğu! İnsanları yoldan çıkardınız." Onların insanlar arasındaki dostları ise, şöyle diyecekler: "Ey Rab-bimiz! Bazımız, bazımızdan faydalandı. Bizim için belirlediğin süreye ulaştık." O, şöyle buyuracak: "Ateş, yaşam alanınızdır. Allah'ın dilediği dışında, orada ebedi kalacaklar." Şüphesiz Rabbin, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunan, her şeyi bilendir.

129. İşte Biz, zalimlerin bazısını bazısına kazandırdıkları günâhlardan dolayı böyle dost ederiz.

130. (Allah, onlara şöyle diyecek:) "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size ayetlerimi okuyan ve size bugününüzün gelip çatacağını haber veren peygamberler size gelmedi mi?" "(Ey Rabbimiz!) Kendi aleyhimize şahitlik ederiz, (elbette geldiler), derler." Değersiz dünya hayatı onları aldattı. Kendi aleyhlerinde kâfirliklerine şahit oldular.

131. Bu şundandır: Rabbin, ahalileri habersizken memleketleri, haksızlıkla helak edici değildir.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ

yec'al	enyyüdhillehü	yürüd	vemeny	lilislâm	şadrahü	yeşrah	enyyehdiyekü	illâhü	yürüdi	femeny
kılar	dalalette bırakmak	isterse	Kimi de	İslam'a	onun göğsünü	açar, gönlüne genişlik verir	hidayetne ulaştırmak	Allah	isterse	kimi

صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَانَمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ

rricse	illâhü	yec'alü	keẓalike	fî ssemâ/	keennemâ yeşsa/'adü	dayyikan haracen	şadrahü
pislik içinde	Allah	bırakır	hep böyle	sanırsın öfkesinden	göğse çıkacak	daraltır, öyle sıkıştırır ki	onun da kalbini

عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٦﴾ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ

layâti	kad feşşalnâ	müstekmâ	şirâtu rabbike	vehûzâ	'ale lleẓne lâ yû/minün
ayetleri	Gerçekten açıkladık	dosdoğru	Rabbinin yoludur	Bu	iman etmeyenleri

لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

bimâ kânü ye'melün	veliyühüm vehûve	'inde rabbihim	dâru sselâmi	lehüm	likavminyyezzekkerün
yaptıkları bütün işlerde	onların koruyucusudur	O	Rablerinin katındaki barış ve esenlik yurdu (olan cennet)	onlarındır	aklını başına alacak bir topluluk için

وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ

veķale	mine lins	kadi steksertüm	yâ me'sera lcinni	cem'â	yeħşürühüm	veyevme
şöyle diyecekler	İnsanları	yoldan çıkardınız	Ey cin topluluğu!	hepsini	onları toplayacak (ve şöyle diyecek:)	O, o gün

أُولِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا

ecelenâ	vebelegnâ	bibe'dinv	be'dunâ	stemte'a	rabbenâ	mine linsi	evliyâuhüm
süreye	ulaştık	bazımızdan	Bazımız	faydalandı	Ey Rabbimiz!	Onların insanlar arasındaki	dostları ise

الَّذِي أَجَلْت لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوِيكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ

mâ şâe	illâ	fihâ	hâlidine	meşvâküm	nnâru	kâle	lenâ	illeẓi eccelte
dilediği	dışın-da	orada	ebedi kalacaklar	yaşam alanınızdır	Ateş	O, şöyle buyuracak	Bizim için	belirlediğin

اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَلَّى بَعْضُ الظَّالِمِينَ بَعْضًا

be'dam	zzâlimine	be'da	nüvelli	vekeẓalike	'alim	hakmün	rabbike	inne	illâh
bazısına	İşte Biz, zalimlerin bazısını	bazısına	dost ederiz	böyle	her şeyi bilendir	hikmet sahibidir	Rabbin	Şüphesiz	Alla-h'ın

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ

yekuşşüne	minküm	rusülünm	elem ye/tiküm	velinsi	yâ me'sera lcinni	bimâ kânü yeksibün
okuyan	İçinizden	peygamberler	size gelmedi mi?	ve insan	(Allah, onlara şöyle diyecek) Ey cin topluluğu!	kazandırdıkları günâhlardan dolayı

عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا

şehidnâ 'alâ enfüsünâ	kâlû	likâe yevmiküm hâzâ	veyünziruneküm	ayât	'aleyküm
(Ey Rabbimiz!) Kendi aleyhimize şahitlik ederiz, (elbette geldiler)	derler	bugününüzün gelip çatacağını	ve size haber veren	ayetlerimi	size

وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

ennehüm kânû kâfirin	'alâ enfüsühim	veşehidû	lhayatü ddünyâ	vegarrahhümü
kâfirliklerine	Kendi aleyhlerinde	şahit oldular	Değersiz dünya hayatı	onları aldattı

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣٠﴾

veehlühâ gâfilün	bizulminv	lkurâ	mühlike	rabbüke	ellem yekür	ẓlike
ahalileri habersizken	haksızlıkla	memleketleri	helak edici	Rabbin	değildir	Bu şundandır

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

'ammâ ye'melûn	bigâfilin	rabbûke	vemâ	mimmâ 'amilû	deracâtünm	veliküllin
onların yaptıklarından	habersiz	Rabbin	değildir	Yaptıklarına karşılık	dereceler	her biri için vardır

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ

veyestehlif	yüzhikûm	inyeşe/	zû rrahmeñ	lganiyyû	verabbûke
yerinize getirir	sizi yok eder	Dilerse	merhamet sahibidir	hiçbir şeye muhtaç değildir	Rabbin

مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ

min zürriyyeti kavmin âharin	kemâ enşeeükûm	mâ yeşâü	mim be'dikûm
başka bir topluluğun soyundan	sizi yarattığı gibi	dilediğini	arkanızdan

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٣﴾ قُلْ

kul	bimü'cizîn	vemâ entüm	le'atinv	inne mâ tû'adûne
De ki	onun önüne geçemezsiniz	Siz değilsiniz	elbette gelecektir	Size vaat edilenler

يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

fesevfe te'lemûne	'âmil	innî	'alâ mekânetikûm	'melû	yâ kavmi
yakında bileceksiniz	yapıyorum	ben göre-vimi	Bütün gücünüzle yapacağınızı	yapın	Ey halkım!

مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٤﴾

zzâlimûn	lâ yûflihu	inneñû	'âkibetü ddâr	men tekûnü leñû
zalimler	kurtuluşa eremezler	Muhakkak ki	Dünya evinin sonunun	kimin olacağını

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا

fe'kalû	neş ben	velen'âmi	mine lharşi	mimmâ zerae	lillâhi	vece'alû
dediler	bir pay	ve hayvanlardan (putlara)	ürünlerden	Onun yarattığı	Allah için	ayırırlar

هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ

lişurakâñhim	femâ kâne	lişurakâñâ	veñâzâ	bize'miñhim	lillâhi	ñâzâ
Ortak koştuqları (putlar) için	olan	ortak koştuqlarımızdır!	bu da	Kendi zanlarınca	Allah'ın	Bu

فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ

ilâ şurakâñhim	yeşilü	feñüve	vemâ kâne lillâhi	ilâ llâh	felâ yeşilü
ortak koştuqları (putlar) tarafına	eğerdi	o	Allah için olana gelince	Allah tarafına	geçmez

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

mine lmuşrikine	likeşrinm	zeyyene	veke'zâlike	mâ yehküñün	sâe
müşriklerden	birçoğuna	güzel gösterdi	Yine bunun gibi	hüküm veriyorlardı	Ne kötü

قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ وَلِيُرْذُوهُمْ وَلِيلْبِسُوا عَلَيْهِمْ

'aleyñim	veliyelbisû	liyürdüñüm	şurakâññüm	katle evlâdñhim
onlara	karmaşık hale getirmek için	hem onları helak etmek	o taptıkları ortaklar	çocuklarını öldürmeyi

دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٦﴾

vemâ yefterûn	fezerñüm	mâ fe'alûñü	llâñü	velev şâe	d'neñüm
uydurdukları kanunlarla ne halleri varsa görürler	O halde bırak onları	onlar bunu yapamazlardı	Allah	Eğer dileseydi	hem de dinlerini

132. Yaptıklarına karşılık her biri için dereceler vardır. Rabbin, onların yaptıklarından habersiz değildir.

133. Rabbin, hiçbir şeye muhtaç değildir, merhamet sahibidir. Dilerse, sizi yok eder, sizi başka bir topluluğun soyundan yarattığı gibi, arkanızdan yerinize dilediğini getirir.

134. Size vaat edilenler, elbette gelecektir. Siz, onun önüne geçemezsiniz.

135. De ki: "Ey halkım! Bütün gücünüzle yapacağınızı yapın, ben görevimi yapıyorum. Dünyaya evinin sonunun kimin olacağını yakında bileceksiniz. Muhakkak ki zalimler, kurtuluşa eremezler."

136. Tuttular, Allah için Onun yarattığı ürünlerden ve hayvanlardan (putlara) bir pay ayırdılar. Kendi zanlarınca, "Bu, Allah'ın, bu da ortak koştuqlarımızdır!" dediler. Ortak koştuqları (putlar) için olan, Allah tarafına geçmez, Allah için olana gelince, o, ortak koştuqları (putlar) tarafına geçirdi. Ne kötü hüküm veriyorlardı!

137. Yine bunun gibi, o taptıkları ortaklar, hem onları helak etmek, hem de dinlerini onlara karmaşık hale getirmek için müşriklerden birçoğuna çocuklarını öldürmeyi güzel gösterdi. Eğer Allah dileseydi, onlar bunu yapamazlardı. O halde bırak onları, uydurdukları kanunlarla ne halleri varsa görürler!

138. Zanlarına göre şöyle dediler. "Bunlar, dokunulmaz hayvan ve ekinlerdir, bunları ancak dilediğimiz yiyebilecektir. Şunlar da sırtlarına yük konulması haram olan hayvanlardır." Diğer bir grup hayvanı da Allah'ın adını anmadan boğazlarlar. Bunları, hep Allah'a iftira ederek yaparlar. Ettikleri iftiradan dolayı, Allah yakında cezalarını verecektir.

139. "Bir de şu hayvanların karınlarındaki yavrular, sırf erkeklerimizindir, kadınlarımıza ise, haramdır. Eğer o ölü doğarsa, onda herkes ortaktır" dediler. Allah, onları, bu nitelendirmelerinden dolayı cezalandıracaktır. Şüphesiz O, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır, her şeyi çok iyi bilendir.

140. Bilgisizlikle, düşüncesizlikle çocuklarını öldürenler, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği nimetleri Allah'a iftira ederek haram kılıp yasaklayanlar, kesinlikle hüsrana uğramışlardır. Onlar kesinlikle sapıttılar, doğru yolu bulamadılar.

141. O, çardaklı çardaksız bahçeleri, yenile farklı hurma ve ekinleri, zeytini, narı birbirine benzer ve benzemez şekilde yaratandır. Onlardan her biri ürün verince, ürününden yiyin, hasat günü hakkını verin. Bununla beraber israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

142. Hayvanlar arasından bazılarını taşıma ve sergi-yaygı amacıyla yaratan da Odur. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin, şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için açık bir düşmandır.

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعُمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ

bize'mihim

men neş'âu

illâ

lâ yet'amühâ

hicrun

veharşün

en'âmünv

hâzihî

vekalû

Zanlarına göre

dilediğimiz

ancak

bunları yiyebilecek

dokunulmaz

ve ekinlerdir

hayvan

Bunlar

şöyle dediler

وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ

ftirâen

sme llâhî 'aleyhâ

lâ yezkürüne

veen'amül

zuhûruhâ

hurrimet

veen'amün

iftira ederek yaparlar

Allah'ın adını

anmadan boğazlarlar

Diğer bir grup hayvanı da

Şunlar da sırtlarına yük konulması

haram olan

hayvanlardır

عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ

mâ fi bütûni

vekalû

bimâ kânû yefterûn

seyecz'him

'aleyhî

karınlarındaki yavrular

dediler

Ettikleri iftiradan dolayı

Allah yakında cezalarını verecektir

Bunları, hep Allah'a

هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ

veinyyekünm

'alâ ezvâcinâ

vemüharramün

lizükürinâ

hâlişatül

hâzihî len'âmi

Eğer doğarsa

kadınlarımıza ise

haramdır

erkeklerimizindir

sırf

Bir de şu hayvanların

مَيْتَةٍ فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

kad

hakimün 'alim

innehu

seyecz'him vesfehum

şurakâ/

fihî

fehüm

meyteten

her şeyi çok iyi bilendir

hikmet sahibidir

Şüphesiz O, bu nitelendirmelerinden dolayı

Allah, onları cezalandıracaktır

ortaktır

onda

herkes

o ölü

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا

veharramû

bigayri 'ilminv

sefehüm

evlâdehum

illezîne katelû

hasira

haram kılıp yasaklayanlar

Bilgisizlikle

düşüncesizlikle

çocuklarını

öldürenler

kesinlikle hüsrana uğramışlardır

مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

vemâ kânû mühtedin

kad dâllû

'ale llâhî

ftirâen

llâhü

mâ razekahümü

doğru yolu bulamadılar

Onlar kesinlikle sapıttılar

Allah'a

iftira ederek

Allah'ın

kendilerine rızık olarak verdiği nimetleri

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ

vennehle

vegayra me'rûşâtinv

me'rûşâtinv

cennâtinm

illezî enşee

vehüve

hurma

çardaksız

çardaklı

bahçeleri

yaratandır

ve O

وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْثُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ

vegayra müteşâbihî

müteşâbihenv

verrummâne

vezzeytüne

ükülühü

mübtelifen

vezzer'a

ve benzemez şekilde

irbirine benzer

narı

zeytini

yenişleri

farklı

ve ekinleri

كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ

innehu

velâ tüsrifü

yevme hasâdihî

hakkahü

vetû

izâ esmera

min şemerihî

külû

Çünkü O

Bununla beraber israf etmeyin

hasat günü

hakkını

verin

Onlardan her biri ürün verince

ürününden

yiyin

لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسٌ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ

mimmâ razekahümü

külû

vefersâ

hamûletenv

vemine len'âmi

lmüsrefin

lâ yühibbû

size rızık olarak verdiklerinden

yiyin

ve sergi-yaygı amacıyla yaratan da O'dur

taşıma

Hayvanlar arasından bazıları

israf edenleri

sevmez

اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

'adüvvünmübîn

leküm

innehu

hutuvâtî şşeytân

velâ tettebi'û

llâhü

açık bir düşmandır

sizin için

Çünkü o

şeytanın adımlarına

uymayın

Allah'ın

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الصَّانِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِ اثْنَيْنِ قُلُ الذَّكَرَيْنِ

âzzerayni kul sneyn vemine lme'zi sneyni mine dga/ni semâniyete ezvâc
İki erkeği mi De ki iki (yaratmıştır) keçiden iki Koyundan (Allah, ayrıca) sekiz çift (yaratmıştır)

حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِيُّ

nebbi'ni erhâmü lünseyeyn ştemelet 'aleyhi emmâ lünseyeyni emi harrame
bana haber verin iki dişinin rahimlerinin içerdiklerini mi yoksa iki dişiyi mi yoksa haram kıldı?

بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلُ

kul sneyn vemine lbekari sneyni vemine lbili in küntüm şâdikin bi'lmin
De ki iki (yaratmıştır) siğirdan iki Deveden Eğer sözünüzde doğruysanız bilgiye dayalı olarak

الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمِ

em erhâmü lünseyeyn ştemelet 'aleyhi emmâ lünseyeyni emi harrame âzzerayni
Yoksa iki dişinin rahimlerinin içerdiklerini mi yoksa iki dişiyi mi yoksa haram kıldı? İki erkeği mi

كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ

'ale llâhi mimmeni fter ezlemü femen bih'âzâ llâhü iz vessükümü küntüm şühedâe
Allah'a isnad edenden daha zalim kim vardır? bunu siz, Allah size emir buyururken orada şahitler miydiniz?

كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

lkavme zzâlimin lâ yehdi llâhe inne bigayri 'ilm nnâse liyüddille kezibâl
zalimler topluluğunu doğru yola çıkar-maz Allah Şüphesiz Öyle, bilgiye dayan-maksızın insanları saptırmak için uydurduğu yalanı

قُلُ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعُمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ

enyyeküne illâ yet'amühü 'ala tâ'iminy müharramen ileyye fi mâ ühiye lâ ecidü kul
olması dışında yemek isteyen bir kimseye haram kılınmış Bana vahiy edilenler içinde bir şey bulamıyorum De ki

مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ

ühille fiskan ev ricsün feinnehü lehme hinzirin ev demenmmesûhan ev meyteten
kesilmiş açıkça bir gü-hayvanların nah işlenerek veya pistir şüphesiz o bir pislik olan domuz eti veya akıtılmış kan veya ölü eti

لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

rahim gafûrur rabbeke feinne velâ 'âdin gayra bâginv dturra femeni liğayri llâhi bih
çok acıyandır çok bağış-layan Rabbin şüphesiz ve aynı zamanda sınırı aşmadan yerse çiğnemenen zor durumda kalır da Kim Allah'tan başkasının adına

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ

velganemi vemine lbekari külle zi zufür harramnâ ve'ale llezine hâdû
ve davarın siğir her tırnaklıyı haram kıldık Yahudilere

حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمْ إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمْ أَوِ الْحَوَايَا

lhavâyâ evi zühûruhumâ mâ hamelet illâ şühûmehumâ 'aleyhim harramnâ
bağırsaklarının veya sırtlarının taşıdıkları dışın-daki yağları da Bir de bunlara haram kıldık

أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

leşâdikün veinnâ bibeğyihim cezeynâhüm zâlike bi'azm mâ hteleṭa ev
her konuda doğru olanlarız Şüphesiz Biz onların isyanlarından dolayı onlara ceza olarak yaptık Bunu kemiğe karışanların ya da

143. (Allah, ayrıca) sekiz çift (yaratmıştır). Koyundan iki, keçiden iki (yaratmıştır). De ki: "İki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi, yoksa iki dişinin rahimlerinin içerdiklerini mi haram kıldı? Eğer sözünüzde doğruysanız, bilgiye dayalı olarak bana haber verin."

144. Deveden iki, siğirdan iki (yaratmıştır). De ki: "İki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi, yoksa iki dişinin rahimlerinin içerdiklerini mi haram kıldı? Yoksa siz, Allah bunu size emir buyururken orada şahitler miydiniz?" Öyle, bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için uydurduğu yalanı Allah'a isnad edenden daha zalim kim vardır? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

145. De ki: "Bana vahiy edilenler içinde, ölü eti veya akıtılmış kan veya bir pislik olan domuz eti, şüphesiz o pistir, veya açıkça bir günah işlenerek Allah'tan başkasının adına kesilmiş hayvanların dışında, yemek isteyen bir kimseye haram kılınmış bir şey bulamıyorum. Kim zor durumda kalır da (bunlardan, aynı durumda olan başka birinin hakkını) çiğnemenen ve aynı zamanda sınırı aşmadan yerse, (bilsin ki) şüphesiz Rabbin çok bağışlayan, çok acıyandır.

146. Yahudilere her tırnaklıyı haram kıldık. Bir de bunlara siğir ve davarın sırtlarının veya bağırsaklarının taşıdıkları ya da kemiğe karışanların dışındaki yağları da haram kıldık. Bunu, onların isyanlarından dolayı onlara ceza olarak yaptık. Şüphesiz Biz, her konuda doğru olanlarız bizzat doğru söyleyenleriz.

147. Eğer seni yalanlamaya kalkışlarsa, "Sizin **Rabbiniz**, bitmez tükenmez bir rahmet sahibidir!" de! Günahkârlar topluluğundan Onun azabı engellenemez.

148. Müşrikler, "Allah dileseydi, ne biz müşrik olurduk, ne de atalarımız, ne de bir şeyi haram kılabilirdik" diyecekler. Onlardan öncekiler de böyle yalanladılar, sonunda azabımızı tattılar. "Yanınızda bilgi adına bize sunabileceğiniz bir şey var mı?" de! Siz yalnızca zannın ardından gidiyorsunuz. Siz, ancak tahminde bulunuyorsunuz.

149. De ki: "Kesin ve açık delil, **Allah'ındır**. Eğer O, dilemiş olsaydı, sizin hepinizi hidayete erdirirdi."

150. De ki: "Bunu, **Allah'ın** haram kıldığına şahadet edecek tanıklarınızı getirin!" Eğer onlar gelip şahadet ederlerse, sen onlarla birlikte tanıklık etme! Ayetlerimizi yalanlayanların, ahirete inanmayanların arzularına uyma. Onlar, **Rablerine** ortak koşuyorlar.

151. De ki: "Geliniz, **Rabbınız** size neleri haram kıldı, size onları okuyayım: Ona hiçbir şeyi ortak koşmayın, babanıza ananıza iyilik etmekten ayrılmayın, yoksulluk yüzünden çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de, onların da rızığını Biz veririz. Açığına da, gizlisine de kötülöklere kesinlikle yaklaşmayın. **Allah'ın** (öldürülmesini) haram kıldığı nefsi, haksız yere öldürmeyin. Aklınız erer (de ona göre davranırsınız) diye, O size bunları emretti."

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ

be/sühü	velâ yûraddû	zû rahmetinvvâsi'ah	rabbüküm	fekur	fein kezzêbûke
Onun azabı	engellenemez	bitmez tükenmez bir rahmet sahibidir!	Sizin Rabbiniz	de	Eğer seni yalanlamaya kalkışlarsa

عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ

llâhü	lev şâe	lle'zine eşrakû	seyekûlü	'ani lkavmi lmuçrimin
Allah	dileseydi	Müşrikler	diyecekler	Günahkârlar topluluğundan

مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاءُ وَلَا حَرَمًا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

lle'zine min kablihim	kezzêbe	kezzêlike	min şey/	velâ harramnâ	velâ â bâ unâ	mâ eşraknâ
Onlardan öncekiler de	yalanladılar	böyle	bir şeyi	ne de haram kılabilirdik	ne de atalarımız	ne biz müşrik olurduk

حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ

in tettebi'üne	lenâ	fetühricûhü	min 'ilmin	hel 'indeküm	kul	be/senâ	zâkû	hattâ
Siz ardından gidiyorsunuz	bize	sunabileceğiniz	bilgi adına bir şey	Yanınızda var mı?	de	azabımızı	tattılar	sonunda

إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ

lhuccetü lbâligah	felillâhi	kul	tehruşûn	illâ	vein entüm	zzanne	illâ
Kesin ve açık delil	Allah'ındır	De ki	tahminde bulunuyorsunuz	ancak	Siz	zannın	yalnızca

فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلْ مِنْكُمْ شَهِدَاءُ كُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ

lle'zine yeşhedûne	şühedâekümü	helümme	kul	ecme'in	lehedâküm	felev şâe
şahadet edecek	tanıklarınızı	getirin	De ki	hepinizi	sizin hidayete erdirirdi	Eğer O, dilemiş olsaydı

أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ

ehvâe	velâ tettebi'	me'alhüm	felâ teşhed	fein şehidû	hâzâ	harrame	enne llâhe
arzularına	uyma	sen onlarla birlikte	tanıklık etme	Eğer onlar gelip şahadet ederlerse	Bunu	haram kıldığına	Allah'ın

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ

birabbihim	vehüm	bilâhirati	vellezine lâ yû/minüne	biâyâtinâ	lle'zine kezzêbû
Rablerine	Onlar	ahirete	inanmayanların	Ayetlerimizi	yalanlayanların

يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا اتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

şeyâ	bihi	ellâ tüşrikû	'aleyküm	rabbüküm harrame	mâ	etlû	te'âlev	kui	ye'dilün
hiçbir şeyi	Ona	ortak koşmayın	size	Rabbiniz haram kıldı	neleri	okuyayım	Geliniz	De ki	ortak koşuyorlar

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ

nerzûküküm	nehnü	min imlâk	evlâdeküm	velâ tektülû	ihsânâ	vebilvâlideyni
Sizin de rızığını veririz	Biz	yoksulluk yüzünden	çocuklarınızı	öldürmeyin	iyilik etmekten ayrılmayın	babanıza ananıza

وَأَيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا

velâ tektülû	vemâ be'ân	mâ za'hira minhâ	lfevâhişe	velâ tekrabû	veiyyhâhüm
öldürmeyin	gizlisine de	Açığına da	kötülöklere	kesinlikle yaklaşmayın	onların da

النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصِيكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

le'alleküm te'kilün	bihi	veşşaküm	zâliküm	illâ bilhak	llâhü	llet harrame	nnefse
Aklınız erer (de ona göre davranırsınız) diye	onu	O size emretti	bunları	haksız yere	Allah'ın	(öldürülmesini) haram kıldığı	nefsi

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا

veevfû	eşüddeh	hattâ yeblüga	billet fiye ehsenü	illâ	mâle lyet mi	velâ tekrahû
yapın	Ergenliğine	erişinceye kadar	en güzel yöntemin	dışın- da	yetimin malına da	yaklaşmayın

الْكَيْدَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا

fe'dilû	veizâ kultüm	vüs'afâ	illâ	nefsen	lâ nükellifû	bilkişt	velmizâne	lkeyle
daima adaleti gözetin	Söz sahibi oldu- nuz zaman	gücünün yettiği kadar	ancak	Biz, bir insana	sorumluluk veririz	tam ve denk	tartıyı	Ölçüyü

وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَايُكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

le'alleküm tezekkerûn	bihi	veşşaküm	zâliküm	evfû	vebi'ahdi illâhi	velev kâne zâ kurbâ
Belki öğüt alır (da ona göre davranırsınız) diye	onu	O, size emretti	bunları	yerine getirin	Allah'a verdiğiniz sözü	akrabanız dahi olsa

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ

biküm	feteferraka	ssübüle	velâ tettebi'û	fettebi'ûhi	müstekmen	şirât	hâzâ	veenne
sizi	saptırıp parçala- masınlar	başka yolları	izlemeyin ki	onu izleyin	Benim dosdoğru	yolumdur	bu	Şüphesiz

عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَايُكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

ikitâbe	mûsâ	teynâ	şümme	le'alleküm tettekûn	bihi	veşşaküm	zâliküm	'an seblih
o kitabı	Musa'ya	verdik	Sonra Biz	Belki sakınır (da ona göre davra- nırsınız) diye	onu	O, size emretti	bunu	Onun yolundan

تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ

le'allefüm	verahmetel	vehüden	liküllü şeyin	vetefsil	'ale llezi ehsene	temâmen
Belki onlar	ve rahmet olarak	bir yol gös- terici	her şeyin	açıklayıcısı	yaptığı güzel işlere karşılık	bir bütün olarak

بَلَقَاءَ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ وَهَذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكًا فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا

vettekû	fettebi'ûhü	mübârakün	enzelnâhü	kitâbün	vehâzâ	yü/minün	bilikâi rabbihim
ve korunun ki	Bundan böyle ona uyun	mübarek	indirdiğimiz	bir kitaptr	Bu	iman ederler	Rablerine kavuşacak- larına

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ

'alâ taifeteyni	ikitâbü	ünzile	innemâ	en tekûlû	le'alleküm türhamûn
iki gruba	Kitap	indirildi	yalnızca	demeyesiniz	merhamet olunasiniz

مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ أَوْ نَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْ

lev ennâ ünzile	tekûlû	ev	legâfilin	'an dirâsetihim	vein künnâ	min kablinâ
Eğer indirilmiş olsaydı	demeyesiniz	Veya	habersizdik	onların okuduklarından	doğrusu biz	bizden önce

عَلَيْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى

vehüden	mirrabbiküm	beyyinetün	fekad cæeküm	minhüm	lekünnâ ehîd	ikitâbü	'aleynâ
rehber	Rabbinizden	kanıt	İşte size geldi	onlardan	biz kesinlikle daha doğru yolda olurduk!	kitap	bize

وَرَحْمَةً فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي

seneczi	'anfiâ	veşade	biyâti illâhi	mimmen kezzebe	ezlemü	femen	verahmeñ
cezalandıracağız	onlardan	ve yüz çeviren- den	Artık Allah'ın ayetlerini	yalanlayandan	daha zalim	kim olabilir?	rahmet (olan Kur'an)

الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

bi mâ kânû yeşdifûn	süie l'azâbi	'an âyâtinâ	llezi ne yeşdifüne
işledikleri bu kabahatler yüzünden	azabın en dehşetlisiyle	Biz, elbette ayetleri- mizden	yüz çevirenleri

152. Ergenliğine erişinceye kadar, en güzel yöntemin dışında yetimin malına da yaklaşmayın. Ölçüyü, tartıyı tam ve denk yapın. Biz, bir insana, ancak gücünün yettiği kadar sorumluluk veririz. Söz sahibi olduğunuz zaman, akrabanız dahi olsa daima adaleti gözetin. Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin. Belki öğüt alır (da ona göre davranırsınız) diye, O, size bunları emretti.

153. Şüphesiz bu, Benim dosdoğru yolumdur, onu izleyin, başka yolları izlemeyin ki, sizi Onun yolundan saptırıp parçalamasınlar. Belki sakınır (da ona göre davranırsınız) diye, O, size bunu emretti.

154. Sonra Biz, yaptığı güzel işlere karşılık Musa'ya o kitabı bir bütün olarak, her şeyin açıklayıcısı, bir yol gösterici ve rahmet olarak verdik. Belki onlar, Rablerine kavuşacaklarına iman ederler.

155. Bu, indirdiğimiz mübarek bir kitaptr. Bundan böyle ona uyun ve korun ki, merhamet olunasiniz.

156. "Kitap, bizden önce yalnızca iki gruba indirildi, doğrusu biz onların okuduklarından habersizdik" demeyesiniz.

157. Veya "Eğer bize kitap indirilmiş olsaydı, biz kesinlikle onlardan daha doğru yolda olurduk!" demeyesiniz. İşte size, Rabbinizden kanıt, rehber, rahmet (olan Kur'an) geldi. Artık Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Biz, elbette ayetlerimizden yüz çevirenleri, işledikleri bu kabahatler yüzünden azabın en dehşetlisiyle cezalandıracağız.

158. Onlar, ancak melekle-
rin kendilerine gelivermele-
rini veya **Rabb**inin geliver-
mesini veya **Rabb**inin muc-
zelerinin bazısının geliverme-
sini bekliyorlar. **Rabb**inin mu-
cizelerinden bazısı geliver-
diği zaman, eğer bir kimse,
daha önce iman etmemişse
veya imaniyla bir hayır kaza-
namamışsa, o zamanki ima-
nı, ona kesinlikle hiçbir yarar
sağlamaz. De ki: "Bekleyin,
Biz bekliyoruz!"

159. Dinlerini bölüp parça-
layıp grup grup olanlar var
ya, senin onlarla bir işin
olamaz. Onların işi ancak
Allah'a kalmıştır. Sonra O,
onların ne yaptıklarını ken-
dilerine haber verecektir.

160. Kim bir iyilikle gelir-
se, ona, onun on katı ve-
rilir. Kim de bir kötülükle
gelirse, o sadece (işlediği
kötülüğün) dengiyle ceza-
landırılır. Hiçbirine haksız-
lık edilmez.

161. De ki: "Şüphesiz **Rab-
bim** beni dosdoğru bir yola
ulaştırdı. Sapasağlam, dos-
doğru olan, **Allah'ı** birleyen
İbrahim'in dinine ulaştırdı.
O, müşriklerden değildir."

162-163. De ki: "Benim
namazım, ibadetlerim, ha-
yatım, ölümüm âlemlerin
Rabbi olan **Allah'ındır**. Onun
ortağı yoktur. Ben, bunun-
la emrolundum ve ben,
Allah'a boyun eğip teslim
olanların ilkiyim."

164. De ki: "O her şeyin
Rabbi iken, ben **Allah'tan**
başka rab ister miyim?
Herkesin kazandığı ancak
kendi boynuna geçer. Hiçbir
günahkâr, başkasının günä-
hını yüklenmez. Sonra hepi-
niz dönüp **Rabb**nize vara-
caksınız. O zaman O, size
görüş ayrılığına düştüğünüz
gerçeği haber verecektir."

165. O, sizi yeryüzünün ha-
lifeleri yapan, bazınızı ba-
zınızdan derecelerle üs-
tün kılandır. Bunun hikmeti
ise, sizi, size verdiği şeyler-
de imtihan etmektir. Şüphe
yok ki, senin **Rabb**in, ceza-
landırması şiddetli olan-
dır. Şüphesiz O, çok bağışla-
yan, çok acıyandır.

هَٰذَا يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي

yevme ye/ti be'du âyâti rabbik ye/tiye/ev abbüke ye/tiye/ev imelâiketü en te/tiye/hümü illâ hel yenzurüne
geliverdiği Rabb'in mucizelerinin bazısının gelivermesini veya Rabb'in gelivermesini ya melekerin kendilerine gelivermelerini an- cak bekliyorlar

بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ

kesebet ev min kablü lem tekün âmenet imânühâ nefsen lâ yenfe'u be'du âyâti rabbike
kazanamamışsa veya eğer bir kimse, iman etmemişse o zamanki imanı ona kesinlikle hiçbir yarar sağlamaz Rabb'in mucizelerinden bazısı

فِي إِيْمَانِهَا خَيْرٌ قَدْ انْتَظَرُوا وَإِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ

dinehüm inne llez ne ferraqû muntezirün innâ ntezirü kuli hayrâ fi imânihâ
Dinlerini bölüp parçalayıp bekliyoruz Biz Bekleyin De ki bir hayır imaniyla

وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

bimâ kânû yef'alûn yünebbiühüm şümme ilâ lâhî emrühüm innemâ fi şey/ minhüm leste vekânû şîye'al
O, onların ne yaptıklarını kendilerine ha- ber verecektir Son- ra Allah'a kalmıştır Onların işi ancak bir işin onlarla senin olamaz grup grup olanlar var ya

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا

mislefhâ illâ felâ yüczâ bisseyyeti câe vemen 'aşru emsâlihâ felehi bilhaseneti câe men
dengiyle o sa- dece cezalandırılır bir kötülükle gelirse Kim de onun on katı verilir ona bir iyilikle gelirse Kim

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قَدْ آتَيْنِي هُدًى إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا لِمَلَّةِ إِبْرَاهِيمَ

millete ibrahîme dînen kıyemenm ilâ şirâtin müstekîm rabbî hüdâ in inner kul ve'hüm lâ yüzlemün
İbrahim'in dinine ulaştırdı Sapasağlam, dosdoğru olan dosdoğru bir yola Rabbim beni ulaştırdı Şüphesiz De ki Hiçbirine haksızlık edilmez

خَنيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قَدْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي

vernemât vemehyâye venüsük inne salât kul mine müşrikîn vemâ kâne hanfâ
ölümüm hayatım ibadetlerim Benim namazım De ki O, müşriklerden değildi Allah'ı birleyen

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قَدْ

kul evvelü müslimîn veene ümirtü vebîzâlike lehi şerike lâ rabbî l'âlemîn lâ ilâhî
De ki Allah'a boyun eğip teslim olanların ilkiyim ve ben emrolundum Ben, bununla Onun ortağı yoktur âlemlerin Rabb'i olan Alla- h'ındır

أَعِزَّ اللَّهُ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا

'aleyhâ illâ küllü nefsin velâ teksibü rabbü külli şey/ ve'hüve rabben ebgi egayra lâhî
kendi boynu- na geçer ancak Herkesin kazandığı her şeyin Rabb'i iken ve O rab ister miyim? ben Allah'tan başka

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

bimâ küntüm fihi tehtelifün feyünebbiüküm merci'üküm ilâ rabbiküm şümme vizra ührâ vâziratün velâ teziru
görüş ayrılığına düştüğünüz gerçeği O zaman O, size haber verecektir Rabb'nize Son- ra başkasının günahını Hiçbir günahkâr yüklenmez

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ

deracâtîl be'daküm fevka be'dîn verafe'a halâife lerdî llez ce'aleküm ve'hüve
derecelerle bazınızı bazınızdan üstün kılandır yeryüzünün halifeleri sizi yapan ve O

لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

rahîm legafûrur veinnehî ser'u l'ikâbî rabbeke inne fi mâ âteküm liyeblüveküm
çok acıyandır çok bağışlayan Şüphe- siz O cezalandırması şiddetli olan- dır senin Rabb'in Şüphe yok ki size verdiği şeylerde Bunun hikmeti ise, sizi imtihan etmektir

7. A'RÂF SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 163. 170. âyetlerin Medine döneminde indiğini söyleyen âlimler de vardır. 206 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Elif, lâm, mîm, sâd.
2. (Bu), kendisiyle (insanları) uyarasın diye sana indirilen bir kitaptır. Bundan dolayı, göğsünde bir darlık olmasın. O, müminlere bir uyardır.
3. Rabbinizden size indirilene uyun. Onun dışındakileri koruyucu edinmeyin. Siz çok az düşünüyorsunuz!
4. Biz nice memleket helak etmişizdir. Azabımız onlara, geceleyin veya öğle sonrasında uyurlarken gelivermiştir.
5. Azabımız onlara geldiğinde, onların "Bizler, gerçekten zalimlerdik!" demekten başka sözleri olmadı.
6. Sonra Biz, elbette peygamber gönderilen topluluklara soracağız. Elbette gönderilen peygamberlere de soracağız.
7. Olan biteni kendilerine mutlak bir bilgi ile anlatacağız. Öyle ya Biz, onlardan habersiz değildik.
8. O gün, tartı, hak bir tartıdır. Artık kimin tartıları ağır basarsa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.
9. Kimin de tartıları hafif gelirse, bunlar da işte âyetlerimize zulmetmeleri nedeniyle kendilerine yazık edenlerdir.
10. Yemin olsun ki, Biz, sizi yeryüzüne yerleştirdik. Sizin için orada birçok geçimlik yarattık. Siz çok az şükrediyorsunuz!
11. Önce sizi yarattık, sonra size bir biçim verdik. Daha sonra da meleklerle, "Adem'e secde edin!" dedik. İblis'in dışında hepsi secde etti. O, secde edenlerden olmadı.

سُورَةُ الْأَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسِتُّ آيَاتٍ

'A'-RAF | A'RÂF SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

الْمَصِّ ۝ كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنَذِرَ بِهِ وَذِكْرَى

vezikrâ bihi litünzira minhü haracünm fi şadrike felâ yekün ileyke ünzle kitâbün elif-lâm-mîm-şâd
bir uyardır kendi (insanları) uyarasın Bunden bir darlık göğsünde olmasın sana indirilen bir kitaptır Elif, lâm, mîm, sâd

لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

evliyâ/ min dūnihi velâ tettebi'û mirrabbiküm ileyküm mâ ünzle ittebi'û lilmü/minin
koruyucu Onun dışındakileri edinmeyin Rabbinizden size indirilene uyun O, müminlere

قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ

ev beyâten be/sünâ fecâehâ ehleknâhâ min karyetin vekem tezekkerûn kalilenmmâ
veya geceleyin Azabımız onlara gelivermiştir helak etmişizdir memleket Biz nice düşünüyorsunuz Siz çok az

هُمْ قَائِلُونَ ۝ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

künnâ zâlimin innâ en kâlû illâ be/sünâ iz câehüm de'vâhüm femâ kâne hüm kâlûn
zalimlerdik Bizler, gerçekten demekten başka Azabımız onlara geldiğinde sözleri olmadı öğle sonrasında uyurlarken

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَلَنَقْصُرَ عَنْهُمْ

'aleyhim felenekuşanne lmürselin veleneselenne llez ne ürsile ileyhim feleneselenne
Olan biteni kendilerine anlatacağız gönderilen peygamberlere de Elbette soracağız peygamber gönderilen topluluklara Sonra Biz, elbette soracağız

بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ۝ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ

feûlaïke hümü mevâz nühü şekulet femen lhakk yevme'zini velveznü gâibin künnâ vemâ bir'ilmiv
işte onlar tartıları ağır basarsa Artık kimin hak bir tartıdır O gün tartı onlardan habersiz Öyle ya Biz değildik mutlak bir bilgi ile

الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَن خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا

bimâ kânû enfusehüm llez ne hasirû feûlaïke mevâz nühü hafet vemen lmüflihun
nedeniyle kendilerine yazık edenlerdir bunlar da tartıları hafif gelirse Kimin de kurtuluşa erenlerdir

بِآيَاتِنَا يَظْلُمُونَ ۝ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُم فِيهَا

fihâ leküm vece'alnâ fi lerdî mekkennâküm velekad yemin ol-sun ki yezlimün biâyâtinâ
orada Sizin için yarattık yeryüzüne Biz, sizi yerleştirdik zulmetmeleri işte âyetlerimiz

مَعَايِشٌ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا

kulnâ şümme şavvernâküm şümme velekad haleknâküm teşkürün kalilenmmâ me'âyış
dedik Daha sonra size bir biçim verdik sonra Önce sizi yarattık şükrediyorsunuz Siz çok az birçok geçimlik

لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن السَّاجِدِينَ ۝

lem yekünmmine ssâcidin iblis illâ fesecedû liâdeme scüdû lilmelâiketi
O, secde edenlerden olmadı İblis'in dışındakileri hepsi secde etti Adem'e secde edin da meleklerle

12. "(Allah, İbîs'e), "Sana emrettiğim halde, secde etmene engel olan nedir?" dedi. "Ben, ondan daha hayırlıyım! Beni ateşten yarattın, onu ise topraktan yarattın!" dedi.

13. "İn oradan, orada büyülenmek senin ne haddine! Haydi, çık! Çünkü sen, alçaklardan birisin!" dedi.

14. "Bana, onların diriltileceği güne kadar süre ver" dedi.

15. "Sen, süre verilenlerdensen!" dedi.

16. "Öyle ise, beni azdırmana karşılık, yemin ederim ki, ben de onları saptırmak için muhakkak Senin doğru yoluna oturacağım!" dedi.

17. "Sonra onlara önlerinden ve arkalarından, sağlarından veollarından sokulacağım. Sen de çoğunluğu şükredici bulamayacaksın!" dedi.

18. "Sen oradan kınanarak ve kovulmuş olarak çık. Yemin olsun ki, onlardan kim sana uyarsa, sizin hepinizle cehennemi dolduracağım" dedi.

19. "Ey Adem! Sen ve eşin, cenneti yurt edin! Dilediğiniz yerden yiye, ancak şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz."

20. Şeytan, onlara kendilerinin örtülmüş olan ayıp yerlerini açmak için ikisine de vesvese verdi ve onlara, "Rabbiniz sizi ancak melek olmamanız veya cennette ebedi kalmamanız için bu ağacı size yasakladı" dedi.

21. "Şüphesiz ben, sizin iyiliğinizi isteyenlerdenim" diye ikisine de yemin etti.

22. Bu şekilde kandırarak ikisini de yanılttı. Ağacı tattıkları zaman, ikisine de ayıp yerleri açılıverdi. Üzerlerini cennet yaprağıyla yamamaya çalıştılar. Onlara Rableri şöyle seslendi: "Ben, size bu ağacı yasaklamamış mıydım? Size, 'Haberiniz olsun, bu şeytan sizin apaçık düşmanınızdır' dememiş miydim?"

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ

vehaletkü min nârin v haletkü minhâ hayrunnî enâ kâle iz emertük ellâ tescüde mene'ake mâ kâle
onu ise yarattın ateşten Beni yarattın ondan daha hayırlıyım Ben dedi (Allah, İbîs'e), Sana emrettiğim halde secde etmene engel olan neydi? dedi

مِنْ طِينٍ ۖ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ

inneke fehruc fi hâ en tetekebbera femâ yekûn leke min hâ fehbî min tîn
Çünkü sen Haydi, çık! orada büyülenmek senin ne haddine oradan İn dedi topraktan

مِنَ الصَّاعِرِينَ ۖ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ۖ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۖ قَالَ

kâle mine lmünzarîn inneke kâle yûb'âsûn ilâ yevmi enzirnî kâle mine ssâgirîn
dedi süre verilenlerdensen Sen dedi onların diriltileceği güne kadar Bana süre ver dedi alçaklardan birisin!

فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۖ ثُمَّ لَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۖ قَالَ

mim beyni eydîhim le'tiyennehüm'sümme sirâtake lmüstekîm lehüm leek'udenne febimâ egveyteni
önerinden onlara sokulacağım Sonra Senin doğru yoluna onlar için muhakkak oturacağım Öyle ise, beni azdırmana karşılık

وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۖ قَالَ

kâle şâkirîn ek'serahüm velâ tecidû ve'an şemâilîhim ve'an eymânîhim vemin hâlfîhim
dedi şükredici Sen de çoğunluğu bulamayacaksın veollarından sağlarından ve arkalarından

أَخْرَجَ مِنْهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا لِمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ۖ

minküm ecme'in ce'hennemeeleemleenne minhüm tebi'ake lemen medhûrâ mezûmenî min hâ hruc
sizin hepinizle cehennemi dolduracağım onlardan sana uyarsa kim ve kovulmuş olarak kınanarak Sen oradan çık

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ

hâzihi şşecerate velâ tekrabâ min hayşû şî/tümâ fekülâ lcennete vezevcûke ente skün veyâ ademü
ancak şu ağaca yaklaşmayın Dilediğiniz yerden yiye cenneti ve eşin Sen yurt edin Ey Adem!

فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۖ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا

mâ vûriye 'anhümâ liyûbdiye lehümâ şşeytânü lehümâ fevesvese fetekûnâ mine zzâlimîn
örtülmüş olan açmak için Şeytan ikisine de vesvese verdi Yoksa zalimlerden olursunuz

مِنْ سَوَاتِيهِمَا وَقَالَ مَا نَهَايَكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

tekûnâ mine lhâlidîn ev melekeynîen tekûnâ illâ 'an hâzihi şşecerati rabbükümâ mâ neh'kümâ vekâle min sevâtihimâ
cennette ebedi ve-melek olmamanız ancak bu ağacı Rabbiniz size yasakladı ve onlara onlara kendilerinin ayıp yerlerini

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ۖ فَذَلِيهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ

şşecerate felemmâ zâkâ bigurûr fedellâhümâ lemîne nnâşihîn lekümâ innî vekâsemehümâ
Ağacı tattıkları zaman Bu şekilde kandırarak ikisini de yanılttı iyiliğinizi isteyenlerdenim sizin Şüphesiz ben diye ikisine de yemin etti

بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتِيهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا

rabbühümâ venâdâhümâ min vverâki lcennehî 'aleyhimâ vetafikâ yehşifânî sevâtühümâ lehümâ bedet
Rableri Onlara şöyle seslendi cennet yaprağıyla Üzerlerini yamamaya çalıştılar ayıp yerleri ikisine de açılıverdi

أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ۖ

'aduvvünmübîn lekümâ inne şşeytâne lekümâ veekul şşecerati 'an tilkümâ elem enhekümâ
apaçık düşmanınızdır sizin Haberiniz olsun, bu şeytan Size dememiş miydim? bu ağacı Ben, size yasaklamamış mıydım?

قَالُوا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

mine lhâsîn leneküenne veterhamnâ lenâ veillem tegfir enfüsenâ zalemnâ rabbenâ kalâ
biz hüsrana uğrayanlardan leneküenne şüphe yok ki oluruz! bize merhamet etmezsen Sen bizi eğer bağışlamaz Biz, kendimize zulmettik Ey Rabbimiz! dediler

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾

il hîn vemetâ'un müstakarrun fi lerdî veleküm 'aduvv libe'din be'düküm hbitû kâle
belirli bir zamana kadar ve geçinmek yerleşip yaşamak yeryüzünde Size vardır düşman olarak bazıza Bazınız inin dedi

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا

kad enzelnâ yâ benî âdeme tühraçün veminhâ temûtüne vef hâ tehyevne fi hâ kâle
indirdik Ey Adem oğulları! diriltileceksiniz ve ondan ölecek onda yaşayacak Onda dedi

عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ

z-like hayr z-like velibâsü ttekvâ ver şâ sevâtiküm yüvân libâseny 'aleyküm
İşte bu daha hayırlıdır İşte o hepsinden Fakat takva elbisesi var ya ve bir süs ayıp yerlerinizi örtecek bir elbise Bakın, size

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ

şşeytânü lâ yeftinnenekümü yâ benî âdeme le'allehüm yezzekkerün min âyâtî llâhî
Şeytan sakın sizi de şaşırtıp yoldan çıkartmasın Ey Adem oğulları! Belki düşünür, ibret alırlar Allah'ın ayetlerindendir

كَمَا أَخْرَجَ آبَاؤُكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا

sevâtihimâ liyüriyehümâ 'anhümâ libâsehümâ yenzi 'u mine lcenneti ebeveyküm kemâ ehrace
ayıp yerlerini endilerine göstermek için onların elbiselerini soyarak cennetten babanızla annenizi çıkardığı gibi

إِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ

evliyâe şşeyâtîne ce'alnâ innâ min hayşü lâ teravnefhum vekab lühü hüve yer küm inne
dostları şeytanları kılмышızdır Biz sizin onları göremeyeceğiniz taraftan ve kabilesi O sizi görürler Çünkü

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ

vellâhü bâenâ vecednâ 'aleyhâ kâlû fâhişeten veiżâ fe'alû lillezne lâ yû/minîn
ve Allah Biz, atalarımızı böyle bulduk derler Bir edepsizlik yaptıkları zaman imana gelmeyeceklerin

أَمَرْنَا بِهَا قُلُوبَنَا لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

mâ lâ te'lemün 'ale llâhî etekülüne bilfehşâ/ lâ ye/müru inne llâhe kul bifâ emeranâ
Bilmediğiniz şeyleri Allah'ın üzerine mi atıyorsunuz? edepsizliği emretmez Allah De ki bunu bize emretti

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ

mühlisîne ved'ühü 'inde külli mescidin vüçühüküm veek mü bilkişt rabb emera kul
özgü kılarak Ona ibadet edin Her mescitte yüzlerinizi (Ona) doğru tutun adaleti Rabbim emretti De ki

لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ

ddalâlehi 'aleyhimü hakka vefer kan hed fer kan te'üdün kemâ bedeeüküm ddîn lehü
sapıklık üzerlerine hak oldu Bir bölümüne de doğru yola ulaştırdı Onların bir bölümünü yine Ona döndereceksiniz Sizi başlangıçta O yarattığı gibi dini Ona

إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

müftedün ennehimü veyehsebüne min dünî llâhî evliyâe şşeyâtîne ttehażû innehimü
doğru yolda bunlar kendilerini zannetmekteydi Allah'ı bırakıp koruyucu şeytanları edindiler Çünkü onlar

23. "Ey Rabbimiz! Biz, kendimize zulmettik, eğer Sen bizi bağışlamaz, bize merhamet etmezsen şüphe yok ki, biz hüsrana uğrayanlardan oluruz!" dediler.

24. "Bazınız, bazıza düşman olarak inin. Size belirli bir zamana kadar yeryüzünde yerleşip yaşamak ve geçinmek vardır" dedi.

25. "Onda yaşayacak, onda ölecek ve ondan diriltileceksiniz" dedi.

26. Ey Adem oğulları! Bakın, size ayıp yerlerinizi örtecek bir elbise ve bir süs indirdik. Fakat takva elbisesi var ya, işte o hepsinden daha hayırlıdır. İşte bu, Allah'ın ayetlerindendir. Belki düşünür, ibret alırlar.

27. Ey Adem oğulları! Şeytan, babanızla annenizi, onların elbiselerini soyarak kendilerine ayıp yerlerini göstermek için cennetten çıkardığı gibi, sakın sizi de şaşırtıp yoldan çıkartmasın. Çünkü o ve kabilesi, sizi, sizin onları göremeyeceğiniz taraftan görürler. Biz, şeytanları, imana gelmeyeceklerin dostları kılмышızdır.

28. Bir edepsizlik yaptıkları zaman, "Biz, atalarımızı böyle bulduk ve bize bunu Allah emretti" derler. De ki: "Allah, edepsizliği emretmez. Bilmediğiniz şeyleri, Allah'ın üzerine mi atıyorsunuz?"

29. De ki: "Rabbim, adaleti emretti. Her mescidde yüzlerinizi (Ona) doğru tutun, Ona, dini sadece Ona özgü kılarak ibadet edin. Sizi başlangıçta O yarattığı gibi, yine Ona döndereceksiniz."

30. Onların bir bölümünü doğru yola ulaştırdı. Bir bölümüne de sapıklık hak oldu. Çünkü onlar, Allah'ı bırakıp şeytanları koruyucu edindiler, bir de bunlar kendilerini doğru yolda zannetmekteydi.

31. Ey Adem oğulları! Her namaz esnasında süsünüz olan elbiselerinizi alın. Yiyecek için, israf etmeyin. Şüphesiz O, israf edenleri sevmez.

32. De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı zineti, temiz, hoş rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, şu değersiz dünya hayatında iman edenlerindir, kıyamet gününde ise, sadece onlarıdır." Bilen bir topluluk için ayetleri bu şekilde açıklıyoruz.

33. De ki: "Rabbim ancak açığı ve gizlisiyle bütün kötülükleri, günahı, haksız yere baş kaldırmayı, hakkında herhangi bir delil indirmede bir şeyi Allah'a ortak koşmanızı ve Allah'a bilmediğiniz şeyleri isnad etmenizi haram kılmıştır."

34. Her topluluk için belirlenmiş bir süre vardır. Onların süreleri gelince, ne bir an geri kalabilirler, ne de bir an öne geçebilirler.

35. Ey Adem oğulları! Size ne zaman içinizden Benim ayetlerimi size anlatan rasuller gelir de, her kim bunlara karşı çıkmaktan sakınır, kendini düzeltirse, artık onlara korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

36. Ayetlerimizi yalanlayanlara, onlara karşı büyüklenenlere gelince, böyleleri cehennemliktirler. Onlar, orada kalıcıdır.

37. Çünkü bir yalanı Allah'a isnad edenden veya Onun ayetlerini yalanlayan dan daha zalim kim olabilir? İşte bunlar, (Levh-i Mahfuz'daki) kitapları kendilerine ulaşacak olanlardır. Nihayet kendilerine göndereceğimiz melekler, gelip canlarını alırken, "Hani o Allah'ı bırakıp da tapıklarınız nerededir?" dediklerinde, "Onlar, bizi bırakıp gittiler!" derler. Böylece kâfir olduklarına, kendi aleyhlerine tanıklık etmiş olurlar.

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ

innehu velâ tüsri'fû veşrabû vekülû 'inde külli mescidin v zineteküm hu'zû yâ benî ademe
Şüphesiz O israf etmeyin için Yiyecek Her namaz esnasında süsünüz olan elbiselerinizi alın Ey Adem oğulları!

لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ

vettayyibâtî li'ibâdihî illeti e'hrace zinete lâhîi harrame men kul lmüsri'fin lâ yühibbû
temiz, hoş kullan için çıkardığı Allah'ın zineti haram kılma kim De ki israf edenleri sevmez

مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ

ke'zlike yevme lkiyamehî hâli'saten y fi lhayâti ddünyâ lillezine âmenû hiye kul mine rizk
bu şekilde kıyamet gününde ise sadece onlarıdır şu değersiz dünya hayatında iman edenlerindir Bunlar De ki rızıkları

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا

mâ za'hera minhâ lfevâhişe rabbiyeharrame innemâ kul ye'lemûn likavmin y lâ yâti nüfessilû
açığı bütün kötülükleri Rabbim haram kılmıştır ancak De ki Bilen bir topluluk için ayetleri açıklıyoruz

وَمَا بَاطِنَ الْإِثْمِ وَالْبَغْيِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا

sül'tânenv bilî mâ lem yünezzil billâhî veen tüşrikû bi'gayri lhaqqi velbeg'ye velişme vemâ be'tane
herhangi bir delil hakkında indirmede bir şeyi Allah'a ortak koşmanızı haksız yere baş kaldırmayı günahı ve gizlisiyle

وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ

ecelühüm feizâ câe ecel veliküllü ümmetin mâ lâ te'lemûn 'ale lâhî veen tekûlû
süreleri Onların gelince belirlenmiş bir süre Her topluluk için vardır bilmediğiniz şeyleri Allah'a ve isnad etmenizi

لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ

minkümm rusülün immâ ye'tiyennekümm yâ benî ademe velâ yestekdimûn sâ'atenv lâ yeste/hirûne
içinizden rasuller Size ne zaman gelir de Ey Adem oğulları! ne de bir an öne geçebilirler bir an ne geri kalabilirler

يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

yehzenûn hüm velâ 'aleyhim havfün felâ veesleha tte'kâ fermenî âyât 'aleykümm yekuşşüne
mahzun da olmayacaklardır onlar ve de-gildir artık onlara korku yoktur kendini düzeltirse her kim bunlara ayetlerimi size anlatan

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

hâlidûn fi hâ hüm ešhâbû nnâr ülâike 'an'hâ vestekberû bi'âyâtinâ vellezine kezze'bû
kalıcıdır orada Onlar cehennemliktirler böyleleri onlara karşı büyüklenenlere gelince Ayetlerimizi yalanlayanlara

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ

neşbühüm yenâlühüm ülâike bi'âyâti' kezzebe ev keziben 'ale lâhî mimmeni fterâ ezlemû femen
payları kendilerine ulaşacak olanlardır İşte bunlar Onun ayetlerini yalanlayan veya Çünkü bir yalanı Allah'a isnad edenden daha zalim kim olabilir?

مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَقَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ

mâ küntüm ted'üne eyne kâlû yeteveffevne hüm rusülünâ izâ caethüm hattâ mine lkitâb
tapıklarınız nerededir dediklerinde canlarını alırken göndereceğimiz melekler kendilerine gelip Nihayet (Levh-i Mahfuz'daki) kitaptan

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

ennehüm kânû kâfirîn 'alâ enfüsühim veşehidû 'annâ dallû kâlû min dünî lâh
Böylece kâfir olduklarına kendi aleyhlerine tanıklık etmiş olurlar Onlar, bizi bırakıp gittiler derler Hani o Allah'ı bırakıp da

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ

küllemâ dehalet	fî nnâr	velinsi	mine lcinni	min kabliküm	kad halet	fî ümemin	dıhulû	kâle
girdikçe	ateşe	ve insan	cin	Sizden önce	geçen	toplulukla- rıyla birlikte	girin	buyurur

أُمَّةً لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِيَهُمْ لِأُولِيهِمْ

liülâhüm	übrahüm	kâlet	cem'an	fî hâ	izâ ddâarakû	hattâ	ühteâ	le'anet	ümmeül
öndekileri gös- tererek	sonrakileri	derler	hepsi	orada	birbirine ulandığında	Sonunda	kardeşine	lanet eder	Her to- pluluk

رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ

velâkin	dî'fünv	liküllin	kâle	mine nnâr	dî'fenm	'azâben	fe'atîhim	edallünâ	kâulâi	rabbenâ
Ancak siz	iki kattır	Herkes için	buyurur	ateşten	iki kat	azap	Onun için bunlara ver!	bizi yoldan çıkardılar	İşte bunlar	Ey Rabbi- miz!

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولِيَهُمْ لِأُخْرِيَهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ

min fedlin	'aleynâ	leküm	femâ kâne	liübrahüm	ülâhüm	vekâlet	lâ te'lemün
bir üstünlüğünüz	bize karşı	Sizin	olmadı	sonrakilere	Öndekileri de	derler	bilmezsiniz

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا

vestekberû	bi'âyâtinâ	inne llez'ne kezzebû	bimâ küntüm teksibün	l'azâbe	fezüku
kibirlerine yedireme- yenlere	Ayetlerimizi	yalanlayanlara	Kendi kazandıklarınızın cezası olarak	azabı	tadın

عَنْهَا لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ

lcemelü	hattâ yelice	lcennete	velâ yedhulüne	ebvâbü ssemâi	lehüm	lâ tüfettehu	'anhâ
deve	geçmedikçe onlar	cennete	ve giremezler	gökyüzünün kapıları	onlara	açılmaz	onlara iman etmeyi

فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ

mihâdüv	min ce'henname	lehüm	lmücrimîn	neczi	vekezzâlike	fî semmi lbiyât
bir döşek	cehennemde	Onlar için vardır	İşte Biz, günahkârları	cezalandırırız	böyle	iğnenin deliğinden

وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٌ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

ve'amilû	vellez'ne amenû	zzâlimîn	neczi	vekezzâlike	gavâş	vemin fevkihim
yapan kimselere gelince	İman edip	İşte Biz, zalimleri	cezalandırırız	böyle	(ateşten) örtüler	ve üstlerinde de

الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا

fî hâ	küm	eşhâbü lcenneh	ülâike	vüs'a'hâ	illâ	nefsen	lâ nükellifü	şşâlihâti
Hep onda	onlar	cennetliklerdir	işte onlar	gücü kadar	ancak	Biz bir insana	sorumluluk veriz	iyi işler

خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا

vekalû	lenhâr	tehtihi mü	tec' min	min gillin	fî şudûrihim	mâ	veneze'nâ	hâlidün
demektedirler	ırmaklar	(Girecekleri o cennetlerin) altlarından	akar	kin adına	Göğüslerinde	her ne varsa	hepsini söküp atmışızdır	kalıcıdır

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ

câet	lekad	llâh	levlâ en hed'anâ	vemâ künnâ linehtediye	lihâzâ	llez' hed'anâ	lillâhi	lhamdü
getirdiler	Yemin olsun ki	Eğer Allah	bizi buraya ulaştırmasaydı	bizim kendiliğimizden bunun yolunu bulmamıza imkân yoktu	buraya	Bizi ulaştıran	Allah'a hamdolsun!	

رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَتُودُّوْا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ أَوْ رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

bimâ küntüm te'melün	ürüstümü'hâ	en tilkü mü lcennetü	venûdü	bilhakk	rusülü rabbinâ
Yaptığınız amellerden dolayı	ona varis kılınızdır	İşte cennet!	Onlara şöyle seslenilir	gerçeği	Rabbimizin elçileri

38. "Sizden önce geçen cin ve insan topluluklarıyla birlikte ateşe girin!" buyurur. Her topluluk girdikçe, kardeşine lanet eder. Sonunda hepsi orada birbirine ulandığında, sonrakileri, öndekileri göstererek, "Ey Rabbimiz! İşte bunlar, bizi yoldan çıkardılar. Onun için bunlara ateşten iki kat azap ver!" derler. "Herkes için iki kattır! Ancak siz, bilmezsiniz" buyurur.

39. Öndekileri de sonrakilere, "Sizin bize karşı bir üstünlüğünüz olmadı. Kendi kazandıklarınızın cezası olarak azabı tadın!" derler.

40. Ayetlerimizi yalanlayanlara, onlara iman etmeyi kibirlerine yediremeyenlere, onlara gökyüzünün kapıları açılmaz ve deve iğnenin deliğinden geçmedikçe onlar cennete giremezler. İşte Biz, günahkârları böyle cezalandırırız.

41. Onlar için cehennemde bir döşek ve üstlerinde de (ateşten) örtüler vardır. İşte Biz, zalimleri böyle cezalandırırız.

42. İman edip iyi işler yapan kimselere gelince, -Biz bir insana ancak gücü kadar sorumluluk veriz- işte onlar cennetliklerdir. Hep onda kalıcıdır.

43. Göğüslerinde kin adına her ne varsa, hepsini söküp atmışızdır. (Girecekleri o cennetlerin) altlarından ırmaklar akar. "Bizi buraya ulaştıran Allah'a hamdolsun! Eğer Allah, bizi buraya ulaştırmasaydı, bizim kendiliğimizden bunun yolunu bulmamıza imkân yoktu. Yemin olsun ki, Rabbimizin elçileri gerçeği getirdiler" demektedirler. Onlara şöyle seslenilir: "İşte cennet! Yaptığınız amellerden dolayı, ona varis kılınızdır."

44. Cennetlikler, cehennemliklere şöyle seslenirler: "Biz, **Rabbimizin** bize vaat ettiğini gerçek olarak bulduk. Siz de **Rabbimizin** vaat ettiğini gerçek olarak buldunuz mu?" "Evet!" derler. Derken aralarındaki bir çağırıcı, "**Allah'ın** laneti, zalimler üstüne!" diye bağıır.

45. "(Onlar), **Allah'ın** yolundan alıkoyar ve onu eğip bükmeye çalışırlar, ahireti de inkâr ederlerdi."

46. İki grup arasında bir perde bulunmaktadır. A'râf üzerinde, herkesi simalarıyla tanıyan adamlar vardır. Cennetliklere, "Selam olsun size!" diye seslenirler. Bunlar, umut etmekle birlikte henüz daha oraya girmemişlerdir.

47. Gözleri cehennemlikler tarafına çevrildiği zaman, "Ey **Rabbimiz!** Bizi, o zalimler topluluğuyla beraber eyleme!" derler.

48. A'râftakiler, kendilerini simalarıyla tanıdıklarını adamlara seslenip, şöyle derler: "Kalabalık oluşunuzun ve büyükleme-nizin size hiçbir faydası olmadı!"

49. "Sizin, 'imkânı yok, **Allah**, bunları rahmetine erdirmez!" diye yemin ettikleriniz bunlar mıydı?" dedikten sonra, berikilere dönüp, "Girin cennete, size korku yok, artık siz mahzun olacak da değilsiniz!" derler.

50-51. Cehennemlikler de, cennetliklere şöyle seslenirler: "Lütfen suyunuzdan veya **Allah'ın** size verdiği rızıklardan bize de verin!" "Doğrusu **Allah**, kesinlikle bunları, oyunu eğlenceyi kendilerine din edinen ve dünya hayatının kendilerini aldattığı kâfilere haram kıldı" derler. Onlar bugünlerine kavuşacaklarını unuttukları ve ayetlerimizi inkâr ettikleri gibi, Biz de onları bugün unutacağız.

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنِ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا

hakkan	rabbünâ	mâ ve'adenâ	kad vecednâ	en	eşhâbe nnâri	eşhâbü lcenneti	venâdâ
gerçek olarak	Biz, Rabbimizin	bize vaat ettiğini	bulduk	şöyle	cehennemliklere	Cennetlikler	seslenirler

فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِنَّ مُؤَذِّنًا بَيْنَهُمْ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ

le'netü ilâhi	el	beynefhum	müzzinüm	feezzene	ne'am	kâlû	hakka	rabbüküm	mâ ve'ade	fehel vecedtü
Allah'ın laneti	diye	Derken aralarındaki	bir çağırıcı	bağırır	"Evet!"	derler	gerçek olarak	Siz de Rabbimizin	vaat ettiğini	buldunuz mu?

عَلَى الظَّالِمِينَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

bilâhirati	vehüm	ivecâ	veyebgûnehâ	'an sebîli ilâhi	ellezîne yevsuddüne	'ale zzâlimin
ahireti de	ve onlar	eğip	ve onu bükmeye çalışırlar	(Onlar), Allah'ın yolundan	alıkoyar	zalimler üstüne!

كَافِرُونَ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمِهِمْ

bis malhum	küllem	ye'rifüne	ricelüny	ve'ale le'râfi	hicâb	vebeynefhumâ	kâfirün
simalarıyla	herkesi	tanıyan	adamlar vardır	A'râf üzerinde	bir perde bulunmaktadır	iki grup arasında	inkâr ederlerdi

وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ وَإِذَا صُرِفَتْ

veizâ şurifet	vehüm yetme'un	lem yedhulühâ	'aleyküm	selâmün	en	eşhâbe lcenneti	venâdev
çevrildiği zaman	Bunlar, umut etmekle birlikte	henüz daha oraya girmemişlerdir	size	Selam olsun	diye	Cennetliklere	eslenirler

أَبْصَارُهُمْ تَلْقَاءُ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

me'a lkavmi zzâlimin	lâ tec'alnâ	rabbenâ	kâlû	tilkâe eşhâbi nnâri	ebşâruhüm
o zalimler topluluğuyla beraber	Bizi eyleme	Ey Rabbimiz!	derler	cehennemlikler tarafına	Gözleri

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ

'anküm	mâ egnâ	kâlû	bis malhum	ye'rifünefhum	ricâleny	eşhâbü le'râfi	venâdâ
size	hiçbir faydası olmadı!	şöyle derler	simalarıyla	kendilerini tanıdıkları	adamlara	A'râftakiler	seslenip

جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ

birahmeñ	ilâhü lâ yeneľühümü	illezîne eksemtüm	ehâulâi	vemâ küntüm testekbirün	cem'uküm
rahmetine	Allah bunları erdirmez	diye yemin ettikleriniz	bunlar mıydı?	ve büyükleme-nizin	Kalabalık oluşunuzun

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ

eşhâbü nnâri	venâdâ	tehzênün	velâ entüm	'aleyküm	havfün	lâ lcennete	üdhuľü
Cehennemlikler de	seslenirler	mahzun olacak da	ve artık siz değilsiniz	size	korku	yok cennete	Girin

أَصْحَابِ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ إِنْ أَلَّهِ

ilâhe inne	kâlû	ilâh mimmâ razeakükümü	ev	mine lmâi	'aleynâ	efidû	en	eşhâbe lcenneti
Allah Doğrusu	derler	Allah'ın size verdiği rızıklardan	veya	Lütfen suyunuzdan	bize de	verin	şöyle	cennetliklere

حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

lhayatü ddünyâ	vegarrathümü	veleibânı	lehevny	d nehum	ellezîne ttehażû	'ale lkâfirin	harramefhumâ
dünya hayatının	ve kendilerini aldattığı	oyunu	eğlenceyi	kendilerine din	edinen	kâfilere	kesinlikle bunları haram kıldı

فَالْيَوْمَ نَنسِيهِمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

yechadün	biâyâtinâ	vemâ kânû	likâe yevmiñim kâzâ	kemâ nesû	nensâfhum	felyevme
inkâr ettikleri	ayetlerimizi	ve o şey ki idi	Onlar bugünlerine kavuşacaklarını	unuttukları gibi	Biz de onları unutacağız	bugün

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

likavminyyü/minün verahmetel hüden 'alâ ilmin fessalnâhü bikitâbin ci/nâhüm velekad
iman edecek bir topluluk için ve rahmet olan hidayet bilgiye dayanarak açıkladığımız bir kitap Biz onlara gönderdik Yemin olsun ki

هَٰذَا يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ

min kablü llezine nesühü yekülü te/vilühü ye/t yevme te/vileh illâ hel yenzurûne
daha önce onu unutmuş olanlar şöyle diyorlar Onun akibetinin geldiği gün onun, Kur'an'ın akibetini sadece nereye varacağını bekliyorlar

قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءٍ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ

nüraddü ev lenâ feyşe'û min şüfe'âe fehel lenâ bilhak rusülü rabbînâ câet kad
geni döndürsek de Veya bize şefaatsin şefaatchilerden hiçbirini Bizim var mı ki hakkı Rabbimizin elçileri tebliğ etmişler mi Yemin olsun ki

فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ

'anhüm vegalle enfusehüm kad hasirü llezi künnâ ne'mel gayra fene'mele
onları bırakıp gitmişlerdir Onlar, kendilerine yazık etmişlerdir yaptıklarımızdan başkasını yapsak

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

fî sitteti eyyâmin velerdga ssemavâti llezi haleka llâhü rabbekümü inne mâ kânü yefterûn
İtî günde ve yeri gökleri yaratan Allah'ın Rabbiniz Şüphesiz Uydurup durdukları şeyler

ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ اللَّيْلُ النَّهَارُ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ

veşsemse yetlühühü has'env nneharâ lleyle yügüşi 'ale l'arşi stevâ şümme
güneşi durup dinlenmeden izleyen gündüze geceyi bürüyen arşa egemenliğini kuran sonra

وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۚ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ

llâhü tebârake velemr lhalku lehü elâ Hâberiniz olsun ki biemrih müseharâtım vennücûme velkamera
Allah ne kadar yücedir! yönetme de yaratma da Onun durdur emrine boyun eğdirmiş olan ve yıldızları ayı

رَبُّ الْعَالَمِينَ ۚ اذْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۚ

lmü'tedin lâ yühibbü innehü vehufyeh tedarru'anv rabbeküm üd'û rabbü l'âlemin
haddi aşanları sevmesiz O ve için için yalvara yalvara Rabbimize dua edin Âlemlerin Rabbi olan

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ

rahmete llâhi inne vetame'â havfenv ved'ühü fî lerdgi be'de islâhihâ velâ tüfsidü
Allah'ın rahmeti Şüphesiz ve ümit ederek korkarak Ona dua ediniz Yeryüzünü, o düzeltilip düzene konduktan sonra ifsat etmeyin

قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ۚ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

beyne yedey rahmetih büsrâm rriyâha llezi yürsilü vehüve mine lmühsin'in karbünm
rahmetinin öncesinde müjdeci olarak rüzgârları yollayandır O iyilik edenlere yakındır

حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ

lmâe bihi feenzelnâ libeledinmmeyyitin süknâhü sehâben şikâlen izâ ekallet hattâ
su oraya indirir ölü bir bölgeye Biz onu gönderir o ağır bulutları hafif bir şey gibi kaldırırlar yüklediklerinde Sonunda bunlar

فَاخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۚ

le'alleküm tezekkerûn lmevtâ nübricü kezâlike min külli şsemerât bihi feebracnâ
Belki düşünür de ibret alırsınız İşte ölüleri de çıkaracağız böyle her türlü ürün onunla çıkarırız

52. Yemin olsun ki, Biz onlara bilgiye dayanarak açıkladığımız, iman edecek bir topluluk için hidayet ve rahmet olan bir kitap gönderdik.

53. Onlar sadece, onun, Kur'an'ın akibetini nereye varacağını bekliyorlar. Onun akibetinin geldiği gün, daha önce onu unutmuş olanlar, şöyle diyecekler: "Yemin olsun ki, Rabbimizin elçileri hakkı tebliğ etmişlermiş. Bizim şefaatchilerden hiçbir var mı ki, bize şefaatsin? Veya geri döndürsek de, yaptıklarımızdan başkasını yapsak?" Onlar, kendilerine yazık etmişlerdir. Uydurup durdukları şeyler, onları bırakıp gitmişlerdir.

54. Şüphesiz sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa egemenliğini kuran, geceyi, durup dinlenmeden izleyen gündüze bürüyen, güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğdirmiş olan Allah'tır. Haberinizi olsun ki, yaratma da, yönetme de Onundur. Âlemlerin Rabbi olan Allah, ne kadar yücedir!

55. Rabbimize yalvara yalvara ve için için dua edin. Şüphesiz O, haddi aşanları sevmez.

56. Yeryüzünü, o düzeltilip düzene konduktan sonra ifsat etmeyin. Ona, korkarak ve ümit ederek dua ediniz. Şüphesiz Allah'ın rahmeti, iyilik edenlere yakındır.

57. O, rahmetinin öncesinde rüzgârları müjdeci olarak yollayandır. Sonunda bunlar, o ağır bulutları hafif bir şey gibi kaldırıp yüklediklerinde, Biz onu ölü bir bölgeye gönderir, oraya su indirir, onunla her türlü ürün çıkarırız. İşte ölüleri de böyle çıkaracağız. Belki düşünür de ibret alırsınız.

58. Güzel memleketin ürünü, **Rabb**inin izniyle çıkar. Kötüsünün ise, çıkmaz. Çıkan da bir işe yaramaz. Şükredecek bir topluluk için ayetleri böyle açıklarız. 59. Yemin olsun ki, Nuh'u, toplumuna peygamber gönderdik. Vardı, şöyle dedi: "Ey halkım! **Allah'a** kulluk edin, sizin Ondan başka ilahınız yoktur. Ben size büyük bir günün azabının inmesinden korkuyorum."

60. Halkın ileri gelenleri, "Biz, seni açık bir sapıklık içinde görüyoruz!" dediler. 61. O, cevap olarak, "Ey halkım! Bende bir sapıklık yok. Ancak ben, âlemlerin **Rabb**inin bir elçisiyim!" dedi.

62. "Ben, size **Rabb**inin mesajlarını iletiyorum, size nasihatte bulunuyorum, **Allah'ın** (bildirmesiyle), sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum."

63. "Size korkunç sonu haber vermek ve korunmanızı (sağlamak) için, belki merhamet edirsiniz diye, içinizden bir adam aracılığıyla, **Rabb**inizden size bir uyarı gelmesine mi şaşıırıyorsunuz?"

64. Bunun üzerine onu yalanladılar. Biz de kendisini ve beraberindekileri gemiye (bindirerek) kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayanları boşduk. Çünkü bunlar, basiretleri körelmiş bir topluluktu.

65. Âd'e de kardeşleri Hûd'u gönderdik. Vardı, şöyle dedi: "Ey halkım! **Allah'a** kulluk edin, sizin Ondan başka ilahınız yoktur. Siz hala Onun azabından sakınmayacak mısınız?"

66. Halkından inkâra dalanların ileri gelenleri, "Şüphesiz Biz, seni bir çılgınlık içinde görüyoruz ve biz kesinlikle senin yalancıları olduğunı sanıyoruz!" dediler.

67. O, cevap olarak, "Ey halkım! Bende bir çılgınlık yok. Ancak ben, âlemlerin **Rabb**inin bir elçisiyim!" dedi.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا

illâ nekidâ	lâ yehrucû	vellezi habûse	biizni rabbihi	nebâtühü	yehrucû	velbeledü tayyibü
Çıkan da bir işe yaramaz	çıkamaz	Kötüsünün ise	Rabbinin izniyle	ürünü	çıkarmaz	Güzel memleketin

كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۝ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ

illâ kavmihi	nûhan	erselnâ	lekad	likavmin yeshkûrun	layâti	nûsarriifü	keẓlike
toplumuna	Nuh'u	peygamber gönderdik	Yemin olsun ki	Şükredecek bir topluluk için	ayetleri	açıklarız	böyle

فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

'aleyküm	ehâfû	innî	gayruhi	min ilâhin	leküm	mâ	ilâhe	'bûdû	yâ kavmi	feẓâle
size	korkuyorum	Ben	Ondan başka	ilahınız	sizin	yoktur	Allah'a	kulluk edin	Ey halkım!	Vardı, şöyle dedi

عَذَابٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

fi dalelin mubîn	lenerake	innâ	min kavmihi	lmeleü	kâle	'azâbe yevmin	'azm
açık bir sapıklık içinde	seni görüyoruz	Biz	Halkının	ileri gelenleri	dediler	büyük bir günün azabının inmesinden	

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أُبَلِّغُكُمْ

übelligüküm	mirrabbi l'âlemin	rasûlünm	velakinnî	dalâletünv	bî	leyse	yâ kavmi	kâle
Ben, size iletiyorum	âlemlerin Rabbinin	bir elçisiyim	Ancak ben	bir sapıklık	Bende	yok	Ey halkım!	dedi

رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ أَوْعَجِبْتُمْ

eve'acibtüm	mâ lâ te'lemün	mine ilâhi	vee'lemü	leküm	veensahu	risâlâti rabbi
mi şaşıırıyorsunuz?	sizin bilmediğiniz şeyleri	Allah'ın (bildirmesiyle)	biliyorum	size	nasihatte bulunuyorum	Rabbimin mesajlarını

أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ

vele'alleküm	velitettekû	liyünziraküm	minküm	'al' racûlinm	mirrabbiküm	zikrunm	en cæeküm
ve taki siz	ve korunmanızı (sağlamak) için	Size korkunç sonu haber vermek	içinizden	bir adam aracılığıyla	Rabbinizden	bir uyarı	size gelmesine

تُرْحَمُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَانْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَآغْرَقْنَا

veegraknâ	fi fülki	vellezi ne me'ahû	feenceynâhû	fekezzebûhû	türhamün
boğduk	gemiye (bindirerek)	ve beraberindekileri	Biz de kendisini kurtardık	Bunun üzerine onu yalanladılar	belki merhamet edirsiniz diye

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۝ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا

hûdâ	ehâhüm	veilâ 'âdin	kânû kavmen 'amin	innehum	biâyâtinâ	llezi ne kezzebû
Hûd'u gönderdik	kardeşleri	Âd'e de	basiretleri körelmiş bir topluluktu	Çünkü bunlar	Ayetlerimizi	yalanlayanları

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ

lmeleü	kâle	efelâ tettekûn	gayruhi	min ilâhin	leküm	mâ	ilâhe	'bûdû	yâ kavmi	kâle
ileri gelenleri	dediler	Siz hala Onun azabından sakınmayacak mısınız?	Ondan başka	ilahınız	sizin	yoktur	Allah'a	kulluk edin	Ey halkım!	dedi

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

mine lkâzibin	lenezunnûke	veinnâ	fi sefâhetinv	lenerake	innâ	min kavmihi	llezi ne keferû
yalancıları olduğunı	enini sanıyoruz	ve biz kesinlikle	bir çılgınlık içinde	seni görüyoruz	Şüphesiz Biz	Halkından	inkâra dalanları

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

mirrabbi l'âlemin	rasûlünm	velakinnî	sefâhetünv	bî	leyse	yâ kavmi	kâle
âlemlerin Rabbinin	bir elçisiyim	Ancak ben	bir çılgınlık	Bende	yok	Ey halkım!	dedi

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ

en cäeküm eve'acibtüm nâşihun emîn leküm veene rabb risâlâtî übelligüküm
size geldiğine inan- şaşırıyor musunuz? güvenilir bir öğüt verenim! sizin için ben Rabbimin mesajlarını Ben size ileti- yorum

ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ

iz c'ealeküm vezkürü liyünziraküm minküm 'alâ racülinm mirrabbiküm zikrunm
Sizi kıldığını hatırlayın Sizi uyarmak için içinizden bir adam aracılığıyla Rabbinizden bir uyarı

خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصِطَةً فَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ

âlâe ilâhi fezkürü bestah fi lhalki vezâdeküm mim be'di kavmi nühinv hulefâe
O halde Allah'ın nimetlerini unutmayıp hatırlayın ki bir genişlikle yaratılıştta sizi güçlü kıldığını Nuh toplumundan sonra halifeler

لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَاجْتَنَّا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ

mâ kâne ye'büdü venezera vehdehü ilâhe line'büde eci/tenâ kâlû le'alleküm tüflihön
tapa geldiklerini bırakalım Sen, bize yalnız Allah'a tapalım diye mi geldin? dediler kurtuluşa erebilirsiniz

آبَائُنَا فَأَتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ

kâle in künthe mine şşâdikîn bimâ te'idünâ fe/tinâ âbâunâ
(Hûd şöyle) dedi Eğer sözünde doğru olanlardan isen haydi bizi, kendisiyle tehdit edip durduğün azabı başımıza getir bakalım! atalarımızın

قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ

fi esmâin etücâdilüneni veğadab ricsünv mirrabbiküm 'aleyküm kad veğa'a
kuru isimler hak- Siz, benimle mücadele mi ediyorsunuz? bir gazap bir azap fırtınası İşte Rabbinizden üzerinize indi

سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَضَرُّوا

fentezirü min sultân bihâ ilâhü mâ nezzele ve'bâuküm semmeytümühâ entüm
Bekleyin hiçbir delil onlar hakkında Allah indirmedii ve atalarınızın sizin taktığı

إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ

birahmetinm vellezine me'alhü feenceynâhü mine lmuntezirin me'aküm inni
bir rahmetle ve beraberindekileri Onu kurtardık bekleyenlerdenim sizin birlikte ben de

مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

vemâ kânû mü/minîn biâyâtinâ llezine kezzebû dâbira vekatâ'nâ minnâ
iman etmeyenlerin Ayetlerimizi yalanlayıp kökünü kazıdık katımızdan

وَالِى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ

min ilâhin leküm mâ ilâhe 'büdû yâ kavmi kâle salihâ ehâfüm veilâ semûde
ilahınız sizin yok- Allah'a kulluk edin Ey halkım! dedi Salih'i gönderdik kardeşleri Semûd'a da

غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا

fezerühâ âyeten mucize olarak gelen leküm nâkatü ilâhi hâzih mirrabbiküm beyyinetünm kad cæetküm gayruh
Bırakın onu size Allah'ın devesi! Bu Rabbinizden açık bir mucize size geldi Ondand başka

تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ آلِيمٍ ﴿٧٣﴾

'azâbün elim feye/huzeküm bisûin velâ temessühâ fi erdi ilâhi te/kül
yoksa acı veren bir azaba uğrarsınız bir kötülük sakın ona yapmayın Allah'ın yeryüzünde otlasın

68. "Ben size Rabbimin mesajlarını iletiyorum, ben sizin için güvenilir bir öğüt verenim!"

69. "Sizi uyarmak için içinizden bir adam aracılığıyla, Rabbinizden size bir uyarı geldiğine inanmıyor da, şaşırıyor musunuz? Sizi, Nuh toplumundan sonra, halifeler kıldığını, sizi yaratılıştta güçlü kıldığını hatırlayın. O halde Allah'ın nimetlerini unutmayıp hatırlayın ki, kurtuluşa erebilirsiniz."

70. "Sen, bize yalnız Allah'a tapalım, atalarımızın tapa geldiklerini bırakalım diye geldin? Eğer sözünde doğru olanlardan isen, haydi bizi, kendisiyle tehdit edip durduğün azabı başımıza getir bakalım!" dediler.

71. (Hûd şöyle) dedi: "İşte Rabbinizden üzerinize bir azap fırtınası, bir gazap indi. Siz, benimle sizin ve atalarınızın taktığı kuru isimler hakkında mücadele mi ediyorsunuz? Allah, onlar hakkında hiçbir delil indirmedii. Bekleyin, ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim."

72. Onu ve beraberindekileri, katımızdan bir rahmetle kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayıp iman etmeyenlerin kökünü kazıdık.

73. Semûd'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. (Onlara şöyle) dedi: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin, sizin Ondand başka ilahınız yoktur. Rabbinizden size, açık bir mucize olarak gelen Allah'ın devesi! Bırakın onu, Allah'ın yeryüzünde otlasın, sakın ona bir kötülük yapmayın, yoksa acı veren bir azaba uğrarsınız."

74. "Sizi, Âd'dan sonra, halifeler kıldığını, sizi yeryüzüne yerleştirdiğini, ovalarında köşkler yaptığınızı, dağlarında evler yonttuğunuzu hatırlayın. Allah'ın nimetlerini hatırlayın da, yeryüzünü bozgunculukla berbat etmeyin."

75. Halkın büyüklük taslayan ileri gelenleri, hırpalanıp ezilmekte olanlardan iman edenlere şöyle dedi: "Siz, Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderilmiş olduğunu biliyor musunuz?" Onlar, "Biz, onunla gönderilene inanıyoruz!" dediler.

76. O büyüklük taslayanlar, "Biz, sizin iman ettiğiniz şeyi inkâr ediyoruz" dediler.

77. Derken deveyi devirip kestiler, Rableri'nin emirlerini çiğnediler ve "Ey Salih! Eğer sen peygamberlerden biriyisen, bizi kendisiyle tehdit etmekte olduğun azabı getir!" dediler.

78. Bunun üzerine onları sarsıntı tutuverdi, yurtlarında çöküp kaldılar.

79. Salih, onlardan ayrıldı ve "Ey halkım! Ben, Rabbimin mesajını size tamamen tebliğ ettim, size nasihatte bulundum, ancak siz nasihat edenleri sevmiyorsunuz" dedi.

80. Lût'u da (peygamber olarak gönderdik). Halkına, "Siz, sizden önce milletlerden hiçbirinin yapmadığı rezaleti mi yapıyorsunuz?" dedi.

81. "Siz gerçekten şehvetinizi (gidermek için) kadınları bırakıp erkeklerle gidiyorsunuz. Doğrusu siz, aşırı giden bir topluluksunuz."

وَإِذْ كُنَّا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأْنَا فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ

tettehizûne
ediniyorsunuz

fi lerdî
yeryüzüne

vebeveekûmî
sizi yerleştirdiğini

mim be'dî 'âdin v
Âd'dan sonra

hulefâe
halifeler

iz ce'alekûm
Sizi kıldığını

vezkürû
hatırlayın

مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا الْآلَاءَ اللَّهِ

âlâe lâîhi
Allah'ın nimetlerini

fezkürû
hatırlayın da

büyûtâ
evler

lcibâle
dağlarında

vetenhitûne
yonttuğunuzu

kuşûrân v
köşkler

min sühûlîhâ
ovalarında yaptığınızı

وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ

min kavmihi
Halkın

ille'ine stekberû
büyüklük taslayan

imeleü
ileri gelenleri

kâle
şöyle dedi

müfsidîn
bozgunculukla

fi lerdî
yeryüzünü

velâ te'sev
berbat etmeyin

لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ

mürselünm
gönderilmiş olduğunu

enne şalihanm
Siz, Salih'in gerçekten

ete'lemûne
biliyor musunuz?

limen âmene minhûm
iman edenlere

lille'ine stü'dîfû
hırpalanıp ezilmekte olanlardan

مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

ille'ine stekberû
O büyüklük taslayanlar

kâle
dediler

mü/minûn
inanıyoruz

bimâ ürsile bihi
onunla gönderilene

innâ
Onlar, Biz

kâlû
dediler

mirrabbihi
Rabbi tarafından

إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ

'an emri rabbihim
Rablerinin emirlerini

ve'atev
çiğnediler

nnâkate
Derken deveyi

fe'akarû
devirip kestiler

kâfirûn
inkâr ediyoruz

bille'izî âmentüm bihi
sizin iman ettiğiniz şeyi

innâ
Biz

وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

mine lmürselin
peygamberlerden biriyisen

in künte
Eğer sen

bimâ te'dünâ /tinâ
bizi kendisiyle tehdit etmekte olduğun bize azabı getir

yâ şalihu
ve Ey Salih!

vekalû
dediler

فَاخَذَتْهُمْ الرِّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى

fetevellâ
ayrıldı

câsimin
çöküp kaldılar

fi dârihim
yurtlarında

feeshbehû
ve oldular

rracfetû
sarsıntı

feehazethümü
Bunun üzerine onları tutuverdi

عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ

lekûm
size

veneşahtü
nasihatte bulundum

rabbî
Ben, Rabbimin

risâlete
mesajını

lekad eblegtükûm
size tamamen tebliğ ettim

yâ kavmi
Ey halkım!

vekalâ
ve dedi

'anhum
Salih, onlardan

وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ

ete/tûne
mi yapıyorsunuz?

likavmihi
Halkına

iz kâlâ
dedi

velûtan
Lût'u da (peygamber olarak gönderdik)

nnâşihîn
nasihat edenleri

lâ tühibbûne
sevmiyorsunuz

velkil
ancak siz

الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ

lete/tûne
gidiyorsunuz

innekü
Siz gerçekten

mine l'âlemin
milletlerden

min ehadin
hiçbirinin

mâ sebekakûm bihâ
Siz, sizden önce yapmadığı

lfâhişete
rezaleti

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

müsrifûn
aşırı giden

kavmünm
bir topluluksunuz

entüm
siz

bel
Doğrusu

min dünî nnisâ/
kadınları bırakıp

şehvetenm
şehvetinizi (gidermek için)

rricâle
erkeklerle

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ

min karyetiküm ehricûhüm en kâlû illâ cevâbe kavmihi vemâ kâne
memleketinizden Onları çıkarın demek yalnızca Buna halkının cevabı ise olmuştur

إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۖ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ

kânet mraetehi illâ veehlehu feenceynâhü yetetahherûn ünâsüny innehüm
oldu karısı dışında ve ailesini Bunun üzerine onu kurtardık eteklerini çok temiz tutan insanlar Çünkü bunlar

مِنَ الْغَابِرِينَ ۖ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

kâne keyfe fenzur metarâ aleyhim veemtarnâ mine lgâbirin
olduğuna nasıl bak bir yağmur (azap) Üzerlerine yağdırdık Ancak karısı, kalıp yeregeçenlerden

عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۖ وَالْيَاقِينِ ۖ وَالْمَدِينِ ۖ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ

yâ kavmi kâle şû'aybâ ehâhüm veilâ medylene âkibetü mücrimin
Ey halkım! (Onlara şöyle) dedi Şuayb'ı gönderdik kardeşleri Medyen'e de Günahkârların sonunun

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

mirrabbiküm beyinetünm kad cæetküm gayruh min ilâhin leküm mâ ilâhe 'bûdû
Rabbinizden açık bir mucize size geldi Ondaki başka ilahınız sizin yoktur Allah'a kulluk edin

فَاَوْفُوا الْكَيْدَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ

eşyâehüm nnâse velâ tebhâsû velmizâne lkeyle feevfû
eşyalanna insanların haksızlık etmeyin tartıyı Artık ölçüyü tam düzgün yapın

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ

leküm hayrul zâliküm be'de islâhihâ fi lerdji velâ tüfsidû
sizin için daha hayırlıdır bu söylediklerim düzelterip düzene konduktan sonra yeryüzünü bozmayın

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۖ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ

vetesuddüne tû'düne biküllî şirâtin velâ tek'udû in küntüm mü/minin
çevirmeyin Tehdit ederek her yolun başına oturup Bana inanırsanız

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبِغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا

vezkürû 'ivecâ vetebgûnehâ men âmene bihi 'an sebilî llâhi
hatırlayın yolun çarpıklığını onu arzulamayın Ona iman edenleri Allah'ın yolundan

إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۖ

'âkibetü müfsidin kâne keyfe venzurû fekeşşeraküm iz küntüm kalilen
Bozguncuların sonunun olduğuna nasıl bakın Onun sizi çoğalttığını vaktiyle az olduğunuzu

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا

lem yü/minû vetâ'fetül billezi ürsiltü bihi âmenû minküm vein kâne tâ'fetünm
inanmamışsa bir grup da benim gönderilmiş olduğum hakikate inanmış içinizden Eğer bir grup

فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۖ

hayru lhâkimin ve hüve beyne nâ llâhü yehküme feşbirû hattâ
hakimlerin en iyisidir O aramızda Allah hükmünü verinceye kadar sabredin

82. Buna halkının cevabı ise, yalnızca 'Onları memleketinizden çıkarın! Çünkü bunlar, eteklerini çok temiz tutan insanlar!' demek olmuştur.

83. Bunun üzerine onu ve karısı dışında, ailesini kurtardık. Ancak karısı, kalıp yeregeçenlerden oldu.

84. Üzerlerine bir yağmur, (azap) yağdırdık. Günahkârların sonunun nasıl olduğuna bak!

85. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. (Onlara şöyle) dedi: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin, sizin Ondaki başka ilahınız yoktur. Rabbinizden size, açık bir mucize geldi. Artık ölçüyü, tartıyı tam düzgün yapın, insanların eşyalarına haksızlık etmeyin, düzelterip düzene konduktan sonra yeryüzünü bozmayın. Bana inanırsanız, bu söylediklerim sizin için daha hayırlıdır."

86. "Tehdit ederek her yolun başına oturup Allah'ın yolundan Ona iman edenleri çevirmeyin, o yolun çarpıklığını arzulamayın. Vaktiyle az olduğunuzu, Onun sizi çoğalttığını hatırlayın. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bakın!"

87. "Eğer içinizden bir grup benim gönderilmiş olduğum hakikate inanmış, bir grup da inanmamışsa, Allah aramızda hükmünü verinceye kadar sabredin. O, hakimlerin en iyisidir."

88. Halkın büyüklük taslayan ileri gelenleri, "Ey Şuayb! Seni ve seninle birlikte iman edenleri memleketimizden çıkaracağız veya bizim dinimize döneceksiniz!" dediler. "İstemesek de mi?" dedi.

89. (Sonra sözlerine şöyle devam etti:) "Doğrusu Allah bizi ondan kurtarmışken, sizin dininize dönecek olursak, yalan söyleyerek Allah'a iftira atmış oluruz! Rabbimiz Allah'ın dilemesi dışında, bizim ona, sizin dininize dönmemiz mümkün değildir. Rabbimiz ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Biz, Allah'a tevekkül ettik. Ey Rabbimiz! Halkımızla bizim aramızda hakka göre hüküm ver! Sen, hüküm verenlerin en iyisisin!"

90. Halkın inkâr eden ileri gelenleri, "Eğer Şuayb'a uyarmanız, o takdirde siz kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olacaksınız" dediler.

91. Bunun üzerine onları sarsıntı tutuverdi, yurtlarında çöküp kaldılar.

92. Şuayb'ı yalanlayanlar, (öyle bir azaba uğradılar ki), sanki orada hiç zevk ve sefa sürmemişlerdi. Şuayb'ı yalanlayanlar var ya, işte onlar hüsrana uğrayanlar olmuşlardı.

93. Onlardan ayrıldı ve "Ey halkım! Ben, Rabbimin mesajlarını size tamamen tebliğ ettim, size nasihatte bulundum. Şimdi kâfir bir halka nasıl acırım!" dedi.

94. Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdikse, oranın halkını yalvarıp yakarsınlar diye sıkıntı ve zorluğa düşürmüştüzdür.

95. Sonra kötülüğün yerine iyiliği getirdik, ardından çoğaldılar, "Doğrusu atalarımızın başına sıkıntılı ve rahat zamanlar gelmişti!" dediler. Tam o zaman, akıllarından geçmezken, ansızın onları tuttuk, yok ediverdik.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا

velleže ne âmenû
ve iman edenleri

yâ şü'aybü
Ey Şuayb!

lenübricenneke
Seni çıkaracağız

min kavmihi
Halkının

lleže ne stekberû
büyüklük taslayan

lmeleü kâle
ileri gelenleri dediler

مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ افْتَرَيْنَا

kadi fteraynâ
iftira atmış oluruz!

evelev künnâ kârihin
İstemesek de mi?

kâle fi milletinâ
dedi bizim dinimize

lete'üdünne ev
döneceksiniz veya

min karyetinâ me'ake
memleketimizden seninle birlikte

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا

lenâ
bizim

vemâ yekûnû minhâ
mümkün değildir ondan

ilâhü Doğrusu Allah
bizi kurtarmışken

be'de iz neccnâ fi milletiküm
sizin dininize

in 'udnâ dönecek olursak

keżiben 'ale llâhi
yalan söyleyerek Allah'a

أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ

'ale llâhi
Biz, Allah'a

'ilmâ külle şeyin
ilmiyle her şeyi

rabbünâ vesî'a
Rabbimiz kuşatmıştır

rabbinâ llâhü enyyeşâe
Rabbimiz Allah'ın dilemesi

illâ fihâ
dışında ona

en ne'ûde
sizin dininize dönmemiz

تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾

hayru lfâtihin
hüküm verenlerin en iyisisin!

veente
Sen

bilhakki
hakka göre

vebeyne kavminâ
Halkımızla

beynenâ
bizim aramızda

fteh rabbenâ
hüküm ver! Ey Rabbimiz!

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾

lehâsirün
hüsrana uğrayanlardan olacaksınız

izel inneküüm şü'ayben
o takdirde siz kesinlikle Şuayb'a

leini ttebe'tüm
Eğer uyarmanız

min kavmihi
Halkının

lleže ne keferû
inkâr eden

lmeleü vekâle
ileri gelenleri dediler

فَاخَذْتُهُمُ الرِّجْفَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَائِئِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا

şü'ayben
Şuayb'ı

elleže ne keżzebû
yalanlayanlar, (öyle bir azaba uğradılar ki)

câsimin
çöküp kaldılar

fi dârihim
yurtlarında

feesbehû
ve oldular

rracfetü
sarsıntı

كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى

fetevellâ
ayrıldı

lhâsirün
hüsrana uğrayanlar

kümü kânü şü'ayben
işte onlar olmuşlardı Şuayb'ı

elleže ne keżzebû
yalanlayanlar var ya

fihâ
orada

keellem yegnev
sanki hiç zevk ve sefa sürmemişlerdi

عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى

âsâ fekeyfe
acıırım nasıl

leküm veneşahü
size nasihatte bulundum

risâlâti rabb
Ben, Rabbimin mesajlarını

lekad eblegtüküm
size tamamen tebliğ ettim

yâ kavmi
Ey halkım!

vekâle 'anhüm
ve dedi Onlardan

عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ

bilbe/sâi
sıkıntı

ehlekhâ illâ ehażnâ
oranın halkını düşürmüştüzdür

min nebiyyin fi karyetinm
bir peygamber Biz hangi memlekete

vemâ erselnâ
gönderdikse

'alâ kavmin kâfirin
Şimdi kâfir bir halka

وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا

hatt' afev
ardından çoğaldılar

lhasenete
iyiliği

mekâne sseyyieti
kötülüğün yerine

beddelnâ şümme
getirdik Sonra

le'allehüm yedgarra'un
yalvarıp yakarsınlar diye

vedgarra'i
ve zorluğa

وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

vehüm lâ yeş'urün
Tam o zaman, akıllarından geçmezken

beğtetenv
ansızın

feehaẓnâhüm
onları tuttuk, yok ediverdik

vesserrâü
ve rahat zamanlar

ddarraü
sıkıntılı

abâenâ kad messe
Doğrusu atalarımızın başına gelmiş

vekâlû
dediler

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ

mine ssemâi	berakâtinm	'aleyhim	lefetehnâ	vettekav	âmenû	enne efîle lkurâ	velev
gökyüzünden	bereketler	üzerlerine	elbette açiverirdik	Allah'tan korksaydılar	iman edip	o memleketlerin halkı	Eğer

وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٦﴾ أَفَأَمِّنَ أَهْلُ

ehlü	efeemine	bimâ kânû yeksibün	feehaznâhüm	kezzebû	velâkin	velerdi
halkı	emin mi oldular?	yaptıklarından dolayı	kendilerini tuttuk yok ediverdik	yalanladılar	Ancak onlar	yeryüzünden

الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ

ehlü lkurâ	eveemine	vehüm nâimûn	beyâtenv	be/sünâ	enyye/tiye/hüm	lkurâ
Yine o kasaba halkı	emin mi oldular?	uyurlarken	geceleyin	azabımızın	kendilerine baskın halinde gelivermeyeceğinden	Ya şimdi şu kasaba

أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحَىٰ وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٦٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ

felâ ye/menü	mekra lâh	efeeminü	vehüm yel'abün	duhan	be/sünâ	enyye/tiyehüm
emin olmaz	Allah'ın tuzağından (kurtulacaklarına)	emin mi oldular?	oynayıp eğlenip dururlarken	kuşluk vakti	azabımızın	kendilerine gelivermeyeceğinden

مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ

lerda	lillezine yerişüne	evelem yehdi	lkavmü lhâsirün	illâ	mekra lâhi
bu toprağa	varis olan kimselere	şu gerçek ortaya çıkmadı mı	Kendilerine yazık eden halklardan	başka	Allah'ın tuzağından (kurtulacağına)

مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

'alâ kulûbîhim	venet'be'u	bizünûbîhim	esabnâhüm	ellev neşâü	mim be'di ekhlîfâ
Biz onların kalplerinin üzerini	mühürleriz	günahlarını	onların da başlarına çarpardık	Eğer dileseydik	Eski sahiplerinden sonra

فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٧٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ

velekad cæthüm	min embâihâ	'aleyke	nekuşsu	tilke lkurâ	lâ yesme'un	fehüm
onlara geldiler	başlarına gelenlerden bazılarını	sana	anlatıyoruz	İşte memleketler	hakkı duymazlar	Onlar da

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ

kezzâlike	min kabl	bimâ kezzebû	femâ kânû liyü/minû	bilbeyyinât	rusülühüm
işte böyle	Daha önce	inkâr etmeyi adet edindikleri için	iman etmek istemediler	mucizelerle	Yemin olsun ki, peygamberleri

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ

min 'ahd	liekserihim	vemâ vecednâ	'alâ kulûbi lkâfirin	ilâhü	ye'tbe'u
ahde	Hem Biz, onların çoğunda	vefa görmedik	kâfirlerin kalplerini	Allah	mühürler

وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ

mûsâ	mim be'dihim	be'asnâ	şümme	lefâsikîn	ekserahüm	veinvvecednâ
Musa'yı	onların arkasından	gönderdik	Sonra	itaatten çıkan fasıklar	Şurası kesin ki, Biz onların çoğunun	olduğunu gördük

بَايَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

'âkibetü Imüfsidin	kâne	keyfe	fenzur	bi'hâ	fezalemü	vemelâihî	ilâ fir'avne	biâyâtinâ
İnkâr ederek bozgunculuk çıkarmanın akibetinin	olduğuna	ne	bak	Ancak onları	inkâr ettiler	ve onun konsey üyelerine	Firavun'a	mucizelerimizle

﴿٧٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٤﴾

mirrabbi l'âlemin	rasûlünm	innî	yâ fir'avnü	mûsâ	vekalâ
âlemlerin Rabbi tarafından (gönderilen)	bir elçiyim	Şüphesiz ben	Ey Firavun!	Musa	dedi

96. Eğer o memleketlerin halkı iman edip Allah'tan korksaydılar, elbette üzerlerine gökyüzünden, yeryüzünden bereketler açiverirdik. Ancak onlar, yalanladılar, kendilerini yaptıklarından dolayı tuttuk yok ediverdik.

97. Ya şimdi şu kasaba halkı, geceleyin uyurlarken azabımızın kendilerine baskın halinde gelivermeyeceğinden emin mi oldular?

98. Yine o kasaba halkı, kuşluk vakti oynayıp eğlenip dururlarken kendilerine azabımızın gelivermeyeceğinden emin mi oldular?

99. Allah'ın tuzağından (kurtulacaklarına) emin mi oldular? Kendilerine yazık eden halklardan başka hiç kimse, Allah'ın tuzağından (kurtulacağına) emin olmaz.

100. Eski sahiplerinden sonra bu toprağa varis olan kimselere şu gerçek ortaya çıkmadı mı: Eğer dileseydik, onların da günahlarını başlarına çarpardık. Biz onların kalplerinin üzerini mühürleriz. Onlar da hakkı duymazlar.

101. İşte memleketler, başlarına gelenlerden bazılarını sana anlatıyoruz. Yemin olsun ki, peygamberleri onlara mucizelerle geldiler. Daha önce inkâr etmeyi adet edindikleri için iman etmek istemediler. Allah, kâfirlerin kalplerini işte böyle mühürler.

102. Hem Biz, onların çoğunda ahde vefa görmedik. Şurası kesin ki, Biz onların çoğunun itaatten çıkan fasıklar olduğunu gördük.

103. Sonra onların arkasından Musa'yı mucizelerimizle Firavun'a ve onun konsey üyelerine gönderdik. Ancak onları inkâr ettiler. İnkâr ederek bozgunculuk çıkarmanın akibetinin ne olduğuna bak!

104. Musa, "Ey Firavun! Şüphesiz ben, âlemlerin Rabbi tarafından (gönderilen) bir elçiyim" dedi.

105. "Birinci görevim, Allah'a karşı hak ve doğrudan başka bir şey söylememektir. Muhakkak ki ben, size Rabbinizden bir mucize getirdim. Artık İsrail oğullarını benimle beraber gönder!"

106. "Eğer sen bir mucize getirdiyse, doğru söyleyenlerdensen hadi onu ortaya koy bakalım!" dedi.

107. Bunun üzerine asasını bırakıverdi, birden o, koskoca bir ejderha kesiliverdi.

108. Elini sıyırdı, çıkardı, birden o, bakanlara bembeyaz parlayıverdi.

109-110. Firavun'un halkının ileri gelenleri, "Şüphesiz bu, çok bilgili bir sihirbaz! Sizi, yurdunuzdan çıkarmak istiyor!" dediler. Firavun, "Bu konuda, ne diyorsunuz?" dedi.

111-112. "Onu ve kardeşini egle, şehirlere toplayıcılar yolla, sana bütün bilgili sihirbazları toplayıp getirsinler" dediler.

113. Bütün sihirbazlar Firavun'a geldiler, "Eğer biz galip gelirsek, bize bir ödül var mı?" dediler.

114. (Firavun), "Elbette, siz bana yakın olanlardan olacaksınız" dedi.

115. "Ey Musa! Sen mi hünerini ortaya atacaksın, yoksa atanlar biz mi olacağız?" dediler.

116. "Siz atın!" dedi. Onlar attıklarında, insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler, büyük bir sihir gösterdiler.

117. Biz de, Musa'ya "Asanı bırakıver!" diye vahiyde bulunduk. Bir de baktılar ki, o, onların bütün uydurduklarını yalayıp yutuyor.

118. Artık hak meydana çıktı, onların bütün yaptıklarını boş gitti.

119. Artık orada mağlup olmuş, küçük düşmüşlerdi.

120. Sihirbazlar hep birlikte secdeye kapandılar.

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ

mirrabbiküm	bibeyyinetinmî	kad ci/tüküm	lhakk	illâ	'ale llâhi	ellâ ekûle	hakikun 'alâ
Rabbinizden	bir mucize	Muhakkak ki ben, size getirdim	hak ve doğrudan	başka	Allah'a karşı	bir şey söylememektir	Birinci görevim

فَإَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ ۖ قَالَ إِن كُنْتُمْ جِئْتُمْ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا

bihâ	fe/ti	biâyetin	in kunte ci/te	kâle	benî isrâil	me'ïye	feersil
hadi onu	ortaya koy bakalım	bir mucize	Eğer sen getirdiyse	dedi	Artık İsrail oğullarını	benimle beraber	gönder

إِن كُنْتُمْ مِّن الصَّادِقِينَ ۖ فَالْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۖ وَنَزَعَ يَدَهُ

yedehü	veneze'a	şü'bânümmübîn	hiye	feizâ	'aşâhü	feelkâ	in kunte mine şşâdik'in
Elini	sıyırdı, çıkardı	koskoca bir ejderha kesiliverdi	o	birden	Bunun üzerine ne asasını	bırakıverdi	doğru söyleyenlerdensen

فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ ۖ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّاحِرُ عَلِيمٌ

lesâhirun 'alim	hâzâ inne	min kavmi fir'avne	lmeleü	kâle	linnâzirin	beydâü	hiye	feizâ
çok bilgili bir sihirbaz	bu	Firavun'un halkının	ileri gelenleri	dediler	bakanlara	bembeyaz parlayıverdi	o	birden

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۖ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ

veehâfû	ercih	kâlû	te/mürün	femâzâ	min erdiküm	enyyühriceküm	yürüdü
ve kardeşini	Onu egle	dediler	diyorsunuz? dedi	Firavun, Bu konuda, ne	yurdunuzdan	Sizi çıkarmak	istiyor

وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۖ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۖ وَجَاءَ السَّحَرَةُ

sseharatü	vecâe	biküllü sâhirin 'alim	ye/tûke	hâşirin	fi lmedâini	veersil
Bütün sihirbazlar	geldiler	bütün bilgili sihirbazları	sana toplayıp getirsinler	toplayıcılar	şehirlere	yolla

فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۖ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ

veinnekü	ne'am	kâle	lgalibin	nehnü	in künnâ	leecran	inne lenâ	kâlû	fir'avne
siz	Elbette	dedi	galip	biz	Eğer gelirsek	bir ödül	bize var mı?	dediler	Firavun'a

لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۖ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّمَا أَن تُلْقَىٰ وَإِنَّمَا أَن نَكُونُ نَحْنُ

nehnü	veimmâ en neküne	immâ en tülkiye	yâ müsâ	kâlû	lemine lmükarrabin
biz	yoksa olacağız	Sen mi hünerini ortaya atacaksın	Ey Musa!	dediler	bana yakın olanlardan olacaksınız

الْمُلْقِينَ ۖ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَزْهَبُوهُمْ

vesterhebühüm	e'yüne nnâsi	seharü	felemmâ elkav	elkü	kâle	lmülkin
onları dehşete düşürdüler	insanların gözlerini	büyülediler	Onlar attıklarında	Siz atın	dedi	atanlar

وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ۖ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا

feizâ	'aşâk	elki	en	ilâ müsâ	veevhaynâ	bisihrin 'azim	vecâü
Bir de baktılar ki	Asanı	bırakıver	diye	Biz de, Musa'ya	vahiyde bulunduk	büyük bir sihir	gösterdiler

هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۖ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ

mâ kânû ye'melün	vebetale	lhakku	feveka'a	mâ ye/fikün	telkafü	hiye
onların bütün yaptıkları	boşa gitti	Artık hak	meydana çıktı	onların bütün uydurduklarını	yalayıp yutuyor	o

فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ۖ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۖ

sâcidin	sseharatü	veülkiye	venkalebü şâgirin	hünâlike	feğulibü
hep birlikte secdeye	Sihirbazlar	kapandılar	küçük düşmüşlerdi	Artık orada	mağlup olmuş

قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ اَمَنْتُمْ

amentüm fir'avnü kâle ve hârûn mûsâ rabbi l'âlemin birabbi amennâ kâlû
iman mı ettiniz? Firavun dedi ve Harun'un Musa Rabbinin Âlemlerin Rabbinin iman ettik dediler

بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَّرْتُمْوْهُ فِى الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا

litühricû fî lmed neti mekertümûhû lemekrunmî hâzâ inne leküm kable en âzene bilî
çıkarmak için şehirde planladığınız bir hiledir bu Şüphesiz size Ben, izin vermeden Ona

مِنْهَا اَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٣﴾ لَا قُطِيْعًا اَيْدِيْكُمْ وَاَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ

şümme min hilâfin veercüleküm eydiyeküm leükattî'anne fesevfe te'lemün ehlêhâ minhâ
sonra çaprazlama ve ayaklarınızı ellerinizi Kesinlikle keseceğim Yakında anlarsınız sizin yerli ahaliyi oradan

لَا صَلْبٰنَكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا

minnâ vemâ tenkimû münkalibîn illâ rabbinnâ innâ kâlû ecme'in leüşallibenneküm
bize Senin kızman döneceğiz Rabbimize Şüphesiz Biz dediler hepinizi çarpmıha gereceğim

اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا

veveffenâ sabrân v 'aleynâ efrîg rabbenâ lemmâ câetnâ bi'yâtî rabbinnâ en amennâ illâ
Bizim canımızı al! sabır Üzerimize yağdır Ey Rabbimiz! bize geldiğinde Rabbimizin ayetleri bizim onlara iman etmemizden dolayı

مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاْمِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنُ اَتَذَرُ مُوسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا

liyüfsidû vekavme'hû mûsâ etezeru min kavmi fir'avne lmeleü vekâle müslimin
bozgunculuk yapınlar ve halkını Musa'yı diye mi bırakacaksınız? Firavun'un halkının ileri gelenleri dediler iman selametiyle

فِى الْاَرْضِ وَيَذَرُكَ وَالِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِى نِسَاءَهُمْ

nisâehüm venestehy ebnâehüm senüqattilü kâle velihetek veyezerake fî lerdî
kadınlarını diri tutarız (Firavun), "Oğullarını öldürür, kadınlarını diri tutarız. Şüphesiz biz, tepelerinde mutlak kahrımızı yürütürüz"

وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُوْنَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا

veşbirû billâhî ste'inû li kavmihi mûsâ kâle kâhîrûn fevka'hüm veinnâ
acıya tahammül edip dayanın Allah'tan yardım isteyin halkına Musa dedi mutlak kahrımızı tepelerinde Şüphesiz biz

اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا

kâlû lilmüttekîn vel'âkibetü min 'ibâdihî menyyeşâü yûrişühâ lillâh lerdâ inne
dediler muttakilerindir Akıbet kullarından dilediğini Ona varis kılar Allah'ındır yeryüzü Muhakkak

اَوْدِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيْنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ

rabbüküm 'asâ kâle vemim be'di mâ ci'tenâ min kabîl en te'tiyenâ üzinâ
Rabbiniz umulur dedi sen bize geldikten sonra da! Biz, sen bize gelmeden önce de sıkıntıya uğratıldık

اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ

velekad te'melün keyfe feyenzura fî lerdî veyestehlifeküm 'adüvveküm ennyühlike
Yemin olsun ki sizin yapacağınıza nasıl işler bakacak yeryüzünde sizi yöneticiler kılacak düşmanınızı yok edip

اَخَذْنَا اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٣٠﴾

le'allehüm yezzekkerün mine şşemerâtî veneksinm bissinine âle fir'avne ehaznâ
düşünüp ibret alsınlar diye ürün veneksinm ktlık ve eksikliğiyle yıllarca Firavun ailesini sıkıttık

121-122. "Âlemlerin Rabbine, Musa ve Harun'un Rabbine iman ettik!" dediler.

123-124. Firavun, "Ben, size izin vermeden Ona iman mı ettiniz? Şüphesiz bu, sizin yerli ahaliyi oradan çıkarmak için şehirde planladığınız bir hiledir. Yakında anlarsınız. Kesinlikle ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra hepinizi çarpmıha gereceğim" dedi.

125-126. "Şüphesiz Biz, Rabbimize döneceğiz. Senin bize kızman, sadece Rabbimizin ayetleri bize geldiğinde bizim onlara iman etmemizden dolayı. Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır! Bizim canımızı iman selametiyle al!" dediler.

127. Firavun'un halkının ileri gelenleri, "Musa'yı ve halkını yeryüzünde bozgunculuk yapınlar, seni ve tanrılarını terk etsinler diye mi serbest bırakacaksınız?" dediler. (Firavun), "Oğullarını öldürür, kadınlarını diri tutarız. Şüphesiz biz, tepelerinde mutlak kahrımızı yürütürüz" dedi.

128. Musa, halkına "Allah'tan yardım isteyin, acıya tahammül edip dayanın. Muhakkak ki yeryüzü, Allah'ındır. Ona, kullarından dilediğini varis kılar. Akıbet muttakilerindir" dedi.

129. "Biz, sen bize gelmeden önce de sıkıntıya uğratıldık, sen bize geldikten sonra da!" dediler. "Rabbiniz, düşmanınızı yok edip sizi yeryüzünde yöneticiler kılacak, sizin nasıl işler yapacağınıza bakacak" dedi.

130. Yemin olsun ki, Firavun ailesini, düşünüp ibret alsınlar diye yıllarca kıtlık ve ürün eksikliğiyle sıkıttık.

131. Fakat kendilerine iyilik geldiğinde, "Bu, bizim hakkımızı" dediler. Başlarına bir kötülük geldiğinde ise, bunu Musa ve onunla beraber olanların uğursuzluğuna bağlıyorlardı. Dikkat edin, onların uğursuzlukları, ancak Allah'ın yanındadır. Ancak onların çoğu bunu bilmezler.

132. "Sen, bizi büyülemek için, bize ne kadar mucize getirirsen getir, imkanı yok sana inancak değiliz!" dediler.

133. Biz de gücümüzün ayrı ayrı göstergeleri olarak başlarına tufan, çekirge, haşereleler, kurbağalar, kan gönderdik. Yine de inat ettiler, onlar çok günahkâr bir topluluk oldular.

134. Azap üzerlerine çöktüğünde, "Ey Musa! Sana verdiği söz hürmetine, bizim için Rabbinin dua et, eğer bizden bu azabı kaldırırsan, yemin olsun ki sana kesinlikle iman eder, İsrail oğullarını seninle beraber göndeririz" dediler.

135. Erişecekleri bir süreye kadar azabı onlardan kaldırdık, derhal yeminlerini bozdular.

136. Biz de mucizelerimizi yalanladıkları ve onlara kulak asmadıkları için kendilerinden intikam aldık, onları denizde boğduk.

137. Ezilip hor görülen halkı yeryüzünün bereketlerle donattığımız doğularına ve batılarına varis kıldık. Rabbinin İsrail oğullarına olan o güzel kelimesi, sabretmeleri sebebiyle tamamen gerçekleşti. Firavun ve halkının yaptıklarını, yükselttikleri yapıları yerle bir ettik.

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا

yettayerü seyyietün vein tüşibhüm kâzih lenâ kâlû lhasenetü feizâ câethümü
olanların uğursuzluğuna bağlıyorlardı bir kötülük Başlarına geldiğinde ise Bu bizim hakkımızı dediler iyilik Fakat kendilerine geldiğinde

بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

lâ ye'lemün ekşerahüm vel kinne 'inde llâhi tairühüm innemâ elâ vemenimme'ahî bimûs
bunu bilmezler onların çoğu Ancak Allah'ın yanındadır onların uğursuzlukları ancak Dikkat edin ve onunla beraber bunu Musa

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

bimü/min'in leke femâ nehnü bihâ litesharanâ min âyetil te/tinâ bihî mehmâ vekâlû
inanacak sana değiliz kendisiyle Sen, bizi büyülemek için mucize getirirsen bize getir ne kadar dediler

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ

âyâtinm veddeme veddâfâdi'a velkummele velcerâde ttûfâne 'aleyhimü feerselnâ
göstergeleri olarak kan kurbağalar haşereleler çekirge tufan başlarına gönderdik

مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ

'aleyhimü velemmâ vekâ'a kavmenmmücrimîn vekânû festekberû müfessâlâtin
üzerlerine çöktüğünde onlar çok günahkâr bir topluluk oldular Yine de inat ettiler Biz de gücümüzün ayrı ayrı

الرَّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِئِنَّ كَشَفْتَ عَنَّا

'annâ lein keşefte bimâ 'ahide 'indek rabbeke lenâ d'u yâ mûsâ kâlû rriczû
bizden eğer kaldırırsan Sana verdiği söz hürmetine Rabbinin bizim için dua et Ey Musa! dediler Azap

الرَّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ فَلَمَّا كَشَفْنَا

felemmâ keşefnâ benî isrâil me'ake velenürsilennâ leke lenü/minenne rricze
kaldırdık İsrail oğullarını seninle beraber göndeririz sana kesinlikle iman eder bu azabı

عَنْهُمْ الرَّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْغَوَةِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ فَاَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ

minhüm fentekamnâ kûm yenküšün izâ kûm bâligûhû ilâ ecelin rricze 'anhümü
kendilerinden intikam aldık yeminlerini bozdular derhal Erişecekleri bir süreye kadar azabı onlardan

فَاَعْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

vekânû 'anhâ gâfilin biâyâtinâ biennehum kezzebû fi lyemmi feeğraknâhüm
ve onlara kulak asmadıkları için Biz de mucizelerimizi yalanladıkları denizde onları boğduk

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا

vemeğâribehâ meşârîka lerdî llezine kânû yüsted'afüne lkavme veevrašnâ
ve batılarına yeryüzünün doğularına Ezilip hor görülen halkı varis kıldık

الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَآئِيلَ بِمَا صَبَرُوا

bimâ şaberû 'alâ benî isrâile kelimetü rabbike lhusnâ vetemmet illeti bâraknâ fihâ
abretmeleri sebebiyle İsrail oğullarına olan Rabbinin o güzel kelimesi tamamen gerçekleşti bereketlerle donattığımız

وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

vemâ kânû ye'rîšün vekavmühû fir'avnü mâ kâne yeşne'u vedemmennâ
yükselttikleri yapıları ve halkının Firavun yaptıklarını yerle bir ettik

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ

'alâ eşnâmil	ye'küfûne	'alâ kavminy	feetev	lbehra	bibenî isrâile	vecâveznâ
putlara	tapan	bir halkın yanına	vardılar	denizden	İsrail oğullarını	geçirdik

لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ

kavmün	innüküm	kâle	âlihêh	kemâ lehüm	ilâhen	lenâ	c'al	yâ mûsâ	kâlû	lehüm
bir toplumsunuz	Siz gerçekten	dedi	tanrıları	Onların gibi	bir tann	bize	yap	Ey Musa!	dediler	Kendilerine ait

تَجْهَلُونَ ۚ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبَرِّمًا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

mâ kânû ye'melûn	vebâtülünm	mâ hüm fîhî	müteberrim	hâulâi	inne	teçhelûn
Onların bütün yaptıkları	batıldır	o gördüklerinizin içinde bulundukları din	yok olmaya mahkumdur	bunlar	Çünkü	cahillik eden

قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۚ وَإِذْ

veiz	'ale l'âlemin	feddaleküm	vehüve	ilâhenv	ebgiküm	eğayra llâhî	kâle
Bir zamanlar	âlemlere	sizi üstün tuttu	O	bir ilah	Ben sizin için mi isterim?	Allah'tan başka	dedi

أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ

ebnâeküm	yükattilüne	sü'e l'azâb	yesûmûneküm	min âli fir'avne	enceynâküm
oğullarınızı	boyuna katlediyorlar	azabın en kötüsüne	Onlar, sizi uğrattıyorlar	Firavun ailesinin	sizi zulmünden kurtarmıştı

وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۚ وَوَعَدْنَا

vevâ'adnâ	'azim	mirrabbiküm	belâünm	vefî zâliküm	nisâeküm	veyestehyüne
vaat ettik	büyük	Rabbinizden sizin için	bir imtihan	Bunda vardır	kadınlarınızı	diri tutuyorlardı

مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنٍ مِيقَاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

erbe'ne leyleh	mikâtü rabbihi	fetemme	bi'aşrin	veetmemnâhâ	şelâşine leyletenv	mûsâ
kırk gece	Böylece Rabbinin belirlediği (onunla buluşma, konuşma) süresi	tam oldu	on gece daha	Sonra ona, ilave ettik	otuz gece	Bir de Musa'ya

وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ

velâ tettebi'	veeshlih	fi kavmi	hlüfni	hârüne	liehihi	mûsâ	vekâle
gitme	onları düzeltmeye çalış	Halkım içinde	bana halef ol	Harun'a	kardeşi	Musa	şöyle dedi

سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۚ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ

rabbi	kâle	rabbühüvekellemehü	limikâtinâ	mûsâ	velemmâ câe	sebile lmüfsidin
Ey Rab-bim!	dedi	Rabbi onunla konuşunca	belirlediğimiz süre için	Musa	gelip	bozguncuların yoluna

أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ

stekarra	ile lcebali feini	nzur	velâkini	len terâni	kâle	ileyk	enzur	erinî
eğer o durursa	dağa	bak	Ancak	Sen, Beni kesinlikle göremezsin!	dedi	Sana	bakayım	bana göster de

مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى

mûsâ	veharra	ce'alehü dekkenv	lilcebali	rabbühü	felemmâ tecellâ	fesevfe terâni	mekânehü
Musa da	düştü	onu unufak etti	dağa	Rabbi	tecelli edince	Beni göreceksin	yerinde

صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

evvelü lmü/minin	veenâ	ileyke	tübtü	sübhâneke	kâle	felemmâ efâka	şâikâ
müminlerin ilkiyim	ben	Sana	tövbe ettim	Sen her türlü eksiklikten uzaksın!	dedi	Ayıldığında	bayılıp

138. İsrail oğullarını denizden geçirdik. Kendilerine ait putlara tapan bir halkın yanına vardılar. "Ey Musa! Onların tanrıları gibi, bize bir tanrı yap!" dediler. "Siz gerçekten cahillik eden bir toplumsunuz!" dedi.

139. "Çünkü o gördüklerinizin içinde bulundukları din, yok olmaya mahkumdur. Onların bütün yaptıkları batıldır."

140. "Ben sizin için Allah'tan başka bir ilah mı isterim? O, sizi âlemlere üstün tuttu" dedi.

141. Bir zamanlar, sizi Firavun ailesinin zulmünden kurtarmıştık. Onlar, sizi azabın en kötüsüne uğrattıyorlar, oğullarınızı boyuna katlediyorlar, kadınlarınızı diri tutuyorlardı. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardır.

142. Bir de Musa'ya otuz gece vaat ettik. Sonra ona, on gece daha ilave ettik. Böylece Rabbinin belirlediği (onunla buluşma, konuşma) süresi tam kırk gece oldu. Musa, kardeşi Harun'a şöyle dedi: "Halkım içinde bana halef ol, onları düzeltmeye çalış, bozguncuların yoluna gitme!"

143. Musa, belirlediğimiz süre için gelip Rabbi onunla konuşunca, "Ey Rabbinim! (Kendini) bana göster de, Sana bakayım!" dedi. "Sen, Beni kesinlikle göremezsin! Ancak dağa bak, eğer o yerinde durursa, Beni göreceksin!" dedi. Rabbi dağa tecelli edince, onu unufak etti, Musa da bayılıp düştü. Ayıldığında, "Sen her türlü eksiklikten uzaksın! Sana tövbe ettim, ben müminlerin ilkiyim!" dedi.

144. "Ey Musa! Haberin olsun ki, Ben seni, mesajlarım ve seninle konuşmamla insanlara üstün kıldım. Şimdi sana verdiğimi al, şükürünü bilenlerden ol!" dedi.

145. Onun için, (Tevrat) levhalarında her türlü öğüdü ve her şeyin açıklamasını yazdık. Haydi bunları sıkıca tut, halkına da bunları en güzel biçimde tutmalarını emret! İleride size, o yoldan çıkanların yurdunu göstereceğim.

146. Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden uzaklaştıracam. Onlar, (Onun varlığının) bütün delillerini görseler bile, ona iman etmezler. Doğru yolu görseler bile, onu yol edinmezler. Eğer sapıklık yolunu görürlerse, onu yol edinirler. Çünkü, onlar ayetlerimizi yalan saymayı adet edinmişler ve onlardan gafil olmuşlardır.

147. Ayetlerimizi ve ahirete kavuşacaklarını yalanlayanların bütün amelleri boşa gitmiştir. Şüphesiz çekecekleri, sadece kendi yaptıklarının cezasıdır.

148. Musa'nın halı, onun ardından ziynetlerinden, böğüren bir dana heykeli edindiler. Onun, onlara bir şey söyleyemediğini, onları doğru yola ulaştıramadığını görmemişler miydi? Onu tanrı edindiler, böylece zalimlerden oldular.

149. Yaptıklarına pişman olup, sapıttıklarını gördüklerinde şöyle dediler: "Eğer Rabbimiz, bize acımaz, bizi bağışlamazsa, biz kesinlikle hüsrana uğrayanlardan oluruz!"

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ

fehûz	vebikelâmî	birisâlâtî	'ale nnâsi	stafeytüke	innî	yâ mûsâ	kâle
al	ve seninle konuşmamla	mesajlarım	insanlara	seni üstün kıldım	Ben	Ey Musa!	dedi

مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً

min külli şeyin	mev'izaten	fî lelvâhi	lehu	veketebnâ	mine şşâkirin	vekünm	mâ steytüke
her türlü öğüdü	(Tevrat) levhalarında	Onun için	yazdık	şükürünü bilenlerden	ol	Şimdi sana verdiğimi	

وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا

biehseniâ	ye/huû	kavmeke	ve/mür	bi kuvvetin	fehûzhâ	vetefsil	leküllü şey/
bunları en güzel biçimde	tutmalarını	halkına da	emret	sıkıca	Haydi bunları tut	ve her şeyin açıklamasını	

سَارِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَاصِرُفٌ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ

llezine yetekebberüne	'an âyâtiye	seeşrifü	dâra lfâsikin	seürüküm
büyüklük taslayanları	ayetlerimden	uzaklaştıracam	İleride size, o yoldan çıkanların yurdunu	göstereceğim

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا

veinyyerav	biâ	lâ yü/minû	külle âyetil	veinyyerav	bigayri lhakk	fi lerdî
görseler bile	ona	iman etmezler	Onlar, bütün delillerini	görseler bile	haksız yere	Yeryüzünde

سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ

yettehiûhü	sebile lğayyi	veinyyerav	sebilâ	lâ yettehiûhü	sebile rruşdi
onu edinirler	Eğer sapıklık yolunu	görürlerse	yol	onu edinmezler	Doğru yolu

سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

gâfilin	'anhâ	vekânû	biâyâtinâ	biennehüm kezzebû	zâlike	sebilâ
gafil	onlardan	ve olmuşlardır	onlar ayetlerimizi	yalan saymayı adet edinmişler	Çünkü	yol

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ

hel yüzevne	e'mâlühüm	habîat	vellkâi lâhirati	biâyâtinâ	vellezine kezzebû
Şüphesiz çekecekleri	bütün amelleri	boşa gitmiştir	ve ahirete kavuşacaklarını	Ayetlerimizi	yalanlayanların

إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلِيِّهِمْ

min huliyihim	mim be'dihî	kavmü mûsâ	vettehaže	mâ kânû ye'melûn	illâ
ziynetlerinden	onun ardından	Musa'nın halkı	edindiler	kendi yaptıklarının cezasıdır	sadece

عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا

sebilâ	velâ yehdihim	lâ yükelimühüm	ennehu	elem yerav	lehu huvâr	'iclen cesedel
doğru yola	onları ulaştıramadığını	onlara bir şey söyleyemediğini	Onun	görmemişler miydi?	böğüren	bir dana heykeli

إِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا

ennehüm kad dallû	veraev	velemmâ sükkat	fi eydihim	vekânû zâlimin	ittehaûhü
sapıttıklarını	gördüklerinde	Yaptıklarına pişman olup		böylece zalimlerden oldular	Onu tanı edindiler

قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

mine lhâsirin	lenekûnenne	lenâ	veyegfir	rabbünâ	le'illem yerhamnâ	kâlu
hüsrana uğrayanlardan	biz kesinlikle oluruz	bizi	bağışlamazsa	Rabbimiz	Eğer, bize acımaz	şöyle dediler

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي

mim be'dî haleftümünî bi/semâ kâle esifen gâdbâne illâ kavmihi mûsâ velemmâ race'a
arkamdan Bana halef oldunuz! ne kötü dedi ve üzün- tülü öfkeli halkına Musa bir şekilde döndü- günde

أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَالْقَى الْأَلْوَاخَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنُ أُمِّ

bne ümme kâle ileyhî yecürruhû bira/si eh'ki veehaže lelvâha veelka emra rabbiküm e'aciltüm
Ey annemin oğlu! dedi kendine doğru onu çeki- yordu kardeşini başından tuttu Levhaları attı Rabbinizin emrini çiğnediniz mi?

إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي

velâ tec'alni le'dae biye felâ tüşmit vekâdû yektülüneni sted'afünî lkavme inne
beni bir tutma düşmanları benimle sevindirme az daha beni öldürüyorlardı beni hırpaladı bu halk inan olsun

مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ

fî rahmetike veedhilnâ veliehi î gfir rabbi kâle me'a lkavmi zzâlimin
rahmetinin içine bizi koy ve kardeşimi Beni bağışla Ey Rab- bim! dedi bu zalim halk ile

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ

gâdabünm seyenâluhüm l'icle inne llez'ne ttehažû erhamû rrâhimin veente
bir gazap gelecektir Danayı tanrı edinenlere merhametlilerin en merhametlisinin Sen

مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۝ وَالَّذِينَ عَمِلُوا

vellez'ne 'amilû lmüfterin neczi vekez'like fi lhay'ati ddünyâ vezilletün mirrabbihim
işleyip İşte Biz, iftira edenleri cezalandırırız böyle ve dünya hayatında bir aşağı- lanma Rablerinden

السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

rahim legafûrur mim be'dihâ inne rabbeke ve'menû mim be'dihâ tâbû şümme sseyyiâtî
çok merhametlidir onlara karşı çok mağfiretli tövbe ve imanlarının ardından işte Rabbin iman edenler var ya arkasından tövbe edip sonra O kötü amelleri

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاخَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ

verahmetül hüden vefî nüshatihâ lelvâh ehaže lgađabû 'anmmûse velemmâ sekete
ve rahmet bir hidayet Onlardaki yazıda vardı levhaları aldı öfkesi Musa dinince

لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَزْهَبُونَ ۝ وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا

seb'ine racüle kavmekü mûsâ vehtâra yerhebün lirabbihim lillez'ne hüm
yetmiş kişi halkından Musa seçmişti korkanlar Rablerinden onlar için

لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ

min kablü ehlektehüm lev şî/te rabbi kâle rracfetü felemmâ ehažethümü limikâtinâ
daha önce onları helak ederdin Eğer dileseydin Rabbin! şöyle dedi sarsıntı Onları tutup yakaladığında Bizimle buluşmak için

وَأَيَّائِ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ

men teşâü bihâ tüğillü fitnetük illâ hiye in minnâ ssüfehâü bimâ fe'ale etühlikünâ veiyây
dilediğini Sen, sapıklıkta bırakır Senin sına- mandan başka Bu değil- dir içimiz- den beyinsizlerin ettikleri yüzün- den bizi helak mi edeceksin? ve beni

وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

hayru lğâfirin veente verhamnâ lenâ fâgfir veliyyünâ ente men teşâ/ vetefidi
bağışlayanların en iyisinin Sen bize acı bizi bağışla bizim koru- yucumuzsun Sen dilediğini de doğru yola ulaştırırın

150. Musa, halkına öfke- li ve üzüntülü bir şekilde döndüğünde, "Bana, ar- kamdan ne kötü halef ol- dunuz! Rabbinizin emri- ni çiğnediniz mi?" dedi. Levhaları attı, kardeşini başından tuttu, onu ken- dine doğru çekiordu. "Ey annemin oğlu! İnan olsun, bu halk beni hırpa- ladı, az daha beni öldü- rüyorlardı. Sen benimle düşmanları sevindirme, beni bu zalim halk ile bir tutma!" dedi.

151. "Ey Rabbin! Beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetinin içine koy. Sen, merhametlilerin en merhametlisin!" dedi.

152. Danayı tanrı edinen- lere Rablerinden bir ga- zap ve dünya hayatında bir aşağılanma gelecektir. İşte Biz, iftira edenleri böyle cezalandırırız.

153. O kötü amelleri işle- yip sonra arkasından töv- be edip iman edenler var ya, işte Rabbin tövbe ve imanlarının ardından on- lara karşı çok mağfiretli, çok merhametlidir.

154. Musa öfkesi dinin- ce, levhaları aldı. Onlar- daki yazıda, Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve rahmet vardı.

155. Musa, Bizimle bu- luşmak için halkından yetmiş kişi seçmişti. On- ları sarsıntı tutup yaka- ladığında, şöyle dedi: "Rabbin! Eğer dilesey- din, onları ve beni daha önce helak ederdin. Şim- di içimizden beyinsizle- rin ettikleri yüzünden bizi helak mi edeceksin? Bu, Senin sinamandan başka bir şey değildir. Sen, bu- nunla dilediğini sapıklıkta bırakır, dilediğini de doğ- ru yola ulaştırırsın. Sen bizim koruyucumuzsun, bizi bağışla, bize acı, Sen bağışlayanların en iyisi- sin."

156. "Bize, hem bu dünyada, hem de ahirette bir iyilik ver. Biz, Sana tövbe ederek dönüp geldik." Allah, şöyle buyurdu: "Dilediğimi azabıma uğratırım. Rahmetim ise, her şeyi kuşatmıştır. Onu, ileride özellikle korunan, zekâtı veren ve ayetlerimize iman eden kimselere vereceğim."

157. Onlar, yanlarında ki Tevrat ve İncil'de (adı ve özellikleri) yazılı bulacakları o rasule, ümmi peygambere uyarlar. O, kendilerine iyi ve güzel olanı emreder, onlara kötü ve çirkin olanı yasaklar, onlara temiz hoş şeyleri helal kılar, murdar olanları da onlara haram kılar, sırtlarından ağır yüklerini, üzerlerindeki bağları, zincirleri kaldırır, atar. Ona iman eden, onu destekleyip güçlendiren ve ona yardım eden, onun peygamberliğiyle birlikte indirilen nurun ardından giden kimseler var ya, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

158. De ki: "Ey insanlar! Haberinizi olsun, ben sizin hepinize gelen Allah'ın rasulüyüm. Gökerin ve yerin egemenliği Onundur. On dan başka tanrı yoktur. O, diriltir ve öldürür. Onun için gelin Allah'a ve rasulüne, Allah'a ve Onun bütün sözlerine iman eden o ümmi peygambere iman edin, onun ardından gidin ki, doğru yola ulaşabilesiniz."

159. Musa'nın halkından, hakka davet eden ve onunla adaleti sağlayan bir topluluk vardı.

وَاٰخِثٰبٍ لَّنَا فِیْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ اِنَّا هٰدِنَا اِلَيْكَ قَال

kâle	ileyk	hüdñā	innâ	vefî lâhîrati	hasenetenv	fî hâziki ddünyâ	lenâ	vektüb
buyurdu	Sana tövbe ederek	dönüp geldik	Biz	hem de ahirette	bir iyilik	hem bu dünyada	Bize	ver

عَذَابِیْٓ اُصِیْبُ بِهٖ مَنْ اَشَاءُ وَرَحْمَتِیْ وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ فَاَسَاخِثُبَهَا

feseektübühâ	külle şey/	vesi'at	verahmet	men eşâ/	bihi	üşübü	'azâbî
Onu vereceğim	her şeyi	kuşatmıştır	Rahmetim ise	Dilediğimi	onu	uğratırım	azabıma

لِّلَّذِیْنَ یَتَّقُوْنَ وَیُؤْتُوْنَ الزَّکٰوةَ وَالَّذِیْنَ هُمْ بِاٰیٰتِنَا یُؤْمِنُوْنَ

yü/minûn	bi'âyâtinâ	vellezne hüm	zzekâte	veyü/tûne	lillezine yettekûne
iman eden	ayetlerimize	ve kimselere	zekâtı	veren	ileride özellikle korunan

الَّذِیْنَ یَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ الَّذِیْ یَجِدُوْنَہٗ مَكْتُوبًا عِنْدَہُمْ

'indehüm	mektûben	llezi yecidûnehû	nnebiyye lümmiyye	rrasûle	ellezine yettebi'ûne
Onlar, yanlarındaki	(adı ve özellikleri) yazılı	bulacakları	ümmi peygambere	o rasule	uyarlar

فِی التَّوْرَةِ وَالْاِنْجِیْلِ یَاْمُرُہُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَیَنْہِیْہُمْ عَنِ الْمُنْکَرِ

'ani lmünkeri	veyenhâhüm	bilme'rûfi	ye/mürühüm	velincil	fî ttevrati
kötü ve çirkin olanı	onlara yasaklar	iyi ve güzel olanı	O, kendilerine emreder	ve İncil'de	Tevrat

وَيُحِلُّ لَہُمْ الطَّیِّبٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَیْہِمُ الْخَبٰیثِ وَيَضَعُ عَنْہُمْ

'anhüm	veyeda'u	lhâbâişe	'aleyhimü	veyüharrimü	ttayyibâtî	le'hümü	veyühillü
sırtlarından	aldırır, atar	murdar olanları da	onlara	haram kılar	temiz hoş şeyleri	onlara	helal kılar

اِصْرَہُمْ وَالْاَغْلَالَ الَّتِیْ کَانَتْ عَلَیْہِمُ فَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا بِہٖ وَعَزَّرُوْہٗ

ve'azzerûhü	bihi	fellezine âmenû	lletî kânet 'aleyhim	veleglâle	işrahüm
onu destekleyip güçlendiren	Ona	iman eden	üzerlerindeki	bağları, zincirleri	ağır yüklerini

وَنَصْرُوْہٗ وَاتَّبَعُوا النُّوْرَ الَّذِیْ اُنْزِلَ مَعَهُ اُولٰٓئِکَ هُمْ الْمُفْلِحُوْنَ

lmüflihün	ülâike hümü	me'ahû	llezi ünzile	nnûra	vettebe'û	veneşarûhü
kurtuluşa erenlerdir	işte onlar	birlikte	indirilen	nurun	ardından giden kimseler var ya	ve ona yardım eden

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْکُمْ جَمِیْعًا الَّذِیْ لَہٗ مُلْکُ السَّمٰوٰتِ

mülkü ssemâvâti	llezi le'hü	cemi'ani	ileyküm	rasûlü llâhî	innî	yâ eyyühe nnâsü	kul
Gökerin egemenliği	Onundur	hepinize gelen	sizin	Allah'ın rasulüyüm	ben	Ey insanlar!	De ki

وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِہٖ

verasûlihî	billâhî	feâminû	veyümîtü	yühyi	küve	illâ	ilâhe	lâ	velerg
ve rasulüne	Onun için gelin Allah'a	iman edin	ve öldürür	O, diriltir	Ondan	başka	tanrı	yoktur	ve yerin

النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ الَّذِیْ یُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَکَلِمٰتِہٖ وَاتَّبِعُوْہٗ لَعَلَّکُمْ تَهْتَدُوْنَ

le'alleküm tehtedün	vettebi'ûhü	vekelimâtihi	billâhî	llezi yü/minü	nnebiyyi lümmiyyi
doğru yola ulaşabilesiniz	onun ardından gidin ki	ve Onun bütün sözlerine	Allah'a	iman eden	o ümmi peygambere

وَمِنْ قَوْمِ مُوسٰی اُمَّةٌ یَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ یَعْدِلُوْنَ

ye'dilün	vebihi	bilhakki	yehdüne	lümmetün	vemin kavmi mūsâ
adaleti sağlayan	ve onunla	hakka	davet eden	bir topluluk	Musa'nın halkından vardı

وَقَطَعْنَا لَهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى

ilâ mûsâ veevhaynâ ümemâ esbâtan şnetey 'aşrate vekatta'nâhümû
Musa'ya vahiye bulunduk topluluğa kabileye on iki Biz, onları ayırdık

إِذِ اسْتَسْقِيَهُ قَوْمُهُ أَنْ اَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ

minhü fembeceset lhacer bi'âşâke drib eni kavmühû izi steskâhû
Hemen fişkırtdı taşta Asanla vur şöyle halkı kendisinden su istediğinde

اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ

'aleyhimü vezallelnâ meşrabehüm küllü ünâsinm kad 'alime şnetâ 'aşrate 'aynâ
üzerlerine gölgelik yaptık kendisinin su alacağı yeri Herkes bildi on iki pınar

الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ

min tayyibâtî külü vesselvâ lmenne 'aleyhimü veenzelnâ lgamâmê
nimetlerin temiz olanlarından yiysin bıldırcın kudret helvasıyla Kendilerine indirdik Bulutu da

مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

yezlimün enfüsehüm kânû velâkin vemâ zalemünâ mâ razeknâküm
zulmediyorlardı kendilerine idiler Ancak Onlar Bize zulmetmediler Size nızık olarak verdiğimiz

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ

hayşü şitüm minhâ vekülû hâzîhi lkaryete skünû lehümû kile velz
(nimetlerinden) dilediğiniz yerde onun yiysin Şu şehre yerleşin onlara şöyle denilmiştii Bir zamanlar

وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ

haçâtiküm leküm negfir süccedenn lbâbe vedhulû hittatünv vekülû
günahlarınızı size bağışlayıverelim secdeler ederek kapıdan girin "hitta" (Bizi bağışla!) deyin

سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ

gayra kavlen minhüm llezine zalemû febeddele lmühsinin senezdü
başka bir şekle soktular sözü Derken içlerinden o zulmedenler değiştirdiler Biz, iyilik edenlere daha fazlasını veriniz

الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَارْزُقُوا مِنْهُمْ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

bimâ kânû yezlimün mine ssemâi riczenm 'aleyhim feerselnâ lehüm llezi kile
Zulmü adet edinmeleri sebebiyle gökyüzünden bir azap Biz de üzerlerine indirdik kendilerine söylenenden

وَسَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ

ye'düne iz hâdirate lbehr illeti kânet lkaryeti veselhüm 'ani
çığniyorlardı O zaman deniz kenarında olan memleketin Onlara başına gelenleri sor

فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا

şür'a'an yevme sebtihim hitânühüm te/tihim iz fi ssebti
göstere göstere (ibadet etmek için Cumartesi günü çalışmıyorlar) o ibadet günlerinde balıklar yanlarına akın akın geliyorlar O zaman onlar onlar Cumartesi yaşağını

وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

bimâ kânû yefsükün neblühüm kezâlike lâ te/tihim yevyeme lâ yesbitüne
yoldan çıkmalarından dolayı Biz onları imtihan ettik böyle gelmiyorlardı çalıştıkları diğer günlerde ise

160. Biz, onları on iki kabileye, topluluğa ayırdık. Musa'ya halkı, kendisinden su istediğinde, şöyle vahiye bulunduk: "Asanla taşta vur!" Hemen ondan on iki pınar fişkırtdı. Herkes kendisinin su alacağı yeri bildi. Bulutu da üzerlerine gölgelik yaptık. Kendilerine kudret helvasıyla bıldırcın indirdik. Size nızık olarak verdiğimiz nimetlerin temiz olanlarından yiysin. Onlar Bize zulmetmediler. Ancak kendilerine zulmediyorlardı.

161. Bir zamanlar onlara şöyle denilmiştii: "Şu şehre yerleşin, onun (nimetlerinden) dilediğiniz yerde yiysin, "hitta" (Bizi bağışla!) deyin, secdeler ederek kapıdan girin, size günahlarınızı bağışlayıverelim. Biz, iyilik edenlere daha fazlasını veriniz."

162. Derken içlerinden o zulmedenler, sözü değiştirdiler, kendilerine söylenenden başka bir şekle soktular. Zulmü adet edinmeleri sebebiyle Biz de üzerlerine gökyüzünden bir azap indirdik.

163. Onlara, deniz kenarında olan memleketin başına gelenleri sor. O zaman, onlar Cumartesi yaşağını çığniyorlardı. O zaman onlar, (ibadet etmek için Cumartesi günü çalışmıyorlar) o ibadet günlerinde balıklar yanlarına kendilerini göstere göstere, akın akın geliyorlar, çalıştıkları diğer günlerde ise, gelmiyorlardı. Biz onları, yoldan çıkmalarından dolayı, böyle imtihan ettik.

164. Onların içinden bir topluluk, "Niçin Allah'ın kendilerini helak edeceği veya şiddetli bir azap ile cezalandıracağı bir topluluğa öğütte bulunuyorsunuz?" dediklerinde, o öğüt verenler, "Rabbimize sunabileceğimiz bir mazeretimiz olsun, belki Allah'tan korkar sakınırlar diye!" dediler.

165. Kendilerine verilen öğütleri unuttuklarında, kötülüğü yasaklayanları kurtardı, yoldan çıkmalarından dolayı o zalimleri de şiddetli bir azaba uğrattık.

166. O yasaklandıkları şeyleri çiğnemeye başladıklarında, Biz de onlara, "Aşağılık maymunlar olun!" dedik.

167. Rabb'in o zaman, kıyamete kadar onlara daima en kötü azabı yapacak kimseleri üzerlerine göndereceğim diye bildirmişti. Şüphesiz Rabb'in, cezalandırması şiddetli olandır. Şüphesiz O, çok bağışlayan, çok acıyandır.

168. Biz, onları yeryüzünde birçok topluluğa ayırdık. İçlerinde iyi, güzel olanlar vardır. Yine içlerinde bunun dışında olanlar vardır. (Yaptıklarından pişman olup) dönerler diye, onları bazen nimetlerle, bazen de musibetlerle imtihan ettik.

169. Arkalarından kendilerine kötü bir grup halef oldu, kitaba, Tevrat'a varis oldular, şu değersiz dünya hayatının gelip geçici olan şeylerini tercih ettiler, "Biz, başlanacağız!" dediler. Bununla birlikte, kendilerine ona benzer bir menfaat gelse, onu da alırlar. Allah hakkında doğrudan başka bir şey söylemeyeceklerine dair kendilerinden kitabın sözü alınmadı mı? Onun içindekileri okuyup anlamadılar mı? Oysa ahiret evi, Allah'tan korkanlar için daha hayırlıdır. Hala akıllanmayacak mısınız?

170. Kitaba sarılanlar, namazı kılanlar var ya, (işte onlara ecir vardır.) Biz, iyi ve güzel davrananların ecirlerini boşa çıkarmayız.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا

'azâben şedidâ	mü'azzibühüm	ev	mühlikühüm	ilâhü	kavmeni	te'izüne	lime	minhüm	ümmetün	veiz	kâlet
şiddetli bir azap ile	cezalandıracağı veya		kendilerini helak edeceği	Allah'ın	bir topluluğa	öğütte bulunuyorsunuz?	Niçin	Onların içinden	bir topluluk	dediklerinde	

قَالُوا مَعْذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ

mâ zükkirü bilâ	felemmâ nesû	vele'allehüm yettekûn	ilâ rabbiküm	me'ziraten	kâlû
Kendilerine verilen öğütleri	unuttuklarında	belki Allah'tan korkar sakınırlar diye!	o öğüt verenler, Rabbimize	bir mazeretimiz olsun	dediler

أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ

bi'azâbim beisim	illezine zalemû	veehaznâ	'ani ssûi	illezine yenhevene	enceynâ
şiddetli bir azaba	o zalimleri de	uğrattık	kötülüğü	yasaklayanları	kurtardık

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٦﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَنَّهُمْ غَفَرْنَا لَهُمْ لَوْ أَنَّ قِرْدَةً خَاسِيْنَ

kiradeten hâsiin	kûnû	le'hüm	kulnâ	'anmmâ nühû 'anhû	felemmâ 'atev	bimâ kânû yefsûkûn
Aşağılık maymunlar	olun	Biz de onlara	dedik	O yasaklandıkları şeyleri	çiğnemeye başladıklarında	yoldan çıkmalarından dolayı

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

sûe l'azâb	menyyesûmühüm	ilâ yevmi lkiyâmeti	'aleyhim	leyeb'âsenne	rabbüketezzene	veiz
en kötü azabı	onlara daima yapacak kimseleri	kıyamete kadar	üzerlerine	göndereceğim	Rabb'in diye bildir-miştii	o zaman

إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ آمَمًا

ümemâ	fî lerdî	vekatta'nâhüm	rahim	legafûrur	veinnehû	leserî'u l'ikâb	rabbekelleinne
birçok topluluğa	yeryüzünde	Biz, onları ayırdık	çok acıyandır	çok bağışlayan	Şüphesiz O	cezalandırması şiddetli olandır	Rabb'in Şüphesiz

مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ

vesseyyiâtî	bilhasenâtî	vebelevnâhüm	dûne zâlike	veminhüm	ssâlihûne	minhümû
bazen de musibetlerle	bazen nimetlerle	onları imtihan ettik	bunun dışında olanlar	Yine içlerinde vardır	iyi, güzel olanlar	içlerinde vardır

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ

ye/huzûne	lkitâbe	verisû	halfünv	mim be'dihim	fehalefe	le'allehüm yercî'ûn
tercih ettiler	kitaba	Tevrat'a varis oldular	kötü bir grup	Arkalarından kendilerine	halef oldu	(Yaptıklarından pişman olup) dönerler diye

عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ

ye/huzûh	mişlühû	'aragunm	veinye/tihim	lenâ	seyügeru	veyekûlûne	'arada hâzâ lednâ
onu da alırlar	ona benzer	bir menfaat	Bununla birlikte, kendilerine gelse	Biz	bağışlanacağız	dediler	şu değersiz dünya hayatının gelip geçici olan şeylerini

أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا

vederasû	illâ lhaqka	'ale llâhi	ellâ yekûlû	mîşâku lkitâbi	'aleyhim	elem yû'haż
okuyup anlamadılar mı?	doğrudan başka	Allah hakkında	bir şey söylemeyeceklerine dair	kitabın sözü	kendilerinden	alınmadı mı?

مَا فِيهِ وَالْذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ

vellezine yümessikûne	efelâ te'kilûn	lillezine yettekûn	hayrul	veddâru lahîratû	mâ fîh
sanlanlar	Hala akıllanmayacak mısınız?	Allah'tan korkanlar için	daha hayırlıdır	Oysa ahiret evi	Onun içindekileri

بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

ecra lmuşlihîn	lâ nü'd'u	innâ	ssalâh	veekâmû	bilkitâbi
iyi ve güzel davrananların ecirlerini	boşa çıkarmayız	Biz	namazı	kılanlar var ya	Kitaba

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا

huzû bihim ennehu vâkı'um vezannû keennehu zuletünv fevka'hum icebele neteknâ veiz
tutun üzerlerine düşüğünü zannettiklerinde bir gölgelik gibi tepelerine o dağı çekmiştik Biz bir zamanlar

مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۷۱﴾ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ

rabbûke veiz ehaže le'alleküm tettekün mâ fihi vezkürû bikuvvetin mâ âteynâküm
Rabbin alıp Böylelikle korunanlardan olursunuz içindekileri aklınızdan çıkarmayın sıkıca Size verdiğimiz

مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ

birabbiküm elestü 'alâ enfusi'him veeşhede'hum zürriyyete'hum min zuhûri'him mim benî 'ademe
sizin Rabbiniz Ben değil miyim? kendilerine onları şahit tutarak zürriyetlerini bellerinden Adem oğullarının

قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿۱۷۲﴾

gâfilin 'an hâzâ künnâ innâ yevme lkiyâmeti en tekûlû şehidnâ belâ kâlû
haberimiz yoktu bundan idik Bizim Bunu, kıyamet gününde dememeniz için yaptık buna şahitlik ederiz! Evet demişlerdi.

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا

efetühlikünâ mim be'di'him zürriyetenm vekünnâ min kablû âbâunâ eşrake innemâ tekûlû ev
bizi helak mi edeceksin? biz onlardan sonra gelen bir zürriyet olduğumuz için önceden atalarımız ortak koştular Ancak dememeniz için yaptık Veya

بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۱۷۳﴾ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۱۷۴﴾ وَاتْلُ

vetlû vele'alle'hum yerci'un leyâti nüfessilû vekeze'like lmübtilün bimâ fe'ale
anlat yaptıklarından dönerler diye Biz ayetleri açıklıyoruz işte böyle Yanlış yapanların yaptıklarından dolayı

عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ

fekâne şşeytânü feetbe'ahu minhâ fenseleha yâtinâ llezî âteynâhü nebee 'aleyhim
oldu derken şeytan onu arkasına taktı O, onlardan sıyrılıp çıktı ayetlerimizi kendisine verdiğimiz adamın haberini de Onlara

مِنَ الْغَاوِينَ ﴿۱۷۵﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ

vettebe'a ile lerdî ehlede velâkinnehu bihâ lerafe'nâhü vele v şî/nâ mine lgâvin
peşine düştü yere alçaklığa saplandı Ancak o o ayetlerle onu yükseltirdik Eğer Biz dileseydik sonunda sapanlardan

هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَٰلِكَ

zâlike yelheş ev tetrukhu yelheş 'aleyhi in tehmil kemeşeli kkelb femeşelühü kevâk
işte bu yine dilini salar solur bıraksan dilini salar solur Üzerine varsan köpeğin durumuna benzer Onun durumu arzu ve isteklerinin

مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

le'alle'hum yetefekkerün lkasasa feksuşî biâyâtinâ llezîne kezzebü meşelü lkavmi
bakarsın, belki düşünür ders alırlar Bu olayı anlat ki ayetlerimizi yalanlayan halkın durumudur

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿۱۷۶﴾

kânû yezlimün veenfuse'hum biâyâtinâ llezîne kezzebü meşeleni lkavmü sâe
zulmetmektedirler Onlar, kendilerine Ayetlerimizi yalanlayan halkın durumu ne kötüdür!

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۷۷﴾

lhâsirün feülâike hümu yüdlil vemeny lmühtedî fehüve llâhü yehdi meny
hüsra uğrayanlar işte onlardır sapıklıkta bırakırsa Kimi de işte doğru yolda olan odur Allah doğru yola ulaştırmışsa kimi

171. Biz bir zamanlar, o dağı bir gölgelik gibi tepelerine çekmiştik, üzerlerine düşüğünü zannettiklerinde (şöyle demiştik:) "Size verdiğimiz sıkıca tutun, içindekileri aklınızdan çıkarmayın. Böylelikle korunanlardan olursunuz!"

172. Rabbin, Adem oğullarının bellerinden zürriyetlerini alıp onları kendilerine şahit tutarak "Ben, sizin Rabbiniz değil miyim?" demiş, onlar da, "Evet, buna şahitlik ederiz!" demişlerdi. Bunu, kıyamet gününde "Bizim bundan habermiz yoktu" dememeniz için yaptık.

173. Veya "Ancak önceden atalarımız ortak koştular, biz onlardan sonra gelen bir zürriyet olduğumuz için (onların yolunu izledik). Yanlış yapanların yaptıklarından dolayı, bizi helak mi edeceksin?" dememeniz için yaptık.

174. Biz ayetleri, yaptıklarından dönerler diye işte böyle açıklıyoruz.

175. Onlara, kendisine ayetlerimizi verdiğimiz adamın haberini de anlat. O, onlardan sıyrılıp çıktı, derken şeytan onu arkasına taktı, sonunda sapanlardan oldu.

176. Eğer Biz dileseydik, onu o ayetlerle yükseltirdik. Ancak o, yere, alçaklığa saplandı, arzu ve isteklerinin peşine düştü. Onun durumu, köpeğin durumuna benzer: Üzerine varsan, dilini salar solur, bıraksan yine dilini salar solur. İşte bu, ayetlerimizi yalanlayan halkın durumudur. Bu olayı anlat ki, bakarsın, belki düşünür ders alırlar.

177. Ayetlerimizi yalanlayan halkın durumu ne kötüdür! Onlar, kendilerine zulmetmektedirler.

178. Allah, kimi doğru yola ulaştırmışsa, işte doğru yolda olan odur. Kimi de sapıklıkta bırakırsa, hüsra uğrayanlar, işte onlardır.

179. Yemin olsun ki, cinlerden ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık. Onların kalpleri vardır, onlarla duyup anlamazlar; onların gözleri vardır, onlarla görmezler; onların kulakları vardır, onlarla işitmezler. Onlar hayvanlar gibi, hatta daha şaşkındırlar. İşte bunlar, gafillerdir.

180. En güzel isimler, Allah'ındır. Onun için siz Ona, onlarla dua edin. Onun isimlerinde sapıklık, eğrilik yapanları bırakın. Onlar, yarın yaptıklarının cezasını çecekler.

181. Bizim yarattıklarımız arasında hakkı gösteren, onunla adaleti sağlayan bir topluluk vardır.

182. Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, Biz onları, bilemeyecekleri taraftan azar azar helak edeceğiz.

183. Ben, onlara süre veririm. Şüphesiz Benim planım çok serttir.

184. Onlar, kendilerine söz söyleyen zatta, delilikten bir eser olmadığını düşünmediler mi? O, sadece ilerideki tehlikeyi açık bir şekilde haber veren bir uyarıcıdır.

185. Onlar, göklerin ve yerin egemenliğini, Allah'ın yarattığı herhangi bir şeyi, gerçekten ecellerinin yaklaşmış olma ihtimalini düşünmezler mi? O halde, buna iman etmedikten sonra, hangi söze inanırlar?

186. Allah kimi sapıtır, onu hiç kimse doğru yola ulaştıramaz. O, onları bırakır, azgınlıkları içinde körü körüne yuvarlanıp giderler.

187. Sana, kıyameti, onun ne zaman kopacağını soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi, sadece Rabbimin yanındadır. Onu, tam zamanında ortaya çıkaracak olan, yalnızca O'dur. Onun ağırlığı göklere de, yeryüzüne de ağır gelmiştir. O, size ansızın gelecektir." Sana, sanki sen ondan haberdar mışsın gibi soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi, yalnızca Allah'ın yanındadır." Ancak insanların çoğu bunu bilmezler.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ

velekhüm bihâ lâ yefkahûne kulûbül lekhüm velinsi mine lcinni keşîrân m lichehenneme žera/nâ velekad
onların vardır onlarla duyup anlamazlar kalpleri Onların vardır ve insanlardan cinlerden birçoğunu cehennem için yarattık Yemin olsun ki

أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَمَا لَآئِنَامِ بَلْ

bel kelen'âmi ûlâike bihâ lâ yesme'ûne zânül velekhüm bihâ lâ yûbsirûne e'yûnül
hatta hayvanlar gibi Onlar onlarla işitmezler kulakları onların vardır onlarla görmezler gözleri

هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا

vezerû bihâ fed'ûhû lesmâü lhusnâ velillâhi lgâfilûn ûlâike khümü kûm egall
bırakın onlarla Onun için siz Ona dua edin En güzel isimler Allah'ındır gafillerdir İşte bunlar daha şaşkındırlar

الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً

ümmetün vemimmen haleknâ mâ kânû ye'melûn seyüczevne fı esmâih llezîne yülhidûne
birtop Bizim yarattıklarımız arasında vardır Onlar, yarın yaptıklarının cezasını çecekler Onun isimlerinde sapıklık, eğrilik yapanları

يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

senestedricühüm biyâtinâ vellezîne kezzebû ye'dilûn vebihî bilhakki yehdûne
Biz onları, azar azar helak edeceğiz Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince adaleti sağlayan onunla hakkı gösteren

مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾ وَأُمْلَىٰ لَهُمْ إِنَّ كَيِّدِي مَتِينٌ ﴿٨٣﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ

bişâhibihim mâ evelem yetefekkerû met'in keydi innelekhüm veümlî min hayşû lâ ye'lemûn
Onlar, kendilerine söz söyleyen zatta olma-dığını düşünmediler mi? çok serttir Benim planım Şüp-hesiz onlara süre veririm bilemeyecekleri taraftan

مِّنْ جَنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velergî fı melekûti ssemâvâti evelem yenzurû nezinummüb'in illâ in hüve min cinneh
ve yerin Onlar, göklerin egemenliğini düşünmezler mi? ilerideki tehlikeyi açık bir şekilde haber veren bir uyarıcıdır sade-ce 0 delilikten bir eser

وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ

febieyyi had'sim ecelühüm kadi kterabe veen 'asâ ennyekûne min şeyinv llâhü vemâ haleka
hangi söze ecellerinin gerçekten yaklaşmış olma ihtimalini herhangi bir şeyi Allah'ın yarattığı

بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

ye'mehûn fı tugyânihim veyezerühüm leh felâ hâdiye llâhü yüdlili meny yû/minûn be'dehû
körü körüne yuvarlanıp giderler azgınlıkları içinde O, onları bırakır onu hiç kimse doğru yola ulaştıramaz Allah sapıtır, kimi inanırlar bunadan sonra

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا

lâ yücellihâ 'inde rabbî 'ilmühâ innemâ kul eyyâne mürsâhâ 'ani ssâ'ati yeselûneke
Onu ortaya çıkaracak Rabbimin yanındadır Onun bilgisi sadece De ki onun ne zaman kopacağını kıyameti Sana soruyorlar

لَوْ قَتَلَهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْةٌ يُسْأَلُونَكَ

yeselûneke illâ begteh lâ te/tkûm velergî fı ssemâvâti şekulet khûv illâ livektihâ
Sana soruyorlar ansızın O, size gelecektir yeryüzüne de Onun ağırlığı göklere de ağır gelmiştir O'dur yalnız-ca tam zamanında

كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

lâ ye'lemûn ekşera nnâsi velâkinne 'inde llâhi 'ilmühâ innemâ kul 'anhâ hafiyünkeenneke
bunu bilmezler insanların çoğu Ancak Allah'ın yanındadır Onun bilgisi yalnızca De ki ondan haberdar-mışsın gibi sanki sen

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ

Igaybe	velev küntü e'lemü	llâh	mâ şâe	illâ	velâ darran	nef'anv	linefs	lâ emlikü	kul
bilinmeyen, gör- ünmeyen âlemi	Eğer ben bilmiş olsaydım	Allah'ın	dilediğinden	başka	bir zarar verme	bir yarar sağlama	Benim kendi kendime	ne de imkânım var	De ki

لَا سَتَكُنَّ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ

likavmin	vebeşirul	neziruv	illâ	in ene	ssüü	vemâ messeniye	mine lbayr	lesteksertü
bir toplu- luk için	ve müjdeleyi- ciyim	uyarıcı	sadece	Ben	Kötülük de- nen şey de	benim yanıma uğra- mazdı	hayır	daha çok yapardım

يُؤْمِنُونَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا

zevcehâ	minhâ	vece'ale	min nefsinvvâhidetinv	lezz halekaküm	hüve	yü/minün
eşini	ondan da	yapandır	tek bir nefisten	sizi yaratan	O	inanacak

لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيَهَا حَمَلٌ خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ

felemmâ eşkalet	bih	femerrat	hamlen hafifen	hamelet	felemmâ tegaşşâhâ	ileyhâ	liyesküne
Ağırlaşıncı	Onu	biraz taşıdı	eşi hafif bir ağırlık	yüklendi	O, onunla cinsel ilişkide bulununca	gönlü kendi- sine	ınsın diye

دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

mine şşâkirin	lenekûnenne	şalihâl	leîn âteytenâ	rabbehumâ	llâhe	de'avâ
yemin olsun, Sana şükredenlerden	olacağız	sağlam	Bize bir çocuk ihsan edersen	kendilerini yetiştiren	Allah'a	şöyle dua ettiler

فَلَمَّا آتَيْتُمَا صَالِحًا جَعَلْنَا لَكُمَا فِئَةً مِمَّا آتَيْنَاهُمْ فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

'ammâ yüşrikün	llâhü	fete'âle	fimâ âtahumâ	şurakâe	lehü	ce'alâ	salihan	felemmâ âtahumâ
onların ortak koştu- klarından	Allah	yücedir	onlara verdiği şeylerde	ortaklar koşmaya	Ona	başladılar	sağlam	Fakat Allah kendilerine bir çocuk ihsan edince

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ

lehüm	velâ yestetü'ne	yühlekün	vehüm	şeyenv	mâ lâ yehluku	eyüşriküne
onların	erişemezler	yaratılmakta olan	kendileri	Ona, hiçbir şeyi	yaratamayan	varlıkları mı ortak ko- şuyorlar?

نَضْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ

sevâün	lâ yettebü'küm	ilâ lhüd	vein ted'ühüm	yenşurün	velâ enfüsehum	neşrânv
kisi de aynıdır	size uymazlar	doğru yola	Eğer onları çağırarak olsanız	kurtaramazlar	hatta kendilerini bile	yardıma

عَلَيْكُمْ أَدْعُوْتُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dünî llâhi	llezine ted'üne	inne	em entüm şâmitün	ede'avtümühüm	'aleyküm
Allah'ın dışında	taptıklarınızın hepsi	Çünkü	ha susmuşsunuz fark etmez	Onları ha çağırmışsınız	sizin için

عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ أَلَهُمْ

elehüm	in küntüm şâdikün	leküm	felyestecbü	fed'ühüm	emsâlüküm	'ibâdün
Ya, onların mi var?	Eğer sözünüzde doğruysan	size	karşılık versinler	haydi onları çağır- nın da	sizin gibi	kullardır

أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا

bihâ	yübşirüne	e'yünüy	em lehüm	bihâ	yebtişüne	eydiny	em lehüm	bihâ	yemşüne	ercülüy
onlarla	görecek	gözleri	Yoksa onların mi var?	onlarla	tutacak	elleri	Yoksa onla- rın mi var?	onlarla	yürüyecek	ayakları

أَمْ لَهُمْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظِرُونَ

felâ tünzirün	kdünü	sümme	şurakâeküm	d'ü	kuli	bihâ	vesme'üne	bzânüy	em lehüm
haydi haydi bana bir an bile göz açtırmayın	bana istediğiniz tuzağı kurun	sonra	ortak koştuğlarınızı	Çağırın	De ki	onlarla	işitecek	kulakları	Yoksa onla- rın mi var?

188. De ki: "Benim kendi kendime, Allah'ın dilediğinden başka, ne bir yarar sağlama, ne de bir zarar verme imkânım var. Eğer ben bilinmeyen, görünmeyen âlemi bilmiş olsaydım, daha çok hayır yapardım. Kötülük denen şey de, benim yanıma uğramazdı. Ben, sadece inacak bir topluluk için uyarıcı ve müjdeleyiciyim."

189. O, sizi tek bir nefisten yaratan, gönlü kendisine ısın-
sın diye ondan da eşini ya-
pandır. O, onunla cinsel iliş-
kide bulununca, eşi hafif bir
ağırlık yüklendi. Onu biraz ta-
şıdı. Ağırlaşıncı, ikisi birden
kendilerini yetiştiren Allah'a
şöyle dua ettiler: "Bize sağ-
lam bir çocuk ihsan edersen,
yemin olsun, Sana şükreden-
lerden olacağız."

190. Fakat Allah kendileri-
ne sağlam bir çocuk ihsan
edince, onlara verdiği şey-
lerde Ona ortaklar koşma-
ya başladılar. Allah, onların
ortak koştuklarından yüce-
dir.

191. Ona, hiçbir şeyi yara-
tamayan, kendileri yara-
tılmakta olan varlıkları mı
ortak koşuyorlar?

192. Oysa onlar, onla-
rın yardımına erişemezler,
hatta kendilerini bile kurtar-
amazlar.

193. Eğer onları doğru yola
çağırarak olsanız, size uy-
mazlar. Onları ha çağırmış-
sınız, ha susmuşsunuz fark
etmez, sizin için ikisi de
aynıdır.

194. Çünkü Allah'ın dışın-
da taptıklarınızın hepsi, si-
zin gibi kullardır. Eğer sö-
zünüzde doğruysanız, hay-
di onları çağırın da size
karşılık versinler!

195. Ya, onların yürüyecek
ayakları mı var? Yoksa onla-
rın tutacak elleri mi var?
Yoksa onların görecek göz-
leri mi var? Yoksa onların
işitecek kulakları mı var?
De ki: "Çağırın ortak ko-
ştuğlarınızı, sonra, bana is-
tediğiniz tuzağı kurun, hay-
di haydi bana bir an bile
göz açtırmayın!"

196. "Çünkü benim koruyucum ve kurtarıcım, kitabı indiren **Allah'tır**. O, her zaman iyi ve doğru kullarına koruyuculuk ve kurtarıcılık eder."

197. Sizin Onun dışında yaptıklarınız ise, ne size yardım edebilirler, ne de kendilerine yardımları dokunur.

198. Eğer onları doğru yola çağırarak olsanız, duymazlar. Onların sana bakıp durduklarını görürsün. Ancak onlar görmezler.

199. Sen, affetme yolunu tut, iyi ve güzel olanı da emret, kendini bilmezlerden uzaklaş!

200. Şeytandan sana herhangi bir ayartma gelecek olursa, hemen **Allah'a** sığın. Şüphesiz O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

201. Muhakkak **Allah'tan** korkanlar, kendilerine şeytandan bir vesvese geldiğinde, **Allah'a** sığınmayı hatırlarlar, derhal basiretlerine sahip olurlar.

202. Şeytanların kardeşleri ise, onları sapıklığa sürüklerler, sonra bir daha yakalarını bırakmazlar.

203. Sen onlara bir mucize getirmediğin zaman, "Onu kendin derleyip getirseydin ya!" derler. De ki: "Ben, ancak **Rabbimden** bana vahiy edilene uyarım. Bu Kur'an, **Rabbimizden** gelen delillerdir. Ayrıca iman edecek bir topluluk için hidayet ve rahmettir."

204. Kur'an okunduğu zaman hemen onu dinleyn, susun. Umulur ki merhamet olunursunuz.

205. Sabahları ve akşamları **Rabbini** içinden, yalvararak ve korkarak gizlice ve alçak bir sesle zikret, sakın gafillerden olma.

206. Zira **Rabbinin** yakınında olanlar, Ona ibadet etmekten çekinmezler, her zaman Onu tesbih ederler, yalnız Ona secde ederler. [Secde]

إِنَّ وَلِيَیَّ اللّٰهُ الَّذِیْ نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ یَتَوَلَّى الصَّالِحِیْنَ ﴿۱۹۶﴾ وَالَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ

vellezine ted'üne	şşâlihîn	yetevelle	vehüve	lkitâbe	llezi nezzele	llâhü	veliyyiye inne
Sizin taptıklarınız ise	her zaman iyi ve doğru kullarına	koruyuculuk eder	O	kitabı	indiren	Allah'tır	benim Çün-koruyucum kü

مِنْ دُونِهِ لَا یَسْتَطِیْعُوْنَ نَصْرَکُمْ وَلَا أَنْفُسُهُمْ یَنْصُرُوْنَ ﴿۱۹۷﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ

vein ted'ühüm	yensürün	velâ enfusehüm	lâ yestet'üne nesraküm	min dūnı:
Eğer onları çağırarak olsanız	yardımları dokunur	ne de kendilerine	ne size yardım edebilirler	Onun dışında

إِلَى الْهُدٰی لَا یَسْمَعُوْا وَتَرِیْهُمْ یَنْظُرُوْنَ إِلَیْكَ وَهُمْ لَا یُبْصِرُوْنَ ﴿۱۹۸﴾

lâ yübşirün	vehüm	ileyke	yenzürüne	veterâhüm	lâ yesme'ü	ile lhüdâ
görmezler	Ancak onlar	sana	bakıp durduklarını	Onları görürsün	duymazlar	doğru yola

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِیْنَ ﴿۱۹۹﴾ وَإِمَّا یَنْزَغْنٰکَ

velmmâ yenzeġanneke	'ani lcâhilin	vee'rid	bil'urfi	ve/mür	l'afve	huzi
sana gelecek olursa	kendini bilmezlerden	uzaklaş	iyi ve güzel olanı da	emret	Sen, affetme yolunu	tut

مِّنَ الشَّیْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۲۰۰﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ اتَّقَوْا

llezine ttekav	inne	'alim	semi'un	innehu	billâh	feste'iz	nezgun	mine şşeytâni
Allah'tan korkanlar	Muhakkak	çok iyi bilendir	çok iyi işiten	Şüp-hesiz O	hemen Allah'a	sığın	herhangi bir ayartma	Şeytandan

اِذَا مَسَّهُمْ طَآئِفٌ مِّنَ الشَّیْطَانِ تَذَكَّرُوْا فَاِذَا هُمْ مُبْصِرُوْنَ ﴿۲۰۱﴾ وَاِخْوَانُهُمْ

veihvânühüm	feizâ hüm mübşirün	tezekkerû	mine şşeytâni	tâifünm	izâ messehüm
Şeytanların kardeşleri ise	derhal basiretlerine sahip olurlar	Allah'a sığınmayı hatırlarlar	şeytandan	bir vesvese	kendilerine geldiğinde

یَعُدُّوْنَهُمْ فِی الْغَیِّ ثُمَّ لَا یُقْصِرُوْنَ ﴿۲۰۲﴾ وَاِذَا لَمْ تَأْتِیْهِمْ بَآیَۃٌ قَالُوْا لَا جِئْتَبِیْتَهَا

levlâ ctebeytehâ	kâlû	biâyetin	veizâ lem te/tihim	lâ yûksirün	şümme	fî lğayyi	yemüddünehüm
Onu kendin derleyip getirseydin ya!	derler	bir mucize	Sen onlara getirmediğin zaman	bir daha yakalarını bırakmazlar	sonra	sapıklığa	onları sürüklerler

قَدْ اِنَّمَا اتَّبِعَ مَا یُوْحٰی اِلَیَّ مِنْ رَّبِّیْ هٰذَا بَصَآئِرٌ مِّنْ رَّبِّکُمْ وَهُدٰی

vehüden	mirrabbiküm	beşâiru	hâzâ	mirrabbî	ileyye	mâ yühâ	ettebi'u	innemâ	kul
hidayet	Rabbinizden gelen	delillerdir	Bu Kur'an	Rabbimden	bana	vahiy edilene	uyarım	Ben, ancak	De ki

وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿۲۰۳﴾ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوْا لَهُ وَانصِتُوْا

veensitû	lehu	festemi'û	lkurânü	veizâ kurie	yü/minün	likavminy	verahmetül
susun	onu	hemen dinleyn	Kur'an	okunduğu zaman	Ayrıca iman edecek	bir topluluk için	ve rahmettir

لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۲۰۴﴾ وَاذْکُرْ رَبَّکَ فِیْ نَفْسِکَ تَضَرَّعًا وَخِیْفَةً

vehifeten	tedarru'anv	fî nefsike	rabbeke	vezkür	le'alleküm türhamün
ve korkarak	yalvararak	içinden	Rabbini	zikret	Umulur ki merhamet olunursunuz

وَدُّوْنَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْعُدُوِّ وَالْاَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِیْنَ ﴿۲۰۵﴾ اِنَّ

inne	mine lgâfilin	velâ tekünm	velâşali	bilğudüvvı	vedüne lcehri mine lkavli
Zira	sakin gafillerden	olma	ve akşamları	Sabahları	gizlice ve alçak bir sesle

الَّذِیْنَ عِنْدَ رَبِّکَ لَا یَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَیُسَبِّحُوْهُ وَلَهُ یَسْجُدُوْنَ ﴿۲۰۶﴾

yescüdün	veleh	veyüsebbihühnehü	'an 'ibâdetihî	lâ yestekbirüne	llezine 'inde rabbike
secde ederler	yalnız Ona	her zaman Onu tesbih ederler	Ona ibadet etmekten	çekinmezler	Rabbinin yakınında olanlar

سُورَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

ENFÂL | ENFÂL SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	İlâhırahîm'ani	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا

veeslihû	İlâhe	fettekû	verrasûl	lillâhi	le nfâlü	kuli	'ani lenfel	yeselûneke
düzeltilin	Allah'tan	korkun da	ve rasulünüdür	Allah	Ganimetler	De ki	ganimetlerin (nasıl bölüştürüleceğini)	Sana soruyorlar

ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ

İmü/minûne	innemâ	in küntüm mü/minin	verasûlehu	İlâhe	veet'û	zâte beyniküm
Müminler	ancak	Onun için siz gerçekten müminlerseniz	ve rasulüne	Allah'a	itaat edin	birbirinizle aranızı

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا

imânen	zâdet'hüm	âyâtühü	'aleyhim	veizâ tülüyat	kulûbühüm	vecilet	İlâhü	izâ zükira	İlezzine
imanlarını	artırır	Onun ayetleri	kendilerine	okunduğu zaman (bu okunanlar, onların)	yüreklere	ürperir	Allah	anıldığı zaman	bu kimselerdir

وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

yünfikûn	vemimmâ razeknâhüm	şşalâte	ellezzine yükümüne	yetevekkelûn	ve'alâ rabbihim
infak ederler	kendilerine rızık olarak verdiklerimizden	Onlar namazı	dosdoğru kılarlar	tevekkül ederler	bir de onlar Rablerine

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

verizkun kerim	vemegfiratün	'inde rabbihim	deracâtün	lehum	hakka	İmü/minûne	ülâike hümu
ve bol rızık	bağışlanma	Rableri katında	dereceler	Onlara vardır	gerçek	müminler	İşte onlardır

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ

lekârihün	mine İmü/minine	veinne ferikanm	bilhakki	mim beytike	rabbüke	ehraceke	kemâ
bunu istemiyorlardı	müminlerden	bir grup	hak uğruna	evinden	Rabbin	(savaş için) seni çıkarmıştı	Nasıl ki

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ

vehüm	ile İmevte	yüsâküne	keennemâ	be'de mâ tebeyyene	fî lhakki	yücâdilüneke
onlar	ölüme	sürükleniyorlardı	Sanki	Ortaya çıkmışken	hak konusunda	seninle tartışıyorlardı

يَنْظُرُونَ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ

veteveddûne	ennehâ leküm	ihde taifeteyni	İlâhü	ye'idükümü	veiz	yenzurün
istiyordunuz	sizin olmasını	iki şeyden birinin	Allah	siz vaat ediyordu	O zaman	göz göre göre

أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ

veyekta'a	bikelimâtihi	İlhakka	enyyühikka	İlâhü	veyürdü	tekünü leküm	enne gayra zâti şşevketi
ve kazımak	sözleriyle	hakki	ortaya koymak	Oysa Allah	istiyordu	sizin olmasını	Siz ise, güçsüz olanın

دَابِرَ الْكَافِرِينَ لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

İmücrimün	velev kerife	İbâtile	veyübtile	İlhakka	liyühikka	dâbira İkâfirin
Böylece, günahkârlar	istemese de	batılı da	yok etmiş olacaktı	hakki	ortaya çıkarmış	kâfirlerin de kökünü

8. ENFÂL SÜRESİ

Medine döneminde hicretin ikinci yılında Bedir savaşından sonra inmiştir. 75 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Sana ganimetlerin (nasıl bölüştürüleceğini) soruyorlar. De ki: "Ganimetler, Allah ve rasulünüdür. Onun için siz gerçekten müminlerseniz, Allah'tan korkun da birbirinizle aranızı düzeltin, Allah'a ve rasulüne itaat edin."

2. Müminler ancak şu kimselerdir: Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir, kendilerine Onun ayetleri okunduğu zaman (bu okunanlar, onların) imanlarını artırır, bir de onlar Rablerine tevekkül ederler.

3. Onlar namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

4. İşte gerçek müminler, onlardır. Onlara Rableri katında dereceler, bağışlanma ve bol rızık vardır.

5. Nasıl ki, Rabbin hak uğruna (savaş için) seni evinden çıkarmıştı, müminlerden bir grup bunu istemiyorlardı.

6. Ortaya çıkmışken hak konusunda seninle tartışıyorlardı. Sanki onlar, göz göre göre ölüme sürükleniyorlardı.

7. O zaman Allah size, iki şeyden birinin sizin olmasını vaat ediyordu. Siz ise, güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle hakkı ortaya koymak ve kâfirlerin de kökünü kazımak istiyordu.

8. Böylece, günahkârlar istemese de, hakkı ortaya çıkarmış, batılı da yok etmiş olacaktı.

9. O vakit siz **Rabb**inizden yardım diliyordunuz. O, sizin duanıza, "Ben size ardı ardına gelen bin meleklerle yardım edeceğim!" şeklinde karşılık vermişti.

10. **Allah** bunu sırf size müjde olsun, bununla kalpleriniz yatışsın diye yapmıştı. Yardım ancak **Allah'tandır**. Gerçekten **Allah** çok güçlüdür, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulundurandır.

11. O vakit sizi, kendi katından bir güven işareti olmak üzere uyku haline sokmuştu. Gökyüzünden size bir su indiriyor, bununla sizi temizlemek, sizden şeytanın pisiğini gidermek, kalplerinizi birbirine bağlamak, bununla ayaklarınızı sağlamlaştırmak istiyordu.

12. O vakit **Rabb**in, meleklerle şöyle vahiyde bulundu: "Ben, sizinle beraberim, haydi imanı olanları destekleyin. Ben, kâfirlerin yüreklerine korku salacağım, hemen boyunlarının üzerine vurun, onların bütün parmaklarına vurun."

13. Böyle (yapın), çünkü onlar, **Allah** ve rasulüne karşı geldiler. Kim **Allah'a** ve rasulüne karşı gelirse, bilsin ki, **Allah'ın** cezalandırması, şiddetlidir.

14. İşte bunu tadın. Şüphesiz kâfirlere cehennem azabı vardır.

15. Ey iman edenler! Ordu halinde kâfirlerle karşılaştığınız zaman, artık onlara arkanızı dönmeyin.

16. Kim böyle bir günde, dönüp çarpışmak için geri çekilme veya diğer bir grupla birlikte yer tutmanın dışında onlara arkasını dönerse, muhakkak o, **Allah'tan** bir gazaba uğramış olur. Onun varacağı yer, cehennemdir. O ise, ne kötü akibettir!

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ

bielfinnmine lmelâiketi mûmiddüküm enni leküm festecâbe rabbeküm testegîsûne iz
bin melekke size yardım edeceğim! Ben O, sizin duanıza şekilde karşılık vermişti Rabbinizden yardım diliyordunuz Ovak- iz siz

مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ

vemâ nneşru kulûbüküm biñ velitet meinne büşrâ illâ lâhû vemâ ce'alehî mürdifin
Yardım kalpleriniz bu- nunla yatışsın diye size müjde olsun sırf Allah bunu yapmıştı ardı ardına gelen

إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً

emeneterm innü'âse yuğaşşükümü iz hakim 'az zün lââhe inne min 'indi lâhî illâ
bir güven işareti olmak üzere uyku sizi haline sokmuştu O vakit hikmet sahibidir çok güçlüdür Allah Gerçek- ten Allah'tandır ancak

مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ

'anküm veyüzhibe biñ liyüthâhîraküm mâel mine ssemâi 'aleyküm veyünezzilû min ihû
sizden gidermek bu- nunla sizi temizlemek bir su Gökyüzünden size indiriyor kendi katından

رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾ إِذْ

iz lek dâm biñ veyüsebbite 'alâ kulûblüküm veliyerbita ricze şeytânî
O vakit ayaklarınızı bu- nunla sağlamlaştırmak istiyordu kalplerinizi birbirine bağlamak şeytanın pisiğini

يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّثُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَالِقِي

seülkî llez ne âmenû feşebbitû me'aküm enni ile lmelâiketi rabbûke yûhî
salacağım haydi imanı olanları destekleyin sizinle beraberim Ben meleklerle şöyle Rabb'in vahiyde bulundu

فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ

minhûm vedribû fevka le'nâki fedribû rru'be fî kulûbi llez ne keferû
onların vurun hemen boyunlarının üzerine vurun korku Ben, kâfirlerin yüreklerine

كُلِّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

verasülehî lââhe yüşâkîki vemeny verasülehî lââhe şâkkû bienneñhûm zâlike külle benân
ve rasulüne Allah'a karşı gelirse Kim ve rasulüne Allah karşı geldiler çünkü onlar Böyle (yapın) bütün parmaklarına

فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَمُ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ

'azâbe nnâr ilkâfirîne veenne fezükkühû zâliküm şed dü l'ikâb feinne lââhe
cehennem azabı kâfirlere vardır Şüphesiz tadın İşte bunu cezalandırması, şiddetlidir bilsin ki, Allah'ın

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ

felâ tüvellühümû zehfen llez ne keferû izâ lek tûmû yâ e yyühâ llez ne âmenû
artık onlara dönmeyin Ordu halinde kâfirlerle karşılaştığınız zaman Ey iman edenler!

الْأَدْبَارَ ﴿١٤﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤْمِدْ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقَتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا

mütehayyizen ev likitâlin müteharrifel illâ dübürahû yevmeizîn yüvelliñim vemeny led bâr
birlikte yer tutmanın veya dönüp çarpışmak için geri çekilme dışında arkasını böyle bir günde onlara dönerse Kim arkanızı

إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا فِي جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

lmeşir vebi/se cehennem veme/veñ mine lââhi bigadabinm bâe fekad ilâ fietin
akibettir O ise, ne kötü cehennemdir Onun varacağı yer Allah'tan bir gazaba uğramış olur muhak- kak o diğer bir grupla

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

ramâ	İlâhe	velâ kinne	iz rameyte	venâ rameyte	katelehüm	İlâhe	velâ kinne	felem tektülühüm
attı	Allah	Ancak	Attığın zaman da	sen atmadın	onları öldürdü	Allah	Ancak	Onları siz öldürmediniz

وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

zâliküm	'alim	semi'un	İlâhe	inne	belâen hasenâ	minhü	İmü/minine	veliyüblîye
Bunu gördünüz	çok iyi görendir	çok iyi işiten	Allah	Gerçek-ten	güzel bir imtihanla	ondan	Allah, bunu müminleri	denemek için yaptı

وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ۖ إِنَّ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ

İfeth	fekad cäekümü	in testeftihü	keydi İkâfirin	mühinü	İlâhe	veenne
işte zafer	sizin aleyhinizde geldi	(Ey kâfirler!) Zafer istiyorsanız	kâfirlerin tedbirini	zayıflatmak-tadır	Allah	şüphesiz

وَأَنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدٌ وَلَنْ تَغْنَىٰ عَنْكُمْ

'anküm	velen tûgniye	ne'ud	vein te'üdü	leküm	hayrul	fehüve	vein tentehü
size	fayda vermez	Biz de döneriz	Yok, (savaşmak için) dönerseniz	sizin için	daha hayırlı olur	bu	Eğer savaştan vazgeçerseniz

فَنتُكُّمُ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

yâ eyyühâ İlezzine	me'a İmü/minin	İlâhe	veenne	velev keşurat	şeyenv	fietüküm
Ey edenler!	müminlerle beraberdir	Allah	Şüphesiz	ne kadar çok olursa olsun	zerre kadar	O zaman askeriniz

أَمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

veentüm tesme'un	'anhü	velâ tevellev	verasülehu	İlâhe	eti'ü	âmenü
işitip durduğunuz halde	ondan	yüz çevirmeyin	ve rasulüne	Allah'a	itaat edin	iman

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۖ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ

şerra ddevâbbi	inne	vehüm lâ yesme'un	semi'nâ	kellezîne kâlû	velâ tekûnû
yeryüzünde yaşayanların en kötüsü	Çünkü	işitmedikleri halde	"İşittik!"	diyenler gibi de	olmayın

عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۖ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا

hayral	fihim	İlâhü	velev 'alime	İlezzine lâ ye'kilün	İbükmü	şşummü	'inde İlâhi
bir hayır	onlarda	Allah	görseydi	hakki akıllarına koymayan	ve dilsizlerdir	sağır	Allah katında

لَا سَمْعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ İlezzine âmenü	vehüm mü'ridün	letevellev	velev esme'ahüm	leesme'ahüm
Ey iman edenler!	yine aldırma	dönüp giderlerdi	Bu hallerinde (hakki) kulaklarına soksaydı	elbette onlara işittirirdi

اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

enne İlâhe	ve'lemü	limâ yühyüküm	izâ de'âküm	velirrasülü	İlİlâhi	stecibü
Allah'ın	bilin	kendinize hayat verecek şeylere	Sizi, çağırdığı zaman	ve rasule	Allah'a	olumlu karşılık verin

يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۖ وَاتَّقُوا فِتْنَةً

fitnetel	vettekü	ileyhi tühşerün	veennehü	vekalbîhi	beyne İmeri	yehülü
azaptan	sakının	döndürüleceğini	gerçekten sizin hepinizin Ona	kalbi	kişiyile arasına	girdiğini

لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

şed'idü İ'kâb	enne İlâhe	ve'lemü	bâşşah	minküm	İlezzine zalemü	lâ tüşibenne
cezalandırmasının şiddetli olduğunu	Allah'ın	bilin	sadece	İçinizden	zulmedenlere	dokunmakla kalmayacak olan

17. Onları siz öldürmedi-niz. Ancak onları Allah öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın. Ancak Allah attı. Allah, bunu mü-minleri güzel bir imtihanla denemek için yaptı. Gerçekten Allah, çok iyi işi-ten, çok iyi görendir.

18. Bunu gördünüz, şüp-hesiz Allah, kâfirlerin ted-birini zayıflatmaktadır.

19. (Ey kâfirler!) Zafer istiyorsanız, işte zafer sizin aleyhinizde geldi. Eğer sa-vaştan vazgeçerseniz, bu sizin için daha hayırlı olur. Yok, (savaşmak için) dö-nerseniz, Biz de döneriz. O zaman askeriniz ne ka-dar çok olursa olsun, size zerre kadar fayda vermez. Şüphesiz Allah, müminler-le beraberdir.

20. Ey iman edenler! Allah'a ve rasulüne ita-at edin, işitip durduđu-nuz halde ondan yüz çe-virmeyin.

21. İşitmedikleri halde, "İşittik!" diyenler gibi de olmayın.

22. Çünkü Allah katında yeryüzünde yaşayanların en kötüsü, hakki akılları-na koymayan sağır ve dil-sizlerdir.

23. Allah, onlarda bir ha-yır görseydi, elbette onla-ra işittirirdi. Bu hallerinde (hakki) kulaklarına sok-saydı, yine aldırma, dönüp giderlerdi.

24. Ey iman edenler! Sizi, kendinize hayat verecek şeylere çağırdığı zaman, Allah'a ve rasule olumlu karşılık verin. Allah'ın ki-şiyle kalbi arasına girdi-ğini, gerçekten sizin he-pinizin Ona döndürülece-ğini bilin.

25. İçinizden sadece zul-medenlere dokunmakla kalmayacak olan azaptan sakının. Allah'ın cezal-an-dırmasının şiddetli oldu-ğunu bilin.

26. Düşünün ki, siz bir zamanlar yeryüzünde hırpalanıp duran azlıktınız, insanların sizi yok edivermesinden korkuyordunuz. Öyleyken O, sizi barındırdı, yardımıyla sizi destekledi, şükredesiniz diye temiz olan şeylerden size rızıklar verdi.

27. Ey iman edenler! Allah'a ve rasulüne ihanet etmeyin, (eğer ihanet ederseniz) bile bile emanetlerinize ihanet etmiş olursunuz.

28. Mallarınızın ve çocuklarınızın birer imtihan aracı olduğunu, Allah'ın katında büyük bir ecrin bulunduğunu bilin.

29. Ey iman edenler! Allah'a (karşı gelmekten) korunursanız, size furkan, hakkı batıldan ayıran bir ölçü verir, sizin kabahatlerinizi örter, sizi bağışlar. Allah, büyük ihsan ve ikram sahibidir.

30. Hani bir zamanlar kâfirler seni tutup bağlamak veya öldürmek veya sürüp çıkarmak için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurarlarken, Allah da onların kurdukları tuzakları bozuyordu. Allah, tuzakların hayırlısını kurar.

31. Onlara ayetlerimiz okunduğu zaman, "Biz bunu işittik, istesek bunun gibisini biz de söyleriz. Bu, eskilerin efsanelerinden başka bir şey değil!" diyorlardı.

32. Bir keresinde, "Ey Allah'ım! Eğer bu, Senin tarafından gelmiş hak bir kitap ise, durma üzerimize gökten taşlar yağdır veya bize acı veren bir azap gönder!" demişlerdi.

33. Hâlbuki sen onların arasındayken, Allah onlara azap edecek değildir. Onlar, bağışlanma dilerlerken de Allah kendilerine azap edecek değildir.

وَإِذْ كُنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ

enyyetehattafekümü | tehâfûne | fî lerdî | müsted'afûne | kalilünm | entüm | iz | vezkürü
sizi yok edivermesinden | korkuyordunuz | yeryüzünde | hırpalanıp duran | azlıktınız | siz | bir zamanlar | Düşünün ki

النَّاسِ فَأَوْيَكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

le'alleküm teşkürün | mine ttayyibâtî | verazekaküm | bineşrihi | veeyyedeküm | feâvâküm | nnâsü
şükredesiniz diye | temiz olan şeylerden | size rızıklar verdi | yardımıyla | sizi destekledi | Öyleyken O, sizi barındırdı | insanların

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ

emânâtiküm | veteñûnû | verrasûle | lâhe | lâ teñûnû | yâ eyyühâ llezîne âmenû
emanetlerinize | ihanet etmiş olursunuz | ve rasulüne | Allah'a | ihanet etmeyin | Ey iman edenler!

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ

veenne lâhe | fitnetünv | veevlâdüküm | emvâlüküm | ennemâ | ve'lemû | veentüm te'lemün
Allah'ın | birer imtihan aracı olduğunu | ve çocuklarınızın | Mallarınızın | ancak | bilin | (eğer ihanet ederseniz) bile bile

عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ

leküm | yec'al | lâhe | in tettekû | yâ eyyühâ llezîne âmenû | ecrun 'azim | 'indehû
size | bir ölçü verir | Allah'a | (karşı gelmekten) korunursanız | Ey iman edenler! | Büyük bir ecrin bulunduğunu | katında

فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

zû lfeđli 'azim | vellâhü | leküm | veyegfir | 'anküm seyyiâtiküm | veyükeffir | fûrkânenv
büyük ihsan ve ikram sahibidir | Allah | sizi | bağışlar | sizin kabahatlerinizi | örter | furkan hakkı batıldan ayıran

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ

yühricük | ev | yektülûke | ev | liyüsbütûke | llezîne keferû | bike | yemküru | veiz
sürüp çıkarmak için | veya | öldürmek | veya | seni tutup bağlamak | kâfirler | sana | tuzak kuruyorlardı | Hani bir zamanlar

وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۖ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ

'aleyhim | veizâ tütlâ | hayru lmâkirin | vellâhü | lâh | veyemküru | veyemküüne
Onlara | okunduğu zaman | tuzakların hayırlısını kurar | Allah | Allah da | onların kurdukları tuzakları bozuyordu | Onlar tuzak kurarlarken

آيَاتِنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا

illâ | in kâzâ | misle kâzâ | lekulnâ | lev neşâü | kad semî'nâ | kâlû | âyâtünâ
başka | Bu | bunun gibisini | biz de söyleriz | istesek | Biz bunu işittik | diyorlardı | ayetlerimiz

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۖ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ

min 'indike | hüve lhakka | in kâne kâzâ | lâhümme | kâlû | veiz | esâiru levvelin
Senin tarafından gelmiş | hak bir kitap ise | Eğer bu | Ey Allah'ım! | demişlerdi | Bir keresinde | eskilerin efsanelerinden

فَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ وَآتَيْنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۖ وَمَا كَانَ اللَّهُ

lâhü | vemâ kâne | bi'azâbin elim | /tinâ | evi | mine ssemâi | hicâratenm | 'aleynâ | feemtir
Allah | değildir | acı veren bir azap | bize gönder veya | gökten | taşlar | durma üzerimize | yağdır

لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

vehüm yestegfirün | mü'azzibeñüm | lâhü | vemâ kâne | veente fiñim | liyü'azzibeñüm
Onlar, bağışlanma dilerlerken de | kendilerine azap edecek | Allah | değildir | Hâlbuki sen onların arasındayken | onlara azap edecek

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

'ani İmescidi İharâmi | ye'suddûne | ve'hûm | lâhû | ellâhü yû'azzibehûmü | vemâ lehûm
müminlerin Mescid-i Haram'a girmesini | engelliyorlar | Onlar | Allah'ın | kendilerine azap etme-
mesi için | neleri var?

وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ إِنْ أُولِيَآءُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

ek'sera'hûm | velâkinne | İmüttekûne | illâ | in evliyâ'uhû | evliyâ'eh | vemâ kânû
onların çoğu | Ancak | muttakilerdir | sade- | Ona hizmet etmeye ehil | Ustelik ona hizmet
ce | olanlar | etmeye ehil de | değiller

لَا يَعْلَمُونَ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءٌ وَتَصْدِيَةٌ

vetes'diyeh | mükâ'ev | illâ | 'inde İbeyti | vemâ kâne şalâtühüm | lâ ye'lemûn
el çırpmandan | ısıklık çalıp | sadece | Kâbe'deki | Onların namazları | bunu bilmezler
ibarettir

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ

yü'nfi'kûne | lle'zine keferû | inne | bimâ küntüm tekfûrûn | l'azâbe | fe'zûkû
harcırlar | inkâr edenler | Şüphe | O halde inkârcılığınızdan dolayı | azabı | tadın
yok ki

أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ

'aleyhim | tekûnû | şümme | fese'yü'nfi'kûne'hâ | 'an sebîli İlâh | liye'suddû | emvâle'hûm
kendilerine | olacak | sonra | Onlar, bunu yine harcayacaklar | insanları Allah'ın yolundan | uzaklaştırmak için | mallarını

حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ لِيَمِيزَ

liyem'ize | yühşerûn | ilâ cehennem | velle'zine keferû | yü'glebûn | şümme | hasraten
ayracak | toplanıp sevk edilecek- | cehenneme | İnkârcılıklarında ısrar edenler | mağlup olacaklar | sonun- | yürek acısı
lerdir

اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ

be'da'hû 'alâ be'din | İhâb'se | veyec'ale | mine ttayyibi | İhâb'se | İlâhü
üst üste | murdar olanları | bindirip | temizden | murdarı | Böylece
Allah

فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ قُلْ

kul | İhâsîrûn | ûlâike hü'mü | fi cehennem | feye'cale'hû | cem'ian | feyerküme'hû
şöyle de | hüsrana uğrayanlardır | İşte onlar | cehenneme | topunu koyacaktır | hepsini | yığacak

لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا

veinyye'ûdû | mâ kad selef | le'hûm | yü'gfer | inyyente'hû | lille'zine keferû
Yok, yine isyana dönerlerse | geçmişteki | günahları | bağışlanır | Eğer yaptıklarından vazge-
çerlerse | inkâr edenlere

فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ

fitnetünv | lâ tekûne | hattâ | vekâtilühüm | sünnetü levvelin | fekad me'dat
Siz ortalıkta | kalmayıp | kadar | onlarla cihad edin | önceki topluluklara uygulanan ilahi | geçti, (onu beklesinler)
bir fitne

وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

be'sîr | bimâ ye'melûne | feinne İlâhe | feini ntehev | lillâh küllühû | ddînü | veyekûne
görmektedir | onların yaptıklarını | Allah | Eğer yaptıklarından vazge-
çerlerse | Allah'ın | bütü- | din | oluncaya
nüyle

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُوْا أَنَّ اللَّهَ مَوْلِيكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ

nne'sîr | veni'me | İmevlâ | ni'me | mevlâküm | enne İlâhe | fe'lemû | vein tevellav
yardımcıdır | ne güzel | koruyucu | O, ne güzel | sizin koruyucu- | Allah | bilin ki | vazgeçmezlerse
nuzdur

34. Allah'ın kendilerine azap etmemesi için neleri var? Onlar, müminlerin Mescid-i Haram'a girmesini engelliyorlar. Ustelik ona hizmet etmeye ehil de değiller. Ona hizmet etmeye ehil olanlar, sadece muttakilerdir. Ancak onların çoğu, bunu bilmezler.

35. Onların Kâbe'deki namazları, sadece ısıklık çalıp el çırpmandan ibarettir. O halde inkârcılığınızdan dolayı azabı tadın.

36. Şüphe yok ki inkâr edenler, mallarını, insanları Allah'ın yolundan uzaklaştırmak için harcarlar. Onlar, bunu yine harcayacaklar, sonra bu, kendilerine yürek acısı olacak, sonunda mağlup olacaklar. İnkârcılıklarında ısrar edenler, toplanıp cehenneme sevk edileceklerdir.

37. Böylece Allah, murdarı temizden ayıracak, murdar olanları üst üste bindirip hepsini yığacak, topunu cehenneme koyacaktır. İşte onlar, hüsrana uğrayanlardır.

38. İnkâr edenlere şöyle de: "Eğer yaptıklarından vazgeçerlerse, geçmişteki günahları bağışlanır. Yok, yine isyana dönerlerse, önceki topluluklara uygulanan ilahi kanun geçti, (onu beklesinler)."

39. Siz ortalıkta bir fitne kalmayıp din, bütünüyle Allah'ın oluncaya kadar, onlarla cihad edin. Eğer yaptıklarından vazgeçerlerse, Allah, onların yaptıklarını görmektedir.

40. Yok, vazgeçmezlerse, bilin ki, Allah, sizin koruyucunuzdur. O, ne güzel koruyucu, ne güzel yardımcıdır!

41. Biliniz ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri, Allah'a, peygambere, ona yakınlığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlardır. Eğer siz Allah'a, hakla batılın birbirinden ayrıldığı gün, o iki grubun çarpıştığı gün kulumuza indirdiklerimize iman etmişseniz, bunu böyle bilin. Allah'ın her şeye gücü yeter.

42. O zaman siz, vadinin beri yamacında, onlar ise öte yamancındaydılar. Süvarileri de tam sizden aşağıdaydı. O kadar ki onlarla sözleşmiş olsaydınız, zamanı belirlemede görüş ayrılığına düşerdimiz. Ancak Allah, önceden belirlenmiş bir emri yerine getirmek için o böyle yapmıştı. Ölecek olan delil üzere ölsün, yaşayacak olan da delil üzere yaşasın. Elbette Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

43. O vakit Allah rüyanda sana onları az gösteriyordu. Eğer sana onları çok gösterseydi, korkaktınız, (savaşın) yönetimi konusunda tartışmaya düşecektiniz. Ancak Allah sizi, böyle bir durumdan kurtardı. Çünkü O, göğüslerde olanları bilir.

44. (Düşmanlarınızla) karşılaştığınız zaman, onları sizin gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Çünkü Allah, önceden belirlenmiş olan emri yerine getirecekti. Bütün işler, Allah'a döndürülür.

45. Ey iman edenler! Bir düşman topluluğuyla karşılaştığınız zaman, kararlı olunuz, Allah'ı çokça hatırlayın ki kurtuluşa erebilesiniz.

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ

vellırrasûli velizî lıqurbâ	humüsehü	lillâhi	feenne	min şeyin	ganımtüm	ennemâ	ve'lemû
ona yakınlığı olanlara	peygambere	beşte biri	Allah'a	herhangi bir şeyin	ganimet olarak aldığınız	şüphesiz o şeyler ki	Biliniz ki

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ أَمَنْتُمْ بِاللَّهِ

billâhi	in küntüm amentüm	vebni ssebilı	velmesâkını	velyetâmâ
Allah'a	Eğer siz iman etmişseniz bunu böyle bilin	ve yolda kalmışlardır	yoksullara	yetimlere

وَمَا أَنْزَلْنَاهُ عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ

vellâhü	ıcem'ân	İteka	yevme	yevme İfurkâni	'alâ 'abdinâ	vemâ enzelnâ
Allah'ın	o iki grubun	çarpıştığı	gün	hakla batılın birbirinden ayrıldığı gün	kulumuza	indirdiklerimize

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ

bil'udveti lıqıvâ	vehüm	bil'udveti ddünyâ	entüm	iz	kadir	'alâ külli şeyin
öte yamancındaydılar	onlar ise	vadinin beri yamacında	siz	O zaman	gücü yeter	her şeye

وَالرَّكْبُ أَهْلٌ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا خِلْفَ لَكُمْ فِي الْمِيثَاقِ وَلَكِنْ

velâkil	fı İm'âdi	lehteİeftüm	velev tevâ'adtüm	minküm	esfele	verrakbü
Ancak	zamanı belirlemede	görüş ayrılığına düşerdiniz	O kadar ki onlarla sözleşmiş olsaydınız	tam sizden	aşağıdaydı	Süvarileri de

لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ

veyehyâ	'am beyyinetin	men İheleke	İyehİlke	kâne mef'ûle	emran	İlâhü	İyekdiye
yaşasın	delil üzere	Ölecek olan	ölsün	önceden belirlenmiş	bir emri	Allah	yerine getirmek için o böyle yapmıştı

مَنْ حَيٌّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ

fı menâmike	İlâhü	yürİkehümü	iz	'alim	İesemİ'un	İlâhe	veinne	'am beyyinehı	men hayye
rüyanda	Allah	sana onları gösteriyordu	O vakit	çok iyi bilendir	çok iyi işiten	Allah	Elbette	delil üzere	yaşayacak olan da

قَلِيلًا وَلَوْ أَرَايَكُمْ كَثِيرًا لَفَشَلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنْ

velâkinne	fı İemri	veİetenâze'tüm	İefeshİltüm	keşİrâİ	velev erâkehüm	kalİâ
Ancak	(savaşın) yönetimi konusunda	tartışmaya düşecektiniz	korkacaktınız	çok	Eğer sana onları gösterseydi	az

اللَّهُ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقَيْتُمْ

izi İteİaytüm	veiz yürİkümüİhüm	bizâti şşudür	'alimüm	İnnehü	İellem	İlâhe
(Düşmanlarınızla) karşılaştığınız zaman	onları gösteriyor	göğüslerde olanları	bilir	Çünkü O	sizi kurtardı	Allah

فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا

emran	İlâhü	İyekdiye	fı e'yünİhim	veyükallİüküm	kalİİenv	fı e'yünİküm
emri	Allah	yerine getirecekti	onların gözlerinde	sizi de azaltıyordu	az	sizin gözlerinizde

كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَىٰ اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ İlezzİne âmenü	lümür	türce'u	veİlâ İlâhi	kâne mef'ûlâ
Ey iman edenler!	Bütün işler	döndürülür	Allah'a	önceden belirlenmiş olan

إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

İe'alleküm tüflİhün	keşİrâİ	İlâhe	vezkürü	İesbütü	İİeten	izâ İekİtüm
kurtuluşa erebilesiniz	çokça	Allah'ı	hatırlayın ki	kararlı olunuz	topluluğuyla	karşılaştığınız zaman

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ

rihuküm	vetezhebe	feteşelû	velâ tenâze'û	verasûlehu	ilâhe	vee'û
gücünüz kuvvetiniz	kaybolup gider	sonra içinize korku düşer	birbirinizle çekişmeyin	ve rasulüne	Allah'a	itaatten ayrılmayın

وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا

kellez'ine haracû	velâ tekünû	me'a şşâbirin	ilâhe	inne	veşbirû
çıkanlar gibi	olmayın	sabredenlerle beraberdir	Allah	çünkü	Sabırlı olun

مِنْ دِيَارِهِمْ بِطَرَاوِرِئِ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ

vellâhû	'an sebîli llâh	veyeşuddûne	veriâe nnâsi	betârân v	min diyârihim
Allah	Allah yoluna	(girmeyi) engelleyenler	ve insanlara gösteriş yaparak	çalım satarak	Yurtlarından

بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ

lâ galibe	vekâle	e'mâlehum	şşeytânü	lehümü/zeyyene	veiz	mühî t	bimâ ye'melûne
hiç kimse galip gelemes	demişti	davranışlarını	şeytan	onlara /süslemiş	Bir zamanlar	bir çember içine almıştır	onların bütün yaptıklarını

لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِئَتَانِ نَكَصَ

nekeşâ	lfietâni	felemmâ terâeti	cârulleküm	veinnî	mine nnâsi	lyevme	lekümü
dönüp	Fakat iki grup	karşı karşıya görününce	sizin destekçinizim	Ben de	İnsanlardan	bugün	size

عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ

ehâfû	innî	mâ lâ teravne	erâ	innî	minküm	berîünm	innî	vekâle	'alâ 'akıbeyhi
korkarım	ben elbette	sizin göremeyeceğiniz şeyler	görüyo-rum	ben	sizden	uzağım	Ben	dedi	arkasını

اللَّهُ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

vellez'ine fi kulûbihim	lmünâfikûne	yekûlû	iz	şedidü l'ikâb	vellâhû	llâh
ve kalplerinde	münâfıklar	şöyle diyorlardı	O vakit	cezalandırması çok şiddetlidir	Allah'ın	Al-lah'tan

مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

hakim	'azizün	feinne llâhe	'ale llâhi	yetevekkal	vemeny	dinühüm	hâulâi	garra	meradun
hikmet sahi-bidir	çok güçlüdür	bilsin ki, Allah	Allah'a	tevekkül ederse	Oysa kim	dinleri	Onları	aldattı	hastalık bulun-lar

﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ

vücûhehum	yedribûne	lmelâiketü	llez'ine keferû	yeteveffe	iz	velev terâ
yüzlerine	vura vura	Meleklerin	kâfirlerin	canlarını alırken	dedikleri zaman	onları görseydin

وَأَذْبَارُهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ

veenne llâhe	bimâ kaddemet eydiküm	zâlike	'azâbe lharik	vezûkû	veedbârahüm
Allah	sizin ellerinizin sunduğundan dolayıdır	Bu	cehennem azabını	Haydi tadın bakalım	ve sırtlarına

لَيْسَ بِظُلَامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ كَذَابٌ أَلٍ فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا

keferû	vellez'ine min kablihim	kede/bi âli fir'avne	lil'abid	bizallâmil	leyse
tanımadılar	onlardan öncekilerin	(Onların gidişi), Firavun ailesinin gidişi gibidir	kullarına	zalim	değildir

بَايَاتِ اللَّهِ فَآخْذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

şed'idü l'ikâb	kaviyyün	llâhe	inne	llâhü bizünûbihim	feehazehumü	bi-yâti llâhi
cezalandırması çok sert olandır	çok kuvvetlidir	Allah	Çünkü	Allah da, işledikleri günah-lardan dolayı	onları tuttu, cezalandır-verdi	Onlar, Allah'ın ayetlerini

46. Allah'a ve rasulüne itaatten ayrılmayın, birbirinizle çekişmeyin, sonra içinize korku düşer, gücünüz kuvvetiniz kaybolup gider. Sabırlı olun, çünkü Allah, sabredenlerle beraberdir.

47. Yurtlarından çalım satarak ve insanlara gösteriş yaparak çıkanlar, Allah yoluna (girmeyi) engelleyenler gibi olmayın. Allah, onların bütün yaptıklarını bir çember içine almıştır.

48. Bir zamanlar şeytan onlara, davranışlarını süslemiş, "İnsanlardan hiç kimse bugün size galip gelemes! Ben de sizin destekçinizim!" demişti. Fakat iki grup karşı karşıya görününce, arkasını dönüp, "Ben, sizden uzağım, ben sizin göremeyeceğiniz şeyler görüyorum, ben elbette Allah'tan korkarım!" dedi. Allah'ın cezalandırması çok şiddetlidir.

49. O vakit, münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar, şöyle diyorlardı: "Onları, dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, bilsin ki, Allah çok güçlüdür, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

50. Meleklerin kâfirlerin canlarını alırken, yüzlerine ve sırtlarına vura vura, "Haydi tadın bakalım cehennem azabını!" dedikleri zaman onları görseydin!

51. Bu, sizin ellerinizin sunduğundan dolayıdır. Allah, kullarına zalim değildir.

52. (Onların gidişi), Firavun ailesinin, onlardan öncekilerin gidişi gibidir. Onlar, Allah'ın ayetlerini tanımadılar, Allah da onları, işledikleri günahlardan dolayı tuttu, cezalandır-verdi. Çünkü Allah, çok kuvvetlidir, cezalandırması çok sert olandır.

53. Bu, Allah'ın bir topluma verdiği nimeti, onlar içlerindeki sebebi değiştirmeye kadar, değiştirmemesi sebebiyledir. Allah işitendir, bilendir.

54. (Onların gidişi), Firavun ailesinin, onlardan öncekilerin gidişi gibidir. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar, Biz de kendilerini, günahlarıyla helak ettik. Firavun ailesini boğduk. Onların hepsi zalim-diler.

55. Allah katında bütün yaratılmışların en kötüsü, inkâr edenlerdir, onlar imana gelmezler.

56. Sen onlarla anlaşma yaparsın, sonra onlar her defasında anlaşmalarını bozarlar, onlar hiç çekinmezler.

57. Onun için onları ne zaman savaşta yakalarsan, kendileriyle arkalarındakileri ürküt. Belki ibret alırlar.

58. Herhangi bir topluluğun (yapılan anlaşmaya) ihanet etmesinden endişe edersen, anlaşmalarını bozduğunu doğrudan kendilerine bildir. Çünkü Allah, hainleri sevmez.

59. Inkâr edenler, öne geçtiklerini zannetmesinler. Şüphesiz onlar, aciz bırakamazlar.

60. Siz de onlara karşı gücünüzün yettiği her türlü kuvvet ve cihad için beslenen atlarla hazırlık yapın. Bununla hem Allah'ın düşmanını, hem kendi düşmanınızı, hem de onların dışındaki diğer düşmanları korkutursunuz. Siz, onları bilmezsiniz, onları Allah bilir. Allah yolunda her ne harcarsanız, onun ecri size eksiksiz ödenir. Hiç de ziyan etmezsiniz.

61. Eğer onlar barışa yanaşırlarsa, sen de ona yanaş, Allah'a tevekkül et. Çünkü işiten, bilen ancak O'dur.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا

yü'gayyirû hattâ 'alâ kavmin en'amehâ ni'meten lem yekü mü'gayyirân lâhe bienne zâlike
değiştirinceye kadar bir topluma verdiği nimeti değiştirmemesi Allah'ın sebebiyledir Bu

مَا بِأَنفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۖ كَذَابٍ أَلٍ فِرْعَوْنَ وَآلِ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ

vellež ne min kablihim kede/bi âli fir'avne 'alim sem'un veenne lâhe mâ bienfûsihim
onlardan öncekilerin (Onların gidişi), Firavun ailesinin, gidişi gibidir bilendir işitendir Allah onlar içlerindeki sebebi

كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ

veküllün âle fir'avn vee'graknâ bižünûbîhim fee'leknâhüm bi'âyâtî rabbihim kezzebû
Onların hepsi Firavun ailesini boğduk günahlarıyla Biz de kendilerini helak ettik Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar

كَانُوا ظَالِمِينَ ۖ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَفَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

lâ yü'minün fe'üm llež ne keferû 'inde lâhi inne şerra ddevâbbi kânû zâlimin
imana gelmezler onlar inkâr edenlerdir Allah katında bütün yaratılmışların en kötüsü zalim-diler

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

lâ yettekün ve'üm fi külli merratinv 'alifehüm yenküdüne şümme min'hüm ellež ne 'âhe'de
hiç çekinmezler onlar onlar her defasında anlaşmalarını bozarlar sonra Sen onlarla anlaşma yaparsın

فَمَا تَتَّقِفْنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مِّنْ خَلْفُهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

le'allehüm yezzekkerün men hafefhüm bihim feşerrid fi lharbi feimmâ teşka'fennehüm
Belki ibret alırlar arkalarındakileri kendileriyle ürküt savaşta Onun için onları ne zaman yakalarsan

وَمَا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

lâ yühibbû lâhe inne 'alâ sevâ/ ileyhim fembiž biyâneten min kavmin veimmâ teşâffenne
sevmez Allah Çünkü anlaşmalarını bozduğunu doğrudan kendilerine bildir ihanet etmesinden Herhangi bir topluluğun endişe edersen

الْخَائِنِينَ ۖ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ

lâ yü'cizün innehüm sebekû llež ne keferû velâ yehsebenne lhâ'in
aciz bırakamazlar Şüphesiz onlar öne geçtiklerini zannetmesinler inkâr edenler hainleri

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ

bihi türhibûne vemirribâtî lhayli min kuvvetinve me ste'tüm le'üm vee'iddû
Siz de onlara karşı her türlü kuvvet gücünüzün yettiği hazırlık yapın

عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ

ye'lemühüm ellâhü lâ te'lemûnehüm min dûnihim ve'âharine ve'adüvveküm 'adüvve lâhi
onları bilir Allah Siz, onları bilmezsiniz hem de onların dışındaki diğer düşmanları hem kendi düşmanınızı hem Allah'ın düşmanını

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ

veentüm lâ tüzlemün ileyküm yüveffe fi sebili lâhi min şeyin vemâ tünfikû
Hiç de ziyan etmezsiniz onun ecri size eksiksiz ödenir Allah yolunda her ne harcarsanız

وَأِنْ جَنَّحُوا بِالسَّلَاسِلِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

l'alim ssem'u hüve'enne'û 'ale lâh vetevekkel le'hâ fecneh lisselmi vein cenehû
bilen işiten ancak O'dur Çünkü Allah'a tevekkül et sen de ona yanaş banşa Eğer onlar yanaşırlarsa

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ

binesrihi | llezi eyyedeke | hüve | ilâh | hasbeke | feinne | ennyehde'ûke | veinyyürüdü
yardımıyla | seni destekleyendir | O | Allah'tır | sana yetiyecek olan | şüphesiz | sana hile yapmak | Eğer isterlerse

وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

cem'i'an | fî lerdî | mâ | lev enfekte | beyne kulûbihim | veellefe | vebilmü/minin
hepsini | Sen yeryüzünde | her ne varsa | harcamış olsaydın | O, kalplerinin arasını | birleştirdi | ve müminleri

مَا آَلَفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ آَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

hakim | 'az'zün | innehü | beynehüm | ellefe | ilâhe | velkinne | beyne kulûbihim | mâ ellefte
hakimdir | çok güçlüdür | Çünkü O | onların aralarını birleştirdi | Allah | Ancak | yine de onların kalplerini | birleştiremezdin

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ

yâ eyyüh'e nnebiyyü | mine lmü/minin | vemeni ttebe'ake | ilâhü | hasbüke | yâ eyyüh'e nnebiyyü
Ey peygamber! | ve müminlerden | sana uyanlar | Allah | sana yeter | Ey peygamber!

حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ وَيَغْلِبُوا

yeğlibû | 'işrüne şâbirüne | minküm | inyyekünm | 'ale lkitel | lmü/minine | harriği
galip gelirler | sabredecek yirmi kişi | sizden | Eğer olursa | cihada | Müminleri | teşvik et

مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا الْفَافِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ

kavmül biennefümü | mine llezine keferü | elfenm | yeğlibû | mietüny | minküm | veinyyekünm | mieteyn
bir topluluk | Çünkü onlar | inkâr edenlerden | bin kişiye | galip gelirler | yüz kişi | sizden | Eğer olursa | iki yüz kişiye

لَا يَفْقَهُونَ أَلَنْ خَفَّ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ

feinyyekünm | da'fâ | enne füküm | ve'alime | 'anküm | ilâhü | haffefe | elâne | lâ yefkahün
olursa | bir zayıflık olduğunu | Sizde | bildi | sizden | Allah | yükü hafifletti | Şimdi | hakkı ve sonucu iyi kavrayamayan, anlayışsız

مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ

elfeyni | yeğlibû | elfüny | minküm | veinyyekünm | mieteyn | yeğlibû | mietün şâbiratüny | minküm
iki bin kişiye | galip gelirler | bin kişi | sizden | Eğer olursa | iki yüz kişiye | galip gelirler | sabredecek yüz kişi | Şimdi sizden

بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ آسَرُ

enyyeküne lehü esrâ | linebiyyin | mâ kâne | me'a şşâbirin | vellâhü | biizni ilâh
esir alması | Hiçbir peygamberrin | doğru değildir | sabredenlerle beraberdir | Allah | Allah'ın izniyle

حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ

vellâhü | lâhirañ | yürüdü | vellâhü | 'arada ddünyâ | türüdüne | fî lerd | hattâ yüşhine
Allah | ahreti | kazanmanızı istiyor | Allah ise | dünyanın gelip geçici olan şeylerini | Siz istiyorsunuz | yeryüzünde | küfrü perişan etmedikçe

عَزِيزٌ حَكِيمٌ لَوْ لَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

'azâbün 'azim | fimâ ehažtüm | lemesseküm sebekâ | mine ilâhi kitâbünm | levlâ | hakim | 'az'zün
büyük bir azap | aldığınız fideden dolayı | size mutlaka dokunurdu | geçmemiş | Allah'tan | bir karar | Eğer olsaydı | hakimdir | güçlüdür

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

rahim | gafûrur | ilâhe | inne | ilâh | vettekü | tayyibâ | halâlen | mimma ganimtüm | fekülü
çok acıyandır | çok bağışlayan | Allah | Çünkü | Allah'a | (karşı gelmekten) korunun | ve hoş olarak | helal | Artık elde ettiğiniz ganimetten | yiyin

62. Eğer sana hile yapmak isterlerse, şüphesiz sana yetiyecek olan, Allah'tır. O, yardımıyla seni ve müminleri destekleyendir.

63. O, kalplerinin arasını birleştirdi. Sen yeryüzünde her ne varsa, hepsini harcamış olsaydın, yine de onların kalplerini birleştiremezdin. Ancak onların aralarını Allah birleştirdi. Çünkü O, çok güçlüdür, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

64. Ey peygamber! Allah ve müminlerden sana uyanlar, sana yeter.

65. Ey peygamber! Müminleri cihada teşvik et. Eğer sizden sabredecek yirmi kişi olursa, iki yüz kişiye galip gelirler. Eğer sizden yüz kişi olursa, inkâr edenlerden bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar, hakkı ve sonucu iyi kavrayamayan, anlayışsız bir topluluktur.

66. Şimdi Allah, sizden yükü hafifletti. Sizde bir zayıflık olduğunu bildi. Şimdi sizden sabredecek yüz kişi olursa, iki yüz kişiye galip gelirler. Eğer sizden bin kişi olursa, Allah'ın izniyle iki bin kişiye galip gelirler. Allah, sabredenlerle beraberdir.

67. Hiçbir peygamberin, yeryüzünde küfrü perişan etmedikçe, esir alması doğru değildir. Siz, dünyanın gelip geçici olan şeylerini istiyorsunuz. Allah ise, ahreti kazanmanızı istiyor. Allah, güçlüdür, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

68. Eğer Allah'tan bir karar geçmemiş olsaydı, aldığınız fideden dolayı size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

69. Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve hoş olarak yiyin. Allah'a (karşı gelmekten) korunun. Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

70. Ey peygamber! Elinizdeki esirlere şöyle de: "Eğer Allah sizin kalplerinizde bir hayır olduğunu bilirse, size, sizden alından daha hayırlısını verir, günahlarınızı bağışlar. Allah, bağışlayandır, acıyandır."

71. Eğer onlar sana ihanet etmek isterlerse, unutmasınlar ki, bundan önce Allah'a da ihanet ettiler. O da onların helak edilmesine imkân verdi. Allah, bilendir, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulundurandır.

72. Şüphesiz iman edenler, hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler, (kendilerine sığınanları) barındıranlar, onların yardımına koşanlar var ya, işte bunlar birbirlerinin dostları ve koruyucularıdır. İman edip hicret etmeyenlere gelince, hicret edinceye kadar, sizin için onlara dostluk ve koruyuculuk adına hiçbir şey yoktur. Bununla birlikte, eğer dinde sizin yardımınızı isterlerse, sizinle kendileri arasında anlaşma olan bir topluluk dışında, sizin onlara yardım etmeniz gerekir. Allah, yaptıklarınızı görür.

73. Kâfirler de birbirlerinin dostları ve koruyucularıdır. Böyle yapmazsanız, yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk olur.

74. İman edenler, hicret edenler, Allah yolunda cihad edenler, (kendilerine sığınanları) barındıranlar, onların yardımına koşanlar var ya, işte onlar, gerçekten müminlerdir. Onlar için bir bağışlanma ve bol rızık vardır.

75. Sonradan iman edip hicret eden, sizinle birlikte cihad edenler var ya, işte onlar da sizdendir. Aralarında akrabalık bağı olanlar, Allah'ın kitabında (miras konusunda) birbirlerine daha yakındır. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا

hayran fi kulûbüküm illâhü in yye'lemi mine lesrâ limen fi eydüküm kul yâ eyyühâ nnebiyyü
bir hayır olduğunuz sizin kalplerinizde Allah Eğer bilirse esirlere Einizdeki şöyle de Ey peygamber!

يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۷۰ وَإِنْ يُرِيدُوا

veinyürdü rahim gafûrur vellâhü leküm veyegfir minüküm mimmâ ühize hayrân m yû/tiküm
Eğer onlar isterlerse acıyandır bağışlayandır Allah günahlarınızı bağışlar sizden alından daha hayırlısını size verir

خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۷۱

hakim 'alimün vellâhü minhüm feemkene min kablu illâhe fekad hânü hiyâneteke
hikmet sahibidir bilendir Allah O da onların helak edilmesine imkân verdi unutmasınlar ki, bundan önce Allah'a da ihanet ettiler sana ihanet etmek

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

fi sebîli llâhi veenfûsihim biemvâlihîm vecâhedû vehâcerû inne llezîne âmenû
Allah yolunda ve canlarıyla mallarıyla cihad edenler hicret edenler Şüphesiz iman edenler

وَالَّذِينَ أَوْوَا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا

vellezîne âmenû be'guhüm evliyâü be'd üläike veneşarû vellezîne âvev
İman edip birbirlerinin dostları ve koruyucularıdır işte bunlar onların yardımına koşanlar var ya (kendilerine sığınanları) barındıranlar

وَلَمْ يَهَاجِرُوا وَمَالَكُمْ مِنْ وَلَا يَتِيهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنْ اسْتَنْصَرُواكُمْ

veini stensarûküm hattâ yühâcîrû min şeyin min velâyetihim mâ leküm velem yühâcîrû
Bununla birlikte, eğer sizin yardımınızı isterlerse hicret edinceye kadar hiçbir şey onlara dostluk ve koruyuculuk adına sizin için yoktur hicret etmeyenlere gelince

فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

bimâ te'melûne vellâhü m'sâk vebeynehum beyneküm 'alâ kavmim illâ nneşru fe'aleykümü fî ddi
yaptıklarınızı Allah anlaşma olan kendileri arasında sizinle bir topluluk dışında yardım etmeniz sizin onlara gerekir dinde

بَصِيرٌ ۝۷۲ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ

fitnetün tekün illâ tef'alûhü be'guhüm evliyâü be'd vellezîne keferû beşir
bir fitne olur Böyle yapmazsanız birbirlerinin dostları ve koruyucularıdır Kâfirler de görür

فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝۷۳ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

fi sebîli llâhi vecâhedû vehâcerû vellezîne âmenû vefesâdün kebir fî lerdî
Allah yolunda cihad edenler hicret edenler İman edenler ve büyük bir bozgunculuk yeryüzünde

وَالَّذِينَ أَوْوَا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

verizkun kerim meğfiratünv lehüm hakkâ lmü/minûne üläike hüümü veneşarû vellezîne âvev
ve bol rızık bir bağışlanma Onlar için vardır gerçekten müminlerdir işte onlar onların yardımına koşanlar var ya (kendilerine sığınanları) barındıranlar

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا

veülû minküm feülâike me'aküm vecâhedû vehâcerû mim be'dü vellezîne âmenû
olanlar sizdendir işte onlar da sizinle birlikte cihad edenler var ya hicret eden Sonradan iman edip

الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۷۴

'alîm biküllî şeyin illâhe inne fi kitâbi llâh be'guhüm evlâ bibe'din lerhâmi
bilendir her şeyi Allah Şüphesiz Allah'ın kitabında (miras konusunda) birbirlerine daha yakındır Aralarında akrabalık bağı

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

TEVBEH | TEVBE SURESI

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ

fî lergî	feshîhû	mine İmşrikîn	ilâ İlezzîne 'âhedtüm	verasûlîhî	mine İllâhî berâetünm
Bundan böyle yeryüzünde	istediğiniz gibi gezip dolaşın	müşriklerden	anlaşma yaptıklarınıza bir	ve rasulünden	Allah uyarıdır

أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ

mühzî İlkâfirîn	veenne İllâhe	gayru mü'cizî İllâhî	enneküm	ve'lemû	erbe'ate eşhürin v
kâfirleri rezil rûsua edecektir	Allah	Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz	siz	Şunu kesinlikle bilin ki	dört ay

وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ ۚ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ

berî'nîm	enne İllâhe	yevme İhacci İekberi	ilâ nnâsi	verasûlîhî	mine İllâhî	veezânünm
uzaktır	Şüphesiz Allah	(Bu aynı zamanda), büyük hac gününde	insanlara	ve rasulünden	Allah	bir ilandır

مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ

enneküm	fe'lemû	vein tevelleytüm	leküm	hayrul	fehüve	fein tübtüm	verasûlüh	mine İmşrikîne
siz	bilin ki	Yok, eğer bu uyarıyı dikkate almayıp yüz çevirirseniz	hakkınızda	daha hayırlıdır	bu	Eğer tövbe ederseniz	ve rasulü	müşriklerden

غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ آلِيمٍ ۖ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ

İlezzîne 'âhedtüm	illâ	bi'azâbin elim	İlezzîne keferû	vebeşşiri	gayru mü'cizî İllâh
anlaşma yaptığınız	Ancak dışındadır	acı veren azabı	Allah'ı, peygamberi tanımayanlara	müjdele	Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz

مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا

ehaden	'aleyküm	velem yüzhâhirû	şeyenv	lem yenkuşûküm	şümme	mine İmşrikîne
hiç kimseye	sizin aleyhinizde	ve yardımda bulunmamış	anlaşmalarında hiçbir	eksiklik yapmamış	sonra	müşriklerden

فَاتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۖ فَإِذَا انسَلَخَ

feizâ nseleha	İmüttekîn	yühıbbû	İllâhe	inne	ilâ müddetihim	'ahdehüm	feetimmû İleyhim
çıktı mı	muttakileri	sever	Allah	Şüphesiz	süreleri bitinceye kadar	Bunların anlaşmalarını	tamamlayın

الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ

vehużûhüm	hayşû vecedtümhüm	İmşrikîne	fektülû	İleşhürü İlhurumû
yakalayın	nerede bulursanız	müşrikleri	öldürün	(İçinde savaşılmaması) haram olan aylar

وَاحْصُرُوهُمْ وَقَعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ ۚ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ

ve'atevü zzekâte	veekâmü şşalâte	fein tâbû	külle merşad	İehüm	vek'udû	vehşurühüm
zekâtı verilerse	namazı kılip	Eğer tövbe ederler	bütün geçitlerini	onların	tutun	hapsedin

فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۖ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ

stecârake	mine İmşrikîne	İehadünm	vein	rahim	gafûrur	İllâhe	inne	sebilehüm	fehâllû
aman dileyerek yana gelmek isterse	müşriklerden	biri	Eğer	çok acıyandır	çok bağışlayan	Allah	Çünkü	yollarını	serbest bırakın

فَاجْرَهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۖ

kavmüllâ ye'lemûn	biennehüm	zâlike	me/meneh	eblighû	şümme	kelâme İllâhî	hattâ	yesme'a	feecirhû
hakikati bilmeyen bir topluluk-turlar	bunlar	Çünkü	güvenli olan bölgesine	onu gönderi	sonra	Allah'ın kelamını	dinlesin	ona aman ver ki	

9. TEVBE SÛRESİ

Son iki âyet hariç Medine döneminde, Peygamber Efendimizin irtilaline yakın bir zamanda inmiştir. 129 âyetidir.

1. (Bu sûre), Allah ve rasulünden, müşriklerden anlaşma yaptıklarınıza bir uyarıdır.

2. Bundan böyle yeryüzünde dört ay istediğiniz gibi gezip dolaşın. Şunu kesinlikle bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz, Allah kâfirleri rezil rûsua edecektir.

3. (Bu aynı zamanda), büyük hac gününde Allah ve rasulünden insanlara bir ilandır: Şüphesiz Allah ve rasulü, müşriklerden uzaktır. Eğer tövbe ederseniz, bu hakkınızda daha hayırlıdır. Yok, eğer bu uyarıyı dikkate almayıp yüz çevirirseniz, bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Allah'ı, peygamberi tanımayanlara acı veren azabı müjdele.

4. Ancak anlaşma yaptığınız müşriklerden sonra size anlaşmalarında hiçbir eksiklik yapmamış ve sizin aleyhinizde hiç kimseye yardımda bulunmamış olanlar bu hükmün dışındadır. Bunların anlaşmalarını, süreleri bitinceye kadar tamamlayın. Şüphesiz Allah, muttakileri sever.

5. (İçinde savaşılmaması) haram olan aylar çıktı mı, müşrikleri nerede bulursanız, öldürün, yakalayın, hapsedin, onların bütün geçitlerini tutun. Eğer tövbe ederler, namazı kılip zekâtı verilerse, yollarını serbest bırakın. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok acıyandır.

6. Eğer müşriklerden biri, aman dileyerek yanına gelmek isterse, ona aman ver ki Allah'ın kelamını dinlesin. (Dinleyip de Müslüman olmazsa) sonra onu, güvenli olan bölgesine gönder. Çünkü bunlar, hakikati bilmeyen bir topluluktur.

7. Müşriklerin Allah yanında, rasulü yanında nasıl bir anlaşmaları olabilir? Ancak Mescid-i Haram yanında anlaşma yaptıklarınız bu hükmün dışındadır. Onlar size doğru durdukça, siz de onlara doğru durun. Allah, (ihanet etmekten) sakınanları elbette sever.

8. Nasıl olabilir ki, eğer onlar size karşı zafer kazanacak olsalar, hakkınızda ne akrabalık, ne de anlaşma gözetirler. Ağzılarıyla sizi hoşnut etmeye çalışırlar. Kalpleri ise, direnir durur. Zaten onların çoğu, insanlıktan çıkmış günahkârlardır.

9. Allah'ın ayetlerini az bir bedel karşılığında sattılar, Onun yoluna girmeyi engellendiler. Gerçekten bunlar, ne kötü işler yapmaktadırlar!

10. Onlar, bir mümin hakkında ne akrabalık, ne de anlaşma gözetirler. İşte onlar, haddi aşanlardır.

11. Bundan böyle eğer tövbe ederler, namazı kılarlar, zekâtı verirlerse, dinde kardeşleriniz olurlar. Biz, bilecek bir topluluk için ayetlerimizi açıklamaktayız.

12. Eğer verdikleri sözden sonra yeminlerini bozar, dininize saldırmaya kalkarlarsa, inkârcılığın önderlerini hemen öldürün. Çünkü onların yeminleri yoktur. Olur ki (yaptıklarından) vazgeçerler.

13. Yeminlerini bozan, peygamberi (yurdundan) çıkarmayı planlayan, ilk önce size karşı saldırıyı başlatan bir toplulukla savaşmaz mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer müminseniz, Allah kendisinden korkmanıza daha layıktır.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ

illehine 'âhedtüm	illâ	ve'inde rasûlîkî	'inde ilâhî	'ahdün	illemüşrikîne	yekûnû	keyfe
anlaşma yaptıklarınız bu hükmün	Ancak dışındadır	rasulü yanında	Allah yanında	bir anlaşmaları	Müşriklerin	olabilir	nasıl

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ

ilâhe! inne	le'hüm	festekümü	leküm	feme ste-kâmû	'inde lmes-cidi lharâm
Allah elbette	siz de onlara	doğru durun	Onlar size	doğru durdukça	Mescid-i Haram yanında

يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ

fiküm	lâ yerqubû	'aleyküm	veinyezherû	keyfe	lmüttekîn	yühîbbû
hakkınızda	gözetirler	onlar size karşı	eğer zafer kazanacak olsalar	Nasıl olabilir ki	(ihanet etmekten) sakınanları	sever

إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ

veekseruhüm	kulûbühüm	vete/bâ	biefvâhîhim	yürdûneküm	velâ zimmeñ	illenv
Zaten onların çoğu	Kalpleri ise	direnir durur	Ağzlarıyla	sizi hoşnut etmeye çalışırlar	ne de anlaşma	akrabalık

فَاسْقُون ۝ اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ

'an sebilîh	feşaddû	şemenen kalilen	biâyâtî ilâhî	işterav	fâsikûn
Onun yoluna girmeyi	engellendiler	az bir bedel karşılığında	Allah'ın ayetlerini	sattılar	insanlıktan çıkmış günahkârlardır

إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ

velâ zimmeñ	illenv	fî mü/minin	lâ yerqubûne	mâ kânû ye'melûn	sâe	inneñhüm
ne de anlaşma	akrabalık	Onlar, bir mümin hakkında	gözetirler	işler yapmaktadırlar	ne kötü	Gerçekten bunlar

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

ve'atevû	şşalâte	veekâmû	fein tâbû	lmü'tedûn	veülâike hü-mû
verirlerse	namazı	kılarlar	Bundan böyle eğer tövbe ederler	haddi aşanlardır	İşte onlar

الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝

likavminyye'lemûn	lâyâtî	venüfeşşilû	fî ddîn	feihvânüküm	zzekâte
Biz, bilecek bir topluluk için	ayetlerimizi	açıklamaktayız	dinde	kardeşleriniz olurlar	zekâtı

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا

fekâtîlû	fî dîniküm	vetâ'anû	mim be'dî 'ahdîhim	eymâneñhüm	vein nekeşû
hemen öldürün	dininize	saldırmaya kalkarlarsa	verdikleri sözden sonra	yeminlerini	Eğer bozar

أَيِّمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۝ أَلَا تَقَاتِلُونَ

elâ tükâtîlûne	le'alleñhüm yenteñhün	le'hüm	eymâne	lâ inneñhüm	e'immete lküfri
savaşmaz mısınız?	Olur ki (yaptıklarından) vazgeçerler	onların	yeminleri	yoktur	Çünkü inkârcılığın önderlerini

قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَوُكُمْ

vehüm bedeüküm	biirracî rrasûli	vehemmû	eymâneñhüm	nekeşû	kavmenn
size karşı saldırıyı başlatan	peygamberi (yurdundan) çıkarmayı	planlayan	Yeminlerini	bozan	bir toplulukla

أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

in küntüm mü/minin	en tehşevñhü	ehakku	fellâñhü	eteñşevneñhüm	evvele merrah
Eğer müminseniz	kendisinden korkmanıza	daha layıktır	Allah	Yoksa onlardan korkuyor musunuz?	ilk önce

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ

veyeşfi 'aleyhim veyenşurküm veyühzilhim bieydüküm İlâhü yü'azzühümü kâtilühüm
su serpsin onlara karşı size yardım etsin onları alçaltsın sizin ellerinizle Allah onlara azap etsin Onlarla savaşın ki

صُدُّورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ

'al menyyeşā/ İlâhü veyetübü gayza kulûbihim veyühzib şudûra kavminmü'minin
dilediğine Allah tövbe etmeyi nasip eder Onların kalplerindeki kini yok etsin mümin topluluğun kalplerine

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا

llez ne câhedû İlâhü velemmâ ye'lemi en tûtrakû hasibtüm em hakim 'al mün velâhü
cihad edenleri Allah bilmeden kendi halinize bırakıla verileceğinizi mi zannettiniz? Yoksa siz hikmet sahibidir bilendir Allah

مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً

velceh velâmü/min ne velâ rasûlîhi min dûni İlâhi velem yettehizü min kûm
dost ve müminler rasulü Allah dışında edinmeyenleri içinden

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ

mesâcide İlâhi enyye'mürû ilmüşrik ne mâ kâne bimâ te'melûn habirum velâhü
Allah'ın mescidlerini yapıp korumaları Müşrikler mümkün değildir yaptıklarınızdan haberdardır Allah

شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ

kûm vefî nnâri e'mâlühüm habîtat ûlâike bilküfr 'alâ enfüsühim şâhid ne
Onlar ebedi olarak cehennemde hayır adına yaptıkları boşa gitmiştir Onların kendi inkârcılıklarına vicdanlarına karşı kendileri şahit olup dururlarken

خَالِدُونَ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ

vekkâme velyevmi lîhiri billâhi men âmene mesâcide İlâhi ye'mûru innemâ bâlidün
devam eden ve ahiret gününe Allah'a inanan Allah'ın mescidlerini yapıp korurlar ancak kalacaklardır

الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا

ûlâike enyyekûnû fe'asâ İlâhe illâ velem yehşe zzekâte ve'te şşâite
İşte bunların olmaları umulur Allah'ın başkasından korkmayan kimseler zekâtı veren namaza

مِنَ الْمُتَّقِينَ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

ve'imârate lmesjidil harâmi şikâyete lhâcci ece'altüm mine lmühtedîn
Mescid-i Haram'ın bakımını yapmayı Siz hacılara su dağıtmayı denk mi tuttunuz? başarılı

كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوِي عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ

velâhü 'inde İlâh lâ yestevîne fi seb'li İlâh vecâhede velyevmi lîhiri billâhi kemen âmene
Allah Bunlar, Allah katında denk olmazlar Allah yolunda cihad etmekte olan kimseye Allah'a iman edip de

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

fi seb'li İlâhi vecâhedû vehâcerû ellez ne menû kavme zzâlimîn lâ yehdî
Allah yolunda cihad etmiş olanlar hicret etmiş iman edip zalim topluluğu doğru yola ulaştırmaz

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

lfâizün veûlâike kûmü 'inde İlâh deraceten e'zamü veenfüsühim biemvâlihîm
kazananzdır İşte onlar Allah katında derece bakımından daha büyüktür canlarıyla mallarıyla

14. Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onlara azap etsin, onları alçaltsın, onlara karşı size yardım etsin, mümin topluluğun kalplerine su serpsin.

15. Onların kalplerindeki kini yok etsin. Allah, dilediğine tövbe etmeyi nasip eder. Allah, bilendir, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulundandır.

16. Yoksa siz, Allah, içinizden cihad edenleri, Allah, rasulü ve müminler dışında dost edinmeyenleri bilmeden kendi halinize bırakıla verileceğinizi mi zannettiniz? Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

17. Müşrikler vicdanlarına karşı kendi inkârcılıklarına kendileri şahit olup dururlarken, Allah'ın mescidlerini yapıp korumaları mümkün değildir. Onların hayır adına yaptıkları, boşa gitmiştir. Onlar ebedi olarak cehennemde kalacaklardır.

18. Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namaza devam eden, zekâtı veren, Allah'tan başkasından korkmayan kimseler yapıp korurlar. İşte bunların başarılı olmaları umulur.

19. Siz hacılara su dağıtmayı, Mescid-i Haram'ın bakımını yapmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman edip de Allah yolunda cihad etmekte olan kimseye denk mi tuttunuz? Bunlar, Allah katında denk olmazlar. Allah, zalim topluluğu doğru yola ulaştırmaz.

20. İman edip hicret etmiş, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad etmiş olanlar, Allah katında derece bakımından daha büyüktür. İşte onlar, kazananlardır.

21. Rableri onları, kendi katından rahmet, hoşnutluk ve cennetlerle müjdeler. Onlara, onların içinde sürekli bir nimet var.

22. Onlar orada ebedi kalacaklardır. Şüphesiz Allah katında büyük bir ödül vardır.

23. Ey iman edenler! Babalarınız ve kardeşleriniz eğer imana karşı inkârcılığı tercih ediyorlarsa, onları dost ve koruyucu edinmeyin. Sizden kim onları dost ve koruyucu edinecek olursa, işte onlar kendilerine zulmedenlerdir.

24. De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, akrabalarınız, elde ettiğiniz mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşunuza giden evler, size Allah ve rasulünden, Onun yolunda cihad etmekten daha sevimliyse, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah, günahkârlar topluluğunu hidayete ulaştırmaz.

25. Allah, size birçok savaş alanında yardım etti. Huneyn günü, bunlardan biridir. O vakit sayısal çokluğunuz, sizi kendinize güvendirmiş, ancak bunun size hiçbir faydası olmamıştı. Yeryüzü bütün genişliğiyle size dar gelmişti. Sonra da bozularak arkanıza dönüp gitmişsiniz.

26. Sonra Allah, rasulünün üzerine, müminlerin üzerine sükûnet veren rahmetini indirdi. Görmediğiniz ordular indirdi de kendisini tanımayanları azaba uğrattı. İşte bu, kâfirlerin cezasıdır.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

ne'imünmükim fi hâ lehüm vecennâtil veridvâniv minhû birahmetinm rabbühüm yübeşşirühüm
sürekli bir nimet var onların içinde Onlara ve cennetlerle hoşnutluk kendi katından rahmet Rableri onları müjdeler

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezine âmenû ecrun 'azîm 'indehû ilâhe inne ebedâ fi hâ hâlid ne
Ey iman edenler! büyük bir ödül vardır katında Allah Şüphesiz ebedi Onlar orada kalacaklardır

لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ

'ale lîmân lküfra ini stehabbû evliyâe veihvâneküm âbâeküm lâ tettehizû
imana karşı inkârcılığı eğer tercih ediyorlarsa onları dost ve koruyucu ve kardeşleriniz Babalarınız edinmeyin

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ

âbâüküm in kâne kul zzâlimûn feülâike hüümû minküm yetevellerühüm vemeny
babalarınız Eğer De ki kendilerine zulmedenlerdir işte onlar Sizden onları dost ve koruyucu edinecek olursa kim

وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا

kteraftümühâ veemvâlünü ve'aşratüküm veezvâcüküm veihvânüküm veebnâüküm
elde ettiğiniz mallar akrabalarınız eşleriniz kardeşleriniz oğullarınız

وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ

mine ilâhi ileyküm ehabbe terdavnehâ vemesâkinü kesâdehâ tehşevne veticâratün
Allah size daha sevimliyse hoşunuza giden evler kesada uğramasından korktuğunuz ticaret

وَرَسُولِهِ فِي جِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ

vellâhü ilâhü biemrihî ye'tiye hattâ fi seb ilâhi feterabbeşû vecihâdin verasûlihî
Allah artık Allah'ın emri gelinceye kadar Onun yolunda bekleyin cihad etmekten ve rasulünden

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ

fi mevâtine keşratinv ilâhü lekad neşarakümû lkavme lfâsikin lâ yehdî
birçok savaş alanında Allah size yardım etti günahkârlar topluluğunu hidayete ulaştırmaz

وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا

şeyenv 'anküm felem tûgni keşratüküm e'cebetküm iz veyevme huneynin
hiçbir ancak bunun size faydası olmamıştı sayısal çokluğunuz sizi kendinize güvendirmiş Huneyn günü, bunlardan biridir

وَصَافَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾

müdbirin velleytüm şümme bimâ rahubet lerdu 'aleykümü vedâkat
bozularak arkanıza dönüp gitmişsiniz Sonra da bütün genişliğiyle Yeryüzü size dar gelmişti

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ

veenzele ve'ale lîmû/min ne 'ale rasûlihî seknetehî ilâhü enzele şümme
indirdi de müminlerin üzerine rasulünün üzerine sükûnet veren Allah rahmetini indirdi Sonra

جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

cezâü lkâfirîn vezâlike llezine keferû ve'azzebe lem teravhâ cünüdel
kâfirlerin cezasıdır İşte bu kendisini tanımayanları azaba uğrattı Görmediğiniz ordular

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

rahim	gafûrur	vellâhû	'alâ menyyeşâ/	mim be'di zâlike	llâhû	yetübû	sümme
çok acıyandır	çok bağış-layan	Allah	dilediğine	bunun arkasından	Allah	tövbe nasip eder	Sonra

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا

felâ yekrabû	necesün	lmüşrikûne	innemâ	yâ eyyühâ llez ne âmenû
yaklaşmasınlar	bir pislikten ibarettirler	Müşrikler	ancak	Ey iman edenler!

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمْ

fesevfe yügnükümü	'ayleten	vein hiftüm	be'de 'âmihim hâzâ	lmescide lharâme
sizi zengin eder	yoksulluktan	Eğer korkarsanız	Artık bu yıllarımdan sonra	Mescid-i Haram'a

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ قَاتِلُوا

kâtîlû	hak'm	'alîmün	llâhe	inne	in şâ/	min feğlîhî	llâhû
savaşın	hakimdir	bilendir	Allah	Şüphesiz	dilirse	hazinesinden	Allah

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ

mâ harrame	velâ yüharrimûne	velâ bilyevmi lâhîri	billâhi	llez ne lâ yü/minûne
haram kıldığını	haram kılmayan	ve ahiret gününe	Allah'a	inanmayan

اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

lkitâbe	mine llez ne ütû	dine lhakki	velâ yed nûne	verasûlühû	llâhû
kitap	Kendilerine verilenlerden	hak dini	din edinmeyen kimselerle	ve rasulünün	Allah'ın

حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ

'uzeyruni	lyehûdû	vekâleti	vehûm şâgîrûn	'anyyedinv	lcizyete	yûtû	hattâ
Uzeyr	Yahudiler	dediler	küçülmüş oldukları halde	kendi elleriyle	cizye	verinceye	kadar

ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ

kavlühüm	zâlike	bnü llâh	lmesihu	nneşâra	vekâleti	bnü llâhi
söyledikleri sözlerdir	Bu	Allah'ın oğludur	Mesih	Hristiyanlar da	dediler	Allah'ın oğludur

بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ

llâh	kâtelehümû	min kabî	llez ne keferû	kavle	yügâhîhî	biefvâhîhim
Allah	onları kahretsin	Bunu, daha önceden	inkâr etmiş olanların	sözlerine	benzetiyorlar	onların ağızlarıyla

أَنِّي يُؤْفَكُونَ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا

erbâbenm	veruhbânehüm	ehbârahüm	ittehâzû	yü/fekûn	ennâ
rabler	ve papazlarını	hahamlarını	edindiler	döndürülüyorlar?	Nasıl da

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا

llye'büdû	illâ	vemâ ümirû	velmes'ha bne meryem	min dûni llâhi
ibadet etmekle	yalnızca	emrolunmuşlardı	Meryem oğlu İsa'yı	Allah'ı bırakıp

إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

'ammâ yüşrikûn	sübâneh	kûv	illâ	llâhe	lâ	illâkenvvâhidâ
O, onların ortak koştuklarından	uzaktır	O var	ancak	Başka ilah	yok	tek bir ilaha

27. Sonra bunun arkasından Allah, dilediğine tövbe nasip eder. Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

28. Ey iman edenler! Müşrikler, bir pislikten ibarettirler. Artık bu yıllarımdan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız, Allah dilerse, sizi hazinesinden zengin eder. Şüphesiz Allah, bilendir, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

29. Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve rasulünün haram kıldığını haram kılmayan, hak dini edinmeyen kimselerle, küçülmüş oldukları halde kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın.

30. Yahudiler, "Uzeyr, Allah'ın oğludur" dediler. Hristiyanlar da, "Mesih, Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söyledikleri sözlerdir. Bunu, daha önceden inkâr etmiş olanların sözlerine benzetiyorlar. Allah, onları kahretsin! Nasıl da döndürülüyorlar?

31. Allah'ı bırakıp hahamlarını ve papazlarını, Meryem oğlu İsa'yı rabler edindiler. Oysa onların hepsi yalnızca tek bir ilaha ibadet etmekle emrolunmuşlardı. Başka ilah yok, ancak O var. O, onların ortak koştuklarından uzaktır.

32. Onlar, ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Allah da buna razı olmuyor, sadece nurunu tamamlamak istiyor. Kâfirler, isterlerse, hoşlanmasınlar.

33. O, rasulünü, hidayet ve hak din ile onu bütün dinlere üstün kılmak için gönderendir. Müşrikler, isterlerse, hoşlanmasınlar.

34. Ey iman edenler! Haberiniz olsun ki, hahamlar ve papazlardan birçoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah yoluna girmeyi engellerler. Altını, gümüşü saklayıp Allah yolunda harcamayanlar var ya, işte onları acı veren bir azap ile müjdele.

35. O gün bunların üzeri cehennem ateşiyle kızdırılacak da kendilerinin alınları, böğürleri, sırtları bunlarla dağlanacak. (Onlara, şöyle denilecek:) "Bu, sizin kendiniz için sakladıklarınız, haydi sakladıklarınızı tadın bakalım!"

36. Doğrusu Allah katında, Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısında ayların sayısı, on ikidir, bunlardan dördü, (içinde savaşılmaması) haram olanlardır. Bu, dosdoğru dindir. Bu aylarda kendinize zulmetmeyin, müşrikler sizinle topluca savaştıkları gibi siz de onlarla topluca savaşın. Allah'ın korunanlarla beraber olduğunu bilin.

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ

enyyütimme illâ ilâhü veye/be biefvâhîhim nûra llâhi enyyütfî yür'düne
tamamlamak istiyor sadece Allah da buna razı olmuyor Onlar, ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar

نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۖ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى

billüdâ rasûlehü llezi ersele hüve lkâfirün kerihê velev nûrahü
hidayet rasulünü gönderendir O Kâfirler, isterlerse hoşlanmasınlar velev ki nurunu

وَدِّينَ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۖ

lmüşrikün kerihê velev 'ale ddini küllihî liyüzâhirâhü ved'ni lhakki
Müşrikler, isterlerse hoşlanmasınlar velev ki bütün dinlere onu üstün kılmak için ve hak din ile

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُونَ

leye/külüne verruhbâni mine lehbari keş'ranm inne yâ eyyühâ llez'ne âmenü
yerler ve papazlardan hahamlar birçoğu Haberiniz olsun ki Ey iman edenler!

أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ

vellez'ne yeknizüne 'an seb'li llâhi veyesuddüne bilbâtîli emvâle nnâsi
saklayıp Allah yoluna ve girmeyi engellerler haksızlıkla insanların mallarını

الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۖ

bî'azâbin elim febeşşirhüm fi seb'li llâhi velâ yünfikhûnehâ velfiddate zzehebe
acı veren bir azap ile işte onları müjdele Allah yolunda harcamayanlar var ya gümüşü Altını

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ

cibâhühüm bihâ fetükve fi nâri cehennem 'aleyhâ yühm yevme
kendilerinin alınları bunlarla dağlanacak cehennem ateşiyle bunların üzeri kızdırılacak da O gün

وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لَآنَفْسِكُمْ فَذُوقُوا

fezûkû lienfûsikûm mâ keneztüm hâzâ vezuhûruhüm vecünûbühüm
tadın bakalım sizin kendiniz için sakladıklarınız Bu sırtları böğürleri

مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ۖ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا

šnâ 'aşera şeħran 'inde llâhi 'iddete şşühûri inne mâ küntüm teknizün
on ikidir Allah katında ayların sayısı Doğrusu haydi sakladıklarınızı

فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ

hurum erbe'atün minhâ velerda ssemavâti haleka yevme fi kitâbi llâhi
haram dördü, (içinde savaşılmaması) bunlardan ve yeri gökleri yarattığı günkü Allah'ın yazısında

ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ

lmüşrik'ne vekâtîlû enfûsekûm fiħinne felâ tezlimû dd'nü lkayyimü zâlike
siz de onlarla savaşın kendinize Bu aylarda zulmetmeyin dosdoğru dindir Bu

كَأَفَ كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۖ

me'a lmüttek'in enne llâhe ve'lemü kâffeħ kemâ yûkâtîlûnekûm kâffeten
korunanlarla beraber olduğunu Allah'ın bilin topluca müşrikler sizinle savaştıkları gibi topluca

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا

'âmenv yühillûnehû llez'ne keferû bihi yügallû fi lküfri ziyâdetün nnesiû innemâ
bir yıl onu haram Kâfirler onun-la şaşırtılır inkârcılıkta ileri gitmek tir Ayları geriletme âdeti sadece

وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُؤَاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ

llâh mâ harrame feyühillû llâhû mâ harrame 'iddete liyüvâtîû 'âmel veyüharrimûnehû
Alla-h'ın haram kıldığını helal kılmış olma-tadırlar Allah'ın haram kıldığı (ayların)-sayısına uydurmak için bir yıl da helal kılarlar

زَيْنَ لَهُمْ سَوْءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

lkavme lkâfirin lâ yehdî vellâhû sûü e'mâlihîm lehûm süslenip züyyine
kâfir topluluğu hakka ulaştırmaz Allah Kötü amelleri süslenip kendilerine güzel gös-terildi

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

fi sebili llâhi nfirû lekümü izâ kıle mâ leküm yâ eyyühâ llez'ne âmenû
Allah yolunda savaşa çıkın size denilince Size ne oldu da Ey iman edenler!

أَثَقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ

mine lâhirañ bilhayâti ddünyâ eraditüm ile lerd şşâkıltüm
Yoksa ahiretten vazgeçip değersiz dünya hayatına mı razı oldunuz? yerinize çakılıp kaldınız

فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبُكُمْ

yü'azzîbküm illâ tenfirû illâ kalîl fi lâhirati femâ metâ'u lhayâti ddünyâ
O size azap edecek Eğer toplanıp savaşa çıkmazsanız pek az bir şeydir ahiretin yanında Dünya hayatının zevk ve sefası

عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبَدِّلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ

vellâhû şeyâ velâ tedurrûhû gayraküm kavmen veyestebdil 'azâben efîmenv
Allah'ın zerre kadar Siz Ona zarar veremez-siniz yerinize bir topluluk ve başka getirecektir acı veren bir azap ile

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ

iz ehıracehû llâhû fekad neşarahû illâ tenşurûhû kadir 'alâ külli şeyin
onu çıkardıkları zaman Allah'ın ona yardım ettiğini bili-yorsunuz Eğer siz ona yardım etmezseniz gücü yeter her şeye

الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ

lişahibi yekûlû iz fi lgâri hümâ iz şâniye şneyni llez'ne keferû
o, arkadaşına diyordu O vakit mağaradayken hani ikisi o vakit ki ikinin biriyken inkâr edenler

لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ

'aleyhi sek'netehû llâhû feenzele me'anâ llâhe inne lâ tehzen
onun üzerine sükûnetini Allah indirdi bizimle bera-berdir Allah çünkü Üzü lme

وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا

llez'ne keferû kelimete vece'ale lem teravhâ bicünûdil veeyyedeñû
İnkâr edenlerin sözünü yaptı görmediğiniz ordularla Onu destekledi

السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

hakîm 'azîzün vâllâhû l'ulyâ hiye vekelimetü llâhi ssüflâ
hikmet sahibidir çok güçlüdür Allah en yüksek olandır o Allah'ın sözü en alçak

37. Ayları geriletme âdeti, sadece inkârcılıkta ileri gitmek tir. Kâfirler, onunla şaşırtılır. Allah'ın haram kıldığı (ayların) sayısına uydurmak için onu bir yıl haram, bir yıl da helal kılarlar. Bu şekilde, kendilerince Allah'ın haram kıldığını helal kılmış olmaktadır. Kötü amelleri, süslenip kendilerine güzel gösterildi. Allah, kâfir topluluğu hakka ulaştırmaz.

38. Ey iman edenler! Size ne oldu da size "Allah yolunda savaşa çıkın!" denilince, yerinize çakılıp kaldınız? Yoksa ahiretten vazgeçip değersiz dünya hayatına mı razı oldunuz? Dünya hayatının zevk ve sefası, ahiretin yanında pek az bir şeydir.

39. Eğer toplanıp savaşa çıkmazsanız, O size acı veren bir azap ile azap edecek ve yerinize başka bir topluluk getirecektir. Siz Ona zerre kadar zarar veremezsiniz. Allah'ın her şey gücü yeter.

40. Eğer siz ona yardım etmezseniz, inkâr edenler onu çıkardıkları zaman, ikinin biriyken, hani ikisi de mağaradayken, Allah'ın ona yardım ettiğini biliyorsunuz. O vakit o, arkadaşına "Üzü lme, çünkü Allah bizimle beraberdir!" diyordu. Derken Allah onun üzerine sükûnetini indirdi. Onu, görmediğiniz ordularla destekledi. İnkâr edenlerin sözünü en alçak yaptı. Allah'ın sözü, o en yüksek olanıdır. Allah, çok güçlüdür, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulundur.

41. Sizler ister hafif, isterse de ağır olarak savaşa çıkın, Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad ediniz. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

42. Eğer o, yakın bir ganimet ve normal bir yolculuk olmuş olsaydı, mutlaka sana uyarlardı. Ancak o zorlu mesafe, kendilerine uzak geldi. Bununla beraber yakında "Eğer gücümüz olsaydı, elbette sizinle beraber çıkardık" diye Allah'a yemin edecekler, kendilerini helake sürükleyecekler. Allah, onların kesinlikle yalancı olduklarını bilmektedir.

43. Allah, seni affetti. Neden onlara izin verdin de doğru söyleyenler sana belli oluncaya, yalan söyleyenleri de bilinceye kadar beklemedin?

44. Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihada katılmamak için izin istemezler. Allah, muttakileri bilir.

45. Senden ancak Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, kalpleri şüphe etmekte olan ve şüphelerinde çalkalanıp duranlar izin isterler.

46. Eğer onlar cihada çıkmayı isteselerdi, elbette onun için hazırlık yaparlardı. Ancak Allah, böyle davranmalarını istemedi de onları alı koydu. Onlara, "Oturanlarla beraber oturun!" denildi.

47. Eğer sizinle çıkmış olsalardı, size bozgunculuktan başka bir katkılar olmayacak, sizi sıkıntıya, kargaşaya düşürmeyi isteyerek aranızda koşuşturup duracaklardı. İçinizde onları dinleyecek olanlar vardır. Allah, zalimleri bilir.

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

fi sebîli lâhî veenfûsikûm biemvâllikûm vecâhidû vesikâlenv hîfâfenv infirû
Allah yolunda ve canlarınızla mallarınızla cihad ediniz isterse de ağır olarak Sizler ister hafif savaşa çıkın

ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٤١ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا

veseferan kâsiden 'aradan karîbânv lev kâne in kûntüm te'lemûn lekûm hayrul zâlikûm
ve normal bir yolculuk olmuş yakın bir ganimet Eğer o olsaydı Eğer bilerseniz sizin için daha hayırlıdır bu

لَا تَبْعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدْتَ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةَ وَسِيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا

levi steta'nâ billâhî veseyehlifûne şşükkañ 'aleyhimû be'udet velâkim lettebe'ûke
Bununla beraber yakında Allah'a yemin edecekler o zorlu mesafe kendilerine uzak geldi Ancak mutlaka sana uyarlardı

لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ٤٢

lekâzibûn innehûm ye'lemû vellâhû enfusehûm yühlikûne me'akûm leharacnâ
yalancı olduklarını onların kesinlikle bilmektedir Allah kendilerini helake sürükleyecekler sizinle beraber elbette çıkardık

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ

vete'leme llezine şadekû leke yetebeyyene hattâ lekûm ezinte lime 'ank llâhû 'afâ
bilinceye doğru söyleyenler sana belli oluncaya kadar beklemedin? onlara izin verdin de Neden seni Allah affetti

الْكَاذِبِينَ ٤٣ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

velyevmi lâhîri billâhî llezine yû/minûne lâ yeste/zinûke lkâzibîn
ve ahiret gününe Allah'a iman edenler izin istemezler yalan söyleyenleri de

أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ٤٤ إِنَّمَا

innemâ bilmüttekîn 'alimûm vellâhû veenfûsilîhim biemvâlihim ennyüccâhidû
ancak muttakileri bilir Allah ve canlarıyla mallarıyla cihada katılmamak için

يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَازْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ

kulûbühûm vertâbet velyevmi lâhîri billâhî llezine lâ yû/minûne yeste/zinûke
kalpleri şüphe etmekte olan ve ahiret gününe Allah'a iman etmeyen Senden izin isterler

فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ٤٥ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً

'uddetenv lekû lee'addû lbhurûce velev erâdû yeteraddedûn fehûm fi raybiñhim
bir onun için elbette hazırlık yaparlardı cihada çıkmayı Eğer onlar isteselerdi çalkalanıp duranlar ve şüphelerinde

وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ٤٦

me'a lkâ'idîn k'udû vek le feşebbetahûm mbi'âşeñhûm llâhû kerîfe velâkin
Onlara, Oturanlarla beraber oturun denildi onları alı koydu böyle davranmalarını Allah istemedi de Ancak

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعِفُوا خِلَالَكُمْ

hîlâlekûm veleevdâ'û habâlenv illâ mâ zâdûkûm fikûm lev haracû
aranızda koşuşturup duracaklardı bozgunculuktan başka size bir katkılar olmayacak sizinle Eğer çıkmış olsalardı

يَبْغُونَكُمْ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ٤٧

bizzâlimîn 'alimûm vellâhû lekûm semmâ'ûne vefikûm ifitneñ yebgûnekûmû
zalimleri bilir Allah onları dinleyecek olanlar içinizde vardır sıkıntıya, kargaşaya düşürmeyi sizi isteyerek

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ

lhakku	câe	hattâ	lûmûra	leke	vekallebû	min kablû	lfitnete	lekadi bteğavû
hak	geldi	sonunda	türlü işler	sana	çevirdiler	daha önce	argaşayı	Gerçekten bunlarçıkarmak istediler

وَزَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ۖ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي

li	/zel	menyyekûlû	veminhûm	kârihûn	vehûm	emru lâhi	vezahera
Aman bana	izin ver	diyen de	içlerinde var	(dini) istemedikleri halde (onu görünüşte kabul ettiler)	Onlar	Allah'ın emri	yerini buldu

وَلَا تَفْتِنِّي إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

bilkâfirin	lemüh tatûm	cehenneme	veinne	sekatû	fî ifitneti	elâ	velâ teftinnî
kâfirleri	kuşatıp kaplar	cehennem	Şüphesiz	asıl kendileri düştüler	derde	Bilmiş ol ki	başımı derde sokma

ۖ إِنَّ تَصَبُّكَ حَسَنَةٌ تَسُؤُهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا

kad ehaznâ	yekûlû	müşibetuny	vein tûşibke	tesû/ hûm	hasenetûn	in tûşibke
almıştık	derler	bir kötülük	Yok, sana gelirse	bu onları üzüntüye sokar	güzel bir şey	Sana gelirse

أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ۖ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا

illâ	lenyyüşibenâ	kul	vehûm ferihûn	veyetevellev	min kablû	emranâ
dışın-da	Bizim başımıza asla bir şey gelmez	De ki	sevine sevine	dönüp giderler	Biz, önceden	tedbirimizi

مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلِينَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

lmû/minûn	felyetevekkeli	ve'ale lâhi	mevlânâ	hûve	lenâ	llâhû	mâ ketebe
Müminler	tevekkül etsinler	yalnızca Allah'a	bizim koruyucumuzdur	O	bizim için	Allah'ın	takdir ettiğinin

ۖ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ

neterabbeşu	venehnû	ihde lhusneyeyn	illâ	binâ	hel terabbeşûne	kul
bekliyoruz	Biz ise	iki güzellikten birinin	ancak	Siz, bizim başımıza	gelmesini beklersiniz	De ki

بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا

feterabbeşû	bieydinâ	ev	min 'indihi	bi'azâbinm	llâhû	enyyüşibekûmû	bikûm
Bekleyin	bizim ellerimizle veya	kendi katından	bir azap	Allah'ın	size indirmesini	size	

إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبَّصُونَ ۖ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ

lenyyütekabbele	ev kerhel	tav'an	enfikû	kul	müterabbişûn	me'akûm	innâ
hiçbir zaman kabul edilmeyecektir	isterse de gönülsüz	İster iste-yerek	infak edin	De ki	bekliyoruz	sizinle beraber	biz de

مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ۖ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ

en tükbele	mene'alfûm	vemâ	küntüm kavmen fâşikin	innekülüm	minkûm
kabul edilmesini	engelleyen	şey	yoldan çıkmış bir topluluksunuz	Çünkü siz	yaptığınız yardımlar sizden

مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ

velâ ye/tüne	vebirasûlihî	billâhi	keferû	ennehûm	illâ	nefeâtühûm	minhûm
gelmektedirler	ve rasulünü	Allah'ı	inkâr ettiler	Bunlar	yalnızca şudur	yardımlarının	Kendilerinin

الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ۖ

vehûm kârihûn	illâ	velâ yünfikûne	vehûm küselâ	illâ	şşalâte
istemeye istemeye vermektedirler	ancak	infak ettiklerini de	üşene üşene	ancak	namaza

48. Gerçekten bunlar, kargaşayı daha önce çıkarmak istediler, sana türlü işler çevirdiler, sonunda, hak geldi, Allah'ın emri yerini buldu. Onlar, (dini) istemedikleri halde (onu görünüşte kabul ettiler).

49. İçlerinde, "Aman bana izin ver, başımı derde sokma!" diyen de var. Bilmiş ol ki, derde asıl kendileri düştüler. Şüphesiz cehennem kâfirleri kuşatıp kaplar.

50. Sana güzel bir şey gelirse, bu onları üzüntüye sokar. Yok, sana bir kötülük gelirse, "Biz, önceden tedbirimizi almıştık!" derler, sevine sevi-ne dönüp giderler.

51. De ki: "Bizim başımızda, Allah'ın bizim için takdir ettiğinin dışında asla bir şey gelmez. O, bizim koruyucumuzdur. Müminler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler."

52. De ki: "Siz, bizim başımıza ancak iki güzellikten birinin gelmesini beklersiniz. Biz ise, size Allah'ın kendi katından veya bizim ellerimizle size bir azap indirmesini bekliyoruz. Bekleyin, biz de sizinle beraber bekliyoruz."

53. De ki: "İster isteye-rek, isterse de gönülsüz infak edin, yaptığınız yardımlar sizden hiçbir zaman kabul edilmeyecektir. Çünkü siz, yoldan çıkmış bir topluluksunuz."

54. Kendilerinin yardımlarının kabul edilmesini engelleyen şey, sebep yalnızca şudur: Bunlar, Allah'ı ve rasulünü inkâr ettiler, namaza ancak üşene üşene gelmektedirler, infak ettiklerini de ancak istemeye istemeye vermektedirler.

55. Sakın onların malları ve çocukları, seni imrendirmesin. Ancak Allah, onlara bunlarla şu değersiz dünya hayatında azap etmek ve kâfir olarak canlarının çıkmasını istemektedir.

56. Kesinlikle sizden olduklarına dair Allah'a yemin de ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri patlayan bir topluluktur.

57. Eğer sığınacak bir yer veya barınacak mağaralar veya sokulacak bir delik bulsalar, koş koşu oraya giderlerdi.

58. İçlerinde sadakaların dağıtılması konusunda sana imalı söz söyleyenler vardır. Çünkü ondan kendilerine verilmişse, memnun olurlar, ondan bir şey verilmezse, hemen kızarlardı.

59. Ne olurdu bunlar Allah ve rasulünün kendilerine verdiklerine razı olsaydılar da şöyle deseydiler: "Bize Allah yeter, Allah, bize hazinesinden yine verir, rasulü de verir. Şüphesiz biz, Allah'ı arzulayanlarız."

60. Zekât, ancak şunların hakkıdır: Fakirler, yoksullar, onunla görevli olanlar, kalpleri İslam'a ısındırılmakta olanlar, köleler, borçlular, Allah yolundakiler, yolcular. Bu, Allah tarafından kesin olarak böyle farz kılındı. Allah, her şeyi bilendir, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

61. Onların içinde peygamberi incitenler vardır. Onun hakkında, "O, her söyleneni dinleyen bir kulaktır!" diyorlar. De ki: "O, sizin için bir hayır kulağıdır. O, Allah'a inanır, müminlere inanır, sizin iman edenleriniz için bir rahmettir. Allah'ın rasulünü incitenler var ya, onlar için acı veren bir azap vardır.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا

bihâ	liyü'azzibehüm	ilâhü	yürdü	innemâ	velâ evlâdühüm	emvâlühüm	felâ tucibke
bunlarla	onlara azap etmek	Allah	istemektedir	Ancak	ve çocukları	Sakın onların malları	seni imrendirmesin

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ

billâhi	veyehlifüne	vehüm kâfirün	enfüsühüm	vetezheka	fî hayatî ddünyâ
Allah'a	yemin de ederler	ve kâfir olarak	canlarının	çıkmasını	şu değersiz dünya hayatında

إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ لَوْ يَجِدُونَ

lev yecidüne	kavmünyefrakün	velâkinnehüm	minküm	hüm	venâ	leminküm	innehüm
Eğer bulsalar	ödleri patlayan bir topluluktur	Ancak onlar	sizden	Oysa onlar	değildirler	sizden olduklarına dair	Kesinlikle

مَلْجَأًا أَوْ مَعَارَاتٍ أَوْ مُدْخَلًا لَوْ لَوَْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ وَمِنْهُمْ

veminhüm	vehüm yecmehün	ileyhi	levellev	müddehalel	ev	megârâtin	ev	melceen
İçlerinde vardır	koşa koşa	oraya	giderlerdi	sokulacak bir delik	veya	barınacak mağaralar	veya	sığınacak bir yer

مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا

minhâ	veillem yü'tav	radû	minhâ	fein ü'tû	fî ssadekât	menyeymizüke
ondan	bir şey verilmezse	memnun olurlar	Çünkü ondan	kendilerine verilmişse	sadakaların dağıtılması konusunda	sana imalı söz söyleyenler

إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَيْهِمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا

vekalû	verasûlühü	ilâhü	mâ âtaihümü	radû	velev ennehüm	izâ hüm yeshatün
şöyle deseydiler	ve rasulünün	Allah	kendilerine verdiklerine	razı olsaydılar da	Ne olurdu bunlar	hemen kızarlardı

حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

râgibün	ilâ ilâhi	innâ	verasûlühü	min feğlihî	ilâhü	seyü'tinâ	ilâhü	hasbünâ
arzulayanlarız	Allah'ı	Şüphesiz biz	rasulü de verir	hazinesinden	Allah	bize yine verir	Allah	Bize yeter

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ

velmüellefeti kulûbühüm	'aleyhâ	vel'âmilîne	velmesâkini	illükarâi	ssadekâtü	innemâ
kalpleri İslam'a ısındırılmakta olanlar	onunla	görevli olanlar	yoksullar	Fakirler	Zekât	ancak

وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً

feridatenm	vebni ssebil	vefi sebli ilâhi	velgârimine	vefi rikâbi
kesin olarak böyle farz kılındı	yolcular	Allah yolundakiler	borçlular	köleler

مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ

veyekülüne	nnebiyye	llezine yü'zûne	veminhümü	hakim	'alimün	vellâhü	mine ilâh
diyorlar	peygamberi	incitenler	Onların içinde vardır	hikmet sahibidir	her şeyi bilendir	Allah	Allah tarafından

هُوَ أَذُنٌ قُلٌ أَذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ

verahmetül	lilmü/minine	veyü/minü	billâhi	yü/minü	leküm	üzünü hayril	kul	üzün	küve
bir rahmettir	müminlere	inanır	O, Allah'a	inanır	O, sizin için	bir hayır kulağıdır	De ki	bir kulağıdır	O

لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

'azâbün elim	lekhüm	rasüle ilâhi	vellezine yü'zûne	minküm	lillezine âmenû
acı veren bir azap	onlar için vardır	Allah'ın rasulünü	incitenler var ya	sizin	iman edenleriniz için

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ

enyyürdühü ehakku verasülühü vellâhü liyürdüküm leküm billâhi yehlifüne
hoşnut etmeleri daha doğrudur ve rasulünü öncelikle Allah sizi hoşnut etmek için Size Allah'a yemin ederler

إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

verasülehu ilâhe yühâdidi meny ennehü elem ye'lemü in kânü mü/minin
ve rasulüne Allah'a karşı çıkarsa Kim Onlar, şunu bilmediler mi Eğer bunlar mümin iseler

فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ يَحْذَرُ

yehzeru lhizyü l'azim zâlike fihâ hâliden nâra ceñenneme lehu feenne
çekinirler büyük bir rezilliktir İşte bu içinde ebedi kalacağı cehennem ateşi ona muhak-
k ki

الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ

kuli bimâ fi kulûbihim tünebbiühüm sûratün 'aleyhim en tünezele lmünâfiküne
De ki kalplerindekileri kendilerine haber verecek bir sûrenin tepelerine inmesinden Münafıklar

اسْتَهْزُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ

leyekülünne velein seeltehüm mâ tehzerün mübricünm ilâhe inne stehzü/derler
Eğer sen onlara soracak olursan sizin o çekindiklerinizi meydana çıkaracaktır Allah Çünkü Eğlenin bakalım

إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ

küntüm testehziün verasülühü ve'yâtihü billâhi e kul venel'ab künnâ neñûdu innemâ
Siz alay ediyordunuz ve rasulüyle ayetleriyle Allah'la mi De ki şakalaşıyorduk Biz lafa dalmış sırf

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ

minküm 'an tâifetim in ne'fü be'de imânüküm kad kefertüm lâ te'tezirü
İçinizden bir kısmını affedersek iman ettiğinizi söyledikten sonra inkârınızı açığa vurdunuz Boşuna mazeret uydurmayın

نُعَذِّبُ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ أَلْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ

velmünâfikâtü elmünâfiküne biennehüm kânü mücrimîn tâifetem nü'azzib
kadınları da Münafıkların erkekleri de günah işlemedeki ısrarlarından dolayı bir kısma azap ede-
ceğiz

بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ

'ani lme'rûfi veyen'hevne bilmünkeri ye/mürüne be'ğufüm mim be'ğ
iyi ve güzel olanı yasaklarlar Kötü ve çirkini emrederler birbirlerinin aynısıdır

وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

kümü lfâsikün lmünâfiküne inne fenesiyehüm ilâhe nesû veyekbiğüne eydiyehüm
yoldan çıkanların ta kendileridir münafıklar Muhak- kak ki Allah da onları unutmuştur Onları Allah'ı unutmuş cimrilik ederler

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ

nâra ceñenneme velküffâra velmünâfikâti lmünâfiküne ilâhü ve'ade
cehennem ateşini kâfirlere ve kadınlara münafıkların erkeklerine Allah vaat etti

خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

'azâbümmükim velehüm ilâh velle'anehümü hasbühüm hiye fihâ hâlidine
süreklili olan bir azap Onlar için vardır Allah onları rahmetinden uzaklaştırdı onlara yeter O içinde ebedi olarak kalmak üzere

62. Size, sizi hoşnut etmek için Allah'a yemin ederler. Eğer bunlar mümin iseler, öncelikle Allah ve rasulünü hoşnut etmeleri daha doğrudur.

63. Onlar, şunu bilmediler mi: Kim Allah'a ve rasulüne karşı çıkarsa muhakkak ki ona içinde ebedi kalacağı cehennem ateşi vardır. İşte bu, büyük bir rezilliktir.

64. Münafıklar, kendilerine kalplerindekileri haber verecek bir sûrenin tepelerine inmesinden çekinirler. De ki: "Eğlenin bakalım! Çünkü Allah sizin o çekindiklerinizi meydana çıkaracaktır."

65. Eğer sen onlara soracak olursan, "Biz sırf lafa dalmış, şakalaşıyorduk!" derler. De ki: "Siz, Allah'la, ayetleriyle ve rasulüyle mi alay ediyordunuz?"

66. Boşuna mazeret uydurmayın, iman ettiğinizi söyledikten sonra, inkârınızı açığa vurdunuz. İçinizden bir kısmını affedersek, bir kısmına günah işlemedeki ısrarlarından dolayı azap edeceğiz.

67. Münafıkların erkekleri de, kadınları da birbirlerinin aynısıdır. Kötü ve çirkini emrederler, iyi ve güzel olanı yasaklar, cimrilik ederler. Onlar Allah'ı unutmuş, Allah da onları unutmuştur. Muhakkak ki münafıklar, yoldan çıkanların ta kendileridir.

68. Allah, münafıkların erkeklerine ve kadınlarına, kâfirlere içinde ebedi olarak kalmak üzere cehennem ateşini vaat etti. O, onlara yeter. Allah, onları rahmetinden uzaklaştırdı. Onlar için süreklili olan bir azap vardır.

69. Sizden öncekiler, kuvvet bakımından sizden daha güçlü, mal mülk, çoluk çocuk bakımından da daha çoktular. Dünya hayatından kendi paylarına düşenle zevk ve sefa sürmeye bakmışlardı. Sizden öncekiler kendi paylarına düşenle nasıl zevk ve sefa sürmek istedilerse, siz de kendi payınıza düşenle zevk ve sefa sürmeye baktınız. Siz de onların batağa dalıp saplanması gibi saplanıp kaldınız. Onların dünya ve ahirette yaptıkları boş gitti. Onlar, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

70. Onlara, kendilerinden öncekilerin, Nuh halkının, Âd'ın, Semûd'un, İbrahim'in halkının, Medyenlilerin, Lût halkının haberi gelmedi mi? Onlara, peygamberleri hep mucizelerle gelmişlerdi. Allah, onlara zulmetmiş değildi, ancak onlar kendilerine zulmediyorlardı.

71. Erkek kadın bütün müminler, birbirlerinin koruyucularıdır. İyi ve güzel olanı emreder, kötü ve çirkin olanı ise yasaklarlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler, Allah ve rasulüne itaat ederler. Allah, işte bunlara merhamet edecektir. Çünkü Allah, çok güçlüdür, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

72. Allah, müminlerin erkeğine, kadınına içlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetler, adn cennetlerinde hoş meskenler vaat etti. Allah'ın hoşnutluğu ise, hepsinden büyüktür. İşte bu, büyük kurtuluştur.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكَثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا

eevlâdâ çoluk çocuk bakımından da	emvelenv mal mülk	veeksera daha çoktular	kuvetenv kuvvet bakımından	minküm sizden	kânû eşedde daha güçlü	kellezine min kabliküm Sizden öncekiler
--------------------------------------	----------------------	---------------------------	-------------------------------	------------------	---------------------------	--

فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَع

keme stemte'a nasil zevk ve sefa sürmek istedilerse	bihalâkiküm siz de kendi payınıza düşenle	festemte'tüm zevk ve sefa sürmeye baktınız	bihalâkihim Dünya hayatından kendi paylarına düşenle	festemte'û zevk ve sefa sürmeye bakmışlardı
--	--	---	---	--

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ

habitat boşa gitti	ûlâike Onların	kellezî hâdû Siz de onların batağa dalıp saplanması gibi	vehudtüm saplanıp kaldınız	bihalâkihim kendi paylarına düşenle	llezine min kabliküm Sizden öncekiler
-----------------------	-------------------	---	-------------------------------	--	--

أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ أَلَمْ يَأْتِهِمْ

elem ye/tihim Onlara gelmedi mi?	lhâsirûn hüsrana uğrayanların ta kendileridirler	veûlâike hüümü Onlar	velâhira ve ahirette	fî ddünyâ dünya	e'mâlühüm yaptıkları
-------------------------------------	---	-------------------------	-------------------------	--------------------	-------------------------

نَبَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ

veqavmi ibrahime İbrahim'in halkının	vešemûde Semûd'un	ve'âdinv Âd'ın	kavmi nühinv Nuh halkının	llezine min kablihim kendilerinden öncekilerin	nebeû haberi
---	----------------------	-------------------	------------------------------	---	-----------------

وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُنَّ رُسُلُهُنَّ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ

llâhü Allah	femâ kâne değildi	bilbeyyinât hep mucizelerle	rusulühüm peygamberleri	etethüm Onlara gelmişlerdi	velmü/tefikât Lût halkının	veeshâbi medyene Medyenlilerin
----------------	----------------------	--------------------------------	----------------------------	-------------------------------	-------------------------------	-----------------------------------

لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ

velmü/minâtü kadın bütün müminler	velmü/minûne Erkek	yezlimûn zulmediyorlardı	enfusehüm kendilerine	kânû idiler	velâkin ancak onlar	liyezlimehüm onlara zulmetmiş
--------------------------------------	-----------------------	-----------------------------	--------------------------	----------------	------------------------	----------------------------------

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

'ani lmünkeri kötü ve çirkin olanı ise	veyenhevene yasaklarlar	bilme'rûfi iyi ve güzel olanı	ye/mürûne emreder	be'guhüm evliyâü be'd birbirlerinin koruyucularıdır
---	----------------------------	----------------------------------	----------------------	--

وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ

ûlâike işte bunlara	verasülehi ve rasulüne	llâhe Allah	veyüt'üne itaat ederler	zzekâte zekâtı	veyü/tüne verirler	şşalâte namazı	veyükimûne dosdoğru kılarlar
------------------------	---------------------------	----------------	----------------------------	-------------------	-----------------------	-------------------	---------------------------------

سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

velmü/minâtî kadınına	lmü/minne müminlerin erkeğine	llâhü Allah	ve'ade vaat etti	hakim hakimdir	'az'zün çok güçlüdür	llâhe inne Allah Çünkü Allah	seyerhamühüm merhamet edecektir
--------------------------	----------------------------------	----------------	---------------------	-------------------	-------------------------	---------------------------------	------------------------------------

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً

vemesâkine tayyibeten hoş meskenler	filhâ içlerinde	hâlid'ine ebedi kalacakları	lenhâru ırmaklar	min tehtihe altından	tecri akan	cennâtin cennetler
--	--------------------	--------------------------------	---------------------	-------------------------	---------------	-----------------------

فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

lfevzü l'azim büyük kurtuluştur	z'like hüve İşte bu	ekber hepsinden büyüktür	mine llâhi Allah'ın	verigvânünm hoşnutluğu ise	fî cennâti 'adn adn cennetlerinde
------------------------------------	------------------------	-----------------------------	------------------------	-------------------------------	--------------------------------------

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ

veme/vâhûm 'aleyhim vâglüz velmünâfikine lküffâra câhidi yâ eyyühe nnebiyyü
Onların varacakları yer onlara karşı sert davran münâfıklarla Kâfirlerle cihad et Ey şanlı peygamber!

جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۚ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ

kellmete lküfri kâlû velekad mâ kâlû billâhi yehlifüne lmeşir vebi/se cehennem
onlar o küfür, inkâr sözünü söylediler Yemin olsun ki Söylemedikleri-ne dair Allah'a yemin ediyorlar bir dönüş yeridir O, ne kötü cehennemdir

وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أَوَّاهٌ بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا

illâ vemâ nekamû bimâ lem yenâlû veheemmû be'de islâmihim vekeferû
başka Hâlbuki intikam almaya kalkışmaları için Başaramayacakları ulaşamayacakları bir şeye kalkıştılar İslâm'a geldikten sonra yine kâfirlik ettiler

أَنْ أَغْنِيَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْ خَيْرًا لَّهُمْ

leñüm hayrâl yekû feinyyetûbû min fedliñ verasûlühû llâhû en egnâhümû
haklarında daha hayırlı olur Eğer tövbe ederlerse ihsan ve ikramından rasulüyle Allah'ın kendilerini zenginleştirmiş olmasından

وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ

venâ leñüm velâhirañ fî ddünyâ 'azâben elimen llâhû yû'azzibhümû veinyyetevellev
onların ne olur ve ahirette dünya acı veren bir azap ile Allah onları cezalandırır Yok, eğer yan çizerlerse

فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيِّ وَلَا نَصِيرٌ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لِنِ اتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ

min fedliñ lein âtânâ llâhe men 'âhede veminhüm neşir velâ minvveliyyni fî lerdî
ihsan ve ikramından Eğer bize sunarsa Allah'a söyle söz verenler de Onlardan vardır bir yardımcı ne de bir koruyucusu Yeryüzünde

لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ۚ فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ

behilû biñî min fedliñ felemmâ âtâhüm mine şşâlihîn velenekûnenne lenesşaddekanne
cimrilik edip Allah, ihsan ve ikramından onlara istediklerini verince iyilerden olacağız muhakkak ondan sadaka vereceğiz

وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۚ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ

ilâ yevmi yelqavneñû fî kulûbihim nifâkan fee'kabeñüm mü'ridûn vekûm vetevellev
kıyamet gününe kadar sürecek O da bu fiillerinin sonucu olarak kalplerine münâfıklığı yerleştirdi yan çizip duruyorlardı Zaten onlar yüz çevirdiler

بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۚ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

enne llâhe elem ye'lemû vebimâ kânû yekzibûn mâ ve'adûhû llâhe bimâ ehlefû
Allah'ın bilmediler mi? ve yalan söylemeyi adet edindikleri için verdikleri Allah'a sözü tutmadıkları

يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۚ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ

ellezîne yelmizûne 'allâmû lguñub veenne llâhe venecvâñhüm sirrahüm ye'lemû
başka türlü laf atarak bilinmeyen, görünmeyen âlemlerin yegâne bilicisi olduğunu Allah'ın fısıltılarını da sırlarını da bildiğini

الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا

illâ vellezîne lâ yecidûne fî şşadekâtî mine lmü/minne lmüttavi'ine
başkasını bulamayanlara sadaka müminlere bir türlü Gönülden bağışında bulunan

جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ

'azâbün elim veleñüm minhüm llâhû señira minhüm feyesharûne cühdeñüm
acı veren bir azap Bir de onlara vardır işte onlar Allah maskaraya çevirecektir bunlarla eğlenenler var ya güçlerinin yettiğinden

73. Ey şanlı peygamber! Kâfirlerle, münâfıklarla cihad et, onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer, cehennemdir. O, ne kötü bir dönüş yeridir!

74. Söylemediklerine dair Allah'a yemin ediyorlar. Yemin olsun ki, onlar o küfür, inkâr sözünü söylediler. İslâm'a geldikten sonra yine kâfirlik ettiler. Başaramayacakları, ulaşamayacakları bir şeye kalkıştılar. Hâlbuki intikam almaya kalkışmaları için, kendilerini Allah'ın, rasulüyle ihsan ve ikramından zenginleştirmiş olmasından başka bir sebep de yoktu. Eğer tövbe ederlerse, bu, haklarında daha hayırlı olur. Yok, eğer yan çizerlerse, Allah onları dünya ve ahirette acı veren bir azap ile cezalandırır. Yeryüzünde onların ne bir koruyucusu, ne de bir yardımcısı olur.

75. Onlardan Allah'a söyle söz verenler de vardır: "Eğer bize ihsan ve ikramından sunarsa, muhakkak ondan sadaka vereceğiz, iyilerden olacağız."

76. Allah, ihsan ve ikramından onlara istediklerini verince, cimrilik edip yüz çevirdiler. Zaten onlar, yan çizip duruyorlardı.

77. Allah'a verdikleri sözü tutmadıkları ve yalan söylemeyi adet edindikleri için, O da bu fiillerinin sonucu olarak kalplerine kıyamet gününe kadar sürecek münâfıklığı yerleştirdi.

78. Allah'ın sırlarını da, fısıltılarını da bildiğini, Allah'ın bilinmeyen, görünmeyen âlemlerin yegâne bilicisi olduğunu bilmediler mi?

79. Gönülden sadaka bağışında bulunan müminlere bir türlü, güçlerinin yettiğinden başkasını bulamayanlara başka türlü laf atarak bunlarla eğlenenler var ya, Allah işte onları maskaraya çevirecektir. Bir de onlara acı veren bir azap vardır.

80. Onlar için ister bağışlanma dile, ister dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de Allah, onları bağışlamayacaktır. Bu, onların Allah'ı ve rasulünü inkâr etmeleri sebebiyledir. Allah, yoldan çıkmışlar güruhunu doğru yola ulaştırmaz.

81. Allah'ın rasulüne karşı çıkıp (savaşa) katılmayanlar, oturup kalmalarına sevindiler. Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad etmekten hoşlanmadılar, "Bu sıcakta savaşa çıkmayın!" dediler. De ki: "Cehennem ateşi, daha sıcaktır." Keşke bilselerdi!

82. Artık kazandıkları günahın cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar.

83. Allah, seni onlardan bir grubun yanına döndürür de, başka bir cihada çıkmak için izin isterlerse, (onlara) "Artık siz benimle birlikte sonsuza dek (savaşa) çıkmayacaksınız. Benimle birlikte hiçbir düşmanla çarpışmayacaksınız. Siz başta oturup kalmayı arzu ettiniz, şimdi de geri kalanlarla birlikte oturun!" de.

84. İçlerinden biri öldüğünde onun (cenaze) namazını kesinlikle kılma, mezarı başında da durma. Çünkü onlar, Allah ve rasulünü tanımadılar, kâfir olarak can verdiler.

85. Sakın onların malları ve çocukları, seni imrendirmesin. Allah, onlara bunlarla ancak dünyada azap etmek ve kâfir olarak canlarının çıkmasını istemektedir.

86. Allah'a iman edin, rasulüyle birlikte cihad edin diye bir sûre indirildiğinde içlerinde servet sahibi olanlar senden izin istedikiler, "Bırak bizi, oturanlarla beraber olalım!" dediler.

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ

felenyyegfira seb'ine merraten lehüm in testegfir lehüm ev lâ testegfir lehüm isteğfir
bağışlamayacaktır yetmiş kere Onlar için bağışlanma dilesen de onlar için ister dileme Onlar için ister bağışlanma dile

اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

lkavme lfâsikîn lâ yehdî vellâhü verasûlihî billâhî keferû biennehüm zâlike lehüm lâhü
yoldan çıkmışlar güruhunu doğru yola ulaştırmaz Allah ve rasulünü Allah'ı inkâr etmeleri onlar sebebiyledir Bu onları Allah

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا

enyyücâhidû vekerihû bilâfe rasûli lâhî bimek'adîhim imühâllefûne ferihâ
cihad etmekten hoşlanmadılar Allah'ın rasulüne karşı çıkıp oturup kalmalarına (savaşa) katılmayanlar sevindiler

بَأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ

nâru ceħennemey kul fi lharr lâ tenfirû veķâlû fi sebîli lâhî veenfûsiħim biemvâliħim
Cehennem ateşi De ki Bu sıcakta savaşa çıkmayın dediler Allah yolunda canlarıyla mallarıyla

أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً

cezâem keşirâ velyebkû ķalilenv felyedħakû lev kânû yefķahûn eşeddû harrâ
cezası olarak çok ağlasınlar az gülsünler Keşke bilselerdi! daha sıcaktır

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ

feste/zenûke minħüm ilâ tâifetinm lâhü feirrace'ake bimâ kânû yeksibûn
izin isterlerse onlardan bir grubun yanına de Allah seni döndürür Artık kazandıkları günahın

لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ

rağtüm inneküm 'adûvvâ me'ye velen tükâtîlû lebedenv me'ye len teħrucû feķul lilħuruci
arzu ettiniz Siz hiçbir düşmanla Benimle birlikte çarpışmayacaksınız sonsuza dek benimle birlikte (savaşa) çıkmayacaksınız de başka bir cihada çıkmak için

بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ

mâte minħüm 'alâ eħadinm velâ tüşalli me'a lħâlifîn feķ'udû evvele merratin bilķu'ûdi
öldüğünde İçlerinden biri onun (cenaze) namazını kılma şimdi de geri kalanlarla birlikte oturun başta oturup kalmayı

أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

vehüm fâsikûn vemâtû verasûlihî biliâhî keferû inneħüm 'alâ ķabriħ velâ teķum'ebedenv
kâfir olarak can verdiler ve rasulünü Allah tanımadılar Çünkü onlar mezarı başında da durma kesinlikle

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا

fi ddünyâ biħâ enyyü'azzibeħüm lâhü yürdü innemâ veevlâdühüm emvâlühüm velâ tû'cibke
dünyada bunlarla onlara azap etmek Allah istemektedir ancak ve çocukları Sakın onların malları seni imrendirmesin

وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ وَإِذَا أَنْزِلْتَ سُورَةَ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا

vecâhidû billâhî aminû en sûratûn veiżâ ünzilet vehüm ķâfirûn enfûsühüm vetezħeķa
cihad edin Allah'a iman edin diye bir sûre indirildiğinde ve kâfir olarak canlarının çıkmasını

مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ

me'a lķâ'idîn nekûnm zernâ veķâlû minħüm ûlû ttaṭvli ste/zeneke me'a rasûlihî
oturanlarla beraber olalım Bırak bizi dediler içlerinde servet sahibi olanlar senden izin istedikiler rasulüyle birlikte

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

fehûm lâ yefkahûn 'alâ kulûbihim vetubî'a me'a lhavâlifî bienyyekûnû ragû
Artık anlayamazlar kalplerine mühür vuruldu Kadınlarla beraber olmaya razı oldular

لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

veenfüsihim biemvâlihîm câhedû me'ahû vellezîne âmenû rrasûlû lâkini
canlarıyla mallarıyla cihad ettiler me'ahû beraberindeki ve iman edenler peygamber Ancak

وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ

cennâtin lehûm illâhû e'adde lmüflîhûn veûlâike hümmü lhayrâtû veûlâike lehûmü
cennetler onlara Allah hazırladı kurtuluşa erenlerdir İşte bunlar bütün hayırlar İşte bunlar içindir

تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

lfevzü l'azîm zâlike fi'hâ hâlidîne lenhâru min tehti'â tecrî
büyük kazançtır İşte bu içlerinde ebedi kalacakları ırmaklar altından akan

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ

llâhe llezîne kezebû ve'ka'ade lehûm liyü/zene mine le'râbi lmü'azzirûne vecâe
Allah'a yalan söyleyenler de oturdular kendilerine izin verilsin diye Bedevilerden özur bahane edenler geldiler

وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ

leyse 'azâbün elim minhûm llezîne keferû seyüşbü verasûle'h
yoktur acı veren bir azap Muhakkak bunların kâfir olanlarına isabet edecektir ve rasulüne

عَلَى الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ

mâ yünfi'ûne velâ 'ale llezîne lâ yecidûne velâ 'ale lmerdâ 'ale ddu'afâl
harcayacak bir şeyi bulamayanlara (cihada katılmadıklarından dolayı) hastalara zayıflara

حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ

vellâhû min sebîl 'ale lmühsinîne mâ verasûli'h lillâhi izâ neşahû haracûn
Allah sorumlu tutmak için iyilik edenleri de yoktur ve rasulü için Allah nasihat ettikleri takdirde bir günah

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ

lâ ecidû kulte litehmilehûm izâ mâ etevke velâ 'ale llezîne rahim gafûrur
bulamıyorum dediklerine de kendilerini donatıp cihada gönderesin diye sana geldikleri zaman bir sorumluluk yoktur çok acıyandır çok bağışlayan

مَا أَحْمَلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَيْنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا

ellâ yecidû hazenen tefîdu mine ddem'i vee'yünühûm tevellev mâ ehmilüküm 'aleyfi
bulamadıkları için hüznlerinden yaş döke döke gözleri döndüler Sizi donatacak bir şey

مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا

ragû vehûm egniyâ/ 'ale llezîne yeste/zinûneke ssebîlû innemâ mâ yünfi'ûn
razı oldular zengin oldukları halde senden izin isteyenlerdir Sorumlu tutulacak olanlar ancak Onlar bu konuda sarf edecek bir şey

بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

fehûm lâ ye'lemûn 'alâ kulûbihim illâhû vetabe'a me'a lhavâlifî bienyyekûnû
Artık başlarına geleceği bilmezler kalplerine Allah mühür vurdu Onlar kadınlarla beraber olmaya

87. Kadınlarla beraber olmaya razı oldular, kalplerine mühür vuruldu. Artık anlayamazlar.

88. Ancak peygamber ve beraberindeki iman edenler mallarıyla, canlarıyla cihad ettiler. İşte bunlar içindir bütün hayırlar! İşte bunlar, kurtuluşa erenlerdir.

89. Allah, onlara içlerinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte bu, büyük kazançtır.

90. Bedevilerden özur bahane edenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah'a ve rasulüne yalan söyleyenler de oturdular. Muhakkak bunların kâfir olanlarına acı veren bir azap isabet edecektir.

91. Allah ve rasulü için nasihat ettikleri takdirde zayıflara, hastalara, harcayacak bir şeyi bulamayanlara (cihada katılmadıklarından dolayı) bir günah yoktur. İyilik edenleri de sorumlu tutmak için bir yol yoktur. Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

92. Her zaman kendilerini donatıp cihada gönderesin diye sana geldikleri zaman, "Sizi donatacak bir şey bulamıyorum!" dediklerine de bir sorumluluk yoktur. Onlar bu konuda sarf edecek bir şey bulamadıkları için hüznlerinden gözleri yaş döke dökerek döndüler.

93. Sorumlu tutulacak olanlar, ancak zengin oldukları halde, senden izin isteyenlerdir. Onlar kadınlarla beraber olmaya razı oldular, Allah kalplerine mühür vurdu. Artık başlarına geleceği bilmezler.

94. Yanlarına döndüğünüzde size mazeret bildirecekler. De ki: "Mazeret bildirmeyin, kesinlikle size inanmayacağız. Doğrusu Allah, bize sizinle ilgili birçok haber verdi. Bundan böyle Allah ve rasulü, yaptığınızı görecektir, sonra bilinmeyen ve görünmeyen, bilinen ve görünen (âlemleri) bilen Allah'ın huzuruna götürüleceksiniz. O, size yaptıklarınızı haber verecektir."

95. Yanlarına döndüğünüz zaman, kendilerini cezalandırmaktan vazgeçesiniz diye size yemin billah edecekler. Onlardan vazgeçin. Çünkü onlar murtardır, yaptıklarının cezası olarak gidecekleri yer de cehennemdir.

96. Siz kendilerinden razı olursunuz diye size yemin edecekler. Ancak siz onlardan razı olsanız bile, şüphesiz Allah yoldan çıkmış topluluktan razı olmaz.

97. Bedeviler, inkâr ve münafıklık bakımından daha serttirler. Bununla birlikte, onların Allah'ın rasulüne indirdiği sınırları bilmemeleri daha anlaşılabilir bir durumdur. Allah, her şeyi bilendir, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

98. Bedevilerden kimileri, infak ettiğini kayıp sayar, sizin başınıza çeşitli sıkıntıların gelmesini bekler. Sıkıntıların en kötüsü, onların olsun. Allah, her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

99. Bedevilerden kimileri de, Allah ve ahiret gününe inanır, infak ettiğini Allah yanında yakınlıklara, peygamberin dualarına ulaşmaya vesile sayar. Dikkat edin gerçekten onlar, kendileri için yakınlıktır. Allah, ileride onları rahmetinin içine koyacaktır. Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ

leküm	len nü/mine	lâ te'tezirû	kul	ileyhim	izâ race'tüm	ileyküm	ye'tezirüne
size	kesinlikle inanmayacağız	Mazeret bildirmeyin	De ki	Yanlarına	döndüğünüzde	size	mazeret bildirecekler

قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ

tü raddüne	şümme	verasülühû	'ameleküm	ilâhü	veseyera	min ehbâriküm	ilâhü	nebbeñâ	kad
götürüleceksiniz	sonra	ve rasulü	yaptığınızı	Allah	görecektir	sizinle ilgili	Allah	bize birçok	Doğru haber verdi su

إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

bimâ küntüm te'melün	feyünebbiüküm	veşşehâdeti	ilâ 'âlimi l'gaybi
yaptıklarınızı	O, size haber verecektir	bilinen ve görünen (âlemleri)	bilinmeyen ve görünmeyen bilen Allah'ın huzuruna

سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا

fee'rigû	'anhüm	litü'rigû	ileyhim	izâ n'qalebtüm	leküm	seyehlifüne billâhi
vazgeçin	kendilerini	cezalandırmaktan vazgeçesiniz diye	Yanlarına	döndüğünüz zaman	size	yemin billah edecekler

عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَا وَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

bimâ kânü yeksibün	ceza'em	cehennem	veme/v'ehüm	ric'sün	inne'ehüm	'anhüm
yaptıklarının	cezası olarak	cehennemdir	gidecekleri yer de	murtardır	Çünkü onlar	Onlardan

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى

lâ yerdâ	ilâhe	feinne	'anhüm	fein terğav	'anhüm	literğav	leküm	ye'hilifüne
razı olmaz	Allah	şüphesiz	onlardan	Ancak siz razı olsanız bile	Siz kendilerinden	razı olursunuz diye	size	yemin edecekler

عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۖ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا

ellâ ye'lemû	veederu	venifâkanv	küfrânv	eşeddü	ele'râbü	'ani l'qavmi l'fâsiqin
bilmemeleri	daha anlaşılabilir bir durumdur	ve münafıklık bakımından	inkâr	daha serttirler	Bedeviler	yoldan çıkmış topluluktan

حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۖ وَمِنَ الْأَعْرَابِ

vemine le'râbi	hak'im	'alimün	vellâhü	'alâ rasulih	ilâhü	mâ enzele	hudûde
Bedevilerden	hakimdir	her şeyi bilendir	Allah	rasulüne	Allah'ın	indirdiği	sınırları

مَنْ يَتَّخِذْ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصْ بِكُمُ الدَّوَابُّ عَلَيْهِمْ ذَايَرَةُ السُّوءِ

dâiratü ssev/	'aleyhim	ddevâir	bikümü	veyeterabbeşu	megramenv	mâ yünfikü	yettehizü meny
Sıkıntıların en kötüsü	onların olsun	çeşitli sıkıntıların	sizin başınıza	gelmesini bekler	kayıp	infak ettiğini	sayar kimileri

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۖ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

velyevmi l'âhiri	billâhi	yü/minü	meny	vemine le'râbi	'alim	sem'un	vellâhü
ve ahiret gününe	Allah	inanır	kimileri de	Bedevilerden	her şeyi bilendir	her şeyi işiten	Allah

وَيَتَّخِذْ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا

inne'hâ	elâ	veşalevâtî rrasûl	'inde ilâhi	kurubâtin	mâ yünfikü	veyettehizü
gerçekten onlar	Dikkat edin	peygamberin dualarına ulaşmaya	Allah yanında	yakınlıklara	infak ettiğini	vesile sayar

قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

rahim	gafûrur	ilâhe	inne	fî rahmetih	ilâhü	seyüdhilühümü	leküm	kurbetül
çok acıyandır	çok bağışlayan	Allah	Çünkü	rahmetinin içine	Allah	ileride onları koyacaktır	kendileri için	yakınlıktır

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ

bihsânir	vellez'ne ttebe'ûhûm	velensâri	mine lmu'hâcirine	vessâbikûne levvelûne
güzel bir şekilde	ilkleri ve onları izleyenler var ya	ve ensarın	Muhacir	öne geçenleri

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

lenhâru	tehtehe	tecîrî	cennâtin	le'hûm	vee'adde	'anhû	veradû	'anhûm	llâhû	radiye
irmaklar	altlarından	akan	cennetler	onlara	hazırladı	onlar da Allah'tan	razı oldular	işte onlardan	Allah	razı oldu

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ

mine le'râbi	vemimmen havlekûm	lfevzû l'azîm	zâlike	ebedâ	fihâ	hâlidine
bedeviler içinde vardır	Çevrenizdeki	büyük kurtuluştur	İşte bu	ebedi olarak	içlerinde	kalacakları

مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا عَلَى النَّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ

ne'lemûhûm	nehnû	lâ te'lemûhûm	'ale nnifâki	meradû	vemin ehli lmedineti	münâfikûn
Onları biliriz	yalnızca Biz	Onları, sen bilmezsin	Onlar, münafıklığa	alışmışlardır	Medineliler arasında da vardır	münafık olanlar

سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ۝۱۰۱ وَأَخْرُوجُوا

'terafû	veaharûne	ilâ 'azâbin 'azîm	yüraddûne	şümme	merrateyni	senû'azzibûhûm
itiraf ettiler	Diğerleri	onlar büyük bir azaba daha	uğrıtılacaklar	Sonra	iki kere	Biz, onlara azap edeceğiz

بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ

inne	'aleyhim	enyyetûbe	llâhû	'asâ	veahara seyyiâ	'amelen şâlihanv	haletû	biżûnûbihim
Çünkü	tövbelerini	kabul eder	Allah	Belki	diğer bir kötüsünü	İyi bir amelle	karıştırdılar	günahlarını

اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۰۲ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ

veşalli	bihâ	vetüzekk'him	tütahhîruhûm	şadekaten	min emvâlihîm	huż	rahim	gafûrur	llâhe
dua ediver	onunla	ve artacak	kendilerini temizleyecek	bir sadaka	Onların mallarından	al	çok acıyandır	çok bağışlayan	Allah

عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۱۰۳ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ

hüve	enne llâhe	elem ye'lemû	'alîm	semi'un	vellâhû	le'hûm	sekenûl	şalâteke	inne	'aleyhim
Onun	Allah'ın	bilmiyorlar mı?	her şeyi bilendir	her şeyi işiten	Allah	onların kalplerini	yatıştırır	senin duan	Çünkü	Haklarında

يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

rrahim	ttevvâbü	veenne llâhe hüve	şşadekâtî	veye/hużû	'an 'ibâdihi	ttevbete	yekbelû
çok acıyandır	tövbeleri kabul eden	Allah gerçekten	sadakaları	aldığını	kullarından	tövbeyi	kabul ettiğini

۝۱۰۴ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ

vesetüraddûne	velmû/minûn	verasûlûhû	'amelekûm	llâhû	feseyera	'melû	vekulî
götürüleceksiniz	ve müminler	rasulü	yaptığınızı	Allah	göreceklridir	Yapın	De ki

إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۱۰۵ وَأَخْرُوجُوا

veaharûne	bimâ küntüm te'melûn	fevnebbiükûm	veşşehâdeti	ilâ 'âlimi lğaybi
Diğer bir grubun	yaptıklarınızı	O, size haber verecektir	bilinen ve görünen (âlemleri)	Bilinmeyen ve görünmeyen bilene Allah'ın huzuruna

مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۱۰۶

hakim	'alîmûn	vellâhû	'aleyhim	yetûbü	veimma'yü'azzibûhûm	immâ	liemri llâhi	mürcevne
hakimdir	her şeyi bilendir	Allah	tövbelerini	kabul edecektir	ya da onlara azap edecek	O, ya	Allah'ın dileme-style	tövbelerinin kabulü geciktirilmişdir

100. Muhacir ve ensarın öne geçenleri, ilkleri ve onları güzel bir şekilde izleyenler var ya, Allah işte onlardan razı oldu, onlar da Allah'tan razı oldular. Allah, onlara içlerinde ebedi olarak kalacakları altlarından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte bu, büyük kurtuluştur.

101. Çevrenizdeki bedeviler içinde, münafık olanlar vardır. Medineliler arasında da vardır. Onlar, münafıklığa alışmışlardır. Onları, sen bilmezsin. Onları, yalnızca Biz biliriz. Biz, onlara iki kere azap edeceğiz. Sonra onlar büyük bir azaba daha uğratılacaklar.

102. Diğerleri günahlarını itiraf ettiler. İyi bir amelle, diğer bir kötüsünü karıştırdılar. Belki Allah, tövbelerini kabul eder. Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

103. Onların mallarından, onunla kendilerini temizleyecek ve artacak bir sadaka al. Haklarında dua ediver. Çünkü senin duan onların kalplerini yatıştırır. Allah, her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

104. Allah'ın, evet sadece Onun, kullarından tövbeyi kabul ettiğini, sadakaları aldığını bilmiyorlar mı? Allah gerçekten, tövbeleri kabul eden, çok acıyandır.

105. De ki: "Yapın, yaptığınızı, Allah, rasulü ve müminler göreceklridir. Bilinmeyen ve görünmeyen, bilinen ve görünen (âlemleri) bilen Allah'ın huzuruna götürüleceksiniz. O, size yaptıklarınızı haber verecektir."

106. Diğer bir grubun tövbelerinin kabulü, Allah'ın dilemesiyle geciktirilmişdir. O, ya onlara azap edecek ya da tövbelerini kabul edecektir. Allah, her şeyi bilendir, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

107. Zarar vermek, inkârcılık, müminler arasında bölücülük yapmak, bundan önce Allah ve rasulü ile savaşan kimseye gözcülük yapmak için mescid yapanlar var ya, "Bizim bununla güzellik istemekten başka bir muradımız yoktu!" diye yemin edecekler. Allah, şahittir ki bunlar, şüphesiz yalancıdırlar.

108. Onun içinde asla namaz kılma. Ta ilk günden takva üzerine kurulan mescid, içinde namaz kılmana elbette daha layıktır. Onun içinde temizlenmeyi seven adamlar vardır. Allah, temizlenenleri sever.

109. O halde yapısını Allah korkusu ve Allah rızası üzerine kurmuş olan mı hayırlıdır yoksa yapısını, selin altını oyduğu yıkılacak bir yarın üzerine kurup da onunla beraber cehennem ateşine yuvarlanan mı? Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

110. Onların yapmış oldukları yapılar, kalpleri paramparça oluncaya dek, kalplerinde bir nifak ukdesi olup kalacak. Allah, her şeyi bilendir, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulundurur.

111. Allah, müminlerden canlarını ve mallarını, cennet kendilerinin olması karşılığında satın aldı. Onlar, Allah yolunda çarpışacaklar, öldürecekler ve öldürülecekler. Bu, Allah'ın Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da gerçekleşmesini üzerine aldığı hak bir sözdür. Sözüne Allah'tan daha bağlı olan kim vardır? O halde yaptığınız bu alışverişinizden dolayı size müjdelersun! İşte bu, büyük kazançtır.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ

beyne İmü/minine veterkâm veküfrânv dirârânv mesciden vellezîne ttehażû
müminler arasında bölücülük yapmak inkârcılık Zarar vermek mescid yapanlar var ya

وَأَرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا

illâ in eradnâ veleylehlifünne min kabl verasûlehu llâhe limen hârabe veirşâdel
başka muradımız yoktu yemin edecekler bundan önce ve rasulü ile Allah savaşan kimseye gözcülük yapmak için

الْحُسْنَى وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدَ أُسَسِّ

üssise lemescidün ebedâ filâ Onun içinde lâ tekum lekâzibün innehum yeşhedü vellâhü lhussâ
kurulan mescid asla namaz kılma şüphesiz yalancıdırlar bunlar şahittir ki Allah güzelliği

عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ

yühıbbûne ricâlünv filâ fiñ en tekûme ehakku min evveli yevmin 'ale ttekvâ
seven adamlar Onun içinde namaz kılmana elbette daha layıktır Ta ilk günden takva üzerine

أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ أَفَمَنْ أَكَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى

'alâ tekvâ bünyânehu essese efemen İmttâkîrin yühıbbü vellâhü enyyetetafkîrû
korkusu O halde yapısını kurmuş olan mı temizlenenleri sever Allah temizlenmeyi

مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَكَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ

'alâ şefâ cürufin hârin bünyânehu men essese em hayrun verıdvânin mine llâhi
selin altını oyduğu yıkılacak bir yarın üzerine yapısını kurup da yoksa hayırlıdır ve Allah rızası üzerine Allah

فَأَنْهَارٍ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ لَا يَزَالُ

lâ yezâlû lkavme zzâlimin lâ yehdî vellâhü fi nâri cehennem biñi fenhâra
kalacak zalimler topluluğunu hidayete erdirmez Allah cehennem ateşine onunla yuvarlanan

بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ

vellâhü kulûbühüm illâ en tekatta'a fi kulûbiñim ribeten llezi benev bünyânühümü
Allah kalpleri paramparça oluncaya dek kalplerinde bir nifak ukdesi olup Onların yapmış oldukları yapılar

عَلِيمٌ حَكِيمٌ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ

veemvâlehum enfüsehum mine İmü/minine şterâ inne llâhe hakîm 'alîmün
ve mallarını canlarını müminlerden satın aldı Allah hakimdir her şeyi bilendir

بِأَنَّهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا

ve'den veyükte'lüne feyekte'lüne fi sebîli llâhi yûkâtilüne İcenneh İlehümü bienne
bir sözdür ve öldürülecekler öldürecekler Onlar, Allah yolunda çarpışacaklar cennet kendileri karşılığında

عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ

mine llâhi b'ahdiñi evfâ vemen velkurân velincilî fi ttevrâti hakkan 'aleyhi
Allah'tan Sözüne daha bağlı olan kim vardır? ve Kur'an'da gerçekleşmesini İncil'de Bu, Allah'ın Tevrat'ta hak üzerine aldığı

فَاسْتَبَشِّرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

İfevzü l'azim vezâlike hüve llezî bâye'tüm biñ bibey'ikümü festebşirû
büyük kazançtır İşte bu O halde yaptığınız bu alışverişinizden dolayı size müjdelersun

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ

ssâcidûne rrâkî'ûne ssâihûne lhâmidûne l'âbidûne ettâibûne
secde edenler rûkû edenler oruç tutanlar hamdedenler ibadet edenler tövbe edenler

الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ

velhâfizûne 'ani lmünkeri vennâhûne bilme'rûfi lâmirûne
ve koruyanlardır kötüyü ve çirkini yasaklayanlar iyiyi ve güzeli emredenler

لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا

vellezîne âmenû linnebiyyi mâ kâne lmü/minin vebesşiri lihudûdi llâhi
ne de müminlere Ne peygambere yakışmaz Müminlere müjdele Allah'ın çizdiği sınırları

أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

mim be'di mâ tebeyyene ûli kurbâ velev kânû lilmüşrikîne ennyesteğfirû
ortaya çıktıktan sonra akraba bile olsalar müşriklerin onların bağışlanmalarını istemeleri

لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ

liebîhi vemâ kâne stigfârû brâhi me eşhâbü lcehim ennefûm lefûm
babasının İbrahim'in bağışlanmasını istemesi cehennemlik oldukları şüphesiz kendilerine

إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ

minîh teberrae lillâhi 'aduvvülennefû lefû felemmâ tebeyyene iyyâhi ve'adehâ 'anmmev'idetinv illâ
ondan uzaklaştı Allah'm düşmanı onun Kendisine ortaya çıkınca ona vermiş olduğu bir sözden dolayı idi sadece

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْهُمْ

be'de iz hedîfûm kavmem liyüdille llâhü vemâ kâne halîm leevvâhûn brâhi me inne
onları doğru yola çıkardıktan sonra bir halkı onları sapıtma ihtimali Allah yoktur sabırlı biriydi ince kalpli ve çok yumuşak İbrahim Şüphesiz

حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ

llâhe lefû inne 'alîm biküllî şeyin llâhe inne mâ yettekûn lefûm hattâ yübeyyine
Allah'ındır Muhakkak ki bilendir her şeyi Allah Şüphesiz nelerden sakınacaklarını kendilerine açıklamadıkça

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dûni llâhi vemâ lekûm veyüm t yühyi velerd mülkü ssemavâti
Allah'ın dışında Size vardır ve öldürür O diriltir ve yerin göklerin egemenliği

مِنْ وَلِيِّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ

velmühâcirine 'ale nnebiyyi llâhü tâbe lekât velâ neşir minvveliiyinv
muhacir peygamberin Allah tövbele-nni kabul buyurdu Yemin olsun ki ne de bir yardımcı ne bir koruyucu

وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ

mim be'di mâ kâde yezîgu fi sâ'ati l'usrati llez ne ttebe'ûhû velenşâri
kaymaya yüz tuttuktan sonra ve zor zamanda ona tabi olan ve ensarın

قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

rahim raufür bihim innefû 'aleyhim tâbe kûmme minhûm ferqim kulûbû
ve merhametlidir şefkatli onlara karşı Gerçekten O onların tövbele-nni kabul buyurdu Sonra içlerinden bir grubun kalpleri

112. (Onlar), tövbe edenler, ibadet edenler, hamdedenler, oruç tutanlar, rûkû edenler, secde edenler, iyiyi ve güzeli emredenler, kötüyü ve çirkini yasaklayanlar ve Allah'ın çizdiği sınırları koruyanlardır. Müminlere müjdele.

113. Ne peygambere, ne de müminlere akraba bile olsalar, kendilerine müşriklerin cehennemlik oldukları ortaya çıktıktan sonra onların bağışlanmalarını istemeleri yakışmaz.

114. İbrahim'in babasının bağışlanmasını istemesi, sadece ona vermiş olduğu bir sözden dolayı idi. Kendisine onun Allah'ın düşmanı olduğu ortaya çıkınca ondan uzaklaştı. Şüphesiz İbrahim, ince kalpli ve çok yumuşak, sabırlı biriydi.

115. Allah, bir halkı onları doğru yola çıkardıktan sonra, nelerden sakınacaklarını kendilerine açıklamadıkça, onları sapıtma ihtimali yoktur. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir.

116. Muhakkak ki göklerin ve yerin egemenliği Allah'ındır. O diriltir ve öldürür. Size Allah'ın dışında ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı vardır.

117. Yemin olsun ki Allah, içlerinden bir grubun kalpleri kaymaya yüz tuttuktan sonra, peygamberin ve zor zamanda ona tabi olan muhacir ve ensarın tövbelerini kabul buyurdu. Sonra, onların tövbele-nni kabul buyurdu. Gerçekten O, onlara karşı şefkatli ve merhametlidir.

118. Geriye bırakılan o üç kişinin (de tövbelerini kabul buyurdu). Sonunda onlar o kadar bunalmışlardı ki, yeryüzü bütün genişliğiyle onlara dar gelmişti, vicdanları da onları sıkımsı. Allah'tan, yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını anlamışlardı. Sonra, tövbe ettikleri için onların tövbelerini kabul buyurdu. Şüphesiz Allah, işte O'dur tövbeleri kabul eden, acıyan.

119. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru olanlarla beraber olun.

120. Ne Medinelilere, ne de çevrelerindeki bedevilere Allah rasulünden geri kalmak, kendi nefislerini onun nefisinden daha üstün tutmaları yakışmaz. Çünkü onların Allah yolunda ne bir susuzluk, ne bir yorgunluk, ne bir açlık çekmeleri, ne kâfirleri öfkeliendirecek bir yeri çiğnemeleri, ne de düşmana karşı bir başarı elde etmeleri yoktur ki, karşılığında kendileri için salih bir amel yazılmamış olsun. Çünkü Allah, iyilik yapanların sevabını yok etmez.

121. Küçük büyük bir masraf yapmazlar, bir vadi geçmezler ki yaptıklarının daha güzeliyle Allah onları ödüllendirmek için onların hesaplarına yazılmış olmasın!

122. Müminler toptan, hep birlikte savaşa çıkacak değildir. Onların her kabilesinden bir grup, savaşa katılmayıp kalarak dini iyice öğrenseler, kendilerine geri döndükleri zaman, halklarını uyarsalar daha iyi olmaz mı? Belki böylece sakinirlar.

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ

bimâ rahubet lerdü 'aleyhimü izâ dâkat hattâ llezîne hullifû ve'ale şşelâseti
bütün genişliğiyle yeryüzü onlara dar gelmişti Sonunda Geriye bırakılan o üç kişinin (de tövbelerini kabul buyurdu)

وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ

tâbe şümme illâ ileyh mine llâhi ellâ melcee vezannû enfüsühüm 'aleyhim vedâkat
tövbele-rini kabul Sonra yine Allah'a Allah'tan sığınmaktan başka çare olmadığını anlamışlardı vicdanları da onları sıkımsı

عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezîne âmenû rrahim ttev bâbü hüve llâhe inne liyetûbü 'aleyhim
Ey iman edenler! acıyan tövbeleri kabul eden işte O'dur Allah Şüp-hesiz tövbe ettikleri için onların

اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ

vemen havlehüm liehli lmedineti mâ kâne me'a şşâdikin vekûnû llâhe ttekû
ne de çevrelerindeki Ne Medinelilere yakışmaz doğru olanlarla beraber ve olun Allah'tan korkun

مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَن نَفْسِهِ

'an nefsih bienfüsihim velâ yerğabû 'arrasûli llâhi enyyetehallefû mine le'râbi
onun nefisinden kendi nefislerini daha üstün tutmaları Allah rasulünden geri kalmak bedevilere

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

fi sebli llâhi velâ mehmâsatun velâ neşabunv zameunv lâ yüşbühüm biennehüm zâlîke
Allah yolunda ne bir açlık ne bir yorgunluk ne bir susuzluk çekmeleri onların Çünkü

وَلَا يَطُونَ مَوْطِنًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا

illâ neylen min 'aduvvin velâ yenelûne lküffâra yegîzu mevtieny velâ yetaûne
yok-tur ki bir başarı ne de düşmana karşı elde etmeleri ne kâfirleri öfkeliendirecek bir yeri çiğnemeleri

كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

ecra lmühsinin lâ yüd'û llâhe inne 'amelün şalih bihi lehüm kütibe
iyilik yapanların sevabını yok etmez Allah Çünkü salih bir amel mukabilinde kendileri için yazılmamış olsun

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ

illâ kütibe vâdiyen velâ yektaûne velâ kebiratenv şağirateny velâ yünfikûne nefekaten
yazılmış olmasın bir vadi geçmezler ki büyük Küçük bir masraf yapmazlar

لَهُمْ لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ

lmü/minûne vemâ kâne mâ kânû ye'melûn ehsene llâhü liyecziyehümü lehüm
Muminler toptan değildir yaptıklarının daha güzeliyle Allah onları ödüllendirmek için onların hesaplarına

لِيَنْفِرُوا كَأَفْئَةٍ فَلَوْلَا نَفَرٌ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا

liyetefekkaû tâifetül minhüm min külli firqatinm felevlâ nefera kâffeñ liyenfirû
iyice öğrenseler bir grup Onların her kabilesinden savaşa katılmayıp kalarak hep birlikte savaşa çıkacak

فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

le'allehüm yehzerûn ileyhim izâ race'û kavmeñm veliyünzirû fi ddini
Belki böylece sakinirlar kendilerine geri döndükleri zaman halklarını uyarsalar dini

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا

velyecidû mine lküffârî llež ne yelûnekûm kâtîlû yâ eyyühâ llež ne âmenû
bulsunlar Kâfirlerin size yakın olanlarıyla çarpışın Ey iman edenler!

فِيكُمْ غُلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً

sûratûn veizâ mâ ûnzilet me'a îmüttekînenne lââhe ve'lemû gîlzaḥ fîkûm
Bir sûre indirildi mi korunanlarla beraber olduğunu Allah'ın bilin sert bir kuvvet onlar sizde

فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَآمَّا الَّذِينَ آمَنُوا

feemmâ llež ne âmenû imânâ hâzîfi zâdetthû eyyükûm yekûlû meny feminhûm
Evet, imanı olanların imanını Bu artırdı hanginizin der biri çıkar içlerinden

فَزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

fî kulûbihim veemmâ llež ne yestebşîrûn veḥûm imânenv fezâdetthûm
Kalplerinde olanlara gelince müjdeleniş duruyorlar Onlar imanlarını artırmıştır

مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

veḥûm kâfirûn vemâtû ilâ ricisîhim ricsen fezâdetthûm meradun
Onlar, kâfir olarak ölüp gitmişlerdir inkârlarına inkâr onları da katmıştır bir hastalık

أَوْ لَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ

lâ yetûbüne şümme merrateyni ev merraten fî külli âminim yüftenûne enneḥûm evelâ yeravne
tövbe etmezler Sonra da iki kere veya bir her yıl imtihan edildiklerini Onlar görmezler mi?

وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً نَّظَرُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ

be'duḥûm ilâ be'd nezara sûratûnn veizâ mâ ûnzilet velâ ḥûm yezzekkerûn
diye birbirlerine kaş göz ederler Bir sûre indirildi mi düşünüp ibret almazlar

هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ

ḡavmül biennehûm kulûbeḥûm lââhü şarafe nşarafû şümme min ehadin ḡel yerâkûm
bir olmalarından bunların kalplerini Allah çevirmiştir sıvışır giderler Sonra birisi Sizi, görüyor mu?

لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ

mâ 'anittûm 'aleyhi 'azîzun min enfûsikûm rasûlûnm câekûm lekad Yemin olsun ki lâ yefkahûn
sizin sıkılmanız onun gücüne gider oldukça izzetli kendi içinizden bir rasul size geldi Yemin olsun ki anlamaz

حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ

feḡul fein tevellev rahîm raûfûr bilmû/min'ne 'aleykûm harîşun
şöyle de Eğer aldırmaıyız yüz çevirirlerse çok merhametlidir çok şefkatli Müminlere karşı size çok düşkündür

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

rabbû l'arşı l'azîm veḡuve tevekkeltû 'aleyhi ḡuv illâ lââhe lâ ilâh hasbiye
yüce arşın sahibidir O tevekkül ettim ben Ona Ondan başka ilah yok-tur Allah bana yeter

123. Ey iman edenler! Kâfirlerin size yakın olanlarıyla çarpışın, onlar sizde sert bir kuvvet bulsunlar. Allah'ın korunanlarla beraber olduğunu bilin.

124. Bir sûre indirildi mi, içlerinden biri çıkar, "Bu, hanginizin imanını artırdı?" der. Evet, imanı olanların imanlarını artırmıştır. Onlar, müjdeleniş duruyorlar.

125. Kalplerinde bir hastalık olanlara gelince, onların da inkârlarına inkâr katmıştır. Onlar, kâfir olarak ölüp gitmişlerdir.

126. Onlar, her yıl bir veya iki kere imtihan edildiklerini görmezler mi? Sonra da tövbe etmezler, düşünüp ibret almazlar.

127. Bir sûre indirildi mi, "Sizi, birisi görüyor mu?" diye birbirlerine kaş göz ederler. Sonra sıvışır giderler. Allah, anlamaz bir topluluk olmalarından dolayı bunların kalplerini çevirmiştir.

128. Yemin olsun ki size, kendi içinizden, oldukça izzetli bir rasul geldi, sizin sıkılmanız onun gücüne gider, size çok düşkündür. Müminlere karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

129. Eğer aldırmaıyız yüz çevirirlerse, şöyle de: "Allah, bana yeter! Ondak başka ilah yoktur, ben Ona tevekkül ettim, O yüce arşın sahibidir."

سُورَةُ يُنُسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعُ آيَاتٍ

YUNUS | YUNUS SURESİ

10. YÛNUS SÛRESİ

40,94,95 ve 96. âyetler
Medine döneminde, di-
ğerleri Mekke döne-
minde inmiştir. 109
âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan
Allah'ın adıyla.

1. Elif, lâ, râ. Bunlar,
sağlam ve hikmet dolu ki-
tabın ayetleridir.

2. İçlerinden bir adama,
"İnsanları uyar, müminlere
de kendilerine **Rableri** ka-
tında doğruluk makamı ol-
duğunu müjdele!" diye va-
hiyde bulunmamız insanlar
için çok acayip bir durum
mudur? Kâfirler, "Bu, apa-
çık bir sihirbaz!" dediler.

3. Şüphesiz sizin **Rabbiniz**,
gökleri ve yeri altı günde
yaratan, sonra egemenli-
ğini arşa kuran, işleri evi-
rip çeviren **Allah'tır**. Onun
izninin dışında, hiçbir şefa-
atçı yoktur. İşte bu özellik-
leri olan **Allah**, sizin **Rab-
binizdir**, Ona ibadet edin.
Artık düşünmez misiniz?

4. Hepinizin dönüşü Ona-
dır. Bu, gerçekten **Allah'ın**
sözüdür. Çünkü O, yarat-
mayı başlatır, sonra onu
iman edip iyi işler yapan
kimselelere adaletle kar-
şılık vermek için tekrar
eder. Kâfirlere gelince, et-
tikleri inkârdan dolayı on-
lara kaynar sudan bir içe-
cek ve acı veren bir azap
vardır.

5. O, güneşi ışık, ayı nur
olarak yaratan, yılların sa-
yısını ve hesabı bilesiniz
diye ona, aya evreler be-
lirleyendir. **Allah** bunu, an-
cak hak bir hikmete göre
yarattı. O, bilecek bir toplu-
luk için ayetleri açıkla-
maktadır.

6. Şüphesiz, gece ile gün-
düzün birbiri ardınca de-
ğişip durmasında, **Allah'ın**
göklerde ve yeryüzünde
yarattıklarında korunacak
bir topluluk için (**Allah'ın**
varlığı hakkında) deliller
vardır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا

evhaynâ en 'aceben linnâsi ekâne lkitâbi lhakîm âyâtü tilke elif-âm
vahiyde bulunmamız diye çok acayip bir durum insanlar için mudur? sağlam ve hikmet dolu kitabın ayetleridir Bunlar Elif, lâ, râ

اِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوْا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صٰدِقٌ

kademe şidkin enne lefûm illezzîne âmenû vebeşşiri nnâse enziri en minhûm ilâ racûlinm
doğruluk makamı kendilerine olduğunu müminlere de müjdele İnsanları uyar diye İçlerinden bir adama

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ ۝ اِنَّ رَبَّكُمْ اللّٰهُ

llâhü rabbekümü inne lesâhîrunmmübîn inne hâzâ lkâfirûne kâle 'inde rabbihim
Allah'tır sizin Rabbiniz Şüphesiz apaçık bir sihirbaz Bu Kâfirler dediler Rableri katında

الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ

yüdebbiru 'ale l'arşi stevâ şümme fi sitteti eyyâmin velerdâ ssemvâti illezzâleka
evirip çeviren egemenliğini arşa kuran sonra altı günde ve yeri gökleri yaratan

الْاَمْرَ مَا مِنْ شٰفِعٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ذٰلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝

efelâ tezekkerûn fe'büdüh rabbüküm llâhü zâlikümü mim be'di iznih illâ min şefi'in mâ lemr
Artık düşünmez misiniz? Ona ibadet edin sizin Rabbinizdir Allah İşte bu Onun izninin dışında hiçbir şefa'atçı yoktur işleri

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا اِنَّهٗ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ

liyecziye yû'düh şümme lhalka yebdeu inneh hakka ve'de llâhi merci'ukum cem'a ileyhi
karşılık vermek için tekrar eder sonra yaratmayı başlatır Çünkü Bu, gerçekten Allah'ın sözüdür Hepinizin dönüşü Onadır

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ۖ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ

şerâbünm lefûm vellezzîne keferû bilkişt şşâlihâti ve'amilû illezzîne menû
bir içecek onlara vardır Kâfirlere gelince adaletle iyi işler yapan kimselelere onu iman edip

مِّنۢ حَمِيْمٍ وَعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۝ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسُ

şşemse illezzîne ce'ale hüve bimâ kânû yekfûrûn ve'azâbün elîmüm min ham minv
güneşi yaratan O ettikleri inkârdan dolayı ve acı veren bir azap kaynar sudan

ضِيَاً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِّيْنَ وَالْحِسَابُ

velhisâb 'adede ssin ne lite'lemû menâzile vekadderah nûrânv velkamera diyâenv
ve hesabı yılların sayısını bilesiniz diye aya evreler belirleyendir nur olarak ayı ışık

مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْاَيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ۝ اِنْ فِيْ خِلَافٍ

fi htlâfi inne ye'lemûn ilikavminy lâ yâti yüfessilü bilhakk illâ zâlike llâhü mâ haleka
birbiri ardınca değişip durmasında Şüphesiz O, bilecek bir topluluk için ayetleri açıklamak- tadır hak bir hikme- te göre ancak bunu Allah yarattı

الْيَلِّ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُوْنَ ۝

yettekûn ilikavminy le yâtil velerdi fi ssemvâti llâhü vemâ haleka vennefâri illeyli
korunacak bir topluluk için deliller vardır ve yeryüzünde göklerde Allah'ın yarattıklarında ile gündüzün gece

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا

bilhâ	ve'tmeennû	bilhayâti ddünyâ	veradû	likâenâ	inne llez'ne lâ yercûne
onunla	huzura erenler	değersiz dünya hayatına	razı olup	Bize kavuşmayı	arzu etmeyenler

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَاوِيَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

bimâ kânû yeksibû'n	nnâru	ûlâike me/vahûmû	gâfilûn	'an âyâtinâ	vellez'ne hûm
kazandıkları şeyler sebebiyle	cehennemdir	İşte onların varacakları yer	gafildirler	ayetlerimizden	işte bunlar

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي

tecrî	bi-mânihim	rabbûhûm	ye'hdihim	ssâlihâti	ve'amilû	inne llez'ne âmenû
akan	imanları sebebiyle	Rableri	onları hidayete erdirir	güzel ameller	işleyenleri	İman edip

مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ

süb'hâneke	fi'hâ	de'vâhûm	fî cennâti nne'im	lenhâru	min tehtihi'mû
Sen, her türlü eksiklik-ten uzaksın	Orada	duaları	na'im cennetlerindedir	ırmaklar	Onlar, altlarından

اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

rabbi l'âlemin	lillâhi	eni lhamdû	veâhiru de'vâhûm	selâm	fi'hâ	vetehiyyetühûm	illâhümme
Âlemlerin Rabbi olan	Allah'a	hamdolsun demektir	Dualarının sonu da	Selam	orada	selamlaşmaları da	ey Allah'ım!

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ

ileyhim	leku'diye	bilhayri	stî'câlehum	şşerra	linnâsi	illâhû	velev yû'acclilû
onlara	çabucak bitiriliverilirdi	iyilik ve güzelliği	hemen verdiği gibi	kötülüğü de	insanlara	Allah	Eğer hemen vermiş olsaydı

أَجَلُهُمْ ۖ فَتَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٩﴾ وَإِذَا مَسَّ

veizâ messe	ye'mehûn	fî tûgyânihim	likâenâ	llez'ne lâ yercûne	fenezeru	ecelühûm
dokundu mu	şaşkın şaşkın bakınıp dururlar	azgınlıklarının içinde	Bize kavuşmayı	arzu etmeyenleri	birakınız da	süreleri

الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ

'an'hû	felemmâ keşefnâ	ev kâimâ	ev kâ'iden	licembihi	de'ânâ	ddurru	linsâne
Ondan	kaldırdığımız zaman	gerek ayakta	gerek otururken	gerek yan yatar	Bize yalvarır	sıkıntı	insana

ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّةٍ ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ

liimüsrifine	züyyine	kez'like	messehi	ilâ durrinm	keellem yed'unâ	merra durrahû
İşte aşın gidenlere	süslenmektedir.	bu şekilde	kendine dokunan	bir sıkıntı için	Bize yalvarmamış gibi	geçip gider

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ

vecâet'hûm	lemmâ zalemû	min kablikûm	lkurûne	ehlekânâ	velekad	mâ kânû ye'melûn
Kendilerine gelmişler	yaptıkları zulümlerden dolayı	sizden önceki	memleketleri	helak ettik	Yemin olsun ki	yaptıkları

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا الْيَوْمَ يُؤْمِنُونَ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

lkavme lmu'crimin	neczi	kez'like	vemâ kânû liyû/minû	bilbeyyinâti	rusûlühûm
İşte Biz, günahkâr toplulukları	cezalandırırız	böyle	ancak onlar iman etmemişlerdi	mucizelerle	peygamberleri

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

te'melûn	keyfe	linenzura	mim be'dihim	fî lerdî	halâife	ce'alnâkûm	şümme
işler yapacağınıza	nasıl	bakmak için	onların arkasından	yeryüzünde	halifeler	sizi yaptık	Sonra

7. Bize kavuşmayı arzu etmeyenler, değersiz dünya hayatına razı olup onunla huzura erenler, işte bunlar ayetlerimizden gafildirler.

8. İşte onların varacakları yer, kazandıkları şeyler sebebiyle cehennemdir.

9. İman edip güzel ameller işleyenleri Rableri, onları imanları sebebiyle hidayete erdirir. Onlar, altlarından ırmaklar akan na'im cennetlerindedir.

10. Orada duaları, "Sen, her türlü eksiklikten uzaksın, ey Allah'ım!", selamlaşmaları da "Selam!" şeklindedir. Dualarının sonu da, "Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun!" demektir.

11. Eğer Allah insanlara iyilik ve güzelliği hemen verdiği gibi, kötülüğü de hemen vermiş olsaydı, süreleri onlara çabucak bitiriliverilirdi. Bize kavuşmayı arzu etmeyenleri, azgınlıklarının içinde bırakınız da, şaşkın şaşkın bakınıp dururlar.

12. İnsana sıkıntı dokundu mu, gerek yan yatarken, gerek otururken, gerek ayakta Bize yalvarır durur. Ondan sıkıntısını kaldırdığımız zaman, sanki kendine dokunan bir sıkıntı için Bize yalvarmamış gibi geçip gider. İşte aşırı gidenlere yaptıkları, bu şekilde süslenmektedir.

13. Yemin olsun ki, sizden önceki memleketleri, yaptıkları zulümlerden dolayı helak ettik. Kendilerine peygamberleri mucizelerle gelmişler, ancak onlar iman etmemişlerdi. İşte Biz, günahkâr toplulukları böyle cezalandırırız.

14. Sonra onların arkasından, nasıl işler yapacağınıza bakmak için yeryüzünde sizi halifeler yaptık.

15. Ayetlerimiz kendileri-ne birer açık delil olarak okunduğunda, Bize kavuşmayı arzu etmeyenler, "Ya bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir!" dediler. De ki: "Onu, kendiliğimden değiştirmem benim için mümkün değildir. Ben, ancak bana vahiy edile-ne uyarım. Ben, **Rabbime** karşı çıkarsam, başıma büyük günün azabının geleceğinden korkarım."

16. De ki: "Allah dilesey-di, ben size onu okumazdım, böylece size onu bildirmezdi. Ben, sizin içi-nizde bundan önce bir ömür durdum. Artık bir kez olsun aklınıza başvur-maz mısınız?"

17. Artık Allah'a yalan is-nad edenden veya Onun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Şüphe yok ki günahkârlar kurtuluşa eremezler.

18. Allah'ı bırakıp kendi-lerine ne zarar ne de ya-rar verebilecek şeylere tapıyorlar, "Bunlar, Allah katında bizim şefaatchi-lerimizdir!" diyorlar. De ki: "Allah'a, göklerde ve yer-de bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?" O, onların yakıştırdıkları or-taklardan uzak, yüksek, çok yüksektir.

19. İnsanlar tek bir mil-letti, sonra görüş ayrılı-ğına düştüler. Rabbinin daha önceden geçmiş bir kararı olmasaydı, ara-larında görüş ayrılığına düştükleri konularda hü-küm verildi.

20. Bir de "Rabbinden ona bambaşka bir muci-ze indirilse ya!" diyor-lar. De ki: "Bilinmeyen, görünmeyen âlem an-cak Allah'a aittir. Bekle-yin, ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim."

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ۖ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا

likâenâ | lle'ne lâ yercûne | kâle | beyyînâtin | âyâtünâ | 'aleyhim | veizâ tûlû |
Bize kavuşmayı | arzu etmeyenler | dediler | birer açık delil olarak | Ayetlerimiz | kendilerine | okunduğunda

أَنْتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ

en übeddilehû | lî | mâ yekûnû | kul | beddilh | ev | gayri hâzâ | bikurânin | /ti |
Onu değiştirmem | benim için | mümkün değildir | De ki | bunu değiştir | veya | Ya bundan başka | bir Kur'an | getir

مِنْ تِلْكَ آيَةِ نَفْسِي ۚ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ

in 'aşaytû | ehâfû | innî | ileyy | mâ yûhâ | illâ | in ettebi'u | min tilkâi nefs |
karşı çıkarsam | korkarım | Ben | bana | vahiy edile-ne | ancak | Ben uyarım | kendiliğimden

رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۚ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِيكُمْ

velâ edrakûm | 'aleykûm | mâ televtühû | illâhû | lev şâe | kul | 'azâbe yevmin 'azîm | rabb |
böylece size bildirmezdi | ben size | onu okumazdım | Allah | dileseydi | De ki | başıma büyük günün azabının gele-ceğinden | Rabbime

بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ

ezlemû | femen | efelâ te'kilûn | min kablih | 'umûrânım | fikûm | fekad lebiştû | bilî |
daha zalim | kim olabilir? | Artık bir kez olsun aklınıza baş-vurmaz mısınız? | bundan önce | bir ömür | Ben, sizin içi-nizde | durdum | onu

مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

lmücrimûn | lâ yüflihu | innehû | biâyâtih | kezzebe | ev | keziben | 'ale llâhi | mimmeni fter |
günahkârlar | kurtuluşa ere-mezler | Şüphe yok ki | Onun ayet-lerini | yalanlayan-dan | veya | yalan | Artık Allah'a | isnad edenden

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ

hâulâi | veyekûlûne | velâ yenfe'uhûm | mâ lâ yedurruhûm | min dûni llâhi | veye'bûdûne |
Bunlar | diyorlar | ne de yarar verebilecek şeylere | kendilerine ne zarar | Allah'ı bırakıp | tapıyorlar

شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ ۖ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ

fî ssemâvâti | bimâ lâ ye'lemû | llâhe | etünebbi'ûne | kul | 'inde llâh | şüfe'âunâ |
göklerde | bilmediği bir şeyi | Allah'a | mi haber veriyorsunuz? | De ki | Allah katında | bizim şefaatchi-lerimizdir

وَلَا فِي الْأَرْضِ ۖ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ وَمَا كَانَ النَّاسُ

vemâ kâne nnâsû | 'ammâ yüşrikûn | vete'âlâ | sübhânehû | velâ fî lerd |
İnsanlar | O, onların yakıştırdıkları ortak-lardan | yüksek, çok yük-sektir | uzak | ve yerde

إِلَّا أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ ۖ فَاخْتَلَفُوا وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ

lekugûyiye | mirrabbike | sebekat | kelimetün | velevlâ | fehtelefû | illâ ümmetenvvâhideten |
hüküm verilirdi | Rabbinin | daha önceden geçmiş | bir kararı | olmasaydı | sonra görüş ayrılığına düştüler | tek bir milletti

بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ

âyetün | 'aleyhi | levlâ ünzile | veyekûlûne | fîmâ fîhi yehtelifûn | beynehûm |
mucî-ze | ona | indirilse ya | diyorlar | görüş ayrılığına düştükleri konularda | aralarında

مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا ۚ إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۚ

mine lmüntezirin | me'akûm | innî | fentezirû | lillâhi | lgaybü | innemâ | fekul | mirrabbih |
bekleyenlerdenim | sizinle birlikte | ben de | Bekleyin | Allah'a | Bilinmeyen, gör-ünmeyen âlem | ancak | De ki | Bir de Rabbin-den

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذِ اللَّهُمَّ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ

ilâhü kuli fi âyâtinâ lehüm mekrunî izâ messethüm mim be'di darrâe rahmetenmî nnâse veizâ ezeknâ
Alla-h'ın De ki mucizelerimiz hakkında kötü hileleri vardır derhal kendilerine dokunan bir sıkıntıdan sonra bir rahmet insanlara tattırdığımız zaman

أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ

fî lberri llezi yüseyyiruküm hüve mâ temkürün yektübüne rusülenâ inne mekrâ esra'u
denizde sizi gezdiren dir O yaptığınız hileleri kaydetmekte dir elçilerimiz Şüphesiz hileye daha hızlıdır

وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا

bihâ veferihû birhin tayyibetinv bihim vecerayne fî lfulk izâ küntüm hattâ velbehr
bu-nunla sevinirler hoş bir rüzgârla içindeki ler götürür gemilerde içinde bulundu-ğunuz hatta ve karada

جَاءَتْهُمْ رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ

ennehüm ühita bihim vezannû min külli mekâninv lmevcü vecâehümü rihun âsifünv câethâ
Tamamen kuşatıldıklarını işlerinin bittiğini zannederler her taraftan dalga onlara gelir şiddetli bir fırtına Tam o sırada ona gelir çatar

دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

mine şşâkirin lenekûnenne min hâzihî lein enceytenâ ddin lehü müblišine lââhe de'avü
Sana şükreden kullardan kesinlikle ola-cağız buradan Söz olsun, eğer bizi çıkarsan dini Ona özgü kılarak Allah'a yalvarıp yakarır lar

فَلَمَّا أَنْجَيْتَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا

innemâ yâ eyyühe nnâsü biğayri lhakk fî lerdî izâ hüm yebğüne felemmâ encâhüm
sadece Ey insanlar! haksızlıkla yeryüzünde azgınlığa başlarlar Onları kurtardığında

بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ

fenünebbiüküm merci'uküm ileynâ şümme metâ'a lhayâti ddünyâ 'alâ enfüsiküm begyüküm
Biz yaptıklarınızı döner gelirsiniz Bize Sonra bu değersiz dünya hayatının zevkini biraz sizedir Sizin azgınlığınız

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّمَا مِثْلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ

mine ssenâi enzelnâhü kemâin meşelü lhayâti ddünyâ innemâ bimâ küntüm te'melün
gökyüzünden Bizim kendisini indirdiğimiz bir suya benzer O değersiz dünya hayatının hali sırf size haber veriz

فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ

lerdu izâ ehazeti hattâ velen'am nnâsü mimmâ ye/külü nebâtü lerdî bifî fehteleta
yeryüzü taknıp Sonunda ve hayvanların insanların yediği yeryüzünün bitkileri bir birine karışır

زُخْرُفَهَا وَازَيَّنَّتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرًا لَيْلًا

leylen emrunâ etâhâ 'aleyhâ kâdirüne ennehüm ehlühâ vezanne vezzeyyenet zührefehâ
gecele-yin Bizim emrimiz ona geliverir ona egemen olduk-larını kendile-rinin sahiplerinin zannettikleri sırada süslen diği bütün zinetini

أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

lıkavmin lâyâtî nüfessilü kezâlike bilems keellem tegne fece'alnâhâ haş den nehâran ev
bir top-luluk için ayetleri açıklamak-tayız böylece orası sanki dün hiç şenlik yokmuş gibi olur bir anda onu öyle bir biçeriz ki gündüzle-yin ve-ya

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيُهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٤﴾

ilâ şîrâtinnmüstekim menyveşâü veyehdi ilâ dâri sslâm yed'ü vellâhü yetefekkerün
doğru yola O, dilediğini ulaştırır selam/baş yurduna çağır-mak-tadır Allah İşte düşünecek

21. İnsanlara, kendilerine dokunan bir sıkıntıdan sonra bir rahmet tattırdığımız zaman, mucizelerimiz hakkında derhal kötü hileleri vardır. De ki: "Allah'ın hileye karşılık vermesi, daha hızlıdır." Şüphesiz elçilerimiz yaptığınız hileleri kaydetmektedirler.

22. O, sizi denizde ve karada, hatta içinde bulunduğunuz gemilerde gezdiren dir. Gemiler, içindekileri hoş bir rüzgârla götürür, gezdirir, onlar da bununla sevinirler. Tam o sırada ona şiddetli bir fırtına gelir çatar, onlara her taraftan dalga gelir. Tamamen kuşatıldıklarını, işlerinin bittiğini zannederler. İşte o zaman, dini Allah'a özgü kılarak Ona yalvarıp yakarır lar: "Söz olsun, eğer bizi buradan çıkarırsan, kesinlikle Sana şükreden kullardan olacağız!"

23. Onları kurtardığında, yeryüzünde haksızlıkla azgınlığa başlarlar. Ey insanlar! Sizin azgınlığınız, sadece sizedir, bu değersiz dünya hayatının zevkini biraz sürersiniz. Sonra döner Bize gelirsiniz, Biz, size bütün yaptıklarınızı haber veririz.

24. O değersiz dünya hayatının hali, sırf Bizim kendisini gökyüzünden indirdiğimiz bir suya benzer. Derken onunla, insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkileri birbirine karışır. Sonunda yeryüzü bütün zinetini taknıp süslen diği, sahiplerinin, kendilerinin ona egemen olduk-larını zannettikleri sırada, gecele-yin veya gündüzle-yin ona Bizim emrimiz geliverir, bir anda onu öyle bir biçeriz ki, orası sanki dün hiç şenlik yokmuş gibi olur. İşte düşünecek bir topluluk için ayetleri böylece açıklamaktayız.

25. Allah, selam/barış yurduna çağır-maktadır. O, dilediğini doğru yola ulaştırır.

26. Güzellik yapanlara, daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerine ne bir karalık, ne de aşağılanma bulaşır. Onlar, cennetlikler. Onlar hep orada kalacaklardır.

27. Kötülükler kazananlara ise, yaptıkları kötülüğün cezası misli, kendisi kadardır. Onları, aşağılanma kaplar. Onları, Allah'ın azabından kurtaracak kimse de yoktur. Onların yüzleri, sanki gece parçalarından kapkaranlık bir şekilde kaplanmış. Onlar, cehennemlikler. Onlar hep orada kalacaklardır.

28-29. O gün onların hepsini bir araya toplayacağız. Sonra Allah'a ortak koşanlara, "Siz ve ortak koştuklarınız yerlerinizi!" diyecek, onların aralarını ayıracız. O ortak koştukları, "Siz, bize tapmıyordunuz. Sizinle bizim aramızda şahit olarak Allah yeter. Sizin bize yaptığınız ibadetten, bizim asla haberimiz yoktu!" derler.

30. İşte burada her nefis, geçmişte yaptığını deneyecek, hepsi gerçek sahipleri olan Allah'a döndürüleceklerdir. Uydurdukları şeyler, kendilerinden uzaklaşıp gideceklerdir.

31. De ki: "Size gökyüzünden ve yeryüzünden kim rızık veriyor? Peki, kulaklara, gözlerle sahip olan kimdir? Ölüden diriyi çıkaran, diriden ölüyü çıkaran kimdir? Bu işleri yöneten kimdir?" "(Bütün bunları yapan, elbette) Allah'tır!" diyecekler. De ki: "O halde sakınmaz mısınız?"

32. İşte bu özellikleri olan Allah, sizin gerçek Rabbinizdir. Hakkın dışında, sapıklıktan başka ne var? Nasıl da çevriliyorsunuz?

33. Hak yoldan tamamen çıkanlara Rabbinin hükmü şöyle gerçekleşti: Artık onlar iman etmezler.

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ

ûlâike	velâ zilleh	katerunv	vücûhehüm	velâ yerheku	veziyâdehî	lhusnâ	lillezîne ehseñû
Onlar	ne de aşağılanma	ne bir karalık	Onların yüzlerine	bulaşır	ve fazlası	daha güzeli	Güzellik yapanlara vardır

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ

cezâü seyyietim	sseyyiâtî	vellezîne kesebû	hâlidûn	fihâ	hüm	eşhâbü lcenneñ
yaptıkları kötülüğün	Kötülükler	kazananlara ise	kalacaklardır	hep orada	Onlar	cennetlikler

بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ

vücûhühüm	üğşiyet	keennemâ	min 'âsim	mine lâhî	leñüm	mâ zilleh	veterhekuñhüm	bimiñliñâ
Onların yüzleri	bir şekilde kaplanmış	sanki	kurtaracak	Allah'ın azabından	Onları	yoktur	Onları kaplar	misli, kendisi kadardır

قِطْعًا مِنَ الْيَدِ الْمُظْلِمِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَوْمَ

veyevme	hâlidûn	fihâ	hüm	eşhâbü nnâr	ûlâike	müzlimâ	kita'anmmine lleyli
O gün	kalacaklardır	hep orada	Onlar	cehennemlikler	Onlar	kapkaranlık	gece parçalarından

نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا

fezeyyelnâ	veşürakâuküm	entüm mekâneküm	lillezîne eşrakû	neñlû şümme	cem'an	nehşürühüm
ayıracağız	ve ortak koştuklarınız	Siz yerlerinize	Allah'a ortak koşanlara	diyecek	Sonra	onları bir araya toplayacağız

بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٩﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

şeñidem	billâhî	fekefâ	te'büdün	ıyyânâ	mâ küntüm	şürakâuhüm	vekalê	beyneñhüm
şahit olarak	Allah	yeter	tapmıyordunuz	bize	Siz değildiniz	O ortak koştukları	derler	onların aralarını

بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لِغَافِلِينَ ﴿٣٠﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ

küllü nefsinm	teblû	hünâllike	legâfilin	'an 'ibâdetiküm	in künnâ	vebeyneküm	beynenâ
her nefis	deneyecek	İşte burada	asla haberimiz yoktu	Sizin bize yaptığınız ibadetten	bizidik	Sizinle	bizim aramızda

مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾

mâ kânû yefterün	'anhüm	veğalle	mevlâñhümü lhakki	ilâ lâhî	veruddü	mâ eslefet
Uydurdukları şeyler	kendilerinden	uzaklaşıp gideceklerdir	hepsi gerçek sahipleri olan	Allah'a	döndürüleceklerdir	geçmişte yaptığını

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ

yühricü	vemeny	velebşara	ssem'a	yemlikü	emmeny	velerdi	mine ssemâi	yerzüküküm	meny	kul
çıkaran	kimdir?	gözlere	Peki, kulaklara	sahip olan	kimdir?	ve yeryüzünden	gökyüzünden	Size rızık veriyor?	kim	De ki

الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ

lâhî	feseyekülüne	lemr	yüdebbiru	vemeny	mine lhayyi	Imeyyite	veyühricü	mine Imeyyiti	lhayye
Alla-h'tır	diyecekler	Bu işleri	yöneten	kimdir?	diriden	ölüyü	çıkaran	Ölüden	diriyi

فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَإِنِّي

feennâ	qalâl	illâ	lhakki	be'de	femâzâ	lhakk	rabbükümü	lâñhü	fezâlikümü	efelâ tettekün	fekul
Nasıl da	sapıklıktan	başka	Hakkın	dışında	ne var	gerçek	sizin Rabbinizdir	Allah	İşte bu özellikleri olan	O halde sakınmaz mısınız?	De ki

تُصْرَفُونَ ﴿٣٣﴾ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

lâ yû/minün	enneñhüm	'ale llezîne feseñû	kelimetü rabbike	hakkat	keñâlîke	tüşrafün
iman etmezler	Artık onlar	Hak yoldan tamamen çıkanlara	Rabbinin hükmü	gerçekleşti	şöyle	çevriliyorsunuz?

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ

şümme lhalka yebdeü ilâhü kuli yü'düh şümme lhalka menyeyebdeü min şurakâiküm hel kul
sonra yaratmayı ilkin yapar Allah De ki onu tekrar edecek olan sonra yaratmayı ilkin yapacak Sizin ortaklarınızdan var mı? De ki

يُعِيدُهُ فَإِنِّي تَوَفَّكُن ۖ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ

ilâhü kuli ile lhakk menyeyhidi min şurakâiküm hel kul tü/fekün feennâ yü'dühü
Allah De ki doğruya ulaştıran Sizin ortaklarınızdan var mı? De ki saptırılırsınız Artık nasıl onu tekrar eder

يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ

illâ ennyühdi emmellâ yehiddi ennyüttebe'a ehakku ile lhakki efemenyeyhidi lilhakk yehdi
yoksa doğruya ulaştırılmadıkça kendisi ulaşamayan mı? uyulmaya daha layıktır O halde doğruya ulaştıran mı doğruya ulaştırır

فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۖ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ

mine lhakki lâ yügnî zzanne nne zannâ illâ ekşeruhüm vemâ yettebi'u tehkümün keyfe femâ leküm
haktan ifade etmez zan ise Fa-kat zannın sadece Onların çoğu ardından giderler hüküm veriyorsunuz? Nasıl Ne oluyor size?

شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۖ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dünî ilâhi ennyüfterâ hâzâ lkurânü vemâ kâne bimâ yef'alün 'alimüm ilâhe inne şeyâ
Allah'ın dışında başka biri tarafından uydurulamaz Bu Kur'an ve bu olmadı onların yaptıklarını bilip durmaktadır Allah Mu-hakkak hiçbir şeyi

وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

mirrabbi l'âlemin fihi lâ raybe lkitâbi vetefsi'le llezî beyne yedeyhi teşdikâ velâkin
âlemlerin Rabbinden indirilmiştir Bunda kesinlikle kitapını açıklaması olarak kendinden öncekini destekleyip onaylayarak Ancak o

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dünî ilâhi meni ste'tüm ved'ü mişlihi bisûratinm fe/tü kul fterâh yekülüne em
Allah'tan başka kime gücünüz yeterse çağırın onun benzeri bir sûre getirin De ki Onu kendisi uydurdu mu diyorlar? Yoksa

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۖ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ

te/vilüh velemmâ ye/tihim bi'lmihi bimâ lem yühitü kezzebû bel in küntüm sâdikîn
açıklaması ve kendilerine hiç gelmemiş olan bir şeyi onlar ilmini kavrayamadıkları yalanladılar Hayır Eğer sözünüzde doğruysanız, bunu yapın

كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۖ وَمِنْهُمْ

veminhüm 'âkibetü zzâlimîn kâne keyfe fenzur llezîne min kablihim kezzebe kezlike
içlerinde var Zalimlerin sonunun olduğuna nasıl bir bak Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı aynı şekilde

مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ۖ وَإِنْ كَذَّبُوكَ

vein kezzebûke bilmüfsidîn e'lemü verabbûke mellâ yü/minü bih veminhüm bih menyü/minü
Eğer seni yalanlarsalar o bozguncuları çok iyi bilmektedir Rabbin inanmayacak da ve onlardan buna inanacak da

فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَإِنَّا بَرِيٌّ مِمَّا تَعْمَلُونَ

mimmâ te'melün berüünm veene mimmâ e'melü berüne entüm 'amelüküm velekülüm 'amelî lî fekul
sizin yapacağınızdan uzağım ben de benim yapacağımından uzaksınız Siz sizin ameliniz de size Benim amelim bana de

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ۖ

velev kânû lâ ye'kilün şümme tüşmi'u efeente ileyk menyestemi'üne veminhüm
Akılları yokken sağırlara işittireceksin sen mi seni dinlemeye gelenler içlerinde var

34. De ki: "Sizin ortaklarınızdan, yaratmayı ilkin yapacak, sonra onu tekrar edecek olan var mı?" De ki: "Allah, yaratmayı ilkin yapar, sonra onu tekrar eder." Artık nasıl saptırılırsınız?

35. De ki: "Sizin ortaklarınızdan doğruya ulaştıran var mı?" De ki: "Allah, doğruya ulaştırır." O halde doğruya ulaştıran mı uyulmaya daha layıktır, yoksa doğruya ulaştırılmadıkça, kendisi ulaşamayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz?

36. Onların çoğu, sadece zannın ardından giderler. Fakat zan ise, haktan hiçbir şeyi ifade etmez. Muhakkak Allah, onların yaptıklarını bilip durmaktadır.

37. Bu Kur'an, Allah'ın dışında başka biri tarafından uydurulamaz. Ancak o, kendinden öncekini destekleyip onaylayarak, kitabın açıklaması olarak âlemlerin Rabbinden indirilmiştir. Bunda kesinlikle şüphe yoktur.

38. Yoksa "Onu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Öyleyse haydi onun benzeri bir sûre getirin. Allah'tan başka kime gücünüz yeterse, çağırın. Eğer sözünüzde doğruysanız, bunu yapın."

39. Hayır, onlar ilmini kavrayamadıkları ve açıklaması kendilerine hiç gelmemiş olan bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de aynı şekilde yalanlamışlardı. Zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak!

40. İçlerinde buna inanacak da, inanmayacak da var. Rabbin, o bozguncuları çok iyi bilmektedir.

41. Eğer seni yalanlarsalar, "Benim amelim bana, sizin ameliniz de size! Siz, benim yapacağımından uzaksınız, ben de sizin yapacağınızdan uzağım!" de!

42. İçlerinden seni dinlemeye gelenler var. Akılları yokken sağırlara sen mi işittireceksin?

43. İçlerinden sana bakanlar da var. Görmeleri yokken, körlere doğru yolu sen mi göstereceksin?

44. Şüphesiz Allah insanlara zerrece zulmetmez. Ancak insanlar kendilerine zulmederler.

45. Sanki (onlar dünyada) sadece gündüzün az bir vaktinde kalmışlar gibi hepsini mahşerde toplayacağı gün, onlar aralarında tanışacaklar. Allah'ın karşısına çıkacaklarını yalanlayanlar, doğru yolu tutmamış olanlar, gerçekten hüsrana uğrayacaklardır.

46. Onlara vaat ettiğimiz bazısını sana göstersek veya senin canını alsak, her iki durumda da onların dönüşleri Bizedir. Sonra Allah, onların yapacaklarına şahittir.

47. Her topluluk için bir rasul vardır. Rasulleri geldiği zaman, aralarında adaletle hüküm verilir. Onların hiçbirine zulmedilmez.

48. Bir de "Sözünüze doğruysanız, bu (bahsettiğiniz) vaat, ne zaman (gerçekleşecek)?" diyorlar.

49. De ki: "Ben, Allah'ın dileğinden başka, kendiliğimden ne bir faydaya, ne de bir zarara sahibim! Her topluluk için belirlenmiş bir süre vardır. Onların (yok olma) zamanları geldiğinde, ne bir an geri kalabilirler, ne de bir an öne geçebilirler."

50. De ki: "Söyleyin bakayım, eğer size Onun azabı yataken veya gündüzün gelecek olursa, ne yapacaksınız? Günahkârlar onun neyi aceleyle istiyorlar?"

51. O azap gerçekleştiği zaman mı Ona iman edeceksiniz? Şimdi mi? Oysa siz, onun aceleyle gelmesini istiyordunuz!

52. Sonra zulmedenlere, şöyle denilecek: "Sonsuzluk azabını tadın bakalım. Siz, yaptıklarınızın dışında başka bir nedenle cezalandırılacak değilsiniz!"

53. "Sahiden doğru mu bu?" diye sana soruyorlar. De ki: "Evet, Rabbime yemin olsun ki bu, dosdoğrudur. Siz, bundan yakayı kurtaramazsınız."

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

llâhe	inne	velev kânû lâ yûbsirûn	l'umye	tehdî	efeente	ileyk	menyyenzuru	veminhûm
Allah	Şüphesiz	Görmeleri yokken	körlere	doğru yolu göstereceksin?	sen mi	sana	bakanlar da	içlerinde var

لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ۚ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ

yehşürühûm	veyevme	yezlimûn	enfusehûm	nnâse	velâkinne	şeyenv	nnâse	lâ yezlimû
hepsini mahşerde toplayacağı	gün	zulmederler	kendilerine	insanlar	Ancak	zerrece	insanlara	zulmetmez

كَانَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا

llezine kezzebû	kad hasira	beynehum	yete'arafûne	sâ'atenmmine nneharî	illâ	keellem yelbeşû
yalanlayanlar	gerçekten hüsrana uğrayacaklardır	onlar aralarında	tanışacaklar	gündüzün az bir vaktinde	sa-dece	Sanki (onlar dünyada) kalmışlar gibi

بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۚ وَإِنَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ

ev	llez' ne'fidühûm	be'da	veimmâ nûriyenneke	vemâ kânû müftedîn	biliğâi llâhi
ve-ya	Onlara vaat ettiğimizin	bazısını	sana göstersek	doğru yolu tutmamış olanlar	Allah'ın karşısına çıkacaklarını

نَتَوَفِّيَنَّكَ فَالْيَنَامَ رَجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ۚ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ

veliküllü ümmetir	'alâ mâ yef'alûn	şeh'dûn	llâhû şümme	mercî'u'hûm	feileynâ	neteveffeyenneke
Her topluluk için vardır	onların yapacaklarına	şahittir	Allah Sonra	her iki durumda da onların dönüşleri	Bizedir	senin canını alsak

رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۚ

vehûm lâ yüzlemûn	bilkisti	beynehum	kudîye	rasûlühûm	feizâ câe	rasûl
Onların hiçbirine zulmedilmez	adaletle	aralarında	hüküm verilir	Rasulleri	geldiği zaman	bir rasul

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا

darranv	linefsi	lâ emlikû	kul	in küntüm şadîkîn	hâzâ lve'dû	metâ	veyekûlûne
ne de bir zarara	kendiliğimden	sahibim	De ki	Bir de Sözünüze doğruysanız	bu (bahsettiğiniz) vaat	ne zaman	(gerçekleşecek)? diyorlar

وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً

sâ'atenv	felâ yeste/hirûne	ecelühûm	izâ câe	ecel	liküllü ümmetin	llâh	mâ şâe	illâ	velâ nef'an
ne bir an	geri kalabilirler	Onların zamanları	geldiğinde	bir süre	Her topluluk için vardır	Allah'ın	dilediğinden başka,	ne bir faydaya	

وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۚ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن آتَيْكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا أَيْسْتَعْجِلُ

yeste'cilû	mâzâ	nehârânî	ev	beyâten	'azâbühû	in etâkûm	eraeytûm	kul	velâ yestekdimûn
aceyle istiyorlar?	neyini	gündüzün veya	yataken	Onun azabı	Onun azabı	eğer size gelecek olursa	Söyleyin bakayım	De ki	ne de bir an öne geçebilirler

مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ۚ أَتَمَّ إِذَا مَا وَقَعَ أَمَنْتُمْ بِهِ الْكُفْرَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۚ

teste'cilûn	bihi	vekad küntüm	âlâne	bihi	âmentüm	esümme izâ mâ veka'a	lmücrimûn	minhû
aceyle gelmesini istiyordunuz!	onun	Oysa siz	Şimdi mi?	Ona	iman edeceksiniz	O azap gerçekleştiği zaman mı	Günahkârlar	onun

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

bimâ küntüm teksibûn	illâ	hel tûczevne	'azâbe lhuld	zûkû	lillez'ne zalemû	kile	şümme
Siz, yaptıklarınızın dışında başka bir nedenle	dışında	cezalandırılacak değilsiniz	Sonsuzluk azabını	tadın bakalım	zulmedenlere	söylede-	Sonra

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ أَىٰ وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۚ

vemâ entüm bimû'cizin	lehakkunv innehi	verabbî	î	kul	hûv	ehakkun	veyestembi'neke
Siz, bundan yakayı kurtaramazsınız	dosdoğrudur bu	Rabbime yemin olsun ki	Evet	De ki	bu	Sahiden doğru mu	diye sana soruyorlar

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ

nnedâmete	veeserrû	biñ	leftedet	mâ fî lerdî	zalemet	velev enne liküllî nefsin
pişmanlık	hepsi içten içe gösterdiler	onu	veriverirdi	bütün yeryüzündekilere sahip olsaydı	Zulmetmiş	olan her nefis

لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ

inne lillâhî	elâ	vehûm lâ yûzlemûn	bilkiştî	beynehum	vekuđiye	l'azâb	lemmâ raevû
hepsi Allah'ındır	Uyan	Onlara asla zulmedilmez	adaletle	Onların arasında	hükmedilmiştir	Azabı	gördükleri zaman

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

lâ ye'lemûn	ekşerahum	velâkinne	hakûn	inne ve'de lâhî	elâ	velerd	fî ssemâvâtî	mâ
bunu bilmez	onların çoğu	Ancak	kesinlikle haklı	Allah'ın vaadi	Uyan	ve yerde	göklerde	her ne varsa

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٥﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ

kad cættüm	yâ eyyühe nnâsü	türce'ün	veileyhî	veyümütü	yühîyî	hüve
İşte size geldi	Ey insanlar!	götürüleceksiniz	Ona	hem öldürür	hem diriltir	O

مَوْعِظَةً مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءً لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾

lilmü/min'in	verahmetül	vehüden	limâ fi şşudûri	veşifâül	mirrabbiküm	mev'izatünm
müminler için	ve rahmet	bir rehber	gönüllerdeki dertlere	bir şifa	Rabbinizden	bir öğüt

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَّ حَمَّتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٧﴾

mimmâ yecme'ün	bayrunm	hüve	felyefrahû	febizâlike	vebirahmetihî	bifedli lâhî	kul
onların toplayıp durduklarından	daha hayırlıdır	O	ferahlayıp sevinin	işte bunlarla	Onun rahmetiyle	Allah'ın ihsan ve ikramıyla	De ki

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالَ قُلْ اللَّهُ

âlâhü	kul	vehalâlâ	harâmen	minhü	fece'altüm	mirrizkîn	leküm	lâhü	mâ enzele	eraeytüm	kul
Allah'ı	De ki	kimisini helal	haram	kimisini	kıldınız	rizık olarak	size	Allah'ın	indirdiklerinden	Baksanıza	De ki

أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٨﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

lkeziibe	'ale lâhî	llezîne yefterûne	vemâ zannû	tefterûn	'ale lâhî	em	leküm	eżîne
yalan	Allah'a	isnad edenler	ne zannediyorlar?	iftira mı ediyorsunuz?	Allah'a	yoksa	Size	izin verdi

يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

lâ yeşkürün	ekşerahum	velâkinne	'ale nnâsi	lezû fedlin	lâhe	inne	yevme lkiyme
şükretmezler	onların çoğu	Ancak	insanlara karşı	ihsan ve ikram sahibidir	Allah	Şüphesiz	kıyamet gününü

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا

illâ künnâ	velâ te'melûne min 'amelin	min kuranin	vemâ tetlû minhü	vemâ tekünû fî şe'nin
bulunuruz	hangi ameli yaparsanız	Kur'an'dan	her ne okusan	Her ne yaparsan

عَلَيْكُمْ شُهَدَاءُ إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ

minmimşkalî zerratin	'arrabbike	vemâ ye'zübü	fîh	iz tüfidüne	şühûden	'aleyküm
zerre kadar olan şey bile	Rabbinden	kaçmaz	siz ona	dalıp coşarken	şahit	mutlaka Biz üzerinizde

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾

illâ fî kitâbinnmübin	velâ ekbera	min zâlike	velâ eşğara	velâ fî ssemâi	fî lerdî
her şey apaçık bir kitaptadır	isterse de büyük olsun	Ondan	ister küçük	ne de gökte	ne yerde

54. Zulmetmiş olan her nefis, bütün yeryüzündekilere sahip olsaydı, kendini kurtarmak için onu veriverirdi. Azabı gördükleri zaman hepsi içten içe pişmanlık gösterdiler. Onların arasında, adaletle hükmedilmiştir. Onlara asla zulmedilmez.

55. Uyan, göklerde ve yerde her ne varsa, hepsi Allah'ındır. Uyan, Allah'ın vaadi kesinlikle haklı. Ancak onların çoğu bunu bilmez.

56. O, hem diriltir, hem öldürür. Hepiniz döndürülüp Ona götürüleceksiniz.

57. Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, gönüllerdeki dertlere bir şifa, müminler için bir rehber ve rahmet geldi.

58. De ki: "Allah'ın ihsan ve ikramıyla, Onun rahmetiyle, işte bunlarla ferahlayıp sevinin. O, onların toplayıp durduklarından daha hayırlıdır."

59. De ki: "Baksanıza, Allah'ın size nızık olarak indirdiklerinden kimisini haram, kimisini helal kıldınız." De ki: "Size Allah mı izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"

60. Allah'a yalan isnad edenler, kıyamet gününü ne zannediyorlar? Şüphesiz Allah, insanlara karşı ihsan ve ikram sahibidir. Ancak onların çoğu şükretmezler.

61. Her ne yaparsan, Kur'an'dan her ne okusan, hangi ameli yaparsanız, siz ona dalıp coşarken mutlaka Biz üzerinizde şahit bulunuruz. Rabbinden, ne yerde, ne de gökte zerre kadar olan şey bile kaçmaz. Ondandır ister küçük, isterse de büyük olsun, her şey apaçık bir kitaptadır.

62. Uyan! Allah'ın koruması altında olanlar var ya, işte onlara korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

63. Onlar Allah'a iman etmişlerdir, hep takva ile korunur dururlar.

64. Değersiz dünya hayatında da, ahiret hayatında da onlara müjdelersun! Allah'ın sözlerinde değişiklik, bozukluk yoktur. İşte bu, büyük kazançtır.

65. Onların lafları seni üzmesin. Çünkü güç kuvvet bütünüyle Allah'a aittir. O, hepsini iştir, hepsini bilir.

66. Uyan! Göklerde kim var, yerde kim varsa hepsi Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar dahi (gerçekte) ortak koştuklarının tebaası olamazlar. Onlar sadece zannın ardınca giderler. Onlar sadece yalan söylerler.

67. O, sizin için içinde durup dinlenesiniz diye geceyi, gündüzü de (geçiminizi) sağlayasınız) diye aydınlık yaratandır. Elbette bunda dinleyecek bir topluluk için ibretler vardır.

68. "Allah, çocuk edindi" dediler. O, böyle bir şeyden uzaktır. Onun böyle bir şeye ihtiyacı yoktur. Göklerdekilerin ve yerdekilerin hepsi Onundur. Elinizde bu konuda hiçbir kanıt yoktur. Allah'a karşı bilgiyle kanıtlamayacağınız şeyi mi isnad ediyorsunuz?

69. De ki: "Allah'a yalan isnad edenler, kurtuluşa eremezler."

70. Dünyada azıcık zevk ve sefa sürün. Sonra dönüşleri Bizedir. Sonra ettikleri inkârlardan dolayı onlara şiddetli azap tattıracağız.

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۚ الَّذِينَ آمَنُوا

ellez ne menû yehzenûn hüm velâ 'aleyhim lâ havfun inne evliyâe llâhi elâ
Onlar Allah'a iman etmişlerdir mahzun da olmayacaklardır onlar ve değildir işte onlara korku yoktur Allah'ın koruması altında olanlar var ya Uyan

وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۚ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ

vefi l birâh fi lhayâti ddünyâ lbüşrâ lefîümû vekânû yettekûn
ahiret hayatında da Değersiz dünya hayatında da müjdelersun onlara olsun hep takva ile korunur dururlar

لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ وَلَا يَحْزَنُكَ

velâ yehzûnke lfevzû l'azîm zâlike hüve lkelimâti llâhi lâ tebdîle
seni üzmesin büyük kazançtır İşte bu Allah'ın sözlerinde değişiklik, bozukluk yoktur

قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ

inne lillâhi elâ l'alîm ssem'û hûve cem'â lillâhi l'izzete inne kavluhum
hepsi Allah'ındır Uyan hepsini bilir hepsini iştir O bütünüyle Allah'a aittir güç kuvvet Çünkü Onların lafları

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ

llez ne yed'ûne vemâ yettebi'û vemen fi lerd men fi ssemavâti
tapanlar dahi tebaası olamazlar yerde kim varsa Göklerde kim var

مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ۚ إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

yehrusûn illâ vein hüm zzanne illâ in yettebi'ûne şurakâ/ min dünü llâhi
yalan söylerler sadece Onlar zannın Onlar sadece ardınca giderler (gerçekte) ortak koştuklarının Allah'tan başkasına

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ

inne mübsirâ vennehâra fihi liteskünü lleyle lekümü llez ce'ale hûve
Elbette aydınlık gündüzü de (geçiminizi) sağlayasınız) diye içinde durup dinlenesiniz diye geceyi sizin için yaratandır O

فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۚ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَ

sübhâneh velen llâhü ttebâze kâlû yesme'ûn likavminy le'yâtîl fi zâlike
O, böyle bir şeyden uzaktır çocuk Allah edindi dediler dinleyecek bir topluluk için ibretler bunda vardır

هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ

min sülânin indeküm in vemâ fi lerd mâ fi ssemavâti lefî l'aniyyi hûve
hiçbir kanıt Elinizde yoktur ve yerdekilerin Göklerdekilerin Onun- böyle bir şeye ihtiyacı yoktur Onun

بِهَٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ

inne llez ne yefterûne kul lâ te'lemûn 'ale llâhi mâ etekûlûne bilhâzâ
isnad edenler De ki bilgiyle kanıtlamayacağınız şeyi Allah'a karşı mi isnad ediyorsunuz? bu konuda

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۚ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا

ileynâ isümme fi ddünyâ metâ'uñ lâ yüflihûn lkeziibe 'ale llâhi
Bizedir Sonra Dünyada azıcık zevk ve sefa sürün kurtuluşa eremezler yalan Allah'a

مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ

bimâ kânû yekfûrûn l'âzâbe şsed de nüz'kuhumü isümme merci'uhüm
ettikleri inkârlardan dolayı şiddetli azap onlara tattıracağız Sonra dönüşleri

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي

vetezkîrî mekâmî 'aleyküm in kâne kebûra yâ kavmi likavmiñ kâle iz nebee nûh 'aleyhim vetüü
ve hatırlatışım benim duruşum size Eğer ağır geliyorsa Ey halkım! halkına Nuh'un kıssasını Onlara oku

بَايَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ

emruküm lâ yekün şümme veşurakâeküm feecmi'ü emraküm tevekkeltü fe'ale llâhi biâyâtî llâhi
yapacağınız yol açmasın Sonra ve ortak koştuklarınız Artık siz, her ne yapacaksınız toplanıp bütün azminizle karar verin dayandım bilin ki ben Allah'a Allah'ın ayetlerini

عَلَيْكُمْ غَمَّةٌ ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۖ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ

min ecr femâ seeltüküm fein tevelleytüm velâ tünzirün ileyye kdü şümme şummeten 'aleyküm
bir karşılık Ben sizden istemedim Eğer yüz çevirip uzaklaşırsanız (sorumluluk sizindir) elinizden gelirse, bana bir an bile göz açtırmayın bana uygulayın sonra üzüntüye de size

إِن أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۖ فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ

fenecceynâhü fekezzebûhü mine lmuslimin en eküne veümirtü 'ale llâhi illâ in ecriye
Biz de onu kurtardık Bunun üzerine onu yine yalanladılar Ona boyun eğip teslim olanlardan olmakla Ben emrolundum Allah'a aittir sadece Bana karşılığımı vermek

وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

biâyâtinâ llezne kezzebû veeğraknâ halâife vecce'alnâhüm fî lfülki vemenme'alâhü
Ayetlerimizi yalanlayanları ise boğduk halâife yeryüzünün halifeleri onları yaptık gemiyle ve beraberindekileri

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۖ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِ

ilâ kavmihim rusülen mim be'dihî be'asnâ şümme 'âkibetü lmünzerin kâne keyfe fenzur
halklarına birçok peygamberi onun arkasından gönderdik Sonra Uyarılanların sonunun olduğına nasıl bir bak

فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ

netbe'u kezlike min kabl bimâ kezzebû bihi femâ kânü liyü/minü bilbeyyinâti fecâühüm
mühürleriz işte böyle önceden yalan dediklerine bir türlü inanmak istemediler mucizeler onlara getirdiler

عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۖ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ

ilâ fir'avne veharüne mûsâ mim be'dihim be'asnâ şümme 'alâ kulûbi lmü'tedin
Firavun'a ile Harun'u Musa bunların arkasından gönderdik Sonra Sınır aşanların kalplerini işte böyle mühürleriz

وَمَلَأْنَاهُ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ

lhakku felemmâ cæhümü vekânü kavmenmmücrimin festekberü biâyâtinâ vemeleñhi
hak kendilerine geldiğı zaman onlar günahkâr bir topluluklardı İman etmeyi kibirlerine yediremediler mucizelerimizle ve onun konseyine

مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُبِينٌ ۖ قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ

lemmâ cæeküm ilhakki etekülüne mûsâ kâle lesihrunmmübün hâzâ inne kâlû min 'indinâ
Size gelince böyle hak mi diyorsunuz? Musa dedi apaçık bir sihirdir bu Şüphesiz dediler Tarafımızdan

أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ۖ قَالُوا أَاجْتَنَّا لِتُلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا

'ammâ vecednâ litelfitenâ eci/tenâ kâlû ssâhirün velâ yüflihu hâzâ esihrun
bulduğumuz yoldan Sen bizi çevirsin de diye mi bize geldin? dediler Hâlbuki sihirbazlar kurtuluşa ermezler Bu bir sihir mi?

عَلَيْهِ آبَاءُ نَا وَتَكُونُ لَكُمْ الْكِبَرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۖ

bimü/minin lekümâ nehnü vemâ lerd lkibriyâü fî lekümâ veteküne abâenâ 'aleyhi
inanmayız sizin ikinize de Biz ve değiliz bu yeryüzünde büyüklük ikinizin olsun atalarımızı üzerinde

71. Onlara Nuh'un kıssası-
nı oku! O, bir zamanlar hal-
kına şöyle demişti: "Ey hal-
kım! Eğer benim duruşum
ve Allah'ın ayetlerini hatırla-
tışım size ağır geliyorsa, bi-
lin ki ben Allah'a dayandım.
Artık siz ve ortak koştukla-
rınız, her ne yapacaksınız
toplanıp bütün azminizle ka-
rar verin. Sonra, yapacağı-
nız size hiçbir üzüntüye de
yol açmasın, sonra aldığınız
kararı bana uygulayın, eli-
nizden gelirse, bana bir an
bile göz açtırmayın."

72. "Eğer yüz çevirip uzak-
laşırsanız, (sorumluluk si-
zindir). Ben sizden bir kar-
şılık istemedim. Bana kar-
şılığımı vermek, sadece
Allah'a aittir. Ben, Ona bo-
yun eğip teslim olanlardan
olmakla emrolundum."

73. Bunun üzerine onu
yine yalanladılar, Biz de
onu ve beraberindekile-
ri gemiyle kurtardık, onları
yeryüzünün halifeleri yap-
tık. Ayetlerimizi yalanla-
yanları ise, boğduk. Uya-
rılanların sonunun nasıl ol-
duğuna bir bak!

74. Sonra onun arkasından
birçok peygamberi halkları-
na gönderdik, onlara mu-
cizeler getirdiler, önceden
yalan dediklerine bir türlü
inanmak istemediler. Sını-
rı aşanların kalplerini işte
böyle mühürleriz.

75. Sonra bunların arka-
sından Musa ile Harun'u,
Firavun'a ve onun konse-
yine mucizelerimizle gön-
derdik. İman etmeyi kibir-
lerine yediremediler, onlar
günahkâr bir topluluklardı.

76. Tarafımızdan kendi-
lerine hak geldiğı zaman,
"Şüphesiz bu, apaçık bir
sihirdir!" dediler.

77. Musa, "Size hak ge-
lince böyle mi diyorsunuz?
Bu, bir sihir mi? Hâlbuki si-
hirbazlar, kurtuluşa ermez-
ler" dedi.

78. "Sen bizi, atalarımızı
üzerinde bulduğumuz yol-
dan çeviresin de bu yer-
yüzünde büyüklük ikinizin
olsun diye mi bize geldin?
Biz, sizin ikinize de inan-
mayız!" dediler.

79. Firavun, "Bana bütün bilgili sihirbazları getirin!" dedi.

80. Sihirbazlar geldiği zaman, Musa onlara "Ortaya ne atacaksanız, atın!" dedi.

81. Attıkları zaman, Musa "Sizin bu yaptığınız, sihirdir. Muhakkak Allah, onu yok edecektir. Şüphesiz Allah, bozguncuların amellerini düzeltmez" dedi.

82. "Allah, günahkârlar istemese de, sözleriyle hakkı ortaya çıkaracaktır."

83. Musa'ya, Firavun ve konseyinin üyelerinin, kendilerine eza ve sıkıntı vereceği korkusundan, kendi halkından bir grubun dışında kimse iman etmedi. Çünkü Firavun o yerde çok üstün idi. Muhakkak o, çok aşırı gidenlerden biriydi.

84. Musa, "Ey halkım! Eğer siz gerçekten Allah'a iman ettiyseniz, Onun birliğine ihlâs ile teslim olan Müslümanlarsanız, artık Ona tevekkül edin!" dedi.

85-86. Onlar da şöyle dediler: "Biz Allah'a tevekkül ettik. Ey Rabbimiz! Bizi o zalim toplulukla sınıma! Rahmetinle bizi o kâfir topluluktan kurtar!"

87. Musa ve kardeşine şu vahyi verdik: "Halkınız için Mısır'da bazı evler hazırlayın, evlerinizi kible tarafına yapın, namaz kılın. Müminlere müjdele!"

88. Musa şöyle dedi: "Ey Rabbimiz! Muhakkak ki Sen, Firavun'a ve onun konsey üyelerine şu değersiz hayatta bir ziynet ve mal mülk verdin. Yolundan saptırırsınlar diye mi ya Rab! Ya Rab! Onların mallarını sil süpür, kalplerini şiddetle sık. Onlar, o acı veren azabı görünceye kadar iman etmeyeceklerdir."

وَقَالَ فِرْعَوْنُ اَنْتَوْنِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ

lefüm	kâle	sseharatü	felemmâ câe	biküllü sâhirin 'al'im	/tûnî	fir'avnü	vekâle
onlara	dedi	Sihirbazlar	geldiği zaman	bütün bilgili sihirbazları	Bana getirin	Firavun	dedi

مُوسَى الْقَوَامَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ اِنَّ

inne	ssihir	mâ ci/tüm bihi	mûsâ	kâle	felemmâ el'kav	mâ entüm mülkûn	el'kû	mûsâ
Muhakkak	sihir	Sizin bu yaptığınız	Musa	dedi	Attıkları zaman	Ortaya ne atacaksanız	atın	Musa

اللَّهُ سَيُبْطِلُهُ اِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ

bikelimâtihi	lhakka	ilâhü	veyühikku	'amele lmüfsidin	lâ yüslihu	ilâhe inne	seyübtüh	ilâhe
sözleriyle	hakku	Allah	ortaya çıkaracaktır	bozguncuların amellerini	düzeltilmez	Allah Şüphesiz	onu yok edecektir	Allah

لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَا اَمْنٌ لِّمُوسَى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ

'alâ havfin	min kavmihi	zürriyetühüm	illâ	limûsâ	femâ amene	lmücrimün	velev kerihe
korkusundan	kendi halkından	bir grubun dışında		Musa'ya	kimse iman etmedi	günahkârlar	istemese de

مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ اَنْ يَفْتِنَهُمْ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّهٗ

veinnehi	fî lerd	le'âlin	fir'avne	veinne	enyeftinehüm	vemeleihim	min fir'avne
Muhakkak o	o yerde	çok üstün idi	Firavun	Çünkü	kendilerine eza ve sıkıntı vereceği	ve konseyinin üyelerinin	Firavun

لِّمَنِ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَاقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا

tevekkelû	fe'aleyhi	billâhi	in küntüm amentüm	yâ kavmi	mûsâ	vekâle	lemine lmüsrifin
tevekkül edin	artık Ona	Allah'a	Eğer siz gerçekten iman ettiyseniz	Ey halkım!	Musa	dedi	çok aşırı gidenlerden biriydi

اِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلٰى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً

fitnetel	lâ tec'alnâ	rabbenâ	tevekkelnâ	'ale ilâhi	fe'âlû	in küntüm müslimin
fitne	Bizi sinama	Ey Rabbimiz!	tevekkül ettik	Biz Allah'a	Onlar da şöyle dediler	Onun birliğine ihlâs ile teslim olan Müslümanlarsanız

لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَاَوْحَيْنَا

veevhaynâ	mine lkavmi lkâfirin	birahmetike	veneccinâ	lilkavmi zzalimin
şu vahyi verdik	o kâfir topluluktan	Rahmetinle	bizi kurtar	o zalim toplulukla

اِلٰى مُوسٰى وَاَخِيهِ اَنْ تَبَوُّوا الْقَوْمَ كَمَا بِمِصْرَ بِيُوتًا وَاَجْعَلُوا اٰبِيُوْتَكُمْ قِبْلَةً وَاَقِيمُوا

veekmû	kibleten	büyüteküm	vec'alû	büyütent	bimişra	likavmikümâ en tebeve	veehi	ilâ mûsâ
kılın	kible tarafına	evlerinizi	yapın	bazı evler	Mısır'da	Halkınız için	hazırlayın	ve kardeşine

الصَّلٰوةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسٰى رَبَّنَا اِنَّكَ اَتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَٓةَ

vemeleehi	fir'avne	ateyte	inneke	rabbenâ	mûsâ	vekâle	lmü/minin	vebeşşiri	şşalâh
ve onun konsey üyelerine	Sen, Firavun'a	verdin	Muhakkak ki	Ey Rabbimiz!	Musa	şöyle dedi	Müminlere	müjdele	namaz

زِينَةً وَّامْوَالٍ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ

tmis	rabbenâ	'an sebilik	liyüdlilû	rabbenâ	fî lhayâti ddünyâ	veemvâlen	zinetent
sil süpür	Ya Rab!	Yolundan	saptırırsınlar diye mi	ya Rab!	şu değersiz hayatta	ve mal mülk	bir ziynet

عَلٰى اَمْوَالِهِمْ وَاَشْدُدْ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوْا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٨٨﴾

'azâbe lelim	hattâ yeravü	felâ yû/minû	'alâ kulûbihim	veşdüd	'alâ emvâlihîm
Onlar, o acı veren azabı	görünceye kadar	iman etmeyeceklerdir	kalplerini	şiddetle sık	Onların mallarını

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ فَاسْتَقِيمُوا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

İlezzine lâ ye'lemûn seb'ile velâ tettebi'ânni festek mâ de'vetükümâ kad ücibed kâle
bilmeyenlerin yoluna uymayın siz doğru yolda durmaya devam edin Sizin duanız kabul olundu buyurdu

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا

begyenv vecünüdühû fir'avnü feetbe'ahüm lbehra bibenî isrâile vecâveznâ
azgınlıkla hemen askerleriyle Firavun onların arkalarına düştü denizden Derken İsrail oğullarını geçirdik

وَعَدُوا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ

illâ İlezi âmenet bihi ilâhe lâ ennehu âmentü kâle lgaraku izâ edrakehû hattâ ve'advâ
iman ettiğinden başka ilahın olmadığına iman ettim dedi boğulma kendini kapladığında Sonunda ve saldırganlıkla

بَنُوا إِسْرَآئِيلَ وَأَنَامِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَلَّنْ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ

vekunte kablü vekad 'asayte âlâne mine İmüslimîn veenâ benü isrâile
biryidin Hâlbukida ha önce isyan edip karşı çıkmıştın Şimdi öyle mi? Ona teslim olanlardanım! ben de İsrail oğullarının

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۖ فَالْيَوْمَ تُنْجِيكَ بِدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً

âyeih limen hafefke liteküne bibedenike nüneccike felyevme mine İmüfsidin
bir ibret senden sonrakilere olsun diye bedenini Biz seni kurtaracağız Bugün bozgunculardan

وَأَنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ۖ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ

benî isrâile velekad bevve/nâ legâfilûn 'an yâtinâ mine nnâsi veinne keşîrânım
İsrail oğullarını gerçekten yerleştirdik habersizdirler ayetlerimizden insanların birçoğu

مُبَوَّأً صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ

l'ilm hattâ cæhümû femâ htelefû mine ttayyibât verazeknâhüm mübevveve şidkinv
ilim kendilerine geldikten sonra oldu Görüş ayrılığına düşmeleri de güzel nimetlerle onları rızıklandırdık güzel bir yurda

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ

fimâ kânû fihi yehtelifûn yevme İkiyâmeti beynefüm yekdi rabbeke inne
görüş ayrılığına düştikleri konularda kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir Rabbin Şüphesiz

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ

min kablik İkitâbe İlezzine yekraüne feseli İleyke mimmâ enzelâ İfî şekkinm fein kunte
senden önce kitap okuyanlara sor Şimdi sana indirdiğimiz şeylerde şüphe edecek olursan

لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۖ وَلَا تَكُونَنَّ

velâ tekûnenne mine İmümterin felâ tekûnenne mirrabbike lhakku cæeke lekad
Sakin olma şüpheye düşenlerden sakın olma Rabbinden gerçek sana geldi Yemin olsun ki

مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۖ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ

'aleyhim inne İlezzine hakkat mine İhâsirin feteküne biâyâti İläfi mine İlezzine kezzebû
aleyhlerinde kesinleşenler yoksa hüsrana düşenlerden olursun Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan da

كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۖ

l'azâbe İelim yeravü hattâ küllü âyetin velev cæethüm lâ yü/minûn kelimetü rabbike
onlar o acı veren azabı görünceye kadar bütün mucizeler kendilerine gelmiş olsa bile imana gelmezler Rabbinin hükmü

89. Allah şöyle buyurdu: "Sizin duanız kabul olundu, siz doğru yolda durmaya devam edin, bilmeyenlerin yoluna uymayın!"

90. Derken İsrail oğullarını denizden geçirdik. Firavun hemen askerleriyle azgınlıkla ve saldırganlıkla onların arkalarına düştü. Sonunda boğulma kendini kapladığında, "İsrail oğullarının iman ettiğinden başka ilahın olmadığına iman ettim, ben de Ona teslim olanlardanım!" dedi.

91. (Ona, şöyle denir:) "Şimdi öyle mi? Hâlbuki daha önce isyan edip karşı çıkmıştın, bozgunculardan biriydin."

92. Bugün Biz senin bedenini, senden sonrakilere bir ibret olsun diye kurtaracağız. İnsanların birçoğu ayetlerimizden habersizdirler.

93. İsrail oğullarını gerçekten güzel bir yurda yerleştirdik, onları güzel nimetlerle rızıklandırdık. Görüş ayrılığına düşmeleri de, kendilerine ilim geldikten sonra oldu. Şüphesiz Rabbin, kıyamet günü görüş ayrılığına düştikleri konularda aralarında hükmünü verecektir.

94. Şimdi sana indirdiğimiz şeylerde şüphe edecek olursan, senden önce kitap okuyanlara sor. Yemin olsun ki, sana Rabbinden gerçek geldi, sakın şüpheye düşenlerden olma.

95. Sakın Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan da olma, yoksa hüsrana düşenlerden olursun.

96-97. Rabbinin hükmü aleyhlerinde kesinleşenler, kendilerine bütün mucizeler gelmiş olsa bile, onlar o acı veren azabı görünceye kadar imana gelmezler.

98. O zaman iman edip de imanları kendilerine fayda vermiş bir memleket olsaydı! Ancak Yûnus'un halkı iman ettiği zaman, değersiz dünya hayatında rezillik azabını onlardan kaldırmış, onları belirli bir zamana kadar faydalandırmıştı.

99. Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa hepsi topyekûn iman ederdi. O halde insanlar mümin olsunlar diye sen mi zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni olmadıkça hiç kimse iman edemez. O, akıllarını güzelce kullanmayanları pislik içinde bırakır.

101. De ki: "Göklerde ve yerde ne var, bir bakın! O deliller, o uyarılar, iman etmeyecek bir topluluğa fayda vermez."

102. Onlar, sadece kendilerinden önce geçenlerin günleri gibi bir günü beklerler. De ki: "Bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!"

103. Sonra rasullerimizi ve iman edenleri kurtarız. Biz böyle üzerimize düşen hak olarak, müminleri kurtarız.

104. De ki: "Ey insanlar! Eğer benim dinimden şüphe ediyorsanız, haberiniz olsun ki ben, sizin Allah'ın dışında taptıklarınıza tapmam. Ancak ben, sizin canınızı alacak olan Allah'a kulluk ederim. Ben, müminlerden olmakla emrolundum."

105. Sadece hakka yönelen hanif olarak yüzünü dine çevir. Asla müşriklerden olma.

106. Allah'ın dışında, kendi kendine sana ne yarar, ne de zarar verebilecek şeylere yalvarıp yakarma. Eğer böyle yaparsan, sen mutlaka o zaman kendine zulmedenlerden olursun.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا

lemmā āmenū	kavme yûnûs	illā	imānūhā	fenefe'ahā	āmenet	kāryetün	felevlā kānet
iman ettiği zaman	Yûnus'un halkı	Ancak	imanları	kendilerine fayda vermiş	O zaman iman edip de	bir memleket	olsaydı

كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

ilā hîn	vemette'nāhūm	fî lhayāti ddünyā	'azābe lḥizyi	'anhūm	keşefnā
belirli bir zamana kadar	onları faydalandırmıştı	değersiz dünya hayatında	rezillik azabını	onlardan	kaldırmış

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ

nnāse	tükrihū	efeente	cemî'a	küllühüm	men fî lerdî	leāmenerabbūke	velev şāe
O halde insanlar	zorlayacak-sın?	sen mi	topyekûn	hepsi	yeryüzünde kim varsa	iman ederdi	Rabbin Eğer dileseydi

حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ

veyec'alū	illā biizni llāh	en tû/mine	linefsin	vemā kāne	mû/minin	hattā yekûnū
içinde bırakır	Allah'ın izni olmadıkça	iman edemez	hiç kimse	ve olmadı	mümin	olsunlar diye

الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۚ قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerd	fî ssemāvāti	māzā	nzurū	kulî	'ale llezine lâ ye'kilūn	rricse
ve yerde	Göklerde	ne var	bir bakın	De ki	O, akıllarını güzelce kullanmayanları	pislik

وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا

illā	fehəl yentezirūne	yû/minūn	'an kavmillā	vennüzürü	leyātū	vemā tûgnî
sadece	bir günü beklerler	iman etmeyecek	bir topluluğa	o uyarılar	O deliller	fayda vermez

مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

mine lmüntezirin	me'akūm inni	fentezirū	kul	min kablihîm	llezine halev	mişle eyyāmî
bekleyenlerdenim	sizinle beraber	Bekleyin	De ki	kendilerinden önce	geçenlerin	günleri gibi

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ

lmû/minin	nünci	'aleynā	hakkan	kezzelik	vellezine āmenū	rusülenā	nünecc	şümme
müminleri	kurtarız	üzerimize düşen	hak olarak	Biz böyle	ve iman edenleri	rasullerimizi	kurtarız	Sonra

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ

llezine te'büdūne	felā e'büdū	min dîni	in küntüm fî şekkinm	yā eyyūhe nnāsu	kul
taptıklarınıza	tapmam	benim dinimden	Eğer şüphe ediyorsanız	Ey insanlar!	De ki

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ

mine lmû/minin	en ekūne	veümirtü	llezî yeteveffakūm	llāhe	e'büdū	velâkin	min dünî llāhî
Ben, müminlerden	olmakla	emrolundum	sizin canınızı alacak olan	Allah'a	kulluk ederim	Ancak ben	haberiniz olsun ki ben, sizin Allah'ın dışında

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ وَلَا تَدْعُ

velâ ted'u	mine lmüşrikîn	velâ tekūnenne	han fā	liddîni	veen ekim veccheke
yalvarıp yakarma	müşriklerden	Asla olma	Sadece hakka yönelen hanif olarak	dine	yüzünü çevir

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۚ

mine zzālimin	izēnm feinneke	fein fe'alte	velâ yedurruk	mā lâ yenfe'uke	min dünî llāhî
kendine zulmedenlerden olursun	o zaman sen mutlaka	Eğer böyle yaparsan	ne de zarar verebilecek şeylere	kendi kendine sana ne yarar	Allah'ın dışında

وَأَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ بَعْضَ فَلَكَاشِفَ لَهُ أَتَاهُ وَانْ يَرِ ذَكَ بَخِيرٍ فَلَا رَاَدْلِفْضِلُهُ يُصِيبُ بِهِ

biñi yûs bü lifegliñ râdde felâ biñayrin veinyyürüdke hüv illâ leñü kâsife felâ bigurrin ilâñü veinyyemeske
O, bahşeder Onun ihsan engel yok- bir iyiliğin Eğer O sana gel- On- baş- onu kaldıracak olan yoktur bir keder ve sıkıntı Allah Eğer sana verecek olursa

مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ

lhakku kad cäekümü yâ eyyühe nnâsü kul rrahim lğafûru veñüve min 'ibâdih menyyeşâü
gerçek işte size geldi Ey insanlar! De ki çok acıyandır çok bağış- layan O kullarından dilediğine

مَنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

'aleyküm enâ vemâ 'aleyhâ yedillü feinnemâ vemem dalle linefsih yeñted feinnemâ femeni hited mirrabbiküm
size Ben deñi- lim kendi aleyhine sapmış olur sadece Doğru yoldan sapan da kendi nefsi kabul etmiş olur sadece Artık hidayeti kabul eden Rabbinizden

بِوَكِيلٍ ﴿١٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَخُفَّكَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٩﴾

hayru lhâkimin veñüve llâñ yehküme hattâ veşbir ileyke mâ yûhâ vettebi' bivekil
hüküm verenlerin en iyisidir O Allah hükümünü verinceye kadar sabret Sana ne vahiy edili- yorsa ona uy vekil

سُورَةُ هُودٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

HÜD|HÜD SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhirrahimâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

الرَّحْمَنِ الْأَكْرَبُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا

ellâ te'büdü habir milledün hak'min füşşilet şümme ayâtüh ühkimet kitâbün elif-lâm-râ
kul olmayın haberdar olan Alla- h'ın katından gelen Bu, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulunan açıklanmış olan sonra da ayetleri sağlamlaştırmış kitaptr Elif, lâm, râ

إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَإِنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ

ileyhi tûbü şümme rabbeküm veeni stegfirü vebeşir nezirunv minhü leküm innen ilâñ illâ
Ona tövbe edin ki sonra Rabbinizden bağışlanma dileyin ve müjdeciyim gönderilen Onun ta- uyarıcı rafından size Şüphesiz ben Allah'- başka- sina

يُمَتِّعَكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا

vein tevellev fedleñ külle zî fedlin veyü/ti ilâ ecelinm müsemmen metâ'an hasenen yümetti'küm
Eğer yüz çevirir- seniz ihsan ve ikramı her ihsan ve ikram sahibine versin belirli bir süreye kadar güzel bir şekilde sizi yaşatsın

فَأَنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَىٰ اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

'alâ külli şeyin veñüve merci'uküm ilâ llâñi 'azâbe yevmin kebir 'aleyküm eñâfü feinnî
her şeye O Hepinizin dönüşü Allah'adır büyük günün azabının gelmesinden size korkanm ben

قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ

h ne yestegşüne elâ minh liyestehfü şudûrahüm yeşnüne inneñümü elâ kadir
bürünürlerken Haber- nizin olsun Ondan gizlenmek için göğüslerini büyüyorlar onlar Bak gücü yetendir

ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

biżâtî şşudür 'alimüm inneñü vemâ yû'linün mâ yüsirrüne ye'lemü şiyâbehüm
göğüslerde olanları bilendir Şüphe- siz O neyi açıkça yaptıklarını O, onların neyi gizledik- lerini bilir onlar örtülerine

107. Eğer Allah sana bir ke- der ve sıkıntı verecek olur- sa, onu Ondan başka kal- dıracak olan yoktur. Eğer O sana bir iyiliğin gelmesi- ni istemişse, o zaman da Onun ihsan ve ikramını en- gelleyecek hiç kimse yok- tur. O, onu kullarından diledi- ğine bahşeder. O, çok ba- ğışlayan, çok acıyandır.

108. De ki: "Ey insanlar! İşte size Rabbinizden ger- çek geldi. Artık hidayeti kabul eden, sadece ken- di nefsi için kabul etmiş olur. Doğru yoldan sapan da, sadece kendi aleyhine sapmış olur. Ben, size vekil değilim!"

109. Sana ne vahiy edili- yorsa ona uy, Allah, hük- münü verinceye kadar sabret. O, hüküm verenle- rin en iyisidir.

11. HÜD SÜRESİ

Mekke döneminde in- miştir. 123 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Elif, lâm, râ. Bu, işi sağ- lam yapan ve yaptığında hikmet bulunan, her şey- den haberdar olan Allah'ın katından gelen, ayetleri sağ- lamlaştırmış, sonra da açık- lanmış olan kitaptr.

2. Allah'tan başkasına kul olmayın. Şüphesiz ben, Onun tarafından size gön- derilen uyarıcı ve müjde- ciyim.

3. Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra Ona tövbe edin ki, sizi belirli bir süreye kadar güzel bir şekilde ya- şatsın, her ihsan ve ikramı sahibine ihsan ve ikramını versin. Eğer yüz çevirseniz haberiniz olsun ki, ben size büyük günün azabının gel- mesinden korkarım.

4. Hepinizin dönüşü, Allah'adır. O, her şeyde gücü yetendir.

5. Bak, onlar Ondan gizlen- mek için göğüslerini bükü- yorlar. Haberinizi olsun, on- lar örtülerine Bürünürler- ken, O, onların neyi gizle- diklerini, neyi açıkça yap- tıklarını bilir. Şüphesiz O, göğüslerde olanları bilen- dir.

6. Yeryüzünde rızık Allah'a ait olmayan hiçbir hayvan yoktur. O, onun yaşadığı yeri de, emanet olduğu yeri de bilir. Her şey apaçık bir kitaptadır.

7. O, gökleri ve yeri altı günde yaratandır. Onun tahtı suyun üstündedir. Hanginiz daha güzel amel yapacaksınız diye sizi imtihan etmek için (yaratmıştır). Böyleyken eğer sen, "Siz öldükten sonra diriltileceksiniz!" dersen, inkâr edenler mutlaka şöyle derler: "Bu, apaçık bir aldatmacadan başka bir şey değildir!"

8. Eğer ilerideki belirli bir süreye kadar kendilerinden azabı geciktirirsek, o zaman da "Onu, (azap etmekten) ne alıkoyuyor?" derler. Haberinizi olsun, Onun, onlara geleceği gün, kendilerinden çevrilecek değildir. O alaya aldıkları şey, onları sarverecektir.

9. Eğer insana tarafımızdan bir rahmet tattırır, sonra da onu ondan alıverirsek, şüphesiz o, çok ümitsiz, çok nankör olur.

10. Eğer ona, başına gelen sıkıntıdan sonra, bir mutluluk tattırırsak, elbette "Benden bütün kötülükler uzaklaşıp gitti" der. Şüphesiz o, sevinir, övünür.

11. Ancak her iki halde sabredip salih ameller işleyenler başka, onlar böyle değildir. İşte onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır.

12. Şimdi muhtemelen sen "Ona bir hazine indirilse veya beraberinde bir melek gelse ya!" diyorlar diye göğsün daralarak sana vahiy olunanın bazısını bu nedenle terk edecek olursun. (Şunu bil ki) sen, yalnızca bir uyarıcısın. Allah, her şeye vekildir.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا

vemüstevde'ahâ | müstekarrahâ | veye'lemü | rizkuhâ | 'ale lîâhi | illâ | fî lerdî | min dâbbetin vemâ
emanet olduğu yeri de | O, onun yaşadığı yeri de | bilir | rızık | Allah'a ait | olma-yan | Yeryüzünde | hiçbir hayvan | yoktur

كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

fî sitteti eyyâmin | velerda | ssemavâti | llezî haleka | vehüve | fî kitâbinmmûbin | küllün
altı günde | ve yeri | gökleri | yaratandır | O | apaçık bir kitaptadır | Her şey

وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتِ إِنَّكُمْ

inneküm | veleîn kulte | 'amelâ | ehseñü | eyyûküm | liyeblüeküm | 'ale lmal | 'arşühü | vekâne
Siz | Böyleyken eğer sen dersen | amel yapacaksınız diye | daha güzel | Hanginiz | sizi imtihan etmek için (yaratmıştır) | suyun üstündedir | Onun tahtı | ve idi

مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

sihrunmmûbin | illâ | hâzâ | in | llezîne keferû | leyekülenne | mim be'di lmevti | meb'ûşüne
apaçık bir aldatmacadan | başka | Bu | değil-dir | inkâr edenler | mutlaka söyle derler | öldükten sonra | diriltileceksiniz

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ

yebbisüh | mâ | leyekülünne | ilâ ümmetinme'düdetil | l'azâbe | 'anhümü | veleîn ehhamâ
Onu alıkoyuyor | ne | derler | ilerideki belirli bir süreye kadar | azabı | kendilerinden | Eğer geciktirirsek

أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

mâ kânû bihi yestehziün | bihim | vehâka | 'anhüm | meşrûfen | leyse | ye'thim | yevmel elâ
O alaya aldıkları şey | onları | sarverecektir | kendilerinden | çevrilecek | değildir | Onun, onlara geleceği gün | Haberinizi olsun

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ

leyeüsün | innehü | minh | neze'nâhâ | şümme rahmeten | minnâ | linsâne | veleîn ezeğnâ
çok ümitsiz | şüphesiz o | ondan | onu alıverirsek | sonra da bir rahmet | tarafımızdan | insana | Eğer tattırır

كَفُورًا ۝ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّه لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ

zehebe | leyekülenne | messethü | be'de darrae | ne'mae | veleîn ezeğnâhü | kefur
uzaklaşıp gitti | elbette der | başına gelen | sıkıntıdan sonra | bir mutluluk | Eğer ona tattırırsak | çok nankör olur

السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۝ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا

ve'amilû | llezîne şaberû | illâ | fehür | leferihun | innehü | 'annî | sseyyâtü
işleyenler | her iki halde sabredip | Ancak | övünür | sevinir | Şüphesiz o | Benden | bütün kötülükler

الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ

târikün | fele'alleke | veecrun kebir | megfiratünv | ülâike lehum | şşâlihât
terk edecek olursun | Şimdi muhtemelen sen | ve büyük bir ecir | bir bağışlanma | İşte onlar için vardır | salih ameller

بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

'aleyhi | levîâ ünzile | ennyekülû | şadruke | vedâiküm bihi | ileyke | be'da mâ yühâ
Ona | indirilse ya! | diyorlar diye | göğsün | daralarak | sana | vahiy olunanın bazısını

كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

vekil | 'alâ külli şeyinv | vellâhü | nezîr | ente | innemâ | melek | me'ahü | câe | ev | kenzün
vekildir | her şeye | Allah | bir uyarıcısın | sen | yalnızca | bir melek | beraberinde | gelse veya | bir hazine

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَاتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا

ved'û	müfterayâtınv	mîsîlîfî	bî'aşrı süverinm	fe/tû	kul	fterâh	yek'ülüne	em
çağırın	uydurma	Haydi onun gibi	on sûre	getirin	De ki	Onu kendi uydurdu?	mu diyorlar	Yoksa

مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾ فَإِنَّمَا يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ

leküm	feillem yestecbû	in küntüm şâdîk'in	min dünî ilâhî	meni steğatüm
size	Yok eğer cevap veremedilerse	Eğer doğru söylüyorsanız, bunu yaparsınız	Allah'tan başka	gücünüzün yettiğini de

فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

fehel entüm müslimün	illâ hüv	veellâ ilâhe	bî'ilmî ilâhî	ünzile	ennemâ	fe'lemû
Nasıl, artık teslim olup Müslüman oluyorsunuz, değil mi?	Ondan başka	tanrının olmadığını	Allah'ın ilmiyle	indirilmiş olduğunu	artık onun ancak	bilin

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا نُوْفٍ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا

fî hâ	e'mâlehum	ileyhim	nüveffi	vez netehâ	lhay'ite ddünyâ	kâne yürdü	men
dünyada	amellerinin karşılığını	Biz onlara	tamamen öderiz	ve onun süsünü	değersiz dünya hayatını	isterse	Kim

وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ

nnâru	illâ	fî l'âhirati	lehüm	llez ne leyse	ülâike	vehüm fî hâ lâ yübhasûn
ateşten	başka	ahirette	onlar için	bir şeyleri olmaz	Ancak onların	Bu konuda kendilerine densizlik yapılmaz

وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ

'alâ beyyinetim	efemen kâne	mâ kânû ye'melün	vebâtilüm	fî hâ	mâ şane'û	vehabîta
bir delil üzere	bulunan	bütün yaptıkları	boştur	Orada	şeylerden bütün iyilikler	yok olup gitmiştir

مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابٌ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةٌ أُولَٰئِكَ

ülâike	verahmeh	imâmeriv	kitâbü mûsâ	vemin kabîlî	minhû	şâhidüm	veyetlühû	mirrabbihî
İşte bunlar	ve rahmet olarak	önder	Musa'nın kitabı olan kimse (hiç onlara benzer mi?)	kendisinden önce	Onun katından	bir şahidin	onu Cebrâil'in izlediği	Rabbinden

يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ

felâ tekû fî miryetim	mev'idüh	fennâru	mine lehzâbi	bihî	yekfür vemen	bihî	yü/minüne
şüpheye düşme	onun varacağı yerdir	ateş	Gruplardan	Onu inkâr ederse	kim	Ona	inanesiz

مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ

ezlemü	vemen	lâ yü/minün	ekşera nnâsi	velâ kinne	mirrabbike	lhakku	innehu minhû
daha zalim kim olabilir?	imana gelmezler	insanların çoğu	Fakat	Rabbinden gelen	haklıdır	Çünkü bu	Sakin bunda

مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ

leşhâdü	veyek'ülû	'alâ rabbihim	yü'rağûne	ülâike	kezi bâ	'ale ilâhî	mimmeni fterâ
şahitler de	şöyle diyeceklerdir	Rablerine	arz edilecekler	Bunlar	yalan	Allah'a	isnad edenden

هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

'ale zzâlimîn	le'netü ilâhî	elâ habenniz olusun ki	'alâ rabbihim	llez ne kezebû	kâ'ülâi
zalimlerin üzerinedir	Allah'ın laneti	Rableri adına	yalan söyleyenlerdir	İşte bunlar	

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

kâfirün	küm	billehirati	vehüm	'ivecâ	veyebg'ünehâ	'an seb'li ilâhî	ellez ne yeşuddüne
inkâr edenlerdir	Onlar	aynı zamanda ahreti	ve onlar eğip bükme	onu isterler	Onlar, Allah'ın yolundan	alıkoymazlar	

13. Yoksa "Onu kendi uydurdu?" mu diyorlar. De ki: "Haydi onun gibi uydurma on sûre getirin. Allah'tan başka gücünüzün yettiğini de çağırın. Eğer doğru söylüyorsanız, bunu yaparsınız."

14. Yok eğer size cevap veremedilerse, artık onun ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiş olduğunu, Ondan başka tanrının olmadığı biliniz. Nasıl, artık teslim olup Müslüman oluyorsunuz, değil mi?

15. Kim değersiz dünya hayatını ve onun süsünü isterse, Biz onlara, amellerinin karşılığını dünyada tamamen öderiz. Bu konuda kendilerine densizlik yapılmaz.

16. Ancak onların ahirette, ateşten başka bir şeyleri olmaz. Orada işledikleri bütün iyilikler yok olup gitmiştir, bütün yaptıkları boştur.

17. Rabbinden bir delil üzere bulunan, aynı zamanda onu Onun katından bir şahidin, Cebrâil'in izlediği, kendisinden önce önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı olan kimse (hiç onlara benzer mi?) İşte bunlar, Ona inanırlar. Gruplardan kim Onu inkâr ederse, ateş onun varacağı yerdir. Sakin bunda şüpheye düşme. Çünkü bu, Rabbinden gelen hak'tır. Fakat insanların çoğu, imana gelmezler.

18. Allah'a yalan isnad edenden daha zalim kim olabilir? Bunlar, Rableri-ne arz edilecekler, şahitler de şöyle diyeceklerdir: "İşte bunlar, Rableri adına yalan söyleyenlerdir." Haberinizi olsun ki, Allah'ın laneti, zalimlerin üzerinedir.

19. Onlar, Allah'ın yolundan alıkoymazlar, onu eğip bükme isterler. Onlar, aynı zamanda ahreti inkâr edenlerdir.

20. Bunlar, yeryüzünde aciz bırakacak değillerdir. Kendilerini, Allah'tan kurtaracak bir koruyucuları da yoktur. Onlara kat kat azap edilecektir. Onlar, ne işitebiliyorlar, ne de görebiliyorlardı.

21. İşte bunlar, kendilerine yazık eden kimselerdir. O uydurdıkları tanrılar, kendilerini bırakıp gitmişlerdir.

22. Şüphe yok ki bunlar, ahirette en çok hüsrana uğrayacak olanlardır.

23. İman edip salih ameller işleyenler, edeple Rablerine boyun eğenler var ya, işte onlar, cennetliklerdir. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar.

24. Bu iki grubun hali, kör ve sağır ile gören ve işiten kimsenin durumuna benzer. Hiç bunların durumları bir olur mu? Artık düşünmez misiniz?

25. Yemin olsun ki, Nuh'u kendi halkına gönderdik. (Onlara şöyle dedi:) "Haberiniz olsun, ben size azabın nedenlerini ve kurtuluşun yolunu açıklayan bir uyarıcıyım!"

26. "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin, ben size acı veren bir günün azabının gelmesinden korkuyorum."

27. Halkından inkâr edenlerin ileri gelenleri, "Biz, senin yalnızca bizim gibi bir insan olduğunu görüyoruz, sana uyanların da ancak basit görüşlü en aşağılıklarımızın olduğunu görüyoruz, sizin bize fazladan bir üstünlüğünüzün olduğunu da görmüyoruz. Hatta sizin yalancı olduğunuzu zannediyoruz" dediler.

28. (Onlara cevap olarak şöyle) dedi: "Ey halkım! Söyleyin bakalım, eğer ben Rabbinizden gelen bir delil üzerindeysem, bir de bana Onun katından bir rahmet gelmişse, size ise onu göreceğiz verilmemişse, istsediğiniz halde biz size ona zorlayacak mıyız?"

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ

min evliyā/	min dūni llāhi	leḥüm	vemâ kâne	fî lerdî	lem yekûnû mü'cizine	ûlâike
bir koruyucuları da	Allah'tan kurtaracak	Kendilerini	yoktur	yeryüzünde	aciz bırakacak değillerdir	Bunlar

يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

vemâ kânû yübşirûn	mâ kânû yestē'ûne ssem'a	l'azâb	leḥümü	yüdâ'afû
ne de görebiliyorlardı	Onlar, ne işitebiliyorlar	azap	Onlara	kat kat edilecektir

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ لَا جَرَمَ

lâ cerame	mâ kânû yefterûn	'anhüm	vedalle	enfüseḥüm	llezîne basirû	ûlâike
Şüphe yok ki	O uydurdıkları tanrılar	kendilerini	bırakıp gitmişlerdir	kendilerine	yazık eden kimselerdir	İşte bunlar

أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِسِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

şşâlihâtî	ve'amilû	inne llezîne âmenû	kümü leḥşerûn	fî lâhirati	enneḥüm
salih ameller	işleyenler	İman edip	en çok hüsrana uğrayacak olanlardır	ahirette	bunlar

وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

hâlidûn	fihâ	hüm	eshâbü lcenneḥ	ûlâike	ilâ rabbihim	veehbetû
kalıcıdırlar	orada ebedi	Onlar	cennetliklerdir	işte onlar	Rablerine	edeple boyun eğenler var ya

مِثْلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَذِ يَسْتَوِيَانِ

hel yesteviyâni	vessemî'	velbeşiri	veleşammi	kele'mâ	meşelû lferikayni
Hiç bunlar bir olur mu?	ve işiten kimsenin durumuna benzer	gören	ve sağır ile	kör	Bu iki grubun hali

مِثْلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

nezirunmübîn	leküm	innî	ilâ kavmiḥi	nûhan	veleḥad erselnâ	efelâ tezekkerûn	meşelâ
açıklayan bir uyarıcıyım	size	haberiniz olsun, ben	kendi halkına	Nuh'u	Yemin olsun ki gönderdik	Artık düşünmez misiniz?	durumları

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَمِّ ۝ فَقَالَ الْمَلَأُ

lmeleü	feḳâle	'azâbe yevmin elim	'aleyküm	ehâfû	innî	illâ llâh	ellâ te'büdû
ileri gelenleri	dediler	acı veren bir günün azabının	size	gelmesinden korkuyorum	ben	Allah'tan başkasına	ibadet etmeyin

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا

illâ	ttebe'ake	vemâ nerâike	mişlenâ	beşerânîm	illâ	mâ nerâike	min kavmiḥi	llezîne keferû
ancak	sana uyanların da	görüyoruz	bizim gibi	bir insan olduğunu	yalnızca	Biz, seni görüyoruz	Halkından	inkâr edenlerin

الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِأَدَى الرَّأْيِ وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ

nezunnüküm	bel	min fedlim	'aleynâ	leküm	vemâ nerâ	bâdiye rra/y	llezîne hüm erâzilünâ
sizi zannediyoruz	Hatta	bir üstünlüğünüzün olduğunu da	bize fazladan	sizin	görmüyoruz	basit görüşlü	en aşağılıklarımızın olduğunu

كَاذِبِينَ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَيْنِي

ve'atînî	mirabbî	'alâ beyyinetim	in küntü	eraeytüm	yâ kavmi	kâle	kâzibîn
bir de bana gelmişse	Rabbinizden gelen	bir delil üzerindeysem	eğer ben	Söyleyin bakalım	Ey halkım!	dedi	yalancı olduğunuzu

رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنْزِلْ مُكْثُوهَا وَانْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ۝

veentüm leḥâ kâriḥûn	enülzimükümûḥâ	'aleyküm	fe'ummiyet	min 'indiḥi	rahmetenm
istemediğiniz halde	iz sizi ona zorlayacak mıyız?	size	onu göreceğiz verilmemişse	Onun katından	bir rahmet

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ

bitâridi	enâ	vemâ	'ale llâhi	illâ	in ecriye	meâ	'aleyhi	lâ eselüküm	veyâ kavmi
kovacak	Ben	değilim	Allah'a aittir	ancak	Benim ecrim	bir mal	Ben, buna karşı	sizden istemiyorum	Ey halkıml

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا رَبَّهُمْ وَلَكِنِّي أَرِيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿١١﴾ وَيَا قَوْمِ

veyâ kavmi	teçhelün	kavmen	erâküm	velâkinnî	mülâkû rabbihim	innehum	llezîne âmenû
Ey halkım!	cahillik eden	bir topluluk olduğunuzu	sizi görüyorum	Ancak ben	Rablerine kavuşacaklar	Elbette onlar	o iman edenleri

مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٢﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي

'indî	leküm	velâ ekülû	efelâ tezekkerün	in taradtühüm	mine llâhi	yensurunî	meny
benim yanımda	Ben size	demiyorum	Düşünmez misiniz?	Eğer ben onları kovarsam	Allah'ın azabından	beni kurtaracak	kim

خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي

lillezîne tezderî	velâ ekülû	melekün	innî	velâ ekülû	lgaybe	velâ e'lemû	hazâinü llâhi
hor gördükleri hakkında	demiyorum	bir meleğim' de	Ben	demiyorum	bilinmeyen, görünmeyen âlemi	bilirim	Allah'ın hazineleri

أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا

îzel	innî	bimâ fî enfüsîhim	e'lemû	ellâhü	hayrâ	llâhü	lenyyü/tiyehümü	e'yünüküm
o zaman	ben	onların içlerindeki	daha iyi bilir	Allah	hiçbir hayır	Allah	onlara vermez	O sizin gözlerinizin

لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا

fe/tinâ	cidelenâ	feekserte	kad câdeltenâ	yâ nûhu	kâlû	lemine zzâlimîn
bize getir	üstelik bu mücadelede	ileri gittin	Sen gerçekten bizimle mücadele ettin	Ey Nuh!	dediler	zalimlerden olurum

بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ

in şâe	llâhü	bifi	ye/tiküm	innemâ	kâle	in kunte mine ssâdikîn	bimâ te'idünâ
isterse	Allah	Onu	size getirir	ancak	dedi	Eğer sözünde doğru olanlardan isen	haydi bizi tehdit edip durduğunuz azabı

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٥﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ

in kâne	leküm	en enşaha	in eradtü	nüşhî	velâ yenfe'uküm	vemâ entüm bimü'cizin
eğer sizi	Ben size	nasihat vermek	istemişsem de	benim nasihatim	size bir fayda vermez	siz Onu aciz bırakacak değilsiniz!

اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٦﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرِيهٖ قُلْ

kul	fterâh	yekûlûne	em	türce'ün	veileyhi	rabbüküm	hüve	enyyüğüyeküm	yüridü	llâhü
De ki	Onu uydurdu	diyorlar	Yoksa mı	döndürüleceksiniz	Sonunda Ona	Rabbinizdir	O	helak etmek	istiyorsa	Allah

إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ

ennehü	ilâ nûhin	veûhiye	mimmâ tücrimün	ber'ünm	veenâ	icrâmî	fe'aleyye	ini fteraytühü
şu	Nuh'a	vahiy edilmişti	sizin yüklendiğiniz günahı	uzağım	Ben	vebalım	benim boynumadır	Eğer bunu ben uydurdumsa

لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٨﴾ وَاصْنَعِ

veşne'i	bimâ kânü yef'alün	felâ tebteis	men kad âmene	illâ	min kavmike	lenyyü/mine
yap	onların yaptıklarına	üzülme	İman edenlerin	dışında	artık halkından	hiçbir kimse iman etmeyecek

الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا وَلَا تَخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿١٩﴾

mügrakün	innehum	fî ilezîne zalemû	velâ tühâtibnî	veveyhinâ	bie'yüninâ	lfülke
boğulacaklardır	Çünkü onlar	zalimler hakkında	Benden bir şey isteme.	ve vahyimiz altında	Bizim gözetimimiz	gemi

29. "Ey halkım! Ben, buna karşı sizden bir mal istemiyorum. Benim ecrim, ancak Allah'a aittir. Ben, o iman edenleri kovacak değilim. Elbette onlar, Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizin cahillik eden bir topluluk olduğunuzu görüyorum."

30. "Ey halkım! Eğer ben onları kovarsam, Allah'ın azabından beni kim kurtaracak? Düşünmez misiniz?"

31. "Ben size, Allah'ın hazineleri benim yanımda, ben bilinmeyen, görünmeyen âlemi bilirim demiyorum. 'Ben, bir meleğim' de demiyorum. O sizin gözlerinizin hor gördükleri hakkında, 'Allah, onlara hiçbir hayır vermez' de demiyorum. Allah, onların içlerindeki daha iyi bilir. (Böyle bir şey söylersem), ben o zaman zalimlerden olurum."

32. "Ey Nuh! Sen gerçekten bizimle mücadele ettin, üstelik bu mücadelede ileri gittin. Eğer sözünde doğru olanlardan isen, haydi bizi tehdit edip durduğunuz azabı bize getir!" dediler.

33. "Onu, size isterse, ancak Allah getirir, siz Onu aciz bırakacak değilsiniz!" dedi.

34. "Ben size nasihat vermem istemişsem de, eğer Allah sizi helak etmek istiyorsa, benim nasihatim size bir fayda vermez. O, Rabbinizdir. Sonunda Ona döndürüleceksiniz."

35. Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer bunu ben uydurdumsa, vebalim benim boynumdur. Ben, sizin yüklendiğiniz günahı uzağım."

36. Nuh'a, şu vahiy edilmişti: "İman edenlerin dışında, artık halkından hiçbir kimse iman etmeyecek, onların yaptıklarına üzülme."

37. "Bizim gözetimimiz ve vahyimiz altında gemiyi yap, zalimler hakkında Benden bir şey isteme. Çünkü onlar, boğulacaklardır."

38. O, gemiyi yapıyordu. Halkından bir topluluk, yanından her geçtiğinde, onunla alay ediyordu. "Siz bizimle eğleniyorsanız, biz de sizinle, sizin bizimle eğlendiğiniz gibi eğleneceğiz!" dedi.

39. "Kendisini rüsva edecek azabın kime geleceğini, sürekli olan azabın kime başına ineceğini ileride bileceksiniz."

40. Nihayet emrimiz geldiğinde ve tandır kaynadığında şöyle dedik: "Geminin içine her birinden ikişer çift, aleyhinde hüküm verilmiş olan dışında aileni ve iman edenleri bindir!" Onunla beraber çok az kişi iman etmişti.

41. (Nuh, şöyle) dedi: "Ona binin, onun gitmesi ve durması Allah'ın ismiyledir. Şüphesiz Rab-bim, çok bağışlayan, çok acıyandır."

42. Gemi, içindekilerle birlikte dağlar gibi dalgalar içinde akıp gidiyordu. Nuh, ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna şöyle seslendi: "Ey oğlum! Gel, bizimle beraber bin, kâfirlerle beraber olma!"

43. O, "Ben, beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım" dedi. (Babası), "Bugün Allah'ın emrinden, Onun merhamet ettiği dışında, kurtulacak kimse yoktur" dedi. Derken aralarına dalga girdi, o da boğulanlardan oldu.

44. Şöyle denildi: "Ey toprak, yut suyunu! Ey gökyüzü, açıl!" Su çekildi, iş bitirildi, gemi Cudi üzerinde durdu. O zalim topluluğa, "Defolun!" denilmişti.

45. Nuh, Rabbine seslendi ve şöyle dedi: "Ey Rab-bim! Şüphesiz oğlum, ailemdendir, senin vaa-din elbette haktır. Sen, hâkimler içinde en iyi hükmedenisin!"

وَيَصْنَعُ الْفُلَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا

in tesharû	kâle	minhî	sebirû	min kavmihi	meleûnî	'aleyhi	veküllemâ merra	İfûlke	veyeşne'u
Siz eğleniyorsanız	dedi	onunla	alay ediyordu	Halkından	bir topluluk	yanından	her geçtiğinde	O, gemiyi	yapıyordu

مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ

'azâbün	menyye/tîhi	fesevfe te'lemûne	kemâ tesharûn	minküm	nesharu	feinnâ	minnâ
azabın	kime geleceğini	ileride bileceksiniz	sizin bizimle eğlendiğiniz gibi	sizinle	eğleneceğiz	biz de	bizimle

يُخْرِيه وَيَجِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ

ttennûru	vefâra	emrunâ	izâ câe	hattâ	'azâbünmükîm	'aleyhi	veyehillü	yühzihi
tandır	ve kaynadığında	emrimiz	geldiğinde	Nihayet	sürekli olan azabın	kimin başına	ineceğini	Kendisini rüsva edecek

قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

'aleyhi	men sebeka	illâ	veehleke	zevceyni şneyni	min küllinn	fi hâ	hmil	kulnâ
aleyhinde	hüküm verilmiş olan	dışında	aileni	ikişer çift	her birinden	Geminin içine	bindir	şöyle dedik

الْقَوْلِ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤١﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ

bismi lâhi	fi hâ	rkebû	vekâle	illâ kalil	me'ahû	vemâ âmene	vemen âmen	lkavlû
Allah'ın ismiyledir	Ona	binin	(Nuh, şöyle) dedi	çok az kişi	Onunla beraber	iman etmişti	ve iman edenleri	

مَجْرِيهَا وَمُرْسِيهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ

fi mevcin	bihim	tecî	vehiye	rahim	legafûrur	rabbî	inne	vemürsâhâ	mecrâ hâ
dalgalar içinde	içindeki-lerle	akıp gidiyordu	Gemi	çok acıyandır	çok bağışlayan	Rabbim	Şüphesiz	ve durması	onun gitmesi

كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ

velâ tekünm	me'anâ	rkeb	yâ büneyye	vekâne fi me'zîlini	bnehu	nûhuni	venâdî	kelcibâli
olma	Gel, bizimle beraber	bin	Ey oğlum!	ayrı bir yere çekilmiş olan	oğluna	Nuh	şöyle seslendi	birlikte dağlar gibi

مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَفْعَلُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالًا لَا غَاصِمَ

'âşime	lâ	kâle	mine Imâ/	ye'simûnî	ilâ cebelini	seâvî	kâle	me'a lkâfirin
kurtulacak	yoktur	dedi	sudan	O, Ben, beni koruyacak	bir dağa	sığınacağım	dedi	kâfirlerle beraber

الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ

mine Imügrakın	fekâne	Imevcû	beynehumâ	vehale	merrahim	illâ	min emri lâhi	lyevme
o da boğulanlardan	oldu	dalga	Derken aralarına	giriverdi	Onun merhamet ettiği	dışında	Allah'ın emrinden	Bugün

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ اقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ

lemru	veku'diye	Imâû	vegi'da	ekli'î	veyâ semâû	mâeki	ble'î	yâ erdu	vekile
iş	bitirildi	Su	çekildi	açıl!	Ey gökyüzü	suyunu	yut	Ey toprak	Şöyle denildi

وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ

rabbefî	nûhur	venâdî	lilkavmi zzâlimin	bû'del	vekile	'ale lcûdiyyi	vestevet
Rabbine	Nuh	seslendi	O zalim topluluğa	Defolun!	denilmişti	gemi Cudi üzerinde	durdu

فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

ehkemü lhâkimin	veente	lhakku	ve'deke	veinne	min ehîl	bnî	inne	rabbî	fekâle
hâkimler içinde en iyi hükmedenisin!	Sen	haktır	senin vaa-din	elbette	ailemdendir	oğlum	Şüphesiz	Ey Rab-bim!	ve şöyle dedi

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي

felâ teselni gayru şâlihîn 'amelün innehû min ehlik leyse innehû yâ nûhu kâle
Benden isteme doğru olmayan bir iş yapmıştır Çünkü o senin aileden değildir O Ey Nuh! dedi

مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّنِي أَعْظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي

innî rabbi kâle mine lcâhilîn en tekûne e'izuke innî mâ leyse leke bihî 'ilm
Ben Ey Rab-bim! dedi cahillerden olmamanı sana öğüt-lerim Ben Bundan dolayı bilmediğin bir şeyi

أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ

ekünm veterhamnî lî veillâ tegfir mâ leyse lî bihî 'ilm en eseleke bike e'üzü
olurum bana acımazsan beni Eğer Sen bağışlamaz bilmediğim bir şeyi senden istemekten Sana sığınırım

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ

ve'alâ ümemin 'aleyke veberakâtin minnâ biselâminnî hbit yâ nûhu kile mine lhâsirîn
ve topluluklara sana bereketlerle Bizden bir esenlikle gemiden in Ey Nuh! Şöyle denildi ben hüsrana uğrayanlardan

مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ

tilke 'azâbün elim minnâ yemessühüm şümme senümetti'uhüm veümemin mimmenme'ak
İşte bunlar acı veren bir azap Bizden onlara dokunacak Sonra (nimetlerimizden) Başka toplulukları da seninle birlikte olan

مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ

velâ kavmüke ente mâ kunte te'lemühâ ileyk nûh'hâ min embâi l'gaybi
ne de halkın sen bunları ne bilirdin Sana bunları vahiyle bildiriyoruz bilinmeyen, görünmeyen âlemin haberlerindendir

مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ

kâle hûdâ ebâhüm veilâ 'âdin lilmüttekin l'âkibete inne feşbir min kabli hâzâ
dedi Hûd'u kardeşleri Âd'a da muttakilerindir sonuç Şüphesiz Sabret Bundan önce

يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ

yâ kavmi müfterün illâ in entüm gayruh min ilâhîn leküm mâ illâfe 'bûdû yâ kavmi
Ey halkım! yalan uydurup durmaktasınız sadece Siz Ondan başka bir ilahınız sizin daha yok Allah'a kulluk edin Ey halkım!

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

efelâ te'kilün 'ale llezi fetarânî illâ in ecriye ecrâ 'aleyhi lâ eselüküm
Artık akıllanmayacak mısınız? beni yaratana aittir ancak Benim ecrim bir mal Ben, buna karşı sizden istemiyorum

وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرْ وَارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ ثُمَّ تَوَبَّ إِلَىٰ إِلَهِهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

midrârânv 'aleyküm ssemâe yürsili ileyhi tûbû şümmerabbeküm stegfirû veyâ kavmi
bol bol size gökyüzünün bereketini indirsin Ona sonra Rabbinizden bağışlanma isteyin Ey halkım!

وَيَرْزُقْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا

mâ ci/tenâ yâ hûdû kâlû mücrimîn velâ tetevellev ilâ kuvvetiküm kuveten veyezidküm
Sen, bize getir-medin Ey Hûd! Şöyle dediler günahkâr günahkâr dönüp gitmeyin gücünüze güç size katsın

بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَيْثَنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

bimü/minîn leke nehnü vemâ 'an kavlike âlihetinâ bitârikî nehnü vemâ bibeyyinetin
inanmayız sana biz ve değiliz senin sözünle tanrılarımızı terketmeyiz biz ve değiliz bir mucize

46. "Ey Nuh! O, senin aileden değildir. Çünkü o, doğru olmayan bir iş yapmıştır. Bundan dolayı bilmediğin bir şeyi Benden isteme! Ben, sana cahillerden olmamanı öğütlerim" dedi.

47. "Ey Rabbim! Ben, senden, bilmediğim bir şeyi istemekten Sana sığınırım. Eğer Sen beni bağışlamaz, bana acımazsan, ben hüsrana uğrayanlardan olurum" dedi.

48. Şöyle denildi: "Ey Nuh! Bizden bir esenlikle, sana ve seninle birlikte olan topluluklara bereketlerle gemiden in. Başka toplulukları da (nimetlerimizden) faydalandıracağız. Sonra onlara Bizden acı veren bir azap dokunacak."

49. İşte bunlar, bilinmeyen, görünmeyen âlemin haberlerindendir. Sana bunları vahiyle bildiriyoruz. Bundan önce bunları ne sen bilirdin, ne de halkın. Sabret. Şüphesiz sonuç, muttakilerindir.

50. Âd'a da kardeşleri Hûd'u gönderdik. Onlara şöyle dedi: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin, sizin Ondan başka bir ilahınız daha yok. Siz, sadece yalan uydurup durmaktasınız."

51. "Ey halkım! Ben, buna karşı sizden bir mal istemiyorum. Benim ecrim, ancak beni yaratana aittir. Artık akıllanmayacak mısınız?"

52. "Ey halkım! Rabbinizden bağışlanma isteyin, sonra Ona tövbe edin ki, size bol bol gökyüzünün bereketini indirsin, size, gücünüze güç katsın, gelin günahkâr günahkâr dönüp gitmeyin."

53. Şöyle dediler: "Ey Hûd! Sen, bize bir mucize getirirsin, biz senin sözünle tanrılarımızı terketmeyiz, biz sana inanmayız."

54-55. "Biz sadece tanrıların bazısının seni kötü çarptığını söyleriz." (Onlara şöyle) dedi: "Ben, Allah'ı şahit tutuyorum, siz de şahit olun ki, ben sizin Ondan başka koştüğunuz ortakların hiçbirini tanımıyorum. Artık hepiniz toplanın, bana istediğiniz tuzağı kurun, sonra bana süre de vermeyin."

56. "Şüphesiz ben, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. Hiçbir hayvan yoktur ki, O, onun perçeminden tutmuş olmasın. Şüphe yok ki Rabbim, doğru yol üzerindedir."

57. "Eğer şimdi siz yüz çevirseniz, (sorumluluk sizin dir). Ben elbette size gönderilmiş olduğum görevimi tebliğ ettim. Rabbim, sizin yerinize başka bir topluluğu getirir de siz Ona zerrece zarar veremezsiniz. Muhakkak Rabbim, her şeyi koruyup gözetendir."

58. Emrimiz geldiğinde, Hûd'u ve beraberindeki iman edenleri, tarafımızdan bir rahmet ile kurtardık. Biz, onları ağır bir azaptan kurtardık.

59. İşte Âd, Rablerinin mucizelerini inkâr ettiler, Onun peygamberlerine isyan ettiler, her inatçı zorbanın emri ardından gittiler.

60. Hem bu dünyada, hem de kıyamet gününde lanete uğratıldılar. Bak, Âd, Rableri inkâr etti. Bak, Hûd'un toplumu Âd, def olup gitti.

61. Semûd'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. Onlara şöyle dedi: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin, sizin Ondan başka bir ilahınız daha yok. O, sizi topraktan yarattı, orada size yaşama imkânı ve gücü verdi. Ondan başışlanma dileyin, sonra Ona tövbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakındır, duayı kabul edendir."

62. "Ey Salih! Bundan önce aramızda sevilen sayılan bir adamdın. Şimdi babalarımızın tapındığına tapmayı bize yasaklıyor musun? Biz kesinlikle senin bizi davet ettiğin şey hakkında kuşkulandıran bir şüphe ve endişe içindeyiz" dediler.

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرِكَ بَعْضُ إِلَهِنَا بِسَوْءٍ قَالَتْ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي

enni veşhedü illâhe üşhidü innî kâle bisû/ be'du âlihetinâ 'terâke illâ in neşülû
ben siz de şahit olun ki Allah'ı şahit tutuyorum Ben dedi kötü tanrılarımızın bazısının seni çarptığını sadece söyleriz

بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ إِنِّي

innî lâ tünzirün şümme cemî'an fekdûnî min dünîhî mimmâ tüşrikün berîünm
Şüphesiz ben bana süre de vermeyin sonra Artık hepiniz toplanın bana istediğiniz tuzağı kurun sizin Ondan başka koştüğunuz ortakların hiçbirini tanımıyorum

تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي

rabbî inne binâsiyetihâ ahizüm illâ hüve min dâbbetin mâ verabbiküm rabbî 'ale illâhî tevekkeltü
Rabbim Şüphe yok ki onun perçeminden tutmuş olmasın O Hiçbir hayvan yoktur ki sizin de Rabbiniz olan benim de Rabbim Allah'a tevekkül ettim

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ

veyesteħlifü ileyküm mâ ürsiltü bilîhi fekad eblegtüküm fein tevellev 'alâ şirâtinmmüstekim
getirir de size gönderilmiş olduğum görevimi Ben elbette tebliğ ettim Eğer şimdi siz yüz çevirseniz doğru yol üzerindedir

رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ وَلَمَّا جَاءَ

velemmâ câe hafiz 'alâ külli şeyin rabbî inne şeyâ velâ tedurruhehû gayraküm kavmen rabbî
geldiğinde koruyup gözetendir her şeyi Rabbim Muhakkak zerrece siz Ona zarar veremezsiniz sizin yerinize başka bir topluluğu Rabbim

أَمْرُنَا نَجِّنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجِّنَاهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

min 'azâbin galiz venecceynâhüm minnâ birahmetinnâ me'ahû vellezîne âmenû hûdenv necceynâ emrunâ
ağır bir azaptan Biz, onları kurtardık tarafımızdan bir rahmet ile beraberindeki ve iman edenleri Hûd'u kurtardık Emrimiz

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

emra külli cebbârin 'anid vettebe'û rusülehû ve'aşav biâyâti rabbihim cehadû 'âdün vetilke
her inatçı zorbanın emri ardından gittiler Onun peygamberlerine isyan ettiler Rablerinin mucizelerini inkâr ettiler Âd İşte

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ إِلَّا أَنْ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا

bû'del elâ rabbehüm keferû inne 'âden elâ veyevme lkiyamehî le'netenv fi hâzihî ddünyâ veütbi'û
def olup gitti Bak Rablerini inkâr etti Âd Bak hem de kıyamet gününde lanete Hem bu dünyada uğratıldılar

لِعَادٍ قَوْمٌ هُودٌ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

leküm mâ illâhe 'bûdû yâ kavmi kâle şalihâ ehâhüm veilâ şemûde li'âdin kavmi hûd
sizin daha Allah'a kulluk edin Ey halkım! dedi Salih'i gönderdik kardeşleri Semûd'a da Hûd'un toplumu Âd

مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَغَمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَبُّوا

tûbû şümme festegfirûhû fi hâ veste'meraküm mine lergî enşeeeküm hüve gayruhî min ilâhin
tövbe edin sonra Ondan başışlanma dileyin orada size yaşama imkânı ve gücü verdi topraktan sizi yarattı O Ondan başka bir ilahınız

إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا

kable hâzâ mercüvven finâ kad kunte yâ şalihu kâlû mücib karibünm rabbî inne ileyfi
Bundan önce sevilen sayılan bir adamdın aramızda gerçekten öyleydin Ey Salih! dediler duayı kabul edendir yakındır benim Şüphe Rabbim hesiz Ona

أَتَنْهِينَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ

mürîb mimmâ ted'ünâ ileyfi lefi şekkinm veinnenâ â bâ unâ mâ ye'bûdû en ne'bûde eten'hânâ
kuşkulandıran benim bizi davet ettiğin bir şüphe ve endişe içindeyiz Biz Şimdi babalarımızın tapındığına tapmayı bize yasaklıyor musun?

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَيْنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۝۳

femen	rahmeten	minhû	veâtânî	mirrabbi	'alâ beyyinetim	in küntü	eraeytüm	yâ kavmi	kâle
kim	bir rahmet	Ondan	bir de bana gelmişse	Rabbimden gelen	bir delil	eğer ben üzerin-deysem	Söyleyin bakalım	Ey halkım!	dedi

يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۝۳ وَيَا قَوْمِ

veyâ kavmi	gayra tehsir	femâ tezâdüneni	in 'aşaytühû	mine lâhî	yensuruni
Ey halkım!	zarar vermekten başka	Siz, bana bir şey yapmayacaksınız	ben Allah'a isyan ettiğim takdirde	Ondan	beni koruyabilir?

هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ ۝۴

bisûin	velâ temessûhâ	fi erdî lâhî	te/kül	fezerûhâ	âyeten	leküm	nâkatü lâhî	hâzihi
kötü bir maksatla	sakın ona dokunmayın	Allah'ın yeryüzünde	yayılın	Bırakın onu	mucize	size	Allah'ın devesi	İşte bu

فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۝۴ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۝۵

şelâsete eyyâm	fi dâriküm	temette'û	fe'akârûhâ	'azâbün karib	feye/hużeküm
üç gün	bunun üzerine, Evinizde	yaşayın	Derken onu tepelediler	yakın bir azap	yoksa sizi yakalar

ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۝۵ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا

velleżine âmenû	şalihanv	necceynâ	emrunâ	felemmâ câe	gayru mekzûb	ve'dün	zâlike
iman etmiş olanları	Salih'i	kurtardık	Emrimiz	geldiğinde	yalanlanmayan	bir vaatir	İşte bu

مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝۶

l'aziz	lkaviyyü	hüve	rabbeke	inne	vemin hizyi yevmiż	minnâ	birahmetimni	me'alâhü
çok kuvvetlidir	çok güçlü	odur	senin Rabbin	Çünkü	(azaptan) ve o günün zilletinden	tarafımızdan	bir rahmet ile	ve beraberinde

وَآخِذِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝۷

câsimin	fi diyârihim	feesbehû	şşayhatü	lleżine zalemû	veehaże
çöküp kaldılar	yurtlarında	ve oldular	o korkunç çığlık	Zulmedenleri	tutuverdi de

كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا إِن تَمُودًا كَفَرُوا وَرَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدًا لِثَمُودَ ۝۸

işemûd	bü'del	elâ	rabbe'hüm	keferû	inne şemûdâ	elâ	fihâ	keellem yegnev
Semûd	def olup gitti	Bak	Rablerini	inkâr ettiler	Semûd	Bak	orada	sanki hiç zevk ve sefa sürmemişlerdi

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ

femâ lebişe	selâm	kâle	selâmâ	kâlû	bilbüşrâ	ibrâhîme	rusûlünâ	velekad câet
Hemen gitti	Selam size!	dedi	Selam	dediler	müjdeyle	İbrahim'e	elçilerimiz	Yemin olsun ki geldiler

أَن جَاءَ بِعَجَلٍ حَنِيزٍ ۝۹ فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ

nekirâhüm	ileyhi	lâ teşilü	eydiyeküm	felemmâ râ	bi'din haniż	en câe
bunları tuhaf buldu	ona	uzatmıyorlar	ellerini	Baktı ki	kızartılmış bir buzağı	getirdi

وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُّوطٍ ۝۱۰

ilâ kavmi lût	ürsilnâ	innâ	lâ tehaf	kâlû	hîfeh	minhüm	veevcese
Lût'un halkına	gönderildik	biz	Korkma	dediler	bir korku	içinde onlara karşı	hissetti

وَأَمْرًا تَقَائِمَةً فَضَحِكْتَ فَبَشَّرْنَاَهَا بِإِسْحَقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ ۝۱۱

ye'kûb	veminverâi ishâka	biishâka	febeşşernâhâ	fedahiket	kâimetün	vemraetühû
Yâkûb'u	İshak'ın ardından da	İshak'ı	Bunun üzerine ona müjdeledik	bunu duyunca güldü	ayakta dinliyordu	Hanımı

63. (Onlara cevap olarak şöyle) dedi: "Ey halkım! Söyleyin bakalım, eğer ben Rabbimden gelen bir delil üzerindeysem, bir de bana Ondandır bir rahmet gelmişse, ben Allah'a isyan ettiğim takdirde, beni Ondandır kim koruyabilir? Siz, bana zarar vermektense başka bir şey yapmayacaksınız."

64. "Ey halkım! İşte bu, size mucize olarak gelen Allah'ın devesi! Bırakın onu, Allah'ın yeryüzünde yayılın, sakın ona kötü bir maksatla dokunmayın, yoksa sizi yakın bir azap yakalar."

65. Derken onu tepelediler, bunun üzerine, "Evinizde üç gün yaşayın! İşte bu, yalanlanmayan bir vaattir" dedi.

66. Emrimiz geldiğinde, Salih'i ve beraberinde iman etmiş olanları tarafımızdan bir rahmet ile (azaptan) ve o günün zilletinden kurtardık. Çünkü senin Rabbin, çok güçlü, çok kuvvetlidir.

67. Zulmedenleri o korkunç çığlık tutuverdi de, yurtlarında çöküp kaldılar.

68. (Onlar, öyle bir azaba uğradılar ki), sanki orada hiç zevk ve sefa sürmemişlerdi. Bak, Semûd, Rablerini inkâr ettiler. Bak, Semûd, def olup gitti.

69. Yemin olsun ki, elçilerimiz İbrahim'e müjdeyle geldiler, ona "Selam sana!" dediler. O da onlara, "Selam size!" dedi. Hemen gitti, kızartılmış bir buzağı getirdi.

70. Baktı ki ellerini ona uzatmıyorlar, bunları tuhaf buldu, içinde onlara karşı bir korku hissetti. "Korkma, biz Lût'un halkına gönderildik" dediler.

71. Hanımı arkasında ayakta dinliyordu, bunu duyunca güldü. Bunun üzerine ona İshak'ı, İshak'ın ardından da Yâkûb'u müjdeledik.

72. "Vay! Ben bir kocakarı, şu kocam da piri faniyken mi doğuracağım? Muhtakkak bu acayip bir şey!" dedi.

73. "Sen, Allah'ın emrine mi hayret ediyorsun? Ey ev halkı! Allah'ın rahmet ve bereketi sizin üzerindedir. Şüphesiz O, her türlü övgüye layıktır, Onun ihsanı boldur" dediler.

74. İbrahim'den korku kaybolup gittiğinde, kendine müjde geldi, Lût'un halkı hakkında Bizimle mücadele-ye girişti.

75. Şüphesiz İbrahim, çok yumuşak, çok içli ve (Allah'a) gönülden bağlı olan biriydi.

76. (Elçilerimiz, onlara şöyle dediler:) "Ey İbrahim! Bundan vazgeç. Şüphesiz Rabbinin azap emri geldi. Onlara döndürülmesi mümkün olmayan bir azap gelmektedir."

77. Elçilerimiz Lût'a geldiklerinde, onların yüzünden fenalaştı, eli ayağı dolaştı. "Bu, çok zor bir gün!" dedi.

78. Halkı ona, koşarak geldiler, bundan önce kötü işler yapıyorlardı. Onlara, "Ey halkım! İşte şunlar kızlarım, onlar sizin için daha temiz. Artık Allah'tan korkun, beni konuklarınız yanında rezil etmeyin. Hiç içinizde aklı başında olan bir adam yok mu?" dedi.

79. "Senin kızlarınla bizim hiç bir alakamızın olmadığını bilirsin. Sen, elbette bizim ne istediğimizi bilirsin!" dediler.

80. "Keşke benim size (karşı koyabileceğim bir) gücüm kuvvetim olsaydı veya çok sağlam bir kaleye sığınsaydım!" dedi.

81. "Ey Lût! Biz, Rabbinin elçileriyiz, onlar kesinlikle sana el süremezler, sen hemen gecenin bir vaktinde aileni al götür, karın dışın-da içinizden hiç kimse kalmasın. Çünkü onlara gelen musibet ona da gelecek. Şüphesiz onların azap vakti, sabahdır. Sabah, yakın değil mi?" dediler.

قَالَتْ يَا وَيْلَتَى ءَايِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

leseyün 'acib	hâzâ	Inne	seyhâ	be'li	vehâzâ	'acûzünv	veene	eelidü	yâ veyletâ	kâlet
acayip bir şey	bu	Muhtakkak	piri faniyken	kocam da	şu	bir kocakarı	Ben	mi doğuracağım?	Vay!	dedi.

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ

innehü	efile lbeyt	'aleyküm	veberakâtühü	rahmetü ilâhi	min emri ilâhi	ete'cebîne	kâlû
Şüphesiz O	Ey ev halkı!	sizin üzerindedir	ve bereketi	Allah'ın rahmet	Sen, Allah'ın emrine	mi hayret ediyorsun?	dediler

حَمِيدٌ مَجِيدٌ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا

yücâdilünâ	lbüşrâ	vecâetühü	rrav'u	'an ibrahîme	felemmâ zehebe	mecîd	hamîdünm
Bizimle mücadele-ye girişti	müjde	kendine geldi	korku	İbrahim'den	kaybolup gittiğinde	Onun ihsanı boldur	her türlü övgüye layıktır

فِي قَوْمٍ لُّوطٍ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا

'an hâzâ	e'rid	yâ ibrahîmü	münib	ewâhünr	lehalîmün	ibrahîme	inne	fi kavmi lût
Bundan	vazgeç	(Elçilerimiz, onlara şöyle dediler:) "Ey İbrahim!	ve (Allah'a) gönülden bağlı olan biriydi	çok içli	çok yumuşak	İbrahim	Şüphesiz	Lût'un halkı hakkında

إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا

rusulünâ	velemmâ câet	gayru merdûd	'azâbün	âtihim	veinnefûm	emru rabbik	kad cæ	innehü
Elçilerimiz	geldiklerinde	döndürülmesi mümkün olmayan	bir azap	gelmektedir	Onlara	Rabbinin azap emri	geldi	Şüphesiz

لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ

kavmühü	vecâehü	yevmün 'aşib	hâzâ	vekalâ	vedâka bihim zer'anv	bihim	sie	lûtan
Halkı	ona geldiler	çok zor bir gün	Bu	dedi	eli ayağı dolaştı	onların yüzünden	fenalaştı	Lût'a

يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي

benâtî	hâulâi	yâ kavmi	kâle	sseyyât	kânû ye'melûne	vemin kablû	yühra'üne ileyhi
kızlarım	İşte şunlar	Onlara, "Ey halkım!	dedi	kötü işler	yapıyorlardı	bundan önce	koşarak

مَنْ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ

racülürraşid	minküm	eleyse	fi dayfi	velâ tühzûni	ilâhe	fettekû	leküm	etferu	hünne
aklı başında olan bir adam	Hiç içinizde	yok mu?	konuklarınız yanında	beni rezil etmeyin	Allah'tan	korkun	sizin için	daha temiz	onlar

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ قَالَ

kâle	mâ nürîd	lete'lemü	veinneke	min hakknv	fi benâtike	mâ lenâ	lekad 'alimte	kâlû
dedi	bizim ne istediğimizi	elbette bilirsin	Sen	hiçbir alakamızın	Senin kızlarınla	bizim olmadığınızı	bilirsin	dediler

لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَى إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ

rusulü rabbike	innâ	yâ lûtu	kâlû	ilâ ruknin şedid	âvî	ev	kuweten	biküm	lev enne li
Rabbinin elçileriyiz	Biz	Ey Lût!	dediler	çok sağlam bir kaleye	sığınsaydım	veya	gücüm kuvvetim	size	Keşke benim olsaydı

لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْيَلِّ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَ أَتَاكَ

mraetek	illâ	ehadün	minküm	velâ yeltefit	mine lleyli	bikünm	biehlike	feesri	ileyke	lenyyesilü
karın	dışında	hiç kimse	içinizden	kalmasın	sen hemen gecenin	bir vaktinde	aileni	al götür	sana	onlar kesinlikle el süremezler

إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

bikarib	şsubhu	eleyse	şsubh	mev'idehümü	inne	mâ eşâbehüm	müсібühâ	innehü
yakın	Sabah	değil mi?	sabahtır	onların azap vakti	Şüphesiz	ona da gelecek	onlara gelen musibet	Çünkü

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً

hicâratenm	'aleyhâ	veemtarnâ	sâfilehâ	'âliye'hâ	ce'alnâ	emrunâ	felemmâ câie
taşlar	üzerlerine	yağdırdık	altına	derhal şehrin üstünü	getiriverdik	Azap emrimiz	geldiğinde

مِنْ سَجِيلٍ مِّنْظُورٍ ۖ مُّسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ

mine zzâlim ne	hiye	vemâ	'inde rabbik	müsevvetem	min siccillinnmendûd
zalimlerden	Bunlar	değildir	Rabbinin katında	damgalanmış	istif edilmiş sert, katı

بَبَعِيدٍ ۖ وَالْيَ مَدِينٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

leküm	mâ	ilâhe	'bûdû	yâ kavmi	kâle	şü'aybâ	ehâfûm	veilla medylene	bibe'id
sizin	daha yok	Allah'a	kulluk edin	Ey halkım!	dedi	Şuayb'ı gönderdik	kardeşleri	Medyen'e de	uzak

مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرِيكُمْ بِخَيْرٍ

bihayrinv	eraküm	innî	velmizâne	lmikyâle	velâ tenquşû	gayruh	min ilâhin
bir hayır içinde	sizi görüyorum	ben	tartıyı	Ölçüyü	eksik yapmayın	Ondan başka	bir ilahınız

وَأِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۖ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ

lmikyâle	evfû	veyâ kavmi	'azâbe yevminmmühî	'aleyküm	ehâfû	veinnî
Artık ölçüyü	tutun	Ey halkım!	sizi sarıp kuşatacak bir günün azabından	sizin için	korkuyorum	ben

وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ

fi lerdî	velâ te'sev	eşyâehûm	nnâse	velâ tebhâsû	bilgisti	velmizâne
yeryüzünde	kötülük yapmayın	eşyalarını	insanlara	eksik vermeyin	dengi dengine tam	tartıyı

مُفْسِدِينَ ۖ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

'aleyküm	enâ	vemâ	in kuntüm mü/minin	leküm	hayrul	bekiyyetü ilâhî	müfsidin
sizin üzerinizde	Ben	değilim	Eğer gerçekten müminseniz	sizin için	daha hayırlıdır	Allah'ın helalinden bıraktığı kâr	bozgunculuk çıkararak

بِحَفِيفٍ ۖ قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا

âbâunâ	mâ ye'bûdû	en netruke	te/müruke	eşalatüke	yâ şü'aybü	kâlû	bihafiz
Atalarımızın	taptıklarını	terk etmemizi	sana emrediyor	namazın mı?	Ey Şuayb!	dediler	gözcü

أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۖ قَالَ

kâle	rraşid	lhalimü	leente	inneke	mâ neşâ/	fi emvâlinâ	en nef'ale	ev
şöyle dedi	akıllısın	çok uslu	hakikaten sensin	Şüphesiz sen	dilediğimizi	mallarımızda	yapmaktan vazgeçmeyi	veya

يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا

rizkan hasenâ	minhû	veraze'kanî	mirrabbi	'alâ beyyinetinm	in kuntü	eraeytüm	yâ kavmi
güzel bir rızık	kendisinden	ve bana ihsan etmişse	Rabbimden gelen	bir delil üzerindeysem	eğer ben	Söyleyin bakalım	Ey halkım!

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَيْكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ

lişlâha	illâ	in üridü	ilâ mâ enhâküm 'anh	en ühâlifeküm	vemâ üridü
(sizi) düzeltmek	sadece	istiyorum	Ben, size yasakladığım şeyleri kendim ele geçirmek amacıyla	size muhalefet etmek	istemiyorum

مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۖ

ün'ib	veileyfi	tevekkeltü	'aleyfi	billâh	illâ	vemâ tevfi'î	me ste'ta't
yüz tutarım	Ona	dayandım	Ben ancak Ona	Allah ile	ancak	Benim başarım	gücüm yettiği kadar

82-83. Azap emrimiz geldiğinde, derhal şehrin üstünü altına getiriverdik, üzerlerine Rabbinin katında damgalanmış, istif edilmiş sert, katı taşlar yağdırdık. Bunlar, zalimlerden uzak değildir.

84. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Onlara şöyle dedi: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin, sizin Ondan başka bir ilahınız daha yok. Ölçüyü, tartıyı eksik yapmayın, ben sizi bir hayır içinde görüyorum, ben sizin için, sizi sarıp kuşatacak bir günün azabından korkuyorum."

85. "Ey halkım! Artık ölçüyü, tartıyı dengi dengine tam tutun, insanlara eşyalarını eksik vermeyin, yeryüzünde bozgunculuk çıkararak kötülük yapmayın."

86. "Eğer gerçekten müminseniz, Allah'ın helalinden bıraktığı kâr, sizin için daha hayırlıdır. Ben, sizin üzerinizde gözcü değilim."

87. "Ey Şuayb! Atalarımızın taptıklarını terk etmemizi veya mallarımızda dilediğimizi yapmaktan vazgeçmeyi sana namazın mı emrediyor? Şüphesiz sen, çok uslu akıllısın!" dediler.

88. (Onlara cevap olarak şöyle) dedi: "Ey halkım! Söyleyin bakalım, eğer ben Rabbimden gelen bir delil üzerindeysem ve kendisinden bana güzel bir rızık ihsan etmişse, ne yapmalıyım? Ben, size yasakladığım şeyleri kendim ele geçirmek amacıyla size muhalefet etmem istemiyorum. Ben, sadece gücüm yettiği kadar (sizi) düzeltmek istiyorum. Benim başarım, ancak Allah ile. Ben ancak Ona dayandım, Ona yüz tutarım."

89. "Ey halkım! Bana karşı çıkmanız, sakın Nuh'un halkının veya Hûd'un halkının veya Salih'in halkının başlarına gelenlerin benzerinin, sizin başınıza gelmesine de yol açmasın. Lût'un halkı sizden uzak değildir."

90. "Rabbinizden başışlanma dileyin, sonra Ona tövbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, çok acıyan, çok sevendir."

91. "Ey Şuayb! Biz, senin dediklerinin çoğunu iyi anlamıyoruz, biz seni kendi aramızda çok zayıf görüyoruz. Eğer senin kabilen olmasaydı, biz seni kesinlikle taşıyarak öldürürdük. Senin bizim için hiçbir önemin yok!" dediler.

92. "Ey halkım! Benim kabilem, size Allah'tan daha mı değerli ki, siz Onu arkanıza atıp unuttunuz. Şüphesiz benim Rabbim, bütün yaptıklarınızı (bilgisiyle) kuşatmaktadır" dedi.

93. "Ey halkım! Bütün kuvvetinizle yapacağınızı yapın, ben görevimi yapıyorum, ileride rezil edecek azabın kime geleceğini, kimin yalancı olduğunu bileceksiniz. Gözetin, ben de sizinle birlikte gözetliyorum."

94. Azap emrimiz geldiğinde, Şuayb'ı ve onunla birlikte iman edenleri tarafımızdan bir rahmet ile kurtardık. Zulmedenleri o korkunç çığlık tutuverdi de, yurtlarında çöküp kaldılar.

95. (Onlar, öyle bir azaba uğradılar ki), sanki orada hiç zevk ve sefa sürmemişlerdi. Bak, Semûd, (Allah'ın rahmetinden) def olup gittiği gibi Medyen de def olup gitti.

96-97. Yemin olsun ki, Musa'yı mucizelerimizle ve açık bir delille, Firavun'a ve onun konsey üyelerine gönderdik. Onlar, Firavun'un emrine uydular. Oysa Firavun'un emri, doğru değildi.

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي ۚ أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ

kavme nûhin	mişlû mâ eşâbe	ennyûsibekûm	şikâkî	lâ yecrimennekûm	veyâ kavmi
Nuh'un halkının	başlarına gelenlerin benzerinin	sizin başınıza gelmesine de	Bana karşı çıkmanız	sakın yol açmasın	Ey halkım!

أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ۖ وَاسْتَغْفِرُوا

vestegfirû	bibe'id	minkûm	kavmü lûtinm	vemâ	kavme şalih	ev	kavme hûdin	ev
başışlanma dileyin	uzak	sizden	Lût'un halkı	değildir	Salih'in halkının	veya	Hûd'un halkının	veya

رَبِّكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَى اللَّهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ۖ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ

mâ nefkâhû	yâ şû'aybü	kâlû	vedûd	rahimûnv	rabbî	inne	ileyhî	tûbü	şümmerabbekûm
iyi anlamıyoruz	Ey Şuayb!	dediler	çok sevendir	çok acıyan	benim Rabbim	Şüphesiz	Ona	tövbe edin	sonra Rabbinizden

كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ

leracemnâke	rahîtuke	velevlâ	da'ifâ	finâ	lenerâke	veinnâ	mimmâ tekûlû	keşîrânm
biz seni kesinlikle taşıyarak öldürürdük	senin kabilen	Eğer olmasaydı	çok zayıf	kendi aramızda	seni görüyoruz	biz	Biz, senin dediklerinin	çoğunu

وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۖ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي ۖ أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ

mine lâhî	'aleykûm	e'azzû	erahî	yâ kavmi	kâle	bi'aziz	'aleynâ	ente	vemâ
Allah'tan	size	daha mı değerli ki	Benim kabilem	Ey halkım!	dedi	hiçbir önemin	bizim için	Senin	yok

وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۖ وَيَا قَوْمِ

veyâ kavmi	mühî	bimâ te'melûne	rabbî	inne	verâekûm zilriyyâ	vettehaẓtümûhû
Ey halkım!	(bilgisiyle) kuşatmaktadır	bütün yaptıklarınızı	benim Rabbim	Şüphesiz	arkanıza atıp unuttunuz	siz Onu

اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۖ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ

yühzihi	'azâbüny	ye/tihi	meny	sevfe te'lemûne	'âmil	inni	'alâ mekânetikûm	'melû
rezil edecek	azabın	geleceğini	kime	ileride bileceksiniz	yapıyorum	ben görevimi	Bütün kuvvetinizle	yapacağınızı yapın

وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۖ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۖ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا

necceynâ	emrunâ	velemmâ câe	raķib	me'akûm	inni	verteķibû	kâzib	vemen hüve
kurtardık	Azap emrimiz	geldiğinde	gözetliyorum	sizinle birlikte	ben de	Gözetin	yalancı	kimin olduğunu

شُعَيْبًا ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا ۖ وَآخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ

şsayhatü	lleẓne zalemû	veehazeti	minnâ	birahmetinm	me'ahû	velleẓne âmenû	şû'aybânv
o korkunç çığlık	Zulmedenleri	tutuverdi de	tarafımızdan	bir rahmet ile	onunla birlikte	ve iman edenleri	Şuayb'ı

فَاصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَائِئِينَ ۖ كَانُوا لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۖ أَلَا بُعْدًا لِمَدِينٍ

limedyene	bû'del	elâ	filhâ	keellem yegnev	câsimin	fi diyârihim	feeshbehû
Medyen de	def olup gitti	Bak	orada	sanki hiç zevk ve sefa sürmemişlerdi	çöküp kaldılar	yurtlarında	ve oldular

كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودٌ ۖ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۖ

vesûltâninmmûbin	bi'yâtinâ	mûsâ	erselnâ	velekad	şemûd	kemâ be'idet
ve açık bir delille	mucizelerimizle	Musa'yı	gönderdik	Yemin olsun ki	Semûd	(Allah'ın rahmetinden) def olup gittiği gibi

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبِعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۖ

biraşid	emru fir'avne	vemâ	emra fir'avn	fettebe'û	vemeleihî	ilâ fir'avne
doğru	Oysa Firavun'un emri	değildi	Onlar, Firavun'un emrine	uydular	ve onun konsey üyelerine	Firavun'a

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾

Imevrûd	Ivirdü	vebi/se	nnâr	feevradehümü	yevme lkıyâmeti	kavmeñû	yekdümwü
Varılan yer	yerdir	ne kötü	ateşe	derken onları suya götürür gibi götürür	O, kıyamet gününde	halkının	önüne düşer

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ

zâlike	lmerfûd	rrifdü	bi/se	veyevme lkıyâmeti	le'netenv	fi hâziki	veütbi'ü
Bu	Bu yapılan destek	yardımdır	ne kötü	hem de kıyamet gününde	lanete	Hem burada	uğratıldılar

مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ

vemâ zalemnâhüm	vehaşid	kâimüv	minhâ	'aleyke	neküşşuhü	min embâi lkurâ
Biz, onlara zulmetmedik	yok olup giden de	ayakta duran	Onlardan da var	sana	onu kısıp olarak anlatıyoruz	geçmiş medeniyetlerin önemli haberlerindendir

وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dünî lâhî	llet' yed'üne	âlihethühümü	'anhüm	femâ e'net	enfüseñhüm	zalemü	velâkin
Allah'ın dışında	taptıkları	tanrıları	kendilerine	Fayda sağlayamadılar	kendilerine	zulmettiler	ancak onlar

مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذَلِكَ

veke'zâlike	tetbib	gayra	vemâ zâdühüm	emru rabbik	lemmâ câe	min şeyil
işte böyledir	Hasarlarını	başka	arttırmaktan	Rabbinin azap emri	geldiğinde	hiçbir

أَخَذَ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ

fi zâlike	inne	şedid	elimün	ehzeñü	inne	vehiye zâlimeñ	lkurâ	izâ eha'ze	ehzü rabbike
bunda	Muhakkak	çok serttir	çok acı verir	Onun cezalandırması	Şüphesiz	zulmederlerken	Memleketleri	cezalandırdığı zaman	Rabbinin cezalandırması

لَايَةٌ لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ

yevmünm	ve'zâlike	nnâsü	mecmû'ullehü	yevmünm	zâlike	'azâbe lâhirañ	limen hâfe	leâyeteñ
gündür	o her şeyin	insanların	toplandığı	gündür	O	ahiret azabından	korkanlar için	bir ibret vardır

مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدٍّ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا

illâ	nefsün	lâ tekellemü	ye/ti	yevme	liecelinmme'düd	illâ	vemâ nüehhiruhü	meşhüd
dışında	hiç kimse	bir şey söyleyemez	geldiğinde	O gün	belirli bir süre için	ancak	Biz, onu erteliyoruz	(hesabının) görüleceği

بِأَذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا

fihâ	leñhüm	feñi nnâri	feemmâ llezine şekü	vese'id	şekiyyüv	feminhüm	biizniñ
orada	onlara vardır	onlar ateştedirler	Bedbahtlara gelince	kimisi de mutludur	bedbaht	Onlardan kimisi	Onun izni

زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ

illâ mâ şâe	velerdu	ssemâvâtü	mâ dâmeti	fihâ	hâlidine	veşehik	zefirunv
dilediği sürenin dışında	ve yer	Gökler	durdukça	onlar orada	kalacaklardır	ve hiçkırk	soluyuş

رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ

hâlidine	feñi lcenneti	veemmâ llezine sü'idü	limâ yürid	fe/alüñ	rabbekel inne	rabbük
kalacaklardır	onlar cennettedirler	Mutlu olanlara gelince	dilediğini	yapandır	Rabbini	Şüphesiz Rabbinin

فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَّجْدُودٌ ﴿١٠٧﴾

gayra mecûd	'atâen	rabbük	illâ mâ şâe	velerdu	ssemâvâtü	mâ dâmeti	fi hâ
Bu, kesintisiz	bir ihsandır	Rabbinin	dilediği sürenin dışında	ve yer	Gökler	durdukça	onlar orada

98. O, kıyamet gününde halkının önüne düşer, derken onları suya götürür gibi ateşe götürür. Varılan yer, ne kötü yerdirdir!

99. Hem burada, hem de kıyamet gününde lanete uğratıldılar. Bu yapılan destek, ne kötü yardımdır!

100. Bu, geçmiş medeniyetlerin önemli haberlerindendir, sana onu kısas olarak anlatıyoruz. Onlardan ayakta duran da var, yok olup giden de.

101. Biz, onlara zulmetmedik, ancak onlar kendilerine zulmettiler. Rabbini azap emri geldiğinde, Allah'ın dışında taptıkları tanrıları kendilerine hiçbir fayda sağlayamadılar. Hasarlarını arttırmaktan başka hiçbir şeye yaramadı.

102. Memleketleri, zulmederlerken cezalandırdığı zaman, Rabbini cezalandırması işte böyledir. Şüphesiz Onun cezalandırması, çok acı verir, çok serttir.

103. Muhakkak bunda, ahiret azabından korkanlar için bir ibret vardır. O, insanların toplandığı gündür, o her şeyin (hesabının) görüleceği gündür.

104. Biz, onu ancak belirli bir süre için erteliyoruz.

105. O gün geldiğinde, Onun izni dışında hiç kimse bir şey söyleyemez. Onlardan kimisi bedbaht, kimisi de mutludur.

106. Bedbahtlara gelince, onlar ateştedirler, onlara orada soluyuş ve hiçkırk vardır.

107. Gökler ve yer durdukça, Rabbini dilediği sürenin dışında, onlar orada kalacaklardır. Şüphesiz Rabbini, dilediğini yapandır.

108. Mutlu olanlara gelince, onlar cennettedirler. Gökler ve yer durdukça, Rabbini dilediği sürenin dışında, onlar orada kalacaklardır. Bu, kesintisiz bir ihsandır.

109. O halde sakın onların ibadet etmelerinden şüpheye düşme. Onlar, başka değil, daha önce atalarının ibadet ettiği gibi ibadet ediyorlar. Biz, elbette onlara nasiplerini bütünüyle veriyoruz.

110. Yemin olsun ki, Musa'ya kitabı verdik, ancak onda görüş ayrılığına düşüldü. Eğer önceden Rabbinden bir karar geçmemiş olsaydı, aralarında hüküm verilip bitmişti. Kesinlikle onlar, bundan kuşkuyla bir şüphe içindedirler.

111. Gerçekten onların her biri öyle kimselerdir ki, Rabbin, kendilerine amellerinin karşılığını kesinlikle ödeyecektir. Çünkü O, her ne yapıyorlarsa haberdardır.

112. Onun için sen, emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Seninle birlikte tövbe edenler de (dosdoğru olsunlar), azmayın. Şüphesiz O, her ne yaparsanız görmektedir.

113. Zulmedenlere meyletmeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka koruyucularınız yoktur, sonra kurtulamazsınız.

114. Gündüzün her iki tarafında ve gecenin gündüze yakın saatlerinde namaz kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, anlayış ve kavrayışı olanlar için bir öğüttür.

115. Sabret, elbette Allah, iyilik yapanların ecrini yok etmez.

116. Keşke sizden önceki nesiller içinde, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayı yasaklayan din diyanet sahibi kimseler olsaydı! İçlerinden kurtuluşa erdirdiğimiz çok az kişinin dışında pek kimse yok. O zulmedenler, şımartıldıkları refahın ardına düştüler ve günahkâr oldular.

117. Rabbin o memleketleri, ahalisi doğru düzgün işler yaparken, haksız yere helak edecek değildir.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ آبَاءَهُمْ

âbâuhüm	illâ kemâ ye'büdû	mâ ye'büdûne	hâulâ/	mimmâ ye'büdû	felâ tekû fî miryetinm
atalannın	ibadet ettiği gibi	ibadet ediyorlar	O halde sakın onlann	ibadet etmelerinden	şüpheye düşme

مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ۖ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى

mûsâ	teynâ	veleka d	gayra menkûş	neşibe hüm	lemüveffûhüm	veinnâ	min kabî
Musa'ya	verdik	Yemin olsun ki	bütünüyle	nasiplerini	elbette onlara veriniz	Biz	Onlar, daha önce

الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ

veinne hüm	beyne hüm	leku diye	mirrabbike	sebekat	kelimetün	velevlâ	fîh	fehtülife	lkitâbe
Kesinlikle onlar	aralarında	hüküm verilip bitmişti	Rabbinden	geçmemiş	bir karar	Eğer olsaydı	ancak onda	görüştü ayrılığına düşüldü	kitabı

لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٌ ۖ وَإِنْ كُلَّ لَمَالٍ يُوفِيهِمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ

bimâ ye'melûne	inne hû	e'mâle hüm	rabbükeleyüveffiyenne hüm	veinne küllellemmâ	mürîb	minhû	lefi şekkinm
her ne yapıyorlarsa	Çünkü O	amellerinin karşılığını	Rabbin	kendilerine kesinlikle ödeyecektir	Gerçekten onların her biri öyle kimselerdir ki	kuşkuyla	bundan bir şüphe içindedirler

خَبِيرٌ ۖ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

bimâ te'melûne	inne hû	velâ tetgav	me'ake	vemen tâbe	kemâ ümirte	festekim	habîr
her ne yaparsanız	Şüphesiz O	azmayın	Seninle birlikte	tövbe edenler de	Onun için sen, emrolunduğun gibi	dosdoğru ol	haberdardır

بَصِيرٌ ۖ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمُ

leküm	vemâ	nnâru	fetemessekümü	ilâ llezîne	zalemû	velâ terkenû	beşîr
Sizin	yoktur	ateş	yoksa size dokunur	Zulmedenlere		meyletmeyin	görmektedir

مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءٍ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۖ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ

tarafeyi nne hâri	şşalâte	veekimi	lâ tünşarün	şümme	min evliyâe	min düni lâhî
Gündüzün her iki tarafında	namaz	kıl	kurtulamazsınız	sonra	koruyucularınız	Allah'tan başka

وَزُلْفَا مِنَ الْيَلِّ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَىٰ لِلَّذِينَ

lizzâkirin	zikrâ	zâlike	sseyyiât	yüzhîbne	lhasenâti	inne	mine lleyl	vezülefenm
anlayış ve kavrayışı olanlar için	bir öğüttür	Bu	kötülükleri	giderir	iyilikler	Şüphesiz	gecenin	ve gündüze yakın saatlerinde

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۖ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ

mine lkurûni	felevlâ kâne	ecra lmühsinin	lâ yüdî'u	llâhe	feinne	veşbir
nesiller içinde	Keşke olsaydı	iyilik yapanların ecrini	yok etmez	Allah	elbette	Sabret

مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةً يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا

kalilenm	illâ	fî lerdî	'ani lfeşâdi	yenfevne	ülû bekıyyetiny	min kabliküm
çok az kişinin	dışında	yeryüzünde	bozgunculuk çıkarmayı	yasaklayan	din diyanet sahibikimseler	sizden önceki

مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا

vekânû	mâ ütrifû fîhi	llezîne zalemû	vettebe'a	minhüm	mimmen enceynâ
günahkâr	şımartıldıkları	O zulmedenler	refahın ardına düştüler	içlerinden	kurtuluşa erdirdiğimiz

مُجْرِمِينَ ۖ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ۖ

müşlihün	veeklühâ	bizulminv	lkurâ	liyühlike	rabbüke	vemâ kâne	mücrimin
doğru düzgün işler yaparken	ahalisi	haksız yere o memleketler	helak edecek	Rabbin	değildir	ve oldular	

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلَئِنَّكَ لَخَلْقُهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

rabbük merrahime illâ mühtelifin velâ yezâilüne ümmeten vâhideten nnâse lece'ale rabbüke velev şâe
Rabbinin merhamet ettiği dışında onlar görüş ayrılığına düşüp duracaklardır duracaklardır tek bir din topluluğu insanları yapardı Rabbini Eğer dileseydi

وَلَئِنَّكَ لَخَلْقُهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

ecme'in vennâsi mine icinneti ce'henneme leemleenne kelimetü rabbike vetemmet haleka hüm velizâlike
tamamen ve insanlarla cinler cehennemi Muhakkak dolduracağımı Rabbinin şu sözü tamamen gerçekleşecek Onları yarattı bunun için

وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِن أَنبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنْثِبُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ

lhakku fi hâzihî vecâeke fûâdek mâ nüsebbitü bihi min embâi rrusüli 'aleyke nekuşsu veküllenn
hak Bu sûrede sana geldi kalbini yatıştırıp rahatlatıcak olan peygamberlerin haberlerinden Sana kısıy anlatmaktayız her türlü

وَمَوْعِظَةً وَذِكْرَى لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ

'alâ mekânetiküm 'melû lilllezine lâ yû/minüne vekul lilmü/minin vezikrâ vemev'izatüv
Siz yerinizde sayarak yapacağınızı yapın İman etmeyenlere de ki müminlere ve uyarı bir öğüt

إِنَّا عَامِلُونَ ۝ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ

veileyhi velergi gaybü ssemâvâti velillâhi müntezirün innâ ventezirü 'âmilün innâ
Ona ve yerin Göklerin bilinmeyen, görünmeyen yanları Allah'ındır gözetiyoruz biz de Gözetin yapacağız biz de

يُزَجُّ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

'ammâ te'melün bigâfilin rabbüke vemâ 'aleyhî vetevekkel fe'büdühü küllühü lemru yürce'u
yaptıklarınızdan ve yapacaklarınızdan habersiz Rabbini değıldir Ona tevekkül et Yalnız Ona ibadet et Bütün işler döndürülecektir

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاحِدُ عَشْرَةِ آيَةٍ

YÛSUF | YÛSUF SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

الرَّحْمَنُ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

kurânen 'arabiyyel enzelnâhü innâ âyâtü lkitâbi lmu'bin tilke el-lâm-râ
Arapça bir Kur'an olarak onu indirdik Biz küçük olan kitabın ayetleridir Bunlar Elif, lâm, râ

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

ileyke bimâ evhaynâ ehsene lkâşâşi 'aleyke nekuşsu nehnü le'alleküm te'kilün
sana vahiy ederek kıssaların en güzelini sana anlatıyoruz Biz Belki akıl erdirirsiniz

هَذَا الْقُرْآنُ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ۝ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ

liebihi yûsufü kâle iz lemîne lgâfilin min kablihî vein kunte hâzâ lkurân
babasına Yûsuf şöyle demişti Bir zamanlar hiç haberin yoktu bundan önce Doğrusu senin bu Kur'an'ı

يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۝

sâcîdin lî raeytühüm velkamera veşsemse kevkebenv ehade 'aşera raeytü inni yâ ebeti
secde ettiklerini bana Onları gördüm ve ayı güneş yıldızla rüyamda on bir gördüm ben Babacığım

118-119. Eğer Rabbini dileseydi, insanları tek bir din topluluğu yapardı. Rabbinin merhamet ettiği dışında, onlar görüş ayrılığına düşüp duracaklardır. Onları, bunun için yarattı. Rabbinin şu sözü tamamen gerçekleşecek: "Muhakkak cehennemi tamamen cinler ve insanlarla dolduracağım."

120. Sana, peygamberlerin haberlerinden kalbini yatıştırıp rahatlatıcak olan her türlü kıssayı anlatmaktayız. Bu sûrede sana hak, müminlere bir öğüt ve uyarı geldi.

121. İman etmeyenlere de ki: "Siz yerinizde sayarak, yapacağınızı yapın, biz de yapacağız."

122. "Gözetin, biz de gözetiyoruz."

123. Göklerin ve yerin bilinmeyen, görünmeyen yanları, Allah'ındır. Bütün işler, Ona döndürülecektir. Yalnız Ona ibadet et, Ona tevekkül et. Rabbini, yaptıklarınızdan ve yapacaklarınızdan habersiz değıldir.

12. YÛSUF SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 111 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Elif, lâm, râ. Bunlar, apaçık olan kitabın ayetleridir.

2. Biz, onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik. Belki akıl erdirirsiniz.

3. Biz sana bu Kur'an'ı vahiy ederek sana kıssaların en güzelini anlatıyoruz. Doğrusu senin bundan önce hiç haberin yoktu.

4. Bir zamanlar Yûsuf, babasına şöyle demişti: "Babacığım, ben rüyamda on bir yıldızla, güneş ve ayı gördüm. Onların bana secde ettiklerini gördüm."

5. O, şöyle dedi: "Yavrum! Rüyanı kardeşlerine anlatma, sonra sana tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insanın apaçık düşmanıdır."

6. "İşte böyle **Rabbin** seni seçecek, sana rüyaların yorumlanmasını öğretecek. Daha önce babaların İbrahim ve İshak'a tamamladığı gibi, sana ve Yâkûb ailesine verdiği nimetini tamamlayacak. Şüphe yok ki **Rabbin**, her şeyi bilen, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulunmaktadır."

7. Yemin olsun ki, Yûsuf ve kardeşlerinde, soranlar için ibretler vardır.

8. Bir vakit, (kardeşleri) "Muhakkak Yûsuf ve kardeşi, babamıza bizden daha sevgilidir. Biz ise, güçlü kuvvetli bir topluluğuz! Şüphesiz babamız, açık bir yanılığ içindedir" dediler.

9. "Yûsuf'u öldürün veya bir yere atın, böylece babanızın ilgisi ve sevgisi size kalsın, daha sonra (tövbe ederek) iyi ve düzgün bir topluluk olursunuz."

10. İçlerinden bir söz sahibi, "Yûsuf'u öldürmeyin, onu bir kuyu dibinde bırakın, onu kervanın biri alıp götürsün. Eğer yapacaksanız, böyle bir şey yapın!" dedi.

11. "Ey babamız! Yûsuf hakkında bize niye inanmıyorsun? Biz, onun hakkında elbette iyi şeyler düşünüyoruz" dediler.

12. "Onu yarın bizimle beraber gönder, gezsın, oynasın. Şüphesiz biz onu koruyup gözetiriz."

13. "Onu götürmeniz beni üzer, sizin haberiniz olmadan, ben kurdun onu yemesinden korkuyorum" dedi.

14. "Biz böyle güçlü kuvvetli bir toplulukken onu kurt yerse, o zaman biz, kaybedenlerden oluruz" dediler.

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ

inne	keydâ	leke	feyek'idû	'alâ ihvetike	ru/yâke	lâ tekşus	yâ büneyye	kâle
Çünkü	bir hile olarak	sonra sana	tuzak kurarlar	kardeşlerine	Rüyanı	anlatma	Yavrum	O, şöyle dedi

الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ

veyü'allimûke	rabbûke	yecteb'ike	vekez'like	'aduvvünmüb'in	lilinsâni	şşeytâne
sana öğretecek	Rabbin	seni seçecek	İşte böyle	apaçık düşmanıdır	insanın	şeytan

مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا

kemâ etemmelâ	ve'alâ âli ye'kûbe	'aleyke	ni'metelâ	veyütimmû	min te/vili lehâdîsi
tamamladığı gibi	ve Yâkûb ailesine verdiği	sana	nimetini	tamamlayacak	rüyaların yorumlanmasını

عَلَىٰ آبَائِكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لَقَدْ كَانَ

kâne	lekad	hakim	'alimün	rabbek	inne	veishâk	ibrâhîme	min kablü	'alâ ebeveyke
vardır	Yemin olsun ki	hakimdir	her şeyi bilen	Rabbin	Şüphe yok ki	ve İshak'a	İbrahim	Daha önce	babaların

فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْمُتَذَكِّرِينَ ۝ إِذْ قَالُوا لِلْيُوسُفَ وَأَخُوهُ أَحَبُّ

ehabbü	veehûhü	leyûsufü	kâlû	iz	lissâil'in	âyâtül	veihvetifir	fi yûsufe
daha sevgilidir	ve kardeşi	Muhakkak Yûsuf	dediler	Bir vakit	soranlar için	ibretler	ve kardeşlerinde	Yûsuf

إِلَىٰ أَبِينَا مِمَّا وَنَحْنُ عَصَبَةٌ إِنْ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ

evi	yûsufe	üktülû	lefî dalâlinmüb'in	ebânâ	inne	'uşbehi	venehnü	minnâ	ilâ ebînâ
ve-ya	Yûsuf'u	öldürün	açık bir yanılığ içindedir	babamız	Şüp-	güçlü kuvvetli	Biz ise	bizden	babamıza

طَرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۝

kavmen şalih'in	mim be'dihi	vetekünû	vechû ebiküm	leküm	vehlû	erdany	trahûhü
iyi ve düzgün bir topluluk	daha sonra (tövbe ederek)	olursunuz	böylece babanızın ilgisi ve sevgisi	size	kalsın	bir yere	atın

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقُوَّةَ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ

yeltektühü	fi gayâbeti lcübbi	veelkühü	yûsufe	lâ tektülû	minhüm	kâlünm	kâle
onu alıp götürsün	bir kuyu dibinde	onu bırakın	Yûsuf'u	öldürmeyin	İçlerinden	bir söz sahibi	dedi

بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۝ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ

'alâ yûsufe	lâ te/menne	mâ leke	yâ ebânâ	kâlû	in küntüm fâ'il'in	be'du sseyyârati
Yûsuf hakkında	bize inanmıyorsun?	niye	Ey babamız!	dediler	Eğer yapacaksanız, böyle bir şey yapın!	kervanın biri

وَأَنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ۝ أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَعِ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

lehâfizün	lefî veinnâ	veyel'ab	verte'	gadeny	me'anâ	ersil'hü	lenâşihün	lefî veinnâ
koruyup gözetiriz	onu	Şüphesiz biz	oynasın	gezsın	yarın	bizimle beraber	Onu gönder	elbette iyi şeyler düşünüyoruz

قَالَ إِنِّي لَيَحْزَنُنِي أَنَّ تَذَهَّبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

veentüm 'anlhü gâfilün	zzi/bü	enyye/külehü	veebâfû	bilh	en tezhëbû	inn leyehzününî	kâle
sizin haberiniz olmadan	ben kurdun onu yemesinden	korkuyorum	Onu	götürmeniz	beni üzer	dedi	

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذَا لَخَاسِرُونَ ۝

lehâsirün	izel	innâ	'uşbetün	venehnü	zzi/bü	leîn ekele'hü	kâlû
kaybedenlerden oluruz	o zaman	biz	güçlü kuvvetli bir toplulukken	Biz böyle	kurt	onu yerse	dediler

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ

ileyfi	veevhaynâ	fi gayâbeti icübb	enyyec'alûhû	veecme'û	bihi	felemmâ zehebû
Biz de ona	şöyle vahiy ettik	kuyunun dibine	koymaya	karar verdiler	Onu	götürdüklerinde

لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءُ آبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

yebkûn	'işāeny	ebâhûm	vecāvû	vehûm lâ yeş'urûn	hâzâ	biemrihim	letünebbiennehûm
ağlayarak	Akşamleyin	babalarına	geldiler	hiç farkında değillerken	bu	işlerini	Yemin olsun ki sen onlara haber vereceksin

﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا

'inde metâ'inâ	yûsûfe	veteraknâ	nestebiku	zehebâ	innâ	yâ ebânâ	kâlû
eşyalarımızın başında	Yûsuf'u	birakmıştık	yarış yapıyorduk	gittik	Biz	Ey babamız!	dediler

فَاكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُ

vecâû	velev künnâ şâdikîn	lenâ	bimû/minil	ente	vemâ	zzi/b	feeklehu
sürüp getirdiler	Şimdi biz doğru da söylesek	bize	inanmazsın	sen	ve değilsin	kurt	Bir de baktık ki, onu yemiş

عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ

feşabrun cemil	emrâ	enfûsükûm	lekûm	sevvelet	bel	kâle	bidemin kezib	'alâ kamîşihî
(Bana düşen), güzelce sabretmektir	başka bir işe	nefisleriniz	sizi aldatmış	sevk etmiş	Hayır	dedi	yalandan bir kan	Yûsuf'un gömleğinin üzerine

وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ

vâridehûm	feerselû	seyyâratûn	vecâet	'alâ mâ teşifûn	lmüste'ânû	vellâhû
sucularını	göndermişlerdi	Bir kervan	gelmiş	Sizin söylediklerinize karşı	yardımlarına sığınacak yegâne varlık	Allah'tır

فَادْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ

'alimûm	vellâhû	bidâ'alh	veeserrûhû	gulâm	hâzâ	yâ büşrâ	kâle	delveh	feedlâ
biliyordu	Allah	bir ticaret malı gibi	Tuttular onu satmak için gizlediler	bir çocuk	bu	Müjde	dedi	Sucu gidip kovasını	saldı

بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ

fihi	vekânû	derâhime me'dûdeh	bişemenim behsin	veşeravhû	bimâ ye'melûn
Ona	ve idiler	birkaç dirheme	değersiz bir parayla	Onu sattılar	onların yapacaklarını

مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرْآتِي أَكْرَمَى مَثْوَاهُ عَسَى

'asâ	ekrimi meşvâhû	limraetihî	minmîşra	llezi şterâhû	vekâle	mine zzâhidîn
umulur ki	Buna güzel bak	hanımına	Mısır'dan	onu satın alan	şöyle dedi	bir değer vermiyorlardı

أَن يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ

velinû'allimehû	fi lerdi	liyûsûfe	mekkennâ	vekezi like	veledâ	nettehižehû	ev	enyyenfe'anâ
Bunu, ona öğretelim (diye yaptık)	orada	İşte Biz, Yûsuf'u	yerleştirdik	böylece	çocuk	onu ediniz	yahut	bize yararı dokunur

مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

lâ ye'lemûn	ekşera nnâsi	velâkinne	'alâ emrihî	galibûn	vellâhû	min te/vili lehâdis
bilmezler	insanların çoğu	Ancak	işine	hâkimdir	Allah	olayların yorumlarını

﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

lmühsinin	neczi	vekezi like	ve'ilmâ	hukmenv	âteynâhû	eşüddehû	velemmâ beleğa
Biz, iyi ve güzel davrananları	ödüllendiririz	işte böyle	ve ilim	hikmet	Biz ona verdik	Ergenliğe	ulaştığında

15. Onu götürdüklerinde, kuyunun dibine koymaya karar verdiler. Biz de ona şöyle vahiy ettik: "Yemin olsun ki sen onlara, hiç farkında değillerken bu işlerini haber vereceksin."

16. Akşamleyin ağlayarak babalarına geldiler.

17. "Ey babamız! Biz gittik, yarış yapıyorduk, Yûsuf'u eşyalarımızın başında bırakmıştık. Bir de baktık ki, onu kurt yemiş. Şimdi biz doğru da söylesek, sen bize inanmazsın!" dediler.

18. Yûsuf'un gömleğinin üzerine yalandan bir kan sürüp getirdiler. (Yâkûb), "Hayır, nefisleriniz sizi aldatmış, başka bir işe sevk etmiş. (Bana düşen), güzelce sabretmektir. Sizin söylediklerinize karşı yardımına sığınacak yegâne varlık, Allah'tır" dedi.

19. Bir kervan gelmiş, sucularını göndermişlerdi. Sucu gidip kovasını saldı, "Müjde, bu bir çocuk!" dedi. Tuttular onu, bir ticaret malı gibi satmak için gizlediler. Allah, onların yapacaklarını biliyordu.

20. Onu, değersiz bir parayla birkaç dirheme sattılar. Ona bir değer vermiyorlardı.

21. Mısır'dan onu satın alan, hanımına şöyle dedi: "Buna güzel bak, umulur ki bize yararı dokunur yahut onu çocuk ediniz." İşte Biz, Yûsuf'u böylece orada yerleştirdik. Bunu, ona olayların yorumlarını öğretilim (diye yaptık). Allah, işine hâkimdir. Ancak insanların çoğu bilmezler.

22. Ergenliğe ulaştığında, Biz ona hikmet ve ilim verdik. Biz, iyi ve güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

23. Evinde bulunduğu hanım, onun (erkeklüğünden) yararlanmak istedi, kapıları kilitledi, "Haydi ben, seninim!" dedi. Yûsuf, "(Ben günah işlemekten) Allah'a sığınırım. Şüphesiz o (senin kocan), benim efendimdir, bana güzel baktı. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa ulaşmazlar" dedi.

24. Kadın, cidden onunla birlikte olmayı arzu etmişti. O da onu arzulamıştı. Rab-bisinin uyarısını görmemiş olsaydı, (olanlar olacaktı). Ondan kötülüğü ve fuhşu uzaklaştıralım diye böyle oldu. Şüphesiz o, bizim ihlâsa ulaşmış kullarımızdandı.

25. İki birden kapıya doğru koşuştular. Kadın, onun gömleğini arkasından yırttı. Kapının yanında, kadının beyine rastladılar. Kadın, "Senin hanımına kötülük yapmak isteyen cezası hapse atılmaktan veya acı veren bir azaptan başka nedir?" dedi.

26. Yûsuf, "O kendisi, benim (erkeklüğünden) yararlanmak istedi" dedi. Kadının akrabasından bir şahit de şöyle tanıklık etti: "Eğer onun gömleği, ön taraftan yırtılmış ise, kadın doğru söylemiş, o yalancılardandır."

27. "Yok eğer gömleği arka taraftan yırtılmış ise, kadın yalan söylemiş, bu ise doğru söyleyenlerdendir."

28. Gömleğinin arka taraftan yırtıldığını gördüğünde, "Anlaşıldı, bu siz kadınların hilelerinden biri! Şüphesiz sizin hileniz, çok büyüktür!" dedi.

29. (Adam), "Yûsuf! Sakın bundan (kimseye) bahsetme. Sen de kadın, günahına tövbe istiğfar et! Çünkü sen, büyük günahkârlardan oldun!" dedi.

30. Şehirde bazı kadınlar, "Ulu kişinin hanımı delikanlısının kendisinden, erkekliğinden yararlanmak istemiş, ona olan aşkından yüreğinin zarı çatlamış! Karı besbelli çıldırmış!" dediler.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾

heyte	vekâlet	lebvâbe	vegallekati	'an nefsihî	lleti hüve fî beytihâ	verâvedethû
Haydi	dedi	kapılan	kilitledi	onun (erkeklüğünden)	Evinde bulunduğu hanım	yararlanmak istedi

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيَّا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ أَنْ كِيدُكُنَّ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿١٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

zzâlimün	lâ yûflihu	innehû	ehsene meşvây	rabbi	innehû	me'âze lâhi	kâle	lek
zalimler	kurtuluşa ulaşmazlar	Gerçek şu ki	bana güzel baktı	benim efendimdir	Şüphesiz o	Allah'a sığınırım	dedi	seninim

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيَّا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ أَنْ كِيدُكُنَّ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿١٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

'anhû	linegrife	keẓâlike	bürhâne rabbiñ	levlâ erraâ	biñhâ	vehemme	biñi	hemmet	velekad
Ondan	uzaklaştıralım diye	böyle oldu	Rabbisinin uyarısını	görmemiş olsaydı	O da onu	arzulamıştı	onunla	arzu etmişti	Kadın, cidden

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيَّا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ أَنْ كِيدُكُنَّ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿١٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

lbâbe	vestebekâ	lmühleşin	min 'ibâdinâ	innehû	velfeşâ/	ssûe
İkisi birden kapıya doğru	koşuştular	bizim ihlâsa ulaşmış	kullarımızdandı	Şüphesiz o	ve fuhşu	kötülüğü

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيَّا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ أَنْ كِيدُكُنَّ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿١٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

cezâü	mâ	kâlet	lede lbâb	seyyidehâ	veelfeyâ	min dübürin	kamışahû	vekaddet
cezası	nedir?	dedi	Kapının yanında	kadının beyine	rastladılar	arkasından	Kadın, onun gömleğini	yırttı

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيَّا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ أَنْ كِيدُكُنَّ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿١٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

râvedetnî	hiye	kâle	'azâbün elim	ev	enyyüscene	illâ	sûen	biehlike	men erâde
yararlanmak istedi	O kendisi	dedi	acı veren bir azaptan	veya	hapse atılmaktan	başka	kötülük yapmak	Kadın, Senin hanımına	isteyenin

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيَّا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ أَنْ كِيدُكُنَّ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿١٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

min kubûlin	kudde	kamışuhû	in kâne	min ehliñhâ	şâhidünm	veşehide	'an nefsi
ön taraftan	yırtılmış	onun gömleği	Eğer ise	Kadının akrabasından	bir şahit de	şöyle tanıklık etti	benim (erkeklüğünden)

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيَّا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ أَنْ كِيدُكُنَّ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿١٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

fekezebet	min dübürin	kudde	kamışuhû	vein kâne	mine ikâzibin	vehüve	feşadekat
kadın yalan söylemiş	arka taraftan	yırtılmış	gömleği	Yok eğer ise	yalancılardandır	o	kadın doğru söylemiş

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيَّا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ أَنْ كِيدُكُنَّ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿١٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

min keydikün	innehû	kâle	min dübürin	kudde	kamışahû	felemmâ raâ	mine ssâdikin	vehüve
siz kadınların hilelerinden biri	bu	dedi	arka taraftan	yırtıldığını	Gömleğinin	gördüğünde	doğru söyleyenlerdendir	bu ise

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيَّا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ أَنْ كِيدُكُنَّ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿١٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

inneki	lizembik	vestegfir	'an kâzâ	e'rid	yûsufü	'azim	keydekünne	inne
Çünkü sen	günahına	tövbe istiğfar et	Sakın bundan	(kimseye) bahsetme	Yûsuf	çok büyüktür	sizin hileniz	Şüphesiz

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيَّا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ أَنْ كِيدُكُنَّ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿١٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

türavidü	mraetü l'azizi	fî lmedineti	nisvetün	vekâle	mine lhâtin	künti
yararlanmak istemiş	Ulu kişinin hanımı	Şehirde	bazı kadınlar	dediler	büyük günahkârlardan	oldun

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيَّا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ أَنْ كِيدُكُنَّ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿١٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٠﴾

innâ lenerâhâ fî galâlinmmübün	kad şegafehâ hubbâ	'an nefsiñ	fetâhâ
Kan besbelli çıldırmış	ona olan aşkıdan yüreğinin zarı çatlamış	kendisinden	delikanlısının

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ

külle vâhîdetinm | ve'âtet | mütekevv | lekühne | vee'tedet | ileyhinne | erselet | bimekrihinne | felemmâ semî'at
her birine | verdi | dayalı döşeli | onlara | bir sofrâ hazırladı | onlara | bir davetçi gönderdi | gizli den gizliye dedikodularını | duyunca

مِنْهُنَّ سَكِينًا وَقَالَتْ أُخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ

eydiye'hünne | vekatta'ne | ekbernehü | felemmâ raeynehü | 'aleyhin | bruc | vekâleti | sikkinenv | min'hünne
ellerini | doğradılar ve | hepsi onu büyüttüler | Onu görür görmez | onların yanına | gir | dedi | birer bıçak | onlardan

وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ۖ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي

llez | lümtünne | fezâlikünne | kâlet | melekün kerim | illâ | in kâzâ | beşerâ | kâzâ | mâ | hâşe lillâhi | vekulne
beni kınayıp eleştirdiğiniz | Bu gördüğünüz delikanlı | dedi | değerli bir melek olabilir | an-cak | Bu | bir insan | bu | değil | Allah'a yemin olsun ki | dediler

فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنْ نَفْسِهِ فَوَسْوَسَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمُرُّهُ لَيْسَجَنَّ

leyüscenenne | mâ âmuruhü | veleillem yef'al | feste'sam | 'an nefsih | velekad râvedtühü | fih
kesinlikle hapse atılacak | benim emrimi | Eğer o yapmazsa | onun kendisini koruduğu kişi | benim kendisinin (erkeklüğinden) | yararlanmak isteyip de | hakkın-da

وَلْيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ ۖ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ

mimmâ yed'üneni | ileyfi | ileyye | ehabbü | ssicnü | rabbi | kâle | mine şşâgîrin | veleyekünenm
onların beni davet ettikleri fiilden | bana | daha | sevimidir | Hapishane | Ey | dedi | aşağılanmışlardan | ve olacak

وَالَا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۖ فَاسْتَجَابَ

festecâbe | mine lcâhilin | veekünm | ileyhinne | eşbü | keyde'hünne | 'anni | veillâ teşrif
duasını kabul etti | cahillerden | olurum | ben onların | sevdiğine | onların tuzak-larını | benden | Eğer uzaklaştırmazsan

لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۖ ثُمَّ بَدَأْتَهُم مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا

mim be'di mâ raevü | lehüm bedâ | sümme | l'alim | ssem'u | innehi hüve | keyde'hün | 'anhü | feşarafe | rabbü | lehü
gördükleri halde | onlara | galip geldi | Sonra | her şeyi bilendir | her şeyi işiten | Şüphesiz O | onların tuzak-larını | kendisin-den | uzaklaştırdı | Rabbi | on-un

الآيَاتِ لَيَسْجُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ۖ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي

inni | ehadühümâ | kâle | feteyân | ssicne | me'afî | vedehale | hattâ hin | leyescünnehi | lâ yâti
Ben | Biri | dedi | iki delikanlı daha | hapishaneye | Onunla beraber | girmişti | bir süre | Onu hapishaneye atınlr | bu kadar delilleri

أَرِنِي أَغْرِ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرِنِي أَخْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ

te/külü | hubzen | fevka ra/s | ehmilü | erânî | innî | l'haru | vekâle | hamrâ | e'siru | erânî
yiyor | ekmek | başımın üstünde | götürdügümü | kendimi görüyorum | Ben ise | Diğeri de | dedi | şarap | sıkarken | kendimi görüyorum

الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْنَأُ بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرِيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۖ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا

lâ ye/tükümâ | kâle | mine lmühsin | nerâke | innâ | bite/vilih | nebbi/nâ | minh | ttayru
Size gelecek | dedi | iyi ve güzel insanlardan biri olarak | seni görü-yoruz | Çünkü | bunun tabirini | Bize haber ver | ondan | kuşlar

طَعَامٌ تَرْزُقَانِهِ إِلَّا نَبَأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي

mimmâ 'allemen | zâlikümâ | kable enyye/tyekümâ | bite/vilih | illâ nebbe/tükümâ | türzekânihi | ta'amün
bana öğrettiklerindendir | Bu | o size gelmeden önce | ben bunun tabirini | size haber vereyim | yiyeceğiniz | yemek

رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۖ

kâfirün | hüm | bilâhirati | vehüm | billâfi | lâ yü/minüne | millete kavmil | teraktü | inni | rabbi
daima inkâr edenlerdir | işte onlar | ahireti | Onlar var ya | Allah'a | inanmayan | topluluğun dinini | terk ettim | Çünkü | Rabbi-min

31. Kadın onların bu gizli den gizliye dedikodularını duyunca, onlara bir davetçi gönderdi, onlara dayalı döşeli bir sofrâ hazırladı, onlardan her birine birer bıçak verdi. Delikanlıya, "Haydi, onların yanına gir!" dedi. Onu görür görmez, hepsi onu büyüttüler, şaşırp kaldılar, ellerini doğradılar ve "Allah'a yemin olsun ki, bu bir insan değil! Bu, ancak değerli bir melek olabilir!" dediler.

32. "Bu gördüğünüz delikanlı, beni hakkında kınayıp eleştirdiğiniz, benim kendisinin (erkeklüğünden) yararlanmak isteyip de onun kendisini koruduğu kişi! Eğer o, benim emrimi yapmazsa, kesinlikle hapse atılacak ve aşağılanmışlardan olacak!" dedi.

33. "Ey Rabbim! Hapishaneye, bana onların beni davet ettikleri fiilden daha sevimidir. Eğer onların tuzaklarını benden uzaklaştırmazsan, ben onların sevdiğine düşer, cahillerden olurum" dedi.

34. Bunun üzerine Rabbi onun duasını kabul etti, onların tuzaklarını kendisinden uzaklaştırdı. Şüphesiz O, her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

35. Sonra bu kadar delilleri gördükleri halde, onlara şu düşünce galip geldi: Onu bir süre hapishaneye atınlr.

36. Onunla beraber hapishaneye iki delikanlı daha girmişti. Biri, "Ben, rüyamda kendimi şarap sıkarken görüyorum" dedi. Diğeri de, "Ben ise rüyamda kendimi başımın üstünde ekme götürdüğümü görüyorum, ondan kuşlar yiyor" dedi. "Bize bunun tabirini haber ver! Çünkü biz, seni iyi ve güzel insanlardan biri olarak görüyoruz" dediler.

37. "Size, yiyeceğiniz yemek gelecek, o size gelmeden önce, ben bunun tabirini size haber vereyim. Bu, bana Rabbimin öğrettiklerindendir. Çünkü ben, Allah'a inanmayan topluluğun dinini terk ettim. Onlar var ya, işte onlar ahireti daima inkâr edenlerdir" dedi»

38. "Atalarım İbrahim, İshak ve Yâkûb'un dini-ne uydum. Bizim Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamız söz konusu ola-maz. Bu, bize ve insan-lara, Allah'ın ihsan ve ik-ramıdır. Ancak insanla-rın çoğu şükretmezler."

39. "Ey benim hapisha-ne arkadaşlarım! Ayrı ayrı birçok tanrı mı daha iyidir yoksa tek olan, her şeye egemen olan Allah mı?"

40. "Sizin Onu bırakıp da taptıklarınız, ancak sizin ve atalarınızın (tan-rı diye) adlandırdığı, bazı isimlerden ibarettir. Al-lah, onların tanrı olduk-ları hakkında bir delil indirmemiştir. Hüküm, an-cak Allah'ındır. O size kendisinden başkasına tapmamanızı emretmiş-tir. Doğru ve sağlam din, budur. Ancak insanların çoğu bilmezler."

41. "Ey benim hapisha-ne arkadaşlarım! Gele-lim rüyalarınıza. Sizden biriniz efendisine şarap sunacak, diğeri ise, ası-lacak, kuşlar başından yiyecek. İşte açıklama-sını istediğiniz konu hal-loldu."

42. Bunlardan kurtu-lacağını zannettiğine, "Efendinin yanında ben-den bahset!" dedi. Şey-tan ona, efendisinin ya-nında Yûsuf'tan bahset-meyi unutturdu, o da yıl-larca hapishanede kaldı.

43. Kral, bir gün şö-yle dedi: "Ben, rüyamda yedi semiz ineği yedi za-yıf ineğin yediğini, bir de yedi yeşil başakla diğ-er yedi kuru başak görü-yorum. Ey ileri gelenler! Eğer siz rüya tabir edi-yorsanız, bana bu rüya-mı tabir edin!"

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ

en nüşrike	lenâ	mâ kâne	veye'kûb	veishâka	ibrâhime	miilete âbâi	vettebe'tü
ortak koşmamız	Bizim	söz konusu olamaz	ve Yâkûb'un	İshak	İbrahim	Atalarım dinine	uydum

بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

ekšera nnâsi	velâkinne	ve'ale nnâsi	'aleynâ	min fedli llâhi	zâlike	min şey/	billâhi
insanların çoğu	Ancak	ve insanlara	bize	Allah'ın ihsan ve ikra-mıdır	Bu	hiçbir şeyi	Allah'a

لَا يَشْكُرُونَ يَا صَاحِبِي السَّجْنِ أَرَبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ

llâhü emi	hayrun	müteferriküne	eerbâbünm	yâ şâhibeyi ssicni	lâ yeşkürün
Allah yoksa mı?	daha iyidir	Ayrı ayrı	birçok tanrı mı	Ey benim hapishane arkadaşlarım!	şükretmezler

الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا

semmeytümûhâ	esmâen	illâ	min dünühîr	mâ te'bûdûne	lkahhâr	lvâhidü
adlandırdığı	bazı isimlerden ibarettir	ancak	Sizin Onu bırakıp da	taptıklarınız	her şeye egemen olan	tek olan

أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ

emera lillâhi	illâ	ini lhukmü	min sultân	bi'hâ	llâhü	mâ enzele	veabâuküm	entüm
emret-Allah' mıdır indir	ancak	Hüküm	bir delil	onların hakkında	Allah	indirmemiştir	ve atalarınızın (tanrı diye)	sizin

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

lâ ye'lemün	ekšera nnâsi	velâkinne	ddinü lkayyimü	zâlike	iyiâh	illâ	ellâ te'bûdû
bilmezler	insanların çoğu	Ancak	Doğru ve sağlam din	budur	kendisin-den	başka-sına	tapmamanızı

يَا صَاحِبِي السَّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيَسْقَى رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ

lâharu	veemmâ	hamrâ	rabbe'hû	feyeski	ehadükümâ	emmâ	yâ şâhibeyi ssicni
diğeri	ise	şarap	efendi-sine	sunacak	Sizden biriniz	Gelelim	Ey benim hapishane arkadaşlarım!

فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ

llezi fihi testeftiyan	lemru	kuđiye	mirra/sih	ttayru	fete/külü	feyüşlebü
İşte açıklamasını istediğiniz	konu	halloldu	başından	kuşlar	yiyecek	asılacak

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسِيَهُ الشَّيْطَانُ

şşeytânü	feensâhû	'inde rabbik	zükürnî	minhümâ	ennehü nâcinm	lillezi zanne	vekâle
Şeytan	ona unutturdu	Efendinin yanında	benden bahset	Bunlardan	kurtulacağını	zannettiğine	dedi

ذَكَرَ رَبَّهُ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى

erâ	innî	lmelikü	vekâle	biğ'a sinin	fî ssicni	felebişe	zikra rabbihi
görüyorum	Ben	Kral	bir gün şöyle dedi	o da yıllarca	hapishanede	kaldı	efendisinin yanında bahsetmeyi

سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعَ عَجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ

veühara yâbisât	veseb'a sümbülâtin	hudrinv	seb'un 'icâfünv	ye/külühünne	seb'a bekarâtin simâniny
diğ-er yedi kuru başak	bir de yedi yeşil başakla		yedi zayıf ineğin	yediğini	rüyamda yedi semiz ineği

يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَايَ تَعْبُرُونَ

te'bûrün	lirru/yâ	in küntüm	fî ru/yâye	eftûnî	yâ eyyühe Imeleü
tabir ediyorsanız	rüya	Eğer siz	bu rüyamı	bana tabir edin	Ey ileri gelenler!

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَا

llezî necâ hapishaneden kurtulmuş olanı vekâle dedi bî'âlimin bilmeyiz bite/vili lehâmî hayallerin tabirini nehnü Biz vemâ ve değiliz edgâşu ehlâm Bunlar, karmakarışık hayallerdir kâlû dediler

مِنْهُمْ وَأَدَّكَرَ بَعْدَ أَمْرٍ أَنَا أَنْتَبِّحُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوْسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ

eyyühâ şsiddîku yûsüfû feersilün bite/vilîfi ünebbiüküm ene be'de ümmetin vâddekerâ minhümâ ey sadık dost Yûsuf beni hemen gönderin onun tabirini size haber vereyim Ben nice zaman sonra (Yûsuf'u) hatırladı ve O ikisinden

أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ

veseb'i sümbülâtin huğrinv seb'un 'icâfünv ye/külühünne fi seb'i bekarâtin simâniny eftinâ bir de yedi yeşil başakla yedi zayıf ineğin yediği İçinde yedi semiz ineği bize tabir et

وَأَخْرَ يَا بِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ

tezra'üne kâle le'allehüm ye'lemün ilâ nnâsi erci'ü le'allî veühara yâbisâtil ekeceksiniz Şöyle dedi (senin değerini) bilirler insanlara dönerim de Umulur ki ben diğer yedi kuru başağın bulunduğu rüyayı

سَبْعَ سِنِينَ دَابَّأَ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ

şümme kalilenmmimmâ te/külün illâ fi sümbülîhi fezerühü femâ hasadtüm deebâ seb'a sinine Sonra Biraz yiyeceğinizden başka başağında bırakınız biçtiklerinizi Arka arkaya yedi yıl

يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ

kalilenmmimmâ tühşinün illâ lehünne mâ kaddemtüm ye/külne seb'un şidâduny mim be'di şâlike ye/ti biraz saklayacağınız dışın- da onlar için önce biriktirdik- lerinizi yiyip götü- recek yedi kurak yıl onun ardından gelecek

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ

vekâle vefîhi ye'sirün nnâsü yügâşu 'âmün fihi mim be'di şâlike ye/ti şümme dedi (elde ettikleri ürünleri) sıkacaklar halkın sıkıntidan kurtulacağı bir yıl onun arkasından gelecek Sonra

الْمَلِكُ انْتَوَى بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ

mâ bâlû nnisveti feselhü ilâ rabbike rci' kâle rrasûlû felemmâ câehü bih /tûni lmelikü kadınların maksatlarının ne olduğunu ona sor bakalım Efendine dön de dedi Elçi ona gelince Onu bana getirin Bunu duyan kral

الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٤٩﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ

iz râvedtünne mâ hatbükünne kâle 'alim bikeydihinne rabbi inne eydiyeühün illâti katta'ne yararlanmaya kalkıştığınızda maksadınız neydi? dedi çok iyi bilendir onların hilelerini Rabbim Şüphesiz ellerini kesen

يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ

mraetü 'azizi kâleti min sü/ 'aleyfi mâ 'alimnâ hâşe lillâhi kulne yûsüfe 'an nefsih Ulu kişinin hanımı dedi bir kötülük biz onun hakkında bilmiyoruz Allah'a yemin olsun ki dediler Kral, kadınlara, Yûsuf'un

النَّ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٠﴾

lemine şşâdîkin veinnefî 'an nefsihi râvedtühü enâ lhakku haşhaşa lâne sözü doğru olanlardandır muhakkak onun kendisinden yararlanmak istedim Evet, ben gerçek ortaya çıktı Şimdi

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥١﴾

keyde lhâinin lâ yehdi lâife veenne bilgaybi lem ehunhü enni liye'leme şâlike hainlerin hilesini başarıya ulaştır- maz Allah Gerçekten gıyabında ona ihanet etmedim ben bilsin ki şunu

44. "Bunlar, karmakarışık hayallerdir. Biz, hayallerin tabirini bilmeyiz" dediler.

45. O ikisinden hapishane- den kurtulmuş olanı, nice zaman sonra (Yûsuf'u) ha- tırladı ve "Ben, size onun tabirini haber vereyim, beni hemen gönderin!" dedi.

46. "Yûsuf, ey sadık dost! İçinde yedi semiz ine- ği yedi zayıf ineğin yediği, bir de yedi yeşil başakla di- ğer yedi kuru başağın bu- lunduğu rüyayı bize tabir et. Umulur ki ben, insanla- ra (ikna edici bir cevapla) dönerim de (senin değeri- ni) bilirler."

47. Şöyle dedi: "Arka arka- ya yedi yıl ekeceksiniz. Bi- raz yiyeceğinizden başka, biçtiklerinizi başağında bı- rakınız."

48. "Sonra onun ardından yedi kurak yıl gelecek, bi- raz saklayacağınızın dışın- da, önce biriktirdiklerinizi yiyip götürecektir."

49. "Sonra onun arkasın- dan, halkın sıkıntidan kur- tulacağı bir yıl gelecek, (elde ettikleri ürünleri) sı- kacaklar."

50. Bunu duyan kral, "Onu bana getirin!" dedi. Elçi ona gelince, "Efendine dön de, ellerini kesen kadınların maksatlarının ne olduğunu ona sor bakalım. Şüphesiz Rabbim, onların hilelerini çok iyi bilendir" dedi.

51. Kral, kadınlara, "Yûsuf'un (erkekliliğinden) yararlanmaya kalkıştığınızda, maksadınız neydi?" dedi. "Allah'a yemin ol- sun ki, biz onun hakkın- da bir kötülük bilmiyoruz!" dediler. Ulu kişinin hanımı, "Şimdi gerçek ortaya çıktı. Evet, ben, onun kendisin- den (erkekliliğinden) yarar- lanmak istedim, muhakkak o sözü doğru olanlardan- dır" dedi.

52. (Yûsuf, şöyle dedi:) "Ulu kişi) şunu bilsin ki ben, gıyabında ona ihanet etmedim. Gerçekten Al- lah, hainlerin hilesini başa- rıya ulaştırmaz."

53. "Ben, nefsimi temize de çıkarmam. Çünkü nefis, daima kötülüğü emretmektedir. **Rabbimin** merhamet ettiği bunun dışındadır. Çünkü **Rabbim**, çok bağışlayan, çok acıyandır."

54. Kral, "Onu, bana getirin, onu kendime tahsis edeyim!" dedi. Onunla konuştuğunda, "Sen bugün yanımızda bir makam mevki sahibi, güvenilir birisin!" dedi.

55. "Beni, yeryüzünün hazineleriyle görevlendir. Çünkü ben iyi korur, iyi bilirim!" dedi.

56. İşte bu şekilde Yûsuf'a yeryüzünde egemenlik verdik. Neresinde isterse, makam tutuyordu. Biz rahmetimizi, dilediğimize veririz. İyilik edenlerin ec-rini de boşa çıkarmayız.

57. Ahiret eciri, iman eden ve takva yolunu tutanlar için elbette daha hayırlıdır.

58. Yûsuf'un kardeşleri çıkageldiler, yanına girdiler. Onları hemen tanıdı. Onları ise onu tanımıyorlardı.

59. Onların yüklerini tamamen hazırladığında, "Bana, babanızdan olan kardeşinizi getirin! Görüyorsunuz ya, ben ölçüyorum, ben konukseverlerin en iyisiyim!" dedi.

60. "Eğer onu bana getirmezseniz, artık benden size bir ölçek (bile gıda) yok, bana yaklaşmayın!"

61. "Onu, babasından almaya çalışınız, bunu her halde yaparız" dediler.

62. Uşaklarına, "Sermayelerini, yüklerinin içine koyuverin! Belki ailelerine döndüklerinde, anılar belki yine gelirler" dedi.

63. Bu şekilde babalarına döndüklerinde, "Ey babamız, artık bize bir ölçek (bile gıda) verilmeyecek, bu defa kardeşimizi bizimle beraber gönder ki ölçüp alalım, biz onu kesinlikle koruruz!" dediler.

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ

gafûrur	rabbî	inne	rabbî	mâ rahime	illâ	bissûî	leemmâratûmî	nnefse	inne	nefsî	vemâ überriû
çok bağış-	Rabbim	Çünkü	Rabbimin	merhamet	dışın-	daima kötö-	emretmek-	nefis	Çünkü	Ben,	temize de çıkar-
layan				ettiği	dadır	lüğü	tedir			nefsimi	mam

رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ

inneke	kâle	felemmâ kelleme	linefsî	estehlişhü	biñî	/tûnî	lmelikü	vekkâle	rahim
Sen	dedi	Onunla konuştuğunda	kendime	onu tahsis edeyim	Onu	bana getirin	Kral	dedi	çok acıyandır

الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ

hafîzun	innî	'alâ hazâini lerd	c'alnî	kâle	emîn	meknün	ledeynâ	lyevme
iyi korur	Çünkü ben	yeryüzünün hazineleriyle	Beni görevlendir	dedi	güvenilir birisin	mekam mevki sahibi	yanımızda	bugün

عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ

nüşbü	hayşü yeşâ/	minhâ	yetebeweü	fî lerd	liyûsüfe	mekkennâ	vekezzâlike	'alim
veririz	isterse	Neresinde	makam tutuyordu	yeryüzünde	Yûsuf'a	egemenlik verdik	İşte bu şekilde	iyi bilirim

بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا جُرْأِخِرَةَ خَيْرٌ

hayrul	veleecru lâhîrati	ecra lmühsinin	velâ nüdî'u	men neşâü	birahmetinâ
daha hayırlıdır	Ahiret eciri	iyilik edenlerin ecirini de	boşa çıkarmayız	dilediğimize	Biz rahmetimizi

لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ

fe'arafehüm	'aleyhi	fedehâlû	işvetü yûsüfe	vecâe	vekânû yettekün	lillez ne âmenû
Onları hemen tanıdı	yanına	girdiler	Yûsuf'un kardeşleri	çıkageldiler	ve takva yolunu tutanlar için	iman eden

وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ

biehilleküm	/tûnî	kâle	bicehâzîhim	velemmâ cehhezeihüm	münkirün	lehu veihüm
kardeşinizi	Bana getirin	dedi	Onların yüklerini	tamamen hazırladığında	tanımıyorlardı	onu Onları ise

مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْدَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي

feillem te/tûnî	hayru lmünzilin	veene	lkeyle	ûfî	ennî	elâ teravne	min ebiküm
Eğer bana getirmezseniz	konukseverlerin en iyisiyim	ben	ölçeği	ölçüyorum	ben	Görüyorsunuz ya	babanızdan olan

بِهِ فَلَا كَيْدَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

veinnâ lefâ'ilün	ebâkü	'ankü	senürâvidü	kâlû	velâ tekrabün	'indî	leküm	keyle	felâ biñî
bunu her halde yaparız	baba-sından	Onu	almaya çalışırız	dediler	bana yaklaşmayın	artık benden	size	bir ölçek	yok onu

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا

le'allehüm ye'rifünehâ	fî rihaalihim	bigâ'atehüm	c'alû	lifityânihi	vekkâle
anılarları	yüklerinin içine	Sermayelerini	koyuverin	Uşaklarına	dedi

إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦١﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا

kâlû	ilâ ebiküm	felemmâ race'û	le'allehüm yerci'ün	ilâ ehlihüm	izâ nkalebû
dediler	Bu şekilde babalarına	döndüklerinde	belki yine gelirler	Belki ailelerine	döndüklerinde

يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْدُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانًا نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٢﴾

lehâfizün	lehu veinnâ	nektel	ehânâ	me'anâ	feersil	lkeylû	minnâ	münî'a	yâ ebânâ
kesinlikle koruruz	onu biz	ölçüp alalım	bu defa kardeşimizi	bizimle beraber	gönder ki	bir ölçek	artık bize	verilmeyecek	Ey babamız

قَالَ هَلْ أَمْنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ

fellâhû	min kabl	'alâ ehîhi	kemâ emintüküm	illâ	'aleyhi	kel âmenüküm	kâle
Allah	daha önce	kardeşi konusunda	size güvendiğim gibi	Meğ- erki	Ben, onun hakkında	size hiç güvenir miyim?	dedi

خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا

vecedû	metâ'afüm	velemmâ feteihû	erhamû rrâhimin	vehüve	hayrun hâfızanv
gördüler	Yüklerini	açtıklarında	merhametlilerin en merhametlisidir	0	en iyi koruyucudur

بِضَاعَتِهِمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ

ruddet	bigâ'atunâ	hâzihi	mâ nebgî	yâ ebânâ	kâlû	ileyhim	ruddet	bigâ'atehüm
iade edilmiş	sermayemiz de	İşte	Başka ne isteriz!	Ey babamız!	dediler	kendilerine	iade edildiğini	sermayelerinin

إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزَادُكَ كَيْلٌ بَعِيرٌ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ

keylünnyesir	zâlike	keyle be'ir	venezdâdû	ehânâ	venehfezu	ehlenâ	venemiru	ileynâ
az bir şey	Bu	hem de bir deve yükü	fazla alınız	kardeşimizi de	koruruz	yine ailemize	gıda getiririz	bize

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنْ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا

illâ	bihi	lete/tünnei	mine llâhi	mevsîkanm	hattû tû/tûni	me'aküm	len ürsilehû	kâle
dışın- da	onu	bana getireceğiniz	Allah adına	bir söz	vermedikçe	sizinle	onu kesinlikle göndermem	dedi

أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٥﴾ وَقَالَ

vekâle	vekîl	'alâ mâ neklûlû	llâhû	kâle	mevsîkañhüm	felemmâ âtevfû	ennyühâta biküm
(Onlara şöyle) dedi	vekildir	söylediklerimize karşı	Allah	dedi	sözlerini	Ona verdiklerinde	Hepiniz alıkonulmak

يَا بَنِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي

vemâ ügnî	min ebvâbinmmüteferrikan	vedhulû	mim bâbinvvâhidinv	lâ tedhulû	yâ beniyye
yapamam	farklı kapılardan	girin	Tek bir kapıdan	girmeyin	Ey yavrularım!

عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

felyetevekkeli	ve'aleyhi	tevekkelt	'aleyhi	illâh	illâ	ini lhukmû	min şey/ kararlaştırdığına karşı bir şey	mine llâhi	'anküm
tevekkül etsinler	Ona	tevekkül ettim	Ben, Ona	Allah'ındır	ancak	Hüküm		Allah'ın	sizin için

الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ

'anhüm	mâ kâne yügnî	ebûhüm	min hayşû emerahüm	velemmâ dehalû	lmütevekkilün
onlar için	yapmış olmuyordu	Babalarının	emrettiği yerden	girdiklerinde	Tevekkül edenler

مِنْ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضِيهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ

lezû 'ilmil	veinneñû	kadâhâ	fî nefsi ye'kûbe	hâceten	illâ	min şeyin	mine llâhi
bir ilim sahibiydi	Şüphesiz o	yerine getirmişti	Yâkûb'un içindeki	bir isteği	sadece	kararlaştırdığına karşı bir şey	o, Allah'ın

لَمَّا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ

'alâ yûsufe	velemmâ dehalû	lâ ye'lemün	ekşera nnâsi	velâkinne	limâ 'allemnâhû
Yûsuf'un yanına	girdiklerinde	bilmezler	insanların çoğu	Ancak	Bizim kendisine öğret- memizden dolayı

أَوْى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

bimâ kânû ye'melün	felâ tebtéis	ehûke	enâ	innî	kâle	ehâhû	âvâ ileyhi
sakın yapacaklarına	üzülme	senin karde- şinim	ben	Haberin olsun	dedi	kardeşini	yanına çekti

64. "Ben, onun hakkında size hiç güvenir miyim? Meğerki daha önce kardeşiniz konusunda size güvendiğim gibi, (güvenebilirim). Allah, en iyi koruyucudur, O, merhametlilerin en merhametlisidir" dedi.

65. Yüklerini açtıklarında, sermayelerinin kendilerine iade edildiğini gördüler. "Ey babamız! Başka ne isteriz! İşte sermayemiz de bize iade edilmiş, yine ailemize gıda getiririz, kardeşimizi de koruruz, hem de bir deve yükü fazla alırız. Bu, az bir şey!" dediler.

66. "Hepiniz alıkonulmak dışında, onu bana getireceğiniz hakkında Allah adına bir söz vermedikçe, onu sizinle kesinlikle göndermem" dedi. Ona sözlerini verdiklerinde, "Allah, söylediklerimize karşı vekildir" dedi.

67. (Onlara şöyle) dedi: "Ey yavrularım! Tek bir kapıdan girmeyin, farklı kapılardan girin. Allah'ın sizin için kararlaştırdığına karşı bir şey yapamam. Hüküm, ancak Allah'ındır. Ben, Ona tevekkül ettim. Tevekkül edenler, Ona tevekkül etsinler."

68. Babalarının emrettiği yerden girdiklerinde, o, Allah'ın onlar için kararlaştırdığına karşı bir şey yapmış olmuyordu, bu sadece Yâkûb'un içindeki bir isteği yerine getirmişti. Şüphesiz o, Bizim kendisine öğretmemizden dolayı bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler.

69. Yûsuf'un yanına girdiklerinde, kardeşini yanına çekti, "Haberin olsun, ben senin kardeşim, sakın yapacaklarına üzülme!" dedi.

70. Onlara yüklerini hazırladığında, su kabını kardeşinin yükü içine koydu. Sonra bir görevli, "Ey kervan! Siz kesinlikle hırsızlık etmişsiniz!" diye bağırdı.

71. Bunlara döndüler de, "Ne arıyorsunuz?" dediler.

72. "Kralın su kabını arıyoruz, onu getirene bir deve yükü bahşış var! Ben buna kefilim!" dediler.

73. "Allah'a yemin olsun ki, bizim yeryüzünde bozgunculuk yapmak için gelmediğimizi biliyorsunuz, hırsız da değiliz!" dediler.

74. "Yalancı çıkarsanız, bunun cezası ne? (biliyor musunuz?)" dediler.

75. "(Bu suçun) cezası, (su kabı) kimin yükünde çıkarsa, o(nun) alıkonulması) onun cezalandırılmasıdır. Biz, zalimleri böyle cezalandırırız" dediler.

76. Bunun üzerine kardeşinin yükünden önce, onların yüklerinden aramaya başladı. Sonra onu kardeşinin yükünden çıkardı. İşte, Biz Yûsuf'a böyle bir tedbir uyguladık. Allah'ın dilemesinin dışında, kralın ceza kanununda, kardeşini almasına imkân yoktu. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Her bilgi sahibinin üstünde bir bilen vardır.

77. "Eğer o çalmışsa, daha önce kardeşi de çalmıştı" dediler. Yûsuf, bunu içine attı, onlara belli etmedi. "Siz, çok kötü bir yerdesiniz! Allah, ne dediğinizi çok iyi bilmektedir" dedi.

78. "Ey ulu kişi! Onun çok yaşlı bir babası var, onun yerine içimizden birini al. Biz, seni iyilik yapanlardan biri olarak görüyoruz" dediler.

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ

eẓzene	şümme	fî rahli ehihi	ssikâyet	ce'ale	bicehâzihim	felemmâ cehhezehum
diye	Sonra	kardeşinin yükü içine	su kabını	koydu	yüklerini	Onlara hazırladığında
bağırdı						

مُؤَذِّنَ آيَتِهَا الْعَيْرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا

mâzâ	'aleyhim	veekbelû	kâlû	lesârikûn	innekkûm	eyyetühe l'iru	müezzînün
Ne	Bunlara	döndüler de	dediler	kesinlikle hırsızlık etmiş-siniz	Siz	Ey kervan!	bir görevli

تَفْقِدُونَ ﴿٧٢﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا

veenâ	himlû be'iriv	bihi	velimen cæe	şuvâ'a Imeliki	nefkidû	kâlû	tefkidûn
Ben	bir deve yükü bahşış var	onu	getirene	Kralın su kabını	arıyoruz	dediler	arıyorsunuz

بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٣﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ

fî lerdî	linüfside	mâ ci/nâ	lekad 'alimtüm	tellâhi	kâlû	ze'im	bihi
bizim yeryüzünde	bozgunculuk yapmak için	gelmediğimizi	biliyorsunuz	Allah'a yemin olsun ki	dediler	kefilim	buna

وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٥﴾ قَالُوا

kâlû	in küntüm kâzibin	femâ cezâulhû	kâlû	vemâ künnâ sârikîn
dediler	Yalancı çıkarsanız	bunun cezası ne	dediler	hırsız da değiliz

جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

zzâlimin	neczi	keẓâlike	cezâulhû	fehüve	fî rahlihi	menvvüvide	cezâulhû
Biz, zalimleri	cezalandırırız	böyle	onun cezalandırılmasıdır	onun alıkonulması	yükünde	(su kabı) kimde çıkarsa	(Bu suçun) cezası

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ

minvvi'âi ehihi	stehracehâ	şümme	kable vi'âi ehihi	biev'iyetihi	febedee
kardeşinin yükünden	onu çıkardı	Sonra	Bunun üzerine kardeşinin yükünden önce	onların yüklerinden	aramaya başladı

كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ

illâ ennyeşæe	fî dini Imeliki	ehâhû	liye/huẓe	mâ kâne	liyûsuf	kidnâ	keẓâlike
dilemesinin dışında	kralın ceza kanununda	kardeşini	almasına	imkân yoktu	İşte, Biz Yûsuf'a	bir tedbir uyguladık	böyle

اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٧﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ

inyyesrik	kâlû	'alim	vefekka külli zi 'ilmin	men neşâ/	deracâtinn	nerfe'u	llâh
Eğer o çalmışsa	dediler	bir bilen vardır	Her bilgi sahibinin üstünde	Biz, dilediğimizi	derecelerle	yükseltiriz	Allah'ın

فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُّوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ

kâle	lehum	velem yûbdihâ	fî nefsihi	yûsufu	feeserrahâ	min kabl	ehullehû	fekad seraka
dedi	onlara	belli etmedi	içine	Yûsuf	bunu attı	daha önce	kardeşi de	çalmıştı

أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٨﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ

inne	yâ eyyühe l'azizu	kâlû	bimâ teşifûn	e'lemü	vellâhü	şerrunmekânâ	entüm
var	Ey ulu kişi!	dediler	ne dediğinizi	çok iyi bilmektedir	Allah	çok kötü bir yerdesiniz!	Siz

لَهُ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرِيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٩﴾

mine Imühsinin	nerâke	innâ	mekâneh	ehadenâ	fehuẓ	lehu eben şeyhan kebiran	
iyilik yapanlardan biri olarak	seni görüyoruz	Biz	onun yerine	içimizden birini	al	Onun çok yaşlı bir babası	

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٧٩﴾

lezâlmün	izel	innâ	'indehû	metâ'anâ	menvecednâ	illâ	en ne/huže	me'âze llâhi	kâle
zulmetmiş oluruz	O zaman	biz	yanında	Eşyamızı	bulduğumuzdan	başka-	tutup alıkoymak-	bizi Allah korusun	dedi

فَلَمَّا اسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا ﴿٨٠﴾

elem te'lemû	kebirühüm	kâle	neciyyâ	haleşû	minhû	fелеmmâ steyesû
bilmiyor musunuz?	Büyükleri	şöyle dedi	fısıldaşarak	uzaklaşıp gittiler	Ondan	ümidi kestiklerinde

أَنْ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ ﴿٨١﴾

fî yûsûf	mâ ferrattûm	vemin kablû	mine llâhi	mevsikanmî	'aleykûm	kad ehaže	enne ebâkûm
Yûsuf hakkında	yaptığınız yanlış	daha önce de	Allah adına	söz	sizden	aldığını	Babanızın

فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٢﴾

vehüve	lî	llâhü	yehküme	ev	ebî	lî	hattâ ye/zene	lerda	felen ebraha
O	hakkım-	Allah	hüküm verinceye	veya	Babam	bana	izin verinceye kadar	ben buradan	ayrılmam

خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٣﴾ إِرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨٤﴾

bneke	inne	yâ ebânâ	fekülû	ilâ eb.kûm	lirdû	hayru lhâkimîn
oğlun	İnan	Ey babamız!	ve şöyle deyin	Siz, babanıza	dönün	hüküm verenlerin en iyisidir

سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨٥﴾

veseli	hâfizîn	lilgaybi	vemâ künnâ	bimâ 'alimnâ	illâ	vemâ şehidnâ	serak
sor	âlemin koruyucusu	bililmeyen, görünmeyen	değiliz	bildiğimize	Biz ancak	şahitlik ediyoruz	hırsızlık yaptı

الْقَرْيَةِ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٦﴾

leşâdikûn	veinnâ	llet' ekbelnâ fîhâ	vel'ira	llet' künnâ fîhâ	lkaryete
gerçekten doğru söy-	Biz	kendisiyle geldiğimiz	ve kervana	Hem içinde bulunduğumuz	şehre

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٧﴾

enyye/tyeni	llâhü	'asâ	feşabrun cemîl	emrâ	enfüsükûm	lekûm	sevvelet	bel	kâle
bana getirir	Allah	Umulur ki	(Bana düşün), güzelce sab-	yaptığınız işi	nefsiniz	size	süslemiş	Hayır	dedi

بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٨﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ

yâ esefâ	vekâle	'anhûm	vetevellâ	lhakim	l'alimû	hüve innehû	cemî'â	bi'kim
ve Ah	dedi	Onlardan	yüzünü çevirdi	hilmet sahibidir	her şeyi bilen	O	Şüphesiz	hepsini onların

عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَبِیْضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٩﴾ قَالُوا تَاللَّهِ

tellâhi	kâlû	fehüve kezîm	mine lhuzni	'aynâhû	vebyeddat	'alâ yûsüfe
Allah'a ye-	dediler	Artık yutkunup duruyordu	ve üzüntüden	gözlerine	ak düştü	Yûsuf, ah!

تَفْتَوُوا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٩٠﴾

tekûne mine lhâlikîn	ev	hattâ tekûne harađan	yûsüfe	tefteû tezkûru
helak olup gideceksin	veya	artık gamdan eriyeceksin	hala Yûsuf'u	anıp duruyorsun

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩١﴾

mâ lâ te'lemûn	mine llâhi	vee'lemû	ilâ llâhi	vehuzni	beşşî	eşkû	innemâ	kâle
sizin bilemeyeceğiniz şeyleri	Allah'ın (bildir-	bilirim	Allah'a	ve üzüntümü	Ben, acımı	arz ederim	yalnızca	dedi

79. "Eşyamızı yanında bulduğumuzdan başkasını tutup alıkoymaktan bizi Allah korusun. O zaman, biz zulmetmiş oluruz!" dedi.

80. Ondan ümidi kestiklerinde fısıldaşarak uzaklaşıp gittiler. Büyükleri şöyle dedi: "Babanızın sizden Allah adına söz aldığını, daha önce de Yûsuf hakkında yaptığınız yanlış bilmiyor musunuz? Babam bana izin verinceye veya Allah hakkımda hüküm verinceye kadar ben buradan ayrılmam. O, hüküm verenlerin en iyisidir."

81. "Siz, babanıza dönün ve şöyle deyin: Ey babamız! İnan, oğlun hırsızlık yaptı. Biz ancak bildiğimize şahitlik ediyoruz. Yoksa bilinmeyen, görünmeyen âlemin koruyucusu değiliz!"

82. "Hem içinde bulunduğumuz şehre ve kendisiyle geldiğimiz kervana sor. Biz, gerçekten doğru söylüyoruz."

83. (Yâkûb), "Hayır, nefsiniz size, yaptığınız işi süslemiş. (Bana düşün), güzelce sabretmektir. Umulur ki, Allah, bana onların hepsini getirir. Şüphesiz O, her şeyi bilen, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulandır" dedi.

84. Onlardan yüzünü çevirdi ve "Ah Yûsuf, ah!" dedi ve üzüntüden gözlerine ak düştü. Artık yutkunup duruyordu.

85. "Allah'a yemin olsun ki, hala Yûsuf'u anıp duruyorsun, artık gamdan eriyeceksin veya helak olup gideceksin!" dediler.

86. "Ben, acımı ve üzüntümü yalnızca Allah'a arz ederim. Allah'ın (bildirmesiyle) sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim" dedi.

87. "Ey oğullarım! Haydi, gidiniz de, Yûsuf ve kardeşi hakkında araştırma yapınız. Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyiniz. Çünkü Allah'ın rahmetinden ancak kâfirler toplumu ümidini keser."

88. Onun yanına girdiklerinde, "Ey ulu kişi! Bize ve ailemize sıkıntı geldi, değersiz bir sermaye ile de geldik, sen bize tamam bir ölçüyle gıda ver, bize biraz da yardım da bulun. Şüphesiz Allah, sadaka vererek yardımda bulunanları ödüllendirir" dediler.

89. "Siz cahilliğinizde Yûsuf'a ve kardeşine ne yaptığınızı biliyor musunuz?" dedi.

90. "A, a, sen Yûsuf musun?" dediler. "Ben Yûsuf'um, bu da kardeşim. Allah, bize ihsan ve ikramda bulundu. Gerçek şu ki, kim Allah'tan korkar ve sabrederse, Allah kesinlikle iyilik edenlerin ecrini yok saymaz" dedi.

91. "Allah'a yemin olsun ki, Allah seni bize üstün kıldı. Doğrusu biz, büyük bir suç işledik!" dediler.

92. "Bugün size kınama yok, Allah sizi bağışlasın. O, merhametlilerin en merhametlisidir" dedi.

93. "Siz, benim şu gömleğimi götürün, onu babamın yüzüne bırakın da gözü açılsın. Sonra bütün ailenizle birlikte bana gelin!"

94. Kervan ayrılıp yola koyulduğunda babaları, "Ben, Yûsuf'un kokusunu duyuyorum, bana bunaklık isnad etmeyin" dedi.

95. "Allah'a yemin olsun ki, sen eski şaşkınlığında devam ediyorsun!" dediler.

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوْسُفَ وَآخِيهِ وَلَا تَاْيِسُوا مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ

mirravhi llâh	velâ teyesû	veehîhi	minyyûsûfe	fetehassesû	žhebû	yâ beniyye
Allah'ın rahmetinden	ümit kesmeyiniz	ve kardeşi hakkında	Yûsuf	araştırma yapınız	Haydi, gidiniz de	Ey oğullarım!

إِنَّهُ لَا يَأْتِيَنَّكَ مِنَ رَوْحِ اللّٰهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ

'aleyhi	felemmâ dehalû	lkavmü lkâfirûn	illâ	mirravhi llâhi	lâ yeyâsû	innehi
Onun yanına	girdiklerinde	kâfirler toplumu	ancak	Allah'ın rahmetinden	ümidini keser	Çünkü

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَّا الضُّرَّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجِيَةٍ

bibidâ'atinmmüzcâtin	veci/nâ	ddurru	veehlenâ	messenâ	yâ eyyühe l'azizü	kâlû
değersiz bir sermaye ile de	geldik	sıkıntı	ve ailemize	Bize geldi	Ey ulu kişi!	dediler

فَاَوْفٍ لَّنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ

lmüteşaddikin	yeczi	llâhe	inne	'aleynâ	vetesaddek	lkeyle	lenâ	feevfi
sadaka vererek yardımda bulunanları	ödüllendirir	Allah	Şüphesiz	bize biraz da	yardımda bulun	tamam bir ölçüyle	sen bize	gıda ver

﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ وَآخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ

iz entüm câhilûn	veehîhi	biyûsûfe	mâ fe'altüm	hel 'alimtüm	kâle
Siz cahilliğinizde	ve kardeşine	Yûsuf'a	ne yaptığınızı	biliyor musunuz?	dedi

﴿٨٩﴾ قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوْسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللّٰهُ

llâhü	kad menne	ehi	vehâzâ	yûsufü	ene	kâle	yûsuf	einneke leente	kâlû
Allah	ihsan ve ikramda bulundu	kardeşim	bu da	Yûsuf'um	Ben	dedi	Yûsuf	A, a, sen musun?	dediler

عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

ecra lmüşinin	lâ yüdi'u	llâhe	feinne	veyesbir	yetteki	meny	innehi	'aleynâ
yılık edenlerin ecrini	yok saymaz	Allah	kesinlikle	ve sabrederse	Allah'tan korkar	kim	Gerçek şu ki	bize

﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ أَثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ

kâle	vein künnâ lehâtiin	'aleynâ	llâhü	lekad âserake	tellâhi	kâlû
dedi	Doğrusu biz, büyük bir suç işledik!	bize	Allah	seni üstün kıldı	Allah'a yemin olsun ki	dediler

لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يُغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾

erhamü rrâhimin	vefûve	leküm	llâhü	yegfiru	lyevm	'aleykümü	tesribe	lâ
merhametlilerin en merhametlisidir	O	sizi	Allah	bağışlasın	Bugün	size	kınama	yok

اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقُوْهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي

ve/tûni	besirâ	ye/ti	'alâ vecîhi ebî	feelkûhü	hâzâ	bikamîsi	izhebû
bana gelin	gözü	açılsın	babamın yüzüne	onu bırakın da	Siz, benim şu	gömleğimi	götürün

بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ

leecidü	inni	ebûhüm	kâle	l'iru	velemmâ feşaleti	ecme'in	biehliküm
duyuyorum	Ben	babaları	dedi	Kervan	ayrılıp yola koyulduğunda	Sonra bütün	ailenizle birlikte

رِيحَ يُوْسُفَ لَوْ لَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

lefi dalâlike lkadim	inneke	tellâhi	kâlû	levi en tüfennidin	riha yûsufe
eski şaşkınlığında devam ediyorsun!	en	Allah'a yemin olsun ki	dediler	bana bunaklık isnad etmeyin	Yûsuf'un kokusunu

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقِيَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ

leküm	elem ekul	kâle	beşirâ	fertedde	'alâ vecihî	elkâhû	lbeşiru	felemmâ en câe
size	demedim mi?	dedi	gözleri	açılıverdi	yüzüne	gömleği bıraktı	Müjdecî	geldiğinde

إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا

innâ	zûnûbenâ	lenâ	stegfir	yâ ebânâ	kâlû	mâ lâ te'lemûn	mine llâhî	e'lemû	innî
Bizler gerçekten	günahlarımızın bağışlanması	Bizim için	tövbe istiğfar eder	Ey babamız!	dediler	sizin bilemeyeceğiniz şeyleri	Allah'ın (bildirmesiyle)	bilirim	Ben

كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

rrahim	lgafûru	hüve	nnelhû	rabbî	leküm	sevfe estegfiru	kâle	kunnâ hâtin
çok acıyandır	çok bağışlayan	O	Gerçek şu ki	Rabbime	Sizin için	tövbe istiğfar edeceğim	dedi	büyük bir suç işledik

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ

in şâe llâhû	mişra	dhlû	vekâle	ileyhî ebeveyhî	âvâ	'alâ yûsufe	felemmâ dehalû
Allah'ın izniyle	Mısır'a	girin	dedi	anne babasını	kucakladı, sarıldı	Yûsuf'un yanına	girdiklerinde

أَمِينٌ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا

hâzâ	yâ ebeti	vekâle	süccedâ	lehû	veharrû	'ale l'arşi	ebeveyhî	verafe'a	âminin
İşte bu	Ey babacığım!	dedi	selamlama secdesi	hepsi ona	yaptılar	tahtın üzerine	Anne babasını	çıkardı	emniyet ve huzur içinde

تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْنَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي

iz ehracenî	bî	vekad ehsene	hakkâ	rabbî	kad ce'alehâ	min kablû	te/vilû ru/yâye
çünkü beni çıkardı	bana	ihsanda bulundu	gerçek	Rabbim	Gerçekten onu kıldı	daha önceki	rüyamın yorumudur

مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي

beynî	şşeytânû	mim be'di en nezeğa	mine lbedvi	biküm	vecâe	mine ssicni
benimle	şeytan	bozduktan sonra	çölden	sizi	buraya getirdi	hapisten

وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ

rabbî	lhakim	l'alimû	hüve	nnelhû	limâ yeşâ/	le'îfûl	rabbî	inne	vebeyne ihveti
Ey Rabbim!	hikmet sahibidir	çok iyi bilen	O	Gerçek şu ki	dilediğine	çok lütuf-kârdır	Rabbim	Şüphesiz	kardeşlerimin arasını

قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ

ssemâvâti	fâtıra	min te/vilî lehâdis	ve'allettenî	mine lmülki	kad âteytenî
Sen, göklerin	yaratıcısı	olayların yorumlanmasını	bana öğrettin	egemenlik	Sen, bana verdin

وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقِّنِي

veelhikni	müslimenv	teveffenî	velâhiraî	fî ddünyâ	veliyyi	ente	velerđi
beni arasına koy	Müslüman olarak	Benim canımı al	ve ahirette	dünyada	benim koruyucumsun	Sen	ve yerin

بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

ledeyhim	vemâ kunte	ileyk	nûhîhî	min embâi lgaybi	zâlike	bişşâlihîn
sen yanlarında	değildin	sana	vahiyle bildirdi-gimiz	bilinmeyen, görünmeyen dünyanın haberlerindendir	Bu	salih kulların

إِذَا جُمِعُوا أَمْرُهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

bimû/min'in	velev haraşte	ekseru nnâsi	vemâ	vehüm yemkürûn	emrahüm	iz ecme'û
mümin	Sen ne kadar hırslı olsan da	insanların çoğu	değildir	hilelerini kurarlarken	Yoksa işlerine	karar verip

96. Müjdecî geldiğinde, gömleği yüzüne bıraktı, gözleri açılıverdi. "Ben, size 'Allah'ın (bildirmesiyle) sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim' demedim mi?" dedi.

97. "Ey babamız! Bizim günahlarımızın bağışlanması için tövbe istiğfar eder. Bizler gerçekten büyük bir suç işledik!" dediler.

98. "Sizin için Rabbime tövbe istiğfar edeceğim. Gerçek şu ki, O, çok bağışlayan, çok acıyandır" dedi.

99. Yûsuf'un yanına girdiklerinde, anne babasını kucakladı, sarıldı, "Mısır'a Allah'ın izniyle emniyet ve huzur içinde girin!" dedi.

100. Anne babasını tahtın üzerine çıkardı, hepsi ona selamlama secdesi yaptılar, "Ey babacığım! İşte bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Gerçekten Rabbim, onu gerçek kıldı. Rabbim, bana ihsanda bulundu, çünkü beni haptiden çıkardı, şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra sizi çölden buraya getirdi. Şüphesiz Rabbim, dilediğine çok lütufkârdır. Gerçek şu ki O, çok iyi bilen, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulundur" dedi.

101. "Ey Rabbim! Sen, bana egemenlik verdin, bana olayların yorumlanmasını öğrettin. Sen, göklerin ve yerin yaratıcısı, Sen, dünyada ve ahirette benim koruyucumsun. Benim canımı Müslüman olarak al, beni salih kullarının arasına koy."

102. Bu, sana vahiyle bildirdiğimiz bilinmeyen, görünmeyen dünyanın haberlerindendir. Yoksa işlerine karar verip hilelerini kurarlarken sen yanlarında değildin.

103. Sen ne kadar hırslı olsan da, insanların çoğu mümin değildir.

104. Üstelik buna karşılık olarak onlardan bir ücret, istemiyorsun. O, ancak bütün âlemlere ilahi bir uyarıdır.

105. Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, onlardan yüzlerini çevirip yanlarından geçerler.

106. Onların çoğu, Allah'a ortak koşmaksızın iman etmezler.

107. Allah'tan onların tümünü sarıp kuşatacak bir azabın gelmesinden veya onlar farkında olmadan kıyametin ansızın kendilerine gelivermesinden emin mi oldular?

108. De ki: "İşte bu, benim yolum, açık bir delile dayanarak Allah'a davet ederim: ben ve bana uyanlar. Allah'ı her türlü eksiklikten uzak tutarım, ben müşriklerden değilim."

109. Biz, senden önce de (peygamber olarak) çeşitli memleketlerden ancak kendilerine vahiy verdiğimiz erkekleri gönderdik. Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, onlardan öncekilerin onların nasıl olduğunu görsünler? Ahiret yurdu, elbette korunanlar için daha hayırlıdır. Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?

110. Nihayet peygamberler, (onların iman etmelerinden) ümit kestiklerinde, kendilerinin yalandıklarını zannettiklerinde, onlara yardımımız geldi, dilediğimiz kurtarıldı. Günahkârlar topluluğundan bizim azabımız geri çevrilmez.

111. Gerçekten akıl sahipleri için onların kıssalarında bir ibret vardır. Bu, uydurulabilir bir söz değildir. Ancak o, kendinden öncekini onaylayıp doğrulayan, her şeyi açıklayan, iman edecek bir topluluk için bir rehber ve rahmettir.

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ وَكَأَيِّنْ

vekeeyyin	lil'âlemin	zikrul	illâ	in hüve	min ecr	'aleyhi	vemâ teselühüm
nice	bütün âlemlere	ilahi bir uyarıdır	ancak	O	bir ücret	Üstelik buna karşılık olarak	onlardan istemiyorsun

مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾

mü'ridün	'anhâ	vehüm	'aleyhâ	yemürüne	velerdi	fî ssemâvâtî	min âyetin
yüzlerini çevirip	onlardan	onlar iken	yanlarından	geçerler	ve yerde	Göklerde	ayetler vardır ki

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ

en te/tiyehüm	efeeminü	illâ vehüm müşrikün	billâhi	ekseruhüm	vemâ yû/minü
onların tümünü gelmesinden	emin mi oldular?	ortak koşmaksızın	Allah'a	Onların çoğu	iman etmezler

غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ

kul	lâ yeş'urün	vehüm beğtetenv	ssâ'atü	te/tiyehümü	ev	min 'azâbi llâhi	gâşiyetünm
De ki	farkında olmadan	onlar ansızın	kıyametin	kendilerine gelivermesinden veya		Allah'tan bir azabın	sarıp kuşatacak

هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ

vesübhâne llâhi	vemeni ttebe'anî	enâ	'alâ beşiratin	ilâ llâhi	ed'ü	sebilî	hâzîhî
Allah'ı her türlü eksiklikten uzak tutarım	ve bana uyanlar	ben	açık bir delile dayanarak	Allah'a	davet ederim	benim yolum	İşte bu

وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي

nûhî	ricâlenn	illâ	min kablike	vemâ erselnâ	mine lmüşrik'n	enâ	vemâ
vahiy verdiğimiz	erkekleri	ancak	Biz, senden önce de	gönderdik	müşriklerden	ben	değilim

إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ

kâne	keyfe	feyenzurû	fî lerdî	efelem yesirû	min ehli lkurâ	ileyhim
olduğunu	nasıl	görsünler	Yeryüzünde	gezip dolaşmıyorlar mı ki	(peygamber olarak) çeşitli memleketlerden	kendilerine

عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾

efelâ te'kilün	lillezine ttekav	hayrul	veledârü lâhirati	llezine min kablihim	'âkibetü
Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?	elbette korunanlar için	daha hayırlıdır	Ahiret yurdu	onlardan öncekilerin	sonlarının

﴿١١٠﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا

neşrunâ	câehüm	ennehüm kad küzibû	vezannü	rrusülü	izâ steyese	hattâ
yardımımız	onlara geldi	kendilerinin yalandıklarını	zannettiklerinde	peygamberler	(onların iman etmelerinden) ümit kestiklerinde	Nihayet

فَنُجِّىَ مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١١﴾ لَقَدْ كَانَ

lekad kâne	'ani lkavmi lmücrimin	be/sünâ	velâ yüraddü	men neşâ/	fenüccîye
Gerçekten	Günahkârlar topluluğundan	bizim azabımız	geri çevrilmez	dilediğimiz	kurtarıldı

فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ

teşdika	velâkin	yüfterâ	hadîseny	mâ kâne	liülî lalbâb	'ibratül	fî kaşaşihim
onaylayıp doğrulayan	Ancak o	Bu, uydurulabilir	bir söz	değildir	akıl sahipleri için	bir ibret vardır	onların kıssalarında

الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾

yû/minün	likavminy	verahmetel	vehüden	küllî şeyinv	vetefsiile	llez beyn yedeyfi
iman edecek	bir topluluk için	ve rahmettir	bir rehber	her şeyi	açıklayan	kendinden öncekini

سُورَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

RA'D/RA'D SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

الْمَرْثِلُكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

ekşera nnâsi velâkinne lhakku mirrabbike ileyke vellezi ünzile hyâtü lkitâb tilke
insanların çoğu Ancak gerçeğin ta kendisidir Rabbinden sana indirilen o kitabın ayetleridir İste Elif, lâm, mîm, râ

لَا يُؤْمِنُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى

stevâ sümme teravnehâ biğayri 'amedin ssemvâti llezi rafe'a ellâhü lâ yû/minûn
egemenliğini kuran Sonra gördüğünüz direksiz gökleri yükseltendir Allah iman etmezler

عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

lemra yudebbiru liecelinmmüsemmâ yecri küllün velkamer şşemse vesehhara 'ale l'arşi
O, işleri düzene koymuş belirli bir süre akıp gidecektir her biri ve aya güneşe boyun eğdirdi arşa

يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بَلِقَاءَ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ

vece'ale lerdâ llezi medde vehüve tûkinün bilikâi rabbiküm le'alleküm lâ yâti yüfeşşilü
yaratandır yeryüzünü yayıp döşeyen O şüphesiz ve kesin bir şekilde iman edersiniz Rabbinize kavuşmaya Böylelikle siz ayetleri açıklamak-tadır

فِيهَا رَوَاسِي وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى

yüğşi zevceyni şneyni fi hâ ce'ale vemin külli şşemerâti veenhârâ ravâsiye fi hâ
bürüyüp umaktadır iki çift onda yaptı Meyvelerin hepsinden ve nehirler dağlar onda

الْيَدِ النَّهَارِ أَنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَاوِرَاتٍ

lita'unmmütecâvirâtünv vefi lerdî yetefekkerün likavminy le yâtil fi zâlike inne nne hâr lleyle
birbirine yakın toprak parçaları Yeryüzünde vardır düşünecek bir toplu- ibretler ve dersler. bunda vardır Mu- hak- kak gündüze O, geceyi

وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ

bimâinvvâhid yüşkâ vegayru şinvâniny şinvânünv venehilün vezer'unv min e'nâbinv vecennâtünm
Hepsi bir sudan sulanır çatalsız çatallı hurmalıklar ekinler üzüm bağları

وَنُفُضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝

ye'kilün likavminy le yâtil fi zâlike inne fi lükül 'alâ be'ğin be'ğâhâ venüfeddîlü
ibretler ve bir toplu- luk için dersler bunda vardır Oysa yemişlerinde bazısına onların bazısını üstün kıyoruz

وَأَنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذَا كُنَّا تُرَابًا إِنْ أَلْفَى خَلْقَ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

lezi ne keferû ülâike einnâ lefi halkin ced'id türâben ei zâ künnâ kavlü hüm fe'acebün vein te'ceb
inkâr edenlerdir Onlar tekrar diriltileceğiz toprak Biz, olduğumuz zaman mı sözleridir şaşılacak olan Eğer şaşırırsanız

بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

hâlidün fi hâ hüm eshâbü nnâr veülâike fi e'nâkihüm leglâlü veülâike birabbihim
kalacaklardır hep orada onlar cehennemliktirler. Onlar boyunlarında olan- lardır halkalar Onlar Rablerini

13. RA'D SÛRESİ

Mekke döneminde in- miştir. 43 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Elif, lâm, mîm, râ. İşte bunlar, o kitabın ayetle- ridir. Rabbinden sana in- dirilen, gerçeğin ta ken- disidir. Ancak insanların çoğu, iman etmezler.

2. Allah, gördüğünüz gökleri direksiz yüksel- tendir. Sonra, arşa ege- menliğini kuran, güne- şe ve aya boyun eğdir- di. Onların her biri, belir- li bir süre akıp gidecek- tir. O, işleri düzene koy- muş, ayetleri açıklamak- tadır. Böylelikle siz Rab- binize kavuşmaya şüp- hesiz ve kesin bir şekil- de iman edersiniz.

3. O, yeryüzünü yayıp döşeyen, onda dağlar ve nehirler yaratandır. Meyvelerin hepsinden onda iki çift yaptı. O, ge- ceyi gündüze бүрүйүп durmaktadır. Muhakkak bunda, düşünecek bir topluluk için ibretler ve dersler vardır.

4. Yeryüzünde birbiri- ne yakın toprak parça- ları, üzüm bağları, ekin- ler, çatallı çatalsız hur- malıklar vardır. Hepsi bir sudan sulanır. Oysa ye- mişlerinde, onların ba- zısını bazısına üstün kı- lıyoruz. Muhakkak bun- da, akli olan bir toplu- luk için ibretler ve ders- ler vardır.

5. Eğer şaşırırsanız, şaşılacak olan onların şu sözleridir: "Biz, top- rak olduğumuz zaman mı tekrar diriltileceğiz?" Onlar, Rablerini inkâr edenlerdir. Onlar, hal- kalar boyunlarında olan- lardır. Onlar, cehennem- liktirler. Hep orada kala- caktadırlar.

6. Bir de onlar, senden iyilikten önce kötülüğü istenirler. Hâlbuki önlere kendilerine örnek olabilecek cezalar. Gerçekten **Rabbin**, yaptıkları zulümlere rağmen, yine de insanlara karşı mağfiret sahibidir. Bununla beraber **Rabbin** cezası çok sert olmaktadır.

7. İnkâr edenler, "Ona **Rabbinden** bambaşka bir mucize indirilse ya!" diyorlar. Sen, sadece bir uyarıcısın. Her toplumun, tek bir yol göstericisi vardır.

8. **Allah**, her dışının neye hamile olduğunu, rahimlerin neyi eksilteceğini, neyi artıracığını bilir. Onun katında her şey bir ölçüyedir.

9. O, bilinmeyen ve görünmeyen ile bilinen ve görünen (âlemleri) bilendir, büyüktür, aşkındır.

10. Onun için, sizden sözü gizleyen, açıkça söyleyen ve geceleyn gizlenen, gündüzleyn meydana çıkan birdir.

11. Her biri için, önünden ve arkasından izleyen melekler vardır. Onu, **Allah'ın** emrinden dolayı korurlar. Kesinlikle **Allah** bir topluluğa verdiğini, onlar kendilerindekini değiştirmedikçe değiştirmez. **Allah**, bir topluluğa bir kötülük yapmak istedi mi, artık ona karşı çıkamaz. Onların Ondan başka bir kurtarıcıları yoktur.

12. O, size korku ve ümit içinde şimşek gönderendir. O, yağmur yüklü bulutları yaratır.

13. Gök gürültüsü, Onu hamd ile anarak tesbih eder. Melekler de Onun korkusundan tesbih eder. Yıldırımlar gönderir, onunla dilediğine çarpar. Onlarsa **Allah** hakkında tartışıp duruyorlar. O, azabı çok şiddetli olanıdır.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ

İmesûlât	min kablihimü	vekad halet	kable lhaseneti	bisseyyieti	veyeste'cîlûneke
kendilerine örnek olabilecek cezalar	Hâlbuki önlere	geçmiştir	iyilikten önce	kötülüğü	Bir de onlar, senden istenirler

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

leşed'dü l'ikâb	rabbeke	veinne	'alâ zulmihim	linnâsi	leżû meğfiratil	rabbeke	veinne
cezası çok sert olmaktadır	Rabbin	Bununla beraber	yaptıkları zulümlere rağmen	yine de insanlara karşı	mağfiret sahibidir	Rabbin	Gerçekten

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْوَلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ

münzirunv	ente	innemâ	mirrabbihi	yetünm	'aleyhi	levlâ ünzle	lleżine keferû	veyekûlû
bir uyarıcısın	Sen	sadece	Rabbinden	bir mucize	Ona	indirilse ya!	İnkâr edenler	diyorlar

وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۖ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ

lerhâmü	vemâ tegdu	küllü ünsâ	mâ tehmilü	ye'lemü	ellâhü	hâd	veliküllü kavmin
rahimlerin	neyi eksilteceğini	her dışının	neye hamile olduğunu	bilir	Allah	tek bir yol göstericisi	Her toplumun vardır

وَمَا تَزِدَادُ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۚ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

veşşehâdeti	'âlimü l'gaybi	bimikdâr	'indehü	veküllü şeyin	vemâ tezdâd
ile bilinen ve görünen (âlemleri)	O, bilinmeyen ve görünmeyen bilendir	bir ölçüyedir	Onun katında	her şey	neyi artıracığını

الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۚ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ

vemen ceğera bihi	lkavle	men eserra	minküm	sevâünm	lmüte'al	lkebru
açıkça söyleyen	sözü	gizleyen	Onun için, sizden	birdir	aşkındır	büyüktür

وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۚ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

mim beyni yedeyhi	mü'akkibâtünm	lehu	binnefâr	vesâribüm	billeyli	vemen hüve müsteħfım
Her biri için, önünden	izleyen melekler	vardır	gündüzleyn	meydana çıkan	geceleyn	ve gizlenen

وَمَنْ خَلْفَهُ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا

hattâ yüğayyirû	mâ bikavmin	lâ yüğayyiru	llâhe	inne	min emri llâh	yehfeżünehu	vemin halfihi
değiştirmedikçe	bir topluluğa verdiğini	değiştirmez	Allah	Kesinlikle	Allah'ın emrinden dolayı	Onu korurlar	ve arkasından

مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ

min dünihi	lehum	vemâ	lehu	felâ meradde	süen	bikavmin	llâhü	veizâ erâde	mâ bienfüsihim
Ondan başka	Onların yoktur	artık ona	karşı çıkamaz	bir kötülük	bir topluluğa	Allah	yapmak istedi mi	onlar kendilerindekini	

مِنْ وَالٍ ۚ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

ssehâbe şşikâl	veyünşü	vetame'anv	havfenv	lberka	llezi yurikümü	hüve	minvvâl
O, yağmur yüklü bulutları	yaratır	ve ümit içinde	korku	şimşek	size gönderendir	O	bir kurtarıcılar

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ

şşavâika	veyürsilü	min bifetihi	velmelâiketü	bihamdihi	rra'dü	veyüsebbihu
Yıldırımlar	gönderir	Onun korkusundan tesbih eder	Melekler de	Onu hamd ile anarak	Gök gürültüsü	tesbih eder

فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

şedidü lmiḥâl	vehüve	fi llâh	yücâdilüne	vehüm	menyşe'âü	biḥâ	feyüşibü
azabı çok şiddetli olanıdır	O	Allah hakkında	tartışıp duruyorlar	Onlarsa	dilediğine	onunla	çarpar

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٌ كَفَّيْهِ

keffeyhi	kebâsiti	illâ	bişeyin	le'hûm	lâ yestec'bûne	min dûnihi	vellez'ne yed'ûne	de'vetü lhakk	le'hû
iki avu- cunu	açana benzer	Onlar ancak	hiçbir şekilde	onlara	cevap veremezler	Ondan başka	yalvarıp durdukları ise	Gerçek dua	Ona

إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ

yescüdü	velillâhi	illâ fî dalâli	vemâ dü'û	lkâfirine	bibâligi	hûve	vemâ fâhû	liyeblûga	ile Imâi
secde ederler	Allah'a	hep bir sapıklık için- dedir	Kâfirlerin duası	ona gelmez	o su	ve de- ğildir	ağızına	gelsin diye	suya doğru

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝ قُلْ مَنْ

mer	kul	velâşâl	bilgudüvvi	vezilâhûm	vekerhenv	tav'anv	velerdi	fî ssemâvâti	men
kimdir?	De ki	akşam	sabah	gölgeleri de	istemez	ister	ve yerde	Oysa göklerde varsa	kim

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ

lienfüsihim	lâ yemlikûne	evliyâe	min dûnihi	efettehaztüm	kul	llâh	kuli	velerd	rabbü ssemâvâti
kendilerine bile	imkânı olmayanları	koruyucular	Onu bırakıp	mı ediniyorsunuz?	De ki	Allah	De ki	ve yerin	Göklerin Rabbi

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ

vennûr	zzulümâtü	hel testevi	em	velbeşiru	le'mâ	hel yestevi	kul	velâ darrâ	nef'anv
aydınlık	karanlıklarla	bir olur mu?	Yahut	ile gören	kör	bir olur mu?	De ki	ve zarar sağ- lama	fayda

أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ

hâliku	külli şeyinv	llâhü	kuli	'aleyhim	lhalku	fetesâbehe	kehalkihi	halekü	şurakâe	lillâhi	ce'alü	em
her şeyin yaratıcısıdır	Allah	De ki	kendilerine	yaratma	karışık mı geldi?	Onun yarat- ması gibi	yaratma	ortaklar	Al- lah'a	buldular da	Yok- sa	

وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ

fehemele	bikaderihâ	evdiyetüm	fesâlet	mâen	mine ssemâi	enzele	lkahhâr	lvâhidü	vehüve
alıp götürdü	kendi mikta- rınca	vadiler	sel ile dolup taştı	bir su	O, gökyüzünden	indirdi	her şeye üstün gelendir	bir tek vardır	O

السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ

zebedüm	metâ'in	ev	hilyetin	btigâe	fî nnâri	'aleyhi	vemimmâ yûkidüne	zebederrâbiâ	sseylü
bir köpük	eşya	veya	Süs	yapmak için	ateşte	madenler- de de	körüklediğiniz	üstteki köpüğü	Sel

مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ

veemmâ mâ yenfe'u	feyezhebü cüfâ	feemmâ zzebedü	velbâtil	lhakka	llâhü	yedribü	kezâlike	mişlüh
faydalı olacak olan ise	o atılır gider	Köpüğe gelince	ile batılı	hak	Allah	çarptırır	böyle	ona benzer

النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا

lillez'ne stecâbü	lemsâli	llâhü	yedribü	kezâlike	fî lerd	feyemkûşü	nnâse
olumlu karşılık verenlere vardır	o misalleri	İşte Allah	misaller verir	size böyle	toprakta	kalır	İnsanlara

لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ

vemişle'hü	cemi'anv	mâ fî lerd	ev enne le'hûm	le'hû	vellez'ne lem yestec'bû	lhusnâ	lirabbihimü
bir o kadar daha	tümü	yeryüzünde bulunanın	kendilerinin olsa	Ona	olumlu karşılık vermeyenler ise	daha güzeli	Rablerinin emrine

مَعَهُ لَا فُتْدُوا بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝

Imihâd	vebi/se	cehennem	veme/vâhüm	sûü	lhisâbi	ülâike le'hüm	biş	leftedev	me'âh
yataktır	Orası, ne kötü	cehennemdir	onların gideceği yer	Hesabın kötüsü	onlar içindir	hep- kurtuluş fidesi	onunla sini	olarak verirdi	birlikte

14. Gerçek dua, Ona yapılır. Ondan başka yalvarıp durdukları ise, onlara hiçbir şekilde cevap veremezler. Onlar ancak ağızına gelsin diye suya doğru iki avucunu açana benzer, o su ona gelmez. Kâfirlerin duası, hep bir sapıklık içindedir.

15. Oysa göklerde ve yerde kim varsa, kendileri de gölgeleri de, sabah akşam, ister istemez, Allah'a secde ederler. [Secde]

16. De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah!" De ki: "Onu bırakıp kendilerine bile fayda ve zarar sağlama imkânı olmayanları koruyucular mı ediniyorsunuz?" De ki: "Hiç, kör ile gören bir olur mu? Yahut karanlıklarla aydınlık bir olur mu? Yoksa Allah'a, Onun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, yaratma, kendilerine karışık mı geldi?" De ki: "Allah, her şeyin yaratıcısıdır. O, bir tek olandır, her şeye üstün gelendir."

17. O, gökyüzünden bir su indirdi, vadiler kendi miktarınca sel ile dolup taşı. Sel, üstteki köpüğü alıp götürdü. Süs veya eşya yapmak için ateşte körüklediğiniz madenlerde de ona benzer bir köpük meydana gelir. İşte Allah, hak ile batılı böyle çarpıştırır. Köpüğe gelince, o atılır gider. İnsanlara faydalı olacak olan ise, toprakta kalır. İşte Allah, size böyle misaller verir.

18. Rablerinin emrine olumlu karşılık verenlere, daha güzeli vardır. Ona olumlu karşılık vermeyenler ise, yeryüzünde bulunanın tümü, onunla birlikte bir o kadarı daha kendilerinin olsa, hepsini kurtuluş fidesi olarak verirdi. Hesabın kötüsü onlar içindir, onların gideceği yer, cehennemdir. Orası, ne kötü yataktır!

19. Rabbinden sana indirilenin gerçeğin ta kendisi olduğunu bilen, kör gibi olur mu? Fakat bunu ancak akıl ve vicdanı temiz olanlar kavrarlar.

20. Onlar, Allah'a verdikleri sözü yerine getirirler, antlaşmayı bozmazlar.

21. Onlar, Allah'ın gözetilmesini emrettiği hukuku gözetirler, Rablerine saygı beslerler, hesabın kötülüğünden korkarlar.

22. Onlar, Rablerinin rızasına ermek için sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine verdiği miz rızıklardan gizli açık infak ederler, kötülüğü iyilikle savuştururlar. İşte ahiret yurdu bunlarındır!

23-24. Onlar, adn cennetlerine gireceklerdir. Atalarından, eşlerinden, soylarından iyi ve güzel olanlar (da oraya gireceklerdir). Melekler her kapıdan onların yanına girecek ve "Sabrettiğiniz için selam size, bakın ne güzel ahiret yurdu!" (diyecekler).

25. Allah'a verdikleri sözü sağlamlaştırdıktan sonra bozanlar, Allah'ın gözetilmesini emrettiği hukuku çiğneyenler, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar var ya, işte lanet bunlarıdır, yurdun kötüsü de bunlarındır!

26. Allah, rızkı dilediğine genişletir, dilediğine de daraltır. Onlar, değersiz dünya hayatıyla sevinip oyalanmaktadırlar. Oysa dünya hayatı, ahiretin yanında bir yol ağızından ibarettir.

27. İnkâr edenler, "Ona Rabbinden bambaşka bir mucize indirilse ya!" diyorlar. De ki: "Şüphesiz Allah, dilediği kimseyi şaşırtır, kendisine gönülden boyun eğeni de doğru yola ulaştırır."

28. Onlar, iman edip kalpleri Allah'ın zikriyle yatışanlardır. Evet, kalpler sadece Allah'ın zikriyle yatışır.

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ

yetezekkeru innemâ e'mâ kemen hüve lhakku mirrabbike ileyke ennemâ ünzile efemenyye'lemü
kavrarlar ancak kör gibi olur mu? gerçeğin ta kendisi olduğunu Rabbinden sana indirilenin bilen

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ

lmişâk velâ yenkuđüne bi'ahdi llâhi elleżine yûfune ülü lelbâb
antlaşmayı bozmazlar Onlar, Allah'a verdikleri sözü yerine getirirler akıl ve vicdanı temiz olanlar

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ

sü'e lhisâb veyehâfune rabbehüm veyehşevne ennyûsale mâ emera llâhü bihi velleżine yeşilüne
hesabın kötülüğünden korkarlar Rablerine saygı beslerler gözetilmesini Onlar, Allah'ın emrettiği hukuku gözetirler

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

mimmâ razeknâhüm veenfeķü şşalâte veekâmü vecĥi rabbihim btigâe velleżine şaberû
kendilerine verdiğimiz rızıklardan infak ederler namazı dosdoğru kılarlar Onlar, Rablerinin rızasına ermek için sabrederler

سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُؤُنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۚ جَنَّاتٌ عَدْنٌ

cennâtü 'adnin 'ukbe ddâr üläike lehüm sseyyiete bilhaseneti veyedraüne ve'alâniyetensirranv
Onlar, adn cennetlerine İşte ahiret yurdu bunlarındır kötülüğü iyilikle savuştururlar açık gizli

يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ

yedĥulüne velmelâiketü vezürriyyâtihim veezvâcihim min âbâihim vemen şaleha yedĥulünehâ
girecek Melekler soylarından eşlerinden Atalarından iyi ve güzel olanlar gireceklerdir

عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۖ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۚ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ

velleżine yenkuđüne 'ukbe ddâr feni'me bimâ şabertüm 'aleyküm selâmün min külli bâb 'aleyhim
bozanlar ahiret yurdu! bakın ne güzel ve Sabrettiğiniz için size selam her kapıdan onların yanına

عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ

fi lerdî veyüfsidüne ennyûsale mâ emera llâhü bihi veyektaüne mim be'di mişâkihi 'afide llâhi
yeryüzünde bozgunculuk yapanlar var ya gözetilmesini Allah'ın emrettiği hukuku çiğneyenler sağlamlaştırdıktan sonra Allah'a verdikleri sözü

أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۚ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

veyekdir limenyyeşâü rrizka yebşütü ellâhü sūü ddâr velehüm lle'netü üläike lehümü
dilediğine de daraltır dilediğine rızkı genişletir Allah yurdun kötüsü de bunlarındır işte lanet bunlarıdır

وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ۚ وَيَقُولُ

veyekülü illâ metâ' fi lâhirati vemâ lhayâtü ddünyâ bilhayâti ddünyâ veferihû
diyorlar bir yol ağızından ibarettir ahiretin yanında Oysa dünya hayatı Onlar, değersiz dünya hayatıyla sevinip oyalanmaktadırlar

الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُخِذُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ

ileyhi veyehdi menyyeşâü yügillü llâhe inne kul mirrabbihâyetüm 'aleyhi levlâ ünzile lleżine keferû
kendisine doğru yola ulaştırır dilediği kimseyi şaşırtır Allah Şüphesiz De ki Rabbinden bir mucize Ona indirilse ya! İnkâr edenler

مَنْ أَنَابَ ۚ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

lkulûb tetmeinnü bizikri llâhi elâ bizikri llâh kulûbühüm vetetmeinnü elleżine âmenû men enâb
kalpler yatışır sadece Allah'ın zikriyle Evet Allah'ın zikriyle kalpleri yatışanlardır Onlar, iman edip gönülden boyun eğeni de

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحُسْنُ مَا بَ ۖ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ

erselnâke kezâlike vehusnû meâb lefûm tûbâ şşâlihâti ve'amilû ellezîne âmenû
seni gönderdik böyle güzel gelecek onlarıdır onlara Müjdeler olsun salih ameller işlemektedirler Onlar, iman etmişlerdir

فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لَتَتْلُوَا عَلَيْنِهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

ileyke llezî evhaynâ 'aleyhimû litetlûvâ ümemül min kablihâ kad halet fi ümmetin
sana vahiy ettiğimiz kitabı kendilerine okuyasın diye nice toplulukların kendilerinden önce geçmiş olduğu bir topluluğa

وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ

metâb veileyhî tevekkeltü 'aleyhî hüv illâ lâ ilâhe rabb' hüve kul birrahmân ve'hüm yekfürûne
tövbem de Onadır dayanıp güvendim ben Ona Ondan baş-tanrı benim O De ki Onlar Rahmân'ı inkâr ederlerken

ۖ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُتِبَ بِهِ الْمَوْتُ

lmevtâ bihi küllime ev lerdu kutti'at bihi ev lcibâlû bihi süyyirat velev enne kurânen
onunla ölümleri kendisiyle konuş-turul-saydı veya yeryüzü parçalanmış veya dağlar yürütülmüş Eğer bu Kur'ân ile

بَلِّغْ لِلَّهِ الْأَمْرَ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْيِسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ

nnâse lehede llâhü lev yeşâü el llezîne âmenû efelem yeyesi cemî'â lemru lillâhi bel
insanların doğru yola ulaştırırdı Allah dileyseydi şunu İman edenler kâfirlerden ümitlerini kesip anlamadılar mı bütün yetki Allah'ın Doğ-rusu

جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَتَّصِبُهُمْ يَمًا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا

kar benm tehullü ev kâri'atün bimâ şane'û tûsbühüm llezîne keferû velâ yezâlû cemî'â
yakınına konacak veya musibet yaptıklarından dolayı inip duracak İnkâr edenlerin başlarına ve geri durmaz hepsini

مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۖ وَلَقَدْ اسْتَهْزَأُ

stühzie velekadi lmî'ad lâ yuhlifü llâhe inne ve'dü llâh ye'tiye hattî min dârihim
alay edildi Yemin olsun ki sözünden caymaz Allah Şüphesiz Allah'ın azap gelecek sonunda yurtlarının

بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاْمَلَيْتَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۖ

kâne 'ikâb fekeyfe ehaztühüm şümme lillezîne keferû feemleytü min kablike birusülinm
Bakın bakalım azabım nasılmış! tuttum, onları cezalandırdım sonra Ben, o inkâr edenlere süre verdim senden önce de peygamber-lerle

أَفَمَنْ هُوَ قَاتِلُهُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ يَمَّا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ

semmühüm kul şurakâ/ lillâhi vece'alû bimâ kesebet 'alâ külli nefsim efemen hüve kâimün
Söyleyin bakalım onların adlarını De ki ortaklar Allah'a koşullar yaptığını Herkesin gözetip duran, böyle olma-yanlar gibi olur mu?

أَمْ تَنْبِئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِيْظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

lillezîne keferû züyyine bel bizâhirinmmine lkavl em fi lerdî bimâ lâ ye'lemü tünebbiühem em
inkâra saplananlara güzel Doğru-su sadece kuru bir laf mı söyleyeceksiniz? yok-sa yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi Ona haber vereceksiniz Yok-sa

مَكْرُهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يَضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۖ لَهُمْ عَذَابٌ

'azâbün lefûm min hâd lefû femâ llâhü yüdlili vemeny 'ani ssebil veşuddû mekrühüm
bir azap Onlara vardır yola getirecek onu yoktur Allah saptırırsa Kimi de onlar hak yolundan saptırıldılar hileleri

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۖ

minvâk mine llâhi lefûm vemâ eşekk vele'azâbü llâhirati fi lhayâti ddünyâ
kurtaracak Allah'tan Onları hiç kimse yoktur daha çetindir Ahiret azabı ise dünya hayatında

29. Onlar, iman etmişlerdir, salih ameller işlemektedirler. Müjdeler olsun onlara, güzel gelecek onlarıdır.

30. Onlar Rahmân'ı inkâr ederlerken, sana vahiy ettiğimiz kitabı kendilerine okuyasın diye seni, kendilerinden önce nice toplulukların geçmiş olduğu bir topluluğa böyle gönderdik. De ki: "O, benim Rabbimdir, Ondan başka tanrı yoktur, ben Ona dayanıp güvendim, tövbem de Onadır."

31. Eğer bu Kur'ân ile dağlar yürütülmüş veya yeryüzü parçalanmış veya onunla ölümleri konuşturulmuş olsa bile, (onlar yine de iman etmezlerdi). Doğrusu, bütün yetki Allah'ındır. İman edenler, kâfirlerden ümitlerini kesip şunu anlamadılar mı: Allah dileyseydi, elbette insanların hepsini doğru yola ulaştırırdı. İnkâr edenlerin başlarına, yaptıklarından dolayı musibet inip duracak veya yurtlarının yakınına konacak, sonunda Allah'ın azap sözü gelecek. Şüphesiz Allah, sözünden caymaz.

32. Yemin olsun ki, senden önce de peygamberlerle alay edildi. Ben, o inkâr edenlere süre verdim, sonra tuttum, onları cezalandırdım. Bakın bakalım azabım nasılmış!

33. Herkesin yaptığını gözetip duran, böyle olmayanlar gibi olur mu? Onlar, Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Söyleyin bakalım onların adlarını!" Yoksa Ona yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi haber vereceksiniz yoksa sadece kuru bir laf mı söyleyeceksiniz? Doğrusu, inkâra saplananlara hileleri, güzel gösterildi, onlar hak yolundan saptırıldılar. Kimi de Allah saptırırsa, onu yola getirecek yoktur.

34. Onlara, dünya hayatında bir azap vardır. Ahiret azabı ise, daha çetindir. Onları, Allah'tan kurtaracak hiç kimse yoktur.

35. Muttakilere vaat edilen cennetin hali şudur: Altından ırmaklar akar. Yemişleri ve gölgeleri sürekli dir. İşte bu, takva yolunu tutanların sonudur. İnkârcıların sonu ise, ateştir.

36. Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen bu Kur'an ile sevinip ferahlıyorlar. Bazı gruplar, onun bir kısmını inkâr ediyorlar. De ki: "Ben, sadece Allah'a ibadet etmekle ve Ona ortak koşturmakla emrolundum, ben Ona davet ederim, varacağım yer de Odur."

37. İşte böylece Biz sana onu Arapça bir hüküm olarak indirdik. Eğer sen, sana gelen bilgiden sonra, onların arzularına uyacak olursan, seni Allah'a karşı koruyacak, himaye edecek hiç kimse yoktur.

38. Yemin olsun ki, Biz senden önce de rasuller gönderdik. Onlara eşler ve soy verdik. Hiçbir rasul, Allah'ın izni olmaksızın bir mucize getiremez. Her ec el için yazılmış bir yazı vardır.

39. Allah, dilediğini yok eder, dilediğini de olduğu gibi bırakır. Ana kitap, Onun katındadır.

40. Onlara ettiğimiz vaa din bir kısmını sana göstersek veya senin canını alsak, (her durumda) sana düşen sadece tebliğ etmek, Bize düşen de hesap görmektir.

41. Bizim yeryüzünün etrafından eksiltip durduğumuzu görmüyorlar mı? Allah, hüküm koyar, Onun hükmüne karşı çıkacak hiç kimse yoktur. O, hesabı çok hızlı görendir.

42. Onlardan öncekiler de hile yaptılar. Bütün hileler Allah'ındır. O, her nefsin kazandığını bilir. Kâfirler, yarın bu yurdun sonunun kimin olacağını bilecekler.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ

dâimünv ükülühâ lenhâr min tehtihe tecrî lmüttেকûn illeti vü'ide meşelü lcenneti
sürekli dir Yemişleri ırmaklar Altından akar Muttakilere vaat edilen cennetin hali şudur

وُظِّلَهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ

velležne tteynâhümü nnâr ve'ukbe lkâfirine lležne tteğav 'ukbe tilke vezillühâ
Kendilerine verdiklerimiz ateştir İnkârcıların sonu ise takva yolunu tutanların sonudur İşte bu ve gölgeleri

الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ

be'ğâhî meny'yünkuru vemine lehzâbi ileyke bimâ ünzile yefrahûne lkitâbe
onun bir kısmını inkâr ediyorlar Bazı gruplar sana indirilen bu Kur'an ile sevinip ferahlıyorlar kitap

قَدْ إِنَّمَا أَمَرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أَشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَابِ وَكَذَلِكَ

vekežâlike meâb veileyhî ed'û ileyhi bih velâ üşrike llâhe en e'büde ümirtü innemâ kul
İşte böylece varacağım yer de Odur davet ederim ben Ona Ona ve ortak koşturmakla Allah'a ibadet etmekle emrolundum Ben, sadece De ki

أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ

mine l'ilmî be'de mâ cäeke elvâeğüm veleini ttebe'te hukmen 'arabiyyâ enzelnağhü
bilgiden sana gelen sonra onların arzularına Eğer sen uyacak olursan Arapça bir hüküm olarak Biz sana onu indirdik

مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا

vece'alnâ min kablike rusülenm erselnâ veleğad velâ vâğ min velleiyyin mine llâhi leke mâ
verdik Biz senden önce de rasuller gönderdik Yemin olsun ki himaye edecek koruyacak Allah'a karşı seni yoktur

لَهُمْ أَرْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ

liküllî ec elin illâ biizni llâh biâyetin enyye/tiye lirasûlin vemâ kâne vezürriyyeh ezvâcenv leğüm
Her ec el için vardır Allah'ın izni olmaksızın bir mucize getiremez Hiçbir rasul ve olmadı ve soy eşler Onlara

كِتَابٍ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ

veinnmâ nüriyenneke ümmü lkitâb ve'indeğü veyüşbit mâ yeşâü llâhü yemhû kitâb
sana göstersek Ana kitap Onun katındadır dilediğini de olduğu gibi bırakır dilediğini Allah yok eder yazılmış bir yazı

بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفِّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

lhisâb ve'aleynâ lbelâğü 'aleyke feinnemâ netevfeyyenneke ev be'ğâ llež ne'idühüm
hesap görmektir Bize düşen de tebliğ etmek sana düşen sadece senin canını alsak veya Onlara ettiğimiz vaa din bir kısmını

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ

lâ mü'akkibe yehkümü vellâğhü min etrafihâ nenkuşuhâ lerğâ ne/ti ennâ evelem yerav
karşı çıkacak hiç kimse yoktur hüküm koyar Allah etrafından eksiltip durduğumuz yeryüzünün geliyoruz Bizim görmüyorlar mı?

لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ

lmekru felillâğhî lležne min kablihim veğad mekera ser'u lhisâb veğüve lihukmih
hileler Allah'ındır Onlardan öncekiler de hile yaptılar hesabı çok hızlı görendir O Onun hükmüne

جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ

limen 'ukbe ddâr lküffâr veseye'lemü küllü nefis mâ teksibü ye'lemü cemi'a
bu yurdun sonunun kimin olacağını Kâfirler yarın bilecekler O, her nefsin kazandığını bilir Bütün

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قَدْ كَفَى بِاللَّهِ

billâhi	kefâ	kul	leste mürselâ	llezîne keferû	veyekûlû
Allah	yeter	De ki	Sen, peygamber değİlsin!	İnkâr edenler	diyorlar

شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

vemen	'indehû	'ilmü lkitâb	vebeyneküm	beyni	şehidem
ve kitaptan bilgisi olanlar			ile sizin aranızda	Benim	şahit olarak

43. İnkâr edenler, "Sen, peygamber değİlsin!" diyorlar. De ki: "Benim ile sizin aranızda şahit olarak Allah ve kitaptan bilgisi olanlar yeter."

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

İBRÂHÎM | İBRÂHÎM SÜRESİ

14. İBRÂHÎM SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 52 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Elif, lâ, râ. Bu, insanları, Rablerinin izniyle karanlıklardan aydınlığa, çok güçlü olan ve her türlü övgüye layık olan Allah'ın yoluna çıkarmak için sana indirdiğimiz kitaptır.

2. O, göklerde ne var ve yerde ne varsa hepsinin kendisine ait olduğu Allah'tır. Çetin bir azaba uğrayacak olan kâfirlerin vay haline!

3. Onlar, değersiz dünya hayatını, ahirete tercih ederler, Allah yolundan alıkoymaları, onun eğilmesini isterler. Onlar, derin bir sapıklık içindedirler.

4. Biz gönderdiğimiz her rasulü, onlara iyice açıklasın diye ancak içinde bulunduğu toplumun diliyle gönderdik. Allah, dilediğini sapıklıkta bırakır, dilediğini de hidayete ulaştırır. O, güçlüdür, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulundandır.

5. Yemin olsun ki, Biz Musa'yı, toplumunu karanlıklardan aydınlığa çıkar, onlara Allah'ın günlerini anlat diye mucizelerimizle birlikte gönderdik. Şüphesiz bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için deliller vardır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhırrahmâni	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

الرَّكِتَابِ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

ilâ nnûri	mine zzulûmâtî	nnâse	litühric	ileyke	enzelnâhû	kitâbün	elif-lâm-râ
aydınlığa	karanlıklardan	Bu, insanları	çıkarmak için	sana	indirdiğimiz	kitaptır	Elif, lâ, râ

بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

fi ssemâvâti	mâ	llezi lefî	ellâhî	lhamîd	f'azizi	ilâ şirâti	biizni rabbihim
O, göklerde	ne var	kendisine ait olduğu	Allah'tır	Allah'ın yoluna	ve her türlü övgüye layık olan	çok güçlü olan	Rablerinin izniyle

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ

ellezîne yestehibbûne	min 'azâbin şedîd	lilkâfirîne	veveylül	fi lerd	mâ ve
tercih ederler	Çetin bir azaba uğrayacak olan	kâfirlerin	vay haline!	yerde	ne varsa!

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْأَخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا

veyebğûnehâ	'an seb'li llâhî	veyesuddûne	'ale lâhîrati	lhayâte ddunyâ
onu isterler	Allah yolundan	alıkoymaları	ahirete	Onlar, değersiz dünya hayatını

عَوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ

bilisâni kavmihi	illâ	mirrasûlin	vemâ erselnâ	fi dalelim be'id	ûlâike	'vecâ
içinde bulunduğu toplumun diliyle	ancak	Biz gönderdiğimiz her rasulü	gönderdik	derin bir sapıklık içindedirler	Onlar	eğilmesini

لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ

l'azizü	vehüve	menyyeşâ/	veyehdî	menyyeşâü	llâhü	feyüdgillü	lehum	liyübeyyine
güçlüdür	O	dilediğini de	hidayete ulaştırır	dilediğini	Allah	sapıklıkta bırakır	onlara	iyice açıklasın diye

الْحَكِيمُ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ

mine zzulûmâtî	kavmeke	en ehric	biâyâtinâ	mûsâ	erselnâ	velekd	lhakim
karanlıklardan	toplumunu	çıkarmak	mucizelerimizle birlikte	Biz Musa'yı	gönderdik	Yemin olsun ki	hümmünde hikmet sahibidir

إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

şekür	liküllü şabbârin	lenyâtî	fi zâlike	inne	bieyyâmî llâh	vezekkirhüm	ilâ nnûri
çok şükreden	çok sabreden herkes için	deliller	bunda vardır	Şüphesiz	Allah'ın günlerini	onlara anlat diye	aydınlığa

6. Bir zamanlar Musa, halkına şöyle demişti: "Allah'ın size verdiği nimeti hatırlayın, O sizi, sizi azabın en kötüsüne sürükleyen Firavun hanedanından kurtarmıştı, o, oğullarınızı boğazlayıp kadınlarınızı diri bırakıyordu. Bunda Rabbinizden size büyük bir imtihan vardır."

7. Rabbinizin şöyle dediğini de hatırlayın: "Eğer şükrederseniz, size (vermekte olduğum nimetleri) artırırım, eğer nankörlük ederseniz, haberinizi olsun ki, Benim azabım çok çetindir."

8. Musa şöyle dedi: "Siz ve yeryüzündekilerin hepsi nankörlük etse, (bilin ki) Allah'ın (hiç kimsenin şüküne, ibadetine) ihtiyacı yoktur, O her türlü övgüye layıktır."

9. Size, sizden öncekilerin, Nuh halkının, Âd'ın, Semûd'un ve onlardan sonrakilerin haberleri gelmedi mi? Onları, Allah'tan başkası bilmez. Onlara, rasulleri mucizelerle geldiler. Elverişli ağızlarına götürdüler de, "Biz, sizinle gönderilen şeyi tanımıyoruz, biz kesinlikle sizin bizi davet ettiğiniz şey hakkında bir şüphe ve endişe içindeyiz" dediler.

10. Onların rasulleri şöyle dedi: "Hiç, göklerin ve yerin yaratıcısı olan Allah hakkında şüphe edilir mi? O, size günahlarınızı bağışlamak için sizi davet ediyor ve belirli bir süreye kadar size mühlet veriyor." "Siz, ancak bizim gibi insansınız! Bizi, babalarımızın tapıklarından çevirmek istiyorsunuz. O halde, bize açık bir delil getirin!" dediler.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ

iz encaküm 'aleyküm ni'mete illâhi zkurû likavmihî mûsâ kâle veiz
O sizi kurtarmıştı size Allah'ın verdiği nimeti hatırlayın halkına Musa söyle Bir zamanlar

مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ

ebnâeküm veyüzebbihûne sūe l'azâbi yesûmûneküm min âli fir'avne
o, oğullarınızı boğazlayıp azabın en kötüsüne sizi sürükleyen Firavun hanedanından

وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ وَإِذْ تَأَذَّنَ

veiz teezzene 'azm minrabbiküm belâünm vefi zâliküm nisâeküm veyestehyûne
şöyle dediğini de hatırlayın büyük Rabbinizden size bir imtihan Bunda vardır kadınlarınızı diri bırakıyordu

رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

leşedid 'azâb inne velein kefertüm leezdenneküm lein şekertüm rabbüküm
çok çetindir Benim azabım haberinizi olsun ki eğer nankörlük ederseniz size (vermekte olduğum nimetleri) artırırım Eğer şükrederseniz Rabbinizin

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ

leganiyyün feinne illâhe cemi'an vemen fi lerdî entüm in tekfûrû mûsâ vekâle
ihtiyacı yoktur (bilin ki) Allah'ın hepsi ve yeryüzündekilerin Siz nankörlük etse Musa şöyle dedi

حَمِيدٌ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودُ

vesemûd ve'âdin kavmi nühinvillez ne min kabliküm nebeû elem ye/tiküm hamid
Semûd'un Âd'ın Nuh halkının sizden öncekilerin haberleri Size gelmedi mi? O her türlü övgüye layıktır

وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

bilbeyyinat rusulühüm câethüm illâh illâ lâ ye'lemühüm velez ne mim be'dihim
mucizelerle rasulleri Onlara geldiler Allah'ın başkası Onları bilmez ve onlardan sonrakilerin

فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ

bimâ ürsiltüm bihî kefernâ innâ vekâlû fi efvâhîhim eydiyehüm feraddû
sizinle gönderilen şeyi tanımıyoruz Biz dediler ağızlarına Ellerini götürdüler de

وَأَنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ

efi illâhi rusulühüm kâlet mürb minmâ ted'ünenâ ileyhi lefi şekkinm veinnâ
Allah hakkındaki edilir mi? Onların rasulleri şöyle dedi ve endişe içindeyiz bizi davet ettiğiniz şey hakkında bir şüphe biz kesinlikle sizin

شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ

min zünûbiküm leküm liyegfira yed'ûküm velerd fâtiri ssemavâti şekkün
günahlarınızı O, size bağışlamak için sizi davet ediyor ve yerin Hiç, göklerin yaratıcısı olan şüphe

وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ

türdüne mişlünâ beşerüm illâ in entüm kâlû ilâ ecelinmmüsemmâ veyühhiraküm
istiyorsunuz bizim gibi insansınız ancak Siz dediler belirli bir süreye kadar ve size mühlet veriyor

أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانِ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

bisülânimmübîn fe/tünâ âbâunâ 'ammâ kâne ye'büdü en teşuddünâ
açık bir delil O halde, bize getirin babalarımızın tapıklarından Bizi çevirmek

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ
'alâ menyeyşâü | yemünnü llâhe | velâkinne | mişlûküm | illâ beşerun | in nehnü | rusûlühüm | lehüm | kâlet
dilediğine | ihsan eder | Allah | ancak | sizin gibi | insanız | Evet, biz | Rasulleri | onlara | söyle dediler

مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ
ve'ale llâhi | illâ biizni llâh | bisültânin | en ne/tiyeküm | lenâ | vemâ kâne | min 'ibâdih
her zaman Allah'a | Allah'ın izni olmadıkça | delil getirme | size imkânımız yoktur | bizim | ve olmadı | kullarından

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَّوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا
vekâd hedânâ | 'ale llâhi | ellâ netevækkele | vemâ lenâ | lmü/minün | felyetevekkeli
Bize dosdoğru göstermişken | Allah'a | tevekkül etmeyelim? | biz niçin | Onun için müminler | tevekkül etmelidirler

سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا أَدَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
felyetevekkeli | ve'ale llâhi | 'alâ mâ âzeytümünâ | velenesbiranne | sübülenâ
tevekkül etmelidirler | her zaman Allah'a | Bize verdiğiniz sıkıntılara karşı | elbette sabredeceğiz | yollarımızı

الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا
min erdinâ | lenübricenneküm | lirusûlihîm | llezîne keferû | vekâle | lmütevekkilün
yurdumuzdan | Sizi çıkaracağız | peygamberlerine | inkâr edenler | dediler | Onun için tevekkül edenler

أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾
zzâlimin | lenüflikeenne | rabbühüm | ileyhîm | feevhâ | fi milletinâ | lete'üdünne | ev
Zalimleri | kesinlikle yok edeceğiz | Rableri | onlara | diye vahiy buyurdu | bizim dinimize | döneceksiniz veya

وَلَنُصْلِبَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ
vehâfe | mekâmî | limen hâfe | zâlike | mim be'dihîm | lerga | velenüskinennekümü
korkan | makamımdan | korkan içindir | İşte bu | Onların ardından | o yurda | sizi yerleştireceğiz

وَعِيدٌ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ
cehennemü | minverâihî | küllü cebbârin 'anîd | vehâbe | vesteftehû | ve'îd
cehennem vardır | Arkasından | bütün zorba ve inatçılar | hüsrana uğradılar | Peygamberler yardım istedikler | tehdidimden

وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ
lmevtü | veye/tîhi | velâ yekâdü yüsüghû | yetecerra'uuhû | minmmâin şadîd | veyüskâ
ölüm | ona gelecek | boğazından geçiremeyecek | Onu yutmaya çalışacak | Onda irin suyundan | içirilecek

مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ
meşelü | 'azâbün gafîz | veminnverâihî | bimeyyit | hüve | vemâ | min külli mekânin
durumu şudur | ağır bir azap vardır | Bundan sonra da | ölmeyecektir | ancak | ve değildir | her taraftan

الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ
fi yevmin 'âşif | rrihu | şteddet bihi | keramâdini | e'mâlühüm | birabbihîm | llezîne keferû
fırtınalı bir günde | rüzgânın | savurduğu | küle benzer | Amelleri | Rablerini | inkâr edenlerin

لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾
ddalâlû lbe'îd | hüve | zâlike | 'alâ şey/ | mimmâ kesebû | lâ yekdirüne
derin sapıklıktır | o | İşte bu | hiçbir şey | Kazandıklarından | ellerine geçmez

11. Rasulleri onlara şöyle dediler: „Evet, biz sizin gibi insanız, ancak Allah nimetini kullarından dilediğine ihsan eder. Allah'ın izni olmadıkça, bizim size delil getirme imkânımız yoktur. Onun için müminler, her zaman Allah'a tevekkül etmelidirler.”

12. “Bize yollarımızı dosdoğru göstermişken biz niçin Allah'a tevekkül etmeyelim? Bize verdiğiniz sıkıntılara karşı elbette sabredeceğiz. Onun için tevekkül edenler, her zaman Allah'a tevekkül etmelidirler.”

13-14. İnkâr edenler, peygamberlerine, “Sizi yurdumuzdan çıkaracağız veya bizim dinimize döneceksiniz!” dediler. Rableri onlara, “Zalimleri kesinlikle yok edeceğiz. Onların ardından sizi o yurda yerleştireceğiz. İşte bu, makamımdan korkan, tehdidimden korkan içindir” diye vahiy buyurdu.

15. Peygamberler yardım istedikler, bütün zorba ve inatçılar hüsrana uğradılar.

16. Arkasından cehennem vardır. Onda irin suyundan içirilecek.

17. Onu yutmaya çalışacak, boğazından geçiremeyecek, ona her taraftan ölüm gelecek, ancak o, ölmeyecektir. Bundan sonra da ağır bir azap vardır.

18. Rablerini inkâr edenlerin durumu şudur: Amelleri, fırtınalı bir günde rüzgârın savurduğu küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şey ellerine geçmez. İşte bu, o derin sapıklıktır.

19. Allah'ın gökleri ve yeryüzünü gerçek bir nedenle yarattığını görmedin mi? Dilerse sizi yok eder, yeni bir topluluk getirir.

20. Bu, Allah'a zor değildir.

21. Hepsi toplanarak Allah'ın huzuruna çıkmışlardır. Zayıflar, büyüklük taslayıp ezenlere, "Biz, sizlere bağlı olan kimselerdik. Şimdi siz, Allah'ın azabını birazcık olsun bizden uzaklaştırabilir misiniz?" dediler. Onlar, "Eğer Allah, bize hidayet etseydi, biz de size hidayet ederdik. Şimdi sızlansak da, sabretsek de, hepsi aynıdır. Bizim için artık bir kurtuluş yolu yok!" dediler.

22. (Hesaplar görülüp) iş bitince, şeytan şöyle der: "Şüphesiz Allah, size doğru olan sözü vaat etti. Ben de size bir şey vaat ettim, ancak size yalancı çıktım. Dünyadayken, benim size vaat ettiklerim hakkında benim herhangi bir delilim yoktu, ben sadece sizi davet ettim, siz de davetimi kabul ettiniz. Beni kınamayın, kendinizi kınayın. Ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Ben, bundan önce beni Allah'a ortak koşmanızı tanımadım. Muhakkak zalimler için acı veren bir azap vardır."

23. İman edip salih ameller işleyenler ise, altından ırmaklar akan cennetlere konulmuşlardır. Rablerinin izniyle orada ebedi kalacaklardır. Onların oradaki selamlaşmaları, "Selam!" dir.

24. Allah'ın hoş, güzel bir sözü, kökü sabit, dalı gökyüzünde, hoş, güzel bir ağaca nasıl benzediğini görmedin mi?

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَاشَأُ يَذْهَبَكُم وَيَاتُ

veye/ti yüzünüzü inyeye/ bilhakk velerda ssemâvâtî haleka enne lââhel elem tera
getirir sizi yok eder Dilerse gerçek bir nedenle ve yeryüzünü gökleri yarattığını Allah'ın görmedin mi?

بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ

fe'âle cemi'an lillâhî veberazû bi'âziz 'ale lââhî zâlike vemâ bihalkin cedid
dediler Hepsi toplanarak Allah'ın huzuruna çıkmışlardır zor Allah'a Bu değildir yeni bir topluluk

الضُّعْفَاءُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا تُمِغْنُونَ عَنَّا

'annâ mügnûne entüm fehel tebe'an leküm künnâ innâ lillezîne stekberû ddu'afâû
bizden uzaklaştırabilir Şimdi siz misiniz? bağlı olan kimselerdik sizlere size Biz büyüklük taslayıp ezenlere Zayıflar

مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا

'aleyne sevâün lehedeynâküm lââhü lev hēdānâ kâlû min şey/ min 'azâbi lââhî
bizim için hepsi aynıdır biz de size hidayet ederdik Allah Onlar, Eğer bize hidayet etseydi dediler birazcık olsun Allah'ın azabını

أَجَزَ عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ۝ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ

lemmâ kuğiye şşeytânü vekâle minmmeħiş lenâ mâ em şabernâ ecezi'nâ
(Hesaplar görülüp) iş bitince şeytan şöyle der artık bir kurtuluş yolu Bizim için yok sabretsek de Şimdi sızlansak da

الْأَمْرِ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي

liye vemâ kâne feehleftüküm veve'adtüküm ve'de lhakki ve'adeküm lââhe inne lemru
benim yoktu ancak size yalancı çıktım Ben de size bir şey vaat ettim doğru olan sözü size vaat etti Allah Şüphesiz iş

عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي

felâ telûmûnî lî festecebtüm en de'avtüküm illâ ben sadece min sultânin 'aleyküm
Beni kınamayın siz de davetimi kabul ettiniz sizi davet ettim ben herhangi bir delilim size

وَلَوْ مَا أَنْفُسُكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُ

kefertü inn bimüşriħiyy entüm vemâ bimüşriħiküm enâ mâ enfuseküm velûmü
tanımadım Ben beni kurtaramazsınız siz de ve değil sizi kurtaramam Ben değil kendinizi kınayın

بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَأَدْخَلَ

veüçhile 'azâbün elîm zzâlim ne lehüm inne min kabl bimâ eşraktümüni
konulmuşlardır acı veren bir azap zalimler için vardır Muhakkak bundan önce beni Allah'a ortak koşmanızı

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

lenhâru min tehtihe te'ri cennâtin şşâlihâtî ve'amilû llezîne âmenû
ırmaklar altından akan cennetlere salih ameller işleyenler ise İman edip

خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۝ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ

darabe keyfe elem tera selâm fi'hâ tehiyyetühüm biizni rabbiħim fi'hâ hâlid ne
benzediğini nasıl görmedin mi? Selam! Onların oradaki selamlaşmaları Rablerinin izniyle orada ebedi kalacaklardır

اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۝

fî ssemâ/ vefer'uhâ şâbitüv eşlühâ keşceratin tayyibetin kelimeten tayyibeten meşelen lââhü
gökyüzünde dalı sabit kökü hoş, güzel bir ağaca hoş, güzel bir sözü misal olarak Allah'ın

تُوتِيْ اٰكْلَهَا كُلَّ حِيْنَ يٰۤاٰدِنِ رَبَّهَا وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ

linnâsi	lemşâle	ilâhü	veyedribü	biizni rabbiâ	külle h'inim	ükülefâ	tü/ti
insanlar	o misalleri	Allah	işte böyle benzetmeler yapar	Rabbinin izniyle	her zaman	Meyvelerini	vermektedir

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۖ وَمِثْلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةٍ اٰجْتَثَتْ

ctüſſet	keşeceratin hab ſetini	ve meſelü kelimetin hab ſetin	le'allehüm yetezekker'in
kopanmış	çirkin bir ağaca benzer	Çirkin bir sözün hali de	kavrayıp düşünsünler diye

مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ۖ يُّثْبِتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

llez'ine âmenû	ilâhü	yüſebbittü	mâ lehâ min karâr	min fevkî lerdî
iman edenleri	Allah	destekler	köksüz	toprağın üzerinden

بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظَّالِمِيْنَ

zzâlim'ine	ilâhü	veyüđillü	vefî lâhiraâ	fî lhayâti ddünyâ	bilkavli ſſâbiti
haksızlık edenleri	Allah	şaşırtır	hem de ahirette	hem dünyada	sağlam bir sözle

وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ۖ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَّاَحْلَوْا

vehallü	küfrân	ni'mete ilâhi	ilâ llez'ine beddelü	elem tera	mâ yeſâ/	ilâhü	veyef'alü
yerleştirdiler	inkârla	Allah'ın nimetini	değiştirenleri	görmedin mi?	dilediğini	Allah	yapar

قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۖ جَهَنَّمَ يَصْلُوْنَهَا وِبٰئِسَ الْقَرَارُ ۖ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ

ilâhi	vece'alü	lkarâr	vebi/se	yeslevneâ	cehennem	dâra lbevar	kavmeñüm
Al-lah'a	koşular	bir yerdir	Orası, ne kötü	oraya girecekler	Orası, cehennemdir	helak yurduna	Halklarını

اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعُوْا فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ۖ

ilâ nnâr	meſraküm	feinne	temette'ü	kul	'an sebliñ	liyüđillü	endâdel
cehennemedir	gidişiniz	Çünkü	Keyfinize bakın	De ki	Yolundan	saptırmak için	ortaklar

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًا

sirran	mimmâ raze knâñüm	veyünfikü	ſſalâte	yükümü	llez'ine âmenû	li'ribâdiye	kul
gizli	kendilerine rızık olarak verdiklerimizden	infak etmelerini	namazı	kılmalarını	iman eden	kullarıma	söyle

وَعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيْهِ وَلَا خِلَالَ ۖ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ

lezi haleka	ellâhü	velâ bilâl	fîñi	bey'un	lâ yevmül	min kabli enyye/tye	ve'alâniyetenn
yaratan	Allah	ve dostluğun	kendisinde	hiçbir alım satımın	plma-dığı gün	gelmeden önce	ve açık olarak

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الشَّجَرٰتِ رِزْقًا

rizkal	mine ſſemerâti	biñi	feehrace	mâen	mine ssemâi	veenzele	velerdâ	ssemavâti
rızık olarak	türlü ürünler	pnunla	çıkardır	bir su	gökyüzünden	indiren	ve yeri	gökleri

لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْاَنْهَارَ

lenhâr	lekümü	vesehhara	biemriñi	fî lbehri	litecriye	lfulke	lekümü	vesehhara	leküm
Nehirleri de	sizin	emrinize verdi	kendi emriyle	Denizde	akıp giden	gemileri	sizin	emrinize verdi	size

وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبِيْنَ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ ۖ

vennehâr	lleyle	lekümü	vesehhara	dâibeyn	velkamera	ſſemse	lekümü	vesehhara
ve gündüzü de	Gece	sizin	emrinize verdi	Birbiri ardınca giden	ve ayı da	güneş	sizin	emrinize verdi

25. Meyvelerini Rabbinin izniyle her zaman vermektedir. Allah, insanlar kavrayıp düşünsünler diye işte böyle benzetmeler yapar.

26. Çirkin bir sözün hali de, toprağın üzerinden koparılmış, köksüz, çirkin bir ağaca benzer.

27. Allah, iman edenleri, hem dünyada, hem de ahirette sağlam bir sözle destekler. Allah haksızlık edenleri, şaşırtır. Allah, dilediğini yapar.

28. Allah'ın nimetini inkârla değiştirenleri görmedin mi? Halklarını helak yurduna yerleştirdiler.

29. Orası, cehennemdir, oraya girecekler. Orası, ne kötü bir yerdir!

30. Yolundan saptırmak için, Allah'a ortaklar koşular. De ki: "Keyfinize bakın! Çünkü gidişiniz, cehennemdir!"

31. İman eden kullarıma, kendisinde hiçbir alım satımın ve dostluğun olmadığı gün gelmeden önce, namazı kılmalarını, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık olarak infak etmelerini söyle.

32. Allah, gökleri ve yeri yaratan, gökyüzünden bir su indiren, onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkardır. Denizde kendi emriyle akıp giden gemileri sizin emrinize verdi. Nehirleri de sizin emrinize verdi.

33. Birbiri ardınca giden güneş ve ayı da sizin emrinize verdi. Gece ve gündüzü de sizin emrinize verdi.

34. O, size istediğiniz şeylerin hepsinden verdi. Allah'ın nimetini saysanız, onu bitiremezsiniz. Şüphesiz insan, çok zalim, çok nankördür.

35. Bir zamanlar İbrahim, şöyle demişti: "Ey Rabbim! Bu beldeyi güvenli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut!"

36. "Rabbim! Çünkü onlar, insanlardan birçoğunu şaşırtırlar. Bundan böyle kim benim izimden gelirse, o bendendir. Kim de bana isyan edip karşı çıkarsa, şüphesiz Sen, çok bağışlayan, çok acıyansın!"

37. "Ey Rabbimiz! Ben, soyumdan bazısını Senin kutsal evinin yanındaki ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. Ey Rabbimiz! (Bunu) namazı kılsınlar (diye yaptım). Bundan böyle insanların gönüllerini onlara akıt, onları çeşitli ürünlerle rızıklandır. Belki şükrederler."

38. "Ey Rabbimiz! Sen, bizim gizlediklerimizi de, açıkça yapıp ettiklerimizi de bilirsin. Allah'a, ne yeryüzünde, ne de gökyüzünde bir şey gizli kalır."

39. "Bana, ihtiyarlığım da İsmail ve İshak'ı ihsan eden Allah'a hamdolsun! Şüphesiz benim Rabbim, duayı işitendir."

40. "Ey Rabbim! Beni ve soyumu, namaz kılanlardan eyle! Ey Rabbimiz! Duamı kabul eyle!"

41. "Ey Rabbimiz! Beni, anne babamı ve bütün müminleri hesabın gerçekleştireceği gün bağışla!"

42. Sakın Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma. O, sadece onların hesabını, gözlerin belereceği güne ertelemektedir.

وَاتِيكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ

inne	lâ tühşûhâ	ni'mete llâhi	vein te'uddû	min külli mâ sealtümûh	ve'tikûm
Şüphesiz	onu bitiremezsiniz	Allah'ın nimetini	saysanız	istediğiniz şeylerin hepsinden	O, size verdi

الْإِنْسَانَ لَظْلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا

âminen	hazâ lbelede	c'al	rabbi	ibrâhîmü	kâle	veiz	keffâr	lezalûmün	linsâne
güvenli	Bu beldeyi	kıl	Ey Rabbim!	İbrahim	şöyle demişti	Bir zamanlar	çok nankördür	çok zalim	insan

وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٦﴾ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا

keşranm	edlelne	innehünne	rabbi	leşnâm	en ne'bûde	vebeniyye	vecnübni
birçoğunu	şaşırtırlar	Çünkü onlar	Rabbim!	putlara	tapmaktan	ve oğullarımı	beni uzak tut!

مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعْنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٧﴾

rahim	gafûrur	feinneke	'aşân	vemen	minni	feinneh	tebi'ân	femen	mine nnâs
çok acıyansın	çok bağışlayan	şüphesiz Sen	isyan edip karşı çıkarsa	Kim de bana	bendendir	o	benim izimden gelirse	Bundan böyle kim	insanlardan

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ

'inde beytike lmuħarrami	gayri z zer'in	bivâdin	min zürriyyet	eskentü	innî	rabbenâ
Senin kutsal evinin yanındaki	ekin bitmez	bir vadiye	soyumdan bazısını	yerleştirdim	Ben	Ey Rabbimiz!

رَبَّنَا لِيقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ

verzüküm	ileyhim	tefvî	mine nnâsi	efidetenm	fec'al	şşalâte	liyûk mü	rabbenâ
onları rızıklandır	onlara	meyleder	Bundan böyle insanların	gönüllerini	akıt	namazı	kılsınlar (diye yaptım)	Ey Rabbimiz!

مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ

vemâ nü'lin	mâ nühf	te'lemü	inneke	rabbenâ	le'allehüm yeşkürün	mine şşemerâti
açıkça yapıp ettiklerimizi de	bizim gizlediklerimizi de	bilirsin	Sen	Ey Rabbimiz!	Belki şükrederler	çeşitli ürünlerle

وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٩﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ

lillâhi	elhamdü	fi ssemâ	lerdî velâ	min şeyin fi	'ale llâhi	vemâ yehfâ
Allah'a	hamdolsun	ne de gökyüzünde	ne yeryüzünde	bir şey	Allah'a	gizli kalır

الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

lesem'u ddü'â	rabbi	inne	veishâk	ismâ'ile	'ale lkiberi	îi	llezi vehebe
duayı işitendir	benim Rabbim	Şüphesiz	ve İshak'ı	İsmail	ihtiyarlığımda	Bana	ihsan eden

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤١﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ

gfir	rabbenâ	dü'â	vetekabbel	rabbenâ	vemin zürriyyet	mük me şşalâti	c'aln	rabbi
bağışla	Ey Rabbimiz!	Duamı	kabul eyle!	Ey Rabbimiz!	ve soyumu	namaz kılanlardan	Beni eyle	Ey Rabbim!

لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا

gâfilen	llâhe	velâ tehsebenne	lhisâb	yekûmü	yevme	velilmü/minine	velivâlideyye	îi
habersiz	Allah'ı	Sakın sanma	hesabın	gerçekleştireceği	gün	ve bütün müminleri	anne babamı	Beni

عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمَ تَشْخُصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٣﴾

lebsâr	teşhaşu fîhi	liyevmin	yüehbiruhüm	innemâ	zzâlimün	'ammâ ye'melü
gözlerin	belereceği	güne	onların hesabını ertelemektedir	O, sadece	zalimlerin	yaptıklarından

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ

hevâ/	veefidetühüm	tarfuhüm	ileyhim	lâ yerteddü	mü'ni' ru'sihim	mühü'ine
ici bom-boş hava	yüreklerrinin	bakışları	kendilerine	dönmez	Başlarını dikerek	koşarlar

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا

rabbenâ	lle'zine zalemû	feyekûlû	l'azâbü	ye/tihimû	yevme	nnâse	veen'ziri
Ey Rabbi-miz!	O gün zalimler	şöyle diyeceklerdir	azabın	kendilerine geleceği	günü	İnsanlara	hatırlat

أَخْرَجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِيبُ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعُ الرَّسُولَ أَوْلَمَ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ

evelem tekûnû e'semtüm	rrusûl	venettebi'i	de'veteke	nüci'b	ilâ ecelin kar binn	ehhimâ
yemin etmemiş miydiniz?	peygamberlere	uyalım	davetine	icabet edelim	az bir süre	Bize mühlet ver de

مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ۖ وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

lle'zine zalemû	fî mesâkini	vesekentüm	min zevâl	mâ leküm	min kablû
zulmedenlerin	yurtlarında	yaşamıştınız	bir son	sizin için olma-dığına	Siz, bundan önce

أَنْفُسُهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ

lem'sâl	lekümü	vedarabnâ	bi'him	fe'alnâ	keyfe	leküm	vetebeyyene	enfüsehüm
(bunu) örnek olaylarla da anlatmıştık	size		onlara	yaptığımız	nasıl	size	anlaşmıştı	Kendilerine

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ

litezüle minhü	mekruhüm	vein kâne	mekruhüm	ve'inde ilâhi	vekad mekerû mekrahüm
yerinden oynatacak	onların hileleri	İsterse olsun	hileler	Allah katında da vardır	Muhakkak onlar, hilelerini yaptılar

الْجِبَالِ ۖ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

'azizün	ilâhe	inne	rusüle'h	mühlife ve'di'î	ilâhe	felâ tehsebenne	icibâl
çok güçlüdür	Allah	Şüphesiz	peygamberlerine	vermiş olduğu sözünden cayacağını	Allah'ın	sanma	dağları

ذُو انتِقَامٍ ۖ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا

veberazû	vessem'avâtü	gayra lergî	lergü	tübeddelü	yevme	zû ntikâm
huzuruna çı-karlar	Gökler de (başka göklere dönüştürülür)	başka bir yeryüzüne	yeryüzü	dönüştürülür	O gün	intikam sahibidir

لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۖ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

fî leşfâd	mükarran'ine	yevme'izim	lmücrimine	vetera	lillâhi lvâhidi lkahhâr
zincirlere	vrurulduklarını	O gün	günahkârların	görürsün	Hepsi, tek ve egemen olan Allah'ın

سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ ۖ لِيَجْزِيَ اللَّهُ

ilâhü	liyec'ziye	nnâr	vücûhehümü	vete'şâ	min katirâninv	serâbilühüm
Çünkü Allah	cezalandıracaaktır	ateş	Yüzlerini de	kaplamaktadır	katrandandır	Onların gömlekleri

كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۖ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ

linnâsi	belâgul	hâzâ	seri'u lhisâb	ilâhe	inne	mâ kesebet	külle nefsinm
insanlara	tebliğ edilmiştir	Bu Kur'ân	hesabı çabuk görendir	Allah	Şüphesiz	kendi yaptığıyla	her kişiyi

وَلِيُنْذِرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

ûlû lelbâb	veliezzekkera	ilâhünvvâhidünv	hüve ennemâ	veliy'e'lemû	bi'hî	veliyünzerû
hem de aklı ve vicdanı temiz olanlar	öğüt alsınlar diye	tek bir ilah oldu-ğunu	Onun	sadece	bilsinler	kendi-siyle uyanınsınlar

43. Başlarını dikerek koşarlar, bakışları kendilerine dönmez, yüreklerinin içi bomboş hava ke-silmiştir.

44. İnsanlara azabın ken-dilerine geleceği günü hatırlat. O gün zalimler şöy-le diyeceklerdir: "Ey Rab-bimiz! Bize, az bir süre mühlet ver de, davetine icabet edelim, peygamberlere uyalım." Siz, bun-dan önce, sizin için bir son olmadığına yemin et-memiş miydiniz?

45. Kendilerine zulme-denlerin yurtlarında yaşa-mıştınız, onlara nasıl yaptığımız sizce anlaşmıştı, size (bunu) örnek olaylar-la da anlatmıştık.

46. Muhakkak onlar, hilelerini yaptılar, Allah katında da onlar (için hazırlan-mış) hileler vardır. İsterse onların hileleri, dağları yerinden oynatacak olsun.

47. Allah'ın peygamberle-rine vermiş olduğu sözün-den cayacağını sanma. Şüphesiz Allah, çok güç-lüdür, intikam sahibidir.

48. O gün yeryüzü, başka bir yeryüzüne dönüştürülür. Gökler de (başka gök-lere dönüştürülür). Hep-si, tek ve egemen olan Allah'ın huzuruna çıkarlar.

49. O gün günahkârların, zincirlere vurulduklarını görürsün.

50. Onların gömlekleri, katrandandır. Yüzlerini de ateş kaplamaktadır.

51. Çünkü Allah, her ki-şiyi kendi yaptığıyla ce-zalandıracaaktır. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk gö-rendir.

52. Bu Kur'ân, hem ken-disiyle uyanınsınlar, hem Onun sadece tek bir ilah olduğunu bilsinler, hem de aklı ve vicdanı temiz olanlar öğüt alsınlar diye insanlara tebliğ edilmiştir.

15. HİCR SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 99 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Elif, lâm, râ. Bunlar, kitabın ve apaçık Kur'an'ın ayetleridir.

2. Belki bir zaman gelecek, kâfirler, keşke Müslüman olsaydık arzusunda bulunacaklar.

3. Bırak onları, yesinler, içsinler, haz alsınlar, (gelecek ile ilgili iyi) ümit onları oyalayıp dursun. Yakında bilecekler.

4. Biz, hiçbir memleketi kendileriyle ilgili belirlenmiş bir hüküm olmaksızın helak etmedik.

5. Hiçbir topluluk süresinin ne önüne geçebilir, ne de erteleyebilir.

6. "Ey kendisine bir uyarı ve öğüt (olan Kur'an) indirilen! Şüphesiz sen, delisin!" dediler.

7. "Sözünde doğru olanlardan isen, bize melekleri getirsen!"

8. Biz o melekleri ancak gerçek bir nedene bağlı olarak indiririz. O zaman, onlara göz açtırılmaz.

9. Şüphesiz bir uyarı ve öğüt (olan Kur'an'ı) Biz indirdik Biz. Onu mutlaka Biz koruyacağız.

10. Yemin olsun ki, senden önce öncekilerin topluluklarına da rasuller gönderdik.

11. Kendilerine bir rasul gelmesin ki onunla alay etmesinler.

12. Biz, onu günahkârların kalplerine işte böyle sokarız.

13. Onlar, ona iman etmezler. Önerinde, öncekilerin kanunu geçmiştir.

14-15. Üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak da, oradan yükselseler, "Ya gözlerimiz döndürüldü, belki de biz büyülenmiş bir topluluğuz!" diyecekler.

سُورَةُ الْحَجَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ آيَةً

'EL-HICR|HICR SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahîm

llâhîrrahîmâni

bismi

ve Rahîm

Rahmân olan Allah'ın

ismiyle

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ۝ رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا

llezîne keferû

yeveddü

rubemâ

vekurâninmübîn

lkitâbi

âyâtü

tilke

elif-lâm-râ

bir zaman gelecek, kâfirler

arzusun-da bulunacaklar

Belki

ve apaçık Kur'an'ın

kitabın

ayetleridir

Bunlar

Elif, lâm, râ

لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝ ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

fesevfe ye'lemûn

lemelü

veyülhîhimü

veyetemette'û

ye/külû

zerhüm

lev kânû müslimîn

Yakında bilecekler

ümit

onları oyalayıp dursun

haz alsınlar

yesinler, içsinler

Bırak onları

keşke Müslüman olsaydık

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ۝ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا

eceleâ

min ümmetin

mâ tesbîkû

kitâbünnme'lûm

veleâ

illâ

min karyetin

vemâ eheleknâ

süresinin

Hiçbir topluluk

ne önüne geçebilir

belirlenmiş bir hüküm olmaksızın

kendileriyle ilgili

ancak

Biz, hiçbir memleketi

helak etmedik

وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۝ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ

lemecnûn

inneke

zzikru

'aleyhi

yâ eyyühâ llezî nüzzele

vekalû

vemâ yeste/hirûn

delisin

Şüphesiz sen

bir uyarı ve öğüt

kendisine

Ey indirilen!

dediler

ne de erteleyebilir

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ مَا نُنْزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا

illâ

lmelâikete

mâ nünezzilû

in künte mine şşâdikîn

bilmelâiketi

lev mâ te/tinâ

an-cak

Biz o melekleri

bağlı olarak indiririz

Sözünde doğru olanlardan isen

melekleri

bize getirsene

بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ ۝ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

lehâfizûn

lehu

veinnâ

zzikra

nezzelnâ

nehnü

innâ

münzarîn

izenm

vemâ kânû

bilhakki

koruyacağız

Biz. Onu

mutlaka Biz

bir uyarı ve öğüt

indirdik

Şüphesiz Biz

onlara göz açtırılmaz

O zaman

ve olmadılar

gerçek bir nedene

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ

mirrasûlin

vemâ ye/tifhim

fi şîye'î levvelin

min kablike

erselnâ

veleqad

bir rasul

Kendilerine gelmesin ki

öncekilerin topluluklarına da

senden önce

rasuller gönderdik

Yemin olsun ki

إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ

lâ yû/minûne

fi kulûbi lmucrimîn

neslûkühû

ke'zâlike

yestehziûn

bihi

illâ kânû

iman etmezler

günahkârların kalplerine

Biz, onu sokarız

işte böyle

alay etmesinler

onunla

ancak idiler

بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا

fezallû

mine ssemâi

bâbânî

'aleyhim

velev feteznâ

sünnetü levvelin

veqad

halet

bihi

Onlar, ona

ve olsalar

gökyüzünden

bir kapı

Üzerlerine

açsak da

Önlerinde, öncekilerin kanunu

geçmiştir

فِيهِ يَعْرِجُونَ ۝ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝

kavmünmmeshûrûn

nehnü

bel

ebşârünâ

innemâ sükkirat

lekâlû

ye'rucûn

fifi

büyülenmiş bir topluluğuz

biz

belki de

Ya gözlerimiz

döndürüldü

diyecekler

yükselseler

oradan

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا

vehafiznâhâ	linnâzirîn	vezeyyennâhâ	bürücünv	fî ssemâi	ce'alnâ	velekad
Onları koruduk	bakanlar için	onları süsledik	bazı yıldızlar	Biz gökyüzünde	yarattık	Yemin olsun ki

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مِنْ اسْتَرْقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾

şihâbünnmmübîn	feetbe'ahû	meni steraka ssem'a	illâ	min külli şeytânirrac'm
parlak bir yıldız	Onu da izlemektedir	(içlerinde) kulak hırsızlığı yapan olur	Ancak	kovulmuş her şeytandan

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ

min külli şeyinmmevzûn	fîhâ	veembetnâ	ravâsiye	fîhâ	veelkaynâ	medednâhâ	velerda
ölçülü şeyler	onda	bitirdik	dağlar	üzerine	koyduk	yaydık	Yeryüzünü de

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ

veinmmîn şeyin	vemellestüm le'hû birâzikîn	me'âyîşe	fîhâ	leküm	vece'alnâ
Hiçbir şey yoktur ki	ve rızkını sağlamak durumunda olmadıklarınız için	geçiminizi sağlayacak şeyler	Orada	sizin için	yarattık

إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ

levâkiha	rriyâha	veerselnâ	biqaderinmme'lûm	illâ vemâ nünezzilühû	hazâ'inüh	illâ 'indenâ
Aşılacağı	rüzgârlar	gönderir	belirli bir ölçüye göre	ancak Biz, onu indiririz	hazinesi olmasın	Bizim katımızda

فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ

lenehnû	veinnâ	bihâzinîn	le'hû vemâ entüm	feeskaynâkümühû	mâen	mine ssemâi	feenzelnâ
evet yalnızca Biz	Şüphesiz Biz	depolayan	Onu siz değilsiniz	sizi onunla sulanz	bir su	gökyüzünden	indirir

نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ

minküm	lmüsteqdim ne	'alimnâ	velekad	lvârisîn	venehnû	venüm tû	nühy
içinizden	önce gelenleri de	biliriz	Yemin olsun ki Biz	(hepsinin ardından) kalıcı olan	Bizizdir	öldürürüz	yaşatırız

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

'alim	hak'mün	inne'hû	yeşürühüm	küve	rabbek	veinne	lmüste'hîrîn	velekad 'alimnâ
her şeyi bilir	hikmet sahibidir	O kesinlikle	onları diriltip toplayacaktır	işte O	Rabbin	Gerçekten	sonra gelecek olanları da	biliriz

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ

haleknâhû	velcânne	min hamein mesnûn	min şalsalinn	linsâne	haleknâ	velekad
yaratmıştı	Cinleri	şekillenmiş kara topraktan	pişmiş çamurdan	Biz insanı	yarattık	Yemin olsun ki

مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ

min şalsalinn	beşerân	hâliküm	innî	lilmelâiketî	rabbüke	kâle	veiz	min nâri ssemûm	min kablû
pişmiş çamurdan	bir insan	yaratacağım	Ben	meleklerle	Rabbin	demişti	Bir zamanlar	zehirli ateşten	daha önce

مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾

sâcidîn	le'hû	feka'û	mirrûh	fîhî	venefehtû	feizâ seveytühû	min hamein mesnûn
secde edin	ona	derhal	ruhumdan da	ona	üflendiğinde	Onu biçimlendirip bir düzene koyduğumda	şekillenmiş kara topraktan

فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

me'a ssâcidîn	enneyekûne	ebâ	iblis	illâ	ecme'ûn	küllühüm	lmelâiketü	fesecede
O, secde edenlerle birlikte	olmaktan	kaçındı	İblis'in	dışında	hep birlikte	tümü	meleklerin	secde ettiler

16. Yemin olsun ki, Biz gökyüzünde bazı yıldızlar yarattık, onları bakanlar için süsledik.

17. Onları, kovulmuş her şeytandan koruduk.

18. Ancak (içlerinde) kulak hırsızlığı yapan olur. Onu da parlak bir yıldız izlemektir.

19. Yeryüzünü de yaydık, üzerine dağlar koyduk, onda ölçülü şeyler bitirdik.

20. Orada sizin için ve rızkını sağlamak durumunda olmadıklarınız için geçiminizi sağlayacak şeyler yarattık.

21. Hiçbir şey yoktur ki Bizim katımızda hazinesi olmasın. Biz, onu ancak belirli bir ölçüye göre indiririz.

22. Aşılacağı rüzgârlar gönderir, gökyüzünden bir su indirir, sizi onunla sularız. Onu, depolayan siz değilsiniz.

23. Şüphesiz Biz, evet yalnızca Biz yaşatırız, öldürürüz, (hepsinin ardından) kalıcı olan Bizizdir.

24. Yemin olsun ki Biz, içinizden önce gelenleri de biliriz, sonra gelecek olanları da biliriz.

25. Gerçekten Rabbin işte O, onları diriltip toplayacaktır. O kesinlikle işi sağlayan yapan ve yaptığına hikmet buluna, her şeyi bilir.

26. Yemin olsun ki, Biz insanı pişmiş çamurdan, şekillenmiş kara topraktan yarattık.

27. Cinleri, daha önce zehirli ateşten yaratmıştı.

28. Bir zamanlar Rabbin meleklerle, "Ben pişmiş çamurdan, şekillenmiş kara topraktan bir insan yaratacağım!" demişti.

29. "Onu biçimlendirip bir düzene koyduğumda, ona ruhumdan da üflendiğinde, derhal ona secde edin!"

30-31. İblis'in dışında meleklerin tümü, hep birlikte secde ettiler. O, secde edenlerle birlikte olmaktan kaçındı.

32. (Allah ona), "Ey iblis! Sen niçin secde edenlerle birlikte olmadın?" dedi.

33. "Ben, pişmiş çamurdan, şekillenmiş kara topraktan yarattığın insana secde edecek değilim!" dedi.

34. "Çık oradan! Şüphesiz sen, kovulmuş bulunuyorsun!" dedi.

35. "Bu lanet, ceza gününe kadar senin üzerinde olacaktır."

36. "Rabbim! Öyleyse bana, onların diriltilecekleri güne kadar süre ver!" dedi.

37-38. "Haydi, sen o belirlenen zamana kadar, süre verilenlerdensen!" dedi.

39. "Rabbim! Beni azdırmama karşılık yemin olsun ki, yeryüzünde ben onlara (kötülükleri) süsleyeceğim, onların hepsini azdıracağım" dedi.

40. "Ancak içlerindeki ihlâslı kulların hariç."

41. "Kendime söz veriyorum ki, bu dosdoğru yoldur!" dedi.

42. "Gerçek şu ki, sana uyan azgınlığın dışında, kullarının üzerinde senin bir gücün kuvvetin yoktur."

43. "Elbette bunların hepsinin varacakları yer, cehennemdir."

44. Onun yedi kapısı vardır. Her kapısı için, onlardan belirli bir grup ayrılmıştır.

45. Elbette muttakiler, cennetler ve pınarlar içinde olacaklardır.

46. (Onlara şöyle denecek:) "Selametle, güven içinde oraya girin!"

47. Biz onların kalplerindeki kini söküp atmışızdır. Onlar, kardeş kardeş, köşklere karşı karşıya otururlar.

48. Orada onlara hiçbir zahmet dokunmaz, onlar oradan çıkarılacak da değildirler.

49-50. Kullarıma muhakkak Benim, gerçekten Benim çok bağışlayan ve çok acıyan olduğumu, azabımın da acı veren bir azap olduğunu haber ver!

51. Onlara İbrahim'in konuklarını da anlat.

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ

lem ekülli escûde

kâle

me'a ssâcîdîn

ellâ tekûne

mâ leke

yâ iblîsü

kâle

secde edecek değilim

dedi

secde edenlerle birlikte

olmadın

Sen niçin

(Allah ona), Ey iblis!

dedi

لَبِشْرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَّالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ

feinneke

minhâ

fehruc

kâle

min hamein mesnûn

min şalsalînm

halektehü

libeşerin

Şüphesiz sen

oradan

Çık

dedi

şekillenmiş kara topraktan

Ben, pişmiş çamurdan

yarattığın

insana

رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي

feenzirnî

rabbi

kâle

illâ yevmi ddîn

lle'nete

veinne 'aleyke

racîm

Öyleyse bana süre ver

Rabbim!

dedi

ceza gününe kadar

Bu lanet

senin üzerinde olacaktır

kovulmuş bulunuyorsun

إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

illâ yevmi lvektî lme'ûlûm

mine lmunzarîn

feinneke

kâle

yüb'asûn

illâ yevmi

o belirlenen zamana kadar

süre verilenlerdensen

Haydi, sen

dedi

onların diriltilecekleri

güne kadar

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

ecme'in

veleü gviyennehüm

fî lerdî

le'hüm

leüzeyyenne

bimâ egveytenî

rabbi

kâle

hepsini

onların azdıracağım

yemin olsun ki, yeryüzünde

ben onlara

(kötülükleri) süsleyeceğim

Beni azdırmama karşılık

Rabbim!

dedi

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٢﴾ إِنَّ

inne

müstekîm

'aleyye

sirâṭun

hâzâ

kâle

lmühleşn

minhümü

'ibâdeke

illâ

Gerçek şu ki

dosdoğru

söz veriyorum ki

yoldur

bu

dedi

ihlâslı

içlerindeki

kulların

Ancak

عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ

cehenneme

veinne

mine lgâvîn

meni ttebe'ake

illâ

sültânün

'aleyhim

leke

leyse

'ibâd

cehennemdir

Elbette

azgınlığın

sana uyan

dışında

bir gücün kuvvetin

üzerinde

senin

yoktur

kullarının

لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٤﴾ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٥﴾

cüzünmeksîm

minhüm

liküllî bâbînm

seb'atü ebvâb

le'hâ

ecme'in

lemev'idühüm

belirli bir grup ayrılmıştır

onlardan

Her kapısı için

yedi kapısı

Onun vardır

bunların hepsinin

varacakları yer

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٦﴾ أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَزَعْنَا

veneze'nâ

âminîn

biselâmin

üdḥulûhâ

ve'uyîn

fî cennâtînv

lmüttekîne

inne

söküp atmışızdır

güven içinde

Selametle

oraya girin

ve pınarlar

cennetler içinde olacaklardır

muttakiler

Elbette

مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٨﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا

fî hâ

lâ yemessühüm

müttekâbilîn

'alâ sürürînm

ihvânen

min gillîn

mâ fî şudûrihim

Orada

onlara dokunmaz

karşı karşıya otururlar

köşklere

Onlar, kardeş kardeş

kini

Biz onların kalplerindeki

نَصَبٍ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٩﴾ نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٠﴾

rrahîm

lgafûru

enâ

ennî

'ibâdî

nebbî/

bimühracîn

minhâ

hüm

vemâ neşabûnv

ve çok acıyan olduğumu

çok bağışlayan

Benim

Mu-hakkak Benim

Kullarıma

haber ver!

çıkarılacak da

oradan

onlar

hiçbir zahmet

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥١﴾ وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٢﴾

'an dayfî ibrâhîm

venebbi/hüm

hüve l'azâbü l'elîm

veenne 'azâb

İbrahim'in konuklarını da

Onlara anlat

acı veren bir azap olduğunu

azabımın da

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا لَا تَوْجَلْ

lâ tevcel	kâlû	vecilûn	minkûm	innâ	kâle	selâmâ	feğâlû	'aleyhi	iğ dehalû
Korkma	dediler	gerçekten korku- yoruz	sizden	Biz	dedi	Selam!	demişlerdi	Onun yanına	girdiklerinde

إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشِّرْ تُمُونِي عَلَى أَنْ مَسْنِي الْكِبَرُ فَبِمِ

febime	lkiberu	'alâ enmmesseniye	ebeşşertûmûnî	kâle	bigulâmin	'alim	nübeşşiruke	innâ
Beni, ne ile	ihtiyarlık	Bana gelip çatmışken	bana mı müjde veriyor- sunuz?	dedi	bilgili bir oğul		sana müjdeli- yoruz	biz

تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ

vemen	kâle	mine lkânîtin	felâ tekûnm	bilhakki	beşşernâke	kâlû	tübeşşirûn
kim	dedi	ümidini kesenlerden	Onun için sakın olma	gerçek olan bir şeyle	Biz, seni müjde- liyoruz	dediler	müjdeliyorsunuz

يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

eyyühe lmürselûn	femâ hatbükûm	kâle	ddâllûn	illâ	mirrahmeti rabbiñi	yekneţu
Ey elçiler!	Bundan sonraki göreviniz nedir?	dedi	sapkınlardan	başka	Rabbinin rahmetinden	ümidini keser

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٧﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ

lemüneccûhûm	innâ	illâ âle lût	ilâ kavminmmücrimin	ürsilnâ	innâ	kâlû
onların kurtaracağız	Biz	Haberin olsun, Lût ailesi hariç	günahkâr bir topluluğu	(cezalandırmak için) gönderildik	biz	dediler

أَجْمَعِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّا هَالِمِينَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ

âle lûtini	felemmâ câe	lemine lgâbirin	inneñâ	kaddernâ	mraetehû	illâ	ecme'in
Lût'un ailesine	geldiklerinde	karısının kalacaklar arasında	Onun	kalmasını kararlaştırdık	hanımı	dışında	hepsini

الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٠﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ

ci/nâke	bel	kâlû	kavmünmmünkerûn	innekümm	kâle	lmürselûn
biz, sana getirdik	Yok	dediler	korkulup ürkülecek bir topluluksunuz!	Siz, gerçekten	dedi	Elçiler

بِمَا كَانُوا فِيهِ يَفْتَرُونَ ﴿٦٢﴾ وَآتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَأَسْرِ

feesri	leşâdikûn	veinnâ	bilhakki	veeteynâke	bimâ kânû fihi yemterûn
yürüt	doğru söyleyenleriz	Şüphesiz biz	gerçek bir şey	Biz, sana getirdik	onların şüphe edip durdukları şeyi

بَاهِلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا

vemđû	ehadûn	minkûm	velâ yeltefit	edbârahûm	vettebi'	mine lleyli	bikil'inm	biehlike
geçin gidin	hiç kimse	içinizden	ardına bakmasın	sen de arkala- rından	git	Gecenin	bir bölü- münde	aileni

حَيْثُ تُمْرُونَ ﴿٦٤﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ

mektû'unm	dâbira hâulâi	enne	zâlike lemra	ileyhi	vekadaynâ	hayşü tü/merûn
kesilecek	onların arkaları	kesinlikle	şu emri	Ona kesin olarak	bildirdik	emrolunduğunuz yere

مُصْبِحِينَ ﴿٦٥﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي

dayfi	inne hâulâi	kâle	yestebşirûn	eklû lmedneti	vecâe	müşbihin
benim konuk- larım	Aman, onlar	dedi	haber alıp keyif içinde	Şehirdekiler de	gelmişlerdi	Sabaha çıkarlarken

فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٧﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ ﴿٦٨﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦٩﴾

'ani lâlemin	evelem nenheke	kâlû	velâ tühzûn	llâhe	vettekû	felâ tefğahûn
insanları konuk etmeyi	Biz, sana yasaklama- mış mıydık?	dediler	beni utandırmayın	Al- lah'tan	korkun	Beni küçük düşürmeyin!

52. Onun yanına girdiklerin-
de, "Selam!" demişlerdi. O,
"Biz, sizden gerçekten kor-
kuyoruz!" dedi.

53. "Korkma, biz sana bil-
gili bir oğul müjdeliyoruz"
dediler.

54. "Bana ihtiyarlık gelip
çatmışken, bana mı müj-
de veriyorsunuz? Beni,
ne ile müjdeliyorsunuz?"
dedi.

55. "Biz, seni gerçek olan
bir şeyle müjdeliyoruz.
Onun için sakın ümidini ke-
senlerden olma!" dediler.

56. "Rabbinin rahmetin-
den, sapkınlardan başka
kim ümidini keser?" dedi.

57. "Ey elçiler! Bundan son-
raki göreviniz nedir?" dedi.

58-60. "Haberin olsun, Lût
ailesi hariç, biz günahkâr
bir topluluğu (cezalandır-
mak için) gönderildik" de-
diler. "Biz, hanımı dışında
onların hepsini kurtaraca-
ğız. Onun, karısının kalacak-
lar arasında kalmasını ka-
rarlaştırdık."

61-62. Elçiler, Lût'un ai-
lesine geldiklerinde, "Siz,
gerçekten korkulup ürkü-
lecek bir topluluksunuz!"
dedi.

63-64. "Yok, biz, sana on-
ların şüphe edip durdukları
şeyi getirdik. Biz, sana
gerçek bir şey getirdik.
Şüphesiz biz, doğru söyle-
yenleriz" dediler.

65. "Gecenin bir bölümün-
de aileni yürüt, sen de ar-
kalarından git, içinizden
hiç kimse ardına bakma-
sın, emrolunduğunuz yere
geçin gidin."

66. Ona kesin olarak, şu
emri bildirdik: Sabaha çı-
karlarken onların arkaları
kesinlikle kesilecek.

67. Şehirdekiler de haber
alıp keyif içinde gelmişlerdi.

68-69. "Aman, onlar benim
konuklarım! Beni küçük dü-
şürmeyin! Allah'tan korkun,
beni utandırmayın!" dedi.

70. "Biz, sana insanları ko-
nuk etmeyi yasaklamamış
mıydık?" dediler.

71. "Eğer (cinsel ilişkide) bulunmak istiyorsanız, işte kızlarım, (onlarla evlenin)" dedi.

72. Rasulüm! Ömrüne yemin olsun ki, gerçekten onlar sarhoşlukları içinde ne halt ettiklerini bilmiyorlardı.

73. Derken güneş doğduğu sırada, o korkunç ses onları yakalayıp yok etti.

74. Derhal şehrin üstünü altına getiriverdik, üzerlerine sert, katı taşlar yağdırdık.

75. Elbette bunda akli ve anlayışı olanlar için işaretler vardır. 76. O harabe, yol üstünde durmaktadır.

77. Elbette bunda imanı olanlar için bir ders vardır. 78. Gerçekten Eykeliler, zalimlerdi.

79. Biz, onlardan intikam aldık. Onların ikisi de apaçık önde bulunmaktadır.

80. Yemin olsun, Hicr halkı da peygamberleri yalanladılar.

81. Biz, onlara mucizelerimizi vermiştik de, onlar bunlardan yüz çevirmişlerdi.

82. Onlar, dağlarda güvenli, sağlam evler yontuyorlardı.

83. Derken onları sabahleyin, o korkunç ses yakalayıp yok etti.

84. Kazandıkları şeylerin onlara hiçbir yararı olmadı.

85. Gökleri, yeri ve aralarındaki her şey ancak gerçek bir nedenle yarattık. Kıyamet, elbette gelecektir. Sen, onlara güzel bir şekilde davran.

86. Şüphesiz senin Rabbin, işte O, çok yaratan, çok bilendir.

87. Yemin olsun ki, sana, sürekli tekrarlanan yedi (ayet olan Fâtiha sûresini) ve yüce Kur'an'ı verdik.

88. Sakın kâfirlerden bazılarının haz almalarını sağladığımız şeylere gözünü dikme, onlara üzülmeye, müminlere (rahmet) kanadını indir.

89. De ki: "Ben, apaçık uyarıcıyım!"

90. İndirdiğimiz kitabı bölenlere,

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَنُوكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾

ye'mehûn ne halt ettiklerini bilmiyorlardı	lefi sekraühim sarhoşlukları içinde	innehûm gerçekten onlar	le'amruke Ömrüne yemin olsun ki	in kuntüm fâ'ilîn Eğer bulunmak istiyorsanız	benâtî kızlarım	hâulâi işte	kâle dedi
--	--	-------------------------------	---------------------------------------	---	--------------------	----------------	--------------

فَاخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ

'aleyhim üzerlerine	veemtarnâ yağdırdık	sâfilehâ altına	'âliyekhâ Derhal şehrin üstünü	fece'alnâ getiriverdik	müşrikîn Derken güneş doğduğu sırada	şsayhatü o korkunç ses	feehazethümü onları yakalayıp yok etti
------------------------	------------------------	--------------------	--------------------------------------	---------------------------	--	---------------------------	--

حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾

lebiseb linmümükim yol üstünde durmaktadır	veinnehâ O harabe	lilmütevessimîn aklı ve anlayışı olanlar için	le'yâtil işaretler	fi zâlike bunda vardır	inne Elbette	min siccîl sert, katı	hicâratenm taşlar
---	----------------------	--	-----------------------	---------------------------	-----------------	--------------------------	----------------------

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا

fentekamnâ intikam aldık	lezâlimîn zalimlerdi	vein kâne eşhâbü leyketi Gerçekten Eykeliler	lilmü/minîn imanı olanlar için	le'yetel bir ders	fi zâlike bunda vardır	inne Elbette
-----------------------------	-------------------------	---	-----------------------------------	----------------------	---------------------------	-----------------

مِنْهُمْ وَإِنَّهُمْ لِبِأَمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾

lmürselîn peygamberleri	eşhâbü lhicri Hicr halkı da	kezzebe yalanladılar	veleka'd Yemin olsun	lebiimâminmübîn apaçık önde bulunmaktadır	veinnehümâ Onların ikisi de	minhüm Biz, onlardan
----------------------------	--------------------------------	-------------------------	-------------------------	--	--------------------------------	-------------------------

وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يُنَجِّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ

mine lcibâli Onlar, dağlarda	vekânû yenhitûne yontuyorlardı	mü'ridîn yüz çevirmişlerdi	'anhâ onlar	fekânû fakat olmuşlardı	âyâtinâ mucizelerimizi	ve'teynâhüm Biz, onlara vermiştik de
---------------------------------	-----------------------------------	-------------------------------	----------------	----------------------------	---------------------------	---

بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَآخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ

'anhüm onlara	femâ egnâ hiçbir yararı olmadı	müşbihîn sabahleyin	şsayhatü o korkunç ses	feehazethümü Derken onları yakalayıp yok etti	âminîn güvenli, sağlam	büyüten evler
------------------	-----------------------------------	------------------------	---------------------------	---	---------------------------	------------------

مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

bilhakk gerçek bir nedenle	illâ ancak	vemâ beynehumâ ve aralarındakileri	velerde yeri	ssemâvâti Gökleri	vemâ hale'nâ yarattık	mâ kânû yeksibûn Kazandıkları şeylerin
----------------------------------	---------------	---------------------------------------	-----------------	----------------------	--------------------------	---

وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْصَفْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

l'alim çok bilendir	lhallâku çok yaratan	ihüve işte O	rabbeke senin Rabbin	inne Şüphesiz	şsafha lcevil Sen, onlara güzel bir şekilde	feşfehi davran	le'tiyetün elbette gelecektir	veinne ssâ'ate Kıyamet
------------------------	-------------------------	-----------------	----------------------------	------------------	--	-------------------	-------------------------------------	---------------------------

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ

'ayneyke gözünü	lâ temüddenne dikme	velkurâne l'azim ve yüce Kur'an'ı	mine lmeşâni sürekli tekrarlanan	seb'anm yedi	teynâke sana verdik	veleka'd Yemin olsun ki
--------------------	------------------------	--------------------------------------	-------------------------------------	-----------------	------------------------	-------------------------------

إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ

cenâhake (rahmet) kanadını	vehfid indir	'aleyhim onlara	velâ tehzen üzülme	ezvâcenminhüm Sakın kâfirlerden bazılarının	illâ mâ mette'nâ bilî haz almalarını sağladığımız şeylere
-------------------------------	-----------------	--------------------	-----------------------	--	--

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

'ale lmü'tesimîn bölenlere	kemâ enzelnâ İndirdiğimiz kitabı	neziiru lmübîn apaçık uyarıcıyım	innî ene Ben	vekul De ki	lilmü/minîn müminlere
-------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-----------------	----------------	--------------------------

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرِّكَ لِنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

ecme'in leneşelennehüm feverabbike 'idin lkur'âne ellez'ne ce'alû
hepsine onların soracağız Rabbine yemin olsun ki parça parça Kur'an'ı ayıranlara

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾

'ani İmüşrik'n vee'rid bimâ tü/meru feşde' 'ammâ kânû ye'melûn
Müşriklere aldırma Sen emrolunduğun şeyi kafalarını çatlatırca- na anlat yaptıklarını

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ﴿٩٦﴾

ilâhen âhar me'a ilâhi ellez'ne yec'alûne İmüsteHzî'n kefeynâke innâ
başka bir ilah Allah ile birlikte edinenler alay edenlerin senin adına kesinlikle hakkında geliriz Biz

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٨﴾ فَسَبِّحْ

fesebbih bimâ yekûlûn şadruke yed'ku enneke ne'lemû velekad fesevfe ye'lemûn
Onu tesbih et onların söylediklerinden dolayı kalbinin daraldığını senin Biz elbette bilmekteyiz Yemin olsun ki yarın bileceklerdir

بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٩﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٠﴾

lyek'n ye/tyeke hattâ rabbeke ve'bûd mine ssâcid'n vekünm bihamdi rabbike
ölüm Sana gelinceye kadar Rabbine ibadet et secde edenlerden ol Rabbini övgüyle anarak

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً

NAHL NAHL SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim ilâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

آتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ

İmelâikete yünezzilû 'ammâ yüşrikûn vete'alâ sübhânehu felâ teste'cilûh emru ilâhi etâ
melekler indir onların ortak koştuklarından çok yücedir O çok uzak Onun (gelmesi konusunda) acele etmeyin Allah'ın (azap) emri gelecektir

بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾

fettekûn enâ illâ ilâhe lâ ennehu en enzirû min 'ibâdihî 'alâ menyyeşâû min emrihi birrûhi
Benden korunun Ben baş- ka tanrı yok- tur diye uyararak kullarından dilediğine Onun iradesiyle vahyi

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ

İnsâne haleka 'ammâ yüşrikûn te'alâ billhakk velerda ssemâvâti haleka
O, insanı yarattı O, onların ortak koştuklarından çok yücedir gerçek bir nedenle ve yeri Göklere yarattı

مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ

vemenâfi'u difûnv fiâhâ leküm halekaâhâ velen'âme haşmünmübîn hüve feizâ min nutfetin
ve bazı menfaat- leriniz ısınacak giysiler onlarda vardır sizin için yarattı Davarları da apaçık bir düşman kesilmiştir insan Bir de bakarsın bir nutfeden

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

vehne tesrahûn h ne tür'hûne cemâlûn fiâhâ veleküm te/kûlûn veminhâ
sabah salarken Akşam getirir ayrı bir güzellik onlarda sizin için vardır bazıları yersiniz Ayrıca onlar- dan

91-93. Kur'an'ı parça parça ayıranlara, Rabbine yemin olsun ki, onların hepsine yaptıklarını soracağız.

94. Sen emrolunduğun şeyi, kafalarını çatlatırca- sına anlat. Müşriklere aldırma.

95. Biz, senin adına kesinlikle alay edenlerin hakkin- dan geliriz.

96. Allah ile birlikte başka bir ilah edinenler yarın bileceklerdir.

97. Yemin olsun ki, onla- rın söylediklerinden dola- yı, senin kalbinin daraldığı- nı Biz elbette bilmekteyiz.

98. Rabbini övgüyle ana- rak Onu tesbih et, secde edenlerden ol!

99. Sana ölüm gelinceye kadar, Rabbine ibadet et!

16. NAHL SÜRESİ

Mekke döneminde in- miştir. 128 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Allah'ın (azap) emri gelecektir. Onun (gelmesi konusunda) acele etmeyin. O, onların ortak koştuklarından çok uzak, çok yücedir.

2. O, "Benden başka tanrı yoktur, Benden korunun!" diye uyararak kullarından dilediğine melekler Onun iradesiyle vahyi indirir.

3. Göklere ve yeri gerçek bir nedenle yarattı. O, onların ortak koştuklarından çok yücedir!

4. O, insanı bir nutfeden yarattı. Bir de bakarsın, o insan, apaçık bir düşman kesilmiştir.

5. Davarları da sizin için yarattı. Siz onlardan ısınacak giysiler (elde edersiniz) ve bazı menfaatleri- niz vardır. Ayrıca onlardan bazıları yersiniz.

6. Akşam getirir, sabah salarken onlarda sizin için ayrı bir güzellik vardır.

7. Yüklerinizi taşırlar, ancak çok zorluklarla varabileceğiniz beldelere kadar götürürler. Şüphesiz **Rabb**iniz size karşı, çok şefkatli, çok merhametlidir.

8. Atları, katırları, eşekleri hem onlara binersiniz diye, hem de onları süs olarak yarattı. Sizin bilemeyeceğiniz daha neler yaratacak.

9. Yolu doğrultmak da **Allah'a** aittir. Ondandır. Bununla birlikte **Allah** dileseydi, sizin hepinizi doğru yola ulaştırırdı.

10. O, sizin için gökyüzünden bir su indirdir. Siz ondan içersiniz, ağaçlar onunla büyür, hayvanları onunla otlatırsınız.

11. Onunla size ekin, zeytin, hurmalıklar, üzüm, türlü türlü meyveler bitirir. Elbette bunda düşünecek bir topluluk için bir ibret ve ders vardır.

12. Geceyi, gündüzü, güneşi, ayı sizin emrine verdi. Bütün yıldızlar Onun emrine boyun eğmişlerdir. Elbette bunda akıllı olan bir topluluk için ibretler ve dersler vardır.

13. Dahası sizin için yer yüzünde çeşitli renklerde yarattığı şeyler vardır. Elbette bunda düşünüp öğüt alacak bir topluluk için bir ibret ve ders vardır.

14. O, kendisinden taze bir et yiyesiniz ve takacağınız süsler çıkararsınız diye denizi emrine verendir. Orada yara yara giden gemiler görürsün. (Bütün bunlar), Onun ihsan ve ikramından nasibinizi elde edersiniz diye dir. Belki şükredersiniz.

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغِيَةِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوْفٌ رَّحِيمٌ ٧ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا

inne bişîki lenfûs illâ lem tekûnû bâligîhi ilâ beledil eşkâleküm vetehmilû
Şüp-hesiz çok zorluklarla ancak varabileceğiniz beldelere kadar götürürler Yüklerinizi taşırlar

لِرَبِّكُمْ لَرَوْفٌ رَّحِيمٌ ٨ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا

literkebûhâ velhamîra velbigâle velhayle rahîm lera'fûr rabbeküm
hem onlara binersiniz diye eşekleri katırları Atları çok merhametlidir çok şefkatli Rabbiniz size karşı

وَزِينَةٌ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٩ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا

veminhâ kaşdü ssebîli ve'ale ilâhi mâ lâ te'lemûn veyehlûku veznefî
Ondan vardır Yolu doğrultmak da Allah'a aittir Sizin bilemeyeceğiniz daha neler yaratacak hem de onlar isûs olarak yarattı

جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهْدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ١٠ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

mine ssemâi llezî enzele hüve ecme'in lehedüküm velev şâe câir
gökyüzünden indirdir O hepinizi sizin doğru yola ulaştırırdı Bununla birlikte Allah dileseydi sapan da

مَاءٍ لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ١١ يُنْبِتُ لَكُمْ

leküm yûmbitû tûsimûn fîhi şecerun veminhû şerâbunv minhû leküm mâel
size bitirir otlatırsınız hayvanları onunla ağaçlar onunla büyür içersiniz Siz ondan sizin için bir su

بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ١٢

vemin külli şşemerât vele'nâbe vennehle vezzeytûne zzer'a bilîfi
t türlü türlü meyveler üzüm hurmalıklar zeytin ekin Onunla

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١٣ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ

vennehâra lleyle lekümü vesekhara yetefekkerûn likavminv le'yetel fi zâlike inne
gündüzü Geceyi sizin emrine verdi düşünecek bir topluluk için bir ibret ve ders bunda vardır Elbette

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

le'yâtîl fi zâlike inne biemrîh müsehhârâtûm vennücümü velkamer veşşemse
ibretler ve dersler bunda vardır Elbette Onun emrine boyun eğmişlerdir Bütün yıldızlar ayı güneşi

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ١٤ وَمَا ذَرَأْنَاكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ

inne elvânüh mühtelifen fî lerdî leküm vemâ zerae ve'kilûn likavminv
Elbette renklerde çeşitli yüzünde Dahası sizin için yarattığı şeyler vardır akıllı olan bir topluluk için

فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ١٥ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا

lite/külû lbehra llezî sehâra velhüve vezzekkerûn likavminv le'yetel fi zâlike
yiyesiniz denizi emrine verendir O düşünüp öğüt alacak bir topluluk için bir ibret ve ders bunda vardır

مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حُلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى

vetera telbesünehâ hilyeten minhû vetestehricû lehmen tariyyenv minhû
görürsün takacağınız süsler kendisinden ve çıkararsınız diye taze bir et kendisinden

الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٦

vele'alleküm teşkürûn min fedlîh velitebtegû fîhi mevâhira lfülke
Belki şükredersiniz (Bütün bunlar), Onun ihsan ve ikramından nasibinizi elde edersiniz diyer Orada yara yara gemiler

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

le'alleküm tehtedün | vesübülei | veenhârân | biküm | en tem | de | ravâsiye | fi lerdî | veelk
Dosdoğru gidesiniz diye | ve yollar da koydu | nehirler | Sizi | çalkalayıp sarsar diye | dağlar | yeryüzüne | koydu

وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ

kemellâ yehlük | efemen yehluku | yehlédün | kûm | vebinne | mi | ve'alâmât
yaratamayana benzer mi? | Yaratıcı | yollarını doğrulturlar | Onlar | yıldızla | Bir de işaretler (koydu)

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ

legafûrur | lâhe | inne | lâ tûhşûhâ | nî'mete lâhî | vein te'uddû | efelâ tezekkerün
çok bağışlayan | Allah | Şüphesiz | sayamazsınız | Allah'ın nimetini | saymaya kalksanız | Artık düşünüp öğüt almaz mısınız?

رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ

velle'zîne ye'ûne | vemâ tû'linün | mâ tûsirrüne | ye'lemü | vellâhü | rahîm
yalvardıkları ise | neyi açıkça yaparsanız | siz neyi gizler | hepsini bilir | Allah | çok acıyandır

مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ

gayru ehyâ/ | emvâtün | yühlekün | ve'hüm | şeyen | lâ yehlüküne | min dünî lâhî
diri değildirler | (Onlar), ölüdürler | yaratılıp duruyorlar | Onların kendileri | hiçbir şey | yaratamazlar | Allah'tan başka

وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

felle'zîne lâ yû/minüne | ilâhünvâhid | ilâhüküm | yû'asün | eyyâne | vemâ yeş'urüne
inanmayanların | tek bir ilahdır | Sizin ilahınız | diriltileceklerini | Ne zaman | bilmezler

بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

ye'lemü | enne lâhe | lâ cerame | müstekbirün | ve'hüm | münkiratünv | kulübühüm | bilâbirati
hepsini bilir | Allah | Şüphe yok ki | büyüklük taslayanlardır | Onlar | bunu inkâr eder | kalpleri | Ahirete

مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

lehüm | veizâ kile | lmüstekbirin | lâ yühibbü | innehü | vemâ yû'linün | mâ yûsirrüne
Onlara | denildiği zaman | büyüklük taslayanları | sevmez | Muhakkak ki O | neyi açıkça yaparlar | onlar neyi gizler

مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً

kâmleten | evzârâhüm | liyehmilü | esâru levvelin | kâlû | rabbüküm | enzele | mâzâ
tamamen | kendi günahlarını | yükledikten | Eskilerin masallarını | derler | Rabbiniz | indirdi | ne

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

mâ yezirün | sâe | elâ | bi'gayri 'ilm | llezîne yü'illünehüm | vemin evzâri | yevme lkiyâmeti
bir yük yükleniyorlar | onlar ne kötü | Bak | başka bilgisizlikleri yüzünden | saptırdıkları kimselerin | günahlarının bir bölümünü de | Onlar, kıyamet gününde

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ

fehârâ | mine lkavâ'idi | bünyânehüm | lâhü | feete | llezîne min kablihim | kad mekera
çöktü | temellerinden | onların yapılarına | Allah | geldi | Onlardan öncekiler | hileler kurmuşlardı

عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

min hayşü lâ yeş'urün | l'azâbü | veetâhüm | min fevkihim | sse'fü | 'aleyhimü
farkedemeyecekleri bir yönden | azap | kendilerine geldi | tepelerinden | çatı | üzerlerine

15. Sizi çalkalayıp sarsar diye yeryüzüne dağlar koydu. Dosdoğru gidesiniz diye, nehirler ve yollar da koydu.

16. Bir de işaretler (koydu). Onlar, yıldızla yollarını doğrulturlar.

17. Yaratıcı, yaratamayana benzer mi? Artık düşünüp öğüt almaz mısınız?

18. Allah'ın nimetini saymaya kalksanız, sayamazsınız. Şüphesiz Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

19. Allah, siz neyi gizler, neyi açıkça yaparsanız, hepsini bilir.

20. Allah'tan başka yalvardıkları ise, hiçbir şey yaratamazlar. Onların kendileri yaratılıp duruyorlar.

21. (Onlar), ölüdürler, diri değildirler. Ne zaman diriltileceklerini bilmezler.

22. Sizin ilahınız, tek bir ilahdır. Ahirete inanmayanların kalpleri bunu inkâr eder. Onlar, büyüklük taslayanlardır.

23. Şüphe yok ki Allah, onlar neyi gizler, neyi açıkça yaparlar, hepsini bilir. Muhakkak ki O, büyüklük taslayanları sevmez.

24. Onlara, "Rabbiniz ne indirdi?" denildiği zaman, "Eskilerin masallarını!" derler.

25. Onlar, kıyamet gününde kendi günahlarını tamamen yükledikten başka bilgisizlikleri yüzünden saptırdıkları kimsele- rin günahlarının bir bölümünü de yüklenec- klerdir. Bak, onlar, ne kötü bir yük yükleniyorlar!

26. Onlardan öncekiler hileler kurmuşlardı. Allah, onların yapılarına temellerinden geldi, çatı tepe- lerinden üzerlerine çök- tü, azap kendilerine far- kedemeyecekleri bir yön- den geldi.

27. Sonra kıyamet gününde onları rezil rüsva edecek ve şöyle diyecektir: "Hani nerede o sizin haklarında tartışıp durduğunuz ortaklarım?" Kendilerine ilim verilmiş olanlar, "Gerçekten bugün bütün rezillik ve kötülük, kâfirlerin üzerinedir!" derler.

28. Melekler, (inkâr ederek) kendilerine zulmedenlerin canlarını alırlarken, onlar şöyle diyerek teslim olmuşlardır: "Biz, bir kötülük yapmıyorduk!" Hayır, Allah sizin ne amaçla yapmakta olduğunuzu kesinlikle bilmektedir.

29. Onun için, içinde ebedi olarak kalmak üzere girin bakalım cehennemin kapılarından! Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!

30. Allah'tan korkup sakınanlara, "Rabbiniz ne indirdi?" denildiğinde, "(O, sadece) hayır indirdi!" derler. Bu dünyada güzel iş yapanlara güzel bir ödül vardır. Ahiret yurdu, elbette daha hayırlıdır. Muttakilerin yurdu, ne hoştur!

31. Onlar, altından nehirler akan adn cennetlerine gireceklerdir. Onlara orada ne isterlerse, hepsi vardır. İşte Allah, muttakileri böyle ödüllendirir.

32. Onlar, meleklerin canlarını güzel güzel aldıklarıdır. Onlara, "Selam size, yaptıklarınızın karşılığı olarak cennete girin!" derler.

33. O kâfirler, başka şey değil, ancak meleklerin kendilerine gelmesini veya Rabbinin azap emrinin gelmesini bekliyorlar. Onlardan öncekiler de böyle yaptılar. Allah, onlara zulmetmedi, ancak onlar kendilerine zulmediyorlardı.

34. Onun için yaptıkları kötülükler, başlarına musibet oldu, alay ettikleri şey, onları sarıp kuşatıverdi.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ

İlezzine küntüm tüşâkküne
tartışıp durduğunuz

şurakâiye
ortaklarım

eyne
Hani nerede

veyekûlû
ve şöyle diyecektir

yühzihim
onları rezil rüsva edecek

yevme lkiyâmeti
kıyamet gününde Sonra

فِيهِمْ قَالِ الَّذِينَ أُوْتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ

'ale lkâfirin
kâfirlerin üzerinedir

vessü'e
ve kötülük

lyevme
bugün

lbizye
bütün rezillik

inne
Gerçekten

l'ilme
ilim

İlezzine ütû
Kendilerine verilmiş olanlar

kâle
derler

fihim
haklarında

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ

mâ künnâ ne'melû
Biz yapmıyorduk

feelkavû sseleme
onlar şöyle diyerek teslim olmuşlardır

zâlimî enfûsihim
(inkâr ederek) kendilerine zulmedenlerin

İmelâiketü
Melekler

ellezzine teteveffâhümû
canlarını alırlarken

مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ

ebvâbe cehenneme
cehennemin kapılarından

fedhulû
girin bakalım

bimâ küntüm te'melûn
sizin ne amaçla yapmakta olduğunuzu

'alimûm
kesinlikle bilmektedir

inne lââhe
Allah

belâ
Hayır

min sül/
bir kötülük

خَالِدِينَ فِيهَا فَلْيُبْئِسْ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ۖ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا

mâzâ
ne

lillezzine ttekav
Allah'tan korkup sakınanlara

vekilê
denildiğinde

meşve İmütekebbirin
Büyüklük taslayanların yeri

felebi/se
ne kötüdür

fihâ
Onun için, içinde

hâlidîne
ebedi olarak kalmak üzere

أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرُ الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَدَارُ الْآخِرَةِ

veledârû lâhîrati
Ahiret yurdu

hasenehî
güzel bir ödül

fi hâzihî ddünyâ
Bu dünyada

lillezzine ehseñû
güzel iş yapanlara vardır

hayrâ
(O, sadece) hayır indirdi

kâlû
derler

rabbüküm enzele
Rabbiniz indirdi

خَيْرٌ وَلَنْعَمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى

tecî
akan

vedhulünehâ
gireceklerdir

cennâtû 'adniny
adn cennetlerine

dârû İmüttekîn
Muttakilerin yurdu

velenî'me
ne hoştur

hayr
elbette daha hayırlıdır

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ۖ

İmüttekîn
muttakileri

İlâhü
Allah

yeczi
ödüllendirir

kezâlike
böyle

mâ yeşâün
ne isterlerse

fihâ
orada

lehum
Onlara vardır

lenhârû
nehirler

min tehtihe
Onlar, altından

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ

İcennete
cennete

dhulû
girin

'aleykümü
size

selâmün
Onlara, Selam

yekûlûne
derler

tayyibine
güzel güzel

İmelâiketü
Onlar, meleklerin

ellezzine teteveffâhümû
canlarını aldıklarıdır

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ

ye/tiye
gelmesini veya

ev
veya

İmelâiketü
meleklerin

en te'tiyehümû
kendilerine gelmesini ancak

illâ
ancak

hel yenzurûne
bekliyorlar

bimâ küntüm te'melûn
yaptıklarınızın karşılığı olarak

أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

enfüsehüm
kendilerine

kânû
idiler

velâkin
ancak onlar

İlâhü
Allah

vemâ zaleme'hümû
onlara zulmetmedi

İlezzine min kablihim
Onlardan öncekiler de

fe'ale
yaptılar

kezâlike
böyle

emru rabbik
Rabbinin azap emrinin

يَظْلِمُونَ ۖ فَاصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۚ

mâ kânû bifi yestehzi'in
alay ettikleri şey

bihim
onları

vehâka
sarıp kuşatıverdi

mâ 'amilû
Onun için yaptıkları

seyyiâtü
kötülükler

feesâbe'hüm
başlarına musibet oldu

yezlimûn
zulmediyorlardı

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ

nehnü	min şeyinn	min dünihî	mâ 'abednâ	llâhü	lev şâe	llezine eşrakû	vekâle
ne biz	bir şeye	Ondan başka	tapardı	Allah	Eğer dileseydi	Müşrikler	şöyle dediler

وَلَا آبَاءُ وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

llezine min kablihîm	fe'ale	keẓlike	min şey/	min dünihî	velâ harramnâ	velâ âbâunâ
Bundan öncekiler de	yaptılar	böyle	hiç bir şeyi de	Onsuz	haram kılmadık	ne de atalarımız

فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا

rasülen	fî külli ümmetir	be'ašnâ	velekad	lbelâgu lmübîn	illâ	fehel 'ale rusülü
bir peygamber	Biz, her topluluğa	gönderdik	Yemin olsun ki	açık bir tebliğdir	ancak	Peygamberin görevi

أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ

veminhüm	llâhü	men hedâ	feminhüm	ttâgût	vectenibû	llâhe	'büdû	eni
Kiminin de	Allah	hidayet nasip etti	içlerinden kimilerine	tağuta	(ibadet etmekten) uzak durun	Allah'a	ibadet edin	diye

مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

'âkıbetü	kâne	keyfe	fenzurû	fî lerdî	fesirû	ddalâleñ	'aleyhi	men hakkat
sonunun	olduğuna	nasıl	bakın	Yeryüzünde	gezin de	dalale	üzerine	(iman etmeyeceği) hükmü vuruldu

الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾ أَنْ تَحْرِصَ عَلَى هُدْيِهِمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا

vemâ	menyüdüllü	lâ yehdî	feinne llâhe	'alâ hüdühüm	in tehrîş	lmükezzibîn
yoktur	sapıklıkta bırakacağı kimseleri	doğru yola ulaştırmaz	Allah	Sen onların doğru yola ulaşmalarına	çok istekli olsan da	peygamberleri yalanlayanların

لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٧﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ

llâhü	lâ yeb'aşü	cehdê eymanihîm	billâhi	veeksemû	min nâsirîn	lehum
Allah	dirilmez	bütün güçleriyle	Allah'a	yemin ettiler	yardımcıları da	onların

مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَغَدَا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ لِيُبَيِّنَ

liyübeyyine	lâ ye'lemün	ekşera nnâsi	velâkinne hakkavî	'aleyhi	ve'den	belâ	menyyemût
hakkı anlatsın	bilmezler	insanların çoğu	Ancak hak üzerine aldığı	bir sözdür	Hayır	ölen kimseyi	

لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٢٩﴾

kânû kâzibîn	ennehüm	llezine keferû	veliyetleme	llez yehetelifüne fîhi	lehumü
yalancı olduklarını	kendilerinin	onu inkâr edenler de	bilsinler	hakkında görüş ayrılığına düştükleri	onlara

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا

vellezine hâcerû	feyekün	kün	lehu	en nekûle	izâ eradnâhü	lişeyin	kavlünâ	innemâ
hicret edenlere gelince	o da hemen olur	O!	ona	demektir	Bizim, olmasını istediğimiz	bir şeye	sözümüz	yalnızca

فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا النَّبِيِّنَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ

veleecru lahîrati	haseneñ	fî ddünyâ	lenübevviennenhüm	mim be'di mâ zulimû	fî llâhi
Ahret sevabı ise	güzel bir yere	dünyada	onları yerleştiririz	Zulme uğradıktan sonra	Allah yolunda

أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٢﴾

yetevekkelün	ve'alâ rabbiñim	ellezine şaberû	lev kânû ye'lemün	ekber
tevekkül etmişlerdir	daima Rablerine	Onlar, sabretmişler	Keşke bunu bilseler	daha büyüktür

35. Müşrikler şöyle dediler: "Eğer Allah dileseydi, ne biz, ne de atalarımız Ondan başka bir şeye tapardı. Onsuz hiç bir şeyi de haram kılmadık." Bundan öncekiler de böyle yaptılar. Peygamberin görevi, ancak açık bir tebliğdir.

36. Yemin olsun ki, Biz, her topluluğa "Allah'a ibadet edin, tağuta (ibadet etmekten) uzak durun!" diye bir peygamber gönderdik. Sonra Allah, içlerinden kimilerine hidayet nasip etti. Kiminin de üzerine dalalet (iman etmeyeceği) hükmü vuruldu. Yeryüzünde gezin de, peygamberleri yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bakın!

37. Sen onların doğru yola ulaşmalarına çok istekli olsan da, (yapabileceğin bir şey yok). Allah, sapıklıkta bırakacağı kimseleri doğru yola ulaştırmaz, onların yardımcılarını da yoktur.

38. "Allah, ölen kimseyi diriltmez!" diye bütün güçleriyle Allah'a yemin ettiler. Hayır, diriltecektir. Bu, Allah'ın, üzerine aldığı hak bir sözdür. Ancak insanların çoğu, bilmezler.

39. Diriltecek ki, böylelikle onlara, hakkında görüş ayrılığına düştükleri hakkı anlatsın; onu inkâr edenler de kendilerinin yalancı olduklarını bilsinler.

40. Bizim, olmasını istediğimiz bir şeye sözümüz, ona yalnızca "Ol!" demektir, o da hemen olur.

41. Zulme uğradıktan sonra Allah yolunda hicret edenlere gelince, onları dünyada güzel bir yere yerleştiririz. Ahret sevabı ise, daha büyüktür. Keşke bunu bilseler!

42. Onlar, sabretmişler, daima Rablerine tevekkül etmişlerdir.

43. Biz senden önce de rasul olarak başkasını değil, ancak kendilerine vahiy verdiğimiz erkekler gönderdik. Bilmiyorsanız, bilenlere sorun.

44. (O peygamberleri), açık deliller ve kitaplarla (gönderdik). Sana, bir öğüt (olan Kur'an'ı) kendilerine indirilen insanlara açıklayasın diye indirdik. Belki düşünürler.

45. Kötü planlar kuranlar, Allah'ın onları yerin dibine geçirmesinden veya akıllarına, hayallerine gelmeyecek yönlerden kendilerine azabın gelivermesinden emin mi oldular?

46. Ya da onlar dönüp dolaşırlarken kendilerini yakalayivermesinden? Onlar, Onu aciz bırakacak değillerdir.

47. Yahut da kendilerini korkuta korkuta, eksilte eksilte alivermesinden? Şüphesiz Rabbiniz, çok şefkatli, çok merhametlidir.

48. Allah'ın yarattığı herhangi bir şeyi görmediler mi? Onun gölgesi sağ ve sollarından sürünerek Allah'a secdeler ederek döner dolaşır.

49. Göklerde ne var, yerde ne varsa bütün hayvanlar ve melekler, Allah'a secde ederler. Onlar, Ona karşı büyüklük taslamazlar. [Secde]

50. Üstlerinde hâkim olan Rablerinden korkarlar. Kendilerine emredilene yaparlar.

51. Allah şöyle buyurdu: "İki ilah edinmeyin. O, ancak tek bir ilahdır. Yalnız Benden korkun!"

52. Göklerdekilere ve yerdekilere, Onundur. Din de da-ima Onundur. Böyleyken, Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

53. Sizde nimet adına her ne varsa, hepsi Allah'tandır. Sonra başınıza bir sıkıntı geldiği zaman, hepiniz Ona sığınırınız.

54. Sonra O, başınızdaki sıkıntıyı sizden giderdiğinde, içinizden bir kısım insan, hemen Rablerine ortak koşarlar.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَسَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ

ehle zzikri	feselû	ileyhim	nûhî	ricelânn	illâ	min kablike	vemâ erselnâ
bilenlere	sorun	kendilerine	vahiy verdi- ğimiz	erkekler gönderdik	ancak	Biz senden önce de	rasul olarak başkasını değil

إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ

litübeyyine	zzikra	ileyke	veenzelnâ	vezzübür	bilbeyyânâtî	in küntüm lâ te'lemün
açıklayasın diye	bir öğüt (olan Kur'an'ı)	Sana	indirdik	ve kitaplarla (gönderdik)	(O peygamberleri), açık deliller	Bilmiyorsanız

لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۚ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ

sseyyiâtî	llezine mekerû	efeemine	vele'allehüm yetefekkerün	ileyhim	mâ nuzzile	linnâsi
Kötü	planlar kuranlar	emin mi oldular?	Belki düşünürler	kendilerine	indirileni	insanlara

أَنْ يَخْشِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۚ أَوْ

ev	min hayşû lâ yeş'urün	l'azâbü	ye/tiyehümü	ev	lerda	bihimü illâhü	enyyehsife
Ya da	akıllarına, hayallerine gelmeyecek yönlerden	azabın	kendilerine geli- vermesinden	veya	yerin	onları Allah'ın	dibine geçirme- sinden

يَأْخُذْهُمْ فِي ثَقْلِبِهِمْ فَمَأْهُمْ بِمُعْجِزِينَ ۚ أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ

feinne	'alâ tehavvûf	ye/hužeħüm	ev	bimü'cizin	küm	femâ	fî tekallübihim	ye/hužeħüm
Şüphesiz	korkuta korkuta, eksilte eksilte	kendilerini aliver- mesinden	Yahut da	Onu aciz bırakacak	Onlar	değil- lerdir	onlar dönüp dolaşırlarken	kendilerini yakala- yivermesinden

رَبَّكُمْ لَرُؤُفٌ رَحِيمٌ ۚ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ

zilâlühü	yete Feyyeü	min şeyiny	illâhü	ilâ mâ haleka	evelem yerav	rahim	leraüfur	rabbeküm
Onun gölgesi	döner dolaşır	herhangi bir şeyi	Allah'ın	yarattığı	görmediler mi?	çok merhamet- lidir	çok şefkatli	Rabbiniz

عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ۚ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

fî ssemâvâtî	mâ	yescüdü	velillâhî	vehüm dâhirün	lillâhî	süccedel	veşşemâilî	'ani lyemini
Göklerde	ne var	secde ederler	Allah'a	sürünerek	Alla- h'a	secdeler ederek	ve sollarından	sağ

وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۚ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ

rabbehüm	yehâfune	lâ yestekbirün	vehüm	velmelâiketü	min dâbbetin	fî lerdî	vemâ
Rablerinden	korkarla	Ona karşı büyüklük taslamazlar	Onlar	ve melekler	bütün hayvanlar	yerde	ne varsa

مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۚ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ

hüveinnemâ	illâ heyne şneyn	lâ tettehizû	illâhü	vekalâ	mâ yü/merün	veyef'alüne	min fevkihüm
O	iki ilah	edinmeyin	Allah	şöyle buyurdu	Kendilerine emredilene	yaparlar	Üstlerinde hâkim olan

إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِذَا يَفَازُ هَبُّونَ ۚ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا

vâşibâ	dd nû	velehü	velerdî	mâ fî ssemâvâtî	velehü	ferhebün	feyyâyâ	ilâhünvâhid
daima	Din de	Onun- dur	ve yerdekiler	Göklerdekilere	Onundur	korkun	Yalnız Ben- den	tek bir ilahdır

أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ۚ وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ

feileyhi	ddurru	iżâ messekümü	şümme	femine illâhî	min ni'metin	biküm	vemâ	tettekün	efegayra illâhî
hepiniz Ona	bir sıkıntı	başınıza geldiği zaman	Sonra	hepsi Allah'tandır	nimet adına	Sizde	her ne varsa	korkuyorsunuz	Böyleyken, Allah'tan başkasından mı

تَجْرُونَ ۚ ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۚ

yüşrikün	birabbihim	minküm	ferikünm	iżâ	'anküm	ddurra	iżâ keşefe	şümme	tecerün
ortak koşarlar	Rablerine	içinizden	bir kısım insan	he- men	sizden	başınızdaki sıkıntıyı	giderdiğinde	Sonra O	sığınırınız

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ

limâ lâ ye'lemûne
bilmedikleri

veyec'alûne
ayırıyorlar

fesevfe te'lemûn
Fakat yarın bileceksiniz

fetemette'û
Biraz daha zevk ve sefa sürün bakalım!

bimâ 'ateynâhüm
Kendilerine verdiğimiz nimetlere karşılık

liyekfûrû
böylece nankörlük ederler

نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ

lillâhi
Allah'a

veyec'alûne
isnad ediyorlar

'ammâ küntüm teftêrûn
yaptığınız bu iftiralar

letüselünne
mutlaka hesaba çekileceksiniz

tellâhi
Allah'a yemin olsun ki

mimmâ razeKnâhüm
Bir de Bizim kendilerine nazık olarak verdiklerimizden tutuyorlar

neşbânım
bir pay

الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ

vechühû
yüzü

zalle
oluyor

bilünsâ
kız çocuğu

ehadühüm
Oysa onlardan birine

veizâ büşşira
müjdesi verildiğinde

mâ yeştehûn
Beğendikleri (erkek çocuklar ise)

velehüm
kendileri-nindir

sühbânehû
O, uzaktır

lbenâti
kızlar

مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ

'alâ hûnin
aşağılanmışlık ve ezilmişlik duygusuna rağmen

eyümsikühû
onu hayatta mı bırakacak

mâ büşşira bilî
O, kendisine verilen müjdenin

min süi
olumsuz etkisinden dolayı

mine lkavmi
halktan

yetevârâ
gizlenir

vehüve kezîm
içi öfkeyle dolarak

müsveddenî
simsiyah

أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

bil'hirati
Ahirete

lille'zine lâ yû/minûne
imani olmayanların vardır

mâ yehkûmûn
hüküm veriyorlar

sâe
ne kötü

elâ
Bak

fî ttürâb
toprağa

yedüssühû'em
tutup onu mu yok-gömecek? sa

مَثَلُ السَّوْءِ وَاللَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ

lâhû
Allah

velev yûâhizû
hemen cezalandırır-seydi

lhakim
hilmet sahibidir

l'azzü
güçlü olan

vehüve
O

lmeşelü le'lâ
en yüce sıfatlar

veliillâhi
Allah için vardır

meşelü ssev/
kötü sıfatlar

النَّاسِ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى

ilâ ecelinm
O, (cezalandırma-yı) belirli bir süreye

müsemmâ
ertelemektedir

yüehhruhüm
Ancak

velokiny
hiçbir yaratık

min dâbbetin
yeryüzünde

'aleyhâ
kalmazdı

mâ terake
yaptıkları zulüm-lerinden dolayı

bizulmihi
insanları

nnâse
insanları

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ

lillâhi
Allah'a

veyec'alûne
isnad ediyorlar

velâ yesteKdimûn
ne de bir an öne alabilirler

sâ'atenv
bir an

lâ yeste/hirûne
ne geriletebilirler

ecelühüm
Süreleri

feizâ cæe
geldiği zaman da

مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ

enne lehümû
onlarıdır

lâ cerame
Doğrusu

lhusnâ
En güzel sonuç

enne lehümû
onlarınmış

lkezi
yalan

elsinetühümû
Dilleri kendilerine

vetesifü
söylüyor

mâ yekrahûne
Kendilerinin hoşlanma-dıkları şeyleri

nnâra
ateş

النَّارَ وَأَتَهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ

lehümûfezeyyene
onlara

min kablike
Biz senden önce

ilâ ümeminm
birçok millete

lekad erselnâ
peygamberler gönderdik

tellâhi
Allah'a yemin olsun ki

müfratûn
en önde gidecekler

veennehüm
Hem onlar ona

nnâra
ateş

الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ

'aleyke
Biz, sana

vemâ enzelnâ
indirdik

'azâbün elim
acı veren bir azap

velehüm
Onlara vardır

lyevme
bugün

veliyühümû/fehüve
onların velisi ve kurtarıcısıdır!

e'mâlehüm
O

şşeytânü
amellerini

Ancak şeytan

الْكِتَابَ إِلَّا لِيُثَبِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

likavminyü/minûn
iman edecekleri

verahmetel
ve rahmet olarak

vehüden
bir rehber

llezi htelefü filâhi
hakkında görüş ayrılığına düştükleri şeyleri

lehümû
onlara

litübeyyine
açıklayasın diye

illâ
ancak

lkitâbe
bu kitabı

55. Kendilerine verdiğimiz nimetlere karşılık böylece nankörlük ederler. Biraz daha zevk ve sefa sürün bakalım! Fakat yarın bileceksiniz.

56. Bir de Bizim kendilerine nazık olarak verdiklerimizden tutuyorlar, (yarar veya zarar verip vermeyeceğini) bilmedikleri (putlara) bir pay ayırıyorlar. Allah'a yemin olsun ki sizler, yaptığınız bu iftiralarla mutlaka hesaba çekileceksiniz.

57. Allah'a kızlar isnad ediyorlar. O, böyle bir yakıştırma- dan uzaktır! Beğendikleri (erkek çocuklar ise), kendilerininidir.

58. Oysa onlardan birine kız çocuğu müjdesi verildiğinde, içi öfkeyle dolarak yüzü simsiyah oluyor.

59. O, kendisine verilen müjdenin olumsuz etkisinden dolayı, halktan gizlenir. İçinde bulunduğu aşağılanmışlık ve ezilmişlik duygusuna rağmen onu öldürmeyip hayatta mı bırakacak yoksa tutup onu toprağa mı gömecek? Bak, ne kötü hüküm veriyorlar!

60. Ahirete imanı olmayanların kötü sıfatlar vardır. Allah için ise, en yüce sıfatlar vardır. O, güçlü olan, işi sağlam yapan ve yaptığı hikmet bulunmaktadır.

61. Bununla beraber Allah, yaptıkları zulümlerinden dolayı insanları hemen cezalandırır-seydi, yeryüzünde hiçbir yaratık kalmazdı. Ancak O, (cezalandırma-yı) belirli bir süreye ertelemektedir. Süreleri geldiği zaman da, ne bir an geriletebilirler, ne de bir an öne alabilirler.

62. Kendilerinin hoşlanmadıkları şeyleri Allah'a isnad ediyorlar. Dilleri kendilerine yalan söylüyor: En güzel sonuç, onlarınmış! Doğrusu, ateş onlarıdır. Hem onlar ona, en önde gidecekler.

63. Allah'a yemin olsun ki, Biz senden önce birçok millete peygamberler gönderdik. Ancak şeytan onlara amellerini süsledi. O, bugün onların velisi ve kurtarıcısıdır! Onlara, acı veren bir azap vardır.

64. Biz, sana bu kitabı ancak hakkında görüş ayrılığına düştükleri şeyleri onlara açıklayasın diye, iman edecekleri bir rehber ve rahmet olarak indirdik.

65. Evet Allah, gökyüzünden bir su indirdi, onunla yeryüzüne ölümünden sonra hayat verdi. Şüphesiz bunda dinleyecek bir topluluk için bir ders ve ibret vardır.

66. Şüphesiz davarlarda da sizin için bir ibret vardır. Size, onun kanırlarından bağırsaklarla kan arasından, içenlerin boğazlarından kayıp giden katıksız bir süt içiriyoruz.

67. Hurma ve üzümlerin meyvelerinden, hem sarhoşluk veren bir içki, hem de güzel, hoş bir rızık edirsiniz. Şüphesiz bunda akli olan bir topluluk için elbette bir ders ve ibret vardır.

68. Rabbin bal arısına şöyle ilham verdi: Dağlardan, ağaçlardan ve kuracakları köşklere göz göz evler edin.

69. Sonra meyvelerin hepsinden ye de Rabbinin kolaylaştırdığı yollara koy. Onların kanırlarından çeşitli renklerde bir içecek çıkar, onda insanlara şifa vardır. Şüphesiz bunda düşünenecek bir topluluk için bir ders ve ibret vardır.

70. Allah, sizi yarattı, sonra sizi öldürecek. Kimileri de ömrün en kötü durumuna ulaştırılır. Biraz ilim öğrendikten sonra, (öğrendiklerini unuttuğu, yeni) bir şey bilmesin diye (bunama çağına ulaştırılır). Kesinlikle Allah, her şeyi bilen, her şeye gücü yetendir.

71. Allah, bazınızı bazınıza rızık konusunda üstün kılmıştır. Kendilerine fazla verilenler, rızıklarını emirleri altında bulunanlara vermiyorlar ki, böylece onların hepsi onda eşit olsun. Şimdi, Allah'ın nimetini mi inkâr ediyorlar?

72. Allah, size kendilerinizden eşler yarattı, size eşlerinizden de çocuklar ve torunlar verdi, size hoş ve güzel rızıklar verir. Şimdi batıla inanır, Allah'ın nimetine nankörlük mü edersiniz?

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
likavminle ayetel fi zâlike inne be'de mevthâ lerdâ bihi feehyâ mâen mine ssemâi enzele vellâhü
bir topluluk için bir ders bunda Şüphesiz ölümünden sonra yeryüzüne onunla hayat verdi bir su gökyüzünden indirdi Evet Allah

يَسْمَعُونَ ۚ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّنَسِّقُكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ
vedemil mim beyni fersinve mimmâ fi bütûnihi nûsküküm le'ibrahi fi len'âmi leküm veinne yesme'un
kan bağırsaklarla arasından onun kanırlarından Size içiriyoruz bir ibret davarlarda da vardır sizin için Şüphesiz dinleyecek

لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ۚ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ
tettehizûne vele'nâbi vemini şemerâti nnehi lişşâribin sāigal lebenen hâlişan
edinirsiniz ve üzümünün Hurma meyvelerinden içenlerin boğazlarından kayıp giden katıksız bir süt

مِنْهُ سَكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۚ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ
rabbüke veevhâ ye'kilün likavminle ayetel fi zâlike inne verizkan hasenâ minhü sekerânv
Rabbin ilham verdi akli olan bir topluluk için bir ders ve ibret bunda Şüphesiz hem de güzel, hoş bir rızık hem sarhoşluk veren bir içki

إِلَى النَّخْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۚ ثُمَّ كُلِي
küli şümme vemimmâ ye'rişün vemine şşeceri büyûtenv mine lcibâli ttehi zi eni ilâ nnehi
ye de Sonra ve kuracakları köşklere ağaçlardan göz göz evler Dağlardan edin söyle bal ansına

مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ
şerâbünm mim bütûnihâ yehrucü zülülâ sübüle rabbiki feshlûki min külli şşemerâti
bir içecek Onların kanırlarından çıkar kolaylaştırdığı Rabbinin yollara koy meyvelerin hepsinden

مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۚ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ
halekaküm vellâhü yetefekkerün likavminle ayetel fi zâlike inne linnâs şifâul fihi mühtelifün elvânühü
sizi yarattı Allah düşünenecek bir topluluk için bir ders ve ibret bunda Şüphesiz insanlara şifa onda vardır çeşitli renklerde

ثُمَّ يَتَوَفَّاكُم مِّنْ دُونِ أَلْوَانِ الْأَرْضِ إِلَىٰ أَرْضِ الْعُمْرِ لَكِنِّي لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ
inne şeyâ be'de 'ilmin likey lâ ye'leme ilâ erzeli l'umûri menyûraddü veminküm yeteveffaküm şümme
Kesinlikle Biraz ilim öğrendikten sonra bir şey bilmesin diye ömrün en kötü durumuna ulaştırılır Kimileri de sizi öldürecek sonra

اللَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا
llez ne füddilü femâ fi rizk 'alâ be'din be'daküm feddale vellâhü kadir 'alimün ilâhe
o kimseler ki üstün kıldılar Kendilerine fazla verilenler rızık konusunda bazınıza bazınızı üstün kılmıştır Allah her şeye gücü yetendir her şeyi bilen Allah

بِرَآدٍ رِّزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ
yechadün efebini'meti ilâhi sevâ/ fihi fehüm 'alâ mâ melekete eymanühüm rizkühim birâdd
inkâr ediyorlar Şimdi, Allah'ın nimetini mi eşit olsun hepsi onda böylece onların emirleri altında bulunanlara rızıklarını vermiyorlar ki

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً
vehafedetev ben ne min ezvâcüküm leküm vece'ale ezvâcenv min enfüsüküm leküm ce'ale vellâhü
ve torunlar çocuklar eşlerinizden de size verdi eşler kendilerinizden size yarattı Allah

وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ۚ
küm yekfürün vebini'meti ilâhi yû/minüne efebilbâtîli mine ttayyibât verazekaküm
nankörlük mü edersiniz? Allah'ın nimetine inanır Şimdi batıla hoş ve güzel rızıklar size verir

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerdi	mine ssemâvâtî	rizkânım	le'hûm	mâ lâ yemlikû	min dûni lâhî	veye'bûdüne
ne de yerde	ne göklerde	nzka	kendileri için	sahip olmayan	Onlar, Allah'ı bırakıp	tapıyorlar

شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

veentüm	ye'lemû	illâhe	inne	lemsâl	lillâhî	felâ tedribû	velâ yesteyyûn	şeyenv
siz	bilir	Allah	Şüphesiz	benzer ve ortaklar	Allah'a	getirmeye kalkmayın	olma ihtimali de bulunmayan şeylere	hiçbir

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ

'alâ şeyinv	lâ yekdiru	'abdenmmemlûkel	me'selen	illâhü	darabe	lâ te'lemûn
Hiçbir şeye	gücü yetmeyen	birinin emri altında bulunan bir köle ile	Allah	size örnek olarak anlatmaktadır		bilmezsiniz

وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ آرِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا

vecehrâ	sirranv	minhü	fehüve yünfikü	rizkân hasenen	minnâ	vemerrazeknâhü
açık	gizli	bunu	hayra harcayan özgür kişiyi düşünün	güzel bir rızık	katımızdan	kendisine verdiğimiziz

هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا

me'seler	illâhü	vedarabe	lâ ye'lemûn	ekseruhüm	bel	lillâh	elhamdü	hel yestevûn
Allah		şunu da size örnek olarak anlatmaktadır	bunu bilmez	onların çoğu	Fakat	Allah'ındır	Her türlü övgü	Hiç bunlar eşit olurlar mı?

رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ

'alâ mevlâhü	kellün	vehüve	'alâ şeyinv	lâ yekdiru	ebkemü	ehadühümâ	racüleyni
efendisine	sadece ağırlıktır	o	hiçbir şeye	gücü yetmez	dilsiz	biri	iki adam var

أَيْنَمَا يُوْجِهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

bil'adli	vemenyye/müru	hüve	hel yestevî	lâ ye/ti bihayr	eynemâ yüveccihühü
adaleti	emreden	Bu kimse	eşit olur mu?	hiçbir hayra yaramaz	Her ne tarafa gönderse

وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerd	gaybü ssemâvâtî	velillâhî	vehüve 'alâ şirâtinmmüstekim
ve yerin	Bütün göklerin bilinmeyen ve görünmeyen tarafı	Allah'ın (bilgisi dâhilindedir)	doğru yolda giden kimsey

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

kadir	'alâ külli şeyin	illâhe inne	hüve ekrah	ev	illâ kelemhi lbeşari	vemâ emru ssâ'ati
gücü yeter	her şeye	Allah'ın Şüphesiz	ondan daha yakındır	veya	göz açıp kapama kadar	Kıyametin kopması

وَاللَّهُ آخِرَ جَزَاكُمْ مِنْ بَطُونِ أَمْهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

ssem'a	lekümü	vece'ale	şeyenv	lâ te'lemûne	mim bütüni ümme'hâtüküm	ehraceküm	vellâhü
kulaklar	Böyleyken size	verdi	siz hiçbir şey	bilmezken	annelerinizin karınlarından	sizi çıkardı	Allah

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرْزُقْنَا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ

müsehharâtin	ilâ tayri	elem yerav	le'alleküm teşkürün	velefidete	velebşara
(Allah'ın emrine) boyun eğerek	uçan kuşlara	bakmazlar mı?	Belki şükredersiniz	ve kalpler	gözler

فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

yü/minün	likavminv	leayâtîl	fi zâlike	inne	illâh	illâ	yümsikühünne	mâ	fi cevvi ssemâ/
iman edecek	bir topluluk için	ibretler	bunda vardır	Ebette	Allah'tan	başka	Onları orada tutmaktadır	ne	göğün boşluğunda

73. Onlar, Allah'ı bırakıp kendileri için ne göklerde, ne de yerde hiçbir rızka sahip olmayan, olma ihtimali de bulunmayan şeylere tapıyorlar.

74. Allah'a benzer ve ortaklar getirmeye kalkmayın. Şüphesiz Allah bilir, siz bilmezsiniz.

75. Allah, size şunu örnek olarak anlatmaktadır: Hiçbir şeye gücü yetmeyen, birinin emri altında bulunan bir köle ile katımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz ve bunu gizli açık hayra harcayan özgür kişiyi düşünün. Hiç bunlar eşit olurlar mı? Her türlü övgü, Allah'ındır. Fakat onların çoğu bunu bilmez.

76. Allah, şunu da size örnek olarak anlatmaktadır: İki adam var, biri dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmez, o efendisine sadece ağırlıktır. Her ne tarafa gönderse, hiçbir hayra yaramaz. Bu kimse, adaleti emreden, doğru yolda giden kimseye eşit olur mu?

77. Bütün göklerin ve yerin bilinmeyen ve görünmeyen tarafı, Allah'ın (bilgisi dâhilindedir). Kıyametin kopması, göz açıp kapama kadar veya ondan daha yakındır. Şüphesiz Allah'ın her şeye gücü yeter.

78. Allah, sizi annelerinizin karınlarından siz hiçbir şey bilmezken çıkardı. Böyleyken size kulaklar, gözler ve kalpler verdi. Belki şükredersiniz.

79. (Allah'ın emrine) boyun eğerek göğün boşluğunda uçan kuşlara bakmazlar mı? Onları orada Allah'tan başka ne tutmaktadır? Ebette iman edecek bir topluluk için bunda ibretler vardır.

80. Allah, size evlerinizi konut yaptı. Ayrıca size davaların derilerinden hem göçtüğünüz zamanlarda, hem de yerleşik olduğunuz zamanlarda hafif hafif taşıyacağınız evler, onların yünlerinden, yapağlarından, kıllarından bir süreye kadar (giyinilecek, kuşanılacak, serilecek, döşenecek) eşyalar, ticaret eşyası yaptı.

81. Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler yaptı. Ayrıca sizin için dağlarda sığınaklar yaptı. Bir de sizin için sizi hem sıcaktan koruyacak elbiseler, hem de savaşlarınızda sizi koruyacak zırhlar yaptı. Bu şekilde size olan nimetini tamamlayacak ki siz, Allah'a boyun eğip teslim olasınız.

82. Buna karşı eğer yüz çevirirlerse, senin üzerine düşen sadece apaçık bir tebliğdir.

83. Onlar, Allah'ın nimetini tanırlar, sonra onu inkâr ederler, onların çoğu kâfirdirler.

84. Bir gün gelecek, her topluluktan birer şahit dirileceğiz, sonra o kâfirlere ne izin verilecek, ne de onların özürleri dinlenecek.

85. Zalimler, azabı gördükleri zaman, ne onlardan azap hafifletilir, ne de kendilerine süre verilir.

86. Müşrikler, ortak koştuklarını gördükleri zaman, "Ey Rabbimiz! İşte bunlar, Seni bırakıp da kendilerine taptığımız ortaklarımız!" diyecekler. Onlar da bunlara, "Şüphesiz siz yalancılarsınız!" diyecekler.

87. Müşrikler o gün Allah'ın hükmüne boyun eğmişlerdir. Uydurdukları şeyler de, kendilerinden uzaklaşıp giderler.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ

min cülûdi len'âmi

leküm

vece'ale

sekenenv

mim büyütiküm

leküm

ce'ale

vellâhü

davaların derilerinden

Ayrıca size

yaptı

konut

evlerinizi

size

yaptı

Allah

بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا

vemin eşvâfihâ

veyevme ikâmetiküm

yevme za'niküm

testehiffûnehâ

büyüten

onların yünlerinden

hem de yerleşik olduğunuz zamanlarda

hem göçtüğünüz zamanlarda

hafif hafif taşıyacağınız

evler

وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ

mimmâ haleka

leküm

ce'ale

vellâhü

ilâ hin

vemetâ'an

esâšenv

veeş'ârihâ

veevbârihâ

yarattığı şeylerden

sizin için

yaptı

Allah

bir süreye kadar

ticaret eşyası

eşyalar

kılardan

yapağlarından

ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ

tekükümü

serâbile

leküm

vece'ale

eknânenv

mine icibâli

leküm

vece'ale

zilâlenv

sizi koruyacak

elbiseler

Bir de sizin için

yaptı

sığınaklar

dağlarda

sizin için

yaptı

gölgeler

الْحَرِّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ

'aleyküm

ni'meteñü

yütimmü

keẓâlle

be/seküm

teküküm

veserâbile

lharra

size olan

nimetini

tamamlayacak ki

Bu şekilde

hem de savaşlarınızda

sizi koruyacak

zırhlar

hem sıcaktan

لَعَلَّكُمْ تُسَلِّمُونَ ۖ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

lbelâgu lmübîn

'aleyke

feinnemâ

fein tevellev

le'alleküm tûslimûn

apaçık bir tebliğdir

senin üzerine düşen

sadece

Buna karşı eğer yüz çevirirlerse

siz, Allah'a boyun eğip teslim olasınız

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ۚ وَيَوْمَ

veyevme

lkâfirûn

veekseruñümü

yünkirûnehâ

şümme

ni'mete llâhi

ye'rifûne

Bir gün gelecek

kâfirdirler

onların çoğu

onu inkâr ederler

sonra

Onlar, Allah'ın nimetini

tanırlar

نَبَعْتُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

velâ hüm yûste'tebûn

lilleẓine keferû

lâ yû/zenû

şümme

şehiden

min külli ümmetin

neb'aşû

ne de onların özürleri dinlenecek

o kâfirlere

ne izin verilecek

sonra

birer şahit

her topluluktan

dirileceğiz

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

velâ hüm yünzarûn

'anhüm

felâ yühaffefü

l'azâbe

lleẓine zalemû

veizâ rae

ne de kendilerine süre verilir

onlardan

ne azap hafifletilir

azabı

Zalimler

gördükleri zaman

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا

şurakâunâ

hâulâi

rabbenâ

kâlû

şurakâehüm

lleẓine eşrakû

veizâ rae

ortaklarımız

İşte bunlar

Ey Rabbimiz!

diyecekler

ortak koştuklarını

Müşrikler

gördükleri zaman

الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

lekâzibûn

innekü

lkavle

ileyhimü

feelkav

min dünik

lleẓine künnâ ned'û

yalancılarsınız

Şüphesiz siz

diyecekler

Onlar da bunlara

bunun üzerine attılar

Seni bırakıp da

kendilerine taptığımız

وَالْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

mâ kânû yeftarûn

'anhüm

vedalle

sseleme

yevmeizini

ilâ llâhi

veelkav

Uydurdukları şeyler de

kendilerinden

uzaklaşıp giderler

boyun eğmişlerdir

Müşrikler o gün

Allah'ın hükmüne

ve atmışlar

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زَنْدَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ

fevka l'azâbi 'azâben zıdnâhüm 'an seb'ili llâhi veşaddû ellez'ne keferû
azap üstüne azap onlara diğerlerini edecegiz Allah yolundan inkâr edip

بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ

'aleyhim şehiden fi külli ümmetin neb'aşû veyevme bimâ kânû yüfsidûn
kendilerine karşı bir şahit her topluluğa diriltecegiz Bir gün gelecek yoldan çıkardıklarından dolayı

مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

ikitâbe 'aleyke venezzellâ 'alâ hâulâ/ şehiden bike veci/nâ min enfûsihim
Bu kitabı sana bölüm bölüm indirdik onlara şahit olarak seni de getirecegiz içlerinden

تَبَيَّنَا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ

llâhe inne lilmüslimîn vebüşrâ verahmetenv vehüden likülli şeyinv tiybânel
Allah Haberiniz olsun ki hem Müslümanlara ve müjde olsun diye bir rehber her şeyi açıklamak için

يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَانِي ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ

'ani lfehşâi veyenhâ zî lkurbâ veitâi velihsâni bil'adli ye/mürü
ahlaksızlığı yasaklar akrabalara ve vermeyi iyilik etmeyi size adaleti emreder

وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ

bi'ahdi llâhi veevfû le'alleküm tezekkerûn ye'izuküm velbegy velmünkeri
Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin Dinleyip anlayıp tutasınız diye size öğüt vermek- tedir ve azgınlığı da kötülüğü

إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ

llâhe vekad ce'altümû be'de tevkidihâ leymâne velâ tenküdü izâ âfædtüm
Allah'ı kılmışken sağlaştırdığınız yeminleri bozmayın Bir de anlaşma yaptığınızda

عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ

kellet nekâdat velâ tekûnû mâ tef'alûn ye'lemû llâhe inne kefilâ 'aleyküm
çalışan kadın gibi olmayın ne yaparsanız tamamen bilir Allah Şüphe yok ki kefil kendinize

غَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ

en tekûne beyneküm dehallem eymâneküm tettehizûne enkâşâ mim be'di kuvvetin gazlehâ
olduğundan dolayı aranızda bir hile aracı yeminlerinizi edinerek bozmaya sağlam bir şekilde eğrip bütükten sonra ipliğini

أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

yevme lkiyâmeti leküm velelyübeyyinenne bih llâhü yeblükümü innemâ min ümmeti hiye erbâ ümmetün
Kıyamet gününde Allah size mutlaka açıklayacaktır onunla Allah sizi sınamaktadır ancak diğer topluluktan sayıca daha çok Bir topluluk

مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ

velâkin ümmetenvvâhidetenv lece'aleküm llâhü veleş şâe mâ küntüm filâ tehtelifûn
Ancak O tek bir (dine mensup insanlar) topluluğu elbette hepinizi yapardı Allah dileseydi görüş ayrılığına düştüğünüz şeyi

يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلِتَسَلُّنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

'ammâ küntüm te'melûn veletüselünne menyşeâ/ veyehdi menyşeâü yüdgillü
bütün yaptıklarınızdan Kesinlikle hepiniz sorgulanacaksınız dilediğini de doğru yola ulaştırır dilediğini saptırır

88. İnkâr edip Allah yolundan alıkoyanlar var ya, onlara diğerlerini yoldan çıkardıklarından dolayı, azap üstüne azap edecegiz.

89. Bir gün gelecek, her topluluğa içlerinden kendilerine karşı bir şahit diriltecegiz, seni de onlara şahit olarak getirecegiz. Bu kitabı sana, her şeyi açıklamak için, hem Müslümanlara bir rehber, rahmet ve müjde olsun diye bölüm bölüm indirdik.

90. Haberiniz olsun ki Allah, size adaleti, iyilik etmeyi ve akrabalara vermeyi emreder, ahlaksızlığı, kötülüğü ve azgınlığı da yasaklar. Dinleyip anlayıp tutasınız diye size öğüt vermektedir.

91. Bir de anlaşma yaptığınızda, Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin. Allah'ı kendinize kefil kılmışken, sağlaştırdığınız yeminleri bozmayın. Şüphe yok ki Allah, ne yaparsanız tamamen bilir.

92. Bir topluluk diğer topluluktan sayıca daha çok olduğundan dolayı, yeminlerinizi aranızda bir hile aracı edinerek ipliğini sağlam bir şekilde eğrip bütükten sonra bozmaya çalışan kadın gibi olmayın. Allah, sizi onunla sınamaktadır. Kıyamet gününde Allah, görüş ayrılığına düştüğünüz şeyi size mutlaka açıklayacaktır.

93. Allah dileseydi, elbette hepinizi tek bir (dine mensup insanlar) topluluğu yapardı. Ancak O, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola ulaştırır. Kesinlikle hepiniz bütün yaptıklarınızdan sorgulanacaksınız.

94. Yeminlerinizi aranızda hile aracı edinmeyin, sonra ayak yere sağlam basmışken kayıverir de Allah yolundan saptığınız için kötülüğü tadarsınız. Ahirette de size büyük bir azap vardır.

95. Allah'a verdiğiniz sözü, az bir bedele değişmeyin. Eğer bilerseniz, şüphesiz Allah katındaki, evet o, sizin için daha hayırlıdır.

96. Sizin yanınızdaki, tükenir. Allah'ın yanındaki ise, kalıcıdır. Elbette Biz sabredenlere, yaptıkları amelin daha güzeliyle sevaplarını mutlaka vereceğiz.

97. Erkek veya kadın, kim mümin olarak iyi bir amel işlerse, muhakkak ona hoş ve güzel bir hayat yaşatacağız. Elbette onlara, yaptıkları amelin daha güzeliyle sevaplarını mutlaka vereceğiz.

98. Kur'ân okuduğun zaman, kovulmuş şeytandan Allah'a sığın.

99. Gerçekten onun, iman edip Rablerine tevekkül edenler üzerinde gücü ve etkisi yoktur.

100. Onun gücü ve etkisi, ancak onu dost ve koruyucu edinenler ve Allah'a ortak koşanlar üzerindedir.

101. Biz, bir ayeti bir ayetin yerine koyduğumuz zaman, Allah, neyi indireceğini daha iyi bilirken, şeytan ve dostları, "Sen, sırf uydurup duran birisin!" dediler. Hayır, onların çoğu bilmezler.

102. De ki: "Onu, Rabbinden gerçek bir nedenle Rûhu'l-Kudûs (Cebrâîl), iman edenlerin imanlarını sağlamlaştırmak için ve (onu) Müslümanlara bir rehber ve müjde olarak indirdi."

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا

vetezûkû | be'de sübütihâ | kademüm | fetezille | beyneküm | de'ale | eymâneküm | velâ tettehiżû
tadarsınız | yere sağlam basmışken | ayak | kayıverir de | aranızda | hile aracı | Yeminlerinizi | edinmeyin

السَّوَاءَ بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَلَا تَشْتَرُوا

velâ teşterû | 'azâbün 'azîm | velekülüm | 'an seb'ili llâh | bimâ şadedtüm | ssü'e
değişmeyin | büyük bir azap | Ahirette de size vardır | Allah yolundan | saptığınız için | kötülüğü

بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

in küntüm te'lemün | leküm | hayrul | hüve | 'inde llâhî | innemâ | şemenen kalîlâ | bi'ahdi llâhî
Eğer bilerseniz | sizin için | daha hayırlıdır | evet o | Allah katındaki | şüphesiz | az bir bedele | Allah'a verdiğiniz sözü

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا

illezîne şaberû | velenecciziyenne | bâk | vemâ 'inde llâhî | yenfedû | mâ 'indeküm
sabredenlere | Elbette Biz mutlaka vereceğiz | kalıcıdır | Allah'ın yanındaki ise | tükenir | Sizin yanınızdaki

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ

ev | min zekerin | şalihanm | 'amile | men | mâ kânû ye'melün | biehseni | ecrâhüm
veya | Erkek | iyi bir amel | işlerse | kim | yaptıkları amelin | daha güzeliyle | sevaplarını

أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ

ecrahüm | velenecciziyennehüm | hay'eten tayyibe | felenühyiyennehü | vehüve mü/minün | ünsâ
sevaplarını | Elbette onlara mutlaka vereceğiz | hoş ve güzel bir hayat | muhakkak ona yaşatacağız | mümin olarak | kadın

بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

billâhî | feste'iz | lkur'ane | feizâ kara/te | mâ kânû ye'melün | biehseni
Allah'a | sığın | Kur'ân | okuduğun zaman | yaptıkları amelin | daha güzeliyle

مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا

'ale llezîne âmenû | sultânün | lehü | leyse | innehü | mine şşeytânî rracîm
iman edip | gücü ve etkisi | onun | yoktur | Gerçekten | kovulmuş şeytandan

وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ

'ale llezîne yetevellvehü | sultânühü | innemâ | yetevekkelün | ve'alâ rabbihim
onu dost ve koruyucu edinenler | Onun gücü ve etkisi | ancak | tevekkül edenler üzerinde | Rablerine

وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ

bimâ yünezzilü | e'lemü | vellâhü | mekâne âyetin | yetem | veizâ beddelnâ | vellezîne hüm bihî müşrikün
neyi indireceğini | daha iyi bilirken | Allah | bir ayetin yerine | Biz, bir ayeti | koyduğumuz zaman | ve Allah'a ortak koşanlar üzerindedir

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ

rûhu lkudûsi | hezzele'fû | kul | lâ ye'lemün | ekşerühüm | bel | müfter | ente | innemâ | kâlû
Rûhu'l-Kudûs | Onu indirdi | De ki | bilmezler | onların çoğu | Hayır | uydurup duran birisin | Sen | sırf | dediler

مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

ilimüslimin | vebüşrâ | vehüden | llezîne âmenû | liyüşebbite | bilhakki | mirrabbike
Müslümanlara | ve müjde olarak | bir rehber | iman edenlerin imanlarını | sağlamlaştırmak için | gerçek bir nedenle | Rabbinden

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ

lisânü	beşer	yü'allimühû	innemâ	yekûlûne	ennehüm	ne'lemü	velekad
dili	bir insan	ona öğretiyor	Mutlaka	dediklerini	Biz onların	biliyoruz	Yemin olsun ki

الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ

lisânün 'arabiyyünmmübin	vehâzâ	e'cemiyynv	llezi yülhidüne ileyhi
(peygamberin konuştuğu dil), açık bir Arapça'dır	Oysa bu	yabancı bir dildir	Kastettikleri adamın

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

'azâbün elim	velehüm	llâhü	lâ yehdihimü	biâyâtî llâhi	inne llezine lâ yû/minüne
acı veren bir azap	Onlara vardır	Allah	onları hidayete ulaştırmaz	Allah'ın ayetlerine	inanmayanlar var ya

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ

veûlâike	biâyâtî llâh	llezine lâ yû/minüne	lkeziibe	yeferî	innemâ
Onlar	Allah'ın ayetlerine	inanmayanlar	Yalanı	uydurup dururlar	ancak

هُمْ الْكَافِرُونَ ۖ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ

men ükrihe	illâ	mim be'di imânihî	billâhi	kefera	men	hümü lkâzibün
inkâra zorlananın	dışında	Allah'a iman ettikten sonra	Onu	inkâr eder de	kim	yalancılardan ta kendileridirler

وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا

şadran	bilküfri	men şeraha	velâkinm	bil'mâni	mütmeinnüm	vekalbühü
gönlü	ettiği o inkârı	hoş görürse	ancak	imanla	dolu olup	Kalbi

فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۖ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

biennehümü	zâlike	'azâbün 'azim	velehüm	mine llâh	gağabünm	fe'aleyhim
onların	Bunun nedeni	büyük bir azap	Onlara vardır	Allah'tan	bir gazap iner	onların üzerine

اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

lâ yehdî	veenne llâhe	'ale lâhîrati	lhayâte ddünyâ	stehabbû
doğru yola ulaştırmaz	Allah	ahirete	değersiz dünya hayatını	tercih etmiş olmalarıdır

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۖ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَهُمْ

vesem'ihim	'alâ kulûbihim	llâhü	llezine tabe'a	ûlâike	lkavme lkâfirin
kulaklarını	kalplerini	Allah'ın	mühürlediği kimselerdir	Onlar	kâfirler topluluğunu

وَأَبْصَارَهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۖ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ

fî lâhîrati	ennehüm	lâ cerame	hümü lgâfilün	veûlâike	veebşârihim
ahirette	onlar	Gerçekten	gafillerin ta kendileridir	Onlar	ve gözlerini

هُمْ الْخَاسِرُونَ ۖ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا

mim be'di mâ fütinü	lillezine hâcerû	rabbeke	inne şümme	hümü lhâsirün
sıkıntı ve eziyete uğramalarının ardından	hicret eden	senin Rabbin	şüphesiz	Sonra

ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا ۚ إِنَّ رَبَّكَ مِنَ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

rrahim	legafûru	mim be'dihâ	rabbeke	inne	veşaberû	câhedû	şümme
çok acıyandır	elbette çok bağışlayan	bütün bunların ardından	senin Rabbin	Şüphesiz	sabredenlerle beraberdir	cihad edip	ardından

103. Yemin olsun ki, Biz onların, "Mutlaka ona bir insan öğretiyor!" dediklerini biliyoruz. Kastettikleri adamın dili, yabancı bir dildir. Oysa bu (peygamberin konuştuğu dil), açık bir Arapça'dır.

104. Allah'ın ayetlerine inanmayanlar var ya, işte Allah onları hidayete ulaştırmaz. Onlara acı veren bir azap vardır.

105. Yalanı ancak, Allah'ın ayetlerine inanmayanlar uydurup dururlar. Onlar, yalancılardan ta kendileridirler.

106. Kalbi imanla dolu olup inkâra zorlananın dışında, kim Allah'a iman ettikten sonra Onu inkâr eder de, ancak gönlü, ettiği o inkârı hoş görürse, onların üzerine Allah'tan bir gazap iner. Onlara büyük bir azap vardır.

107. Bunun nedeni, onların değersiz dünya hayatını ahirete tercih etmiş olmalarıdır. Allah, kâfirler topluluğunu doğru yola ulaştırmaz.

108. Onlar, Allah'ın kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Onlar, gafil-lerin ta kendileridir.

109. Gerçekten onlar, ahirette tamamen hüsrana uğrayacaklardır.

110. Sonra şüphesiz senin Rabbin, sıkıntı ve eziyete uğramalarının ardından hicret eden, ardından cihad edip sabredenlerle beraberdir. Şüphesiz senin Rabbin, bütün bunların ardından elbette çok bağışlayan, çok acıyandır.

111. O gün herkes kendisi için mücadele ederek gelir. Herkese, yapmış olduğu amelin karşılığı tamamıyla ödenir, hiçbirine zulmedilmez.

112. Allah size güvenli, huzurlu bir beldeyi örnek olarak anlatır. Rizkı ona her yerden bol bol geliyordu. Derken Allah'ın nimetlerine nankörlük etti. Allah, yaptıklarından dolayı onlara açlık ve korku sıkıntısını tattırdı.

113. Yemin olsun ki onlara, kendilerinden bir rasul geldi, onu yalanladılar. Zulmederlerken azap kendilerini yakalayiverdi.

114. Allah'ın size verdiği rızıklardan helal ve hoş olarak yiye. Allah'ın verdiği nimete şükredin. Eğer gerçekten Ona ibadet ediyorsanız, (böyle yapın).

115. Allah size sadece ölü etini, kanı, domuz etini, Allah'tan başkasının adına kesilmiş hayvanları haram kıldı. Kim bunlardan yemek durumunda kalırsa, diğerinin hakkına tecavüz etmek ve zaruret miktarını geçmemek kaydıyla, (yiyebilir). Şüphesiz Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

116. Yalnızca dillerinizin yalan söylemesiyle, Allah'a yalan isnad ederek "Şu helaldir, şu haramdır!" demeyin. Şüphe yok ki, Allah'a yalan isnad edenler, kurtuluşa eremezler.

117. Onlara biraz zevk ve sefa vardır. Sonra onlara acı veren bir azap vardır.

118. Yahudi olanlara ise, bundan önce sana anlattıklarımızı haram kılmıştık. Biz, onlara zulmetmedik, ancak onlar kendilerine zulmediyorlardı.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ

mâ 'amilet
yapmış olduğu
amelin karşılığı

küllü nefsinm
Herkese

vetüveffa
tamamıyla
ödenir

an nefsihâ
kendisi için

tücâdilü '
mücadele
ederek

küllü nefsin
herkes

te/ti
gelir
O gün

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً

mümeînneteny
huzurlu

kânet âminetenm
size güvenli

karyeten
bir beldeyi

meşelen
misal
olarak

veðarabe
Allah
örnek olarak anlatır

vehüm lâ yüzlemün
hiçbirine zulmedilmez

يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ

ilâhü
Allah

feeðâkahâ
onlara tattırdı

bien'umi ilâhi
Derken Allah'ın
nimetlerine

fekeferat
nankörlük etti

min külli mekânin
her yerden

ragadenm
bol bol

rizkuhâ
Rızkı ona
geliyordu

لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ

rasûlünm
bir rasul

câehüm
onlara geldi

velekad
Yemin olsun ki

bimâ kânü yeşne'un
yaptıklarından dolayı

velhavfi
ve korku

libâse lcû'i
açlık sıkıntısını

مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ

mimmâ razekakümü
size verdiği rızıklardan

fekülü
yiyin

vehüm zâlimün
Zulmederlerken

l'azâbü
azap

feehazehümü
kendilerini
yakalayiverdi

fekezzebühü
onu yalanladılar

minhüm
kendilerinden

اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا

innemâ
sadece

te'büdün
Eğer ibadet
ediyorsanız

iiyâhü
Ona

in küntüm
eğer iseniz

ni'mete ilâhi
Allah'ın
verdiği nimete

veşkurü
şükredin

tayyibenv
ve hoş
olarak

حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ

ligayri ilâhi bih
Allah'tan
başkasının adına

vemâ ühille
kesilmiş hayvanları

velehme lhinziri
domuz etini

veddeme
kanı

imeytete
ölü etini

'aleykümü
Allah size

harrame
haram kıldı

فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا

velâ tekülü
demeyin

rahim
çok acıyandır

gafûrur
çok bağış-
layan

ilâhe
Allah

feinne
Şüphesiz

velâ 'âdin
geçmemek
kaydıyla

gayra bâginv
diğerinin hakkına
tecavüz etmemek

لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ

'ale ilâhi
Allah'a

litefterû
isnad ederek

harâmül
haramdır

vehâzâ
şu

halâlünv
helaldir

hâzâ
şu

ikezibe
yalan

الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ

metâ'un kalîünv
Onlara biraz zevk
ve sefa vardır

lâ yüflihün
kurtuluşa eremezler

ikezibe
yalan

'ale ilâhi
Allah'a

llezine yefterüne
isnad edenler

inne
Şüphe
yok ki

ikezib
yalan

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا

mâ kaşaşnâ
anlattıklarımızı

harramnâ
haram kılmıştık

ve'ale llezine hâdû
Yahudi olanlara ise

'azâbün elim
acı veren bir azap

veleñüm
Sonra onlara
vardı

عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

yezlimün
onlar zulmediyorlardı

enfüseñüm
kendilerine

kânü
idiler

velâkin
ancak

vemâ zalemnâñüm
Biz, onlara zulmetmedik

min kabl
bundan önce

'aleyke
sana

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشَّرَّاءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

mim be'di zâlike	tâbû	şümme	bicehâletin	ssûe	lillezîne 'amilû	rabbeke	inne	şümme
bunun ardından	tövbe ederek	sonra	bilmeden	bir kötülük	işleyip	Rabbin	şüphesiz	Sonra

وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا

kânil	kâne ümmeten	ibrâhîme	inne	rahîm	legafûrur	mim be'dihâ	rabbeke	inne	veeslehû
itaat için kıyam etmişti	başlı başına bir toplumdur	ibrahim	Şüphesiz	çok acıyandır	elbette çok bağışlayan	bunun arkasından	Rabbin	Şüphesiz	kendini düzeltenlerle beraberdir

لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ شَاكِرًا لِنِعْمِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَهُدًى

vehedîhû	ictebâhû	lien'umîh	şâkirâl	mine lümşrikîn	velem yekû	hanîfâ	lillâhî
onu ulaştırdı	O, onu seçti	Onun nimetlerine	şükreden biriydi	O, hiçbir zaman müşriklerden	olmadı	Tek bir hanif olarak	Allah'a

إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ

fî lâhîrati	veinnehi	haseneh	fî ddünyâ	velteynâhû	ilâ şirâtin	mmüstekîm
ahirette	Şüphesiz o	bir iyilik	dünyada	Biz ona verdik	doğru yola	

لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

hanîfâ	millete ibrâhîme	eni ttebi'	ileyke	evhaynâ	şümme	lemine şşâlihîn
doğruya yönelerek	İbrahim'in dinine	uy diye	Biz sana	vahiy ettik	Sonra	salihlerden biri olacaktır

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ

'ale llezîne htelefû fîh	ssebtû	cû'ile	innemâ	mine lümşrikîn	vemâ kâne
onda görüş ayrılığına düşenlere	Sebt (ibadet) günü	farz kılındı	sadece	O, hiçbir zaman müşriklerden	olmadı

وَأَنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝

fimâ kânû fîhi yehtelifûn	yevme lkiymeti	beynehum	leyehkümü	rabbeke	veinne
görüş ayrılığına düşükleri konularda	kiyamet günü	aralarında	hüküm verecektir	Rabbin	Muhakkak ki

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ

vecâdilhum	velmev'izati lhaseneti	bilhikmeti	ilâ sebî li rabbike	üd'u
onlarla mücadele et	güzel öğütlerle	hikmetle	Rabbinin yoluna	davet et

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ

e'lemü	vehüve	'an sebîlihî	bimen dâle	e'lemü	hüve	rabbeke	inne	billet	hiye ehsen
en iyi bilen	Odur	yolundan	sapanı	daha iyi bilir	işte O	Rabbin	Çünkü		en güzel şekilde

بِالْمُهْتَدِينَ ۝ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ

veleîn sabertüm	bimişli mâ 'ûkıbtüm bih	fe'âkıbû	vein 'âkabtüm	bilmühîtedîn
Eğer sabrederseniz	sizin cezalandırıldığınızın benzeriyle	cezalandırın	Eğer cezalandırmak istiyorsanız	doğru gidenleri de

لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ۝ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ

'aleyhim	velâ tehzen	billâhî	illâ	vemâ sabruke	veşbir	lişşâbirîn	hayrul	lehuve
Onlara	üzülme	Allah'ın yardımıyla	ancak	Senin sabrın	Sabret	sabredenler için	daha hayırlıdır	elbette bu

وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ۝

vellezîne hümmühşinûn	llezîne ttekav	me'allâhe	inne	mimmâ yemkürûn	velâ tekû fî daykinm
ve daima güzellik yapanlarla	iyi korunanlar	beraberdir Allah	Muhakkak	yaptıkları hilelerden dolayı	telaş da etme

119. Sonra şüphesiz Rabbin, bilmeden bir kötülük işleyip sonra bunun ardından tövbe ederek kendini düzeltenlerle beraberdir. Şüphesiz Rabbin, bunun arkasından elbette çok bağışlayan, çok acıyandır.

120. Şüphesiz İbrahim, başlı başına bir toplumdur. Tek bir hanif olarak Allah'a itaat için kıyam etmişti. O, hiçbir zaman müşriklerden olmadı.

121. Onun nimetlerine şükreden biriydi. O, onu seçti, onu doğru yola ulaştırdı.

122. Biz ona dünyada bir iyilik verdik. Şüphesiz o, ahirette salihlerden biri olacaktır.

123. Sonra Biz sana, doğruya yönelerek İbrahim'in dinine uy diye vahiy ettik. O, hiçbir zaman müşriklerden olmadı.

124. Sebt (ibadet) günü, sadece onda görüş ayrılığına düşenlere farz kılındı. Muhakkak ki Rabbin, görüş ayrılığına düşükleri konularda kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

125. Rabbinin yoluna hikmetle, güzel öğütlerle davet et, onlarla en güzel şekilde mücadele et. Çünkü Rabbin, işte O, yolundan sapanı daha iyi bilir, doğru gidenleri de en iyi bilen Odur.

126. Eğer cezalandırmak istiyorsanız, sizin cezalandırıldığınızın benzeriyle cezalandırın. Eğer sabrederseniz, elbette bu, sabredenler için daha hayırlıdır.

127. Sabret. Senin sabrın, ancak Allah'ın yardımınıdır. Onlara üzülmeye, yaptıkları hilelerden dolayı telaş da etme.

128. Muhakkak Allah, iyi korunanlar ve daima güzellik yapanlarla beraberdir.

17. İSRÂ SÜRESİ

26.32.33 ve 57. âyetler ile 73. 80. âyetler Medine döneminde, diğerleri Mekke döneminde inmiştir. 111 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1. Kulunu âyetlerimizden bir bölümünü kendisine gösterelim diye bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini kutsal kıldığımız Mescid-i Akşa'ya götürün (Allah) her türlü eksiklikten uzaktır. Şüphesiz O, her şeyi işiten, her şeyi görendir.

2. Musa'ya kitap verdik ve onu, "Benden başkasını vekil, rab edinmeyin!" diye İsrail oğulları için bir yol gösterici yaptık.

3. Ey Nuh ile birlikte (gemiye) bindirdiğimiz insanların soyu! Şüphesiz o, çok şükreden bir kuldu.

4. Kitapta İsrail oğullarına, "Yeryüzünde iki kere bozgunculuk yapacaksınız ve muhakkak büyük bir yükselişle yükseleceksiniz" diye hükmettik.

5. Onlardan birincisinin zamanı geldiğinde, üzerinize çok iyi savaşçı olan kullarımızı göndereceğiz, onlar ta evlerin aralarına kadar gidip araştıracaklar. Bu, gerçekleşecek olan bir sözdür.

6. Sonra size onlara karşı tekrar zafer vereceğiz. Size, mallarla ve çocuklarla yardım edeceğiz. Sizi nüfusça, askerce daha çok yapacağız.

7. Eğer güzellik yaparsanız, kendinize yapmış olursunuz. Yok, eğer kötülük yaparsanız, onu da kendinize (yapmış olursunuz). Derken sonrakinin zamanı geldiğinde, keder ve sıkıntınızı yüzlerinizde yansıtınlar, ilk önce girdikleri gibi tekrar mescide girsinler, her ele geçirdikleri yeri mahvetsinler (diye düşmanlarını başınıza göndereceğiz).

سُورَةُ الْإِسْرَاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاحِدٌ عَشْرَةَ آيَةً

'EL-'İSRÂ' İSRÂ SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rahîm

İlâhîrahîmânî

bismi

ve Rahîm

Rahmân olan Allah'ın

ismiyle

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا

ile İmescidi le'â

mine İmescidi İharâmi

leylenm

bi'abdihi

İlezi esrâ

sübhâne
her türlü eksiklikten uzaktır

Mescid-i Akşa'ya

Mescid-i Haram'dan

bir gece

Kulunu

götüren

الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ وَآتَيْنَا

ve'teynâ

İbeşir

ssemi'u

innehu küve

min âyâtinâ

linürîyehû

havlehu

İlezi bâraknâ

verdik

her şeyi görendir

her şeyi işiten

Şüphesiz O

âyetlerimizden bir bölümünü

kendisine göstereyim diye

çevresini

kutsal kıldığımız

مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا

vekîlâ

min dünü

ellâ tettehîzû

libenî isrâile

hüden

vece'alnâhû

İkitâbe

mûsâ

vekil

Benden başkasını

rab edinmeyin diye

İsrail oğulları için

bir yol gösterici

ve onu yaptık

kitap

Musa'ya

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝ وَقَضَيْنَا

vekadaynâ

kâne 'abden şekûrâ

innehu

me'a nûh

hamelnâ

zürrîyyete men

hükmettik

çok şükreden bir kuldu

Şüphesiz o

Ey Nuh ile birlikte

bindirdiğimiz

insanların soyu

إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ

velete'lünne

merrateyni

fi lerdî

letüfsidünne

fi İkitâbi

ilâ benî isrâile

ve muhakkak yükseleceksiniz

iki kere

Yeryüzünde

bozgunculuk yapacaksınız

Kitapta

İsrail oğullarına

عُلُوءًا كَبِيرًا ۝ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَئِهِمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا

'ibâdellenâ

'aleyküm

be'asnâ

ve'dü ülâhümâ

feizâ câe

'ulüvven kebîrâ

kullarımızı

üzerinize

göndereceğiz

Onlardan birincisinin zamanı

geldiğinde

büyük bir yükselişle diye

أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ۝ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ

lekümü

râdednâ

şümme

vekâne ve'denmef'ülâ

hilâle ddiyâr

fecâsû

ülî be/sin şedidin

size

vereceğiz

Sonra

Bu, gerçekleşecek olan bir sözdür

onlar ta evlerin aralarına kadar gidip

araştıracaklar

çok iyi savaşçı olan

الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ۝

nefirâ

ekşera

vece'alnâküm

vebenine

biemvâlinv

veemeddnâküm

'aleyhim

İkerrate

nüfusça

askerce daha çok

Sizi yapacağız

ve çocuklarla

mallarla

Size yardım edeceğiz

onlara karşı

tekrar zafer

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا

İyessû

ve'dü lâhîrati

feizâ câe

felehâ

vein ese'tüm

İlienfûsiküm

ehsentüm

in ehsentüm

yansıtınlar

Derken sonrakinin zamanı

geldiğinde

onu da kendinize

Yok, eğer kötülük yaparsanız

kendinize

yapmış olursunuz

Eğer güzellik yaparsanız

وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا ۝ وَمَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ۝

tetbirâ

mâ 'alev

veliyütebbirû

lewele merratinv

kemâ dehalûhû

İmescide

veliyedhulû

vücûhe'küm

bir imha ile

her ele geçirdikleri yeri

mahvetsinler

ilk önce

girdikleri gibi

mescide

girsinler

keder ve sıkıntınızı yüzlerinizde

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

haşîrâ	ilkâfirîne	cehennemel	vece'alnâ	'udnâ	vein 'udtüm	enyyerhameküm	rabbüküm	'asâ
bir hapishane	kâfirler için	Biz, cehennemi	yaptık	döneriz	Siz dönerseniz	size merhamet eder	Rabbiniz	Belki

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ

llezine ye'melüne	lmü/min'ne	veyübeşşiru	lilleti hiye ekvemü	ye'hdi	hâzâ lkur'âne	inne
işleyen	müminlere	müjdeler	insanları en doğru	ola ulaştırır	bu Kur'ân	Haberiniz olsun ki

الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ

le'hüm	e'tednâ	bilâhirati	veenne llezine lâ yü/minüne	ecran kebîrâ	enne le'hüm	ssâlihâtî
onlara	hazırlamışızdır	Ahirete	inanmayanlara gelince	büyük bir ecrin	kendilerine olduğunu	Salih ameller

عَذَابًا أَلِيمًا وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا

'acülâ	linsânü	vekâne	bilhayr	dü'âehü	bişşerri	linsânü	veyed'u	'azâben elimâ
çok acelecidir	İnsan	olandır	hayrı	ister gibi	kötülüğü	İnsan	ister	acı veren bir azap

وَجَعَلْنَا الْيَوْمَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ الْيَوْمِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ

âyete nnefârî	vece'alnâ	âyete lleyli	femehavnâ	âyeteyni	vennefârâ	lleyle	vece'alnâ
gündüz delilini	kıldık	Sonra gece delilini	kaldırıp yok ettik	(varlığımızın) iki delili	ve gündüzü	geceyi	yaptık

مُبَصِّرَةً لِّتَبْتَغُوا أَفْضَلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ

vekülle şeyin	velhisâb	'adede ssin'ne	velite'lemü	mirrabbiküm	fedlenm	litebteğü	mübsiratel
Her şeyi	ve hesabı	yılların sayısını	bilesiniz diye	Rabbinizin	ihsan ve ikramından	isteyesiniz	aydınlık

فَصَلَّنَا تَفْصِيلًا وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

yevme lkiyâmeti	le'hü	venühricü	fî 'unükîh	tâirâhü	elzemnâhü	vekülle insânin	fessalnâhü tefsilâ
kiyâmet gününde	Onun için	çıkartırız	boynuna	amelini de	kendisine taktık	Her insanın	açık açık anlattık

كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْ شُورًا إِقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

hasîbâ	'aleyke	lyevme	binefsike	kefâ	kitâbek	ikra/	mensûrâ	yelkâhü	kitâbâny
hesap görücü olarak	sana	Bugün	nefsin	yeter	Kitabını	oku	açık	kendisini karşılayan	bir kitap

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ

vâziratünv	velâ teziru	'aleyhâ	yedillü	feinnemâ	dalle	vemen	linefsih	yehtedi	feinnemâ	hteda	meni
Hiçbir günahkâr	yüklenmez	kendi aleyhine eder	dalalete düşer	o da ancak	sapıklık ederse	Kim de	kendisi için	gitmiş olur	ancak	doğru yolda giderse	Kim

وَزَرٌ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً

karyeten	en nüflike	veizâ eradnâ	rasûlâ	neb'âse	hattâ	vemâ künnâ mü'azzibine	vizra ührâ
bir memleketi	helak etmek	istediğimiz zaman	Biz bir rasul	gönderinceye	kadar	azap etmeyiz	başka birinin günahını

أَمْرًا مُّثَرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَا هَا تَدْمِيرًا وَكَمْ

vekem	fedemmernâhâ tedmirâ	lkavlü	'aleyhe	fehakkâ	fihâ	fefesekü	mütrafihâ	emernâ
nice	Biz de orayı tamamen helak ederiz	azap hükmü	onlar hakkında	kesinleşir	orada	bozgunculuk yaparlar	oranın varlık içinde yaşayanlarına	emrederiz

أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

beşrâ	habrâm	biżünûbi 'ibâdih	birabbike	vekefâ	min be'di nüh	mine lkurûni	e'hleknâ
ve gören olarak	bilen	Kullarının günahlarını	Rabbın	yeter	Nuh'tan sonra	memleket	helak ettik

8. Belki Rabbiniz size merhamet eder. Siz (günah işlemeye) dönerseniz, Biz de (sizi cezalandırmaya) döneriz. Biz, cehennemi kâfirler için bir hapishane yaptık.

9. Haberiniz olsun ki, bu Kur'ân, insanları en doğru yola ulaştırır. Salih ameller işleyen müminlere, kendilerine büyük bir ecrin olduğunu müjdeler.

10. Ahirete inanmayanlara gelince, onlara acı veren bir azap hazırlamışızdır.

11. İnsan, hayrı ister gibi kötülüğü ister. İnsan, çok acelecidir.

12. Hâlbuki Biz, geceyi ve gündüzü (varlığımızın) iki delili yaptık. Sonra gece delilini kaldırıp yok ettik, gündüz delilini, Rabbimizin ihsan ve ikramından isteyesiniz, yılların sayısını ve hesabı bilesiniz diye aydınlık kıldık. Her şeyi açık açık anlattık.

13. Her insanın amelini de boynuna, kendisine taktık. Onun için kıyâmet gününde, kendisini karşılayan açık bir kitap çıkarırız.

14. "Kitabını oku! Bugün hesap görücü olarak sana nefsin yeter!" (deriz).

15. Kim doğru yolda giderse, ancak kendisi için gitmiş olur. Kim de sapıklık ederse, o da ancak kendi aleyhine eder. Hiçbir günahkâr, başka birinin günahını yüklenmez. Biz bir rasul gönderinceye kadar, azap etmeyiz.

16. Biz, bir memleketi helak etmek istediğimiz zaman, oranın varlık içinde yaşayanlarına, ileri gelenlerine (peygambere itaat etmelerini) emrederiz. Onlar, (itaat etmezler), orada bozgunculuk yaparlar, o zaman onlar hakkında azap hükmü kesinleşir, Biz de orayı tamamen helak ederiz.

17. Nuh'tan sonra nice memleket helak ettik. Kullarının günahlarını bilen ve gören olarak Rabbın yeter.

18. Kim önce gelen (dünyayı) isterse, Biz orada istediğimize istediğimizi hemen veririz. Sonra ona cehennemi tahsis ederiz. Oraya, kınanmış ve rahmetten uzaklaşmış olarak girer.

19. Kim de ahireti ister, mümin olarak ona uygun bir şekilde çalışırsa, bunların yaptıkları teşekküre şayandır.

20. Herbirine, onlara da, bunlara da **Rabb**inin hazinesinden veririz. **Rabb**inin hazinesi, hiç kimseye yasaklanmış değildir.

21. Bazılarını, bazılarını nasıl üstün kıldığımıza bir bak! Elbette ahiret dereceleri bakımından daha büyüktür, üstünlük bakımından da daha büyüktür.

22. **Allah**'la birlikte başka bir tanrı edinme! (Böyle yaparsan), kınanmış ve yalnız bırakılmış olarak kalırsın.

23. **Rabb**in, ancak kendisine ibadet etmenizi, anne babaya güzellikle davranmanızı emretti. Onlardan biri veya her ikisi, senin yanında ihtiyarlık dönemine ulaşırlarsa, sakın onlara, "Of!" deme, onları azarlama, onlara hoş söz söyle.

24. İkisine de merhametle tevazu kanatlarını indir ve şöyle de: "Ey **Rabbim**! Onlar beni küçükken terbiye ederken (bana merhamet ettikleri) gibi, Sen de onlara merhamet et!"

25. **Rabb**iniz, içinizdekileri daha iyi bilir. Eğer siz salih kullar olursanız, şüphesiz O, tövbe eden kullarını çok bağışlayıcıdır.

26. Akrobaya, yoksula, yolcuya hakkını ver, böyle yaparken saçıp savurma.

27. Şüphesiz saçıp savuranlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise, **Rabb**ine karşı çok nankördür.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ

le'hû ce'alnâ şümme limen nüridü mâ neş'â fihâ 'accelnâ le'hû l'âcilete kâne yüridü men
ona tahsis ederiz Sonra istediğimize istediğimizi Biz orada hemen veririz önce gelen (dünyayı) isterse Kim

جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَذْخُورًا وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا

se'yehâ le'hâ vese'â lâhirate erâde vemen mezmûmen mmedhûrâ yeşlâhâ ce'hennem
uygun bir şekilde ona çalışırsa ahireti ister Kim de kınanmış ve rahmetten uzaklaşmış olarak Oraya girer cehennemi

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا كَلَّا نُمَدِّهُوْلَاءَ وَهُوْلَاءَ

veh'aulâi k'aulâi nümiddü küllenn meşkûrâ se'yühüm kâne fe'ulâike vehûve mü/minün
bunlara da onlara da veririz Herbirine teşekkürle şayandır bunların yaptıkları olur artık işte onlar mümin olarak

مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا

feddalnâ keyfe ünzur mehzûrâ 'at'â rabbike vemâ kâne min 'at'âi rabbik
üstün kıldığımıza nasıl bir bak hiç kimseye yasaklanmış Rabb'in hazinesi değildir Rabb'in hazinesinden

بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا لَا تَجْعَلْ

lâ tec'al tefdlâ veekberu deracâtin ekberu velelâhiratü 'alâ be'd be'dahüm
edinme üstünlük bakımından da daha büyüktür dereceleri bakımından daha büyüktür Elbette ahiret bazılarını Bazılarını

مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقَعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

illâ ellâ te'büdü rabbüke vekad mehzûlâ mezmûmen fetek'ude ilâhen âhara me'â ilâfi
an-cak ibadet etmenizi Rabb'in emretti ve yalnız bırakılmış olarak kınanmış kalırsın başka bir tanrı Allah'la birlikte

إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا

kilâhümâ ev ehadühümâ ikibera 'indeke immâ yeblüganne ihsânâ vebilvâlideyni iyyâhü
her ikisi veya Onlardan biri ihtiyarlık dönemine senin yanında ulaşırlarsa güzellikle davranmanızı anne babaya kendisine

فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَوْفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا وَاخْفِضْ

vehfid kavlen kerimâ le'hümâ vekul velâ tenherhümâ üffin le'hümâ felâ tekul
indir hoş söz onlara söyle onları azarlama Of! sakın onlara deme

لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

şagîrâ kemâ rabbeyân rhamhümâ rabbi vekur mine rahmeti cenâha zzüllü le'hümâ
küçükken Onlar beni terbiye ederken Sen de onlara merhamet et! Ey Rabbim! ve şöyle de merhametle tevazu kanatlarını İkisine de

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ

lilevvâbine kâne feinnefû şallhine in tekûnû bimâ fî nüfûsiküm e'lemü rabbüküm
tövbe eden kullarını şüphesiz O salih kullar Eğer siz olursanız içinizdekileri daha iyi bilir Rabb'iniz

غُفُورًا وَاتِّذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ تَبْذِيرًا

velâ tübezzir tebzîrâ vebne ssebili velmiskine hakka'û zâ lkurbâ ve'ati gafûrâ
böyle yaparken saçıp savurma yolcuya yoksula hakkını Akrobaya ver çok bağışlayıcıdır

إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا

kefûrâ lirabbihî şseytânü vekâne kânü ihvâne şseyâtin lmübezzirine inne
karşı çok nankördür Rabb'ine Şeytan ise olandır şeytanların kardeşleridir saçıp savuranlar Şüphesiz

وَمَا تُعْرِضَنَ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا

kavlenmmeysûrâ | lefûm | fekul | tercûhâ | mirrabbike | btigâe rahmetinm | 'anhümü | veimmâ tûridanne
yumuşak bir söz | onlara | söyle | umut ettiğin | Rabbinden | bir rahmeti aramak için | onlardan | uzaklaşmak zorunluluğun varsa

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا

melûmenm | fetek'ude | külle lbesti | velâ tebsûtâ | ilâ 'unûkike | meglûleten | yedeke | velâ tec'al
kınanmış olur | hayflanırsın | bûsbütün | Onu açıp saçma | boynuna | bağlayıp | Elini | asma

مَحْسُورًا ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا

habiram | bi'ibâdihi | kâne | innehû | veyekdir | limenyeyşâu | rrizka | yebsûtu | rabbeke | inne | mehsûrâ
bilendir | kullarını | olandır | Şüphesiz O | dilediğine de | dilediğine | rızka | bol bol verir | Rabbin | Çünkü | ve kaybettiklerine hasret çekerek

بَصِيرًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ

katlehum | inne | veiyakûm | nerzûkûhum | nehnû | başyete imlâk | evlâdekûm | velâ tektûlû | besirâ
onları öldürmek | Mu-hakkak | size de | Onlara da rızka veriyoruz | Biz | Züğürtlük korkusuyla | çocuklarınızı | öldürmeyin | onlardan haberdardır

كَانَ خِطَاءً كَبِيرًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

vesâe sebîlâ | kâne fâhişeh | innehû | zzinâ | velâ tekrabû | kâne hiten kebirâ
kötü bir yoldur | pek çirkindir | Çünkü o | Zinaya da | yaklaşmayın | büyük bir cinayettir

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا

fekad ce'alnâ | mezlûmen | kutile | vemen | illâ bilhakk | llâhû | illeti harrame | nnefse | velâ tektûlû
ve yetki verdik | haksız yere | öldürülürse | Kim | Haklı bir neden olmadıkça | Allah'ın | (öldürülmesini) haram kıldığı | nefsi | öldürmeyin

لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا

velâ tekrabû | kâne menşûrâ | innehû | fi lkati | felâ yüsrif | sultânen | liveliyyihi
yaklaşmayın | (bu hak kendisine tanınarak) yardım edilmiştir | Elbette ona | O da (ceza olarak) öldürmede | aşın gitmesin | bir hak | Biz onun velisine

مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ

l'ahde | inne | bil'alhd | veevfû | eşüddehû | yeblüga | hattâ | billeti hiye ehsenû | illâ | mâle lyetimi
verilen söz | Şüphesiz | Verilen sözü de | yerine getirin | Ergenliğe erişinceye | kadar | en güzel şeklin | illâ | yetimin malına da

كَانَ مَسْئُولًا ۝ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكَ

zâlike | bilkistâsi lmüstekim | vezinû | izâ kiltûm | veevfû lkeyle | kâne mes'âlâ
Bu | doğru terazi ile | tartın | Ölçtüğünüz zaman | tam ölçün | sorulacaktır

خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ

velfûâde | velbeşara | ssem'a | inne | mâ leyse leke bihi 'ilm | velâ tekfû | te/vilâ | veehsenû | bayrunv
kalp | göz | kulak | Bir de hiç bilmediğin şeyin | ardından gitme | hem de sonuç olarak | daha güzeldir | hem daha hayırlı

كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ

len tehrika | inneke | merahâ | fi lerdî | velâ temşi | mes'âlâ | 'anhû | kâne | küllü ülâike
ne yırtabilirsin | Çünkü sen | büyükle-nerek | Yeryüzünde | yürüme | sorulacaktır | ondan | oldu | bunların hepsi

الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

mekrûhâ | 'inde rabbike | seyyihûh | kâne | küllü zâlike | tûlâ | lcibâle | velen teblûga | lerdâ
hoş görülmemektedir | Rabbinin katında | kötü olanı | oldu | Bütün bunların | boyca | dağlara | ne de ulaşabilirsin | yeryüzünü

28. Rabbinden umut ettiğin bir rahmeti aramak için onlardan, (o hak sahiplerinden) uzaklaşmak zorunluluğun varsa, onlara yumuşak bir söz söyle.

29. Elini bağlayıp boynuna asma. Onu bûsbütün açıp saçma. Yoksa kınanmış olur ve kaybettiklerine hasret çekerek hayflanırsın.

30. Çünkü Rabbin dilediğine rızka bol bol verir, dilediğine de kısar, az verir. Şüphesiz O, kullarını bilendir, onlardan haberdardır.

31. Züğürtlük korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onlara da rızka Biz veriyoruz, size de. Muhakkak onları öldürmek, büyük bir cinayettir.

32. Zinaya da yaklaşmayın. Çünkü o, pek çirkindir, kötü bir yoldur.

33. Haklı bir neden olmadıkça, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı nefsi öldürmeyin. Kim haksız yere öldürülürse, Biz onun velisine bir hak ve yetki verdik. O da (ceza olarak) öldürmede aşırı gitmesin. Elbette, (bu hak kendisine tanınarak) ona yardım edilmiştir.

34. Ergenliğe erişinceye kadar, en güzel şeklin dışında yetimin malına da yaklaşmayın. Verilen sözü de yerine getirin. Şüphesiz verilen söz, sorulacaktır.

35. Ölçtüğünüz zaman, tam ölçün, doğru terazi ile tartın. Bu, hem daha hayırlı, hem de sonuç olarak daha güzeldir.

36. Bir de hiç bilmediğin şeyin ardından gitme. Şüphesiz kulak, göz, kalp, bunların hepsi ondan sorulacaktır.

37. Yeryüzünde büyükle-nerek yürüme. Çünkü sen, ne yeryüzünü yırtabilirsin, ne de boyca dağlara ulaşabilirsin.

38. Bütün bunların kötü olanı, Rabbinin katında hoş görülmemektedir.

39. İşte bunlar, sana Rabbinin vahiy ettiği hikmetlerdendir. Allah'la birlikte başka bir tanrı edinme! (Böyle yaparsan), kınanmış ve rahmetten uzaklaşmış olarak cehenneme atılırsın.

40. Rabbiniz, oğulları size ayırıp seçti, kendisi meleklerden diğiler edindi, öyle mi? Siz gerçekten büyük bir söz söylüyorsunuz.

41. Düşünüp akıllarını başlarına alsınlar diye bu Kur'an'daki (emirleri ve yasakları) çeşitli şekillerde açıkladık. Hâlbuki o, onların sadece (haktan) uzaklaşmalarını artırıyor.

42. De ki: "Eğer onların dedikleri gibi Allah ile birlikte ilahlar olsaydı, o zaman onlar arşın sahibine (giden) bir yol ararlardı."

43. O, onların dediklerinden çok uzak, çok büyük bir yükseklikle yüksektir!

44. Yedi gök, yeryüzü ve onlarda bulunan akıllılar, Onu tesbih edip durmaktadır. Hatta hiçbir şey yoktur ki, Onu hamd ile tesbih etmesin! Ancak siz, onların bu tesbihlerini anlamazsınız. Şüphesiz O, çok şefkatli, çok bağışlayıcıdır.

45. Sen Kur'an okuduğun zaman, Biz seninle ahirete inanmayanlar arasına görünmez bir örtü koyarız.

46. Onu anlamalarına engel olsun diye, kalplerinin üzerlerine kabuklar geçiririz, kulaklarına da ağırlık koyarız. Kur'an'da Rabbinin tek olarak andığın zaman, ürkerek arkalarına dönüp giderler.

47. Biz, onların seni dinlerken nasıl dinlediklerini, onların birbirleriyle fısıldaşırken, o zalimlerin, "Siz ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz!" dediklerini gayet iyi biliyoruz.

48. Bak, seni nelere kıyas ettiler de, nasıl sapıklığa düştüler! Onun için bir yol bulmaya güç ve imkânları yok.

49. Bir de, "Biz, bir sürü kemik olduğumuz ve ufaladığımız zaman mı, yeni bir yaratılışa biz mi diriltileceğiz?" dediler.

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ

fetülkâ	ilâhen avara	me'a ilâhi	velâ tec'al	mine lhikmeñ	rabbüke	ileyke	mimmâ evhâ	zâlike
atılırsın	başka bir tanrı	Allah'la birlikte	edinme	hikmetlerdendir	Rabbinin	sana	vahiy ettiği	İşte bunlar

فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ۚ أَفَاصْفِيكُمُ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ

mine lmelâketi	vettehâze	bilbenine	rabbüküm	efeeşfâküm	medhûrâ	melûmenm	fi cehenneme
kendisi meleklerden	edindi	oğulları	Rabbiniz	siz ayırıp seçti öyle mi?	ve rahmetten uzaklaşmış olarak	kınanmış	cehenneme

إِنَّا إِنَّا لَنَقُولُ لِقَوْلِكَ عَظِيمًا ۚ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا

liyezzekeerû	fi hâzâ lkur'ani	velekad şarrafnâ	kavlên 'azimâ	letekûlûne	inneküm	inâşâ
Düşünüp akıllarını başlarına alsınlar diye	bu Kur'an'daki (emirleri ve yasakları)	çeşitli şekillerde açıkladık	büyük bir söz	söylüyorsunuz	Siz gerçekten	diğiler

وَمَا يَزِيدُهُمُ إِلَّا نُفُورًا ۚ قُلْ لَوْ كَانَتْ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَابْتَغُوا إِلَيَّ الْعَرْشِ

ilâ zî arşi	lebtégav	izel	kemâ yekûlûne	ilâhetün lev kâne me'añû	kul	nûfûrâ	illâ vemâ yez'dühüm
onlar arşın sahibine (giden)	ararlardı	O zaman	onların dedikleri gibi	ilahlar Eğer Allah ile birlikte olsaydı	De ki	uzaklaşmalarını	Hâlbuki o, onların artırıyor

سَبِيلًا ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۚ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ

ssemvâtü sseb'u	leñ tüsebbihu	'ulüvven kebîrâ	'ammâ yekûlûne	vete'al	sübhanehû	seblâ
Yedi gök	Onu tesbih edip durmaktadırlar	çok büyük bir yükseklikle	O, onların dediklerinden	yüksektir	çok uzak	bir yol

وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ

tesbihahüm	lâ tafkahûne	velkil	bihamdiñ	illâ yüsebbihu	min şeyin	veinm	vemen fiñinn	velergu
onların bu tesbihlerini	anlamazsınız	Ancak siz	Onu hamd ile	tesbih etmesin	Hatta hiçbir şey	yoktur ki	ve onlarda bulunan akıllılar	yeryüzü

إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۚ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

illezine lâ yü/minûne	vebeyne	beyneke	ce'alnâ	lkur'ane	veizâ kara/te	gafûrâ	kâne hal men	inneñ
inanmayanlar	arasına	Biz seninle	koyarız	Sen Kur'an	okuduğun zaman	çok bağışlayıcıdır	çok şefkatli	Şüphesiz O

بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ۚ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ

vefi zâniñhim	envefkañhû	ekinneten	'alâ kulûbiñim	vece'alnâ	hicâbânmmestûrâ	bilñhirati
kulaklarına da	Onu anlamalarına engel olsun diye	kabuklar	kalplerinin üzerlerine	geçiririz	görünmez bir örtü	ahirete

وَقُرْأَ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ

e'lemü	neñnû	nûfûrâ	'alâ edbâriñim	vellev	vehdeñ	fi lkur'ani	rabbeke	veizâ zekerte	vekrâ
gayet iyi biliyoruz	Biz	ürkerek	arkalarına	dönüp giderler	tek olarak	Kur'an'da	Rabbinin	andığın zaman	ağırlık koyarız

بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَتَّبِعُونَ

in tettebi'ûne	zzâlimûne	iz yekûlû	necvâ	kûm	veiz	ileyke	bifi iz yestemi'ûne	bimâ yestemi'ûne
uyuyorsunuz	o zalimlerin	dediklerini	birbirleriyle fısıldaşırken	onların	ve o vakit	onların seni	dinlerken	nasıl dinlediklerini

إِلَّا رَجُلًا مِّنْهُمْ ۚ أَنْظِرْ لَهُمْ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۚ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

felâ yestet'ûne	fegallû	lemâle	leke	keyfe darabû	ünzur	racülenmmeshûrâ	illâ
bulmaya güç ve imkânları yok	nasıl sapıklığa düştüler	o misalleri	seni	nelere kıyas ettiler de	Bak	büyülenmiş bir adama	ancak

سَبِيلًا ۚ وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْ أِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۚ

halkan ced dâ	einnâ lemeb'ûsûne	verufâten	izâmenv	eizâ künnâ	vekalû	seblâ
yeni bir yaratılışa	biz mi diriltileceğiz?	ve ufalandığımız	kemik	olduğumuz zaman mı	dediler	Onun için bir yol

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۖ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ

feseyekûlûne fi şudûriküm mimma yekbüru halkanm ev ev had dâ hicâraten kûnû kul
diyecekler ister de gönlünüzde büyüyen bir yaratık veya ister demir İster taş olun De ki

مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ

veyekûlûne ruşehüm ileyke feseyüngidûne ewele merrah illezi fetaraküm kuli yû'dunâ meny
diyecekler başlarını sana sallayacaklar ilk kez Sizi yaratan De ki Bizi yeniden diriltebilir kim

مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۖ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ

bihamdih fetestedbûne yed'üküm yevme enyyekûne karibâ 'asâ kul hûv met
Ona her türlü övgüde bulunarak davetine icabet edeceksiniz Sizi çağıracağı gün onun gelişi, yakındır Umulur ki De ki O ne zaman

وَتَتَذَكَّرُونَ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ

inne illet hiye ehsen yekûlû li'ibâdi vekul illâ kalilâ illebiştüm vetezunnûne
Çünkü en güzel kelimeyi söylemelerini Kullarıma söyle çok az bir süre kaldığınızı zannedeceksiniz

الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ۖ رَبُّكُمْ

rabbüküm 'aduvvenmûbinâ lilinsâni kâne şşeytâne inne beynehüm yenzeğu şşeytâne
Rabbiniz apaçık düşmandır insanın oldu şeytan Şüphesiz aralarını bozmaya çalışır şeytan

أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَآئِرَ حَمَلِكُمْ أَوْ إِنْ يَشَآئِ يَعَذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ

'aleyhim vemâ erselnâke yû'azzibüküm ev inyyeşe/ yerhamküm inyyeşe/ biküm e'lemü
onlara Seni göndermedik size azap eder dilerse de size merhamet eder Dilerse sizi daha iyi bilir

وَكَيْلًا ۖ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا

feddalnâ velekad velerd fi ssemâvâti bimen e'lemü verabbûke vekilâ
üstün kıldık Yemin olsun ki ve yerde göklerde kim varsa en iyi bilendir Rabbim vekil olarak

بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى بَعْضٍ وَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۖ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ

illezine ze'amtüm d'û kuli zebûrâ dâvûde ve'ateynâ 'alâ be'dinv be'ga nnebiyye
(ilah olduğunuzu) zannettiklerinizi çağırın De ki Zebur'u Davud'a verdik bazısına peygamberlerin bazısını

مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ

illezine yed'ûne ülâike velâ tehvîlâ 'anküm ddurri felâ yemlikûne keşfe min dünîfi
dua edip durdukları (varlıklar) Onların ne de durumu değiştirebildiklerini başınızdan sıkıntıyı Onların, ne savabildiklerini Onun dışında

يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ

veyehâfûne rahmetehü veyercûne ekrabü eyyühüm lvesile ilâ rabbihimü yebteğûne
korkarlar Onun rahmetini umarlar daha yakın hangisi vesile Rablerine ararlar

عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۖ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا

illâ nehnü mühlîkûhâ veinmin karyetin kâne mehzûrâ 'azâbe rabbike inne 'azâbehü
helak etmeyeceğimiz hiçbir memleket yoktur çok korkunçtur Rabbinin azabı Çünkü azabından

قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۖ

mestûrâ fi lkitâbi zâlike kâne 'azâben şedîdâ mü'azzibûhâ ev kable yevmi lkiyâmeti
yazılmıştır kitapta Bu olandır şiddetli bir azapla cezalandırmaya çağımız veya Bizim, kıyamet gününden önce

50-51. De ki: "İster taş olun, ister demir, ister de gönlünüzde büyüyen bir yaratık." "Bizi, yeniden kim diriltebilir?" diyecekler. De ki: "Sizi ilk kez yaratan, (diriltecek!)" O zaman sana başlarını sallayacaklar, "O, ne zaman?" diyecekler. De ki: "Umulur ki, onun gelişi, yakındır."

52. Sizi çağıracağı gün, Ona her türlü övgüde bulunarak davetine icabet edeceksiniz, çok az bir süre kaldığınızı zannedeceksiniz.

53. Kullarıma, en güzel kelimeyi söylemelerini söyle. Çünkü şeytan, aralarını bozmaya çalışır. Şüphesiz şeytan, insanın apaçık düşmandır.

54. Rabbiniz, sizi daha iyi bilir. Dilerse, size merhamet eder, dilerse de size azap eder. Seni, onlara vekil olarak göndermedik.

55. Rabbim, göklerde ve yerde kim varsa, onların hepsini en iyi bilendir. Yemin olsun ki, peygamberlerin bazısını bazısına üstün kıldık. Davud'a Zebur'u verdik.

56. De ki: "Onun dışında (ilah olduğunuzu) zannettiklerinizi çağırın. Onların, ne sıkıntıyı başınızdan savabildiklerini, ne de durumu değiştirebildiklerini (göreceksiniz)."

57. Onların dua edip durdukları (varlıklar), Rablerine hangisi daha yakın diye vesile ararlar, Onun rahmetini umarlar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı, çok korkunçtur.

58. Bizim, kıyamet gününden önce helak etmeyeceğimiz veya şiddetli bir azapla cezalandırmayacağımız hiçbir memleket yoktur. Bu, kitapta yazılmıştır.

59. Bizi, mucizeler göndermekten hiçbir şey engelleyemez. Ancak öncekiler bunları yalanladılar. Semûd'a çok açık bir şekilde (bir mucize olarak) deveyi verdik, onlar ona zulmettiler. Hâlbuki Biz, o mucizeleri ancak korkutmak için göndeririz.

60. Bir zamanlar sana, "Rabbin, insanları (bilgisiyle) kuşatmıştır" demiştik. O sana gösterdiğimiz rüyayı ve Kur'an'da söz konusu edilen lanetli ağacı sırf insanlar için imtihan aracı yaptık. Biz, onları tehdit ediyoruz. Bu, onları sadece büyük bir azgınlığa sevk ediyor.

61. Bir zamanlar, meleklerle "Adem'e secde edin!" demiştik. İblîs dışında, hemen hepsi secde ettiler. O, "Ben, çamur halinde yarattığın kimseye secde mi ederim?" dedi.

62. "Şu benim üstümdede değer verdiğine bir baksana! Yemin olsun ki, eğer bana kıyamet gününe kadar süre verirsen, ben onun soyunu, pek azı dışında mutlaka kumandam altına alırım" dedi.

63. Allah, şöyle buyurdu: "Haydi, defol! Onlardan kim sana uyarırsa, haberiniz olsun ki cehennem, sizin ödülünüzdür. O, tam bir ödül olacaktır."

64. "Onlardan gücünün yettiğini sesinle oynat, atlıların ve piyadelerininle üzerlerine yürü, onlara, mallarına, çocuklarına ortak ol, onlara vaatler ver." Şeytan onlara bir aldaniştan başka ne vaat edebilir ki?

65. Doğrusu Benim (o salih) kullanımı yok mu, senin onlar üzerinde hiçbir gücün yoktur. Vekil olarak Rabbin yeter.

66. Rabbiniz, ihsan ve ikramından elde edesiniz diye sizin için denizde gemileri yürütendir. Şüphesiz O, size çok acıyandır.

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ

semûde	ve'ateynâ	levvelûn	bihe	en kezzêbe	illâ	bilâyâtî	en nûrsile	vemâ mene'anâ
Semûd'a	verdik	öncekiler	bunları	yalanladılar	Ancak	mucizeler	göndermekten	Bizi hiçbir şey engelleyemez

النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۖ وَإِذْ قُلْنَا

kulnâ	veiz	tehvifâ	illâ	bilâyâtî	vemâ nûrsilû	bihâ	fezalemû	mûbsiraten	nnâkate
demıştik	Bir zamanlar	korkutmak için	ancak	Hâlbuki Biz, o mucizeleri	göndeririz	onlar ona	zulmettiler	çok açık bir şekilde	(bir mucize olarak) deveyi

لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرَّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً

fitnetel	illâ	illeti eraynâke	rru/yâ	vemâ ce'alnâ	binnâs	ehâta	inne rabbeke	leke
imtihan aracı	sırf	O sana gösterdiğimiz	rüyayı	yaptık	insanları	(bilgisiyle) kuşatmıştır	Rabbin	sana

لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا

illâ	femâ yezidühüm	venühavvifühüm	fi lkurân	veşşecerate	lme'ûnete	linnâsi
sadece	Bu, onları sevk ediyor	Biz, onları tehdit ediyoruz	Kur'an'da söz konusu edilen	ve lanetli ağacı		insanlar için

طُغْيَانًا كَبِيرًا ۖ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ

iblis	illâ	fesecedû	li'âdeme	scüdû	lilmelâiketi	kulnâ	velz	tugyânen	kebirâ
İblîs	dışında	hemen hepsi secde ettiler	Adem'e	secde edin	meleklerle	demıştik	Bir zamanlar	büyük bir azgınlığa	

قَالَ اسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۖ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ

hâzâ	lezi kerramte	'aleyye	eraeyteke	kâle	tinâ	limen halekte	eescüdû	kâle
	Şu benim üstümdede değer verdiğine		bir baksana	dedi	O, Ben, çamur halinde	yarattığın kimseye	secde mi ederim?	dedi

لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَخْتِنِكَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۖ قَالَ اذْهَبْ

zhêb	kâle	kalilâ	illâ	zürriyete	leehenikenne	ilâ yevmi lkiyâmeti	le'in ebharteni
Haydi, defol	Allah, söyle, buyurdu	pek azı	dışında	ben onun soyunu	mutlaka kumandam altına alırım	kıyamet gününe kadar	Yemin olsun ki, eğer bana süre verirsen

فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ۖ وَاسْتَغْفِرْ

vestefiz	cezâenmmevûrâ	cezâüküm	cehenneme	feinne	minhüm	tebi'ake	femen
oynat	O, tam bir ödül olacaktır	sizin ödülünüzdür	cehennem	haberinizi olsun ki	Onlardan	sana uyarırsa	kim

مَنْ اسْتَطَاعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ

veracilike	bihaylike	'aleyhim	veeclib	bişavtike	minhüm	meni steta'te
ve piyadelerininle	atlıların	üzerlerine	yürü	sesinle	Onlardan	gücünün yettiğini

وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّهُمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

gurûrâ	illâ	şşeytânü	vemâ ye'idühümü	ve'idhüm	velevlâdi	fî lemvali	veşârikhüm
bir aldaniştan	başka	Şeytan	onlara ne vaat edebilir ki?	onlara vaatler ver	çocuklarına	mallarına	onlara ortak ol

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۖ رَبُّكُمْ

rabbükümü	vekilâ	birabbike	vekefâ	sültân	'aleyhim	leke	leyse	'ibâdi	inne
Rabbiniz	Vekil olarak	Rabbin	yeter	hiçbir gücün	onlar üzerinde	senin	yoktur	(o salih) kullanımı yok mu	Doğrusu Benim

الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۖ

rahimâ	biküm	kâne	innehu	min fedlihi	litebtegu	fî lbehari	lfülke	lekümü	llezi yüzcî
çok acıyandır	size	olandır	Şüphesiz O	ihsan ve ikramından	elde edesiniz diye	denizde	gemileri	sizin için	yürütendir

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ

felemmâ neccâküm	ıyyâhı	illâ	men ted'ûne	dalle	fî lbehri	ddurru	veizâ messekümü
Sizi kurtarıp çıkardığında	Onun	dışında	yalvarıp yakardıklarınız	kaybolup giderler	Denizde	sıkıntı	başınıza geldiği zaman

إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۖ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ

biküm	enyyehsife	efeemintüm	kefûrâ	linsânü	vekâne	e'radtüm	ile lberri
sizi	yere geçirivermesinden	güvende misiniz?	çok nankördür	İnsan	ve oldu	yüz çevirip gider-siniz	karaya

جَانِبِ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا الْكُمْ وَكِيلًا ۖ أَمْ أَمِنْتُمْ

em emintüm	vek lâ	leküm	lâ tecidû	şümme	hâsiben	'aleyküm	yürsile	ev	cânibe lberri
Yoksa güvende misiniz?	bir vekil	kendinize	bulamazsınız	sonra	çakıllı bir rüzgâr	üzerinize	gönderivermesinden	veya	Çıktığınızda kara tarafında

أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ

feyyürrâküm	mine rrihi	kâsifenm	'aieyküm	feyyürsile	târaten ührâ	fîhi	enyyü'deküm
hepinizi boğuvermesinden	bir fırtına	kırıp döken	üstünüze	göndererek	bir kere daha	oraya	sizi geri gönderip

بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا الْكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۖ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ

beni' ademe	kerramnâ	velekâd	teb'â	'aleynâ bihi	leküm	lâ tecidû	şümme	bimâ kefertüm
Biz Adem oğullarını	değerli kıldık	Yemin olsun ki	arka çıkacak birini	Bize karşı	size	bulamazsınız	sonra	ettiğiniz inkârdan dolayı

وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ

vefeddâinâhüm	mine ttayyibâti	verazeknâhüm	velbehri	fî lberri	vehamelânâhüm
Onları, üstün kıldık	hoş, güzel nimetlerle	Onları besledik	ve denizde	karada	Onları araçlara yükledik

عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۖ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ

femen	biimâmîhiim	külle ünâsim	ned'û	yevme	tefdilâ	mimmen haleknâ	'alâ keşrinm
O gün, kime	önderleriyle birlikte	bütün insanları	çağıracağız	Günün birinde	faziletli tutarak	yarattıklarımızdan	birçoğuna

أَوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَأُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۖ

fetilâ	velâ yüzlemüne	kitâbehüm	yekrâüne	feülâike	biyemînihi	kitâbehü	ütiye
kıl kadar	onlara zulmedilmeyecektir	kitaplarını	okuyacaklar	işte onlar	sağ eline	kitabı	verilirse

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۖ

sebilâ	veedallü	e'mâ	fî lâhirati	fehüve	e'mâ	fî hâzîri	vemen kâne
gidişçe	daha şaşkındır	daha kör olur	ahirette	işte o	kör	Bu dünyada	olan var ya

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الذِّیْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتُنْذِرَ عَالَمِينَ ۖ وَإِذَا

veizel	gayrafü	'aleynâ	litefteriye	ileyke	'ani llezi evhaynâ	vein kâdü leyeftinûneke
O zaman	başkasını	Bize karşı	iftira edesin diye	sana	vahiy ettiğimizden	Az daha seni bile fitneye düşüreceklerdi

لَا تَخْذُوكَ خَلِيلًا ۖ وَلَوْ لَا أَنْ شَبَبْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۖ

şeyen kal lâ	ileyhim	lekâd kide terkenü	vevelâ en şebbetnâke	hal lâ	lettehâzüke
az bir şey	onlara	az daha kayacaktın	Eğer Biz sana direnç vermemiş olsaydık	dost	seni edineceklerdi

إِذَا لَدَقْنَاكَ ضَعْفَ الْحَيَوةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۖ

neşrâ	'aleynâ	leke	lâ tecidû	şümme	veđi'fe lmemâti	di'fe lhayâti	lelezeknâke	izel
bir yardımcı da	Bize karşı	kendin için	bulamazdın	Sonra	hem de ölümün acısını	hem hayatın acısını	Biz sana tattırırdık	O zaman

67. Denizde başınıza sıkıntı geldiği zaman, Onun dışında yalvarıp yakardıklarınız, kaybolup giderler. Sizi kurtarıp karaya çıkardığında, yüz çevirip gidersiniz. İnsan, çok nankördür.

68. Çıktığınızda kara tarafında sizi yere geçirivermesinden veya üzerinize çakıllı bir rüzgâr gönderivermesinden güvende misiniz? (Eğer, O böyle yaparsa), sonra kendinize bir vekil bulamazsınız.

69. Yoksa sizi bir kere daha oraya geri gönderip üstünüze kırıp döken bir fırtına göndererek hepinizi ettiğiniz inkârdan dolayı boğuvermesinden güvende misiniz? (Eğer, O böyle yaparsa), sonra Bize karşı size ark çıkacak birini bulamazsınız.

70. Yemin olsun ki, Biz Adem oğullarını (kendilerine birçok özellik vererek) değerli kıldık. Onları karada ve denizde araçlara yükledik. Onları hoş, güzel nimetlerle besledik. Onları, yarattıklarımızdan birçoğuna üstün kıldık.

71. Günü birinde bütün insanları, önderleriyle birlikte çağıracağız. O gün, kime kitabı sağ eline verilirse, işte onlar kitaplarını okuyacaklar, onlara kıl kadar zulmedilmeyecektir.

72. Bu dünyada kör olan var ya, işte o, ahirette daha kör olur, gidişçe daha şaşkındır.

73. Az daha seni bile, sana vahiy ettiğimizden başkasını Bize karşı iftira edesin diye, fitneye düşüreceklerdi. O zaman, seni dost edineceklerdi.

74. Eğer Biz sana direnç vermemiş olsaydık, az daha onlara az bir şey kayacaktın.

75. O zaman Biz sana, hem hayatın acısını, hem de ölümün acısını tattırırdık. Sonra Bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın.

76. Az daha seni bu yerden çıkarmak için rahatsız edeceklerdi. (Eğer, onlar böyle yapsaydılar), o zaman senin ardından onlar da orada pek az kalırlardı.

77. Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimizin kanunu (budur). Sen, Bizim kanunumuzda bir değişiklik bulamazsın.

78. Güneşin (batıya doğru) kaymasından gecenin karamasına kadar namazı güzel kıl, bir de kırâatıyla öne çıkan sabah namazını kıl. Şüphesiz sabah namazı Kur'an'ına, şahit olunmaktadır.

79. Geceleyin sana özel olmak üzere, uykudan kalk. O Kur'an ile teheccüd namazı kıl. Belki Rabbin, seni çok övülen bir makama gönderir.

80. De ki: "Ey Rabbin! Beni, doğrulukla girenler gibi (o şehre) sok, beni (bu şehirden de) doğrulukla çıkarlar gibi çıkar. Bana, katından yardımcı bir destek ver."

81. De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Gerçekten batıl, yok olmaya mahkûmdur."

82. Biz, Kur'an'dan müminlere şifa ve rahmet olan şeyler indiririz. Bu, zalimlerin ancak hüsrânını artırır.

83. Biz, insana nimet verdiğimiz zaman, aldırız, yan çizip gider. Kendisine kötülük dokunduğunda, hemen ümitsiz olur.

84. De ki: "Herkes, kendi yaratılışına göre davranmaktadır. Rabbiniz, kimin en doğru yolda olduğunu daha iyi bilir."

85. Bir de sana Rûh'u (Cebirîl'i) soruyorlar. De ki: "Rûh, Rabbinin bilgisi dâhilindedir. Size ilimden ancak az bir şey verilmiştir."

86. Yemin olsun ki, eğer isteseydik, sana vahiy ettiğimizi, tamamen yok ederdik. Sonra Bize karşı kendin için bir vekil bulamazdın.

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ

lâ yelbesüne
kalırlardı

minhâ velzel
o zaman

liyühricüke
seni çıkarmak için

mine lerdî
bu yerden

vein kâdû leystefizzüke
Az daha rahatsız edeceklerdi

خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۖ سُنَّةٌ مِّنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ

velâ tecidü
bulamazsın

mirrusülînâ
peygamberlerimizin

kableke
Senden önce

men kad erselnâ
gönderdiğimiz

sünnete
kanunu (budur)

illâ kal lâ
pek az

hilâfeke
senin ardından

لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۖ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ الْيَلِّ

illâ gaseki lleyli
gecenin karamasına kadar

lidülüki şşemsi
Güneşin (batıya doğru) kaymasından

şşalâte
namazı

eğimi
güzel kıl

tehvîlâ
bir değişiklik

lisünnetinâ
Sen, Bizim kanunumuzda

وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۖ وَمِنَ الْيَلِّ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً

nâfiletel
özel olmak üzere

bihi fetehced
On-unla uykudan kalk teheccüd namazı kıl

vemine lleyli
Geceleyin

kâne meşhûdâ
şahit olunmaktadır

kur'âne lfecri
sabah namazı Kur'an'ına

inne
Şüphesiz

vekur'âne lfecr
bir de kırâatıyla öne çıkan sabah namazını kıl

لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۖ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ

müdhale şidkinv
doğrulukla girenler gibi

edhilm
Beni (o şehre) sok

rabbi vekur
Rab-bim! De ki

mekâmenmehmûdâ
çok övülen bir makama

rabbüke
Rabbin

enneyeb'aseke
seni gönderir

'asâ leke
Belki sana

وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ ۖ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ۖ وَقُلْ

vekul
De ki

sülânennesirâ
yardımcı bir destek

milledünke
katından

li vec'al
Bana ver

mührace şidkinv
(bu şehirden de) doğrulukla çıkarlar gibi

veehricni
beni çıkar

جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۖ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ

mine lkur'ani
Biz, Kur'an'dan

venünezzilü
indiririz

kâne zehûkâ
yok olmaya mahkûmdur

lbâtile
batıl

inne Gerçekten
batıl

vezeheka
yok oldu

lhakku cæ
Hak geldi

مَا هُوَ شِفَاءٌ ۖ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ۖ

hasârâ
hüsrânını

illâ
ancak

zzâlim ne
Bu, zalimlerin

velâ yezdü
arttır

lilmü/min ne
müminlere

verahmetü
ve rahmet

şifâ ürv
şifa

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأِجَانِبُهُ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُوسًا ۖ

ye'sâ
hemen ümitsiz

kâne
olur

şşen u
kötülük

veizâ messehi
Kendisine dokunduğunda

vene bicâ nibih
yan çizip gider

e'raða
aldırız

'ale linsâni
Biz, insana

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ۖ وَيَسْأَلُونَكَ

veyeselüneke
Bir de sana soruyorlar

seb lâ
yolda olduğunu

hüve efid
en doğru

bimen e'lemü
kimin daha iyi bilir

ferabbüküm
Rabbiniz

'al şâkiletih
kendini yaratılışına göre

ve'amelü küllün
davranmaktadır Herkes De ki

عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۖ

kal lâ
az bir şey

illâ
ancak

mine l'ilmi
ilimden

vemâ üttüm
Size verilmiştir

min emri rabb
Rabbimin bilgisi dâhilindedir

rûhu
Rûh

'ani rûh
Rûh'u (Cebirîl'i)

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنَرْبِيَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۖ

vekilâ
bir vekil

bihi 'aleynâ
Bize karşı

leke
kendin için

lâ tecidü
bulamazdın

şümme
Sonra

ileyke
sana

billez evhaynâ
vahiy ettiğimizi

لَنَعْزِيبَنَّكَ بِمَا كُنتَ تَعْمَلُ ۖ وَلَنَرِيكَ أَجْرَ مَا كُنتَ تَعْمَلُ ۖ وَلَنَرِيكَ أَجْرَ مَا كُنتَ تَعْمَلُ ۖ

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ

le'ini cteme'ati kul kebirâ 'aleyke kâne fedlehu inne mirrabbik rahmetenm illâ
toplansalar De ki çok büyüktür sana olan oldu Onun ihsan ve ikramı Şüphesiz (onu) Rabbinden bir rahmet olarak An-
cak

الْإِنْسِ وَالْجِنَّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ

velev kâne bimişlihi lâ ye/tüne blmişli hâzâ lkurâni 'alâ enyye/tû velcinnü linsü
olsalar onun ben-zerini getiremezler bu Kur'an'ın benzerini meydana getirmek için ve cinler İnsanlar

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ

fi hâzâ lkurâni linnâsi şarrafnâ velekad zaahirâ be'duhüm libe'din
Biz bu Kur'an'da dillere destan olacak anlamları insanlara anlattık Yemin olsun ki yardımcı ve destek de birbirlerine

مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ

leke len nü/mine vekâilü illâ küfürâ ekşeru nnâsi feebâ min külli meşelin
sana asla inanmayız Şöyle dediler gâvurlukta Buna rağmen insanların çoğu ısrar ettiler türlü türlü ifadelerle

حَتَّى تَفْجَرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تُكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ

ve'inebin min nehilin cennetünm leke teküne ev yembû'â mine lerdî lenâ hattâ tefcûra
ve üzüm hurma bahçen senin olsun Veya bir pınar şu yerden Bizim için akıtcaya dek

فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا

'aleynâ kemâ ze'amte ssemâe tüşqita ev tefcîrâ hilâle'hâ len'hâra fetüfeccira
başımıza söylediğin göğü düşüresin Veya şarıl şarıl akıtasın bunların arala-rından çaylar ve fişkırtmana dek

كَيْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِهٍ وَالْمَلَائِكَةَ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ

ev min zührufin beytünm leke yeküne ev kabîlâ velmelâiketî billâhi te/tye ev kisen
veya altından bir evin senin olsun Veya açıkça karşı-mıza ve melekleri Allah'ı getiresin veya parampar-ça ederek

تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ ﴿٩٣﴾

nekrâuhi kitâbân 'aleynâ hattâ tünzezzile lirukiyyike velen nü/mine fi ssemâ/ terkâ
okuyaca-ğımız bir mektup Bize indirmedığın sürece oraya çıktığına da asla inanmayız göğe çıkasın

قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا

enyyü/minü nnâse vemâ mene'a beşerârrasûlâ illâ hel küntü rabbî sübhâne kul
iman etmelerine insanların engel oldu Ben insan bir rasulüm sadece olmadım Rabbimi tenzih edenm De ki

إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ

fi lerdî lev kâne kul rasûlâ beşerâr llâhu ebe'âse en kâlû illâ lhüdâ iz cæhümü
Eğer yeryüzünde olsaydı De ki rasul olarak bir insanı Allah mı gönder-di? demeleri sadece rehber Kendilerine geldi-ğinde

مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٦﴾

melekerrasûlâ mine ssemâi 'aleyhim lenezzelnâ mü'tmeinnine yemşüne melâiketün
melek bir rasul gökten onlara elbette gönde-rirdik uslu uslu yürüyen melekler

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٧﴾

beşîrâ habîrâm bi'ibâdihi kâne innehi vebeyneküm beynî şehidem billâhi kefâ kul
görendir haberdardır kullarından olandır Şüphesiz O sizin aranızda Benimle şahit olarak Allah yeter De ki

87. Ancak (onu) Rabbinden bir rahmet olarak (ko-ruyup tuttuk). Şüphesiz Onun sana olan ihsan ve ikramı, çok büyüktür.

88. De ki: "İnsanlar ve cinler bu Kur'an'ın benzerini meydana getirmek için toplansalar, birbirlerine yardımcı ve destek de ol-salar, onun benzerini geti-remezler."

89. Yemin olsun ki, Biz bu Kur'an'da dillere destan olacak anlamları, insanla-ra türlü türlü ifadelerle an-lattık. Buna rağmen insan-ların çoğu gâvurlukta ısrar ettiler.

90. Şöyle dediler: "Bizim için şu yerden bir pınar akıtcaya dek, sana asla inanmayız!"

91. "Veya senin hurma ve üzüm bahçen olsun, bun-ların aralarından şarıl şarıl çaylar akıtasın!"

92. "Veya söylediğin göğü paramparça ederek ba-şımıza düşüresin veya Allah'ı ve melekleri açıkça karşıma getiresin!"

93. "Veya senin altından bir evin olsun veya göğe çıkasın. Bize okuyacağı-mız bir mektup indirmedi-ğın sürece, oraya çıktığı-na da asla inanmayız." De ki: "Sübhanellah! Rabbimi tenzih ederim! Ben sadece insan bir rasulüm."

94. Kendilerine doğru yolu gösteren rehber geldiğin-de, insanların iman etme-lerine sadece, "Allah, ra-sul olarak bir insanı mı gönderdi?" demeleri en-gel oldu.

95. De ki: "Eğer yeryüzün-de uslu uslu yürüyen me-lekler olsaydı, elbette on-lara gökten melek bir rasul gönderirdik."

96. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Al-lah yeter! Şüphesiz O, kul-larından haberdardır, gö-rendir."

97. Allah, kime hidayet ederse, o doğru yola girmiştir. O, kimi de sapıklıkta bırakırsa, sen onlar için Ondan başka koruyucular bulamazsın. Biz onları kıyamet gününde kör, dilsiz ve sağır olarak yüz üstü toplarız. Onların varacakları yeri, cehennemdir. Onun ateşi dindikçe, Biz onları (oraya atarak) ateşi çoğaltırız.

98. Bu, onların cezasıdır. Çünkü onlar ayetlerimizi inkâr edip, "Biz, bir sürü kemik olduğumuz ve uflandığımız zaman mı, yeni bir yaratılışla biz mi diriltileceğiz?" dediler.

99. Gökleri ve yeri yaratan Allah'ın, kendilerinin benzerini yaratacak gücünün olduğunu, kendileri için kendisinde şüphe olmayan bir süre belirlediğini görmediler mi? Fakat zalimlerin gâvurluktan başkasına baktıkları yok!

100. De ki: "Rabbimin rahmet hazinelerine siz sahip olmuş olsaydınız, o zaman elinizdeki bíteceği korkusuyla cimrilik yapardınız. İnsan, gerçekten cimridir."

101. Yemin olsun ki, Biz Musa'ya apaçık dokuz mucize verdik. İsrail oğullarına sor: O, onlara geldiğinde, Firavun ona, "Ey Musa! Ben, senin büyülenmiş biri olduğunu sanıyorum!" demişti.

102. O, "Sen elbette bu mucizeleri ancak göklerin ve yerin Rabbinin birer ibret olarak indirdiğini bilirsin! Ey Firavun! Ben senin helak olacağını sanıyorum" dedi.

103. Derken onları bulundukları yerden çıkarmak istedi. Biz, kendisini ve beraberdekileri, hepsini birlikte boğuverdik.

104. Ardından İsrail oğullarına şöyle dedik: "Haydi şu yere yerleşin, ahiretin gerçekleşeceği zaman gelince, sizin hepinizi toplayıp bir araya getireceğiz."

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ

min dūnihi	evliyâe	lehüm	felen tecide	yüglil	vemeny	lmühted	fehüve	ilâhü	vehdi	vemeny
Ondan başka	koruyucular	onlar için	bulamazsın	sapıklıkta bırakırsa	O, kimi de	doğru yola girmiştir	o	Allah	hidayet ederse	kime

وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وَجُوهِهِمْ عُمِيًّا ۖ وَبُكْمًا ۖ وَصُمًّا ۖ وَأُيُهُمْ جَهَنَّمَ

cehennem	me/vâhüm	veşummâ	vebükmenvi	'umyenv	'alâ vüçühühim	yevme lkıyâmeti	venehşürühüm
cehennemdir	Onların varacakları yer	ve sağır olarak	dilsiz	kör	yüz üstü	kıyamet gününde	Biz onları toplarız

كُلَّمَا خَبَتْ زُنَاهُمْ سَعِيرًا ۖ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا

vekâlû	biâyâtinâ	keferû	biennehüm	cezâuhüm	zâlike	se'irâ	zidnâhüm	küllemâ habet
dediler	ayetlerimizi	inkâr edip	Çünkü onlar	onların cezasıdır	Bu	(oraya atarak) ateşi	Biz onları çoğaltırız	Onun ateşi dindikçe

إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُقَاتًا ۖ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ

enne ilâhe	evelem yerav	halkan cedidâ	einnâ lemeb'ûsüne	verufâten	'izâmenv	eiẓâ künnâ
Allah'ın	görmедiler mi?	yeni bir yaratılışla	biz mi diriltileceğiz?	ve uflandığımız	Biz, bir sürü kemik	olduğumuz zaman mı

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ

lehüm	vece'ale	mişlehum	'alâ enyeyhlûka	kâdirun	velerda	ssemâvâti	illezi haleka
kendileri için	belirlediğini	kendilerinin benzerini	yaratacak	gücünün olduğunu	ve yeri	Gökleri	yaratan

أَجَلًا ۖ لَا رَيْبَ فِيهِ قَابَىٰ الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ۖ قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ

lev entüm temliküne	kul	küfurâ	illâ	zzâlimüne	feebe	fiķ	lâ raybe	ecel
siz sahip olmuş olsaydınız	De ki	gâvurluktan	başkasına	Fakat zalimlerin	baktıkları yok	kendisinin de	şüphe olmayan	bir süre

خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَا مَسْكَتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ ۖ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ۖ

katûrâ	linsânü	vekâne	hâsyete linfâk	lelemsektüm	izel	hazâine rahmeti rabbî
gerçekten cimridir	İnsan	ve oldu	elinizdeki bíteceği korkusuyla	cimrilik yapardınız	o zaman	Rabbimin rahmet hazinelerine

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ فَسَنَلْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ إِذَا جَاءَهُمْ فَقَالَ

fekâle	iz cæhüm	benî isrâile	fesel	tis'a âyâtim beyyinâtin	mûsâ	steynâ	velekad
demişti	O, onlara geldiğinde	İsrail oğullarına	sor	apaçık dokuz mucize	Biz Musa'ya	verdik	Yemin olsun ki

لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ۖ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ

kâulâi	mâ enzele	lekad 'alimte	kâle	meshûrâ	yâ mûsâ	leezunnûke	inni	fir'avnü	lehu
bu mucizeleri	indirdiğini	O, Sen elbette bilirsin	dedi	büyülenmiş biri olduğunu	Ey Musa!	seni sanıyorum	Ben	Firavun	ona

إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ۖ فَأَرَادَ

feerâde	meşbûrâ	yâ fir'avnü	leezunnûke	veinni	beşâir	velerdi	rabbü ssemâvâti	illâ
istedi	helak olacağını	Ey Firavun!	senin sanıyorum	Ben	birer ibret olarak	ve yerin	göklerin Rabbinin	ancak

أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ۖ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ

mim be'dihî	vekulnâ	me'ahü cem'â	vemenm	feegraknâhü	mine lerdî	enveyestefizzehum
Ardından	şöyle dedik	hepsini	ve beraberdekileri	Biz, kendisini boğuverdik	bulundukları yerden	Derken onları çıkarmak

لِبَنِي إِسْرَآئِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ۖ

lefifâ	biküm	ci/nâ	ve'dü lâhirati	feizâ cæ	lerda	skünû	libenî isrâile
toplayıp bir araya	sizin hepinizi	getireceğiz	ahiretin gerçekleşeceği zaman	gelinece	Haydi şu yere	yerleşin	İsrail oğullarına

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ

feraknâhü vekur'nen venezirâ mübeşşirân illâ vemâ erselnâke nezel vebilhakki enzelnâhü vebilhakki
ayet ayet ayırdık O Kur'an'ı ve azabımızın uyarıcısı olarak müjdecisi an-cak (Ey Muhammed!) Biz, seni gönderdik indi o da bu gerçek amaçla Biz, o Kur'an'ı indirdik gerçek bir amaçla

لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ

inne ev lâ tü/minü bihi aminü kul tenzilâ venezzelnâhü 'alâ mükşin 'ale nnâsi litekraehü
Çünkü ister inanmayın Ona ister inanin De ki parça parça Evet, onu Biz indirdik dura dura insanlara okuyasın diye

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ

veyekülüne süccedâ lilezkâni yehirrüne 'aleyhim (Kur'an) kenzilâ izâ yutü min kablihü l'ilme llezine utü
derler secdeye çeneleri üstü kapanırlardı 'aleyhim (Kur'an) kendilerine okunduğunda bundan önce ilim kendilerine verilenler

سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ

veyezdühüm yebküne lilezkâni veyehirrüne lemef'ülâ ve'dü rabbînâ in kâne rabbînâ sübhâne
bu onları artırır Ağlayarak çeneleri üstü secdeye kapanırlar o mutlaka gerçekleşecektir Eğer Rabbimizin bir sözü varsa Rabbimizi uzak tutarız

خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا وَالرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا

velâ tedher lesmâü lhusnâ felehü ted'ü eyyenmâ rrahmân evi d'ü lâhel d'ü kuli buşu'â
pek bağırma bütün güzel isimler Onun- dua eder- Hangi- ister de Rah- man diye dua edin Allah dua edin De ki bağlılıklarını

بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ

lezi lem yettehiz lilâhî lhamdü vekuli seblâ beyne zâlike vebtegi velâ tühâfit bihâ bişalâlike
edinmeyen Allah' Her türlü övgü De ki bir yol ikisi arasında tut (sesini) pek de gizleme Bununla birlikte namaz kılarken

وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبِيرًا ﴿١١١﴾

vekebbirhü tekbrâ mine züzüli veliyyüm velem yeküllehi fî lmulki şerikün velem yeküllehi veledenü
Durup dinlenmeden Onu büyükle- yip ulula zayıflıktan bir koru- yucusu olmayan egemenlikte bir ortağı bulunmayan çocuk

سُورَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعَشْرُ آيَاتٍ

KEHF | KEHF SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhrrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾ قَيِّمًا لِيُنْذِرَ

liyünzira kayyimel 'ivecâ lehü velem yec'al lkitâbe 'alâ 'abdihi llezi enzele lilâhî elhamdü
korkutmak dosdoğru bir şekilde hiçbir eğrilik onda yapmaksızın kitabı kuluna indiren Her türlü övgü

بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ

şşalihâti llezine ye'melüne lmü/minine veyübeşşira milledünhü be/sen şed'denm
salih ameller işleyen müminleri müjdelemek kendi katından şiddetli bir azap ile

أَنَّهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَا كَثِيرٌ فِيهِ اِبْدَاءٌ ﴿٣﴾ وَيُنْذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

veledâ llâhü ttehaže llezine kâlû veyünzira ebedâ fihi mâkî'se enne lehüm ecran hasenâ
çocuk Allah edindi diyenleri uyarmak için ebedi olarak içinde kalacakları (cen- netle) güzel bir ecirle

105. Biz, o Kur'an'ı gerçek bir amaçla indirdik, o da bu gerçek amaçla indi. (Ey Muhammed!) Biz, seni ancak sevabımızın müjdecisi ve azabımızın uyarıcısı olarak gönderdik.

106. O Kur'an'ı, insanlara dura dura okuyasın diye ayet ayet ayırdık. Evet, onu Biz parça parça indirdik.

107. De ki: "Ona ister inan- nın, ister inanmayın." Çün- kü bundan önce kendilerine ilim verilenler, (Kur'an) ken- dilerine okunduğunda çene- leri üstü secdeye kapanır- lardı. [Secde]

108. "Rabbimizi her tür- lü eksiklikten uzak tutarız. Eğer Rabbimizin bir sözü varsa, o mutlaka gerçekle- şecektir" derler.

109. Ağlayarak çeneleri üstü secdeye kapanırlar, bu onların (Allah'a olan gönül- den) bağlılıklarını artırır.

110. De ki: "İster Allah diye dua edin, ister de Rahmân diye dua edin. Hangisiyle dua ederseniz edin, bütün güzel isimler Onundur. Bu- nunla birlikte namaz kılar- ken pek bağırma, (sesini) pek de gizleme, ikisi arasın- da bir yol tut."

111. De ki: "Her türlü övgü, çocuk edinmeyen, egemenlikte bir ortağı bu- lunmayan, zayıflıktan ko- runmak için bir koruyucusu olmayan Allah'ındır. Durup dinlenmeden Onu büyükle- yip ulula!"

18. KEHF SÜRESİ

Mekke döneminde in- miştir. 28. âyetin Medi- ne döneminde indiği de rivayet edilmiştir. 110 âyettir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

1-4. Her türlü övgü, kulu- na kitabı, onda hiçbir eğri- lik yapmaksızın, dosdoğru bir şekilde, kendi katından şiddetli bir azap ile korkut- mak, salih ameller işleyen müminleri, içinde ebedi olarak kalacakları (cennet- le), güzel bir ecirle müjde-lemek, "Allah, çocuk edin- di!" diyenleri uyarmak için indiren Allah'ındır.

5. Bu konuda ne kendilerinin bilgisi vardır, ne de babalarının. Ağzlarından çıkan kelime, ne kadar da büyüktür! Onlar, sadece yalan söylüyorlar.

6. Onlar, bu söze inanmazlarsa, belki arkalarından üzülp kendini tüketeceklerin.

7. Biz, yeryüzünün üzerindeki, hangisinin davranışı daha güzel olacak diye onları imtihan etmek için ona bir süs olarak yarattık.

8. Şüphesiz Biz, onun üzerindeki her şeyi kuru bir toprak haline getireceğiz.

9. Yoksa sen, mağara ve kitap ehlinin, şaşılabilecek mucizelerimizden biri olduğunu mu sandın?

10. Bir zamanlar, genç yiğitler mağaraya sığınmışlar, şöyle demişlerdi: "Ey Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ihsan et, bize işimizde başarı hazırla!"

11. Bunun üzerine Biz, mağarada onların kulaklarını yıllarca tıkadık.

12. Sonra hangi grubun, kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini bilelim diye onları dirilttik.

13. Biz sana onların haberlerini gerçeğe uygun olarak anlatacağız. Şüphesiz onlar, Rablerine iman eden bir grup gençti. Biz, onların hidayetlerini artırdık.

14. Onların kalplerini sağlamlaştırıp güçlendirdik. Kalkıp şöyle dediler: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. Biz kesinlikle Ondan başka bir ilaha tapmayız. O zaman, cidden saçma bir şey söylemiş oluruz."

15. İşte bunlar, bizim hal-kımız. Ondan başka ilahlar edindiler. Onlar hakkında açık bir delil getirseydiler ya! Yalan yere Allah'a iftira edenden daha zalim kim vardır?

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ

min ervâlihîm

Ağzlarından

tehrucû

çıkan

kelimeten

kelime

kebûrat

ne kadar da büyüktür

velâ liâbâihîm

ne de babalarının

min 'ilminv

bilgisi

bifî

Bu ko-

mâ lehûm

ne kendilerinin vardır

إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۖ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا

illem yû/minû

inanmazlarsa

'alâ 'asârihim

arkalarından

nefseke

kendini

bâhi'unv

türeteceksin

fele'alleke

belki

keziâ

yalan

illâ

Onlar, sadece

inyyekûlûne

söylüyorlar

بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ۖ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ

lineblüvehûm

onları imtihan etmek için

lefâ

ona

zinetel

bir süs olarak

mâ 'ale lerdî

yeryüzünün üzerindeki

ce'alnâ

yarattık

innâ

Biz

esefâ

üzülüp

biñâzâ lhadîsi

Onlar, bu söze

أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۖ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۖ أَمْ

em

Yoksa sen

şâ'iden cürüzâ

kuru bir toprak haline

mâ 'aleyhâ

onun üzerindeki her şeyi

lecâ'ilûne

getireceğiz

veinnâ

Şüphesiz Biz

'amelâ

davranışı

ehsenü

daha güzel olacak diye

eyyühûm

hangisinin

حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۖ إِذْ

iz

Bir zamanlar

'acebâ

şaşılabilecek

min âyâtinâ

mucizelerimizden biri

kânû

olduğunu mu

verrakîmi

ve kitap

enne eshâbe lkehfî

mağara ehlinin

hasibte

sandın

أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا

lenâ

bize

veheyyi/rahmetenv

hazırla bir rahmet

milledünke

katından

âtinâ

Bize ihsan et

rabbenâ

Ey Rabbimiz!

fekâlû

şöyle demişlerdi

ile lkehfî

mağaraya

lfityetü

genç yiğitler

eve

sığınmışlar

مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۖ فَضَرْبَنَا عَلَىٰ أَذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۖ ثُمَّ

sümme

Sonra

sin'ine 'adedâ

yıllarca

fi lkehfî

Bunun üzerine Biz, mağarada

'alâ 'âzânihîm

onların kulaklarını

fegarabnâ

tıkadık

raşedâ

başarı

min emrinâ

işimizde

بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ۖ نَحْنُ نَقُصُّ

nekuşsu

anlatacağız

nehnû

Biz

emedâ

süreyi

limâ lebişû

kaldıkları

ehşâ

daha iyi hesap ettiğini

eyyü lhibbeyni

hangi grubun

line'leme

bilelim diye

be'asnâhûm

onları dirilttik

عَلَيْكَ نَبَاهُهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۖ وَرَبَطْنَا

verabeñnâ

sağlamlaştırıp güçlendirdik

vezidnâhûm kûdâ

Biz, onların hidayetlerini artırdık

birabbihîm

Rablerine

âmenû

iman eden

fityetün

bir grup gençti

innehûm

Şüphesiz onlar

bilhakk

gerçeğe uygun olarak

nebeehûm

onların haberlerini

'aleyke

sana

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُو

len ned'uvâ

Biz kesinlikle tapmayız

velerdî

ve yerin

rabbü ssemâvâti

göklerin Rabbidir

rabbünâ

Bizim Rabbimiz

fekâlû

şöyle dediler

iz kâmû

Kalkıp

'alâ kulûbihîm

Onların kalplerini

مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۖ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً

âlihêh

ilahlar

min dūnihî

Ondan başka

ttehazû

edindiler

kavmünâ

bizim hal-kımız

hâulâi

İşte bunlar

şetâtâ

saçma

izen

O zaman

lekad kulnâ

cidden bir şey söylemiş oluruz

ilâhel

bir ilaha

لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ

keziâ

Yalan yere

'ale llâfi

Allah'a

mimmenni fterâ

iftira edenden

ezlemü

daha zalim

femen

kim vardır?

bisûltânim beyyin

açık bir delil

'aleyhim

Onlar hakkında

levlâ ye/tûne

getirseydiler ya!

وَإِذَا عَزَلْتَ تُتْمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ

rabbüküm leküm yenşür ile lkehfî fe/vü illâ ilâhî vemâ ye'bûdüne veizi 'tezeltümühüm
Rabbiniz size indirsin o zaman mağaraya sığın ki Allah'ın dışında taptıklarından Mademki siz, onlardan uzaklaştınız

مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ۖ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ

izâ tale'at şşemse vetera mirfekâ min emriküm leküm veyüheyyi/ mirrahmetihî
doğduğu zaman Güneşi görürsün bir kolaylık işinizde size hazırlasın rahmetinden

تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ

vehüm zâte şşimâli tekridühüm veizâ garabet zâte lyemini 'an kehfihim tezâveru
Onlar sol taraftan onlara dokunmadan geçtiğini battığı zaman da sağa doğru mağaralarında meylettiğini

فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ

yüdlil vemeny lmuhted fehüve ilâhü yehdi meny min âyâtî lâhî zâlike minhî fi fecvetinm
saptırırsa Kimi de hidayete ermiştir o Allah hidayet etmişse kime Allah'ın mucizelerindendir İşte bu onun geniş bir sahasındadırlar

فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ۖ وَتَحْسَبُهُمْ آيِقًا ظَالِمًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ

venükallibühüm ruküdüñ vehüm eykâzanv vetehsebühüm veliyyenmmürşidâ lehû felen tecide
Biz, onları çeviririz uykudadırlar oysa onlar uyanık Sen, onları sanırsın yol gösterecek bir koruyucu ona bulamazsın

ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ

blves'id zirâ'ayhi bâsitun vekelbühüm vezâte şşimâl zâte lyemini
girişte iki kolunu uzatmış yatmaktadır Köpekleri de sola sağa

لَوْ أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا ۖ وَكَذَلِكَ

vekeżlike ru'bâ minhüm velemüli/ te firârâñ minhüm levelleyte 'aleyhim levi tale'te
İşte böyle dehşete kapılırdın onların halinden elbette dolardın kaçır onlardan mutlaka döner onların yanına Eğer girseydin

بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا

lebišnâ kâlû lebištüm kem minhüm kâilünm kâle beynehum liyetesâelû be'asnâhüm
kaldık dediler kaldınız Ne kadar İçlerinden biri dedi aralarında birbirlerine sorsunlar diye onları dirilttik

يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ

ehadeküm feb'aşû bimâ lebištüm e'lemü rabbüküm kâlû be'da yevm ev yevmen
Şimdi siz, içinizden birinizi gönderin de Ne kadar durduğunuzu daha iyi bilir Rabbiniz dediler bir günden biraz daha az veya Bir gün

بِوَرْقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ

felye/tiküm ta'âmen ezka eyyühâ felyenzur ile lmedineti hâzihî biveriküküm
size getirsin bir yiyecek daha temiz hangisinin bir baksın şehre şu gümüş paranızla

بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۖ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا

inyeyzerû innehüm ehadâ biküm velâ yuş'iranne velyetelettaf minhü birizkinm
ellerine geçirirlerse Çünkü onlar kimseye sizin (varlığı-nızı) kesinlikle hissettirmesin çok kurnaz davranırsın oradan erzak

عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ۖ

ebedâ izen velen tüflihü fi milletihim yû'düküm ev yercümüküm 'aleyküm
ebedi olarak bu takdirde kesinlikle kurtuluşa eremezsiniz kendi dinlerine sizi döndürürler veya sizi taşılayıp öldürürler sizi

16. (Kendi kendilerine şöyle dediler:) "Mademki siz, onlardan ve onların Allah'ın dışında taptıklarından uzaklaştınız, o zaman mağaraya sığın ki, Rabbiniz size rahmetinden indirsin, size işinizde bir kolaylık hazırlasın."

17. Güneşi doğduğu zaman, mağaralarında sağa doğru meylettiğini, battığı zaman da sol taraftan onlara dokunmadan geçtiğini görürsün. Onlar, onun geniş bir sahasındadırlar. İşte bu, Allah'ın mucizelerindendir. Allah, kime hidayet etmişse, o hidayete ermiştir. Kimi de saptırırsa, sen artık ona yol gösterecek bir koruyucu bulamazsın.

18. Sen, onları uyanık sanırsın, oysa onlar, uykudadırlar. Biz, onları sağa sola çeviririz. Köpekleri de girişte, iki kolunu uzatmış yatmaktadır. Eğer onların yanına girseydin, mutlaka onlardan arkana döner kaçır, onların halinden dehşete kapılırdın.

19. İşte böyle onları, aralarında birbirlerine sorsunlar diye dirilttik. İçlerinden biri, "Ne kadar kaldınız?" dedi. (İçlerinden birini), "Bir gün veya bir günden biraz daha az kaldık!" dediler. (Diğerleri de), "Ne kadar durduğunuzu Rabbiniz, daha iyi bilir! Şimdi siz, içinizden birinizi şu gümüş paranızla şehre gönderin de, hangisinin daha temiz bir yiyecek olduğuna bir baksın, oradan size erzak getirsin, çok kurnaz davranırsın, kesinlikle sizin (varlığını) kimseye hissettirmesin!" dediler.

20. "Çünkü onlar sizi ellerine geçirirlerse, sizi taşılayıp öldürürler veya sizi kendi dinlerine döndürürler, bu takdirde ebedi olarak kesinlikle kurtuluşa eremezsiniz."

21. Bu şekilde, (insanlar) Allah'ın sözünün gerçek olduğunu ve kıyametin (gerçekleşeceğini) şüphe bulunmadığını bilsinler diye onların tanınmalarını sağladık. O sırada (insanlar) aralarında (bunların çevresinde) onların durumunu tartışıyorlardı. Bunun üzerine, "Üstlerine bir bina yapın!" dediler. **Rableri**, onları daha iyi bilir. Onlara galip gelenler ise, "Bunların üzerine bir mescid yapacağız!" dediler.

22. "(Onların sayısı) üçtür, dördüncüleri köpeklerdir!" diyecekler. "Beştir, altıncıları köpeklerdir!" diyecekler. Bunlar, bir tahminden ibarettir. "Yedidir, sekizincileri köpeklerdir!" diyecekler. De ki: "Onların sayılarını **Rabbim** daha iyi bilir! Onları ancak pek az kimse bilir." Artık onlar hakkında, hafif bir tartışmanın dışında kimseyle tartışma! Bunlar hakkında onlardan hiç kimseye bir şey sorma!

23-24. Hiçbir şey hakkında, Allah'ın dilemesi şartına bağlamadan, "Ben bunu yarın mutlaka yaparım!" deme! Unuttuğun zaman, **Rabbini** zikret, Onu hatırla. Şöyle de: "Olur ki, **Rabbim** beni bundan daha yakın vakte dosdoğru bir başarıya ulaştırır."

25. Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar. Buna dokuz da artırdılar.

26. De ki: "Allah, onların ne kadar kaldıklarını daha iyi bilir. Göklerin ve yerin bilinmeyen ve görünmeyen bilgisi Onundur. O, öyle güzel görür, öyle güzel işitir ki! Onların Onun dışında koruyucuları yoktur. O, hiç kimseyi ege-menliğine ortak yapmaz."

27. **Rabbinin** kitabından sana vahiy olunani okul! Onun sözlerini değiştirecek kimse yoktur. Ondan başka bir sığınak bulamazsın.

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَن وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ

veenne ssâ'ate
ve kıyametin
(gerçekleşeceğini)

hakkun v
gerçek
olduğunu

enne ve'de lâhî
Allah'ın sözünün

liye'lemû
bilsinler diye

'aleyhim
onların

e'semâ
tanınmalarını
sağladık

vekezzâlike
Bu şekilde

لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ

'aleyhim
Üstlerine

bnû
yapın

fe'kalû
dediler

emrahûm
onların
durumunu

beynehim
(insanlar)
aralarında

yetenâze'üne
tartışıyorlardı

iz
O
sırada

lâ raybe fihâ
şüphe bulunmadığını

بُنْيَانًا رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ

'aleyhim
Bunların üze-
rine

lenettehizenne
yapacağız

'alâ emrihim
Onlara

llezîne galebû
galip gelenler ise

kâle
dediler

bi'him
onları

e'lemû
daha iyi
bilir

rabbühüm
Rableri

مَسْجِدًا ۖ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ

sâdisühüm
altıncıları

hamsetün
Beştir

veyekûlûne
diyecekler

kelbühüm
köpeklerdir

râbi'uhüm
dördüncüleri

şelâsetür
üçtür

seyekûlûne
diyecekler

mescidâ
bir mescid

كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي

rabbî
Rabbim

kur
De ki

kelbühüm
köpeklerdir

veşâminühüm
sekizincileri

seb'atün v
Yedidir

veyekûlûne
diyecekler

racmem bilgayb
Bunlar, bir tahminden ibarettir

kelbühüm
köpeklerdir

أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا

mirâen zâhiran v
hafif bir tartışmanın

illâ
dışında

fihim
Artık onlar
hakkında

felâ tümârî
kimseyle tartışma

kalîl
pek az
kimse

illâ
ancak

mâ ye'lemühüm
Onları bilir

bi'ddetihim
Onların sayılarını

وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۖ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ۖ

gadâ
yarın

zâlike
bunu

fâ'ilün
mutlaka
yaparım

innî
Ben

lişeyin
Hiçbir şey
hakkında

velâ tekûlenne
deme

ehadâ
hiç kimseye

minhüm
onlardan

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ

liekrabe
daha yakın va-
kitte dosdoğru

rabbî
Rabbim

enye'hdîyeni
beni ulaştırır

'asâ
Olur ki

vekul
Şöyle de

izâ nes'te
Unuttuğun zaman

rabbeke
Rabbini

vezkür
zikret

مِنْ هَذَا رَشَدًا ۖ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ۖ

tis'â
Buna dokuz da

vezdâdû
artırdılar

şelâse mietin sinîne
üç yüz yıl

fî kehfihim
Onlar mağaralarında

velebişû
kaldılar

raşedâ
bir başanya

min hâzâ
bundan

قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ

veesmi
öyle güzel
işitir ki

ebgir bihi
O, öyle güzel görür

velerd
ve yerin

gaybû ssemâvâtî
Göklerin bilinmeyen
ve görünmeyen bilgisi

lehu
Onun-
dur

bimâ lebişû
onların ne kadar
kaldıklarını

e'lemû
daha iyi
bilir

llâhü
Allah

قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ

مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۖ وَاتْلُ مَا أُوحِيَ

mâ ühiye
vahiy olunani

vetlû
oku

ehadâ
O, hiç kimseyi

fî hukmihî
egemenliğine

velâ yüşrikû
ortak yapmaz

min vveliyin
koruyucuları

min dūnihi
Onun dışında

lehum
Onların

مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۖ وَاتْلُ مَا أُوحِيَ

إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۖ

mültehadâ
bir sığınak

min dūnihi
Ondan başka

velen tecide
bulamazsın

llelimâtihî
Onun sözlerini

lâ mübeddile
değiştirecek
kimse yoktur

min kitâbi rabbik
Rabbinin kitabından

ileyke
sana

ileyke
sana

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

vechehû	yür düne	vel'aşıyyi	bilgâdâti	rabbehüm	illezine yea'üne	me'a	nefseke	veşbir
Onun rızasını	isteyenlerle	akşam	Sabah	Rablerine	dua eden	birlikte	sen de	sabret

وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الدُّنْيَا وَلَا تُطِيعَ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ

kalbehi	men eġfelnâ	velâ tüti'	lhayâti ddünyâ	zinete	tür:dü	'an'hüm	'aynâke	velâ te'dü
Kalbini	gafil bıraktığımız	uyma	dünya hayatının	süsünü	isteyerek	onlardan	gözlerini	ayırma

عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوِيَهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ

femen şâe	mirrabbiküm	lhakku	ve'uli	furu'â	emruhu	vekâne	hevâhu	vettebe'a	'an zikrinâ
Artık dileyen	Rabbinizdendir	Hak	De ki	ve sınır tanınamak	işi	ve oldu	keyfinin	ardına düşmüş	zikrimizden

فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا

sürâdikuhâ	bihim	ehâta	nâran	lizzâlimine	e'tednâ	innâ	felyekfür	vemen şâe	felyü/minv
duvarları	kendile-rini	kuşatan	bir ateş	zalimler için	hazırladık	Çünkü Biz	inkâr etsin	dileyen de	iman etsin

وَأَنْ يَسْتَعِثُّوا يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ

vesâet	şşerâb	bi/se	lvücûh	yeşvi	kelmühli	bimâin	yügâşû	veinyyestegîşû
Orası ne kötü	bir içecektir	O, ne kötü	yüzleri	kavuran	erimiş ceset gibi	bir su ile	onlara yardım edilir	Eğer yardım isterlerse

مُرْتَفَقًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا

'amelâ	men ehsene	ecra	lâ nü'du	innâ	şşâlihâti	ve'amilû	inne llezine âmenû	mürtefekâ
amel	öyle güzel işle-yenin	ecrini	boşa çıkar-mayız	şüphesiz Biz	salih ameller	işleyenlere gelince	İman edip	bir barınaktır

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ

min esâvira	fihâ	yühallevne	lenhâru	min tehtihimü	tecri	cennâtü 'adnin	ülâike lehüm
bileziklerle	orada	Onlar süsleneccekler	nehirler	altlarından	akan	adn cennetleri	Onlara vardır

مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَاسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا

fihâ	muttekinne	veistebrakinm	min sündüsinv	şiyâben hudrân	veyelbesüne	min zehebinv
orada	yaslanıp kurulacaklardır	ve kalın ipekten	ince	yeşil elbiseler	giyecekler	altın

عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۝ وَاصْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا

ce'alnâ	racüleyni	meseler lehüm	vedrib	mürtefekâ	vehasünet	şşevâb	ni'me	'ale lerâik
vermiş	iki adam	misal olarak	Onlara	örneğini anlat	bir barınaktır	Orası, ne güzel	bir sevaptır	O, ne güzel koltuklara

لَا حِدَّهُمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا

zer'â	beynehumâ	vece'alnâ	binehlinv	vehafefnâhumâ	min e'nâbinv	cenneteyni	liehadifimâ
bir ekinlik	ikisinin arasına	yapmışız	hurmalarla	ikisinin çevresini de donatmış	her türlü üzümün	bulunduğu iki bağ	Birine

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اتَتْهُمَا وَلَمْ تَطْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا ۝ فَجَرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ۝

neherâ	hilâlehumâ	vefaccemâ	şeyenv	velem tezlim minhü	ükülehâ	âtet	lcenneteyni	kiltâ
bir de nehir	ikisinin ortasından	akutmuşız	hiçbir şeyi	eksik bırakmamış	yemişlerini	vermişler	iki bağın	ikisi de

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۝

neferâ	vee'azzû	mâlenv	minke	ekşeru	enâ	vehüve yühâviruhü	rekâle lişâhibihî	şemer	lehü	vekâne
nüfus olarak daha çoğum	daha güçlüyüm	malca	senden	daha zengin	Ben	Bundan dolayı bu adam, arkadaşıyla konuşurken	ona	dedi	geliri de	var

28. Sabah akşam **Rable-rine** dua eden, Onun rızasını isteyenlerle birlikte sen de sabret, dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan gözlerini ayırma. Kalbini zikrimizden gafil bıraktığımız, keyfinin ardına düşmüş ve işi sınır tanımamak olana uyma.

29. De ki: "Hak, **Rabbiniz-dendir**. Artık dileyen iman etsin, dileyen de inkâr etsin." Çünkü Biz, zalimler için duvarları kendilerini kuşatan bir ateş hazırladık. Eğer yardım isterlerse, onlara erimiş ceset gibi yüzleri kavuran bir su ile yardım edilir. O, ne kötü bir içecektir! Orası ne kötü bir barınaktır!

30. İman edip salih ameller işleyenlere gelince, şüphesiz Biz öyle güzel amel işleyenin ecrini boşa çıkarmayız.

31. Onlara, altlarından nehirler akan adn cennetleri vardır. Onlar orada altın bileziklerle süslenecekler, ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyecekler, orada koltuklara yaslanıp kurulacaklardır. O, ne güzel bir sevaptır! Orası, ne güzel bir barınaktır!

32. Onlara iki adam örneğini anlat. Birine her türlü üzümün bulunduğu iki bağ vermiş, ikisinin çevresini de hurmalarla donatmış, ikisinin arasına bir ekinlik yapmışız.

33. İki bağın ikisi de yemişlerini vermişler, hiçbir şeyi eksik bırakmamış, ikisinin ortasından bir de nehir akıtmışız.

34. Bundan başka geliri de var. Bundan dolayı bu adam, arkadaşıyla konuşurken, ona "Ben, senden daha zengin, nüfus olarak daha çoğum, daha güçlüyüm!" dedi.

35-36. Bağına girdi, o kendine yazık ediyordu. "Bunun yok olacağını asla zannetmem. Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Bununla birlikte şayet Rabbime döndürülsem, bundan daha iyi bir sonuç bulacağım" dedi.

37. Arkadaşı kendisiyle konuşurken ona şöyle dedi: "Sen, seni önce topraktan, sonra nutfeden yaratmış, daha sonra da seni bir adam haline getireni inkâr mı ediyorsun?"

38. "Ancak O Allah, benim Rabbimdir. Ben, hiç kimseyi Rabbime ortak koşmam."

39. "Bağına girdiğin zaman, 'Maşaallah, lâ kuvvete illâ billâh, (Ne güzel, Allah dilemiş de yaratmış! Ondan başka güç kuvvet sahibi yoktur!)' desen olmaz mıydı? Sen beni mal mülk, çocuk çocuk bakımından kendinden daha az görüyorsan, (unutma ki;)"

40. "Belki Rabbim, bana senin bağından daha hayırlısını verir, seninkinin üzerine gökyüzünden bir afet indirir de, kupkuru bir toprak oluverir."

41. "Veya suyu çekiliverir de, bir daha onu aramakla bulamazsın."

42. Derken bütün serveti birden yok edildi, bunun üzerine oraya yaptığı harcamalardan dolayı, pişmanlıktan ellerini ovuşturup kaldı. O bağ, çardakları üzerine çöküp kalmıştı. "Ah nolaydım, Rabbime hiçbir kimseyi ortak koşmamış olsaydım!" diyordu.

43. Onun için, Allah'tan başka kendisine yardım edecek bir topluluk da yoktu. O, kendi kendini de kurtaramadı.

44. İşte burada, koruyuculuk gerçekten Allah'ındır. O, sevapça da daha hayırlıdır, sonuç bakımından da daha hayırlıdır.

45. Onlara, dünya hayatını şuna benzeterek anlat. O, gökyüzünden indirdiği bir su gibidir. Yeryüzünün bitkileri, onunla birbirine karışmıştır. Derken kendisini rüzgârların savurup götürdüğü bir çöp kıntısı olmuştur. Allah, her şeye muktedirdir.

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۖ وَمَا أَظُنُّ

vemâ ezunnü ebedâ hâzîfî en teb de mâ ezunnü kâle linefsîh zâlimül vehüve cennete hâle vede hâle
sanmıyorum asla Bunun yok olacağını zannetmem dedi kendine yazık ediyordu o Bağına girdi

السَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن رَّدَدْتُمَا إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۖ قَالَ لَهُ

lehü kâle münkalebâ min hâ bayrân m leecidenne ilâ rabbî veleirruditü kâimetenv ssâ'ate
ona şöyle dedi bir sonuç bundan daha iyi bulacağım Rabbime Bununla birlikte şayet döndürülsem kopacağını da Kıyametin

صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّيَكَ

sewâke summe min nüfeti summe min türâbin billezi halekake ekeferte vehüve yühaviruhü şâhibühü
seni haline daha min nutfeden sonra önce topraktan seni yaratan kendisiyle konuşurken Arkadaşı

رَجُلًا ۖ لَّكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۖ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ

cenneteke iz de hâle vele vâ ehadâ birabbî velâ üşrikü rabbî hüve ilâ hî lâ kinnâ racülâ
Bağına girdiğin zaman olmaz mıydı? Ben hiç kimseyi Rabbime ortak koşmam benim Rabbimdir O Allah Ancak bir adam

قُلْتُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۖ فَعَسَى رَبِّي

rabbî fe'asâ veveledâ mâlenv minke ekalle in terani enâ lâ kuvvete illâ billâh mâ şâe ilâ hî kulte
Rabbim Belki çocuk çocuk bakımından mal kendinden daha az Sen beni görüyorsan lâ kuvvete illâ billâh Maşaallah desen

أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ

fetüşbiha mine ssemâi husbânen m âleyhâ seninkinin üzerine indirir de senin bağından daha hayırlısını bana verir

صَعِيدًا رَّلَقًا ۖ أَوْ يُصْبِحَ مَا وَهَا غُورًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۖ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ

bişemerihî veühâ talebâ lehü felen testetâ gavran mâuhâ yüşbiha ev şâ'den zelekâ
Derken bütün serveti birden yok edildi istemeye onu aramakla bulamazsın çekiliverir de suyu olması Veya kupkuru bir toprak

فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ

veyekülü 'alâ urüşihâ bâviyetün vehiye fihâ 'alâ mâ enfeka yükalibü keffeyhi feesbeha
diyordu çardakları üzerine çöküp kalmıştı O bağ bunun üzerine oraya yaptığı harcamalardan dolayı pişmanlıktan ellerini ovuşturup kaldı

يَا لَيْتَنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۖ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dünî ilâhî yenşurühü fietünv lehü velem tekül ehadâ birabbî lem üşrik yâ leyten
Allah'tan başka kendisine yardım edecek bir topluluk için yoktu hiçbir kimseyi Rabbime ortak koşmamış olsaydım Ah nolaydım

وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ۖ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۖ

'ukbâ vehayrun şevâbânv hayrun hüve ihakk ilâhî lvelâyetü hünâlike vemâ kâne müntesirâ
sonuç bakımından da daha hayırlıdır sevapça da daha hayırlıdır O gerçekten Allah'ındır koruyuculuk İşte burada O, kendi kendini de kurtaramadı

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ

bihi fehteleta mine ssemâi enzelnâhü kemâin meşele lhayâti ddünyâ lehüm vedrib
onunla birbirine karışmıştır O, gökyüzünden indirdiğimiz bir su gibidir dünya hayatını şuna benzeterek Onlara anlat

نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۖ

müktedirâ 'alâ küllî şeyinm ilâhü vekâne rriyâh tezrühü heşimen feesbeha nebâtü lerdî
muktedirdir her şeye Allah ve olandır rüzgârların kendisini savurup götürdüğü bir çöp kıntısı olmuştur Yeryüzünün bitkileri

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ

hayrun	velbâkîyâtü şşâlihâtü	zinetü lhayâti ddünyâ	velbenûne	elmâlû
daha hayırlı	Kalıcı olan salih ameller ise	dünya hayatının süsüdür	ve çocuklar	Mal

عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً

bârizetenv	lerda	vetera	lcibâle	nüseyyiru	veyevme	emelâ	vehayrun	sevâbân	'inde rabbike
çınılçiplak	yeryüzünü	görürsün	Biz dağları	yürütürüz	O gün	beklenti	daha hayırlıdır	sevap olarak	Rabbinin katında

وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعَرْضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا

ci/tümünâ	lekad	şaffâ	'alâ rabbike	ve'uridû	ehadâ	minhûm	felem nügâdir	vehaşernâhûm
siz Bize gelirsiniz	Yemin olsun ki	saf saf	Rabbinin huzuruna	getirilirlir	hiç birini	onlardan	bırakmayız	Onların hepsini mahşerde toplarsınız

كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ

lkitâbü	vevü'dî'a	mev'idâ	leküm	ellen nec'ale	bel ze'amtüm	ewele merratim	kemâ haleknâküm
Kitap	ortaya konulduğunda	sözü	Sizi	gerçekleştirmeyeceğimizi	zannetmiştiniz değil mi?	ilk defa	sizi yarattığımız gibi

فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِهَذَا الْكِتَابِ

lih'zâ lkitâbi	mâ	yâ veyletenâ	veyekülüne	mimmâ fihi	müşfikine	lmücrimine	fetera
Bu kitap	o şeyler ki	Eyvah bize!	derler	onun içindekilerden	korktuklarını	günahkârların	görürsün

لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ

velâ yezlimü	hâdirâ	mâ 'amilü	vevededü	illâ ehş'hâ	velâ keb'aten	şag'ratenv	lâ yügâdiru
zulmetmez	önlere hazır	Bütün yaptıklarını	bulmuşlardır	hepsini kaydetmiş	büyük	Küçük	hiçbir şey bırakmamış

رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ

iblis	illâ	fesecedü	liâdeme	scüdü	lilmelâiketi	kulnâ	veiz	ehadâ	rabbüke
İblis'in	dışında	hemen hepsi secde etmişlerdi	Adem'e	secde edin	meleklerle	demistik de	Bir zamanlar	hiç kimseye	Rabbin

كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ

vehüm	min dünî	evliyâe	vezürriyyetühü	efetettehizühühü	'an emri rabbi	fefeseka	kâne mine lcinni
Onlar	Beni bırakıp	koruyucular	ve soyunu	onu mu ediniyorsunuz?	Rabbinin emrinden	çıktı	O, cinlerdendi

لَكُمْ عَدُوٌّ بَيْنَ لِظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerdî	halka ssemavâti	mâ eşhedühüm	bedelâ	lizzalimine	bi/se	'adüvv	leküm
ve yerin	göklerin yaratılışına	Ben, onları ne şahit tuttum	karşılıktır	Bu, zalimler için	ne kötü bir	düşman iken	size

وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مَتَّخِذُ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا

nâdû	yekülû	veyevme	'agudâ	lmüçilline	vemâ küntü müttehiže	velâ halka enfusihiim
ünleyn bakalım	O, şöyle diyecek	O gün	kendime yardımcı	Ben, hiçbir zaman sapıtanları	edinmem	kendilerinin yaratılışına

شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

mevbikâ	beynehiim	vece'alnâ	lefhiim	felem yestedbü	fede'avhiim	llezine ze'amtüm	şurakâiye
bir engel	Biz, aralanna	koyarsınız	kendilerine	bir karşılık vermemiştir	Onlara yalvarmışlar	(İlah olduğunu) sandığınız	ortaklarını

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٢﴾

meşrifâ	'anhâ	velem yecidü	ennehiim müvâki'ühâ	fezannü	nnâra	lmücrimüne	verae
kaçacak bir yer	fakat oradan	bulamazlar	oraya düşeceklerini	anlarlar	ateşi	Günahkârlar	görürler

46. Mal ve çocuklar, dünya hayatının süsüdür. Kalıcı olan salih ameller ise, Rabbinin katında sevap olarak daha hayırlı, beklenti bakımından daha hayırlıdır.

47. O gün Biz dağları yürütürüz, yeryüzünü çınılçiplak görürsün. Onların hepsini mahşerde toplarsınız, onlardan hiç birini bırakmayız.

48. Onlar, saf saf Rabbinin huzuruna getirilirler. Yemin olsun ki, siz Bize, sizi ilk defa yarattığımız gibi gelirsiniz. Sizi dirilteceğimize dair verdiğimiz sözü gerçekleştirmeyeceğimizi zannetmiştiniz değil mi?

49. Kitap ortaya konulduğunda, günahkârların onun içindekilerden korktuklarını görürsün. Onlar, "Eyvah bize! Bu kitap ne acayip bir şey! Küçük büyük hiçbir şey bırakmamış, hepsini kaydetmiş!" derler. Bütün yaptıklarını önlere hazır bulmuşlardır. Rabbin, hiç kimseye zulmetmez.

50. Bir zamanlar meleklere, "Adem'e secde edin!" demiştik de, İblis'in dışında hemen hepsi secde etmişlerdi. O, cinlerdendi. Rabbinin emrinden çıktı. "Onlar size düşman iken, şimdi siz, Beni bırakıp onu ve soyunu koruyucular mı ediniyorsunuz?" Bu, zalimler için ne kötü bir karşılıktır!

51. Ben, onları ne göklerin ve yerin yaratılışına, ne de kendilerinin yaratılışına şahit tuttum. Ben, hiçbir zaman sapıtanları, kendime yardımcı edinmem!

52. O gün O, şöyle diyecek: "(İlah olduğunu) sandığınız ortaklarını ünlüyün bakalım." Onlara yalvarmışlar, ancak onlar kendilerine bir karşılık vermemiştir. Biz, aralarına bir engel koyarsınız.

53. Günahkârlar ateşi görürler, oraya düşeceklerini anlarlar, fakat oradan kaçacak bir yer bulamazlar.

54. Yemin olsun ki, Biz bu Kur'an'da insanlara ibret olacak şeyleri türlü türlü ifadelerle anlattık. Ancak insan çok tartışmacıdır.

55. Kendilerine doğru yolu gösteren peygamber gelmişken, insanları iman etmekten ve **Rablerinden** günahlarının bağışlanmasını istemekten alıkoyan, kendilerine, öncekilere uygulanan kanunun gelmesi veya ahiret azabının gözleminin önüne gelmesidir.

56. Biz, peygamberleri ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Kâfirler ise, hakkı batılla ortadan kaldırmak için mücadele ediyorlar. Ayetlerimizi ve kendilerine yapılan uyarıyı alaya alırlar.

57. Kendisine, **Rabb**inin ayetleriyle öğüt verilip de onlardan yüz çeviren ve ellerinin yaptıklarını unutandan daha zalim kim vardır? Şüphesiz Biz, onu anlamalarına engel olsun diye, kalplerinin üzerlerine kabuklar geçiririz, kulaklarına da ağırlık koyarız. Sen onları doğru yola çağırırsan da, onlar kesinlikle yola gelmezler.

58. Senin **Rabb**in, çok bağışlayandır, merhamet sahibidir. Eğer O, onları yapıp kazandıklarından dolayı, hemen cezalandırıverecek olsaydı, elbette haklarında azabı hemen gerçekleştirdi. Fakat onlar için belirlenmiş bir süre vardır. O gelince, hiçbir kurtuluş yolu bulamazlar.

59. İşte bunlar, zulüm yaptıkları zaman, kendilerini helak ettiğimiz memleketlerdir. Onların helak edilmeleri için bir zaman belirlenmiştir.

60. Bir zamanlar Musa, genç arkadaşına, "iki denizin birleştiği yere varıncaya kadar durmayacağım veya (oraya ulaşmak için) yıllarca yürüyeceğim" demişti.

61. İki denizin birleştiği yere varınca, balıklarını unuttular, o balık da denizde bir geçidi yol edindi.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ

linsânü	vekâne	küllü meşel	linnâsi min	fi hâzâ l'Kurâni	şarrafnâ	velekad
Ancak insan	ve oldu	türlü türlü ifadelerle	insanlara	Biz bu Kur'an'da	anlattık	Yemin olsun ki

أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۚ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ

İlhüdâ	iz cāehümü	ennyü/minü	nnâse	vemâ mene'a	cedelâ	ekšera şeyin
doğru yolu gösteren	Kendilerine peygamber gelmişken	iman etmekten	insanları	alıkoyan	tartışmacıdır	çok

وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

kubülâ	l'azâbü	ye/tiyehümü	ev	sünnetü levveline	illâ en te/tiyehüm	rabbehum	veyestegfirü
gözleminin önüne	ahiret azabının	gelmesidir	veya	öncekilere uygulanan kanunun	kendilerine gelmesi	Rablerinden	ve günahlarının bağışlanmasını istemekten

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا

İlle'ne keferü	veyücâdilü	vemünzirin	mübeşşirine	illâ	İmrüseline	vemâ nürsillü
Kâfirler ise	mücadele ediyorlar	ve uyarıcı olarak	müjdeleyici	ancak	Biz, peygamberleri	gönderdik

بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوعًا ۚ وَمَنْ

vemen	küzüvâ	vemâ ünzirü	âyâtî	vettehazû	İhakka	liyüdhiğü bihi	bilbâtîli
kim vardır?	alaya	ve kendilerine yapılan uyarıyı	Ayetlerimizi	alırlar	hakkı	ortadan kaldırmak için	batılla

أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا

innâ	yedâh	mâ kaddemet	venesiye	'anhâ	fee'rağâ	bi'âyâtî rabbihi	mimmen zükkira	ezlemü
Şüphesiz Biz	ellerinin	yaptıklarını	ve unutandan	onlardan	yüz çeviren	Rabbinin ayetleriyle	Kendisine öğüt verilip de	daha zalim

جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ

vein ted'ufühüm	vekrâ	vefi âzânihim	ennyefkahühü	ekinneten	'alâ kulûbihihim	ce'ainâ
Sen onları çağırırsan da	ağırlık	kulaklarına da	onu anlamalarına engel olsun diye	kabuklar geçiririz	kalplerinin üzerlerine	koyarsın

إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ۚ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ

lev yüehizühüm	zû rrahmeih	İgafuru	verabbüke	izen ebedâ	felenyehetdü	ile İlhüdâ
Eğer O, onları hemen cezalandırıverecek olsaydı	merhamet sahibidir	çok bağışlayandır	Senin Rabbin	onlar kesinlikle	yola gelmezler	doğru yola

بِمَا كَسَبُوا الْعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجْدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا ۚ

O gelince, hiçbir kurtuluş yolu	bulamazlar	belirlenmiş onlar için bir süre vardır	Fakat	azabı	haklarında	elbette hemen	yapıp kazandıklarından dolayı
---------------------------------	------------	--	-------	-------	------------	---------------	-------------------------------

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا ۖ وَإِذْ قَالَ

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ۚ وَإِذْ قَالَ

kâle	veiz	mev'idâ	İimehlikihim	vece'alnâ	İemmâ zalemü	ehleknâhüm	İkurâ	vetilke
demişti	Bir zamanlar	bir zaman	Onların helak edilmeleri için	belirlemişti	zulüm yaptıkları zaman	kendilerini helak ettikimiz	memleketlerdir	İşte bunlar

مُوسَىٰ لِفَتْنِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا ۚ

hukubâ	emğiyê	ev	mecme'a İbehrayni	eblüğâ	hattâ	İâ ebrahu	İifetâhü	mûsâ
(oraya ulaşmak için) yıllarca	yürüyeceğim	veya	İki denizin birleştiği yere	varıncaya	kadar	durmayacağım	genç arkadaşına	Musa

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حَوْثَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۚ

serabâ	fî İbehri	sebilehü	fettehaze	hûtehümâ	nesiyâ	mecme'a beynihimâ	İfelemmâ belegâ
bir geçidi	o balık da denizde	yol	edindi	balıklarını	unuttular	İki denizin birleştiği yere	varınca

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا لَنَقْدُ لِقَيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾

neşabâ	min seferinâ hâzâ	lekad lek nâ	gadâ enâ	âtinâ	lifetihû	kâle	felemmâ câvezâ
yorulduk	bu yolculuğumuzda	Gerçekten çok	Şu yemeğimizi	getir	genç arkadaşına	dedi	Buluşma yerini geçtiklerinde

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أَنَسَانِيهِ

vemâ ensânihi	lhûte	nesitû	feinni	ile şşahrati	iz eveynâ	eræyte	kâle
bana, unutturdu	balığı	unuttum	doğrusu ben	kayaya	sığındığımız vakit	Gördün mü	dedi

إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ

mâ künnâ nebgi	zâlike	kâle	'acebâ	fi lbehi	seblehi	vettehâze	en ezkürah	illâ şşeytânü
İşte aradığımız	bu	dedi	O, acayip bir şekilde	denizde	yolunu	utup gitmişti	onu söylememi	elbette şeytan

فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً

rahmetenm	âteynâhi	min 'ibâdinâ	'abdenm	fevecedâ	kaşşâ	'alâ şşâniimâ	ferteddâ
bir rahmet	kendisine verdiğimiz	kullarımızdan	birini	buldular	takip ederek	Bunun üzerine, izlerini	gerisin geri döndüler

مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَ

'alâ en tû'allimeni	hel ettebi'uke	mûsâ	lehû	kâle	'ilmâ	milledünnâ	ve'allemmâhi	min 'indinâ
bana öğretmen kaydıyla	seni takip edebilir miyim?	Musa	ona	dedi	bir bilgi	katımızdan	Biz, ona öğretilmiştik	katımızdan

مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ

teşbiru	vekeyfe	şabrâ	me'ye	len testet'a	inneke	kâle	ruşdâ	mimmâ 'ullimte
sabredeceksin	nasıl	sabredemezsin	benimle birlikte	asla güç yetiremezsin	Sen	dedi	doğruluştan	Sana öğretilen

عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ

leke	velâ e'şî	şâbirânı	in şşe ilâhi	setecidünî	kâle	'alâ mâ lem tühit bihi	hubrâ
Senin	ası olmam	sabırlı	İnşallah	beni bulacaksın	dedi	Havsalanın almadığı şey	

أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

zîkrâ	minhi	leke	hattâ ühdîşe	'an şeyin	felâ teseln	feini ttebe'teni	kâle	emrâ
bir söz	ondan	ben sana	açıncaya kadar	hiçbir şey	bana sorma	Eğer beni takip edeceksen	dedi	hiçbir emrine

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا

efilehâ	litugrihâ	eharakehâ	kâle	harakehâ	fi ssefineti	izâ rakibâ	hattâ	fehtalekâ
İçindekileri	boğmak için	mi onu deldin?	dedi	o gemiyi deldi	gemiyeye	bindiklerinde	Nihayet	iki birlikte gittiler

لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ

kâle	şabrâ	me'ye	len testet'a	inneke	elem ekul	kâle	lekad ci/te şeyen imrâ
dedi	sabredemezsin	benimle birlikte	asla güç yetiremezsin	Doğrusu sen	demedim mi?	dedi	çok tuhaf bir şey yaptın

لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا

izâ lekîyâ	hattâ	fehtalekâ	'usrâ	min emri	velâ türhîkin	bimâ nesitû	lâ tüahîzn
rast geldiler	nihayet	Yine gittiler	zorluk	bu işimde	bana çıkarma	unuttuğum şeyle	Beni sorgulama

غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

lekad ci/te şeyennükrah	bigayri nefsi	nefsen zekiiyetem	ekatelte	kâle	fekatelehü	gulâmen
Çok kötü bir şey yaptın!	bir insana karşılık olmaksızın	Suçsuz bir insanı	mi öldürdün?	dedi	onu öldürüverdi	bir çocuğa

62. Buluşma yerini geçtiklerinde, genç arkadaşına, "Şu yemeğimizi getir! Gerçekten bu yolculuğumuzda çok yorulduk" dedi.

63. "Gördün mü, kayaya sığındığımız vakit, doğrusu ben balığı unuttum, bana, onu söylememi elbette şeytan unutturdu" dedi. O, acayip bir şekilde denizde yolunu tutup gitmişti.

64. "İşte aradığımız, bu!" dedi. Bunun üzerine, izlerini takip ederek gerisin geri döndüler.

65. Derken, kendisine katımızdan bir rahmet verdiğimiz kullarımızdan birini buldular. Biz, ona katımızdan bir bilgi öğretmiştik.

66. Musa ona, "Sana öğretilen doğruluştan bana öğretmen kaydıyla, seni takip edebilir miyim?" dedi.

67. (O, Musa'ya) "Sen, benimle birlikte sabredemezsin!" dedi.

68. "Havsalanın almadığı şeye nasıl sabredeceksin?"

69. "İnşallah, beni sabırlı bulacaksın! Senin hiçbir emrine asi olmam!" dedi.

70. "Eğer beni takip edeceksen, ben sana ondan bir söz açıncaya kadar, bana hiçbir şey sorma!" dedi.

71. Bunun üzerine ikisi birlikte gittiler. Nihayet, gemiyeye bindiklerinde, o gemiyi deldi. (Musa), "İçindekileri boğmak için mi onu deldin? Çok tuhaf bir şey yaptın!" dedi.

72. "Ben, sana, 'Doğrusu sen, benimle birlikte sabredemezsin!' demedim mi?" dedi.

73. "Beni, unuttuğum şeyle sorgulama, bana bu işimde zorluk çıkarma!" dedi.

74. Yine gittiler, nihayet bir çocuğa rast geldiler, (Hızır) tuttu, onu öldürüverdi. (Musa), "Suçsuz bir insanı, bir insana karşılık olmaksızın mı öldürdün? Çok kötü bir şey yaptın!" dedi.

75. (Arkadaşı), "Ben, sana, 'Doğrusu sen, benimle birlikte sabredemezsin!' demedim mi?" dedi.

76. "Eğer, bundan sonra sana bir şey sorarsam, benimle arkadaşlık etme. Artık sen benim tarafımdan son özre ulaştın" dedi.

77. Bunun üzerine yine gittiler. Sonunda bir memleket ahalisine vardılar, halktan kendilerine yemek yedirmelerini istediler. Onlar, bunları ağırlamaktan çekindiler. Derken orada yıkılmak isteyen bir duvar buldular. Tuttu, onu doğrultuverdi. "İsteseysin, buna karşı bir ücret alabilirdin!" dedi.

78. "İşte bu, seninle benim aramın ayrılması (için yeterli sebep!) Sana, o sabredemediğin şeylerin iç yüzünü haber vereyim" dedi.

79. "Gemiye gelince, o, denizde çalışan bazı yoksullarıydı. Ben onu şundan dolayı hasarlı hale getirmek istedim: İleride bir kral vardı, sağlam olan her gemiyi gasp ediyordu."

80. "Çocuğa gelince, onun anne babası mümindir. Onun, bunları azgınlık ve inkârla sarıp sarmalamasından çekindik."

81. "Rablerinin, o çocuğa karşılık bunlara ondan daha temiz, daha merhametli birini vermesini diledik."

82. "Duvara gelince, bu, şehirde iki yetim çocuğun idi. Altında onlar için saklanmış bir define vardı. Babaları da salih bir insandı. Rabbin onların ergenliğe ulaşmalarını, hazinelerini çıkarmalarını istedi. Bu, Rabbinden bir rahmetti. Ben bunların hiçbirini kendiliğimden yapmadım. İşte, senin sabredemediğin şeylerin iç yüzü budur!"

83. Bir de sana Zülkarneyn'i soruyorlar. De ki: "Size onunla ilgili bir hatıra anlatacağım."

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۖ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ

'an şeyin	in seeltüke	kâle	şabrâ	me'ye	len testet'i'a	inneke	leke	elem ekul	kâle
bir şey	Eğer sana sorarsam	dedi	sabredemezsin	benimle birlikte	asla güç yetiremezsin	Doğrusu sen	Ben, sana	demedim mi?	dedi

بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۖ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا

izâ eteyâ	hattâ	fen'alekâ	'uzrâ	milledünni	kad belegte	felâ tüşâhîni	be'de'hâ
vardılar	Sonunda	Bunun üzerine yine gittiler	son özre	Artık sen benim tarafımdan	ulaştın	benimle arkadaşlık etme	bundan sonra

أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا فَابَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمْ فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ

yür'dü	cidârany	fihâ	fevecedâ	en'yüdayyifühümâ	feebev	ehle'hâ	ste'amâ	ehle karyetini
isteyen	bir duvar	orada	buldular	Onlar, bunları ağırlamaktan	çekindiler	halktan	yemek yedirmelerini istediler	bir memleket ahalisine

أَنْ يَنْقُصَ ۖ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي

beyni	fırâku	hâzâ	kâle	ecrâ	'aleyfi	lettehazte	lev şî/te	kâle	feekâme'hî	en'yen'akdda
benim aramın	ayrılması	İşte bu	dedi	bir ücret	buna karşı	alabilirdin	İsteseysin	dedi	Tuttu, onu doğrultuverdi	yıklamak

وَبَيْنِكَ سَائِبُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۖ أَمَّا السَّفِينَةُ

emmâ ssefinetü	mâ lem testet'i 'aleyfi şabrâ	bite/v'li	seünebbiüke	vebeynik
Gemiye gelince	o sabredemediğin şeylerin	iç yüzünü	Sana haber vereyim	seninle

فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ

melikün	verâ'e'hüm	vekâne	en e'ibehâ	feera'dtü	fî lbhri	ye'melüne	fekânet limesâkine
bir kral	İleride	vardı	Ben onu hasarlı hale getirmek	istedim	o, denizde	çalışan	bazı yoksullarıydı

يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۖ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا

fehaşnâ	mü/mineyni	ebevâhü	fekâne	veemmâ l'gulâmü	gaşbâ	külle sefinetin	ye/bu'zü
çekindik	mümindir	onun anne babası	halbuki idi	Çocuğa gelince	zorla	sağlam olan her gemiyi	gasp ediyordu

أَنْ يُزْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً

zekâtenv	minhü	hayrân'm	rabbühümâ	en'yübdilehümâ	feera'dnâ	veküfrâ	tugyânenv	en'yüfrikâhümâ
daha temiz	ondan	hayırlısını	Rablerinin	o çocuğa karşılık bunlara birini vermesini	diledik	ve inkârla	azgınlık	Onun, bunları sarıp sarmalamasından

وَأَقْرَبَ رَحْمًا ۖ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ

tehte'hü	vekâne	fî lmedineti	ligulâmeyni yetimeyni	fekâne	veemmâ lcidâru	veekrabe ruhâmâ
Altında	vardı	şehirde	iki yetim çocuğun idi		Duvara gelince	daha merhametli

كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا

veyestehricâ	eşüddehümâ	en'yeyblügâ	rabbüke	feerâde	şâlihâ	ebûhümâ	vekâne	le'hümâ	kenzül
çıkarmalarını	onların ergenliğe	ulaşmalarını	Rabbin	isted	salih bir insandı	Babaları da	ve idi	onlar için	saklanmış bir define

كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

mâ lem testet'i 'aleyfi şabrâ	te/v'lü	zâlike	'an emri	vernâ fe'altühü	mirrabbik	rahmeten'm	kenze'hümâ
İşte, senin sabredemediğin şeylerin	iç yüzü	budur	kendiliğimden	Ben bunların hiçbirini yapmadım	Bu Rabbinden	bir rahmetti	hazinelerini

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا

zîkrâ	minhü	'aleyküm	seetü	kul	'an zî lkarneyn	veyeselüneke
bir hatıra	onunla ilgili	Size	anlatacağım	De ki	Zülkarneyn'i	Bir de sana soruyorlar

إِنَّا مَكْنَنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۖ فَاتَّبَعِ سَبَبًا ۖ حَتَّىٰ

hattâ	sebebâ	feetbe'a	sebebâ	min külli şeyin	ve'ateynâhû	fi lerdî	le'hû mekkennâ innâ
Sonunda	O bir nedenle	(batıya doğru) yürüdü gitti	araç ve imkân	her türlü	ona verdik	yeryüzünde	onu egemen kıldık Biz

إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۖ وَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا

kulnâ	kavmâ	'indehâ	vevecede	fi 'aynin hamietin	tegrubû	vecede'hâ	megribe şşemsi	izâ belega
şöyle dedik	bir topluluk	Bir de onun yanında	buldu	balçıklı bir suda	batıyor	onu buldu	güneşin battığı yere	vardığı zaman

يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُتَخَذَفِيهِمْ ۖ حُسْنًا ۖ قَالَ أَتَأْمَنُ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ

fesefve nu'azzibûhû	zalemeimenemâ	kâle	husnâ	fihim	en tettehîze veimmâ	en tû'azzibeimmâ	yâ zâ lkarneyni
onu muhakkak cezalandırırız	zulme-dip	Kim ama	O, şöyle dedi	güzcelte	onlara davranırsın veya	onları cezalandırırsın	Ya Ey Zülkarneyn!

ثُمَّ يَرُدُّهُ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا يُكْرَهُ ۖ وَأَتَأْمَنُ أَمِنْ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ

ceza'eni lhusnâ	fele'hû	şalihan	ve'amile	imeneimenveemmâ	'azâbânnûkrâ	fe'yû'azzibûhû	ilâ rabbihi	yûraddûsümme
güzel bir karşılık	ona vardır	salih amel	işlerse	iman edip	Kim de	ve ama görölmedik bir şekilde	onu cezalandırır	o, Rabbine döndü-sonrülür ra

وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۖ ثُمَّ أَتَّبَعِ سَبَبًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ

metli'a şşemsi	izâ belega	hattâ	sebebâ	etbe'a şümme	yûsrâ	min emrinâ	le'hû	vesenekûlû
güneşin doğduğu yere	vardığı zaman	Sonunda	bir nedenle	yürüdü gitti	Sonra	kolay şeyler	emrimizden	Ona söyleriz

وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۖ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا

vekad ehatnâ	keza'lik	sitrâ	min dûnihâ	le'hûm	lem nec'al	'alâ kavmil	tetlû'u	vecede'hâ
ve gerçekten kuşatmıştık	Durum, böyleydi	bir siper	kendilerini güneşten koruyacak	Onlara	yapmamıştık	bir topluluk üzerine	doğar	onu buldu

بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۖ ثُمَّ أَتَّبَعِ سَبَبًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا

min dûnihimâ	vecede	beyne sseddeyni	izâ belega	hattâ	sebebâ	etbe'a şümme	hubrâ	bimâ ledeyhi
onların önünde	buldu	iki set arasına	vardığı zaman	Sonunda	başka bir nedenle	yürüdü gitti	Sonra da tamamen biliyorduk	onun yanında neler olduğunu

قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۖ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ

müfsidûne	veme/cûce	ye/cûce	inne	yâ zâ lkarneyni	kâlû	kavlâ	lâ yekâdûne yefkahûne	kavmel
bozgunculuk yapıp duruyorlar	ve mecûc	yecûc	Haberini olsun	Ey Zülkarneyn!	dediler	hiç söz	anlamayan	bir topluluk

فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۖ قَالَ

kâle	seddâ	vebeyne'hûm	beynenâ	'alâ en tec'ale	harcen	leke	fehêl nec'alû	fi lerdî
dedi	bir set	onlar arasında	Bizimle	yapmana karşılık	bir harç	sana	versek olur mu?	yeryüzünde

مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۖ أَتُونِي

âtûnî	radmâ	vebeyne'hûm	beynekûm	ec'al	bikuvetin	fee'inûnî	hayrun	rabbî	fihî	mâ mekkennî
Bana getirin	sağlam bir set	onlar arasında	ben de sizinle	yapayım	güç kuvvetle	Siz bana yardım edin	çok daha hayırlıdır	Rabbimin	içinde	beni bulunduruğu iktidar

زُبْرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ

kâle	nâran	hattâ izâ ce'alehû	nfûhû	kâle	beyne şşadefeyni	hattâ izâ sâvâ	zübera lhad'id
dedi	ateş haline	O, tam onu koyduğu vakit	körükleyin	dedi	iki dağın arası	bir seviyeye gelince	demir kütleleri

أَتُونِي أَفْرَغْ عَلَيْهِ قَطْرًا ۖ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۖ

veme stetâ'u le'hû nekba	feme stâ'u enyyezherûhû	kitrâ	'aleyhi	üfrig	âtûnî
ne de delip geçebildiler	Ondan sonra onu ne aşabildiler	erimiş bakır	üzerine	dökeyim	Onu bana getirin de

84. Biz onu yeryüzünde egemen kıldık, ona her türlü araç ve imkân verdik.

85. O, bir nedenle (batıya doğru) yürüdü gitti.

86. Sonunda güneşin battığı yere vardığı zaman, onu balçıklı bir suda batıyor buldu. Bir de onun yanında (inkârçı) bir topluluk buldu. Biz, (ona şöyle) dedik: "Ey Zülkarneyn! Ya onları cezalandırırsın veya onlara güzelce davranırsın!"

87. O, şöyle dedi: "Kim zulmedip haksızlık etmişse, onu muhakkak cezalandırırız, sonra o, Rabbine döndürülür. Sonra O da onu, görölmedik bir şekilde cezalandırır."

88. "Kim de iman edip salih amel işlerse, ona güzel bir karşılık vardır. Ona emrimizden kolay şeyler söyleriz."

89. Sonra bir nedenle (doğuya doğru) yürüdü gitti.

90. Sonunda güneşin doğduğu yere vardığı zaman, onu bir topluluk üzerine doğar buldu. Onlara, kendilerini güneşten koruyacak bir siper yapmamıştık.

91. Durum, böyleydi. Oysa Biz, onun yanında neler olduğunu tamamen biliyorduk.

92. Sonra da başka bir nedenle (kuzeye doğru) yürüdü gitti.

93. Sonunda iki set arasına vardığı zaman, onların önünde hiç söz anlamayan bir topluluk buldu.

94. "Ey Zülkarneyn! Haberin olsun, yecûc ve mecûc yeryüzünde bozgunculuk yapıp duruyorlar. Bizimle onlar arasında bir set yapmana karşılık sana bir harç versek olur mu?" dediler.

95. "Rabbimin beni içinde bulundurduğu iktidar, (sizin tek-lifinizden) çok daha hayırlıdır. Siz bana güç kuvvetle yardım edin, ben de sizinle onlar arasında sağlam bir set yapayım!" dedi.

96. "Bana demir kütleleri getirin. İki dağın arası bir seviyeye gelince, körükleyin!" dedi. O, tam onu ateş haline koyduğu vakit, "Onu bana getirin de, üzerine erimiş bakır dökeyim!" dedi.

97. Ondan sonra onu ne aşabildiler, ne de delip geçebildiler.

98. (Zülkarneyn, söy-le) dedi: "Bu, **Rabbimden** bir rahmettir. **Rabbimin** (yok etme) sözü geldiğinde, onu dümdüz edecektir. **Rabbimin** sözü, elbette gerçekleşecektir."

99. O gün onları bırakıveririz, birbirlerine karşılar. Sura üflenir, artık hepsini toplanız da toplanız.

100. O gün kâfirlere cehennemi öyle bir şekilde gösteririz ki, (donup kalırlar).

101. Onların gözleri, Beni hatırlatan (Kur'ân'ı) görmüyordu. Onu dinlemeye de dayanamıyorlardı.

102. Kâfirler, kullarının Beni bırakıp onları koruyucu edineceklerini mi sandılar? Biz, cehennemi kâfirlere bir ikram olarak hazırladık.

103. De ki: "Size, amelce en çok hüsrana uğrayanları haber vereyim mi?"

104. "Bunlar, kendilerinin çok güzel şeyler yaptıklarını sanırlarken, dünya hayatında yaptıkları boşa gidenlerdir."

105. Bunlar, **Rablerinin** ayetlerini ve Ona kavuşmayı inkâr edenlerdir. Hayır adına yaptıkları her şey, boşa gitmiştir. Artık kıyamet günü Biz onlara bir değer veremeyiz.

106. İşte böylelerin cezası, cehennemdir. Çünkü inkâr etmişler ve ayetlerimi ve peygamberlerimi alaya almışlardır.

107. İman edip salih ameller işleyenlere gelince, onlara firdevs cennetleri konukluk olmuştur.

108. Orada ebedi olarak kalacaklar, onlardan çıkmak istemeyeceklerdir.

109. De ki: "Eğer **Rabbimin** sözlerini (yazmak) için deniz mürekkep olsa, onun bir benzerini de destek için getirmiş olsak, **Rabbimin** sözleri tükenmeden, deniz tükenirdi."

110. De ki: "Ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim. Ancak bana, sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahiy ediliyor. Onun için kim, **Rabbine** kavuşmayı arzu ederse, salih bir amel işlesin, **Rabbine** (yaptığı) ibadete hiçbir şirk karıştırmasın!"

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعَذَرَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝ وَتَرَكْنَا

veteraknâ	hakka	ve'dü rabb	vekâne	ce'alehî	dekkâ	ve'dü rabb	feizâ câe	mirrabbî	rahmetünmî	hâzâ	kâle
bırakıveririz	elbette gerçekleşecektir	Rabbimin sözü	ve olandır	onu dümdüz edecektir	Rabbimin (yok etme) sözü	geldiğinde	Rabbimden	bir rahmettir	Bu	dedi	

بَعْضُهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝ وَعَرَضْنَا

ve'aradnâ	feceme'nâhüm cem'â	fî şşûri	venüfiha	fî be'diniv	yemücü	yevmeizîny	be'dahüm
gösteririz ki (donup kalırlar)	artık hepsini toplanız da toplanız	Sura	üflenir	birbirlerine	karşırlar	O gün	onları

جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرَى

'an zikrî	ellez ne kânet e'yünühüm fî gıtâin	'ardâ	lilkâfirîne	yevmeizîl	cehennemem
Beni hatırlatan	Onların gözleri, (Kur'ân'ı) görmüyordu	öyle bir şekilde	kâfirlere	O gün	cehennemi

وَكُنَّاوَالَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ۝ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي

min dünî	'ibâdî	enyyettehizû	llezîne keferû	efehasibe	vekânû lâ yeste'ûne sem'â
Beni bırakıp	kullarının	edineceklerini	Kâfirler	mi sandılar?	Onu dinlemeye de dayanamıyorlardı

أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝

e'mâlâ	bilehserine	hel nünebbiüküm	kul	nüzülâ	lilkâfirîne	cehennemem	e'tednâ	innâ	evliyâ
amelce	en çok hüsrana uğrayanları	Size haber vereyim mi?	De ki	bir ikram olarak	kâfirlere	cehennemi	hazırladık	Biz	onları koruyucu

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝ أُولَٰئِكَ

ülâike	yühsinûne şun'â	ennehüm	vehüm yehsebûne	fî lhayâti ddünyâ	se'yühüm	ellez ne galle
Bunlar	çok güzel şeyler yaptıklarını	kendilerinin	sanırlarken	dünya hayatında	yaptıkları	boşa gidenlerdir

الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَاءِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا

veznâ	yevme	lkiyameti	lehüm felâ nükümü	e'mâlühüm	fehabitat	velikâin	biyâti rabbihim	llezîne keferû
bir değer	Artık kıyamet günü	Biz onlara	vermeyiz	Hayır adına yaptıkları boşa	gitmiştir	ve Ona kavuşmayı	Rablerinin ayetlerini	inkâr edenlerdir

ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُم بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُرُوعًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

inne llezîne âmenû	hüzüvâ	verusûlî	âyâtî	vettehazû	keferû	bimâ cehennemü	zâlike cezâuhüm
İman edip	alaya	ve peygamberlerimi	ayetlerimi	ve almışlardır	Çünkü inkâr etmişler	o şey cehennemdir	İşte böylelerin cezası

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ

lâ yebgûne	fifâ	hâlidine	nüzülâ	cennâtü lfirdevsi	lehüm	kânet	şşâlihâti	ve'amilû
istemeyeceklerdir.	Orada	ebedi olarak kalacaklar	konukluk	firdevs cennetleri	onlara	olmuştur	salih ameller	işleyenlere gelince

عَنْهَا جَوْلًا ۝ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي

kelimâtü rabbî	kable en tenfede	lbehrü	lenefide	likelimâti rabb	midâdel	lbehrü	lev kâne	kul	hivelâ	'anfâ
Rabbimin sözleri	tükenmeden	deniz	tükenirdi	Eğer Rabbimin sözlerini	mürekkep	deniz	olsa	De ki	çıkmak	onlardan

وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ

ilâhünvâhid	ilâhüküm	ennemâ ileyye	yühâ	mişlüküm	beşerüm	enâ innemâ	kul	mededâ	bimişlihi	velev ci/nâ
tek bir ilah olduğu	sizin ilahınızın	Ancak bana	vahiy ediliyor	sizin gibi	benzerim	Ben yalnızca	De ki	destek için	onun bir benzerini	getirmiş olsak

فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝

ehadâ	bi'ibâdeti rabbihi	velâ yüşrik	'amelen şalihanv	felye'mel	likâe rabbihi	kâne yercû	femen
hiçbir	Rabbine (yaptığı) ibadete	şirk karıştırmasın	salih bir amel	işlesin	Rabbine kavuşmayı	arzu ederse	Onun için kim

سُورَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَتِسْعُونَ آيَةً

MERYEM | MERYEM SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rahim

İlâhîrahîmânî

bismi

ve Rahim

Rahmân olan Allah'ın

ismiyle

كَهَيِّعَصْ ۝ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكْرِیَّا ۝ اِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِیًّا

nidâen hafıyyâ

rabbe'û

nâdâ

iz

zekerıyyâ

'abde'û

rahmeti rabbıke

zıkrı

kef-hâ-yâ-âyn-sâd

gizli bir şekilde

Rabbine

dua

Bir zam-

Zekeriya'yı

kulu

Bu, Rabbinin rahmetle

anmasıdır

Kâf, he, yâ, ayn, sâd

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ

velem eküm

şeybânı

ra/sü

veşte'ale

l'azmü minnî

vefene

innî

rabbi

kâle

O, şöyle

demisti

demisti

demisti

olmadım

ağardı

saçlarım

ve alev aldı

artık benim kemiklerim

zayıfladı

İşte ben

Ey

Rabbim!

O, şöyle

demisti

demisti

demisti

بَدْعَايَكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي

mraeti

vekâneti

minverâi

İmevâliye

hıftü

veinnî

şekıyyâ

rabbi

bidü'âike

Hanımım da

bulunuyor

arkamdan gelecek

akrabalarım

endişeliyim

Bu halimle

hiçbir zaman

Rabbim

Sana ettiğim

Yâküb'un ailesine de

varis olsun

Bana varis olsun

bir çocuk

katından

bana

bahşet

kısır

kısır

kısır

kısır

kısır

kısır

kısır

kısır

kısır

kısır

kısır

عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ

min âli ye'kübe

veyerisü

yerisünî

velıyyâ

milledünke

lî

feheb

âkıran

Yâküb'un ailesine de

varis olsun

Bana varis olsun

bir çocuk

katından

bana

bahşet

kısır

kısır

kısır

وَأَجْعَلُهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ

yehyâ

smü'hü

bigulâmini

nübeşsiruke

innâ

yâ zekerıyyâ

radıyyâ

rabbi

vec'alhü

Yahya olan

adı

bir oğul

sana müjdeliyoruz

olsun Biz

(Allah, şöyle buyurdu:) Ey

Zekeriya!

Ey

Rabbim!

لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ

vekâneti

gulâmünv

lî

yekünü

ennâ

rabbi

kâle

semiyyâ

min kablü

le'hü

lem nec'al

olmuş iken

oğlum

benim

olacak

nasıl

Ey Rab-

bim!

امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ

rabbüke

kâle

kezâlik

kâle

'itiyyâ

mine lkıberi

vekad

belegtü

âkıranı

mraeti

Senin

dedi

Böyle olacak

dedi

son haddine

ben de yaşlılığın

ulaşmışken

kısır

هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ

c'al

rabbi

kâle

velem tekü şeyâ

min kablü

vekad

halektüke

le'heyinüv

'aleyye

le'hüve

ver

Ey Rab-

bim!

dedi

sen hiçbir şey değilken

Daha önce

seni yarattım

kolaydır

لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ إِلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ لَيْلًا سَوِيًّا ۝ فَخَرَجَ

fehârace

seviyyâ

şelâse leyâlin

nnâse

ellâ tükellime

âyetüke

kâle

âyetü

lî

yürüyüp çıktı

sapaşağlam

olduğun halde

üç gün

insanlara

söz söyleyememendir

Senin işaretin

dedi

bir

عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمَحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝

ve'asıyyâ

bükratenv

sebbihü

en

ileyhim

feevhâ

mine İmihrâbi

'alâ kavmiñ

akşam

Sabah

tesbih edin

diye

onlara

işaret verdi

Derken mihraptan

halkına doğru

halkına doğru

halkına doğru

12. "Ey Yahya! Kitabı sıkıca tut!" (dedik). Daha çocukken ona hikmet verdik.

13. Hem katımızdan bir yumuşaklık ve temizlik (de verdik). O, çok muttaki idi.

14. Anne babasına karşı çok iyilikseverdi. Kesinlikle zorba ve isyankâr değildi.

15. Hem doğduğu gün, hem öldüğü gün, hem de canlı olarak diriltileceği gün ona selam olsun.

16. Kitapta Meryem'i de an! Bir zamanlar ailesinden ayrılp doğuda bir yere gitmişti.

17. Onlarla arasına bir perde çaktı. Ona Rûhumuz (Ceb-râî'i) gönderdik. Ona düzgün, normal bir insan olarak göründü.

18. "Eğer sen (günah işlemekten) sakınan biriysen, ben, senden Rahmân'a sığınırım" dedi.

19. "Ben, yalnızca Rabbinin elçisiyim. Sana gayet temiz bir çocuk bağışlamak için (geldim)" dedi.

20. "Bana hiçbir insan dokunmamışken, ben bir kahpe de değilken, benim nasıl bir çocuğum olur?" dedi.

21. "Böyle olacak!" dedi. Senin Rabbin, "Bu, benim için kolaydır. Onu, insanlar için bir mucize ve katımızdan bir rahmet kılacağız. Bu, yapılmasına karar verilmiş bir iştir" buyurdu.

22. Bu şekilde ona hamile kaldı. Onunla, karnında kiyle birlikte uzak bir yere çekildi.

23. Derken ağrı, onu hurma dalının yanına götürdü. "Ay, nolaydım, bundan önce öleydim, unutulup gitmiş olaydım!" dedi.

24. Derken ona altından seslendi: "Sakin mahzun olma, Rabbin senin altında bir su arki yarattı."

25. "Hurmanın dalını kendine doğru silkele de, üzerine taze hurmalar dökülsün!"

يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝۱۲ وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا

milledünnâ vehanânenan şabiyyâ lhukme ve'teynâhû bikuvvehî lkitâbe huzi yâ yehyâ
Hem katımızdan bir yumuşaklık çocukken hikmet ona verdik sıkıca Kitabı tut Ey Yahya!

وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝۱۳ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝۱۴ وَسَلَامٌ

veselâmün 'asıyyâ velem yekûn cebbâran bivâlideyhi veberram tekıyyâ vekâne vezekâfı
selam olsun ve isyankâr Kesinlikle zorba değildi Anne babasına karşı çok iyilikse-verdi O, çok muttaki idi ve temizlik

عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝۱۵ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ

meryem fi lkitâbi vezkür hayyâ yüb'asû veyevme yemûtü veyevme vülide yevme 'aleyhi
Meryem'i de Kitapta an hem de canlı olarak diriltileceği gün hem öldüğü gün Hem doğduğu gün ona

إِذِ انتَبَذْتَ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝۱۶ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا

hicâben min dûnihim fettehażet mekânen şerkiyyâ min ehlihâ ntebeżet izi
bir perde Onlarla arasına çaktı doğuda bir yere ailesinden ayrılp grtmıştı

فَارْسَلْنَاهُ إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝۱۷ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ

e'ûzü innî kâlet seviyyâ beşeran lehâ fetemeşşele rûhanâ ileyhâ feerselnâ
sığınırım ben dedi düzgün normal bir insan olarak Ona göründü Rûhumuz (Ceb-râî'i) Ona gönderdik

بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝۱۸ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ

leki liehebe rasûlû rabbiki enâ innemâ kâle in künte tekıyyâ minke birrahmâni
Sana bağışlamak için (geldim) Rabbinin elçisiyim Ben yalnızca dedi Eğer sen (günah işlemekten) sakınan biriysen senden Rahmân'a

غُلَامًا زَكِيًّا ۝۱۹ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا

begıyyâ velem ekü beşerunv velem yemsesnî gulâmünv lî yekûnü ennâ kâlet gulâmen zekiyyâ
bir kahpe de ben değilken hiçbir insan Bana dokunmamışken bir çocuğum benim olur nasıl dedi gayet temiz bir çocuk

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ وَلِنَجْعَلَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا

minnâ verahmeten linnâsi âyetel veline'alehû heyin 'aleyye hüve rabbüki kâle kezâlik kâle
katımızdan ve bir rahmet insanlar için bir mucize Onu kılacağız kolaydır benim için Bu Senin Rabbin buyurdu Böyle olacak! dedi

وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝۲۰ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝۲۱ فَاجَاءَهَا

feecâehâ mekânen kaşıyyâ bilî fentebeżet fehamelethü vekâne emranmekıyyâ
onu götürdü uzak bir yere Onunla birlikte çekildi Bu şekilde ona hamile kaldı Bu, yapılmasına karar verilmiş bir iştir

الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَالَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا نَسِيًّا

veküntü nesenmmensiyyâ kable hâzâ mittü yâ leyten kâlet ilâ cizî nnehlefi lmeħâdu
unutulup gitmiş olaydım bundan önce öley-dim Ay, nolaydım dedi hurma dalının yanına Derken ağrı

فَنَادَيْهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي ۝۲۲ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا

seriyyâ tehteki rabbüki kad ce'ale ellâ tehzen min tehtiĥâ fenâdihâ
bir su arki senin altında Rabbin yarattı Sakin mahzun olma altından Derken ona seslendi

وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ۝۲۳

ruĥaben cenıyyâ 'aleyki tûsâkıt bicizî nneħleti ileyki velhüzzı
taze hurmalar üzerine dökülsün Hurmanın dalını kendine doğru silkele de

فَكُلِّي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَمَا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ

nežertü	innî	fekülî	ehaden	mine lbeşeri	feimmâ terayinne	vekarri 'aynâ	veşrabî	fekülî
adadım	Ben	de	birini	insanlardan	Eğer görürsen	gözün aydın olsun	iç	Artık ye

لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا فَآتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا

kâlû	tehmilûh	kavmeâ	biñî	feetet	insiyyâ	lyevme	felen ükellime	şavmen	lirrahm'ani
dediler	Hamile olduğu halde	halkının yanına	onu	geldi	hiçbir insanla	bugün	konuşmayacağım	oruç	Rahmân'a

يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا يَا أُخْتُ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا

mrae sevinv	ebûki	mâ kâne	yâ ühte harûne	şeyen feriyâ	lekad ci/ti	yâ meryemü
kötü bir adam	Baban	değildi	Ey Harun'un kız kardeşi!	Alışılmadık bir şey	getirdin	Ey Meryem!

وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ

men kâne fî lmeħdi	nükellimü	keyfe	kâlû	ileyh	feeşârat	beğiyâ	ümmüki	venâ kânet
Beşikteki	konuşuruz	nasıl	dediler	ona	işaret etti	bir kahpe	Anan da	değildi

صَبِيًّا قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا وَجَعَلَنِي

vece'alenî	nebiyyâ	vece'alenî	lkitâbe	âtâniye	'abdü llâh	innî	kâle	şabiyyâ
beni kıldı	bir peygamber	beni yaptı	kitap	O, bana verdi	Allah'ın kulu-yum	Haberiniz olsun ben	dedi	bir bebek ile

مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا وَبَرًّا

veberram	mâ dümtü hayyâ	vezekâti	bişşalâti	veevşânî	eyne mâ küntü	mübâraken
saygılı kıldı	Hayatta kaldığım sürece	ve zekâtı	namazı	bana emretti	Nerede olursam olayım	mübârek

بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ

emütü	veyevme	vülditü	yevme'aleyye	vesselâmü	şekiyâ	cebbâran	velem yec'alnî	bivâlidetî
hem öldüğüm	gün	Hem doğduğum	gün	bana	ve asi	zorba	Beni kılmadı	Ayrıca beni anneme

وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

yemterün	fîhi	ilez	kavle lhakki	'isâ bnü meryem	zâlike	hayyâ	üb'asü	veyevme
şüphe edip durdukları	hakkında	o ki	doğru sözdür	Meryem oğlu İsa hakkındaki	İşte bu	hem de canlı olarak	diriltileceğim	gün

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ

kün leñû	yekûlû	feinnemâ	emran	izâ kadâ	sübhanehî	minvveledin	enyyettehize	lillâhî	mâ kâne
O! ona	der	sadece	O, bir şeyin	olmasını isteyince	O, bundan uzaktır	çocuk	edinmesi	Allah'ın	hiç olur şey değildir!

فَيَكُونُ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاخْتَلَفَ

fehtelege	şirâtmüstekim	hâzâ	fe'büdüh	verabbüküm	rabbî	llâhe	veinne	feyekün
görüş ayrılığına düştüler	dosdoğru yoldur	İşte bu	Onun için hepiniz Ona ibadet edin	sizin Rabbinizdir	benim Rabbiniz	Allah	Haberiniz olsun	o da oluverir

الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

minmmeşhedi	yevmin 'azim	lillez'ne keferû	feveylül	mim beynihim	lehzâbü
O büyük tanıklık günü ortaya çıktığında		o inkâr edenlerin haline	vay	kendi aralarında	(Hristiyan) gruplar

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

fi dalelinmmübin	lyevme	zzâlimüne	lâkini	ye/tûnenâ	yevme	veebşir	esmi' bihim
açık bir sapıklık içindedirler	bugün	zalimler	Ancak	Onlar, Bize gelecekleri	gün	neler göreceklerrdir	neler işitecek

26. "Artık ye, iç, gözün aydın olsun! Eğer insanlardan birini görürsen, "Ben Rahmân'a oruç adadım, onun için bugün hiçbir insanla konuşmayacağım!" de!

27. Hamile olduğu halde halkının yanına geldi. "Ey Meryem! Alışılmadık bir şey getirdin!" dediler.

28. "Ey Harun'un kız kardeşi! Baban, kötü bir adam değildi. Anan da bir kahpe değildi."

29. Bunun üzerine ona işaret etti. "Beşikteki bir bebek ile nasıl konuşuruz?" dediler.

30. "Haberiniz olsun ben, Allah'ın kulu-yum. O, bana kitap verdi, beni bir peygamber yaptı" dedi.

31. "Nerede olursam olayım, beni mübarek kıldı. Hayatta kaldığım sürece, bana namazı ve zekâtı emretti."

32. "Ayrıca beni anneme saygılı kıldı. Beni zorba ve asi kılmadı."

33. Hem doğduğum gün, hem öldüğüm gün, hem de canlı olarak diriltileceğim gün bana selam olsun.

34. İşte bu, hakkında şüphe edip durdukları Meryem oğlu İsa hakkındaki doğru sözdür.

35. Allah'ın çocuk edinmesi hiç olur şey değildir! O, bundan uzaktır. O, bir şeyin olmasını isteyince, sadece ona "Ol!" der, o da oluverir.

36. (İsa, şöyle dedi:) "Haberiniz olsun Allah, hem benim Rabbim, hem de sizin Rabbinizdir. Onun için hepiniz Ona ibadet edin. İşte bu, dosdoğru yoldur."

37. (Hristiyan) gruplar kendi aralarında görüş ayrılığına düştüler. O büyük tanıklık günü ortaya çıktığında, vay o inkâr edenlerin haline!

38. Onlar, Bize geleceklerr gün neler işitecek, neler göreceklerrdir. Ancak zalimler bugün açık bir sapıklık içindedirler.

39. Onlar gaflet içindeyken, onlar iman etmezlerken, o hasret gününün, o işin bitirdiği saatin dehşetini kendilerine haber ver!

40. Şüphesiz Biz yeryüzüne ve onun üzerindekiilere, evet Biz varis olacağız. Onlar sonunda Bize döndürüleceklerdir.

41. Kitapta İbrahim'i de an. Çünkü o, özü sözü doğru olan bir peygamberdi.

42. Bir zamanlar babasına şöyle demişti: "Ey babacığım! İşitmeyen, görmeyen, sana hiç faydası olmayan şeylere niçin taparsın?"

43. "Ey babacığım! Emin ol, bana ilimden, sana gelmeyen hakikat geldi. Gel, bana uy da seni düz bir yola çıkarayım."

44. "Ey babacığım! Şeytana tapma. Çünkü şeytan, Rahmân'a asi oldu."

45. "Ey babacığım! Ben sana Rahmân'ın bir azabının dokunmasından korkarım. Sonra şeytana yar olursun."

46. (Babası şöyle) dedi: "Ey İbrahim! Sen, beni mabudlarımdan vazgeçirmek mi istiyorsun? Yemin ederim ki, eğer bundan vazgeçmezsen, seni muhakkak taşlarım. Artık benden uzun bir süre uzak dur!"

47. "Selam olsun sana! Rabbimden seni bağışlamasını dileyeyeceğim. Şüphesiz O, bana çok lütfkârdır" dedi.

48. "Hem sizi, Allah'tan başka tapıklarınızla (baş başa) bırakıp çekilirim, Rabbime dua ederim. Umulur ki Rabbime ettiğim duayla, kaybetmiş olmam."

49. Onları, Allah'tan başka tapıklarıyla (baş başa) bırakıp çekildiğinde, Biz ona İshak'ı ve Yâkûb'u bahsettik. Her birini de peygamber yaptık.

50. Bunlara rahmetimizden ihsanlarda bulunduk. (Her zaman, her yerde) onların yüksek bir saygıyla anılmasını sağladık.

51. Kitapta Musa'yı da an. Çünkü o, ihlâslı idi. Ayrıca o, bir rasul, bir peygamber idi.

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ

nehnü innâ lâ yû/minûn vehûm fi gafletin vehûm lemr iz kuđiye yevme lhasrati veenzirhum
evet Biz Şüphesiz Biz iman etmezlerken onlar gaflet içindeyken Onlar o işin bitirildiği saatin dehşetini o hasret gününün kendilerine haber ver

نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ

ibrahim fî lkitâbi vezkür yürce'un veileynâ vemen 'aleyhâ lerda nerisû
İbrahim'i de Kitapta an döndürüleceklerdir Onlar sonunda Bize ve onun üzerindekiilere yeryüzüne varis olacağız

إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ

velâ yûbsiru mâ lâ yesme'u te'bûdü lime yâ ebeti lieb'hi kâle iz kâne siddikkannabiyyâ innehu
görmeyen işitmeyen taparsın niçin Ey babacığım! babasına söyle Bir zamanlar özü sözü doğru olan bir peygamberdi Çünkü o

وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي

fettebi'nî mâ lem ye'tike mine l'îmi kad cæni inni yâ ebeti şeyâ 'anke velâ yûgni
Gel, bana uy da sana gelmeyen ilimden bana hakikat geldi Emin ol Ey babacığım! hiç sana faydası olmayan şeylere

أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ

lirrahmâni kâne şşeytâne inne şşeytân lâ te'bûdi yâ ebeti şirâtan seviyyâ efdike
Rahmân'a oldu şeytan Çünkü Şeytana tapma Ey babacığım! düz bir yola seni çıkarayım

عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ

lişşeytâni fetekûne mine rrahmâni 'azâbün enyemesseke ehâfû inni yâ ebeti 'aşıyyâ
Sonra şeytana olursun Rahmân'ın bir azabının sana dokunmasından korkarım Ben Ey babacığım! asi

وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ الْهِتَىٰ يَا إِبْرَاهِيمَ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ

leercümenneke leillem tentehi yâ ibrahim 'an âlihet ente erâgibün kâle veliyyâ
seni muhakkak taşlarım Yemin ederim ki, eğer bundan vazgeçmezsen Ey İbrahim! beni mabudlarımdan Sen vazgeçirmek mi istiyorsun? (Babası şöyle) dedi yar

وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا

hafıyyâ bî kâne inne rabbî leke seestegfiru 'aleyk selâmün kâle meliyyâ veħcürni
çok lütfkârdır bana Şüphesiz O Rabbimden seni bağışlamasını dileyeyeceğim sana Selam olsun dedi uzun bir süre Artık benden uzak dur

وَاَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي

bidü'âi rabbî ellâ ekûne 'asâ rabbî veed'û min dünî llâhi vemâ ted'ûne vee'tezilüküm
Rabbime ettiğim duayla olmam Umulur ki Rabbime dua ederim Allah'tan başka tapıklarınızla Hem sizi (baş başa) bırakıp çekilirim

شَقِيًّا ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

veye'kûb ishâka lehû veħebnâ min dünî llâhi vemâ ye'bûdüne felemmâ 'tezelehüm şekiyyâ
ve Yâkûb'u İshak'ı Biz ona bahsettik Allah'tan başka taptıklarıyla Onları (baş başa) bırakıp çekildiğinde kaybetmiş

وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٨﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

lisâne siddikin 'aliyyâ lehüm vecce'alnâ mirrahmetinâ lehüm veveħebnâ nebiyyâ ce'alnâ veküllën
yüksek bir saygıyla anılmasını onların sağladık rahmetimizden Bunlara ihsanlarda bulunduk peygamber yaptık Her birini de

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

nebiyyâ rasûlenn vekâne kâne müħleşanv innehu mûs fî lkitâbi vezkür
bir peygamber bir rasul idi kâne ihlâslı idi Çünkü o Musa'yı da Kitapta an

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۖ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا

mirrahmetinâ	lefiû	vevehîbnâ	neciyyâ	vekarra bnâhû	min cânibi tûri leymeni	venâdeynâhû
Rahmetimizden	ona	verdik	Konuşmak için	onu kendimize iyice yaklaştırmıştık	Tûr dağının sağ tarafından	Ona seslendik

أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۖ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ

vekâne	kâne sâdika	ive'di	innehû	ismâ'ile	fî lkitâbi	vezkür	nebiyyâ	kârûne	ebâhû
idi	cidden sözüne sadık biriydi	Çünkü o	İsmail'i de	Kitapta	an	peygamber olarak	Harun'u	kardeşi	

رَسُولًا نَبِيًّا ۖ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۖ

merdiyyâ	inde rabbiñi	vekâne	vezzekâti	bişşalâti	ehlehu	vekâne ye/mûru	nebiyyâ	rasûlen
kendisinden hoşnut olunan bir kul	O, Rabbinin katında	idi	ve zekâtı	namazı	O, ailesine	emrederdi	bir peygamber	Ayrıca o, bir rasul

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيْسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۖ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۖ

mekânen 'aliyyâ	verafe'nâhû	nebiyyâ	siddîkan	kâne	innehû	idrise	fî lkitâbi	vezkür
yüce bir yere	Biz onu yükselttik	bir peygamber	özü sözü doğru olan biri	idi	Çünkü o	İdris'i de	Kitapta	an

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ

me'a nûhin	vemimmen hamelnâ	min zürriyyeti âdeme	mine nnebiyyine	'aleyhim	llâhü	llezîne en'ame	ülâike
Nuh ile beraber	taşıdıklarımızdan	Bunlar, Adem'in soyundan	peygamberlerdendirler	kendilerine	Allah'ın	nimetler ihsan ettiği	İşte bunlar

وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَآئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ

'aleyhim	izâ tütdâ	vecdebeynâ	vemimmen hedeynâ	veisrâile	vemin zürriyyeti ibrahîme
Kendilerine	okunduğu zaman	seçtiklerimizdendirler	hidayete erdirdiklerimizden	ve İsrail'in	İbrahim'in soyundan

آيَاتِ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۖ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ

şşalâte	edâ'û	halfün	mim be'dihim	fehalefe	vebükiyyâ	sücceden	harrû	âyâtü rrahmâni
namazı	terk ettiler	bozuk bir guruh	Sonra arkalarından	halef oldu	ağlayarak	secdelere	kapanırlardı	Rahmân'ın ayetleri

وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ

feülâike	sâlihan	ve'amile	ve'amene	men tâbe	illâ	gayyâ	fesevfe yelkavne	şşehvâtü	vettebe'û
Çünkü bunlar	salih amel	işleyenler	imana gelen	tövbe edip	Ancak	gayya kuyusuna	boylayacaklardır	şehvetleri	ardına düştüler

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۖ جَنَّاتِ عَدْنُ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ

ibâdehu	rrahmânü	illeti ve'ade	cennâtü 'adnini	şeyâ	velâ yüzmüne	lcennete	yedhulüne
kullarna	Rahmân'ın	vaat ettiği	adn cennetlerine	zerre kadar	hakları yenmeyerek	cennete	gireceklerdir

بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۖ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا

fihâ	rizkühüm	velehüm	selâmâ	illâ	legven	fihâ	lâ yesme'üne	me/tiyyâ	ve'dühü	kâne	innehu	bilgayb
Orada	nzıkları	onların vardır	Selam!	dışında	hiç boş söz	Orada	işitmezler	uygula gelmektedir	Onun vaadi	olandır	Şüphe yok ki	gıyaplarında

بُكَرَةٌ وَعَشِيًّا ۖ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۖ وَمَا نَنْزِلُ

vemâ netenezzelü	men kâne tekiyyâ	min 'ibâdinâ	illeti nûrişü	tilke lcennetü	ve'aşiiyyâ	bükratev
(Onun elçileri olan) bizler inemeyiz	muttaki olanlara	kullarımızdan	veriniz	İşte Biz bu cenneti	akşam	sabah

إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۖ

nesiyyâ	rabbüke	vemâ kâne	vemâ beyne zâlik	vemâ halfenâ	mâ beyne eydnâ	lehu	illâ biemri rabbik
seni unutmış	Rabbin	değildir	bunların arasındaki	arkamızdaki	Önümüzdeki	Onun-Cebrâil, şöyle dedi: Rabbinin emri olmayınca	

52. Ona Tûr dağının sağ tarafından seslendik. Konuşmak için onu kendimize iyice yaklaştırmıştık.

53. Rahmetimizden, kardeşi Harun'u peygamber olarak ona verdik.

54. Kitapta İsmail'i de an. Çünkü o, cidden sözüne sadık biriydi. Ayrıca o, bir rasul, bir peygamber idi.

55. O, ailesine namazı ve zekâtı emrederdi. O, Rabbinin katında kendisinden hoşnut olunan bir kul idi.

56. Kitapta İdris'i de an. Çünkü o, özü sözü doğru olan biri, bir peygamber idi.

57. Biz onu yüce bir yere yükselttik.

58. İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimetler ihsan ettiği peygamberlerdendirler. Bunlar, Adem'in soyundan, Nuh ile beraber taşıdıklarımızdan, İbrahim'in ve İsrail'in soyundan, hidayete erdirdiklerimizden, seçtiklerimizdendirler. Kendilerine Rahmân'ın ayetleri okunduğu zaman, ağlayarak secdelere kapanırlardı. [Secde]

59. Sonra arkalarından bozuk bir guruh halef oldu, namazı terk ettiler, şehvetleri ardına düştüler. Onlar, gayya kuyusuna boylayacaklardır.

60-61. Ancak tövbe edip imana gelen, salih amel işleyenler (bu hükmün) dışındadır. Çünkü bunlar, zerre kadar hakları yenmeyerek cennete, Rahmân'ın kullarına giyaplarında vaat ettiği adn cennetlerine gireceklerdir. Şüphe yok ki Onun vaadi, uygulana gelmektedir.

62. Orada "Selam!"ın dışında, hiç boş söz işitmezler. Orada onların sabah akşam rızıkları vardır.

63. İşte Biz bu cenneti, kullarımızdan muttaki olanlara veririz.

64. (Cebrâil, şöyle dedi:) "Rabbinin emri olmayınca, (Onun elçileri olan) bizler inemeyiz. Önümüzdeki, arkamızdaki, bunların arasındakı, hep Onundur. Rabbin seni unutmış değildir."

65. (O), göklerin, yeryüzünün ve onların aralarındaki **Rabbidir**. Bundan dolayı Ona ibadet et, Ona ibadet ederken de sabırlı ol. Sen Ona hiç adaş bilir misin?

66. Böyleyken insan, "Her ne zaman ölürsem, bir canlı olarak çıkarılacak mıyım" der.

67. O insan, daha önce hiçbir şey değilken, Bizim kendisini yarattığımızı düşünmez mi?

68. **Rabbine** yemin olsun ki, Biz onları ve şeytanları mahşerde toplayacağız, sonra onları kesinlikle dizleri üstü cehennemine etrafına getireceğiz.

69. Sonra her gruptan Rahmân'a karşı en çok isyan edenler hangileriye, işte bunları muhakkak çekip ayıracağız.

70. Sonra Biz, elbette kimlerin cehenneme yaslanmaya daha uygun olduklarını daha iyi biliriz.

71. İçinizden hiç kimse yoktur ki, oraya uğrayacak olmasın. Bu, **Rabbinin** üzerine aldığı kesin bir hükümdür.

72. Sonra muttakileri kurtarırız, zalimleri orada diz üstü bırakırız.

73. Ayetlerimiz kendilerine açık açık okunduğu zaman, inkâr edenler iman edenlere, "Bu iki grubun hangisinin bulunduğu yer daha iyi, ait olduğu meclis daha güzeldir?" dediler.

74. Oysa Biz, kendilerinden önce, eşya ve görünüş olarak daha güzel olan nice memleketler helak ettik.

75. De ki: "Rahmân, sapıklık içinde olana, ona istediği kadar süre versin. Sonunda kendilerine vaat edileni, ya azabı veya kıyamet anını gördükleri zaman, kimin yerinin daha kötü, kimin askerinin daha zayıf olduğunu bilecekler."

76. **Allah**, hidayete erenlerin hidayetini daha da artırır. Kalıcı olan salih ameller, **Rabbinin** katında hem se-vap bakımından daha hayırlıdır, hem de sonuç bakımından daha hayırlıdır.

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ

le'û	hel te'lemü	li'ibâdetih	vestabir	fe'büd'hü	venâ beynehumâ	velerdi	rabbü ssemâvâti
Sen Ona	bilir misin?	Ona ibadet ederken de	sabırlı ol	Ona ibadet et	ve onların aralarındaki	yeryüzünün	(O), göklerin Rabbidir

سَمِيًّا وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا ۚ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ

linsânü	evelâ yezkürü	hayyâ	lesevfe ühracü	eizâ mâ mittü	linsânü	veyekûlü	semyyâ
O insan	düşünmez mi?	bir canlı olarak	çıkanlacak mıyım	Her ne zaman ölürsem	Böyleyken insan	der	hiç adaş

أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكْ شَيْئًا ۚ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ

vesşeyâtü	leneşşürannehum	feverabbike	şeyâ	velem yekü	min kablü	haleknâhü	lennâ
ve şeytanları	Biz onları mahşerde toplayacağız	Rabbine yemin olsun ki	hiçbir şey	değilken	daha önce	kendisini yarattığımızı	Bizim

ثُمَّ لَنَحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۚ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ

eyyühüm	min külli ş'atin	lenenzi'anne	şümme	cişiyâ	havle cehenneme	lenühgirannehum	şümme
hangileriye	her gruptan	işte bunları muhakkak çekip ayıracağız	Sonra	dizleri üstü	cehennemin etrafına	onları kesinlikle getireceğiz	sonra

أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ۚ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلِيًّا ۚ

şiliyyâ	bihâ	evlâ	billezne hüm	e'lemü	lenehnü	şümme	'itiyyâ	'ale rrahmâni	eşeddü
yaslanmaya	cehenneme	daha uygun	kimlerin	daha iyi biliriz	Biz, elbette	Sonra	isyan edenler	Rahmân'a karşı	en çok

وَأَن مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۚ ثُمَّ تُنْجَىٰ الَّذِينَ آتَقُوا

illezne ttekav	nüneccü	şümme	hatmenmekdiyyâ	'alâ rabbike	kâne	illâ vâridühâ	minküm	veinm
muttakileri	kurtarırız	Sonra	kesin bir hükümdür	Bu, Rabbinin üzerine aldığı	olandır	oraya uğrayacak olmasın	içinizden hiç kimse	yoktur ki

وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ۚ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ

kâle	beyyinâtin	'âyâtünâ	'aleyhim	veizâ tütlâ	cişiyâ	fihâ	zzâlimine	venezeru
dediler	açık açık	Ayetlerimiz	kendilerine	okunduğu zaman	diz üstü	orada	zalimleri	bırakırız

الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا ۚ أَلَيْسَ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۚ وَكَمْ

vekem	nediyyâ	veehsenü	mekâmenü	hayrunm	eyyü lferikayni	lillezne âmenü	illezne keferü
nice	ait olduğu meclis	daha güzeldir	bulunduğu yer	daha iyi	Bu iki grubun hangisinin	iman edenlere	inkâr edenler

أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاًا وَرِيًّا ۚ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ

fî ddalâleti	men kâne	kul	veri/yâ	esâšenv	ehsenü	min karnin hüm	kablehüm	ehlekna
sapıklık içinde	olana	De ki	ve görünüş olarak	eşya	daha güzel olan	memleketler	kendilerinden önce	helak ettik

فَلْيَعْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ

ssâ'ah	veimmâ	'a'azâbe	immâ	mâ yû'adüne	i'zâ raev	hattâ	medd	rrahmânü	le'û	felyemdüd
kıyamet anını	veya	azabı	ya	kendilerine vaat edileni	gördükleri zaman	Sonunda	bir müddetle	Rahmân	ona	istediği kadar süre versin

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ۚ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا

illezne kitedev	llâhü	veyezidü	cündâ	veed'afü	mekânenü	şerrunm	men hüve	feseyet'lemüne
hidayete erenlerin	Allah	daha da artırır	kimin askerinin	daha zayıf olduğunu	yerinin	daha kötü	kimin	bilecekler

هُدًى ۚ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ۚ

meraddâ	vehayrunm	şevâbân	'inde rabbike	hayrun	velbâkiyâtü	şşâlihâtü	küdâ
hem de sonuç bakımından	daha hayırlıdır	hem sevap bakımından	Rabbinin katında	daha hayırlıdır	Kalıcı olan salih ameller		hidayetini

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ۖ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ

Iğaybe ettale'a veveledâ mâlenv leuteyenne vekâle biâyâtinâ llezi kefera eferaeyte
O, bilinmeyen, âleme vakf mı olmuş? ve çocuk mal Muhakkak bana verilecek diyen adamı Şu, ayetlerimizi inkâr edip gördün mü?

أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۖ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّهُ

lehvenemüddü mâ yekûlü senektübü kellâ 'ahdâ 'inde rrahmâni ttehaže emi
Ona uzattıkça uzatacağız Biz onun dediğini yazacağız Hayır bir söz Rahmân'dan mü alması? Yoksa

مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۖ وَنُزِّلَتْهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۖ وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ

min el'azâbi vettehažû ferdâ veye/tnâ mâ yekûlü venerişühü meddâ mine l'azâbi
Allah'tan başka edindiler O, Bize gelecek tek başına O söylediği şeyleri de elinden alacağız bir uzatma ile azabı

إِلَهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۖ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ

'aleyhim veyekûnûne bi'ibâdetihim seyekfûrûne kellâ 'izzâ lehüm liyekûnû âlihâtel
onlara karşı ve olacaklar onların ibadetlerini yarın inkâr edecekler Hayır güç kuvvet kendilerine sağlasın diye mabudlar

ضِدًّا ۖ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا ۖ

teuzühüm ezzâ 'ale lkâfirine şşeyâtne erselnâ ennâ elem tera diddâ
onları (günahlara) yönlendirdiklerini kâfirlerin üzerine o şeytanları saldıgımızı Bizim görmedin mi? düşman

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۖ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ

lmüttekne nehşûru yevme 'addâ lehüm ne'uddü innemâ 'aleyhim felâ te'cel
muttakileri toplayacağız O gün bir saymakla onların tek tek sayıyoruz Biz, ancak Onlar için acele etme

إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۖ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ۖ لَا يَمْلِكُونَ

lâ yemlikûne virdâ ilâ cehennemem lmücrimene venesûku vefdâ ilâ rrahmâni
sahip olamayacak susuz olarak cehenneme Günahkârları da göndereceğiz grup halinde Rahmân'ın huzurunda

الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۖ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

veledâ rrahmâni ttehaže vekâlû 'ahdâ 'inde rrahmâni meni ttehaže illâ şşefâ'ate
çocuk Rahmân edindi dediler bir söz Rahmân'ın katından alanların dışın- da hiç kimse şefaate

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۖ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ

lerdu vetenşekku minhü yetefettarne ssemâvâtü tekâdü ci/tüm şeyen iddâ lekad
yeryüzü yanlacak sözden dolayı çatlayacak gökler az daha çok kötü, çok ağır bir iddiada bulundunuz Yemin olsun ki

وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۖ أَنْ دَعَا لِرَّحْمَنِ وَلَدًا ۖ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ

lirrahmâni vemâ yembeg veledâ lirrahmâni de'av en heddâ lcibâlû vetehirru
Rahmân'a yakışmaz çocuk (Bütün bunlar), onlar Rahmân'a isnat etti diye yıkılıp gidecekti dağlar ve çökecektir

أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۖ إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا اتَى الرَّحْمَنِ

rrahmâni illâ âtî velerdi men fî ssemâvâti in küllü veledâ ennyettehize
Rahmân'a gelecek olmasın ve yerde Göklerde hiçbir varlık yoktur ki Oysa çocuk edinmek

عَبْدًا ۖ لَقَدْ أَحْصَيْتُهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۖ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۖ

ferdâ yevme lkiyemeti âtihi veküllühüm ve'addehüm 'addâ ehşühüm lekad 'abdâ
yalnız başına Kıyamet gününde Ona gelecektir onların hepsi yine onları iyice hesaplamıştır O, onların hepsini teker teker saymış Yemin olsun ki kul olarak

77. Şu, ayetlerimizi inkâr edip "Muhakkak bana mal ve çocuk verilecek!" diyen adamı gördün mü?

78. O, bilinmeyen, görünmeyen âleme vakıf mı olmuş? Yoksa Rahmân'dan bir söz mü almış?

79. Hayır, Biz onun dediğini yazacağız. Ona azabı, uzattıkça uzatacağız.

80. O söylediği şeyleri de elinden alacağız. O, Bize tek başına gelecek.

81. Tuttular, kendilerine güç kuvvet sağlasın diye Allah'tan başka mabudlar edindiler.

82. Hayır, yarın onların ibadetlerini inkâr edecekler ve onlara karşı düşman olacaklar.

83. Bizim o şeytanları kâfirlerin üzerine saldıgımızı, onları (günahlara) yönlendirdiklerini görmedin mi?

84. Onlar için acele etme. Biz, ancak onların işlediklerini tek tek sayıyoruz.

85. O gün muttakileri grup halinde Rahmân'ın huzurunda toplayacağız.

86. Günahkârları da susuz olarak cehenneme göndereceğiz.

87. Rahmân'ın katından bir söz alanların dışında, hiç kimse şefaate sahip olamayacak.

88. "Rahmân, çocuk edin-di" dediler.

89. Yemin olsun ki, çok kötü, çok ağır bir iddiada bulundunuz.

90. Bu sözden dolayı, az daha gökler çatlayacak, yeryüzü yanlacak, dağlar yıkılıp gidecekti.

91. (Bütün bunlar), onlar Rahmân'a çocuk isnat etti diye (olacaktı).

92. Oysa çocuk edinmek Rahmân'a yakışmaz.

93. Göklerde ve yerde hiçbir varlık yoktur ki, Rahmân'a kul olarak gelecek olmasın.

94. Yemin olsun ki, O, onların hepsini teker teker saymış, yine onları iyice hesaplamıştır.

95. Kıyamet gününde onların hepsi, Ona yalnız başına gelecektir.

96. İman edip salih ameller işleyenler var ya, Rahmân onlar arasında bir sevgi meydana getirecektir.

97. O (Kur'ân'ı), sırf kendisiyle muttakileri müjdeleyesin, inatçı topluluğu da uyarasın diye senin dilinde indirerek kolaylaştırdık.

98. Onlardan önce nice memleket helak ettik. Onlardan birinin varlığını hissediyor veya onların sesini duyuyor musun?

20. TÂ HÂ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 135 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Tâ, hâ.
2. Kur'ân'ı sana zorluk olsun diye indirmedik.
3. Onu, ancak saygısı olana bir hatırlatma olsun diye (indirdik).
4. (O), yeri ve yüksek gökleri yaratan tarafından, bölüm bölüm indirilen (bir kitaptır).
5. Rahmân, arşa egemenliğini kurdu.
6. Göklerdekiler, yerdekiler, bunların aralarındakiler ve yerin dibindekilerin hepsi, Onundur.
7. Sen bu sözü açıkça söyleyeceksen, (bil ki) şüphesiz O, gizliyi ve en gizliyi bilir.
8. (O), Allah'tır, başka tanrı yok, ancak O var. En güzel isimler Onundur.
9. Musa'nın kıssası sana geldi mi?
10. O, bir zamanlar bir ateş gördü ve ailesine, "Durun! Ben, bir ışık gördüm. Belki size (ateşin olduğu) yerden kor bir ateş getiririm veya ateşin yanında bir rehber bulurum" dedi.
- 11-12. Oraya geldiğinde, kendisine şöyle seslenildi: "Ey Musa! Haberin olsun Ben, evet Ben, senin Rabbinim. Hemen ayakbılarını çıkar, çünkü sen kutsal vadi Tuvâ'dasın."

in' al-zînin amnûna ve'emlû al-vâliḥât siy'j'edl lehum ar-rahmân uddâ	vüddâ	rahmânü	lehümü	seye'alü	şâlihâti	ve'amilü	inne ilez ne âmenü
bir sevgi	Rahmân	onlar arasında	meydana getirecektir	salih ameller	işleyenler var ya	İman edip	

fa'innâ yisr nâh bil'sânîk l'tibşîr be'l-muttakin ve'tunzîr be' qomâ l'dâ ve'kem	vekem	kavmellüddâ	biñi	vetünzîra	lmüttekine	biñi	litübeşşira	bilisânîke	yessernâhü	feinnemâ
nice	inatçı topluluğu da	kendi-siyle	uyarasin diye	muttakileri	kendi-siyle	müjdeleyesin	senin dilinde indirerek	O (Kur'ân'ı) kolaylaştırdık	sırf	

ahlaknâ qablêhum min qarni hâ tühissü min karn kablehüm ehlêknâ	rikzâ	lehüm	tesme'u	ev	min ehadin	minhüm	hel tühissü	min karn	ablehüm	ehlêknâ
sesini	onların	duyuyor musun?	veya	birinin varlığını	Onlardan		hissediyor	memleket	Onlardan önce	helak ettik

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	rahim	llâhiraḥimâni	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle	

طه مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ تَنزِيلًا	tenzilenm	limen yebşâ	tezkiratel	illâ	liteskâ	lqur'âne	'aleyke	mâ enzelnâ	tâ-hâ
bölüm bölüm indirilen	saygısı olana	bir hatırlatma olsun diye	Onu, ancak	zorluk olsun diye	Kur'ân'ı	sana	indirmedik	Tâ, hâ	

مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ لَهُ	lehü	stevâ	'ale l'arşi	errahmânü	vessemâvâti l'ulâ	lerda	mimmen haleka
On-undur	egemenliğini kurdu	arşa	Rahmân	ve yüksek gökleri	(O), yeri	yaratan tarafından	

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَاتَحْتَ الثَّرَىٰ وَإِنْ تَجْهَرُ	vein tedher	vemâ tehte şşerâ	vemâ beyneḥümâ	vemâ fî lerdî	mâ fî ssemâvâti
açıkça söyleyeceksen	ve yerin dibindekilerin hepsi	bunların aralarındakiler	yerdekiler	Göklerdekiler	

بِالْقَوْلِ فَآتَهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَىٰ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ	lesmâü lhusnâ	lehü l'küv	illâ l'âhe lâ	ellâhü	veehfâ	sslrâ	ye'lemü feinnehü	bilqavli
En güzel isimler	Onun- O var	an- başka tanrı yok	(O), Allah'tır	ve en gizliyi	gizliyi	bilir	şüphesiz O	Sen bu sözü

وَهَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا	nâral	ânestü	innî	mküşü	liehilihi	fekâle	nâran	raâ	iż	hadîsü mûsâ	vehel etake
bir ışık	gördüm	Ben	Durun!	ailesine	ve dedi	bir ateş	gördü	bir zamanlar	Musa'nın kıssası	sana geldi mi?	

لَعَلِّي أَتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ	nûdiye	felemmâ etâhâ	küdâ	'ale nnârî	ecidü	ev	bikabesin	minhâ	âtiküm	le'allî
seslenildi	Oraya geldiğinde	bir rehber	ateşin yanında	bulurum veya	kor bir ateş	yerden	size getiririm	Belki		

يَا مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى	bilvâdi lmüqaddesi tuvâ	inneke	ne'leyk	fehle'	rabbüke	ene	innî	yâ mûsâ
kutsal vadi Tuvâ'dasın	çünkü sen	ayakbılarını	Hemen çıkar	senin Rabbinim	evet Ben	Haberin olsun Ben	Ey Musa!	

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي ﴿١٤﴾

fe'büdni	ene	illâ	ilâhe	lâ	illâhü	innenî enâ	limâ yûhâ	festemi'	htertüke	veenâ
Onun için Bana	Ben-	başka	ilah	yok-	Al-	Şüphesiz Ben	şimdi vahiy edilecek olanı	dinle	seni seçtim	Ben
ibadet et	den			tur	lah'im					

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٥﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ

küllü nefsim	litüczâ	ekâdu ühfihâ	âtiyetün	ssâ'ate	inne	lizikrî	ssalâte	veekimi
her nefis	karşılığını görsün diye	Ben onu gizliyorum	gelecektir	kıyamet vakti	Çünkü	Beni hatırlamak için	namaz	kıl

بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٦﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٧﴾ وَمَا

vemâ	feterdâ	hevâhü	vettebe'a	bihâ	mellâ yü/minü	'anhâ	felâ yeşuddenneke	bimâ tes'â
ne?	sonra helak olursun	arzusuna	uyan kimse	Ona	inanmayan	ondan	seni alıkoymasın	yaptığının

تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَشُّ بِهَا

bihâ	veehüşşü	'aleyhâ	etevekkeû	'aşây	hiye	kâle	yâ mûsâ	biyeminike	tilke
onunla	yaprak silke-	Ona	dayanırm	benim asam-	O	dedi	Ey Musa!	sağ elindeki	Şu
	lerim			dır					

عَلَىٰ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَىٰ ﴿١٩﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ ﴿٢٠﴾ فَالْقِيهَا فَادَا

feizâ	feelkâhâ	yâ mûsâ	elkihâ	kâle	me'aribü ührâ	fihâ	veliye	'alâ ganemi
bir de ne görsün	Bıraktı	Ey Musa!	Onu (yere) bırak!	dedi	başka faydalar da	onda	Benim için var	davarlarına

هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢١﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢٢﴾ وَاضْمُمْ

vedmüm	siratehe lülâ	senü'dühâ	velâ tehaf	hužhâ	kâle	tes'â	hayyetün hiye
sok	ilk şekline	Biz, onu dönüştüre-	korkma	Tut onu	dedi	koşuyor	bir yılan olmuş
		receğiz					o

يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٣﴾ لِنُرِيكَ

linüriyeke	âyeten ührâ	min gayri süin	beydâe	tehruc	ilâ cenâhike	yedeke
Sana gösterelim	Diğer bir mucize olarak	lekisiz bir şekilde	bembeyaz	çıksın	koynuna	elini

مِّنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٤﴾ إِذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ

şrah	rabbi	kâle	tagâ	innehü	ilâ fir'avne	izheb	min âyâtinâ lkubrâ
genişlik ver	Ey Rab-	dedi	çok azdı	çünkü	Firavun'a	git	en büyük mucizelerimizden bazılarını
	bim!			o			

لِي صَدْرِي ﴿٢٦﴾ وَيَسِّرْ لِّي أَمْرِي ﴿٢٧﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي ﴿٢٨﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٩﴾

kavfi	yefkahû	millisânî	'uqdetenm	vehlül	emrî	lî	veyessir	lî şadri
Sözümü	iyi anlasınlar	Dilimdeki	bağı	çöz	işimi	Bana	kolaylaştı	Benim göğsüme

وَاجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٣٠﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣١﴾ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣٢﴾ وَأَشْرِكْهُ

veeşrikhü	ezri	bihrî	üşdüd	ehî	hârüne	min ehlî	vezirânım	lî	vec'al
Onu ortak yap	sırtımı	On-	güçlendir	kardeşim	Harun'u	ailemden birini	yardımcı	Bana	yap
		unla							

فِي أَمْرِي ﴿٣٣﴾ كُنِّي نُسَيْحًا كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ وَتَذَكَّرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٥﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا

binâ	kün-te	inneke	keşirâ	venežkürake	keşirâ	nüsebbihake	key	fî emrî
bizi	olansın	Şüphesiz Sen	çok	Seni zikredelim	çok	Seni tesbih edelim	ki	işimde

بَصِيرًا ﴿٣٦﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾

merraten ührâ	'aleyke	menennâ	velekad	yâ mûsâ	sü/leke	kad ütite	kâle	besirâ
bir defa daha	Biz, sana	ihsan ve ikram-	Yemin olsun ki	Ey Musa!	dileğine	Sen erdindin	dedi	görüp duruyor-
		da bulunmuştuk						sun

13. "Ben seni seçtim, şimdi vahiy edilecek olanı dinle."

14. "Şüphesiz Ben, Allah'ım, Benden başka ilah yoktur. Onun için Bana ibadet et, Beni hatırlamak için namaz kıl."

15. "Çünkü kıyamet vakti elbette gelecektir, her nefis yaptığının karşılığını görsün diye Ben onu gizliyorum."

16. "Ona inanmayan, arzusuna uyan kimse, seni ondan alıkoymasın, sonra helak olursun."

17. "Ey Musa! Şu sağ elindeki ne?"

18. "O, benim asamdır. Ona dayanırım, onunla davarlarıma yaprak silkele-

rim. Benim için, onda başka faydalar da var" dedi.

19. "Ey Musa! Onu (yere) bırak!" dedi.

20. Bıraktı, bir de ne görsün, o, bir yılan olmuş ko-

şuyor.

21. "Tut onu, korkma! Biz, onu ilk şekline dönüştüre-

ceğiz" dedi.

22. "Diğer bir mucize ola-

rak, elini koynuna sok, le-

kesiz bir şekilde bembeyaz

çıksın."

23. "Sana en büyük mucizelerimizden bazılarını gös-

terelim."

24. "Firavun'a git, çünkü o,

çok azdı."

25. (Musa şöyle) dedi: "Ey

Rabbim! Benim göğsüme

genişlik ver!"

26. "Bana, işimi kolaylaştı!"

27. "Dilimdeki bağı çöz!"

28. (Böylelikle) "Sözümü iyi

anlasınlar."

29-30. "Bana ailemden bi-

rini, kardeşim Harun'u yar-

dımcı yap!"

31. "Onunla sırtımı güçlen-

dirdi"

32-34. "Onu işimde ortak

yap, ki Seni çok tesbih ede-

lim, Seni çok zikredelim."

35. "Şüphesiz Sen, bizi gö-

rüp duruyorsun."

36. "Ey Musa! Sen, dileği-

ne erdirildin" dedi.

37. "Yemin olsun ki, Biz,

sana bir defa daha ihsan

ve ikramda bulunmuştuk."

38. O vakit annene, verilen şu ilhamı verdik:

39. "Onu tabutun içine koy da, nehre bırak, nehir de onu sahile bıraksın. Onu, hem Bana düşman, hem de ona düşman olan biri alsın. Benim gözetimim altında yetiştirilsin diye, üzerine Benden bir sevgi koydum."

40. O zaman kız kardeşin gidip şöyle diyordu: "Size ona iyi bakacak birini buluvereyim mi?" Bu şekilde, gözü aydınlansın, üzülmessin diye seni annene geri verdik. Bir de adam öldürmüştün, (bundan dolayı içinde bulunduğun) sıkıntıdan seni kurtarmıştık. Seni, çeşitli şekillerde imtihan ettik. Bu nedenle yıllarca Medyen halkı içinde kaldın. Ey Musa, sonra belli bir plana göre (peygamberlik görevine) geldin."

41. "Ben seni kendim için yetiştirdim."

42. "Sen ve kardeşin ayetlerimi götürün. Beni anma da gevşeklik göstermeyin."

43. "Firavun'a gidin, çünkü o, çok azdı."

44. "Gidin de ona, belki dinler veya korkar diye yumuşak dille söyleyin."

45. "Ey Rabbimiz! Doğrusu biz, onun bize şiddetle saldırmasından veya bize karşı büyülenip taşkınlık yapmasından korkarız" dediler.

46. "Korkmayın, çünkü Ben sizinle beraberim, iştirim ve görürüm" dedi.

47. "Haydi ona gidin, şöyle deyin: Haberin olsun biz, Rabbinin rasulleriyiz, artık İsrail oğullarını bizimle birlikte gönder, onlara eziyet etme, biz sana Rabbinden bir mucize getirdik. Selam, doğruya uyana olsun."

48. "İnan ki bize şöyle vahiy olundu: Kesinlikle azap, yalanlayıp, arkasını dönüp gidenedir."

49. "Ey Musa! Sizin Rabbiniz kimdir?" dedi.

50. "Bizim Rabbimiz, her şeye yaratılışını veren, sonra da doğru yolu gösterendir" dedi.

51. "Peki, önceki milletlerin hali ne olacak?" dedi

إِذَا وَحْيَنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۖ أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ

fî lyemmi	fel'zif ihî	fî ttâbüti	kzif ihî	eni	mâ yûhâ	ilâ ümmike	evhaynâ	iz
nehre	bırak	tabutun içine	Onu koy da	diye	verilen	annene	şu ilhamı verdik	o vakit

فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهِ وَالْقَيْثُ عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِنِّي

minnî	mehabbeten mî	'aleyke	veel'kaytü	le'hî	ve'adüvvüli	'adüvvüli	ye/hu'z'hü	bissâhili	lyemmü	felyül'kifi
Benden	bir sevgi	üzerine	koydum	ona	düşman olan	hem Bana	düşman	Onu alsın	sahile	nehir de onu bıraksın

وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۖ إِذْ تَمْشِي أَخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ

'alâ men'yekfûlüh	hel edülüküm	fetekülû	üh'tüke	temşî	iz	'alâ 'aynî	velitü'sne'a
ona iyi bakacak birini	Size buluvereyim mi?	şöyle diyordu	kız kardeşin	gidip	o zaman	Benim gözetimim altında	yetiştirilsin diye

فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَكَلَّمْتُ نَفْسًا فَانْجَيْنَاكَ

fenecceynâke	nefsen	vekatelte	velâ tehzen	'aynühâ	key tek'arra	ilâ ümmike	ferace'nâke
seni kurtarmıştık	Bir de adam	öldürmüştün	üzülmesin diye	Bu şekilde, gözü	aydınlansın	annene	seni geri verdik

مِنَ الْعَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ

'alâ kaderin	ci/te	šümme	fî ehli medyene	sin'ne	felebište	vefetennâke fütünâ	mine l'gammî
belli bir plana göre	geldin	sonra	Medyen halkı içinde	Bu nedenle yıllarca	kaldın	Seni, çeşitli şekillerde imtihan ettik	sıkıntıdan

يَا مُوسَىٰ ۖ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۖ اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا

velâ teniyâ	bi'âyâtî	veehûke	ente	iz'heb	linefsî	ve'stane'tüke	yâ mûsâ
gevşeklik göstermeyin	ayetlerimi	ve kardeşin	Sen	götürün	kendim için	Ben seni yetiştirdim	Ey Musa

فِي ذِكْرِي ۖ اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۖ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ

ev	yetezekkeru	le'allehû	kavilelleyinel	lefihû	fekûlâ	tağâ	linnehû	ilâ fir'avne	iz'hebâ	fî zikrî
veya	dinler	belki	yumuşak dille	ona	söyleyin	çok azdı	çünkü	Firavun'a	gidin	Beni anmada

يَخْشَىٰ ۖ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْفِئَ ۖ قَالَ لَا تَخَافَا

lâ te'hâfâ	kâle	en'yet'gâ	ev	'aleynâ	en'yefrutâ	nehâfû	innenâ	rabbennâ	kâlâ	ye'hşâ
Korkmayın	dedi	büyükleşip taşkınlık yapmasından	veya	onun bize	şiddetle saldırmamasından	korkarız	Doğrusu biz	Ey Rabbimiz!	dediler	korkar diye

إِنِّي مَعَكُمْ ۖ أَسْمِعْ وَأَرَىٰ ۖ فَاْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا

me'anâ	feersil	rasûlâ rabbike	innâ	fekûlâ	fe/tyâhû	veerâ	esme'u	me'akümâ	innenî
bizimle birlikte	gönder	Rabbinin rasulleriyiz	Haberini olsun biz	şöyle deyin	Haydi ona gidin	ve görürüm	iştirim	sizinle beraberim	çünkü Ben

بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ

lhüdâ	'alâ meni ttebe'a	vesselâmü	mirrabbik	bâyeyim	kad ci/nâke	velâ tû'azzib'hüm	benî isrâîle
doğruya	uyana olsun	Selam	Rabbinden	bir mucize	biz sana getirdik	onlara eziyet etme	artık İsrail oğullarını

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمْ يَا مُوسَىٰ

yâ mûsâ	rabbükümâ femer	kâle	vetevellâ	'alâ men kezzebe	l'azâbe	enne	ileynâ	kad ühiye	innâ
Ey Musa!	Sizin Rabbiniz kimdir?	dedi	arkasını dönüp gidenedir	yalanlayıp	azap	Kesinlikle	bize	şöyle vahiy olundu	İnan ki

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۖ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۖ

bâlü l'kurûni l'olâ	femâ	kâle	hedâ	šümme	balka'fû	külle şeyin	lle'zî e'tâ	rabbünâ	kâle
Peki, önceki milletlerin hali	ne olacak?	dedi	doğru yolu sonra gösterendir	da	yaratılışını	her şeye	veren	Bizim Rabbimiz	dedi

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ۝۵۲ الَّذِي جَعَلَ لَكُم

lekümü ellez ce'ale velâ yensâ rabb lâ yedillü fi kitâb 'inde rabb 'ilmühâ kâle
sizin için yapan ve unutmaz Rabbim şaşırmaz bir kitaptadır Rabbimin katındaki Onun bilgisi dedi

الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا ۝۵۳ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ

biñi feeħracnâ mää/ mine ssemâi veenzele sübülevi fiñâ leküm veseleke meħdeni lerda
on- ile çıkarmaktayız bir su gökyüzünden indirendir yollar orada sizin için açan bir beşik O, yeryüzünü

أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ۝۵۴ كُلُّوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَىٰ

liñli nnühâ leâyâtil fi zâlike inne en'âmeküm ver'av külü min nebâtin şettâ evvâcenm
aklı olanlar için deliller bunda vardır Kesinlikle hem de hayvan- larınızı otlatınız Hem yiyiniz çeşitli bitkilerden çiftler

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ۝۵۵ وَلَقَدْ

velekad târaten ührâ nüħricüküm veminhâ nü'düküm vefiñâ haleknâküm minñâ
Yemin olsun ki bir kez daha sonra sizi çıkaracağız oradan yine sizi iade edeceğiz ona Sizi yarattık o yeryüzünden

أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ۝۵۶ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا

min erdinâ litüħricenâ eci/tenâ kâle veeb fekezzebe külleñâ yâtinâ eraynâñü
toprağımızdan Sen, bizi çıkarmaya mı geldin? dedi veretti Öyleyken o yine yalanladı hepsini mucizeleri- mizin Biz ona gösterdik

بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ ۝۵۷ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا

mev'idel vebeyneke beyenâ fec'al miñliñ bisihrinm felene/tiyenneke yâ müs bisihrike
bir zaman Şimdi sen, seninle aramızda belirle onun gibi bir büyü sana yapacağız Ey Musa! büyüyle

لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ۝۵۸ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخْشَرَ

veenyyühşera yevmü zzineti mev'idüküm kâle mekânen süvâ velâ ente nehnü lâ nüħlifüh
toplanacağı bayram gününde sizin, buluşma zamanınız dedi uygun bir yerde senin bizim ne vazgeçeme- yeceğimiz

النَّاسُ ضَحَّىٰ ۝۵۹ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۝۶۰ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ

müs leħüm kâle etâ şümme keydeñü feceme'a fir'avnü fetevell duhâ nnâsü
Musa onlara şöyle dedi geldi sonra hile yap- cakları derip topladı Firavun dönüp gitti kuşluk vaktidir insanlann

وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَىٰ

meni fterâ vekad hâbe bi'azâb feyüshiteküm keziben 'ale ilâñi lâ tefterü veyleküm
Allah'a yalan isnad eden hüsrana uğradı bir azapla kökünüzü kurutur yalan Allah'a isnad etmeyin Size yazıklar olsun!

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ۝۶۱ قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ

lesâhirâni in hâzâni kâlû veeserrü nnecvâ beyneñüm emrañüm fetenâze'ü
büyücüdür Bunlar dediler gizlice fısıldaştılar Kendi arala- rında durumlarını tartışlar

يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ

bitar katikümü lmüşlâ veyezñebâ bisihriñimâ min erdiküm yühricâküm yüridâni eny
örnek olan yolunuzu yok etmek büyüleriyle toprağınızdan sizi çıkarmak istiyor

فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَىٰ ۝۶۲

meni ste'lâ lyevme vekad efleha şaffâ /tû şümme keydeküm feeñmî'ü
üstün gelen Bugün kesinlikle kurtuluşa erecektir bir safta gelin Hilinizi toplayın

52. "Onun bilgisi, Rabbimin katındaki bir kitaptadır. Rabbim, şaşırmaz ve unutmaz" dedi.

53. O, yeryüzünü sizin için bir beşik yapan, orada sizin için yollar açan, gökyüzünden bir su indirendir. Biz onunla çeşitli bitkilerden çiftler çıkarmaktayız.

54. Hem yiyiniz, hem de hayvanlarınızı otlatınız. Kesinlikle bunda akli olanlar için (Allah'ın varlığı hakkın- da) deliller vardır.

55. Sizi o yeryüzünden yarattık, yine sizi ona iade edeceğiz, sonra sizi bir kez daha oradan çıkaracağız.

56. Yemin olsun ki, Biz ona mucizelerimizin hep- sini gösterdik. Öyleyken o yine yalanladı ve (inanma- mak için)retti.

57. "Ey Musa! Sen, bizi bü- yünle toprağımızdan çıkar- maya mı geldin?" dedi.

58. "O halde bilmiş ol ki, biz de onun gibi sana bir büyü yapacağız. Şimdi sen, seninle aramızda, ne senin, ne de bizim vazge- çemeyeceğimiz uygun bir yerde bir zaman belirle."

59. "Sizin, buluşma zama- nınız, bayram gününde, in- sanların toplanacağı kuş- luk vaktidir" dedi.

60. Firavun dönüp gitti, bü- tün hile yapacakları derip topladı, sonra geldi.

61. Musa, onlara şöyle dedi: "Size yazıklar olsun! Allah'a yalan isnad etme- yin, sonra O, bir azapla kö- künüzü kurutur. Allah'a ya- lan isnad eden, hüsrana uğ- radı."

62. Kendi aralarında du- rumlarını tartışlar, gizlice fısıldaştılar.

63. "Bunlar büyüçüdür, bü- yülerile sizi toprağınızdan çıkarmak, örnek olan yo- lunuzu yok etmek istiyor" dediler.

64. "Hilinizi, (bütün büyü- cülerinizi) toplayın, sonra da bir safta gelin. Bugün üstün gelen, kesinlikle kurtuluşa erecektir."

65. "Ey Musa! Ya sen at, ya da ilk atan biz olalım!" dediler.

66. "Haydi, siz atın!" dedi. (Onlar attıkları zaman), bir de ne görsün, onların ipleri ve sopaları yaptıkları büyüden dolayı ona, koşuyorlar şeklinde görünüyor.

67. Musa, birdenbire içinde bir korku duydu.

68. "Korkma! Çünkü sen, evet sen, üstün geleceksin!" dedi.

69. "Elindekini bırak, onların yaptıklarını yutsun. Onların yaptıkları, sadece bir büyü-cü aldatmasıdır. Büyücü her nerede olursa olsun, kurtuluşa eremez."

70. Sonunda bütün büyü-cüler, secdeye kapandılar, "Harun ile Musa'nın Rabbine iman ettik!" dediler.

71. "Ya, ben size izin vermeden Ona iman ettiniz, ha? Şüphesiz o, size sihri öğreten büyüğünüzdür. Kesinlikle ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, kesinlikle sizi hurma dallarına asacağım. Hangimizin azabının daha şiddetli ve daha kalıcı olduğunu kesinlikle bileceksiniz" dedi.

72. "Bize gelen bu açık mucizelere ve bizi yaratana karşı seni kesinlikle tercih edemeyiz! Ne yaparsan, yap. Senin hükmün, olsa olsa bu dünyada geçer" dediler.

73. "Doğrusu biz, bizim günahlarımızı ve bizi zorladığın büyüü bağışlasın diye Rabbimize iman ettik. Allah, hem daha hayırlı, hem de daha kalıcıdır."

74. Kim Rabbine günahkâr olarak varırsa, ona elbette cehennem vardır. O, orada ne ölür, ne de dirilir.

75-76. Kim de Ona, salih ameller işleyen bir mümin olarak varırsa, onlara da yüksek dereceler, altından nehirler akan, içinde ebedi kalacakları adn cennetleri vardır. İşte bu, temizlenenin ödülüdür.

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا

feizâ	bel elkû	kâle	men elkâ	ewele	en nekûne	veimmâ	en tülkiye	immâ	yâ mûsâ	kâilû
bir de ne görsün	Haydi, siz atın	dedi	atan	ilk	biz olalım	ya da	sen at	Ya	Ey Musa!	dediler

جِبَالُهُمْ وَعِصِيَّهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ أَتَتْهَا تَسْعَى ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً

hifetenm	fi nefsihi	feevcese	ennehâ tes'â	min sihrîhim	ileyhi	yühayyelû	ve'isyyühüm	hibâlühüm
bir korku	birdenbire içinde	duydu	koşuyorlar şeklinde	attıkları büyüden dolayı	ona	görünüyor	ve sopaları	onların ipleri

مُوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا

mâ şane'û	telkaf	mâ fi yeminike	veelki	le'lâ	ente	inneke	lâ tehaf	kulnâ	mûsâ
onların yaptıklarını	yutsun	Elindekini	bırak	üstün geleceksin	evet sen	Çünkü sen	Korkma	dedik	Musa

إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾ فَالْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا

sücceden	sseharatû	feülkiye	haysû etâ	ssâhiru	velâ yüflihu	keydû sâhir	şane'û	innemâ
secdeye	Sonunda bütün büyücüler	kapandılar	her nerede olursa olsun	Büyücü	kurtuluşa eremez	bir büyücü aldatmasıdır	Onların yaptıkları	sadece

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ

lekebrukümü	innehu	leküm	kable en	âzene	lehû âmentüm	kâle	vemûsâ	birabbi hârûne	âmennâ	kâlû
büyüğünüzdür	Şüphesiz	size	Ya, ben izin vermeden	Ona	iman ettiniz, ha?	dedi	ile Musa'nın	Harun Rabbine	iman ettik	dediler

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَنْ جُلَّكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صَلْبَنَكُمْ

veleüşallibenneküm	min hilâfinv	veercüleküm	eydiyeküm	feleükatti'anne	ssihr	illezi 'allemekümü
kesinlikle sizi asacağım	çaprazlama	ve ayaklarınızı	ellerinizi	Kesinlikle kestireceğim	sihri	o, size öğreten

فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلِتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ

len nü/şirake	kâlû	veebkâ	'azâbânv	eşeddü	eyyünâ	velete'lemünne	fi cüzû'i nnehlî
seni kesinlikle tercih edemeyiz	dediler	ve daha kalıcı olduğunu	azabının	daha şiddetli	Hangimiz	kesinlikle bileceksiniz	hurma dallarına

عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي

innemâ tekdi	mâ ente kâd	fekdi	vellez	feţaranâ	mine lbeyyinâti	'alâ mâ câenâ
Senin hükmün geçer	Ne yaparsan	yap	ve bizi yaratana karşı	bu açık mucizelere	Bize gelen	

هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ

vemâ ekraftenâ	'aleyhi	haţâyânâ	lenâ	liyeğfira	birabbinâ	âmennâ	innâ	hâzihi lhayâte ddünyâ
ve bizi zorladığın		günahlarımızı	bizim	bağışlasın diye	Rabbimize	iman ettik	Doğrusu biz	bu dünyada

مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا

fi hâ	lâ yemûtû	cehennem	feinne	lehû	mücrimen	rabbi	ye/ti	innehu	meny	veebkâ	hayrunv	vellâhû	mine ssihr
O, orada	ne ölür	cehennem	ona elbette vardır	günahkâr olarak	Rabbine	varırsa	Kim	hem de daha kalıcıdır	hayırlı	Allah	büyüyü		

وَلَا يَحْيَى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٥﴾

dderacâtü l'ulâ	feülâike lehümü	şşâlihâti	kad 'amile	mü/minen	ye/tih	vemeny	velâ yehyâ
yüksek dereceler	onlara da vardır	salih ameller	işleyen	bir mümin olarak	Ona varırsa	Kim de	ne de dirilir

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

men tezekkâ	cezâü	vezlike	fi hâ	hâlid ne	lenhâru	min tehtihe	tecri	cennâtü 'adnin
temizlenenin	ödülüdür	İşte bu	içinde	ebedi kalacakları	nehirler	altından	akan	adn cennetleri

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ

fî lbhri	tarîkan	lehûm	feğrib	bi'ibâd	esri	en	ilâ mûsâ	evhaynâ	veleğad
denizde	kuru bir yol	onlara	aç	Kullarımla	geceleyin yürü	diye	Musa'ya	vahiy ettik	Gerçekten

يَبْسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۖ فَاتَّبِعْهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ

feğasiyehûm	bicünûdih	fir'avnü	feetbe'ahûm	velâ tehşâ	deraken	lâ tehâfû	yebesâ
kendilerini	ordularıyla	Firavun	onları izledi	endişe etmezsin	Böylece yeti- şilmekten	korkmaz	

مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۖ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى ۖ يَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ

yâ benî isrâile	vemâ hedâ	kavmeñû	fir'avnü	veegalle	mâ gâsiyehûm	mine lyemmi
Ey İsrail oğulları!	doğru yola götürmedi	halkını	Sözün kısası Firavun	sapıklığa sürükledi	onları sarıp yok etti	denizden saran (dalga)

قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمْ

'aleykümü	venezzelnâ	cânibe ttûri leymene	vev'adnâküm	min 'aduvvüküm	kad enceynâküm
üzerinize	indirdik	Tûr dağının sağ tarafında	sizinle sözleştik	düşmanınızdan	Sizi kurtardık

الْمَنَّ وَالسَّلْوَى ۖ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ

feyhille	fîhi	velâ tegav	mâ razeknâküm	min tayyibâtî	külû	vesselv	lmenne
iner	bu konuda	sınırı aşmayın	Size verdiğimiz rızıkların	en güzellerinden	yiyin	hem de bildircin	kudret helvası

عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَنْ يَحِلِّدْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى ۖ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ

limen tâbe	legaffârul	veinn	fekad hevâ	gağab	'aleyfi	yehliil	vemeny	gağab	'aleyküm
tövbe eden kimseyi	elbette bağışlayıcıyım	Bununla birlikte Ben	helak olur	gazabım	üzerine	inirse	Kime	yoksa gazabım	üzerinize

وَأَمِنْ وَعَمِلْ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ۖ وَمَا أَغْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى ۖ قَالَ

kâle	yâ mûsâ	'an kavmike	e'celeke	vemâ	hted	şümme	şalihan	ve'amile	ve'mene
dedi	Ey Musa!	halkından	Aceleyle seni önce getiren	nedir?	dosdoğru giden	sonra da	salih amel	işleyen	iman edip

هُمْ أَوْلَاءُ عَلَى أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى ۖ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ

kavmeke	kad fetennâ	feinnâ	kâle	literdâ	rabbî	ileyke	ve'aciltü	'alâ eßerî	hûm ülâi
halkını	imtihan ettik	Biz	dedi	Sen hoşnut olasın diye	Rabbim	sana	(gelmek için) acele ettim	benim izimi takip etmekte	Onlar

مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۖ فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ

yâ kavmi	kâle	esifâ	gağbâne	ilâ kavmihî	mûsâ	ferace'a	ssâmiriyy	veegallehümü	mim be'dike
Ey halkım!	dedi	ve üzüntülü	öfkeli	halkının yanına	Musa	döndü	Sâmirî	onları şaşırtıp yoldan çıkardı	senin ardından

الَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ

'aleyküm	enyyehille	erağtüm	em	l'ahdü	'aleykümü	efetale	ve'den hasenâ	abbüküm	elem ye'dküm
size	inmesini	mi istediniz de	yoksa	zaman	Size	mi uzadı	güzel bir söz	Rabbiniz	size vermedi mi?

غَضَبٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ۖ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا

bimelkinâ	mev'ideke	mâ eñlefnâ	kâlû	mev'id	feehleftüm	mirrabbiküm	gağabünm
kendiliğimizden	Biz sana verdiğimiz sözümüz	bozmadık	(Onlar, şöyle) dediler	bana verdiğiniz sözünü	bozdunuz	Rabbimden	bir gazap

وَلَكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

ssâmiriyy	elka	fekezlike	feğazefnâhâ	min zîneti kavmi	evzârân	hummilnâ	velâkinnâ
Sâmirî	attı	de	onları ateşe attık	halkın ziynet eşyalarından	bazı ağırlıklar	yüklenmiştik	Fakat

77. Gerçekten Musa'ya, "Kullarımla geceleyin yürü de onlara denizde kuru bir yol aç! Böylece yetişmekten korkmaz, (boğulmaktan) endişe etmezsin" diye vahiy ettik.

78. Firavun, ordularıyla onları izledi, kendilerini denizden saran (dalga), onları sarıp yok etti.

79. Sözün kısası Firavun, halkını sapıklığa sürükledi, doğru yola götürmedi.

80. Ey İsrail oğulları! Sizi düşmanınızdan kurtardık, Tûr dağının sağ tarafında sizinle sözleştik, üzerinize hem kudret helvası, hem de bildircin indirdik.

81. Size verdiğimiz rızıkların en güzellerinden yiyin, bu konuda sınırı aşmayın, yoksa gazabım üzerinize iner. Kime gazabım inerse, helak olur.

82. Bununla birlikte Ben, tövbe eden, iman edip salih amel işleyen, sonra da dosdoğru giden kimseyi elbette bağışlayıcıyım.

83. Ey Musa! Aceleyle seni halkından önce (bura-ya) getiren nedir?

84. "Onlar, benim izimi takip etmekte. Rabbim, Sen hoşnut olasın diye sana (gelmek için) acele ettim" dedi.

85. (Allah), "Biz, senin ardından halkını imtihan ettik, Sâmirî onları şaşırtıp yoldan çıkardı" dedi.

86. Musa, öfkeli ve üzüntülü olarak halkının yanına döndü. "Ey halkım! Rabbimiz size güzel bir söz vermedi mi? Size, zaman mı uzadı, yoksa Rabbimden size bir gazap inmesini mi istediniz de, bana verdiğiniz sözü bozdunuz?" dedi.

87. (Onlar, şöyle) dediler: "Biz sana verdiğimiz sözü kendiliğimizden bozmadık. Fakat, halkın ziynet eşyalarından bazı ağırlıklar yüklenmiştik, onları ateşe attık. Sâmirî de attı."

88. Derken onlara böğürmesi olan bir dana heykeli çıkardı. Bunun üzerine, "İşte bu, sizin ilahınız ve Musa'nın ilahı! Fakat o, bunu unuttu" dediler.

89. Onun, kendilerine bir sözle karşılık vermediğini, onlara ne bir zarar, ne de bir yarar sağladığını da görmüyorlar mıydı?

90. Yemin olsun ki, Harun, daha önce onlara, "Ey halkım! Siz bununla yalnızca bir imtihana tabi tutuldunuz. Doğrusu sizin Rabbiniz, ancak Rahmân'dır. Bana uyun, emrime itaat edin!" dedi.

91. "Biz, Musa bize dönünceye kadar, buna ibadetten asla vazgeçmeyiz!" dediler.

92-93. "Ey Harun! Seni ne engelledi de, bunların sapıttıklarını gördüğün zaman, benim ardımdan gelmedin? Emrime karşı mı çıktın?" dedi.

94. "Ey annemin oğlu! Sakalımı, başımı tutma. Emin ol ki, 'İsrail oğulları arasında ayrılık çıkardın, sözümü dinlemedin' demenden korktum" dedi.

95. "Ey Sâmîrî! Senin derdin ne?" dedi.

96. "Ben, onların görmediklerini gördüm, elçinin izinden bir avuç (toprak) aldım, onu attım, nefsim bunu bana böyle güzel gösterdi" dedi.

97. (Musa), "Haydi defol! Çünkü sana hayatta şöyle demek var: 'Bana dokunmayın!' Bir de senin asla kurtulamayacağın bir ceza daha var. O ibadet edip durduğün ilahına bir bak! Muhakkak Biz onu yakacağız. Sonra onu kül edip denize atacağız" dedi.

98. Sizin ilahınız, sadece, kendisinden başka ilah olmayan Allah'tır. O, bilgiyle her şeyi kuşatmıştır.

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى

veilâhû mûsâ	ilâhüküm	hâzâ	fekalû	lehu huvârun	iclen cesedel	lehum	feehrace
ve Musa'nın	sizin ilahınız	İşte bu	dediler	böğürmesi olan	bir dana heykeli	Derken onlara	çıkardı

فَنَسِيَ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا

darranv	lehum	velâ yemlikû	kavlenv	ileyhim	ellâ yerci'u	efelâ yeravne	fenesiy
bir zarar	onlara	ne sağladığını da	bir sözle	Onun, kendilerine	karşılık vermediğini	görmüyorlar mıydı?	Fakat o, bunu unuttu

وَلَا نَفْعًا وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ

rabbekümüveinne	bihi	fütintüm	innemâ	yâ kavmi	min kablû	hârûnû	lehum	kâle	velekad	velâ nef'â
sizin Rabbiniz	Doğrusu	bu imtihana tabi tutuldunuz	yalnızca	Ey halkım!	daha önce	Harun	onlara	dedi	Yemin olsun ki	bir yarar

الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ

'âkifine	'aleyhi	len nebraha	kâlû	emri	veetû	fettebi'ûn	rahmânû
tapan kimseler olarak	buna	ibadetten asla vazgeçmeyiz	dediler	emrime	itaat edin	Bana uyun	ancak Rahmân'dır

حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى قَالَ يَا هَرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

dallû	iz raeytehum	mene'ake	mâ	yâ hârûnû	kâle	mûsâ	ileynâ	yerici'a	hattâ
bunların sapıttıklarını	gördüğün zaman	Seni engelledi de	ne	Ey Harun!	dedi	Biz, Musa	bize	dönünceye	kadar

أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحِيَّتِي وَلَا بِرَأْسِي

velâ bira'si	bilihyeti	lâ te/huẓ	yebneumme	kâle	emri	efe'aşayte	ellâ tettebi'an
başımı	Sakalımı	tutma	Ey annemin oğlu!	dedi	Emrime	karşı mı çıktın?	benim ardımdan gelmedin

إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

kavli	velem terkub	beyne benî isrâile	ferakte	en tekûle	başitû	inni
sözümü	dinlemedin	İsrail oğulları arasında	ayrılık çıkardın	dermenden	korktum	Emin ol ki

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ

fekabedtü	bimâ lem yebşurû bihi	beşurtû	kâle	yâ sâmiriyy	hatbüke	femâ	kâle
(toprak) aldım	Ben, onların görmediklerini	gördüm	dedi	Ey Sâmîrî!	Senin derdin	ne?	dedi

قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي قَالَ

kâle	nefsi	îi	sevvelet	vekezîlike	fenebeztühâ	min eseri rasûli	kabdatenm
dedi	nefsim	bunu bana	güzel gösterdi	böyle	onu attım	elçinin izinden	bir avuç

فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ

len tühlefeh	leke mevîdel	veinne	lâ misâs	en tekûle	fî ihayâti	leke feinne	fâzheb
asla kurtulamayacağın	bir ceza daha	Bir de senin var	Bana dokunmayın	şöyle demek	hayatta	şana var	Haydi defol!

وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ

lenensifenneh	şümme	lenüharrikanneh	llezi zalte 'aleyhi 'âkifâ	ilâ ilâhike	venzur
onu kül edip atacağız	Sonra	Muhakkak Biz onu yakacağız	O ibadet edip durduğün	ilahına	bir bak

فِي الْيَمِّ نَسْفًا إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

'ilmâ	külle şeyin	vesi'a	huv	illâ	llezi lâ ilâhe	ilâhû	ilâhükümü	innemâ	nesfâ	fî iyemmi
O, bilgisiyle	her şeyi	kuşatmıştır	kendisinden	başka	ilah olmayan	Allah'tır	Sizin ilahınız	sadece	bir savurma ile	denize

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۖ

zîkrâ	milledünnâ	âteynâke	vekad	min embâi mâ kad sebek	'aleyke	nekuşsu	kezelike
birçok öğüt (içeren Kur'an'ı)	katımızdan	sana verdik	Şüphesiz ki	geçmişin haberlerinden	ey Muhammed, sana	bazılarını anlatıyoruz	İşte böyle

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ۖ خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ

lehum	vesâe	fihi	hâlidine	vizrâ	yevme lkiyâmeti	yehmilü	feinnehi	'anhü	e'rada	men
Onlar için	ne kötü	onun altında	kalacaklar	bir günah	kiyamet gününde	yüklenerek gelecektir	şüphesiz o	ondan	yüz çevirip uzaklaşırsa	Kim

يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۖ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ

yevmeizîn	lmücrimine	venehşüru	fi şşüri	yünfehu	yevme	himlâ	yevme lkiyâmeti
o zaman	günahkârları	toplayacağız	sura	üflenecek	O gün	bir yüküttür	kiyamet gününde o

زُرْقًا ۖ يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۖ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ

bimâ yekûlûne	e'lemü	nehnü	'aşrâ	illâ	illebiştüm	beynehum	yeteahâfetüne	zürkâ
onların ne diyeceklerini	daha iyi biliriz	Biz	On günden	fazla	durmadınız diye	Onlar aralarında	gizli gizli konuşacaklar	kör olarak

إِذْ يَقُولُ امْثَلُوهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۖ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ

fekul	'ani lci bâli	veyeselûneke	yevmâ	illâ	illebiştüm	tarikaten	emselühüm	iz yekûlû
De ki	dağları	Sana soruyorlar	bir gün	sadece	kaldınız	görüştü	Onların en makul olanı	der

يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۖ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا

'ivecenv	fihâ	lâ terâ	feyezeruâhâ kâ'an şafşafâ	nesfâ	rabbî	yensifühâ
bir eğrilik	Onda	ne göreceksin	Yerlerini dümdüz edip bomoş bırakacak	bir savurma ile	Rabbim	onların un ufak edecek

وَلَا أَمْتًا ۖ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ

lirrahmâni	leşvâtü	vehâşe'ati	lâ 'ivece lefi	ddâ'ie	yettebi'üne	yevmeiziny	velâ emtâ
Rahmân'ın heybetinden	sesler	kısılmıştır	hiçbir tarafa sapmaksızın	davetçiye	uyarlar	O gün	bir yumruluk

فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۖ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ

rrahmânü	men ezine lefi	illâ	şşefâ'atü	lâ tenfe'u	yevmeizil	hemsâ	illâ	felâ tesme'u
Rahmân'ın	izin verdiği	dışında	şefaati	fayda vermez	O gün	bir fısıltı	Sen ancak	duyabilirsin

وَرَضَىٰ لَهُ قَوْلًا ۖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا

'ilmâ	bihi	velâ yühitüne	vemâ hâlfehüm	mâ beyne eydihim	ye'lemü	kavlâ	vera'diye lefi
bilgiyle	Onu asla	kuşatamazlar	arkalarındakileri de	O, onların önlerindeki de	bilir	sözüne	ve razı olduğu

وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۖ وَمَنْ يَعْمَلْ

ye'mel	vemeny	zulmâ	men hamele	hâbe	vekad	lkayyüm	lihayyi	lvücühü	ve'aneti
işlerse	Kim de	Bir zulüm	yüklenen	hüsran uğramıştır	gerçekten	ve her şeye egemen olan	o her zaman diri	Bütün yüzler	Allah'a yönelmiş olacaktır

مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۖ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ

enzelnâhü	vekezelike	velâ hedmâ	zulmenv	felâ yehâfû	vehüve mü/minün	mine şşâlihâti
İşte onu indirdik	öyle	çiğnenmesinden	bir zulümden	o ne de korkar	mümin olarak	salih ameller

قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۖ

zîkrâ	lehum	yühdişü	ev yetteküne	le'allehüm	mine lve'di	fihi	veşarrafnâ	kur'nen 'arabîyyenv
öğüt	Kur'an onlara	anlatır	ve-korunur, takva ya yolunu tutarlardı	Belki	her türlü tehdidi	Onda	açıkladık	Arapça bir Kur'an olarak

99. İşte böyle, ey Muhammed, sana geçmişin haberlerinden bazılarını anlatıyoruz. Şüphesiz ki, sana katımızdan birçok öğüt (içeren Kur'an'ı) verdik.

100. Kim ondan yüz çevirip uzaklaşırsa, şüphesiz o kiyamet gününde bir günah yüklenerek gelecektir.

101. Ebedi olarak onun altında kalacaklar. Onlar için kiyamet gününde o, ne kötü bir yüküttür!

102. O gün sura üflenecek, o zaman günahkârları kör olarak toplayacağız.

103. Onlar aralarında, "On günden fazla durmadınız!" diye gizli gizli konuşacaklar.

104. Biz, onların ne diyeceklerini daha iyi biliriz. Onların görüşçe en makul olanı, "Siz sadece bir gün kaldınız!" der.

105. Sana dağları soruyorlar. De ki: "Rabbim, onları un ufak edecek."

106. "Yerlerini dümdüz edip bomoş bırakacak."

107. "Onda ne bir eğrilik, ne de bir yumruluk göreceksin."

108. O gün, hiçbir tarafa sapsaksızın davetçiye uyarlar. Rahmân'ın heybetinden sesler kısılmıştır. Sen ancak bir fısıltı duyabilirsin.

109. O gün, Rahmân'ın izin verdiği ve sözüne razı olduğu dışında, şefaati fayda vermez.

110. O, onların önlerindeki de, arkalarındakileri de bilir. Onlar Onu asla, bilgiyle kuşatamazlar.

111. Bütün yüzler, o her zaman diri ve her şeye egemen olan Allah'a yönelmiş olacaktır. Bir zulüm yüklenen, gerçekten hüsran uğramıştır.

112. Kim de mümin olarak salih ameller işlerse, o, ne bir zulümden, ne de (hakrının) çiğnenmesinden korkar.

113. İşte onu, öyle Arapça bir Kur'an olarak indirdik. Onda her türlü tehdidi açıkladık. Belki korunur, takva yolunu tutarlardı veya Kur'an onlara öğüt anlatır.

114. Allah, o gerçek hükümdar olan ne kadar yücedir! Sana, Onun vahyi tamamlamadan önce Kur'an'ı okumak için acele etme! "Ey Rabbim! Beni, ilim bakımından artır!" de!

115. Yemin olsun, bundan önce Adem'e de emretmiştik, ancak o, bunu unuttu. Biz, onu kararlı bulamadık.

116. Bir zamanlar, meleklerle, "Adem'e secde edin!" demiştik. Hemen secde ettiler, ancak İblis (bu emri uygulamamak için) diretti.

117. Bunun üzerine Biz de, "Ey Adem! Haberin olsun, bu sana ve eşine düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın, sonra pişman olursun" dedik.

118. "Şüphesiz senin, acıkmaman, çıplak kalmaman oradadır."

119. "Sen orada susamazsın, güneşte de yanmazsın."

120. Derken şeytan ona, vesvese verdi, şöyle dedi: "Ey Adem! Sana sonsuzluk ağacını ve yok olmayan egemenliği göstereyim mi?"

121. Bunun üzerine her ikisi de ondan yediler. Derhal ayıp yerleri kendilerine açılıverdi. Üzerlerini cennet yaprağıyla yamamaya çalıştılar. Adem, Rabbine asi oldu, şaşırp kaldı.

122. Sonra Rabbi onu seçti de, tövbesini kabul buyurdu, doğru yolu gösterdi.

123. Şöyle buyurdu: "İkiniz, hep birlikte, birbirinize düşman olarak oradan inin. Eğer Benden size bir rehber gelir de, kim Benim (gönderdiğim) rehber uyarırsa, işte o, sapıklığa düşmez, hüsrana uğramaz."

124. Kim, Benim öğüt (olan Kur'an'ımdan) yüz çevirip uzaklaşırsa, ona dar, sıkıntılı bir geçimlik vardır. Kıyamet günü onu kör olarak dilitiriz.

125. O, (ahirette), "Ey Rabbim! Beni niçin kör olarak dilittin, oysa ben, gören biriydim!" diyecektir.

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ

ileyke	min kabli ennyükdâ	bilkur'ani	elâ te'cel	Imelikü lhakk	İlâhü	fete'âle
Sana	tamamlamadan önce	Kur'an'ı okumak için	acele etme	o gerçek hükümdar olan	Allah	ne kadar yücedir!

وَحْيِهِ وَقَدْ رَزَقْنِي عِلْمًا ۖ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَقْضَىٰ

fenesiye	min kablü	ilâ âdeme	'ahidnâ	velekd	'ilmâ	zidnî	rabbî	vekur	vehyüh
ancak o, bunu unuttu	bundan önce	Adem'e de	emretmiştik	Yemin olsun	ilim bakımından	Beni artır	Ey Rabbim!	de	Onun vahyi

وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ۖ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

illâ	fesecedü	ilâdeme	scüdû	lilmelâiketi	kulnâ	veiz	'azmâ	lehu	velem necid
ancak	Hemen secde ettiler	Adem'e	secde edin	meleklerle	demiştik	Bir zamanlar	kararlı	Biz, onu	bulamadık

إِبْلِيسَ أَبِي ۖ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا

felâ yühricennekümâ	velizevcike	leke 'aduvvül	kâzâ	inne yâ âdemü	fekulnâ	ebâ	iblis
Sakın sizi çıkarmasın	ve eşine	sana düşmandır	bu	Haberi olsun	Ey Adem!	dedik	İblis

مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ۖ إِنَّ لَكَ إِلَّا تَجُوعٌ فِيهَا وَلَا تَعْرِى ۖ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ

lâ tezmeû	veenneke	velâ te'râ	fihâ	ellâ tecû'a	leke	inne	fetesekâ	mine lcenneti
susamazsın	Sen	çıplak kalmaman	oradadır	acıkmaman	senin	Şüphesiz	sonra pişman olursun	cennetten

فِيهَا وَلَا تَضْحَى ۖ فَوْسَوْسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ

kel edüllüke	yâ âdemü	kâle	şseytânü	ileyhi	fevesvese	velâ tedhâ	fihâ
Sana göstereyim mi?	Ey Adem!	şöyle dedi	Derken şeytan	ona	vesvese verdi	güneşte de yanmazsın	orada

عَلَىٰ شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلَى ۖ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا

sevâtühümâ	lehumâ	febedet	minhâ	feekelâ	vemülkillâ yebîlâ	'alâ şecerati lhuldi
Derhal ayıp yerleri	kendilerine	açılıverdi	ondan	yediler	ve yok olmayan egemenliği	sonsuzluk ağacını

وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ۖ ثُمَّ

şümme	feğavâ	rabbühâ âdemü	ve'aşâ	minvveraki lcenneti	'aleyhimâ	vetafikâ yehşifâni
Sonra	şaşınp kaldı	Rabbine Adem	asi oldu	cennet yaprağıyla	Üzerlerini	yamamaya çalıştılar

اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ۖ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا

cem'am	minhâ	hıbtâ	kâle	vehedâ	fetâbe 'aleyhi	rabbühü	ctebâhü
İkiniz, hep birlikte	oradan	inin	Şöyle buyurdu	doğru yolu gösterdi	tövbesini kabul buyurdu,	Rabbi	onu seçti de

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ

felâ yedillü	küdâye	ttebe'a femeni	küden	minnî	feimmâ ye/tyenneküm	'aduvv	be'duküm libe'din
işte o, sapıklığa düşmez	Benim rehber	uyarsa kim	bir rehber	Benden	Eğer size gelir de	düşman olarak	birbirinize

وَلَا يَشْقَى ۖ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ

venehşürühü	me'ışeten dankenv	feinne lehu	'an zikri	e'raga	vemen	velâ yeşkâ
onu dilitiriz	dar, sıkıntılı bir geçimlik	ona vardır	Benim öğüt (olan Kur'an'ımdan)	yüz çevirip uzaklaşırsa	Kim	hüsrana uğramaz

يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ۖ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۖ

beşirâ	vekad küntü	e'mâ	haşertenî	lime	rabbî	kâle	e'mâ	yevme lkiyâmeti
gören	oysa ben biriydim	kör olarak	dilittін	Beni niçin	Ey Rabbim!	diyecektir	kör olarak	Kıyamet günü

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى ﴿١٢٦﴾ وَكَذَلِكَ نَجْزِي

ne'cî	veke'zâlike	tûnsâ	lyevme	veke'zâlike	fenestehâ	yâtûnâ	etetke	kezâlike	kâle
cezalandırnız	böyle	sen de unutulacak-sın	Bugün	işte böyle	sen de onları unutmuş-tun	ayetlerimiz	Sana gelmiş	işte böyle	buyuracaktır

مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ

le'hüm	efelem yef'di	veebkâ	eşeddü	vele'azâbü l'âhîrati	bi'yâti rabbihi	velem yû/mim	men esrafe
onları	doğru yola ulaştır-madı mı?	ve daha kalıcıdır	daha şiddetli	Ahiret azabı	Rabbinin ayetlerine	iman etmeyip	aşırı gideni

كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

le'yâtîl	fî zâlike	inne	fî mesâkinihim	yemsûne	mine l'kurûni	kablehüm	e'leknâ	kem
deliller	bunda vardır	Şüphesiz	Oysa onların yaşadıkları yerlerde	yürüyüp duruyorlar	memleketi	Kendilerinden önceki	helak etmemiz	nice

لَأُولَى النَّهْيِ ﴿١٢٨﴾ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاجِلٌ مُسْمًى ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ

feşbir	veecelün müsemmâ	lekâne lizâmen v	mirrabbike	sebekat	kelimetün	velevlâ	liüfî nnüh
sabret	Fakat belirlenmiş bir süre var	azap hemen gerçekleşmiş olurdu	Rabbini tarafından	geçmiş	bir hüküm	verilmemiş olsaydı	ibret alacak akli olanlar için

عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا

vekable gurûbîhâ	kable tulû'i şşemsi	bihamdî rabbike	vesebbih	'alâ mâ ye'külüne
onun batmasından önce	güneş doğmadan önce	Rabbini övgüyle anarak	tesbih et	O halde onların dediklerine

وَمِنْ أَنَايِ الْيَلِّ فَسَبِّحْ وَاطَّرَافِ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ

'ayneyke	velâ temüddenne	le'alleke ter'd	veetrâfe nne'hâri	fesebbih	vemin anâi lleyli
gözlerini	dikme	(Onun) nzasına erebilesin	gündüzün iki tarafında	tesbih et ki	Gece saatlerinde

إِلَى مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ

verizku rabbike	lineftinehüm fî h	ze'hrate lhayati ddünyâ	min'hüm	ezvâcen m	ilâ mâ mette'nâ bihi
Rabbinin rızkı	Kendilerini imtihan etmek için	şu değersiz dünya hayatının cici bicisinden	onlardan	bir kısmını	yararlandırdıklarımıza

خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٣١﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ

nehnü	rizkâ	lâ neselüke	'aleyhâ	vestabir	bişşalâti	e'leke	ve/mür	veebkâ	hayrun v
Biz	bir rızık	Biz, senden istemiyoruz	Ona	sabrederek devam et	namazı	Ailene de	emret	ve daha kalıcıdır	daha hayırlı

نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ

evelem te/tihim	mirrabbih	bi'yetim	levlâ ye/t nâ	vekâlû	littekvâ	vel'âkibetü	nerzü'kuk
Kendilerine gelmedi mi?	Rabbinden	bir mucize	bize getirse ya	dediler	takvanıdır	Sonuç	sana rızık veririz

بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا

rabbenâ	lekâlû	min kablihi	bi'azâbin m	velev ennâ e'leknâhüm	mâ fî şşuhufi l'ülâ	beyyinetü
Ey Rabbimiz!	derlerdi	ondan önce	bir azap ile	Eğer Biz onları helak etmiş olsaydık	önceki kitaplardakilerin	açık mucizesi

لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَحْزَى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلُّ

külün m	kul	venehzâ	min kabli en ne'zille	yâtike	fenettebi'a	rasûlen	ileynâ	levlâ erselte
Herkes	De ki	ve rüsva	zelil olmadan önce	Senin ayetlerine	uysaydık	bir rasul	Bize	gönderseydin de

مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٣٥﴾

vemeni htedâ	men eşhâbü şşirâti sseviyyi	fesete'lemüne	feterabbeşü	müterabbişun
doğru yolda kimin gittiğini	Doğru yolun sahiplerinin kimler olduğunu	yakında bileceksiniz	bekleyin bakalım	beklemekte

126. "İşte böyle! Sana ayetlerimiz gelmiş, sen de onları unutmuşsun. Bugün, işte böyle sen de unutulacaksın!" buyuracaktır.

127. Rabbinin ayetlerine iman etmeyip, aşırı gideni Biz böyle cezalandırırız. Ahiret azabı, daha şiddetli ve daha kalıcıdır.

128. Kendilerinden önceki nice memleketi helak etmemiz onları doğru yola ulaştırmadı mı? Oysa onların yaşadıkları yerlerde yürüyüp duruyorlar. Şüphesiz bunda ibret alacak akli olanlar için deliller vardır.

129. Rabbini tarafından önceden bir hüküm verilmemiş olsaydı, azap hemen gerçekleşmiş olurdu. Fakat belirlenmiş bir süre var.

130. O halde onların dediklerine sabret, güneş doğmadan önce, onun batmasından önce Rabbini övgüyle anarak tesbih et! Gece saatlerinde, gündüzün iki tarafında (iki ucunda) da tesbih et ki, (Onun) rızasına erebilesin.

131. Kendilerini imtihan etmek için onlardan bir kısmını şu değersiz dünya hayatının cici bicesinden yararlandırdıklarımıza gözlerini dikme. Rabbinin rızkı, daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

132. Ailene de namazı emret. Ona sabrederek devam et. Biz, senden bir rızık istemiyoruz. Biz, sana rızık veriyoruz. Sonuç, takvanıdır.

133. Bir de, "Rabbinden bize bir mucize getirse ya!" dediler. Kendilerine, önceki kitaplardakilerin açık mucizesi olan (Kur'ân) gelmedi mi?

134. Eğer Biz onları, ondan önce (gelecek olan) bir azap ile helak etmiş olsaydık, "Ey Rabbimiz! Bize, bir rasul gönderseydin de, zelil ve rüsva olmadan önce Senin ayetlerine uysaydık!" derlerdi.

135. De ki: "Herkes beklemekte, bekleyin bakalım. Doğru yolun sahiplerinin kimler olduğunu, doğru yolda kimin gittiğini yakında bileceksiniz."

21. ENBİYÂ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 112 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. İnsanlara hesap verecekleri gün yaklaştı. Onlar ise, hala gaflet içinde, aldırıyorlar.

2. Rablerinden kendilerine gelen her yeni uyarıyı mutlaka eğlenerek dinliyorlar.

3. Kalpleri, hep oyundadır. Hem o zalimler kendi aralarında gizlice şöyle fısıldaştılar: "Bu, sizin gibi insandan başka bir şey değil! Artık göz göre göre sihre mi gidip uyarıyorsunuz?"

4. (Buna karşın peygamber şöyle) dedi: "Rabbim, gökyüzünde ve yeryüzünde konuşulan sözü bilir. O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir."

5. "Hayır, (onun söyledikleri) karmaşık rüyalar. Hayır, onu kendisi uydurmaktadır. Hayır, o bir şairdir. O, bize öncekilere gönderilenler gibi bir mucize getirsin" dediler.

6. Onlardan önce helak ettiğimiz hiçbir memleket iman etmedi. Şimdi bunlar mı iman edecekler?

7. Biz, senden önce de ancak kendilerine vahiy ettiğimiz bazı adamlar gönderdik. Eğer bilmiyorsanız, bilenlere sorun.

8. Biz onları yemek yemeyen ceset yapmadık, onlar sonsuz da degillerdir.

9. Sonra onlara verdiğimiz sözü gerçekleştirdik. Kendilerini ve dilediklerimizi kurtarıp aşırı gidenleri yok ettik.

10. And olsun ki size, içinde şan ve şerefizin bulunan bir kitap indirdik. Hala akıllanmayacak mısınız?

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

'ENBİYÂ|ENBİYÂ SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahîm'ni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ

min zikrinm mâ ye/tihim mü'ridün fi gafletinm ve'hüm hisâbü'hüm linnâsi ikterbe
uyarıyı kendilerine gelen aldırıyorlar hala gaflet içinde Onlar ise hesap verecekleri İnsanlara yaklaştı

مِنْ رَبِّهِمْ مُخْدَتٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ

kulûbü'hüm lâhiyeten ve'hüm yel'abûn illâ steme'ûhü mühdeşin mirrabbihim
Kalpleri hep oyundadır eğlenerek dinliyorlar yeni Rablerinden

وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ

ssihra efete/tûne mişlûküm beşerunm illâ hâzâ îel ellezîne zalemû veeserrû nnecvâ
sihre mi gidip uyarıyorsunuz? sizin gibi insandan başka Bu bir şey değil Hem o zalimler kendi aralarında gizlice şöyle fısıldaştılar

وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ

ssemi'u ve'hüve velerdi fi ssemâi lkavle ye'lemû rabb kâle veentüm tübsirûn
çok iyi işiten O ve yeryüzünde gökyüzünde konuşulan sözü bilir Rabbim dedi Artık göz göre göre

الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ

bi'yetin felye/tinâ şâ'ir l'hüve bel fterâhû beli edgâşû ehlâmim kâlû bel l'alim
bir mucize O, bize getirsin bir şairdir o Hayır onu kendisi uydurmaktadır Hayır (onun söyledikleri) karmaşık dediler Hayır çok iyi bilendir

كَمَا أَرْسَلْنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾ مَا أَمَنْتَ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

yû/minûn efehüm ehleknâhâ min karyetin kablehüm mâ âmenet levvelûn kemâ ürsile
iman edecekler Şimdi bunlar mı helak ettikimiz hiçbir memleket Onlardan önce iman etmedi öncekilere gönderilenler gibi

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ

eîle zîzkri feselû ileyhim nuhî ricâlenn illâ kableke vemâ erselnâ
bilenlere sorun kendilerine vahiy ettikimiz bazı adamlar ancak Biz, senden önce de gönderdik

إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ

ttâ'âme lâ ye/külûne cesedel vemâ ce'alnâhüm in küntüm lâ te'lemûn
yemek yemeyen ceset Biz onları yapmadık Eğer bilmiyorsanız

وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٧﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا

veehleknâ vemen neşâü feenceynâhüm lve'de sadeknâhümü şümme hâlidin vemâ kânû
yok ettik ve dilediklerimizi Kendilerini kurtarıp onlara gerçekleştirdik Sonra onlar sonsuz da degillerdir

الْمُسْرِفِينَ ﴿٨﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٩﴾

efelâ te'kilûn zikruküm fihi kitâben ileyküm enzelnâ lekad lmüsrifin
Hala akıllanmayacak mısınız? şan ve şerefizin bulunan içinde bir kitap size indirdik And olsun ki aşırı gidenleri

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾

kavmen âharin	be'de'â	veense/nâ	kânet zâlimetenv	min karyetin	kaşamnâ	vekem
başka topluluklar	Onlardan sonra	yarattık	Biz, zulmetmekte olan	memleketi	kırdık geçirdik	nice

فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا

verci'û	lâ terküdû	yerküdü	minhâ	hüm	izâ	be/senâ	felemmâ ehassû
dönün	Kaçıp gitmeyin	kaçıp gidiyorlardı	oradan	onlar	hemen	Azabımızı	hissettiklerinde

إِلَى مَا أَتَرَفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاجِدِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسَلُّونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا

innâ	yâ veylenâ	kâlû	le'alleküm tüselûn	vemesâkiniküm	fîhi	ilâ mâ ütriftüm
Biz ger- çekten	Yazıklar olsun bize!	dediler	Sorguya çekileceksiniz	ve evlerinize	içinde	şımartıldığınız şeylere

كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَازَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾

hâmîdin	haşiden	ce'alnâhüm	hattâ	de'vâhüm	tilke	femâ zâlet	künnâ zâlimin
sönmüş	biçilmiş	onları yaptık	Sonunda	Artık bütün duaları	bu	oldu	zalimdik

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُوَ

le'hvel	en nettehiže	lev eradnâ	lâ'ibin	vemâ beyne'hümâ	velerdâ	ssemâe	vemâ haleknâ
eğlence	edinecek	olsaydık	oyun oynamak için	ve arasındakileri	yeri	göğü	yaratmadık

لَا تَتَّخِذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا أَنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ

feyedmeğuhû	'ale lbâtîli	bilhakki	nekzifû	bel	in künnâ fâ'ilin	milledünnâ	lettehaznâhû
onun beynini parçalar	batılın tepesine	Biz hakkı	indiririz de	Hayır	Yapacak olsaydık, böyle yapardık	kendi katımız- dan	onu edindirir

فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerd	fî ssemâvâti	men	velehû	mimmâ teşifûn	lveylû	velekümü	zâhik	hüve	feizâ
ve yerde	Göklerde	ne varsa	hepsi Onundur	O nitelendirdiklerinizden dolayı	yazıklar olsun	size	yok olmuş- tur	o	o anda

وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ

lleyle	yüsebbihûne	velâ yestehsirûn	'an 'ibâdetihî	lâ yestekbirûne	vemen 'indehû
Gece	Onu tesbih ederler	ne de bundan yorgunluk duyarlar	Ona ibadet etmekten	ne çekinirler	Onun huzurunda bulunanlar

وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ

lev kâne	yünsirûn	hüm	mine lerdî	lihetem	ttehażû	emi	lâ yeftürûn	vennehâra
olsaydı	diriltmeyi gerçekle- stirecek	onlar mı?	yeryüzünde	tanrılar	edindiler de	Yoksa onlar	bıkip usanmazlar	gündüz

فِيهِمَا إِلَهًا إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْئَلُ

lâ yüselû	'ammâ yeşifûn	rabbi l'arşi	ilâhî	fesübhanê	lefesedetâ	ilâhû illâ	lihetünî	fîhimâ
sorgulanamaz	onların isnad ettikleri sıfatlardan	Arşın sahibi olan	Allah	uzaktır	bozulup giderdi	Allah'- baş- ka	ilahlar	Gökte ve yerde

عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا

hâzâ	bürhâneküm	hâtû	kul	âliheh	min dünihî	ttehażû	emi	yüselûn	vehüm	'ammâ yef'alû
İşte bu	delilinizi	Haydi getirin	De ki	ilahlar	Ondan başka	edindiler	Yoksa on- lar mı?	sorgulanırlar	onlar	O, yaptığından

ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

fehüm mü'ridûn	lhakka	lâ ye'lemûne	ekşeruhüm	bel	men kabî	vezikru	menmme'îye	zikru
bundan dolayı da yüz çevirirler	hakki	bilmezler	onların çoğu	hayır	ve benden öncekilerin	ve zikridir	benimle be- raber olanların	zikridir

11. Biz, zulmetmekte olan nice memleketi kırdık geçirdik. Onlardan sonra başka topluluklar yarattık.

12. Azabımızı hissettiklerinde, hemen oradan kaçıp gidiyorlardı.

13. "Kaçıp gitmeyin, içinde şımartıldığınız şeylere ve evlerinize dönün. Sorguya çekileceksiniz!" (dedik).

14. "Yazıklar olsun bize! Biz gerçekten zalimdik!" dediler.

15. Artık bütün duaları bu oldu. Sonunda onları biçilmiş, sönmüş kimseler yaptık.

16. Biz, göğü, yeri ve arasındakileri oyun oynamak için yaratmadık.

17. Eğer Biz bir eğlence edinecek olsaydık, onu kendi katımızdan edindirirdik. Yapacak olsaydık, böyle yapardık.

18. Hayır, Biz hakkı batılın tepesine indiririz de onun beynini parçalar. Bir de bakarsın, o, o anda yok olmuştur. O nitelendirdiklerinizden dolayı, size yazıklar olsun!

19. Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Onundur. Onun huzurunda bulunanlar, ne Ona ibadet etmekten çekinirler, ne de bundan yorgunluk duyarlar.

20. Gece gündüz Onu tesbih ederler, bıkip usanmazlar.

21. Yoksa onlar, yeryüzünde tanrılar edindiler de diriltmeyi onlar mı gerçekleştirecek?

22. Gökte ve yerde Allah'tan başka ilahlar olsaydı, onların ikisi de bozulup giderdi. Arşın sahibi olan Allah, onların isnad ettikleri sıfatlardan uzaktır!

23. O, yaptığından sorgulanamaz, onlar sorgulanırlar.

24. Yoksa onlar, Ondan başka ilahlar mı edindiler? De ki: "Haydi getirin delilinizi! İşte bu, benimle beraber olanların ve benden öncekilerin kitabı!" Hayır, onların çoğu hakkı bilmezler, bundan dolayı da yüz çevirirler.

25. Senden önce hiçbir rasul göndermedik ki, ona şöyle vahiy etmiş olmayalım: "Benden başka ilah yoktur, yalnızca Bana ibadet edin!"

26. Böyleyken, "Rahmân, (meleklerden kendine) bir çocuk edindi" dediler. O, bundan uzaktır! Doğrusu onlar, saygın kullardır.

27. Onlar, Onun sözünün önüne geçmezler. Onlar, daima Onun emriyle hareket ederler.

28. Allah, onların önlerindeki de, arkalarındaki de bilir. Onlar, Onun rıza gösterdiklerinin dışında hiç kimseye şefaatt etmezler. Onlar, Ona olan saygılarından dolayı titrerler.

29. İçlerinden kim, "Ben, Onun dışında (başka) bir ilahım!" derse, Biz, onu cehennemle cezalandırırız. İşte Biz, zalimleri böyle cezalandırırız.

30. İnkâr edenler, göklerin ve yerin bitişik olduğunu, sonra Bizim onları ayırdığımızı görmediler mi? Biz, hayatı olan her şeyi sudan yarattık. Hala inanmıyorlar mı?

31. Yeryüzünde, onları çalçalayıp sarsar diye dağlar oturttuk. Ayrıca onda, (istedikleri yerlere rahatça) gidebilsinler diye geniş yollar yaptık.

32. Gökyüzünü de korumuş bir tavan yaptık. Onlar, onun ayetlerinden yüz çeviriyorlar.

33. O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratandır. Hepsî, birer yörüngede yüzerler.

34. Biz senden önce hiçbir insanı ebedi kılmadık. Şimdi sen ölürsen, onlar ebedi mi kalacaklar?

35. Her canlı, ölümü tadacaktır. Sizi, bir imtihan olarak kötülük ve iyilikle sınayacağız. Sonunda Bize döndürüleceksiniz.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

fe'bûdûn	enâ	illâ ilâhe lâ ennefû	ileyhi	illâ nûhî	mirrasûlin	min kablike	vemâ erselnâ
yalnızca Bana ibadet edin!	Ben-den	baş-ka ilah yok-tur	şöyle ona	vahiy etmiş olmayalım	hiçbir rasul	Senden önce	göndermedik ki

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ

lâ yesbikûnehû	ibâdûnmükramûn	bel	sübhanêh	veleden	rahmânü	ttehaže	vekâlû
Onlar, Onun önüne geçmezler	onlar, saygın kullardır	Doğru-su	O, bundan uzaktır!	bir çocuk	Rahmân	edindi	dediler

بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

vemâ halfehûm	mâ beyne eydihim	ye'lemû	ye'melûn	biemrihi	vehûm	bilkavî
arkalarındaki de	Allah, onların önlerindeki de	bilir	hareket ederler	daima Onun emriyle	Onlar	sözünün

وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ

yekul	vemeny	müşfikûn	min haşyetihî	vehûm	limeni rtegâ	illâ	velâ yeşfe'üne
derse	kim	titrerler	Ona olan saygılarından dolayı	Onlar	Onlar, Onun rıza gösterdiklerinin	dışın-da	hiç kimseye şefaatt etmezler

مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكْ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

zzâlimin	neczi	keẓâlike	cehennem	neczihi	feẓâlike	min dūnihi	illâhüm	innî	minhüm
İşte Biz, zalimleri	cezalandırırız	böyle	cehennemle	cezalandırırız	Biz, onu	Onun dışında	bir ilahım	Ben	İçlerinden

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَنْتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانْتَارْتَقًا فَفَتَقْنَاهُمَا

fefetknâhümâ	ratqan	kânetâ	velerda	enne ssemâvâtî	llezîne keferû	evelem yera
sonra Bizim onları ayırdığımızı	bitişik	olduğunu	ve yerin	göklerin	İnkâr edenler	görmediler mi?

وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ

fî lerdî	vece'alnâ	efelâ yû/minûn	külle şeyin hayy	mine lmâi	vece'alnâ
Yeryüzünde	oturttuk	Hala inanmıyorlar mı?	Biz, hayatı olan her şeyi	sudan	yarattık

رَوَاسِيٍّ أَنْ تَعْمِدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

le'allehûm yehîdûn	fiçâcen sübülel	fihâ	vece'alnâ	bihim	en temide	ravâsiye
(istedikleri yerlere rahatça) gidebilsinler diye	geniş yollar	Ayrıca onda	yaptık	onları	çalçalayıp sarsar diye	dağlar

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٠﴾ وَهُوَ

vehûve	mû'rigûn	'an âyâtihâ	vehûm	sekfennmehfûzâ	ssemâe	vece'ainâ
O	yüz çeviriyorlar	onun ayetlerinden	Onlar	korunmuş bir tavan	Gökyüzünü de	yaptık

الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣١﴾

yesbehûn	fî felekiny	küllün	velkamer	veşsemse	vennefâra	lleyle	llezi haleka
yüzerler	birer yörüngede	Hepsî	ve ayı	güneşi	gündüzü	geceyi	yaratandır

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٢﴾

lhâlidûn	fehûmü	efeinnmitte	lhuld	min kablike	libeşerinm	vemâ ce'alnâ
ebedi mi kalacaklar?	onlar	Şimdi sen ölürsen	ebedi	Biz senden önce	hiçbir insanı	kılmadık

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٣﴾

türce'un	veileynâ	fitneh	velhayri	bişşerri	venebûkûm	ẓâikatü lmevt	küllü nefsin
döndürüleceksiniz	Bize	bir imtihan olarak	ve iyilikle	kötülük	Sizi sınayacağız	ölümü tadacaktır	Her canlı

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ

llez yezkûru	ehîzâ	inyettehizûneke illâ hüzûvâ	llez ne keferû	veizâ ra ke
diline dolayan	bu mu?	seninle alay ederler	İnkâr edenler	seni gördükleri zaman

الِهَتِكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ خُلِقَ الْإِنْسَانُ

linsânü	hulika	hüm kâfirün	bizikri rrahmâni	vehüm	âliheteküm
İnsan	(bir varlık olarak) yaratıldı	İnkâr edenlerdir	Rahmân'ı hatırlamayı	Onlar	İlahlarınızı

مِنْ عَجَلٍ سَأَرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ

hîzâ lve'dü	met	veyekûlûne	felâ teste'cilün	âyât	seürküm	min 'acel
bu (bahsettiğiniz) vaat	ne zaman	diyorlar	siz acele etmeyin	ayetlerimi	Ben, size göstereceğim	acelecî

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ

lâ yeküffüne	hine	llez ne keferû	lev ye'lemü	in küntüm şâdikîn
ne de (gelmesini) engelleyebilecekleri	zamanı	İnkâr edenler	bir bilseler	Bir de "Sözünüzde doğruysanız

عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ بَلْ

bel	velâ hüm yünşarün	velâ 'an zuhûrihim	nâra	'anvvücûhihimü
Doğrusu o	onlara kesinlikle yardım edilmeyeceği	arkalarından	o ateşin	yüzlerinden

تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

velâ hüm yünşarün	raddehâ	felâ yestet'üne	fetebhetühüm	begteten	te/t'him
onlara süre de verilmeyecektir	ona karşı koymaya	güç ve imkân bulamayacaklar	kendilerini şaşırtacak	ansızın	onlara gelecek

وَلَقَدْ اسْتَهْزَى بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ

min'hüm	billez ne sehirû	fehâka	min kabllike	birusülinm	stüfzie	velekadi
İçlerinden	alay edenleri	kuşatıp yok ediverdi	senden önce de	birçok peygamberle	alay edildi	Yemin olsun ki

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ قَدْ مَنْ يَكْلُوكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

vennehâri	billeyli	yekleuküm	meny	kul	mâ kânû bikî yestehziün
ve gündüz	Gece	sizi koruyabilir	kim	De ki	alay ettikleri şeyler

مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ أَمْ لَهُمُ الْهَيْ

âlihetün	leküm	em	mü'ridün	'an zikri rabbihim	hüm	bel	mine rrahmân
İlahları	onların var	Yoksa mı	(kitaptan) yüz çevirmektedirler	Rablerini hatırlatan	onlar	Doğrusu Biz	Rahmân'dan

تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا

minnâ	velâ hüm	enfusihim	lâ yestet'üne neşra	min düninâ	temne'uhüm
Bizden de	ve ne onlar	kendilerini	Onlar kurtaramazlar	önümüzden	kendilerini alıp koruyacak

يُصْحَبُونَ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ

l'umür	'aleyhimü	âle	hattâ	veâbâehüm	hâulâi	mette'nâ	bel	yüşhabün
bu yaşam süresi	onlara	uzun geldi	o kadar ki	ve atalarını	onları	yaşattık	Doğrusu Biz	destek ve yardım göre-mezler

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ

l'galibün	efeühümü	min etrâfihâ	nenkuşuhâ	lerda	ne/ti	ennâ	efelâ yeravne
Galip olan	onlar mı?	çevresinden	o eksiltip durduğumuz	yeryüzünün	geliyoruz	Şimdi Bizim	görmüyorlar mı? Galip olan, onlar mı?

36. İnkâr edenler, seni gördükleri zaman seninle alay ederler ve "İlahlarınızı diline dolayan bu mu?" derler. Onlar, Rahmân'ı hatırlamayı inkâr edenlerdir.

37. İnsan, acelecî (bir varlık olarak) yaratıldı. Ben, size ayetlerimi göstereceğim, siz acele etmeyin.

38. Bir de "Sözünüzde doğruysanız, bu (bahsettiğiniz) vaat, ne zaman (gerçekleşecek)?" diyorlar.

39. İnkâr edenler, ne yüzlerinden ne de arkalarından o ateşin (gelmesini) engelleyebilecekleri, onlara kesinlikle yardım edilmeyeceği zamanı bir bilseler!

40. Doğrusu o, onlara ansızın gelecek, kendilerini şaşırtacak, ona karşı koymaya güç ve imkân bulamayacaklar, onlara süre de verilmeyecektir.

41. Yemin olsun ki, senden önce de birçok peygamberle alay edildi. İçlerinden alay edenleri, alay ettikleri şeyler kuşatıp yok ediverdi.

42. De ki: "Gece ve gündüz Rahmân'dan sizi kim koruyabilir?" Doğrusu onlar, Rablerini hatırlatan (kitaptan) yüz çevirmektedirler.

43. Yoksa onların kendilerini önümüzden alıp koruyacak ilahları mı var? Onlar kendilerini kurtaramazlar. Bizden de destek ve yardım göremezler.

44. Doğrusu Biz, onları ve atalarını yaşattık, o kadar ki, bu yaşam süresi onlara uzun geldi. Şimdi Bizim o yeryüzünün gevresinden eksiltip durduğumuzu görmüyorlar mı? Galip olan, onlar mı?

45. De ki: "Ben sizi sadece (bana gelen) vahiy ile uyarıyorum." Ancak ne kadar uyarılsalar da, sağırlar, (kendilerine yapılan) daveti işitmezler.

46. Yemin olsun ki, Rabbinin azabından onlara az bir şey dokunsa, kesinlikle "Yazıklar olsun bize! Biz gerçekten zalimlerdik!" diyeceklerdir.

47. Biz, kıyamet günü doğru ve sağlam tartılar koruz da, hiçbir kimseye zerre kadar zulmedilmez. Haldal tanesi ağırlığına bile olsa, onu getirir koruz. Hesap gören olarak Biz yeteriz.

48. Yemin olsun ki, Biz Musa ile Harun'a, muttakiler için doğruyu yanlıştan ayıran, bir ışık ve öğüt olan (Tevrat'ı) vermiştik.

49. O muttakiler, görüp bilmedikleri halde Rablerine saygı duyarlar, onlar kıyametin kopacağı zamandan titreyip dururlar.

50. İşte bu (Kur'an), indirdiğimiz mübarek bir öğüt (kitabıdır). Şimdi siz mi bunu inkâr ediyorsunuz?

51. Yemin olsun ki, bundan önce de İbrahim'e olgunluk vermiştik. Biz, onu bilenlerdendik.

52. Bir zamanlar İbrahim, babasına ve toplumuna, "Şu başına toplanıp durduğunuz heykeller nedir?" dedi.

53. "Atalarımızı bunlara ibadet ederken bulduk" dediler.

54. "Yemin olsun ki, siz ve babalarınız, apaçık bir sapıklık içindesiniz!" dedi.

55. "Ciddi mi söylüyorsun, yoksa sen şakacılar mısın?" dediler.

56. "Doğrusu sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki, onları yaratmıştır. Ben, buna tanıklık edenlerdenim" dedi.

57. "Allah'a yemin olsun ki, siz arkanızı dönüp gittikten sonra, muhakkak putlarınıza bir hile yapacağım."

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾

izâ mâ yünzerûn	ddü'ae	şsummü	velâ yesme'u	bilvehy	ünziruküm	innemâ	kul
Ancak ne kadar uyarılsalar da	(kendilerine yapılan) daveti	sağırlar	işitmezler	(bana gelen) vahiy ile	Ben sizi uyarıyorum	sadece	De ki

وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾

künnâ zâlimîn	innâ	yâ veylenâ	leyekülünne	min 'azâbi rabbike	nefhâtünm	veleinnm	messethüm
zalimlerdik	Biz gerçekten	Yazıklar olsun bize!	kesinlikle diyeceklerdir	Yemin olsun ki, Rabbinin azabından	az bir şey	onlara dokunsa	

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ

vein kâne	şeyâ	nefsün	felâ tüzlemü	liyevmi lkiyyemeti	lkısta	lmevâz ne	veneda'u
bile olsa	zerre kadar	hiçbir kimseye	zulmedilmez	Biz, kıyamet günü	doğru ve sağlam	tartılar	koruz da

مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا

âteynâ	velekad	hâsibîn	binâ	vekefâ	bihâ	eteynâ	min hardelin	mişkâle habbetinm
(Tevrat'ı) vermiştik	Yemin olsun ki	Hesap gören olarak	Biz	yeteriz	onu	getirir koruz	Hardal	tanesi ağırlığına

مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

rabbehüm	ellez ne yehşevne	lilmüttekîn	vezikrâl	vediyâenv	lfürkâne	vehârûne	mûsâ
Rablerine	saygı duyarlar	muttakiler için	ve öğüt olan	bir ışık	doğruyu yanlıştan ayıran	ile Harun'a	Biz Musa

بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ

enzelnâhî	zikrunm mübârakûn	vehâzâ	müşfikûn	mine ssâ'ati	vehüm	bilgaybi
indirdiğimiz	mübarek bir öğüt (kitabıdır)	İşte bu (Kur'an)	titreyip dururlar	kıyametin kopacağı zamandan	onlar	görüp bilmedikleri halde

أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ

bihî	vekünnâ	min kablü	ruşdehü	ibrâhîme	âteynâ	velekad	münkirûn	lehü	efeentüm
onu	Biz	bundan önce de	olgunluk	İbrahim'e	vermiştik	Yemin olsun ki	inkâr ediyorsunuz	bunu	Şimdi siz mi

عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

lletî entüm lehâ 'âkifîn	hâzihi ttemâsîlû	mâ vekavmiñ	liebhi	kâle	iz	'âlimîn
başına toplanıp durduğunuz	Şu heykeller	ne-dir? ve topluma	İbrahim, babasına	dedi	Bir zamanlar	bilenlerdendik

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٢﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ

veabâuküm	entüm	küntüm	lekad	kâle	'âbidîn	lehâ	abâenâ	vecednâ	kâlû
ve babalarınız	siz	apaçık bir sapıklık içindesiniz	Yemin olsun ki	dedi	ibadet ederke	bunlara	Atalarımızı	bulduk	dediler

فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥٣﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٤﴾

mine lâ'ibîn	ente	em	eci/tenâ bilhakki	kâlû	fî dalâlinmmübîn
şakacılar mısın?	sen	yoksa	Ciddi mi söylüyorsun	dediler	

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ

'alâ zâliküm	veene	fe'arâhün	llezî	velerđi	rabbü ssemâvâti	rabbüküm	ber	kâle
buna	Ben	onları yaratmıştır	ki	ve yerin	göklerin Rabbidir	sizin Rabbiniz doğrusu	dedi	

مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٥﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٦﴾

be'de en tüvellü müdbirîn	eşnâmeküm	leek denne	vetellâhi	mine şşâhidîn
siz arkanızı dönüp gittikten sonra	putlarınıza	muhakkak bir hile yapacağım	Allah'a yemin olsun ki	tanıklık edenlerdenim

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ

fe'ale	men	kâlû	yerçi'ün	ileyhi	le'allehüm	lehüm	kebirâl	illâ	cüzâzen	face'alehüm
yaptı	kim	dediler	başvursunlar diye	kendisine	belki onlar	onların	büyüğünü bıraktı	sadece	parça parça	Onları kıldı

هَذَا بِالْهَيْتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ

yükâlû lehû	yezkürühüm	feten	semi'nâ	kâlû	lemine zzâlimin	innehû	bi'lihîtinâ	hâzâ
denilen	Bunları diline dolayan	duyduk	dediler	zalimlerden biridir	şüphesiz o	bizim ilahlarımıza	Bunu	

إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَاتُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾

le'allehüm yeshedün	'alâ e'yüni nnâsi	bihi	fe/tû	kâlû	ibrahim
belki onun bunu yaptığına şahitlik ederler	insanların gözleri önüne	Onu	getirin	dediler	İbrahim bir genç

قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتِنَا يَا إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ

kebirühüm	fe'alehi	bel	kâle	yâ ibrahim	bi'lihîtinâ	hâzâ	fe'alte	eente	kâlû
büyükleri	onu yapmıştır	Hayır	dedi	Ey İbrahim!	ilahlarımıza	Bunu	yaptın	sen mi	dediler

هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا

fekâlû	ilâ enfüsihim	ferace'û	in kânû yentikün	feselühüm	hâzâ
dediler	Bunun üzerine vicdanlarına	döndüler	Eğer konuşabilirlerse	onlara sorun	şu

إِنَّكُمْ أَنْتُمْ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ

lekad 'alimte	'alâ ru'sihim	nükisû	šümme	zzâlimün	inneküüm entümü
Sen, elbette bilirsin	tepeleri üstü	ters döndüler	Sonra	haksızsınız	ve Doğrusu siz

مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا

şeyenv	mâ lâ yenfe'uküm	min dünî ilâhi	efete'büdüne	kâle	mâ hâulâi yentikün
hiçbir	size fayda veremeyecek	O halde Allah'ı bırakıp da	varlıklara mı tapıyor-sunuz?	dedi	bunların konuşmadıklarını

وَلَا يَضُرُّكُمْ أَفِي لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٦﴾ قَالُوا

kâlû	efelâ te'kilün	min dünî ilâh	velimâ te'büdüne	leküm	üfil	velâ yedurruküm
dediler	Hala akıllanmayacak mısınız?	Allah'ı bırakıp da	ve taptıklarınıza	size	Yuh	size hiçbir zarar da veremeyecek

حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا إِلَٰهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي

kûni	yâ nâru	kulnâ	in küntüm fâ'ilin	âlihîteküm	venşurû	harrikûhü
ol	Ey ateş!	dedik	Bir iş yapacaksınız	ilahlarınızın	öcünü alın	Siz bunu yakın da

بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٨﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

lehserin	face'alnâhümü	keyden	bihi	veerâdû	'alâ ibrahim	veselâmen	berdenv
en rezil duruma	Biz, tuttuk, onları düşürdük	bir hile	Ona	yapmak istediler	İbrahim'e karşı	ve zararsız	serin

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٦٩﴾

li'âlemîn	fi'hâ	llet' bâraknâ	ile lerdî	velûtân	venecceynâhü
âlemlere	içinde	bereketler verdiğimiz	bir yere götürüp	ve Lût'u	Onu kurtardık

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٠﴾

şâlihîn	ce'alnâ	veküllen	nâfilehî	veye'kübe	ishâk	lehû	vevehebâ
salih insanlardan	kıldık	Onların her birini	bir de fazladan	Yâkûb'u (bahsettik)	İshak'ı	Ona	verdik

58. Onları parça parça etti, sadece kendisine başvur-sunlar diye onların büyüğünü bıraktı.

59. "Bunu bizim ilahlarımıza kim yaptı? Şüphesiz o, zalimlerden biridir!" dediler.

60. "Bunları diline dolayan İbrahim denilen bir genç duyduk!" dediler.

61. "Onu insanların gözleri önüne getirin, belki onun bunu yaptığına şahitlik ederler" dediler.

62. "Ey İbrahim! Bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?" dediler.

63. "Hayır, onu belki şu büyükleri yapmıştır. Eğer konuşabilirlerse, onlara sorun!" dedi.

64. Bunun üzerine vicdanlarına döndüler ve "Doğrusu siz, haksızsınız!" dediler.

65. Sonra tepeleri üstü ters döndüler, "Sen, elbette bunların konuşmadıklarını bilirsin!" (dediler).

66. "O halde Allah'ı bırakıp da size hiçbir fayda veremeyecek, size hiçbir zarar da veremeyecek varlıklara mı tapıyorsunuz?" dedi.

67. "Yuh size ve Allah'ı bırakıp da taptıklarınıza! Hala akıllanmayacak mısınız?" (dedi).

68. "Siz bunu yakın da, ilahlarınızın öcünü alın. Bir iş yaparsanız, (bunu yapın!)" dediler.

69. Biz, "Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve zararsız ol, (senin yakıcılığından) kurtulsun!" dedik.

70. Ona bir hile yapmak istediler. Biz, tuttuk, onları en rezil duruma düşürdük.

71. Onu ve Lût'u, içinde âlemlere bereketler verdiğimiz bir yere götürüp kurtardık.

72. Ona İshak'ı verdik, bir de fazladan Yâkûb'u (bahsettik). Onların her birini salih insanlardan kıldık.

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ

fi'le lhayrâti	ileyfîm	veevhaynâ	biemrinâ	vehdûne	eimmeten	vece'alnâhûm
hayırlı işler yapmayı	Onlara	vahiy ettik	emrimiz doğrultusunda	yol gösteren	önderler	Onların hepsini yaptık

وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَآيَتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلَوْ طَآئِفًا مِّنْهُمْ

ateynâhû	velûtan	'âbidîn	lenâ	vekânû	veitâe zzekâh	veikâme şşalâti
verdik	Lût'a da	ibadet etmekteydiler	Bize	ve idiler	zekât vermeyi	namaz kılmayı

حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ

innehûm	lhabâs	lletî kânet te'melû	mine lkaryeti	venecceynâhû	ve'ilmenv	hukmenv
Gerçekten onlar	kötü işler	yapan	beldeden	Onu kurtardık	ve ilim	hüküm

كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

mine şşalihîn	innehû	fi rahmetinâ	veedhálnâhû	fâsiqîn	sevin	kânû kavme
elbette salih insanlardandı	Çünkü o	rahmetimize	Onu ise soktuk	günahkâr	kötü	bir topluluktular

﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ

veehlehu	feneccceynâhû	lehu	festecebnâ	min kablu	iz nâde	venûhan
ve ailesini	onu kurtarmıştı	Biz de onun	duasını kabul etmiş	O, daha önce	dua etmiş	Nuh'u (hatırla)

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ

innehûm	biâyâtinâ	llezîne kezzebû	mine lkavmi	venesarnâhû	mine lkerbi 'âzîm
Gerçekten onlar	Ayetlerimizi	yalanlayan	topluluktan	onun öcünü almıştı	büyük sıkıntıdan

كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ

yehkûmâni	iz	vesüleymane	vedâvûde	e'me'in	feegraknâhûm	kânû kavme sevin
ikisi de bir hüküm vermişti	Bir zamanları	ve Süleyman'ı da	Davud	hepsini	Biz de onların birden boğduk	kötü bir topluluktu

فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

şâhidîn	lihukmilhim	vekunnâ	ganemû lkavm	fîhi	iz nefeşet	fî lharşi
şahittik	Biz, onların verdikleri hükümlere	ve idik	Geceleyn halkın koyunları	ekinin içinde	yayılmaktaydı	ekin hakkında

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ

me'a dâvûde	vesehharnâ	ve'ilmâ	hukmenv	ateynâ	veküllen	süleyman	fefe'hemnâhâ
Davud'un	emrine vermiştik	ve ilim	bir hüküm	vermiştik	Her birine	Derhal Süleyman'a	bunu anlattık

الْجِبَالِ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ

lekûm	şan'ate lebûsil	ve'allenmâhû	vekunnâ fâ'ilîn	vettayr	yüsebbihne	icibâle
sizin için	zırh yapmayı	Bir de ona öğretmiştik	Biz, bunları yaparız	Bunlar, kuşlarla beraber	tesbih ediyorlardı	Dağları

لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَاسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً

'âşifeten	rîha	velisüleymane	şâkirûn	entûm	fehel	mim be/sikûm	litühşinekûm
şiddetli	rüzgân verdik	Süleyman'ın emrine de	(bunun) şükürünü eda ediyor	Şimdi siz	musunuz?	savaşın şiddetinden	sizi korusun diye

تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

'âlimîn	biküllî şeyin	vekunnâ	lletî bâraknâ fi'hâ	ile lerdî	biemrihî	tearî
biliriz	her şeyi	ve biz	bereketler verdiğimiz	topraklara doğru	Allah'ın emriyle	akıp giden

73. Onların hepsini, emrimiz doğrultusunda yol gösteren önderler yaptık. Onlara hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı, zekât vermeyi vahiy ettik. Onların hepsi, Bize ibadet etmekteydiler.

74. Lût'a da hüküm ve ilim verdik. Onu kötü işler yapan beldeden kurtardık. Gerçekten onlar, kötü, günahkâr bir topluluktular.

75. Onu ise, rahmetimize soktuk. Çünkü o, elbette salih insanlardandı.

76. Nuh'u (hatırla). O, daha önce dua etmiş, Biz de onun duasını kabul etmiş, onu ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtarmıştı.

77. Ayetlerimizi yalanlayan topluluktan onun öcünü almıştı. Gerçekten onlar, kötü bir topluluktu. Biz de onların hepsini birden boğduk.

78. Davud ve Süleyman'ı da (hatırla). Bir zamanlar ikisi de ekin hakkında bir hüküm vermişti. Geceleyn halkın koyunları ekinin içinde yayılmaktaydı. Biz, onların verdikleri hükümlere şahittik.

79. Derhal Süleyman'a bunu anlattık. Her birine bir hüküm ve ilim vermiştik. Dağları Davud'un emrine vermiştik. Bunlar, kuşlarla beraber tesbih ediyorlardı. Biz, bunları yaparız.

80. Bir de ona, sizi, savaşın şiddetinden korusun diye sizin için zırh yapmayı öğretmiştik. Şimdi siz, (bunun) şükürünü eda ediyor musunuz?

81. Süleyman'ın emrine de, Allah'ın emriyle, bereketler verdiğimiz topraklara doğru akıp giden şiddetli rüzgân verdik. Biz, her şeyi biliriz.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَن يَغْوُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ
 dûne zâlik amelen veye'melûne yegûsûne lehî vemine şşeyât'ni meny
 bundan başka işler ve yapanları da dalgıçlık yapan Şeytanlardan

وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ
 ddurru messeniye enni rabbehî nâdî iz veeyyûbe hâfiz n lehûm vekunnâ
 bir sıkıntı benim başıma geldi Şüphesiz Rabbine diye dua etmişti Ey Yûb'u de (hatırla) koruyan Onlar Bizdik

وَأَنْتَ أَزْهَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ
 mâ bilî fekeşefnâ lehî festecebnâ erhamû rrâhimin veente
 kendisini içinde bulunduğu hemen kurtarmış Biz de onun duasını kabul etmiş merhametlilerin en merhametlisinin Sen

مِنْ ضُرِّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدَنَا وَذِكْرًا
 vezikrâ min 'indinâ rahmetenm me'ahûm vemişlehum ehlê ve'teynâhû min durrin
 ve bir uyarı ve öğüt olmak üzere tarafımızdan bir rahmet onlarla beraber olanların ve bir mislini ailesini ona vermiştik sıkıntıdan

لِلْعَابِدِينَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ
 mine şşâbirin küllünm veze lkifl veidrîse veismâ'ile lil'âbidin
 sabırlı kullardandı Bunların hepsi ve Zülkifl'i de (hatırla) İdris'i İsmail'i kulluk edenler için

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ وَذَا النُّونِ إِذْ
 iz veze nnûni mine şşâlihîn innehum fî rahmetinâ veedhálnâhum
 Zünnun'u, (Yûnus'u) da (hatırla) salih kullardandı Çünkü onlar rahmetimize Onları da soktuk

ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا
 lâ el fî zzulûmâtî fenâdî 'aleyhî ellen nekdira fezanne müğâgiben zêhebe
 diye Sonra karanlıklar içinde dua etti Bizim kendisini asla sıkıstıramayacağına sanmıştı öfkelenerek gitmişti de

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
 lehî festecebnâ mine zzâlimîn küntü innî sübhâneke ente illâ ilâhe
 onun duasını kabul etmiş zalimlerden oldum ben kesinlikle Seni her türlü eksiklikten uzak tutarım Senden başka tanrı

وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى
 nâdî iz zekeriyyâ lmü/minîn nuncî vekezîlike mine lgamm venecceynâhû
 diye dua etmişti Hani Zekeriya'yı da (hatırla) İşte Biz, müminleri kurtarınız böyle üzüntüden hemen kendisini kurtarmıştık

رَبِّهِ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
 lehî festecebnâ lvârîsîn hayru veente ferdenv lâ teẓernî rabbi rabbehî
 onun duasını kabul ettik varislerin en hayırlısının! Sen tek başıma Beni çoluk çocuksuz, bırakma! Ey Rabbim! Rabbine

وَوَهَبْنَا لَهُ يُحْيِي وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ
 kânû yûsârî'üne innehum zevcehî lefî veeşlehnâ yehyî lehî veveşlehnâ
 yarışırlar Gerçekten onlar eşini ona hale getirdik Yahya'yı ona bahsettik

فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ
 hâşî'in lenâ vekânû verahebâ ragabânv veyed'ûnenâ fî lhayrâtî
 derin bir saygı beslemekteydiler Onlar, Bize ve idiler ve korkarak isteyerek Bize dua ederlerdi hayırlı işlerde

82. Şeytanlardan dalgıçlık yapan ve bundan başka işler yapanları da (onun emrine vermiştik). Onları koruyan Bizdik.

83. Eyyûb'u de (hatırla). Bir zamanlar, Rabbine, "Şüphesiz benim başıma bir sıkıntı geldi, Sen merhametlilerin en merhametlisisin!" diye dua etmişti.

84. Biz de onun duasını kabul etmiş, hemen kendisini içinde bulunduğu sıkıntıdan kurtarmış, tarafımızdan bir rahmet ve kulluk edenler için bir uyarı ve öğüt olmak üzere ona, ailesini (iade etmiş) ve onlarla beraber olanların bir mislini vermiştik.

85. İsmail'i, İdris'i ve Zülkifl'i de (hatırla). Bunların hepsi, sabırlı kullardandı.

86. Onları da, rahmetimize soktuk. Çünkü onlar, salih kullardandı.

87. Zünnun'u, (Yûnus'u) da (hatırla). Hani o, bir zamanlar, öfkelenerek gitmişti de, Bizim kendisini asla sıkıstıramayacağımızı sanmıştı. Sonra karanlıklar içinde, "Senden başka tanrı yoktur, Seni her türlü eksiklikten uzak tutarım, ben kesinlikle zalimlerden oldum!" diye dua etti.

88. Biz de onun duasını kabul etmiş, hemen kendisini üzüntüden kurtarmıştık. İşte Biz, müminleri böyle kurtarınız.

89. Zekeriya'yı da (hatırla). Hani Rabbine, "Ey Rabbim! Beni çoluk çocuksuz, tek başıma bırakma! Sen, varislerin en hayırlısının!" diye dua etmişti.

90. Biz de onun duasını kabul ettik, ona Yahya'yı bahsettik, ona eşini (o ile ri yaşta çocuk doğurabilecek) hale getirdik. Gerçekten onlar hayırlı işlerde yarışıyor, isteyerek ve korkarak Bize dua ederlerdi. Onlar, Bize derin bir saygı beslemekteydiler.

91. Namusunu koruyan o kadını, (Meryem'i) de (hatırla). Kendisine ruhumuzdan üfledik. Onu ve oğlunu âlemlere bir mucize kıldık.

92. İşte sizin bu dininiz, tek bir dindir. **Rabb**iniz de Benim, daima Bana kulluk edin.

93. Onlar, kendi aralarındaki yönetimlerini paramparça ettiler. Fakat sonunda hepsi Bize dönüp gelecekler.

94. Kim mümin olarak salih amellerden bir amel işlerse, onun yaptığı yok sayılmaz. Kesinlikle Biz (bunu), onun hesabına yazarız.

95. Helak ettiğimiz memleketin ahalisinin huzurumuza gelmemeleri diye bir şey kesinlikle yoktur.

96-97. Sonunda yecüc ve mecüc setleri açıldığında onların her tepeden saldırdıkları ve gerçek azap hükmü yaklaştığı zaman, işte o zaman, inkâr edenlerin gözlerinin belerdiğini görürsün. "Eyvah bizlere! Biz bundan habersizmişiz. Hayır, biz kendimize zulmetmişiz!" (diyeceklerdir).

98. Haberiniz olsun ki, siz ve Allah'ın dışında taptıklarınız, cehenneme kütük olacaksınız. Siz oraya geleceksiniz.

99. Eğer onlar ilah olsalardı, oraya gelmezlerdi. Hepsi orada ebedi kalacaklardır.

100. Onlar için orada derin bir iç çekiş vardır, bunlar orada onları duyamayacaklar.

101. Kendilerine Bizden bir güzellik verilenler var ya, işte onlar, ondan uzaklaştırılmışlardır.

وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا

mirrûhinâ
ruhumuzdan

fihâ
Kendisine

fenefehnâ
üfledik

fercehâ
Namusunu

velleti ehsanet
koruyan o kadını, (Meryem'i) de (hatırla)

وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

ümmeten vâhideh
tek bir dindir

ümmetüküm
dininiz

inne hâzîh
İşte sizin bu

lil'âlemin
âlemlere

yetel
bir mucize

vebneha
ve oğlunu

vece'ainâhâ
Onu kıldık

وَأَنَّا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا

ileynâ
Bize

küllün
hepsi

beynehum
Onlar, kendi aralarındaki

emrahüm
yönetimlerini

vetekatta
paramparça ettiler

fe'büdün
daima Bana kulluk edin

rabbüküm
Rabbiniz de

veene
Benim

رَاجِعُونَ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ

felâ küfrâne
yok sayılmaz

vehüve mü/minün
mümin olarak

mine şsalihâti
salih amellerden bir amel

ye'mel
işlerse

femeny
Kim

râci'un
dönüp gelecekler

لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

efleknâhâ
Helak ettiğimiz

'alâ karyetin
memleketin ahalisinin

veharâmün
bir şey kesinlikle yoktur

kâtibün
hesabına yazarız

lehü
onun

veinnâ
Kesinlikle Biz (bunu)

lise'yih
onun yaptığı

أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ

vehüm
onların

ve me/cücü
ve mecüc setleri

ye/cücü
yecüc

izâ fûthât
açıldığında

hattâ
Sonunda

ennehum lâ yerci'un
huzurumuza gelmemeleri diye

مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ

hiye şâhişatün
belerdiğini görürsün

feizâ
işte o zaman

ive'dü lhakku
gerçek azap hükmü

vekterabe
ve yaklaştığı zaman

yensilün
saldırdıkları

min külli hadebin
her tepeden

أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ

bel
Hayır

min hâzâ
Biz bundan

kad künnâ fi gafletinm
habersizmişiz

yâ weylenâ
Eyvah bizlere!

llezine keferû
inkâr edenlerin

ebşâru
gözlerinin

كُنَّا ظَالِمِينَ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ

haşabü ceñennem
cehenneme kütük olacaksınız

min dünî ilâhi
Allah'ın dışında

vemâ te'büdüne
ve taptıklarınız

innekülüm
Haberiniz olsun ki, siz

künnâ zâlimin
biz kendimize zulmetmişiz

أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوهَا وَكُلُّ

veküllün
Hepsi

mâ veradûhâ
oraya gelmezlerdi

âlihetenm
ilah

hâulâi
onlar

lev kâne
Eğer olsalardı

vâridün
geleceksiniz

lehâ
oraya

entüm
Siz

فِيهَا خَالِدُونَ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

â yesme'un
onları duymayacaklar

fihâ l
orada

vehüm
bunlar

zefirunv
derin bir iç çekiş

fihâ
orada

lehüm
Onlar için vardır

hâlidün
ebedi kalacaklardır

fihâ
orada

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

müb'adün
uzaklaştırılmışlardır

'anhâ
ondan

ülâike
işte onlar

lhunâ
bir güzellik

minnâ
Bizden

lehüm
Kendilerine

inne llezine sebekat
verilenler var ya

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾

hâlidûn	enfüsühüm	fi me ştehet	vehüm	hasisehâ	lâ yesme'üne
orada kalacaklardır	canları	istediği sürece	Onlar	Onlar, cehennemin uğultusunu	duymazlar

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ

yevmükümü	hâzâ	lmelâikeh	vetetelekka hümü	lfeze'u lekberu	lâ yehzünühümü
günüünüzdür	İşte bu	Melekler	onları karşılayacaktır	büyük korku bile	Onları üzmez

الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِّ لِلْكُتُبِ

lilkütüb	keṭayyi ssicilli	ssemâe	netvi	yevme	llezi küntüm tû'adûn
kitabın	sayfalarının dürülmesi gibi	gökyüzünü	düreceğiz	O gün	size vaat edilen

كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

künnâ fâ'ilin	innâ	'aleynâ	ve'den	nü'idüh	evvele halkinn	kemâ bede/nâ
bunu yaparız	Şüphesiz Biz	Biz, bunu kendimize	söz vermiştik	onu, yaratmayı tekrar edeceğiz	Önce yaratmaya	başladığımız gibi

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا

erisühâ	enne lerḡa y	mim be'di żzikri	fi zzebûri	ketebnâ	velekaḡ
varis (ve egemen) olacağını	yeryüzüne	zikirden, Tevrat'tan sonra	Zebur'da	yazmıştı	Yemin olsun ki

عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ

vemâ erselnâke	likavmin 'âbidin	lebelâgal	fi hâzâ	inne	'ibâdiye şşâlihûn
Biz seni göndermişizdir	kulluk eden bir topluluk için	yeterli bir öğüt bunda vardır	Şüphe yok ki		kesinlikle salih kullarımızın

إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ

ilâhünvâhid	ilâhüküm	ennemâ	ileyye	yühâ	innemâ	kul	lil'âlemin	rahmetel	illâ
tek bir ilah olduğu	sizin ilahınızın	yalnızca	Bana	vahiy edilmektedir	sadece	De ki	âlemlere	rahmet olarak	yalnızca

فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ آذَرْتِ

vein edri	'alâ sevâ/	âzentüküm	fekul	fein tevellev	feheli entüm müsliümün
olduğunu bilemem	açıkça	size bildirdim	de	Bunun üzerine aldırılmazsa	Hala boyun eğip teslim olmuyor musunuz?

أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ

veye'lemü	mine lkavli	icehḡa	ye'lemü	inneḡ	mâ tû'adûn	em be'idünm	ekaribün
bilir	söylenen sözü de	açıktan	bilir,	Şüphesiz O	Ben, size vaat edilen (azabın)	uzak mı	yakın mı

مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِنْ آذَرْتِ لَعَلَّهُ فِتْنَةً لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قَالَ

kâle	ilâ hîn	veretâ'un	leküm	fitnetül	le'alleḡ	vein edri	mâ tektümün
dedi	ve belirli bir zamana kadar	yararlanma	sizin için	bir imtihan	Belki bu mühletin	olduğunu bilemem	gizlediklerinizi de

رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

'alâ mâ teşifün	lmüste'ânü	rrahmânü	verabbünâ	bilhakk	hküm	rabbi
sizin anlattıklarınıza karşı	sığınlacak ve yardım istenilecek olandır	Rahmân'dır	Bizim Rabbimiz	Hakka göre	hükümünü ver!	Ey Rabbim!

102. Onlar, cehennemin uğultusunu duymazlar. Onlar, canları istediği sürece orada kalacaklardır.

103. Onları büyük korku bile üzmez. Melekler onları, "İşte bu, size vaat edilen günüünüzdür" diyerek karşılayacaktır.

104. O gün, gökyüzünü, kitabın sayfalarının dürülmesi gibi düreceğiz. Önce yaratmaya başladığımız gibi, onu, yaratmayı tekrar edeceğiz. Biz, bunu kendimize söz vermiştik. Şüphesiz Biz, bunu yaparız.

105. Yemin olsun ki, zikirden, Tevrat'tan sonra Zebur'da yeryüzüne kesinlikle salih kullarımızın varis (ve egemen) olacağını yazmıştı.

106. Şüphe yok ki, kulluk eden bir topluluk için bunda yeterli bir öğüt vardır.

107. Biz seni yalnızca âlemlere rahmet olarak göndermişizdir.

108. De ki: "Bana, sadece sizin ilahınızın yalnızca tek bir ilah olduğu vahiy edilmektedir. Hala boyun eğip teslim olmuyor musunuz?"

109. Bunun üzerine aldırılmazsa, "Ben, size açıkça bildirdim. Ben, size vaat edilen (azabın) yakın mı, yoksa uzak mı olduğunu bilemem!" de!

110. Şüphesiz O, açıktan söylenen sözü de bilir, gizlediklerinizi de bilir.

111. Belki bu mühletin, sizin için bir imtihan ve belirli bir zamana kadar yararlanma olduğunu bilemem.

112. (Peygamber), "Ey Rabbim! Hakka göre hükümünü ver! Bizim Rabbimiz, Rahmân'dır, sizin anlattıklarınıza karşı sığınlacak ve yardım istenilecek olandır" dedi.

22. HAC SÜRESİ

Âyetlerinin çoğu Mekke'de, bir kısmı ise Medine döneminde inmiştir. 78 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Ey insanlar! Rabbinizi (inci-tecek davranışlardan) sakının. Şüphesiz o kıyametin sarsıntısı, büyük bir şeydir.

2. Onu göreceğiniz gün, her emzikli kadın, emzirdiği çocuğundan vazgeçer. Her hamile, karnındaki doğurur. İnsanların hepsini sarhoş görürsün. Oysa onlar, sarhoş değildirler. Ancak Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

3. İnsanlardan kimisi, bilgisi olmadığı halde Allah hakkında tartışma yapar, her kaypak şeytanın ardından gider.

4. Onun hakkında şöyle hüküm verilmiştir: "Kim buna dost olursa, muhakkak o, onu saptırır, çılgın alevi olan azaba doğru götürür."

5. Ey İnsanlar! Eğer diriltilmekten şüphe içindeyseniz, (şunu iyi hatırlayın ki) Biz sizin (babanız Adem'i) yarattık topraktan, sonra (onun soyunu oluşturan sizi) dölden, sonra kan pıhtısından, sonra yaratılışı belli belirsiz et parçasından yarattık. Bunu size (ne halden ne hale geldiğinizi) bildirmek için (açıkıyoruz). Dilediğimiz belirli bir süreye kadar rahimlerde durdururuz. Sonra sizi (oradan) bir bebek olarak çıkarırız. Sonra güç kuvvet sahibi olursunuz. İçinizden kimisi (erken yaşta) vefat ettirilir, yine içinizden kimisi ömrün en kötü durumuna ulaştırılır. Biraz ilim öğrendiklerini sonra, (öğrendiklerini unuttuğu, yeni) bir şey bilmesin diye (bunama çağına ulaştırılır). Yeryüzünü de sönmüş kül halinde görürsün. Üzerine su indirdiğimiz zaman, hareket eder, kabarmır, her güzel çiftten bitkiler bitirir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ

yevme şeyün 'azîm zelzelele ssâ'ati inne rabbeküm ttekû yâ eyyühâ nnâsü
gün büyük bir şeydir kıyametin sarsıntısı Şüphesiz o Rabbinizi sakının Ey insanlar!

تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَكُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا ۝

hamlefiâ küllü zâti hamlin veteda'u 'ammâ erda'at küllü mürd'atin tezhelü teravnehâ
karnındaki Her hamile doğurur emzirdiği çocuğundan her emzikli kadın vazgeçer Onu göreceğiniz

وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ۝

şedid 'azâbe llâhi velâkinne bisükârâ hüm vemâ sükârâ nnâse vetera
çok şiddetlidir Allah'ın azabı Ancak sarhoş onlar değildirler sarhoş İnsanların hepsini görürsün

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ۝

külle şeytânınmmerid veyettebi'u bigayri 'lminv fi llâhi yücâdilü meny vemine nnâsi
her kaypak şeytanın ardından gider bilgisi olmadığı halde Allah hakkında tartışma yapar kimisi İnsanlardan

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝

ilâ 'azâbi sse'ir veyehdîhi yüdüllühü feennehü tevellâhü men ennehi 'aleyhi kütibe
çılgın alevi olan azaba doğru götürür onu saptırır muhakkak o buna dost olursa Kim şöyle Onun hakkında hüküm verilmiştir

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ

haleknâküm feinnâ mine lbe'si in küntüm fi raybinm yâ eyyühâ nnâsü
sizin (babanız Adem'i) yarattık Biz diriltilmekten Eğer şüphe içindeyseniz Ey İnsanlar!

مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ ۝

vegayri muhallekatil minmmüdgatinmmuhallekatinvümme min 'alekatin sümme min nutfetin sümme min türâbin
belirsiz yaratılışı belli et parçasından sonra kan pıhtısından sonra dölden sonra topraktan

لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ

nühricüküm sümme ilâ ecelinmmüsemmen mâ neşâü fi lerhâmi venükirru leküm linübeyyine
sizi (oradan) çıkarırız Sonra belirli bir süreye kadar Dilediğimiz rahimlerde durdururuz Bunu size bildirmek için

طِفْلًا ثُمَّ لِّتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّنْ يَرُدُّ

yüraddü meny veminküm yüteveffâ meny veminküm eşüddeküm liteblügü sümme tiflen
ulaştırılır kimisi yine içinizden (erken yaşta) vefat ettirilir kimisi içinizden güç kuvvet sahibi olursunuz Sonra bir bebek olarak

إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مَن بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً ۝

hâmideten lerda vetera şeyâ mim be'di 'lmin likeylâ ye'leme ilâ erzeli 'umürü
sönmüş kül halinde Yeryüzünü de görürsün Biraz ilim öğrendikten sonra bir şey bilmesin diye ömrün en kötü durumuna

فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٌ ۝

min külli zevcim behic veembetet verabet htezzet lmâe 'aleyhe feizâ enzenâ
her güzel çiftten bitkiler bitirir kabarır hareket eder su Üzerine indirdiğimiz zaman

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ وَأَنَّ

veenne Şüphesiz o kadır gücünün yetmesindendir 'alâ külli şeyin her şeye veenne Onun kesinlikle lmevt ölüleri yühyi diriltmesinden veenne Şüphesiz Onun hüve lhakku hak Allah'ın bienne Şüphesiz olan dan zalike İşte bunlar

السَّاعَةِ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۖ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

men kimisi vemine nnâsi İnsanlardan men fî lqubûr kabirdekileri yeb'asû diriltecektir İlâhe Allah Gerçekten fihâ Bunda lâ raybe asla şüphe yoktur âtiyetül gelecektir ssâ'ate kıyametin kopuş zamanı

يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۚ ثَانِي عَظْمِهِ لِيُضِلَّ

liyü'dille şaşırtmak için şâniye 'itfih yanını bükerek velâ kitabimminir ne de aydınlatıcı bir kitaba dayanarak velâ hüden ne bir rehberne bigayri 'ilminv ne bir bilgiye fî ilâhi Allah hakkında tartışma yapar yücâdilü tartışma yapar

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۖ

'azâbe lharik yakıcı azabı yevme lkiyâmeti Kıyamet gününde ise venüzü'kuhu ona tattıracağız hiziynv bir aşağılanma fî ddünyâ Dünyada lehu onun için vardır 'an seb'ili ilâh Allah yolundan

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۖ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ

ye'büdümeny ibadet eder vemine nnâsi İnsanlardan lil'ab'd kullarına bizallâmil zulüm edici leyse değildir İlâhe Allah Şüphesiz yedâke senin iki elinin bimâ kaddemeti sunduklarından zalike Bu

اللَّهُ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ

n'qalebe dönüp gider fitnetünü bir bela, imtihan vein eşâbethü Yok, eğer gelirse bih onunla tmeenne sevinip mutlu olur hayruni bir hayır fein eşâbehu Eğer ona gelirse 'alâ harf bir tereddütte İlâhe Allah'a

عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۖ يَدْعُوا

yed'û yalvarıp yakarır lhusrânü lmüb'in İşte apaçık kayıp zalike hüve budur velâ hirah ahireti de ddünyâ Onun dünyası da hasira perişan olmuştur 'alâ vecihü yüz üstü

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۖ يَدْعُوا

yed'û yalvarıp yakarır dgalâlü lbe'd İşte, derin sapıklık zalike hüve budur vemâ lâ yenfe'uhi ne de zarar verecek şeylere mâ lâ yedurruhu kendine ne yarar min dünü ilâhi O, Allah'ı bırakır da

لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ

yüdhilü koyacaktır İlâhe Allah inne Şüphesiz yok ki l'aşir dosttur velebi/se ne kötü lmevl koruyucu lebi/se O, ne kötü min nef'ih faydasından ekrabü daha yakın olana lemen darruhu O, zararı

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ إِنَّ اللَّهَ

ilâhe Şüphesiz inne ırmaklar len'hâr altından min tehtihe akan tecr cennâtin cennetlere şşâlihâti salih ameller ve'amilü işleyenleri llez'ne âmenû iman edip

يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۖ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ

felyemdüd uzatsın velâ hirati ve ahirette fî ddünyâ peygambere dünyada İlâhü Allah'ın ellenyyenşurahü ona yardım etmeyeceğini kâne yezunnü zannederse men Kim mâ yürüd ne isterse yef'alü yapar

بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لَيَقْطَعَنَّ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ۖ

mâ yegiz onu öfkeliendiren şeyi keydühu (o peygambere olan) kini hel yüzhibenne yok edecek mi felyenzur baksın lyekta' kendini assın da şümme sonra ilâ ssemâi hemen gökyüzüne doğru bisebebin bir ip

6. İşte bunlar, Allah'ın hak olmasından, şüphesiz Onun ölüleri diriltmesinden, Onun kesinlikle her şeye gücünün yetmesindendir.

7. Şüphesiz o kıyametin kopuş zamanı gelecektir. Bunda asla şüphe yoktur. Gerçekten Allah, kabirdekileri diriltecektir.

8-9. İnsanlardan kimisi, Allah yolundan şaşırtmak için yanını bükerek, ne bir bilgiye, ne bir rehber, ne de aydınlatıcı bir kitaba dayanarak, Allah hakkında tartışma yapar. Dünyada onun için bir aşağılanma vardır. Kıyamet gününde ise, ona yakıcı azabı tattıracağız.

10. "Bu, senin iki elinin sunduklarından dolayıdır. Şüphesiz Allah, kullarına zulüm edici değildir" (diyeceğiz).

11. İnsanlardan kimisi Allah'a bir tereddütte ibadet eder. Eğer ona bir hayır gelirse, onunla sevinip mutlu olur. Yok, eğer bir bela, imtihan gelirse, yüz üstü dönüp gider. Onun dünyası da, ahireti de perişan olmuştur. İşte apaçık kayıp budur.

12. O, Allah'ı bırakır da, kendine ne yarar, ne de zarar verecek şeylere yalvarıp yakarır. İşte, derin sapıklık budur.

13. O, zararı faydasından daha yakın olana yalvarıp yakarır. O, ne kötü koruyucu, ne kötü dosttur!

14. Şüphe yok ki Allah, iman edip salih ameller işleyenleri altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Şüphesiz Allah, ne isterse yapar.

15. Kim Allah'ın ona, peygambere dünyada ve ahirette yardım etmeyeceğini zannederse, hemen gökyüzüne doğru bir ip uzatsın, sonra kendini assın da (o peygambere olan) kini onu öfkeliendiren şeyi yok edecek mi baksın!

16. İşte Biz, onu, Kur'an'ı böyle apaçık ayetler olarak indirdik. Çünkü Allah, istediğine doğru yolu gösterir.

17. İman edenler, Yahudi olanlar, Sâbîler, Hristiyanlar, mecusiler ve ortak koşanlar var ya, işte Allah onların arasını kıyamet gününde ayıracaktır. Şüphesiz Allah, her şeyi görüp bilmektedir.

18. Göklerdekilerin, yerdekilerin, güneşin, ayın, yıldızların, dağların, ağaçların, bütün hayvanların ve insanların çoğunun Allah'a secde ettiğini görmedin mi? Onlardan birçoğuna da azap kesinleşmiştir. Allah kimi alçaltırsa, ona ikram edecek hiç kimse yoktur. Şüphesiz Allah, ne dilerse yapar. [Secde]

19. Şu ikisi, Rableri hakkında tartışmaya girişmiş iki düşmandır. İnkâr edenler için ateşten elbiseler hazırlanmıştır. Başlarının üstünden kaynar su dökülür.

20. Bununla karınların, dakiler ve derileri eritilir.

21. Bir de bunlar için demirden kamçılar vardır.

22. Her ne zaman bir sıkıntıdan dolayı o ateşten çıkmak isterlerse, yine oraya geri döndürülürler. Onlara, "Haydi tadın yakıcı azabı!" (denir).

23. Şüphesiz Allah, iman edip salih ameller işleyenleri, altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Onlar orada, altın bilezikler ve incilerle süsleneceklerdir. Orada elbiseleri, ipektir.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ۝۱۶ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

nne llez ne amenû	menyyürîd i	yehîd	llâhe	veenne	âyâtim beyyînâtin v	enzelnâhû	vekezzâlike
İman edenler	istediğine	doğru yolu gösterir	Allah	Çünkü	apaçık ayetler olarak	İşte Biz, onu Kur'an'ı indirdik	böyle

وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِّينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا

vellez ne eşrakû	velmecûse	venneşâr	veşşâbîne	vellez ne hâdû
ve ortak koşanlar var ya	mecusiler	Hristiyanlar	Sâbîler	Yahudi olanlar

إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۱۷

şehîd	'alâ külli şeyin	llâhe	inne	yevme lkiyâmeti	beynehum	yefsilû	inne llâhe
görüp bilmektedir	her şeyi	Allah	Şüphesiz	kıyamet gününde	onların arasını	ayıracaktır	işte Allah

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ

veşşemsü	vemen fi lerdî	men fi ssemâvâti	lehu	yescüdû	enne llâhe	elem tera
güneşin	yerdekilerin	Göklerdekilerin	ona	secde ettiğini	Allah'a	görmedin mi?

وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ

vekesirunmmine nnâs	veddevâbbû	veşşeceru	velcibâlû	vennücûmû	velkameru
ve insanların çoğunun	bütün hayvanların	ağaçların	dağların	yıldızların	ayın

وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ

yef'alû	llâhe	inne	minmmükrim	lehu	femâ	llâhû	yühini	vemeny	l'azâb	'aleyhi	hakka	vekesirun
yapar	Allah	Şüphesiz	ikram edecek	ona	kimse yoktur	Allah	alçaltırsa	kimi	azap	üzerine	kesinleşmiştir	Onlardan birçoğuna da

مَا يَشَاءُ ۝۱۸ هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ

kutti'at	fellez ne keferû	fi rabbihim	htesamû	hasmâni	hâzânî	mâ yeşâ/
hazırlanmıştır	İnkâr edenler için	Rableri hakkında	tartışmaya girişmiş	iki düşmandır	Şu ikisi	ne dilerse

لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝۱۹ يُصْهَرُ بِهِ

bihi	yüşheru	lhamim	min fevki rûsîhimû	yüşabbû	min nâr	şiyâbünm	lehum
On-unla	eritilir	kaynar su	Başlarının üstünden	dökülür	ateşten	elbiseler	

مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ۝۲۰ كُلَّمَا أَرَادُوا

küllemâ erâdû	min hadîd	mekâmi'u	velehum	velcülud	mâ fi bütûnihim
Her ne zaman isterlerse	demirden	kamçılar	Bir de bunlar için vardır	ve derileri	karınlarındakiler

أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝۲۱

inne	'azâbe lharîk	vezûkû	fî hâ	ü'dû	min gammin	minhâ	enyyehrucû
Şüphesiz	yakıcı azabı	Haydi tadın	yine oraya	geri döndürülürler	bir sıkıntıdan dolayı	o ateşten	çıkmak

اللَّهُ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا

min tehtihâ	tecri	cennâtin	şşâlihâti	ve'amilû	llez ne amenû	yüdhilû	llâhe
altından	akan	cennetlere	salih ameller	işleyenleri	iman edip	koyacaktır	Allah

الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝۲۲

harîr	fî hâ	velibâsühüm	velü/lüe	min zehabin	min esâvira	fî hâ	yühalleve	lenhâru
ipektir	Orada	elbiseleri	ve incilerle	altın	bilezikler	Onlar orada	süsleneceklerdir	ırmaklar

وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

ilâ şirâti lhamîd	vehüdû	mine lḳavli	ilâ ttayyibi	vehüdû
Her türlü övgüye layık olan (Allah'ın) yoluna	erdirilmiştir	Ayrıca onlar sözün	en güzeline	erdirilmiştir

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

velmescidi lharâmi	'an seb'ili llâfi	veyesuddûne	inne llez'ine keferû
Mescid-i Haram'a	Allah'ın yolundan	gitmekten alıkoyanlar	İnkâr edenler

الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ

fîhi	yürüd	vemeny	velbâd	fîhi	lâkifû	sevâeni	linnâsi	llezi' ce'alnâhû
orada	isterse	kim	isterse yolcu olsun	ve ister orada	mukim (yerleşik)	eşit	insanların tümü için	kıldığımız

بِالْحَارِ بِظُلْمٍ نُذِقُهُ مِنْ عَذَابِ آيِمٍ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ

librahîme	bevve/nâ	veiz	min 'azâbin elim	nüzükhû	bizulminn	biilhâdim
İbrahim'e	hazırlamıştık	Bir vakit	elbette acı veren bir azap	ona tattırınız	zulmederek	yanlış yola sokmak

مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَطَهَّرْ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ

velkâ'imine	littâifine	beytiye	vetahîhir	şeyenv	bî	lâ tüşrik	el	mekâne lbeyti
kiyama duranlar	tavaf edenler	evim (olan Kâbe'yi)	temizle	hiçbir şeyi	Bana	ortak koşma	diye	o evin yerini

وَالرُّكَّعِ الشُّجُودِ وَإِذْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا

ricâlenv	ye/tûke	bilhacci	fî nnâsi	veezzin	ssücûd	verrukke'i
ister yürüyerek	sana gelsinler	haccı	İnsanlar içinde	ilan et	ve secde edenler için	rükû edenler

وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ

menâfi'a	liyeşhedû	min külli feccin 'amîk	ye/tine	ve'alâ külli dâmiriny
bir takım faydalara	şahit olsunlar	ister de uzak yoldan	gelen	binek üzerinde

لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي آيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ

'alâ mâ razekâhûm	fî eyyâminme'lûmâtin	sme llâfi	veyezkürû	le'hûm
kendilerine rızık olarak verdiğimiziz	belirli günlerde keserlerken	Allah'ın adını	ansınlar	kendilerine ait

مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ثُمَّ

ümme	lfeḳir	lbâise	veet'imû	minhâ	fekülû	mim behîmeti len'âm
Sonra	fakiri	yoksulu	doyurun	Onlardan	yişin	hayvanları

لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ذَلِكَ

zâlike	bilbeyti l'atik	velyettavvefû	nüzûrahûm	velyûfû	tefeşehûm	lyekdû
Emir budur	o kadim evi	Kâbe'yi tavaf etsinler	adıklarını	yerine getirsinler	kirlerini	temizlesinler

وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا

lâ	len'âmü	lekümü	veühillet	'inde rabbiḥ	leḳû	hayrul	fehüve	hurumâti llâfi	yü'azzim	vemeny
Hayvanlar	bütün hayvanlar	size	helal kılındı	Rabbinin katında	kendi- si için	elbette daha iyidir	bu	Allah'ın yasaklarına	yüceltirse	Kim

مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

ḳavle zzûr	vectenibû	mine levşâni	rricse	fectenibû	'aleykûm	mâ yütî
yalan sözden	kaçının	o putlardan	Pislik olan	kaçının	Size	okunup bildirilenlerin

24. Ayrıca onlar sözün en güzeline erdirilmişlerdir. Her türlü övgüye layık olan (Allah'ın) yoluna erdirilmişlerdir.

25. İnkâr edenler, Allah'ın yolundan ve ister orada mukim (yerleşik) isterse yolcu olsun, insanların tümü için eşit kıldığımız Mescid-i Haram'a gitmekten alıkoyanlar, bilsinler ki, kim orada zulmederek yanlış yola sokmak isterse, ona elbette acı veren bir azap tattırınız.

26. Bir vakit İbrahim'e, "Bana hiçbir şeyi ortak koşma, evim (olan Kâbe'yi) tavaf edenler, kıyama duranlar, rükû edenler ve secde edenler için temizle!" diye o evin yerini hazırlamıştık.

27. İnsanlar içinde haccı ilan et, sana ister yürüyerek, ister de uzak yoldan gelen binek üzerinden gelsinler.

28. Gelsinler, kendilerine ait bir takım faydalara şahit olsunlar, kendilerine rızık olarak verdiğimiz hayvanları belirli günlerde keserlerken Allah'ın adını ansınlar. Onlardan yişin, yoksulu, fakiri doyurun.

29. Sonra kirlerini temizlesinler, adaklarını yerine getirsinler, o kadim evi, Kâbe'yi tavaf etsinler.

30. Emir budur. Kim Allah'ın yasaklarına özen gösterip yüceltirse, bu, Rabbinin katında kendisi için elbette daha iyidir. Size okunup bildirilenlerin dışındaki bütün hayvanlar, size helal kılındı. Pislik olan o putlardan kaçının, yalan sözden kaçının.

31. (Bunu) Allah için (ya-pın), Ona ortak koşmayan hanifler olun. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gök-ten düşüp de kendisini kuş-ların kaptığı veya rüzgârın kendisini uzak bir yere attı-ğı kimseye benzer.

32. İşte durum budur. Kim Allah'a sunulan kurbanlık-lara saygı gösterirse, şü-p-hesiz o, kalplerin takvasın-dandır.

33. Sizin için onlarda be-lirli bir zamana kadar bazı faydalar vardır. Sonra va-racakları yer, o kadim ev Kâbe'dir.

34. Her topluluk için Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanları keserken Allah'ın adını an-sınlar diye bir mabed yap-mışızdır. Sizin tanrınız, tek bir tanrıdır, onun için yal-nız Ona boyun eğip teslim olun. O alçak gönüllü kim-seleri müjdele.

35. Ki, onlar Allah anıldı-ğı zaman kalpleri titreyen, başlarına gelene sabre-den, namaza devam edenlerdir. Onlar aynı zamanda kendilerine rızık olarak ver-diklerimizden infak edenlerdir.

36. O gövdeli hayvanları, deve ve sığırları, size Allah için kur-ban edileceklerden kıldık. Onlarda sizin için hayır var-dır. Onlar ayakları bağlı olup kesilirken üzerlerine Allah'ın adını anın. Yanları yere ya-slandığı zaman, onlardan yi-yin. İsteyene de, istemeye-ne de yedinir. Şükredesiniz diye onları böyle sizin emrin-i ze sunduk.

37. Elbette onların ne et-leri, ne de kanları Allah'a ulaşır. Ancak Ona ulaşacak olan, sizin takvanızdır. Size doğru yolu gösterdiğinden dolayı, Allah'ı büyükleye-siniz diye onları böyle sizin emrinize sundu. Görevleri-ni güzel yapan muhsinleri müjdele.

38. Şüphesiz Allah, iman edenleri savunacaktır. Çünkü Allah, hainleri ve nankörleri sevmez.

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ

mine ssemâi harra fekeennemâ billâhi yüşrik vemeny bih gayra müşrikine lillâhi hunefâe
o gökten düşüp de sanki Allah'a ortak koşarsa Kim Ona ortak koşmayan Allah için hanifler olun

فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيْقٍ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمَ

yü'azzim vemeny zâlike fi mekânin sehik rrihu bihi tehvî ev ttayru fetehtafühü
saygı gösterirse Kim İşte durum budur uzak bir yere rüzgârın kendi-attığı kimse-ye benzer veya kuşların kendisini kaptığı

شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى

ilâ ecelin müsemmen menâfi'u fihâ leküm min tekve lkulûb feinnehâ şe'âira llâhi
belirli bir zamana kadar bazı faydalar onlarda Sizin için vardır kalplerin takvasındandır şüphesiz o Allah'a sunulan kurbanlıklara

ثُمَّ مَجِلَّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا

liyezkürü mensekel ce'alnâ veliküllü ümmetin ile lbeyti l'atîk mehillühâ sümm
ansınlar diye bir mabed yapmışızdır Her topluluk için o kadim ev Kâbe'dir varacakları yer Sonra

اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا

eslimü felehü ilâhünvvâhidün feilâhüküm mim behimeti len'am 'alâ mâ razekahüm sme llâhi
oyun eğip teslim olun Ona tek bir tanrıdır Sizin tanrınız hayvanları keserken Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği Allah'ın adını

وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ

veşşâbirine kulûbühüm vecilet llâhü izâ zükira ellezine lmühbitin vebeshşiri
sabreden kalpleri titreyen Allah anıldığı zaman Ki, onlar O alçak gönüllü kimseleri müjdele

عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ وَالْبُدْنَ

velbüdne yünfikun vemimmâ razeknâhüm şşalâti velmükimî 'alâ mâ eşâbehüm
O gövdeli hayvanları infak edenlerdir Onlar aynı zamanda kendilerine rızık olarak verdiklerimizden namaza devam edenlerdir başlarına gelene

جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا

'aleyhâ sme llâhi fezkürü hayrun fihâ leküm min şe'âiri llâhi leküm ce'alnâhâ
üzerlerine Allah'ın adını anın hayır Onlarda sizin için vardır Allah için kurban edilecek-lerden size kıldık

مَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ

kezâlike velmü'terr lkânî'a veet'imû minhâ fekülû cünûbühâ feizâ vecebet şavâff
böyle istemeyene de İsteyene de yedinir onlardan yi-yin Yanları yere yaslandığı zaman Onlar ayakla-rı bağlı olup kesilirken

سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاهَا وَلَكِنْ

velakin velâ dimâuhâ lühûmühâ llâhe lenyyenâle le'alleküm teşkürün leküm sehhamâhâ
Ancak ne de kanları ne etleri Allah'a Elbette onlara ulaşır Şükredesiniz diye sizin onları emrinize sunduk

يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ

vebeshşiri 'alâ mâ hedâküm llâhe litükebbirû leküm sehharâhâ kezâlike minküm ttekvâ yenelühü
müjdele Size doğru yolu gösterdiğin-den dolayı Allah'ı büyükleyesiniz diye sizin onları emrinize sundu böyle sizin takvanızdır Ona ulaş-a-cak olan

الْمُحْسِنِينَ إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ

kefür külle havvânin lâ yühibbû llâhe inne 'ani llezine âmenû yüdâfi'u llâhe inne lmühsinin
ve nankörleri hainleri sevmez Allah Çün-kü iman edenleri savunacaktır Allah Şü-p-hesiz Görevlerini güzel yapan muhsinleri

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

lekadır	'alâ nesrihim	ilâhe	veinne	biennêhüm zulimû	lillezîne yükâtelûne	ûzine
gücü yetecektir	onları muzaffer kılmaya	Allah'ın	Elbette	uğradıkları zulümden dolayı	Kendileriyle savaşlanlara	izni verildi

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ

ilâh	rabbünâ	illâ enyyekûlû	bigayri hakkın	min diyârihim	ellezîne ühricû	
ilah'tır	Rabbimiz	demelerinden dolayı	haksızca	yurtlarından	çıkarılanlardır	

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْذِمَتْ صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ

veşalevâtünv	vebiye'unv	şavâmi'u	lehuddimet	bibe'gil	be'gahüm	nnâse	velevlâ def'u ilâhi
havralar	kiliseler	manastırlar	yıkılıp giderdi	bir kısmıyla	bir kısmını	insanları	Eğer Allah yok etmeseydi

وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

inne	menyyenşuruhi	ilâhü	veleyenşuranne	keşirâ	smü ilâhi	fihâ	yüzkeru	vemesâcidü
luhak-kak	kendine yardım edene	Allah	elbette yardım edecektir	çokça	Allah'ın adının	içinde	anıldığı	ve mescidler

الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

velevtêvü	şşalâte	ekâmü	fi lerdî	ellezîne inmmekkennâhüm	'aziz	lekaviyyün	ilâhe
verirler	namazı	kılarlar	yeryüzünde	Eğer Biz onları egemen kılsak	çok güçlüdür	çok kuvvetli	Allah

وَأَن يَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ

'âkibetü lümür	velillâhi	'ani lmünker	venefhev	bilme'rûfi	veemerû	zzekâte
Bütün işlerin sonucu	Allah'a	kötü ve çirkin olanı da	yasaklarlar	iyi ve güzel olanı	emreder	zekâtı

وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ

vekvamü ibrahîme	veşemüd	ve'âdünv	kvamü nühinv	kablehüm	fekad kezzebet	veinyükezzibûke
İbrahim'in halkı	Semüd	Âd	Nuh'un halkı	onlardan önce	yalanladılar	Eğer onlar seni yalanlarsa, emin ol ki

ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

elikâfirîne	feemleytü	mûse	veküzzibe	veeshâbü medyen	vekvamü lût
Ben o inkârcılara	süre verdim	Musa da	yalanılandı	Medyenliler de	Lût'un halkı

وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ

efileknâhâ	fekeeyyinmmın karyetin	kâne nekîr	fekeyfe	ehažtühüm	şümme
Biz onları yok ettik	Nice memleket vardır ki	Bak bakalım Beni inkâr etmek	nasılmış	kendilerini tuttum	Sonra

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا

vekaşrinmmeşid	vebi/rinmmü'attaletinv	'alâ 'urüşihâ	fehiye hâviyetün	vehiye zâlimetün
bomboş köşkler vardır	terk edilmiş kuyular	Artık onların tavanları	çökmüştür	zulmederlerken

فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

vesme'üne bihâ	âžânünv	ev	ve'kilüne bihâ	kulûbünv	le'hüm	feteküne	fî lerdî	efelem yesirû
işitmelerine sebep olacak	kulakları	ve	akıllanmalarına sebep olacak	kalpleri	kendileri için	olsun	Onlar yeryüzünde	dolaşıp gezmiyorlar mı ki

فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

ilet fi şşudür	lkulûbü	te'me	velâkin	lebsâru	lâ te'me	feinnehâ
göğüslerdeki	kalpler	körelir	ancak	gözler	körelmez	Şüphesiz

39. Kendileriyle savaşlanlara, uğradıkları zulümden dolayı, (savaşma) izni verildi. Elbette Allah'ın gücü, onları muzaffer kılmaya yetecektir.

40. Onlar, "Rabbimiz, Allah'tır!" demelerinden dolayı, haksızca yurtlarından çıkarılanlardır. Eğer Allah, insanları bir kısmını bir kısmıyla yok etmeseydi, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adının çokça anıldığı mescidler yıkılıp giderdi. Şüphesiz Allah, kendine yardım edene, elbette yardım edecektir. Muhakkak Allah, çok kuvvetli, çok güçlüdür.

41. Eğer Biz onları yeryüzünde egemen kılsak, namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyi ve güzel olanı emreder, kötü ve çirkin olanı da yasaklarlar. Bütün işlerin sonucu, Allah'a dönecektir.

42-44. Eğer onlar seni yalanlarsa, emin ol ki, onlardan önce Nuh'un halkı, Âd, Semüd, İbrahim'in halkı, Lût'un halkı, Medyenliler de yalanladılar. Musa da yalanlandı. Ben o inkârcılara süre verdim. Sonra kendilerini tuttum, alıp yok ediverdim. Bak bakalım Beni inkâr etmek nasılmış?

45. Nice memleket vardır ki, Biz onları zulmederlerken yok ettik. Artık onların tavanları çökmüştür, terk edilmiş kuyular, bomboş köşkler vardır.

46. Onlar yeryüzünde dolaşıp gezmiyorlar mı ki, kendileri için akıllanmalarına sebep olacak kalpleri ve işitmelerine sebep olacak kulakları olsun. Şüphesiz gözler körelmez, ancak göğüslerdeki kalpler körelir.

47. Bir de onlar senden acele azap istiyorlar. Elbette Allah, sözünden caymaz. Bununla beraber, Rabbinin katındaki bir gün, sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir.

48. Zulmederlerken kendilerine süre verdiğim, sonra da tutup (helak ettiğim) nice memleket vardır. Dönüş Banadır.

49. De ki: "Ey insanlar! Ben sadece size apaçık anlatan bir uyarıcıyım."

50. İman edip salih ameller işleyenler var ya, işte onlar için hem bir bağışlanma, hem de değerli bir ecir vardır.

51. Ayetlerimizi aciz bırakmak için çalışanlar var ya, işte onlar cehennemliktirler.

52. Bizim senden önce gönderdiğimiz her rasul ve nebi bir şey okuduğu zaman, şeytan mutlaka onun okuduğuna bir şey katmıştır. Allah, şeytanın kattığını hemen yok etmiş, sonra Allah ayetlerini sağlamlaştırmıştır. Allah, her şeyi bilendir, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulunmaktadır.

53. Allah bunu, şeytanın kattığı şeyi, kalplerinde bir hastalık bulunanlar ve kalpleri katı olanlar için bir imtihan aracı yapmıştır. Çünkü o zalimler, derin bir ayrılık içindedirler.

54. Bir de bunu, kendilerine ilim verilenler, bunun Rabbinden gelen bir gerçek olduğunu bilsinler, Ona iman etsinler, kalpleri Ona saygı duysun diye yapmıştır. Şüphesiz Allah, iman edenleri doğru yola ulaştıracaktır.

55. İnkâr edenler, o an, kıyametin kopuş anı kendilerine ansızın gelinceye veya onlara ardından başka bir gün olmayan günün azabı gelinceye kadar onun hakkında bir şüphe içindedirler.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ

'inde rabbike	veinne yevmen	ve'deh	ilâhü	velenyühlife	bil'azâbi	veyeste'cilüneke
Rabbinin katındaki	bir gün	sözünden	Allah	Elbette caymaz	acele	Bir de onlar senden azap istiyorlar

كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۖ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ

vekiye zâlimetün	le'hâ	emleytü	vekeeyyinmin karyetin	mimmâ te'uddün	keelfi senetinm
Zulmederlerken	kendilerine	süre verdiğim	(helak ettiğim) nice memleket vardır	sizin saydıklarınızdan	bin yıl gibidir

ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَالَّتِي أَلَمَّصِيرُ ۖ قَدْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ

nezirunmmübün	leküm	enâ	innemâ	yâ eyyühe nnâsü	kul	İmesir	veileyye	ehaztühâ	şümme
apaçık anlatan bir uyarıcıyım	size	Ben	sadece	Ey insanlar!	De ki	Dönüş	Banadır	tutup	sonra da

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

verizkun kerim	megfiratünv	le'hüm	şşâlihâti	ve'amilû	fellezine âmenû
hem de değerli bir ecir	hem bir bağışlanma	işte onlar için vardır	salih ameller	işleyenler var ya	İman edip

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

eşhâbü lcehim	ülâike	mü'âcizine	fî âyâtinâ	vellez ne se'av
cehennemliktirler	işte onlar	aciz bırakmak için	Ayetlerimizi	çalışanlar var ya

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ

şşeytânü	elka	illâ izâ temennâ	velâ nebiyyin	mirrasülünv	min kablike	venmâ erselnâ
şeytan	bir şey katmıştır	bir şey okuduğu zaman	ve nebi	her rasul	Bizim senden önce	gönderdiğimiz

فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ

vellâhü	âyâtih	ilâhü	yühkimü	şümme	şşeytânü	mâ yülkü	ilâhü	feyensehu	fî ümniyyetih
Allah	ayetlerini	Allah	sağlamlaştırmıştır	sonra	şeytanın	kattığını	Allah	hemen yok etmiş	onun okuduğuna

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۖ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

lillezine fi kulûbihim	fitnetel	şşeytânü	mâ yülkü	liyec'ale	hakm	'al'mün
kalplerinde	bir imtihan aracı	şeytanın	kattığı şeyi	yapmıştır	hikmet sahibidir	her şey bilendir

مَرَضٌ ۖ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۖ وَلِيَعْلَمَ

veliyel'leme	lefî şikâkim be'id	zzâlimine	veinne	kulûbühüm	velkâsiyeti	meradünv
bilsinler	derin bir ayrılık içindedirler	zalimler	Çünkü o	ve kalpleri	katı olanlar için	bir hastalık bulunanlar

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ

kulûbühüm	le'hü	fetühbite	bihi	fe'yü/minü	mirrabbike	lhakku	ennehü	l'ilme	illezine ütü
kalpleri	Ona	saygı duysun diye yapmıştır	Ona	iman etsinler	Rabbinden gelen	bir gerçek olduğunu	bunun	ilim	kendilerine verilenler

وَأَنَّ اللَّهَ لَهُمُ الدِّينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۖ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا

illezine keferû	velâ yezâlû	ilâ şirâtinmmüstekim	illezine âmenü	le'hâdi	ilâhe	veinne
İnkâr edenler	ve geri durmaz	doğru yola	iman edenleri	ulaştırıcaktır	Allah	Şüphesiz

فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ

'azâbü yevmin 'akim	ye/tiyehüm	ev	begteten	ssâ'atü	te/tiyehümü	hattâ	minhü	fî miryetinm
ardından başka bir gün olmayan günün azabı	onlara gelinceye veya	ansızın	kopuş anı	o an, kıyametin kopuş anı	kendilerine gelinceye	kadar	onun hakkında	bir şüphe içindedirler

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

ve'amilû	fellezîne âmenû	beynehum	yehkümü	lillâh	yevmeizil	elmülkü
işleyenler	İman edip	Onların arasında	hüküm verir	Allah'ındır	O gün	egemenlik

الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ * وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

vekezzebû	vellezîne keferû	fi cennâti nne'im	şşâlihâti
yalanlayanlara ise	İnkâr edip	na'im cennetlerindedirler	salih ameller

بَايَاتِنَا فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ * وَالَّذِينَ هَاجَرُوا

vellezîne hâcerû	'azâbünmmüfin	feülâike lehüm	bi-yâtinâ
hicret edip	alçaltıcı bir azap	işte bunlara vardır	ayetlerimizi

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا

rizkan hasenâ	llâhü	leyerzükannehumü	mâtü	ev	kutlû	şümme	fi seb'li llâhi
güzel bir rızık ile	Allah	işte onları kesinlikle rızıklandıracaktır	ölenler var ya	veya	öldürülenler	sonra	Allah yolunda

وَأَنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ * لِيَدْخِلْنَهُمْ مُدْخَلَ رِزْوَنِهِ

yerdavneh	müdhâleny	leyüdhilennehum	hayru rrâziqin	le'hüve	llâhe	veinne
hoşnut olacakları	bir yere	Allah muhakkak onları sokacaktır	rızık verenlerin en hayırlısıdır	evet O	Allah	Şüphesiz

وَأَنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ * ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ

ünne	bimişli mâ 'ûkibe bihi	'âkabe	vemen	zâlik	halim	le'al'mün	llâhe	veinne
sonra	kendisine yapıłana denk bir hareketle	karşılık verir	Kim	Bu, böyledir	çok şefkatli olandır	çok iyi bilen	Allah	Muhakkak

بَغَى عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ غَفُورٌ * ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ

llâhe	zâlike bienne	gafür	le'afüvvün	llâhe	inne	llâh	leyensurannehü	bügiye 'aleyhi
Allah	Çünkü	çok bağışlayandır	çok affeden	Allah	Muhakkak	Allah	ona elbette yardım edecektir	haksızlığa uğrarsa

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

semi'um	llâhe	veenne	fi lleyli	nnefâra	veyülicü	fi nnefâri	lleyli	yülicü
her şeyi işiten	Allah	Şüphesiz	gecenin içine	gündüzü de	sokar	gündüzün içine	geceyi	sokar

بَصِيرٌ * ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِ

min dünih	veenne mâ yed'üne	lhakku	lâhe hüve	zâlike bienne	besir
Onların Onun dışında	yalvarıp yakardıkları ise	hak ve gerçek olan	yalnızca Allah'tır	Çünkü	her şeyi görendir

هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ * أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ

enzele	enne llâhe	elem tera	lkebir	l'aliyyü	llâhe hüve	veenne	hüve lbâtilü
indirdiğini	Allah'ın	görmedin mi?	büyüktür	gerçekten yücedir	Allah	Şüphesiz	batılın ta kendisidir

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

habir	let'fün	llâhe	inne	mühdarrahi	lergu	fetüşbihi	mâen	mine ssemâi
her şeyden haberdardır	en ince konuları dahi bilendir	Allah	Gerçekten	onunla yeşerdiğini	yeryüzünün	böylece oluyor	bir su	gökyüzünden

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

lham'id	lganiyyü	llâhe lehüve	veinne	vemâ fi lerd	mâ fi ssemâvâti	lehü
her türlü övgüye layık olandır	hiçbir şeye muhtaç olmayanı	Allah	Gerçekten	ve yerdekilerin	Göklerdekinin	Onundur

56. O gün, egemenlik Allah'ındır. Onların arasında hüküm verir. İman edip salih ameller işleyenler na'im cennetlerindedirler.

57. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara ise, işte bunlara alçaltıcı bir azap vardır.

58. Allah yolunda hicret edip sonra öldürülenler veya ölenler var ya, işte onları Allah kesinlikle güzel bir rızık ile rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, evet O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59. Allah muhakkak onları hoşnut olacakları bir yere sokacaktır. Muhakkak Allah, çok iyi bilen, çok şefkatli olandır.

60. Bu, böyledir. Kim kendisine yapıłana denk bir hareketle karşılık verir, sonra haksızlığa uğrarsa, Allah ona elbette yardım edecektir. Muhakkak Allah, çok affeden, çok bağışlayandır.

61. Çünkü Allah geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Şüphesiz Allah, her şeyi işiten, her şeyi görendir.

62. Çünkü hak ve gerçek olan, yalnızca Allah'tır. Onların Onun dışında yalvarıp yakardıkları ise, batılın ta kendisidir. Şüphesiz Allah, gerçekten yücedir, büyüktür.

63. Allah'ın gökyüzünden bir su indirdiğini, yeryüzünün onunla yeşerdiğini görmedin mi? Gerçekten Allah, en ince konuları dahi bilendir, her şeyden haberdardır.

64. Göklerdekinin ve yerdekilerin hepsi, Onundur. Gerçekten Allah, hiçbir şeye muhtaç olmayan, her türlü övgüye layık olandır.

65. Allah'ın bütün yeryüzündekileri, emriyle denizde akıp giden gemileri sizin emrinize sunduğunu görmedin mi? O, izni olmaksızın yere düşmemesi için gökyüzünü tutuyor. Gerçekten Allah, insanlara karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

66. O, size hayat verendir. Sonra, sizi öldürecek, daha sonra da sizi diriltecektir. Gerçekten insan, çok nankördür.

67. Her topluluk için bir ibadet yolu yapmışsınız. Onlar, Ona ibadet edenlerdir. Onlar din konusunda sizinle asla tartışmasınlar. Sen Rabbine davet et. Şüphesiz sen, doğru bir yol üzerindesin.

68. Eğer sizinle tartışarlarsa, "Sizin yaptıklarınızı Allah daha iyi bilir" de!

69. "Allah kıyamet gününde görüş ayrılığına düştüğünüz konuda aranızda hüküm verecektir."

70. Allah'ın gökte ve yerde ne varsa, hepsini bildiğini bilmez misin? Bu kesinlikle bir kitapta (yazılıdır). Şüphesiz bu, Allah için çok kolaydır.

71. Onlar, Allah'ı bırakıp, Onun kendileri hakkında hiçbir delil indirmedeği, hakkında bilgi sahibi olmadıkları şeylere tapıyorlar. Zalimlerin hiçbir yardımcı yoktur.

72. Kendilerine ayetlerimiz apaçık bir şekilde okunduğu zaman, sen o kâfirlerin yüzlerindeki hoşnutsuzluğu görürsün. Onlar, neredeyse, ayetlerimizi kendilerine okuyanlara saldırıverecek bir haldedirler. De ki: "Size bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Ateş! Allah, bunu inkâr edenlere vaat etti. Orası ne kötü bir dönüş yeridir!"

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلَّكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ

biemrih	fi lbehri	tecrid	velfülke	mâ fi lerdî	leküm	sebhara	enne lââhe	elem tera
emriyle	denizde	akıp giden	gemileri	bütün yeryüzündekileri	sizin	emrinize sunduğunu	Allah'ın	görmedin mi?

وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ

leraüfür	binnâsi	llâhe	inne	illâ biiznihi	'ale lerdî	en teka'a	ssemâe	veyümsikü
çok şefkatli	insanlara karşı	Allah	Gerçekten	O, izni olmaksızın	yere	düşmemesi için	gökyüzünü	tutuyor

رَحِيمٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُم ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ

linsâne	inne	yühyaküm	sümme	yüm'tüküm	sümme	llezi ehyâküm	vehüve	rahim
insan	Gerçekten	sizi diriltecektir	sonra da	sizi öldürecek	Sonra	size hayat verendir	O	çok merhametlidir

لَكَفُورٌ ۝ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُونَكَ

felâ yünâzi'unneke	nâsikûhü	hüm	menseken	ce'alnâ	liküllü ümmetin	lekefür
seninle asla tartışmasınlar	Ona ibadet edenlerdir	Onlar	bir ibadet yolu	yapmışsınız	Her topluluk için	çok nankördür

فِي الْأَمْرِ ۝ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٌ ۝ وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلْ

fekuli	vein câdelûke	le'ale	hüden müstekim	inneke	ilâ rabbik	ved'u	fi lemri
de	Eğer sizinle tartışarlarsa	doğru bir yol üzerindesin		Şüphesiz sen	Sen Rabbine	davet et	Onlar din konusunda

اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

yevme lkiyâmeti	beyneküm	yehkümü	ellâhü	bimâ te'melün	e'lemü	llâhü
kıyamet gününde	aranızda	hüküm verecektir	Allah	Sizin yaptıklarınızı	daha iyi bilir	Allah

فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

velerd	fi ssemâi	mâ ye'lemü enne llâhe	elem te'lem	fimâ küntüm fihi tehtelifün
ve yerde	gökte	ne varsa bildiğini	Allah'ın bilmez misin?	görüş ayrılığına düştüğünüz konuda

إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ ۝ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ

min dünî llâhi	veye'büdüne	yesir	'ale llâhi	zâlike	inne	fi kitâb	zâlike	inne
Onlar, Allah'ı bırakıp	tapıyorlar	çok kolaydır	Allah için	bu	Şüphesiz	bir kitapta (yazılıdır)	Bu	kesinlikle

مَا لَهُمْ يُنَزَّلُ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ

min neşir	lizzâlim-ne	vemâ 'ilm	bifi	vemâ leyse lehüm	sültânenv	bifi	mâ lem yünezzil
hiçbir yardımcısı	Zalimlerin	yoktur bilgi	hak-kında	sahibi olmadıkları şeylere	hiçbir delil	hak-kında	indirmedeği

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

llezi ne keferû	fi vücûhi	te'rifü	beyyinat	âyâtünâ	'aleyhim	veizâ tütilâ
sen o kâfirlerin	yüzlerindeki	görürsün	apaçık bir şekilde	ayetlerimiz	Kendilerine	okunduğu zaman

الْمُنْكَرُ يَكَادُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ

efeünebbiüküm	kul	âyâtinâ	'aleyhim	billezi ne yetlûne	yekâdüne yestûne	lmünker
Size haber vereyim mi?	De ki	ayetlerimizi	kendilerine	okuyanlara	Onlar, neredeyse saldırıverecek bir haldedirler	hoşnutsuzluğu

بَشِيرٌ مِّنْ ذِكْمِ النَّارِ وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِيرٌ ۝

lmeşir	vebi/se	llezi ne keferû	llâhü	ve'adehâ	ennâr	min zâliküm	bişerrim
bir dönüş yeridir	Orası ne kötü	inkâr edenlere	Allah	bunu vaat etti	Ateş	bundan	daha kötüsünü

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dûni ilâhi	llezîne ted'ûne	Inne lehi	festemi'û	duribe meşelün	yâ eyyühâ nnâsû
Allah'tan başka	tapıklarınız	Haberiniz olsun ki	iyi kulak verin	Size bir örnek verildi	Ey insanlar!

لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمْ الذُّبَابُ شَيْئًا

şeyel	zzûbâbü	veinyyeslûbhümû	velevi cteme'û lehi	zûbâbânv	lenyyehlûkû
bir şey	sinek	Eğer onlardan koparıp alsa	hepsi bir araya gelseler bile	bir sinek	yaratamazlar

لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ

hakka kadrih	ilâhe	mâ kaderû	velmetlûb	ttâlibü	da'ufe	minh	lâ yestenkizûhû
gereği gibi	Allah'ı	bilip tanıyamadılar	kendisinden istenilen de	İsteyen de	ne kadar zayıftır	ondan	onu alıp kurtaramazlar

إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ

vemine nnâs	rusülenv	mine lmelâiketi	yestafi	ellâhü	'aziz	lekaviyyün	ilâhe	Inne Mu-
hem de insanlardan	elçiler	hem meleklerden	seçer	Allah	çok güçlüdür	çok kuvvetli	Allah	hak-

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ

veilâ ilâhi	vemâ halfehüm	mâ beyne eydihim	ye'lemü	beşir	semi'um	ilâhe	Inne Ger-
hep Ona	arkalarındakini de	Onların önlerindeki de	bilir	her şeyi görendir	her şeyi işiten	Allah	çekten

تَرْجِعُ الْأُمُورَ ﴿٧٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ

rabbeküm	ve'büdû	vescüdû	rke'û	yâ eyyühâ llezîne âmenû	lümür	türce'u
Rabbinize	kulluk edin	secde edin	Rükû edin	Ey iman edenler!	Bütün işler	döndürülür

وَفَاعِلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ

füve	hakka cihâdih	fî ilâhi	vecâhidû	le'alleküm tüflihün	lhayra	vef'alû
O	gereği gibi	Allah uğrunda	cihad edin	kurtuluşa erebilesiniz	hayır	işleyn ki

اجْتَبَيْكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ

millete ebiküm ibrahim	min harac	fî ddini	'aleyküm	vemâ ce'ale	ctebäküm
Babanız İbrahim'in dinine (uyun!)	bir zorluk da	Dinde	size	yüklemedi	sizi seçti

هُوَ سَمِيعُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا

şehiden	rrasülü	liyeküne	vefi hâzâ	min kablü	lmüslimîne	semmakümü	küve
şahit	(Bunu), rasul	olsun	ve bu (dinde)	bundan önceki	Müslüman olarak	Allah, sizi isimlendirdi	O

عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

ve'tû	şşalâte	feek'imû	'ale nnâs	şühedâe	vetekünû	'aleyküm
verin	Haydi namazı	kılın	siz de diğer insanlara	şahitler	olasınız diye (yaptı)	size

الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

nneşir	veni'me	lmevlâ	feni'me	mevläküm	küve	billâh	ve'teşimû	zzekâte
yardımcıdır	ne güzel	koruyucu	O, ne güzel	sizin koruyucunuzdur	O	Allah'a	sımsıkı tutunun	zekâtı

73. Ey insanlar! Size bir örnek verildi, şimdiki buna iyi kulak verin. Haberiniz olsun ki, sizin Allah'tan başka tapıklarınız, hepsi bir araya gelseler bile bir sinek dahi yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey koparıp alsa, onu ondan alıp kurtaramazlar. İsteyen de, kendisinden istenilen de ne kadar zayıftır!

74. Onlar, Allah'ı gereği gibi bilip tanıyamadılar. Muhakkak Allah, çok kuvvetli, çok güçlüdür.

75. Allah, hem meleklerden, hem de insanlardan elçiler seçer. Gerçekten Allah her şeyi işiten, her şeyi görendir.

76. Onların önlerindeki de, arkalarındakini de bilir. Bütün işler, hep Ona döndürülür.

77. Ey iman edenler! Rükû edin, secde edin, Rabbinize kulluk edin, hayır işleyn ki kurtuluşa erebilesiniz.

78. Allah uğrunda gereği gibi cihad edin. O, sizi seçti, Dinde size bir zorluk da yüklemeydi. Babanız İbrahim'in dinine (uyun!) O Allah, sizi bundan önceki ve bu (dinde) Müslüman olarak isimlendirdi. (Bunu), rasul size şahit olsun, siz de diğer insanlara şahitler olasınız diye (yaptı). Haydi namazı kılın, zekâtı verin, Allah'a sımsıkı tutunun. O, sizin koruyucunuzdur. O, ne güzel koruyucu, ne güzel yardımcıdır!

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

MU'MİNÜN | MÜ'MİNÜN SURESI

23. MÜ'MİNÛN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 118 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Müminler gerçekten kurtuluşa ulaştılar.
2. Onlar, namazlarında huşu içindedirler.
3. Onlar, yarsız sözden uzak dururlar.
4. Onlar, zekât vermek için çalışırlar.
5. Onlar, (meşru olmayan cinsel ilişkiye girmeyerek) namuslarını korurlar.
6. (Onlar) ancak, eşleri ve ellerinin altındaki cariyelemlerle (cinsel ilişkide bulunurlar). Onlar elbette (bu meşru olanlarla bulundukları ilişkiden dolayı) kınamazlar.
7. Kim bundan ötesini ararsa, işte onlar, haddi aşanlardır.
8. Onlar, kendilerine emanet edilenleri (korurlar) ve verdikleri sözlere sahip çıkarlar.
9. Onlar, namazlarını (zamanında ve düzgün kılma gibi konularda) duyarlıdır.
- 10-11. Onlar, firdevs (cennetine) varis olacak olan varislerdir. Onlar onda ebedi kalacaklardır.
12. Yemin olsun ki, Biz insanı süzülmüş çamurdan yaratık.
13. Sonra onu, sağlam bir yerde nutfeyi yaptık.
14. Sonra o nutfeyi kan pıhtısı olarak yarattık, kan pıhtısını da bir et olarak yarattık, ardından eti kemik olarak yarattık, kemiğe de et giydirdik. Sonra onu başka türlü bir yaratılışla yarattık. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir!
15. Sonra siz bunun ardından kesinlikle öleceksiniz.
16. Sonra siz kıyamet gününde elbette diriltileceksiniz.
17. Gerçekten Biz sizin üzerinizde yedi gök yarattık. Biz, yaratmaktan habersiz değiliz!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim | llâhırrahmâni | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ

velle'zine hüm | hâşi'ûn | fi şalâtihim | elle'zine hüm | lmü/minûn | kad efleha
Onlar | huşu içindedirler | namazlarında | Onlar | Müminler | gerçekten kurtuluşa ulaştılar

عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ

velle'zine hüm | fâ'ilûn | lizzekâti | velle'zine hüm | mü'ridûn | 'ani lle'gi
Onlar | çalışırlar | zekât vermek için | Onlar | uzak dururlar | yarsız sözden

لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ

feinne'hüm | mâ meleket eymanühüm | ev | 'alâ ezvâcihim | illâ | hâfizûn | lifürücühim
Onlar elbette | ellerinin altındaki cariyelerle | ve | eşleri | ancak | korurlar | namuslarını

غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ

velle'zine hüm | l'âdûn | fe'ülâike hümû | ver'âe zâlike | bteğâ | femeni | gayru melûmin
Onlar | haddi aşanlardır | işte onlar | bundan ötesini | ararsa | Kim | kınamazlar

لَأَمَانَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾

yühâfizûn | 'alâ şalevâtihim | velle'zine hüm | râ'ûn | ve'ahdihim | liemânâtihim
duyarlıdır | namazlarını | Onlar | çıkarlar | ve verdikleri sözlere sahip | kendilerine emanet edilenleri (korurlar)

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ

vele'kad | hâlidûn | filhâ | hüm | lfirdevs | elle'zine yerisûne | lvârisûn | ülâike hümû
Yemin olsun ki | ebedi kalacaklardır | onda | Onlar | firdevs (cennetine) | varis olacak olan | varislerdir | Onlar

خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾

fi karârinmekin | nutfeten | ce'alnâhü | şümme | min tîn | min sülâletinm | linsâne | haleknâ
sağlam bir yerde | nutfeyi | onu yaptık | Sonra | çamurdan | süzülmüş | Biz insanı | yarattık

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ

lmüdgate | fehaleknâ | müdgaten | l'alekate | fehaleknâ | 'alekaten | nnutfete | haleknâ | şümme
ardından eti | yarattık | bir et olarak | kan pıhtısını da | yarattık | kan pıhtısı olarak | o nutfeyi | yarattık | Sonra

عِظَامًا فَكَسَّوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ

llâhü | fetebârake | halkan âhar | enşe/nâhü | şümme | lehmen | l'izâme | fekesevnâ | 'izâmen
Allah | ne yücedir | başka türlü bir yaratılışla | onu yarattık | Sonra | et | kemiğe de | giydirdik | kemik olarak

أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

yevme lkiyâmeti | inne'küm | şümme | lemeyyitûn | be'de zâlike | inne'küm | şümme | ehsenü lhâlikin
kıyamet gününde | siz | Sonra | kesinlikle öleceksiniz | bunun ardından | siz | Sonra | Yaratıcıların en güzeli olan

تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ سَبْعَ طَرَائِقٍ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

gâfilin | künnâ 'ani lhalki | vemâ | seb'a tarâika | fevkaküm | haleknâ | vele'kad | tûb'âşûn
habersiz | Biz, yaratmaktan | değiliz | yedi gök | sizin üzerinizde | yarattık | Gerçekten Biz | elbette diriltileceksiniz

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ

bihi	'alâ zehâbim	veinnâ	fî lerdî	feeskennâhû	bişkaderin mâ'em	mine ssemâi	veenzelnâ
onu	giderivermeye de	Şüphesiz Biz	yeryüzüne	onu yerleştirdik	bir ölçü ile su	Göküzünden	indirdik

لَقَادَرُونَ فَإِنَّا نَالُكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ

fevâkifihû	keş'ratünv	fihâ	leküm	vee'nâb	min nehlinv	cennâtinm	bihi	leküm	feenşe/nâ	lekâdirün
birçok yemiş		içlerinde	sizin için var	ve üzüm	hurma	bağlan	On-unla	sizin için	meydana getirdik	gücü yeteniz

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ

'vesibgih	biddühni	tembütü	min tûri seynâe	tehrucü	veşeceraten	te/külün	veminhâ
bir katıkla	yağ	biter	Tûr-i Sînâ'da	çıkan	yetişen bir ağaç	yer ve geçinirsiniz	onlardan

لَا يَكِلِينَ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا

fihâ	veleküm	mimmâ fî bütünihâ	nüsküküm	le'ibrahi	fî len'âmi	leküm	veinne	lilâkilin
Onlarda	sizin için vardır	onların karnlarındakilerden	Size içiririz	bir ibret	hayvanlarda	Sizin için vardır	elbette	ve yiyecek için

مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ وَلَقَدْ

velekad	tühmelün	ve'ale lfulki	ve'aleyhâ	te/külün	veminhâ	menâfi'u keş'ratünv
Yemin olsun	taşınırsınız	hem de gemilerle	Hem onlarla	(etlerini de) yer-siniz	Siz, ayrıca onların	birçok fayda

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ

gayruh	min ilâhin	leküm	mâ ilâhe	'bûdû	yâ kavmi	fe'âlâ	ilâ kavmihi	nûhan	erselnâ
Ondan başka	bir tanrınız	Sizin	yok-tur	Allah'a	ibadet edin	Ey halkım!	O, onlara söyle dedi	toplumuna	Biz Nuh'u peygamber olarak gönderdik

أَفَلَا تَتَّقُونَ فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ

mişlüküm	beşerunm	illâ	mâ hâzâ	min kavmihi	illezine keferû	lmeleû	fe'âlâ	etfekün
sizin gibi	bir insan	sadece	Bu	Bunun üzerine halkın	inkâr eden	kodamanları	şöyle dedi	Korunmaz mısınız?

يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَكًا مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا

bihâzâ	mâ semihâ	melâikehi	leenzele	ilâhü	velev şâe	'aleyküm	enyyetefeddale	yürdü
Biz, bunun	duymadık	bazı melekler	elbette gönderirdi	Allah	Eğer dileyseydi	Size	üstünlük sağlamak	istiyor

فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ إِن هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فْتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّى حِينٍ قَالَ رَبِّ

rabbi	kâle	hattâ hin	bihi	feterabbeşû	cinnatün	bihi	illâ racülüm	in hüve	fî âbâinâ lewvelin
Ey Rab-bim!	dedi	belirli bir zamana kadar	bunu	gözetleyin	delilik kendibulunan	sinde	bir adam	Bu	önceki atalarımızdan

انصُرْنِي بِمَا كَذَبُونَ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا

veveyhinâ	bie'yüninâ	lfülke	şne'i	eni	ileyhi	feevhaynâ	bimâ kezzebün	nşurni
ve vahyimiz doğrultusunda	Bizim gözetimimiz altında	gemiye	yap	şöyle	Biz ona	vahiy ettik	Sen, onların beni yalanlamalarına karşı	bana yardım et!

فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا

illâ	veehleke	zevceyni şneyni	min küllin	fihâ	feslûk	ttennûru	vefârâ	emrunâ	feizâ câe
dışın-da	aileni de al	(hayvanlardan) bir iki çift	hepsinden	oraya	sok	tandır	kayna-yınca	Azap emrimiz	gelip

مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تَخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ

mügrakün	innehüm	fî lez ne zalemû	velâ tühâtibni	minhüm	lkavlü	men sebeka 'aleyhi
boğulacaklardır	Şüphesiz onlar	Kendilerine zulmedenler hakkında	Benden bir şey isteme	onlardan	azap hükmü	hakkında verilen

18. Göküzünden bir ölçü ile su indirdik, onu yeryüzüne yerleştirdik. Şüphesiz Biz, onu giderivermeye de gücü yeteniz.

19. Onunla sizin için hurma ve üzüm bağları meydana getirdik. İçlerinde sizin için birçok yemiş var, onlardan yer ve geçinirsiniz.

20. Tûr-i Sînâ'da çıkan, yetişen bir ağaç (yarattık. O,) yağ ve yiyecek için bir katıkla biter.

21. Sizin için hayvanlarda elbette bir ibret vardır. Size onların karnlarındakilerden içiririz. Onlarda sizin için birçok fayda vardır. Siz, ayrıca onların (etlerini de) yersiniz.

22. Hem onlarla, hem de gemilerle taşınırsınız.

23. Yemin olsun, Biz Nuh'u, toplumuna peygamber olarak gönderdik. O, onlara şöyle dedi: "Ey halkım! Allah'a ibadet edin. Sizin, Ondan başka bir tanrınız yoktur. Korunmaz mısınız?"

24. Bunun üzerine halkın inkâr eden kodamanları şöyle dedi: "Bu, sadece sizin gibi bir insan. Size üstünlük sağlamak istiyor. Eğer Allah dileyseydi, elbette bazı melekler gönderirdi. Biz, bunun (söylediklerini) önceki atalarımızdan duymadık."

25. "Bu, kesinlikle kendisinde delilik bulunan bir adam, belirli bir zamana kadar bunu gözetleyin."

26. (Nuh), "Ey Rabbim! Sen, onların beni yalanlamalarına karşı bana yardım et!" dedi.

27. Biz ona, şöyle vahiy ettik: "Bizim gözetimimiz altında ve vahyimiz doğrultusunda gemiyi yap. Azap emrimiz gelip tandır kaynayınca, oraya hepsinden (hayvanlardan) bir iki çift sok, hakkında azap hükmü verilen dışında, aileni de al. Kendilerine zulmedenler hakkında Benden bir şey isteme! Şüphesiz onlar, boğulacaklardır."

28. Sen ve yanındakiler gemiye bindiğinizde, şöyle de: "Bizi, zalim topluluktan kurtaran Allah'a hamdolsun!"

29. Bir de şöyle de: "Ey Rabbim! Beni, mübarek bir yere indir. Sen, indirenlerin en iyisisin!"

30. Bunda elbette (Allah'ın varlığına) birçok delil vardır. Gerçekten Biz, (sizi) imtihan etmekteyiz.

31. Sonra arkalarından başka bir topluluk yarattık.

32. Onlara, kendi içlerinden bir rasul gönderdik, (onlara şöyle dedi:) "Allah'a ibadet edin. Sizin, Ondan başka bir tanrınız yoktur. Korunmaz mısınız?"

33. Bu değersiz dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz halde, inkâr edip ahirete kavuşmayı yalanlayan toplumundan kodamanlar şöyle dediler: "Bu, sadece sizin gibi bir insan. Yediğinizden yiyor, içtiğinizden içiyor."

34. "Eğer sizin gibi bir insana itaat ederseniz, o zaman şüphesiz siz hüsrana uğrayacaksınız."

35. "O, 'Siz öldüğünüz ve bir toprak, bir yığın kemik olduğunuz zaman, siz muhakkak çıkarılacaksınız!' diye mi vaatte bulunuyor?"

36. "Ne uzak! O vaat edildiğiniz şey, ne uzaktır!"

37. "O, bizim dünya hayatımızdan başka bir şey değildir. Ölüyoruz ve yaşıyoruz. Biz diriylimiz!"

38. "O (peygamber), sadece Allah'a yalan isnad eden bir adamdır. Biz, ona inanacak değiliz!"

39. (O), "Ey Rabbim! Sen, onların beni yalanlamalarının öcünü al!" dedi.

40. O, şöyle buyurdu: "Onlar, az bir zaman sonra pişman olacaklar."

41. Derken çığlık onları gerçekten yakaladı, Biz onları sel süprütüsü yapıverdük. Def olup gitti o zalim topluluk!

42. Sonra arkalarından başka topluluklar yarattık.

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا

llezi neccanâ | lillâhi | lhamdû | fekulî | 'ale ifülki | vemenme'ake | ente | feizâ steveyte
Bizi kurtaran | Allah'a | hamdolsun | şöyle de | gemiye | ve yanındakiler | Sen | bindiğinizde

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

hayru lmünzilin | veente | münzelenmmübârakenî | enzilnî | rabbi | veku | mine lkavmi zzâlimin
indirenlerin en iyisisin | Sen | mübarek bir yere | Beni indir | Ey Rabbim! | Bir de şöyle de | zalim topluluktan

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾

karnen âharin | mim be'dihim | enşe/nâ | şümme | vein künnâ lemübtelin | leayâtin | fi zâlike | inne
başka bir topluluk | arkalarından | yarattık | Sonra | Gerçekten Biz, (sizi) imtihan etmekteyiz | birçok delil | Bunda vardır | elbette

فَارْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

efelâ tettekûn | gayruh | min ilâhin | leküm mâ | lâîle | 'bûdû | minhüm eni | rasûlenm | fihim | feerselnâ
Korunmaz mısınız? | Ondan başka | bir tanrınız | Sizin | yok-tur | Allah'a | ibadet edin | kendi içlerinden | bir rasul | Onlara | gönderdik

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِْلَاءِ الْآخِرَةِ وَأُتِرَفَنَاهُمْ

veetrafnâhüm | bilikâi lâhirati | vekezzebû | llez ne keferû | min kavmihi | lmeleû | vekâle
kendilerine refah verdiğimiz halde | ahirete kavuşmayı | yalanlayan | inkâr edip | toplumundan | kodamanlar | şöyle dediler

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ

veyeşrabû | mimmâ te/kûlûne minhû | ye/kûlû | mişlûküm | beşerunm | illâ | mâ hâzâ | fi lhayati ddünyâ
içiyor | Yediğinizden | yiyor | sizin gibi | bir insan | sadece | Bu | Bu değersiz dünya hayatında

مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيْعِدُكُمْ أَنْكُمْ

enneküm | eye'idüküm | lehâsirin | izel | inneküm | mişleküm | beşerân | velein e'tâtüm | mimmâ teşrabûn
O, Siz | diye mi vaatte bulunuyor? | hüsrana uğrayacaksınız | o | şüphesiz | sizin gibi | bir insana | Eğer itaat ederseniz | içtiğinizden

إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ

limâ tû'adûn | heyhâte | heyhâte | mühracûn | ennekim | ve'izâmen | türâbân | veküntüm | izâ mittüm
O vaat edildiğiniz şey | ne uzaktır | Ne uzak! | çıkarılacaksınız | siz muhakkak | bir yığın kemik | bir toprak | ve olduğunuz | olduğunuz zaman

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ

racûlün | illâ | in küve | bimeb'ûs | nehnü | vemâ | venehyâ | nemûtü | hayâtünâ ddünyâ | illâ | hiye | in
bir adam-sadece | O (peygamber) | diriltmeyiz | Biz | ve değiliz | ve yaşıyoruz | Ölüyoruz | bizim dünya hayatımızdan | başka | O | bir şey değildir

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبُونَ ﴿٣٨﴾

bimâ kezzebûn | nşurn | rabbi | kâle | bimü/min | leh | nehnü | vemâ | kezibân | 'ale llâhi | fterâ
yalanlamalarının | bana yardım et | Ey Rabbim! | dedi | inanacak | ona | Biz | değiliz | yalan | Allah'a | isnad eden

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٣٩﴾ فَآخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ

fece'alnâhüm | bilhakki | şşayhatü | feehezethümü | nâdimin | leyüşbihunne | 'ammâ kalil | kâle
Biz onları yapıverdük | gerçekten | Derken çığlık | onları yakaladı | pişman | olacaklar | Onlar, az bir zaman sonra | buyurdu

غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤١﴾

kurûnen âharin | mim be'dihim | enşe/nâ | şümme | lkavmi zzâlimin | febû'del | guş/ | sel süprütüsü
başka topluluklar | arkalarından | yarattık | Sonra | o zalim topluluk! | Def olup gitti | sel süprütüsü

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ

küllemâ cāe tetrâ rusülenâ erselnâ şümme vemâ yeste/birün ecelehâ min ümmetini mâ tesbiku
geldiğinde ardı ardına rasullerimizi gönderdik Sonra ve erteleyemez ecelinesi Hiçbir topluluk öne alamaz

أُمَّةً رُسُلُهَا كَذَبُوهُ فَاتَّبَعْنَاهُمْ بِغَضٍّ وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا

febû'del vec'e'alnâhüm ehâd's be'dâhüm be'dânv feetbe'nâ kezzebûhü rasûlühâ ümmeter
yok olsun hepsini birer efsane yaptık Biz de onları birbiri ardınca yuvarladık, yok ettik onu yalanladılar rasulü Her ümmete

لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

vesülânimmübîn bi'yâtinâ hârûne veehâhü mûsâ erselnâ şümme lâ yû/minün likavmil
ve apaçık bir fermanla mucizelerimizle Harun'u ve kardeşi Musa gönderdik Sonra İmana gelmeyen topluluk

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٥﴾ فَقَالُوا اتُّؤْمِنُ

enû/minü fekalû vekânû kavmen 'alîn festekberû vemelâihî ilâ fir'avne
mı iman edeceğiz? dediler Onlar, dik başlı bir topluluktu Bunlar kibirlere yedire-mediler ve onun konseyine Firavun'a

لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٦﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ

mine lümhlekîn fekânû fekezzebûhümâ 'âbidün lenâ vekavmühümâ mişlinâ libeşerayni
helak edilenlerden ve oldular Bu şekilde onları yalanladılar kulluk edip dururken bize Onların milleti bizim gibi olan şu iki adama

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٧﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً

âyeten veümme'hü bne meryeme vec'e'alnâ le'allehüm yehtedün lkitâbe mûsâ âteynâ velekad
bir mucize ve anne-sini Meryem oğlunu yaptık ötekiler doğru yolu tutabilsinler diye o kitabı Musa'ya verdik Yemin olsun ki

وَأَوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٤٨﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ

mine tayyibâti külü yâ eyyühâ rusülü veme'in zâti karârinv ilâ rabvetin ve'veynâhümâ
Helal ve temiz şeylerden yiye Ey peygamberler! ve temiz suyu olan yerleşime uygun bir tepeye İkisini yerleştirdik

وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا

veenâ ümmetenvâhidetenv ümmetüküm hâzifî veinne 'alim bimâ te'melûne inni salihâ ve'melû
Ben de tek bir dindir sizin dininiz bu Şüphesiz bilirim ne yaparsanız Şüphesiz Ben güzel işler yapın

رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٠﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

ferihün bimâ ledeyhîm küllü hizbim zübürâ beynefüm emrafüm fetekatta'ü fetekün rabbüküm
memnundu kendi elindekiyle Her grup grup grup aralarında Yönetimlerini parçaladılar Benim (azabımdan) korunun Rabbinizin

فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥١﴾ أَيْخَسِبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ

vebenin minmmâlinvennemâ nümiddühüm bihî eyehsebûne hattâ hîn fi gamratihim fezerhüm
ve çocuklarla mal Onlara verdiğimiz mi sanıyorlar? belirli bir zamana kadar sapıklıklarıyla Sen, onları baş başa bırak

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ

min haşyeti rabbihim inne llezîne hüm lâ yeş'urün bel fi lhayrât lehüm nüsârî 'u
Rablerine olan saygılarından dolayı Onu incitmekten çekinenleri bunu anlayacak şuurları yok Hayır iyiliği için onların çalıştığımızı

مُشْفِقُونَ ﴿٥٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾

lâ yüşrikün vellezîne hüm birabbihîm yû/minün vellezîne hüm bi'yâti rabbihim müşfikün
Rablerine asla şirk koşmayanlar iman edenler Rablerinin ayetlerine titreyenlerdir

43. Hiçbir topluluk ecelinesi öne alamaz ve erteleyemez.

44. Sonra rasullerimizi ardına gönderdik. Her ümmete rasulü geldiğinde, onu yalanladılar, Biz de onları birbiri ardınca yuvarladık, yok ettik, hepsini birer efsane yaptık. İmana gelmeyen topluluk, yok olsun!

45-46. Sonra Musa ve kardeşi Harun'u, mucizelerimizle ve apaçık bir fermanla Firavun'a ve onun konseyine gönderdik. Bunlar kibirlere yedire-mediler. Onlar, dik başlı bir topluluktu.

47. "Onların milleti bize kulluk edip dururken, bizim gibi olan şu iki adama mı iman edeceğiz?" dediler.

48. Bu şekilde onları yalanladılar ve helak edilenlerden oldular.

49. Yemin olsun ki, ötekiler doğru yolu tutabilsinler diye Musa'ya o kitabı verdik.

50. Meryem oğlunu ve annesini bir mucize yaptık. İkisini yerleşime uygun ve temiz suyu olan bir tepeye yerleştirdik.

51. Ey peygamberler! Helal ve temiz şeylerden yiye, güzel işler yapın. Şüphesiz Ben ne yaparsanız bilirim.

52. Şüphesiz, bu sizin dininiz, tek bir dindir, Ben de Rabbinizim. Artık sadece Benim (azabımdan) korunun.

53. Yönetimlerini aralarında grup grup parçaladılar. Her grup, kendi elindekiyle memnundu.

54. Sen, onları belirli bir zamana kadar sapıklıklarıyla baş başa bırak.

55-56. Onlara verdiğimiz mal ve çocuklarla, onların iyiliği için çalıştığımızı mı sanıyorlar? Hayır, bunu anlayacak şuurları yok.

57-59. Şüphesiz Rablerine olan saygılarından dolayı Onu incitmekten çekinenler, Rablerinin ayetlerine iman edenler, Rablerine asla şirk koşmayanlar,

60-61. Rablerinin huzuru-na varacaklarından yürekleri çarparak, verdiklerini (sadece Onun için) verenler, işte bunlar, hayırdaki koşuşanlardır. Onlar, bunun için yarışır.

62. Biz, hiç kimseyi gücünün dışında bir şeyle sorumlu tutmayız. Katımızda hakkı söyleyen bir kitap vardır. Onlara zulmedilmez.

63. Fakat onların kalpleri, bundan habersizdir. Onların bundan başka işleri de vardır. Hep onlar o işler için çalışırlar.

64. Sonunda onların refah içinde yaşayanlarını azaba çevirdiğimizde, o zaman onlar, hemen feryada başlarlar.

65. Bugün feryat etmeyin, çünkü siz Bizden kurtulamazsınız.

66-67. Karşınızda ayetlerim okunduğunda, Ona kafa tutarak, gece ağzınıza geleni söyleyerek sırtınızı dönüp gidiyordunuz.

68. Hala o kelamı (Kur'ân'ı) düşünmezler mi? Yoksa onlara önceki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Yoksa peygamberlerini tanımadılar da, onlar onu bunun için mi inkâr ediyorlar?

70. Yoksa "Onda delilik var!" mı diyorlar. Hayır, o onlara hak (ve doğru olan bir kitap) getirdi. Fakat onların çoğu, hak (ve doğru olan bir kitaptan) hoşlanmıyorlar.

71. Eğer hak (ve doğru olan bu kitap), onların arzularına uymuş olsaydı, gökler, yer ve bunlardaki kimseler kesinlikle bozulurdu. Hayır, Biz onlara kendilerinden söz eden bir kitap getirdik. Onlar, kendilerinden söz eden bu kitaptan uzaklaşıyorlar.

72. Yoksa sen onlardan bir karşılık mı istiyorsun? Rabbinin vereceği karşılık, (hepsinden) daha iyidir. O, rızık verenlerin iyisidir.

73. Sen kesinlikle onları dosdoğru bir yola çağırıyorsun.

74. Ancak ahirete inanmayanlar, bu doğru yoldan sapmaktadırlar.

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾ أُولَٰئِكَ

ûlâike	râci'un	ennehüm ilâ rabbihim	veciletün	vekulûbühüm	mâ âtev	vellezîne yû/tûne
işte bunlar	varacaklarından	Rablerinin huzuruna	çarparak	yürekleri	verdiklerini	(sadece Onun için) verenler

يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا

veledeynâ	vüs'ahâ	illâ	nefsen	velâ nükellifü	sâbikün	lehâ	vehüm	fî ihayrâti	yüsâri'üne
Katımızda vardır	gücünün	dışın-da	Biz, hiç kimseyi	bir şeyle sorumlu tutmayız	yaşırırlar	bunun için	Onlar	hayırdaki	koşuşanlardır

كِتَابٍ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِن هَذَا وَلَهُمْ

velehüm	min hâzâ	fî gamratin	kulûbühüm	bel	lâ yüzlümün	vehüm	bilhakki	yentüku	kitâbüny
Onların vardır	bundan	habersizdir	onların kalpleri	Fakat	zulmedilmez	Onlara	hakkı	söyleyen	bir kitap

أَعْمَالٍ مِّن دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ

bil'azâbi	mütrafihim	izâ ehażnâ	hattâ	'âmilün	lehâ	küm	min düni zâlike	e'mâlünm
azaba	onların refah içinde yaşayanlarını	çevikverdiğimizde	Sonunda	çalışırlar	o işler için	onlar	bundan başka	işleri de

إِذَا هُمْ يَجْرُونَ ﴿٦٤﴾ لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تَنْصُرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي

âyâtî	kad kânet	lâ tünşarün	minnâ innaküm	lyevme	lâ tecerû	yecerün	küm	izâ
ayetlerim	okunduğunda	kurtulamazsınız	Bizden	çünkü siz	Bugün	feryat etmeyin	onlar	o zaman

تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ تَنْحَصِرُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ

bihi	müstekbirine	tenkişün	'alâ e'kâbiküm	feküntüm	'aleyküm	tütli
Ona	kafa tutarak	dönüp gidiyordunuz	sırtınızı	ve idiniz	Karşınızda	

سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَذَّبَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

bâeühümü levelin	mâ lem ye/ti	câeühüm	em	lkavle	efelem yeddebberü	sâmiran tehcürün
önceki atalarına	gelmeyen bir şey	mi onlara geldi?	Yoksa	o kelamı (Kur'ân'ı)	düşünmezler mi?	gece ağzınıza geleni söyleyerek

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ

câeühüm	bel	cinneh bihi	yekülüne	em	münkirün	lehu/fehüm	rasüleühüm	lem ye'rifü	em
o onlara getirdi	Hayır	delilik	Onda var	Yoksa mı	bunun için mi inkâr ediyorlar?	onu	onlar	peygamberlerini	tanımadılar da

بِالْحَقِّ وَآكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ

ssemâvâtü	lefesedeti	eñvâeühüm	lhakku	velevi tebe'a	kârihün	lihakki	veekserühüm	bilhakki
gökler	kesinlikle bozulurdu	onların arzularına	hak	Eğer uymuş olsaydı	hoşlanmıyorlar	hak	Fakat onların çoğu	hak

وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ

em	mü'ridün	'an zikrihim	fehüm	bi'zikrihim	eteynâhüm	bel	vemen fihiinn	velerdu
Yoksa	uzaklaşıyorlar	kendilerinden söz eden bu kitaptan	Onlar	kendilerinden söz eden bir kitap	Biz onlara getirdik	Hayır	ve bunlardaki kimseler	yer

تَسْلَهُمْ خَرَجًا فَخَرَجَ رَبُّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ

leted'ühüm	veinneke	hayru rrâziqin	vehüve	hayrun	feharâcü rabbike	harcen	teselühüm
onları çağırıyorsun	Sen kesinlikle	rızık verenlerin iyisidir	O	daha iyidir	Rabbinin vereceği karşılık	bir karşılık	sen onlardan mı istiyorsun?

إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَا كِبُونَ ﴿٧٤﴾

lenâkibün	'ani şsirâti	bilâhirati	veinne llezîne lâ yû/minüne	ilâ şirâtinmmüstekim
sapmaktadırlar	bu doğru yoldan	Ancak ahirete	inanmayanlar	dosdoğru bir yola

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُوفِ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾

ye'me'hûn fi tuğyânihim leleccû min durril mâ bihim vekeşefnâ velev rahimnâhûm
(kendilerine yaptıkları- mızı) görmeyiz isyan ve azgınlıklarında ileri giderler sıkıntıyı başlarına gelen kaldırırsak Eğer Biz onlara acıyıp

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَاثُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ

hattâ vemâ yetedarrâ'ûn lirabbihim feme stekânû bil'azâbi ehaẓnâhûm velekad
Sonunda boyun eğip yakarmadılar Rablerine karşı uslanmadılar azapla onları cezalandırdık Gerçekte Biz

إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ

vehûve müblisûn fihi hûm izâ zâ 'azâbin şed'idin bâben 'aleyhim izâ fetehnâ
O bütün ümitlerini yitirdiler onun içinde onlar işte o zaman şiddetli azap kapısını üzerlerine açtığımızda

الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفِيدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ

vehûve teşkûrûn kalilenmâ velefedeh velebsâra ssem'a lekümü llezi enşee
O şükrediyorsunuz Siz çok az gönüller gözler kulaklar sizin için yaratandır

الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ

veyümütü llezi yühyi vehûve tühşerûn veileyhi fı lerdî llezi zeraekûm
ve diriltendir öldüren O diriltirilip toplanacaksınız Onun huzurunda yeryüzünde sizi yaratıp yayandır

وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ

misle mâ kâle kâlû bel efelâ te'kilûn vennehâr htılâfû lleyli velehû
söylediklerine benzer söylediler Hayır Hala akıllanmayacak mısınız? ve gündüzün Gece ile art arda gelmesi de Onun emriyledir

الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّنَا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ

lekad lemeb'ûsûn einnâ ve'izâmen vekunnâ türâbânv mitnâ eiẓâ kâlû levvelûn
Yemin olsun ki diriltileceğiz cidden biz mi ve bir yığın kemik toprak olduğumuz Biz, öldüğümüz zaman mı dediler onlar öncekilerin

وَعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاءُ ۖ وَنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ ۖ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ

lmeni kul esâtru levvelin illâ hâzâ in min kablu hâzâ veâbâunâ nehnû vü'îdnâ
kimindir? De ki eskilerin masallarından başka Bu değil daha önce bu hem de atalarımıza hem bize vaat edildi

الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾

efelâ tezekkerûn kul lillâh seyekûlûne in küntüm te'lemûn vemen fıhâ lerdu
Hala düşünmez misiniz? De ki Allah'ındır diyecekler Eğer biliyorsanız, söyleyin bakalım ve ondaki kimseler yeryüzünde

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ

seyekûlûne verabbû l'arşi l'azim rabbû ssemâvâti sseb'i mer kul
diyecekler yüce arşın Rabbi Yedi göğün Rabbi kimdir? De ki

لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ يُجِيرُ

vehûve yüciru melekûtü külli şeyinv biyedihî mem kul efelâ tettekûn kul lillâh
herkesi barındıran her şeyin egemenliği elinde olan kimdir? De ki Hala korkmaz mısınız? De ki Allah'ındır

وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

tüşarûn feennâ kul lillâh seyekûlûne in küntüm te'lemûn velâ yücaru 'aleyhi
büyüleniyor (da gerçeği göremiyorsunuz)? O halde nasıl De ki Allah'ı'tır diyecekler Eğer biliyorsanız, söyleyin bakalım kendisinin barındırılmaya ihtiyacı olmayan

75. Eğer Biz onlara acıyıp, başlarına gelen sıkıntıyı kaldırırsak, isyan ve azgınlıklarında ileri giderler, (kendilerine yaptıklarımızı) görmeyiz.

76. Gerçekte Biz onları azapla cezalandırdık. Buna rağmen, Rablerine karşı uslanmadılar, boyun eğip yakarmadılar.

77. Sonunda üzerlerine şiddetli azap kapısını açtığımızda, işte o zaman, onlar onun içinde bütün ümitlerini yitirdiler.

78. O, sizin için kulaklar, gözler, gönüller yaratandır. Siz çok az şükrediyorsunuz!

79. O, sizi yeryüzünde yaratıp yayandır. Onun huzurunda diriltirilip toplanacaksınız.

80. O, öldüren ve diriltendir. Gece ve gündüzün art arda gelmesi de Onun emriyledir. Hala akıllanmayacak mısınız?

81. Hayır, onlar öncekilerin söylediklerine benzer şeyler söylediler.

82. "Biz, öldüğümüz, toprak ve bir yığın kemik olduğumuz zaman mı, cidden biz mi diriltileceğiz?" dediler.

83. "Yemin olsun ki, bu daha önce hem bize, hem de atalarımıza vaat edildi. Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değil!" (dediler).

84. De ki: "Eğer biliyorsanız, söyleyin bakalım, yeryüzünde ve ondaki kimseler, kimindir?"

85. "Allah'ındır!" diyecekler. De ki: "Hala düşünmez misiniz?"

86. De ki: "Yedi göğün Rabbi, yüce arşın Rabbi kimdir?"

87. "(Onlar) Allah'ındır!" diyecekler. De ki: "Hala korkmaz mısınız?"

88. De ki: "Eğer biliyorsanız, söyleyin bakalım, her şeyin egemenliği elinde olan, herkesi barındıran, kendisinin barındırılmaya ihtiyacı olmayan kimdir?"

89. (Onlar) "Allah'tır!" diyecekler. De ki: "O halde nasıl büyüleniyor (da gerçeği göremiyorsunuz)?"

90. Doğrusu Biz, onlara hakkı getirdik. Şüphesiz onlar, yalancılardır.

91. Allah, hiç çocuk edinmedi. Beraberinde bir tanrı da yoktur. Eğer olsaydı, her tanrı kendi yarattığıyla ilgilenir, biri diğerine karşı büyüklenirdi. Allah, onların nitelendirdiklerinden uzaktır.

92. O, bilinmeyen, görünmeyen âlemi ve bilinen, görünen âlemi bilendir. Onların ortak koştuklarından ne kadar yücedir!

93-94. De ki: "Ey Rabbim! Eğer onlara vaat edileni bana göstereceksen, (göster. Ancak) ey Rabbim! Beni o zalim topluluk arasında bulundurma!"

95. Şüphesiz Biz, onlara ettiğimiz vaadi sana gösterme gücüne elbette sahibiz.

96. Sen kötülüğü en güzel olanla savuştur. Biz onların ne halt edebileceklerini daha iyi biliriz.

97. De ki: "Ey Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım."

98. "Ey Rabbim! Onların benim yanıma gelmelerinden sana sığınırım."

99-100. Sonunda onların her birine ölüm geldiğinde, şöyle diyecektir: "Ey Rabbim! Beni (dünyaya) döndür! Belki ben bıraktığım o (dünyada) salih bir amel işlerim." Hayır hayır! Bu, onun söylediği boş bir sözdür. Ötelerinde diriltilecekleri güne kadar sürecek olan bir berzah vardır.

101. Sura üflendiği zaman, o gün aralarında bir akrabalık kalmaz, birbirlerini sorma imkânı da bulamazlar.

102. O zaman kimin tartıları ağır gelirse, işte onlar, kurtuluşa erenlerdir.

103. Kimin tartıları da hafif gelirse, işte onlar, kendilerine yazık edenlerdir, cehennemde kalanlardır.

104. Ateş yüzlerini yalar, (dudakları yandığından) dişleri açıkta kalıverir.

بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ

vemâ kâne	minvveledin	ilâhü	me ttehaže	lekâzibün	veinnehum	bilhakki	eteynâhum	bel
yoktur	hiç çocuk	Allah	edinmedi	yalancılardır	Şüphesiz onlar	hakkı	Biz, onlara getirdik	Doğrusu

مَعَهُ مِنْ إِلَهِ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهِ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ

sühâne ilâhi	'alâ be'd	be'duhüm	vele'alâ	bimâ haleka	küllü ilâhim	lezehebe	izel	min ilâhin	me'afu
Allah uzaktır	diğerine karşı	biri	büyüklenirdi	kendi yarattığıyla	her tanrı	ilgilenir	Eğer ol-	bir tanrı da	Bera-berinde

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ

kul	'ammâ yüşrikün	fete'âlâ	veşşehâdeti	'âlimi lgaybi	'ammâ yeşifün
De ki	Onların ortak koştuklarından	ne kadar yücedir	ve bilinen, görünen âlemi	O, bilinmeyen, görünmeyen âlemi bilendir	onların nitelendirdiklerinden

رَبِّ إِمَّا تُرِيتَنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

fî lkavmi zzâlimin	felâ tec'alni	rabbi	mâ yû'adün	immâ türiyenni	rabbi
o zalim topluluk arasında	Beni bulundurma	Ey Rabbim!	onlara vaat edileni	Eğer bana göstereceksen	Ey Rabbim!

وَأَنَا عَلَى أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ اذْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ

sseyyieh	billetü hîye ehsenü	idfe'	lekâdirün	mâ ne'idühüm	'alâ en nuriyeke	veinnâ
Sen kötülüğü	en güzel olanla	savuştur	gücüne elbette sahibiz	onlara ettiğimiz vaadi	sana gösterme	Şüphesiz Biz

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾

min hemezâti şşeyâtın	bike	e'ûzü	rabbi	veku	bimâ yeşifün	e'lemü	nehnü
Şeytanların kışkırtmalarından	sana	sığınırım	Ey Rabbim!	De ki	ne halt edebileceklerini	daha iyi biliriz	Biz onların

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ

rabbi	kâle	lmevtü	ehadehümü	izâ cāe	hattâ	enneyyehdurün	rabbi	bike	vee'ûzü
Ey Rabbim!	diyecektir	ölüm	onların her birine	geldiğinde	Sonunda	Onların benim yanıma gelmelerinden	Ey Rabbim!	sana	sığınırım

ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا

kâilühâ	hüve	kelimetün	innehâ	kellâ	fimâ teraktü	salihan	e'melü	le'alli	rci'un
söylediği	onun	boş bir sözdür	Bu	Hayır hayır!	bıraktığım o (dünyada)	salih bir amel	işlerim	Belki ben	Beni (dünyaya) döndür

وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ

ensâbe	felâ	fî şşuri	feizâ nüfîha	yüb'asün	ilâ yevmi	berzehun	veminverâhim
bir akrabalık	kalmaz	Sura	üflendiği zaman	diriltilecekleri	güne kadar	sürecek olan bir berzah	Ötelerinde vardır

بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

feülâike hüümü	mevâzinühü	şekulet	femen	velâ yetesâelün	yevmeizinv	beynehum
işte onlar	tartıları	ağır gelirse	O zaman kimin	birbirlerini sorma imkânı da bulamazlar	o gün	aralarında

الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمُ

enfusehüm	llezine hasirü	feülâike	mevâzinühü	haffet	vemen	lmüflihün
kendilerine	yazık edenlerdir	işte onlar	tartıları da	hafif gelirse	Kimin	kurtuluşa erenlerdir

فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

vehüm fi hâ kelihün	nnâru	vücûhehümü	telfehu	hâlidün	fi cehennem
(dudakları yandığından) dişleri açıkta kalıverir	Ateş	yüzlerini	yalar	kalanlardır	cehennemde

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ

galebet	rabbenâ	kâlû	tükezzibûn	bihâ	feküntüm	'aleyküm	tütü	âyât	elem tekün
galip geldi	Ey Rabbimiz!	(Cevaben söyle) derler	yalanlamamış mıydınız?	siz de onları	ve idiniz	size	okunmuş	Ayetlerim	olmadı mı

عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا عِندَنَا

fein 'udnâ	minhâ	ehricnâ	rabbenâ	dâllîn	kavmen	vekunnâ	şikvetünâ	'aleynâ
Eğer döner	buradan	Çıkar bizleri	Ey Rabbimiz!	Biz sapkın idik	bir topluluk	ve olduk	Azınlığımız	bize

فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي

min 'ibâd	ferkunm	kâne	innehû	velâ tükellimûn	fihâ	hseû	kâle	zâlimûn	feinnâ
kullarımdan	bir grup	vardı	Çünkü	Bana bir şey söylemeyin	Oraya	sinin	(Allah şöyle) buyurun	zalimlerden oluruz	biz elbette

يَقُولُونَ رَبَّنَا ائْمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾

hayru rrâhimîn	veente	verhamnâ	lenâ	feğfir	âmennâ	rabbenâ	yekûlûne
acıyanların en iyisisin	sen	bize acı	bizi	bağışla	Biz iman ettik	Ey Rabbimiz!	şöyle diyen

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي

inni	tedhakûn	minhûm	veküntüm	zîkrî	ensevküm	hattâ	sihriyyen	fettehaztümûhûm
Şüphesiz Ben	gülüp duruyordunuz	Onlara	ve idiniz	benim adımları	size unutturdular	Hatta	alaya	Siz, onları aldınız

جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ

fî lerdî	lebiştüm	kem	kâle	lfâizûn	hûmüennehûm	bimâ şaberû	lyevme	cezeytühümû
Yeryüzünde	kaldınız	kaç	der	kazananlardır	onlar	Şüphesiz onlar	bugün	onları ödüllendirdim

عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا الْبَيْثَنَا يُوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِثِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ إِنْ لَّبِثْتُمْ

illebiştüm	kâle	l'addîn	feseli	be'da yevmin	ev yevmen	lebišnâ	kâlû	sin'n	'adede
kaldınız	buyurur	Sayanlara	sor	bir günden biraz az veya	Bir gün	kaldık	derler	yıl	adediyle

إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّ مَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْكُمْ

veenneküm	'abeşenv	ennemâ haleknâküm	efehasıbtüm	lev enneküm küntüm te'lemûn	illâ kal'le
sizin	boşuna	Bizim sizi yarattığımızı	mi sandınız?	Keşke bilseniz	Gerçekten çok az

إِلَيْنَا لَتَرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

rabbû l'arşi lkerîm	kuv	illâ ilâhe lâ	lmelekü lhakk	llâhû	fete'âle	lâ türce'ün	ileynâ
O, değerli arşın Rabbidir	Ondan baş-ka tanrı yok-tur	o gerçek hükümdar	Allah	ne kadar yücedir	dönmeyeceğinizi	Bize	

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ

innehû	'inde rabbihî	feinnemâ hisâbühû	bifî	lelhû	lâ burhâne	ilâhen âhara	me'â llâhi	yed'u	vemeny
Şüphesiz	Rabbi katındadır	onun hesabı	bu konuda	onun	hiçbir delili olmadığı halde	başka bir tanrıya	Allah'la birlikte	dua ederse	Kim

لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٦﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٧﴾

hayru rrâhimîn	veente	verham	ğfir	rabbi	vekur	lkâfirîn	lâ yüflihu
acıyanların en iyisisin	Sen	(bana) acı	(Beni) bağışla	Ey Rabbimiz!	De ki	kâfirler	kurtuluşa eremezler

سُورَةُ النُّورِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَسِتُّونَ آيَةً

NÛR|NÛR SURESİ

105. (Allah şöyle der:) "Ayetlerim size okunmuş, siz de onları yalanlamamış mıydınız?"

106. (Cevaben söyle) derler: "Ey Rabbimiz! Azınlığımız bize galip geldi. Biz sapkın bir topluluk idik."

107. "Ey Rabbimiz! Çıkar bizleri buradan! Eğer döner, (bir daha aynı yanlışları yaparsak), biz elbette zalimlerden oluruz."

108. (Allah şöyle) buyurur: "Oraya sinin! Bana bir şey söylemeyin!"

109. "Çünkü kullarımdan şöyle diyen bir grup vardı: Ey Rabbimiz! Biz iman ettik, bizi bağışla, bize acı, sen acıyanların en iyisisin."

110. "Siz, onları alaya aldınız. Hatta (bu davranışlarınız) size, benim adımları bile unutturdular. Onlara gülüp duruyordunuz."

111. "Şüphesiz Ben, bugün onları sabretmelerine karşılık ödüllendirdim. Şüphesiz onlar, sadece onlar, kazananlardır."

112. (Allah), "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?" der.

113. "Bir gün veya bir günden biraz az kaldık! Sayanlara sor!" derler.

114. "Gerçekten çok az kaldınız! Keşke bilseniz!" buyurur.

115. "Bizim sizi boşuna yarattığımızı, sizin Bize dönmeyeceğinizi mi sandınız?"

116. Allah o gerçek hükümdar, ne kadar yücedir! Ondan başka tanrı yoktur. O, değerli arşın Rabbidir.

117. Kim Allah'la birlikte başka bir tanrıya, onun bu konuda hiçbir delili olmadığı halde dua ederse, onun hesabı Rabbi katındadır. Şüphesiz kâfirler kurtuluşa eremezler.

118. De ki: "Ey Rabbim! (Beni) bağışla, (bana) acı, Sen acıyanların en iyisisin!"

24. NÛR SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 64 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. (Bu), indirdiğimiz, (içinde) ki hükümlerin uygulanmasını farz kıldığımız bir sûredir. Onda apaçık ayetler indirdik, belki düşünüp öğüt alırsınız.
2. Zina eden kadınla zina eden erkekten her birine yüz değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, Allah'ın koyduğu cezayı uygulama konusunda bunlara acıyacağınız tutmasın. Müminlerden bir grup bunlara uygulanan cezaya tanıklık etsin.
3. Zina eden bir erkek, ancak zina eden bir kadınla veya müşrik bir kadınla evlenebilir. Zina eden kadınla da, ancak zina eden bir erkek veya müşrik bir erkek evlenebilir. Bu, müminlere haram kılınmıştır.
4. Namuslu kadınlara (zina iftirası) atıp da, sonra dört şahit getirmeyenlere seksen değnek vurun ve bir daha bunların şahitliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. İşte bunlar, gerçekten günahkârdırlar.
5. Bundan sonra tövbe edip kendilerini düzeltenler bu hükmün dışındadır. Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.
6. Eşlerine (zina iftirası) atan, kendilerine kendilerinden başka şahitleri olmayan kimselelere gelince, onların her birinin şahitliği kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair dört kez Allah adına yemin ederek şahitlik etmektedir.
7. Beşincisinde ise, şöyle söyleyecektir: "Eğer o yalancılar-dansa, Allah'ın laneti kesinlikle onun üzerine olsun!"
8. Kadının dört kere "Allah'a yemin olsun, o (eşi), yalancılarıdır!" diye şahitlik etmesi, ondan cezayı düşürür.
9. Beşincisinde kadın şöyle diyecektir: "Eğer eşi doğru söylüyorsa, Allah'ın öfkesi kendisinin üzerine olsun!"
10. Size Allah'ın ihsan ve ikramı, acıması olmasaydı, (başınıza türlü belalar gelir, huzurunuz bozulurdu). Şüphesiz Allah, tövbeleri çok kabul eden, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulundandır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhırrahmâni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ الرَّأْيِيَّةُ

ezzâniyetü	le'alleküm tezekkerûn	âyâtim beyyinâtıl	fihâ	veenzelnâ	veferagnâhâ	enzelnâhâ	sûratün
Zina eden kadınla	belki düşünüp öğüt alırsınız	apaçık ayetler	Onda	indirdik	farz kıldığımız	(Bu), indirdiğimiz	bir sûredir

وَالرَّأْيِي فَاَجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ

fi dîni llâhi	ra/fetün	bilâimâ	velâ te/bużküm	miete celdetinv	külle vâhidinminhümâ	feclidû	vezzân
Allah'ın koyduğu cezayı uygulama	acıyacağınız	bunlara	tutmasın	yüz değnek	her birine	vurun	zina eden erkekten

إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

mine lmü/min'in	ta'ifetünm	'azâbehümâ	velyeshed	velyevmi lâhir	billâhi	in kuntüm tü/minüne
Müminlerden	bir grup	bunlara uygulanan cezaya	tanıklık etsin	ve ahiret gününe	Allah'a	gerçekten inanıyorsanız

الرَّأْيِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ

vehurime	müşrik	ev zânin	illâ	lâ yenkihufâ	vezzâniyetü	müşrikeh	ev zâniyeten	illâ	lâ yenkihi	ezzân
haram kılınmıştır	müşrik bir erkek	veya zina eden erkek	ancak	evlenebilir	Zina eden kadınla da	müşrik bir kadınla	veya zina eden bir kadınla	ancak	evlenebilir	Zina eden bir erkek

ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ

bierbe'ati şühedâe	lem ye/tû	sümme	lmühşanâti	vellez ne yermüne	'ale lmü/min'in	zâlike
dört şahit	getirmeyenlere	sonra	Namuslu kadınlara	(zina iftirası) atıp da	müminlere	Bu

فَاَجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا

illâ	lfâsikün	veulâlike hüümü	ebedâ	şehâdeten	lehüm	velâ tekbelû	semânine celdetenv	feclidühüm
dışındadır	gerçekten günahkârdırlar	İşte bunlar	ebedi olarak	şahitliklerini	bunların	kabul etmeyin	seksen değnek	vurun

الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ

ezvâcehüm	vellez ne yermüne	rah'im	gafûrur	llâhef feinne	veeshelhü	mim be'di zâlike	llez ne tâbü
Eşlerime	(zina iftirası) atan	çok acıyandır	çok bağışlayan	Allah	Çünkü kendilerini düzeltenler	Bundan sonra	tövbe edip

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

lemine şşâdikn	innehi	billâhi	erbe'u şehâdâtim	feşehâdetü	ehadihim	enfüsühüm	illâ	şühedâü	lehüm	velem yekül
doğru söyleyenlerden olduğuna dair	kendisinin	Allah adına	dört kez yemin ederek şahitlik etmektedir	onların her birinin şahitliği	kendilerinden	başka şahitleri	kendilerine	olmayan		

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦﴾ وَيَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ

l'azâbe	'an'he	veyedraü	in kâne mine lkâzib'n	'aleyhi	le'nete llâhi	enne	velhâmisetü
cezaı	ondan	düşünür	Eğer o yalancılarıdansa	onun üzerine olsun	Allah'ın laneti	kesinlikle	Beşincisinde ise

أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا

'aleyhâ	enne gagabe llâhi	velhâmisete	lemine lkâzib'n	innehi	billâhi	erbe'a şehâdâtim	en teşhede
kendisinin üzerine olsun	Allah'ın öfkesi	Beşincisinde kadın şöyle diyecektir	(eşi), yalancılarıdandır	o	Allah'a yemin olsun	Kadının dört kere	diye şahitlik etmesi

إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٨﴾ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿٩﴾

hak'm	tevâbü	llâhe	veenneverahmetühü	'aleyküm	fecllü llâhi	velevlâ	in kâne mine şşâdikn
hikmet sahibidir	tövbeleri çok kabul eden	Allah	Şüphesiz	acıması	Size	Allah'ın ihsan ve ikramı olmasaydı	Eğer eşi doğru söylüyorsa

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ

leküm hayrul hüve bel leküm şerral lâ tehsebühü minküm 'uşbetünm llezine cāû bilifki inne
hakki- hayri bir şeydir o Belki hakki- kötü bir şey Onu sanmayın içinizden bir gruptur iftira edenler doğ-
nızda rusu

لِّكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

'azâbün 'azım lehü minhüm kibrahü vellez tevella mine lişm me ktelesebe minhüm liküllü mrünm
büyük bir azap vardır içlerinden onun büyüğünü yüklenen için günah kazandığı Onlardan her birine vardır

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا

hâzâ vekâlû hayranv bienfusihim velmü/minâtü lmü/minüne zanne iz semitümühü levlâ
Bu demeleri hayırlı onlar hakkında ve mümin kadınların mümin erkekler hüsnü zan besleyip Onu duyduğunuz zaman gerekmez
miydi?

إِفْكٌ مُّبِينٌ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ

feülâike bişşühedâi feiz lem ye/tü bierbe'ati şühedâ/ 'aleyhi levlâ cāû ifkümübün
onlar şahitleri getiremediklerine göre dört şahit Ona getirmeleri gerekmez
miydi? apaçık bir iftiradır

عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَاذِبُونَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا

fi ddünyâ verahmetühü 'aleyküm fedlü llâhi velevlâ hümü lkâzibün inde llâhi
dünya rahmeti size Allah'ın ihsan ve ikramı Eğer olmasaydı yalancılardan ta kendileridir Allah katında

وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنِّتِ

bielsinetiküm telekkavnehü iz 'azâbün 'azım fi mâ efedtum fihi lemesseküm velahirati
dillerinizle siz bunu ağız- O zaman büyük bir azap o çıkardığınız yaygaradan dolayı size gelirdi ve ahirette

وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ

'inde llâhi vehüve heyynen vetehebbühnehü ilmünv bihi leküm mâ leyse biefvâhiküm vetekülüne
Allah katında Oysa bu kolay Bunun sanıyorsunuz hiçbir hak- sizin için olmayan şeyi ağızlarınızla söylüyordunuz

عَظِيمٌ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ

sübhâneke bihâzâ en netekelleme lenâ mâ yekünü kultüm iz semitümühü velevlâ 'azım
hâşâ Bunu söylemek bize yakışmaz demeniz Onu duyduğunuz zaman gerekmez
miydi? çok büyüktür

هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

in kuntüm mü/minin ebeden limiilihi en te'üdû llâhü ye'izükümü buhtânün 'azım hâzâ
Eğer sizler müminsiniz kesinlikle bir daha böyle tekrarlamayasınız Allah size öğüt vermek- büyük bir iftiradır bu

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ

en teş'a inne llezine yühibbüne hakm 'alimün vellâhü layât lekümü llâhü veyübeyyinü
yayılmasını arzu edenler için hikmet sahibidir Allah çok iyi bilendir Allah ayetleri size Allah açıklamaktadır

الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

ye'lemü vellâhü velahirah fi ddünyâ 'azâbün elimün leküm fi llezine menû lfâhişetü
bilir Allah ahirette de dünyada da acı veren bir azap vardır Müminler arasında ahlaksız, edepsiz sözlerin

وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُفٌ رَّحِيمٌ

rahim raufür llâhe veenne verahmetühü 'aleyküm fedlü llâhi velevlâ lâ te'lemün veentüm
acıması bol olandır şefkati çok Allah Şüphesiz acıması Size Allah'ın ihsan ve ikramı olmasaydı bilmezsiniz siz

11. Haberinizi olsun ki, iftira edenler, içinizden bir gruptur. Onu, hakkınızda kötü bir şey sanmayın. Belki o, hakkınızda iyi bir şeydir. Onlardan her birine kazandığı günah vardır. İçlerinden onun, günahın büyüğünü yüklenen için, büyük bir azap vardır.

12. Onu duyduğunuz zaman, mümin erkekler ve mümin kadınların, onlar hakkında hüsnü zan besleyip, "Bu, apaçık bir iftiradır!" demeleri gerekmez miydi?

13. Ona dört şahit getirmeleri gerekmez miydi? Onlar şahitleri getiremediklerine göre, onlar gerçekten Allah katında yalancılardan ta kendileridir.

14. Eğer dünya ve ahirette size Allah'ın ihsan ve ikramı, rahmeti olmasaydı, o çıkardığınız yaygaradan dolayı size büyük bir azap gelirdi.

15. O zaman siz bunu dillerinizle, (hiçbir araştırma, soruşturma yapmadan) ağızdan öğreniyor, ağızlarınızla hakkında hiçbir bilginiz olmayan şeyi söylüyordunuz. Bunun kolay bir şey olduğunu sanıyordunuz. Oysa bu, Allah katında çok büyüktür.

16. Onu duyduğunuz zaman, "Bunu söylemek bize yakışmaz, hâşâ bu büyük bir iftiradır!" demeniz gerekmez miydi?

17. Eğer sizler müminseniz, Allah, size kesinlikle bir daha böyle bir şeyi tekrarlamayasınız diye öğüt vermektedir.

18. Allah, size ayetleri açıklamaktadır. Allah, çok iyi bilendir, işi sağlam yapan ve yaptığı hikmet bulunmaktadır.

19. Müminler arasında ahlaksız, edepsiz sözlerin yayılmasını arzu edenler için dünyada da, ahirette de acı veren bir azap vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

20. Size Allah'ın ihsan ve ikramı, acıması olmasaydı, (başınıza türlü belalar gelir, huzurunuz bozulurdu). Şüphesiz Allah, şefkati çok, acıması bol olandır.

21. Ey iman edenler! Şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki), o kötü ve çirkin şeyleri emreder. Size Allah'ın ihsan ve ikramı, acıması olmasaydı, kesinlikle sizden hiç kimseyi temize çıkarmazdı. Ancak Allah, dileğini temizler. Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

22. İcinizden hali vakti yerinde, ihsan ikram sahibi olanlar, akrabaya, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere yardım etmeyeceklerine dair yemin etmesinler, onların (kusurlarını) bağışlasınlar, aldırmasınlar. Allah'ın sizi bağışlamasını arzu etmez misiniz? Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

23. Şüphesiz namuslu, kötülük yapmayı bilmeyen mümin kadınlara iftira edenler, dünyada ve ahirette lanete uğramışlardır. Onlar için büyük bir azap vardır.

24. O gün onların aleyhlerinde dilleri, elleri ve ayakları yaptıklarına şahitlik edeceklerdir.

25. O gün Allah, onlara hak ettikleri gerçek karşılığı verecek, onlar Allah'ın apaçık bir gerçek olduğunu bileceklerdir.

26. Kötü kadınlar kötü erkeklerle, kötü erkekler de kötü kadınlara uygundur. İyi kadınlar iyi erkeklerle, iyi erkekler de iyi kadınlara uygundur. Bunlar, onların dediklerinden uzaktırlar. Onlara bir bağışlanma ve değerli bir ecir vardır.

27. Ey iman edenler! Kendi evlerinizin dışındaki evlere, ev sahiplerinin izni ve bilgisi olmaksızın, onlara selam vermeden girmeyin. Bu, sizin için daha iyidir. Belki düşünürsünüz.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُواتِ الشَّيْطَانِ

huṭuvâtî şşeytânî

şeytanın adımlarına

vettebi' vemeny

uyarsa Kim

huṭuvâtî şşeytân

Şeytanın adımlarına

lâ tettebi'û

uymayın

yâ eyyühâ llezîne âmenû

Ey iman edenler!

فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا

mâ zekâ

temize çıkar-mazdı

verahmetühû

acıması

'aleyküm

Size

fedlû llâhî

Allah'ın ihsan ve ikramı

velevlâ

olmasaydı

velmünker

ve çirkin şeyleri

bilfehsâi

kötü

ye/mürû feinnehi

emreder o

مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَلَا يَأْتِلُ

velâ ye/teli

yemin etmesinler

'alim

çok iyi bilendir

semî'un

çok iyi işiten

vellâhû

Allah

menyyesâ/

dileğini

yüzekkî

temizler

llâhe

Allah

velâkinne

Ancak kesinlikle

min ehadin

hiç kimseyi

minküm

sizden

أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ

velmühâcirine

ve hicret edenlere

velmesâkine

yoksullara

ülî lqurbâ

akrabaya

enyyü/tû

yardım etmeyeceklerine dair

vesse'ati

hali vakti yerinde

minküm

İcinizden

ülû lfeđli

ihsan ikram sahibi olanlar

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ

gafûrur

çok bağış-layan

vellâhû

Allah

leküm

sizi

llâhû

Allah'ın

enyyegfira

bağışlamasını

elâ tühubbûne

arzu etmez misiniz?

velyesfehû

aldırmasınlar

velye'fû

onların (kusurlarını) bağışlasınlar

fî sebili llâhî

Allah yolunda

رَحِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا

lû'inû

lanete uğra-mışlardır

lmü/minâti

mümin kadınlara

lgâfilâti

kötülük yapmayı bilmeyen

lmühşanâti

namuslu

llezîne yermûne

iftira edenler

inne

Şüphesiz

rahim

çok acıyandır

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ

veeydihim

elleri

elsinetühüm

dilleri

'aleyhim

onların aleyhlerinde

teşhedû

şahitlik edeceklerdir

yevme

O gün

'azâbün 'azim

büyük bir azap

veleñüm

Onlar için vardır

velâhirati

ve ahirette

fî ddünyâ

dünyada

وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمْ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ

veye'lemûne

bileceklerdir

dineñümû lhakka

hak ettikleri gerçek karşılığı

llâhû

Allah

yüveffihimû

onlara verecek

yevmeñziny

O gün

bimâ kânû ye'melûn

yaptıklarına

veercülühüm

ve ayaklan

أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ

lilhabîsât

kötü kadınlara uygundur

velhabîsûne

kötü erkekler de

lilhabîsîne

kötü erkeklerle

elhabîsâtû

Kötü kadınlar

hüve lhakku lmübin

apaçık bir gerçek olduğunu

enne llâhe

onlar Allah'ın

وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ

leñüm

Onlara vardır

mimmâ yekûlûn

onların dediklerinden

müberra'üne

uzaktırlar

ülâike

Bunlar

littayyibât

iyi kadınlara uygundur

vettayyibûne

iyi erkekler de

littayyibine

iyi erkeklerle

vettayyibâtû

iyi kadınlar

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ

gayra büyütküm

Kendi evlerinizin dışındaki

büyüten

evlere

lâ tedhulû

girmeyin

yâ eyyühâ llezîne âmenû

Ey iman edenler!

verizkun kerim

ve değerli bir ecir

meğfiratünv

bir bağışlanma

حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

le'alleküm tezekkerûn

Belki düşünürsünüz

leküm bayrul

sizin için daha iyidir

zâliküm

Bu

'alâ ehliñâ

onlara

vetüsellimû

selam vermeden

hattâ teste/nisû

ev sahiplerinin izni ve bilgisi olmaksızın

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ

lekümü vein kîle leküm hattâ yû/zene felâ tedbulûhâ ehaden fihâ feilleme tecidû
size Eğer denirse size izin verilinceye kadar oraya girmeyin kimse onlarda Eğer bulamazsanız

ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝۲۸ لَيْسَ عَلَيْكُمْ

'aleyküm leyse 'alîm bimâ te'melûne vellâhû leküm ezkā daha hüve ferci'û rci'û
size yoktur bilir bütün yaptıklarınızı Allah sizin için temizdir Bu dönün Dönün!

جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

ye'lemû vellâhû metâ'ulleküm fihâ gayra meskûnetin büyüten en tedbulû cünâhun
hepsini bilir Allah eşyanız bulunan içinde Oturulmayan evlere girmenizde bir günah

مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۝۲۹ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا

veyehfezû min ebşârihim yegudgû lilmü/minîne kul vemâ tektümün mâ tûbdûne
korumalarını gözlerini sakınmalarını Mümin erkeklere söyle neyi saklarsanız Neyi açıkla

فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝۳۰ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ

lilmü/minâti vekul bimâ yeşne'un habîrum ilâhe inne lehüm ezkā zâlike fûrûcehüm
Mümin kadınlara da şöyle söyle onların yaptıklarından haberdardır Allah Şüphesiz sizin için daha temizdir Bu namuslarını

يَغُضُّنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ

zinetehünne velâ yûbdîne fûrûcehünne veyehfezne min ebşârihinne yegudgne
süs eşyalarını açmasınlar namuslarını korusunlar Gözlerini (harama bakmaktan) sakınsınlar

إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبَنَّ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ

zinetehünne velâ yûbdîne 'alâ cüyûbîhinne bişumûrihinne velyedribne illâ mâ zahera minhâ
Süs eşyalarını gösterebilirler yakalarının üzerinden başörtülerini bıraksınlar görünenler dışında

إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ

ev ebnâi bū'ületi hinne ev ebnâi hinne ev âbâi bū'ületi hinne ev âbâi hinne libū'ületi hinne illâ
kocalarının oğullarına oğullarına kocalarının babalarına babalarına kocalarına ancak

أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَى إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَى أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ

ev mâ meleket ev nisâi hinne ev benî ehavâti hinne ev benî ihvâni hinne ev ihvâni hinne
altında bulunan kölelere Müslüman kadınlara kız kardeşlerinin oğullarına kardeşlerinin oğullarına kardeşlerine

أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولَى الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ

evi tîfli llezine lem evi ttâbi'ine gayri ūlî lirbeti mine rricâli eymânühünne
henüz farkına varmayan çocuklara cinsel arzu ve gücü kalmamış erkeklere sağ elleri

يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبَنَّ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ

mâ yûb fine liyû'leme biercülü hinne velâ yedribne yezherû 'alâ 'avrâti nnisâ
gizledikleri bilinsin diye ayaklarını da yere vurmasınlar kadınların cinselliklerinin

مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝۳۱

le'alleküm tüflihün eyyüfne lilmü/minüne cem'i'an ilâ ilâhi vetübü min zinetihinn
belki kurtuluşa erersiniz Ey müminler! Hepiniz Allah'a tövbe edin süs eşyaları

28. Eğer onlarda kimse bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size, "Dönün!" denirse, dönün. Bu, sizin için daha temizdir. Allah, bütün yaptıklarınızı bilir.

29. Oturulmayan ve içinde eşyanız bulunan evlere girmenizde size bir günah yoktur. Neyi açıkla, neyi saklarsanız, Allah hepsini bilir.

30. Mümin erkeklere gözlerini (harama bakmaktan) sakınmalarını, namuslarını korumalarını söyle. Bu, sizin için daha temizdir. Şüphesiz Allah, onların yaptıklarından haberdardır.

31. Mümin kadınlara da şöyle söyle: "Gözlerini (harama bakmaktan) sakınsınlar, namuslarını korusunlar, görünenler dışında süs eşyalarını açmasınlar, başörtülerini yakalarının üzerinden bıraksınlar. Süs eşyalarını, ancak kocalarına, babalarına, oğullarına, kocalarının oğullarına, kardeşlerine, kardeşlerinin oğullarına, kız kardeşlerinin oğullarına, Müslüman kadınlara, elleri altında bulunan kölelere, cinsel arzu ve gücü kalmamış erkeklere, henüz kadınların cinselliklerinin farkına varmayan çocuklara gösterebilirler. (Kadınlar), gizledikleri süs eşyaları bilinsin diye ayaklarını da yere vurmasınlar." Ey müminler! Hepiniz Allah'a tövbe edin, belki kurtuluşa erersiniz.

32. İçinizdeki bekârları, kölelerinizi ve cariyele-
rinizi iyi olanları evlendi-
rin. Eğer bunlar fakir iseler, Allah onları kendi hazine-
sinden zengin eder. Allah, ihsanı bol olan, her şeyi bi-
lendir.

33. Evlenmeye imkân bu-
lamayanlar, Allah onlara hazinesinden bir zenginlik
verinceye kadar namuslu
kalmaya çalışsınlar. Elleri-
nizin altında bulunan köleler
ve cariyelerden, mükâtebe
yapmak isteyenlerle, onla-
rın niyetlerinde bir iyilik gö-
rürseniz, onlarla mükâtebe
yapın. Allah'ın size verdiği
maldan siz de onlara ve-
rin. Dünya hayatının geçici
faydasını arzu ederek cari-
yelerinizi, iffetli kalmak is-
terlerse, onları fuhşa zorla-
mayın. Kim onları zorlarsa,
zorlamalarından sonra (bil-
sin ki) Allah, bağışlayandır,
acıyandır.

Mükâtebe: Bir köle veya cariye-
nin kölelik ve esirlikten kurtul-
ması için daha sonra ödenmek
üzere belli bir miktar para kar-
şılığında özgürlüğüne kavuştur-
mak için köle ile sahibi arasında
yapılan yazılı anlaşma.

34. Yemin olsun ki, size,
apaçık ayetler, sizden
önce geçenlerle ilgili örnek
olaylar, muttakiler için bir
öğüt indirdik.

35. Allah, göklerin ve ye-
rin nurudur. Onun nurunun
hali, içinde fitil bulunan
lamba gibidir. Lamba, cam-
dandır. Cam da, bir inci
yıldız gibidir. O, mübarek
bir ağaç olan zeytinden tu-
tuşturulmaktadır. (Bu ağaç,
dağın) ne doğusunda ne
de batısındadır, (dağın tam
üstünde ve ortasındadır).
Yağı, ateşle yakılmasa bile,
hemen hemen neredeyse
ışık verecektir. Nur üstüne
nur. Allah, dilediğini nuruna
ulaştırır. Allah, insanlara
böylece örnekler verir. Al-
lah, her şeyi bilir.

36. (O.) evlerdedir. Allah, o
evlerin içinde adının yüksel-
tilmesine ve zikredilmesine
izin vermiştir. Onu, oralarda,
sabah akşam tesbih ederler.

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَأَمَّا بَيْنَكُمْ أَنْ يَكُونُوا فَقَرَاءَ

fukarâe	inyekûnû	veimâikûm	min 'ibâdikûm	veşşâlihîne	minkûm	leyâmâ	veenkihû
fakir	Eğer iseler	ve cariyeleri- nizden	kölelerinizden	iyi olanları	içinizdeki	bekârları	evlendirin

يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلِيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا

nikâhan	llezîne lâ yecidûne	velyeste'fîfi	'alim	vâsi'un	vellâhû	min feqlih	llâhû	yügnihimû
Evlenmeye	imkân bulamayanlar	namuslu kalmaya ça- lışırlar	her şeyi bilendir	ihsanı bol olan	Allah	kendi hazine- sinden	Allah	onları zengin eder

حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

mimmâ meleket eymanükûm	lkitâbe	vellezîne yebtegûne	min feqlih	llâhû	hattâ yügniyeihimû
Ellerinizin altında bulunan köleler ve cariyelerden	mükâtebe	yapmak isteyenlerle	hazinesinden	Allah	onlara bir zenginlik verince- ye kadar

فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

llezi âtâkûm	minmmâli llâhi	veâtûhûm	hayran	fihim	in 'alimtûm	fekâtibühûm
size verdiği	Allah'ın maldan	siz de onlara verin	niyetlerinde bir iyilik	onların	görüyorsanız	onlarla mükâtebe yapın

وَلَا تَكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

'aradâ ihayâti ddünyâ	litebtægû	tehaşşunel	in eradne	'ale lbigâi	feteyâtükûm	velâ tükrühû
Dünya hayatının geçici faydasını	arzu ederek	iffetli kalmak	isterlerse	onları fuhşa	cariyelerinizi	zorlamayın

وَمَنْ يُكْرِهْمُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ

ileykûm	enzelnâ	veleqad	rahim	gafûrur	mim be'di ikrahîlhinne	feinne llâhe	yükrîhühinne	vemeni
size	indirdik	Yemin olsun ki	acıyandır	bağışla- yandır	zorlamalarından sonra (bilsin ki)	Allah	onları zorlarsa	Kim

آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝ اللَّهُ

ellâhû	ilimtütekîn	vemev'izatel	min kablikûm	mine llezîne halev	vemeşelenne	âyâtinn	übeyyinâtinn
Allah	muttakiler için	geçenlerle ilgili	sizden önce	bir öğüt	örnek olaylar	apaçık ayetler	

نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ

elmişbâhu	mişbâh	fihâ	kemişkâtin	meşelü nûrihî	velerg	nûru ssemâvâti
Lamba	fitil bulunan	içinde	lamba gibidir	Onun nurunun hali	ve yerin	göğlerin nurudur

فِي رُجَاةٍ الرُّجَاةِ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ

min şeceratinmmübâraketin zeytûnetil	yüqadû	keennehâ kevkabün dürriyün	ezzücâcetü	fi zücâcehi
O, mübarek bir ağaç olan zeytinden	tutuşturul- maktadır	bir inci yıldız gibidir	Cam da	camdandır

لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضَيُّءُ وَلَوْ لَمْ تَلْمَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي

yehti	'alâ nûr	nûrun	velev lem temseshû nâr	yüğü	zeytühâ	ekâdû	velâ garbiyyetin	lâ şerkiyyetin
ulaştırır	Nur üstüne	nur	ateşle yakılmasa bile	ışık vere- cektir	Yağı	neredeyse	ne de batısındadır	(Bu ağaç, dağın) ne doğusunda

اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

'alim	biküllî şeyin	vellâhû	linnâs	lemsâle	llâhû	veyegribü	menyeşâ/	linûrihi	llâhû
bilendir	her şeyi	Allah	insanlara	o misalleri	Allah	böylece örnekler verir	dilediğini	nuruna	Allah

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

velâşâl	bilgudüvvi	fihâ	lehu'yüsebbihu	smühû	fihâ	veyüzkera	en türfe'a	llâhû	ezine	fi büyütin
akşam	sabah	oralarda	Onu	tesbih ederler	adının	o evlerin içinde	ve zikredilme- sine	yükseltilme- sine	Allah	izin ver- miştir

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ

veitâi zzekâti	veikâmi şşalâti	'an zikri llâhi	velâ bey'un	ticâratünv	lâ tülhîhim	ricâiul
zekât vermekten	namaz kılmaktan	Allah'ı anmaktan	alış verişin	ticaretin	Kendilerini ne alıkoy- duğu	adamlar vardır

يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا

ehsene mâ 'amilû	llâhü	liyecziyehümü	velebşâr	lkulübü	fihi	tetekallebüyevmen	yehâfüne
işledikleri amellerin en güzeliyle	Allah	onları ödüllendirecektir	ve gözlerin	kalplerin	kendi- sinde	kıvranaçağı	günden korkarlar

وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

vellezîne keferû	bigayri hisâb	menyyeşâü	yerzüku	vellâhü	min feğliḥ	veyezidehüm
İnkâr edenlerin	hesapsız	dilediğine	rızık verecektir	Allah	hazinesinden de	Ayrıca onlara artı- rarak verecektir

أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا

şeyenv	lem yecidhü	hattâ izâ câehü	mââ/	zzamânü	yehsebühü	bikî'atiny	keserâbim	e'mâlühüm
hiçbir şey	bulamaz	Onun yanına geldiğinde	bir su	Susayan	onu zanneder	uçsuz bucak- sız çöldeki	bir serap gibidir	amelleri ise

وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ أَوْ كَظُلُمَاتٍ

kezulûmâtin	ev	serî'u lhisâb	vellâhü	hisâbeḥ	feveffâhü	'indehü	llâhe	vevecede
karanlıklar gibidir	Yahut	hızlı hesap görendir	Allah	O da onun hesabını	tamamıyla görür	Orada	Allah'ı	bulur

فِي بَحْرِ لَجِيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ

be'duhâ fevka be'd	zulûmâtüm	sehâb	min fevkiḥi	nevünm	min fevkiḥi	nevünm	yegşâhü	fi behrilücciyiny
birbiri üstüne binmiştir	Karanlıklar	bir de bulut vardır	üstünde	bir dalga daha	Sonra üs- tünde	bir dalga	Onu bürü- mektedir	derin bir denizdeki

إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْذِبْ رِيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾

min nûr	femâ lehü	nûran	lehü	llâhü	lem yec'ali	vemel	lem yeked yerâhâ	yedehü	izâ ehrece
bir nur	yoktur	bir nur	onun için	Allah	vermemişse	kime	onu görme ihtimali yoktur	Elini	çıkardığı zaman

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَّاتٍ كُلُّ قَدْ عَلِمَ

kad 'alime küllün	ṣāffât	vettayru	velerdi	men fî ssemâvâti	lehü yüsebbihu/enne llâhe elem tera			
gerçekten bilmektedir	her biri	saf halindeki	kuşların	ve yerdekilerin	Göklerdekilerin	tesbih ettiğini	Allah'ı	görmez misin?

صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerdi	mülkü ssemâvâti	velillâhi	bimâ yef'alün	'alimüm	vellâhü	vetesbihahî	şalâtehü
ve yerin	Göklerin egemenliği	Allah'ındır	onların yaptıklarının	hepsini bilir	Allah	ve tesbihini	duasını

وَالِ اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ

yec'alühü	şümmebeynehü	yüellifü	şümme	sehâben	llâhe yüzci	enne	elem tera	İmesir	veilâ llâhi	
onu getir- diğini	sonra	arasını	birleştirdi- ğini	sonra	bir bulut	gönderdiğini	Allah'ın	görmüyor musun?	Dönüş	Allah'adır

رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ

mim beradin	fihâ	min cibâlin	mine ssemâi	veyünezzilü	min bilâilîḥ	yehrucü	İvedka	fetera	rukâmen
dolu		dağlardan	Bir de gökyüzün- deki	yağdırıyor	onun arasından	çıktığını	yağmurun	görürsün	üst üste

فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

bilebşâr	yezhebü	senâ berkiḥi	yekâdü	'anmmenyyeşâ/	veyeşrifühü	menyyeşâü	bikî	feyšübü
gözleri	giderir	Şimşeginin parıltısı	neredeyse yok edverecek	dilediğinden de	onun azabını uzak tutuyor	dilediğini	onun- la	cezalandırıyor

37. Kendilerini ne tica-
retin, ne de alış verişin
Allah'ı anmaktan, namaz
kılmaktan, zekât vermek-
ten alıkoyduğu adamlar
vardır. Onlar, kalplerin ve
gözlerin kıvranaçağı gün-
den korkarlar.

38. Çünkü Allah, onları
işledikleri amellerin en
güzeliyle ödüllendirecektir.
Ayrıca onlara hazinesinden
de artırarak verecektir. Al-
lah, dilediğine hesapsız
rızık verecektir.

39. İnkâr edenlerin amel-
leri ise, uçsuz bucaksız
çöldeki bir serap gibidir.
Susayan, onu bir su zan-
neder. Onun yanına geldi-
ğinde, hiçbir şey bulamaz.
Orada Allah'ı bulur. O
da onun hesabını tama-
mıyla görür. Allah, hızlı
hesap görendir.

40. Yahut derin bir deniz-
deki karanlıklar gibidir. Onu
bir dalga bürümektedir.
Sonra üstünde bir dalga
daha, üstünde bir de bulut
vardır. Karanlıklar birbiri
üstüne binmiştir. Elini çı-
kardığı zaman, onu görme
ihtimali yoktur. Allah kime
bir nur vermemişse, artık
onun için bir nur yoktur.

41. Göklerdekilerin ve
yerdekilerin, saf halindeki
kuşların Allah'ı tesbih etti-
ğini görmeyisin? Onların
her biri gerçekten duasını
ve tesbihini bilmektedir.
Allah, onların yaptıklarının
hepsini bilir.

42. Göklerin ve yerin ege-
menliği Allah'ındır. Dönüş
Allah'adır.

43. Allah'ın bir bulut gön-
derdiğini, sonra o bulutların
arasını birleştirdiğini, sonra
onu üst üste getirdiğini
görmüyor musun? Sonra
onun arasından yağmurun
çıktığını görürsün. Bir de
gökyüzündeki dağlardan
dolu yağdırıyor, dilediğini
onunla cezalandırıyor, di-
lediğinden de onun azabını
uzak tutuyor. Şimşeginin
parıltısı neredeyse gözleri
yok edverecek.

44. Allah, geceyi ve gündüzü art arda getirmektedir. Muhakkak gözü olanlar için bunlarda bir ibret vardır.

45. Allah, her hayvanı sudan yarattı. Onlardan kimisi karnı üstünde sürünmektedir. Onlardan kimisi iki ayakla yürümektedir. Yine onlardan kimisi de dört ayakla yürümektedir. Allah, ne dilerse yaratır. Şüphesiz Allah'ın her şeye gücü yeter.

46. Yemin olsun ki, Biz apaçık ayetler indirdik. Allah kimi dilerse, doğru yola ulaştırır.

47. Bir de, "Allah'a ve rasule inandık, itaat ettik" diyorlar. Sonra bunun arkasından içlerinden bir grup yan çiziyor. Bunlar, mümin değildir.

48. Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve rasulüne çağrıldıkları zaman, bakarsın, içlerinden bir grup hemen yüz çevirip uzaklaşmaktadır.

49. Eğer hak kendilerinin olursa, boyun eğerek hemen ona gelirler.

50. Onların kalplerinde hastalık mı var, yoksa (onun peygamberliğinden mi) kuşkulandılar, yoksa Allah'ın ve rasulünün kendilerine haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar. Hayır, onlar zalimlerin ta kendileridir.

51. Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve rasulüne çağrıldıkları zaman, müminlerin sözü sadece, "İşittik ve itaat ettik!" demeleridir. İşte onlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

52. Kim Allah'a ve rasulüne itaat eder, Allah'a saygı besler, Ona karşı gelmekten sakınırsa, işte onlar, kazananların ta kendileridir.

53. Ötekiler, eğer kendilerine emredersen, hemen çıkıp gideceklerine bütün güçleriyle Allah'a yemin ederler. "Yemin etmeyin! Sadece güzel bir itaat (yeter)" de! Şüphesiz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ

külle dâbbetinm | haleka | vellâhü | liûlî lebsâr | le'ibrat | fi zâlike | inne | vennehâr | lleyle | llâhü | yulkallibü
her hayvanı | yarattı | Allah | gözü olanlar için | bir ibret | bunlarda | mu- | ve gündüzü | geceyi | Allah | artardage-
hirmektedir

مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ

veminhüm | 'alâ ricleyn | yemşi | meny | veminhüm | 'alâ betnih | yemşi | meny | feminhüm | minmmâ/
Yine onlardan | iki ayakla | yürümek- | kimisi | Onlardan | karnı üstünde | sürünmek- | kimisi | Onlardan | sudan
tedir

مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ لَقَدْ

lekad | kadîr | 'alâ külli şeyin | llâhe | inne | mâ yesâ/ | llâhü | yehluku | 'alâ erbe' | yemşi | meny
Yemin | kadîr | her şeye | Allah'ın | Şüphe- | ne dilerse | Allah | yaratır | dört ayakla | yürümek- | kimisi
olsun ki | gücü yeter | siz | de

أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَيَقُولُونَ

veyekûlûne | ilâ şirâtinmmüstekîm | yeşâü | meny | yehdi | vellâhü | âyâtinmmübeyyinât | enzelnâ
diyorlar | doğru yola | dilerse | kimi | ulaştırır | Allah | Biz apaçık ayetler | indirdik

أَمَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ

ûlâike | vemâ | mim be'di zâlik | minhüm | ferikunm | yetevellâ | şümme | veetâ'nâ | vebirrasûli | billâhi | emennâ
Bunlar | değildir | bunun arkasından | içlerinden | bir grup | yan çiziyor | Sonra | itaat ettik | ve rasule | Allah'a | inandık

بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ

minhüm | ferikunm | izâ | beynehüm | liyekhüme | verasûlihî | ilâ llâhi | veizâ dü'ü | bilmü/minin
içlerinden | bir grup | bakar- | Aralarında | hüküm vermesi | ve rasulüne | Allah'a | çağrıldıkları zaman | mümin
sın

مُعْرِضُونَ ۝ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ۝ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

merađun | efi kulûbihihim | müz'inin | ileyhi | ye/tü | lhakku | lehümü | veinyyekül | mü'ridün
hastalık | Onların kalplerinde mi var | boyun eğerek | hemen | gelirler | hak | kendile- | Eğer olursa | hemen yüz çevirip
ninin | uzaklaşmaktadır

أَمْ أَرْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْزِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۝ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

kümü zzâlimün | ûlâike | bel | verasûlihî | 'aleyhim | llâhü | ennyehife | yehâfûne | em | rtâbü | emi
zalimlerin ta kendileridir | onlar | Hayır | ve rasulünün | kendilerine | Allah'ın | haksızlık edece- | korkuyorlar | yoksa | kuşkulandılar | yok-
ğinden mi

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ

beynehüm | liyekhüme | verasûlihî | ilâ llâhi | izâ dü'ü | kâne kavle lümü/minine | innemâ
Aralarında | hüküm vermesi için | ve rasulüne | Allah'a | çağrıldıkları zaman | müminlerin sözü | sadece

أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

verasûlehu | llâhe | yuti' | vemeny | lümüflihun | veûlâike kümü | veetâ'nâ | semi'nâ | ennyekûlü
ve rasulüne | Allah'a | itaat eder | Kim | kurtuluşa erenlerin ta | İşte onlar | ve itaat ettik | İşittik | demeleridir
kendileridir

وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

cehde eymânihim | billâhi | veeksemû | kümü lfâizün | feûlâike | veyettekhi | llâhe | veyehşe
bütün güçleriyle | Allah'a | yemin ederler | kazananların ta kendileridir | işte onlar | Onan | Allah'a | saygı besler
sakınırsa

لَنْ أَمْرَتَهُمْ لِيَخْرُجُنَّ قُلٌ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

bimâ te'melün | habirum | llâhe | inne | tâ'atunme'rûfeh | lâ tükümü | kul | leyhcrucün | lein emerteküm
bütün yaptıklarınızdan | haberdardır | Allah | Şüp- | Sadece güzel bir itaat | Yemin etmeyin | de | hemen çıkıp gide- | Ötekiler, eğer kendi-
hesiz | lerine emredersen

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ

ve'aleyküm mâ hummile 'aleyhi feinnemâ fein tevellev rrasûl veet'û llâhe et'û kul
sizin işiniz de kendisine söyle-neni yapmak onun işi sadece Yine dinlemezsiniz rasule itaat edin Allah'a itaat edin De ki

مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

lbelâgu lmûbin illâ vemâ 'ale rrasûli tehtedû vein tûg'ûhû mâ hummiltüm
tebliğ etmektedir yalnızca Rasulün görevi doğru yola ulaşırsınız Eğer ona itaat ederseniz sizden istenenleri yerine getirmektedir

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ

fî lerdî leystehlifennehüm şşâlihâtî ve'amilû minküm llezîne âmenû llâhü ve'ade
yeryüzünde onları da seçip yönetici ya-pacağına salih ameller işleyenlere sizden iman edip Allah söz verdi

كَمَّا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى

llezî rtedâ d'nehümü lehüm veleyümeकिनenne llezîne min kablihim keme steblefe
razı olduğu dinlerini onlar için egemen kılacağına kendilerinden öncekileri seçip yönetici yaptığı gibi

لَهُمْ وَلَيَبْذِلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا

şeyâ bî lâ yüşriküne ye'büdünenî emnâ mim be'dî havfihim veleyübeddilennehüm lehüm
hiçbir şeyi Bana ortak koşmamaktadırlar Çünkü onlar Bana ibadet etmekte güvene korkularını onların çevireceğine onlardan

وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

zzekâte veâtû şşalâte veek'mû hümû lfâsîkûn feulâike be'de zâlike kefera vemen
zekâtı verin Namazı kılın günahkârların ta kendileridir işte onlar Bundan sonra inkâr ederse kim

وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ

mü'cizîne llezîne keferû lâ tehsebenne le'alleküm türhamûn rrasûle veet'û
acız bırakacaklarını o inkâr edenlerin Sakın sanma Umulur ki merhamet edilirsiniz rasule itaat edin

فِي الْأَرْضِ وَمَا وَهُمْ إِلَّا النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezîne âmenû lmesîr velebi/se nnâr veme/vâhümû fî lerd
Ey iman edenler! gidiş yeridir Orası, ne kötü cehennemdir Onların yurdu yeryüzünde

لَيَسْتَأْذِنُكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

şelâşe merrât minküm lhulüme vellezîne lem yeblügû llezîne meleket eymanüküm liyeste/zinkümû
üç yerde sizin ergenliğe ulaşmamış çocuklarınız Ellerinizi altındaki köleleriniz ve cariye-leriniz izin istesinler

مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ

vemim be'dî şalâti l'ışâ/ mine zza'hîrati şiyâbeküm veh-ne teğâ'üne min kabli şalâti lfecri
yatsı namazından sonra öğle sıcaklığında elbisenizi çıkardığınızda sabah namazından önce

ثَلَاثَ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ

tavvâfüne 'aleyküm be'defünn cünâhum velâ 'aleyhim 'aleyküm leyse şelâşü 'avrâtilleküm
birbirinizin yanına gelip gitmede onların dışında bir günah onlara size ne de vardır Bu üç vakit, sizin üstünüzün başı-nızın açık olduğu zamanlardır

بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

hakim 'alimün vellâhü lâ yât lekümü llâhü yübeyyinü keżâlike be'ğ 'alâ be'ğuküm
hikmet sahibidir her şeybi-lendir Allah ayetleri size Allah açıklamak-tadır işte böylece bazıları üzerinde bazıları

54. De ki: "Allah'a itaat edin, rasule itaat edin!" Yine dinlemezseniz, onun işi sadece kendisine söyle-neni yapmak, sizin işiniz de sizden istenenleri ye-rine getirmektir. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yola ulaşırsınız. Rasulün göre-vi, yalnızca tebliğ etmektedir.

55. Allah, sizden iman edip salih ameller işle-yenlere, kendilerinden öncekileri seçip yöne-tici yaptığı gibi, onları da yeryüzünde seçip yöne-tici yapacağına, onlardan razı olduğu dinlerini ege-men kılacağına, onların korkularını güvene çevi-receğine söz verdi. "Çün-kü onlar Bana ibadet et-mekte, Bana hiçbir şeyi ortak koşmamaktadırlar" (dedi). Bundan sonra kim inkâr ederse, işte on-lar, günahkârların ta ken-dileridir.

56. Namazı kılın, zekâtı verin, rasule itaat edin. Umulur ki merhamet edi-lirsiniz.

57. Sakın o inkâr eden-lerin (Allah'ı) yeryüzün-de aciz bırakacakları-nı sanma. Onların yurdu, cehennemdir. Orası, ne kötü gidiş yeridir!

58. Ey iman edenler! El-lerinizin altındaki köleleri-niz ve cariyeleriniz, sizin henüz ergenliğe ulaşma-mış çocuklarınız (yanını-za girmek için) üç yerde, sabah namazından önce, öğle sıcaklığında elbiseni-zi çıkardığınızda, yatsı na-mazından sonra izin iste-sinler. Bu üç vakit, sizin üstünüzün başınızın açık olduğu zamanlardır. Bun-ların dışında ne size, ne de onlara birbirinizin ya-nına gelip gitmede bir gü-nah vardır. Allah, ayetle-ri size işte böylece açıkla-maktadır. Allah, her şeyi bilendir, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bu-lunandır.

59. Sizin çocuklarınız da ergenliğe ulaştıkları zaman, kendilerinden öncekilerin izin istedikleri gibi, onlar da izin istesinler. **Allah**, ayetlerini size işte böylece açıklamaktadır. **Allah**, her şeyi bilendir, işi sağlam yapan ve yaptığı hikmet bulunmaktadır.

60. Evlenme umudu kalmayıp evlerinde oturan kadınların, süs takılan yerlerini göstermek kaydıyla, çarşaflarını bırakmalarında kendilerine bir sakınca yoktur. Bununla birlikte (çarşaflarını çıkarmayıp) iffetli davranmaları, kendileri için daha hayırlıdır. **Allah**, çok iyi işiten, her şeyi bilendir.

61. Köre sakınca yoktur, topala sakınca yoktur, hastaya sakınca yoktur ve sizin kendinize de sakınca yoktur, kendi evlerinizde, babalarınızın evlerinde, annelerinizin evlerinde, erkek kardeşlerinizin evlerinde, kız kardeşlerinizin evlerinde, amcalarınızın evlerinde, halalarınızın evlerinde, dayılarınızın evlerinde, teyzelerinizin evlerinde, anahtarlarını elinde bulundurduğunuz evlerde, arkadaşınızın evinde yemek yemenizde bir sakınca yoktur. Topluca veya ayrı ayrı yemek yemenizde size bir sakınca yoktur. Evlere girdiğiniz zaman, **Allah** tarafından hoş, mübarek bir esenlik olmak üzere kendinize selam verin. **Allah**, ayetleri size işte böylece açıklamaktadır. Belki aklınızı kullanıp düşünersünüz.

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ

keme ste/zene
izin istedikleri gibi

felyeste/žinû
onlar da izin istesinler

lhulûme
ergenliğe

minkümü
Sizin

letfâlû
çocuklarınız da

veizâ belega
ulaştıkları zaman

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

bakîm
hikmet sahibidir

'alimûn
her şeyi bilendir

vellâhû
Allah

âyâtih
ayetlerini

leküm
size

ilâhû
Allah

yübeyyinû
açıklamaktadır

kezâlike
işte böylece

illezîne min kablihîm
kendilerinden öncekilerin

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ

cünâhun
bir sakınca

'aleyhinne
kendilerine

feleyse
yoktur

nikâhan
Evlenme

ilâti lâ yercüne
umudu kalmayıp

velkavâ'idü mine nnisâi
evlerinde oturan kadınların

أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ

hayrul
daha hayırlıdır

veenyeste'fifne
iffetli davranmaları

bizîneh
süs takılan yerlerini

gayra müteberricâtim
göstermemek kaydıyla

şiyâbe'ünne
çarşaflarını

eny yeda'ne
bırakmalarında

لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ

'ale le'raci
topala

velâ haracünv
yoktur sakınca

'ale le'mâ
Köre

leyse
yoktur

'alim
her şeyi bilendir

semi'un
çok iyi işiten

vellâhû le'hünn
Allah kendileri için

حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ

mim büyütiküm
kendi evlerinizde

en te/külû
yemek yemenizde bir sakınca yoktur

'alâ enfüsiküm
sizin kendinize de

velâ haracünv
ve sakınca

'ale limeridi
hastaya

velâ haracünv
yoktur sakınca

أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ

ev büyüti ihvâniküm
erkek kardeşlerinizin evlerinde

ev büyüti ümme'hâtiküm
annelerinizin evlerinde

ev büyüti âbâiküm
babalarınızın evlerinde

أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ

ev büyüti 'ammâtiküm
halalannızın evlerinde

ev büyüti e'mâmiküm
amcalannızın evlerinde

ev büyüti ehvâtiküm
kız kardeşlerinizin evlerinde

أَوْ بُيُوتِ أَخَوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ

ev mâ melektüm mefâtiha'û
anahtarlarını elinde bulundurduğunuz evlerde

ev büyüti hâlâtiküm
teyzelerinizin evlerinde

ev büyüti ehvâliküm
dayılarınızın evlerinde

أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا

eştâtâ
ayrı ayrı

ev cemî'an
veya Topluca

en te/külû
yemek yemenizde

cünâhun
bir sakınca

'aleyküm
size

leyse
yoktur

ev şadîkiküm
arkadaşınızın evinde

فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

min 'indi ilâhi
Allah tarafından

tehiyyeten
bir esenlik

'alâ enfüsiküm
kendinize

fesellimû
selam verin

büyüten
Evlere

feizâ de'haltüm
girdiğiniz zaman

مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

le'alleküm te'kilün
Belki aklınızı kullanıp düşünersünüz

lâyâtî
ayetleri

lekümü
size

ilâhû
Allah

yübeyyinû
açıklamaktadır

kezâlike
işte böylece

tayyibe'ü
hoş

mübâraketen
mübârek

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ

'alâ emrin câmi'il me'ahû veizâ kânû verasûlihî billâhî llezîne âmenû lmü/minûne innemâ
toplumsal bir iş için onunla peygamberle beraber olduklarında ve rasulüne Allah'a iman eden Müminler ancak

لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

billâhî llezîne yû/minûne ûlâike inne llezîne yeste/zinûneke hattâ yeste/zinûh lem yezhebû
Allah'a iman edenlerdir. işte onlar Senden izin isteyenler var ya ondan izin almadıkça bırakıp gitmeyenlerdir

وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ

ilâh lefûmü vestegfir minhûm limen şî/te fe/zel libe'di şe/nihim feizâ ste/zenûke verasûlihî
Allah'tan onların bağışlanmasını iste! onlardan dilediğine izin ver Bazı işleri için senden izin istediklerinde ve rasulüne

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا

be'düküm be'gâ kedû'âi beyneküm dü'âe rrasûli lâ tec'alû rahîm gafûrur ilâhe inne
birbirinize seslenme gibi aranızda Peygambere seslenmeyi değerlendirmeyin çok acıyandır çok bağışlayan Allah Şüphesiz

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ

'an emrihî llezîne yuhâlifûne felyehzeri livâzâ minküm llezîne yetesellelûne ilâhü ye'lemü kad
onun emrine karşı çıkanlar sakınsınlar siper edinerek içinizden sıvışıp gidenleri Allah bilmektedir Muhakkak

أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِلَّا أَنْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ

kad velerd fi ssemâvâti mâ lillâhî inne elâ 'azâbün elm yüşbehum ev ifitnetün en tüşbehum
Muhakkak ve yerde göklerde Allah'tır Allah'ın acı veren bir azabın başlarına gelmesinden veya bir bela başlarına gelmesinden sakınsınlar

يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

'alim biküllî şeyin vellâhü bimâ 'amilû feyünebbiühüm ileyhî yürce'üne veyevme mâ entüm 'aleyh ye'lemü
bilendir her şeyi Allah ne yaptıklarını onlara haber verecektir Ona döndürülecekleri gün O, sizin ne halde olduğunuzu bilir

سُورَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

FURKÂN|FURKÂN SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahîm ilâfirrahîmîni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ

lil'âlemine liyekûne 'alâ 'abdihi lfürkâne llezî nezzele tebârake
Âlemlere olsun diye kuluna (hakkı batıldan) ayıran (Kur'an'ı) indiren Allah ne yücedir!

نَذِيرًا ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا

veledenv velem yettehiz velerdi mülkü ssemâvâti ellezî lefû nezrâ
çocuk edinmedi ve yerin Göklerin egemenliği Onundur bir uyarıcı

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ۝

fekadderahü tekdirâ külle şeyin vehaleka fi lmülki şer'kün lefû velem yekül
yarattığını bir ölçüye göre düzenleyendir her şeyi yaratan Yönetimde hiçbir ortağı da Onun yoktur

62. Müminler ancak Allah'a ve rasulüne iman eden, toplumsal bir iş için onunla, peygamberle beraber olduklarında, ondan izin almadıkça bırakıp gitmeyenlerdir. Senden izin isteyenler var ya, işte onlar, Allah'a ve rasulüne iman edenlerdir. Bazı işleri için senden izin istediklerinde, onlardan dilediğine izin ver, Allah'tan onların bağışlanmasını iste! Şüphesiz Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

63. Peygambere seslenmeyi, aranızda birbirinize seslenme gibi değerlendirmeyin. Muhakkak Allah, içinizden birbirini siper edinerek sıvışıp gidenleri bilmektedir. Bundan dolayı, onun emrine karşı çıkanlar, başlarına bir bela gelmesinden veya başlarına acı veren bir azabın gelmesinden sakınsınlar.

64. Uyanın! Kesinlikle göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'ındır. Muhakkak O, sizin ne halde olduğunuzu bilir. Ona döndürülecekleri gün, onlara ne yaptıklarını haber verecektir. Allah, her şeyi bilir.

25. FURKÂN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 68-70. âyetlerin Medine döneminde indiği konusunda bir rivayet de vardır. 77 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Âlemlere bir uyarıcı olsun diye, kuluna (hakkı batıldan) ayıran (Kur'an'ı) indiren Allah ne yücedir!

2. Göklerin ve yerin egemenliği Onundur. O, hiçbir çocuk edinmedi. Yönetimde Onun hiçbir ortağı da yoktur. O, her şeyi yaratan, yarattığını bir ölçüye göre düzenleyendir.

3. Böyleyken Ondan başka bazı tanrılar edindiler. Onlar hiçbir şey yaratamazlar, onların (kendileri) yaratılmışlardır. Onlar kendilerine ne bir fayda, ne de bir zarar verme gücüne sahiptirler. Onlar ne öldürme, ne yaşatma, ne de diriltme gücüne sahiptirler.

4. İnkâr edenler, "Bu, onun uydurmasından başka bir şey değildir. Başka bir topluluk da bu konuda ona yardım etti" dediler. Onlar, büyük bir zulüm ve günah işlediler.

5. (Sözlerine devam ederek) şöyle dediler: "(Bu Kur'an), onun yazdırttığı öncekilerin efsaneleridir. Bu, sabah akşam kendisine okunmaktadır."

6. De ki: "Onu, göklerdeki ve yerdeki sırrı bilen indirmiştir. Gerçekten O, çok bağışlayan, çok acıyandır."

7. "Ne oluyor bu peygambere? Yemek yiyor, çarşılarda geziniyor. Ona bir melek indirilseydi de, onun yardımcısı olsaydı ya!" dediler.

8. "Veya ona bir hazine verilse ya da onun güzel bir bahçesi olsa da ondan yese ya!" Zalimler, "Siz ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz!" dediler.

9. Bak, senin hakkında ne kıyaslar, ne benzetmeler yaptılar da çıkmaza sap-tılar. Artık hiçbir yol bulamazlar.

10. Dilerse, sana bundan daha hayırlısını, altından ırmaklar akan cennetler verecek, senin için köşkler yapacak olan ne yücedir!

11. Fakat onlar, kıyameti yalanladılar. Biz, kıyameti yalanlayanlara şiddetli bir ateş hazırladık.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ

velâ yemlikûne	yühlekûne	vehüm	şeyenv	lâ yehlükûne	âllhetel	min dûnihi	vettehażû
ne de gücüne sahiptirler	(kendileri) yaratılmışlardır	onların	hiçbir şey	yaratamazlar	bazı tanrılar	Ondan başka	edindiler

لَا نَفْسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا

velâ nüşûrâ	velâ hayâtenv	mevtenv	velâ yemlikûne	velâ nef'anv	darranv	lienfüsihim
ne de diriltme	ne yaşatma	Onlar ne öldürme	gücüne sahiptirler	bir zarar verme	bir fayda	kendilerine

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا افْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ

kavmün âharûn	'aleyhi	vee'ânehû	ifkûni fterâhû	illâ	in hâzâ	llezîne keferû	vekâle
Başka bir topluluk da	bu konuda	ona yardım etti	onun uydurmasından	başka	Bu	İnkâr edenler	dediler

فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا وَقَالُوا اسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اخْتَتَبَهَا فَهَى

fehîye	ktetebehâ	esâtîru levveline	vekâlû	vezûrâ	zulmenv	fekad câû
Bu	(Bu Kur'an), onun yazdırttığı	öncekilerin efsaneleridir	şöyle dediler	ve günah	zulüm	işlediler

تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ

fi ssemâvâti	ssirra	llezi ye'lemû	enzelehû	kul	veesilâ	bûkratenv	'aleyhi	tümlâ
göklerdeki	sırrı	bilen	Onu indir-miştir	De ki	akşam	sabah	kendisine	okunmak-tadır

وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ

ye/külü	hâzâ rrasûli	mâ li	vekâlû	rahimâ	kâne gafûrâr	linnefû	velerd
yiyor	bu peygambere	Ne oluyor	dediler	çok acıyandır	çok bağışlayan	Gerçek-ten O	ve yerdeki

الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلْ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا

nezi'râ	me'ahû	feyekûne	melekün	ileyhi	levlâ ünzile	fi lesvâk	veyemşi	ttâ'ame
yardımcısı	onun	olsaydı ya	bir melek	Ona	indirilseydi de	çarşılarda	geziniyor	Yemek

أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ

zzâlimûne	vekâle	minhâ	ye/külü	cennetüny	lehû	tekûnû	ev kenzün	ileyhi	yülkâ	ev
zalimler	dediler	ondan	yese ya	güzel bir bahçesi	onun	olsa da	ya da bir hazine	ona	verilse	Veya

إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ

lemşâle	leke	darabû	keyfe	ünzur	racülenmmeshûrâ	illâ	in tettebi'üne
kıyaslar, benzet-meler	senin hakkında	yaptılar da	ne	Bak	büyülenmiş bir adama	Siz ancak	uyuyorsunuz

فَضْلُوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ

leke	ce'ale	in şâe	llezi	tebârake	sebilâ	felâ yestet'üne	fedallû
sana	verecek	Dilerse	o ki	ne yücedir	Artık hiçbir yol	bulamazlar	çıkmaza sap-tılar

خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ

leke	veyec'al	lenhâru	min tehtihe	tecrî	cennâtin	min zâlike	hayrânm
senin için	yapacak olan	ırmaklar	altından	akan	cennetler	bundan	daha hayırlısını

قُصُورًا بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

se'irâ	bissâ'ati	limen kezzebe	vee'tednâ	bissâ'ati	kezzebû	bel	kuşûrâ
şiddetli bir ateş	Biz, kıyameti	yalanlayanlara	hazırladık	kıyameti	yalanladılar	Fakat onlar	köşkler

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَّانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٧﴾ وَإِذَا أُلْقُوا

veizâ ülkû | vezefîrâ | tegayyûzanv | lehâ | semî'û | minmekânim be'îdin | izâ raethüm
atıldıkları zaman | ve uğultu | öfke | ona | işitirler | uzak bir yerden | onları gördüğünde

مِنْهَا مَكَّانًا ضَيِّقًا مَقْرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٨﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ

lyevme | lâ ted'û | şübûrâ | hünâlike | de'av | mükarranîne | mekânen dayyikanm | minhâ
Bu gün | istemeyin | helak olmayı | orada | isterler | Elleri boyunlarına bağlanıp | dar bir yerine | onun

ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾ قُلْ أَدْرِكْ خَيْرًا مِ

em | hayrun | ezâlike | kul | şübûran keşîrâ | ved'û | şübûrânvvâhidenv
yoksa | daha hayırlıdır | O mu | De ki | birçok kez helak olmayı | isteyin | bir kez helak olmayı

جَنَّةِ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿٢٠﴾

vemeşîrâ | cezâenv | lehûm | kânet | lmüttekûn | lletî vü'ide | cennetü lhuldi
varış yeridir | bir ödüldür | onlara | olandır | o muttakilere | söz verilen | sonsuzluk cenneti

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ

veyevme | ve'denmesûlâ | 'alâ rabbike | kâne | hâlidin | mâ yeşâüne | fihâ | lehûm
O gün | istenen bir vaattir | Bu, Rabbinin üzerine aldığı | onlar orada ebedi olarak kalacaklardır | her istedikleri vardır | Orada | onların

يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ

'ibâdî hâulâi | egletüm | eentüm | feyekûlû | min dünî llâhî | vemâ ye'büdüne | yehşürühüm
Şu kullarımı | saptırdınız | siz mi | ve şöyle diyecek | Allah'ı bırakıp da | ve tapıkları şeyleri | onları diriltecek

أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ

en nettehîze | lenâ | mâ kâne yembegî | sübhâneke | kâlû | ssebîl | dallû | hüm | em
edinmek | Bize | yakışmaz | Böyle bir şeyden onları zevke ederiz | diyecekler | yolu | saptırtılar | onlar | yoksa mı

مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ

zzîkr | nesû | hattâ | veabâehüm | mette'tehüm | velâkinm | min evliyâe | min dünike
(Kur'an'ın verdiği) öğüdü | unuttular | Sonunda | ve atalarını | onları zevke daldırdın | Ancak Sen | koruyucu | Senin dışındakileri

وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿٢٣﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ

femâ testet'üne | bimâ tekûlüne | fekad kezzebüküm | kavmem bûrâ | vekânû
Artık ne de çare bulabileceksiniz | söylediklerinizde | sizi yalancı çıkardılar | Helaka giden bir topluluk | oldular

صَرَفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿٢٤﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا

vemâ erselnâ | 'azâben kebîrâ | nüzîkhû | minküm | yezlim | vemeny | velâ neşrâ | şarfenv
göndermedik | büyük bir azap | ona tattırırız | Sizden | zulmederse | kim | bir yardıma | o azabı uzaklaştırmaya

قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ

fî lesvâk | veyemşüne | ta'âme | leye/külüne | innehüm | illâ | mine lmürselîne | kableke
çarşılarda | geziyorlardı | yemek | yiyorlar | Şüphesiz onlar | başka | peygamberleri | Biz senden önce de

وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٥﴾

beşîrâ | rabbûke | vekâne | eteşbirûn | fitneh | libe'ğîn | be'ğaküm | vece'ainâ
her şeyi görmektedir | Rabbin | ve olandır | Bakalım, sabredecek misiniz? | imtihan vesilesi | bazınıza | Biz, sizin bazınızı | yaptık

12. (Ateş), onları uzak bir yerden gördüğünde, ona özgü öfke ve uğultu işitirler.

13. Elleri boyunlarına bağlanıp onun dar bir yerine atıldıkları zaman, orada helak olmayı isterler.

14. (Onlara şöyle denir:) "Bu gün bir kez helak olmayı istemeyin, birçok kez helak olmayı isteyin!"

15. De ki: "O mu, yoksa o muttakilere söz verilen sonsuzluk cenneti mi daha hayırlıdır? O cennet, onlara bir ödüldür ve onların varış yeridir."

16. "Orada onların her istedikleri vardır, onlar orada ebedi olarak kalacaklardır. Bu, Rabbinin üzerine aldığı (ve kendilerine vaat edilenler tarafından) istenen bir vaattir.

17. O gün onları ve Allah'ı bırakıp da tapıkları şeyleri diriltecek ve şöyle diyecek: "Şu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa onlar kendileri mi yolu saptırtılar?"

18. "Böyle bir şeyden Seni tenzih ederiz. Bize, Senin dışındakileri koruyucu edinmek yakışmaz. Ancak Sen, onları ve atalarını zevke daldırdın. Sonunda (Kur'an'ın verdiği) öğüdü unuttular. Helaka giden bir topluluk oldular" diyecekler.

19. (Sizin tanrı olduklarını söyledikleriniz, bu konudaki) söylediklerinizde sizi yalancı çıkardılar. Artık ne o azabı uzaklaştırmaya, ne de bir yardıma çare bulabileceksiniz. Sizden kim zulmederse, ona büyük bir azap tattırırız.

20. Biz senden önce de peygamberleri başka türlü göndermedik. Şüphesiz onlar hem yemek yiyorlar, hem de çarşılarda geziyorlardı. Biz, sizin bazınızı bazınıza imtihan vesilesi yaptık. Bakalım, sabredecek misiniz? Rabbin her şeyi görmektedir.

21. Bize kavuşmayı ummayanlar, "Melekler bize inse veya Rabbimizi görsek ya!" dediler. Yemin olsun onlar, kendi kendilerine büyüklendiler, büyük bir azgınlık ettiler.

22. Melekleri göcekleri gün, işte o gün günahkârlara bir müjde yoktur. Onlar, meleklerle "Sevinmek size haram, haram!" derler.

23. Gidip onların yaptıkları bütün amelleri toz duman etmişizdir.

24. O gün, cennetliklerin bulundukları yer daha iyi, dinlendikleri yer daha güzeldir.

25. O gün gökyüzü bulutlarla birlikte parçalanacak, melekler de yavaş yavaş indirilecektir.

26. İşte o gün gerçekten egemenlik, Rahmân'ındır. Kâfirler içinse, çok zor bir gündür.

27. O gün zalim, pişman olacak, şöyle diyecek: "Eyvah! Keşke, peygamberle birlikte bir yol tutsaydım!"

28. "Eyvah! Keşke filanı dost edinmeseydim!"

29. "Vallahi o, (öğüt olan Kur'an) bana geldikten sonra beni, ondan saptırdı. Şeytan, insanı işte böyle, orta yerde bırakiverendir."

30. Peygamber de, "Ey Rabbim! Benim halkım bu Kur'an'ı terk edip (ona uymadı)" diyecek.

31. Böylece her peygamber için günahkârlardan bir düşman yapmışızdır. Rabbim yol gösterici olarak da, yardımcı olarak da yeter!

32. İnkâr edenler, "Kur'an ona bir bütün olarak indirilmeli değil miydi?" dediler. (Biz, Kur'an'ı) böyle (indirerek) onu senin kalbine yerleştirmek istiyoruz. Onu sana ağır ağır, güzel güzel okuduk.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلِيكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ

lekadî	rabbenâ	nerâ	ev	Imelâiketu	'aleynâ	levlâ ünzile	likâenâ	Ilezzine lâ yercüne	vekâle
Yemin olsun	Rabbimizi	görsek ya	veya	Melekler	bize	inse	Bize kavuşmayı	ummayanlar	dediler

اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ۖ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلِيكَةَ لَا بُشْرَىٰ

büşrâ	lâ	Imelâikete	yeravne	yevme	ve'atev	'utüvven kebîrâ	fi enfüsühim	stekberû
bir müjde	yoktur	Melekleri	göcekleri	gün	büyük bir azgınlık ettiler	kendi kendilerine	büyüklendiler	

يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ۖ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا

ilâ mâ	'amilû	vekadimnâ	hicrân	rumehcûrâ	veyekûlûne	ilimû rimîne	yevmeizil
onların yaptıkları	Gidip	Onlar, meleklerle Sevinmek size haram, haram	derler	günahkârlara	işte o gün		

مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا ۖ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا

müstekarran	hayrunm	yevmeizîn	eşhâbû lcnneti	hebâenrumensûrâ	fece'alnâhû	min 'amelin
bulundukları yer	daha iyi	O gün	cennetliklerin	toz duman	etmişizdir	bütün amelleri

وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ۖ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلِكَةُ تَنْزِيلًا ۖ

tenzilâ	Imelâiketü	venüzzile	bilgamâmi	ssemâü	tesekkaku	veyevme	meklâ	eehsenü
yavaş yavaş	melekler de	indirilecektir	bulutlarla birlikte	gökyüzü	parçalanacak	O gün	dinlendikleri yer	daha güzeldir

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ۖ وَيَوْمَ

veyevme	'asirâ	'ale lkâfirîne	vekâne yevmen	lirrahmân	lhakku	yevmeizini	elmülkü
O gün	çok zor	Kâfirler içinse	bir gündür	Rahmân'ındır	gerçekten	İşte o gün	egemenlik

يَعُصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۖ

sebilâ	me'a rrasûli	ttehaztü	yâ leytenî	yekûlû	'alâ yedeyhi	zzâlimü	ye'addu
bir yol	peygamberle birlikte	tutsaydım	Eyvah! Keşke	şöyle diyecek	pişman olacak	zalim	ısırp

يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ۖ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ

'ani zzikri	lekad eqallen	halîlâ	fülânen	lem ettehîz	leyten	yâ veylet
öğüt olan Kur'an, ondan	beni saptırdı	dost	filanı	edinmeseydim	Keşke	Eyvah!

بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ۖ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ

yâ rabbi	rrasûlü	vekâle	hazûlâ	lilinsânî	şşeytânü	vekâne	be'de iz cāenî
Ey Rabbim!	Peygamber de	diyecek	orta yerde bırakiverendir	insanı	Şeytan	bana geldikten sonra	

إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۖ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا

'adüvven	liküllü nebiyyin	ce'alnâ	vekeżâlike	mehcûrâ	hâżâ lkurâne	ttehaztü	inne kavmî
bir düşman	her peygamber için	yapmışızdır	Böylece	terk edip	bu Kur'an'ı	edindiler	Benim halkım

مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ۖ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ

levlâ nüzzile	Ilezzine keferû	vekâle	venesirâ	hâdîen	birabbike	vekefâ	mine lmuçrimin
indirilmeli değil miydi?	İnkâr edenler	dediler	yardımcı olarak da	yol gösterici olarak da	Rabbim	yeter	günahkârlardan

عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً ۖ وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ۖ

verattelnâhû tertîlâ	fûâdeke	bifî	linüşebbite	keżâlike	cümleten	hideh	lkurânü	'aleyhi
Onu sana ağır ağır, güzel güzel okuduk	senin kalbine	onu	yerleştirmek istiyoruz	böyle	bir bütün olarak	Kur'an	ona	

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

tefsirâ	veehsene	bilhakki	illâ ci/nâke	bimeşelin	velâ ye/tûneke
açıklaması	ondan daha güzel olanını	hak olanı	sana getirmiş olmayalım	bir misal	Onlar sana getirmezler ki

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ

veedallü	mekânenv	serrunm	ülâike	ilâ cehenneme	'alâ vücûhîhim	elleže ne yühşerûne
en sapkın yoldur	yerleri	en kötü yer	işte onların	cehenneme	Yüzleri üstü	sevk edilecekler var ya

سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا

vezirâ	hârûne	ehâhü	me'ahü	vece'alnâ	lkitâbe	mûse	âteynâ	velekad	sebilâ
yardımcı	Harun'u da	kardeşi	yanında	yaptık	o kitabı	Musa'ya	verdik	Yemin olsun	yolu da

فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَذْمِيرًا ﴿٣٥﴾

fedemmernâhüm tedmirâ	biâyâtinâ	lleže ne kezzebû	ile lkavmi	žhebâ	fekulnâ
onları helak ettik	o ayetlerimizi	yalanlayan	topluluğa	gidin	dedik

وَقَوْمُ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا هُمُ لِلنَّاسِ

linnâsi	vece'alnâhüm	egraknâhüm	rrusüle	lemmâ kezzebû	vekvame nûhil
insanlara	kendilerini yaptık	suda boğduk	peygamberleri	yalanlayınca	Nûh toplumunu da

آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٦﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ

veeshâbe rressi	vešemûde	ve'âdenv	'azâben elimâ	lizzâlimine	vee'tednâ	âyehi
Res halkını	Semûd	Âd	acı veren bir azap	Zalimlere	hazırladık	bir ibret

وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٧﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَاهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا

veküllen	lemşâle	lehi	darabnâ	veküllen	keşirâ	beyne zâlike	vekurûnem
her birini	örnek olaylar	ona	anlatmıştık	Onların her birine	birçok	bunların aralarındaki	ve topluluğu

تَبَرَّنَا تَتَّبِعِرًا ﴿٣٨﴾ وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمِطِرَتْ مَطَرُ السَّوءِ

metara ssev/	llet'i ümtirat	'ale lkaryeti	etev	velekad	tebberrnâ tettebrâ
kötülük yağmuruna	tutulan	memlekete	vardılar	Yemin olsun onlar	yok ettik

أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَلِّ كَانُوا لَا يَزِجُونَ نُشُورًا ﴿٣٩﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ

veizâ raeveke	nüşûrâ	kânû lâ yercûne	bel	efelem yekûnû yeravneâ
Seni gördükleri zaman	dirilmeyi	arzulamıyorlar, uyanmak istemiyorlardı	Doğrusu onlar	Onların (başlarına gelenleri) görmüyorlar mıydı?

إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا هَٰذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤٠﴾ إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا

in kâde leyüçillünâ	rasûlâ	llâhü	llezi be'âse	ehâzâ	hûzûvâ	illâ	inyettehizûneke
az daha bizi uzaklaştıracaktı	peygamber	Allah'ın	gönderdiği	bu mu?	alay	sadece	seninle ediyorlardı

عَنِ الْهَيْتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرُونَ الْعَذَابَ

l'azâbe	hine yeravne	vesevfe ye'lemûne	'aleyhâ	levlâ en şaberrnâ	'an âlihîtinâ
Azabı	görecekları gün	olduğunu bilecekler	mabudlarımız hakkında	eğer direnmeseydik	onlardan

مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤١﴾ أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوًىٰهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٢﴾

vekilâ	'aleyhi	tekûnû	efeente	hevâh	illâhehü	meni ttehaže	eraeyte	sebilâ	egallü	men
vekil	Artık ona	olacaksın	sen mi	arzusu	İlahını	edineni	gördün mü?	yolunun	daha sapık	kimin

33. Onlar sana bir misal getirmezler ki, Biz sana hak olanı, açıklaması ondan daha güzel olanını getirmiş olmayalım!

34. Yüzleri üstü cehenne-sevk edilecekler var ya, işte onların yerleri en kötü yer, onların yolu da en sapkın yoldur.

35. Yemin olsun, Musa'ya o kitabı verdik, kardeşi Harun'u da yanında yardımcı yaptık.

36. "Haydi, o ayetlerimizi yalanlayan topluluğa gidin!" dedik. (Uyarılarımızı dinlemeyince), onları helak ettik.

37. Nûh toplumunu da peygamberleri yalanlayınca, suda boğduk, kendilerini insanlara bir ibret yaptık. Zalimlere acı veren bir azap hazırladık.

38. Âd, Semûd, Res halkını ve bunların aralarındaki birçok topluluğu (da yok ettik).

39. Onların her birine (ders alacakları bazı) örnek olaylar anlatmıştık. (Onlar, anlatılanlardan ders almayınca), her birini tuttuk, yok ettik.

40. Yemin olsun onlar, kötülük yağmuruna tutulan memlekete vardılar. Onların (başlarına gelenleri) görmüyorlar mıydı? Doğrusu onlar, dirilmeyi arzulamıyorlar, uyanmak istemiyorlardı.

41. Seni gördükleri zaman, seninle sadece alay ediyorlardı. "Allah'ın, peygamber diye gönderdiği bu mu?" diyorlardı.

42. "Sahi be, eğer mabudlarımız hakkında direnmeseydik, az daha bizi onlardan uzaklaştıracaktı" (diyorlardı). Azabı görecekları gün, kimin yolunun daha sapık olduğunu bilecekler.

43. İlahını arzusu edineni gördün mü? Artık ona sen mi vekil olacaksın?

44. Yoksa sen onların çoğunu iştiriler, akıl ederler mi sanıyorsun? Onlar, yalnızca hayvan gibidirler, hatta onların yolu daha sapkindir.

45. Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığına bakmaz mısın? Dileseydi, onu elbette sakin (hareketsiz) kıları. Sonra güneşi ona rehber yaptık.

46. Sonra onu azar azar kendimize almaktayız.

47. O, size geceyi örtü, uykuyu dinlenme anı yapandır. O, gündüzü de yeni bir hayat yapandır.

48. O, rüzgârları (yağmur) rahmetinin önünden bir müjde olarak gönderendir. Gökyüzünden tertemiz bir su indirdik.

49. Onunla ölü toprağı diriltir, yine onunla yarattığımız birçok hayvan ve insanı sularız.

50. Yemin olsun ki, onu aralarında düşünüp öğüt alsınlar diye evirip çevirmekteyiz. Yine de insanların çoğu dayatmakta, nankörlükten başkasına yaşanmamaktadır.

51. Dileseydik, elbette her memlekete bir uyarıcı gönderirdik.

52. Kâfirlere itaat etme, bu (Kur'ân) ile onlarla büyük bir güçle cihad et.

53. O, iki denizi birbirine sarandır. Bu (iki denizden biri), tatlı, ferahlatıcı, diğeri ise tuzlu, acıdır. (Allah), onların arasına bir engel, çizilmiş bir sınır koymuştur.

54. O, sudan bir insan yaratan, onu soy sople (devam eden bir düzene) koyandır. Rabbinin her şeye gücü yeter.

55. Böyleyken, Allah'ı bırakıp kendilerine ne yarar sağlayan, ne de zarar veren şeylere tapıyorlar. Kâfir Rabbine karşı çıkıp durmaktadır.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ

kümü bel kelen'âmi illâ in küm ev ye'kilûn yesme'üne enne ekserâhüm tehsebü em onla- hatta hayvan gibidirler yalnızca Onlar akıl ederler iştiriler sen onların çoğunu mı sanıyorsun? Yoksa

أَضَلُّ سَبِيلًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاجِدًا

sâkinâ lece'alehü velev şâe zzill medde keyfe ilâ rabbike elem tera sebilâ egallü sakın (hareketsiz) onu elbette kıları Dileseydi gölgeyi nasıl Rabbinin bakmaz mısın? yolu daha sapkindir

ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۝

kabganyesirâ ileynâ kabednâhü sümme dellâ 'aleyhi şşemse ce'alnâ sümme azar azar kendimize onu almaktayız Sonra rehber ona güneşi yaptık Sonra

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

nüşûrâ nnefârâ vecce'ale sübâtenv vennevme libâsenv lleyle lekümü llezi ce'ale ve'hüve yeni bir hayat gündüzü de yapandır dinlenme anı uykuyu örtü geceyi size yapandır O

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

mine ssemâi veenzelnâ beyne yedey rahmetih büşrâm rriyâha llezi ersele ve'hüve Gökyüzünden indirdik (yağmur) rahmetinin önünden bir müjde olarak rüzgârları gönderendir O

مَاءً طَهُورًا ۝ لِنُخْئِي بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا وَنُسْقِيهِ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ

veenâsiyye en'amenv mimmâ haleknâ venüskiye'hü beldetenmmeytenv bihî linühyye mäen tahûrâ ve insanı hayvan yarattığımız yine onunla sularız ölü toprağı Onunla diriltir tertemiz bir su

كَثِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْنَهُمْ لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

küfûrâ illâ ekseru nnâsi feebâ liyezzekkerû beynehum şarrafnâhü velekad keşirâ nankörlük- başka- insanların çoğu dayatmakta düşünüp öğüt alsınlar diye aralarında onu evirip çevirmekteyiz Yemin olsun ki birçok

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝ فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ

vecâhidhüm lkâfirine felâ tütî'î nezirâ fi külli karyetinn lebe'asnâ velev şî/nâ onlarla cihad et Kâfirlere itaat etme bir uyarıcı her memlekete elbette gönderirdik Dileseydik

بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ

milhun ve'hâzâ fûrâtüv 'azbün hâzâ lbehayni llezi merace ve'hüve cihâden kebîrâ bihî tuzlu diğeri ise ferahlatıcı tatlı Bu iki denizi birbirine sarandır O büyük bir güçle bu

أَجَاثٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ

llezi haleka ve'hüve vehicrânmmehcûrâ berzehanv beynehumâ vecce'ale ücâc yaratan O çizilmiş bir sınır bir engel onların arasına koymuştur acıdır

مِنَ الْمَاءِ بَشْرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝ وَيَعْبُدُونَ

veye'büdüne kadîrâ rabbüke vekâne nesebenvveşîhrâ fece'alehü beşeran mine lmâi tapıyorlar her şeye gücü yeter Rabbinin ve olandır soy sople onu koyandır bir insan sudan

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝

zahirâ 'alâ rabbihi lkâfiru vekâne velâ yedurruhum mâ lâ yenfe'uhum min dünî llâhi karşı çıkıp durmak- tadır Rabbine Kâfir ve oldu ne de zarar veren şeyler kendilerine ne yarar sağlayan Allah'ı bırakıp

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قَدْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا

illâ min ecrin 'aleyhi mâ eselüküm kul venezrâ mübeşşirân illâ vemâ erselnâke
başka bir karşılık Ben buna karşı sizden istemiyorum De ki ve uyarıcı olarak bir müjdeleyici yalnızca Seni gönderdik

مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ

illezi lâ yemûtü 'ale lhayyi vetevekkel sebilâ ilâ rabbihi en yettehiže men şâe
Ölümsüz daima diri olan (Allah'a) tevekkül et bir yol Rabbine giden tutmak isteyen kim-seler

وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

ssemâvâti ellezi haleka habirâ bižünûbi 'ibâdihî bihi vekefâ bihamdihi vesebbih
gökleri yaratan haberdar olması Kullarının günahlarından Onun yeter Onu överek tesbih et

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ

errahmânü 'ale l'arş stevâ kümmâ fi sitteti eyyâmin vemâ beynehumâ velerda
O, Rahmân'dır arşa egemenliğini kurandır sonra altı günde ve aralarındakileri yeri

فَسَأَلَ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ

rrahmân vemâ kâlû lirrahmâni scüdû lehumü veizâ kile habirâ bihi fesel
Rahmân da kimmiş derler Rahmân'a secde edin Onlara denildiği zaman haberdar olandan onu dile

أَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ ثُغُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ

fi ssemâi llezi ce'ale tebârake nufûrâ vezâdehum limâ te/murunâ enescüdü
Gökyüzünde yaratan ne yücedir nefret etmelerini onları artırdı Bize emrettiğin şeye mi secde ede-ceğiz?

بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ

lleylê llezi ce'ale vekâmerân minûrâ sirâcen fi hâ vece'ale bürücen
gece yaratandır O ve ışık veren bir ay bir kandil içine yerleştiren Zat yıldızlar

وَالنَّهَارَ خَلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ

ve'ibâdü rrahmâni şükûrâ erâde ev en yezzekkera limen erâde hifetel vennefâra
Rahmân'ın kulları şükretmek veya öğüt almak isteyen art arda gelecek şekilde ile gündüzü

الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

selâmâ kâlû lcâhilûne veizâ hâtabehümü kevnen 'ale lerdî llezine yemşûne
Selam! deyip geçerler Cahiller kendilerine laf attığında ağırbaşlılıkla yeryüzünde yürüyenlerdir

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ

şrif rabbenâ vellezine yekûlûne vekiyâmâ sücceden lirabbihim vellezine yebîtûne
uzaklaştır Ey Rabbimiz! Onlar şöyle derler kıyamlar ederek secdeler Rablerine yatarlar

عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٤﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

vemükâmâ müstekarran sæet innehâ kâne garâmâ 'azâbehâ inne 'azâbe cehenneme 'annâ
ve yaşam yeridir bir yerleşim ne kötü Muhakkak ki orası daimidir onun azabı Şüphesiz Cehennem azabını bizden

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٥﴾

kavâmâ beyne žâlike vekâne velem yekürû lem yüsrifû vellezine izâ enfekû
orta bir yoldur ikisi arasında ve idi ne de kısırlar ne israf ederler Onlar, harcadıkları zaman

56. Seni yalnızca bir müj-deleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

57. De ki: "Ben buna kar-şı sizden Rabbine giden bir yol tutmak isteyen kimse-ler olmanızdan başka bir karşılık istemiyorum!"

58. Ölümsüz, daima diri olan (Allah'a) tevekkül et, Onu överek tesbih et! Kullarının günahlarından Onun haberdar olması ye-ter.

59. (O Allah), gökleri, yeri ve aralarındakileri altı gün-de yaratan, sonra arşa egemenliğini kurandır. O, Rahmân'dır. Hadi ne dile-yeceksen, O her şeyden haberdar olandan dile!

60. Onlara, "Rahmân'a secde edin!" denildiği za-man, "Rahmân da kim-miş? Bize emrettiğin şeye mi secde edeceğiz?" der-ler. Bu, onların ancak (imandan) nefret etmele-rini artırdı. [Secde]

61. Gökyüzünde yıldızlar yaratan, içine bir kandil ve ışık veren bir ay yerleştiren Zat, ne yücedir!

62. O, öğüt almak isteyen veya şükretmek isteyen kimse için gece ile gündü-zü art arda gelecek şekil-de yaratandır.

63. Rahmân'ın kulları, yer-yüzünde ağırbaşlılıkla yü-rüyendir. Cahiller ken-dilerine laf attığında, (al-dırmazlar), "Selam!" de-yip geçerler.

64. Onlar, Rablerine sec-deler, kıyamlar ederek ya-tarlar.

65-66. Onlar şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Cehennem azabını bizden uzaklaştır! Şüphesiz onun azabı dai-midir. Muhakkak ki orası, ne kötü bir yerleşim ve ya-şam yeridir!"

67. Onlar, harcadıkları za-man, ne israf ederler, ne de kısırlar. (Onların bu ko-nudaki tutumu), ikisi ara-sında orta bir yoldur.

68. Onlar, Allah'la birlikte başka bir tanrıya dua etmezler, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı bir canı, haksız yere öldürmezler, zina yapmazlar. Kim bunları yaparsa, ağır bir cezaya uğrar.

69. Onun azabı kıyamet günü katlanır, orada ebedi kalır.

70. Ancak tövbe edip iman ederek salih amel işleyenler, bu (hükümün) dışındadır. Çünkü Allah, bunların kötülüklerini, iyiliklere dönüştürecektir. Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

71. Kim tövbe edip salih amel işlerse, o, Allah'a tövbesi kabul edilmiş olarak döner.

72. Onlar, yalan yere şahitlik yapmazlar, boş ve faydasız bir şeyle karıştırdıklarında, oradan sükûnet ve ağırbaşlılıkla geçip giderler.

73. Onlar, kendilerine Rablerinin ayetleriyle öğüt verildiğinde, buna sağır ve kör kesilmezler.

74. Onlar, şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Bize eşlerimizden, soylarımızdan gözümüzü aydınlatacak, (gönümüzü) ferahlatacak çocuklar) ihسان ve ikram eyle! Ayrıca Sen, bizleri (Sana saygısızlık etmekten sakınan) muttakilere önder yap!"

75. İşte onlar, ettikleri sabırlara karşılık (cennet) köşkleriyle ödüllendirilecek olanlardır. Onlar, orada selamla, esenlikle karşılanacaklardır.

76. Orada ebedi kalacaklardır. Orası, ne güzel bir yerleşim ve yaşam yeridir!

77. De ki: "Duanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin? Demek yalanladınız, öyleyse yarın size ceza yapışacak."

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ

illeti harrame (öldürülmesini) haram kıldığı	nnefse bir canı	velâ yektülüne öldürmezler	ilâhen âhara başka bir tanrıya	me'a ilâhi Allah'la birlikte	vellezîne lâ yed'üne dua etmezler
--	--------------------	-------------------------------	-----------------------------------	---------------------------------	--------------------------------------

اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضَاعَفْ لَهُ

le'hû	yüdâ'af	esâmâ	yelka	zâlike	yef'al	vemeny	velâ yeznûn	illâ bilhakki	ilâhû
Onun	katlanır	ağır bir cezaya	uğrar	bunları	yaparsa	Kim	zina yapmazlar	haksız yere	Allah'ın

الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ

ve'amile	veâmene	men tâbe	illâ	mühânâ	fi'hî	veyehlûd	yevme l'âyâmeti	l'azâbü
işleyenler	iman ederek	Ancak tövbe edip	dışında- dır	ebedi	orada	kalır	kıyamet günü	azabı

عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

gafûran	ilâhû	vekâne	hasenât	seyyiâtihim	ilâhû	yübeddilû	fe'ûlâike	'amelen şâlihan
çok bağış- layan	Allah	ve olandır	iyiliklere	kötülüklerini	Allah	dönüştüre- cektir	bunların	salih amel

رَحِيمًا وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

metâbâ	ilâ ilâhi	yetûbü	feinne'hû	şâlihan	ve'amile	tâbe	vemen	rahimâ
tövbesi kabul edil- miş olarak döner	Allah'a	tövbe eder	o	salih amel	işlerse	tövbe edip	Kim	çok acıyandır

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

kirâmâ	merrû	bille'vi	veizâ merrû	zzûra	vellezîne lâ yeshhedûne
sükûnet ve ağırbaş- lılıkla	geçip giderler	boş ve faydasız bir şeyle	karşılaştıklarında	yalan yere	şahitlik yapmazlar

وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

ve'umyânâ	şummenv	'aleyhâ	lem yehirrû	biâyâti rabbi'him	vellezîne izâ zükkirû
ve kör	sağır	buna	kesilmezler	Rablerinin ayetleriyle	Onlar, kendilerine öğüt verildiğinde

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ

kurrate e'yüniv	vezürriyyâtinâ	min evzâcinâ	lenâ	heb	rabbenâ	vellezîne yekülüne
gözümüzü aydınla- tacak	soylarımızdan	eşlerimizden	Bize	ihسان ve ikram eyle!	Ey Rabbi- miz!	Onlar, şöyle derler

وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ

veyülek kavne	bimâ şâberû	lgurfete	yüczevne	ülâike	imâmâ	lilmüttelkine	vec'alnâ
karşılanacak- lardır	ettikleri sabırlara karşılık	(cennet) köşk- leriyle	ödüllendirilecek olanlardır	İşte onlar	önder	muttakilere	Ayrıca Sen, bizleri yap

فِيهَا تَحِيَّةٌ وَسَلَامًا خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا قُلْ

kul	vemükâmâ	müste'karranv	hasünet	fi'hâ	hâlidine	veselâmâ	tehiyyeten	fi'hâ
De ki	ve yaşam yeridir	bir yerleşim	Orası, ne güzel	Orada	ebedi kalacaklardır	esenlikle	selamla	Onlar, orada

مَا يَعْْبَوُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

fesevfe yekünû lizâmâ	fekad kezzabtüm	levlâ dü'âuküm	rabbi	biküm	mâ ye'beû
öyleyse yarın size ceza yapışacak	Demek yalanladınız	Duanız olmasa	Rabbim	size	ne diye değer versin?

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسَبْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً
ŞU-ARÂ' | ŞU-ARÂ SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim Ilâhîrrahmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

طَسْمٌ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ لَعَلَّكَ بَاجِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

mü/min'in ellâ yekûnû nefseke le'alleke bâhi'unn âyâtü lkitâbi lmu bin tilke tâ-sîn-mîm
onlar mümin olmayacaklar diye kendine adeta kıyacaksın paçık kitabın ayetleridir Bunlar Tâ, sîn, mîm

إِنْ نَشَأْ نُنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ

hâdi'in lehâ e'nâkuhûm fezzallet âyeten mine ssemâi 'aleyhim nünezzil in neşe/
eğilip kalıverir ona boyunları hemen olur bir mucize gökten üzerlerine indiriveririz de Dilersek

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ فَقَدْ كَذَّبُوا

fekad kezzebû mü'ridin 'anhû illâ kânû mühdeşin mine rrahmâni min zikrinin vemâ ye/tihim
Evet yalanlamaktalar yüz çevirmiş ondan olmasınlar yeni Rahmân'dan bir öğüt onlara gelmiyor ki

فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا

embetnâ kem ile lerdî evelem yerav mâ kânû bihi yestehziün embâü feseye/tihim
bitirdiğimizi ne kadar Yeryüzüne bakıp görmediler mi? fakat alay etmekte oldukları o şeyin müthiş haberleri onlara gelecek

فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ

veinne mü/minin ekseruhûm vemâ kâne le'âyehi fi zâlike inne min külli zevcin kerim fi hâ
Şüphesiz inanmamaktadır Fakat onların çoğu ve olmadı bir delil bunda vardır Elbette her güzel çiftten orada

رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

lkavme zzâlimin /ti eni mûsâ rabbûke nâdâ veiz rrahim le'hüve l'azizü rabbeke
O zalim topluluğa git diye Musa'ya Rabbin seslendi bir zamanlar çok acıyandır gerçekten çok güçlü olan senin Rabbin

قَوْمٍ فِرْعَوْنُ إِلَّا يَتَّقُونَ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ وَيَضِيقُ صَدْرِي

şadri veyediku ennyükezzibûn ehâfû innî rabbi kâle elâ yettekûn kavme fir'avn
Göğsüm daralıyor onların beni yalanlamasından korkuyorum Ben Ey Rabbin! şöyle dedi onlar hala sakınmayacaklar mı? Firavun'un topluluğuna

وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَرُونَ وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ قَالَ

kâle ennyektülün feehâfû zembûn'aleyye velehûm ilâ hârûn feersil lisânî velâ yentâliku
buyurdu (Bu yüzden) beni öldürmelerinden korkuyorum bir suç bana Onların da var Harun'a da peygamberlik dilim dolanıyor açılmıyor

كَلَّا فَادْهَبْ بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ فَآتِيََا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ

rasûlü innâ fekülâ fir'avne fe/tyiâ müstemi'un me'aküm innâ biâyâtinâ feâzhebâ kellâ
elçisiyiz Biz deyin Firavun'a gidin de sizi dinleyeceğiz sizinle birlikteyiz şüphesiz Biz mucizelerimizle gidin Hayır

رَبِّ الْعَالَمِينَ أَنْ أَرْسَلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكْ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ

velebişte velidenv finâ elem nürabbike kâle benî isrâil me'anâ en ersil rabbi l'âlem'in
geçirmedin mi? çocukken aramızda Biz seni büyütmedik mi? dedi İsrail oğullarını bizimle birlikte gönder âlemlerin Rabbinin

فِينَا مِنْ عُمْرِكَ سِنِينَ وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ

mine lkâfirin veente llet fe'alte fe'leteke vefe'alte sinin min 'umürike finâ
nankör kâfirlerden birisin Sen yaptığın işi yaptın bir çok yılını Hayatının aramızda

26. ŞU'ARÂ SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 227 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Tâ, sîn, mîm.
2. Bunlar, apaçık kitabın ayetleridir.
3. Sen, onlar mümin olmayacaklar diye adeta kendine kıyacaksın.
4. Dilersek gökten üzerlerine bir mucize indiriveririz de, boyunları ona eğilip kalıverir.
5. Rahmân'dan onlara yeni bir öğüt gelmiyor ki, ondan yüz çevirmiş olmasınlar.
6. Evet yalanlamaktalar, fakat alay etmekte oldukları o şeyin müthiş haberleri onlara gelecek.
7. Yeryüzüne bakıp orada her güzel çiftten ne kadar bitirdiğimizi görmediler mi?
8. Elbette bunda (Allah'ın ve ahiretin varlığına) bir delil vardır. Fakat onların çoğu, inanmamaktadır.
9. Şüphesiz senin Rabbin, gerçekten çok güçlü olan, çok acıyandır.
- 10-11. Rabbin bir zamanlar Musa'ya, "O zalim topluluğa, Firavun'un topluluğuna git, onlar hala sakınmayacaklar mı?" diye seslendi.
12. (Bunun üzerine Musa), şöyle dedi: "Ey Rabbin! Ben, onların beni yalanlamasından korkuyorum."
13. "Göğsüm daralıyor, dilim dolanıyor, açılmıyor, Harun'a da peygamberlik ver!"
14. "Onların bana yönelttikleri bir suç da var. (Bu yüzden) beni öldürmelerinden korkuyorum."
15. (Allah şöyle) buyurdu: "Hayır haydi ikizin birlikte, mucizelerimizle gidin, şüphesiz Biz sizinle birlikteyiz, sizi dinleyeceğiz."
16. Haydi, Firavun'a gidin de, (ona şöyle) deyin: "Biz âlemlerin Rabbinin elçisiyiz!"
17. "İsrail oğullarını, bizimle birlikte gönder!"
- 18-19. (Firavun), "Biz seni çocukken aramızda büyütmedik mi? Hayatının bir çok yılını aramızda geçirmedin mi? Sonunda (şimdi) bu yaptığın işi yaptın. Sen, nankör kâfirlerden birisin!" dedi.

20. (Musa) şöyle dedi: "Evet o zaman ben o işi yaptım. Ama ben (o zaman ne yapacağımı) bilmeyenlerdendim."

21. "Sizden korktuğum için aranızdan kaçtım. **Rabbim** bana hüküm verdi, beni peygamberlerden biri yaptı."

22. "O başıma kaktığın nimet, İsrail oğullarını kul köle edinmiş olmandır."

23. Firavun, "Âlemlerin **Rabbi** kimdir?" dedi.

24. (Musa), "Göklerin, yerin ve o ikisinin arasındaki **Rabbidir!** Ah şüphesiz bir şekilde inansanız!" dedi.

25. (Firavun), etrafındakilere "(Bu adamın söylediklerini) dinlemiyor musunuz?" dedi.

26. (Musa), "Sizin **Rabbiniz** ve sizden önceki atalarınızın **Rabbidir**" dedi.

27. (Firavun), "Size gönderilmiş olan rasulünüz, kesinlikle delidir!" dedi.

28. (Musa), "Doğunun, batının ve o ikisinin arasındaki **Rabbidir!** Ah bir akledip düşünseniz!" dedi.

29. (Firavun), "Eğer benden başkasını tanı kabul edersen, seni mutlaka ve muhakkak zindanlardakilere ederim!" dedi.

30. (Musa), "Sana apaçık bir şey, bir mucize getirdiysem de mi?" dedi.

31. (Firavun), "Eğer sözünde doğru olanlardansan, getir onu bakayım!" dedi.

32. (Bunun üzerine Musa), esasını bırakıverdi, o birden apaçık bir ejderhaya dönüşüverdi.

33. Bir de elini çekti, çıkardı, o da bakanlara bembeyaz oluverdi.

34-35. (Firavun), etrafındaki konseye dönüp, "Bu, sihiryle sizi yurdunuzdan çıkarmak isteyen çok bilgili bir sihirbazdır. (Bana ne yapmamı) emredersiniz?" dedi.

36-37. (Konsey üyeleri), "Onu ve kardeşini yanına tut, şehirlere toplayıcılar gönder de bütün bilgili sihirbazları toplayıp sana getirsinler" dediler.

38. Sihirbazlar, belirli bir yer ve zamanda toplandılar.

39. Halka, "Siz de toplanır mısınız?" denildi.

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي

li	fevehebe	lemmâ hiftüküm	minküm	feferartü	mine ddâllin	veene	izeniv	fe'altühâ	kâle
bana	verdi	Sizden korktuğum için	aranızdan	kaçtım	bilmeyenlerdendim	ben	o zaman	ben o işi yaptım	dedi

رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدَتْ

en 'abbedte	'aleyve	itemünnühâni'metün	vetilke	mine lmrâselin	vece'alenî	hukmeniv	rabbî	
kul köle edinmiş olmandır	başıma	kaktığın	nimet	0	peygamberlerden biri	beni yaptı	hüküm	Rabbim

بَنِي إِسْرَآئِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerdi	rabbü ssemâvâtî	kâle	rabbü l'âlem'in	vemâ	fir'avnü	kâle	benî isrâ'il
yerin	Göklerin Rabbidir	dedi	Âlemlerin Rabbi	kimdir?	Firavun	dedi	İsrail oğullarını

وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ

rabbüküm	kâle	elâ testemi'ün	limen havlehü	kâle	in küntüm mûkinin	vemâ beynehumâ
Sizin Rabbiniz	dedi	Bu adamın söylediklerini dinlemiyor musunuz?	(Firavun), etrafındakilere	dedi	Ah şüphesiz bir şekilde inansanız	ve o ikisinin arasındaki

وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ

kâle	lemecnün	ileyküm	llezî ürsile	inne rasûlekümü	kâle	verabbü âbâikümü levvelin
dedi	kesinlikle delidir	Size	gönderilmiş olan	rasulünüz	dedi	ve sizden önceki atalarınızın Rabbidir

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَنْبِ اتَّخَذَتْ

leini ttehazte	kâle	in küntüm te'kilün	vemâ beynehumâ	velmegribi	rabbü lmesriki
Eğer kabul edersen	dedi	Ah bir akledip düşünseniz	ve o ikisinin arasındaki	batının	Doğunun Rabbidir

إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُودِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

bişeyinmmübün	evelev ci/tüke	kâle	mine lmescünin	leec'alenneke	gayri	ilâhen
apaçık bir şey	Sana bir mucize getirdiysem de mi?	dedi	zindanlardakilere	seni mutlaka ve muhakkak ederim	benden başkasını	tanrı

قَالَ فَاتِّبِعْ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَالْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

sû'bânünmmübün	fiye	feizâ	'aşâhü	feelkâ	in künte mine şşâdik'in	bihi	fe/ti	kâle
apaçık bir ejderhaya dönüşüverdi	o	birden	asasını	birakıverdi	(Firavun), "Eğer sözünde doğru olanlardansan	onu	getir	dedi

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا

inne hâzâ	havlehü	lilmelei	kâle	linnâzirin	beydâü	fiye	feizâ	yedefîü	veneze'a
Bu	etrafındaki	konseye dönüp	dedi	bakanlara	bembeyaz oluverdi	o da	hemen birden	elini	çekti çıkardı

لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

femâzâ te/mürün	bisihrihî	min ergiküm	enyyühriceküm	yürüdü	lesâhirun 'alim
(Bana ne yapmamı) emredersiniz?	sihriyle	yurdunuzdan	sizi çıkarmak	isteyen	çok bilgili bir sihirbazdır

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

biküllî sehâhirin 'alim	ye/tüke	hâşirin	fi lmedâini	veb'as	veehâhü	ercih	kâlû
bütün bilgili sihirbazları	toplayıp sana getirsinler	toplayıcılar	şehirlere	gönder de	ve kardeşini	Onu yanına da tut	dediler

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

müctemi'ün	entüm	hel	linnâsi	vekil	limikâti yevminme'lüm	sseharatü	fecümü'a
toplanır mısınız?	Siz de	mi-siniz?	Halka	denildi	belirli bir yer ve zamanda	Sihirbazlar	toplandılar

لَعَلَّنَا تَتَّبِعُ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَالُوا الْفِرْعَوْنُ

lifir'avne kâlû sseharatû felemmâ câe in kânû kûmû lğâlibîn sseharate le'allenâ nettebi'u
Firavun'a dediler Sihirbazlar geldiklerinde Eğer galip gelirlerse biz sihirbazlara uyarız (dediler)

أَيْنَ لَنَا لَاجِرٌ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾

lemine lmûkarrabîn izel veinnekûm ne'am kâle lğâlibîn nehnû in künnâ leecran einne lenâ
bana yakın olanlardan olacaksınız zaman siz Evet dedi galip gelirsek biz eğer olursak bir ödül bize var mı?

قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا

vekâlû ve'fisiyyehûm hibâle'hûm feelkav mâ entûm mülkûn elkû mûsâ le'hûm kâle
dediler ve sopalarını Hemen iplerini ortaya attılar Ne atacaksanız atın Musa onlara dedi

بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ

telkafû hiye feizâ 'aşâhû mûsâ feelkâ lğâlibûn innâ lenehnû bi'izze ti fir'avne
hepsini o bir de baktılar asasını Musa koyuverdi galip geleceğiz Biz kesinlikle Yüce Firavun adına

مَا يَفِكُونَ ﴿٤٥﴾ فَالْقَى السَّحْرَةُ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ رَبِّ مُوسَى

rabbi mûsâ birabbi l'âlemîn amennâ kâlû sâcîdîn sseharatû feülkiye mâ ye/fikûn
Musa'nın Rabbine Biz âlemlerin Rabbine iman ettik derhal secdeye kapandılar Sihirbazlar hemen atıldı her ne dolap çeviriyorlarsa

وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السَّحْرَ

ssihir llezî 'allemekûmû lekebirukûmû innehû lekûm kable en âzene lehû âmentûm kâle vehârûn
sihri size öğreten büyüğünüzdür Şüphesiz o size Ben izin vermeden Ona iman ettiniz şöyle dedi ile Harun'un

فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا قِطْعَانَ أَيِّدِيكُمْ وَأَزْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صُلْبَ بَنِيكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

ecme'in veleüşallibennekûm min hilâfinv veercülekûm eydiyekûm leükattanne felesevfe te'lemûn
hepinizi sizin çarmıha gerdireceğim çaprazlama ve ayaklarınızı ellerinizi Kesinlikle kestireceğim O halde yakında mutlaka bileceksiniz

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا

hatâyânâ rabbûnâ lenâ ennyegfira netme'u innâ münkalibûn ilâ rabbînâ innâ lâ dayra kâlû
hatalarımızı Rabbimiz bizi bağışlayacağını ummaktayız Biz döneceğiz Rabbimize biz elbette Zararı yok dediler

أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿٥٢﴾

müttebe'un inne'kûm bi'ibâdî esri en ilâ mûsâ veevhaynâ evele lmûminîn en künnâ
takip edileceksiniz şüphesiz siz Kullarımı geceleyin alıp götür Musa'ya vahiy ettik bizim müminlerin ilklerinden olduğumuzdan dolayı

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ

veinne'kûm leşirzimetûn kalilûn hâulâi inne hâşirîn fi lmedâini fir'avnü feersele
Muhakkak ki onlar az, önemsiz bir topluluktur bunlar Şüphesiz toplayıcılar şehirlere Firavun gönderdi

لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾

ve'uyûn min cennâtinve feehracnâhûm hâzirûn lecem'un velnnâ legâizûn lenâ
pınarlardan bahçelerden Onları çıkardık dikkatli, uyanık bir topluluğuz Biz ise çok kötü kin besliyorlar hakkımızda

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

müşrikîn feetbe'ûhûm benî isrâil veevraşnâhâ kezâlik vemekâmin kerim vekûnûzinve
Derken güneş doğarken onların arkalarına düştüler İsrail oğullarına Onları miras olarak verdik Böyle yaptık ve güzel, değerli makamlardan hazinelerden

40. "Eğer galip gelirlerse, biz sihirbazlara uyarız" (dediler).
41. Sihirbazlar geldiklerinde, Firavun'a, "Eğer biz galip gelirsek, bize bir ödül var mı?" dediler.
42. (Firavun), "Evet, siz o zaman bana yakın olanlardan olacaksınız" dedi.
43. Musa, onlara "Ne atacaksanız, atın!" dedi.
44. Hemen iplerini ve sopalarını ortaya attılar, "Yüce Firavun adına! Biz kesinlikle galip geleceğiz!" dediler.
45. Musa asasını koyuverdi, bir de baktılar, o, her ne dolap çeviriyorlarsa, hepsini yutuyor.
46-48. Sihirbazlar derhal secdeye kapandılar, "Biz âlemlerin Rabbine, Musa ile Harun'un Rabbine iman ettik!" dediler.
49. (Bu durum üzerine Firavun şöyle) dedi: "Ben size izin vermeden Ona iman ettiniz. Şüphesiz o, size sihri öğreten büyüğünüzdür. O halde yakında mutlaka bileceksiniz. Kesinlikle ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, sizin hepinizi çarmıha gerdireceğim."
50-51. "Zararı yok, öyle ya da böyle biz elbette Rabbimize döneceğiz! Biz, bizim müminlerin ilklerinden olduğumuzdan dolayı Rabbimizin bizim hatalarımızı bağışlayacağını ummaktayız!" dediler.
52. Musa'ya, "Kullarımı geceleyin alıp götür, şüphesiz siz, takip edileceksiniz" diye vahiy ettik.
53. Firavun şehirlere toplayıcılar gönderdi.
54-56. (Bunlar gittikleri yerlerde) "Şüphesiz bunlar, az, önemsiz bir topluluktur. Muhakkak ki onlar, hakkımızda çok kötü kin besliyorlar. Biz ise, dikkatli, uyanık bir topluluğuz!" diyorlardı.
57-59. Onları bahçelerden, pınarlardan, hazinelerden ve güzel, değerli makamlardan çıkardık. Böyle yaptık. Onları miras olarak İsrail oğullarına verdik.
60. Derken güneş doğarken onların arkalarına düştüler.

61. İki topluluk birbirini gördüğünde, Musa'ya inananlar, "Yakalandık!" dediler.

62. (Musa), "Hayır, **Rabbim** şüphesiz benimledir. O, bana yolunu gösterecektir" dedi.

63. Musa'ya, "Asanla denize vur!" diye vahiy ettik. Deniz birden yarıldı. Her bölük koca bir dağ gibi oluverdi.

64. Ötekileri de buraya yavaştırmıştık.

65. Musa'yı ve beraberindekileri, tümünü kurtardık.

66. Sonra da diğerlerini boğduk.

67. Elbette bunda (Allah'ın ve ahiretin varlığına) bir delil vardır. Fakat onların çoğu, inanmamaktadırlar.

68. Şüphesiz senin **Rabbim**, gerçekten O, çok güçlü olan, çok acıyandır.

69. Onlara İbrahim'in kıssasını da oku!

70. Bir zamanlar, babasına ve toplumuna, "Siz neye taparsınız?" dedi.

71. "Bir takım putlara taparsınız, onlar sayesinde toplanırsınız" dediler.

72-73. (İbrahim), "Onlar, dua ettiğinizde sizi iştirirler mi, veya size bir fayda verirler ya da sizi zarara uğrattılar mı?" dedi.

74. "Yok, biz atalarımızı böyle yapırlarken bulduk!" dediler.

75-76. (İbrahim, şöyle) dedi: "Sizin ve önceki atalarınızın taptıklarını gördünüz mü?"

77. "Şüphesiz onlar, benim düşmanlarıdır, ancak âlemlerin **Rabb**i hariç."

78. "O, beni yaratandır, sonra da O, bana doğru yolu gösterendir."

79. "O, beni yedirir, içirir."

80. "Hastalandığım zaman, O, bana şifa verir."

81. "O, beni öldürür, sonra da diriltir."

82. "Ceza gününde benim günahlarımı bağışlamasını niyaz ederim."

83. "Ey **Rabbim**! Bana hüküm ver, beni güzel ve doğru insanların arasına kat!"

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ

me'iyel inne kella kâle innâ lemüdrakün eşhâbü mûsâ kâle icem'âni felemmâ terâe
benim-şüp- Hayır dedi Yakalandık Musa'ya inananlar dediler İki topluluk birbirini gördüğünde

رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ

fenfeleka lbehr bl'aşâke drib eni ilâ mûsâ feevhaynâ seyeħdin rabbi
Deniz birden yarıldı denize Asanla vur diye Musa'ya vahiy ettik O, bana yolunu gösterecektir Rabbim

فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾ وَأَزَلَفْنَا ثَمَّ الْأَخْرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنْجَيْنَا

veenceynâ lâharin şemme veezlefnâ kettavdi l'azim küllü firkin fekâne
kurtardık Ötekileri de buraya yavaştırmıştık koca bir dağ gibi Her bölük oluverdi

مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَخْرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

leâyehi fi zâlike inne lâharin egraknâ şümme ecme'in vemenimme'alfi mûsâ
bir delil bunda vardır Elbette diğerlerini boğduk Sonra da tümünü ve beraberindekileri Musa'yı

وَمَا كَانْ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ

'aleyhim vetlü rrahim l'azizü leħüverabbeki veinne mü/minin ekşeruħüm vemâ kâne
Onlara oku çok acıyandır çok güçlü olan gerçek-ten O senin Rabbin Şüphesiz inanmamaktadırlar onların çoğu ve olmadı

نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا

eşnâmen ne'büdü kâlû te'büdün mâ veķavmiħi lieb'iħi kâle iz nebee ibrahim
Bir takım putlara taparsınız Siz ve topluma babasına dedi Bir zamanlar İbrahim'in kıssasını da

فَنَنْظُلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ

ev yenfe'uneküm ev iz ted'un ħel yesme'uneküm kâle 'âkifin leħâ fenezallü
size bir fayda verirler veya dua ettiğinizde Onlar, sizi iştirirler mi dedi toplanırsınız onlar sa-öyle ki devam ederiz

يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ

eferaeytüm kâle yef'alün keẓlike âbâenâ veeednâ kâlû bel yeğurrün
gördünüz mü? şöyle dedi yapırlarken böyle biz atalarımızı bulduk Yok dediler sizi zarara uğrattılar mı?

مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا

illâ lî 'adüvvül feinnehüm veabâükümü lekdemün entüm mâ küntüm te'büdün
hariç benim düşmanlarıdır Şüphesiz onlar ve önceki atalarınızın Sizin taptıklarını

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

veyeskin yüt'imün velleẓi ħüve yeħdin feħüve elleẓi ħaleķani rabbe l'âlemin
içirir beni yedirir O bana doğru yolu gösterendir O, beni yaratandır ancak âlemlerin Rabbi

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ

velleẓi etme'u yühyin şümme velleẓi yümütüni yeşfin feħüve veizâ meriddü
niyaz ederim diriltir sonra da O, beni öldürür bana şifa verir O Hastalandığım zaman

أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْجَقْنَى بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

bissâlih'in veelħikni hukmenv lî ħeb rabbi yevme ddin ħaġet lî ennyegfira
güzel ve doğru insanların beni arasına kat hüküm Bana ver Ey Rabbim! Ceza gününde günahlarımı benim bağışlamasını

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

minvvera'seti cenneti nne'im	vec'alni	fi lâhirin	lisâne şidkin	li	vec'al
na'im cennetinin varislerinden biri	Beni yap	sonrakiler arasında	güzelce anılmayı	Bana	nasip et

وَاعْفِرْ لَابِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ

mâlünvî	lâ yenfe'u	yevme	yevme yüb'asûn	velâ tühzinî	kâne mine ddäll'in	innehi'ü	liebî	vâgfir
ne mal	hayda verir	O gün	İnsanların diriltilecekleri gün	beni utandırma	yanlış yolda gidenlerdendi	şüphesiz o	Babamı	bağışla

وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِزَتِ

vebürrizeti	ilmüttek'in	lcennetü	veüzlifeti	bikalbin selim	ilâhe	men ete	illâ	velâ benûn
hazırlanmıştır	muttakilere	Cennet	yaklaştırılmıştır	temiz bir kalple	Allah'a	gelmenin	dışında	ne de çocuklar

الْجَحِيمِ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dünî ilâh	mâ küntüm te'büdün	eyne	le'hüm	ve'ile	ilgâvin	lcehimü
Allah'ı bırakıp da	taptıklarınız	nerede?	Onlara	denilir	Azgınlara için de	cehennem

هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُذِّبُوا فَيَهَامُّوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ

vecünüdü iblise	velgâvün	küm	fi'hâ	fekübkibû	yentesirün	ev	kel yensürüneküüm
İblis'in orduları	azgınlara	onlara	oraya	atılırlar	galip geliyorlar mı?	veya	Nasıl, size yardım ediyorlar

أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾

in künnâ lefi dälâlinmübîn	tellâhi	yehteşimün	fi'hâ	vehüm	kâlû	ecme'ün
biz gerçekten açık sapıklık içindeymişiz	Allah'a yemin olsun	birbirleriyle çekişip dururlarken	Onun içinde	onlar	şöyle derler	tümü

إِذْ نَسُوا اللَّهَ فَرَسُوا خَلْقًا ﴿٩٨﴾ وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا الْمَجْرُمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾

min şâfi'in	lenâ	femâ	illâ lmücrimün	vemâ egallenâ	birabbi l'âlemin	nüsevviküm	iz
ne şefaathiler	bizim için	var	o günahkârlar	Bizi hep şaşırtıp sapıttı	âlemlerin Rabbi	sizi seviyosinde	ün-tutuyorduk kü

وَلَا صَدِيقَ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ

fi zâlike	inne	mine lmü/minin	feneküne	felev enne lenâ kerraten	velâ şadikin hamim
bunda	Elbette vardır	müminlerden	olsaydık	Bizim için geriye dönmek olsaydı da	ne de candan bir dost

لَايَةٍ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ

kezzebet	rrahim	l'azizü	le'hüve	rabbeke	veinne	mü/minin	ekşeruhüm	vemâ kâne	le'ayeh
yalanladı	çok acıyandır	çok güçlü olan	gerçekten O	senin Rabbin	Şüphesiz	inanmamaktadır	Fakat onların çoğu	ve olmadı	bir delil

قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾

rasülün emîn	leküm	inni	elâ tettekün	nûhun	ehûhüm	le'hüm	kâle	iz	lmürselin	kavmü nühini
gönderilen güvenilir bir rasulüm!	size	ben	Siz Allah'tan korkmaz mısınız?	Nûh	kardeşleri	onlara	demoştı	O zaman	gönderilen rasulleri	Nûh toplumu

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

'alâ rabbi l'âlemin	illâ	in ecriye	min ecr	'aleyhi	vemâ eselüküm	veet'ün	ilâhe	fettekû
âlemlerin Rabbi verecektir	ancak	Benim karşılığımı	bir karşılık	Bunun için	sizden istemiyorum	bana itaat edin	Al-lah'tan	korkun

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

lerzelün	vettebe'ake	leke	enü/ minü	kâlû	veet'ün	ilâhe	fettekû
(toplumun) en değersizleri	Sana uymuşken	sana	inanır mıyız?	dediler	bana itaat edin	Allah'tan	korkun

84. "Bana sonrakiler arasında güzelce anılmayı nasip et!"
85. "Beni na'im cennetinin varislerinden biri yap!"
86. "Babamı bağışla, şüphesiz o yanlış yolda gidenlerdendi."
87. "İnsanların diriltilecekleri gün beni utandırma!"
- 88-89. "O gün, Allah'a temiz bir kalple gelmenin dışında, ne mal ne de çocuklar fayda verir."
90. Cennet muttakilere yaklaştırılmıştır.
91. Azgınlara için de cehennem hazırlanmıştır.
- 92-93. Onlara, "Allah'ı bırakıp da taptıklarınız nerede? Nasıl, size yardım ediyorlar veya galip geliyorlar mı?" denilir.
- 94-95. Ardından onlar, azgınlara, İblis'in orduları tümü oraya atılırlar.
96. Onun içinde onlar birbirleriyle çekişip dururlarken şöyle derler:
97. "Allah'a yemin olsun, biz gerçekten açık sapıklık içindeymişiz!"
98. "Çünkü biz, sizi âlemlerin Rabbi seviyosinde tutuyorduk."
99. "Bizi hep o günahkârlara şaşırtıp sapıttı."
- 100-101. "Artık bugün bizim için ne şefaathiler, ne de candan bir dost var!"
102. "Bizim için geriye dönmek olsaydı da, müminlerden olsaydık!"
103. Elbette bunda (Allah'ın ve ahiretin varlığına) bir delil vardır. Fakat onların çoğu, inanmamaktadır.
104. Şüphesiz senin Rabbin, gerçekten O, çok güçlü olan, çok acıyandır.
105. Nûh toplumu, gönderilen rasulleri yalanladı.
106. O zaman, kardeşleri Nûh, onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?"
107. "Haberiniz olsun, ben size gönderilen güvenilir bir rasulüm!"
108. "Gelin, Allah'tan korkun, bana itaat edin!"
109. "Bunun için sizden bir karşılık istemiyorum. Benim karşılığımı ancak âlemlerin Rabbi verecektir."
110. "Gelin, Allah'tan korkun, bana itaat edin!"
111. "Sana (toplumun) en değersizleri uymuşken, biz hiç sana inanır mıyız?" dediler.

112-115. "Onların ne yaptığı hakkında benim ne bilgim olabilir? Onların hesabı, yalnızca **Rabbime** aittir. Keşke bunu bilseler! Ben, müminleri kovamam. Ben, sadece açık bir uyarıcıyım!" dedi.

116. "Ey Nûh! Eğer vazgeçmezsen, sen kesinlikle taşlanandan olacaksın!" dediler.

117. (Bunun üzerine Nûh, şöyle) dedi: "Ey **Rabbim!** Şüphesiz halkım beni yalanladı."

118. "Artık benimle onların arasını nasıl ayırt edeceksen et de, beni ve beraberimdeki müminleri kurtar!"

119. Biz, onu ve beraberindekileri o (her türlü hayvan ile) dolu olan gemiyle kurtardık.

120. Sonra arkasından kalanları boğduk.

121. Elbette bunda (**Allah'ın** ve ahiretin varlığına) bir delil vardır. Fakat onların çoğu, inanmamaktadır.

122. Şüphesiz senin **Rabbim**, gerçekten O, çok güçlü olan, çok acıyandır.

123. Âd, gönderilen rasulleri yalanladı.

124. O zaman kardeşleri Hûd, onlara şöyle demişti: "Siz **Allah'tan** korkmaz mısınız?"

125. "Haberiniz olsun, ben size gönderilen güvenilir bir rasulüm!"

126. "Gelin, **Allah'tan** korkun, bana itaat edin!"

127. "Bunun için sizden bir karşılık istemiyorum. Benim karşılığımı ancak âlemlerin **Rabb'i** verecektir."

128. "Siz, her tepeye bir alamet bina yapıp oynayıp eğlenir misiniz?"

129. "Siz ebedi kalacağınızı sanarak malikâneler mi yapıyorsunuz?"

130. "Hem tuttuğunuz zaman, acımasızca tutuyorsunuz."

131. "Gelin, **Allah'tan** korkun, bana itaat edin!"

132. "Size bildiğiniz şeylerle yardım eden **Allah'tan** korkun."

133-134. "O, size hayvanlarla, çocuklarla, bahçelerle, pınarlarla yardım etmektedir."

135. "Şüphesiz ben size büyük günün azabının (başınıza gelmesinden) korkuyorum."

136. "Sen bize ha vaaz vermişsin, ha vaaz verenlerden olmamışsın, fark etmez, bizim için ikisi de birdir" dediler.

قَالَ وَمَا عَلَّمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ

lev teş'urûn 'alâ rabbî illâ in hisâbühüm bimâ kânû ye'melûn vemâ 'ilmî kâle
Keşke bunu bilseler Rabbime aittir yalnızca Onların hesabı Onların ne yaptığı hakkında benim ne bilgim olabilir dedi

﴿١١٦﴾ وَإِنَّا لَنَنْصُرُكَ بِمَا كُنْتَ تَعْبُدُ ﴿١١٧﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٨﴾ قَالَتْ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٩﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي

le'illem tentefî kâlû neẓirunmübîn illâ in enâ lmû/minîn bi'târîdi enâ vemâ
Eğer vazgeçmezsen dediler açık bir uyarıcıyım sadece Ben müminleri kovamam Ben

يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١٢١﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي

beynî fefteh keẓzebûn kavmî inne rabbî kâle mine lmercûmîn letekûnenne yâ nûhu
benimle nasıl ayırt edeceksen beni yalanladı halkım Şüphesiz Rab-bim! dedi taşlanandan sen kesinlikle olacaksın Ey Nûh!

وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ فَانْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ

vemenimme'ahû feenceynâhû mine lmû/minîn vemenimme'îye veneccinî fethanv vebeynehum
ve beraberindekileri o Biz, onu kurtardık müminleri ve beraberimdeki beni kurtar bir açma ile onların arasını

فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١٢٣﴾ ثُمَّ اغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

vemâ kâne le'ayeh fi zâlike inne lbâkin be'dû egraknâ şümme fî lfulki lmeşhûn
ve olmadı bir delil bunda vardır Elbette kalanları arkasından boğduk Sonra (her türlü hayvan ile) dolu olan gemiyle

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٥﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٦﴾ كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٧﴾

lmürselin 'âdûni keẓzebet rrahîm l'azîzû lefûve/rabbeke veinne mü/minîn ekşeruhüm
gönderilen rasulleri Âd yalanladı çok acıyandır çok güçlü olan gerçek-ten O senin Rabbim Şüphesiz inanmamaktadır onların çoğu

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٨﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ

llâhe fettekû rasûlün emin leküm innî elâ tettekûn hûdün ehûhüm lehum kâle iz
Al-lah'tan korkun gönderilen güvenilir bir rasulüm! size ben Siz Allah'tan korkmaz mısınız? Hûd kardeşleri onlara şöyle demişti O zaman

وَاطِيعُونَ ﴿١٣٠﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

'alâ rabbî l'âlemin illâ in ecriye min ecr 'aleyhî vemâ eselüküm veet'ûn
âlemlerin Rabbi verecektir ancak Benim karşılığımı bir karşılık Bunun için sizden istemiyorum bana itaat edin!

اتَّبِعُونِ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٣٢﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَابِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٣٣﴾

le'alleküm tehlüdün meşânî'a vetettehizûne te'beşûn âyeten biküllî rî'in etebnûne
Siz ebedi kalacağınızı sanarak malikâneler mi yapıyorsunuz? oynayıp eğlenir misiniz? bir alamet Siz, her tepeye bina yapıp

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٤﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٣٥﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ

llezi emeddeküm vettekû veet'ûn llâhe fettekû cebbârin betaşûm veizâ betaşûm
Size yardım eden Allah'tan korkun bana itaat edin! Al-lah'tan korkun acımasızca tutuyorsunuz Hem tuttuğunuz zaman

بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٧﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٨﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

'aleyküm ebâfû innî ve'uyûn vecennâtin vebenîn bien'âminv emeddeküm bimâ te'lemûn
size korkuyorum Şüphesiz ben pınarlarla bahçelerle çocuklarla hayvanlarla O, size yardım etmektedir bildiğiniz şeylerle

عَذَابٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٩﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٤٠﴾

em lem tekunnmine lvâ'izin eve'azte 'aleynâ sev'âün kâlû 'azâbe yevmin 'azim
ha vaaz verenlerden olmamışsın Sen bize ha vaaz vermişsin bizim için ikisi de birdir dediler büyük günün azabının

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ

inne El-bette feeheknâhüm fekezzebûhü bimü'azzebin nehnü vemâ hulûku levvelin illâ kâzâ in
Biz de onları helak ettik Onu yalanladılar azap da olunmayız Biz ve değiliz öncekilerin âdetinden başka Bu de-
gildir

فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

rrahim l'azzü lehöve rabbeke veinne mü/min'in ekserühüm vemâ kâne leäyeh fi zâlike
çok acıyandır çok güçlü olan gerçekten O senin Rabbin Şüphesiz inanmamaktadır Fakat onların çoğu ve olmadı bir delil bunda vardır

كَذَّبْتَ ثَمُودَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤١﴾ إِنِّي

inni elâ tettekün salihun ehühüm lehüm kâle iz Imürsel'in semûdü kezzebet
ben Siz Allah'tan korkmaz mısınız? Salih kardeşleri onlara söyle demişti O zaman gönderilen rasulleri Semûd yalanladı

لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١٤٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ

min ecr 'aleyhi vemâ eselüküm veetün ilâhe fettekü rasûlün emîn leküm
bir karşılık Bunun için sizden istemiyorum bana itaat edin Allah'tan korkun gönderilen güvenilir bir rasulüm! size

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٤﴾ أَتَتْرَكُونَ فِي مَا هُمْنَا أَمِينٌ ﴿١٤٥﴾

aminin fi mâ kâhünâ etütraküne 'alâ rabbi l'âlemîn illâ in ecriye
güvende siz burada bırakılacak mısınız? âlemlerin Rabbi verecektir ancak Benim karşılığımı

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٦﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٧﴾ وَتَنَجُّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ

mine lcibâli vetenhitüne tal'uhâ hedim venehlin vezürünv ve'uyün fi cennâtinv
Dağlarda yapıyorsunuz dalları bolluktan sarmış ve hurmalar ekinler ve pınarlar içinde bahçeler

بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿١٤٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١٤٩﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥٠﴾

emra Imüsri'in velâ tüttü veetün ilâhe fettekü fârihin büyüten
aşınların yoluna uymayın bana itaat edin Allah'tan korkun içinde keyif sürdü-
günüz evler

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥١﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٢﴾

mine Imüseharin ente innemâ kâlû velâ yüslühün fi lergî ellezne yüfsidüne
büyülenmişlerdensin Sen gerçekten dediler onu yaşanılır hale getirmeyen Yeryüzünde bozgunculuk yapan

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٣﴾ قَالَ هَذِهِ

hâzihî kâle in künte mine şşâdikin biâyetin fe/ti mişlünâ beşerüm illâ ente mâ
İşte, bu şöyle dedi Haydi, sözünde doğru olanlardan isen bir mucize getir bizim gibi insandan başka Sen nesin ki

نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٤﴾ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ

feye/hužeküm bisün velâ temessühâ yevminme'lüm şirbü velekülüm şirbünv lehâ nâkatül
sizi alıp yok eder bir kötülük Sakın ona yapmayın hakkı belirli bir günde de su içme sizin Su içme onun deve

عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٥﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَارِمِينَ ﴿١٥٦﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ

inne l'azâb feehezeheümü feeşbehû nâdimin fe'akarühâ 'azâbü yevmin 'azim
azap Çünkü kendilerini yakalayverdi Sonra pişman oldular Derken onu kestiler yoksa büyük günün azabı

فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

rrahim l'azzü lehöve rabbeke veinne mü/min'in ekserühüm vemâ kâne leäyeh fi zâlike
çok acıyandır çok güçlü olan gerçekten O senin Rabbin Şüphesiz inanmamaktadır onların çoğu ve olmadı bir delil bunda vardır

137. "Bu, öncekilerin âdetinden başka bir şey değildir."

138. "Biz azap da olunmayız."

139. Onu yalanladılar. Biz de onları helak ettik. Elbette bunda (Allah'ın ve ahiretin varlığına) bir delil vardır. Fakat onların çoğu, inanmamaktadır.

140. Şüphesiz senin Rabbin, gerçekten O, çok güçlü olan, çok acıyandır.

141. Semûd, gönderilen rasulleri yalanladı.

142. O zaman kardeşleri Salih, onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?"

143. "Haberiniz olsun, ben size gönderilen güvenilir bir rasulüm!"

144. "Gelin, Allah'tan korkun, bana itaat edin!"

145. "Bunun için sizden bir karşılık istemiyorum. Benim karşılığımı ancak âlemlerin Rabbi verecektir."

146-148. "Siz burada, bahçeler ve pınarlar içinde, ekinler ve dalları bolluktan sarmış hurmalar arasında güvende bırakılacak mısınız?"

149. "Dağlarda, içinde keyif sürdüğünüz evler yapıyorsunuz."

150. "Gelin, Allah'tan korkun, bana itaat edin!"

151-152. "Yeryüzünde bozgunculuk yapan, onu yaşanılır hale getirmeyen aşırıların yoluna uymayın."

153-154. "Sen, gerçekten büyülenmişlerdensin! Sen, bizim gibi insandan başka nesin ki! Haydi, sözünde doğru olanlardan isen, bir mucize getir!" dediler.

155. (Onlara şöyle) dedi: "İşte, bu (mucize olarak size) deve! Su içme hakkı bir gün onun, su içme hakkı belirli bir günde de sizin!"

156. "Sakın ona bir kötülük yapmayın, yoksa büyük günün azabı sizi alıp yok eder."

157. Derken onu kestiler. Sonra pişman oldular.

158. Çünkü kendilerini azap yakalayverdi. Elbette bunda (Allah'ın ve ahiretin varlığına) bir delil vardır. Fakat onların çoğu, inanmamaktadır.

159. Şüphesiz senin Rabbin, gerçekten O, çok güçlü olan, çok acıyandır.

160. Lût'un toplumu, gönderilen rasulleri yalanladı.

161. O zaman kardeşleri Lût, onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?"

162. "Haberiniz olsun, ben size gönderilen güvenilir bir rasulüm!"

163. "Gelin, Allah'tan korkun, bana itaat edin!"

164. "Bunun için sizden bir karşılık istemiyorum. Benim karşılığımı ancak âlemlerin Rabbi verecektir."

165. İnsanlar içinde (kadınları bırakıp) erkekleri mi gidiyorsunuz?

166. Rabbinizin sizin için yarattığı eşleri bırakıyorsunuz. Doğrusu siz, insanlıktan çıkmış bir topluluksunuz.

167. "Ey Lût! Eğer (bu söylediklerinden) vazgeçmezsen, sen kesinlikle (yaşadığın bu yerden) sürülenlerden olacaksın" dediler.

168-169. "Şüphesiz ben, yaptıklarınıza buğ edenlerdenim. Ey Rabbim! Beni ve ailemi onların yaptıklarından kurtar!" dedi.

170-171. Biz, helak edilenlerin arasında kalan bir yaşlı kadın dışında, onu ve ailesinin tümünü kurtardık.

172. Sonra geri kalanları yok ettik.

173. Onların üzerine (dehşetli) bir yağmur yağdırdık. Uyarıların yağmuru ne kötüdür!

174. Elbette bunda (Allah'ın ve ahiretin varlığına) bir delil vardır. Fakat onların çoğu, inanmamaktadır.

175. Şüphesiz senin Rabbin, gerçekten O, çok güçlü olan, çok acıyandır.

176. Eykeliler de, gönderilen rasulleri yalanladı.

177. O zaman Şuayb, onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?"

178. "Haberiniz olsun, ben size gönderilen güvenilir bir rasulüm!"

179. "Gelin, Allah'tan korkun, bana itaat edin!"

180. "Bunun için sizden bir karşılık istemiyorum. Benim karşılığımı ancak âlemlerin Rabbi verecektir."

181. "Ölçüyü tam yapın, hak yiyenlerden olmayın."

182. "Doğru ve sağlam teraziyle tartın."

183. "Halkın mallarının değerini düşürmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın."

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ

leküm	inni	elâ tettekûn	lûṭun	ehûhüm	lehüm	kâle	iz	lmürselîn	kavmü lûṭini	kezzebet
size	ben	Siz Allah'tan korkmaz mısınız?	Lût	kardeşleri	onlara	demişti	O zaman	gönderilen rasulleri	Lût'un toplumu	yalanladı

رَسُولٌ آمِينَ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا

illâ	in ecriye	min ecr	'aleyhi	vemâ eselüküm	veetûn	ilâhe	fettekû	rasûlün emîn
an-cak	Benim karşılığımı	bir karşılık	Bunun için	sizden istemiyorum	bana itaat edin!	Allah'tan	korkun	gönderilen güvenilir bir rasulüm!

عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ

leküm	mâ haleka	vetezerûne	mine l'âlemîn	zzükrâne	ete/tüne	'alâ rabbi l'âlemîn
sizin için	yarattığı	bırakıyorsunuz	İnsanlar içinde	erkekleri	mi gidiyorsunuz?	âlemlerin Rabbi verecektir

رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَوِيَّا لَوْ لَتَكُونَنَّ

letekûnenne	yâ lûṭu	leillem tentehi	kâlû	kavmün 'âdun	entüm	bel	min ezvâcikum	rabbüküm
sen kesinlikle olacaksın	Ey Lût!	Eğer (bu söylediklerinden) vazgeçmezsen	dediler	insanlıktan çıkmış bir topluluksunuz	siz	Doğrusu	eşleri	Rabbinizin

مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي

veehî	neccin	rabbi	mine lkâlin	li'ameliküm	inni	kâle	mine lmühraçn
ve ailemi	Beni kurtar	Ey Rabbim!	buğ edenlerdenim	yaptıklarınıza	Şüphesiz ben	dedi	(yaşadığın bu yerden) sürülenlerden

مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ

şümme	fî lgâbirîn	'acûzen	illâ	ecme'in	veehleḥû	fenecceynâhû	mimmâ ye'mellîn
Sonra	Biz, helak edilenlerin arasında kalan	bir yaşlı kadın	dışında	tümünü	ve ailesinin	onu kurtardık	onların yaptıklarından

دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ

fî zâlike	inne	meṭaru lmünzerîn	fesâe	meṭarâ	'aleyhim	veemṭarnâ	lâharin	demmernâ
bunda vardır	Elbette	Uyanılanların yağmuru	ne kötüdür	bir yağmur	Onların üzerine	yağdırdık	geri kalanları	yok ettik

لَايَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ

kezzebe	rrahim	l'azizü	leḥüvelrabbeke	velinne	mü/minîn	ekseruhüm	vemâ kâne	le'ayeh
yalanladı	çok acıyandır	çok güçlü olan	gerçekten O	senin Rabbin	Şüphesiz	inanmamaktadır	onların çoğu	ve olmadı

أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ

leküm	inni	elâ tettekûn	şu'aybün	lehüm	kâle	iz	lmürselîn	eşhâbü leyketi
size	ben	Siz Allah'tan korkmaz mısınız?	Şuayb	onlara	şöyle demişti	O zaman	gönderilen rasulleri	Eykeliler de

رَسُولٌ آمِينَ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا

illâ	in ecriye	min ecr	'aleyhi	vemâ eselüküm	veetûn	ilâhe	fettekû	rasûlün emîn
an-cak	Benim karşılığımı	bir karşılık	Bunun için	sizden istemiyorum	bana itaat edin!	Allah'tan	korkun	gönderilen güvenilir bir rasulüm!

عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ

bilkiştâsi	vezinû	mine lmühsirîn	velâ tekûnû	lkeyle	evfû	'alâ rabbi l'âlemîn
ve sağlam teraziyle	tartın	hak yiyenlerden	olmayın	Ölçüyü	tam yapın	âlemlerin Rabbi verecektir

الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٨٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

müfsidin	fî lerdî	velâ te'sev	eşyâehüm	nnâse	velâ tebhâsû	lmüstekîm
bozgunculuk yaparak	Yeryüzünde	karşıklık çıkarmanın	mallarının değerini	Halkın	düşürmeyin	Doğru

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

mine Imüsehharin ente innemâ kâlû velcibillete levvelin llez balekaküm vettekü
büyülenmişlerdensin Sen gerçekten dediler ve önceki nesileri Sizi yaratandan korkun

﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاسْقُطْ عَلَيْنَا

'aleynâ feeskî lemîne lkâzibîn vein nezunnûke mişlünâ beşerunm illâ ente vemâ
üzerimize yağdır yalancılardan biri olduğunu Biz, senin düşünüyoruz bizim gibi insandan başka Sen nesin ki

كَيْسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّیْ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

bimâ te'melün e'lemü rabbî kâle in künte mine şşâdikin mine ssemâi kisefenm
yaptıklarınızı daha iyi bilir Rabbim dedi Eğer sözünde doğru olanlardansan gökyüzünden azap

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ

fi zâlike inne kâne 'azâbe yevmin 'azim innehû 'azâbü yevmi zzulleh feebezeheüm fekezzebûhü
bunda vardır Elbette büyük günün azabıydı Şüphesiz o gölge gününün azabı Onları yakalayıp yok etti Onu yalanladılar

لَايَةٍ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

veinnehû rrahim l'azizü lehüve rabbeke veinne mü/minin ekşeruühüm vemâ kâne le'ayeh
O çok acıyandır çok güçlü olan gerçek-ten O senin Rabbim Şüphesiz inanmamaktadır onların çoğu ve olmadı bir delil

لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ

liteküne 'alâ kalbike rrûhu lemin bihi nezele rabbi l'âlemin letenzilü
olasın diye kalbine Rûhu'l-Emîn (Cebrâil) Onu indirdi âlemlerin Rabbinin katından elbette bölüm bölüm indirilen

مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ

evelem yekün lefi zübürî levvelin veinnehû bilisânin 'arabiyyinmübîn mine Imünzirin
değil midir? öncekilerin kitaplarında da vardır Şüphesiz o apaçık bir Arapça ile sen uyarıcılardan

لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَآئِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

'alâ be'di le'cemîn velev nezzelnâhü 'ulemâü benî isrâil enyye'lemehü yetenlehüm
Arapça bilmeyen birine Eğer onu indirsek İsrail oğullarının bilginlerinin Onu bilmesi de bir delil onlar için

﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ

fi kulûbi seleknâhü kezâlike mü/minin bihi mâ kânû 'aleyhim fekarahû
kalplerine Biz onu sokmu-şuzdur böyle iman etmeyeceklerdi ona olmazlardı onlara o da bunu okusaydı

الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً

beğtetenv feye'tiyehüm yeravü l'azâbe lelim hattâ bihi lâ yü/minüne Imücrimin
ansızın O azap kendilerine geliverir Acı veren azabı görünceye kadar ona iman etmezler günahkârların

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

yeste'cilün efebî'azâbinâ münzarün nehnü l'el feyekûlû lâ yeş'urün veküm
acele ediliyor? bize azap edilmek için mi zaman tanınır Bize olur muyuz? derler farkında olmaksızın onlar

﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

mâ kânû yü'adün câehüm şümme sinin inmmette'nâhüm eferaeyte
kendilerine vaat edilen başlarına gelse sonra yıllarca onları nimetlerin içinde yüzdürsek Gördün ya

184. "Sizi ve önceki nesileri yaratandan korkun."

185. "Sen, gerçekten büyülenmişlerdensin!" dediler.

186. "Sen, bizim gibi insandan başka nesin ki! Biz, senin yalancılardan biri olduğuna düşünüyoruz."

187. "Eğer sözünde doğru olanlardansan, haydi gökyüzünden üzerimize azap yağdır."

188. (O), "Rabbim, yaptıklarınızı daha iyi bilir" dedi.

189. Onu yalanladılar. Onları, gölge gününün azabı yakalayıp yok etti. Şüphesiz o, büyük günün azabıydı.

190. Elbette bunda (Allah'ın ve ahiretin varlığına) bir delil vardır. Fakat onların çoğu, inanmamaktadır.

191. Şüphesiz senin Rabbin, gerçekten O, çok güçlü olan, çok acıyandır.

192. O, elbette âlemlerin Rabbinin katından bölüm bölüm indirilen (bir kitaptır).

193-195. Onu, Rûhu'l-Emîn (Cebrâil) sen uyarıcılardan olası diye kalbine apaçık bir Arapça ile indirdi.

196. Şüphesiz o, öncekilerin kitaplarında da vardır.

197. Onu İsrail oğullarının bilginlerinin bilmesi de onlar için bir delil değil midir?

198-199. Eğer onu, Arapça bilmeyen birine indirsek, o da bunu onlara okusaydı, onlar yine ona iman etmeyeceklerdi.

200. Biz onu günahkârların kalplerine böyle sokmuşuzdur.

201. Acı veren azabı görünceye kadar, ona iman etmezler.

202. O azap kendilerine, onlar farkında olmaksızın ansızın geliverir.

203-204. "Bize zaman tanınır mı, bize azap edilmek için mi acele ediliyor?" derler.

205-206. Gördün ya, onları yıllarca nimetlerin içinde yüzdürsek, sonra başlarına kendilerine vaat edilen gelse,

207. İçinde yüzdükleri o nimetlerin onlara hiçbir faydası olmayacaktır.

208. Biz hiçbir memleketi, kendilerine uyarıcılar gelmeden helak etmedik.

209. (Onlar daha önce mutlaka) uyarılmışlardır. Biz, zalim değiliz.

210. Bunu şeytanlar indirmedir.

211. Bu onlara hem yakışmaz, hem de buna onların gücü yetmez.

212. Onlar bunu işitmekten kesinlikle uzaklaştırılmışlardır.

213. Sakın Allah ile birlikte başka bir tanrıya dua etme, (eğer böyle yaparsan), azaba uğrayacaklardan olursun.

214. En yakın akrabalarını uyar.

215. Sana tabi olan müminlere (rahmet) kanadını indir.

216. Sana isyan ederlerse, "Ben, sizin yaptıklarınızdan uzağım!" de!

217. O çok güçlü olan, çok acıyana, (Allah'a) tevekkül et!

218-219. O, seni namaz kıldığında, secde edenlerin arasında dolaştığını görür.

220. Şüphesiz O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

221. Size, şeytanların kimin üzerine indiğini haber veriyim mi?

222. Onlar, iftiracı ve günahkârların üzerlerine inerler.

223. Onlar (bazı şeyleri öğrenmek için) kulak kabartırlar. Onların çoğu yalancıdır.

224. Şairlerin ardından sapkınlara giderler.

225. Onların her vadide şaşkın şaşkın dolaştıklarını görmez misin?

226. Şüphesiz onlar, yapmadıkları şeyleri söylerler.

227. Ancak iman edip iyi ameller yapanlar, Allah'ı

çokça zikredenler, kendilerine zulmedildikten sonra öğlerini alanlar (bu hükmün) dışındadır. Zulmedenler, hangi akibete uğrayacaklarını yakında bileceklerdir.

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾

illâ lehâ münzirûn min karyetin vemâ efleknâ mâ kânû yümette'ûn 'anhum mâ egnâ
kendilerine uyarıcılar gelmeden Biz hiçbir memleketi helak etmedik içinde yüzdükleri o nimetlerin onlara hiçbir faydası olmayacaktır

ذِكْرِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ

lekûm vemâ yembegî şşeyâtîn bihi vemâ tenezzelet künnâ zâlimîn zikrâvemâ
Bu onlara hem yakışmaz şeytanlar Bunu indirmedir Biz, zalim değiliz uyarılmışlardır

وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ

ilâhen âharâ me'a lâîhi felâ ted'u leme'zûlûn 'ani ssem'i innehum vemâ yestetûn
başka bir tanrıya Allah ile birlikte dua etme kesinlikle uzaklaştırmışlardır bunu işitmekten Onlar hem de buna onların gücü yetmez

فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ

cenâhake vehfid 'aşirateke lekribin veenzir mine lmü'azzebîn fetekûne
(rahmet) kanadını indir En yakın akrabalarını uyar azaba uğrayacaklardan olursun

لِمَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بِرَىٰ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ

vetevekkel mimmâ te'melûn berûnüm inni fekul fein 'aşavke mine lmü/minîn limeni ttebe'ake
(Allah'a) tevekkül et! sizin yaptıklarınızdan uzağım Ben de Sana isyan ederlerse müminlere Sana tabi olan

عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْلِبُكَ فِي السَّاجِدِينَ

fî ssâcidîn vetekallübeke hine tekûm ellezi yerîke rrahim 'ale l'azizi
secde edenlerin arasında dolaştığını namaz kıldığında O, seni görür çok acıyana O çok güçlü olan

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢١٩﴾ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢٠﴾

şşeyâtîn tenezzelû 'alâ men hel ünebbiüküm l'alim ssem'û innehu küve
şeytanların indiğini kimin üzerine Size haber vereyim mi? çok iyi bilendir çok iyi işiten Şüphesiz O

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢١﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٢﴾ وَالشُّعْرَاءُ

veşşu'arâû kâzibûn veekseruhüm yülküne ssem'a 'alâ külli effâkin esm tenezzelû
Şairlerin yalancıdır Onların çoğu Onlar (bazı şeyleri öğrenmek için) kulak kabartırlar Onlar, iftiracı ve günahkârların üzerlerine inerler

يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَمِيمُونَ ﴿٢٢٤﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ

yekûlûne veennehum yehimûn fî külli vâdiny ennehum elem terâ lgâvûn yettebi'uhûmü
söylerler Şüphesiz onlar şaşkın şaşkın dolaştıklarını her vadide Onların görmez misin? sapkınlara ardından giderler

مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا

keşîran v ilâhe vezeke'rû şşâlihâtî ve'amilû llezîne âmenû illâ mâ lâ yef'alûn
çokça Allah'ı zikredenler iyi ameller yapanlar iman edip Ancak yapmadıkları şeyleri

وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٦﴾

yenkalibûn eyye münkalebiny llezîne zalemû veseye'lemû mim be'di mâ zulimû venteşarû
uğrayacaklarını hangi akibete Zulmedenler yakında bileceklerdir kendilerine zulmedildikten sonra öğlerini alanlar

سُورَةُ النَّملِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَتِسْعُونَ آيَةً

NEML|NEML SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahm	İlâhırrahmâni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ۝ هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ۝

lilmü/minîn	vebüşrâ	hüden	vekitâbimmübîn	âyâtü lîkurâni	tilke	tâ-sîn
Müminlere	ve müjdedir	yol gösterici	apaçık kitabın	Kur'an'ın ayetleridir	Bunlar	Tâ, sîn

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝

hüm yûkinûn	bilâhîrati	vehûm	zzekâte	veyû/tûne	şşalâte	ellezîne yûkûmûne
kesin olarak inanırlar	ahirete de	Onlar	zekâtı	verirler	namazı	kılarlar

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ

illezîne lekûm	ûlâike	ye'me'hûn	fehûm	e'mâle'hûm	lekûmzeyyennâ	bilâhîrati	inne llezîne lâ yû/minûne
kendilerine hazırladığı kimselerdir	Bunlar	ilerisini görmezler	Onlar	yaptıklarını	kendile-süslü görme termişizdir	Ahirete	inanmayanların

سُوءِ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ ۝ وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ

milledün hak'min	lîkurâne	letûlekkâ	veinneke	hûmü lehşerûn	fî lâhîrati	vehûm	sûü l'azâbi
hikmetli sözü sonsuz olan (Allah) tarafından	bu Kur'an'a	erdiriliyor-sun	Emin ol ki sen	hüsranı en çok uğrayacak olanlardır	ahirette	Bunlar	azabın en kötüsünün

عَلِيمٍ ۝ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ تَوَكِّفُ

âtikûm	ev	bihaberin	minhâ	seâtikûm	nârâ	ânestü	innî	liehlîlîrî	mûsâ	kâle	îz	'alim
size getireceğim	veya	size getireceğim	yerden	bir haber	bir ateş	gördüm	Ben	ailesine	Musa	dedi	Bir zamanları	ilminin sonu olmayan

بِشَّهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ

men fî nnârî	bûrike	em	nûdiye	felemmâ cāethâ	le'allekûm tesalûn	bişîhâbin kabesil
Bu ateşin yanındaki	sana mübarek kılınmıştır	şöyle	seslenildi	Oraya vardığında	böylelikle ateş yakıp ısınırınsınız	yalın bir ateş

وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

lhak'm	l'azizü	ilâhü enâ	innefî	yâ mûsâ	rabbi l'âlemin	vesübhâne ilâhî	vemen havle'hâ
iş sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulunan	çok güçlü olan	Allah'im	Ben	Gerçek şu ki	Ey Musa!	alemlerin Rabbi olan	Allah, her türlü eksiklikten uzaktır ve onun çevresindekiler

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي

innî	lâ tehaf	yâ mûsâ	velem yû'akkib	vellâ müdbirân	keennehâ cânnün	teftezzü	felemmâ ra'âhâ	'aşâk	veelki
Çünkü	Korkma!	Ey Musa!	arkasına bile bakmadan	dönüp kaçtı	gevrik bir yılan gibi	hareket ettiğini	onu görünce	Asanı	bırak

لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ۝ إِمَّا مِنْ ظِلْمٍ تَمْدَلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

rahim	gafûrur	feinnî	be'de sūin	husnem	beddeleşümme	men zaleme	illâ	lmürselîn	ledeyyel	lâ yehâfû
çok acıyanım	çok bağışlayan	Şüphesiz Ben	yaptığı kötülüğün ardından	güzel (bir davranışla)	değiştiren	sonra	zulmeden	Ancak başka	peygamberler	benim yanımda

وَادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتِ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ

vekvamîlî	ilâ fir'avne	fî tis'â âyâtin	min gayri sūin	beygâe	tehruc	fî ceybike	yedeke	veedhil
ve onun topluma	Firavun	getirdiğin dokuz mucizeden biridir	lekesiz bir şekilde	bembeyaz	çıksın	koynuna	Elini	sok

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝

sihrunmmübîn	kâzâ	kâlû	mübşiraten	âyâtünâ	felemmâ cāethûm	kânû kavmen fâsikîn	innehûm
apaçık sihirdir	Bu	dediler	gerçeği gözlerine sokarak	mucizelerimiz	onlara vardığı zaman	doğru yoldan çıkmış bir topluluktur	Şüphesiz onlar

27. NEML SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 93 âyetidir.

Rahman ve Rahim olan

Allah'ın adıyla.

1. Tâ, sîn. Bunlar, Kur'an'ın, apaçık kitabın ayetleridir.
2. Müminlere yol gösterici ve müjdedir.
3. Onlar, namazı kılarlar, zekâtı verirler. Onlar, ahirete de kesin olarak inanırlar.
4. Ahirete inananların yaptıklarını, kendilerine süslü göstermişizdir. Onlar ilerisini göremezler, kalpleri körelmiştir.
5. Bunlar, kendilerine azabın en kötüsünün hazırlandığı kimselerdir. Bunlar, ahirette hüsrana en çok uğrayacak olanlardır.
6. Emin ol ki sen, bu Kur'an'a, ilminin sonu olmayan, hikmetli sözü sonsuz olan (Allah) tarafından erdiriliyorsun.
7. Bir zamanlar Musa ailesine, "Ben, bir ateş gördüm. (Ateşin olduğu) yerden size bir haber getireceğim, (böylelikle yolumuzu belirleriz). Veya size yalın bir ateş getireceğim, böylelikle ateş yakıp ısınırınsınız" dedi.
8. Oraya vardığında, kendisine şöyle seslenildi: "Bu ateşin yanındaki ve onun çevresindekiler, sana mübarek kılınmıştır. Âlemlerin Rabbi olan Allah, her türlü eksiklikten uzaktır."
9. "Ey Musa! Gerçek şu ki, Ben, çok güçlü olan, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulunan Allah'im!"
10. "Asanı bırak!" (Musa) onun gevrik bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına bile bakmadan dönüp kaçtı. (Bunun üzerine Allah, şöyle dedi:) "Ey Musa! Korkma! Çünkü peygamberler benim yanımda korkmazlar."
11. "Ancak zulmeden, sonra yaptığı kötülüğün ardından (onu) güzel (bir davranışla) değiştiren başka. Şüphesiz Ben, çok bağışlayan, çok acıyanım!"
12. "Elini koynuna sok, lekesiz bir şekilde bembeyaz çıksın. (Bu), Firavun ve onun toplumuna getirdiğin dokuz mucizeden biridir. Şüphesiz onlar, doğru yoldan çıkmış bir topluluktur."
13. Bu şekilde mucizelerimiz, onlara gerçeği gözlerine sokarak vardığı zaman, "Bu, apaçık sihirdir!" dediler.

14. Nefisleri kesin olarak bilmesine rağmen yalnızca zalimliklerinden ve büyüklük taslamalarından dolayı, onu bile bile inkâr ettiler. O bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

15. Yemin olsun ki, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik. "Bizi, mümin kullarından birçoğuna üstün kılan Allah'a hamd olsun!" dediler.

16. Süleyman, Davud'a varis oldu ve şöyle dedi: "Ey insanlar! Bize, kuşdili öğretildi, bize her şeyden verildi. Şüphesiz bu, gerçekten apaçık ihsan ve ikramdır."

17. Süleyman'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan (meydana gelen) orduları toplandı. Bunların hepsi, bir düzen dâhilinde yönetiliyorlardı.

18. Sonunda karınca vadisine vardıklarında, bir karınca şöyle dedi: "Ey karıncalar! Haydi, evlerinize girin, Süleyman ve ordusu fark etmeyerek sizi kırıp geçirmesin!"

19. (Süleyman) onun sözüne gülercesine tebessüm etti ve şöyle dedi: "Ey Rabbim! Bana ve anne babama verdiğin nimetlerine şükredebilmem ve Senin razı olacağın salih amel yapabilmem için bana imkân ver, rahmetinle beni iyi kullarının arasına sok!"

20. Kuşları araştırdı ve "Ne oluyor, hüdhüdü göremiyorum. Yoksa kayboldu mu?" dedi.

21. "Elbette ona şiddetli bir azap ile azap ederim veya onun boynunu keserim ya da bana (nerede olduğu hakkında) kesin bir delil getirir."

22. Çok geçmeden (hüdhüd) geldi ve "Senin öğrenemeyeceğin bir şey öğrendim, sana Sebe'den sağlam bir haber getirdim" dedi.

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

kâne	keyfe	fenzur	ve'ulüvvâ	zulmenv	enfüsühüm	vesteykanethâ	bi'hâ	vecehadû
olduğuna	nasıl	bir bak	ve büyük taslamalarından dolayı	zalimliklerinden	Nefisleri	kesin olarak bilmesine rağmen	onu	bile bile inkâr ettiler

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا

Ilezi feddalenâ	illâhî	lhamdü	vekâlâ	'ilmâ	vesüleymane'dâvûde	ateynâ	velekad	'âkibetü Imüfsidin
Bizi üstün kılan	Alla-h'a	hamd olsun	dediler	bir ilim	ve Süleyman'a Davud'a	verdik	Yemin olsun ki	O bozguncuların sonunun

عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

yâ eyyühe nnâsü	vekâle	idâvûde	süleymanü	veverişe	lmü/minin	min 'ibâdihî	'alâ keşirinm
Ey insanlar!	ve şöyle dedi	Davud'a	Süleyman	varis oldu	mümin	kullarından	birçoğuna

عَلَّمَنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

lfedlû Imübin	le'hüve	kâzâ	inne	min külli şey/	ve'utînâ	mentika ttayri	'ullimnâ
apaçık ihsan ve ikramdır	gerçekten	bu	Şüphesiz	her şeyden	bize verildi	kuşdili	Bize öğretilti

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ

hattâ	yüze'un	fehüm	vettayri	velinsi	mine lcinni	cünüdühü	lisüleymane	vehuşira
Sonunda	bir düzen dâhilinde yönetiliyorlardı	Bunların hepsi	ve kuşlardan	insanlardan	cinlerden	orduları	Süleyman'ın	toplandı

إِذَا اتَّوَا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ

mesâkineküm	dhu'lû	yâ eyyühe nnemlü	nemletünü	kâlet	'alâ vâdi nneimli	izâ etev
evlerinize	girin	Ey karıncalar!	bir karınca	şöyle dedi	karınca vadisine	vardıklarında

لَا يَحِطُّمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا

dâhikenm	fetebesseme	vehüm lâ yeş'urun	vecünüdühü	süleymanü	lâ yehtimenneküm
gülercesine	tebessüm etti	fark etmeyerek	ve ordusu	Süleyman	sizi kırıp geçirmesin

مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ

ve'alâ vâlideyye	'aleyye	illeti en'amte	ni'meteke	en eşküra	evzi'nî	rabbi	vekâle	min kavli'hâ
ve anne babama	Bana	verdiğin	nimetlerine	şükredebilmem	bana imkân ver	Ey Rabbim!	ve şöyle dedi	onun sözüne

وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

şşâlihîn	fi 'ibâdike	birahmetike	veedhlinî	terdâhû	şâlihan	veen e'mele
iyi	kullarının arasına	rahmetinle	beni sok	Senin razı olacağın	salih amel	ve yapabilmem için

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ

leü'azzibennehü	kâne mine lgâibin	em	lhüd'hüde	lâ era	mâ liye	fekâle	ttayra	vetefekkade
Elbette ona azap ederim	kayboldu mu?	Yoksa	hüdhüdü	göremiyorum	Ne oluyor	ve dedi	Kuşları	araştırdı

عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَاذْبَحْنَهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَرَ

femekeşe	bisü'lânimmübîn	leye/tiyenni	ev	lâezbehannehü	ev	'azâben şedi'den
(hüdhüd) geldi	kesin bir delil	bana getirir	ya da	onun boynunu keserim	veya	şiddetli bir azap ile

غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

binebeinyekin	min sebeim	veci/tüke	bimâ lem tühi't bilî	ehattü	fekâle	gayra be'din
sağlam bir haber	Sebe'den	sana getirdim	Senin öğrenemeyeceğin	bir şey öğrendim	ve dedi	Çok geçmeden

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

'arsün 'azim	velehâ	min külli şeyin	veûtiyet	temlikühüm	mraeten	vecedtü	inni
büyük bir tahtı	olan	her şeyin	verildiği	onlara yöneticilik yapan	bir kadın	buldum	Çünkü ben

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ

şşeytânü	leñümü	vezeyyene	min dünî llâhi	lişşemsi	yescüdüne	vekvamehâ	vecedtühâ
Şeytan	kendile-rine	süslemiş	Allah'ı bırakıp	güneşe	secde ettiklerini	ve halkının	Onu gördüm

أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٣٤﴾ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ

llezi yühricü	lillâhi	ellâ yescüdü	lâ yehtedün	fehüm	'ani ssebili	feşaddehüm	e'mâlehüm
açığa çıkaran	Al-lah'a	secde etmemeleri için	doğru yolda gitmiyorlar	Onlar	yoldan	onları saptırmış	yaptıklarını

الْخَبَاءِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٣٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ

ilâhe	lâ ellâhü	vemâ tü'linün	mâ tühfüne	veye'lemü	velerdi	fî ssemâvâti	lhabe
ilah yok	Allah	ve açıkça yaptıklarını	onların sakladıklarını	bilen	ve yerde	göklerde	gizli olanı

إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٣٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

kün-te mine lkâzibin	em	eşadekte	senenzuru	kâle	rabbü l'arşi l'azim	hüve	illâ
yalancılardan mı oldun?	yoksa	doğru mu söylüyorsunuz	Bakalım	dedi	büyük arşın sahibidir	O var	an-cak

إِذْ هَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَاَلْقِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٧﴾

yer-ci'ün	mâzâ	fenzur	'anhüm	tevelle şümme	ileyhim	feelkiñ	hâzâ	bikitâb	izheb
sonuca varacaklar	ne	bak	onların yanından	aynı sonra	onlara	ver	Bu	mektubumu	onlara götür

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْكِ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٣٨﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ

veinnehi	min süleymâne	innehi	kitâbün kerim	ileyye	ülkiye	innî	yâ eyyühe lmeleü	kâlet
o	Süleyman'dan gelmekte	o	çok değerli bir mektup	bana	getirildi	Şüphesiz	Ey konsey üyeleri!	dedi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٩﴾ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَتْ

kâlet	müslimin	ve/tünî	'aleyye	ellâ te'lû	rrahim	rrahmâni	bismi llâhi
dedi	boyun eğip	bana gelin	Bana	baş kaldırmayın	Rahim olan	Rahmân	Allah'ın ismiyle

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٤١﴾ قَالُوا

kâlû	hattâ teşhedün	emran	mâ küntü kâti'aten	fî emri	eftünî	yâ eyyühe lmeleü
dediler	[Ben, sizin görüşleriniz olmadan]	hiçbir karar	almış değilim	ne yapacağım konusunda	Bana görüş bildirin	Ey konsey üyeleri!

نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأَوْلُوا بِأَسْ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٤٢﴾

te/mürin	mâzâ	fenzuri	ileyki	velemru	veülû be/sin şedidinv	ülû kuvvetinv	nehnü
emredersen	ne	Bak	senindir	karar	iyi savaşınz	bir güç sahibiyiz	Bizler

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ

veke'âlike	e'zilleh	e'izzete ehlîhâ	vece'alû	efsedühâ	karyeten	izâ dehalû	lmülûke	inne	kâlet
böyle	rezil kepaze	ahalisinin saygın olanlarını	ederler	orayı penşan ederler	bir memle-kete	girdiler mi	krallar	doğ-rusu	dedi

يَفْعَلُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٤٤﴾

lmürselün	yer-ci'u	bime	fenâziratüm	bihediiyyetin	ileyhim	mürsiletün	veinni	yef'alün
elçilerin	döneceklerine	ne ile	bakacağım	bir hediye	onlara	göndereceğimi	Ben	yaparlar

23. "Çünkü ben, onlara yöneticilik yapan, kendisine her şeyin verildiği, büyük bir tahtı olan bir kadın buldum."

24. "Onun ve halkının Allah'ı bırakıp güneşe secde ettiklerini gördüm. Şeytan yaptıklarını kendilerine süslemiş, bu şekilde onları yoldan saptırmış. Onlar, doğru yolda gitmiyorlar."

25. (Şeytan bunu), onların göklerde ve yerde gizli olanı açığa çıkaran, onların sakladıklarını ve açıkça yaptıklarını bilen Allah'a secde etmemeleri için (yapmış). [Secde]

26. Allah, başka ilah yok ancak O var, büyük arşın sahibidir.

27. "Bakalım, doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mı oldun?" dedi.

28. "Bu mektubumu onlara götür, onlara ver, sonra onların yanından ayrıl, ne sonuca varacaklar bak!"

29. Kadın, "Ey konsey üyeleri! Şüphesiz bana çok değerli bir mektup getirildi" dedi.

30. "O, Süleyman'dan gelmekte, o, Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle (başlamaktadır)."

31. "Bana baş kaldırmayın, bana boyun eğip gelin!" (demektedir).

32. "Ey konsey üyeleri! Bana ne yapacağım konusunda görüş bildirin. Ben, sizin görüşleriniz olmadan, hiçbir karar almış değilim!" dedi.

33. "Bizler, bir güç sahibiyiz, iyi savaşırız, (istersen onunla savaşırız). Ancak karar, senindir. Bak, ne emredersen, yapalım!" dediler.

34. "Doğrusu krallar, bir memlekete girdiler mi, orayı perişan ederler, ahalsinin saygın olanlarını, rezil kepaze ederler. Evet, onlar, böyle yaparlar" dedi.

35. "Ben onlara bir hediye göndereceğim, elçilerin geriye ne ile döneceklerine bakacağım."

36. Bunun üzerine gönderilen elçi, Süleyman'ın yanına geldiğinde, "Siz, bana mal ile yardım mı edeceksiniz? Allah'ın bana verdikleri, sizin verdiklerinizden daha iyidir. Hayır, siz hediyeze güveniyorsunuz" dedi.

37. "Onlara dön, yemin olsun ki, onlara karşı geleme-yecekleri ordularla geliriz, oradan onları zelim, alçalmış olarak çıkarırız."

38. "Ey konsey üyeleri! Hanginiz bana, onun tahtını onlar bana boyun eğip gelmeden önce getirebilir?" dedi.

39. Cinlerden bir ifrit, "Ben, onu sana, sen yerinden kalkmadan getiririm. Şüphesiz ben bunu yapabilecek güçteyim, güvenilirim" dedi.

40. Yanında kitaptan bir bilgi olan biri, "Ben, onu sana gözünü kırpmadan getiririm!" dedi. Onu yanında hemen hazır bulunca, şöyle dedi: "Bu, Rabbimin ihsan ve ikramındandır. Şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü yapacağım, bunu imtihan etmek için yaptı. Kim şükrederse, ancak kendine şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse, şüphesiz benim Rabbimin hiç kimsenin şükürüne ihtiyacı yoktur, (tersine) ihsan ve ikramı boldur."

41. "Ona, tahtını döndürün bakalım, hakikati tanıyacak mı, yoksa tanımayanlardan mı olacak?" dedi.

42. Kadın geldiğinde, "Senin tahtın, böyle bir şey mi?" denildi. "Sanki o!" dedi. Bize ondan önce ilim verildi, biz (Allah'a) boyun eğip teslim olanlardan olduk.

43. Önceden Allah'ın dışında taptığı şeyler, ona engel olmuştu. Çünkü o, kâfir topluluktan idi.

44. Ona, "Köşke girl!" denildi. Onu gördüğünde, onu derin bir su sandı, (İslam masını diye) eteklerini topladı. (Süleyman), "O, sırtadan yapılmış parlak bir köşk!" dedi. (Kadın), "Ey Rabbim! Ben kendime zulmettim, Süleyman ile birlikte, âlemlerin Rabbi olan Allah'a boyun eğip teslim oldum" dedi.

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ اتِمِدُونَنِي بِمَالٍ فَمَا آتِيَنِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَيْتُكُمْ بَلْ

bel mimma âtaküm hayrunm ilâhü femâ âtâniye bimell etümiddüneni kâle süleymâne felemmâ cæe
Hayır sizin verdiklerinizden daha iyidir Allah'ın bana verdikleri mal ile bana yardım mı edeceksiniz? dedi Süleyman'ın yanına geldiğinde

أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا

lâ kibe lehum bihâ bicünüdil tiyennehüm felene/ irci' ileyhim tefrahün bihediyetüküm entüm
karşı geleme-yecekleri ordularla onlara geliriz Onlara dön güveniyorsunuz hediyeze siz

وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذَلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي

ye/tini eyyüküm yâ eyyühe İmeleü kâle veühüm şâgîrün eziletetv minhâ velenühricennehüm
bana getirebilir Hanginiz Ey konsey üyeleri! dedi alçalmış olarak zelim oradan onları çıkarırız

بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عَفَرَيْتُ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ

kable en teküme/bifi âtike enâ mine lcinni ifritünm kâle müslimîn kable enyye/tünî bi'arşihâ
kalkmadan onu sana getiririm Ben Cinlerden bir ifrit dedi boyun eğip onlar bana gelmeden önce onun tahtını

مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ

bifi âtike enâ mine lkitâbi ilmünm llezi 'indehü kâle emîn lekaviyyün 'aleyhi veinnî minmmekâmik
onu sana ben kitaptan bir bilgi Yanında dedi güvenilirim güçteyim bunu Şüphesiz ben yerinden

قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي

liyeblüvenî min fedli rabbî hâzâ kâle 'indehü müstekirran felemmâ raâhü kable enyyertedde ileyke tarfuk
bunu imtihan Rabbimin ihsan ve ikramındandır Bu şöyle dedi yanında hazır Onu bulunca gözünü kırpmadan

أَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾

kerim ganiyyün rabbî feinne kefera vemen linefsih yeşkürü einnemâ şekera vemen ekfür em eesküru
ihsan ve ikramı ihtiyacı Rabbi- min şüphe- nankörlük Kim de kendine şükretmiş olur ancak şükre- derse Kim nankörlük mü yap- cağım yok- sa Şükür mü edeceğim

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

mine ilezine lâ yehfedün tekünü em eteftedi nenzur 'arşehâ lehâ nekkirü kâle
tanımayanlardan mı olacak? yok- sa hakikati tanıy- cak mı bakalım tahtını Ona döndürün dedi

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا

min kablihâ l'ilme veütinâ hüv keennehü kâlet 'arşuk eâkezhâ kile felemmâ cæet
ondan önce ilim Bize verildi o Sanki dedi Senin tahtın böyle bir şey mi? denildi Kadın geldiğinde

وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

min kavmin kâfirîn kânet innehâ min dünî ilâh mâ kânet te'büdü veşaddehâ vekunnâ müslimîn
kâfir topluluktan idi Çünkü o Allah'ın dışında taptığı şeyler ona engel olmuştu biz (Allah'a) boyun eğip teslim olanlardan olduk

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ

şarhunmmümeradün minnehü kâle 'an sâkayhâ vekeşefet lüccetv hasibethü felemmâ raethü şsarh dhulî lehâ kile
parlak bir köşk O dedi eteklerini topladı derin bir su onu sandı Onu gördü- günde Köşke gir Ona denildi

مِنْ قَوَارِيرٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

rabbî l'âlemîn lillâhime'a süleymâne veeslemtü nefsi zalemtü innî rabbî kâlet min kavârîr
âlemlerin Rabbi olan Allah'a Süleyman ile birlikte boyun eğip teslim oldum kendime zulmettim Ben dedi sırtadan yapılmış

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ

hüm	feizâ	ilâhe	'büdû	eni	şâlihan	ehâhüm	ila semûde	erselnâ	velekad
bunlar	Derken	Allah'a	ibadet edin	diye	Salih'i	kardeşleri	Semûd'a da	göndermiştik	Yemin olsun ki

فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ

bisseyyeti	teste'cilûne	lime	yâ kavmi	kâle	yehteşimûn	ferikâni
kötülüğü	istiyorsunuz	Niçin	Ey halkım!	dedi	birbirleriyle çekişen	iki grup oldular

قَبْلِ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا

ttayyernâ	kâlû	le'alleküm türhamûn	ilâhe	levlâ testegfirûne	kable lhasenehî
Başımıza uğur-suzluk geldi	dediler	Belki (Onun) rahmetine ulaşırsınız!	Allah'tan	bağışlanma dileseniz ya!	iyilikten önce

بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾

tüftenûn	kavmûn	entûm	bel	'inde ilâhi	tâirüküm	kâle	vebimenimme'ak	bike
imtihan edilen	bir toplu-luksunuz	siz	Doğrusu	Allah katında bilinmektedir	Sizin başınıza gelen uğursuzluk	dedi	ve yanındakilerin yüzünden	senin

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾

velâ yüslihûn	fî lergî	yüfsidûne	tis'atü rahtiny	fî lmedineti	vekâne
Bunlar herhangi bir iyi iş yapmazlardı	bunlar yeryüzünde	bozgunculuk yapı-yordu	dokuz çete	Şehirde	vardı

قَالُوا اتَّقَاسْمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا

mâ şehidnâ	livelyiyihî	lenekûlenne	şümme	veehilehî	lenübeyyitennehî	billâhi	tekâsemû	kâlû
görmedik	onun velisine	deriz	sonra	ve ailesine	Ona bir gece baskını yapalım	Allah adına	yemin ederek	şöyle dediler

مَهْلِكِ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ

vehüm	vemekernâ mekrânv	vemekerû mekrânv	leşâdikûn	veinnâ	mehlîke ehlihî
ve onlar	Biz de bir plan yaptık	İşte böyle bir plan yaptılar	doğru söylüyoruz	şüphesiz biz	Biz onun ailesinin helakini

لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ

demmernâhüm	ennâ	'âkibetü mekrihim	kâne	keyfe	fenzur	lâ yeş'urûn
kendilerini yok ediverdik	Muhakkak Biz	Şimdi onların planlarının sonucunun	olduğuna	nasıl	bir bak	bunun farkında değillerdi

وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ

fî zâlike	inne	bimâ zalemû	hâviyetem	büyütühüm	fetilke	ecme'in	vekavme'hüm
bunda vardır	Şüphesiz ki	Yaptıkları zulümlerden	çöküp yıkılmış	evleri	İşte	toptan	ve toplumlarını

لَايَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

vekânû yettekûn	ilezine âmenû	veenceynâ	ye'lemûn	likavminy	leâyetel
(şirkten ve gûnahtan) korunanları	İman edip	kurtardık	bilen	bir topluluk için	bir delil

وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيْنَكُم

eïnnüküm	veentüm tübşirûn	lfâhişete	ete/tûne	likavmihtî	kâle	iz	velûtan
Siz	Gözünüz göre göre	o kötü ve çirkin işi	yapacak mısınız?	toplumuna	şöyle dedi	O zaman	Lût'u da

لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ﴿٥٥﴾ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٦﴾

teçhelûn	kavmûn	entûm	bel	min dûni nnisâ	şehvetenm	rricâle	lete/tûne
ne yaptığını bilmez	bir toplu-luksunuz	siz	Doğru-su	kadınları bırakıp	şehvetinizi	erkeklere	gerçekten mi gideceksiniz?

45. Yemin olsun ki, Semûd'a da kardeşleri Salih'i, "Allah'a ibadet edin!" diye göndermiştik. Derken bunlar, birbirleriyle çekişen iki grup oldular.

46. (Salih), "Ey halkım! Niçin iyilikten önce kötülüğü istiyorsunuz? Allah'tan bağışlanma dileseniz ya! Belki (Onun) rahmetine ulaşırsınız!" dedi.

47. "Başımıza, senin ve yanındakilerin yüzünden uğursuzluk geldi" dediler. O, "Sizin başınıza gelen uğursuzluk Allah katında bilinmektedir. Doğrusu siz, imtihan edilen bir topluluksunuz" dedi.

48. Şehirde dokuz çete vardı, bunlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyordu. Bunlar herhangi bir iyi iş yapmazlardı.

49. Allah adına yemin ederek, şöyle dediler: Ona ve ailesine bir gece baskını yapalım, sonra onun velisine, "Biz onun ailesinin helakini görmedik, şüphesiz biz doğru söylüyoruz" deriz.

50. İşte böyle bir plan yaptılar, Biz de bir plan yaptık, ama onlar bunun farkında değillerdi.

51. Şimdi onların planlarının sonucunun nasıl olduğuna bir bak! Muhakkak Biz, kendilerini ve toplumlarını toptan yok ediverdik!

52. İşte evleri! Yaptıkları zulümlerden çöküp yıkılmış! Şüphesiz ki, bilen bir topluluk için bunda (Allah'ın varlığına) bir delil vardır.

53. İman edip (şirkten ve gûnahtan) korunanları kurtardık.

54. Lût'u da (kendi toplumuna peygamber olarak gönderdik). O zaman topluma şöyle dedi: "Gözünüz göre göre o kötü ve çirkin işi yapacak mısınız?"

55. "Siz gerçekten şehvetinizi (gidermek için) kadınları bırakıp erkeklere mi gideceksiniz? Doğrusu siz, ne yaptığınızı bilmez bir topluluksunuz."

56. Buna halkın cevabı ise, yalnızca "Şu Lût ailesini memleketinizden çıkarın! Çünkü onlar, temizlik taslayan kimselerdir!" demek olmuştur.

57. Bunun üzerine onu ve karısı dışında, ailesini kurtardık. Onun azaba kalacaklar arasında olmasını kararlaştırdık.

58. Onların üzerine öyle bir yağmur yağdırdık ki! Uyanıklara yağın yağmur, ne kötüdür!

59. De ki: "Her türlü övgü, Allah'ın hakkıdır. Seçtiği kullarına selam olsun! Allah mı, yoksa onların ortak koştukları mı daha hayırlı?"

60. (Onların ortak koştukları mı), yoksa gökleri ve yeri yaratıp sizin için gökyüzünden bir su indiren mi? Biz, o suyla gözlemlere, gönüllere ferahlık veren bahçeler bitirmektetiz. Siz, onların bir ağacını bile bitiremezsiniz. Allah'la birlikte bir tanrı mı var? Hayır, onlar, bile bile sapan bir topluluktur.

61. (Onların ortak koştukları mı), yoksa yeryüzünü sağlam ve yaşamaya uygun olarak yaratan, aralarında ırmaklar akıtan, ona dağlar yerleştiren, iki deniz arasına bir engel koyan mı? Allah'la birlikte bir tanrı mı var? Hayır, onların çoğu bilmiyorlar.

62. (Onların ortak koştukları mı), yoksa zorda olan kimse, kendisine dua ettiği zaman, onun duasını kabul ederek kötülüğü ortadan kaldıran ve sizi yeryüzünün halifeleri yapan mı? Allah'la birlikte bir tanrı mı var? Siz, çok az düşünüyorsunuz.

63. (Onların ortak koştukları mı), yoksa karanın ve denizin karanlıklarında size yol gösteren, (yağmur) rahmetinin önünden rüzgârları bir müjdeci olarak gönderen mi? Allah'la birlikte bir tanrı mı var? Allah, onların ortak koştuklarından çok yücedir.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ

min karyetüküm
memleketinizden

âle lûtinm
Lût ailesini

ehricû
çıkarın

en kâlû
demek

illâ
yalnızca

cevâbe kavmihi
Buna halkın cevabı ise

femâ kâne
olmuştu

إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا

kaddernâhâ
Onun olmasını kararlaştırdık

mraeteh
ve karısı

illâ
dışında

veehlehu
ailesini

feenceynâhû
Bunun üzerine onu kurtardık

yetetahherûn
temizlik taslayan

ünâsüny
kimselerdir

Çünkü onlar

مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلْ

kuli
De ki

metaru lmunzerin
Uyarılanlara yağın yağmur

fesâe
ne kötüdür

metarâ
öyle bir yağmur

'aleyhim
Onların üzerine

veemtamâ
yağdırdık ki

mine lğâbirin
azaba kalacaklar

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

emmâ yüşrikün
yoksa onların ortak koştukları mı?

hayrun
daha hayırlı

âllâhü
Allah mı

ilezine stafâ
Seçtiği

'alâ 'ibâdihî
kullarına

veselâmün lillâhî
selam olsun

Allah'ın hakkıdır

Her türlü övgü

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا

feembetnâ
bitirmektetiz

mâ/
bir su

mine ssemâi
gökyüzünden

leküm
sizin için

veenzele
indiren

velerda
ve yeri

ssemâvâti
göklere

haleka
yaratıp

emmen
yoksa mı?

بِهِ حَذَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۚ إِنَّ اللَّهَ

me'a llâh
Allah'la birlikte

eilâhünm
bir tanrı mı var?

şecerahâ
onların bir ağacını

en tûmbitû
bitiremezsiniz

leküm
Siz

mâ kâne
olmadı

zâte behceh
ferahlık veren

hadâika
bahçeler

bihi
o

بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا

hilâleha
aralarında

vece'ale
akıtan

karârâv
sağlam ve yaşamaya uygun

lerda
yeryüzünü

ce'ale
yaratan

emmen
yoksa mı?

ye'dilûn
bile bile sapan

kavmüny
bir topluluktur

hüm
onlar

bel
hayır

أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًّ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۚ إِنَّ اللَّهَ

eilâhünm
bir tanrı mı var?

hâcizâ
bir engel

beyne lbehayni
iki deniz arasına

vece'ale
koyan

ravâsiye
dağlar

lefâ
ona

vece'ale
yerleştiren

enharâv
ırmaklar

مَعَ اللَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ

izâ de'âhü
kendisine dua ettiği zaman

lmüdtarra
zorda olan kimse

yücbü
onun duasını kabul ederek

emmeny
yoksa mı?

lâ ye'lemûn
bilmiyorlar

ekseruhüm
onların çoğu

bel
Hayır

me'a llâh
Allah'la birlikte

وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَّا

kalilenmmâ
çok az

me'a llâh
Allah'la birlikte

eilâhünm
bir tanrı mı var?

hulefâe lerd
yeryüzünün halifeleri

veyec'alüküm
ve sizi yapan

ssüe
kötülüğü

veyekşifü
ortadan kaldıran

تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيَّاحَ

rriyâha
rüzgârları

vemenyyürsilü
gönderen

velbehri
ve denizin

fî zulümâti lberri
karanın karanlıklarında

yehdiküm
size yol gösteren

emmeny
yoksa mı?

tezekkerûn
düşünüyorsunuz

بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

'ammâ yüşrikün
onların ortak koştuklarından

llâhü
Allah

te'âle
çok yücedir

me'a llâh
Allah'la birlikte

eilâhünm
bir tanrı mı var?

beyne yedey rahmetih
rahmetinin önünden

büşrâm
bir müjdeci olarak

أَمْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ؕ إِلَهُ

eilehüm bir tanrı mı var?	velerd ve yerden	mine ssemâi gökten	vemenyyerzüküküm size rızık veren	yü'dühü onu tekrar yaratacak olanı	şümme sonra	lhalğa yaratmayı	yebdeü önce yapan	emmeny yoksa mı?
---------------------------------	---------------------	-----------------------	--------------------------------------	--	----------------	---------------------	----------------------	------------------------

مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

men fi ssemâvâti göklerde	lâ ye'lemü bilmez	kul De ki	in küntüm şâdikîn sözünüzde doğrusanız	bürhâneküm delilinizi	hâtû getirin	kul De ki	me'a lâh Allah'la birlikte
------------------------------	----------------------	--------------	---	--------------------------	-----------------	--------------	----------------------------------

وَالْأَرْضِ الْغَيْبِ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۚ بَلِ أَدَارَكَ عِلْمُهُمْ

'ilmühüm bilgileri	beli ddârake artmakta mıdır?	yüb'asûn diriltileceklerini	eyyâne ne zaman	vemâ yeş'urûne bilmezler	ilâh Allah'- tan	illâ başka	lgaybe görünmeyen ve bilinmeyen	velerdi ve yerde
-----------------------	---------------------------------	--------------------------------	--------------------	-----------------------------	------------------------	---------------	---------------------------------------	---------------------

فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ۚ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

llezîne keferû O inkâr edenler	veşâle şöyle dediler	'amûn kördürler	minhâ ona	hüm onlar	bel Doğru- su	minhâ onun hakkında	fi şekkinm şüphe içindedirler	hüm onlar	bel Hayır	fi lâhrah Onların ahiretle ilgili
-----------------------------------	-------------------------	--------------------	--------------	--------------	---------------------	---------------------------	-------------------------------------	--------------	--------------	--------------------------------------

إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَتَيْنَا لَمُخْرَجُونَ ۚ لَقَدْ وَعَدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا

veâbâunâ ve atalarımıza	nehnü bize	hâzâ Bu	lekad vü'dnâ vaat olundu	lemühracûn yerin içinden çıkartılacağız	einnâ biz mi?	veâbâunâ ve atalarımız	türâbânv toprak	eiżâ künnâ Biz olduğumuz zaman mı
----------------------------	---------------	------------	-----------------------------	--	------------------	---------------------------	--------------------	---

مِنْ قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۚ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا

fenzurû bakın	fi lerdî Yeryüzünde	sirû gezip dolaşın da	kul De ki	esâtiru levvelin öncekilerin efsanelerinden	illâ başka	in hâzâ Bu	min kablü daha önce
------------------	------------------------	-----------------------------	--------------	--	---------------	---------------	------------------------

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۚ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ

fi daykınm bir sıkıntıya	velâ tekûn düşme	'aleyhim Onların	velâ tehzen üzülme	'âkıbetü mücrimîn günahkârların sonlarının	kâne olduğuna	keyfe nasıl
-----------------------------	---------------------	---------------------	-----------------------	---	------------------	----------------

مِمَّا يَمْكُرُونَ ۚ وَيَقُولُونَ مَتَى هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ قُلْ

kul De ki	in küntüm şâdikîn Sözünüzde doğrusanız	hâzâ lve'dü bu (bahsettiğiniz) vaat	metâ ne zaman	veyekûlûne diyorlar	mimmâ yemkürûn kurdukları planlardan dolayı
--------------	---	---	------------------	------------------------	--

عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ

lezû fedlin ihsan ve ikram sahibidir	rabbeke Rabbin	veinne Şüphesiz	llezî teste'cilûn O acele ettiğinizin	be'du bir kısmı	'asâ enyyekûne radife lekûm ensenize binmiş bulunuyor
--	-------------------	--------------------	--	--------------------	--

عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ

şudûruhüm onların kalplerinin	mâ tükinnü gizlediklerini de	leye'lemü bilmektedir	rabbeke Rabbin	veinne Oysa	lâ yeşkürûn şükretmezler	ekşerahüm onların çoğu	velâkinne Ancak	'ale nnâsi insanlara
----------------------------------	------------------------------------	--------------------------	-------------------	----------------	-----------------------------	---------------------------	--------------------	-------------------------

وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۚ

fi kitâbinmübîn apaçık bir kitaptadır	velerdi illâ ve yerde	fî ssemâi Gökte	min gâibetin gizli	vemâ her şey	vemâ yü'linûn açıkça ifade ettiklerini de
--	--------------------------	--------------------	-----------------------	-----------------	--

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَآئِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ

llezî hüm fihi yehtelifun görüş ayrılığına düştükleri konuların	ekşera çoğunu	'alâ benî isrâile İsrail oğullarına	yekuşsu anlatıp durmaktadır	hâzâ lkurâne bu Kur'an	inne Mu- hakkak
--	------------------	--	-----------------------------------	---------------------------	-----------------------

64. (Onların ortak koştuk-ları mı), yoksa yaratmayı önce yapan, sonra onu tekrar yaratacak olan, size gökten ve yerden rızık veren mi? Allah'la birlikte bir tanrı mı var? De ki: "Haydi, sözünüzde doğruysanız, delilinizi getirin!"

65. De ki: "Göklerde ve yerde, Allah'tan başka hiç kimse, görünmeyen ve bilinmeyen âlemi bilmez." Onlar ne zaman diriltileceklerini bilmezler.

66. Onların ahiretle ilgili bilgileri artmakta mıdır? Hayır, onlar onun hakkında şüphe içindedirler. Doğru-su, onlar ona kördürler.

67. O inkâr edenler, şöyle dediler: "Biz ve atalarımız, toprak olduğumuz zaman mı, biz mi (yerin içinden) çıkartılacağız?"

68. "Bu, bize ve daha önce atalarımıza vaat olundu. Bu, öncekilerin efsanele-rinden başka bir şey de-ğildir."

69. De ki: "Yeryüzün-de gezip dolaşın da günahkârların sonlarının nasıl olduğuna bakın!"

70. Onların (yaptıklarına) üzülme, kurdukları plan-lardan dolayı bir sıkıntıya düşme.

71. Bir de "Sözünüzde doğrusanız, bu (bahsetti-ğiniz) vaat, ne zaman (ger-çekleşecek)?" diyorlar.

72. De ki: "O acele etti-ğinizin bir kısmı, ensenize binmiş bulunuyor."

73. Şüphesiz Rabbin, in-sanlara ihsan ve ikram sahibidir. Ancak onların çoğu, şükretmezler.

74. Oysa Rabbin, onların kalplerinin gizlediklerini de, açıkça ifade ettiklerini de bilmektedir.

75. Gökte ve yerde gizli (olarak bilinen) her şey, apaçık bir kitaptadır.

76. Muhakkak bu Kur'an, İsrail oğullarına görüş ayrı-lığına düştükleri konuların çoğunu anlatıp durmaktadır.

77. Şüphesiz bu (Kur'ân), müminlerin yol göstericisi, onlar için bütünüyle bir rahmettir.

78. Elbette Rabbin aralarında (Kur'ân'ın) hükmüyle karar verecektir. O, güçlüdür, bilendir.

79. O halde sen, Allah'a tevekkül et. Şüphesiz sen, apaçık bir gerçek üzerindesin.

80. Şüphesiz sen, o daveti, arkalarını dönmüş giderlerken, ölüle ıstıttiremezsin, ve sağirlara da ıstıttiremezsin.

81. Sen, körleri de sapıklıklardan kurtarıp doğru yola çıkaracak değilsin. Sen, ancak ayetlerimize iman edenlere ıstıttirebilirsin. Onlar, (Allah'a) boyun eğip teslim olanlardır.

82. Kendilerine söylenen başlarına geldiği zaman, onlar için yerin içinden, onlara insanların ayetlerimize şeksiz şüphesiz inanmadıklarını söyleyen bir hayvan çıkarırız.

83. Ayetlerimizi yalanlayan her toplumdun bir grup dirileceğimiz gün, onlar (hesaba çekilmek üzere) toplanıp gönderilirler.

84. Sonunda geldikleri zaman, (Allah, onlara şöyle) der: "Onları bilgiyle kavrayamadığınız halde, ayetlerimi yalanladınız mı? Yoksa ne yapıyordunuz?"

85. Yaptıkları zulümlerden dolayı, onlara azap hükmü uygulanır. Artık onlar konuşamazlar.

86. Bizim geceyi onda dinlensinler, gündüzü (de çalışsınlar diye) aydınlık yaptığımızı görmediler mi? Elbette bunda inanana bir topluluk için kesin deliller vardır.

87. Sura üfürülecek, Allah'ın dilediği dışında, göklerde-kilerin ve yerdekilerin hepsi korkup dehşete kapılacak. İşte o gün, herkes Ona hor hakir olarak gelecektir.

88. Dağları görür, onları sabit, hareketsiz sanırsın. Oysa onlar, bulutların hareket etmesi gibi hareket ederler. (Bu), her şeyi çok sağlam yapan Allah'ın sanatkârane işidir. Şüphesiz O, sizin yaptıklarınızdan haberdardır.

وَأَنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ

vehfüve	bihukmih	beynehum	yekdi	rabbake	inne	ilmü/minin	verahmetül	lehdüden	veinnehi
O	(Kur'ân'ın) hük-müyle	aralarında	karar verecektir	Rabbin	Elbette	müminlerin	bir rahmettir	yol göstericisi	Şüphesiz bu

الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ

lâ tüşmi'u	inneke	'ale lhakki lmubin	inneke	'ale llâh	fetevekkel	l'alim	l'az'zû
ıstıttiremezsin	Şüphesiz sen	apaçık bir gerçek üzerindesin	Şüphesiz sen	O halde sen, Allah'a	tevekkül et	bilendir	güçlüdür

الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِيَ الْعُمَى

bi'hâdî l'umyi	ente	vemâ	izâ vellev müdbirin	ddü'âe	şşumme	velâ tüşmi'u	lmevtâ
körleri de kurtarıp doğru yola çıkaracak	Sen	değilsin	arkalarını dönmüş giderlerken	o daveti	sağırlara da	ve ıstıttiremezsin	ölülere

عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ

veizâ veka'a	müslimün	fehüm	bi'yâtinâ	menyyü/minü	illâ	in tüşmi'u	'an dalâletihim
başlarına geldiği zaman	(Allah'a) boyun eğip teslim olanlardır	Onlar	ayetlerimize	iman edenlere	ancak	ıstıttirebilirsin	sapıklıklarından

الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا

kânû	enne nnâse	tükellimühüm	mine lerdî	dâbbetem	lehüm	ehracnâ	'aleyhim	lkavlü
oldular	insanların	onlara söyleyen	yerin içinden	bir hayvan	onlar için	çıkarırız	Kendilerine	söylenen

بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا

bi'yâtinâ	imimmenyyükezzibü	fevcenm	min külli ümmetin	nehşüru	veyevme	lâ yûkinün	bi'yâtinâ
Ayetlerimizi	yalanlayan	bir grup	her toplumdun	dirileceğimiz	gün	şekersiz şüphesiz inanmadıklarını	ayetlerimize

فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا

'ilmen	bi'hâ	velem tühîlû	bi'yâtî	ekezzebtüm	kâle	izâ câû	hattâ	yûze'un	fehüm
bilgiyle	Onları	kavrayamadığınız halde	ayetlerimi	yalanladınız mı?	der	geldikleri zaman	Sonunda	toplanıp gönderilirler	onlar

أَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾

lâ yentikün	fehüm	bimâ zalemû	'aleyhim	lkavlü	veveka'a	küntüm te'melün	emmâzâ
konuşamazlar	onlar	Yaptıkları zulümlerden dolayı	onlara	azap hükmü	uygulanır	yapıyordunuz	Yoksa ne

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا آلِيلَ لِسِئَانِهِمْ فِي النَّهَارِ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

le'yâtil	fi zâlike	inne	mübşirâ	vennehâra	fihî	liyeskünü	lleyle	ce'alnâ	ennâ	elem yerav
kesin deliller	bunda vardır	Elbet-te	aydınlık	gündüzü	onda	dinlensinler	geceyi	yaptığımızı	Bizim	gördüler mi?

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

vemen fi lerdî	men fi ssemâvâtî	fefezi'a	fi şşûri	yünfehu	veyevme	yü/minün	likavminy
ve yerdekilerin hepsi	göklerdekilerin	korkup dehşete kapılacak	Sura	üfürülecek	o gün	inanana	bir topluluk için

إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوُهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ

vehiye	câmideten	tehsebühâ	lcibâle	vetera	dâhirin	etevhü	veküllün	llâh	men şâe	illâ
Oysa onlar	sabit, hareketsiz	onları sanırsın	Dağları	görür	hor hakir olarak	Ona gelecektir	herkes	Allah'ın	dilediği	dışında

تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

bimâ tef'alün	babirum	innehi	külle şey/	llezi etkane	şun'a llâhî	merra ssehâb	temürü
sizin yaptıklarınızdan	haberdardır	Şüphesiz O	her şeyi	çok sağlam yapan	Allah'ın sanatkârane işidir	bulutların hareket etmesi gibi	hareket ederler

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَرْعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿۸۹﴾

âminün yevmeizin min feze'iny ve'hüm minhâ hayrunm fele'hû bilhaseneti cæe men
emin olurlar o gün korkudan da Onlar ondan daha hayırlısı ona vardır iyilikle gelirse Kim

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا

illâ hel tüzevne fî nnâr vücü'hühüm fekübbet bisseyyeti cæe vemen
ancak cezalandırılırsınız ateşe onlar yüzleri üstü atılır kötülükle gelirse Kim de

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۰﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا

illezi harramehâ rabbe hâzihî lbeldetî en e'büde ümirtü innemâ mâ küntüm te'melün
kendisini kutsal ve dokunulmaz kıldığı bu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum ancak yaptıklarınızla

وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۱﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ

femeni lkurân veen etlûvâ mine lmüslimin en eküne veümirtü küllü şeyin vele'hû
Kim Kur'an ve okumakla boyun eğenlerden olmakla emrolundum her şeyin kendisinin olana

أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿۹۲﴾ وَقُلْ

vekuli mine lmünzirin enâ innemâ fekul dalle vemen linefsih yefte'di feinnemâ fited
De ki uyarıcılardan biriyim Ben yalnızca de sapar giderse Kim de kendi lehine kabul etmiş olur sırf hidayeti kabul ederse

الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۳﴾

'ammâ te'melün bigâfilin rabbüke vemâ fete'rifühnehâ âyâtihî seyürüküm lillâhî lhamdü
yapacaklarınızdan habersiz Rabbin deşildir siz de onları bileceksiniz ayetlerini O size gösterecek Allah'ındır Her türlü övgü

89. Kim iyilikle gelirse, ona ondan daha hayırlısı vardır. Onlar, o gün korkudan da emin olurlar.

90. Kim de kötülükle gelirse, onlar yüzleri üstü ateşe atılır. Siz, ancak yaptıklarınızla cezalandırılırsınız.

91-92. Ben, ancak kendisini kutsal ve dokunulmaz kıldığı bu şehrin Rabbine, her şeyin kendisinin olana ibadet etmekle emrolundum. (Ona) boyun eğenlerden olmakla ve Kur'an okumakla emrolundum. Kim hidayeti kabul ederse, sırf kendi lehine kabul etmiş olur. Kim de sapar giderse, (ona da), "Ben, yalnızca uyarıcılardan biriyim!" de!

93. De ki: "Her türlü övgü, Allah'ın hakkıdır, O size ayetlerini gösterecek, siz de onları bileceksiniz. Rabbin, yapacaklarınızdan habersiz deşildir."

28. KASAS SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 88 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Tâ, sîn, mîm.
2. Bunlar, apaçık kitabın ayetleridir.

3. İman edecek bir topluluk için, sana biraz Musa ve Firavun kıssasından gerçeğe uygun olarak anlatacağız.

4. Şüphesiz Firavun yer yüzünde baş kaldırmış, tebaasını bölük bölük yapmış, arkasına takmıştı. Onlardan bir grubu ezmek istiyor, oğullarını boğazlatıyor, kadınlarını ise hayatta bırakıyordu. Gerçekten o, bozgunculardan biriydi.

5. Biz ise, o yeryüzünde ezilenlere ihsanda bulunmayı, onları önderler yapmayı, yine onları varisler kılmayı istiyorduk.

سُورَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ آيَةً

KASAS | KASAS SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahimâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

طَسَمَ ﴿۱﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۲﴾ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ

vefir'avne min nebei mûsâ 'aleyke netlû âyâtü lkitâbi lmübîn tilke tâ-sîn-mîm
ve Firavun Musa kıssasından sana anlatacağız apaçık kitabın ayetleridir Bunlar Tâ, sîn, mîm

بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۳﴾ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ

vested'ifü şiye'any ehle'hâ vece'ale fî lerdî 'alâ fir'avne inne yü/minün lkavminy bilhakki
ezmek istiyor bölük bölük tebaasını yapmış yeryüzünde baş kaldırmış Firavun Şüphesiz İman edecek bir topluluk için gerçeğe uygun olarak

طَائِفَةً مِنْهُمْ يَذْبَحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۴﴾ وَنُرِيدُ

venür dü kâne mine lmüfsidin innehi nisâehüm veyestehy ebnâehüm yüzebbihu minhüm tâlifenm
istiyorduk bozgunculardan biriydi gerçekten o kadınlarını hayatta bırakıyordu oğullarını boğazlatıyor Onlardan bir grubu

أَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿۵﴾

lvârîşin venec'alehümü emmeten venec'alehüm fî lerdî 'ale llezne stüd'ifü en nemünne
varisler onları kılmayı önderler onları yapmayı o yeryüzünde ezilenlere ihsanda bulunmayı

6. Onlara yeryüzünde güç verip egemen kılmayı, Firavun ve Haman ile onların ordularına, onlardan korktukları şeyi göstermeyi istiyorduk.

7. O esnada Musa'nın annesine şunu vahiy ettik: "Onu emzir. Onun (başına bir şey gelmesinden) korkarsan, onu nehre bırak, korkma, üzülmeye. Muhakkak Biz sana onu iade edeceğiz. Onu peygamberlerden biri yapacağız."

8. Bunun üzerine Firavun ailesi onu bulup aldı. Oysa o, ileride onlara düşman ve hüznün kaynağı olacaktı. Şüphesiz Firavun da, Haman da, askerleri de, hepsi günahkârdılar.

9. Firavun'un hanımı, "Bir göz bebeği! Bana da, sana da! Onu öldürmeyin, belki bize faydası olur veya onu evlat ediniriz" dedi. Oysa onlar, işin farkında değillerdi.

10. Musa'nın annesinin gönlü ise, bomboş olduğu halde sabahladı. (Bize) inananlardan olması konusunda kalbine bir güven yerleştirmeseydik, az daha onu ifşa ediverecekti.

11. Kız kardeşine onun izini takip etmesini söylemişti. O da onu uzaktan gözetledi. Onlar, olan bitenin farkında değillerdi.

12. Daha önce ona sütannelerin (onu emzirmelerini) engellemiştik. Bu vesileyle (kardeşi saraya gidip), "Size, sizin adınıza bunun bakımını yapacak, ona iyi bakacak bir aile bulayım mı?" dedi.

13. Böylece onu annesine, gözü aydınlansın, üzülmesin ve Allah'ın sözünün hak olduğunu bilsin diye geri verdik. Ancak onların çoğu, bilmezler.

وَنُفِخَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمَا

minhüm	vecünûdehümâ	vehâmâne	fir'avne	venüriye	fî lergî	lehüm	venümekkine
onlardan	ile onların ordularına	ve Haman	Firavun	göstermeyi istiyorduk	yeryüzünde	Onlara	güç verip egemen kılmayı

مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ

feizâ hifti	ergî'ih	en	ilâ ümmi mûsâ	veevhaynâ	mâ kânû yehzerûn
korkarsan	Onu emzir	şunu	Musa'nın annesine	vahiy ettik	korktukları şeyi

عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ

ileyki	râddûhü	innâ	velâ tehzenî	velâ tehâfî	fî lyemmi	feelk'hi	'aleyhî
sana	onu iade edeceğiz	Muhakkak Biz	üzülme	korkma	nehre	onu bırak	Onun

وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَالتَقَطَهُ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا

'adüvvenî	lehüm	liyekûne	âlû fir'avne	feltekañhû	mine lmürselîn	vecâ'ilûhû
düşman	onlara	olacaktı	Firavun ailesi	onu bulup aldı	peygamberlerden biri	Onu yapacağız

وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتْ

vekâleti	kânû hâtîin	vecünûdehümâ	vehâmâne	fir'avne	inne	vehazenâ
dedi	hepsi günahkârdılar	askerleri de	Haman da	Firavun da	Şüphesiz	ve hüznün kaynağı

أُمْرَاتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنٌ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ

ev	'asâ ennyenfe'anâ	lâ tektülûhû	velek	lî	kurratû 'aynîl	mraetû fir'avne
veya	belki bize faydası olur	Onu öldürmeyin	sana da	Bana da	Bir göz bebeği	Firavun'un hanımı

نَتَّخِذْهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا

fârîgâ	fûâdü ümmi mûsâ	veeşbeha	lâ yeş'urûn	vehüm	veledenv	netteñizehû
bomboş olduğu halde	Musa'nın annesinin gönlü ise	sabahladı	işin farkında değillerdi	onlar	evlat	onu ediniriz

إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

mine lmü/minîn	litekûne	'alâ kalbihâ	levlâ errabetnâ	biñî	in kâdet letübd
inananlardan	olması konusunda	kalbine	bir güven yerleştirmeseydik	onu	az daha ifşa ediverecekti

﴿١٠﴾ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

lâ yeş'urûn	vehüm	'an cünübinv	biñî	febeşurat	kusşih	liühtîñî	vekâlet
olan bitenin farkında değillerdi	Onlar	uzaktan	onu	gözetledi	onun izini takip etmesini	Kız kardeşine	söylemişti

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ

'alâ ehli beytin	hel edüllüküm	feğâlet	min kablü	lmerâğî'a	'aleyhî	veharramnâ
bir aile	Size bulayım mı?	dedi.	Daha önce	sütannelerin	ona	engellemiştik

يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا

key tekarra 'aynühâ	ilâ ümmihî	feradednâhû	vehüm lehî nâñihûn	leküm	yekfûlûnehû
gözü aydınlansın	annesine	Böylece onu geri verdik	bunun bakımını yapacak	sizin adınıza	ona iyi bakacak

﴿١٣﴾ وَلَا تَحْزَنْ وَلِتَعْلَمِ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

lâ ye'lemûn	ekşerañhüm	velâkinne	hakñunv	enne ve'de llâñî	velite'leme	velâ tehzene
bilmezler	onların çoğu	Ancak	hak olduğunu	Allah'ın sözünün	ve bilsin diye	üzülmesin

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

Imühsinin	neczi	vekeze like	ve'ilma	hukmen v	ateynâhü	vestevâ	esüddehü	velemmâ belega
Biz, iyilik edenleri	ödüllendiririz	işte böyle	ve ilim	egemenlik	ona verdik	dengini bulunca	Olgunluğa	erip

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ

yektetilân	racüleyni	fi hâ	fevecede	min ehli hâ	'alâ hini	gafletin m	lmed nete	vedehale
dövüşen	iki adam	Orada	buldu	Şehir halkının	gaflet anında	oraya	girdi	

هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ

'ale llezi min 'aduvvili	llezi min ş'atihi	festegâshehü	min 'aduvvili	vehâzâ	min ş'atihi	hâzâ
düşman tarafından olana karşı	Kendi tarafından olan	ondan yardım istedi	düşman taraftan	diğeri ise	kendi tarafından	biri

فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

'aduvvünmmügilüünmmübini	inne hâ	min 'ameli şseytân	hâzâ	kâle	'aieyh	fekadâ	mûsâ	fevekeze hâ
apaçık şaşırtıcı bir düşmandır	Şüphesiz o	şeytanın işindendir	Bu	dedi	onu	öldürdü	Musa	ona bir yumruk indirdi

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ

rabbi	kâle	rrahim	lgafûru	inne hâ hüve	lehî fegafera	fegfir li	nefsi	zalemtü	inni	rabbi	kâle	
Rab-bim!	dedi	çok acıyandır	çok bağışlayan	Şüphesiz O	ona	mağfiret buyurdu	mağfiretinle benim suçumu ört	kendime	yazık ettim	Ben	Rab-bim!	dedi

بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَاصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا

bâifen	fî lmed neti	feesbeha	lilmücrimin	zahîrâl	felen eküne	'aleyye	bimâ en'amte
Korku içinde	şehirde	sabahladı	suçlulara	yardımcı	artık asla olmam	Bana	ihsan ve ikramından dolayı

يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ

inneke	mûsâ	lehü	kâle	yesteşrihu	bilemsi	llezi stenşarahü	feizâ	yeterakkabü
Doğrusu sen	Musa	ona	dedi	ondan yardım talep ettiğini gördü	dün	kendisinden yardım isteyen	Birden	sağı solu gözetliyordu

لَعَوِّي مُبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْبِطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ

etürdü	yâ mûsâ	kâle	lehümâ	billezi hüve 'aduvvüli	enyyebtişe	felemmâ en erâde	legaviyyünmmübini
mi istiyorsun?	Ey Musa!	dedi	ikisinin	Musa, düşmanları olan adamı	yakalamak	isteyince	besbelli bir yaramazsın

أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ

fî lergî	cebbâran	illâ en teküne	in türdü	bilemsi	nefsem	kemâ katelte	en tektüleni
yeryüzünde	bir zorba	olmak	mi istiyorsun?	Dün	birini	öldürdüğü gibi	beni de öldürmek

وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ

yes'â	min eksâ lmed neti	racülün m	vecâe	mine lmuşlih in	en teküne	vemâ türdü
koşarak	Şehrin öte başından	bir adam	geldi	(İnsanların arasını) düzelterlerden	olmak	istemeyip de

قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ

mine nnâşih in	leke	inni	fehruç	liye ktülûke	bike	ye/temirüne	inne lmelee	yâ mûsâ	kâle
iyiliğini isteyenlerden biriyim	senin	Bengerkekten	çık	seni öldürmek için	hakkında	plan yapıyor	Konsey	Ey Musa!	dedi

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

mine lkavmi zzalim in	neccini	rabbi	kâle	yeterakkabü	bâifeny	minhâ	feharace
bu zalim topluluktan	Beni kurtar	Ey Rab-bim!	dedi	gözetleyerek	korku içinde	oradan	çıktı

14. Olgunluğa erip dengini bulunca, ona egemenlik ve ilim verdik. Biz, iyilik edenleri işte böyle ödüllendiririz.

15. Şehir halkının gaflet anında oraya girdi. Orada biri kendi tarafından, diğeri ise düşman taraftan olan dövüşen iki adam buldu. Kendi tarafından olan, düşman tarafından olana karşı, ondan yardım istedi. Musa ona bir yumruk indirdi, onu öldürdü. "Bu, şeytanın işindendir. Şüphesiz o, apaçık şaşırtıcı bir düşmandır" dedi.

16. "Ey Rabbim! Ben kendime yazık ettim, Sen mağfiretinle benim suçumu ört!" dedi. O da ona mağfiret buyurdu. Şüphesiz O, çok bağışlayan, çok acıyandır.

17. "Ey Rabbim! Bana olan bu ihsan ve ikramından dolayı artık asla suçlulara yardımcı olmam!" dedi.

18. Korku içinde şehirde sabahladı, sağı solu gözetliyordu. Birden dün kendisinden yardım isteyen adamın yine ondan yardım talep ettiğini gördü. Musa ona, "Doğrusu sen, besbelli bir yaramazsın!" dedi.

19. Musa, ikisinin düşmanları olan adamı yakalamak isteyince, adam, "Ey Musa! Dün birini öldürdüğün gibi, beni de mi öldürmek istiyorsun? (İnsanların arasını) düzelterlerden olmak istemeyip de, yeryüzünde bir zorba mı olmak istiyorsun?" dedi.

20. Şehrin öte başından koşarak bir adam geldi ve "Ey Musa! Konsey seni öldürmek için hakkında plan yapıyor, çık, (şehri hemen terk et)! Ben gerçekten senin iyiliğini isteyenlerden biriyim" dedi.

21. (Çevresini) gözetleyerek korku içinde oradan çıktı ve "Ey Rabbim! Beni bu zalim topluluktan kurtar!" dedi.

22. Medyen'e doğru yöneldiğinde, "Belki **Rabbim** beni düz yola çıkarır" dedi.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾
 sevâe ssebil ennyehdiyenî rabbî 'asâ kâle tilkâe medyene velemmâ teveccefe
 düz yola beni çıkarır Rabbim Belki dedi Medyen'e doğru yöneldiğinde

23. Medyen suyuna vardığında, orada (hayvanlarını) sulayan bir grup insan buldu. Ötelerinde de sakınıp duran iki kadın buldu. (Onlara), "Derdiniz ne?" dedi. Kadınlar, "Çobanlar sulayıp gidinceye kadar, biz sulayamayız, babamız çok yaşlı!" dediler.

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءٌ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ
 min dûnihimû vevecede yeskûne mine nnâsi lümmeten 'aleyfi vecede mâe medyene velemmâ verade
 Ötelerinde de buldu sulayan insan bir grup orada buldu Medyen suyuna vardığında

أَمْرَاتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ
 mri'âü hattü yüşdira lâ neski kâletâ mâ hatbükümâ kâle tezûdân mraeteyni
 Çobanlar sulayıp gidinceye kadar biz sulayamayız dediler Derdiniz ne? dedi sakınıp duran iki kadın

24. Bunun üzerine onların hayvanlarını sulayıverdi, sonra gölgeye çekilip, "Ey **Rabbim**! Ben, bana indirdiğin hayırdan dolayı, fakirim!" dedi.

وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي
 innî rabbi fekâle ilâ zzilli tevellâ şümme lehûmâ feseke şeyhun kebîr veebûnâ
 Ben Ey Rabbim! dedi gölgeye çekilip sonra onların hayvanlarını sulayıverdi çok yaşlı babamız

لَمَّا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٥﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ
 'ale stihyâin temşî ihdâhûmâ fecâethû fekir min hayrin ileyye limâ enzelte
 edep ve hayâ içinde yürüyerek O ikisinden birisi ona geldi fakirim hayırdan bana indirdiğinden dolayı

25. O ikisinden birisi edep ve hayâ içinde yürüyerek ona geldi ve "Babam seni, bize hayvanlarımızı sulayıverdiğin için sana ücretini vermek için çağırıyor" dedi. Onun yanına gelince, ona olayı anlattı. (Kadınların babası), "Korkma! Zalimler topluluğundan kurtuldun!" dedi.

قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ
 vekâşşa felemmâ câehû lenâ mâ sekayte ecra liyecziyake yed'ûke inne ebî kâlet
 anlattı Onun yanına gelince bize hayvanlarımızı sulayıverdiğin için ücretini sana vermek için seni çağırıyor Babam dedi

عَلَيْهِ الْقَصَصُ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَتْ
 kâlet mine lkavmi zzâlimin necepte lâ tehaf kâle lkâşşa 'aleyfi
 dedi Zalimler topluluğundan kurtuldun Korkma dedi olayı ona

26. O ikisinden biri, "Babacığım, onu ücretle tut! Çünkü tuttuğun işçilerin en iyisi, (bu) güçlü ve güvenilir (adamdır)" dedi.

إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٧﴾
 lemin lkaviyyû hayra meni ste/certe inne ste/cirh yâ ebeti ihdâhûmâ
 ve güvenilir güçlü tuttuğun işçilerin en iyisi Çünkü onu ücretle tut Babacığım O ikisinden biri

27. (Babaları), "Haberin olsun, ben sana, bana sekiz sene işçilik yapman karşılığında şu iki kızımдан birini nikâhlamak istiyorum. Eğer bunu, ona tamamlarsan, o da senin (ihsanın olur). Bununla birlikte seni zorlamak istemiyorum. İnşallah benim dürüst insanlardan olduğumu göreceksin" dedi.

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نِكَحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي
 'alâ en te/cürani ihde bneteyye hâteyni en ünikihake üridü innî kâle
 bana işçilik yapman karşılığında şu iki kızımдан birini sana nikâhlamak istiyorum Haberinin olsun, ben dedi

ثَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ
 'aleyk en eşükka vemâ üridü femin 'indik 'aşran fein etmemte şemâniye hicce
 seni zorlamak istemiyorum o da senin (ihsanın olur) ona Eğer bunu, tamamlarsan sekiz sene

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
 vebeynek beyni zâlike kâle mine şşâlihîn in şâe llâhü setecüdünî
 senin aranda benimle Bu dedi dürüst insanlardan olduğumu İnşallah benim göreceksin

28. (Musa) da, "Bu, benimle senin aranda (bir anlaşma), iki süreden hangisini ödersem, bana düşmanlık yok. **Allah**, konuşup anlaştıklarımıza vekildir" dedi.

أَيُّمَا الْأَجْلَيْنِ فَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٩﴾
 vekil 'alâ mâ nekûlû vellâhü 'aleyy felâ 'udvâne kađaytü eyyeme leceleyni
 vekildir konuşup anlaştıklarımıza Allah bana düşmanlık yok ödersem iki süreden hangisini

فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا

nârâ	min cânibi ttûri	ânese	biehlîhî	vesâra	lecele	mûse	felemmâ kaðâ
bir ateş	Tûr dağı yönünden	gördü	ailesiyle birlikte	yola çıktı	süreyi	Musa	tamamladığında

قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ

cezvetim	ev	bihaberin	minhâ	atküm	le'allî	nârâl	ânestü	innî	mküşû	liehlîhî	kâle
parçası	ya da	bir haber	oradan	size getiririm	Belki ben	bir ateş	gördüm	Ben	Durun	Ailesine	dedi

مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ

min şatîi lvâdi leymeni	nûdiye	felemmâ etâhâ	le'alleküm testalün	mine nnârî
vadinin sağ tarafındaki	seslendirildi	Oraya vardığında	böylelikle ısınırırsınız	bir ateş

فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

rabbü l'âlemîn	llâhü	enâ	innî	yâ mûsâ	eny	mine şşecerati	fî lbük'ati lmübâraleti
âlemlerin Rabbi olan	Allah'ım	Ben	Şüphesiz Ben	Ey Musa!	şöyle	ağaçtan	mübarek bölgedeki

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ

velem yû'akkib	vellâ müdbirân	keennehâ cännün	tektezzü	felemmâ ra'âhâ	'aşâk	veen elki
arkasına bile bakmadan	dönüp kaçtı	çevik bir yılan gibi	gezindiğini	Onun görünce	Asanı	yere bırak

يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣٠﴾ أَسْلُكَ يَدَكَ

yedeke	üslük	mine lâminîn	inneke	velâ tehaf	ekbil	yâ mûsâ
Elini	sok	güvenlikte olanlardan	Şüphesiz sen	korkma	Dön	Ey Musa!

فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءُ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ

mine rrahîbi	cenâhake	ileyke	vedmüm	min gayri süin	beydâe	tehruc	fî ceybike
korkudan	kollarını	kendine	çek	lekesiz bir şekilde	bembeyaz	çıksın	koynuna

فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا اقْوَمًا

kânû kavmen	innehüm	vemeleîh	ilâ fir'avne	mirrabbike	bürhânâni	fezânike
bir topluluktu	Şüphesiz onlar	ve konseyine	Firavun	Rabbinden	delildir	İşte bu ikisi

فَاسْقِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

enyyektülün	feehâfü	nefsen	minhüm	kateltü	innî	rabbî	kâle	fâsîkîn
onların beni öldürmelerinden	korkuyorum	birini	onlardan	öldürdüm	Ben	Ey Rab-bim!	dedi	yoldan çıkmış

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي

yüşaddikunî	rideny	me'îye	feersilfû	lisânen	minni	eşsahu	hûve	harûnû	veehî
beni doğrulayan	yardımcı olarak	benimle beraber	onu gönder	dili	benden	daha düzgün	onun	Harun	Kardeşim

إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٢﴾ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا

lekümâ	venec'alü	biehîke	seneşüddü 'a'udeke	kâle	enyyükezzibün	ehâfü	innî
size	vereceğiz	Kardeşinle	seni güçlendireceğiz	dedi	onların beni yalanlamalarından	korkuyorum	Şüphesiz ben

سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٣﴾

lgâlibün	vemeni ttebe'akümâ	entümâ	biyâtinâ	ileykümâ	felâ yeşilüne	sültânen
galip gelenler olacaksınız	ve size uyanlar	Siz	mucizelerden dolayı	onlar size	erişemeyecekler	bir egemenlik

29. Musa, süreyi tamam-ladığında, ailesiyle birlikte yola çıktı, Tûr dağı yönün-den bir ateş gördü. Ai-lesine, "Durun! Ben, bir ateş gördüm. Belki ben oradan bir haber ya da size bir ateş parçası ge-tiririm, böylelikle ısınırı-sınız" dedi.

30. Oraya vardığında, mübarek bölgedeki vadi-nin sağ tarafındaki ağaç-tan kendisine şöyle ses-lenildi: "Ey Musa! Şüp-hesiz Ben, gerçekten Ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'ım!"

31. "Asanı yere bırak!" Onun çevik bir yılan gibi gezindiğini görünce, ar-kasına bile bakmadan dö-nüp kaçtı. (Ona şöyle de-nildi:) "Ey Musa! Dön, korkma! Şüphesiz sen, güvenlikle olanlardan-sın."

32. "Elini koynuna sok, le-kesiz bir şekilde bembeyaz çıksın, korkudan (açılan) kollarını kendine çek. İşte bu ikisi, Rabbinden Firavun ve konseyine karşı sana verilen delildir. Şüphesiz onlar, yoldan çıkmış bir topluluktu."

33. (Musa şöyle) dedi: "Ey Rabbim! Ben, on-lardan birini öldürdüm, (bundan dolayı) onla-rın beni öldürmelerinden korkuyorum."

34. "Kardeşim Harun, onun dili benden daha düzgün, onu benimle beraber, beni doğru-la-yan yardımcı olarak gön-der. Şüphesiz ben, onla-rın beni yalanlamaların-dan korkuyorum."

35. (Allah), "Kardeşinle seni güçlendireceğiz, size bir egemenlik de verece-ğiz. (Size verdiğimiz) mu-cizelerden dolayı, onlar size erişemeyecekler. Siz ve size uyanlar, galip ge-lenler olacaksınız" dedi.

36. Musa, apaçık mucizelerimizle onlara geldiğinde, "Bu, ancak uydurma bir büyüdür, biz bunu önceki atalarımızda işitmedik!" dediler.

37. Musa, "Rabbim, katından hidayetle kimin geldiğini, bu dünya (hayatının) sonucunun kimin lehine gerçekleşeceğini daha iyi bilir" dedi. Şüphesiz zalimler kurtuluşa eremezler.

38. Firavun, "Ey konsey üyeleri! Ben sizin için benden başka bir tanrı tanımıyorum. Ey Haman! Haydi, benim için bir çamura ocağı yak da bana bir kule yap! Belki ben (buraya çıkıp) Musa'nın tanrısına ulaşabilirim, ben onun yalancılarından biri olduğunı zannediyorum" dedi.

39. O ve askerleri, yeryüzünde haksızca yüklenmek istediler. Kendilerinin Bize döndürülemeyeceklerini zannettiler.

40. Biz de onu ve ordularını tuttuk, onları denize atıverdik. Şimdi o zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak!

41. Biz onları ateşe davet eden önderler yaptık. Kıyamet günü onlara yardım edilmez.

42. Kendilerine bu dünyada da bir lanet yağdırılmaktadır. Kıyamet günü onlar, nefret edilenlerdendir.

43. And olsun, Biz ilk toplulukları helak ettikten sonra Musa'ya kitabı, insanların kalplerini aydınlatarak açık belgeler, bir hidayet ve rahmet olsun diye verdik. Belki düşünürlər.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ

sihrunmüfteran illâ mâ hâzâ kâlû biâyâtinâ beyyinatîn mûsâ felemmâ cāehüm
uydurma bir büyüdür ancak Bu dediler apaçık mucizelerimizle Musa onlara geldiğinde

وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ

e'lemû rabbi mûsâ vekâle fî âbâinâ levvelîn bilhâzâ vemâ semî'nâ
daha iyi bilir Rabbim Musa dedi önceki atalarımızda biz bunu işitmedik

بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

lâ yûflihu innelhü 'âkibetü ddâr lefî tekûnû vemen min 'indih bilhüdâ bimen cāe
kurtuluşa eremezler Şüphesiz bu dünya (hayatının) sonucunun lehine gerçekleşeceğini kimin katından hidayetle kimin geldiğini

الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ

min ilâhin leküm mâ 'alimtü yâ eyyühe lmeleü fir'avnü vekâle zzâlimün
bir tanrı sizin için tanımıyorum Ey konsey üyeleri! Firavun dedi zalimler

غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَدْ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي

le'alî şarhal î fec'al 'ale tîni yâ hâmanû î feevkid gayrî
Belki ben bir kule bana yap bir çamura Ey Haman! benim için ocağı yak da benden başka

أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكَبَرَ هُوَ

küve vestekbera leezunnüh mine lkâzibîn veinnî ilâ ilâhi mûsâ ettali'u
O yüklenmek istediler onun yalancılarından biri olduğunı zannediyorum ben Musa'nın tanrısına ulaşabilirim

وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

lâ yürce'ün ileynâ ennehüm vezannû bi'gayri lhakki fî lerdî vecünüdühü
döndürülemeyeceklerini Bize Kendilerinin zannettiler haksızca yeryüzünde ve askerleri

فَاخْذَنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

'âkibetü zzâlimin kâne keyfe fenzur fî lyemm fenebeznâhüm vecünûdehü feeħaznâhü
Şimdi o zalimlerin sonunun olduğuna nasıl bir bak denize onları atıverdik ve ordularını Biz de onu tuttuk

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤٠﴾

lâ yünşarün veyevme lkıyâmeti ilâ nnâr yed'üne eimmeteny vece'alnâhüm
onlara yardım edilmez Kıyamet günü ateşe davet eden önderler Biz onları yaptık

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿٤١﴾

mine lmekbûhin kûm veyevme lkıyâmeti le'neḥ fî hâzihî ddünyâ veetbe'nâhüm
nefret edilenlerdendir onlar Kıyamet günü bir lanet bu dünyada da Kendilerine yağdırılmaktadır

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ

lkurûne lûlâ be'di mâ ehleknâ lkitâbe mim müse âteynâ velekad
Biz ilk toplulukları helak ettikten sonra kitabı Musa'ya verdik And olsun

بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

le'allehüm yetezekkerün verahmetel veḥüden linnâsi beşâira
Belki düşünürlər ve rahmet olsun diye bir hidayet insanların kalplerini aydınlatarak açık belgeler

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ

vemâ kunte	lemra	ilâ mûsâ	iz kaḡaynâ	bicânibi lgarbiyyi	vemâ kunte
değildin	görevini	Biz Musa'ya (peygamberlik)	verdiğimizde	sen, (dağın) batı yakasında	değildin

مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ

l'umûr	'aleyhimû	fetetâvele	kurûnen	enşe/nâ	velâkinnâ	mine şşâhidin
hayatları	onların	uzun sürdü	başka topluluklar	yarattık	Ancak Biz	Olaya şahit olanlardan da

وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

kunnâ mürsilin	velâkinnâ	âyâtinâ	'aleyhim	tetlû	fi ehli medylene	şâviyen	vemâ kunte
elçiler gönderenleriz	Ancak Biz	ayetlerimizi de	onlara	okumuyordun	Sen, Medyenliler içinde	ikamet edip	ve değildin

﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا

kaḡvenm	litünzira	mirrabbike	rahmetenm	velâkir	iz nâdeynâ	bicânibi ttûri	vemâ kunte
bir topluluğu	uyarсын diye	Rabbinden	bir rahmet olarak	Ancak sen	seslendiğimiz zaman	Tûr dağının yanında da	değildin

مَّا أَتَيْهِمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ لَا أَنْ تُصِيبَهُمْ

velevlâ en tüşibehüm	le'allehüm yetezekkerûn	min kablike	min neẓirinm	mâ etâhüm
geldiği zaman	Belki düşünüp öğüt alırlar	senden önce	hiçbir uyarıcı	kendilerine gelmemiş olan

مُصِيبَةً بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا

rasûlen	ileynâ	levlâ erselte	rabbenâ	feyekûlû	bimâ kaddemet eydikim	müşbetüm
bir rasul	Bize	gönderseydin de	Ey Rabbimiz!	derler	Kendi yaptıkları şeyler yüzünden	başlarına bir musibet

فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا

min 'indinâ	lhakku	felemmâ cæhümû	mine lmu/minin	venekûne	âyâtike	fenettebi'a
Ancak şimdi tarafımızdan	hak	onlara geldiğinde	inanarlardan	olsaydık	senin ayetlerine	uyup

قَالُوا لَوْلَا أُوْتِيَ مِثْلَ مَا أُوْتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوْتِيَ مُوسَىٰ

mûsâ	bimâ ütiye	evelem yekfürû	mûsâ	mişle mâ ütiye	levlâ ütiye	kâlû
Musa'ya	verileni	inkâr etmediler mi?	Musa'ya	verilenin bir benzeri	verilse ya	dediler

مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَاتُوا

fe/tû	kul	kâfirûn	biküllin	innâ	vekâlû	tezâferâ	sihrâni	kâlû	min kabl
getirin	De ki	inkar ederiz	onların hepsini	Biz	dediler	Birbirini destekleyen	iki sihir	dediler	onlar daha önce

بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

in kuntüm şâdikin	ettebi'hû	minhümâ	hüve ehdâ	min 'indi llâhi	bikitâbinm
Eğer sözünüzde doğrusanız	ben de ona uyayım	bu ikisinden	daha doğru	Allah'ın katından	bir kitap

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ

egallû	vemen	ehvæhüm	yettebi'ûne	ennemâ	fe'lem	leke	feillem yestecibû
daha şaşkın	kim olabilir?	arzularına	uymaktadırlar	yalnız	bil ki onlar	senin	bu isteğini karşılayamazlarsa

مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

lkavme zzâlimin	lâ yehdî	llâhe	inne	mine llâh	bigayri hüden	hevâhû	mimmeni ttebe'a
zalimler topluluğunu	asla başarıya ulaştırmaz	Allah	Mu-hakkak	Allah'tan	doğru bir delil olmaksızın	salt kendi arzusu	peşinde giden kimseden

44. (Ey Muhammed!) Biz Musa'ya (peygamberlik) görevini verdiğimizde sen, (dağın) batı yakasında değildin. Olaya şahit olanlardan da, değildin.

45. Ancak Biz başka topluluklar yarattık, onların hayatları uzun sürdü. Sen, Medyenliler içinde ikamet edip ayetlerimizi de onlara okumuyordun. Ancak Biz elçiler gönderenleriz.

46. Sen aynı zamanda, Biz Musa'ya seslendiğimiz zaman Tûr dağının yanında da değildin. Ancak sen, senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı gelmemiş olan bir topluluğu uyarсын diye Rabbinden bir rahmet olarak (gönderildin). Belki düşünüp öğüt alırlar.

47. Kendi yaptıkları şeyler yüzünden başlarına bir musibet geldiği zaman, "Ey Rabbimiz! Bize bir rasul gönderseydin de, senin ayetlerine uyup inananlardan olsaydık!" derler.

48. Ancak şimdi tarafımızdan onlara hak geldiğinde, "Ona, Musa'ya verilenin bir benzeri verilse ya!" dediler. Peki, onlar daha önce Musa'ya verileni inkâr etmediler mi? "Birbirini destekleyen iki sihir!" dediler. "Biz, onların hepsini inkar ederiz!" dediler.

49. De ki: "Eğer sözünüzde doğrusanız, Allah'ın katından bu ikisinden daha doğru bir kitap getirin, ben de ona uyayım."

50. Eğer, senin bu isteğini karşılayamazlarsa, bil ki onlar, yalnız arzularına uymaktadırlar. Allah'tan doğru bir delil olmaksızın salt kendi arzusu peşinde giden kimseden daha şaşkın kim olabilir? Muhakkak Allah, zalimler topluluğunu asla başarıya ulaştırmaz.

51. Yemin olsun, sözü onlara ardı ardına anlattık. Umulur ki düşünürler.

52. Ondan önce kendilerine kitap verdiklerimiz, işte onlar ona iman ediyorlar.

53. Kendilerine okunur okunmaz, hemen "Biz buna iman ettik, şüphesiz o, Rabbimizden gelen gerçektir. Şüphesiz biz, ondan önce de boyun eğip teslim olanlardandık" dediler.

54. İşte bunlara ecirleri, sabretmelerinden, kötülüğü iyilikle savmalarından ve kendilerine verdiğimiz rızıktan hayra sarf etmelerinden dolayı iki kere verilecektir.

55. Boş söz işittikleri zaman, ondan yüz çevirirler, "Bize bizim amellerimiz, size de sizin amelleriniz var! Size selam olsun. Biz, cahillerle (bir arada olmak) istemeyiz" derler.

56. Doğrusu sen, sevdiğini doğru yola ulaştıramazsın. Ancak Allah, kimi dilerse, onu doğru yola ulaştırır. O, doğru yola ulaşacakları, daha iyi bilir.

57. Bir de, "Doğrusun, ama biz o doğru yolu tutar, seninle beraber olursak, yerimizden, yurdumuzdan olur çarpılırız!" dediler. Biz, onları güvenli, dokunulmaz bir yere yerleştirmedik mi? Katımızdan rızık olarak her şeyin ürünü oraya gelip toplanmaktadır. Ancak onların çoğu, bunu bilmezler.

58. Biz, geçim imkânlarının şımarttığı nice memleketi helak ettik. İşte onların yaşadıkları yerler! Onlardan sonra oralar, çok az mesken tutuldu. Oralara Biz varis olduk.

59. Rabbin, memleketin ana merkezinde kendilerine ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe, memleketleri helak etmez. Biz, ahalisi zalim olmadıkça, memleketleri helak etmeyiz.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ

lkitâbe	ellezîne âteynâhüm	le'allehüm yetezekkerûn	lkavle	lehüm	veşsalnâ	velekad
kitap	kendilerine verdiklerimiz	Umulur ki düşünürler	sözü	onlara	ardı ardına anlattık	Yemin olsun

مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ

lhakku	innehu	bikî	âmennâ	kâlû	'aleyhim	veizâ yutlâ	yû/minûn	bikî	kûm	min kablihî
gerçektir	şüphesiz o	buna	iman ettik	dediler	Kendilerine	okunur okunmaz	iman ediyorlar	ona	onlar	Ondan önce

مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ

merrateyni	ecrahüm	yû/tevne	ûlâike	müslimîn	min kablihî	künnâ	innâ	mirrabbinâ
iki kere	ecirleri	verilecektir	İşte bunlara	boyun eğip teslim olanlardandık	ondan önce de	idik	Şüphesiz biz	Rabbimizden gelen

بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُؤُنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾

yûnfikûn	vemimmâ razeñnâhüm	sseyyiete	bilhaseneti	veyedraûne	bimâ şaberû
hayra sarf etmelerinden dolayı	ve kendilerine verdiğimiz rızıktan	kötülüğü	iyilikle	savmalarından	sabretmelerinden

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ

e'mâlüküm	veleküm	e'mâlünâ	lenâ	vekalû	'anhû	e'radû	llegve	veizâ semî'û
sizin amelleriniz	size de	bizim amellerimiz	Bize	derler	ondan	yüz çevirirler	Boş söz	işittikleri zaman

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ

llâhe	velâkinne	men ehbebe	lâ tehdî	inneke	lcâhilîn	lâ nebtegî	'aleyküm	selâmün
Allah	Ancak	sevdiğini	doğru yola ulaştıramazsın	Doğrusu sen	cahillerle	istemeyiz	Size	selam olsun

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ

me'ake	lhüdâ	in nettebi'i	vekalû	bilmuhtedîn	e'lemû	vehüve	menyyeâ/	yehdî
seninle beraber	doğru yolu	tutar	dediler	doğru yola ulaşacakları	daha iyi bilir	O	kimi dilerse	onu doğru yola ulaştırır

نُتَخَطَفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَبَّىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ

şemerâtü külli	ileyhi	yücbâ	haramen âmineny	lehüm	evelem nümekkil	min erdinâ	nütehâttaf
her ürünü	oraya	gelip toplanmaktadır	güvenlikli, dokunulmaz bir yere	onları	yerleştirmedik mi?	yerimizden, yurdumuzdan	olur çarpılırız

شَيْءٍ رِّزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ

min karyetim	ehleknâ	vekem	lâ ye'lemûn	ekşerahüm	velâkinne	milledünnâ	rizkanm	şeyir
memleketi	helak ettik	nice	bunu bilmezler	onların çoğu,	Ancak	Katımızdan	rızık olarak	şeyin

بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَبَلَكَ مَسَاكِينُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا

vekünnâ	illâ kallîlâ	mim be'dihim	lem tûskenm	mesâkinühüm	fetilke	me'şeteñâ	betîrat
ve biz olduk	çok az	onlardan sonra	mesken tutuldu	onların yaşadıkları yerler	İşte	Biz, geçim imkânlarının	şımarttığı,

نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَارَ سُولًا

rasûlen	fî ümmihâ	hattâ yeb'âse	lkurâ	mühlike	rabbûke	vemâ kâne	lvârisîn	nehnü
bir elçi	ana merkezinde	göndermedikçe	memleketleri	helak edici	Rabbin	ve değildir	varis olduk	Oralara Biz

يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

zâlimün	veehlühâ	illâ	lkurâ	vemâ künnâ mühlikî	âyâtinâ	'aleyhim	yetû
zalim olmadıkça	ahalisi	ancak	memleketleri	helak etmeyiz	ayetlerimizi	kendilerine	okuyan

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ

hayrunv	vemâ 'inde llâhi	vez netûhâ	femetâ'u lhayâti ddünyâ	min şeyin	vemâ ütüm
daha hayırlı	Allah'ın katındaki ise	ve süsüdür	bu, değersiz dünya hayatının geçimliği	bir şey	Size verilmişse

وَأَبْقَى أَفْلًا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ

kemenimmette'nâhû	fehüve lâk'hi	ve'den hasenen	ve'adnâhû	efemenv	efelâ te'kilün	veebkâ
kendisine yaşattığımız	buna ulaşacak olan	güzel bir vaatte	Kendisine bulunduğumuz	kimse	Artık aklınızı kullanmaz mısınız?	daha kalıcıdır

مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

yünâdîhim	veyevme	mine lmühârin	yevme lkıyâmeti	hüve'sümme	metâ'a lhayâti ddünyâ
onlara haykırıp	o gün	(azap edilmek için) getirilecek	kıyamet günü	o sonra	bu dünya hayatının geçici zevkini

فَيَقُولُ أَإِنَّ شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تُزْعَمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمْ

'aleyhimû	lle'ne hakka	kâle	lle'ne küntüm tez'umün	şurakâiye	eyne	feyekûlü
Haklarında	verilenler	şöyle diyecekler	zannettiğiniz	ortaklarını	nerede?	diyecektir

الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ

ileyke	teberra/ nâ	kemâ gaveynâ	egveynâhüm	lle'ne egveynâ	hâulâi	rabbenâ	lkavlü
Sana	sığındık	kendi azdırdığımız gibi	Biz, onları kendi arzuları üzerine azdırdık	azdırdığımız kimseler	işte bunlar	Rabbimiz!	(azap) hükmü

مَا كَانُوا إِلَّا نَارًا يَعْْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا

felem yestecbü	fede'avhüm	şurakâeküm	d'û	ve'ile	ye'büdün	ıyyânâ	mâ kânû
bir karşılık veremezler	Onlara yalvarırlar	ortaklarınıza	yalvarın	denir	tapmıyorlardı	bizlere	değillerdi

لَهُمْ وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا

mâzâ	feyekûlü	yünâdîhim	veyevme	lev ennehum kânû yehtedün	l'azâb	veraevü	lehum
ne?	soracaktır	onlara haykırıp	o gün	Keşke vaktiyle hakkı görselerdi!	Azabı	görürler	kendilerine

أَجَبْتُمْ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ

lâ yetesâelün	fehüm	yevmeîzin	lembâü	'aleyhimû	fe'amiyet	lmürselin	ecebtümü
birbirlerine de sormazlar	onlar	O gün	bütün haberler	onlara	kör olmuşlardır	Gönderilen peygamberlere	cevap verdiniz

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٦﴾

mine lmüflihin	enyyeküne	fe'asâ	şâlihan	ve'amile	ve'amene	feemmâ men tâbe
kurtuluşa erenlerden	olmayı	umabilir	salih amel	işleyen	iman ederek	Ama tövbe edip

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى

vete'âlâ	llâhi	sübhanê	lhiyerah	lehumü	mâ kâne	veyehtâr	mâ yeşâü	yeblüku	verabbüke
yücedir	Allah	münezzektir	seçim hakkı	Onların	yoktur	ve seçer	dilediğini	yaratır	Senin Rabbin

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٨﴾ وَهُوَ اللَّهُ

llâhü	vehüve	vemâ yü'linün	şudûruhum	mâ tükinnü	ye'lemü	verabbüke	'ammâ yüşrikün
Allah	O	neyi de açığa vurduklarını	onların kalplerinin	neyi gizlediğini	bilir	Rabbin	onların ortak koştuklarından

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٩﴾

türce'ün	veileyhi	lhukmü	velehü	velâhıratı	fı ilâ	lhamdü	lehu	küv	illâ	ilâhe	lâ
Sonunda döndürülüp	Ona götürüleceksiniz	Hüküm verme de	Onun hakkıdır	ahirette de	Dünyada da	her türlü övgü	On-undur	O var	ancak	başka tanrı	yok

60. Size bir şey verilmişse, bu, değersiz dünya hayatının geçimliği ve süsüdür. Allah'ın katındaki ise, hem daha hayırlı, hem de daha kalıcıdır. Artık aklınızı kullanmaz mısınız?

61. Kendisine (bu dünyada) güzel bir vaatte bulunduğu-muz ve (öteki dünyada) buna ulaşacak olan kimse, hiç kendisine bu dünya hayatının geçici zevkini yaşattığımız ve sonra kıyamet günü (azap edilmek için) getirilecek kimse gibi olur mu?

62. (Allah), o gün onlara haykırıp, "(İlah olduğun)u zannettiğiniz ortaklarını nerede?" diyecektir.

63. Haklarında (azap) hükmü verilenler, şöyle diyecekler: "Ey bizim biricik Rabbimiz! İşte bunlar, azdırdığımız kimseler! Biz, onları kendi azdırdığımız gibi, kendi arzuları üzerine azdırdık. Biz, onlardan uzaklaşıp Sana sığındık. Onlar, bizlere tapmıyorlardı."

64. (Onlara), "Haydi, ortaklarınıza yalvarın!" denir. Onlara yalvarırlar, ancak yalvardıkları, kendilerine bir karşılık veremezler. Azabı görürler. Keşke vaktiyle hakkı görselerdi!

65. (Allah), o gün onlara haykırıp, "Gönderilen peygamberlere ne cevap verdiniz?" diye soracaktır.

66. O gün onlara, bütün haberler kör olmuşlardır. O gün artık onlar birbirlerine de sormazlar.

67. Ama tövbe edip, iman ederek salih amel işleyen kimse, kurtuluşa erenlerden olmayı umabilir.

68. Senin Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer. Onların seçim hakkı yoktur. Allah, onların ortak koştuklarından münezzektir, yücedir.

69. Rabbin onların kalplerinin neyi gizlediğini, neyi de açığa vurduklarını bilir.

70. Allah O, başka tanrı yok ancak O var. Dünyada da, ahirette de her türlü övgü, yalnızca Onun hakkıdır. Hüküm verme de Onun hakkıdır. Sonunda döndürülüp Ona götürüleceksiniz.

71. De ki: "Söyleyin baka-
yım, eğer Allah üzerini-
ze geceyi kıyamet günü-
ne kadar aralıksız uzatır-
sa, Allah'ın dışında hangi
tanrı size bir ışık getirebi-
lir? Dinlemez misiniz?"

72. De ki: "Söyleyin baka-
yım, eğer Allah üzerinize
gündüzü kıyamet günü-
ne kadar aralıksız uzatır-
sa, Allah'ın dışında han-
gi tanrı size kendisinde
dinleneceğiniz geceyi geti-
rebilir? Hala görmeyecek
misiniz?"

73. Rahmetinin (bir sonu-
cu olarak), kendisinde din-
lenesiniz diye geceyi, ça-
lışıp nimetlerinden isteye-
siniz diye de gündüzü sizin
için yarattı. (Bunları düşü-
nüp) belki şükredersiniz.

74. (Allah), o gün onlara
haykırp, "(İlah olduğunu)
zannettiğiniz ortaklarım
nerede?" diyecektir.

75. Her topluluktan bir
şahit çıkarıp, "Haydi, de-
lilinizi getirin!" dediğimiz
zaman, hakkın Allah'a
ait olduğunu bilirler. Uy-
durup durdukları şeyler,
kendilerinden uzaklaşıp
giderler.

76. Şüphesiz Karun,
Musa'nın halkındandı ve
(zekât vermeyerek) onla-
ra isyan etti. Biz, ona öyle
hazineler vermiştik ki, (sa-
dece) anahtarlarını (taşı-
mak bile) güçlü kuvvetli
bir bölüğe ağır geliyordu.
O zaman, halkı ona, şö-
yle demişti: "(Kendine çok)
güvenip şımarma! Şüphe-
siz Allah, şımaranları sev-
mez!"

77. "Allah'ın bu sana ver-
diklerinde ahiret yurduna
(giden bir yol) ara! Dün-
yadan da nasibini unut-
ma! Allah'ın sana ihsan
ve ikram ettiği gibi sen
de ihsan ve ikram et!
Yeryüzünde bozgunculuk
yapmaya (bir yol) arama!
Muhakkak ki Allah, boz-
gunculuk yapanları sev-
mez."

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ

men ilâhün ilâ yevmi lkiyâmeti sermeden lleyle 'aleykümü llâhü in ce'ale eraeytüm kul
hangi tanrı kıyamet gününe kadar aralıksız geceyi üzerinize Allah eğer uzatırsa Söyleyin bakayım De ki

غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضْيَاءٍ أَوْ لَا تَسْمَعُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ

llâhü in ce'ale eraeytüm kul efelâ tesme'un biydiâ/ ye/tiküm gayru llâhi
Allah eğer uzatırsa Söyleyin bakayım De ki Dinlemez misiniz? bir ışık size getirebilir Allah'ın dışında

عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ

ye/tiküm gayru llâhi men ilâhün ilâ yevmi lkiyâmeti sermeden nneḥâra 'aleykümü
size getirebilir Allah'ın dışında hangi tanrı kıyamet gününe kadar aralıksız gündüzü üzerinize

بَلِيلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ

lleyle lekümü ce'ale vemirrahmetihî efelâ tûbşirün fihi teskününe bileylin
geceyi sizin için yarattı Rahmetinin Hala görmeyecek misiniz? kendisinde dinlene-
ceğiniz geceyi

وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

vele'alleküm teşkürün min fedlihi velitebteḡü fihi liteskünü venneḥâra
(Bunları düşünüp) belki şükredersiniz çalışıp nimetlerinden isteyesiniz diye de kendisinde dinlenesiniz diye gündüzü

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ وَنَزَعْنَا

veneze'nâ llez ne küntüm tez'umün şurakâiye eyne feyekûlü yünâdîhim veyevme
çıkarıp (İlah olduğunu) zannettiğiniz ortaklarım nerede? diyecektir onlara haykırp o gün

مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ

vedalle lilâhi enne lhakka fe'alimû burhâneküm hâtû fekulnâ şehîden min külli ümmetin
uzaklaşıp giderler Allah'a ait hakkın bilirler delilinizi getirin dediğimiz zaman bir şahit Her topluluktan

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ

'aleyhim febeḡâ kâne min kavmi mûsâ kârüne inne mâ kânü yefterün 'anhüm
onlara ve isyan etti Musa'nın halkındandı Karun Şüphesiz Uydurup durdukları şeyler kendilerinden

وَاتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ

iz üfî kuvveti bil'uşbeti letenûu inne mefâtihaḥû mâ mine lkünûzi veateynâhû
O za- man güçlü kuvvetli bir bölüğe ağır geliyordu anahtarlarını öyle hazineler ona vermiştik ki

قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ وَابْتَغَ فِيمَا آتَاكَ

fimâ âtake vebteḡi lferihîn lâ yühibbû llâhe inne lâ tefrah kavmühû lefî kâle
bu sana verdiklerinde ara şımaranları sevmez Allah Şüphe- siz şımarma halkı ona şöyle demişti

اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ

kemâ ehsene veehsin mine ddünyâ neş beke velâ tense ddâra lâḥirate llâhü
ihsan ve ikram ettiği gibi sen de ihsan ve ikram et! Dünyadan da nasibini unutma ahiret yurduna Allah'ın

اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

lmüfsidin lâ yühibbû llâhe inne fi lerd lfesâde velâ tebḡi ileyke llâhü
bozgunculuk yapanları sevmez Allah Muhak- kak ki Yeryüzünde bozgunculuk yapmaya (bir yol) arama sana Allah'ın

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيَتْهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ

min kablihi kad efileke enne ilâhe evelem ye'lem 'indî 'alâ 'ilmin ütîhû innemâ kâle
ondan önceki helak ettiğini Allah'ın bilmez mi? bende bir ilim sayesinde Bu bana verildi sırf dedi

مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَآكَثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمْ

'an zünûbîhimü velâ yüselü veekseru cem'â kuvetev minhû eşeddü men hüve mine lkurûni
işledikleri günahlardan sorulmazlar ve daha zengin güçlü ondan daha olanları topluluklarda

الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ

ilezine yüridüne kâle fî zinetihî 'alâ kavmihi fehacece lmücrimün
arzulayanlar dediler Bütün ihtişamıyla halkın karşısına çıktı Günahkârlar

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

lezû hazzin 'azim innehû kârûnû mi'sle mâ ütiye lenâ yâ leyte lhayâte ddünyâ
büyük bir varlık sahibi Şüphesiz o, şu Karun'a verilen (zenginlik) gibi bize Ah, ne olurdu Değersiz dünya hayatını

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا

şâlihâ ve'amile limen âmene hayrul şevâbü ilâhi veyleküm l'iime ilezine ütû vekâle
salih amel işleyen kim-seler için iman edip daha hayırlıdır Allah'ın (vereceği) sevap Yazıklar olsun size! ilim verilmiş olanlar ise dediler

وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ

femâ kâne lehû lergâ vebidârihi bihi fehasefnâ şşâbirün illâ velâ yülekâhâ
yoktu yerin ve sarayını onu dibine geçirdik sabredenler ancak Ona kavuşur

مِنْ فِتْنَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ

veeşbeha mine lmünteshirin vemâ kâne min dünî ilâhi yensürünehû min fietiny
başladılar O, kendini kurtaracaklardan değildi Allah'ın dışında ona yardım edecek hiçbir taraftarı da

الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

limenyeeşâü rrizka yebşû ilâhe veykeenne yekûlûne bilemsi mekânehû ilezine temennev
dilediğine rızkı bol veriyor Allah demek ki bu sabah şöyle demeye Dün onun yerini arzulayanlar

مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مِّنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ

lâ yüflihu veykeennehû binâ lehasefe 'aleynâ ilâhü levlâ enmmenne veyekdir min 'ibâdihî
kurtuluşa ermeyecekler Demek ki gerçek bu bizi de yerin dibine geçirecekti bize Allah Eğer lütfetmeseydi kısıyor kullarından

الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ

fî lergî 'ulüvven lilezine lâ yüridüne nec'alühâ tilke ddâru lâhîratü lkâfirün
yeryüzünde büyükle-mek istemeyenlere veririz Biz, o ahiret yurdunu inkârcılar

وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ

vemen minhâ hayrunm felehû bilhaseneti câe men lilmüttekîn vel'âkibetü velâ fesâdâ
Kim de ondan daha iyisi ona iyilikle gelirse Kim muttakilerindir sonuç ve bozgunculuk yapmak

جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

mâ kânû ye'melün illâ sseyyiâtü ilezine 'amilû felâ yücze bisseyyietü câe
yaptıklarıyla sadece kötülük yapanlar cezalandırılırlar kötülükle gelirse

78. "Bu (zenginlik) bana sırf bende bir ilim sayesinde verildi" dedi. Allah'ın ondan önceki topluluklarda ondan daha güçlü ve daha zengin olanları helak ettiğini bilmez mi? Günahkârlar, işledikleri günahlardan sorulmazlar.

79. Bütün ihtişamıyla halkın karşısına çıktı. Değersiz dünya hayatını arzulayanlar, "Ah, ne olurdu, şu Karun'a verilen (zenginlik) gibi (bir zenginlik), bize de verileseydi! Şüphesiz o, büyük bir varlık sahibi!" dediler.

80. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise, "Yazıklar olsun size! Allah'ın (vereceği) sevap, iman edip salih amel işleyen kim-seler için daha hayırlıdır. Ona ancak sabredenler kavuşur" dediler.

81. Derken Biz, onu ve sarayını yerin dibine geçirdik. Allah'ın dışında, ona yardım edecek hiçbir taraftarı da yoktu. O, kendini kurtaracaklardan değildi.

82. Dün onun yerini arzulayanlar, bu sabah şöyle demeye başladılar: "Vay be, demek ki Allah, rızkı kullarından dilediğine bol veriyor, (dilediğine de) kırsıyor. Eğer Allah bize lütfetmeseydi, bizi de yerin dibine geçirecekti. Demek ki gerçek bu, inkârcılar, kurtuluşa ermeyecekler!"

83. Biz, o ahiret yurdunu, yeryüzünde büyükle-mek ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere veririz. (Güzel) sonuç, muttakilerindir.

84. Kim iyilikle gelirse, ona ondan daha iyisi verilecektir. Kim de kötülükle gelirse, kötülük yapanlar sadece yaptıklarıyla cezalandırılırlar.

85. Kur'ân'a (göre davranmayı) sana farz kılan, kesinlikle seni döndürecek yere (çıktığın şehir Mekke'ye) geri döndürecektir. De ki: "Rabbim, hidayeti getireni ve apaçık sapıklıkta olanı daha iyi bilir."

86. Sen, sana kitap indirdiğini ümit etmezdin. Ancak Rabbinden bir rahmet olarak (bu kitap sana indirildi). O halde kesinlikle kâfirlere destekçi olma!
87. Sana indirildikten sonra, sakın seni Allah'ın ayetlerinden çevirmesinler. Rabbine davet et! Sakın müşriklerden olma.

88. Allah ile birlikte başka bir tanrıya dua etme, Ondan başka tanrı yoktur. Onun dışında herkes yok olacaktır, hüküm Onundur, sonunda döndürülüp Ona götürüleceksiniz.

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ قَدْ رَبَّىٰ أَعْلَمَ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ

bilhüdâ	men câe	e'lemü	rabbî	kur	ilâ me'âd	lerâddüke	lkurâne	'aleyke	inne llezî ferada
hidayeti	getireni	daha iyi bilir	Rabbim	De ki	döndürecek yere	kesinlikle seni geri döndürecek	Kur'an'a	sana	farz kılan

وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنَّ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً

rahmetenmi	illâ	lkitâbü	ileyke	enyyülkä	vemâ künte tercû	fi galâlinmübîn	vemen hüve
bir rahmet olarak	Ancak	kitap	sana	indirileceğini	ümit etmezdin	apaçık sapıklıkta	ve olanı

مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ

'an âyâti llâfi	velâ yeşuddünneke	likâfirîn	zahîrâl	felâ tekûnenne	mirrabbike
Allah'ın ayetlerinden	sakın seni çevirmesinler	kâfirlere	destekçi	kesinlikle olma	Rabbinden

بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ وَادِّعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَلَا تَدْعُ

velâ ted'u	mine lmüşrikîn	velâ tekûnenne	ilâ rabbike	ved'u	ileyke	be'de iz ünzilet
dua etme	müşriklerden	Sakın olma	Rabbine	davet et	Sana	indirildikten sonra

مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

türce'un	veileyhi	lhukmü	lehdü	illâ veccheh	hâlikün	küllü şeyin	hüv	illâ llâhe lā	ilâhien âhar	me'a llâfi
sonunda döndürülüp	Ona	hüküm	On-un-dur	Onun dışında	yok olacaktır	herkes	On-dan	baş-ka	tanrı-yok-tur	başka bir tanrıya

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَسِتُّونَ آيَةً
'ANKEBÛT | ANKEBÛT SURESI

29. ANKEBÛT SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 69 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Elif, lâm, mîm.

2. İnsanlar, "İnandık!" demeleriyle bırakılacaklarını, imtihan edilmeyeceklerini mi sandılar?

3. Yemin olsun ki, Allah, sözlerinde doğru olanları bilsin, yalancıları bilsin diye Biz onlardan öncekileri de imtihan ettik.

4. Yoksa kötülük yapanlar, Bizden kaçıp kurtulacaklarını mı sandılar? Ne kötü hükmediyorlar!

5. Kim Allah'a kavuşmayı arzu ederse, muhakkak Allah'ın belirlediği zaman elbette gelecektir. O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

6. (Allah yolunda) cihad eden kişi, ancak kendisi için cihad etmektedir. Çünkü Allah zengindir, âlemlerdeki (varlıkların yaptıklarına) ihtiyacı yoktur.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhîrrahmâni	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

الْم أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ وَلَقَدْ

velekad	vefûm lâ yüftenün	amennâ	enyyekûlû	enyyütrakû	nnâsü	ehasibe	elif-lâm-mîm
Yemin olsun ki	imtihan edilmeyeceklerini	inandık	demeleriyle	bırakılacaklarını	İnsanlar	mi sandılar?	Elif, lâm, mîm

فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

lkâzibîn	veleye'lemenne	llezîne şadekû	llâhü	feleye'lemenne	llezîne min kablihim	fetennâ
yalancıları	bilsin diye	sözlerinde doğru olanları	Allah	bilsin	Biz onlardan öncekileri de	imtihan ettik

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

mâ yehkûmûn	sâe	enyyesbikûnâ	sseyyiâtî	llezîne ye'melûne	hasibe	em
hükmediyorlar	Ne kötü	Bizden kaçıp kurtulacaklarını	kötülük	yapanlar	sandılar	Yoksa mı?

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

'al'im	ssemi'u	vehüve	leât	eece llâhî	feinne	likâe llâhî	kâne yercû	men
çok iyi bilendir	çok iyi işiten	O	elbette gelecektir	Allah'ın belirlediği zaman	muhakkak	Allah'a kavuşmayı	arzu ederse	Kim

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

'ani l'âlemin	leganiyyün	llâhe	Inne	linefsih	yücâhidü	feinnemâ	vemen câhede
âlemlerdeki	ihtiyacı yoktur	Allah	Çünkü	kendisi için	cihad etmek-tedir	ancak	(Allah yolunda) cihad eden kişi

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

velenecciziennehüm	seyyiâtihim	'anhüm	lenükeffiranne	şşâlihâti	ve'amilû	vellez'ne âmenû
onları ödüllendireceğiz	yaptıkları kötü-lükleri	bunların	örtecek	salih ameller	işleyenlere gelince	İman edip

أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا

husnâ	bivâlideyhi	linsâne	veveşşaynâ	llez' kânû ye'melûn	ehsene
güzellik	anne babasına	İnsana	emrettik	yaptıklarından	daha iyisi ile

وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

merci'uküm	ileyye	felâ tütî'fümâ	mâ leyse leke bihi 'ilmün	bî	litüşrike	vein câhedâke
Dönüşünüz	Banadır	o zaman onları dinleme	hiçbir bilgin olmadığı şeyi	Bana	ortak koşasın diye	Seninle uğraşırlarsa

فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

şşâlihâti	ve'amilû	vellez'ne âmenû	bimâ küntüm te'melûn	feünebbiüküm
salih ameller	işleyenler var ya	İman edip	Ben, o zaman yaptıklarınızı	size haber veririm

لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ

feizâ üziye	billâhi	âmennâ	menyeyekûlû	vemine nnâsi	fî şşâlihîn	lenüdhilennehüm
bir sıkıntıya uğratıldılar mı	Allah'a	inandık	diyenler vardır	İnsanlar içinde	iyi ve güzel davrananların arasına	işte onları, elbette katacağız

فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنَّ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ

leyekûlünne	mirrabbike	neşrunm	velein câe	ke'azâbi llâh	fitnete nnâsi	ce'ale	fî llâhi
diyeceklerinde şüphe yoktur	Rabbinden	bir yardım	gelirse	Allah'ın azabı gibi	insanların verdiği sıkıntıyı	değerlendirirler	Allah yolunda

إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ

llâhü	veleye'lemenne	l'âlemin	bimâ fî şşudûri	bie'leme	llâhü	eveleyse	künnâ me'aküm	innâ
Allah	kesinlikle bilecektir	bütün insanların	kalplerindekini	en iyi bilen	Allah	değil midir?	sizinle beraberdik	Muhakkak biz

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا

lillez'ne âmenû	llez'ne keferû	vekâle	lmünâfikîn	veleye'lemenne	llez'ne âmenû
iman etmiş olanlara	İnkâr edenler	dediler	münafıkları da	elbette bilecektir	iman edenleri

اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ

min hatâyâhüm	blhâmil'ne	hüm	vemâ	hatâyâküm	velnehmil	seblenâ	ttebi'û
onların günahlarından	yüklenecek	onlar	değillerdir	günahlarınızı	yükleniverelim	Bizim yolumuza	uyun

مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ

me'a eskâlihîm	veeskâlenm	eskâlehum	veleyehmilünne	lekâzibûn	innehum	min şey/
o ağırlıklarla beraber	daha birçok ağırlığı	kendi (günahları-nın) ağırlıklarını	Onlar muhakkak yükleneneklerdir	kesinlikle yalancılardır	Onlar	hiçbir şey

وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ

ilâ kavmihi	nûhan	erselnâ	velekad	'ammâ kânû yefterûn	yevme lkiyâmeti	veleyüselünne
toplumuna	Biz Nûh'u	gönderdik	Yemin olsun ki	o uydurup durdukları şeylerden	Kıyamet günü	kesinlikle sorulacaklardır

فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

zâlimûn	vehüm	ttûfânû	feehazehümü	hams'ne 'âmâ	illâ	elfe senetin	fîhim	felebişe
hep zulmediyorlardı	Onlar	tufan	onları yakalayverdi	elli yıl	hariç	bin yıl	onların içinde	kaldı

7. İman edip salih ameller işleyenlere gelince; Biz, bunların yaptıkları kötülükleri örtecek, onları yaptıklarından daha iyisi ile ödüllendireceğiz.

8. İnsana, anne babasına güzellikle (davranmasını) emrettik. Seninle, hiçbir bilgin olmadığı şeyi Bana ortak koşasın diye uğraşırlarsa, o zaman onları dinleme. Dönüşünüz, Banadır. Ben, o zaman yaptıklarınızı size haber veririm.

9. İman edip salih ameller işleyenler var ya, işte onları, elbette iyi ve güzel davrananların arasına katacağız.

10. İnsanlar içinde, "Allah'a inandık!" diyenler vardır. Ancak Allah yolunda bir sıkıntıya uğratıldılar mı, insanların verdiği sıkıntıyı, Allah'ın azabı gibi değerlendirirler. Yemin olsun ki, Rabbinden bir yardım gelirse, onların "Muhakkak biz, sizinle beraberdik!" diyeceklerinde şüphe yoktur. Allah, bütün insanların kalplerindekini en iyi bilen değil midir?

11. Allah kesinlikle iman edenleri bilecektir. Yine Allah, münafıkları da elbette bilecektir.

12. İnkâr edenler, iman etmiş olanlara, "Bizim yolumuza uyun, günahlarınızı yükleniverelim!" dediler. Oysa onlar, onların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değildir. Onlar, kesinlikle yalancılardır.

13. Onlar muhakkak kendi (günahlarının) ağırlıklarını, o ağırlıklarla beraber daha birçok ağırlığı yükleneceklerdir. Kıyamet günü kesinlikle o uydurup durdukları şeylerden sorulacaklardır.

14. Yemin olsun ki, Biz Nûh'u toplumuna gönderdik, O, onların içinde elli yıl hariç bin yıl kaldı. Derken onları tufan yakalayverdi. Onlar, hep zulmediyorlardı.

15. Onu ve gemideki arkadaşlarını kurtardık, o gemiyi insanlara bir ibret dersi yaptık.

16. Bir zamanlar İbrahim halkına şöyle demişti: "Allah'a ibadet edin, Ona (karşı gelmekten) korunun. Bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır."

17. "Siz Allah'ı bırakıp sadece bazı putlara tapıyor, yalan uyduruyorsunuz. Haberinizi olsun ki, o sizin Allah'ı bırakıp da tapıklarınız size rızık verecek bir güce sahip değildir. Onun için rızık Allah'ın yanında arayın, Ona kulluk edin, Ona şükredin. Sonunda döndürülüp Ona götürüleceksiniz."

18. Eğer yalanlarsanız, sizden önce başka topluluklar da yalanlamışlardı. Rasulün görevi, sadece açık bir tebliğdir.

19. Allah'ın yaratmaya nasıl başladığını, sonra onu tekrar edeceğini görmüyorlar mı? Şüphesiz bu, Allah için kolaydır.

20. De ki: "Yeryüzünde gezinin de, Onun yaratmaya nasıl başladığına bakın. Allah, sonra diğer yaratmayı yapacaktır. Şüphesiz Allah'ın her şeye gücü yeter."

21. O, dilediğine azap eder, dilediğine de acır. Hepiniz Ona çevrileceksiniz.

22. Siz Onu yerde de, gökte de aciz bırakamazsınız! Sizin Allah'tan başka hiçbir koruyucu ve yardımcı yoktur.

23. Allah'ın ayetlerine ve Ona kavuşmaya inananlar, işte onlar, Benim rahmetimden ümidi kesmiş olanlardır. Onlar için acı veren bir azap vardır.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

il'âlem'in
insanlara

âyetel
bir ibret
dersi

vece'alnâhâ
o gemiyi yaptık

veeshâbe ssefineti
ve gemideki arkadaşlarını

feenceynâhû
Onu kurtardık

وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ

leküm
sizin için

hayrul
daha hayırlıdır

zâliküm
bu

vettekûh
Ona korunun

ilâhe
Allah'a

'bûdû
ibadet edin

likavmihi
halkına

kâle
şöyle
demişti

iz
Bir zamanlar

veibrahi-me
İbrahim

إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا

ifkâ
yalan

vetehlükûne
uyduruyorsunuz

evsânen v
bazı putlara

min dünü ilâhi
Siz Allah'ı bırakıp

te'bûdûne
tapıyor

innemâ
sadece

in kuntüm te'lemün
Bilerseniz

إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ

'inde ilâhi
Allah'ın yanında

febtægû
arayın

rizqan
rızık

leküm
size

lâ yemlikûne
sahip değildir

min dünü ilâhi
Allah'ı bırakıp da

llez ne te'bûdûne
tapıklarınız

inne
şüphesiz

الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَكْذِبُوا فَتَكْذَبُ

fekad kezzibe
yalanlamışlardı

vein tükezzibû
Eğer yalanlarsanız

türce'un
Sonunda döndürülüp

ileyhi
Ona

lehi
Ona

veşkurû
şükredin

ve'bûdûhû
Ona kulluk edin

rrizka
rızık

أَمِّمْ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا

evelem yerav
görmüyorlar mı?

lbelâgu lümûbin
açık bir tebliğdir

illâ
sadece

vemâ 'ale rrasûli
Rasulün görevi

min kabliküm
sizden önce

ümümü
topluluklar

كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ

kul
De ki

yesir
kolaydır

'ale ilâhi
Allah için

zâlike
bu

inne
Şüphesiz

yû'düh
onu tekrar edeceğini

şümme
sonra

lhalka
yaratmaya

ilâhü
Allah'ın

yûbdiü
başladığını

سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ

yünsiü
yapacaktır

ilâhü şümme
Allah sonra

lhalka
Onun yaratmaya

bedee
başladı-gina

keyfe
nasıl

fenzurû
bakın

lerdi
Yeryüzünde

sirü fi
gezinin de

النَّشَأَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ

veyerhamü
acı

menyyeşâü
dilediğine

yû'azzibü
azap eder

kadir
gücü yeter

'alâ külli şeyin
her şeye

ilâhe
Allah'ın

inne
Şüphesiz

nneşete lâhirañ
diğer yaratmayı

مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

velâ fi ssemâi
gökte de

fi lerdî
Onu yerde de

bimû'cizine
aciz bırakamazsınız

entüm
Siz

vemâ
ve değilsin

tüklebün
Hepiniz çevrileceksiniz

veileyhi
Ona

menyyeşâ/
dilediğine de

وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

biâyâti ilâhi
Allah'ın ayetlerine

vellez ne keferû
inanmayanlar

velâ neşir
ve yardımcınız

minvveliyin v
hiçbir koruyucu

min dünü ilâhi
Allah'tan başka

leküm
Sizin

vemâ
yoktur

وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

'azâbün elim
acı veren bir azap

veülâike lehum
Onlar için vardır

mirrahmet
Benim rahmetimden

yeisû
ümidini kesmiş olanlardır

ülâike
işte onlar

velikâifi
ve Ona kavuşmaya

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجِيهِ

feencâhû harrikûhû ev ktûlûhû en kâlû illâ cevâbe kavmihi femâ kâne
onu kurtardı onu yakın veya Onu öldürün demeleri sadece halkının verdiği cevap oldu

اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا

innemâ vekâle yû/minûn likavminy leâyâtîl fî zâlike inne mine nnâr illâhû
yalnızca İbrahim şöyle dedi iman edecek bir topluluk için dersler bunda vardır Elbette ateşten Allah

اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

fî lhayâti ddünyâ beyniküm meveddet evsânenm min dûni llâhi ttebahtüm
değersiz dünya hayatında aranızda sevmek için bazı putları Allah'ı bırakıp (tanrılar) edindiniz

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا

be'dâ be'düküm veyel'anû bibe'dinv be'düküm yekfüru yevme lkiyâmeti şümme
bazınızı bazınız lanetleyecek bazınızı bazınız inkâr edecek kıyamet gününde Sonra

وَمَا أُولَئِكَ إِلَّا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَامَّنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي

inni vekâle lût le'î fe'mene min nâsirîn leküm vemâ nnâru veme/vâkümü
Ben ve dedi Lût ona iman etti yardım edecek hiç kimse Size ve yoktur cehennem ateşidir Varacağınız yer

مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ

ishâka le'î vevehebâ lhakim l'azizü hüve innehû ilâ rabbî mühâcirun
İshak ona bahsettik işi sağlam yapan ve yaptığı hikmet bulundur çok güçlü O Şüphesiz O Rabbime hicret ediyorum

وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ

ecrahû ve'ateynâhû velkitâbe nnübüvete fî zürriyyetihi vece'alnâ veyekûbe
ecrini Kendisine verdik ve kitap peygamberlik Soyundan gelenlere verdik ile Yâkûb'u

فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

likavmihi kâle iz velûtan lemine ssâlihîn fî labirati veinnehû fî ddünyâ
halkına şöyle demişti Bir zamanlar Lût iyi ve güzel insanlardan biri olacaktır ahirette Şüphesiz o dünyada

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

min ehadinmine l'âlemin bihâ mâ sebakaküm lfâhişete lete/tüne inneküm
hiçbir millet bu Sizden önce bu halı etmedi o kötü işi yapıyorsunuz Muhakkak siz

أَيُّنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُم

fî nâdikümü vete/tüne ssebile vetekta'üne rricâle einneküm lete/tüne
meclisinizde ahlaksızlık yapıp duracak mısınız? yol kesecek erkeklerle Siz gidecek

الْمُنْكَرُ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ

bir'azâbi llâhi /tinâ en kâlû illâ cevâbe kavmihi femâ kâne lmünker
Allah'ın azabını bize getir demeleri sadece halkının verdiği cevap oldu edepsizlik

إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

'ale lkavmi lmu'fidîn nşurnî rabbi kâle in künte mine ssâdikîn
Ortalığı bozguna uğratan bu topluluğa karşı bana yardım et Ey Rabbim! dedi Eğer sözünde doğru olanlarsan

24. (Yaptığı tebliğe karş) halkının verdiği cevap, sadece "Onu öldürün veya onu yakın!" demeleri oldu. Allah, onu ateşten kurtardı. Elbette burada iman edecek bir topluluk için dersler vardır.

25. (İbrahim şöyle) dedi: "Siz yalnızca değersiz dünya hayatında aranızda sevişmek için, Allah'ı bırakıp bazı putları (tanrılar) edindiniz. Sonra kıyamet gününde bazınız bazınızı inkâr edecek, yine bazınız bazınızı lanetleyecek. Varacağınız yer, cehennem ateşidir. Size yardım edecek hiç kimse yoktur."

26. Bunun üzerine Lût ona iman etti ve "Ben, Rabbime hicret ediyorum! Şüphesiz O, gerçekten O, çok güçlü, işi sağlam yapan ve yaptığı hikmet bulundur" dedi.

27. Biz ona, İshak ile Yâkûb'u bahsettik. Soyundan gelenlere peygamberlik ve kitap verdik. Kendisine dünyada ecrini verdik. Şüphesiz o, ahirette iyi ve güzel insanlardan biri olacaktır.

28. Bir zamanlar Lût, halkına şöyle demişti: "Muhakkak siz, o kötü işi yapıyorsunuz. Sizden önce hiçbir millet bu halı etmedi."

29. "Siz, hala (cinsel ilişki için kadınları bırakıp) erkeklerle gidecek, yol kesecek, meclisinizde edepsizlik, ahlaksızlık yapıp duracak mısınız?" (Yaptığı bu uyarıya karş) halkının verdiği cevap, sadece "Eğer sözünde doğru olanlarsan, haydi bize Allah'ın azabını getir!" demeleri oldu.

30. (Lût), "Ey Rabbim! Ortalığı bozguna uğratan bu topluluğa karşı bana yardım et!" dedi.

31. Elçilerimiz, İbrahim'e müjdeyle geldiklerinde, "Şüphesiz biz, bu memleketin ahalisini helak ediciyiz. Şüphesiz onun ahalisi, zalimdir" dediler.

32. (İbrahim), "Orada Lût var!" dedi. (Elçiler), "Biz, orada kimin olduğunu daha iyi biliriz! Onu ve karısı dışında, ailesini kurtaracağız. O (karısı, azabın içinde) kalanlardan olacak!" dediler.

33. Elçilerimiz Lût'a geldiklerinde, onlar yüzünden fenalaştı, haklarında eli kolu daraldı. Ona, "Korkma, üzülmeye! Biz, seni ve karın dışında, aileni kurtaracağız. O (karısı, azabın içinde) kalanlardan olacak!" dediler.

34. "Haberin olsun, biz yapa geldikleri bozgunculuk yüzünden bu memleket ahalisinin üzerine gökyüzünden kötü bir azap indireceğiz."

35. Yemin olsun ki, onlardan geriye, akıl edip düşünecek bir toplum için apaçık bir işaret bıraktık.

36. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. (Şuayb) onlara şöyle dedi: "Ey halkım! Allah'a ibadet edin, ahiret gününe ümit besleyin, bozgunculuk çıkarak yeryüzünü berbat etmeyin."

37. Onu yalanladılar, birden onları titreme aldı, yurtlarında diz üstü çöktü kaldılar.

38. Âd ve Semûd'a da (peygamberler gönderdik). (Bunların hali), yaşadıkları yerlerden size belli olmaktadır. Şeytan onlara amellerini süslemiş, kendilerini yoldan çevirmişti. Oysa bunlar, gözleri açık adamlardı.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا

mühlikû	innâ	kâlû	billbüsrâ	ibrâhîme	rusûlünâ	velemmâ câet
helak ediciyiz	Şüphesiz biz	dediler	müjdeyle	İbrahim'e	Elçilerimiz	geldiklerinde

أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا

lûtâ	inne fihâ	kâle	kânû zâlimîn	ehlehâ	inne	ehli hâzihi lkaryeh
Lût	Orada var	dedi	zalimdir	onun ahalisi	Şüphesiz	bu memleketin ahalisini

قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ

mraeteh	illâ	veehlehu	lenünecciyennehu	bimen fihâ	e'lemû	nehnû	kâlû
karısı	dışında	ve ailesini	Onu kurtaracağız	orada kimin olduğunu	daha iyi biliriz	Biz	dediler

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئِهِمْ

bihim	sîe	lûtân	rusûlünâ	velemmâ en câet	kânet mine lğâbirîn
onlar yüzünden	fenalaştı	Lût'a	Elçilerimiz	geldiklerinde	karısı azabın içinde kalanlardan olacak

وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ

veehleke	müneccûke	innâ	velâ tehzen	lâ tehaf	vekâlû	zer'anv	bihim	vedâka
ve aileni	seni kurtaracağız	Biz	üzülme	Korkma	dediler	eli kolu	haklarında	daraldı

إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ

'alâ ehli hâzihi lkaryeti	münzilüne	innâ	kânet mine lğâbirîn	mraeteke	illâ
bu memleket ahalisinin üzerine	indireceğiz	Haberin olsun biz	karısı azabın içinde kalanlardan olacak	karın	dışında

رِجْرًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً

âyeten beyyinetel	minhâ	teraknâ	velekad	bimâ kânû yefsûkûn	mine ssemâi	riczenm
apaçık bir işaret	onlardan	bıraktık	Yemin olsun ki	yapa geldikleri bozgunculuk yüzünden	gökyüzünden	kötü bir azap

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا

'büdü	yâ kavmi	fekâle	şu'ayben	ehâhüm	veilâ medyene	yekilûn	likavminy
ibadet edin	Ey halkım!	şöyle dedi	Şuayb'ı	kardeşleri	Medyen'e de	akıl edip düşünecek	bir toplum için

اللَّهِ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

müfsidîn	fî lerdî	velâ te'sev	lyevme lâhira	vercû	llâhe
bozgunculuk çıkarak	yeryüzünü	berbat etmeyin	ahiret gününe	ümit besleyin	Allah'a

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٣٨﴾

câsimîn	fî dârihim	feeshbehû	rracfetû	feehazethümû	fekezzebûhû
diz üstü çöktü kaldılar	yurtlarında	ve oldular	titreme	birden onları aldı	Onu yalanladılar

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِينِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمْ

lehumû	vezeyyene	minmesâkinihim	leküm	vekatebeyyene	vesemûdâ	ve'âdenv
onlara	süslemiş	yaşadıkları yerlerden	size	belli olmaktadır	ve Semûd'a da	Âd

الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٩﴾

vekânû müstebşirîn	'ani sseb'li	feşaddehüm	e'mâlehum	şşeytânû
Oysa bunlar, gözleri açık adamlardı	yoldan	kendilerini çevirmişti	amellerini	Şeytan

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ

bilbeyyînâtî	mûsâ	câehûm	vele ^{ad}	vehâmâne	vefir'avne	vekârûne
mucizelerle	Musa	onlara gelmişti	yemin olsun ki	ve Haman'a	Firavun	Karun

فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ

bizembilî	ehaznâ	feküllen	vemâ kânû sâbîkîn	fî lerdî	festekberû
günahıyla	yakalayıp yok ettik	Biz onlardan her birini	Hâlbuki (başlarına gelecek olan azabın) önüne geçecek değillerdi	Onlar yeryüzünde	büyüklenip kafa tuttular

فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ

şşayhañ	ehazethû	men	veminhûm	hâsibâ	'aleyhi	erselnâ	men	feminhûm
çığlık	alıp yok ediverdi	kimisini	onlardan	taş	başına	yağdırdık	kimisinin	Onlardan

وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ

ilâhî	vemâ kâne	egraknâ	men	veminhûm	lerdî	bilî	hasefnâ	men	veminhûm
Allah	ve değildi	(denizde) boğduk	kimisini de	onlardan	yerin	onu	dibine geçirdik	kimisini	onlardan

لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا

lezzet ^{hazû}	meşelû	yezlimûn	enfusehûm	kânû	vel ^{kin}	liyezlimehûm
edinenlerin	hali	zulmediyorlardı	kendi kendilerine	idiler	Ancak (insanlar)	onlara zulmetmiyordu

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ

veinne	beytâ	ittehazet	kemeşeli l'ankebût	evliyâe	min dünü ilâhî
Fakat	bir ev	edinmiştir	örümceğin haline benzer	koruyucu	Allah'tan başkasını

أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتِ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ

ilâhe	inne	lev kânû ye'lemûn	lebeytü l'ankebût	evfiene lbüyüti
Allah	Muhakkak	Keşke bunu bilselerdi	örümceğin evidir	evlerin en çürüğü

يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

lhakim	l'az zû	vehüve	min şey/	min dünîh	mâ yed'üne	ye'lemû
ışığı sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulundandır	çok güçlüdür	O	şeyleri	onların Kendisini bırakıp	yalvardıkları	bilmektedir

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

l'âlimûn	illâ	vemâ ye'gîlühâ	linnâs	nedribühâ	vetilke lemsâlû
bilginler	ancak	Bunları anlayabilir	insanlar için	Biz, bunları anlatmaktayız	Bu örnek olaylar yok mu

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

lilmû/minin	le ^{yetel}	fî zâlike	inne	bilhakk	velerga	ssem ^{avâti}	ilâhî	haleka
müminler için	bir ibret	bunda vardır	Şüphesiz	bir gerçeğe göre	ve yeri	gökleri	Allah	yaratmıştır

أَتُدُّ مَا أَوْجَى إِلَيْكَ مِّنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى

tenhî	şşal ^{ite}	inne	şşal ^{ih}	veekimi	mine lkitâbi	ileyke	mâ ōhiye	ütü
alı koyar	namaz	Muhakkak ki	Namazı	kıl	kitabı	Sana	vahiy olunan	güzel oku

عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

mâ teşne'ûn	ye'lemû	vellâhî	ekber	velezikru ilâhî	velmünker	'ani lfeşâi
her ne yaparsanız	bilir	Allah	en büyük iştir	Muhakkak ki Allah'ın zikri	ve kötülükten	edepsizlikten

39. Karun, Firavun ve Haman'a, yemin olsun ki, onlara Musa, mucizelerle gelmişti. Onlar yeryüzünde büyüklenip kafa tuttular. Hâlbuki (başlarına gelecek olan azabın) önüne geçecek değillerdi.

40. Biz onlardan her birini günahıyla yakalayıp yok ettik. Onlardan, kimisinin başına taş yağdırdık, onlardan kimisini çığlık alıp yok ediverdi, onlardan kimisini yerin dibine geçirdik, onlardan kimisini de (denizde) boğduk. Allah, onlara zulmetmiyordu. Ancak (insanlar), kendi kendilerine zulmediyorlardı.

41. Allah'tan başkasını koruyucu edinenlerin hali, örümceğin haline benzer. Örümcek bir ev edinmiştir. Fakat evlerin en çürüğü, örümceğin evidir. Keşke bunu bilselerdi!

42. Muhakkak Allah, onların Kendisini bırakıp yalvardıkları şeyleri bilmektedir. O, çok güçlüdür, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulundandır.

43. Bu örnek olaylar yok mu, Biz, bunları insanlar için anlatmaktayız. Bunları, ancak bilginler anlayabilir.

44. Allah, gökleri ve yeri bir gerçeğe göre yaratmıştır. Şüphesiz bunda, müminler için bir ibret vardır.

45. Sana vahiy olunan kitabı güzel güzel oku! Namazı kıl. Muhakkak ki (şartlarına uygun olarak kılınan) namaz, edepsizlikten ve kötülükten alıkoyar. Muhakkak ki Allah'ın zikri, en büyük iş-tir. Allah, her ne yaparsanız, bilir.

46. Onlardan zulmedenler hariç, ehl-i kitapla en güzel şekilde mücadele edin. "Biz, hem bize indirilene, hem de size indirilene iman ettik. Bizim ilahımızla sizin ilahınız tektir. (Bir farkla ki), biz, yalnız Ona boyun eğip teslim olmuşuzdur" deyin.

47. İşte sana kitabı böyle indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz, ona iman ederler. Onlardan da ona iman edenler vardır. Bizim ayetlerimizi ancak kâfirler inkâr ederler.

48. Sen bundan önce kitap okur değildin. Onu elinle de yazar değildin. Eğer böyle olsaydı, batıla uyanlar bunda şüpheye düşebilirlerdi.

49. Hayır, O (Kur'ân), kendilerine ilim verilmiş kimselerin kalplerinde apaçık ayetlerdir. Bizim ayetlerimizi ancak zalimler inkâr ederler.

50. Nitekim "Ona Rabbinden ayetler indirilseydi ya!" dediler. De ki: "Ayetler, yalnızca Allah'ın katındadır. Ben sadece açık bir uyarıcıyım."

51. Bizim kendilerine okunup duran kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmez mi? Şüphesiz bunda iman edecek bir topluluk için rahmet ve ilahi bir uyarı vardır.

52. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa, hepsini bilir. Batıla iman edip Allah'ı inkâr edenler var ya, işte onlar kaybedenlerdir."

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا

llez ne zalemû illâ illâ billet hiye ehseñu ehlê lkitâbi velâ tucâdilû
zulmedenler hariç en güzel şekilde ehl-i kitapla mücadele edin

مِنْهُمْ وَقُولُوا أَمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا

vellâhünâ ileyküm veünzile ileynâ billezî ünzile amennâ vekûlû minhüm
Bizim ilahımızla hem de size indirilene hem bize indirilene iman ettik deyin Onlardan

وَالَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ

lkitâb ileyke enzelnâ vekezelike müslimün lehü venehnü vâhidün veilâhüküm
kitabı işte sana indirdik böyle müslimün boyun eğip teslim olmuşuzdur yalnız Ona biz tektir sizin ilahınız

فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ

bih menyû/minû vemin hâulâi bih yû/minûne lkitâbe fellezîne ateynâhüm
ona iman edenler Onlardan da vardır ona iman ederler kitap Kendilerine verdiklerimiz

وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ

min kablihi vemâ künte tetlû lkâfirün illâ biâyâtinâ vemâ yechadû
Sen bundan önce okur değildin kâfirler ancak Bizim ayetlerimizi inkâr ederler

مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ بَلْ هُوَ

küve bel lmübtilün lertâbe izel biyemnike velâ tehuttuhû min kitâbin
O (Kur'ân) Hayır batıla uyanlar bunda şüpheye düşebilirlerdi Eğer böyle olsaydı elinle Onu da yazar değildin kitap

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا

illâ biâyâtinâ vemâ yechadû l'ilm llezîne ütû fi şudûri âyâtüm beyyinatün
ancak Bizim ayetlerimizi inkâr ederler ilim verilmiş kimselerin kalplerinde apaçık ayetlerdir

الظَّالِمُونَ وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ

âyâtü innemâ kul mirrablihi âyâtünm 'aleyhi levlâ ünzile vekâlû zzâlimün
Ayetler yalnızca De ki Rabbinden ayetler Ona indirilseydi ya dediler zalimler

عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ

'aleyke enzelnâ ennâ evelem yekfihim nezirünmübün ene veinnemâ 'inde llâh
sana indirmiş olmamız Bizim onlara yetmez mi? açık bir uyarıcıyım Ben sadece Allah'ın katındadır

الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

yû/minün likavminy vezikrâ lerahmeten fi zâlike inne 'aleyhim yütâ lkitâbe
iman edecek bir topluluk için ve ilahi bir uyarı rahmet bunda vardır Şüphesiz kendilerine okunup duran kitabı

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerd fi ssemâvâti mâ ye'lemü şehdâ vebeyneküm beyni billâhi kefâ kul
ve yerde O, göklerde ne varsa hepsini bilir şahit olarak sizin aranızda Benimle Allah yeter De ki

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

lbâsirün ûlâike hüümü billâhi vekeferû bilbâtili vellezîne âmenü
kaybedenlerdir işte onlar Allah'ı inkâr edenler var ya Batıla iman edip

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْ لَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ

veleye/tiyennehüm	l'azâb	lecâ'ehümü	velevlâ ecelünmmüsemmen	bil'azâb	veyeste'cilüneke
başlarına gelecektir	azap	onlara hemen geliverirdi	Eğer belirlenmiş bir zaman olmasaydı	azabı	Bir de onlar, senden acele getirmeni istiyorlar

بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ

lemühîtatüm	cehenneme'veinne	bil'azâb	veste'cilüneke	lâ yeş'urün	vehüm begteten
kuşatacaktır	cehennem Şüphesiz	azabı	Onlar, senden acele getirmeni istiyorlar	farkında olmadan	onlar ansızın

بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ

veyekülû	vemin tehti ercülühîlm	min fevkihim	l'azâbü	yegşâhümü	yevme	bilkâfirîn
buyuracaktır	ayaklarının altlarından	üstlerinden	azap	onları saracaktır	O gün	kâfirleri

ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإَيَّايَ

feiyâyê	vâsi'atün	ergî	inne	ille'zine âmenü	yâ 'ibâdiye	mâ küntüm te'melün	zûkü
yalnızca Bana	geniştir	Benim yeryüzüm	Şüphesiz	iman edenler	Ey kullarım!	(Allah, onlara) Yaptıklarınızın karşılığını	tadin

فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا

vellezine âmenü	türce'ün	ileyânâ	şümme	zâikâtü lmevti	küllü nefsin	fe'büdün
İman edip	döndürülüp getirileceksiniz	Bize	Sonra	ölümü tadacaktır	Her nefis	Bana ibadet edin

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

lenhâru	min tehtihe	tecri	gurafen	mine lcenneti	lenübevviennehüm	şşâlihâtü	ve'amilü
nehirlerin	altlarından	aktığı	köşklere	cennet	elbette onları yerleştireceğiz	salih ameller	işleyenler var ya

خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمٌ أَجْرٌ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

yetevekkelün	ve'alâ rabbihim	ellezine şaberü	l'âmilîn	ecru	nî'me	fikâ	hâlidine
tevekkül ederek	Rablerine	Sabredip	iş yapanların	ecirleri	ne kadar güzeldir	içinde	sonsuz dek kalacakları

وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

l'alim	ssemi'u	vehüve/veiyâyüküm	yerzükühâ	ellâhü	rızkahâ	lâ tehmilü	min dâbbetü	vekeeyyinm
bilendir	işitendir	O	ve size	Onlara rızkı verir	Allah Kendi rızkı	taşıyamayan	hayvan vardır	nice

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

velkamera	şşemse	vesehhara	velerda	ssemavâti	haleka	men	veleîn seeltehüm
ve ayı	güneşi	sizin istifadenize sunan	ve yeri	Gökleri	yaratan	kimdir? Yemin olsun ki, sen onlara sorsan	

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنَّى يُؤْفِكُونَ ﴿٥٩﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ

veyekdiru	min 'ibâdihî	limenyyeşâü	rrizka	yebstü	ellâhü	yü/fekün	feenna	llâh	leyekülünne
kısar	kullandan	dilediğine	rızkı	bolca verir	Allah	çeviriyorlar	O halde nasıl	Allah	elbette derler

لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ

bifi	feehyâ	mâen	mine ssemâi	nezzele	men	veleîn seeltehüm	'alim	biküllü şeyin	llâheinne leh
on-unla	diriltir	suyu	Gökyüzünden	indiren	kimdir?	Yine sen onlara sorsan	çok iyi bilendir	her şeyi	Allah Şüphesiz ona

الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

lâ ye'kilün	ekseruhüm	bel illâh	lhamdü	kuli llâh	leyekülünne	mim be'di mevtefâ	lerda
akıllarını kullanıp düşünmezler	onların çoğu	Fakat Allah	Her türlü övgü	De ki Allah	elbette diyeceklerdir	ölümünden sonra	yeryüzünü

53. Bir de onlar, senden azabı acele getirmeni istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir zaman olmasaydı, azap onlara hemen geliverirdi. Elbette o azap, onlar farkında olmadan başlarına ansızın gelecektir.

54. Onlar, senden azabı acele getirmeni istiyorlar. Şüphesiz cehennem, kâfirleri kuşatacaktır.

55-56. O gün, azap onları, üstlerinden, ayaklarının altlarından saracaktır. (Allah, onlara) "Yaptıklarınızın karşılığını tadın! Ey iman edenler kullarım! Şüphesiz Benim yeryüzüm geniştir. Bana, yalnızca Bana ibadet edin!" buyuracaktır.

57. Her nefis, ölümü tadacaktır. Sonra döndürülüp Bize getirileceksiniz.

58-59. İman edip salih ameller işleyenler var ya, elbette onları içinde sonsuz dek kalacakları, altlarından nehirlerin aktığı cennet köşklere yerleştireceğiz. Sabredip Rablerine tevekkül ederek iş yapanların ecirleri, ne kadar güzeldir!

60. Kendi rızkını taşıyamayan nice hayvan vardır. Onlara ve size rızkı, Allah verir. O, işitendir, bilendir.

61. Yemin olsun ki, sen onlara, "Gökleri ve yeri yaratan, güneşi ve ayı sizin istifadenize sunan kimdir?" diye sorsan, elbette, "Allah!" derler. O halde nasıl çeviriliyorlar?

62. Allah, kullarından dilediğine rızkı bolca verir, ona, dilediğine de kısar. Şüphesiz Allah, her şeyi çok iyi bilendir.

63. Yine sen onlara, "Gökyüzünden suyu indiren, sonra onunla ölümünden sonra yeryüzünü diriltir kimdir?" diye sorsan, elbette, "Allah!" diyeceklerdir. De ki: "Her türlü övgü, Allah'ın hakkıdır!" Fakat onların çoğu, akıllarını kullanıp düşünmezler.

64. Bu dünya hayatı, ancak bir eğlence ve oyun-dan ibarettir. Şüphesiz ahiret hayatı, işte o gerçek hayattır. Keşke bunu bilselerdi!

65-66. Gemiye bindiklerinde, dini Allah'a özgü kılarak Ona dua ederler. Onları karaya çıkardığında ise, onlara verdiği nimetlere nankörlük ederek hem Ona ortak koşarlar. Hadi hayattan biraz zevk alsınlar. (Başlarına gelecekleri) ileride bilecekler.

67. Çevrelerinde (güvensizlikten dolayı) insanlar alınıp götürülürken, Bizim (yaşadıkları şehir Mekke'yi) güvenli, dokunulmaz bir yer yaptığımızı görmediler mi? Batıla inanıp Allah'ın (kendilerine verdiği) nimetleri inkâr mı ediyorlar?

68. Allah'a karşı yalan uyduran veya kendisine hak geldiğinde, onu yalanlayan daha zalim kim vardır? Kâfirlerin yeri, cehennemde değil midir?

69. Bizim uğrumuzda cihad edenlere gelince, Biz elbette onları (cennete giden) yollarımıza ulaştıracağız. Şüphesiz Allah, iyi ve güzel davrananlarla beraberdir.

30. RÛM SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 60 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Elif, lâm, mîm.

2-5. Rumlar, (size) yakın olan bir yerde, yenildiler. Onlar, bu yenilgilerinin ardından, bir kaç yıl içinde muhakkak galip gelecekler. Başta da son da söz ve yetki Allah'ındır. O gün müminler, Allah'ın yardımıyla ferahlayacaklar. O, dilediğine yardım eder. O, çok güçlüdür, çok merhametlidir.

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ

lhayevân	lehiye	ddâra lâhirate	veinne	vele'ib	lefvünv	illâ	vemâ hâzifi	lhayâtü ddünyâ
gerçek hayattır	işte o	ahiret hayatı	Şüphesiz	ve oyundan ibarettir	bir eğlence	ancak		Bu dünya hayatı

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

ddin	lefvü	mühlişine	llâhe	de'avü	fî ifülki	feizâ rakibû	lev kânü ye'lemün
dini	Ona	özgü kılarak	Allah'a	dua ederler	Gemiye	bindiklerinde	Keşke bunu bilselerdi

فَلَمَّا نَجَّيْهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا

veliyetemette'ü	bimâ âteynâhüm	liyekfürû	hüm yüşrikün	izâ	ile lberri	felemmâ neccâhüm
Hadi hayattan biraz zevk alsınlar	onlara verdiği nimetlere	nankörlük ederek	Ona ortak koşarlar	he-men	karaya	Onları çıkardığında ise

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِّنَّا وَيُحْطَرُّ النَّاسُ

nnâsü	veyütehâttafü	haramen âminenv	ce'alnâ	ennâ	evelem yerav	fesevfe ye'lemün
insanlar	alınıp götürülürken	güvenlikli, dokunulmaz	bir yer yaptığımızı	Bizim	görmediler mi?	(Başlarına gelecekleri) ileride bilecekler

مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى

mimmeni fterâ	ezlemü	vemen	yekfürün	vebinî'meti llâhi	yü/minüne	efebilbâtîli	min havlihim
uyduran	daha zalim	kim vardır?	inkâr mı ediyorlar?	Allah'ın (kendilerine verdiği) nimetleri	inanıp	Batıla	Çevrelerinde

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

lilkâfirin	meşven	fî cehennem	eleyse	lemmâ cæh	bilhakki	kezzêbe	ev kezziben	'ale llâhi
Kâfirlerin	yeri	cehennemde	değil midir?	kendisine hak geldiğinde	onu	yalanlayan	veya yalan	Allah'a karşı

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٨﴾

lmüşsinin	leme'a	llâhe	veinne	sübülenâ	lenehdiyennehüm	finâ	vellezîne câhedû
iyi ve güzel davrananlarla	beraberdır	Allah	Şüphesiz	yollarımıza	Biz elbette onları ulaştıracağız	Bizim uğrumuzda	cihad edenlere gelince

سُورَةُ الرُّومِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ آيَةً

RÛM | RÛM SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhirrahmâni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

الْمَغْلَبَتِ الرُّومُ ﴿٦٩﴾ فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ

seyeglibün	mim be'di Galebihim	vehüm	fî edne lerdî	rrüm	Gulibeti	elif-lâm-mim
muhakkak galip gelecekler	bu yenilgilerinin ardından	Onlar	(size) yakın olan bir yerde	Rumlar	yenildiler	Elif, lâm, mîm

فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ

yefrahu	veyevmeiziny	vemim be'd	min kablü	lemru	lillâhi	fî biğ'i sinin
ferahlayacaklar	O gün	sonda da	Başta da	söz ve yetki	Allah'ındır	bir kaç yıl içinde

الْمُؤْمِنُونَ ﴿٧٠﴾ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

rrahim	l'azizü	vehüve	menyyeşâ	yensuru	binesri llâh	lmü/minün
çok merhametlidir	çok güçlüdür	O	O, dilediğine	yardım eder	Allah'ın yardımıyla	müminler

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ

ye'lemûne	lâ ye'lemûn	ek'sera nnâsi	velâkinne	ve'de'û	ilâhü	lâ yühlifü	ve'de ilâh
bilirler	bunu bilmezler	insanların çoğu	Ancak	vaadinden	Allah	caymaz	(Bu), Allah'ın sözüdür

ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا

evelem yetefekkerû	gâfilûn	kûm	'ani lâhîrati	vehûm	mine ihayâti ddünyâ	zâhîrân
düşünmezler mi?	hepten habersizdirler	kendi-leridir	ahiret tarafı hakkında	Onlar	Onlar, dünya hayatının	görünen tarafını

فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

illâ bilhakki	vemâ beynehumâ	veierda	ssemâvâtî	ilâhü	mâ baleka	fî enfüsühim
gerçek bir nedenle	ve ikisinin arasındakileri	yeri	gökleri	Allah'ın	yarattığını	Kendilerine bakıp

وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾

lekâfirûn	bilikâi rabbilhim	mine nnâsi	keş'rân	veinne	veecelinnmüsemâ
inkâr etmektedir	Rablerine kavuşmayı	insanların	çoğu	Şüphesiz	ve belirli bir süreye kadar

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

ille'ne min kablihim	'âkibetü	kâne	keyfe	feyenzurû	fî lerdî	evelem yesirû
kendilerinden öncekilerin	sonlarının	olduğuna	nasıl	bakmadılar mı?	Yeryüzünde	gezip

كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا

mimmâ 'amerûhâ	ek'sera	ve'amerûhâ	lerda	veesârû	kuvvat	min'hûm	kânû eşedde
onların imar ettiklerinden	daha çok	orayı imar etmişlerdi	yeri	toprağı kazmışlardı	kuvvetçe	onlardan	daha güçlüydüler

وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا

kânû	velâkin	liyezlimêhûm	ilâhü	femâ kâne	bilbeyyinât	rusûlühûm	vecâethûm
idiler	ancak	onlara zulmetmiyordu	Allah	demek değildi	mucizelerle	Peygamberleri de	onlara gelmişlerdi

أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ آسَأُوا الشَّوْاى أَنْ كَذَّبُوا

en kezzebû	ssûâ	ille'ne esâû	'âkibete	kâne	sümme	yezlimûn	enfusehûm
yalanlamalarından	çok kötü	o kötülük yapanların	sonu	oldu	Sonra	zulmediyorlardı	insanların kendileri kendilerine

بَايَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ

ileyfi	sümme	yü'dü'û	sümme	ihalka	yebdeû	ellâhü	yestehziûn	bihâ	vekânû	biâyâti ilâhi
Ona	sonra	onu tekrar eder	sonra	yaratmayı	ilk önce yapar	Allah	alaya almalarından dolayı	ve onları	ve idiler	Allah'ın ayetlerini

تَرْجِعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ

lehûm	velem yekül	lmücrimûn	yüblisü	ssâ'atü	tekûmü	veyevme	türce'ûn
kendilerine	kimse de çıkmaz	günahkârlar	ümitlerini bütünüyle yitirirler	Kıyamet	koptuğu	zaman	döndürüleceksiniz

مِنْ شَرِّ مَا كَانُوا يُشْفَعُونَ أَوْ كَانُوا ابْشِرَ كَاتِبِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِنُونَ

yevmeizîn	ssâ'atü	tekûmü	veyevme	kâfirîn	bişürakâlihim	vekânû	şüfe'âû	min şürakâlihim
işte o gün	O kıyamet saatinin	gelip çatdığı	gün	inkâr ederler	ortak koştuqlarını	ve oldular	şefa'at edecek	Ortak koştuqlar arasından

يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

yühberûn	fî ravdatiny	fehûm	şşâlihâti	ve'amilû	feemmâ ille'ne âmenû	yeteferrakûn
neşeleniler	bir (cennet) bahçesinde	onlar	salih ameller	yapmış olanlara gelince	İman edip	(insanlar birbirlerinden) ayrılırlar

6. (Bu), Allah'ın sözüdür. Allah, vaadinden caymaz. Ancak insanların çoğu, bunu bilmezler.

7. Onlar, dünya hayatının görünen tarafını bilirler. Onlar, ahiret tarafı hakkında hepten habersizdirler.

8. Kendilerine bakıp Allah'ın gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri gerçek bir nedenle ve belirli bir süreye kadar yarattığını düşünmezler mi? Şüphesiz insanların çoğu, Rablerine kavuşmayı inkâr etmektedir.

9. Yeryüzünde gezip kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar, kuvvetçe onlardan daha güçlüydüler. (Ekin ekmek, maden çıkarmak gibi amaçlarla) yeri, toprağı kazmışlar, orayı, onların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Peygamberleri de onlara, mucizelerle gelmişlerdi. Allah, onlara zulmetmiyordu, ancak insanların kendileri kendilerine zulmediyorlardı.

10. Sonra o kötülük yapanların sonu, Allah'ın ayetlerini yalanlamalarından ve onları alaya almalarından dolayı çok kötü oldu.

11. Allah, yaratmayı ilk önce yapar, sonra onu tekrar eder, sonra da Ona döndürüleceksiniz.

12. Kıyamet koptuğu zaman, günahkârlar ümitlerini bütünüyle yitirirler.

13. Ortak koştuqları arasından kendilerine şefa'at edecek kimse de çıkmaz. (O zaman) ortak koştuqlarını inkâr ederler.

14. O kıyamet saatinin gelip çatdığı gün, işte o gün, (insanlar birbirlerinden) ayrılırlar.

15. İman edip salih ameller yapmış olanlara gelince, onlar bir (cennet) bahçesinde neşeleniler.

16. Ayetlerimizi ve ahiret gününe kavuşmayı yalanlayıp inkâr edenlere gelince, onlar getirilip bir azabın içine konulacaklardır.

17. Akşama erdiğinizde ve sabaha erdiğinizde, Allah'ı tesbih edin.

18. Her türlü övgü, göklerde ve yerde, ikindileyin ve öğleye ulaştığınızda hep Onundur. (Bunun için, bu zamanlarda namaz kılın.)

19. O, ölüden diriye çıkarır, diriden de ölüyü çıkarır, toprağa ölümünden sonra hayat verir. İşte sizler de böyle çıkarılacaksınız.

20. Onun (varlığının) delillerinden biri de sizi topraktan yaratmasıdır. Sonra siz, (yeryüzünde) gezip dolaşan birer beşer oldunuz.

21. Onun (varlığının) delillerinden bir diğeri de, kendilerine ısırırsınız diye kendinizden size eşler yaratmış olmasıdır. Aranıza, sevgi ve acıma duygusu yerleştirmiştir. Şüphesiz bunda, düşünen bir topluluk için deliller vardır.

22. Onun (varlığının) delillerinden bir başkası da, göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerin farklı farklı oluşudur. Şüphesiz bunda, bilginler için deliller vardır.

23. Onun (varlığının) delillerinden biri daha, geceleyin, gündüzleyin uyumanız, çalışıp Onun ihsan ve ikramından nasip aramanızdır. Şüphesiz bunda, dinleyen bir topluluk için deliller vardır.

24. Onun (varlığının) delillerinden biri, size hem korku, hem de ümit veren şimşegi göstermesi, gökten bir su indirmesi, bununla ölümünden sonra toprağı diriltmesidir. Şüphesiz bunda, aklını kullanacak bir topluluk için deliller vardır.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ

fî l'azâbi feûlâike velikâi l'ahirati biâyâtinâ vekezzebû veemmâ llez ne keferû
bir azabın içine onlar ve ahiret gününe kavuşmayı Ayetlerimizi yalanlayıp inkâr edenlere gelince

مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ

velehü veh ne tüşbihûn h ne tûmsûne lâhî fesübhâne mûhğarûn
hep Onundur ve sabaha erdiğinizde Akşama erdiğinizde Allah'ı tesbih edin getirilip konulacaklardır

الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ

yühricü veh ne tüzğirûn ve'aşîyyen velerği fî ssemâvâti lhamdû
çıkarır ve öğleye ulaştığınızda ikindileyin ve yerde göklerde Her türlü övgü

الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

be'de mevtiâ lerğda veyühî mine lhayyi lmeyyite veyühricü mine lmeyyiti lhayye
ölümünden sonra toprağa hayat verir diriden de ölüyü çıkarır ölüden diriye

وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ

iżâ entüm şümme min türâbin en haleğaküm vemin âyâtihî tühğacûn vekezzâlike
oldunuz Sonra siz topraktan sizi yaratmasıdır Onun (varlığının) delillerinden biri de çıkarılacaksınız İşte sizler de böyle

بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

ezvâcel min enfüsiküm leküm en haleğa vemin âyâtihî tenteshûn beşerun
eşler kendinizden size yaratmış olmasıdır Onun (varlığının) delillerinden bir diğeri de (yeryüzünde) gezip dolaşan birer beşer

لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

likavmin leâyâtil fî zâlike inne verahmeğ imeveddeten beyneküm vece'ale ileyhâ liteskûnû
bir topluluk için deliller bunda vardır Şüphesiz ve acıma duygusu sevgi Aranıza yerleştirmiştir kendilerine ısırırsınız diye

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ السِّنِّتِكُمْ

elsinetiküm vehtilâfû velerğdi halku ssemâvâti vemin âyâtihî yetefekkerûn
dillerinizi farklı farklı oluşudur ve yerin göklerin yaratılması Onun (varlığının) delillerinden bir başkası da düşünen

وَالْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ

billeyli menâmüküm vemin âyâtihî lil'âlimin leâyâtil fî zâlike inne veelvânüküm
geceleyin uyumanız Onun (varlığının) delillerinden biri daha bilginler için deliller bunda vardır Şüphesiz ve renklerinizin

وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

vesme'tin likavmin leâyâtil fî zâlike inne min feğliğ vebtiğâüküm venneğârî
dinleyen bir topluluk için deliller bunda vardır Şüphesiz çalışıp Onun ihsan ve ikramından nasip aramanızdır gündüzleyin

﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

mâen mine ssemâi eyünezzilû vetame'anv havfenv lberğa yürkümü vemin âyâtihî
bir su gökten indirmesi hem de ümit veren hem korku şimşegi size göstermesi Onun (varlığının) delillerinden biri

فَيُخْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

yeğilûn likavmin leâyâtil fî zâlike inne be'de mevtiâ lerğda biğî feyühî
aklını kullanacak bir topluluk için deliller bunda vardır Şüphesiz ölümünden sonra toprağı bununla diriltmesidir

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً

de'vetenm	izâ de'âküm	šümme	biemrih	velerdu	ssemâü	en tekûme	vemin âyâtihî
bir çağırışla	sizi çağırduğunda	Sonra	Onun emir ve iradesiyle	ve yerin	göğün	durmamalıdır	Onun (varlığının) delillerinden bir diğeri de

مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ

küllül	velerd	fî ssemâvâtî	men	velehû	tehrucûn	entüm	izâ	mine lerdî
Her şey	ve yerde	Göklerde	ne varsa	hepsi Onundur	çıkarsınız	siz	hemen	bulunduğunuz yerden

لَهُ قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ

velehû	'aleyhî	ehivenü	vehüve	yü'dühû	šümme	lhalka	llezi yebdeû	vehüve	kânitûn	le'hû
Onun-	Ona	daha ko-	O	onu tekrar ed-	sonra	yaratmayı	ilk önce yapan	O	boyun eğmiştir	Ona

الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ

darabe	lhakim	l'azizü	vehüve	velerd	fî ssemâvâtî	lmeşelü le'lâ
misal getirdi	her işi hikmetlidir	çok güçlüdür	O	ve yerde	Göklerde	en yüce sıfat

لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ

min şurakæ	minmmâ meleket eymanüküm	hel leküm	min enfusiküm	meşelenm	leküm
bu konuda ortaklıklarınız bulunur	ellerinizin altındaki (köle ve cariyelerle)	Sizin	kendinizden	bir misal olarak	Size

فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ

kezâlike	enfuseküm	kehifetiküm	tehâfunehüm	sevâün	filî	feentüm	fî mâ razeknâküm
böyle	kendinizi	sizin saydığınız gibi	onları da (aynı statüde) sayar mısınız?	eşit olur	O	siz	size rızık olarak verdiğimiz şeylerde

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ

ehvæhüm	llezîne zalemû	ttebe'a	beli	ye'kilün	likavminy	layâti	nüfessilü
arzularına	zulmedenler	uydular	Fakat	aklını kullanan	bir topluluk için	Ayetleri	açıkıyoruz

بَغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَاقِمِ

feekim	min nâsirîn	lehüm	vemâ	ilâhî	men egalle	ye'hdi	femeny	biğayri 'ilm
çevir	hiçbir yardımcı da	Onlara	yoktur	Allah'ın	şaşırttığını	doğru yola getirebilir	kim	hiçbir bilgiye dayanmaksızın

وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ

tebdile	lâ	'aleyhâ	nnâse	llet fetrâ	fîtrate ilâhî	hanifâ	liddini	veçheke
bir değişiklik	yok-	onun üzerine	insanları	yarattığı	Allah'ın fıtratıdır	hanif olarak	dine	O halde yüzünü

لَخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

lâ ye'lemün	eksêra nnâsi	velâkinne	ddinü lkayyimü	zâlike	lihalki ilâh
(bunu) bilmezler	insanların çoğu	Ancak	dosdoğru, sapasağlam dindir	Bu	Allah'ın yaratma-sında

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾

mine lmüşrikin	velâ tekûnû	şşalâte	veekimû	vettekûhû	ileyhî	münibîne
müşriklerden	olmayın	namaz	kılmaya devam edin	Ona (karşı gelmekten) korunun	Ona	gönülden yönelerek

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

ferlhün	bimâ ledeyhîm	küllü hizbim	şiye'â	vekânû	dinehüm	mine llezîne ferrakû
mutlu olmaktadır	elindekiyle	Her grup	grup grup	olanlardan	Dinlerini	bölüp parçalayanlardan

25. Onun (varlığının) delillerinden bir diğeri de, göğün ve yerin, Onun emir ve iradesiyle (yerlerinde) durmalarıdır. Sonra sizi bulunduğunuz yerden bir çağırışla çağırduğunda, siz hemen çıkarsınız.

26. Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Onundur. Her şey, Ona boyun eğmiştir.

27. O, yaratmayı ilk önce yapan, sonra onu tekrar edecek olanıdır. O (bu ikinci kez yaratma), Ona daha kolaydır. Göklerde ve yerde, en yüce sıfat Onundur. O, çok güçlüdür, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulunmaktadır.

28. Size kendinizden bir misal getirdi. Sizin, size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, ellerinizin altındaki (köle ve cariyelerle) bu konuda ortaklıklarınız bulunur, siz o paylaşım konusunda onlarla eşit olur, sizin kendinizi saydığınız gibi onları da (aynı statüde) sayar mısınız? Ayetleri akıllı kullanan bir topluluk için böyle açıklıyoruz.

29. Fakat zulmedenler hiçbir bilgiye dayanmaksızın arzularına uydular. Artık Allah'ın şaşırttığını kim doğru yola getirebilir? Onlara hiçbir yardımcı da yoktur.

30. O halde yüzünü hanif olarak, Ona yönelerek dine çevir. (Bu), Allah'ın insanları onun üzerine yarattığı fıtratıdır. Allah'ın yaratmasında bir değişiklik yoktur. Bu, dosdoğru, sapasağlam dindir. Ancak insanların çoğu (bunu) bilmezler.

31. Ona gönülden yönelerek, Ona (karşı gelmekten) korunun, namaz kılmaya devam edin, müşriklerden olmayın.

32. Dinlerini bölüp parçalayanlardan, grup grup olanlardan (da olmayın). Her grup elindekiyle mutlu olmaktadır.

33. Bununla birlikte insanla-
rın başlarına bir sıkıntı geldi-
ğinde, **Rablerine**, Ona yöne-
lerek yalvarırlar, dua ederler.
Sonra onlara, (**Rableri** kendi)
tarafından bir rahmet tattır-
verdiğinde, bakarsın onlar-
dan bir kısmı tutar **Rablerine**
şirk koşarlar.

34. Kendilerine verdiği-
miz nimetlere nankörlük
etsinler, (az bir süre) zevk
sürün, bakalım. Yarın bile-
ceksiniz.

35. Yoksa Biz onlara, Ona
ortak koşmalarını söyleyen
bir belge mi indirmişiz?

36. Biz insanlara bir rahmet
tattırdığımız zaman, onunla
sevinip mutlu oluyorlar. Elle-
rinin sunduklarından dolayı,
başlarına bir kötülük geldiği
zaman, hemen ümitlerini
kaybediyorlar.

37. **Allah'ın**, rızık dilediğine
bolca verdiğini, dilediğine
de kıstığını görmediler mi?
Şüphesiz bunda iman ede-
cek bir topluluk için deliller
vardır.

38. O halde akrabaya, yok-
sula, yolcuya hakkını ver.
Bu, **Allah'ın** rızasını elde
etmek isteyenler için daha
hayırlıdır. İşte bunlar, kur-
tuluşa erenlerdir.

39. İnsanların malların-
da artsın diye verdiğiniz
faiz, **Allah** katında artmaz.
Allah'ın rızasını elde etmek
için verdiğiniz zekâtlara
gelince, işte onlar (bunları
verenler, sevaplarını) kat-
layarak artıranlardır.

40. **Allah**, sizi yaratan,
sonra size rızık veren,
sonra sizi öldürecek olan,
daha sonra da sizi diril-
tecek olandır. Sizin ortak
koştuklarınızdan böyle bir
şey yapacak olan var mı?
O, onların ortak koştukla-
rından uzaktır, yücedir.

41. İnsanların kendi elleri-
nin yaptıklarından dolayı,
karada ve denizde bozgun-
culuk, bozulma baş göster-
di. **Allah**, onlara yaptıkları-
nın bir kısmını tattıracaktır.
Belki onlar yaptıklarından
dönerler, (pişman olurlar).

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةٌ

rahmeten	minhü	izâ ezâkahüm	şümme	ileyfi	mün'bine	rabbehüm	de'av	durrun	nnâse	veizâ messe
bir rahmet	tarafın- dan	onlara tattır-verdi- ğinde	Sonra	Ona	yönelerek yalva- rırlar	Rablerine	dua ederler	bir sıkıntı	insanların başlarına	geldiğinde

إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا

fetemette'û	bimâ âteynâhüm	liyekfûrû	yüşrikûn	birabbihim	minhüm	ferikunm	izâ
(az bir süre) zevk sürün bakalım	Kendilerine verdiğimiz nimetlere	nankörlük etsinler	şirk koşarlar	Rablerine	onlardan	bir kısmı	bakar- sın

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُمْ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ

bihi	kânû	bimâ	fehüve yetekellemü	sültânen	'aleyhim	enzelnâ	em	fesevfe te'lemün
Ona	idiler	o şeyki	söyleyen	bir belge	Biz onlara	indirmişiz	Yoksa mi?	Yann bileceksiniz

يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَنْفَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ

bimâ	kaddemetseyyietüm	vein	tüsihbüm	bihâ	ferihû	rahmeten	nnâse	veizâ eze'knâ	yüşrikûn
sunduklarından dolayı	bir kötülük	başlarına geldiği zaman	onunla	sevinip mutlu oluyorlar	bir rahmet	Biz insanlara	tattırdığımız zaman	ortak koşmalarını	

أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

veyekdir	limen yyeşâü	rrizka	yeb'sütü	enne lââhe	evelem yerav	hüm yeknetün	izâ	eydihim
dilediğine de kısıtığını	dilediğine	rzıkı	bolca verdiğini	Allah'ın	görmediler mi?	ümitlerini kaybediyorlar	hemen	Ellerinin

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ

velmiskine	hakka'hû	ze kurbâ	feâti	yü/minün	likavminy	le'yâtıl	fi zâlike	inne
yoksula	hakkını	akrabaya	ver	iman edecek	bir topluluk için	deliller	bunda vardır	Şüp- hesiz

وَابْنِ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

Imüflihün	veülâike hümü	vechie lââh	lillezine yür'düne	hayrul	zâlike	vebne ssebîl
kurtuluşa erenlerdir	İşte bunlar	Allah'ın rızasını	elde etmek isteyenler için	daha hayırlıdır	Bu	yolcuya

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبًّا لِّيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ

vemâ âteytüm	'inde lââh	felâ yerbû	fî emvâli nnâsi	liyerbüvâ	mirribâl	vemâ âteytüm
verdiğiniz	Allah katında	artmaz	İnsanların mallarında	artsın diye	faiz	verdiğiniz

مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

llezi halekaküm	ellâhü	hümü Imüd'ifün	feülâike	vechie lââhi	tür'düne	min zekâtin
sizi yaratan	Allah	katlayarak artıranlardır	işte onlar	Allah'ın rızasını	elde etmek için	zekâtlara gelince

ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ

menyyef'alü	hel min şurakâiküm	yühyiküm	şümme	yümitüküm	şümme	razekaküm	şümme
yapacak olan	Sizin ortak koştuklarınızdan var mı?	sizi diriltecek olandır	sonra da	sizi öldürecek olan	sonra	size rızık veren	sonra

مِنْ ذَٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

velbehri	fî lberri	lfesâdü	za'hira	'ammâ yüşrikûn	vete'alâ	sübhânehü	min zâliküm min şey/
ve denizde	karada	bozgunculuk	bozulma baş gösterdi	onların ortak koştuklarından	yücedir	O uzaktır	böyle bir şey

بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

le'allehüm yerci'ün	llezi 'amilü	be'da	liyüzükahüm	eydi nnâsi	bimâ kesebet
Belki onlar yaptıklarından dönerler	yaptıklarının	bir kısmını	onlara tattıracaktır	İnsanların kendi ellerinin	yaptıklarından dolayı

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ

ekserühüm	kâne	ille'ne min kabl	'âkibetü	kâne	keyfe	fenzurü	fî lerdî	sîrû	kul
Onların çoğu	olmuş	bundan öncekilerin	akibetinin	olduğu-na	nasıl	bakın	Yeryüzünde	gezin	De ki

مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ

lâ meradde lehî	yevmülî	min kablî enyve/tiye	lidd'ni lkayyimi	vecheke	feek'im	müşrikîn
geri döndürül-mesine imkân bulunmayan	o gün	gelmeden önce	sapasağlam din (olan İslâm'a)	Yüzünü	çevir	müşrikli

مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصْدَعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَهُ

felenfusihim	şalihan	'amile	vemen	küfrüh	fe'aleyhi	kefera	men	veşşadde'ün	yevmeiziny	mine lâhi
kendileri için	salih bir amel	işlerse	Kim de	onun inkârı	kendi aleyhi-nedir	inkâr ederse	Kim	(bütün insanlar bir-birlerinden) ayrılırlar	O gün	Allah'tan

يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

lâ yühibbû	innehi	min fedlihi	şşâlihâtî	ve'amilû	ille'ne âmenû	liyecziye	yemhedün
sevmez	Şüphesiz O	ihsan ve ikra-mından	salih ameller	işleyenlere	Çünkü O, iman edip	ödül verecektir	hazırlık yapmış olurlar

الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ

mirrahmetihî	veliyüz'aküm	mübeşşirâtiv	rriyâha	ennyürsile	vemin âyâtihî	lkâfirîn
rahmetini	size tattırmak	müjdeciler olarak	rüzgârları	göndermesidir	Onun (varlığının) delillerinden biri	kâfirleri

وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

erselnâ	vele'kad	vele'alleküm teşkürün	min fedlihi	velitebtægû	biemrihi	lfülkü	velitecriye
gönderdik	Yemin olsun ki	Belki şükredersiniz	hazinesinden	ve aramanız için	emriyle	gemileri	yürütmek

مِنْ قَبْلِكَ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

mine llez'ne e'ramû	fente'kamnâ	bilbeyyinatî	fecâühüm	ilâ kavmihim	rusülen	min kablike
Günah işleyenlerden	intikam aldık	mucizeler	onlara getirdiler	kendi halklarına	peygamberler	senden önce de

وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا

sehâben	fetüş'ru	rriyâha	llez' yürsilü	ellâhü	neşru lümü/minîn	'aleynâ	vekâne hakkan
bulutu	harekete geçirir	rüzgârları	gönderendir	Allah	Müminlere yardım etmek	Bize düşen	bir hakkı

فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَزَّلَهُ عَلَى الْوَدْقِ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ

min hilâlih	yehrucü	ivedka	fetera	kisefen	veyec'alühü	keyfe yeşâü	fî ssemâi	feyebüsühu
Birden onun arasından	çıktığını	yağmurun	göürsün	parça parça	onu yapar	dilediği gibi	gökyüzünde	onu yayar

فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا

kânû	vein	hüm yestebşirîn	izâ	min 'ibâdihî	menyeyeşâü	bihî	feizâ eşâbe
idiler	ve şüphesiz	onların yüzleri gülüverir	hemen	Kullarından	dilediğine	onu	döküverdi mi

مِنْ قَبْلُ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾ فَاَنْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ

keyfe	ilâ şâri rahmeti lâhi	fenzur	lemüblisîn	min kablihî	'aleyhim	min kablî ennyünezzele
nasıl	Allah'ın rahmetinin eserlerine	bak	ümitlerini kesmişlerdi	ondan önce	kendilerine	indirilmesinden önce

يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

kadir	'alü külli şeyin	vehüve	lemühyî lmevtâ	zâlike inne	be'de mevtihâ	lerda	yühyî
gücü yetendir	her şeye	O	ölüleri diriltendir	O	Şüphesiz	ölümünden sonra	yeryüzünü diriltmektedir

42. De ki: "Yeryüzünde gezin de bundan öncekilerin akibetinin nasıl olduğuna bakın!" Onların çoğu, müşrikli.

43. Yüzünü, Allah'tan geri döndürülmesine imkân bulunmayan o gün gelmeden önce dosdoğru, sapa-sağlam din (olan İslâm'a) çevir. O gün (bütün insanlar birbirlerinden) ayrılırlar.

44. Kim inkâr ederse, onun inkârı kendi aleyhinedir. Kim de salih bir amel işlerse, kendileri için hazırlık yapmış olurlar.

45. Çünkü O, iman edip salih ameller işleyenlere, ihsan ve ikramından ödül verecektir. Şüphesiz O, kâfirleri sevmez.

46. Onun (varlığının) delillerinden biri, müjdeciler olarak rüzgârları göndermesidir. (Bunu), size rahmetini tattırmak, emriyle gemileri yürütmek ve hazinesinden (geçiminizi sağlayacak şeyleri) aramanız için yapar. Belki şükredersiniz.

47. Yemin olsun ki, senden önce de kendi halklarına peygamberler gönderdik, onlara mucizeler getirdiler. Günah işleyenlerden intikam aldık. Müminlere yardım etmek, Bize düşen bir hakkı.

48. Allah, rüzgârları gönderendir. Onlar da bulutu harekete geçirir. Allah, onu gökyüzünde dilediği gibi yayar, onu parça parça yapar. Birden onun arasından yağmurun çıktığını görürsün. Kullarından dilediğine onu döküverdi mi, onların yüzleri hemen gülüverir.

49. Onlar, onun kendilerine indirilmesinden önce, ondan önce ümitlerini kesmişlerdi.

50. Allah'ın rahmetinin eserlerine bak! O, yeryüzünü, ölümünden sonra nasıl diriltmektedir? Şüphesiz O, ölüleri diriltendir. O, her şeye gücü yetendir.

51. Eğer bir rüzgâr göndersek, onu, o eseri sararmış görseler, mutlaka onun ardından hemen inkâra başlarlar.

52. Çünkü sen, onlar arkalarını dönmüş giderlerken, o daveti ölümlere işittiremezsin, sağırlara da işittiremezsin.

53. Sen, körleri de sapıklıklarından kurtarıp doğru yola çıkaracak değilsin. Sen, ancak ayetlerimize iman edenlere işittirebilirsin. Onlar, (Allah'a) boyun eğip teslim olanlardır.

54. Allah, sizi zayıf olarak yaratan, sonra zayıflığın ardından size güç kuvvet veren, sonra güç kuvvetin ardından bu kez zayıflık ve ihtiyarlık verendir. O, dilediğini yaratandır. O, çok iyi bilen, çok güçlü olandır.

55. Kıyamet koptuğu gün, günahkârlar (dünyada) bir saatten fazla kalmadıklarına yemin ederler. Önceden de, böyle döndürülüyorlardı.

56. Kendilerine ilim ve iman verilenler, "Allah'ın kitabında (belirtildiği üzere), diriltirme gününe kadar kaldınız! İşte bu, diriltirme günüdür!" derler. Ancak sizler, bilmezsiniz.

57. O gün, zalimlere mazeretleri fayda vermez, dertlerinin çaresine bakılmaz.

58. Yemin olsun ki, Biz bu Kur'an'da insanlara her türlü örneği anlattık. Yemin olsun ki, sen onlara başka bir mucize getirsen, inkâr edenler, "Siz sadece yanlış şeyler peşinde koşanlarırsınız!" diyeceklerdir.

59. Allah, ilmin değerini bilmeyenlerin kalplerini, işte böyle mühürler.

60. Şimdi sen sabret! Çünkü Allah'ın sözü muhakkak haktır, kesin ve şüphesiz olarak inanmayanlar, seni gevşekliğe düşürmesin.

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ

feinneke	yekfürün	mim be'dihî	lezallû	müşferral	feraevhü	r'han	veleîn erselnâ
Çünkü sen	hemen inkâra başlarlar	mutlaka onun ardından	elbette olurlar	o eseri sararmış	onu görseler	bir rüzgâr	Eğer göndersek

لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا

vemâ	izâ vellev müdbirin	ddü'ae	şşumme	velâ tüşmi'u	lmevt	lâ tüşmi'u
değilsin	onlar arkalarını dönmüş giderlerken	o daveti	sağırlara da	işittiremezsin	ölümlere	işittiremezsin

أَنْتَ بِهَادِ الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ

fehüm	bi'âyâtinâ	menyyü/minü	illâ	in tüşmi'u	'an dalâletihim	bi'hâdî l'umyî	ente
Onlar	ayetlerimize	iman edenlere	ancak	işittirebilirsin	sapıklıklarından kurtarıp	körleri de doğru yola çıkaracak	Sen

مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ

şümme kuvvetin	mim be'di da'fin	ce'ale	şümme	min da'fin	llezî halekaküm	ellâhü	müslimün
sonra size güç kuvvet	zayıflığın ardından	veren	sonra	zayıf olarak	sizi yaratan	Allah	boyun eğip teslim olanlardır

جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾

lkadir	l'alimü	vehüve	mâ yeşâ/	yehtülu	veşeybehi	da'fenv	mim be'di kuvvetin	ce'ale
çok güçlü olandır	çok iyi bilen	O	dilediğini	yaratandır	ve ihtiyarlık	zayıflık	güç kuvvetin ardından	verendir

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ

ke'zâlike	gayra sâ'ah	mâ lebişû	lmücrimüne	yü'ksimü	ssâ'atü	tekûmü	veyevme
böyle	(dünyada) bir saatten fazla	kalmadıklarına	günahkârlar	yemin ederler	Kıyamet	koptuğu	gün

كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ

lekad lebiştüm	velmâne	l'ilme	llezîne ütû	vekâle	kânü yü/fekûn
kaldınız	ve iman	ilim	verilenler	derler	döndürülüyorlardı

فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

küntüm lâ te'lemün	velâkinneküm	yevmü lbe'si	fehâzâ	ilâ yevmi lbe'si	fî kitâbi llâhi
bilmezsiniz	Ancak sizler	diriltirme günüdür	işte bu	diriltirme gününe kadar	Allah'ın kitabında

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٦﴾ وَلَقَدْ

velekad	velâ hüm yüste'tebün	me'ziratühüm	llezîne zalemü	lâ yenfe'u	feyevmeizil
Yemin olsun ki	dertlerinin çaresine bakılmaz	mazeretleri	zalimlere	fayda vermez	O gün

ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولُنَّ

leyekülenne	bi'âyetil	veleîn ci/tefüm	min külli me'sel	fî hâzâ lkur'ani	linnâsi	darabnâ
diyeceklerdir	başka bir mucize	Yemin olsun ki, sen onlara getirsen	her türlü örneği	Biz bu Kur'an'da	insanlara	anlattık

الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٧﴾ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ

'alâ kulûbi	llâhü	yetbe'u	ke'zâlike	illâ mübtülün	in entüm	llezîne keferü
kalplerini	Allah	mühürler	işte böyle	sadece yanlış şeyler peşinde koşanlarırsınız	Siz	inkâr edenler

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٥٩﴾

llezîne lâ yülgünün	velâ yestehiffenneke	hakkuv	ve'de llâhi inne	feşbir	llezîne lâ ye'lemün
kesin ve şüphesiz olarak inanmayanlar	seni gevşekliğe düşürmesin	haktır	Allah'ın sözü	Çünkü	ilmin değerini bilmeyenlerin

سُورَةُ لُقْمٰنَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَ ثَلَاثُونَ آيَةً

LUKMÂN|LOKMÂN SURESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

الْم ۞ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۞ هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ۞

İlmühsin'in verahmetel hüden lhakim lkitâbi âyâtü tilke elif-lâm-mîm
iyilik yapanlara ve rahmettir yol gösterici hikmet dolu kitabın ayetleridir Bunlar Elif, lâm, mîm

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۞ أُولَٰئِكَ

ülâike yûkinûn hûm bilâhîrati vehûm zzakâte veyü/tüne şşalâte ellezîne yükûmüne
İşte bunlar kesin olarak inanırlar onlar ahirete de ve onlar zekâtı verirler namazı kılarlar

عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي

veştəri meny vemine nnâsi İlmüflihûn veülâike hûmü mlrrabbilhim 'alâ hûden
satın alır kimisi İnsanlardan kurtuluşa erenlerdir Bunlar Rablerinden bir hidayet üzere-
diler

لَهُوَ الْحَدِيثَ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ

ülâike lehûm hûzûvâ veyettehîze hâ biğayri 'ilminv 'an sebîli llâhi liyüdülle lefve lhadişi
İşte bunlar için eğlence ve (Allah'ın ayetleri- ni) edinmek için herhangi bir bilgiye dayanmaksızın Allah yolundan sapıtmak asılsız söz

عَذَابٌ مُّهِينٌ ۞ وَإِذَا تُلْتلىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا ۞ كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ

keenne keellem yesme'hâ müstekbiran vellâ âyâtünâ 'aleyhi veizâ tütlâ 'azâbünmühîn
sanki var- mış gibi sanki onu işitmemiş büyülenerek ayetlerimiz Ona okunduğu zaman alçaltıcı bir azap vardır

فِي أُنْفُسِهِمْ وَفَرَأَفْبَشَّرُهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

lefûm şşalihâti ve'amilû inne llezîne âmenû bi'azâbın elim febeşşirhü vekrâ fı üzüneyhi
onlar iç- in vardır salih ameller işleyenler var ya İman edip acı veren bir azap ile Sen onu müjdele bir ağırlık kulaklarında

جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۞ خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞ خَلَقَ

haleka lhakim l'azizü vehüve hakkâ ve'de llâhi fi hâ hâlidîne cennâtü nne'im
yarattı her işi hikmetlidir çok güçlüdür O gerçek Allah'ın onlara vaat ettiği orada ebedi kalacaklardır naîm cennetleri

السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَقَالُوا الْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَاسِيًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا

fi hâ vebeşşe bikûm en temide ravâsiye fı lerdî veelkâ teravnehâ biğayri 'amedin ssemâvâti
onda üretilip yaydı sizi sarsmasın diye dağlar yeryüzünde dikti görmekte olduğunuz direksiz gökleri

مِّن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۞ هَذَا

hâzâ min külli zevcin kerim fi hâ feembetnâ mâen mine ssemâi veenzelnâ min külli dâbbeh
İşte bu her faydalı bitkiden çiftler çiftler orada bir su Gök yüzünden indirdik her tür hayvanı

خَلَقَ اللَّهُ فَارْوَنِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۞

fı dalelinmühîn zzâlimüne beli llezîne min dûnih haleka mâzâ feerûni halku llâhi
apaçık bir sapıklığın içindedirler o zalimler Hayır Onun dışındakilerin yarattığını ne Bana gösterin Allah'ın yarat-
tıdır

31. LOKMÂN SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 34 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Elif, lâm, mîm.
2. Bunlar, hikmet dolu ki-
tabın ayetleridir.
3. (O), iyilik yapanlara yol
gösterici ve rahmettir.
4. Onlar, namazı kılarlar,
zekâtı verirler, onlar ahire-
te de kesin olarak inanırlar.
5. İşte bunlar, Rablerinden
bir hidayet üzeredirler.
Bunlar, kurtuluşa erenler-
dir.
6. İnsanlardan kimisi, her-
hangi bir bilgiye dayan-
maksızın, Allah yolun-
dan sapıtmak ve (Allah'ın
ayetlerini) eğlence edin-
mek için asılsız söz satın
alır. İşte bunlar için alçal-
tıcı bir azap vardır.
7. Ona ayetlerimiz okundu-
ğu zaman, büyülenerek,
sanki onu işitmemiş, sanki
kulaklarında bir ağırlık var-
mış gibi sırtını döner. Sen
onu, acı veren bir azap ile
müjdele!
8. İman edip salih ameller
işleyenler var ya, onlar için
naîm cennetleri vardır.
9. Onlar, orada ebedi ka-
lacaklardır. Bu, Allah'ın
onlara vaat ettiği gerçek
bir sözdür. O, çok güçlü-
dür, işi sağlam yapan ve
yaptığında bir hikmet bu-
lunandır.
10. (O), görmekte olduğu-
nuz gökleri direksiz yarat-
tı, sizi sarsmasın diye yer-
yüzünde dağlar dikti, onda
her tür hayvanı üretilip yay-
dı. Gök yüzünden bir su in-
dirdik ve (onunla) orada
her faydalı bitkiden çiftler
çiftler bitirdik.
11. İşte bu, Allah'ın yarat-
tıdır. Hadi, Bana, Onun
dışındakilerin ne yarat-
tığını gösterin. Hayır, o za-
limler, apaçık bir sapıklı-
ğın içindedirler.

12. Yemin olsun ki, Allah'a şükretsin diye Lokman'a hikmeti verdik. Kim şükrederse, ancak kendine şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse, (bilsin ki) Allah'ın (kimsenin şükürüne) ihtiyacı yoktur, her türlü övgüye layıktır.

13. Bir zamanlar, Lokman, oğluna, kendisine öğüt vererek şöyle demişti: "Yavrum! Allah'a şirk koşma! Çünkü şirk, büyük bir zulümdür."

14. Biz, insana anne babasına (bakmasını) emrettik. Annesi, (hamileliği sırasında) onu güçlüklerle (karnında) taşıdı. Onun sütten kesilmesi, iki sene içindedir. (İnsana şöyle dedik:) "(Bunlar), Bana şükredesin, anne ve babana da teşekkür edesin diyerdir. Dönüş, Banadır."

15. "Eğer o ikisi, senin bilmediğin bir konuda Bana ortak koşman için uğraşırlarsa, onlara itaat etme. Dünyada onlara güzelce davran. Bana gönülden yönelenin yolunu tut. Sonra dönüşünüz Banadır, Ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim."

16. (Lokman, oğluna yaptığı nasihatlere şöyle devam etti:) "Yavrum! Haberin olsun ki, yaptığın bir hardal tanesi ağırlığı kadar bile olsa, bir kaya içinde veya göklerde ya da yerin dibinde gizlenmiş olsa, Allah onu getirir. Çünkü Allah, her şeyi inceden inceye bilir, her şeyden haberdardır."

17. "Yavrum! Namazı kıl, iyi ve güzel olanı emret, kötü ve çirkin olanı yasakla, başına gelene sabret. Çünkü bunlar, yapılması gereken işlerdendir."

18. "İnsanlara yanaklarını şişirerek böbürlenme, yeryüzünde çalımla yürüme! Çünkü Allah, böbürleneni ve övünen kimseleri sevmez."

19. "Yürüyüşünde ölçülü ol, sesini alçak tut! Çünkü seslerin en kötüsü, elbette eşeğin sesidir."

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ

linefsih	yeşkürü	feinnemâ	yeşkür	vemeny	lillâh	şkür	eni	lhikmete	lûkmâne	âteynâ	veleqad
kendine	şükretmiş olur	ancak	şükrederse	Kim	Allah'a	şükretsin	diye	hikmeti	Lokman'a	verdik	Yemin olsun ki

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ

yâ büneyye	vehûve	ye'izuhû	libni'î	lûkmânû	kâle	veiz	hamid	ganiyyûn	feinne llâhe	kefera	vemen
Yavrum	kendisine öğüt vererek	oğluna	Lokman	şöyle demişti	Bir zamanlar	her türlü övgüye layıktır	ihtiyacı yoktur	Allah'ın	nankörlük ederse	Kim de	

لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ

bivâlidayh	linsâne	veveşşaynâ	lezulmün	'azîm	şşirke	inne	billâh	lâ tüşrik
anne babasına	insana	emrettik	büyük bir zulümdür	şirk	Çünkü	Allah'a	şirk koşma	

حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ

velivâlideyk	î	şkür	eni	fî 'âmeyni	vefişalühû	vehînen 'alâ vehînin	ümmühû	hamelethû
anne ve babana da	Bana	şükredesin	diyerdir	iki sene içindedir	Onun sütten kesilmesi	güçlüklerle	Annesi	onu taşıdı

إِلَى الْمَصِيرِ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ

mâ leyse	leke biki	'ilmün	bi	'alâ en tüşrike	vein câhedâke	lmeşir	ileyye
senin bilmediğin bir konuda	Bana	ortak koşman için	Eğer o ikisi uğraşırlarsa	Dönüş	Banadır		

فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ

şümme	ileyy	sebile men enâbe	vettebi'	me'rûfâ	fî ddünyâ	veşâhibühümâ	felâ tütîhümâ
Sonra	Bana	gönülden yönelenin yolunu	tut	güzelce	Dünyada	onlara davran	onlara itaat etme

إِلَى مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكْ

in tekü	inne'hâ	yâ büneyye	bimâ küntüm te'melün	feünebbiüküm	merci'üküm	ileyye
bile olsa	Haberin olsun ki	Yavrum	yaptıklarınızı	Ben de size haber vereceğim	dönüşünüz	Banadır

مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ

ye/ti	fî lerdî	ev	fî ssemâvâtî	ev	fî şahratin	fetekün	min hardelin	mişkâle habbetinm
getirir	yerin dibinde	ya da	göklerde	veya	bir kaya içinde	olsa	bir hardal	tanesi ağırlığı kadar

بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ

ven'he	bilme'rûfî	ve'mür	şşalâte	ekimi	yâ büneyye	habir	letifün	llâhe inne	llâh	bihâ
yasakla	iyi ve güzel olanı	emret	Namazı	kıl	Yavrum	her şeyden haberdardır	her şeyi inceden inceye bilir	Allah	Çünkü	Allah onu

عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ وَلَا تُصَعِّرْ

velâ tüşa'ir	min 'azmi lümür	zâlike	inne	'alâ mâ eşâbek	veşbir	'ani lümkeri
şişirerek böbürlenme	yapılması gereken işlerdendir	bunlar	Çünkü	başına gelene	sabret	kötü ve çirkin olanı

خَدَكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

külle mühtâlin fehûr	lâ yühibbû	llâhe inne	merahâ	fî lerdî	velâ temşi	linnâsi	haddeke
böbürleneni ve övünen kimseleri	sevmez	Allah	Çünkü	çalımla	yeryüzünde	yürüme	İnsanlara yanaklarını

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

leşavtü lhamir	enkerâ leşvâtî	inne	min şavtik	veg'dud	fî meşyike	veksid
elbette eşeğin sesidir	seslerin en kötüsü	Çünkü	sesini	alçak tut	Yürüyüşünde	ölçülü ol

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ

'aleyküm	veesbega	vemâ fî lergî	mâ fî ssemâvâtî	leküm	sebhara	enne llâhe	elem terav
sizi	donattığını	ve yerdekileri	göklerdeki	sizin	emrinize verdiği	Allah'ın	görmediniz mi?

نِعْمَةً ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى

velâ hûden	bigayri 'ilmin	fî llâhi	üçâdilü	men	vemine nnâsi	vebâtineh	zâhîratenv	ni'amehü
yol göstericisi	bilgisi	Allah hak- kında	tartışıp dur- maktadır	kimisi de	İnsanlardan	ve gizli	açık	bütün ni- metleriyle

وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ

nettebi'u	bel	kâlû	llâhü	mâ enzele	ttebi'ü	lefühüm	veizâ kile	velâ kitâbinmmünir
onun ardın- ca gideriz	Hayır	derler	Allah'ın	indirdiğine	uyun	Onlara	denildiğinde	aydınlatıcı bir kitabı olmadığı halde

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَةً نَأْوِلُواكَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾

ilâ 'azâbi sse'ir	yed'ühüm	şşeytânü	evelev kâne	âbâenâ	'aleyhi	mâ vecednâ
cehennem ateşine	onları davet ediyor	Şeytan	olsa da mı?	biz atalan- mızı	ne üzerinde	bulduysak

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ

bil'urveti lvüşkâ	fekadî stemseke	vehüve mühsinün	ilâ llâhi	vec'hehü	yüslim	vemeny
kopmaz bir kulpa	gerçekten yapışmıştır	özü muhsin olarak	Allah'a	yüzünü	tutarsa	Her kim

وَالَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنُكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

merci'ühüm	ileynâ	küfrüh	felâ yehzünke	kefera	vemen	'âkibetü lümür	veilâ llâhi
Onlar dönüp gele- cekler	Bize	onun inkârı	seni mahzun etmesin	inkâr ederse	Kim de	Bütün işlerin sonu	Allah'a dayanır

فَنَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ

şümme	kalilen	nümetti'ühüm	bizâti şşudür	'alimüm	llâhe	inne	bimâ 'amilü	fenünebbiühüm
sonra	biraz	Biz, onlara haz aldınız	kalplerde olanları	bilir	Allah	şüp- hesiz	bütün yaptıklarını	o zaman Biz onlara haber vereceğiz

نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

velerdâ	ssemâvâtî	haleka	men	veleîn seeltelühüm	ilâ 'azâbin galz	ned'tarrühüm
ve yeri	Gökleri	yarattı	kim	Yemin olsun ki, onlara diye sorsan	ağır bir azaba	kendilerini girdiririz

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ

fî ssemâvâtî	mâ lillâhi	lâ ye'lemün	ekserühüm	bel lillâh	lhamdü	kuli llâh	leyekülünne
göklerde	ne varsa lah'ındır	bilmezler	onların çoğu	Fakat Allah'a	hamdolsun	de	Allah

وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ

elâmün	min şeceratin	enne mâ fî lergî	velev	lhamid	lganiyyü	hüve llâhe	inne	velerd
kalem	ağaçların hepsi	yerdeki	Eğer olsa	o kadar övgüye layıktır ki	o kadar zengin	O	Allah	Gerçek- ten

وَالْبَحْرِ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

'az'ün	llâhe	inne	kelimâtü llâh	mâ nefidet	seb'atü ebhurin	mim be'dih	yemüddüh	velbehru
çok güç- lüdür	Allah	Şüp- hesiz	Allah'ın sözleri	tükenmez	yedi deniz de	ardından	ona yardım etse de	deniz

حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

beşir	sem'um	llâhe	inne	kenefsinvâhideh	illâ	velâ be'süküm	mâ balkuküm	hakim
çok iyi görendir	çok iyi işitendir	Allah	Şüp- hesiz	tek bir nefsin (yaratılması ve diriltmesi) gibidir	sade- ce	diriltilmeniz de	Sizin yaratılmanız da	her işi hikmetlidir

20. Allah'ın göklerdeki ve yerdekileri sizin emrine verdiğini, sizi açık ve gizli bütün nimetleriyle donattığını görmediniz mi? İnsanlardan kimisi de, bilgisi, yol göstericisi, aydınlatıcı bir kitabı olmadığı halde Allah hakkında tartışıp durmaktadır.

21. Onlara, "Allah'ın indir-
diğine uyun!" denildiğinde,
"Hayır, biz atalarımızı ne üze-
rinde bulduysak, onun ardınca
gideriz!" derler. Şeytan, onları
cehennem ateşine davet edi-
yor olsa da mı?

22. Her kim, özü muhsin
olarak yüzünü Allah'a tu-
tarsa, o, gerçekten kop-
maz bir kulpa yapışmıştır.
Bütün işlerin sonu, Allah'a
dayanır.

23. Kim de inkâr ederse,
onun inkârı seni mahzun
etmesin. Onlar dönüp Bize
gelecekler, o zaman Biz on-
lara bütün yaptıklarını haber
vereceğiz. Şüphesiz Allah,
kalplerde olanları bilir.

24. Biz, onlara biraz haz al-
dırırız, sonra kendilerini ağır
bir azaba girdiririz.

25. Yemin olsun ki, onlara
"Gökleri ve yeri kim yarat-
tı?" diye sorsan, elbette,
"Allah!" diyeceklerdir.
"Allah'a hamdolsun!" de!
Fakat onların çoğu bilmez-
ler.

26. Elbette, göklerde ve
yerde ne varsa, hepsi
Allah'ındır. Gerçekten Allah,
evet O, o kadar zengin, o
kadar övgüye layıktır ki!

27. Eğer yerdeki ağaçların
hepsi kalem, deniz, ar-
dından yedi deniz de ona
yardım etse de hepsi mü-
rekkep olsa, Allah'ın söz-
leri (yazmakla) tükenmez.
Şüphesiz Allah, çok güç-
lüdür, işi sağlam yapandır
ve yaptığında hikmet bulu-
nandır.

28. Sizin yaratılmanız da
diriltilmeniz de, sadece tek
bir nefsin (yaratılması ve di-
riltilmesi) gibidir. Şüphesiz
Allah, çok iyi işitendir, çok
iyi görendir.

29. Allah'ın geceyi gündüze soktuğunu, gündüze de geceye soktuğunu, güneşi ve ayı emrine verdiğini görmedin mi? Hepsı belirlenen süreye doğru akıp gidiyor. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

30. Bu, şüphesiz Allah'ın gerçek olmasındandır. Ondan başka dua edip yakardıklarınız, batıldır. Şüphesiz Allah, gerçekten O, çok yüce, çok büyüktür.

31. Geminin, Allah'ın nimeti olarak denizde akıp gitmesine bakmaz mısın? O, bununla size (kendini varlığının) delillerini gösterir. Şüphesiz bunda sabredenler ve şükredenler için deliller vardır.

32. Dalga, onları kara bulutlar gibi sardığı zaman, onlar dini Allah'a övgü kılarak Ona yalvarıp yakarır. Onları karaya çıkarıp kurtardığı zaman, onlardan (bu nimetin değerini inkâr edenler olduğu gibi) doğru giden de olur. Bizim ayetlerimizi ancak gaddar ve nankör olanlar inkâr eder.

33. Ey insanlar! Rabbinizden korkun. Babanın oğluna bir şey yapmadığı günden sakının. (O gün), oğul da babasına bir şey yapamaz. Şüphesiz Allah'ın vaadi, elbette gerçektir, bir gün gerçekleşecektir. (Bu değersiz dünya hayatı, sizi aldatmasın. (Mağrur olan) şeytan, sizi Allah ile aldatmasın.

34. Şüphesiz kıyame-
tin (ne zaman kopacağı) bilgisi, Allah'ın katındadır. Yağmuru, O yağdırır. Rahimlerde ne var, O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Hiç kimse nerede öleceğini de bilemez. Şüphesiz Allah, her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ

vesehhara fî lleyli nnehâra veyülicü fî nnehâri lleyli yülicü enne lâîhe elem tera
emrinize geceye gündüzü de soktuğunu gündüze geceyi soktuğunu Allah'ın görmedin mi?

الشَّمْسِ وَالْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

habir bimâ te'melûne lâîhe veenne ilâ ecelinmüsemmen yecrî küllün velkamera şşemse
haberdardır yaptıklarınızdan Allah Şüphesiz belirlenen süreye doğru akıp gidiyor Hepsı ve ayı güneşi

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ

l'aliyyü hüve lâîhe veenne lbâtîlü min dünîhi veenne mâ yed'ûne hüve lhakku lâîhe bienne zâlike
çok yüce O Allah Şüphesiz batıldır Ondan başka dua edip yakardıklarınız gerçek Allah'ın olmasındandır Bu

الْكَبِيرُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ

min âyâtih liyüriyeküm binî'meti lâîhi fî lbehri tecrî enne lfülke elem tera lkebir
(kendini varlığının) delillerini O, bununla size gösterir Allah'ın nimeti olarak denizde akıp gitmesine Geminin bakmaz mısın? çok büyüktür

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلْلِ دَعَا اللَّهَ

lâîhe de'avü kezzuleli mevcün veizâ gâsiyehüm şekür liküllü şabbârin le'yâtil fi zâlike inne
Ona yalvarıp yakarır kara bulutlar gibi Dalga onları sardığı zaman ve şükredenler sabredenler için deliller bunda vardır Şüphesiz

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيَهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ

vemâ yechadü müktesid feminhüm ile lberri felemmâ neccihüm ddin lehü mühliş ne
inkâr eder doğru giden de olur onlardan karaya Onları çıkarıp kurtardığı zaman onlar dini Allah'a övgü kılarak

بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَاخْشَوْا

vehşev rabbeküm ttekû yâ eyyühe nnâsü küllü battârin kefür illâ bi'âyâtinâ
sakının Rabbinizden korkun Ey insanlar! gaddar ve nankör olanlar ancak Bizim ayetlerimizi

يَوْمًا لَا يَجْرِي وَالِدٌ عَن وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٌ عَن وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ

ve'de lâîhi inne şeyâ 'anvâlidih hüve câzin velâ mevlüdün 'anveledih vâlidün lâ yeczi yevmel
Allah'ın vaadi Şüphesiz bir şey babasına yapamaz oğul da oğluna Babanın bir şey yapmadığı günden

حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ

lâîhe indehü inne lgarür billâhi velâ yeguranneküm lhayâtü ddünyâ felâ tegurannekümülhakkun
Allah'ın katındadır Şüphesiz (Mağrur olan) şeytan Allah ile sizi aldatmasın (Bu değersiz dünya hayatı) sizi aldatmasın gerçektir

عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا

mâzâ nefsünm vemâ tedrî mâ fi lerhâm veye'lemü lgayş veyünezzilü 'ilmü ssâ'ah
ne Hiç kimse bilemez Rahimlerde ne var O bilir Yağmuru O yağdırır kıyame-
tin (ne zaman kopacağı) bilgisi

تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

habir 'alimün lâîhe inne temût bieyyi erdin nefsüm vemâ tedrî gadâ teksibü
her şeyden haberdardır her şeyi bilir Allah Şüphesiz öleceğini de nerede Hiç kimse bilemez yarın kazanacağını

سُورَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ آيَةً

SECDEH|SECDE SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

الَمْ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ

yekülüne em mirrabbi l'âlemin fihi lâ raybe tenzilü İkitâbl elif-lâm-mîm
diyorlar Yoksa mı? âlemlerin Rabbi tarafından Kendi- şüphe olma- yan bu kitabın indirilişi Elif, lâm, mîm

اَفْتَرِيَهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَيْهِمْ مِنْ نَذِيرٍ ۝

min kablike min nezirinm mâ etâküm kavmenm litünzira mirrabbike lhakku hüve bel fterâh
senden önce uyancı kendilerine gelme- miş olan bir toplu- luğu uyarasın diye (gönderdik) Rabbinden gelen gerçeği o Hayır Onu uydurdu

لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

vemâ beynefümâ velerda ssemâvâti llez hâleka ellâhü le'allehüm yehtedün
ve aralarındakileri yeri gökleri yaratan Allah Belki doğru yolu bulurlar

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ

velâ şefi' minveliyyin min dūnihi mâ leküm 'ale l'arş stev şümme fi sitteti eyyâmin
ne de bir şefaatchi ne bir koruyucu Ondan başka Sizin için vardır arşa egemenliğini kurandır sonra altı günde

أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ

fi yevmin ileyhi ye'rucü şümme ile lerdî mine ssemâi lemra yüdebbiru efelâ tetezekkerün
bir günde Ona yükselir Sonra yeryüzüne Gökyüzünden yönetim işini düzenler Artık düşünmez misiniz?

كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ بِمِثْقَالِ ذَرَّةٍ ۝ ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ

l'azzü veşşehâdeti l'aybi 'âlimü zâlike mimmâ te'uddün elfe senetinm kâne mikdâruhü
çok güçlü olan ve görünen âlemleri görünmeyen bilen O sizin hesap etmenizle bin yıl olan süresi

الرَّحِيمُ ۝ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝

min tîn linsâni hâleka vebedee hâleka külle şeyin ellez ehsene rrahim
topraktan insanı yaratmaya başlayan- dır yarattığı her şeyi güzel yapan çok acıyandır

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۝ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ

mirrūhihi fihi venefeha sevvahu şümme minmmâinmehin min sülâletinm neslehu ce'ale şümme
ruhundan ona üfledi onu düzeltip Sonra değersiz bir sudan öz sudan onun neslini yaptı Sonra

وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۝ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝ وَقَالُوا

vekâilü teşkürün kafilenmmâ vefefideh vefebşâra ssem'a lekümü vece'ale
dediler şükrediyorsunuz Siz ne kadar da az ve kalpler gözler kulaklar size verdi

إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَتَأْتِنَا فِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ بَلَقَاءَ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۝

kâfirün bilikâi rabbihim hüm bel lef hâkin ced d einnâ fi lerdî eizâ dalelnâ
inkâr eden Rablerinin huzuruna varacaklarını onlar Fakat yeni bir yaratılıştta olacağız cidden biz mi Yeryüzünde toprağın içinde kaybol- duğumuz zaman mı

قُلْ يَتَوَفَّيْكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝

türce'ün il rabbiküm şümme llez vükkile biküm melekü lmevti yeteveffaküm kul
döndürölüp götürüle- ceksiniz Rabbinize Sonra öldürmekle görevlendirilen ölüm meleği Sizi canınızı alacak De ki

32. SECDE SÛRESİ

Mekke döneminde in- miştir. 30 âyetidir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Elif, lâm, mîm.
2. Kendisinde şüphe ol- mayan bu kitabın indirilişi, âlemlerin Rabbi tarafın- dandır.
3. Yoksa, "Onu uydurdu" mu diyorlar? Hayır o, Rab- binden gelen gerçeği (an- latan bir kitaptır). (Bunu sana), kendilerine senden önce uyarıcı gelmemiş olan bir topluluğu uyara- sını diye (gönderdik). Belki doğru yolu bulurlar.
4. Allah, gökleri, yeri ve aralarındakileri altı günde yaratan, sonra arşa ege- menliğini kurandır. Sizin için Ondan başka ne bir koruyucu, ne de bir şefaatchi vardır. Artık düşünmez misiniz?
5. Gökyüzünden yeryüzüne (kadar) yönetim işini dü- zenler. Sonra sizin hesap etmenizle, süresi bin yıl olan bir günde Ona yük- selir.
6. O, görünmeyen ve gö- rünen âlemleri bilen, çok güçlü olan, çok acıyandır.
7. O, yarattığı her şeyi gü- zel yapan, insanı yaratma- ya topraktan başlayandır.
8. Sonra onun neslini, öz- sudan, değersiz bir sudan yaptı.
9. Sonra onu düzeltip ru- hundan ona üfledi, size kulaklar, gözler ve kalpler verdi. Siz ne kadar da az şükrediyorsunuz!
10. Biz, "Yeryüzünde, toprağın içinde kayboldu- ğumuz zaman mı, cidden biz mi yeni bir yaratılıştta olacağız?" dediler. Fakat onlar Rablerinin huzuruna varacaklarını inkâr eden kâfirlerdir.
11. De ki: "Sizi öldürmekle görevlendirilen ölüm mele- ği, canınızı alacak. Sonra döndürölüp Rabbinize gö- türüleceksiniz."

12. Günahkârları **Rablerinin** huzurunda başlarını eğdikleri zaman bir görsen! Şöyle derler: "Ey **Rabbimiz!** Gördük, dinledik, şimdi bizi geri döndür de, salih amel işleyelim, artık kesin olarak inandık!"

13. Eğer dileseydik, her nefse hidayetini verirdik. Ancak Benden, "Cinler ve insanlarla, hepsinden cehennem elbette dolduracağım!" sözü hak oldu.

14. (Onlara şöyle diyeceğiz:) "Bu karşılaşma gününüzü unutmanızdan dolayı azabı tadın! İşte Biz de sizi unuttuk. Yaptıklarınızdan dolayı sonsuzluk azabını tadın bakalım!"

15. Bizim ayetlerimize ancak o kimseler inanırlar ki, kendilerine bu ayetlerle öğüt verildiğinde, hemen secdelere kapanırlar, **Rablerini** hamd ile tesbih ederler, onlar (asla) büyüklenmezler. [Secde]

16. Yanları yataklardan uzaklaşır, korku ve ümit ile **Rablerine** dua ederler. Kendilerine rızık olarak verdiklerimizden hayır için harcarlar.

17. Hiç kimse, onların yaptıklarına karşılık olarak, kendilerine gözlerini aydınlatacak nelerin gizlendiğini bilemez.

18. Öyle ya, mümin, günahkâr gibi olur mu? Onlar bir olmazlar.

19. İman edip salih ameller işleyenlere gelince, onlara yaptıklarına karşılık ikram olarak me'vâ cennetleri vardır.

20. Günah işleyenlere gelince, onların varacakları yer ise, cehennemdir. Onlar oradan her çıkmak istediklerinde, oraya tekrar sokulurlar. Onlara, "Yalanlayıp durduğunuz ateşin azabını tadın bakalım!" denir.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا

ebşarnâ	rabbenâ	'inde rabbi'him	ru'ûsi'him	nâkisû	lmücrimûne	izi	velev terâ
Gördük	Ey Rabbimiz!	Rablerinin huzurunda	başlarını	eğdikleri	Günahkârları	za-man	bir görsen

وَسَمِعْنَا فَارْجَعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿٧﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا

le'teynâ	velev şî/nâ	innâ mükinûn	şalihan	ne'mel	ferci'nâ	vesemi'nâ
verirdik	Eğer dileseydik	artık kesin olarak inandık	salih amel	işleyelim	şimdi bizi geri döndür de	dinledik

كُلَّ نَفْسٍ هُدَيْهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

vennâsi	mine lcinneti	cehennemle	leemleenne	minnî	lkavlû	hakka	velâkin	hüdâhâ	külle nefsin
ve insanlarla	Cinler	cehennemi	elbette dolduracağım	Benden	sözü	hak oldu	Ancak	hidayetini	her nefse

أَجْمَعِينَ ﴿٨﴾ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا

veẓûkû	nesinâküm	innâ	kâzâ	likâe yevmiküm	bimâ nesitüm	feẓûkû	ecme'in
tadın bakalım	sizi unuttuk	İşte Biz de	Bu	karşılaşma gününüzü	unutmanızdan dolayı	azabı tadın	hepsinden

عَذَابِ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا

lleẓine izâ zûkkirû	biâyâtinâ	yû/minû	innemâ	bimâ küntüm te'melûn	'azâbe lhuldi
ayetlerle öğüt verildiğinde	Bizim ayetlerimize	o kimseler inanırlar ki	ancak	Yaptıklarınızdan dolayı	sonsuzluk azabını

بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٠﴾ تَتَجَافَىٰ

tetecâfâ	lâ yestekbirûn	vehûm	bihamdî rabbi'him	vesebbhehû	süccedenv	harrû	bihâ
uzaklaşır	(asla) büyüklenmezler	onlar	Rablerini hamd ile	tesbih ederler	secdelere	kapanırlar	bu

جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

vemimmâ razeknâhûm	vetame'â	havfenv	rabbehûm	yed'ûne	'ani lmeđâci'i	cünûbûhûm
Kendilerine rızık olarak verdiklerimizden	ve ümitle	korku	Rablerine	dua ederler	yataklardan	Yanları

يُنْفِقُونَ ﴿١١﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ

cezâem	min kurrati e'yûn	lehûm	mâ uhfiye	nefsünm	felâ te'lemû	yünfikûn
karşılık olarak	gözlerini aydınlatacak	kendilerine	nelerin gizlendiğini	Hiç kimse	bilemez	hayır için harcarlar

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٣﴾

lâ yestevûn	fâsikâ	kemen kâne	kâne mü/minen	efemen	bimâ kânû ye'melûn
Onlar bir olmazlar	günahkâr	gibi olur mu?	mümin	Öyle ya	onların yaptıklarına

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا

nüzûlem	cennâtû lme/vâ	felehûm	şşâlihâtî	ve'amilû	emmâ lleẓine âmenû
ikram olarak	me'vâ cennetleri	onlara vardır	salih ameller	işleyenlere gelince	İman edip

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوِيهِمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا

enyyehrucû	küllemâ erâdû	nnâr	feme/vâhûmû	veemmâ lleẓine feseķû	bimâ kânû ye'melûn
çıkarak	her istediklerinde	cehennemdir	onların varacakları yer ise	Günah işleyenlere gelince	yaptıklarına karşılık

مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٥﴾

lleẓi küntüm bihî tûkezzibûn	'azâbe nnârî	zûkû	lehûm	vek'le	fikhâ	ü'idû	minhâ
Yalanlayıp durduğunuz	ateşin azabını	tadın bakalım	Onlara	denir	oraya	tekrar sokulurlar	Onlar oradan

وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

yercl'ün	le'allehüm	düne l'azâbi lekberi	mine l'azâbi lednâ	velenüzil'annehüm
(işledikleri günahlardan tövbe edip) dönerler	Umulur ki	en büyük azaptan önce	yakın (olan dünya) azabını	Onlara tattıracağız

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ

mine lmücrimine	innâ	'an'hâ	e'rağa	şümme	biâyâtı rabbi'î	mimmen zükkira	e'zlemü	vemen
günahkârlardan	Biz şüphesiz	onlardan	yüz çevirenden	sonra	Kendilerine Rablerinin ayetleriyle	öğüt verilir de	daha zalim	kim vardır?

مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ

millikâ'î	felâ tekün fi miryetinm	lkitâbe	mûsâ	âteynâ	vele'ad	müntekimün
Onun karşılaşması hakkında	sakin şüpheye düşme	kitap	Musa'ya	vermiştik	Yemin olsun	intikam alacağız

وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَآءِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا

biemrinâ	ye'hdüne	l'immeten	min'hüm	vece'alnâ	libenî isrâ'il	küden	vece'alnâhü
emrimizle	hidayete eren	liderler	içlerinden	yetiştirmiştik	İsrail oğullarına	bir yol gösterici	Onu yapmıştı

لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ

beyne'hüm	yefşilü	küve	rabbeke	inne	yûkinün	biâyâtinâ	vekânü	lemmâ şaberü
aralarında	hüküm verecektir	evet O	senin Rabbin	Şüphesiz	şeksiz şüphesiz inanıyorlardı	Ayetlerimize	ve idiler	sabrettiklerinde

يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا

ehleknâ	kem	le'hüm	evelem ye'hdi	fimâ kânü filâ yehtelifün	yevme l'kiyâmeti
helak etmiş olmamız	nice	onlara	doğruyu göstermedi mi?	görüş ayrılığına düştükleri konularda	kıyamet gününde

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَفْعَلُونَ فِي مَسَاجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

leâyât	fi zâlike	inne	fi mesâkinihim	yemşüne	mine lkurûni	min kablihim
deliller	bunda var	Elbette	Yurtlarında	gezindikleri	memleketi	kendilerinden önce

أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ

fenühricü	ile lerdî lcûruzi	lmâe	nesûku	ennâ	evelem yerav	efelâ yesme'ün
çıkardığımızı	kır toprağa	suyu	salverdiği-mizi	Bizim	görmедiler mi?	Hala kulak vermeyecekler mi?

بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى

metâ	veyekülüne	efelâ yübşirün	veenfüsühüm	en'âmühüm	te/külü min'hü	zer'an	bi'î
ne zaman	diyorlar	Hala gözlerini açmayacaklar mı?	ve kendilerinin	hayvanlarının	yediği	bir ekin	on-unla

هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا

llezine keferü	lâ yenfe'u	yevme lfethi	kul	in küntüm şâdikün	kâzâ lfethu
kâfirilere	fayda vermez	Zafer günü	De ki	Eğer sözünüzde doğruysanız	bu (bahsettiğiniz) zafer

إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَانْتَظَرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾

müntezirün	inne'hüm	ventezir	'an'hüm	fee'rid	yünzarün	küm	velâ	imânühüm
bekliyorlar	Çünkü onlar	bekle	onlardan	yüz çevir de	göz de açtırılmaz	Onlara	ve ne	imanları

21. Onlara en büyük azaptan önce yakın (olan dünya) azabını tattıracağız. Umulur ki, (işledikleri günahlardan tövbe edip) dönerler.

22. Kendilerine Rableri'nin ayetleriyle öğüt verilir de sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim vardır? Biz şüphesiz, günahkârlardan intikam alacağız.

23. Yemin olsun, Musa'ya kitap vermiştik. Onun (Rabbi ile) karşılaşması hakkında sakın şüpheye düşme! Onu, İsrail oğullarına bir yol gösterici yapmıştı.

24. İçlerinden, sabrettiklerinde emrimizle hidayete eren liderler yetiştirmiştik. Ayetlerimize, şeksiz şüphesiz inanıyorlardı.

25. Şüphesiz senin Rabbin, evet O, aralarında şimdi görüş ayrılığına düştükleri konularda kıyamet gününde hüküm verecektir.

26. Yurtlarında gezindikleri, kendilerinden önce (yaşamış olan) nice memleketi helak etmiş olmamız, onlara doğruyu göstermedi mi? Elbette bunda deliller var. Hala kulak vermeyecekler mi?

27. Bizim, kır toprağa suyu salverdiğimizi, onunla hayvanlarının ve kendilerinin yediği bir ekin çıkardığımızı görmediler mi? Hala gözlerini açmayacaklar mı?

28. Bir de, "Eğer sözünüzde doğruysanız, bu (bahsettiğiniz) zafer, ne zaman (gerçekleşecek)?" diyorlar.

29. De ki: "Zafer günü, kâfirilere imanları fayda vermez. Onlara göz de açtırılmaz."

30. Şimdi onlardan yüz çevir de bekle. Çünkü onlar, bekliyorlar.

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

'AHZÂB|AHZÂB SURESİ

33. AHZÂB SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 73 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Ey peygamber! Allah'tan kork, kâfirlere ve münafıklara itaat etme! Muhakkak ki Allah, en iyi bilendir, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulunmaktadır.

2. Rabbinden sana ne vahiy ediliyorsa, onun ardınca git! Şüphesiz Allah, yaptıklarından haberdardır.

3. Allah'a tevekkül et! Ve-kil olarak Allah yeter.

4. Allah, bir insan için, onun içinde iki kalp yapmamıştır. Kendilerinden zihar yaptığınız eşlerinizi, anneleriniz yapmamıştır. Evlatlıklarınız da oğullarınız kılmamıştır. O, sizin ağızlarınızda (boş ve anlamsız) sözlerinizdir. Allah, gerçeği söyler ve O, doğru yola ulaştırır.

(Zihâr: İslam'dan önce Araplar arasında, kocanın karısına, 'Sen bana annemin sırtı gibisin!' diyerek hanımından uzaklaşmasıdır. Ancak boşanma gerçekleşmediğinden kadın, kocasız kalmış olurdu.)

5. Onları, babalarının adlarıyla çağırın. Bu, Allah katında daha doğrudur. Eğer onların babalarını bilmiyorsanız, onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarıdır. Hatayla yaptığınız (isimlendirme ve çağırılmalarda) size, bir günah yoktur. Ancak kalplerinizin kasten yaptıklarında ise, (elbette bir sorumluluk vardır). Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

6. Peygamber, müminler için kendilerinden daha öncelikli, daha önemlidir. Onun eşleri de, onların anneleridir. Allah'ın kitabında akrabalar, diğer müminlerden, muhacirlerden birbirlerine daha önceliklidirler. Ancak dostlarınızın güzel bir vasiyet yapmanız bunun dışındadır. Bu, kitapta yazılıdır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ

llâhe inne velmünâfikîn lkâfirine velâ tûtî' llâhe tteki yâ eyyühe nnebiyyü
Allah Muhakkak ki ve münafıklara kâfirlere itaat etme Allah'tan kork Ey peygamber!

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

kâne llâhe inne mirrabbik ileyke mâ yûhâ vettebi' hakimâ kâne 'alimen
olandır Allah Şüphesiz Rabbinden sana ne vahiy ediliyorsa onun ardınca git her işi hikmetlidir en iyi bilendir

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ مَا جَعَلَ

mâ ce'ale vekilâ billâhi vekefâ 'ale llâhi vetevekkel habirâ bimâ te'melûne
yapmamıştır Vekil olarak Allah yeter Allah'a tevekkül et haberdardır yaptıklarınızdan

اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ إِلَيْ تَظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ

minhünne llâi tüzâhirûne ezvâcekümü vemâ ce'ale fi cevfi' min kalbeyni liracülüm llâhi
Kendi-lerinden İhar yaptığınız eşlerinizi yapmamıştır onun içinde iki kalp bir insan için Allah

أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۝ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ

vellâhü biefvâhiküm kavlüküm zâliküm ebnâeküm ed'iyâeküm vemâ ce'ale ümme'hâtiküm
Allah sizin ağızlarınızda sözlerinizdir O oğullarınız Evlatlıklarınızı da kılmamıştır anneleriniz

يَقُولُ الْحَقُّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝ أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ

'inde llâh eksetu hüve liâbâihim üd'ühüm ssebil yehdî vehüve lhakka yekûlû
Allah katında daha doğrudur Bu babalarının Onları adlarıyla çağırın doğru yola ulaştırır ve O gerçeği söyler

فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

'aleyküm veleyse vemevâlüküm fî ddini feihvânüküm âbâeküm feillem te'lemû
size yoktur ve dostlarınızdır din kardeşleriniz onların babalarını Eğer bilmiyorsanız

جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

gafûrar llâhi vekâne kulûbüküm mâ te'ammedet velâkinm fimâ ehta/tüm bihi cünâhun
çok bağışlayan Allah ve olandır kalplerinizin kasten yaptıklarında ise Ancak Hatayla yaptığınız bir günah

رَحِيمًا ۝ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ

ümme'hâtühüm veezvâcühü min enfüsühim bilmü/minîne evlâ daha öncelikli ennebiyyü rahimâ
onların anneleridir Onun eşleri de kendilerinden müminler için Peygamber çok acıyandır

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ

velmühâcirine mine lmü/minîne fi kitâbi llâhi bibe'din evlâ be'guhüm veülû lerhâmi
muhacirlerden diğer müminlerden Allah'ın kitabında bazısına evladır birbirlerine akrabalar

إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

mestûrâ fî lkitâbi zâlike kâne me'rûfâ ilâ evliyâiküm en tef'alû illâ
yazılıdır kitapta Bu olandır güzel bir vasiyet Ancak dostlarınıza yapmanız dışındadır

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

vemüşâ veibrâhîme vemin nûhinve veminke mîsâkahûm mine nnebiyyîne ehaznâ veiz
Musa'dan İbrahim'den Nûh'tan senden sözlerini peygamberlerden almıştık Bir za-
manlar

وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۖ لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ

şşâdikîne liyesele mîsâkan galizâ minhûm veehaznâ ve'isâ bni meryeme
Doğru olanlara sormak için ağır bir söz onlardan aldık ve Meryem oğlu İsa'dan

عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا

żkürû yâ eyyühâ llezîne âmenû 'azâben elimâ lilkāfirîne vee'adde 'an şidkihim
hatırlayın Ey iman edenler! acı veren bir azap kâfirler için hazırladı doğruluk ve sadakat-
lerinden

نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا

lem teravhâ vecünûdel rihanv 'aleyhim feerselnâ cünûdün câe tküm iz 'aleyküm ni'mete llâhi
ve görmediğiniz ordular bir rüzgâr üzerlerine salvermiştik ordular size gelmişti de O za-
man Allah'ın nimetini

وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۖ إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ

veiz vemin esfele minküm min fevkiüküm câüküm iz beşirâ bimâ te'melûne llâhü vekâne
O hem de aşağı tarafınızdan hem üst tarafınızdan onlar size gelmişlerdi zaman O görüyordu yaptıklarınızı Allah ve olandır

زَاغَتْ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ۚ هُنَالِكَ

hünelike zzunûnâ billâhi vetezunnûne lhanâcira lkulûbü vebelegati lebsârü zâgati
İşte orada zanlarla Allah türlü türlü zanlarda gırtlaklara yürekler dayanmıştı gözler kaymış

ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ۖ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ

lmünâfikûne yeğûlü veiz zilzâlen şedidâ vezülzîlû lmü/minûne btüliye
münafıklar diyorlardı O vakit şiddetli bir biçimde ve sarsılmışlardı müminler imtihan olun-
muşlar

وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۖ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ

âifetünm kâlet veiz gurûrâ illâ verasülühü llâhü mâ ve'adenâ meradunm vellezîne fi kulûbihim
bir grup diyordu O vakit aldanmadan başka ve rasulü Allah bize bir şey vaat etmedi hastalık ve kalplerinde bulunanlar

مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنَ النَّبِيِّ

nnebiyye minhûm ferikunm veyeste/zinû ferci'û leküm mükâme lâ yâ ehlê yes'ribe minhûm
peygamber- Onlardan diğer bir grup da izin istiyor Hemen dönün Sizin için duracak yer yok Ey Medineliler! onlardan

يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ۖ وَلَوْ دُخِلَتْ

velev dühilet firârâ illâ inyyürüdûne bi'avrahî hiye vemâ'avratünv büyütenâ inne yeğûlûne
Eğer girilse kaçmak sade- istiyorlardı açık onlar değildi açık, korumasız evlerimiz Cid-
den diyorlardı

عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ لَاتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا بَسِيرًا ۖ

yes'râ bihâ illâ vemâ telebbeşû letevhâ lfitnete sülû şümme min ektârihâ 'aleyhim
çok az Bunu yapmak için beklerlerdi derhal onu yapacaklardı fitne istense sonra da Medine'nin her tara-
findan üzerlerine

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ إِلَّا ذَبَارًا وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ۖ

mes'ülâ 'ahdû llâhi vekâne ledbâr lâ yüvellûne min kablû llâhe velekad kânû 'ahedû
mutlaka sorulur Allah'a verilen söz ve olandır arkalarına dönmeyecek-
lerine daha önce Allah'a söz vermişlerdi

7-8. Bir zamanlar, peygamberlerden, senden, Nûh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan sözlerini almıştık. Doğru olanlara doğruluk ve sadakatlerinden sormak için, onlardan ağır bir söz aldık. (Allah), kâfirler için acı veren bir azap hazırladı.

9. Ey iman edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın: O zaman sizin (üzerinize) ordular gelmişti de, üzerlerine bir rüzgâr ve görmediğiniz ordular salvermiştik. Allah, yaptıklarınızı görüyordu.

10. O zaman onlar size, hem üst tarafınızdan, hem de aşağı tarafınızdan gelmişlerdi. O zaman gözler kaymış, yürekler gırtlaklara dayanmıştı. Allah hakkında türlü türlü zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte orada müminler imtihan olunmuşlar ve şiddetli bir biçimde sarsılmışlardı.

12. O vakit, münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar, "Allah ve rasulü, bize aldanmadan başka bir şey vaat etmedi!" diyorlardı.

13. O vakit onlardan bir grup, "Ey Medineliler! Sizin için duracak yer yok! Hemen dönün!" diyordu. Onlardan diğer bir grup da peygamberden izin istiyor, "Cidden evlerimiz açık, korumasız!" diyorlardı. Oysa onlar açık, korumasız değildi. Onlar sadece kaçmak istiyorlardı.

14. Eğer Medine'nin her tarafından üzerlerine girilse, sonra da kendilerinden fitne, dinden dönmeleri istense, derhal onu yapacaklardı. Bunu yapmak için çok az beklerlerdi.

15. Onlar Allah'a daha önce, arkalarına dönmeyeceklerine dair söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz, mutlaka sorulur.

16. De ki: "Eğer ölmekten veya öldürülmekten kaçırırsanız, kaçmak asla size fayda vermez. Öyle olsa bile, siz çok az faydalandırılırsınız."

17. De ki: "Allah, sizin başınıza bir kötülük gelmesini istese, veya size bir rahmet inmesini istese, sizi Allah'tan kim koruyabilir? Onlar, kendilerine Allah'ın dışında ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı bulabilirler."

18. Allah, elbette içinizden savaşa gitmeyi engelleyenleri ve kardeşlerine, "Bize gelin!" diyenleri biliyor. Onlar savaşa pek az geliyorlardı.

19. Onlar, size kıskançlık besliyorlardı. O korku hali gelince, onları ölümden baygınlık geçirmiş kimse gibi, gözleri dönerrek sana baktıklarını görürsün. O korku hali gince, size gelecek hayrı kıskanarak keskin dilleriyle sizi incitirler. İşte bunlar, iman etmediler, Allah onların amellerini boşa çıkardı. Bu, Allah için kolaydır.

20. Onlar, düşman birliklerinin gitmediklerini sanıyorlar. Eğer o birlikler, bir daha gelecek olsa, bedevilerin arasında bulunmak, (orada) sizin haberlerinizi sormak isterler. Sizin içinizde olsalar, çok az savaşırlar.

21. Yemin olsun ki, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe (kavuşmayı) umanlar, Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın rasulünde pek güzel bir örnek vardır.

22. Müminler, düşman birliklerini gördükleri zaman, "Bu, Allah ve rasulünün bize vaat ettiği şeydir. Allah ve rasulü, doğru çıktı" dediler. Bu, onların ancak iman ve teslimiyetlerini artırdı.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ

lâ tümette'üne | veizel | lkatli | evi | mine lmevti | in ferartüm | lfrârü | lennyenfe'akümü | kul
faydalandırılırsınız | Öyle olsa bile | öldürülmekten veya | ölmekten | Eğer kaçırırsanız | kaçmak | asla size fayda vermez | De ki

إِلَّا قَلِيلًا ۖ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ

erâde | ev | süen | biküm | in erâde | mine llâhi | zâ llezi ye'simüküm | men | kul | illâ kalilâ
istese veya bir kötülük | sizin başınıza | istese | Allah'tan | sizi koruyabilir | kim | De ki | çok az

بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۖ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ

llâhü | ye'lemü | kad | velâ neşirâ | veliyyenv | min dünî llâhi | lehüm | velâ yecidüne | rahmetü | biküm
Allah | biliyor | elbette | ne de bir yardımcı | ne bir koruyucu | Allah'ın dışında | kendilerine | bulabilirler | bir rahmet inmesini | size

الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ

lbe/se | velâ ye'tüne | ileynâ | helümmel | lihvânihim | velkâline | minküm | lmü'avvikine
savaşa | geliyorlardı | Bize | gelin | kardeşlerine | ve diyenleri | içinizden | savaşa gitmeyi engelleyenleri

إِلَّا قَلِيلًا ۖ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ

tedûru | ileyke | yenzurüne | raeytehum | lhavfü | feizâ cāe | 'aleyküm | eşihhaten | illâ kalilâ
dönerrek | sana | baktıklarını | onları görürsün | O korku hali | gelince | size | kıskançlık besliyorlardı | pek az

أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ

seleküküm | lhavfü | feizâ zehebe | mine lmevt | kellezi yügşa 'aleyhi | e'yünühüm
sizi incitirler | O korku hali | gince | ölümden | baygınlık geçirmiş kimse gibi | gözleri

بِالسِّنَةِ جِدَارٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ

e'mâlehum | llâhü | feehbe | lem yü/minü | ülâike | 'ale lhayr | eşihhaten | bielsinetin hidâdin
onların amellerini | Allah | boşa çıkardı | iman etmediler | İşte bunlar | size gelecek hayrı | kıskanarak | keskin dilleriyle

وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۖ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ

lehzâbü | veinye/ti | lem yezebe | lehzâbe | yehsebüne | yesirâ | 'ale llâhi | zâlike | vekâne
o birlikler | Eğer bir daha gelecek olsa | gitmediklerini | düşman birliklerinin | sanıyorlar | kolaydır | Allah için | Bu | ve olardı

يُودُّوْا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ

fiküm | velev kânü | 'an embâiküm | yeselüne | fi le'râbi | lev ennehum bâdüne | yeveddû
Sizin içinizde | olsalar | sizin haberlerinizi | sormak | bedevilerin arasında | bulunmak | isterler

مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ۖ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا

limen kâne yercü | üsvetün hasenetül | fi rasülü llâhi | leküm | kâne | lekad | illâ kalilâ | mâ kâtelü
umanlar | pek güzel bir örnek | Allah'ın rasulünde | sizin için | vardır | Yemin olsun ki | çok az | savaşırlar

اللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا ۖ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا

hâzâ | kâlû | lehzâbe | lmü/minüne | velemmâ rae | keşirâ | llâhe | vezekera | velyevme lâhira | llâhe
Bu | dediler | düşman birliklerini | Müminler | gördükleri zaman | çokça | Allah'ı | zikredenler için | ve ahiret gününe | Allah'a

مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۖ

veteslîmâ | imānenv | illâ | vemâ zâdehum | verasülüh | llâhü | veşadeka | verasülüh | llâhü | mâ ve'adenâ
ve teslimiyetlerini | iman | ancak | onları artırdı | ve rasulü | Allah | doğru çıktı | ve rasulünün | Allah | bize vaat ettiği şeydir

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ

nehbe'û kadâ men feminhûm 'aleyhî llâhe mâ 'âhedû şadekû ricâlün mine lmü/minîne
adağını ödedi kimi Onlardan onu Allah'a verdikleri söze bağlı kalan er kişiler Müminlerden vardır

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۖ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ

bişidkihim şşâdîkine llâhü liyecziye vemâ beddelû tebdilâ yenteziru meny veminhûm
bağlıklarından dolayı sözüne bağlı kalıp gereğini yerine getirenleri Allah ödüllendirecektir Onlar, (sözlerini) hiçbir şekilde değiştirmediler sırasını bekliyor kimi de onlardan

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنِ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

rahimâ kâne gafûrâr llâhe inne yetübe 'aleyhim ev in şâe lmünâfikîne veyü'azzibe
çok acıyandır çok bağışlayan Allah Şüphesiz onların tövbelerini kabul edecektir veya dilerse Münafıklara ise azap edecek

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا ۚ وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ

lmü/minîne llâhü vekefe hayrâ lem yenelû bi'gayzihim llezîne keferû llâhü veradde
müminlere Allah yeter Bir hayra ulaşamadılar kinleriyle o kâfirleri Allah geri döndürdü

الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۖ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

min ehli lkitâbi llezîne zâherûhüm veenzele 'azizâ kaviiyyen llâhü vekâne lkitâl
Ehl-i kitaptan onlara yardım edenleri indirdi kuvvetlidir güçlüdür Allah ve olandır savaşta

مِنْ صِيَاصِهِمْ ۖ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ ۖ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ

vete/sirüne tektülüne ferikan rru'be fi kulûbihimü vekazefe min şayâsihim
tutsak ediyordunuz öldürüyor Onlardan bir bölümünü korku kalplerine düşürerek kulelerinden

فَرِيقًا ۖ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطُوهَا وَكَانَ

vekâne lem tetâuhâ veergal veemvâlehum vediyârahüm erdahüm veevraşeküm ferikâ
ve olandır bir de daha ayak basmadığınız yeri mallarını yurtlarını onların topraklarını size miras kıldı bir bölümünü ise

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ

in küntünne türidne liezvâcike kul yâ eyyühe nnebiyyü kadirâ 'alâ külli şeyin llâhü
Eğer istiyorsanız Eşlerine şöyle söyle Ey peygamber! gücü yeter her şeye Allah'ın

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنِ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

veüserrihkünne serâhan cemilâ ümetti'künne fete'âleyne vezinete'fâ lhayâte ddünyâ
sizi güzellikle bırakıp salıvereyim sizi onunla donatayım haydi geliniz ve onun süsünü dünya hayatını

وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ

ilmühsinâti e'adde feinne llâhe veddâra lâbirate verasûle'ü llâhe vein küntünne türidne
iyilik yapanlara hazırlamıştır Allah ve ahiret yurdunu rasulünü Allah'ı Yok, eğer istiyorsanız

مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۖ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ

bifâhişetinmübeyyinetin minkünne ye/ti meny yâ nisâe nnebiyyi ecran 'azimâ minkünne
açık bir terbiyesizlik Sizden yaparsa kim Ey peygamberin kadınları! büyük bir ecir sizden

يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۖ

yesirâ 'ale llâhi zâlike vekâne di'feyn l'azâbü lehe yü'â'af
kolaydır Allah için Bu ve olandır ikiye azabı onun katlanır

23. Müminlerden Allah'a verdikleri söze bağlı kalan er kişiler vardır. Onlardan kimi adağını ödedi, onlardan kimi de sırasını bekliyor. Onlar, (sözlerini) hiçbir şekilde değiştirmediler.

24. Allah, sözüne bağlı kalıp gereğini yerine getirenleri, bağlılıklarından dolayı ödüllendirecektir. Münafıklara ise, dilerse azap edecek veya onların tövbelerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

25. Allah, o kâfirleri, kinleriyle geri döndürdü. Bir hayra ulaşamadılar. Allah, savaşta müminlere yeter. Allah, güçlüdür, kuvvetlidir.

26. Ehl-i kitaptan onlara yardım edenleri, kalplerine korku düşürerek kulelerinden indirdi. Onlardan bir bölümünü öldürüyor, bir bölümünü ise tutsak ediyordunuz.

27. (Allah), onların topraklarını, yurtlarını, mallarını, bir de daha ayak basmadığınız yeri size miras kıldı. Allah'ın her şeye gücü yeter.

28. Ey peygamber! Eşlerine şöyle söyle: "Eğer dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsanız, haydi geliniz, sizi onunla donatayım, (sonra da) sizi güzellikle bırakıp salıvere-yim."

29. "Yok, eğer Allah'ı, rasulünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız, (haberiniz olsun ki), Allah sizden iyilik yapanlara büyük bir ecir hazırlamıştır."

30. Ey peygamberin kadınları! Sizden kim açık bir terbiyesizlik yaparsa, onun azabı ikiye katlanır. Bu, Allah için kolaydır.

31. Sizden kim Allah'a ve rasulüne boyun eğip salih bir amel işlerse, ona da sevabını iki kere veririz. Hem onun için değerli bir rızık hazırladık.

32. Ey peygamberin kadınları! Siz, kadınlardan herhangi biri değilsiniz. Eğer korunur ve takvalı olursanız, (bu, sizin için daha hayırlıdır). (Yabancı erkeklerle) konuşurken kınırmayın ki, kalbinde hastalık bulunan size (kötü duygular) beslemesin, güzel söz söyleyin.

33. Ağırbaşlı olarak evlerinizde oturun, önceki cahiliye döneminde olduğu gibi (dışarıya) süslenip püslenip çıkmayın. Namaz kılın, zekât verin, Allah'a ve rasulüne itaat edin. Ey ehl-i beyt, peygamber ailesi! Allah, sizden sadece kiri yok edip sizi tertemiz yapmak istiyor.

34. Evlerinizde okunan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti düşünün. Şüphesiz Allah, her şeyi en ince ayırtısıyla bilir, her şeyden haberdardır.

35. Şüphesiz (Allah'a) boyun eğen erkekler ve boyun eğen kadınlar, inanan erkekler ve inanan kadınlar, boyun eğen erkekler ve boyun eğen kadınlar, doğru söyleyen erkekler ve doğru söyleyen kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, gönülden bağlanan erkekler ve gönülden bağlanan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, namuslarını koruyan erkekler ve namuslarını koruyan kadınlar, Allah'ı çok hatırlayıp anan erkekler ve kadınlar (var ya), işte Allah bunlara bir bağışlanma ve büyük bir sevap hazırlamıştır.

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتَهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۖ

merrateyni ecra'hâ nû/ti'hâ şali'hann vete'mel verasûlîhî lillâhî minkünne yeknüt vemenyi
iki kere sevabını ona da veririz salih bir amel işlerse ve rasulüne Allah'a Sizden boyun eğip kim

وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۖ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ

mine nnisâi keehadinm lestünne yâ nisâe nnebiyyi rizkan kerimâ lehâ vee'tednâ
kadınlardan herhangi biri değilsiniz Ey peygamberin kadınları değerli bir rızık onun için hazırladık

إِنْ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ

vekulne meradunv llezi fi kalbi'hî feyetme'a bilkavli felâ tehdâ'ne ini ttekeytünne
söyleyin hastalık bulunan kalbinde size (kötü duygular) beslemesin konuşurken kınırmayın ki Eğer korunur ve takvalı olursanız

قَوْلًا مَعْرُوفًا ۖ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى

teberruce lcâhiliyyeti lûlâ velâ teberracne fi büyütikünne vekarne kavlenmme'rûfâ
önceki cahiliye döneminde olduğu gibi (dışarıya) süslenip püslenip çıkmayın evlerinizde Ağırbaşlı olarak oturun güzel söz

وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

llâhü yürüdü innemâ verasûle'hî llâhe veatî'ne zzekâte veâtine şsalâte veekimne
Allah istiyor sadece ve rasulüne Allah'a itaat edin zekât verin Namaz kılın

لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۖ وَادْكُرْنَ

vezkürne veyüthâhîraküm tet'hîrâ e'file lbeyti rricse 'ankümü liyüzhîbe
düşünün sizi tertemiz yapmak Ey ehl-i beyt, peygamber ailesi! kiri sizden yok edip

مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

habirâ kâne le'ifen llâhe inne velhikme'hî min âyâtî llâhî fi büyütikünne mâ yutlâ
her şeyden haberdardır her şeyi en ince ayırtısıyla bilir Allah Şüphesiz ve hikmeti Allah'ın ayetlerini Evlerinizde okunan

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ

velkânî'tine velmü/minâti velmü/minîne velmüslimâti lmüslimîne inne
boyun eğen erkekler ve inanan kadınlar inanan erkekler ve boyun eğen kadınlar (Allah'a) boyun eğen erkekler Şüphesiz

وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ

veşşâbirâti veşşâbirîne veşşâdikâti veşşâdikîne velkânî'tâti
ve sabreden kadınlar sabreden erkekler ve doğru söyleyen kadınlar doğru söyleyen erkekler ve boyun eğen kadınlar

وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ

veşşâ'imîne velmütesaddîkâti velmütesaddîkîne velhâşi'âti velhâşi'îne
oruç tutan erkekler ve sadaka veren kadınlar sadaka veren erkekler ve gönülden bağlanan kadınlar gönülden bağlanan erkekler

وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ

vezzâkirîne velhâfîzâti fûrûce'hüm velhâfîzîne veşşâimâti
hatırlayıp anan erkekler ve namuslarını koruyan kadınlar namuslarını koruyan erkekler ve oruç tutan kadınlar

اللَّهُ كَثِيرًا ۖ وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

veecran 'azimâ me'firatenv le'hüm llâhü e'adde vezzâkirâti keşîrânv llâhe
ve büyük bir sevap bir bağışlanma bunlara Allah e'adde ve kadınlar (var ya) çok Allah'ı

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ

ihîyeratü	lehmümü	en'ye'küne	emran	verasülühü	ilâhü	izâ ka'da	velâ mü/minetin	limü/minin	vemâ kâne
seçim hakkı	kendile- ninin	olamaz	bir işte	ve rasulü	Allah	hüküm verdiği zaman	isterse de mümin bir kadın olsun	İster mümin bir erkek	ve olmadı

مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ۖ وَإِذْ تَقُولُ

tekülü	veiz	dalâlenmübinâ	fe'kad dâle	verasüle'hü	ilâhe	ye'si	vemeny	min emrihim
şöyle dediğini	hatırla	apaçık bir sapıtmayla	sapıtmış olur	ve rasulüne	Allah	isyan ederse	Kim	o işlerinde

لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي

vetühfi	ilâhe	vettekî	zevceke	'aleyke	emsik	'aleyhi	veen'amte	'aleyhi	ilâhü	lille'zi en'ame
gizliyordun	Allah'- tan	kork	Eşini	yanında	tut	kimseye	senin ikramda bulunduğun	Kendisine	Allah'ın	ikramda bulunduğu

فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى

felemmâ ka'dâ	en tehşâh	ehakku	vellâhü	nnâs	vetehe	mübdîhi	ilâhü	mâ	fi nefsike
kestiğinde	kendisini saymana	daha layıktır	Oysa Allah	İnsanları	sayıyordun	ortaya çıkaraacağı	Alla- h'ın	şeyi	Kendi içinde

زَيْدٍ مِنْهَا وَطَرًّا زَوْجَنَا كَمَا لَكُنِيَ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ

haracün	'ale lümü/minine	likey lâ yeküne	zevecnâkefâ	vetaran	minhâ	zeydünm
bir darlık	müminlere	olmasın	Biz onu seninle evlendirdik ki	ilişğini	o kadınla	Zeyd

فِي أَزْوَاجٍ أَذْعَبَانِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۖ مَا كَانَ

mâ kâne	mef'ülâ	emru ilâhi	vekâne	vetarâ	minhünne	izâ ka'dav	fi evzâvî ed'iyâ'ihim
yoktur	gerçekleşmiştir	Allah'ın emri	ve olandır	ilişkiyi	evlatlıklar eşleriyle	kestiklerinde	onların eşleriyle (evlenmede)

عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ

min kabl	fi llezîne halev	sünnete ilâhi	lefi	ilâhü	fimâ fera'da	min haracin	'ale nnebiyyi
Daha önce	geçen peygamberlerde uy- gularan	Allah'ın kanunu	ken- disine	Allah'ın	mubah kıldığı şeyde	bir darlık	peygambere

وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ۖ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ

velâ yehşevne	veyehşevne'hü	risâlâtî ilâhi	ellezîne yübelligüne	kaderânmmekdürâ	emru ilâhi	vekâne
korkmazlar	Ondan korkarlar	Allah'ın mesajlarını	tebliğ ederler	belirlenmiş bir kadedir	Allah'ın olmasını istediği şey	ve olandır

أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ۖ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ

velâkir	mirricâliküm	ebâ ehadinn	mühammedün	mâ kâne	hasibâ	billâhi	vekefâ	ilâh	illâ ehaden
ancak	sizin erkeklerinizden	hiç birinizin babası	Muhammed	değildir	hesap sorucu olarak	Allah	yeter	Al- lah'tan	başka hiç kim- seden

رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezîne âmenü	'alimâ	biküllî şeyin	ilâhü	vekâne	vehâteme nnebiyy'n	rasüle ilâhi
Ey iman edenler	çok iyi bilendir	her şeyi	Allah	ve olandır	ve peygamberlerin sonuncu- sudur	Allah'ın rasulü

اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۖ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۖ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ

'aleyküm	llezi yü'salli	küve	vees'lâ	bükrateny	vesebbihühü	zikran ke'sirâ	ilâhe	žkürü
üzerinize	feyiz ve bereket indirir	0	akşam	Sabah	Onu tesbih edin	çokça	Allah'ı	anın

وَمَلَئِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۖ

rahimâ	bilmü/minine	vekâne	ilâ nnûr	mine zzulümâti	liyühricüküm	vemelâiketühü
çok acıyandır	müminlere	ve olandır	aydınlığa	karanlıklardan	sizleri çıkarmak için	Melekleri de

36. İster mümin bir erkek, isterse de mümin bir ka-
dın olsun, Allah ve rasulü
bir işte hüküm verdiği za-
man, o işlerinde kendile-
rinin seçim hakkı olamaz.
Kim Allah ve rasulüne is-
yan ederse, apaçık bir sa-
pıtmayla sapıtmış olur.

37. Kendisine hem Allah'ın
ikramda bulunduğu, hem
de senin ikramda bulun-
duğun kimseye şöyle dedi-
ğini hatırla: "Eşini yanında
tut, (bu konuda) Allah'tan
kork!" Kendi içinde,
Allah'ın ortaya çıkaracağı
şeyi gizliyordun. İnsanla-
rı sayıyordun. Oysa Allah,
kendisini saymana daha la-
yıktır. Zeyd, o kadınla iliş-
ğini kestiğinde, Biz onu se-
ninle evlendirdik ki, evlat-
lıklar eşleriyle ilişkileri ke-
stiklerinde, onların eşleriyle
(evlenmede), müminlere
bir darlık olmasın. Allah'ın
emri, gerçekleşmiştir.

38. Allah'ın kendisine mu-
bah kıldığı şeyde, pey-
gambere bir darlık yok-
tur. Daha önce geçen pey-
gamberlerde uygulanan
Allah'ın kanunu, böyle-
di. Allah'ın olmasını istedi-
ği şey, belirlenmiş bir ka-
derdir.

39. O peygamberler,
Allah'ın mesajlarını tebliğ
ederler, Ondan korkarlar.
Allah'tan başka hiç kimse-
den korkmazlar. Allah, he-
sap sorucu olarak yeter.

40. Muhammed, sizin er-
keklerinizden hiç birinizin
babası değildir. O, ancak
Allah'ın rasulü ve peygam-
berlerin sonuncusudur. Al-
lah, her şeyi çok iyi bilen-
dir.

41. Ey iman edenler!
Allah'ı çokça anın.

42. Sabah akşam Onu tes-
bih edin.

43. O, sizleri karanlıklardan
aydınlığa çıkarmak için üze-
rinize feyiz ve bereket in-
dirir. Melekleri de si-
zin için bağışlanma diler-
ler. Allah, müminlere çok
acıyandır.

44. Ona kavuşacakları gün, selamlaşmaları, "Selam"dır. Allah, onlar için değerli bir ecir hazırlamıştır.

45. Ey peygamber! Biz, seni hakka şahit, hem bir müjdeci, hem de bir uyarıcı, olarak gönderdik.

46. (Biz seni, ayrıca) Allah'ın izniyle, Onun yoluna davet eden bir davetçi ve nurlar saçan bir kandil olarak (da gönderdik).

47. Müminlere, Allah'tan kendilerine büyük bir ikramın olduğunu müjdele.

48. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme, onların verdikleri eziyetleri bırak, Allah'a tevekkül et. Allah, vekil olunca hepsine yeter.

49. Ey iman edenler! Mümin kadınları nikâhlayıp sonra onları, kendilerine dokunmadan boşadığınızda, üzerlerine sayabileceğiniz bir iddet hakkı yoktur. Onları, hediye türünden şeylerle faydalandırın, sonra da onları güzel bir şekilde salverin.

50. Ey peygamber! Biz, sana şunları helal kıldık: Mehirleri vermiş olduğun eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak verdiklerinden elinin altında bulunan cariye, amcanın kızlarından, halalarının kızlarından, dayının kızlarından, teyzelerinin kızlarından seninle beraber hicret etmiş olanları. Bir de mümin bir kadın, kendini (mehirsiz olarak) peygambere hibe eder, peygamber de onu nikâh etmek isterse, onu, diğer müminlere değil sadece sana (helal kıldı). Onlara, eşleri ve elleri altında bulunan cariye hakkında ne farz kıldığımızı Biz biliriz. Bunları, sana darlık olmasın (diye yaptık). Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ

yâ eyyüh'e nnebiyyü

Ey peygamber!

ecran kerimâ

değerli bir ecir

lefhüm

onlar için

vee'adde

hazırlamıştır

selâm

Selam

yelkavnehü

Ona kavuşacakları

yevme

gün

tehiyyetühüm

selamlaşmaları

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ

biiznihî

Allah'ın izniyle

ilâ ilâhî

Onun yoluna

vedâ'iyen

davet eden bir davetçi

veneziirâ

hem de bir uyarıcı

vemübeşşirân

hem bir müjdeci

şâhidenv

hakka şahit

erselnâke

seni gönderdik

innâ

Biz

وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِيعِ

velâ tüp'i

itaat etme

feğlen kebirâ

büyük bir ikramın

mine ilâhî bienne lefhüm

Allah'tan kendilerine

lmü/min'ne

Müminlere

vebeşşiri

müjdele

vesirâcenmmünirâ

ve nurlar saçan bir kandil olarak (da gönderdik)

veveşşiri

müjdele

veveşşiri

müjdele

veveşşiri

müjdele

veveşşiri

müjdele

veveşşiri

müjdele

الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذْيَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

vekilâ

vekil olunca

billâhî

Allah

vekefâ

hepsine yeter

'ale ilâh

Allah'a

vetevekkel

tevekkül et

eẕâhüm

onların eziyetleri

vede'

brak

velmünâfikine

ve münafıklara

lkâfirine

Kâfirlere

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ

tallectümühünne

onları boşadığınızda

şümme

sonra

lmü/minâti

Mümin kadınları

izâ nekehtümü

nikâhlayıp

yâ eyyühâ lleẕne âmenü

Ey iman edenler!

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَعِيَهُنَّ

femetti'ühünne

Onları hediye türünden şeylerle faydalandırın

te'teddünehâ

sayabileceğiniz

min 'iddetin

bir iddet hakkı

'aleyhinne

üzerlerine

femâ leküm

yoktur

min kabli en temessühünne

kendilerine dokunmadan

min kabli en temessühünne

kendilerine dokunmadan

min kabli en temessühünne

kendilerine dokunmadan

min kabli en temessühünne

kendilerine dokunmadan

min kabli en temessühünne

kendilerine dokunmadan

min kabli en temessühünne

kendilerine dokunmadan

وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَخْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ

ezvâceke

eşlerini

leke

sana

ehlelnâ

şunları helal kıldı

innâ

Biz

yâ eyyüh'e nnebiyyü

Ey peygamber!

serâhan cemilâ

güzel bir şekilde

veserrihühünne

onları salverin

veserrihühünne

onları salverin

veserrihühünne

onları salverin

veserrihühünne

onları salverin

veserrihühünne

onları salverin

الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمَّاكَ

vebenâti 'ammike

amcanın kızlarından

'aleyke

sana

ilâhü

Allah'ın

mimmâ efâe

ganimet olarak verdiklerinden

vemâ meleket yeminüke

elinin altında bulunan cariye

ücûrahünne

Mehirleri

illâti âteyte

vermiş olduğun

illâti âteyte

vermiş olduğun

illâti âteyte

vermiş olduğun

illâti âteyte

vermiş olduğun

illâti âteyte

vermiş olduğun

وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكِ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ

me'ak

seninle beraber

illâti hâcerne

hicret etmiş olanları

vebenâti hâlâtike

teyzelerinin kızlarından

vebenâti hâlîke

dayının kızlarından

vebenâti 'ammâtike

halalarının kızlarından

vebenâti 'ammâtike

halalarının kızlarından

vebenâti 'ammâtike

halalarının kızlarından

vebenâti 'ammâtike

halalarının kızlarından

vebenâti 'ammâtike

halalarının kızlarından

vebenâti 'ammâtike

halalarının kızlarından

vebenâti 'ammâtike

halalarının kızlarından

وَأَمْرًا مُؤْمِنَةً إِنَّ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا

enyvestenkihaâ

onu nikâh etmek

nnebiyyü

peygamber de

in erâde

isterse

linnebiyyi

peygambere

nefsehâ

kendini

invehebet

hibe eder

vemraetenmmü/mineten

Bir de mümin bir kadın

vemraetenmmü/mineten

Bir de mümin bir kadın

vemraetenmmü/mineten

Bir de mümin bir kadın

vemraetenmmü/mineten

Bir de mümin bir kadın

vemraetenmmü/mineten

Bir de mümin bir kadın

خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ

fi ezvâcîhim

eşleri

'aleyhim

Onlara

mâ feradnâ

ne farz kıldığımızı

kad 'alimnâ

Biz biliriz

min dünî lmü/min'in

diğer müminlere değil

leke

sana

hâlişatel

sadece

hâlişatel

sadece

hâlişatel

sadece

hâlişatel

sadece

hâlişatel

sadece

وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

rahimâ

çok acıyandır

gafurâr

çok bağışlayan

ilâhü

Allah

vekâne

ve olandır

harac

darlık

'aleyke

sana

likeylâ yekûne

olmasın (diye yaptık)

vemâ meleket eymanühüm

ve elleri altında bulunan cariye

vemâ meleket eymanühüm

ve elleri altında bulunan cariye

vemâ meleket eymanühüm

ve elleri altında bulunan cariye

vemâ meleket eymanühüm

ve elleri altında bulunan cariye

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُتَوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ

mimmen 'azelte vemeni btegayte men teşâ/ileyke vetü/vî minhünne men teşâü türcü
Azlettiklerinden arzu ettiğinde de dilediğini de yanına alırsın Onlardan dilediğini geri bırakırsın

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ

veyerdayne velâ yehzenne e'yünühünne en tekarra ednâ zâlike 'aleyk cünâha felâ
hoşnut olmalarına mahzun kalmamalarına Onların gözleri aydınlanıp en elverişli olan budur sana bir günah yoktur

بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا

halimâ 'alimen ilâhü vekâne mâ fi kulûbiküm ye'lemü vellâhü küllühün bimâ âteyeteñhünne
yumuşak davranandır her şeyi çok iyi bilendir Allah ve olandır kalplerinizdekini bilir Allah hepsinin ve kendilerine verdiğiyle

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ

velev e'cebeke min evzâcinv biñhinne velâ en tebeddele mim be'dü nnisâü leke lâ yehillü
çok hoşuna gitsin başka eşlerle Bunları değiştirmek de olmaz Bunun dışındaki kadınlar sana helal olmaz

حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا

rakîbâ 'alâ külli şeyir ilâhü vekâne mâ meleket yemînük illâ husnühünne
gözetleyendir her şeyi Allah ve olandır Ancak elinin altında bulunan cariyeler dışındadır isterse güzellikleri

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ

ilâ ta'âmin leküm illâ ennyü/zene büyüte nnebiyyi lâ tedhulü yâ eyyühâ llezine âmenü
yemek için size izin verilmedikçe peygamberin evlerine girmeyin Ey iman edenler!

غَيْرِ نَازِلِينَ إِلَيْهِ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا

fenteşirü feizâ ta'imtüm fedhulü izâ dü'itüm velâkin inâhü gayra nâzirine
hemen dağılın Yemeği yediğinizde girin çağrıldığınız zaman da fakat Vaktine bakmaksızın

وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ

minküm feyestehyi nnebiyye kâne yü/zî zâliküm inne lihadîs velâ müste/nisîne
size utanıyor peygambere sıkıntı veriyor bu Çünkü Söz, sohbet için de izinsiz girmeyin

وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ

minverâi hicâb feselühünne metâ'an veizâ seeltümühünne mine lhakk lâ yestehyi vellâhü
bir perde arkasından bunu onlara sorun gerekli bir şey Hem onlara (eşlerine) soracağınız zaman hakkı söylemek-ten sıkılmaz Ancak Allah

ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ

rasûle ilâhi en tü/zü leküm vemâ kâne vekulûbifinn likulûbiküm eñheru zâliküm
Allah'ın rasulüne sıkıntı vermeniz Sizin olamaz hem de onların kalpleri hem sizin kalpleriniz için daha temizdir Böyle yapmanız

وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ

'inde ilâhi kâne zâliküm inne ebedâ mim be'dihî evvâceñü velâ en tenkihü
Allah katında olandır bu günah Çünkü ebedi olarak O (öldükten) sonra eşlerini nikâhlamanız da olamaz

عَظِيمًا إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخَفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

'alimâ bikülli şeyin kâne ilâhe feinne tüñfuhü ev şeyen in tübdü 'azimâ
bilir her şeyi olandır Allah şüphe yok ki onu gizlerseniz veya Bir şeyi açıklarsanız çok büyüktür

51. Onlardan dilediğini geri bırakırsın, dilediğini de yanına alırsın. Azlettiklerinden arzu ettiğinde de sana bir günah yoktur. Onların gözleri aydınlanıp mahzun kalmamalarına ve kendilerine verdiğiyle hepsinin hoşnut olmalarına en elverişli olan budur. Allah, kalplerinizdeki bilir. Allah, her şeyi çok iyi bilendir, yumuşak davranandır.

52. Bunun dışındaki kadınlar sana helal olmaz. Bunları başka eşlerle değiştirmek de olmaz. İsterse güzellikleri çok hoşuna gitsin. Ancak elinin altında bulunan cariyeler, (bu hükmün) dışındadır. Allah, her şeyi gözetleyendir.

53. Ey iman edenler! Vaktine bakmaksızın, size yemek için izin verilmedikçe, peygamberin evlerine girmeyin, fakat çağrıldığınız zaman da girin. Yemeği yediğinizde, hemen dağılın. Söz, sohbet için de izinsiz girmeyin. Çünkü bu (davranışınız), peygambere sıkıntı veriyor, (ancak bu rahatsızlığınızı) size (söylemekten) utanıyor. Ancak Allah, hakkı söylemekten sıkılmaz. Hem onlara (eşlerine), gerekli bir şey soracağınız zaman, bunu onlara bir perde arkasından sorun. Böyle yapmanız, hem sizin kalpleriniz, hem de onların kalpleri için daha temizdir. Sizin, Allah'ın rasulüne sıkıntı vermeniz olamaz. O (öldükten) sonra, ebedi olarak eşlerini nikâhlamanız da olamaz. Çünkü bu günah, Allah katında çok büyüktür.

54. Bir şeyi açıklarsanız veya onu gizlerseniz, şüphe yok ki Allah, her şeyi bilir.

55. Onlara (Peygamberin eşlerine) babalarının, oğullarının, kardeşlerinin, kardeşlerinin oğullarının, kız kardeşlerinin oğullarının, kadınlarının ve elleri altında bulunan cariyelerin yanında (başlarını açmalarında) günah yoktur. Bununla beraber Allah'tan korunun. Çünkü Allah, her şeye şahittir.

56. Şüphesiz Allah, (rahmeti ve nimetleriyle) ve melekleri (de onun başışlanması için dua ederek), peygambere salât ve selamda bulunurlar. Ey iman edenler! Siz de ona salavat getirin, ona tam bir bağlılıkla selam verin, (kendisine bağlılığınızı bildirin).

57. Muhakkak Allah'ı ve rasulünü incitenler var ya, Allah onları dünya ve ahirette lanetlemiş, rahmetinden uzaklaştırmış, onlara alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

58. Mümin erkekleri ve mümin kadınları, (işlemedikleri bir fiili onlara isnad ederek) yapmadıkları bir şeyden dolayı incitenler, bir iftira, apaçık bir günah yüklenmiştir.

59. Ey peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına, dış elbiseleriyle üzerlerini sıkıca örtmelerini söyle. Bu, onların tanınmaları, tanınip da sıkıntıya maruz kalmamaları için en uygun olanıdır. Bununla birlikte Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

60. Yemin olsun, münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde dedikodu çıkaranlar (yaptıklarından) vazgeçmezlerse, seni onların başına musallat ederiz. Sonra orada, senin yanına çok az yaşayabilirler.

61. Onlar, lanete uğramışlardır. Nerede ele geçirilirse, tutulurlar ve öldürülürler.

62. (Bu), Allah'ın bundan önce geçenler hakkındaki kanunudur. Sen, Allah'ın kanununu değiştirmek için bir yol bulamazsın.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا بَنَاتِهِنَّ وَلَا أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ

velâ ebnâi ihvânihinne | velâ ihvânihinne | velâ ebnâi hinne | fi âbâi hinne | 'aleyhinne | cünâha | lâ |
kardeşlerinin oğullarının | kardeşlerinin | oğullarının | babalarının | Onlara | günah | yoktur

وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ

llâh | vettekinne | velâ mâ meleket eymanühün | velâ nisâi hinne | velâ ebnâi eḥavâti hinne |
Allah-tan | korunun | ve elleri altında bulunan cariyelerin yanında (başlarını açmalarında) | kadınlarının | kız kardeşlerinin oğullarının

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۖ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۖ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ

'ale nnebiyy | yûsallûne | vemelâiketehû | llâhe | inne | şehidâ | 'alâ külli şeyin | kâne | llâhe | inne |
peygambere | salât ve selamda bulunurlar | ve melekleri | Allah | Şüphesiz | şahittir | her şeye | olandır | Allah | Çünkü

لِلَّهِ وَرَسُولِهِ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۖ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا

llezine yû/züne | inne | vesellimû teslîmâ | 'aleyhi | şallû | yâ eyyühâ llezine âmenû |
incitenler var ya | Muhakkak | ona tam bir bağlılıkla selam verin, (kendisine bağlılığınızı bildirin) | Siz de ona | salavat getirin | Ey iman edenler

اللَّهُ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۖ

'azâbânîmühînâ | leküm | vee'adde | velâhîrati | fî ddünyâ | llâhü | le'anehüm | verasûlehü | llâhe |
alçaltıcı bir azap | onlara | hazırlamıştır | ve ahirette | dünya | Allah | onları lanetlemiş | ve rasulünü | Allah'ı

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا

fekadi htemelû | bigayri me ktsebû | velmü/minâti | lmü/minine | vellezine yû/züne |
yüklenmişlerdir | yapmadıkları bir şeyden dolayı | ve mümin kadınları | Mümin erkekleri | incitenler

بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۖ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قَدْ لَازَ وَاجُكَ وَبَنَاتِكَ

vebenâtike | liezvâcike | kul | yâ eyyühâ nnebiyyü | veismennmübînâ | buhtânenv |
kızlarına | Eşlerine | söyle | Ey peygamber! | apaçık bir günah | bir iftira

وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جِلَافٍ بِهِنَّ أَنْ يُعْرِفْنَ

enyyü'rafne | ednâ | zâlike | min celâbihihin | 'aleyhinne | yüdne | venisâi lmü/minine |
onların tanınmaları | en uygun olandır | Bu | dış elbiseleriyle | üzerlerini | sıkıca örtmelerini | ve müminlerin kadınlarına

فَلَا يُؤْذِينَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۖ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ

lmünâfiküne | leillem yentehi | rahmâ | gafûrâr | llâhü | vekâne | felâ yû/zeyn |
Yemin olsun, münafıklar | vazgeçmezlerse | çok acıyandır | çok bağışlayan | Allah | ve olandır | tanınip da sıkıntıya maruz kalmamaları

وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ

sümme | bihim | lenügriyenneke | fî lmedineti | velmürçifüne | meraḡunv | vellezine fî kulûbihim |
Sonra | onların | seni başına musallat ederiz | ve şehirde | dedikodu çıkaranlar | hastalık bulunanlar | kalplerinde

لَا يَجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۖ مَلْعُونِينَ أَيْنَ مَا تُثْقَلُوا أْخَذُوا

ühizû | şükirâ | eyne mâ | mel'ûnin | illâ kalîlâ | fîkâ | lâ yücâvirüneke |
tutulurlar | ele geçirilirse | Nerede | Onlar, lanete uğramışlardır | çok az | orada | senin yanına yaşayabilirler

وَقَتِّلُوا اتَّقِيتَ اللَّهُ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۖ

tebdilâ | lisünneti llâhi | velen tecide | min kabli | fî llezine ḡalev | sünnete llâhi | vekuttillu tektilâ |
değiştirmek için Allah'ın kanununu | bir yol bulamazsın | bundan önce | geçenler hakkındaki | Allah'ın kanunudur | ve öldürülürler

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ

ssâ'ate	le'alle	vemâ yûdri'ke	'inde llâh	'ilmühâ	innemâ	kul	'ani ssâ'ah	nnâsü	yeselüke
onun saati	belki de	Ne bilirsin	Allah'ın katında	Onun bilgi-sinin	sadece	söyle	kiyametini saatini	İnsanlar	sana soru-yorlar

تَكُونُ قَرِيبًا ۞ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۞ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

ebedâ	fihâ	hâlid ne	se'irâ	lehümvee'adde	lkâfirine	le'ane llâhe	inne	tekûnü	karbâ
ebedi olarak	Onda	kalacaklardır	çılgin bir ateş	onlara ve hazırlamıştır	kâfirleri	lanetle-miş	Allah	Muhakkak ki	yakında olur

لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَّا

yâ leytenâ	yekûlûne	fî nnâri	vücûhühüm	tükallebü	yevme	velâ neşirâ	velfiyyenvi	lâ yecidûne
ah ne olurdu	derler	ateşte	yüzleri	çevrilirken	O gün	ne de bir yardımcı	ne bir koruyucu	bulabilirler

أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ۞ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا

veküberânâ	sâdetenâ	eṭâ'nâ	innâ	rabbenâ	vekâlû	rrasûlâ	veeṭâ'nâ	llâhe	eṭâ'nâ
ve büyüklerimize	beylerimize	itaat ettik	Doğrusu bizler	Ey Rabbimiz!	(Onlar şöyle) derler	peygambere	itaat etseydik	Allah'a	bizler itaat etseydik

فَاضْلُونَا السَّبِيلَ ۞ رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا

le'nen kebîrâ	vel'anhüm	mine l'azâbi	di'feyni	âtikim	rabbenâ	ssebilâ	feedallünâ
büyük bir lanetle	onları lanetle	azap	iki kat	Onlara ver	Ey Rabbimiz!	yola	Onlar da bizi yanlış götürdüler

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا

mimmâ kâlû	llâhü	feberrâehü	mûsâ	kellezîne âzev	lâ tekûnü	yâ eyyühâ llezîne âmenü
onların söylediklerinden	Allah	onu kurtardı	Musa'yı	incitenler gibi	olmayın	Ey iman edenler

وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

kavlen sedidâ	vekûlû	llâhe	ttekû	yâ eyyühâ llezîne âmenü	vecihâ	'inde llâhi	vekâne
sağlam söz	söyleyin	Allah'tan	korkun	Ey iman edenler!	çok şerefliydi	Allah katında	ve olandır

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۞ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ

fekad fâze	verasûlehu	llâhe	yüṭî	vemeny	zünübeküm	leküm	veyegfir	e'mâleküm	leküm	yüşlih
o gerçekten elde etmiştir	ve rasulüne	Allah	itaat ederse	Kim	günahlarınızı	siz	bağışlasın	işlerinizi	siz	yoluna koysun

فَوْزًا عَظِيمًا ۞ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ

velcibâll	velerḍi	'ale ssemâvâti	lemânete	'aradnâ	innâ	fevzen 'azmâ
ve dağlara	yere	göklere	emaneti	sunduk	Biz	büyük bir kazanç

فَابَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا

zalûmen	innehu kâne	linsân	vehamelehe	minhâ	veesfekne	enyyehmilnehâ	feebeyne
çok zalim	O gerçekten	insan	onu yükledi	ondan	korktular	onu yüklenmeye	yaşamadılar

جَهُولًا ۞ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ

velmüshrikâti	velmüshrikine	velmünâfikâti	lmünâfikine	llâhü	liyy'azzebe	cehûlâ
ve müşrik kadınlara	müşrik erkeklere	ve münâfik kadınlara	münâfik erkeklere	Allah	azap edecektir	çok cahildir

وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۞

rahimâ	gafûrâr	llâhü	vekâne	velmü/minât	'ale lmü/minine	llâhü	veyetûbe
çok acıyandır	çok bağış-layan	Allah	ve olandır	ve mümin kadınların da	mümin erkeklerin	Allah	tövbelerini kabul edecektir

63. İnsanlar, sana kıyame-tin saatini soruyorlar. Onun bilgisinin sadece Allah'ın katında olduğunu söyle! Ne bilirsin, onun saati belki de yakında olur.

64. Muhakkak ki Allah, kâfirleri lanetlemiş ve on-lara çılgin bir ateş hazırla-mıştır.

65. Onda, ebedi olarak ka-lacaklardır. (Orada) ne bir koruyucu, ne de bir yardım-cı bulabilirler.

66. O gün yüzleri ateşte çevrilirken, "Ah ne olurdu, bizler Allah'a itaat etsey-dik, peygambere itaat et-seydik!" derler.

67. (Onlar şöyle) derler: "Ey Rabbimiz! Doğrusu bizler, beylerimize ve bü-yüklerimize itaat ettik. Onlar da bizi yanlış yola götürdüler."

68. "Ey Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver, onları büyük bir lanetle lanetle!"

69. Ey iman edenler! Sizler, Musa'yı incitenler gibi ol-mayın! Allah, onu onların söylediklerinden kurtardı. O, Allah katında çok şerefliydi.

70. Ey iman edenler! Allah'tan korkun, sağlam söz söyleyin.

71. Allah da size işlerinizi yoluna koysun, size gü-nahlarınızı bağışlasın. Kim, Allah ve rasulüne itaat ederse, o gerçekten büyük bir kazanç elde etmiştir.

72. Evet, Biz emaneti, so-rumluluğu, göklere, yere ve dağlara sunduk. Onlar, onu yüklenmeye yanaşmadılar, ondan korktular, onu insan yükledi. O gerçekten, çok zalim, çok cahildir.

73. (Bu yüklenmenin so-nucu olarak da) Allah, mü-nâfık erkeklere ve münâfık kadınlara, müşrik erkeklere ve müşrik kadınlara azap edecektir. Allah, mümin erkeklerin ve mümin ka-dınların da tövbelerini ka-bul edecektir. Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

34. SEBE' SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 54 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Her türlü övgü, göklerde ne var, yerde ne varsa hepsinin kendisinin olan Allah'ın hakkıdır. Her türlü övgü, ahirette de Onun hakkıdır. O, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunan, her şeyden haberdar olanıdır.

2. O, yere gireni, ondan çıkını, gökten ineni, ona yükselip çıkını bilir. O, çok bağışlayan, çok acıyandır.

3. İnkâr edenler ise, "O kıyamet saati bize gelmez!" dediler. De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime yemin olsun ki, o size gelecektir!" Göklerde ve yerde, zerre kadar bile olsa, hiçbir şey Ondandır. Ondandır ister daha küçük, isterse de daha büyük olsun, her şey apaçık bir kitapta yazılıdır.

4. Çünkü O, iman edip iyi ameller işleyenlere ödül verecektir. Onlar için, ayrıca bir bağışlanma ve değerli bir rızık vardır.

5. Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışanlara gelince, onlar için de pek kötü, acı veren bir azap vardır.

6. Kendilerine ilim verilenler, sana Rabbinden indirilenin tamamen hak olduğunu, çok güçlü olan ve her türlü övgüye (lâyık olan Allah'ın) yoluna ulaştırdığını bilmektedirler.

7. İnkâr edenler, "Size, (insanlar ölüp) siz paramparça olduktan sonra, sizin yeniden yaratılacağını size haber veren adamı gösterebilir mi?" dediler.

سُورَةُ سَبَأٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

SEBE' | SEBE' SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ

fî lâhira'h lhamdü velehû fî lerdî vemâ fî ssemâvâtî mâ llezî lehû lilâhî elhamdü
ahirette de her türlü övgü Onun hakkıdır yerde ne varsa göklerde ne var kendisinin olan Allah'ın hakkıdır Her türlü övgü

وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا

minhâ vemâ yehrucü fî lerdî mâ yelicü ye'lemü lhâbir lhakimü vehüve
ondan çıkını O, yere gireni bilir her şeyden haberdar olan her işi hikmetlidir O

وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ وَقَالَ

vekâle lgafûr rrahimü vehüve fihâ vemâ ye'rucü mine ssemâi vemâ yenzilü
dediler çok acıyandır çok bağışlayan O ona yükselip çıkını gökten ineni

الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِيْنَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ

'âlimi l'gayb lete/tyenneküm verabbî belâ kul ssâ'ah lâ te/tinâ llezîne keferû
gaybı bilen o size gelecek Rabbime yemin olsun ki Hayır De ki O kıyamet saati bize gelmez İnkâr edenler ise

لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ

min zâlike velâ eşgaru velâ fî lerdî fî ssemâvâtî mişkâlü zerratin 'anhû lâ ye'zübü
Ondan daha küçük ve yerde Göklerde zerre kadar bile olsa Ondandır kaçmaz

وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

şşâlihât ve'amilü llezîne âmenû liyecziye illâ fî kitâbinmübîn velâ ekberu
iyi ameller işleyenlere iman edip ödül verecektir her şey apaçık bir kitapta yazılıdır isterse de daha büyük olsun

أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ

mü'âzine fi âyâtinâ vellezîne se'av verizkun kerim meğfiratünv üläike lehüm
hükümsüz bırakmak için Ayetlerimizi yarışanlara gelince ve değerli bir rızık ayrıca bir bağışlanma Onlar için vardır

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ أَلِيمٍ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ

ileyke llezî ünzile l'ilme llezîne ütû veyera elim mirriczin 'azâbünm üläike lehüm
sana indirilenin ilim Kendilerine verilenler bilmekteydiler acı veren pek kötü bir azap onlar için de vardır

مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

llezîne keferû vekâle lhamid l'azizi ilâ şirâti veyehdî hüve lhakka mirrabbiye
İnkâr edenler dediler ve her türlü övgüye çok güçlü olan (Allah'ın) yoluna ulaştırdığını tamamen hak olduğunu Rabbinden

هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كَلَّ مُمْزِقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ

lefî halkin ced'id innekküm izâ müzziktüm külle mümezzekin yünebbüküm 'alâ racülini hel nedüllüküm
yeniden yaratılacağını size gösterelim mi?

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ

fî l'azâbi	bilâhîrati	llezîne lâ yû/minûne	beli	cinneâ	bihi	em	kezi ben	'ale llâhi	etterâ
azap	doğrusu ahirete	inanmayanlar	Hayır	bir delilik	onda	yoksa mi?	yalan	Allah'a	mı isnad etmekte

وَالضَّالَّالِ الْبَعِيدِ ۝٨ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ

mine ssemâi	vemâ hâlfehûm	ilâ mâ beyne eydihim	efelem yerav	vegdalâli lbe'îd
Gökyüzünde	ve arkaalarında olanlara	önllerinde	bakmazlar mı?	ve derin bir sapıklık içindedirler

وَالْأَرْضِ إِنْ نَشَأْ نُخَسِّفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ

mine ssemâi	kisefenm	'aleyhim	nüşkit	ev	lerga	bihimû	nehsif	in neşe/	velerg
gökten	parçalar	üzerlerine	düşürüveririz	veya	yerin dibine	onları	geçiriverir	İstersek	ve yeryüzünde

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝٩ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ

yâ cibâlû	feğlâ	minnâ dâvûde	âteynâ	veleğad	liküllî 'abdinmmünîb	leâyettel	fî zâlike	inne
Ey dağlar	bir üstünlük	katımızdan	Davud'a	verdik	Yemin olsun ki	hakka gönül verecek her kul için	bir ibret	bunda vardır

أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّارَ لَهُ الْحَدِيدُ ۝١٠ أَنْ أَعْمَلَ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرَ فِي السَّرْدِ

fî sserdi	veğaddir	sâbigâtinv	'mel	eni	lhadi	lehu	veelennâ	vettayr	me'ahû	evvîbî
onları iyice	güzölce biçimlendir	zırhlar	Bol bol yap	diye	demiri	ona	yumuştattık	ve kuşlar	onunla birlikte	tesbih edin

وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝١١ وَلَسْلَيْمَنْ الرِّيحَ غَدُوًّا وَهَاشْهَرُ

şehrinv	guduvvuhâ	rriha	velisüleymane	beşir	bimâ te'melûne	inni	şâlihâ	ve'melû
bir ay	sabah gidişi	Rüzgârın da	Süleyman'ın emrine verdik	gözetiyorum	her yaptığınızı	Şüphesiz Ben	İyi işler	yapın

وَرَوَّاحَهَا شَهْرًا وَسَلَّأْنَاهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ

beyne yedeyhi	menyye'melû	vemine lcinni	'ayne lkitr	lehu	veeselnâ	şehr	veravâhuhâ
elinin altında	çalışan	cinler vardı	erimiş bakır pınarı	Ona	aktıttık	bir aydır	akşam dönüşü de

بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝١٢ يَعْمَلُونَ

ye'melûne	min 'azâbi sse'ir	nûzikhû	'an emrinâ	minhûm	yezi	vemeny	biizni rabbihi
yapıyorlardı	cehennem azabını	ona tattırırız	emrimizin dışına	Onlardan	çıkarsa	kim	Rabbinin izniyle

لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ

veğudûrîrâsiyât	kelcevâbi	vecifânin	vetemâşile	minmmehârîbe	mâ yeşâû	lehu
sabit kazanlar	havuzlar gibi	çanaklar	heykeller	mihraplar	o her ne isterse	ona

إِعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٍ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ۝١٣ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ

'aleyhi	felemmâ kağaynâ	şşekûr	min 'ibâdiye	vekalîlünm	şükra	âle dâvûde	i'melû
Onun	hükmettiğimiz zaman	şükreden	Kullarım içinde	çok azdır	Şükretmek için çalışın!	ey Davud ailesi!	Çalışın

الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاتَهُ فَلَمَّا خَرَّ

felemmâ harra	minseetehi	te/külû	dâbbetü lergî	illâ	mâ dellehûm 'alâ mevtilîhi	Imevte
yıkıldığı zaman	yere dayandığı esasını	yiyordu	bir güve	yalnız	onlara onun ölümünü sezdiren olmadı	ölmesine

تَبَيَّنَتْ الْجِنَّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝١٤

fî l'azâbi lmühîn	mâ lebişû	lgaybe	ellev kânû ye'lemûne	lcinnû	tebeyyenetî
o aşağılayıcı azabın içinde	bekleyip durmazlardı	bilinmeyen ve görünmeyen	âlemde olan biteni biliyor olsalardı	cinler	anlaşıldı ki

8. (Onlar, sözlerini şöyle sürdürdüler:) "O, Allah'a yalan mı isnad etmekte, yoksa onda bir delilik mi var?" Hayır, doğrusu ahirete inanmayanlar, azap ve derin bir sapıklık içindedirler.

9. Gökyüzünde ve yeryüzünde, önllerinde ve arkaalarında olanlara bakmazlar mı? İstersek, onları yerin dibine geçiriverir veya üzerlerine gökten parçalar düşürüveririz. Şüphesiz bunda hakka gönül verecek her kul için bir ibret vardır.

10-11. Yemin olsun ki, Biz Davud'a katımızdan bir üstünlük verdik. "Ey dağlar ve kuşlar, onunla birlikte tesbih edin, (siz de onunla birlikte söyleyin)" dedik. Ayrıca ona, "Bol bol zırhlar yap, onları iyice, güzelce biçimlendir" diye demiri yumuştattık. İyi işler yapın. Şüphesiz Ben, her yaptığınızı gözetiyorum.

12. Rüzgârın da Süleyman'ın emrine verdik. O rüzgârın sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü de bir aydır. Ona erimiş bakır pınarını akıttık. Rabbinin izniyle elinin altında çalışan cinler vardı. Onlardan kim emrimizin dışına çıkarsa, ona cehennem azabını tattırırız.

13. Onlar ona mihraplar, heykeller, havuzlar gibi çanaklar, sabit kazanlar, o her ne isterse yapıyorlardı. Çalışın ey Davud ailesi! Şükretmek için çalışın! Kullarım içinde şükreden çok azdır.

14. Onun ölmesine hükmettiğimiz zaman, onlara onun ölümünü sezdiren olmadı, yalnız bir güve, yere dayandığı esasını yiyordu. (Asa kırılıp Süleyman yere) yıkıldığı zaman, anlaşıldı ki, cinler eğer bilinmeyen ve görünmeyen âlemde olan biteni biliyor olsalardı, o aşağılayıcı azabın içinde bekleyip durmazlardı.

15. Yemin olsun ki, Sebe' halkı için yurtlarında bir işaret vardır: Sağ ve solda iki bahçe. (Onlara şöyle denmişti:) **Rabbinizin** rızından yiyeceğinizi, Ona şükredin. Orası, ne hoş, ne güzel bir yurttur! Bir de, ne çok bağışlayan bir **Rab**!

16. Fakat onlar bakmadılar. Biz de üzerlerine Arim suyunu bırakıverdik. (Sonunda) onların iki bahçesini, buruk yemişli, ilgin, içinde biraz da sedir ağacı bulunan harap iki bahçeye çeviriverdik.

17. İşte bu, onları nankörlükleri sebebiyle cezalandırmamızdır. Biz yalnızca çok nankörlük edenleri cezalandırırız.

18. Biz onlarla içini bereketli kıldığımız memleketler arasında sırt sırta memleketler meydana getirmiştik. Oralarda, düzenli yolculukların yapılmasına imkân hazırlamıştık. "Oralarda gecelerce ve gündüzlerce, güvenlik içinde gezip dolaşın" (dedik).

19. Buna karşı onlar, "Ey **Rabbimiz!** Yolculuklarımızın arasını uzaklaştır!" dediler ve kendilerine zulmettiler. Biz de onları efsanelere çevirdik, onları paramparça ettik. Şüphesiz bunda çok şükredecek her sabırlı için elbette ibretler vardır.

20. Yemin olsun ki, İblis'in onlar hakkındaki zannı doğru çıktı. Müminlerden ibaret az bir grup dışında, ona uydular.

21. Hâlbuki onun onlar üzerinde hiçbir gücü ve etkisi yoktu. Ancak Biz ahirete imanı olanı belli edecek, onda şüphesi olandan ayırt edecektik. **Rabb**in, her şeyi koruyandır.

22. De ki: "Allah'ın dışında ilah sandıklarınıza istediğiniz kadar yalvarın. Onların, ne göklerde, ne de yerde zerre kadar bir şeye güçleri yeter. Onların bunlarda bir ortaklığı da yoktur. Onun bunlardan bir destekçisi de yoktur."

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ

mirrizkî rabbikûm	kûlû	veşimâl	'anyemîninv	cennetânî	âyeḥ	fî meskenihim	lisebein	kâne	leḳad
Rabbinizin rızından	yiyeceğinizi	ve solda	Sağ	iki bahçe	bir işaret	yurtlarında	Sebe' halkı için	vardır	Yemin olsun ki

وَأَشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةً طَيِّبَةً رَبِّ غَفُورٌ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

'aleyhim	feerselnâ	fee'raḡû	verabbûn ḡafûr	beldetün tayyibetünv	leḥ	veşkûrû
Biz de üzerlerine	bırakıverdik	Fakat onlar bakmadılar.	Bir de, ne çok bağışlayan bir Rab!	Orası, ne hoş, ne güzel bir yurttur!	Ona	şükredin

سَيِّلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلِ

veeşlînv	ževâtey ükülin ḥamṭînv	cenneteyni	bicenneteyhim	vebeddelnâhûm	seyle l'arimi
ilgin harap	buruk yemişli	iki bahçeye	onların iki bahçesini	çeviriverdik	Arim suyunu

وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهُمْ لَئِنْ جَاذَى إِلَّا

illâ	veḥel nücâzî	bimâ keferû	cezeynâhûm	žâlîke	veşeyinmmin sidrin ḳalîl
yalnızca	cezalandırırız	nankörlükleri sebebiyle	onları cezalandırmamızdır	İşte bu	içinde biraz da sedir ağacı bulunan

الْكَفُورِ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً

ḳuran zâḥiratenv	fîḥâ	lletî bâraknâ	vebeyne lḳura	beyneḥûm	vece'alnâ	lkefûr
sırt sırta memleketler	içini	bereketli kıldığımız	memleketler arasında	Biz onlarla	meydana getirmiştik	çok nankörlük edenleri

وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ فَقَالُوا رَبَّنَا

rabbennâ	feḳâlû	âminin	veeyyâmen	leyâliye	fîḥâ	sîrû	sseyr	fîḥâ	veḳaddennâ
Ey Rabbi-miz!	dediler	güvenlik içinde	ve gündüzlerce	gececerce	Oralarda	gezip dolaşın	yolculukların yapılmasına	Oralarda	imkân hazırlamıştık

بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرَّقٍ

vemezzeknâhûm külle mümezzek	ehâdiṣe	fece'alnâhûm	enfüseḥûm	vezalemû	beyne esfârinâ	bâ'id
onları paramparça ettik	efsanelere	onları çevirdik	kendilerine	ve zulmettiler	Yolculuklarımızın arasını	uzaklaştırdık

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ

zanneḥû	iblisû	'aleyhim	ṣaddeḳa	veleḳad	şekûr	liküllü ṣabbârin	leâyâtîl	fî žâlîke	inne
zannı	İblis'in	onlar hakkındaki	doğru çıktı	Yemin olsun ki	çok şükredecek	her sabırlı için	elbette ibretler	bunda vardır	Şüphesiz

فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا

illâ	min sultânin	'aleyhim	leḥû	vemâ kâne	mine lmu'mînin	ferîḳanm	illâ	fettebe'ûhû
An-cak	hiçbir gücü ve etkisi	onlar üzerinde	onun	yoktu	Müminlerden ibaret	az bir grup	dışında	ona uydular

لِنَعْلَمَ مَنْ يُوْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

'alâ küllî şeyin	verabbûke	fî şekk	minḥâ	mimmen küve	bilâḥirati	menyyû/minû	line'leme
her şeyi	Rabb	şüphesi	onda	olandan	ahirete	imanı olanı	belli edecek

حَفِظٌ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

mişḳâle zerratin	lâ yemlikûne	min dūni llâḥ	lleżine ze'amtûm	d'û	ḳulî	ḥafîz
zerre kadar	güçleri yeter	Allah'ın dışında	ilah sandıklarınıza	yalvann	De ki	koruyandır

فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَالُهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَيْءٍ وَمَا لَهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ

min zaḥîr	minḥûm	leḥû	vemâ	min şirkinv	fîḥimâ	leḥûm	vemâ	velâ fî lerdî	fî ssemâvâtî
bir destekçisi de	bunlardan	Onun	yoktur	bir ortaklığı da	bunlarda	Onların	yoktur	ne de yerde	ne göklerde

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ

'an kulûbîhim izâ fuzzi'a hattâ limen ezine leh illâ 'indehû şşefâ'atü velâ tenfe'u
kalplerinden korku giderildiği zaman Nihayet izin verdiğininkinin dışın- Onun huzu- hiçbir şefaât fayda vermez

قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ قُلْ مَنْ

men kul lkebir l'aliyyü ve'üve lhakk kâlû rabbüküm kâle mâzâ kâlû
kim? De ki öyle büyüktür öyle yüksek O Hak olanı derler Rabbiniz buyurdu ne derler

يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ

ev le'alâ hüden iyyâküm ev veinnâ llâkü kuli velerd mine ssemâvâti yerzûküküm
veya kesin bir hidayet üzereyiz siz ya da Ya biz Allah de ve yerden göklerden Size rızık veriyor

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا آجُرُ مِنْهُ وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

'ammâ te'melün velâ nüselü 'ammâ ecramnâ lâ tüselüne kul fi dalâlinmübîn
sizin yaptıklarınızdan sorgulanmayız Siz bizim işlediğimiz günah- lardan sorgulanmazsınız De ki apaçık bir sapıklık içindeyiz

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ

l'alim lfettâhu ve'üve bilhakk beynenâ yeftehu şümme rabbünâ beynenâ yecme'u kul
her şeyi bilendir adaletle çok iyi hükmeden O hak hükmü ile aramızı ayıracak sonra Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak De ki

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَوْتُمْ بِهٖ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

lhak'im l'azizü llâkü hüve bel kellâ şurakâe bi'fi llez ne elhaktüm erüniye kul
her işi hikmetlidir çok güçlü olan Allah'tır O Doğ- rusu Hayır ortak diye Ona kattıklarınızı bana gösterin De ki

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

ekşera nnâsi velâkinne venez'rânv beş'rânv linnâsi kâffetel illâ vemâ erselnâke
insanların çoğu Ancak ve bir uyarıcı olarak bir müjdeci insanlara bütün sade- ce Seni gönderdik

لَا يَعْلَمُونَ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَكُمْ

leküm kul in küntüm şâdikîn hâzâ lve'dü meti veyekülüne lâ ye'lemün
Sizin için De ki Sözüünüzde doğruysanız bu vaat ne zaman diyorlar bilmezler

مِيعَادُيَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

llez ne keferû vekâle velâ testekdimün sâ'atenv 'anhû lâ teste/hirüne m'âdû yevmil
İnkâr edenler dediler bir saat ileri gidebilirsiniz bir saat Ondan geri kalabilirsiniz bir gün belirlenmiştir

لَنْ نُؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ

zzâlimüne izi velev terâ velâ billezâ beyne yedeyh bihâzâ lkur'âni len nü/mine
Sen o zalimleri za- man bir görsen ne de onun önündekine Biz ne bu Kur'an'a inanırız

مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ

yekûlû lkavl ilâ be'dini be'gulfüm yerci'u 'inde rabbihim mevkûfüne
diyecekler söz bazısına bazısının atarken Rablerinin huzurunda durduruldukları

الَّذِينَ اسْتُضِعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

lekunnâ mü/minin entüm levlâ olmasay- dınız lillez ne stekberû llez ne stü'd'ifû
biz kesinlikle mümin olurduk Siz olmasay- dınız büyüklük taslayanlara Zayıf bırakılıp ezilenler

23. Onun huzurunda, izin verdiğininkinin dışında, hiçbir şefaât fayda vermez. Nihayet kalplerinden korku giderildiği zaman, "Rabbimiz ne buyurdu?" derler. "Hak olanı!" derler. O, öyle yüksek, öyle büyüktür.

24. De ki: "Size, göklerden ve yerden kim rızık veriyor?" (Sonra cevabını ver de), "Allah!" de! "Ya biz ya da siz, kesin bir hidayet üzereyiz veya apaçık bir sapıklık içindeyiz."

25. De ki: "Siz bizim işlediğimiz günahlardan sorgulanmazsınız. Biz de sizin yaptıklarınızdan sorgulanmayız."

26. De ki: "Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak, sonra hak hükmü ile aramızı ayıracak. O, adaletle çok iyi hükmeden, her şeyi bilendir."

27. De ki: "Ona ortak diye kattıklarınızı bana gösterin!" Hayır, böyle bir şey yok. Doğrusu O Allah'tır, çok güçlü olan, işi sağlam yapan ve yaptığında hikmet bulunmaktadır.

28. Seni bütün insanlara sadece bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmezler.

29. "Sözüünüzde doğruysanız, bu vaat ne zaman (gerçekleşecek?)" diyorlar.

30. De ki: "Sizin için bir gün belirlenmiştir. Ondandır, ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de bir saat ileri gidebilirsiniz."

31. İnkâr edenler, "Biz ne bu Kur'an'a, ne de onun önündekine inanırız!" dediler. Sen o zalimleri, Rablerinin huzurunda durduruldukları zaman, bazısının söz atarken bir görsen! Zayıf bırakılıp ezilenler, büyüklük taslayanlara, "Siz olmasaydınız, biz kesinlikle mümin olurduk!" diyecekler.

32. Büyüklük taslayanlar, zayıf bırakılıp ezilenlere, "Size geldikten sonra sizi, hidayetten biz mi vazgeçirdik? Hayır, siz kendiniz günahkârdınız!" diyecekler.

33. Zayıf bırakılıp ezilenler, büyüklük taslayanlara, "Hayır, işiniz gece gündüz dolap çevirmektir. Çünkü sizler, bizlere Allah'ı inkâr etmemizi, Ona ortaklar koşmamızı emrediyordunuz" diyecekler. Böyle tartışıp giderlerken, hepsi azabı gördükleri zaman, içlerinden pişman olurlar. Tomrukları, inkâr edenlerin boyunlarına geçirmişizdir. (O inkârcılar), ancak yaptıklarının cezasını çekiyorlar.

34. Biz, hangi memlekte bir uyarıcı gönderdikse, oranın zengin şımarıkları, "Biz, sizin gönderildiğiniz şeyleri tanımıyoruz" dediler.

35. "Biz, sizden mal bakımından da, çocuk bakımından da daha çoğuz, biz azap olunmayız!" dediler.

36. De ki: "Rabbim, rızık dilediğine bol bol verir, dilediğine de sıkar. Ancak insanların çoğu bilmezler."

37. Sizi, Bize yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de çocuklarınızdır. Ancak iman edip salih amel yapan (Bize yaklaşılabilecektir). İşte onlar için yaptıklarına karşı kat kat ödül vardır. Onlar, cennet köşklerinde güvenlik içinde dirler.

38. Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışarak çalışanlara gelince, onlar Hakkın huzuruna azap içinde getirileceklerdir.

39. De ki: "Gerçekten Rabbim, rızık kullarından dilediğine bol bol verir, o dilediğine de sıkar. Her neyi hayra verirsiniz, O, onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en iyisidir."

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَى

'ani ihüdâ
hidayetten

şadednâküm
sizi vazgeçirdik

enehnü
biz mi?

lillezîne stü'd'ifû
zayıf bırakılıp ezilenlere

llezîne stekberû
Büyüklük taslayanlar

kâle
diyecekler

بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بِذِكْرِكُمْ مَجْرِمِينَ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

lillezîne stekberû
büyüklük taslayanlara

llezîne stü'd'ifû
Zayıf bırakılıp ezilenler

ve'âle
diyecekler

küntüm mücrimîn
siz kendiniz günahkârdınız

bel
Hayır

be'de iz câeküm
Size geldikten sonra

بَلْ مَكْرُ الْيَلِّ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا

endâdâ
ortaklar

lefî
Ona

venec'ale
koşmamızı

billâhî
Allah'ı

en nekfûra
inkâr etmemizi

te/mürünenâ
bizlere emrediyordunuz

iz
Çünkü

vennehârî
gündüz

mekru lleyli
işiniz gece dolap çevirmektir

bel
Hayır

be'de iz câeküm
Size geldikten sonra

mekru lleyli
işiniz gece dolap çevirmektir

bel
Hayır

be'de iz câeküm
Size geldikten sonra

وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا

llezîne keferû
inkâr edenlerin

fi e'nâki
boyunlarına

leglâle
Tomrukları

vece'alnâ
geçirmişizdir

l'azâb
hepsi azabı

lemmâ raevü
gördükleri zaman

veeserrû nnedâmete
içlerinden pişman olurlar

veeserrû nnedâmete
içlerinden pişman olurlar

veeserrû nnedâmete
içlerinden pişman olurlar

veeserrû nnedâmete
içlerinden pişman olurlar

هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ

illâ kâle
dediler

min ne'zirin
bir uyarıcı

fi karyetinn
Biz, hangi memlekte

vemâ erselnâ
gönderdikse

mâ kânû ye'melûn
yaptıklarının

illâ
ancak

hel yüczevne
cezasını çekiyorlar

hel yüczevne
cezasını çekiyorlar

hel yüczevne
cezasını çekiyorlar

hel yüczevne
cezasını çekiyorlar

hel yüczevne
cezasını çekiyorlar

hel yüczevne
cezasını çekiyorlar

hel yüczevne
cezasını çekiyorlar

hel yüczevne
cezasını çekiyorlar

مُتَرَفُوهُمْ إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ وَقَالُوا أَنَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا

veevlâdeni
çocuk bakımından

emvâleni
mal bakımından

ekseru
daha çoğuz

nehnü
Biz

vekâlû
dediler

kâfirûn
tanımıyoruz

bimâ ürsiltüm bilâ
sizin gönderildiğiniz şeyleri

innâ
Biz

mütrâfûhâ
oranın zengin şımarıkları

mütrâfûhâ
oranın zengin şımarıkları

mütrâfûhâ
oranın zengin şımarıkları

mütrâfûhâ
oranın zengin şımarıkları

mütrâfûhâ
oranın zengin şımarıkları

mütrâfûhâ
oranın zengin şımarıkları

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ

velâkinne
Ancak

veyekdiru
sıklar

limenyyeşâu
dilediğine

rrizka
rızık

yebsûtu
bol bol verir

inne rabbî
Rabbim

kul
De ki

bimû'azzebin
azap olunmayız

nehnü
biz

vemâ
ve değiliz

vemâ
ve değiliz

vemâ
ve değiliz

vemâ
ve değiliz

vemâ
ve değiliz

أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ

billetü tükarrübüküm
Sizi yaklaştıracak olan

velâ evlâdüküm
ne de çocuklarınızdır

vemâ emvâlüküm
ne mallarınız

ye'lemûn
bilmezler

eksera nnâsi lâ
insanların çoğu

eksera nnâsi lâ
insanların çoğu

eksera nnâsi lâ
insanların çoğu

eksera nnâsi lâ
insanların çoğu

eksera nnâsi lâ
insanların çoğu

eksera nnâsi lâ
insanların çoğu

عِنْدَنَا زُلْفَى إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلُوْلَيْكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعِيفِ

cezâü ddi'fi
kat kat ödül

feülâike lefûm
İşte onlar için vardır

şalihâ
salih amel

ve'amile
yapan

men âmene
iman edip

illâ
Ancak

zülfî
bir yakınlığa

'indenâ
Bize

'indenâ
Bize

'indenâ
Bize

بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ

mü'âcizine
hükümsüz bırakmak için

fi âyâtinâ
Ayetlerimizi

vellezîne yes'avne
yanşarak çalışanlara gelince

âminûn
güvenlik içinde dirler

fi lğurufâtî
cennet köşklerinde

vehüm
Onlar

bimâ 'amilû
yaptıklarına karşı

bimâ 'amilû
yaptıklarına karşı

bimâ 'amilû
yaptıklarına karşı

bimâ 'amilû
yaptıklarına karşı

أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

limenyyeşâu
dilediğine

rrizka
nzık

yebsûtu
bol bol verir

rabbî
Rabbim

inne Gerçekten

kul
De ki

mühğarûn
Hakkın huzuruna getirileceklerdir

fi l'azâbi
azap içinde

ülâike
onlar

ülâike
onlar

مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

hayru râzikin
nzık verenlerin en iyisidir

vefûve
O

yüblifûh
onun yerine başkasını verir

fehûve
O

min şeyin
Her neyi

vemâ enfektüm
hayra verirsiniz

lefî
o

veyekdiru
kısır

min 'ibâdihî
kullarından

min 'ibâdihî
kullarından

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾

kânû ye'bûdû'n onlara apiyorlardı size Şunlar mı? (Allah), meleklerle diyecek Sonra hepsini onları toplayacak 0 gün

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مَنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ

bi'him onlara ekseru'hüm Çoğu İcinn cinlere kânû ye'bûdû'ne tapıyorlardı bel min dûnîhim Hayır onlar değil veliyyûnâ Bizim koruyucumuz ente Sensin sübhâneke Böyle bir şeyden Seni tenzih ederiz kâlû derler

مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا أَوْ نَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا

lille'z ne zalemû Zulmedenlere venekûlû diyeceğiz velâ darrâ ne de bir zarar verme nef'anv ne bir fayda libe'dinn bazınıza be'dukûm bazınızın lâ yemlikû imkânı vardır felyevme 0 gün mü/minûn inanmışlardı

ذُقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا

âyâtunâ ayetlerimiz 'aleyhim Karşılarında veizâ tütlâ okunduğu zaman llet küntüm bi'hâ tükezzibû'n Yalanlayıp durduğunuz 'azâbe nnâri ateşin azabını zûkû tadın bakalım

بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ

âbâukûm atalarınız 'ammâ kâne ye'bûdû enyye'suddekûm sizi engellemek yürdü racûlûny isteyen bir adam illâ ancak Bu kâlû dediler beyyinâtın açık açık

وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِنْكَارُ فُتْرَىٰ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا

in hâzâ bu lemmâ câ'e'hüm kendilerine geldiğinde lilhakki hak llez ne keferû İnkâr edenler vekâle dediler ifkûnm müfterâ uydurulmuş bir iftira illâ ancak Bu (Kur'ân da) vekâlû dediler

إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ

ileyhim onlara vemâ erselnâ göndermemiştik yedrusûnehâ okuyacakları min kütübiny kitaplar vemâ 'teynâhûm Biz onlara daha önce vermemiş sihrunm mübin apaçık bir sihir illâ ancak

قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مِغْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ

mâ 'teynâhûm onlara verdiklerimizin mi'sâra onda birine vemâ belegû ulaşamadılar llez ne min kablihîm Onlardan öncekiler de vekezzebe yalanlamışlardı min nezir bir uyarıcı kableke senden önce de

فَكَذَّبُوا رَسُولِي فَكَيفَ كَانَ نَكِيرٌ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا

en tekûmû kalkınız bivâhidefi tek bir e'izukûm Ben size öğütte bulunacağım innemâ sadece De ki nekîr Beni inkâr etmek fekeyfe kâne nasılmış? rusûlî Peygamberlerimi fekezzebû alanadılar

لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفِرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ

lekûm sizi nezirul bir peygamberdir illâ yalnız O in hüve 0 min cinneh delilikten bi'sâhibikûm arkadaşınızda mâ tetefekkerû yoktur iyice düşününüz şümme sonra birer birer meşnâ ikişer ikişer lilâfî Allah için

بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا

illâ Benim ecriye lekûm fe'hüve sizin olsun min ecrin bir ücret mâ seeltükûm Ben sizden istersem kul De ki 'azâbin şedîd şiddetli bir azabın beyne yedey önünde

عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

'allâmü l'uyûb (O), bilinmeyen ve görünmeyen âlemleri çok iyi bilendir bilhak hakki yekzîfû ortaya koyar rabbî inne Rabbin Gerçekten kul De ki şehîd şahittir 'alâ külli şeyin her şeye velüve 0 'ale llâfî Allah'a aittir

40. O gün onların hepsini toplayacak. Sonra (Allah), meleklerle, "Şunlar size mi tapıyorlardı?" diyecek.

41. (Melekler cevap olarak şöyle) derler: "Böyle bir şeyden Seni tenzih ederiz. Bizim koruyucumuz Sensin, onlar değil! Hayır, onlar cinlere tapıyorlardı. Çoğu, onlara inanmışlardı."

42. O gün bazınızın bazınıza ne bir fayda, ne de bir zarar verme imkânı vardır. Zulmedenlere, "Yalanlayıp durduğunuz ateşin azabını tadın bakalım!" diyeceğiz.

43. Karşılarında ayetlerimiz açık açık okunduğu zaman, o zalimler, "Bu, ancak atalarınızın taptığı mabudlardan sizi engellemek isteyen bir adam!" dediler. "Bu (Kur'ân da), ancak uydurulmuş bir iftira!" dediler. İnkâr edenler, hak kendilerine geldiğinde, "Bu, ancak apaçık bir sihir!" dediler.

44. Biz onlara daha önce okuyacakları kitaplar vermemiş, senden önce de onlara bir uyarıcı göndermemiştik.

45. Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Hem bunlar, onlara verdiklerimizin onda birine ulaşamadılar. Peygamberlerimi yalanladılar. (Bak bakalım), Beni inkâr etmek nasılmış?

46. De ki: "Ben size sadece tek bir öğütte bulunacağım: Allah için ikişer ikişer, birer birer kalkınız, sonra iyice düşününüz, (göreceksiniz ki) arkadaşınızda delilikten eser yoktur. O, yalnız şiddetli bir azabın önünde sizi sakındıracak bir peygamberdir."

47. De ki: "Ben sizden bir ücret istersem, o sizin olsun. Benim ecrim, ancak Allah'a aittir. O, her şeye şahittir."

48. De ki: "Gerçekten Rabbin, hakkı ortaya koyar. (O), bilinmeyen ve görünmeyen âlemleri çok iyi bilendir."

49. De ki: "Hak geldi, artık batılın önü de kalmaz, sonu da."

50. De ki: "Eğer ben yanırlırsam, ancak kendi aleyhime olarak sapıtırm. Eğer hidayeti bulmuşsam, bu, Rabbimin bana vahiy vermesiyledir. Şüphesiz O, her şeyi işitir, işittirir, (kulları-na) yakındır."

51. Onları korkuya kapıldıkları zaman bir görsen! Artık kaçacak bir yer yoktur. Yakın yerden yakalanmışlardır.

52. "Ona iman ettik!" derler. Fakat onlara o kadar uzak yerden el uzatmak nasıl mümkün olur?

53. Oysa Onu daha önce inkâr etmişlerdi. Uzak yerden gayp hakkında, bilmedikleri konuda atıp tutuyorlardı.

54. Daha önce benzerlerine yapıldığı gibi, artık kendileriyle, arzularının arasına bir set çekilmiştir. Şüphesiz onlar, işkilli bir şüphe içindeydiler.

35. FÂTİR SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 45 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Her türlü övgü, gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikiye, üçer ve dörder kanatlı elçiler yapan Allah'ın hakkıdır. O, yaratılıştaki diletiği kadar artırır. Gerçekten Allah, her şeye gücü yetendir.

2. Allah, insanlara rahmetinden her neyi açarsa, onu tutacak, kısacak hiç kimse yoktur. Her neyi de tutar kısarsa, onu da On-dan başka salacak yoktur. O, çok güçlü olandır, işi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

3. Ey insanlar! Allah'ın size bahşettiği nimeti hatırlayın. Allah'tan başka bir yaratıcı mı var? O, size gökten ve yerden rızıklar verir. Başka tanrı yok, ancak O var. O halde nasıl çevrilirsiniz?

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ۖ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي

'alâ nefsî | edillü feinnemâ | in daleltü | kul | vemâ yû'd | lbâtîlû | vemâ yübdî | lhakku | câe | kul
kendi aleyhime | sapıtırm | ancak | Eğer ben yanırlırsam | De ki | sonu da | batılın | önü de kalmaz | Hak | geldi | De ki

وَإِنْ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۖ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فِرْعَوْنُ أَقْلَفُوتٌ

felâ fevte | iz fezi'û | velev terâ | karîb | sem'un inne | rabbî | ileyye | febimâ yûhî | veini htedeytû
Artık kaçacak | Onları korkuya ka- | bir görsen | (kullanna) | her şeyi | Şüphe- | Rabbi- | bana | vahiy vermesiyledir | Eğer hidayeti bulmuş-
bir yer yoktur | pıldıkları zaman | yakındır | işitir | siz O | min | sam

وَأُخْذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۖ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَافُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

minmmekânim be'îd | ttenâvüşü | lehüm'üveenna | bihî | âmennâ | vekâlû | minmmekânin karîb | veühizû
o kadar uzak yerden | el uzatmak | Fakat | nasıl müm- | Örne | iman | derler | Yakın yerden | yakalanmış-
onlara | kün olur? | ettik |

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۖ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ

beynehum | vehile | minmmekânim be'îd | bilgaybi | veyekzifûne | min kabl | bihî | vekad keferû
artık kendile- | bir set çekil- | Uzak yerden | gayp hakkında | bilmedikleri konu- | daha önce | Oysa | inkâr etmişlerdi
riyle | miştir |

وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ

kânû fi şekkinmmürîb | innehum | min kabl | bieşyâihim | kemâ fû'ile | vebeyne mâ yeştêhûne
işkilli bir şüphe içindeydiler | Şüphesiz onlar | Daha önce | benzerlerine | yapıldığı gibi | arzularının arasına

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَارْبَعُونَ آيَةً FÂTİR|FÂTİR SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim | lâhîrrahmâni | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ

ûlî ecnihatinm | rusülen | lmelâ'keti | câ'li | velerđi | fâtiri ssem'vâtî | lillâhî | elhamdü
kanatlı | elçiler | melekleri | yapan | ve yeri | gökleri yaratan | Allah'ın | Her türlü
hakkıdır. O, yaratılıştaki diletiği kadar artırır. Gerçekten Allah, her şeye gücü yetendir.

مَثْنَىٰ وَثُلُثَ وَرُبَاعَ ۖ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ مَا

mâ | kadîr | 'alâ külli şeyin | lâhîinne | mâ yeşâ' / | fî lhalki | yez dü | verubâ' | veşül'se | meşn
her neyi | gücü yetendir | her şeye | Allah | dilediği kadar | yaratılıştaki | artırır | ve dörder | üçer | ikiye

يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ

vehüve | mim be'dîh | leh | mürsile | felâ | yümsik | vemâ | lehâ | mümsike | felâ | mirrahmetin | linnâsi | lâhû | yeftehi
O | Ondan başka | onu | salacak | yoktur | tutar kısarsa | Her | onu | tutacak | yoktur | rahmetinden | insanlara | Allah | açarsa

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۖ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ

hel min hâlikin | 'aleyküm | ni'mete lâhî | zkurû | yâ eyyühî nnâsû | lhak m | l'az zû
bir yaratıcı mı var? | size bahşettiği | Allah'ın nimeti | hatırlayın | Ey insanlar! | her işi hikmetlidir | çok güçlü olandır

غَيْرُ اللَّهِ يَزُوقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا هُوَ فَاَنَّى تُؤْفَكُونَ

tü/fekûn | feenna | hû | illâ | lâhî | lâ | velerđ | mine ssemâi | yerzüküküm | gayru lâhî
çevrilirsiniz | O halde nasıl? | O var | ancak | tann | yok | ve yerden | gökten | O, size rızıklar verir | Allah'tan başka

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

lümûr	türce'u	veilâ lâhî	min kablik	rusûlünm	fekad küzzibet	veinyükezzibûke
Bütün işler	döndürülecektir	Allah'a	senden önce de	birçok rasul	yalanlandı	Eğer seni yalanlıyorsa

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ

billâhî	velâ yegurranneküm	lhayâtü ddünyâ	felâ tegurrannekümü	hakkun	ve'de lâhî	inne	yâ eyyühe nnâsü
Allah'a karşı	Sakin sizi mağrur etmesin	bu düşük, degersiz dünya hayatı	Sakin sizi aldatmasın	gerçek (le-secek) tir	Allah'ın vaadi	şüp-hesiz	Ey insanlar!

الْغُرُورُ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا

liyekûnû	hizbe'û	yed'û	innemâ'adüvvâ	fettehizûhû	'adüvvün	leküm	şşeytâne	inne	lgarûr
olmaya	grubunu	davet eder	Çünkü o	düşman	Siz de onu tutun	düşman-dır	size	şeytan	Şüphe-siz

مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

ve'amilû	vellezîne âmenû	'azâbün şedid	le'hüm	ellezîne keferû	min eşhâbi sse'ir
şleyenlere	İman edip	şiddetli bir azap	onlar için vardır	İnkâr edenlere gelince	cehennemliklerden

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا

hasenâ	feraâhû	sûü 'amelihi	le'hû	züyyine	efemen	veecrun kebîr	megfiratünv	le'hüm	şşâlihâti
güzel	onu gören	Kötü davranışı	ken-disine	allanıp pullanıp	kimse midir?	ve büyük bir ecir	bir bağış-lanma	onlar için vardır	aliş ameller

فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ

llâheinne	haserât	'aleyhim	nefsüke	felâ tezhêb	menyyeşâ/	veyehdî	menyyeşâü	yüdgillü	llâhefeinne
Allah Cün-kü	hasretlerle	onlara	nefsin	geçmesin	dilediğini de	doğru yola çıkarır	dilediğini	şaşırtır	Allah Şüphe-siz

عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُسُقْنَاهُ

fesüknâhû	sehâben	fetüsiru	rriyâha	llezi ersele	vellâhü	bimâ yeşne'un	'alimüm
onu gönderir	bir bulut	kaldırır	rüzgârları	gönderendir	Allah	onların bütün yaptıklarını	bilir

إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَخْيَيْنَاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ مَنْ كَانَ يُرِيدُ

kâne yürüdü	men	nnüşûr	kezâlike	be'de mevtiâ	lerda	bihi meyyitin feehyeynâ	ilâ beledinm
istiyorsa	Kim	İşte, insanların dirilişi de	böyle olacaktır	ölümünden sonra	yeryüzünü	onun-la	diriltiriz

الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ

yerfe'u'h	vel'amelü şşâlihu	lkelimü tayyibü	yeş'adü	ileyhi	cem'â	l'izzetü	felillâhî	l'izzete
onu da yükseltir	salih amel	Hoş kelimeler	yükselir	Ona	bütün	güç ve kuvvet	Allah'ındır	güç ve kuvvet

وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْورُ وَاللَّهُ

vellâhü	yebûr	vemekru üllike hüve	'azâbün şedid	le'hüm	sseyyiâtî	vellezîne yemkürüne
Allah	darmadağın olur	Onların tuzağı	şiddetli bir azap	onlar için vardır	Kötülükler	planlayanlara gelince

خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ

velâ tega'u	min ünsâ	vernâ tehmilü	ezvâcâ	ce'aleküm	şümme min nutfetin	şümme	min türâbin	halekaküm
ne de doğum yapabilir	bir dişi	ne hamile kalabilir	çiftler	sizi yaptı	sonra	nutfeden	sonra da	topraktan

الْأَبْعِلْمُهُ وَمَا يَعْمَرُ مِنْ مُعْمَرٍ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عُمرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

yesir	'ale llâhî	zâlike inne	illâ fi kitâb	min 'umürilî	velâ yünkaşu	min mmüammerin	vernâ yü'ammeru	illâ bi'ilmih
kolaydır	Allah'a göre	bu	Şüp-mutlaka bir kitapta yazılıdır	ömründen	eksiltmek de	Bir yaşatılana	çok ömür verilmek de	Onun bilgisi olmaksızın

4. Eğer seni yalanlıyorsa, (bil ki), senden önce de birçok rasul yalanlandı. Bütün işler, Allah'a döndürülecektir.

5. Ey insanlar! Haberinizi olsun ki, Allah'ın vaadi (bir gün) gerçek (le-secek) tir. Sakın bu düşük, degersiz dünya hayatı, sizi aldatmasın. Sakın o mağrur şeytan, sizi Allah'a karşı da mağrur etmesin.

6. Haberinizi olsun ki, şeytan size düşmandır. Siz de onu, düşman tutun. Çünkü o, etrafında toplanan grubunu cehennemliklerden olmaya davet eder.

7. İnkâr edenlere gelince, onlar için şiddetli bir azap vardır. İman edip salih ameller işleyenlere gelince, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır.

8. Kötü davranışı, kendisine allanıp pullanıp da onu güzel gören kimse, (iman edip salih amel işleyen gibi) midir? Şüphesiz Allah, dilediğini şaşırtır, dilediğini de doğru yola çıkarır. O halde nefsin onlara hasretlerle geçmesin. Çünkü Allah, onların bütün yaptıklarını bilir.

9. Allah, rüzgârları gönderendir. Bunlar, bir bulut kaldırır. Sonra Biz onu ölü bir beldeye gönderir, yeryüzünü ölümünden sonra onunla diriltiriz. İşte, insanların dirilişi de böyle olacaktır.

10. Kim güç ve kuvvet istiyorsa, bilsin ki bütün güç ve kuvvet, Allah'ındır. Hoş kelimeler Ona yükselir, onu da salih amel yükseltir. Kötülükler planlayanlara gelince, onlar için şiddetli bir azap vardır. Onların tuzağı, her zaman darmadağın olur.

11. Allah, sizi (önce) topraktan, sonra da nutfeden yarattı, daha sonra sizi çiftler yaptı. Onun bilgisi olmaksızın, bir dişi ne hamile kalabilir, ne de doğum yapabilir. Bir yaşatılana çok ömür verilmek de, ömründen eksiltmek de mutlaka bir kitapta yazılıdır. Şüphe yok ki, bu, Allah'a göre kolaydır.

12. İki deniz, bir olmaz. Bu, tatlı, harareti keser, içerken (boğazdan) kayar gider. Şu da, tuzlu, yakar kavurur. Bununla beraber her birinden taze et yer-siniz, ziynet çıkarır, giyinip süslenirsiniz. Onda (suları) yarıp giden gemiler görür-sün. (Allah bunları) onun nimetlerini elde etmeye (çalışsınız diye yaratmış-tır). Belki şükredersiniz.

13. O, geceyi gündüze so-kar, gündüzü de geceye sokar. Güneşi ve ayı emri altına almıştır. Her biri, belirlenen süreye (kendi yürüngelerinde) akıp git-mektedir. İşte bu gördük-lerinizi yapan Allah, si-zin Rabbinizdir. Egemenlik Onundur. Onun dışın-da yakarıp durduklarınız, çekirdek zarına bile sahip değillerdir.

14. Kendilerine dua eder-seniz, duanızı işitmez-ler. İşitseler bile, size kar-şılık veremezler. Kıya-met gününde, sizin (onla-rı Allah'a) ortak koşmanızı inkâr ederler. Sana Habîr (her şeyi ayrıntısıyla haber veren Allah) gibi bir haber veren olmaz.

15. Ey insanlar! Allah'a muhtaç olanlar, sizlersi-niz. Allah ise, zengindir, (verdiği nimetlerden do-laylı) hamdedilmeye layık olandır.

16. Dilerse, sizi yok eder ve (yerinize) yeni bir yara-tık getirir.

17. Bu, Allah'a göre zor bir şey değildir.

18. Hiçbir günahkâr, başka birinin günahını yüklenmez. Günah yükü ağır gelen, gü-nahını yüklenmesi için (bi-rini) çağır-sa bile, bu kim-se akrabası bile olsa, on-dan ona bir şey yüklenmez. Sen ancak görüp bilmeden Rablerden korkanları, na-mazı dosdoğru kılanları uya-rabilirsin. Temizlenen, an-cak kendisi için temizlen-miş olur. Sonunda gidiş, Allah'adır.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ

ücâc	milhun	vehâzâ	şerâbühû	sâigun	fürâtün	'azbün	hâzâ	lbehrâni	vemâ yestevî
yakar kavurur	tuzlu	Şu da	içerken	(boğazdan) kayar gider	arareti keser	tatlı	Bu	İki deniz	bir olmaz

وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى

vetera	telbesûnehâ	hilyeten	vetestehricûne	lehmen tarîyyenv	te/külüne	vemin küllin
görürsün	giyinip süslenirsiniz	ziynet	çıkartır	taze et	yersiniz	Bununla beraber her birinden

الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرٌ لِّتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ يُولِجُ

yülicü	vele'alleküm teşkürün	min fedlihi	litebtegû	mevâhira	fihi	İfülke
sokar	Belki şükredersiniz	onun nimetlerini	elde etmeye	(sulan) yarıp giden	Onda	gemiler

الْيَدِ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الْيَدِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ

küllün	velkamera	şşemse	vesebhara	fî İleyli	nneharâ	veyülicü	fî nneharî	İleyle
Her biri	ve ayı	Güneşi	emri altına almıştır	geceye	gündüzü de	sokar	gündüze	geceyi

يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

min dünîfi	vellezîne ted'üne	İmülk	İehû rabbüküm	İlâhü	zâlikümü	İiecelinmmüsemma	yecrî
Onun dışında	yakarıp durduklarınız	Egemenlik	Onun-sizin Rabbi-nizdir	Allah	İşte bu	belirlenen süreye	akıp gitmek-tedir

مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا

velev semî'û	dü'âeküm	İâ yesme'û	in ted'ühüm	min kıtmîr	mâ yemliküne
İşitseler bile	duanızı	işitmezler	Kendilerine dua ederseniz	çekirdek zarına bile	sahip değillerdir

مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ

velâ yünebbiûke	bişirriküm	yekfürüne	veyevme İkiyâmeti	İeküm	me stecâbü
Sana bir haber veren olmaz	(onları Allah'a) ortak koşmanızı	inkâr ederler	Kıyamet gününde	size	karşılık veremezler

مِثْلَ خَبِيرٍ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

İhamîd	İküve İganiyyü	vellâhü	İlâ İlâh	İfûkarâü	İentümü	yâ eyyühe nnâsü	mişlü habîr
hamdedilmeye layık olandır	zengindir	Allah ise	Allah'a	muhtaç olanlar	sizlersiniz	Ey insanlar!	Habîr (her şeyi ayrıntısıyla haber veren Allah) gibi

إِنْ يَشَاءُ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَلِكُ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

bi'aziz	'ale İlâhî	zâlike	vemâ	bişalkin cedid	veye/ti	yüzhıbküm	inyyeşe/
zor bir şey	Allah'a göre	Bu	değildir	yeni bir yaratık	ve (yerinize) getirir	sizi yok eder	Dilerse

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِهْلِمَا لَا يَحْمِلُ

İâ yühemel	İlâ himlihä	müşkaletün	vein ted'u	vizra ührâ	vâziratünv	velâ teziru
yüklenmez	günahını yüklenmesi için	Günah yükü ağır gelen	(birini) çağır-sa bile	başka birinin günahını	Hiçbir gü-nahkâr	yüklenmez

مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ

bilgaybi	rabbeküm	İlezzîne yehşevne	tünziru	İnnemâ	velev kâne zâ kurbâ	şeyünv	minhü
görüp bilmeden	Rablerinden	korkanları	uyarabilirsin	ancak	bu kimse akrabası bile olsa	bir şey	ondan

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

İmeşir	veilâ İlâhî	İlinefsih	yetezekkâ	felnnemâ	vemen tezekkâ	şşalâh	veekâmü
Sonunda gidiş	Allah'adır	kendisi için	temizlenmiş olur	ancak	Temizlenen	namazı	dosdoğru kılanları

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ

velâ zzillü ile nnûr velâ zzulûmâtü velbeşir le'mâ vemâ yestevî
gölge ile nur karanlıklar ile gören Kör bir olmaz

وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ

menyyeşâ/ yüsmi'u llâhe inne velâ lemât lehyaü vemâ yestevî velâ lharûr
her dilediğine işittirir Allah Gerçi Ölülerle diriler de bir olmaz ile sıcak

وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ

erselnâke innâ nezir illâ in ente men fi lkubûr bimüsmi'inm ente vemâ
seni gönderdik Şüphesiz Biz bir uyarıcısın yalnızca Sen kabirlerdekilere işittiremezsin Sen ve değilsin

بِالْحَقِّ بِشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ

veinyükezzibûke nezir fi hâ illâ hâlâ min ümmetin veinm venezirâ beşirân v bilhakki
Seni yalanlıyorsa bir uyarıcı Kendilerine gelmeyen hiçbir topluluk yoktur ve uyarıcı biri olarak müjdeleyen gerçek ile

فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ

vebizzübûri bilbeyyinâti rusûlühüm c cæthüm llezine min kablîhim fekad kezzebe
ayfalar mucizeler peygamberleri Onlara gelmişlerdi onlardan öncekiler de yalanladılar

وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾

nekir fekeyfe kâne llezine keferû ehaztü şümme vebilkitâbi lmunir
Beni inkâr etmek nasılmış? o inkâr edenleri tutup yok ediverdim Sonra ve (onların yollarını) aydınlatan kitapla

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا

elvânühâ mühtelifen semerâtinm bilhi feebracnâ mæe/ mine ssemâi enzele enne llâhe elem tera
renkleri ürlü türlü meyveler onunla çıkardık? bir su gökten indirdi de Allah Görmedin mi

وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾

vegarâbü sūd elvânühâ mühtelifün vehumrunm biğunv cüdedüm vemine lcibâli
hem de kuzguni siyah renkleri farklı kırmızılı beyazlı yollar Dağlarda da vardır

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ

llâhe yeşse innemâ kezâlik elvânühü mühtelifün velen'âmi veddevâbbi vemine nnâsi
Allah'a saygı gösterir sadece aynı şekilde renkleri farklı olanlar davarlardan da hayvanlardan İnsanlardan var

مِنَ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ

kitâbe llâhi inne llezine yetlûne gafûr 'azizün llâhe inne Mu-hakkak l'ulemâ/ min 'ibâdihî
Allah'ın kitabını okuyanlar çok bağışlayandır çok güçlüdür Allah Mu-hakkak bilenler Kullarından

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآَنَفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً

ticâratel yercûne ve'alâniyeteny sirranv mimmâ raze knâhüm veenfekû şşâlâte veekâmû
bir ticaret umabilirler ve açık şekilde gizli kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler namazı kılanlar

لَنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُؤْفَيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

şekûr gafûrun innehü min fedlihi veyezdehüm ücûrahüm liyüveffiyehüm len tebûr
hem de şükürleri hem çok Çünkü ihsanından da ayrıca onlara bol bol verecektir ecirlerini onlara kendilerine tamamen ödeyecek batma ihtimali hiç olmayan

19-21. Kör ile gören, karanlıklar ile nur, gölge ile sıcak bir olmaz.

22. Ölülerle diriler de bir olmaz. Gerçi Allah, her dilediğine işittirir. Sen, kabirlerdekilere işittiremezsin.

23. Sen, yalnızca bir uyarıcısın.

24. Şüphesiz Biz seni, müjdeleyen ve (onunla) uyarıcı biri olarak gerçek ile gönderdik. Kendilerine bir uyarıcı gelmeyen hiçbir topluluk yoktur.

25. Seni yalanlıyorsa, (aldırma), onlardan öncekiler de yalanladılar. Onlara peygamberleri mucizeler, sayfalar ve (onların yollarını) aydınlatan kitapla gelmişlerdi.

26. Sonra Ben, o inkâr edenleri tutup yok ediverdim. (Bak bakalım), Beni inkâr etmek nasılmış?

27. Görmedin mi Allah gökten bir su indirdi de, Biz onunla renkleri türlü türlü meyveler çıkardık? Dağlarda da beyazlı, kırmızılı, renkleri farklı, hem de kuzguni siyah yollar vardır.

28. İnsanlardan, hayvanlardan, davarlardan da aynı şekilde renkleri farklı olanlar var. Kullarından sadece bilenler, Allah'a saygı gösterir. Muhakkak Allah, çok güçlüdür, çok bağışlayandır.

29. Allah'ın kitabını okuyanlar, onun ardından gidenler, namazı kılanlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık şekilde infak edenler, batma ihtimali hiç olmayan bir ticaret umabilirler.

30. Çünkü Allah, onlara ecirlerini kendilerine tamamen ödeyecek, ayrıca onlara ihsanından da bol bol verecektir. Çünkü O, hem çok bağışlayan, hem de şükürleri çok kabul edendir.

31. Sana vahiy ettiğimiz kitap, işte o, kendinden öncekileri onaylayıp doğrulayan haktır. Muhakkak Allah, kullarının (yaptıklarından) haberdardır, çok iyi görendir.

32. Sonra Biz o kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Onlardan kendilerine zulmeden var, onlardan orta yolu tutan var, yine onlardan Allah'ın izniyle hayırlarda ileri gidenler de var. İşte bu, evet bu, büyük ihsandır.

33. Onlar, adn cennetlerine girecekler. Orada, altın bilezikler ve inciler takınip süslenecekler. Orada, elbiseleri de ipektir.

34. Onlar şöyle diyecekler: "Bizden hüznü gideren Allah'a hamdolsun. Şüphesiz bizim Rabbimiz, çok bağışlayan, şükürleri çok kabul edendir."

35. "O, ihsanından bizi sonsuzluk yurduna yerleştirdi. Burada bize yorgunluk gelmeyecek, yine burada bize usanç gelmeyecek."

36. İnkâr edenlere gelince, onlar için cehennem ateşi vardır. Onlara hükmedilmez ki ölsünler, kendilerinden birazcık olsun azap hafifletilmez. Biz, her nankörü işte böyle cezalandırırız.

37. Onlar, orada şöyle feryat ederler: "Ey Rabbimiz! Bizi (buradan) çıkar da yapa geldiklerimizin dışında faydalı bir amel yapalım!" (Allah, cevap olarak şöyle diyecek:) "Biz size düşünecek kimsenin düşünebileceği kadar bir ömür vermedik mi? Hem size peygamber de geldi. (Artık) tadın bakalım (azabı!) Zalimlere yardım edecek hiç kimse yoktur."

38. Şüphe yok ki Allah, göklerin ve yerin bilinmeyen ve görünmeyen tarafını bilir. Elbette O, kalplerde olanları bilendir.

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

limâ beyne yedeyhî	müşaddıkâ	lhakku	hüve	mine lkitâbi	ileyke	vellezi evhaynâ
kendinden öncekileri	onaylayıp doğrulayan	haktır	işte o	kitap	Sana	vahiy ettiğimiz

إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا

illezine ştafeynâ	lkitâbe	evrasnâ	şümme	beşir	lehab rum	bi'ibâdihî	illâhe inne
seçtiklerimize	Biz o kitabı	miras kıldık	Sonra	çok iyi görendir	(yaptıklarından) haberdardır	kullarının	Allah Mu-hakkak

مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ

bilhayrâtî	sâbikum	veminhüm	müktesid	veminhüm	linefsih	zâlimül	feminhüm	min 'ibâdinâ
hayırlarda	ileri gidenler de	yine onlardan var	orta yolu tutan	onlardan var	kendilerine	zulmeden	Onlardan var	kullarımızdan

بِإِذْنِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٣﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ

yühallevne	vedhulünehâ	cennâtü 'adniny	lfeğlü lkebir	hüve	zâlike	biizni llâh
süslenecekler	girecekler	adn cennetlerine	büyük ihsandır	evet bu	işte bu	Allah'ın izniyle

فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ

lhamdü	vekâlû	harîr	fihâ	velibâsühüm	velü/lüâ/	imin zehebiv	min esâvira	fihâ
hamdolsun	Onlar şöyle diyecekler	ipektir	Orada	elbiseleri de	ve inciler takınip	altın	bilezikler	Orada

لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٥﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ

dâra	ellezi ehallenâ	şekûr	legafûrun	rabbenâ	inne	lhazen	'annâ	illezi ezhebe	lillâhi
yurduna	bizi yerleştirdi	şükürleri çok kabul edendir	çok bağışlayan	bizim Rabbimiz	Şüphesiz	hüznü	Bizden	gideren	Allah'a

الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٦﴾

lûgûb	fihâ	velâ yemessünâ	neşabûnv	fihâ	lâ yemessünâ	min feđliih	lmükâmeti
usanç	yine burada	bize gelmeyecek	yorgunluk	Burada	bize gelmeyecek	O, ihsanından	sonsuzluk

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ

velâ yühaffefü	fezemûtü	'aleyhim	lâ yükdâ	nâru cehennem	lehum	vellezine keferü
birazcık olsun hafifletilmez	ölsünler	Onlara	hükmedilmez ki	cehennem ateşi	onlar için vardır	İnkâr edenlere gelince

عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافٍ ﴿٣٧﴾ وَهُمْ يَصْطَرِّخُونَ فِيهَا

fihâ	vestarihüne	vehüm	külle kefür	neçz	kezzlike	min 'azâbihâ	'anhüm
orada	şöyle feryat ederler	Onlar	her nankörü	cezalandırırız	işte böyle	azap	kendilerinden

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلْ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم

evelem nü'ammirküm	gayra llezi künnâ ne'mel	şâlihan	ne'mel	ehricnâ	rabbenâ
Biz size bir ömür vermedik mi?	yapa geldiklerimizin dışında	aydalı	bir amel yapalım	Bizi (buradan) çıkar da	Ey Rabbimiz!

مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مِنْ تَذَكَّرٍ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ

lizzâlimine	femâ	fezûkû	nezer	vecâekümü	men tezekkera	mâ yetezekkeru fihi
Zalimlere	yoktur	tadın bakalım (azabı!)	peygamber	Hem size de geldi	düşünecek kimsenin	düşünebileceği kadar

مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٨﴾ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٩﴾

bizâtî şşudür	'alimüm	innehu	velerd	gaybi ssemâvâti	'âlimü	llâhe inne	min neşir
kalplerde olanları	bilendir	Elbette O	ve yerin	göğlerin bilinmeyen ve görünmeyen tarafını	bilir	Allah Şüphe yok ki	yardım edecek hiç kimse

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ

Ikâfirine	velâ yezidü	küfrüh	fe'aleyhi	kefera	femen	fî lerd	halâife	llezi ce'aleküm	lküve
Kâfirlere	artırmaz	onun inkâr	kendi aleyhi- nedir	inkâr ederse	kim	yeryüzünde	halifeler	sizleri kıldı	O

كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ

kul	hasârâ	illâ	küfrühüm	Ikâfirine	velâ yezidü	mektâ	illâ	'inde rabbihim	küfrühüm
De ki	zarardan	başka	inkârları	Kâfirlere	artırmaz	gazaptan	başka	Rablerinin katında	inkârları

أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمْ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ

mine lerd	halekû	mâzâ	erûnî	min dünî lâh	llezîne ted'üne	şurakâekümü	eraeytüm
bu yeryüzünde	yarattıklarını	ne	bana gösterin	Allah'ı bırakıp	yalvarıp yakadığınız	ortaklarınızı	gördünüz mü

أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَتٍ مِنْهُ بَلْ إِنَّ يَعْدُ

inye'idü	bel	minh	'alâ beyyinetim	fehüm	kitâben	âteynâhüm	em	fî ssemâvât	şirkün	lehüm	em
bir vaatte bu- lunmuyorlar	Hayır	ondan	bir delil üzerinde mi bulunuyorlar?	onlar	bir kitap	kendilerine vermişiz de	Yok- sa	göklerde	bir ortaklığı	onların var	Yoksa mi?

الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَغْوَرُ ۖ إِنَّ اللَّهَ يُفْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerdâ	ssemâvâtî	yümsikü	llâhe	inne	gurûrâ	illâ	be'gufüm be'dan	zzâlimüne
ve yeri	gökleri	tutmaktadır	Allah	Doğrusu	aldatmaktan	başka	birbirlerini	o zalimler

أَنْ تَزُولُوا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكْتُهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٠﴾

gafûrâ	kâne halîmen	innehu	mim be'dih	min ehadim	in emsekehümâ	veleîn zâletâ	en tezûlâ
çok bağışlayandır	çok yumuşak davranan	O cid- den	Ondan başka	hiç kimse	onları tutacak yoktur	Eğer onlar yok oluvere- cek olurlarsa	yok olmasınlar diye

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ

min ihde lümem	ehdâ	leyekûnünne	nezîrul	leîn câehüm	cehde eymânihim	billâhi	veeksemû
bütün topluluklardan	daha çok doğru yolda	olacaklarına	bir uyarıcı	Eğer kendilerine gelirse	yeminlerin en kuvvetlisiyle	Allah'a	yemin etmişlerdi

فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾ اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ

vemekra sseyyi/	fî lerd	istikbâran	nüfûrâ	illâ	mâ zâdehüm	neziirunm	felemmâ câehüm
kötü planlar yaptılar	Yeryüzünde	büyüklik tasladılar	uzaklaşmasını	yalnız- ca	onların artırdı	Ama uyarıcı	kendilerine geldiğinde

وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ

felen tecide	sünnete levvelîn	illâ	fehel yenzurûne	biehlîh	illâ	Imekru sseyyiü	velâ yehîku
bulamazsın	öncekilere uygulanan kanunun	sade- ce	bekliyorlar	onu planla- yanın	yal- nızca	Kötü plan	başına gelir

لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٢﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

fî lerd	evelem yesîrû	tehvîlâ	lisünneti llâhi	velen tecide	tebdîl	lisünneti llâhi
Yeryüzünde	gezip dolaşmadılar mı ki	bir başkalaşma da	Sen Allah'ın kanu- nunda	bulamazsın	bir değişiklik	Sen Allah'ın kanu- nunda

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ

vemâ kâne	kuvvefi	minhüm	eşedde	vekânü	llezîne min	kablihim	'âkibetü	kâne	keyfe	feyenzurû
yoktur	güçlüy- düler	onlardan	daha	ve olmadı	kendilerinden öncekilerin	sonunun	olduğunu	nasıl	görsünler	

اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٣﴾

kadirâ	kâne 'alimen	innehu	velâ fî lerd	fî ssemâvâtî	min şeyin	liyü'cizehu	llâhü
her şeyi gücü yetendir	her şeyi bilen	Şüphesiz O	ve yerde	Göklerde	hiçbir şey	aciz bırakacak	Allah'ı

39. O, sizleri yeryüzünde halifeler kıldı. O halde kim inkâr ederse, onun inkârı kendi aleyhinedir. Kâfirlere inkârları, Rablerinin katında gazaptan başka birşey artırmaz. Kâfirlere inkârları, zarardan başka birşey artırmaz.

40. De ki: "Allah'ı bırakıp yalvarıp yakadığınız ortaklarınızı gördünüz mü, onların bu yeryüzünde ne yarattıklarını bana gösterin! Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa kendilerine bir kitap vermişiz de, onlar ondan bir delil üzerinde mi bulunuyorlar? Hayır, o zalimler, birbirlerini aldatmaktan başka bir vaatte bulunmuyorlar."

41. Doğrusu Allah, yok olmasınlar diye gökleri ve yeri tutmaktadır. Eğer onlar yok oluverecek olurlarsa, Ondan başka onları tutacak hiç kimse yoktur. O cidden çok yumuşak davranan, çok bağışlayandır.

42. Eğer kendilerine bir uyarıcı gelirse, bütün topluluklardan daha çok doğru yolda olacaklarına yeminlerin en kuvvetlisiyle Allah'a yemin etmişlerdi. Ama uyarıcı kendilerine geldiğinde, bu yalnızca onların uzaklaşmasını artırdı.

43. Yeryüzünde büyüklik tasladılar, kötü planlar yaptılar. Kötü plan, yalnızca onu planlayanın başına gelir. Onlar sadece öncekilere uygulanan kanunun (kendilerine de uygulanmasını) bekliyorlar. Sen Allah'ın kanununda bir değişiklik bulamazsın. Sen Allah'ın kanununda bir başkalaşma da bulamazsın.

44. Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler! Onlar, onlardan daha güçlüydüler. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Şüphesiz O, her şeyi bilen, her şeyi gücü yetendir.

45. Bununla beraber Allah, yaptıklarından dolayı insanları hemen cezalandırıverseydi, yeryüzünün üstünde hiçbir yaratık bırakmazdı. Ancak O, onları (cezalandırmayı) belirli bir süreye ertelemektedir. Süreleri geldiği zaman, (cezalandırır). Şüphesiz Allah, kullarını çok iyi görürdür.

36. YÂSİN SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 83 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1-2. Yâ, sîn. Hikmetli Kur'an'a yemin olsun.

3. Emin ol ki sen, gerçekten peygamberlikle gönderilen elçilerdensin.

4-5. (Ve) Çok güçlü olan, çok acıyan (Allah'ın) bölüm bölüm indirdiği (o kitapla), doğru yol üstündesin.

6. (Bu kitabı) sana, babaları uyarılmadığından, (ilahî vahiyden) habersiz olan bir topluluğu uyarasın diye (gönderdik).

7. Yemin olsun ki, onların çoğuna (azap) hükmü kesinleşmiştir. Onlar, imana gelmezler.

8. Muhakkak Biz, onların boyunlarına kelepçeler geçirmişizdir, onlar çelerine dayanmıştır. Onlar, (hakkı göremeyecek hale gelmişler), burunları yukarı, gözleri aşağı somurtup kalmışlardır.

9. Onların hem önlerinden bir set, hem de arkalarından bir set çekmişiz, kendilerini sarmışızdır. Onlar, baksalar da, görmezler.

10. Kendilerini ha uyar-mışsın, ha uyarmamışsın, onlar için birdir, (her durumda) inanmazlar.

11. Sen, yalnızca zikre (Kur'an'a) uyan ve kendisini görüp bilmeksizin Rahmân'dan korkan kimseyi uyabilirsin. İşte sen, o kimseyi hem bir bağışlanma, hem de büyük bir sevapla müjdele!

12. Gerçekte Biz, yalnız Biz, ölüleri diriltir, hayatlarında yaptıkları ve (dünyada yapıp arkalarında bıraktıkları) eserlerini yazıp kayıt altına alırsınız. Zaten Biz, her şeyi ana kitapta saydık.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ

velâkin	min dâbbetin	'alâ za'rifâ	mâ terake	bimâ kesebû	nnâse	llâhü	velev yüehizû
Ancak O	hiçbir yaratık	yeryüzünün üstünde	bırakmazdı	yaptıklarından dolayı	insanları	Allah	hemen cezalandırı-verseydi

يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

beşirâ	bi'ibâdihî	kâne	llâhe	feinne	ecelühüm	feizâ câe	ilâ ecelinmmüsemma	yüehhirühüm
çok iyi görürdür	kullarını	Allah	Şüphesiz	Süreleri	geldiği zaman	belirli bir süreye	onları (cezalandırma-yı) ertelemektedir	

سُورَةُ يٰس مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَثَمَانُونَ آيَةً

YÂ-SÎN|YÂSİN SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhrrahmâni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

يٰس ۝ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

'alâ şirâtinmmüstekim	lemine lmürselin	inneke	velkurâni lhakim	yâ-sîn
(o kitapla), doğru yol üstündesin	gerçekten peygamberlikle gönderilen elçilerdensin	Emin ol ki sen	Hikmetli Kur'an'a yemin olsun	Yâ, sîn

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

fehüm gâfilün	âbâuhüm	mâ ünzira	kavmenm	litünzira	rrahim	l'azizi	tenzile
(ilahî vahiyden) habersiz olan	babaları	uyarılmadığından	bir topluluğu	uyarısın diye (gönderdik)	çok acıyan	Çok güçlü olan	(Allah'ın) bölüm bölüm indirdiği

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعْنَاقِهِمْ

fi e'nâkihîm	ce'alnâ	innâ	lâ yû/minün	fehüm	'alâ ekserihîm	lkavlü	hakka	lekad
onların boyunlarına	geçirmişizdir	Muhakkak Biz	imana gelmezler	onlar	onların çoğuna	azap) hükmü	kesinleşmiştir	Yemin olsun ki

أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۝ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ

mim beyni eydihîm	vece'alnâ	mükme'hün	fehüm	ile lezkâni	fehiye	eglâlen
Onların hem önlerinden	çekmişiz	burunları yukarı, gözleri aşağı somurtup kalmışlardır	Onlar	enelerine dayanmıştır	onlar	kelepçeler

سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ

'aleyhim	vesevâün	lâ yübsirün	fehüm	feegşeynâhüm	sedden	vemin hâlfihîm	seddenv
onlar için	birdir	baksalar da, görmezler	Onlar	kendilerini sarmışızdır	bir set	hem de arkalarından	bir set

أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ

vehaşiye	zzikra	meni ttebe'a	tünziru	innemâ	lâ yû/minün	em lem tünzirühüm	eenzerte'hüm
ve korkan kimseyi	zikre (Kur'an'a)	uyan	uyarabilirsin	yalnızca	(her durumda) inanmazlar	ha uyarmamışsın	Kendilerini ha uyar-mışsın

الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ ۖ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۝ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي

nühyi	nebnü	innâ	veecrin kerim	bimegfiratinv	febeşşirhü	bilgayb	rrahmâne
diriltir	yalnız Biz	Gerçekte Biz	hem de büyük bir sevapla	hem bir bağışlanma	o kimseyi müjdele	endisini görüp bilmeksizin	Rahmân'dan

الْمَوْتِ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ۝

fi imâminmmübîn	ehşaynâhü	vekülle şeyin	veâşarâhüm	mâ kaddemü	venektübü	lmevtâ
ana kitapta	saydık	Zaten Biz, her şeyi	ve eserlerini	hayatlarında yaptıkları	yazıp kayıt altına alırsınız	ölüleri

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا

erselnâ	iz	lmürselün	câehe	iz	eşhâbe lkaryeh	meşeleni lehüm	vedrib
göndermiştik	0 zaman	peygamberler	onlara gelmişti	Hani	şehir halkını	bir misal olarak	Onlara örnek olarak anlat

إِلَيْهِمْ اثنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ

mürselün	ileyküm	innâ	fe'âlişin	fe'azzezâ	fekezzebühümâ	şneyni	ileyhimü
gönderilen peygamberleriz	size	şüphesiz biz	dediler	destekleyip güçlendirdik	Bunları yalancılardı	iki (elçi)	onlara

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا

illâ	in entüm	min şeyin	rrahmânü	vemâ enzele	mişlünâ	beşerunı	illâ	entüm	mâ	kâlû
sadece	Siz	size bir şey de	Rahmân	indirmemiştir	bizim gibi	bir beşerden	başka	Siz	edil-siniz	dediler

تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا

illâ	vemâ 'aleynâ	lemürselün	ileyküm	innâ	ye'lemü	rabbünâ	kâlû	tekzibün
sadece	Bize düşen	gönderilen elçiler olduğumuz	gerçekten size	bizim	biliyor	Rabbimiz	dediler	yalan söylüyorsunuz

الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ

lenercümenneküm	leillem tentefû	biküm	te'tayyernâ	innâ	kâlû	lbelâgu lmu'bîn
hiç tınmadan sizi taşıyarak öldürürüz	yemin olsun, eğer (bu işten) vazgeçmezseniz	sizinle	uğursuzluğa uğradık	Biz	dediler	(Allah'ın bize emrettiklerini, size) açık bir tebliğde bulunmaktır

وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ

bel	eîn zükürtüm	me'aküm	tâirüküm	kâlû	'azâbün elim	minnâ veleyemessenneküm
Doğrusu	(Size) nasihat edildiğinde	sizin kendinizdendir.	Uğursuzluğunuz	dediler	acı veren bir ceza	bizden Kesinlikle size dokunur

أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ

yâ kavmi	kâle	ves'â	racülün	min ekşâ lmedineti	vecâe	müsrifün	kavmün	entüm
Ey hemşerilerim!	ve şöyle dedi	koşarak	bir adam	O sırada, şehrin en uzak noktasından	geldi	aşırı gitmeyi alışkanlık haline getirmiş	bir topluluksunuz	siz

اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَالِيَ

vemâ liye	mühtedün	vehüm	ecrân	mellâ yeselüküm	ittebi'û	lmürselin	ttebi'û
Ben, niçin?	doğru yola ulaştırılmışlardır	Onlar	hiçbir karşılık	Sizden istemeyen	bu kimselere uyun	Peygamberlere	uyun

لَّا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِذَا

inyüridni	âlihîten	min dûnihi	eettehizü	türce'un	veileyhi	llezi fe'atani	lâ e'büdü
vermek isterse	mabudlar	Ondan başka	edinir miyim?	Hepiniz döndürülüp götürüleceksiniz	Ona	beni yaratana	kulluk etmeye-yeyim

الرَّحْمَنُ بَصِيرٌ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذَا

izel	innî	velâ yünkizün	şeyen	şefâ'atühüm	'anni	lâ tügni	bidurri	rrahmânü
o zaman	Şüphesiz ben	ve beni kurtaramazlar	hiçbir	onların şefaathlerinin	bana	yardısı olmaz	bana bir sıkıntı	Eğer o Rahmân

لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ

kâle	l'cennehi	dhuli	kile	fesme'un	birabbiküm	amentü	innî	lefi dalâlinümübîn
dedi	cennete	gir	denir	gelin, dinleyin beni	sizin Rabbimize	iman ettim	şüphesiz ben	apaçık bir sapıklık içinde olurum

يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

mine l'ükramin	vece'alenî	rabbî	li	bimâ gafera	ye'lemün	kavmi	yâ leyte
ikram ettiği kullarımdan	ve beni kıldığını	Rabbimin	beni	bağışladığını	bilseydiler	hemşerilerim	Keşke

13. Onlara, şehir halkını örnek olarak anlat! Hani, onlara peygamberler gelmişti.

14. O zaman, onlara iki (elçi) göndermiştik. Bunları yalancılardı. Biz (de bunun üzerine) onları, bir üçüncü (elçi) ile destekleyip güçlendirdik. Onlar, (gittikleri yöre halkına), "Haberiniz olsun biz, size gönderilen peygamberleriz!" dediler.

15. Onlar, (elçilere cevap olarak) "Siz, bizim gibi bir beşerden başka bir şey değilsiniz! Rahmân, size bir şey de indirmemiştir. Siz, sadece yalan söylüyorsunuz" dediler.

16-17. (Elçiler), "Rabbimiz, bizim gerçekten size gönderilen elçiler olduğumuzu biliyor. Bize düşen, sadece (Allah'ın bize emrettiklerini, size) açık bir tebliğde bulunmaktır" dediler.

18. (Onlar), "Biz, sizinle uğursuzluğa uğradık. Yemin olsun, eğer (bu işten) vazgeçmezseniz, hiç tınmadan sizi taşıyarak öldürürüz. Kesinlikle size, bizden acı veren bir ceza dokunur" dediler.

19. (Elçiler), "Uğursuzluğunuz, sizin kendinizdendir. (Size) nasihat edildiğinde, (demek böyle yapacaksınız?) Öyle mi? Doğrusu siz, aşırı gitmeyi alışkanlık haline getirmiş bir topluluksunuz" dediler.

20. O sırada, şehrin en uzak noktasından bir adam koşarak geldi ve şöyle dedi: "Ey hemşerilerim! Peygamberlere uyun!"

21. "Sizden hiçbir karşılık istemeyen bu kimselere uyun. Onlar, doğru yola ulaştırılmışlardır."

22. "Ben, niçin beni yaratana kulluk etmeyeyim? Hepiniz döndürülüp Ona götürüleceksiniz."

23. "Ben, hiç Ondan başka mabudlar edinir miyim? Eğer o Rahmân, bana bir sıkıntı vermek isterse, onların şefaathlerinin bana hiçbir faydası olmaz ve beni kurtaramazlar."

24. "Şüphesiz ben, işte o zaman, apaçık bir sapıklık içinde olurum."

25. "Haberiniz olsun ki ben, sizin Rabbimize iman ettim, gelin, dinleyin beni!"

26-27. (O zata), "Haydi, cennete gir!" denir. (Buna karşılık o), "Keşke hemşerilerim, Rabbimin beni bağışladığını ve beni, ikram ettiği kullarımdan kıldığını bilseydiler!" dedi.

28. Onun arkasından, gökyüzünden halkın üzerine bir ordu indirmedik, indirecek de değildik.

29. (Onları helak etmek için gönderdiğimiz şey), bir sestene başka bir şey değildir. Derhal onlar, sönüverdiler (kendilerinden hiçbir eser kalmadı).

30. Yazıklar olsun o kullara ki, kendilerine gelen her rasulle mutlaka alay ediyorlardı.

31. Kendilerinden önce nice milletleri helak ettiğimize bakmıyorlar mı? Onlar, kendilerine dönüp gelmiyorlar.

32. Onların hepsi, toplanıp Bizim katımıza getirilmiştir.

33. Ölü toprak, onlar için (Allah'ın varlığına) bir delildir. Ona Biz hayat verdik, Biz ondan daneler çıkarttık. Ondandır yiyip duruyorlar.

34. Onda hurma ve üzüm bahçeleri yarattık, yine onda pınarlar akıttık.

35. (Bütün bunları), onun ürünlerinden ve kendi ellerinin yaptıklarından yesinler diye (yaptık). Hala şükretmeyecekler mi?

36. Yeryüzünün bitirdiklerini, kendilerini ve bilmedikleri daha birçok şeyi, hepsini çift çift yaratan, kendisine uygun olmayan her türlü nitelik ve yakıştırmadan uzaktır.

37. Gece, onlar için (Allah'ın varlığına) bir delildir. Ondandır gündüzü çıkarırız, bir de bakarsın, onlar karanlıkta kalmışlardır.

38. Güneş de (onlar için Allah'ın varlığına) bir delildir. (O), kendine özgü ve ait olan yörüngede akıp gitmektedir. İşte bu, çok güçlü ve her şeyi bilen (Allah'ın) belirleyip yürürlüğe koyduğu düzendir.

39. Aya gelince, ona da bazı yörüngeler belirlemiştir. Sonunda döner, eğri hurma salkımı çöpü gibi olur.

40. Güneş, aya erişemez, gecenin de gündüzü geçmesi mümkün değildir. Hepsisi bir yörüngede akıp gider.

وَمَا أَنْزَلْنَاهُ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

vemâ künnâ münzilin

indirecek de değildik

mine ssemâi

gökyüzünden

min cündinm

bir ordu

mim be'dihî

Onun arkasından

'alâ kavmihi

halkının üzerine

vemâ enzelnâ

indirmedik

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ

'ale l'ibâd

o kullara ki

yâ hasraten

Yazıklar olsun

hâmidûn

sönüverdiler

hûm

onlar

feizâ

Derhal

şayhatenvahideten

bir sestene

illâ

başka

in kânet

değildi

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا هَلَكْنَا قَبْلَهُمْ

kablehüm

kendilerinden önce

ehleknâ

helak ettiğimize

kem

nice

elem yerav

bakmıyorlar mı?

illâ kânû bihi yestehziûn

mutlaka alay ediyorlardı

mirrasûlin

her rasulle

mâ ye'thim

kendilerine gelen

مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

muhdarûn

getirilmiştir

ledeynâ

Bizim katımıza

lemmâ cem'ul

toplanıp

vein küllül

Onların hepsi

lâ yerci'ûn

dönüp gelmiyorlar

ileyhim

kendilerine

ennefûm

Onlar

mine lkurûni

milletleri

وَأَيُّ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ

feminhû

Ondan

habben

daneler

minhâ

Biz ondan

veehracnâ

çıkarttık

ehyeynâhâ

Ona Biz hayat verdik

lerdu lmeYTEh

Ölü toprak

le'hümü

onlar için

ve'yetül

(Allah'ın varlığına) bir delildir

يَأْكُلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا

fihâ

yine onda

vefeccernâ

akıttık

ve'nâbinv

ve üzüm

min nehlinv

hurma

cennâtinm

bahçeleri

fihâ

Onda

vece'alnâ

yarattık

ye/külün

yiyip duruyorlar

مِنَ الْعُيُونِ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

efelâ yeşkürün

Hala şükretmeyecekler mi?

eyd'him

kendi ellerinin

vemâ 'amilethû

ve yaptıklarından

min şemerihî

onun ürünlerinden

liye/külû

yesinler diye (yaptık)

mine l'uyûn

pınarlar

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ

vemin enfüsühim

kendilerini

lerdu

Yeryüzünün

mimmâ tûmbitû

bitirdiklerini

külle'hâ

hepsini

lezvâce

çift çift

llezi haleka

yaratan

süb'hâne

uzaktır

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ وَآيَةٌ لَهُمُ الْيَلُّ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

müzlümün

karanlıkta kalmışlardır

hûm

onlar

feizâ

bir de bakarsın

nnefâra

gündüzü

minhû

Ondan

neslehu

çıkartırız

lleyl

Gece

le'hümü

onlar için

ve'yetül

bir delildir

vemimmâ lâ ye'lemün

ve bilmedikleri daha birçok şeyi

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَالْقَمَرَ

velkamera

Aya gelince

l'alim

ve her şeyi bilen

l'azizi

çok güçlü

tek'dru

düzendir

zâlike

İşte bu

le'hâ

kendine özgü ve ait

limüstekarriil

yörüngede

tecd

akıp gitmektedir

veşşemsü

Güneş de (onlar için Allah'ın varlığına) bir delildir

قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي

yembegi

erişemez

şşemsü

Güneş

le

değildir

kel'urcünî lkadim

eğri hurma salkımı çöpü gibi olur

'âde

döner

hattâ

Sonunda

menâzile

bazı yörüngeler

kaddernâfû

ona da belirlemiştir

لَهَا أَنْ تَدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الْيَلُّ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

yesbehün

akıp gider

fi felekiny

bir yörüngede

vekülün

Hepsi

nnefâr

gündüzü

sâbiku

geçmesi

lleylü

gecenin de

vele

mümkün değildir

lkamera

aya

en tüdrike

yetiştirilmesi

le'hâ

kendisine

وَاٰیَةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُوْنِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهٖ

minmmişlikî	leħûm	veħaleknâ	fî iflûki lmeşhûn	zürriyyeteħûm	ennâ hamelnâ	leħûm/veâyetûl
benzeri	kendileri için	ve (varlıklar) yaratmamızdır	dolu gemide	onların soylarını	taşımamız	Onlar için bir delil de

مَا يَرْكَبُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَّشَأْنُغْرَقْهُمْ فَلَا يَصْرِیْخُ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا

illâ	yünkažûn	ħûm	velâ	leħûm	felâ şariħa	nûgriħhûm	vein neşe/	mâ yerkebûn
dışında	kurtarırlar	onlar	ve ne de	onlar için	ne yardım edecek biri vardır	onları boğuveririz	Dilersek	binecekleri

رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا اِلَىٰ حَیْنٍ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَیْنَ اَیْدِیْكُمْ

mâ beyne eydikûm	ttekû	leħmû	veizâ kile	ilâ ħin	vemetâ'an	minnâ	rahmetenm
Önünüzdekine	dikkat edip korunun	onlara	denildiği zaman	bir zamana kadar	ve yaşatmanın	tarafımızdan	bir rahmet

وَمَا خَلَقَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اٰیَةٍ مِنْ اٰیَاتِ رَبِّهِمْ

min âyâtî rabbiħim	min âyetinm	vemâ te/tiħim	le'allekûm türhamûn	vemâ ħalfekûm
Rablerinin ayetlerinden	herhangi bir ayet	Kendilerine geldiğinde	rahmet olunasınız	ve aranızdakine

اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالَ

kâle	ilâ ħû	mimmâ razeħakûmû	enfiħû	leħûm	veizâ kile	mür'idin	'anhâ	illâ kânû
şöyle dediler	Allah'ın	size rızık olarak verdiklerinden	hayra harcayın	Onlara	denildiği zaman	yüz çevirmişlerdir	mutlaka ondan	ancak oldular

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنْطَعِمُ مِنْ لَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهُ اِنْ اَنْتُمْ

in entûm	et'ameħ	ilâ ħû	lev yeşâû	mel	enüt'imû	lillezîne âmenû	llezîne keferû
Siz	yiyeceğini kendisinin vereceği	Allah	dileseydi	kişiye	biz hiç yedirir miyiz?	iman edenlere	inkâr edenler

اِلَّا فِيْ ضَلَالٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُوْنَ

mâ yenzurûne	in küntüm şadikîn	ħâzâ lve'dû	metâ	veyekûlûne	illâ fî ħalâlinmmübîn
bekliyorlar	Sözünüzde doğruysanız	bu (bahsettiğiniz) vaat	ne zaman	diyorlar	gerçekten apaçık bir sapıklık içindesiniz

اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً تَّأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِیْعُوْنَ تَوْصِيَةً وَلَا

velâ	tevşiyetenv	felâ yestet'ûne	vehûm yehişşimûn	te/ħužûħûm	şayhatenvvâhideten	illâ yal-nizca
O zaman bir tavsiyeye	güç yetiremeyecekler	çekişip dururlarken	kendilerini yakalayıp yok ediverecek	tek bir ses		

اِلَىٰ اٰهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ اِلَىٰ رَبِّهِمْ

ilâ rabbiħim	mine lecdâşi	ħûm	feizâ işte o zaman	fî şşûri	venüfiħa	yercl'ûn	ilâ eħliħim
Rablerine doğru	kabirlerinden kalkıp	onların		Sura	üflendiğinde	dönüp gidemeyecekler	Ailelerine de

يَنْسَلُوْنَ ﴿٥١﴾ قَالُوْا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ

rahmânû	mâ ve'ade	ħâzâ	minmmekadinâ	be'aşenâ	mem	yâ veylenâ	kâlû	yensilûn
Rahmân'ın	vaat ettiğiidir	Bu	uyuduğumuz yerden	Bizi kaldırdı	kim	Eyvah başımıza gelenlere!	derler	koştuklarını (görürsün)

وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِیْعٌ لَّدِنَا

ledeynâ	cem'ul	ħûm	feizâ işte o zaman	şayhatenvvâhideten	illâ	in kânet	lmürselûn	veşadeħa
Bizim katımıza	hepsi	onların		bir tek sestir	sadece	olmadı	peygamberler	doğru söylemişler

مُحْضَرُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٤﴾

mâ küntüm te'melûn	illâ	velâ türzevne	şeyenv	nefsûn	lâ tüzlemû	felyevme	mühħarûn
yaptıklarınızın	Anca	cezasını çekeceksiniz	zerre kadar	iç kimseye	zulmedilmez	Artık bugün	getirilmiştir

41-42. Onlar için (Allah'ın varlığına) bir delil de, onların soylarını dolu gemide taşımamız ve kendileri için benzeri binecekleri (varlıklar) yaratmamızdır.

43-44. Dilersek, onları boğuveririz. (O zaman) onlar için, tarafımızdan gelecek bir rahmet ve bir zamana kadar yaşatmanın dışında, onlar için ne yardım edecek biri vardır, ne de onlar kurtarırlar.

45. Hal böyleyken onlara, "Önünüzdekine ve aranızdakine dikkat edip korunun ki, rahmet olunasınız!" denildiği zaman, (buna kulak asmazlar).

46. Kendilerine Rablerinin ayetlerinden herhangi bir ayet geldiğinde, mutlaka ondan yüz çevirmişlerdir.

47. Onlara, "Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden hayra harcayın!" denildiği zaman, inkâr edenler, iman edenlere şöyle dediler: "Allah dileseydi, yiyeceğini kendisinin vereceği kişiye biz hiç yedirir miyiz? Siz, gerçekten apaçık bir sapıklık içindesiniz."

48. Bir de "Sözünüzde doğruysanız, bu (bahsettiğiniz) vaat, ne zaman (gerçekleşecek)?" diyorlar.

49. Onlar yalnızca, çekişip dururlarken kendilerini yakalayıp yok ediverecek tek bir ses bekliyorlar.

50. O zaman bir tavsiyeye bile güç yetiremeyecekler. Ailelerine de dönüp gide-meyecekler.

51. Sura üflendiğinde, işte o zaman, onların kabirlerinden kalkıp Rablerine doğru koştuklarını (görürsün).

52. "Eyvah başımıza gelenlere! Bizi, uyuduğumuz yerden kim kaldırdı? Bu, Rahmân'ın vaat ettiğiidir, peygamberler doğru söylemişler" derler.

53. (Her şeyi bu hale getiren) sadece bir tek sestir. İşte o zaman, onların hepsi, toplanıp Bizim katımıza getirilmiştir.

54. Artık bugün hiç kimseye zerre kadar zulmedilmez. Ancak yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

55. Gerçekten cennetlikler, o gün zevk içinde ve safa sürmektedirler.

56. Kendileri ve eşleri, gölgelikler içinde koltuklar üzerine kurulmuşlardır.

57. Onlara orada bir meyve vardır. Arzu ettikleri herşey, onlarındır.

58. Rahîm olan Rabden onlara sözlü bir selam var.

59. (Allah onlara şöyle diyecektir:) Ey günahkârlar! Bugün (bir kenara) ayrılın.

60-61. Ben, sizden "Ey Adem oğulları! Şeytana kulluk etmeyin, o sizin için apaçık bir düşmandır. Bana kulluk edin. Doğru yol, budur" diye söz almadım mı?

62. Böyle iken o, sizden birçok nesli yoldan çıkardı. O zaman, sizin aklınız yok muydu?

63. İşte bu, size vaat edilip durulan cehennemdir.

64. Onu inkâr etmenizden dolayı, bugün oraya girin!

65. O gün ağızlarını mühürleriz de, neler kazandıkları konusunda Bize eleri konuşur, ayakları tanklık eder.

66. Hem isteseydik, gözlerini tamamen kör ederdik, onlar yola dökülürlerdi. Nasıl görecekler?

67. Yine dileseydik, onları oldukları yerde şekillerini değiştirirdik. Ondan sonra ne ileri gidebilirler, ne de geri dönebilirlerdi.

68. Bununla birlikte kimin ömrünü uzatıyorsak, yaratılıştaki onu tersine çeviriyoruz. Hala akıllanmayacaklar mı?

69. Biz, o (peygambere) şiiir öğretmedik. Ona (böyle bir şey öğretmek de) yaraşmaz. O, sadece bir hatırlatma ve (anlamı) oldukça açık bir Kur'an'dır.

70. (O Kur'an, gönlü) diri olanları uyarmak ve kâfirlere azap sözünün gerçekleşmesi için (gönderilmiştir).

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاعْمُهُونَ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ

fi zilâlin	veezvâcühüm	hüm	fâkiühün	fi şügulün	lyevme	eshâbe lcenneti	inne
gölgelikler içinde	ve eşleri	Kendileri	ve safa sürmektedirler	zevk içinde	o gün	cennetlikler	Gerçekten

عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِيُونَ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ سَلَامٌ قَوْلًا

kavlenm	selâmün	mâ yedde'ün	velehüm	fâkihetünv	fihâ	lehüm	müttekiün	'ale lerâiki
onlara sözlü	bir selam var	Arzu ettikleri herşey	onlarındır	bir meyve	orada	Onlara vardır	kurulmuşlardır	koltuklar üzerine

مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ أَلَمْ أَعْهَدَ إِلَيْكُمْ

ileyküm	elem e'hed	eyyühe lmücrimün	lyevme	vemtâzû	mirrabbirrahim
sizden	söz almadım mı?	(Allah onlara şöyle diyecektir:) Ey günahkârlar!	Bugün	(bir kenara) ayrılın	Rahîm olan Rabden

يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ وَأَنْ اعْبُدُونِي

veeni 'bûdûni	'adüvvünmübîn	leküm innehû	şşeytân	ellâ te'bûdû	yâ benî 'âdeme
Bana kulluk edin	apaçık bir düşmandır	sizin için o	Şeytana	kulluk etmeyin	Ey Adem oğulları!

هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

efelem tekûnû te'qilûn	cibillen keşirâ	minküm	velekad edalle	şirâtuñmmüstekim	hâzâ
O zaman, sizin aklınız yok muydu?	birçok nesli	sizden	yoldan çıkardı	Doğru yol	budur

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

bimâ küñtüm tekfûrûn	lyevme	işlevhe	llet küñtüm tû'adûn	cehennemü	hâzihî
Onu inkâr etmenizden dolayı	bugün	oraya girin	size vaat edilip durulan	cehennemdir	İşte bu

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ

ercülühüm	veteşhedü	eydihim	vetükellimünâ	'alâ efvâhihim	nehtimü	elyevme
ayakları	tanıklık eder	elleri	Bize konuşur	ağızlarını	mühürleriz de	O gün

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا

festebekû	'alâ e'yünihim	letamesnâ	velev neşâü	bimâ kânû yeksibûn
dökülüyorlardı	gözlerini	tamamen kör ederdik	Hem isteseydik	neler kazandıkları konusunda

الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَائَتِهِمْ

'alâ mekânetihim	lemesehnâhüm	velev neşâü	yübsirûn	feennâ	şşirâta
oldukları yerde	onların şekillerini değiştirirdik	Yine dileseydik	görecekler	Nasıl	yola

فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ وَمَنْ نَعْمِرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ

fi lhalq	nünekkishü	nü'ammirhü	vemen	velâ yerci'ün	feme stetâ'û müdiyyenv
yaratılıştaki	onu tersine çeviriyoruz	ömrünü uzatıyorsak	kimin	ne de geri dönebilirlerdi	Ondan sonra ne ileri gidebilirler

أَفَلَا يَعْقِلُونَ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ

zikrunv	illâ	in hüve	leh	vemâ yembeği	şşirâ	vemâ 'allemnâhü	efelâ ye'kilûn
bir hatırlatma	sadece	O	Ona	(böyle bir şey öğretmek de) yaraşmaz	şiiir	Biz, o (peygambere) öğretmedik	hala akıllanmayacaklar mı?

وَقُرْآنٌ مُبِينٌ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

ale lkâfirin	lkavlü	veyehikka	men kâne hayyenv	liyünzira	vekurânünmübîn
kâfirlere	azap sözünün	ve gerçekleştirmesi için	(O Kur'an, gönlü) diri olanları	uyarmak	ve (anlamı) oldukça açık bir Kur'an'dır

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧١﴾

mâlikûn lehâ fehûm en'âmen eydînâ mimmâ 'amilet lehûm haleknâ ennâ evelem yerav
sahip olmuşlar bunlara Onlar hayvanlar ellerimizin yaptıklarından onlar için yarattığımızı Bizim görmüyorlar mı?

71. Bizim onlar için el-
lerimizin yaptıklarından
hayvanlar yarattığımızı
görmüyorlar mı? Onlar,
bunlara sahip olmuşlar (da
faydalanıp duruyorlar).

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ

menâfi'u fihâ velehûm ye/âkulûn veminhâ rakûbühûm feminhâ lehûm vezellelnâhâ
birçok fayda bunlarda Onlar için vardır bazılarını da yiyorlar onlarda binmek amacıyla kullandıkları var Onlardan onların Bunları, hizmetine verdik

72. Bunları, onların hizmeti-
ne verdik. Onlardan binmek
amacıyla kullandıkları var,
onlarda bazılarını da yiyorlar.

وَمَشَارِبٌ أَقْلًا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾

le'allehûm yünşarûn âlihetel min dûni llâhi vettehazû efelâ yeşkûrûn vemeşârib
güya yardım edilecekler bir takım ilahlar Allah'tan başka edindiler Hala şükretmeyecekler mi? ve çeşitli içecekler

73. Onlar için bunlarda,
(bunlardan başka daha)
birçok fayda ve çeşitli içe-
cekler vardır. Hala şükret-
meyecekler mi?

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَخْرُجُكَ قَوْلُهُمْ

lâ yesteti'ûne felâ yehzûnke cündünmühdarûn lehûm vehûm neşrahûm lâ yesteti'ûne
o halde onların boş sözleri seni mahzun etmesin hazır askerleridir onların Onların kendileri onlara yardım etmeye güçleri yetmez

74. Tuttular, Allah'tan
başka bir takım ilahlar
edindiler. Güya yardım edi-
lecekler.

إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ

min nutfetin haleknâhû ennâ linsânû evelem yera vemâ yû'linûn mâ yüsirrûne ne'lemû innâ
bir nutfeden kendisini yarattığımızı Bizim insan görmedi mi? hem de dışlarını onların hem içlerini biliniz Biz

75. (Edindikleri bu ilahla-
rın) onlara yardım etmeye
güçleri yetmez. Onların
kendileri, onların hazır as-
kerleridirler.

فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي

yühyî meny kâle halkah venesiye meşelenv lenâ veğarabe haşmünmübîn küve feizâ
dirilebilir kim dedi Yaratılışını unutup bir misal olarak Bize örnek getirmeye kalkarak apaçık bir düşman kesilmiştir O şimdi

76. O halde onların boş
sözleri, seni mahzun etme-
sin. Biz, onların hem içleri-
ni, hem de dışlarını biliniz.

الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ

biküllî halkin vehüveevvele merrahî llezî enşeehâ yühyî hâ kul vehiye ramim l'izâme
her türlü yaratılışı O ilk defa yaratan Onları diriltir De ki çürümüşken Bu kemikleri

77. O insan, Bizim kendi-
sini bir nutfeden yarattığı-
mızı görmedi mi? O, şimdi
(kalkmış) Bize, apaçık bir
düşman kesilmiştir.

عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾

tükidûn minhû entüm feizâ nâran mine şşeceri lehâdâri leküm eilez' ce'ale 'alîm
tutuşturup duruyorsunuz ondan siz şimdi bir ateş yeşil ağaçtan O, size yaptı da bilir

78. Yaratılışını unutup,
Bize bir de örnek getirme-
ye kalkarak, "Bu kemikleri
çürümüşken kim dirilebi-
li?" dedi.

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ﴿٨١﴾

mislekhûm 'alâ ennyehülûka bikâdirin velerâ ssemavâti llez' haleka eveleyse
onların benzerini yaratmaya gücü yeter ve yeri Gökleri yaratan değil midir?

79. De ki: "Onları ilk defa
yaratan diriltir." O, her tür-
lü yaratılışı bilir.

بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٢﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ

kûn lehî ennyekûle şeyen izâ erâde emruhî innemâ l'alîm lhallâku vehüve belâ
Ol! ona demektir bir şeyi isteyince Onun işi sadece ve çok bilendir çok yaratan O Elbette

80. O, size yeşil ağaçtan bir
ateş yaptı da, şimdi siz ondan
tutuşturup duruyorsunuz.

فَيَكُونُ ﴿٨٣﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

türce'ûn veileyhî melekûtü külli şeyin llez' biyedihî fesübhâne feyekûn
Hepiniz döndürülüp götürüleceksiniz Ona Her şeyin yönetim ve egemenliği elinde olan (Allah) uzaktır o da hemen oluverir

81. Gökleri ve yeri yaratan,
onların benzerini yaratma-
ya gücü yeter değil midir?
Elbette (yeter), O, çok ya-
ratan ve çok bilendir.

82. Onun işi, bir şeyi (yarat-
mak) isteyince, ona sadece
"Ol!" demektir, o da hemen
oluverir.

83. Her şeyin yönetim ve
egemenliği elinde olan
(Allah), kendisine uygun
olmayan her türlü nitelik
ve yakıştırmadan uzaktır.
Hepiniz döndürülüp Ona
götürüleceksiniz.

سُورَةُ الصَّافَّاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَانِ وَثَمَانُونَ آيَةً

سَافَّاتٍ|سَافَّاتِ SURESİ

43. Tarafımızdan bir rahmet olarak ve temiz akıl sahipleri için bir ibret dersi olsun diye, ona bütün ailesini ve bunlarla birlikte bir o kadarını daha bahsettik.

44. Elinle bir demet al, onunla vur, yemininde durmazlık etme. Gerçekten Biz onu sabırlı bulduk. O, ne güzel kuldü! Şüphesiz o, (tövbe edip Allah'a) çok yönelen biriydi.

45. Güçlü ve anlayışlı kullarımız olan İbrahim, İshak ve Yâkûb'u da hatırla.

46. Çünkü Biz, onları ahiret yurdunu düşünen ihlâslı kullar yaptık.

47. Şüphesiz onlar, Bizim katımızda seçilmiş iyi kullardandı.

48. İsmail, Elyesa ve Zülkifl'i de hatırla. Onların hepsi, iyilerdendi.

49. İşte bu, bir öğüttür. Şüphesiz muttakiler için güzel bir gelecek vardır.

50. Adn cennetleri vardır. Kapıları onlar için açılmıştır.

51. Orada (cennetlerde arkalarına) yaslanıp oturmuşlardır. Orada birçok yemişle bambaşka bir içecek isteyeceklerdir.

52. Yanlarında da gözleri daima kendilerine bakan, her zaman aynı yaşta olan güzel-ler vardır.

53. İşte bu, hesap günü için size vaat edilenlerdir.

54. Doğrusu bu, Bizim (size sunacağımız) nimetlerimiz! Onun bitip tükenmesi yoktur.

55. Bu (böyledir), şüphesiz azgınlık için de kötü bir gelecek vardır.

56. Cehennem (var). Oraya girecekler. O, ne çirkin döşektir!

57. (Bir de), şu var: kaynar su ve irin, onu da tatsınlar!

58. O türden başka, çiftler çiftler azap var.

59. (Şöyle denir:)"Şu da sizinle beraber olan, (her türlü acıya) göğüs gerecek olan gruptur, onların rahat edeceği hiçbir yer yoktur. Muhakkak ki onlar, ateşe gireceklerdir."

60. (Buna karşılık şöyle) derler: "Hayır, o sizsiniz, sizin rahat edeceğiniz bir yer yok. Bu (azabı), başımıza getiren sizsiniz." O, ne kötü yataktır!

61. "Ey Rabbimiz! Bunu, bizim başımıza getirene, Sen ona ateşte azabı hemen kat kat artır!" derler.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لَأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ

vehuż	liûlî lalbâb	veẓikrâ	minnâ	rahmetenm	me'ahüm	vernişlehim	ehlehu	lehu	vevehebnâ
al	temiz akıl sahipleri için	ve bir ibret dersi olsun diye	Tarafımızdan	bir rahmet olarak	bunlarla	ve birlikte bir o kadarını	bütün ailesini	ona	bahsettik

بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾

evvâb	linnehu	l'abd	ni'me	şâbirâ	vecednâhu	innâ	velâ tehneş	bihi	fedrib	diğsen	biyedike
çok yönelen biriydi	şüphesiz o	kuldü	O, ne güzel	sabırlı	onu bulduk	Gerçekten Biz	yemininde durmazlık etme	onunla	vur	bir demet	Elinle

وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا

innâ	velebsâr	ûlî leydi	veye'kübe	veishâka	ibrâhîme	'ibâdenâ	veẓkür
çünkü Biz	ve anlayışlı	Güçlü	ve Yâkûb'u da	İshak	İbrahim	kullarımız olan	hatırla

أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾

lemine İmüstafeyne lehyâr	'indenâ	veinnehum	ẓikra ddâr	ehleşnâhum	bihâlîsatin
seçilmiş iyi kullardandı	Bizim katımızda	Şüphesiz onlar	ahiret yurdunu düşünen	onları ihlâslı kullar yaptık	

وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّا

veinne	ẓikr	kâzâ	mine lehyâr	vekküllün	veze İkifl	velyese'a	ismâ'ile	veẓkür
Şüphesiz	bir öğüttür	İşte bu	iyilerdendi	Onların hepsi	ve Zülkifl'i de	Elyesa	İsmail	hatırla

لِلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَا بِ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٤٩﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا

fihâ	müttekiîne	lebvâb	lehumüm	mufettehatel	cennâti 'adninm	lehusne meâb	lilmüttekiîne
Orada	yaslanıp oturmuşlardır	Kapıları	onlar için	açılmıştır	Adn cennetleri vardır	güzel bir gelecek	muttakiler için vardır

يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥٠﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥١﴾

etrâb	kâşirâtü ttarfi	ve'indehum	veşerâb	bifâkihetin kesiratinv	fihâ	yed'üne
aynı yaşta olan güzeller	gözleri daima kendilerine bakan	Yanlarında da vardır	bambaşka bir içecek	birçok yemişle	Orada	isteyeceklerdir

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٢﴾ إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٣﴾ هَذَا وَإِنَّا

veinne	kâzâ	min nefâd	lehu	mâ	lerizkunâ	kâzâ	inne	liyevmi İhisâb	mâ tû'adüne	kâzâ
şüphesiz	Bu	bitip tükenmesi	Onun	yoktur	nimetlerimiz	bu	Doğrusu	hesap günü için	ize vaat edilenlerdir	İşte bu

لِلطَّاغِينَ لَشَرِّ مَا بِ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسِفُ الْمِهَادُ ﴿٥٤﴾ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ

felyezûkûhu	kâzâ	İmihâd	febi/se	yeşlevnehâ	cehennem	leşerra meâb	littâgine
onu da tatsınlar	şu var	döşektir	ne çirkin	Oraya girecekler	Cehennem	kötü bir gelecek	azgınlık için de vardır

حَمِيمٍ وَغَسَّاقٍ ﴿٥٥﴾ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٥٦﴾ هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا

merhabem	lâ	me'aküm	fevcünm	müktehimünm	kâzâ	ezvâc	min şeklihi	veâharu	vegassâk	ham'imüv
rahat edeceği hiçbir yer	yok	sizinle beraber olan	göğüs gerecek olan gruptur	Şu da	çiftler çiftler	O türden	başka	ve irin	kaynar su	

بِهِمْ إِنَّهُمْ صَلُّوا النَّارِ ﴿٥٧﴾ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا

lenâ	kaddemtümûhu	entüm	biküm	merhabâm	lâ	entüm	bel	kâlû	şalû nnâr	linnehum	bilim
başımıza	Bu (azabı), getiren	sizsiniz	sizin	rahat edeceğiniz bir yer	o yok	sizsiniz	Hayır	derler	ateşe gireceklerdir	Muhakkak ki onlar	onların

فَيَنْسِفُ الْقَرَارُ ﴿٥٨﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرَدُّهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٥٩﴾

fi nnâr	di'fen	'azâben	fezidhû	kâzâ	lenâ	men kaddeme	rabbenâ	kâlû	İkarâr	febi/se
ateşte	hemen kat kat	azabı	Sen ona artır	Bunu	başımıza	getirene	Ey Rabbimiz!	derler	yataktır	ne kötü

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُتَسَلِّمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ

'alâ be'din | be'duhüm | veekbele | müsteslimün | iyevme hümlü | bel | lâ tenâsarün | mâ leküm
bazısına | Bazısı | dönmüş | teslim olmuşlardır | bugün | onlar | Hayır | yardımlaşmıyorsunuz | Ne oldu sizlere

يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

lem tekünû mü/minin | bel | kâlû | 'ani iyemin | küntüm te/tünenâ | innekülüm | kâlû | yetesâelün
sizler inanmamıştınız | Yok, hayır | şöyle derler | sağdan | bize iyilikle gelip dururdunuz | Siz | derler | birbirlerine sorup duruyorlar

وَمَا كَانُوا لَنَا عَلَيَّكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَآغِينَ ﴿٢٩﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا

kavlü rabbînâ | 'aleyânâ | fehakkâ | küntüm kavmen tâgin | bel | min sultân | 'aleykülüm | lenâ | vemâ kâne
Rabbimizin azap hükmü | aleyhimizde | gerçekleşti | azgın bir topluluğunuz | Fakat siz | zorlayacak bir gücümüz | sizi | Bizim | yoktu

إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣٠﴾ فَآغَوْينَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣١﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ

fî l'azâbi | yevmeîzin | feinnehüm | künnâ gâvin | innâ | fee'veynâkülüm | lezâikün | innâ
zapta | o gün | O halde hepsi | azgındık | çünkü biz | Evet biz sizi kışkırttık | her halde (bu azabı) tadacağız | Biz

مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ

lâ ilâh | lâ le'hüm | izâ kile | kânû | innehüm | bilmücrimîn | nef'alü | kezâlike | innâ | müsterikün
ilah yoktur | onlara | denildiği zaman | idiler | Çünkü | günahkârlara | yapanz | böyle | İşte Biz | ortaklardır

إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لِلَّهِ تَارِكُونَ ﴿٣٥﴾ الْهَيْتَنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ

bel | lîşâ'irinmecnûn | âlihîtinâ | eînnâ letârikû | veyekülüne | yestekbirün | ilâhü | illâ
Hayır | bir deli şair için | ilahlarımızı | Biz terk eder miyiz? | diyorlardı | kafa tutuyorlardı | Allah' - baş - ta - ka

جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْآلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ

vemâ tüczevne | l'azâbi le'im | lezâikû | innekülüm | lmürselîn | veşaddeka | bilhakki | câe
karşılığını göreceksiniz | o acı veren azabı | tadacaksınız | Şüphesiz siz | (kendinden önceki) peygamberleri | doğruladı | o hakkı | getirdi

إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾

rîzkunmme'lüm | üläike le'hüm | 'ibâde llâhî lmühlesîn | illâ | mâ küntüm te'melün | illâ
bilinen bir rızık | Onlara var | Ancak Allah'ın ihlâslı kulları | hariç | yaptıklarınızın | sa - dece

فَوَآكِهَ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ

yütâfû | mütekâbilîn | 'alâ sürurinm | fî cennâti nne'im | mükramün | velhüm | fevâkiñ
dolanılır | karşılıklı oturmuşlardır | Tahtlar üzerinde | nâim cennetlerinde | Onları | meyveler de var

عَلَيْهِمْ بِكَاسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيَضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ

'elâ hümlü | gavlünv | fîhâ | lâ | lîşâribîn | lezzetil | beydâe | minmme'in | bike/sinm | 'aleyhim
ne de değildir | bir günah | Onda | ne de vardır | içenlere | hoş bir lezzet | beyaz renklidir | içi cennet içkisiye dolu | kadehlerle | Onların etrafında

عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾

beydunmmeknün | keennehünne | kâşirâtü ttarfî 'in | ve'ndehüm | yünzefün | 'anhâ
saklı yumurtalar gibidirler | Sanki onlar | gözleri yalnız onlara bakan | Onların yanında dilberler vardır | sarhoş olurlar | onunla

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

fî karin | kâne | innî | minhüm | kâilünm | kâle | yetesâelün | 'alâ be'diny | be'duhüm | feekbele
bir arkadaşım | vardı | Benim | içlerinden | biri | der | birbirlerine sorup duruyorlar | bazısına | Bazısı | dönmüş

25. Ne oldu sizlere, artık yardımlaşmıyorsunuz?

26. Hayır, bugün onlar teslim olmuşlardır.

27. Bazısı bazısına dönmüş, birbirlerine sorup duruyorlar:

28. "Siz, bize sağdan, iyilikle gelip dururdunuz" derler.

29. (Onlar), şöyle derler: "Yok, hayır, sizler inanmamıştınız."

30. "Bizim, sizi zorlayacak bir gücümüz yoktu. Fakat siz, azgın bir topluluğunuz."

31. "Onun için Rabbimizin azap hükmü aleyhimizde gerçekleşti. Biz her halde (bu azabı) tadacağız."

32. "Evet biz sizi kışkırttık, çünkü biz azgındık."

33. O halde hepsi, o gün azapta ortaklardır.

34. İşte Biz günahkârlara böyle yaparız.

35. Çünkü onlara, "Allah'tan başka ilah yoktur!" denildiği zaman, kafa tutuyorlardı.

36. "Biz, bir deli şair için hiç ilahlarımızı terk eder miyiz?" diyorlardı.

37. Hayır, o hakkı getirdi, (kendinden önceki) peygamberleri doğruladı.

38. Şüphesiz siz, o acı veren azabı tadacaksınız.

39. Siz (bugün), sadece yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz.

40. Ancak Allah'ın ihlâslı kulları hariç.

41-44. Onlara bilinen bir rızık var. Ayrıca meyveler de var. Onlar, nâim cennetlerinde kendilerine bolca ikram edilenlerdir. Tahtlar üzerinde karşılıklı oturmuşlardır.

45. Onların etrafında, içi cennet içkisiye dolu kadehlerle dolanılır.

46. (O cennet içkisi), içenlere hoş bir lezzet veren beyaz renklidir.

47. Onda ne bir günah vardır, ne de onunla sarhoş olurlar.

48. Onların yanında, gözleri yalnız onlara bakan dilberler vardır.

49. Sanki onlar, saklı yumurtalar gibidirler.

50. Bazısı bazısına dönmüş, birbirlerine sorup duruyorlar:

51. İçlerinden biri, "Benim bir arkadaşım vardı" der.

52-53. O şöyle diyordu: "Benim 'Sen gerçekten inanlanlardan mısın, öldüğümüz, toprak ve bir yığın kemik olduğumuz zaman, biz mi, gerçekten cezalandırılacak mıyız?'"

54. (Çevresindekilere), "Siz onun (nerede, ne durumda olduğunu) biliyor musunuz?" diye sorar.

55. Bir de bakar ki, o arkadaşının cehennemin ortasında olduğunu görür.

56-57. (Bunun üzerine), "Allah'a yemin olsun ki, sen beni az daha helak edecektin. Rabbimin (rahmet ve hidayet) nimeti olmasaydı, ben de buraya getirilenlerden olacaktım" der.

58-59. "Biz, ilk ölümümüzün dışında, ölmeyeceğiz değil mi? Biz, azaba uğrayacaklardan da değiliz!" (dediler).

60. Şüphesiz bu, gerçekten büyük kurtuluştur.

61. Çalışanlar, böyle bir şey için çalışsın.

62. İkrâm olarak bu mu, yoksa zakkum ağacı mı daha güzeldir?

63. Biz, o ağacı zalimler için bir imtihan aracı yapmışızdır.

64. Şüphesiz o, cehennemin dibinden çıkan bir ağaçtır

65. Onun tomurcukları, şeytanların başları gibidir.

66. Muhakkak onlar, ondan yiyecekler, karınlarını onunla dolduracaklardır.

67. Sonra onlara, onun (zakkum ağacı yiyeceğinin) üstüne kaynar bir karışık su vardır.

68. Sonra, onların dönüş yerleri, cehennemidir.

69. Çünkü onlar, babalarını sapıklıkta buldular.

70. Şimdi de onlar, onların izleri ardında koşuruluyorlar.

71. Gerçek şu ki, onlardan önce, öncekilerin birçoğu sapıtmıştı.

72. Yemin olsun ki, Biz onlara uyarıcılar göndermiştik.

73. Sonra, uyarılanların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

74. Ancak Allah'ın ihlâslı kulları bunun dışındadır.

75. Yemin olsun, Nûh Bize niyazda bulunmuştu. Biz, (yapılan dua ve niyaza) ne güzel karşılık vereriz!

76. Biz, onu ve ailesini o büyük sıkıntıdan kurtardık.

يَقُولُ أَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِأْنَا لَمَدِينُونَ

lemedinün
cezalandırılacak
mıyız?

einnâ
biz mi

ve'izâmen
ve bir yığın
kemik

vekunnâ türâbânv
toprak olduğumuz
zaman

eiżâ mitnâ
Benim öldüğümüz

lemine lmüşaddikîn
gerçekten inananlardan

einneke
Sen misin?
O şöyle
diyordu

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ

tellâfi
Allah'a
yemin
olsun ki

kâle
der

fi sevâi lcehim
cehennemin ortasında olduğunu

feraâhû
o görür

fâtale'a
Bir de bakar ki

müttali'ün
biliyor

entüm
Siz

hel
musu-
nuz?
diye sorar

إِنْ كَذَبْتَ لَتُزِيدَنَّ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ

nehnü
Biz

efemâ
Biz

mine lmühğarîn
buraya getirilenlerden

leküntü
ben de ola-
caktım

nîmetü rabbi
Rabbimin nimeti

velevlâ
olmasaydı

in kidte letürdin
sen beni az daha helak edecektin

بِمَعِيَّتَيْنِ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

lfevzü l'azîm
büyük kurtuluştur

lefüve
gerçek-
ten

hâzâ
bu

inne
Şüphe-
siz

bimü'azzebin
azaba uğrayacaklar-
dan da

nehnü
Biz

vemâ
değiliz

mevtetenâ lûlâ
ilk ölümümüzün

illâ
dışında

bimeyyitin
ölmeyeceğiz değil
mi?

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَذَلِكْ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦١﴾

şeceratü zzekkûm
zakkum ağacı mı

em
yoksa

nüzülen
ikram
olarak

hayrunn
daha
güzelidir

eżâlike
bu mu

l'âmilün
Çalışanlar

felye'meli
çalışsın

limişli hâzâ
böyle bir şey için

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٢﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٣﴾

fi eşli lcehim
cehennemin dibinden

tehrucü
çikan

şeceratün
bir ağaçtır

innehâ
Şüphesiz o

lizzâlimîn
zalimler için

fitnetel
bir imtihan
aracı.

ce'alnâhâ
o ağacı yapmışızdır

innâ
Biz

طَلَعَهَا كَأَنَّه رُؤُسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٤﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِؤُنْ مِنْهَا الْبُطُونَ

lbütün
karınlarını

minhe
onunla

femâliüne
dolduracak-
lardır

minhâ
ondan

leâkilüne
yiyecekler

feinnekküm
Muhakkak
onlar

ruûsü şşeyâtîn
şeytanların başları

keennehü
gibidir

tal'uhâ
Onun tomur-
cukları

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٦﴾

leile lcehim
cehennemidir

inne merci'ahüm
onların dönüş yerleri

şümme
Sonra

leşvenmmin hamim
kaynar bir karışık su vardır

'aleyhâ
onun üstüne

inne lefüm
onlara

şümme
Sonra

إِنَّهُمْ أَلَفُوا أَبَاءَهُمْ ضَالِينَ ﴿٦٧﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ

dalle
sapıt-
mıştı

velekad
Gerçek şu ki

yühra'ün
koşuruluyorlar

'alâ âsârihim
onların izleri ardında

fehüm
Şimdi de
onlar

dâllîn
sapıklıkta

âbâehüm
babalarını

elfev
buldular

innehüm
Çünkü
onlar

قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ

keyfe
nasıl

fenzur
bir bak

münzirîn
uyarıcılar

fihim
Biz onlara

erselnâ
göndermiştik

velekad
Yemin ol-
sun ki

ekseru levvelîn
öncekilerin birçoğu

kablehüm
onlardan önce

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧١﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٢﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا

nâdânâ
Bize niyazda
bulunmuştu

velekad
yemin olsun

'ibâde llâfi lmühleşin
Allah'ın ihlâslı kulları

illâ
dışında-
dır

'âkıbetü lmünzerîn
uyarılanların sonunun

kâne
olduğuna

نُوحٍ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٣﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

mine lkerbi l'azîm
o büyük sıkıntıdan

veehlekhü
ve ailesini

venecceynâhü
onu kurtardık

lmücibün
karşılık verenleriz

feleni'me
ne güzel

nûhun
Nûh

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ

'alâ nûhin	selâmün	fî lâ'hirin	'aleyhi	veteraknâ	lbâkin	hümü'zürriyyetühü	vece'alnâ
Nûh'a	selam olsun	Sonradan gelenler içinde	ona	iyi bir nam bıraktık	kalıcı	onları	Soyunu da kıldı

فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

min 'ibâdinâ	lmü/minîn	innehü	lmühsinîn	neczi	kezelike	innâ	fî l'âlemin
bizim mümin kullarımızdandı	Çünkü o	iyilik edenleri	ödüllendiririz	işte böyle	Biz	Bütün âlemlerde	

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾

bikalbin selim	rabbehi	cäe	iz	leibrâhim	min ş'atihî	veinne	lâharin	egraknâ	şümme
temiz bir kalp ile	Rab-bine	geldi	Çünkü o	İbrahim	onun kolundandı	Şüphesiz	diğerlerini	suda boğduk	Son-ra

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَيْفَكَ إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ

zannüküm	femâ	türüdün	düne llâhi	âliheten	eifken	te'büdün	mâzâ	ve'kavmihi	liebihi	kâle	iz
zannediyor-sunuz	ne	istiyorsunuz	Allah'tan başka	ilahlar	Yalancılık etmek için mi	tapiyorsunuz	nelere	ve halkına	babasına	şöyle	Çün-kü

بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا

fetevellev	sekim	innî	fekâle	fî nnücüm	fenezara nezraten	birabbi l'âlemin
kaçışverdiler	hastayım	Ben	dedi	yıldızlara	şöyle bir baktı	âlemlerin Rabbini

عَنْهُ مُذِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَى إِلَهِهِمْ فَقَالَ آلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾

lâ tentikün	mâ leküm	elâ te/külün	fekâle	ilâ âlihetihi	ferâga	müdbirîn	'anhü
konusmuyorsunuz	neyiniz var	Yemez misiniz?	dedi	onların ilahlarına	varp	O zaman arkalarını dönerek	başından

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ

ete'büdüne	kâle	yeziffün	ileyhi	feekbelü	bilyemin	darbâm	'aleyhim	ferâga
mi tapiyorsunuz?	dedi	birbirlerine girerek	ona	yöneldiler	eliyle	kuvvetli bir darbe	onlara	indirdi

مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ

feelkûhü	bünyânen	lehü	bnü	kâlû	vemâ te'melün	halekaküm	vellâhü	mâ tenhitün
bunu da atın	bir bina	bunun için	yapın	dediler	ve yaptıklarınızı	Hâlbuki sizi yarattı	Allah	yonttuğunuz şeylere

فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ

zâhibün	innî	vekâle	lesfelîn	fece'alnâhümü	keyden	bihi	feerâdû	fî lcehim
gidiyorum	Ben	dedi	daha alçak hale	kendilerini düşürdük	bir tuzak	ona	istediler	ateşe

إِلَى رَبِّي سَيَّهْدِينَ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾

bi'gulâmin hal'im	febeşşernâhü	mine şşâlihîn	lî	heb	rabbi	seyehd'in	ilâ rabbî
uslu bir oğul	Biz de ona müjdeledik	salih olanlardan bir çocuk	Bana	ihsan et	Ey Rabbim!	O, bana yolunu gösterir	Rabbime

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْعَنَامِ إِنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ

fenzur	ennî ezbehuke	fî lmenâmi	erâ	innî	yâ büneyye	kâle	sse'ye	me'ahü	felemmâ belega
Artık bak	seni boğazladığımı	rüyamda	görüyo-rum	ben	Ey yavrum	dedi	koşma çağına	kendi yanında	geldiğinde

مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

mine şşâbirîn	in şâe llâhü	setecidünî	tü/meru	mâ	f'al	yâ ebeti	kâle	terâ	mâzâ
sabredenlerden	inşallah	Beni bulacaksın	emrolunu-yorsan	ne	yap	Ey babacığım	dedi	görüyor-sun	ne

77. Soyunu da kalıcı kıldı.

78. Sonradan gelenler içinde ona iyi bir nam bıraktık.

79. Bütün âlemlerde Nûh'a selam olsun!

80. Biz, iyilik edenleri işte böyle ödüllendiririz.

81. Çünkü o, bizim mümin kullarımızdandı.

82. Sonra da diğerlerini suda boğduk.

83. Şüphesiz İbrahim, onun kolundandı.

84. Çünkü o, **Rabbine** temiz bir kalp ile geldi.

85. Çünkü babasına ve halkına, şöyle dedi: "Siz, nelere tapıyorsunuz?"

86. "Yalancılık etmek için mi, **Allah'tan** başka ilahlar istiyorsunuz?"

87. "Siz âlemlerin **Rabbini** ne zannediyorsunuz?"

88. Bir ara yıldızlara şöyle bir baktı.

89. "Ben, hastayım!" dedi.

90. O zaman arkalarını dönerek başından kaçışverdiler.

91-92. Derken bir kurnazlık yapıp, onların ilahlarına varıp, "Yemez misiniz? Neyiniz var, konuşmuyorsunuz?" dedi.

93. Yaklaşıp, onlara eliyle kuvvetli bir darbe indirdi.

94. Bunun üzerine birbirlerine girerek ona yöneldiler.

95-96. "Siz, yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz? Hâlbuki sizi ve yaptıklarınızı **Allah** yarattı" dedi.

97. "Haydin, bunun için bir bina yapın, bunu da ateşe atın!" dediler.

98. Böylece ona bir tuzak kurmak istediler. Biz de tutuk, kendilerini daha alçak hale düşürdük.

99. (İbrahim), "Ben, **Rabbime** gidiyorum. O, bana yolunu gösterir" dedi.

100. "Ey **Rabbim!** Bana salih olanlardan bir çocuk ihvan et!" dedi.

101. Biz de ona uslu bir oğul müjdeledik.

102. O, kendi yanında koşma çağına geldiğinde, "Ey yavrum, ben seni rüyamda boğazladığımı görüyorum. Artık bak, ne görüyorsun?" dedi. (Oğul), "Ey babacığım, ne emrolunuyorsan, yap! Beni, inşallah sabredenlerden bulacaksın" dedi.

103. İkişi de (Allah'a gönül- den) boyun eğdiklerinde, onu şakağı üzerine yıktı.

104-105. Ona şöyle ses- lendik: "Ey İbrahim! Ger- çekten rüyayı doğrulayıp onayladın. Biz, iyilik ya- panları işte böyle ödüllен- diririz."

106. Şüphesiz bu, açık ve kesin bir imtihandı.

107. Ona büyük bir kur- banlık fideye verdik.

108. Sonradan gelenler içinde ona iyi bir nam bıraktık.

109. "Selam olsun İbrahim'e!"

110. Biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz.

111. Çünkü o, bizim mümin kullarımızdandı.

112. Bir de ona, salihlerden bir peygamber olmak üzere, İshak'ı müjdeledik.

113. Hem ona, hem de İshak'a bereketler verdik. O ikisinin soyundan iyilik yapan da, kendine açıkça zulmeden de vardır.

114. Yemin olsun ki, Musa ve Harun'a da ihsanda bulunduk.

115. Hem kendilerini, hem de toplumlarını büyük sıkıntıdan kurtardık.

116. Onlara yardım ettik de, galip gelenler, onlar oldular.

117. Kendilerine o belli olan kitabı verdik.

118. Kendilerini doğru yola çıkardık.

119. Sonradan gelenler içinde onlara iyi bir nam bıraktık.

120. "Selam olsun Musa ile Harun'a!"

121. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz.

122. Çünkü onların ikisi de, Bizim mümin kullarımız- dandı.

123. Şüphesiz İlyas da, peygamberlerdendir.

124. O, halkına bir zaman- lar şöyle demişti: "Allah'tan korkmaz mısınız?"

125. "Yaratanların en güze- lini bırakıp Ba'l (adlı puta) mı tapıyorsunuz?"

126. "Allah, hem sizin Rabbiniz, hem de önceki atalarınızın Rabbidir."

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۖ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۖ قَدْ صَدَّقْتَ

kad şaddekte

yâ ibrahîm

eny

venâdeynâhû

lilcebîn

vetellehû

felemmâ eslemâ

Gerçekten doğrulayıp onayladın

Ey İbrahim!

şöyle

Ona seslendik

şakağı üzerine

onu yıktı

İkişi de (Allah'a gönül- den) boyun eğdiklerinde

الرُّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

lbelâû lmübîn

hâzâ lehüve

inne

lmühsinîn

neczî

keẓâlike

innâ

rru/â

açık ve kesin bir imtihandı

bu

Şüphesiz

iyilik yapanları

ödüllendiririz

işte böyle

Biz

rüyayı

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ۖ وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۖ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

'alâ ibrahîm

selâmün

fî lâhirîn

'aleyhi

veteraknâ

bîzîbhin 'azîm

vefedeynâhû

İbrahim'e

Selam olsun

Sonradan gelenler içinde

ona

yi bir nam bıraktık

büyük bir kurbanlık

Ona fideye verdik

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَبَشَّرْنَاهُ

vebeşşernâhû

min 'ibâdinâ lmü/minîn

innehû

lmühsinîn

neczî

keẓâlike

Bir de ona müjdeledik

bizim mümin kullarımızdandı

Çünkü o

Biz, iyilik yapanları

ödüllendiririz

böyle

بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۖ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

vemin zürriyyetihimâ

ve'alâ ishâk

'aleyhi

vebâraknâ

mine şşâlihîn

nebiyyenm

biishâka

O ikisinin soyundan vardır

hem de İshak'a

Hem ona

bereketler verdik

salihlerden

bir pey-
gamber

İshak'ı

مُحْسِنٍ ۖ وَظَالِمٍ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ۖ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

vehârün

'alâ mûsâ

menennâ

velekad

mübîn

linefsihî

vezâlimül

mühsinüv

ve Harun'a da

Musa

ihsanda bulunduk

Yemin olsun ki

açıkça

kendine

zulmeden

iyilik yapan da

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۖ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ

hümü

fekânû

veneşarnâhüm

mine lkerbi l'azîm

vekavmeñhümâ

venecceynâhümâ

onlar

oldular

Onlara yardım ettik de

büyük sıkıntıdan

hem de toplumlarını

Hem kendilerini kurtardık

الْغَالِبِينَ ۖ وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ۖ وَهَدَيْنَاهُمَا

hümü

fekânû

veneşarnâhüm

mine lkerbi l'azîm

vekavmeñhümâ

venecceynâhümâ

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۖ وَتَرْكُنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۖ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ

vehedeynâhümâ

lkitâbe lmüstebîn

ve'teynâhümâ

lğâlibin

ve'teynâhümâ

lğâlibin

Kendilerini çıkardık

o belli olan kitabı

Kendilerine verdik

galip gelenler

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۖ وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ۖ وَهَدَيْنَاهُمَا

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۖ وَتَرْكُنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۖ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ

'alâ mûsâ

selâmün

fî lâhirîn

'aleyhimâ

veteraknâ

şşirâta lmüstekîm

Musa

Selam olsun

Sonradan gelenler içinde

onlara

iyi bir nam bıraktık

doğru yola

وَهَارُونَ ۖ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

وَهَارُونَ ۖ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

min 'ibâdinâ lmü/minîn

innehümâ

lmühsinîn

neczî

keẓâlike

innâ

vehârün

Bizim mümin kullarımızdandı

Çünkü onların ikisi de

iyilik yapanları

ödüllendiririz

işte böyle

Biz

ile Harun'a

وَهَارُونَ ۖ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

وَهَارُونَ ۖ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

eted'üne

elâ tettekün

lîkavmilîhî

kâle

îz

lemine lmürselîn

ilyâse

veinne

mı tapıyorsunuz?

Allah'tan korkmaz mısınız?

halkına

şöyle
demişti

bir za-
manlar

peygamberlerdendir

İlyas da

Şüp-
hesiz

وَهَارُونَ ۖ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

وَهَارُونَ ۖ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

verabbe âbâikümü levvelîn

rabbeküm

ellâhe

ehsene lhâlikîn

vetezerüne

be'lenv

hem de önceki atalarınızın Rabbidir

hem sizin
Rabbiniz

Allah

Yaratanların en güzelini

birakıp

Ba'l (adlı
puta)

وَهَارُونَ ۖ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾ وَتَرَكَنَا عَلَيْهِ

'aleyhi	veteraknâ	'ibâde llâhi	Imühleşin	illâ	lemühdarûn	felneheûm	fekezzebûhû
ona	iyi bir nam bıraktık	Ancak Allah'ın	ihlâslı kulları	dışında- dır	sorgulanmak üzere huzura getirilecekler	Şüphesiz onlar	O zaman, onu yalanladılar

فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ

innehû	Imühsinin	neczî	kezzâlike	innâ	'alâ ilyâsin	selâmûn	fi lâbirin
Çünkü o	yilik yapanları	ödüllendiririz	işte böyle	Biz	İlyas'a	Selam olsun	Sonradan gelenler içinde

مِّنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لَوْ طَالَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ

veeflehu	necceynâhû	iz	lemine Imürselin	lûtal	veinne	min 'ibâdinâ	Imû/minin
ve ailesini	Biz, onu kurtardık	Bir za- manlar	peygamberlerdendir	Lût da	Şüphesiz	Bizim mümin kullarımızdandı	

أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّكُمْ

veinnekümm	lâharin	demmerâ şümme	fi lğâbirin	'acûzen	illâ	ecme'in
Siz	diğerlerini de	yok ettik	Sonra	Helak olup batanlar arasındaki	yaşlı karısı	hariç hepsini

لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالْيَدِ أَقْلًا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ يُونُسَ

yûnuse	veinne	efelâ te'gilûn	vebileyl	müşbihin	'aleyhim	letemürüne
Yûnus da	Şüphesiz	düşünmez misiniz?	ve geceleyin	sabahleyin	onlara	elbette uğrar ve üzerlerinden geçip gidersiniz

لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِكَ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ

fekâne	fesâheme	ile lfülki lmeşûn	ebeka	iz	lemine Imürselin
olmuştu	Kura çekmişler- di de	dolu gemiye	binip kaçmıştı	Bir za- manlar	peygamberlerdendir

مِّنَ الْمُذْخَبِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ

kâne	ennefi	felevlâ	vehûve mülîm	lhûtü	feltekamehû	mine Imüdhagîn
olmasa idi	o	Eğer	Kendini kinayıp du- rurken	balık	onu yuttu	kurayı kaybedenlerden

مِّنَ الْمُسْبِحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَيْثِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ

bil'arâi	fenebeznâhû	yûb'asûn	ilâ yevmi	fi be'nihi	lelebişe	mine Imüsebbihin
sahile	Biz onu çıkardık	diriltilecekleri	güne kadar	balığın karnında	kalacaktı	tesbih edenlerden

وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَانْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَارْ سَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ

ilâ mieti elfin	veerselnâhû	minyeyekûn	şeceratenm	'aleyhi	veembetnâ	vehûve sekim
(nüfusu) yüz bin	Onu rasul olarak gönderdik	kabağı cinsinden	bir ağaç	Üzerine	bitirdik	Halsiz, hastayken

أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَاْمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمَ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ

lbenâtü	elirabbike	festeftihim	ilâ hin	femette'nâhüm	feâmenû	yezidûn	ev
Kızlar	Rabbinin de	Onlara sor bakalım	belirli bir zamana kadar	onları (nimetlerimiz- den) yararlandırdık	O zaman ona iman ettiller de	daha fazla olan	veya

وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكِهَمَ

min ifkihîm	innehüm	elâ	şâhidûn	vehüm inâşenv	lmeleikete	haleknâ	em	lbenûn	velehümü
iftira ediyorlar	Şüphesiz onlar	Ha!	buna şahitlik mi ettiller?	onlar	dişi olarak	Biz melekleri	yarattık da	Yoksa	oğullar onların

لَيَقُولُنَّ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

'ale lbenin	lbenâti	estafe	lekâzibûn	veinnehüm	llâhü	velede	leyekûlûn
erkeklerle	O, kızları	tercih mi etmiş?	yalancılardır	Şüphesiz onlar	Allah	doğurdu	derler

127. O zaman, onu yalanladılar. Şüphesiz onlar, (sorgulanmak üzere) huzura getirilecekler.

128. Ancak Allah'ın ihlâslı kulları bunun dışındadır.

129. Sonradan gelenler içinde ona iyi bir nam bıraktık.

130. "Selam olsun, İlyas'a!"

131. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz.

132. Çünkü o, Bizim mümin kullarımızdandı.

133. Şüphesiz Lût da, peygamberlerdendir.

134. Bir zamanlar Biz, onu ve ailesini, hepsini kurtardık.

135. Helak olup batanlar arasındaki yaşlı karısı hariç, (onu kurtarmadık).

136. Sonra diğerlerini de yok ettik.

137-138. Siz sabahleyin ve geceleyin, (her zaman), elbette onlara uğrar ve üzerlerinden geçip gidersiniz.

Akıllı edip de düşünmez misiniz?

139. Şüphesiz Yûnus da peygamberlerdendir.

140. Bir zamanlar, dolu gemiye binip kaçmıştı.

141. Kura çekmişlerdi de, kurayı kaybedenlerden olmuştu.

142. Kendini kinayıp dururken, balık onu yuttu.

143-144. Eğer o, çok tesbih edenlerden olmasa idi, diriltilecekleri güne kadar balığın karnında kalacaktı.

145. Halsiz, hastayken Biz onu sahile çıkardık.

146. Üzerine (gölge yapması için, asma) kabağı cinsinden bir ağaç bitirdik.

147. Onu, (nüfusu) yüz bin veya daha fazla olan (bir memleket) rasul olarak gönderdik.

148. O zaman ona iman ettirdik de, onları belirli bir zamana kadar (nimetlerimizden) yararlandırdık.

149. Onlara, seninkilere sor bakalım: Kızlar Rabbinin de, oğullar onların, öyle mi?

150. Yoksa Biz melekleri dişi olarak yarattık da, onlar buna şahitlik mi ettirdik?

151-152. Ha! Şüphesiz onlar, iftira ediyorlar. "Allah, doğurdu" derler. Şüphesiz onlar, yalancılardır.

153. O, kızları erkeklerle tercih mi etmiş?

154. Ne oluyor sizlere? Nasıl hüküm veriyorsunuz?

155. Hiç de mi düşünmezsiniz?

156. Yoksa sizin, açık bir deliliniz mi var?

157. Sözüünüzde doğrusanız, kitabınızı getirin!

158. Bir de onunla cinler arasında bir nesep bağı uyurdular. Yemin olsun ki cinler, kendilerinin (bir gün sorgulanmak üzere Rablerinin huzuruna) getirileceklerini bilirler.

159. Allah, onların isnad ettikleri niteliklerden uzaktır.

160. Ancak Allah'ın ihlâslı kulları bunun dışındadır.

161-163. Çünkü siz ve tapıklarınız, cehenneme girecek olanın dışında, Ona karşı hiç kimseyi yoldan çıkaramazsınız.

164. Bizden ise her birimiz için, belirli bir yer ve alan vardır.

165. Biz elbette o saf tutanlarız.

166. Biz elbette o tesbih edenleriz.

167-169. Gerçekten onlar, önceden şöyle diyorlardı: "Eğer bizim yanımda önceliklerden bir zikir, kitap olsaydı, biz kesinlikle Allah'ın ihlâslı kullarından olurduk."

170. Fakat şimdi onu inkâr ettiler. İleride bilecekler.

171. Yemin olsun ki, peygamberlikle gönderilen kullarımız hakkında şu hükmümüz geçmişti:

172. Onlar, elbette onlar, muzaffer olacaklardır.

173. Elbette Bizim askerlerimiz, yalnızca onlar galip geleceklerdir.

174. Onun için belirli bir zamana kadar onlardan yüz çevir.

175. Onları gör, onlar yakında görecekler.

176. Bizim azabımızı mı acele istiyorlar?

177. Onların sahasına indiği zaman, o acı haber verilenlerin sabahı, ne kötüdür!

178. Yine sen belirli bir zamana kadar onlardan yüz çevir.

179. Bekleyip gör, onlar yakında görecekler.

180. Senin Rabbin, izzet sahibi Rabbin, onların bütün isnad ettikleri niteliklerden uzaktır.

181. Selam olsun bütün peygamberlere!

182. Her türlü övgü, yalnızca âlemlerin Rabbi olan Allah'ın hakkıdır.

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَاتُوا بِكِتَابِكُمْ

bikîtabiküm	fe/tû	sültânünmübîn	leküm	em	efelâ tezekkerûn	tehkümün	keyfe	mâ leküm
kitabınızı	getirin	açık bir deliliniz	sizin var	Yoksa mı?	Hiç de mi düşünmezsiniz?	hüküm veriyorsunuz?	Nasıl	Ne oluyor sizlere?

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا ﴿١٥٨﴾ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ

innehüm	lcinnetü	'alimeti	velekad	nesebâ	vebeyne lcinneti	beynehu	vece'alû	in küntüm sâdikîn
kendilerinin	cinler	bilirler	Yemin olsun ki	bir nesep bağı	cinler arasında	Bir de onunla	uydurdular	Sözüünüzde doğrusanız

لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٦٠﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦١﴾ فَإِنَّكُمْ

feinnekü	'ibâde llâhi imühleşîn	illâ	'ammâ yeşifün	llâhi	sübhanê	lemühdarün
Çünkü siz	Ancak Allah'ın ihlâslı kulları bunun	dışındadır	onların isnad ettikleri niteliklerden	Allah	uzaktır	getirileceklerini

وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦٢﴾ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٣﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٤﴾ وَمَا مِنَّا

vemâ minnâ	men hüve şâli lcehim	illâ	bifâtîn'in	'aleyhi	mâ entüm	vemâ te'büdün
Bizden ise her birimiz için	cehenneme girecek olanın	dışında	hiç kimseyi yoldan çıkaramazsınız	Ona karşı	siz değilsiniz	ve tapıklarınız

إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٦﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٧﴾

lmüsebbihün	veinnâ lenehnü	şşaffün	veinnâ lenehnü	illâ lehu mekâmümme'lüm
o tesbih edenleriz	Biz elbette	o saf tutanlarız	Biz elbette	belirli bir yer ve alan vardır

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ ﴿١٦٨﴾ لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٩﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٧٠﴾

'ibâde llâhi imühleşîn	lekunnâ	mine levvelin	zîkrân	'indenâ	lev enne	vein kânû leyekûlün
Allah'ın ihlâslı kullarından	biz kesinlikle olurduk	öncekilerden	bir zikir	bizim yanımda	Eğer olsaydı	Gerçekten onlar, önceden şöyle diyorlardı

فَكْفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧١﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ

lekümü innehüm	li'ibâdinâ imürselin	kelimetünâ	sebekat	velekad	fesevfe ye'lemün	bihi	fekeferû
elbette onlar	peygamberlikle gönderilen kullarımız	şu hükmümüz	geçmişti	Yemin olsun ki	İleride bilecekler	onu	inkâr ettiler

الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٣﴾ وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٤﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ﴿١٧٥﴾ وَأَبْصَرَهُمْ

veebşirühüm	hattâ hin	'anhüm	fetevelle	lgâlibün	lekhümü cündenâ	veinne	lmensûrün
Onları gör	Onun için belirli bir zamana kadar	onlardan	yüz çevir	galip geleceklerdir	yalnızca Bizim askerlerimiz	Elbette	muzaffer olacaklardır

فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٦﴾ أَفَبِعَدَابِنَا يُسْتَعْجَلُونَ ﴿١٧٧﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ

fesâe	bisâhatihim	feizâ nezele	yeste'cilün	efebi'azâbinâ	fesevfe yübşirün
ne kötüdür	Onların sahasına	indiği zaman	acele istiyorlar	Bizim azabımızı mı	onlar yakında görecekler

صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٨﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ﴿١٧٩﴾ وَأَبْصَرَ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٨٠﴾ سُبْحَانَ

sübhanê	fesevfe yübşirün	veebşir	hattâ hin	'anhüm	vetevelle	şabâhu lmünzerin
uzaktır	onlar yakında görecekler	Bekleyip gör	Yine sen belirli bir zamana kadar	onlardan	yüz çevir	o acı haber verilenlerin sabahı

رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨١﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨٢﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٣﴾

rabbi l'âlemin	lillâhi	velhamdü	'ale lmürselin	veselâmün	'ammâ yeşifün	rabbi l'izzeti	rabbike
yalnızca âlemlerin Rabbi olan	Allah'ındır	Her türlü övgü	bütün peygamberlere!	Selam olsun	onların bütün isnad ettikleri niteliklerden	izzet sahibi Rabbin	Senin Rabbin

سُورَةُ صَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ آيَةً

SÂD|SÂD SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhrrahmâni	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۚ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۚ كَمْ أَهْلَكْنَا

ehlekânâ	kem	veşikâk	fi 'izzetinv	llezîne keferû	beli	zî zîkr	velkurâni	şâd
helak ettik	nice	ve ayrılık içinde- dirlir	bir onur	inkâr edenler	Fakat	ibret dersi veren	Kur'an'a yemin olsun	Sâd

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَا تَحِثُّ عَلَيْنَا أَنْ أَجَاءَهُمْ مُنْذِرٌ

münzirum	en câehüm	ve'acibû	velâte hîne menâş	fenâdev	min karnin	min kâblihim
uyandırıcı	kendilerine bir pey- gamber geldiğine	şaşıtlar	O an, kurtulma zamanı değildi	Çığırsıp kaldılar	memleketi	Kendilerinden önce

مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۚ أَجَعَلَ الْإِلَهَ الْهَاجِثَ

ilâhenvvâhidâ	lâlihete	ece'ale	kezzâb	sâhirun	kâzâ	lkâfirûne	vekâle	minhüm
tek bir ilah	İlahları	mı yapmış?	bir yalancı	bir sihirbaz	Bu	Kâfirler	dediler	İçlerinden

إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ۚ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ

'alâ âlihetiküm	veşbirû	mşû	eni minhüm	lmeleû	ventaleka	leşeyün 'ucâb	inne kâzâ
ilahlarınız hakkında	sebat edin, sab- redin	Yürüyün	şöyle İçlerinden	bir grup	ileri fırladı	cidden şaşılacak bir şey	Bu

إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ ۚ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ

illâ htilâk	in kâzâ	fi imilleti lâbirañ	biñâzâ	mâ semi'nâ	yürâd	leşeyün	kâzâ	inne
kesinlikle bir uydur- madır	Bu	diğer dinde	Biz, bunu	işitmedik	arzu edilen	bir şey	Bu	cid- den

ءَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا

lemmâ yezüûkû	bel	min zikrî	fi şekkinm	hüm	bel	mim beyninâ	zzikru	'aleyfi	eünzile
henüz tatmadılar	Doğ- rusu	Benim zikrim, Kur'an'ım hakkında	kuşku içinde- dirlir	onlar	Doğ- rusu	aramızdan	Bir öğüt (olan o Kur'an)	ona	mı indirilmiş?

عَذَابٍ ۚ أَمْ عَنْدهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۚ أَمْ لَهُمْ

leñüm	em	lvehhâb	'l'azizi	rahmeti rabbike	bazâñü	'indehüm	em	'azâb
onların	Yoksa mı?	ve her şeyi bahşeden	çok güçlü olan	Rabbinin rahmet	hazineleri	onların yanında	Yoksa mı?	Benim azabımı

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۚ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ

mâ künâlike	cündünm	fî lesbâb	felyertekû	vemâ beyneñümâ	velerđi	mülkü ssemâvâti
burada	dağınık bir ordudur	araçları kullanıp	oraya çıksınlar	ve onların arasında- kilerin	yerin	göklerin egemenliği

مَهْرُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۚ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَارِ

zû levtd	vefir'avnü	ve'âdünv	kavmü nühinv	kablehüm	kezzebet	mine lehzb	meñhümünm
kazıkların sahibi	Firavun	Âd	Nuh'un toplumu	Onlardan önce	yalanladılar	düşman birliklerinden oluşan	yenilmiş

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ الْأَحْزَابِ ۚ إِنَّ كُذِّبَ إِلَّا كَذَّبَ

illâ kezzebe	in küllün	lehzb	ülâike	veeshâbü leykeñ	vekvümü lûtinv	veşemûdü
yalanladılar	Onların hepsi	işte o gruplardı	Bunlar	Eykeliler	Lût'un toplumu	Semûd

الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابٌ ۚ وَمَا يَنْظُرُ هُوَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَأْلَاهُمْ فَوَاقٍ

mâ lehâ min fevâk	şayhatenvvâhidetenm	illâ	kâulâi	vemâ yenzuru	'ikâb	fehakkâ	rrusüle
gecikmesi mümkün olmayan	tek bir ses	yalnız- ca	Onlar	bekliyorlar	böylece azabımı	hak ettiler	peygamber- leri

38. SÂD SÛRESİ

Mekke döneminde in-
miştir. 88 âyetidir.Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. Sâd, ibret dersi veren Kur'an'a yemin olsun.
2. Fakat inkâr edenler, bir onur ve (buna bağlı olarak bir) ayrılık içindedirler.
3. Kendilerinden önce nice memleketi helak ettik. Çığırsıp kaldılar. O an, kurtulma zamanı değildi.
4. İçlerinden, kendilerine uyandırıcı bir peygamber geldiğine şaşıtlar. Kâfirler, "Bu, bir sihirbaz, bir yalancı!" dediler.
5. "İlahları, tek bir ilah mı yapmış? Bu, cidden şaşılacak bir şey, çok tuhaf!"
6. İçlerinden bir grup ileri fırladı, şöyle dedi: "Yürüyün, ilahlarınız hakkında sebat edin, sabredin. Bu cidden, arzu edilen bir şey!"
7. "Biz, bunu diğer dinde işitmedik. Bu, kesinlikle bir uydurmadır."
8. "Bir öğüt (olan o Kur'an), aramızdan ona mı indirilmiş?" Doğrusu onlar, Benim zikrim, Kur'an'ım hakkında kuşku içindedirler. Doğrusu onlar, henüz Benim azabımı tatmadılar.
9. Yoksa onu sana veren, çok güçlü olan ve her şeyi bahşeden Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mı?
10. Yoksa göklerin, yerin ve onların arasındakilerin egemenliği, onların mı? (Eğer öyleyse, hadi gerekli) araçları kullanıp oraya çıksınlar!
11. (Onlar), burada düşman birliklerinden oluşan yenilmiş, dağınık bir ordu.
- 12-13. Onlardan önce, Nuh'un toplumu, Âd, kazıkların sahibi Firavun, Semûd, Lût'un toplumu, Eykeliler yalanladılar. Bunlar, işte o gruplardı.
14. Onların hepsi peygamberleri yalanladılar, böylece azabımı hak ettiler.
15. Onlar yalnızca, gecikmesi mümkün olmayan tek bir ses bekliyorlar.

16. Bir de, "Ey Rabbimiz! (Azaptan) bize payımızı düşeni, hesap gününden önce, hemen ver!" dediler. 17. Şimdi sen onların dediklerine sabret de, kuvvetli kulumuz Dâvûd'u hatırla! Şüphesiz o, (tövbe edip Allah'a) çok yönelen biriydi.

18. Çünkü Biz, dağları onun idaresine vermiştik. O dağlar, akşam sabah (Rabbini) tesbih ederlerdi.

19. Kuşları da toplu olarak (onun idaresine vermiştik). Onların hepsi, ona (tövbe edip Allah'a) çok yönelen (varlıklardı).

20. Onun egemenliğini de güçlendirmiştik. Ayrıca ona, hikmet ve (hakkı batıldan) ayıran söz söyleme sanatı vermiştik.

21-22. Sana, davacıların haberi geldi mi? Mihrabin duvarını aşip, Dâvûd'un yanına girdikleri zaman, onlardan korkmuştu. "Korkma! Biz iki davacıyız, birimiz diğerinin hakkını çiğnedi. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, aşırı gitme, bizi doğru yolun ortasına çıkar!" dediler.

23. (İçlerinden biri), "Şu, benim kardeşim, onun doksan dokuz koyunu var. Benim ise, tek bir koyunum var. Böyleyken, 'Onu bana ver!' dedi ve tartışmada beni yendi" (dedi).

24. (Dâvûd), "Doğrusu senin bir koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemesiyle sana zulmetmiş. Gerçekten birlikte yaşayanların çoğu, birbirlerinin haklarını çiğniyorlar. Ancak iman edip salih ameller işleyenler bunun dışında, onlar da çok azdır!" dedi. Dâvûd, kendisini yalnızca imtihan ettiğimizi anladı, hemen Rabbine tövbe istiğfar etti, rükû ederek yere kapanıp (tövbe ile) Rabbine yöneldi.

[Secde]

25. Biz de bu hatasını kendisine onun başışladık. Şüphesiz onun için, Bizim yanımızda (Bize) yakın olma (nimeti) ve güzel bir sonuç vardır.

26. Ey Dâvûd! Muhakkak ki Biz, seni yeryüzünde bir halife kıldık. Şimdi insanlar arasında hakka göre hükmet, arzuya uyma ki, seni Allah yolundan sapıtmasın. Allah yolundan sapanlar var ya, onlara hesap gününü unuttuklarından dolayı, pek şiddetli bir azap vardır.

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَآ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۚ اِصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ

vezkür	'alâ mâ yekûlûne	işbir	kable yevmi lhisâb	kittânâ	lenâ	'accil	rabbenâ:	vekâlû
hatırla	Şimdi sen onların dediklerine	sabret de	hesap gününden önce	payımıza düşeni	bize	hemen ver	Ey Rabbimiz!	dediler

عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۚ اِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

velişrâk	bil'âşiyi	yüsebbihne'me'ahû	icibâle	sebharnâ	innâ	evvâb	linne'û	ze leyd	dâvûdel	'abdenâ
sabah	akşam	(Rabbini) tesbih ederlerdi	onun dağları	idaresine vermiştik	Çünkü Biz	çok yönelen biriydi	Şüphesiz o	kuvvetli	Dâvûd'u	kulumuz

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ۚ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَلَ

vefeşle	lhikmete	veâteynâhû	mülke'hû	veşedednâ	evvâb	le'hû	küllül	meşûrah	vettayra
ayıran	hikmet ve	Ayrıca ona vermiştik	Onun egemenliğini de	güçlendirmiştik	çok yönelen	ona	hepsi	toplu olarak	Kuşları da

الْخِطَابِ ۚ وَهَذَا آتِيكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۖ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَمَزَّجَ

fezezi 'a	'alâ dâvûde	iz de'halû	lmihrâb	iz tesevverû	nebeû lhaşm	vehel etâke	lhitâb
korkmuştu	Dâvûd'un yanına	girdikleri zaman	Mihrabin duvarını	aşip	davacıların haberi	Sana geldi mi?	söz söyleme sanatı

مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ

bilhakki	beynenâ	feh'kûm	'alâ be'd'in	be'dunâ	be'gâ	haşmâni	lâ te'haf	kâlû	min'hûm
hak ile	Şimdi sen aramızda	hükmet	diğerinin	birimiz	hakkını çiğnedi	Biz iki davacıyız	Korkma	dediler	onlardan

وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۖ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِىٰ

veliyeh'e'ceten	tis'unvvetis'ûne	le'hû	ehî	inne hâzâ	ilâ sevâi şşirât	veh'dinâ	velâ tüştit
Benim ise var	koyunu	doksan dokuz	onun kardeşim	Şu	doğru yolun ortasına	bizi çıkar	aşırı gitme

نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۖ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ

ne'cetike	bis'ûlâi	zaleme'keile'kad	kâlâe	fî lhitâb	ve'azzenî	ekfilnîhâ	fe'kâle	ne'cetünvâhidenetün
senin bir koyununu	istemesiyle	sana Doğrusu zulmetmiş	dedi	tartışmada	ve beni yendi	Onu bana ver	dedi	tek bir koyunum

إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

llezîne âmenû	illâ	be'duhûm 'alâ be'd'in	leyebgî	mine l'bu'le'âi	veinne kesîrân	ilâ ni'âcih
Ancak iman edip	dışında	birbirlerinin	haklarını çiğniyorlar	Gerçekten birlikte yaşayanların	çoğu	kendi koyunlarına

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا

râki'anv	veharra	rabbe'hû	festeg'fera	fetennâhû	lennemâdâvûdûve'anne	hûm	vekalîlünmmâ	şşâlihâtî	ve'amilû
rükû ederek	yere kapanıp	Rabbine	hemen tövbe istiğfar etti	kendisini imtihan ettiğimizi	yalnızca Dâvûd anladı	onlar da	çok azdır	salih ameller	işleyenler

وَأَنَابَ ۖ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ۖ يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ

ce'alnâke	innâ	yâ dâvûdû	vehusne meâb	lezülfâ	'indenâ	le'hûveinne	zâlik	le'hû	fe'gafernâ	veenâb
seni kıldık	muhakkak ki Biz	Ey Dâvûd!	ve güzel bir sonuç	yakin olma	Bizim yanımızda vardır için	Şüphesiz bu	len-disine	acıyıp başışladık	yöneldi	

خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

'an sebîli llâh	fe'yûdilleke	l'hevâ	velâ tettebi'lî	bilhakki	beyne nnâsi	feh'kûm	fî lerdî	halîfeten
Allah yolundan	seni sapıtmasın	arzuya	uyma ki	hakka göre	Şimdi insanlar arasında	hükmet	yeryüzünde	bir halife

إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا تَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۚ

yevme lhisâb	bimâ nesû	'azâbün şed'idüm	le'hûm	'an sebîli llâhî	inne llezîne yegîllûne
hesap gününü	unuttuklarından dolayı	pek şiddetli bir azap	onlara vardır	Allah yolundan	sapanlar var ya

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ

feveylül	llezîne keferû	zannû zâlike	bâtîlâ	vemâ beynehumâ	velerdâ	ssemâe	vemâ baleknâ
vay haline	inkâr edenlerin	zanlan- rından	Bu	boşuna	ve aralarındakileri	yeri	Biz, göğü yaratmadık

لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۖ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ

kelmüfsidine	şşâlihâtî	ve'amilû	llezîne âmenû	nec'alû	em	mine nnâr	lillezîne keferû
bozgunculuk yapanlar gibi	salih ameller	işleyenleri	iman edip	değerlen- diririz	Yoksa mi?	Ateşe girecek	inkâr edenlerin

فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۖ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا

liyeddebberû	mübârukûl	ileyke	enzelnâhû	kitâbün	kelfüccâr	lmüttekine	nec'alû	em	fî lerd
düşünsünler	mübârek	sana	indirdiğimiz	bir kitaptır	günahkârlar gibi	o korunan mut- takileri	değerlen- diririz	Yoksa mi?	yeryüzünde

آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۖ وَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدَانِ ۖ وَأَوَّابٌ

evvâb	lneñû	l'abd	nî'me	süleyman	lidâvûde	vevehebnâ	ûlû lalbâb	veliyetezekkerâ	âyâtihî
çok yönelen biriydi	Şüphesiz	kuldu	O, ne güzel	Süleyman'ı	Dâvûd'a	bahsettik	temiz özlüler	ibret alsınlar	onun ayetlerini

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ۖ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ

hubbe lhayri	ehbebtû	innî	fe'âlâ	şşâfinâtü lciyâd	bil'âşiyî	'aleyhî	iz 'urida
at sevmeyi	sevdim	Ben	dedi	duruşları sakın gidişleri muhteşem olan atlar	akşamleyin	Kendisine	sunulduğunda

عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۖ رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ

bissûkî	fetafika mesham	'aleyy	ruddûhâ	bilhicâb	tevârat	hattâ	'an zikri rabbî
bacaklarını	silmeye başladı	bana	Onları geri getirin	perdeyle	atlar gizlendi	Nihayet	Rabbimin zikrinden dolayı

وَالْأَعْنَاقِ ۖ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَداً ثُمَّ أَنَابَ ۖ قَالَ رَبِّ

rabbî	kâle	enâb	şümme	ceseden	'alâ kürsiyyihî	veelkaynâ	süleymane	fetennâ	velekad	vele'nâk
Ey Rab- bim!	dedi	Rabbine yöneli	sonra	bir ceset	Tahtının üstüne	biraktık	Süleyman'ı da	imtihan ettik	Yemin olsun	boyunlarını

اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۖ فَسَخَّرْنَا

fesehharnâ	lvehhâb	ente	linneke	mim be'dî	liahadinm	lâ yembegi	mülkel	lî	veheb	lî	gfir
emrine verdik	daima bağışta bulunan	Sen	Şüphesiz Sensin	benden sonra	hiç kim- seye	yaraşmayan	bir ege- menlik	bana	ihsan et!	Beni	bağışla

لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحًا ۖ حَيْثُ أَصَابَ ۖ وَالشَّيَاطِينُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ

vegavvas	külle bennâinv	veşşeyâtine	hayşü eşâb	ruhâen	biemrihî	tecrî	rriha	leñû
ve denizlere dalan	bina yapan	şeytanları	istediği yere	kolayca	emriyle	akıp giden	rüzgârı	on- un

وَأَخْرَيْنَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۖ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

bigayri hisâb	ev emsik	femnün	'atâunâ	hâzâ	fî leşfâd	mükarranîne	veâharine
hesap sorulmayacaktır	istersen de elinde tut	ikram et	verdiğimiz ikramımız	Bu	zincirlerle	birbirlerine bağlı olan	diğerlerini

وَأَنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ۖ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي

enni	rabbeñû	nâdâ	iz	eyyûb	'abdenâ	vežkür	vehusne meâb	lezülfâ	'indenâ	leñû	veinne
Şüp- hesiz	Rabbine	şöyle	bir za- reslenmiştir	Eyyûb'ü de	Kulumuz	hatırla	ve güzel bir sonuç	(Bize) yakın olma	Bizim yanı- mızda vardır	onun için	Şüphesiz

مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ۖ أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۖ

veşerâb	müğteselüm bâridünv	hâzâ	biriclik	ürküd	ve'azâb	binüşbinv	şşeytânü	messeniye
ve soğuk bir içecek	serin bir yıkanacak yer	İşte	ayağını	Oynat	ve acı ile	zahmet	şeytan	bana dokundu

27. Biz, göğü, yeri ve araların-
dakileri boşuna yaratmadık. Bu
(böyle bir anlayış), inkâr eden-
lerin zanlarından (ibarettir).
Ateşe girecek inkâr edenlerin
vay haline!

28. Yoksa iman edip salih
ameller işleyenleri, yeryüzün-
de bozgunculuk yapanlar gibi
mi değerlendiririz? Yoksa o ko-
runan muttakileri, günahkârlar
gibi mi değerlendiririz?

29. (Bu), sana indirdiğimiz
mübârek bir kitap, onun
ayetlerini düşünsünler, temiz
özlüler, (içinde anlatılanlardan)
ibret alsınlar.

30. Bir de Dâvûd'a, Süleyman'ı
bahsettik. O, ne güzel kuldu.
Şüphesiz o, (tövbe edip
Allah'a) çok yönelen biriydi.

31-32. Kendisine akşamleyin
duruşları sakın gidişleri muhte-
şem olan atlar sunulduğun-
da, "Ben at sevmeyi, Rabbi-
min zikrinden dolayı sevdim"
dedi. Nihayet atlar perdeyle
gizlendi.

33. (Sonra şöyle dedi): "Onları
bana geri getirin!" Tuttu, ba-
caklarını, boyunlarını silmeye
başladı.

34. Yemin olsun, Süleyman'ı
da imtihan ettik. Tahtının üs-
tüne bir ceset bıraktık, sonra
o, (tövbe ile) Rabbine yöneldi.

35. "Ey Rabbim! Beni bağış-
la, bana, benden sonra hiç
kimseye yaraşmayan bir ege-
menlik ihсан et! Şüphesiz,
daima bağışta bulunan yalnız-
ca Sensin, Sen!" dedi.

36-38. Bunun üzerine, emriyle
istediği yere kolayca akıp giden
rüzgârı, bina yapan ve denizle-
re dalan şeytanları, zincirlerle
birbirlerine bağlı olan diğerlerini
onun emrine verdik.

39. Bu, işte sana verdiğimiz
ikramımız! İster bunları ikram
et (başkalarının imkân ve
hizmetine sun), istersen de
elinde tut (kimseye verme).
(Yetki senindir), hesap sorul-
mayacaktır.

40. Şüphesiz onun için, Bizim
yanımızda (Bize) yakın olma
(nimeti) ve güzel bir sonuç
vardır.

41. Kulumuz Eyyûb'ü de ha-
tırla! O, bir zamanlar Rabbine
şöyle seslenmişti: "Şüphesiz
şeytan bana zahmet ve acı ile
dokundu."

42. (Ona şöyle dedik:) "Oynat
ayağını! İşte serin bir yıkan-
acak yer ve soğuk bir içecek!"

الْجُزْءُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ

43. Tarafımızdan bir rahmet olarak ve temiz akıl sahipleri için bir ibret dersi olsun diye, ona bütün ailesini ve bunlarla birlikte bir o kadarını daha bahsettik.

44. Elinle bir demet al, onunla vur, yemininde durma-mazlık etme. Gerçekten Biz onu sabırlı bulduk. O, ne güzel kuldu! Şüphesiz o, (tövbe edip Allah'a) çok yönelen biriydi.

45. Güçlü ve anlayışlı kullarımız olan İbrahim, İshak ve Yâkûb'u da hatırla.

46. Çünkü Biz, onları ahiret yurdunu düşünen ihlâslı kullar yaptık.

47. Şüphesiz onlar, Bizim katımızda seçilmiş iyi kullardı.

48. İsmail, Elyesa ve Zülkifl'i de hatırla. Onların hepsi, iyilerdendi.

49. İşte bu, bir öğüttür. Şüphesiz muttakiler için güzel bir gelecek vardır.

50. Adn cennetleri vardır. Kapıları onlar için açılmıştır.

51. Orada (cennetlerde arkalarına) yaslanıp oturmuşlardır. Orada birçok yemişle bambaşka bir içecek isteyeceklerdir.

52. Yanlarında da gözleri daima kendilerine bakan, her zaman aynı yaşta olan güzel-ler vardır.

53. İşte bu, hesap günü için size vaat edilenlerdir.

54. Doğrusu bu, Bizim (size sunacağımız) nimetlerimiz! Onun bitip tükenmesi yoktur.

55. Bu (böyledir), şüphesiz azgınlık için de kötü bir gelecek vardır.

56. Cehennem (var). Oraya girecekler. O, ne çirkin döşektir!

57. (Bir de), şu var: kaynar su ve irin, onu da tatsınlar!

58. O türden başka, çiftler çiftler azap var.

59. (Şöyle denir:)"Şu da sizinle beraber olan, (her türlü acıya) göğüs gerecek olan gruptur, onların rahat edeceği hiçbir yer yoktur. Muhakkak ki onlar, ateşe gireceklerdir."

60. (Buna karşılık şöyle) derler: "Hayır, o sizsiniz, sizin rahat edeceğiniz bir yer yok. Bu (azabı), başımıza getiren sizsiniz." O, ne kötü yataktır!

61. "Ey Rabbimiz! Bunu, bizim başımıza getirene, Sen ona ateşte azabı hemen kat kat artır!" derler.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لَأُولَى الْأَلْبَابِ ۚ وَخُذْ

vehuż	liûlî lelbâb	veẓikrâ	minnâ	rahmetenm	me'ahüm	vemişlehum	eñleñû	leñû	veveñebnâ
al	temiz akıl sahipleri için	ve bir ibret dersi olsun diye	Tarafımızdan	bir rahmet olarak	bunlarla	ve birlikte bir o kadarını	bütün ailesini	ona	bahsettik

بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

evvâb	inneñû	l'abd	ni'me	şâbirâ	vecednâñû	innâ	velâ tehneş	biñî	fedrib	diğşen	biyedike
çok yönelen biriydi	şüphesiz o	kuldu	O, ne güzel	sabırlı	onu bulduk	Gerçekten Biz	yemininde durma-mazlık etme	onunla	vur	bir demet	Elinle

۞ وَادْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۚ إِنَّا

innâ	velebşâr	ûlî leydi	veye'kübe	veishâka	ibrâhime	'ibâdenâ	veẓkür
çünkü Biz	ve anlayışlı	Güçlü	ve Yâkûb'u da	İshak	İbrahim	kullarımız olan	hatırla

أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةِ ذِكْرَى الدَّارِ ۚ وَاتَّخَذْنَاهُمْ عِبَادًا لِّمَنِ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ

lemine Imustafeyne lehyâr	'indenâ	veinneñüm	ẓikra ddâr	eñleşnâñüm biñâlîşatin
seçilmiş iyi kullardı	Bizim katımızda	Şüphesiz onlar	ahiret yurdunu düşünen	onları ihlâslı kullar yaptık

۞ وَادْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكَلَّ مِنَ الْأَخْيَارِ ۚ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّا

veinne	ẓikr	hâẓâ	mine lehyâr	veküllünm	veze İkifl	velyese'a	ismâ'ile	veẓkür
Şüphesiz	bir öğüttür	İşte bu	iyilerdendi	Onların hepsi	ve Zülkifl'i de	Elyesa	İsmail	hatırla

لِلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَا بِ ۚ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ ۚ مُتَّكِئِينَ فِيهَا

fihâ	müttekiine	lebvâb	leññümümüfettehatel	cennâtî 'adninm	lehusne meâb	lilmüttekiine
Orada	yaslanıp oturmuşlardır	Kapılan	onlar için açılmıştır	Adn cennetleri vardır	güzel bir gelecek	muttakiler için vardır

يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ۚ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ۚ

etrâb	kâşirâtü ttarfi	ve'indeñüm	veşerâb	bifâkiñetin keşiratinv	fihâ	yed'üne
aynı yaşta olan güzeller	gözleri daima kendilerine bakan	Yanlarında da vardır	bambaşka bir içecek	birçok yemişle	Orada	isteyeceklerdir

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۚ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۚ هَذَا وَإِنَّا

veinne	hâẓâ	min nefâd	leñû mâ	lerizkunâ	hâẓâ	inne	liyevmi İhisâb	mâ tû'adüne	hâẓâ
şüphesiz	Bu	bitip tükenmesi	Onun yoktur	nimetlerimiz	bu	Doğrusu	hesap günü için	ize vaat edilenlerdir	İşte bu

لِلطَّاغِينَ لَشَرِّ مَا بِ ۚ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسِفُ الْمِهَادُ ۚ هَذَا فَلْيَذُقُوهُ

felyezûkûñû	hâẓâ	İmiñâd	febi/se	yeşievneñâ	cehennem	leşerra meâb	littâgine
onu da tatsınlar	şu var	döşektir	ne çirkin	Oraya girecekler	Cehennem	kötü bir gelecek	azgınlık için de vardır

حَمِيمٍ وَعَسَاقٍ ۚ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ۚ هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا

merhabem	lâ	me'aküm	fevcünm	müktehimünm	hâẓâ	ezvâc	min şekliñî	veâharu	vegassâk	hamimünv
rahat edeceği yok- hiçbir yer	sizinle beraber olan	göğüs gerecek olan gruptur	Şu da	çiftler çiftler	O türden	başka	ve irin	kaynar su		

بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَلَّوْا النَّارَ ۚ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا

lenâ	kaddemtümññû	entüm	biküm	merhabâñm	lâ	entüm	bel	kâlû	şalû nnâr	inneññüm	biñim
başımıza	Bu (azabı), getiren	sizsiniz	sizin	rahat edeceğiniz bir yer	o yok	sizsiniz	Hayır	derler	ateşe gireceklerdir	Muhakkak ki onlar	onların

فَيَنْسِفُ الْقَرَارُ ۚ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرَدُّهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ۚ

fî nnâr	di'fen	'azâben	fezidñû	hâẓâ	lenâ	men kaddeme	rabbenâ	kâlû	İkarâr	febi/se
ateşte	hemen kat kat	azabı	Sen ona artır	Bunu	başımıza	getirene	Ey Rabbimiz!	derler	yataktır	ne kötü

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٦﴾ أَتَّخَذْنَا هُمْ سِخْرِيًّا أَمْ

em silbriyyen ettebaznâhüm mine leşrâr künnâ ne'uddühüm ricâlen lâ nerâ mâ lenâ vekâlû
Yoksa mı? alay Biz onlarla etmemiş miydik? Kötülerden saydığımız adamları görmüyoruz niçin derler

رَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٧﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُّمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ

münzirun enâ innemâ kul ehli nnâr tehâşumû lehakkunî zâlike inne lebsâr 'anhümû zâgat
korkuyu ha- Ben ancak De ki cehennemliklerin tartışması bu Şüphesiz gözler onlardan kaydı

وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٩﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ

'l'azizü vemâ beynehumâ velerdi rabbû ssemâvâti lkahhâr lvâhidü illâhü illâ min ilâhînivemâ
çok güçlüdür ve aralarında onların yerin (O Allah), göklerin Rabbidir herkesi cezalandıran Tek olan Allah'tan başka bir tanrı yoktur

الْغَفَّارُ ﴿٧٠﴾ قُلْ هُوَ نَبِيُّ عَظِيمٍ ﴿٧١﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٧٢﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ

min 'ilmim liye mâ kâne mû'ridûn 'anhû entüm nebeün 'azîm hüve kul lgaffâr
hiçbir bilgim benim yoktu yüz çeviriyorsunuz ondan Siz büyük bir haberdar O Şöyle de çok bağışla- yandı

بِالْمَلَأِ الْاَعْلَى إِذِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٧٣﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنْتُمْ أَنْتُمْ مُبِينٌ ﴿٧٤﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ

rabbûke kâle iz nezirunmmübîn enâ illâ ennemâ âleyye inyyühâ iz yehşimûn bilmelei le'â
Rabbim demişti Bir za- manlar açık açık uyarın bir peygamber benim sadece Bana vahiy ediliyor Onlar tartışırken en yüksek topluluk (olan melekler) hakkında

لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقُ بَشَرٍ مِنْ طِينٍ ﴿٧٥﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا

feka'û mirrûhi fihi venefehtü feizâ sevveytühû min tîn beşerânî hâlikum innî lilmelâiketi
kapanın ruhumdan ona ve üflediğim zaman Ben, onu belli bir kıvama getirip düzelttiğim çamurdan bir beşer yaratmak- Şüphesiz Ben meleklerle

لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٦﴾ فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٧﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ

vekâne istekbera iblîs illâ ecme'ûn küllülühüm lmelâiketü fesecece sâcîdîn lefû
ve oldu büyüklük tasladı İblis Yalnız Bunun üzerine bütün hepsi meleklerin secde etti secdeye ona

مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٨﴾ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِي اسْتَكْبَرْتَ

estekberte biyedeyy limâ halektü en tescüde mene'ake mâ yâ iblîsü kâle mine lkâfirîn
Kibirlenmek mi istedin Benim iki elimle yarattığıma secde etmekten seni engel- dedi? Ey İblis! dedi kâfirlerden

أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٩﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٨٠﴾

min tîn vebalektehû min nârinv balektenî minhî bayrunm enâ kâle künte mine l'âlin em
bir çamurdan onu ise yarattın bir ateşten Beni yarattın ondan daha üstünüm Ben dedi sen, yücelerden biri misin? yok- sa

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٨١﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٨٢﴾ قَالَ رَبِّ

rabbî kâle illâ yevmi ddîn le'netî 'aleyke veinne racîm feinneke minhâ fehruc kâle
Ey Rab- dedi ceza gününe kadar lanetim üzerindedir Kesinlikle artık kovuldun Çünkü sen oradan Hemen çık buyur- du

فَانْظُرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٨٣﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٤﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

ilâ yevmi lvekti lme'lûm mine lmünzarîn feinneke kâle yüb'asûn illâ yevmi feenzirînî
o belirli zamana kadar geri bırakılanlardansın sen O halde diriltile-cekleri güne kadar beni geri bırak

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا غُيَيْنَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٨٦﴾

lmübleşîn minhümû 'ibâdeke illâ ecme'in leügviyennehüm febi'izzetike kâle
Senin ihlâslı ben onlardan kulların dışında- kileri hepsini onların yoldan çıkı- racağım Senin gücüne, büyüklüğüne yemin ederim ki, ben onlardan Senin ihlâslı kulların dışındakileri, onların hepsini yoldan çıkaracağım dedi

62-63. Bir de, "Kötülerden saydığımız adamları, niçin (burada) görmüyorsunuz? Biz onlarla alay etmemiş miydik? Yoksa onlardan gözler mi kaydı?" derler.

64. Şüphesiz, cehennemliklerin bu tartışması, gerçekle-şecektir.

65. De ki: "Ben, ancak korkuyu haber veren bir peygamberim. Tek olan, herkesi cezalandıran Allah'tan başka bir tanrı yoktur."

66. (O Allah), göklerin, yerin ve aralarında onların Rabbidir, çok güçlüdür, çok bağışla-yandır.

67. Şöyle de: O, büyük bir ha-berdir.

68. Siz, ondan yüz çeviriyor-sunuz.

69. Onlar tartışırken, en yüksek topluluk (olan melek-ler) hakkında benim hiçbir bil-gim yoktu.

70. Bana sadece benim açık açık uyarın bir peygamber olduğum vahiy ediliyor.

71. Bir zamanlar Rabbim me-leklere şöyle demişti: "Habe-riniz olsun Ben, çamurdan bir beşer yaratmaktayım."

72. "Ben, onu belli bir kıva-ma getirip düzelttiğim ve ru-humdan ona üflediğim za-man, derhal ona secdeye ka-panın."

73. Bunun üzerine bütün me-leklerin hepsi secde etti.

74. Yalnız İblis büyüklük tasla-dı ve kâfirlerden oldu.

75. (Allah ona), "Ey İblis! Benim iki elimle yaratığıma secde etmekten seni ne en-gelledi? Kibirlenmek mi iste-din, yoksa sen, yücelerden biri misin?" dedi.

76. (İblis), "Ben, ondan daha üstünüm. Beni bir ateşten yarattın, onu ise bir çamur-dan yarattın!" dedi.

77. (Allah), "Hemen çık ora-dan! Çünkü sen, artık kovul-dun!" diye buyurdu.

78. "Kesinlikle ceza gününe kadar lanetim üzerindedir!"

79. (Bunun üzerine İblis), "Ey Rabbim! O halde diriltilecek-leri güne kadar beni geri bı-rak!" dedi.

80-81. (O da), "Haydi, sen, o belirli zamana kadar geri bı-rakılanlardansın" diye buyurdu.

82-83. (İblis, cevap olarak), "Senin gücüne, büyüklüğü-ne yemin ederim ki, ben on-lardan Senin ihlâslı kulların dışındakileri, onların hepsini yoldan çıkaracağım" dedi.

84-85. (Allah), "O (söyle-
diğin şey), doğrudur. Ben,
hep doğruyu söylerim. Ye-
min olsun ki, Ben cehen-
nemi senden ve onların
sana uyanlarından, topu-
nuzdan tika basa doldura-
cağım" buyurdu.

86. De ki: "Ben, sizden ona
karşı (kıyametin geleceğini
haber vermemle ilgili)
hiçbir ücret istemiyorum.
Ben, yapmacık davranan-
lardan değilim!"

87. O (Kur'an), ancak bü-
tün âlemler için öğüttür.

88. Onun verdiği haberin
doğruluğunu, bir zaman
sonra kesinlikle görüp bi-
leceksiniz.

39. ZÜMER SÜRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 75 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. Bu kitabın bölüm bölüm
indirilmesi, çok güçlü ve
yaptığını sağlam yapan ve
yaptığında bir hikmet bulu-
nan Allah tarafından.

2. Emin ol Biz, sana o ki-
tabı hakkı ifade eder tarz-
da indirdik. Onun için dini
Allah'a özgü kılarak Ona
ibadet et.

3. Dikkat edin, saf (şirkin
ve küfrün bulaşmadığı) din,
Allah'ın dinidir. Onun dışın-
dakileri koruyucu edinenler,
şöyle demektedirler: "Biz
onlara, sadece bizi Allah'a
yakınlaştırsınlar diye ibadet
ediyoruz." Şüphesiz Allah,
onların arasında görüş ayrı-
lığına düştükleri konuda hük-
münü verecektir. Muhakkak
Allah, yalancıyı, inkârcıyı
doğru yola çıkarmaz.

4. Allah bir çocuk edinmek
isteseydi, yarattıklarından
dilediğini seçerdi. O, böyle
bir şeyden uzaktır. O Allah,
tek olan, herkesi cezalandı-
randır.

5. O, gökleri ve yeri, gerçek
bir ölçü ve düzenle yarattı.
Geceyi gündüzün üstüne
sarıyor, gündüzü de gece-
nin üstüne sarıyor. Güneşi
ve ayı, (insanların) emrine
vermiştir. Her biri, belirli bir
süreye kadar akıp gidecek-
tir. Dikkat edin, O, çok güç-
lü, çok bağışlayıcıdır.

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَا مَلَكَنَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ

minhüm	vemimmen tebi'ake	minke	cehennem	leemleenne	ekûl	velhakka	felhakku	kâle
onların	ve sana uyanlarından	senden	Ben cehen- nemi	Yemin olsun ki dolduracağım	söylerim	hep doğruyu	doğrudur	buyurdu

أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

mine	Imütekellifin	enâ	vemâ	min ecrin	'aleyhi	mâ eselüküm	kul	ecme'in
yapmacık davrananlardan	Ben	değilim	hiçbir ücret	ona karşı	sizden istemiyorum	De ki	topunuzdan	

﴿٨٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

be'de hîn	nebee'û	velete'lemünne	lil'âlemin	zikrul	illâ	in hüve
bir zaman sonra	Onun verdi- ği haberin	kesinlikle görüp bilecek- siniz	bütün âlemler için	öğüttür	ancak	O (Kur'an)

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

ZÜMER|ZÜMER SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhırrahmâni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

bilhakki	lkitâbe	ileyke	enzelnâ	innâ	lhakim	l'azizi	mine llâhi	lkitâbi	tenzilü
hakkı	o kitabı	sana	indirdik	Emin ol Biz	her işi hikmetli	çok güçlü	Allah tarafın- dandır	Bu kitabın	bölüm bölüm indirilmesi

فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا

vellez'ne ttebazû	ddinü lbâlis	lillâhî	elâ	ddin	lehü	müblisal	llâhe	fe'büdi
edinenler	saf (şirkin ve küfrün bulaşmadığı) din	Alla- h'ın	Dikkat edin	dini	Alla- h'a	özgü kılarak	Allah'a	ibadet et

مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ

beynehum	yehkümü	llâhe inne	zulfâ	ilâ llâhi	liyükarribünâ	illâ	mâ ne'büdühüm	evliyâ/	min dünîfir
onların arasında	hükümünü verecektir	Allah Şüp- hesiz		Allah'a	bizi yakınlaştırsınlar diye	sade- ce	Biz onlara ibadet ediyoruz	koruyucu	Onun dışında- kileri

فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ

llâhü	lev erâde	keffâr	men hüve kâzibün	lâ yehdi	llâhe inne	fi mâ hüm fihi yekhtelifün
Allah	isteseydi	inkârcıyı	yalancıyı	doğru yola çıkarmaz	Allah Mu- hakkak	görüş ayrılığına düştükleri konuda

أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَا ضَافِي مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾

lkahhâr	lvâhidü	llâhü hüve	sühbâneh	mâ yesâü	mimmâ yeblüku	lestafâ	veledel	enyettebize
herkesi cezalandı- randır	tek olan	Allah O	O, böyle bir şeyden uzaktır	dilediğini	yarattıklarından	seçerdi	bir çocuk	edinmek

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ

'ale lleyli	nnenhâra	veyükevviru	'ale nnehâri	lleyle	yükevviru	bilhakki	velerga	ssemâvâti	baleka
gecenin üstüne	gündüzü de	sarıyor	gündüzün üstüne	Geceyi	sarıyor	gerçek bir ölçü ve düzenle	ve yeri	göklere	yarattı

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

lgaffâr	l'azizü	hüve	elâ	liecelinmmüsemmâ	yecri	küllünü	velkamer	şşemse	vesebbâra
çok bağışlayıcıdır	çok güçlü	O	Dikkat edin	belirli bir süreye kadar	gidecektir	Her biri	ve ayı	Güneşi	emrine ver- miştir

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ

mine len'âmi	leküm	veenzele	zevcehâ	minhâ	ce'ale	şümme	min nefsinvâhidetin	halekaküm
hayvanlardan	Size	indirdi	eşini	ondan	meydana	sonra	tek bir nefisten	O, sizi yarattı

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ

fi zulûmâtin şelâs	halkanmmim be'di halkin	fi bütûni ümmeâtiküm	yehlüküküm	semâniyete ezvâc
üç türlü karanlık içinde	yaratılıştan yaratılışa	annelerinizin karınlarında	Sizleri yaratıp duruyor	sekiz çift

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَى تُصْرَفُونَ ۚ إِنَّ تَكْفُرًا فَإِنَّ اللَّهَ

feinne llâhe	in tekfûrû	tüşrafûn	feennâ	küv	illâ ilâhe	lâ	lmülk	le'hû rabbüküm	llâhü zâlikümû
Allah'ın	Eğer inkâr ederseniz	çevrilirsiniz	O halde nasıl	On-dan	başka tanrı	yok-tur	egemenlik	Onun-dur	Rabbiniz Allah İşte bu

غَنَى عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَاهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ

velâ teziru	leküm	yerdañfü	vein teşkürû	lküfr	li'ibâdihi	velâ yerdâ	'anküm	ganiyyün
yüklenmez	sizden	ona razı olur	Eğer şükrederseniz	kâfir olma-larına	kullarının	razı olmaz	size	ihtiyacı yoktur

وَاِزْرَةً ۚ وَزَرَ آخِرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

bimâ küntüm te'melûn	feyünebbiüküm	merci'üküm	ilâ rabbiküm	şümme	vizra ührâ	vâziratünv
bütün yaptıklarınızı	size haber verecektir	dönüşünüz	Rabbinizdir	Sonra	başkasının işlediği günahı	Bir günahkâr

إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۖ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ

ileyhi	müniben	rabbefü	de'â	durrun	linsâne	veizâ messe	bizâti şsudûr	'alimüm innehü
Ona	yönelerek	Rabbine	dua eder	bir sıkıntı	İnsana	dokunduğu zaman	kalplerde olanı	bilir Şüphesiz O

ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسَىٰ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا

endâdel	lillâhi	vece'ale	min kablû	ileyhi	mâ kâne yed'û	nesiye	minhû ni'metenm	iâzâ havvelehü	şümme
ortaklar koşturmay	Allah'a	başlar	önceden	Ona	dua ettiği halini	unutur	tarafın-dan	kendisine bahşet-tiği zaman	Son-ra

لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۚ أَمَّنْ

emmen	min eşhâbi nnâr	inneke	kalilen	biküfrike	temette'	kul	'an sebilih	liyü'dille
Yoksa mı?	cehennemliklerdensin	Şüphesiz sen	biraz	İnkârınla	zevk ve haz al	De ki	Onun yolundan	(insanları) sap-tırmak için

هُوَ قَانِتٌ أَنْ آتَىٰ اللَّيْلَ سَاجِدًا وَقَالِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ

kul	rahmete rabbiñ	veyercû	lâhirate	yehzeru	vekâ'imeny	sâcidenv	ânâe lleyli	küve kânitün
De ki	Rabbinin rahmetini	uman	ahireti	dikkate alan	kıyam durarak	secdeye kapanıp	gece saatlerinde	kalkan kimse

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ

ûlû lalbâb	yetezekkeru innemâ	vellezine lâ ye'lemûn	llezine ye'lemûne	hel yestevi
temiz akıllı olanlar	anlar	ancak	bilmeyenler	Hiç bilenlerle

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا

fi kâziñi ddunyâ	lillezine ehseñû	rabbeküm	ttekû	llezine âmenû	yâ 'ibâdi	kul
Bu dünyada	iyilik yapanlara vardır	Rabbinizden	takva ile korunun	iman eden	Ey kullarım!	De ki

حَسَنَةً وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

biğayri hisâb	ecrahüm	şşâbirüne	yüveffe	innemâ	vâsi'ah	veerdü llâhi	haseneñ
sonsuz	sevapları	sabredenlere	ödenir	Sadece	geniştir	Allah'ın yarattığı yeryüzü	bir iyilik

6. O, sizi tek bir nefisten yarattı, sonra ondan eşini meydana getirdi. Size hayvanlardan sekiz çift indirdi. Sizleri annelerinizin karınlarında üç türlü karanlık içinde yaratılıştan yaratılışa yaratıp duruyor. İşte bu Rabbiniz Allah, egemenlik Onundur. Ondan başka tanrı yoktur. O halde nasıl çevrilirsiniz?

7. Eğer inkâr ederseniz, Allah'ın size ihtiyacı yoktur. Bununla birlikte kullarının kâfir olmalarına razı olmaz. Eğer şükrederseniz, sizden ona razı olur. Bir günahkâr, başkasının işlediği günahı yüklenmez. Sonra dönüşünüz, Rabbinizdir. O zaman O, size bütün yaptıklarınızı haber verecektir. Şüphesiz O, kalplerde olanı bilir.

8. İnsana bir sıkıntı dokunduğu zaman, bütün gönlüyle Ona yönelerek Rabbine dua eder. Sonra kendisine, tarafından bir nimet bahşettiği zaman, önceden Ona dua ettiği halini unutur, (insanları) Onun yolundan sap-tırmak için Allah'a ortaklar koşturmay başlar. De ki: "İnkârınla biraz zevk ve haz al. Şüphesiz sen, cehennemliklerdensin!"

9. Yoksa o (cehennemlik kişi), gece saatlerinde kalkan, secdeye kapanıp kıyam durarak daima gö-revini yapan, ahireti dikkate alan, Rabbinin rahmetini uman kimse gibi olur mu? De ki: "Hiç bilenlerle, bilmeyenler bir olur mu?" (Bunu), ancak temiz akıllı olanlar anlar.

10. De ki: "Ey iman eden kullarım! Rabbinizden takva ile korunun. Bu dünyada iyilik yapanlara, bir iyilik vardır. Allah'ın yarattığı yeryüzü, geniştir. Sadece sabredenlere sevapları sonsuz ödenir."

11-12. De ki: "Şüphesiz ben, dini Allah'a özgü kılarak Ona ibadet etmekle emrolundum. (Ayrıca), Onun birliğine boyun eğenlerin ilki olmakla da emrolundum."

13. De ki: "Eğer Rabbime isyan edersem, ben büyük günün azabından korkarım."

14-15. De ki: "Ben, dinimi Allah'a özgü kılarak Ona kulluk ederim. Siz de, Onun dışında istediğinize kul olun." De ki: "Gerçekten kaybedenler, kıyamet gününde kendilerini ve ailelerini hüsrana uğratanlardır." Dikkat edin, asıl apaçık hüsrana işte budur.

16. Onlara üstlerinden ateş bulutları vardır, ayrıca altlarından da ateş bulutları vardır. İşte bu, Allah'ın, kullarını kendisiyle korkutup sakındırdığı şeydir. (Allah, şöyle der:) "Ey kullarım! Onun için Bana (karşı gelmekten) korunun!"

17-18. Tağuta kulluk etmekten kaçınıp Allah'a gönülden yönelenler var ya, işte onlara müjdelere olsun! Sözü dinleyen, sonra da sözün en güzeline uyan kullarıma müjde ver! Onlar, Allah'ın kendilerini doğru yola ulaştırdığı kimselerdir. İşte onlar, temiz akıl sahipleridir.

19. Hakkında azap hükmü kesinleşmiş kimseyi, cehennemdeki kimseyi sen mi çıkaracaksın?

20. Fakat Rablerine karşı gelmekten korunanlar var ya, onlar için altlarından ırmaklar akan köşkler, onların üstlerinde yapılmış başka köşkler vardır. Bu, Allah'ın verdiği sözdür. Allah, sözünden caymaz.

21. Allah'ın gökten bir su indirip onu yeryüzünde kaynaklara koyduğunu görmedin mi? Sonra onunla türlü renkleri olan ekin çıkarır, sonra o kurur, sen onu sapsarı olarak görürsün. Daha sonra onu çöpe çevirir. Elbette bunda bizim akılları olanlar için ibret ve öğüt vardır.

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

evvele İmüslimîn | llen ekûne | veümirtü | ddîn | lehû | müblîşal | ilâhe | en e'büde | ümirtü | innî | kul
Onun birliğine boyun eğen- | olmakla da | emrolundum | dini | Ona | özgü kılarak | Allah'a ibadet etmekle | emrolun- | Şüphesiz | De ki

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۚ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ

lehû | müblîşal | e'büdü | ilâhe | kuli | 'azâbe yevmin 'azîm | rabbî | in 'aşaytü | eḥâfû | innî | kul
Ona | özgü kılarak | kulluk ederim | Allah'a | De ki | büyük günün azabından | Rabbime Eğer isyan edersem | korkarım | ben | De ki

دِينِي ۚ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۚ قُلْ إِنْ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

enfüsehüm | llezîne basirû | lbâsirine | inne | kul | min dünüh | mâ şî/tüm | fe'büdü | dinî
kendilerini | hüsrana uğratanlardır | kaybedenler | Gerçekten | De ki | Onun dışında | istediğinize | kul olun | dinimi

وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۚ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ

zulelün | min fevkihim | lehüm | hüve lbusrânü lmübîn | zâlike | elâ | yevme lkıyâmeḥ | veeḥlîhim
bulutları | üstlerinden | Onlara vardır | asıl apaçık hüsrân | işte budur | Dikkat edin | kıyamet gününde | ve ailelerini

مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَارِ فَاتَّقُونِ ۚ

fettekûn | yâ 'ibâdî | 'ibâdeḥ | bihî | ilâhü | yuhavvifü | zâlike | zulel | vemin tehtîhim | mine nnârî
Bana (karşı gelmek- | Ey kullarım! | kullarını | kendi- | Allah'ın | korkutup | işte bu | ateş | ayrıca altlarından da | ateş

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ

febeşşir | lbüşrâ | lehümü | ilâ ilâhî | veenâbü | enyye'büdühâ | ttâgûte | vellezîne ctenebû
müjde ver | müjdelere | onlara olsun | Allah'a | gönülden yönelenler | kulluk etmekten | Tağuta | kaçınıp

عِبَادِ ۚ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُ اللَّهُ

ilâhü | llezîne hedâhüm | ulâike | ehseneḥ | feyettebi'üne | lkavle | ellezîne yestemi'üne | 'ibâd
Ala- | kendilerini doğru yola | Onlar | sonra da sözün | uyan | Sözü | dinleyen | kullarına

وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۚ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ

tunkizü | efeente | kelimetü l'azâb | 'aleyhî | hakka | efemen | ulû lelbâb | veûlâike hüm
çıkartacak- | sen mi? | azap hükmü | Hakkında | kesinleş- | kimseyi | temiz akıl sahipleridir | işte onlar

مَنْ فِي النَّارِ ۚ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرَىٰ

tecrî | mebnîyetün | gurafün | min fevkihâ | gurafün | lehüm | rabbeḥüm | llezîne ttekav | lâkini | men fî nnâr
akan | yapılmış | köşkler | onların üstlerinde | köşkler | onlar için | Rablerine | karşı gelmekten | Fakat | cehennemdeki kimseyi

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ

enzele | enne ilâhe | elem tera | lmî'âd | ilâhü | lâ yuhlifü | ve'de ilâh | lenhâr | min tehtîfe
indirip | Allah'ın | görmedin mi? | sözünden | Allah | caymaz | Allah'ın verdiği | ırmaklar | altlarından

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ۚ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ

elvânühü | mühtelifen | zer'anm | bihî | yuhricü | şümme | fî lerdî | yenâbî'a | feselekehü | mäen | mine ssemâi
renkleri | türlü | ekin | onun- | çıkarır | Sonra | yeryüzünde | kaynaklara | onu koydu- | bir su | gökten

ثُمَّ يَهَيِّجُ فَتَرِيهِ مُصْفَرًّا ۚ ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ

liüf lelbâb | lezikrâ | fî zâlike | inne | hutâmâ | yec'alühü | şümme | feterâhü | müsferran | yehicü | şümme
temiz akılları olanlar için | ibret ve öğüt | bunda vardır | Elbette | çöpe | onu çevirir | sonra | sen onu sapsarı olarak | görürsün | kurur | son- ra

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ

lilkâsiyeti	feveylûl	mirrabbihi	'alâ nûrin	fehüve	lilislâmi	şadrahû	llâhü	şeraha	efemen
katılaşılanın	vay haline	Rabbinden	bir nur üstünde değil midir?	işte o kimse	İslam'a	gönlünü	Allah	açmışsa	kimin

قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْلَيْكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝۲۲ اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ

ehsene lhadîsi	nezzele	ellâhü	fî dalâlin	mübîn	ülâike	min zikri llâh	kulûbühüm
sözün en güzelini	indirdi	Allah	apaçık bir sapıklık içindedirler	Onlar	Allah'ı zikretmemekten dolayı		kalpleri

كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِي تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ

telinü	şümme rabbehüm	llezîne yehşevne	cülûdü	minhü	tekşe'irru	meşâniye	müteşâbihen	kitâbân
rahat hale gelir	Sonra Rablerine	saygı duyanların	derileri	Ondan	ürperir	ikizli	ahenkli	bir kitap olarak

جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ

vemen	men yeshâ	bihi	yeħdi	hüde llâhi	zâlike	ilâ zikri llâh	vekulûbühüm	cülûdühüm
kimi de	dilediğini	onunla	doğru yola çıkarır	Allah'ın rehberliği	Bu	Allah'ın zikrine	kalpleri de	derileri de

يُضِلُّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝۲۳ أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

yevme lkiyâmeti	sü'e l'azâbi	bivechîhi	yettekî	efemen	min hâd	leħü	femâ llâhü	yüglili
Kıyamet gününde	kötü azaptan	yüzünü	korumaya çalışacak kimse	gibi midir?	yol gösterecek kimse	ona	yoktur Allah	şaşırtırsa

وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝۲۴ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

llezîne min kablihim	kezzebe	mâ küntüm teksibûn	zûkû	lizzâlimine	veķile
Onlardan öncekiler	yalanladılar	Kazanıp durduklarınızın	tadın bakalım	Zalimlere	denir

فَاتِيهِمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝۲۵ فَاذْأَقَهُمُ اللَّهُ الْخِرَافَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

fî lhayâti ddunyâ	lhzbye	llâhü	feeżâkahüm	min hayşû lâ yesh'urûn	l'azâbü	feetâhüm
(bu değersiz) dünya hayatında	zilleti	Allah	onlara tattırdı	hatırlarına gelmeyecek taraftan	azap	onlara geliverdi

وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝۲۶ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ

linnâsi	ğarabnâ	veleğad	lev kânü ye'lemûn	ekber	vele'azâbü lâbirati
insanlar için	anlattık	Yemin olsun	Keşke, (bunu) bilselerdi	elbette daha büyüktür	Ahret azabı

فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝۲۷ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ

ğayra zi 'ıvecil	ğurân	'arabiiyyen	le'allehüm yetezekkerûn	min külli meşelil	fî hâzâ lğurâni
pürüzsüz	Arapça bir Kur'an'dır		Belki düşünürler (de, öğüt alırlar)	her türlü temsili	bu Kur'an'da

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝۲۸ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا

veracülen	müteşâkisüne	şurakâü	fîhi	racülen	meşeler	llâhü	ğarabe	le'allehüm yettekûn
bir adam	birbirleriyle çekişip duruyorlar	bir takım ortaklar	onda	Bir adam	bir örnek olarak	Allah	vermiştir	Belki korunurlar

سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۲۹

lâ ye'lemûn	ekşeruñüm	bel	lillâh	elhamdü	meşelâ	hel yesteviyâni	liracül	selemel
bilmezler	onların çoğu	Hayır	Allah'ındır	Her türlü övgü	Örnek olarak	bu ikisi bir olur mu?	bir kişiye	bağlı olan

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ۝۳۰ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ۝۳۱

tehtesimûn	'inde rabbiküm	yevme lkiyâmeti	inneküm şümme	meyyitûn	veinneñüm meyyitûn	inneke
davalaşacaksınız	Rabbinizin huzurunda	kıyamet gününde	siz muhakkak	Sonra	ölecekler	Onlar da elbette ölecekler

22. Allah, kimin gönlünü İslam'a açmışsa, işte o kimse Rabbinden (kendisine gelen) bir nur üstünde değil midir? Allah'ı zikretmemekten dolayı, kalpleri katılaşılanın vay haline! Onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler.

23. Allah, sözün en güzelini, ikizli, ahenkli bir kitap olarak indirdi. Ondan, Rablerine saygı duyanların derileri ürperir. Sonra derileri de, kalpleri de Allah'ın zikrine yatkın hale gelir. Bu, Allah'ın rehberliği, yol göstermesidir, Allah, onunla dilediğini doğru yola çıkarır. Allah kimi de şaşırtırsa, ona yol gösterecek kimse yoktur.

24. Kıyamet gününde, kötü azaptan yüzünü korumaya çalışacak kimse, (güven içinde olan kimse) gibi midir? Zalimlere, "Kazanıp durduklarınızın (karşılığını) tadın bakalım!" denir.

25. Onlardan öncekiler yalanladılar, onlara azap, hatırlarına gelmeyecek taraftan geliverdi.

26. Allah, onlara (bu değersiz) dünya hayatında zilleti tattırdı. Ahret azabı, elbette daha büyüktür. Keşke, (bunu) bilselerdi!

27. Yemin olsun, bu Kur'an'da insanlar için her türlü temsili anlattık. Belki düşünürler (de, öğüt alırlar).

28. O, pürüzsüz, Arapça bir Kur'an'dır. Belki (için)dekilerin gereğini yerine getirip korunurlar.

29. Allah, şunu da bir örnek olarak vermiştir: Bir adam, onda bir takım ortaklar birbirleriyle çekişip duruyorlar. Bir de sadece bir kişiye bağlı olan bir adam. Örnek olarak hiç, bu ikisi bir olur mu? Her türlü övgü, yalnızca Allah'ın hakkıdır. Hayır, onların çoğu bilmezler.

30. Sen elbette öleceksin. Onlar da elbette ölecekler.

31. Sonra siz muhakkak kıyamet gününde Rabbinizin huzurunda davalasacaksınız.

32. Allah'a yalan isnat eden ve doğru kendisine geldiğinde onu yalanlayan-dan daha zalim kim vardır? Kâfirlerin varacağı yer, ce-hennemde değil midir?

33. Doğruyu getiren ve onu onaylayıp doğrula-yanlar ise, işte onlar, ko-runan muttakilerdir.

34. Diledikleri her şey, Rableri katında onların-dır. İşte bu, iyilik edenle-rin ödülüdür.

35. Allah, onların önceden yaptıkları amelin en kötü-sünü bile örtüp, yapmakta oldukları güzel amellerin en güzeline göre ecirleri-ni kendilerine ihsan ede-cektir.

36. Allah, kuluna yeter-li değil mi? Durmuşlar da seni Onun dışındakilerle korkutuyorlar. Allah kimi şaşırtırsa, artık ona doğ-ru yolu gösterecek kim-se yoktur.

37. Allah kime de doğru yolu gösterirse, onu şaşı-r-tacak kimse yoktur. Allah, güçlü, intikam sahibi de-ğil midir?

38. Eğer sen onlara, "O gökleri ve yeri kim yarat-tı?" diye sorsan, elbet-te "Allah!" diyecekler. De ki: "Ne diyorsunuz, Allah bana bir sıkıntı vermek iste-rse, sizin Allah'ı bırakıp da dua edip ibadet ettik-le-riniz, onlar Onun (ver-diği bu) sıkıntıyı giderebilir-le-r mi? Ya da O, bana bir rahmet vermek istediğin-de, Onun (verdiği bu) rah-meti onlar engelleyebilir-le-r mi?" "Allah, bana yer-ter! Mütevekkil olanlar, hep Ona dayansınlar" del

39-40. "Ey halkım! Eliniz-den geleni yapın, şüphe-siz ben de elimden gele-ni yapacağım. Artık kime, kendisini rezil, perişan edecek azabın geleceğini, (aynı zamanda) onu sürekli bir azabın kuşa-tacağını ilerde bileceksi-niz" de!

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝ لَهُمْ مَا يَشَآؤُنَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَآؤُ الْمُحْسِنِينَ ۚ

eleyse cāeñ bişşidki iz vekezzebe 'ale llâhi mimmen kezebe ezlemü femen
değil midir? ve yalanlayan-dan onu doğru kendisine geldiğinde Allah'a yalan isnat eden daha zalim kim vardır?

فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝ لَهُمْ مَا يَشَآؤُنَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَآؤُ الْمُحْسِنِينَ ۚ

ülâike hüümü bil'î veşaddeka bişşidki vellezi cāe lilkâfirin meşven fî ceñnenme
işte onlar onu ve onaylayıp doğrulayanlar Doğruyu getiren Kâfirlerin varacağı yer cehennemde

الْمُتَّقُونَ ۝ لَهُمْ مَا يَشَآؤُنَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَآؤُ الْمُحْسِنِينَ ۚ

cezâü Imühsinin zâlike 'inde rabbihim mâ yeşâüne leñüm Imüttেকün
iyilik edenlerin ödülüdür işte bu Rableri katında Diledikleri her şey onlarındır korunan muttakilerdir

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ

biehzeni ecrâhüm veyecziyeñüm llezi 'amilû esvee 'anhüm llâhü liyükeffira
en güzeline göre ecirlerini kendilerine ihsan ede-cek-tir önceden yaptıkları amelin en kötüsü-nü bile onların Allah örtüp

الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ

veyühavvifüneke 'abdeñ bikâfin llâhü eleyse llezi kânü ye'melün
Durmuşlar da seni korku-tuyorlar kuluna yeterli Allah değil mi? yapmakta oldukları güzel amellerin

بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۖ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ

llâhü yeñdi vemeny min hâd leñü femâ llâhü yüdlili vemeny billezine min dünih
Allah doğru yolu gösterirse kime de doğru yolu göstere-cek kimse artık ona yoktur Allah şaşırtırsa kimi Onun dışındakilerle

فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۖ وَلَٰئِنْ سَأَلْتَهُمْ

veleñ seeltetühüm zî ntikâm bi'azizin llâhü eleyse minmmüdlil leñü femâ
Eğer sen onlara diye sorsan intikam sahibi güçlü Allah değil midir? şaşırtacak kimse onu yoktur

مِنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ

mâ ted'üne eferaeytüm kul llâh leyekülünne velerda ssemâvâti haleka men
dua edip ibadet ettik-le-riniz Ne diyorsunuz De ki Allah elbette diyecekler ve yeri O gökleri yarattı kim

مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي

erâdeni ev durriñ kâşifâtü hünne hel bigdurin llâhü in erâdeniye min dünî llâhi
bana vermek istediğinde Ya da Onun sıkıntıyı giderebilirler mi? onlar mıdır? bir sıkıntı Allah bana vermek isterse Allah'ı bırakıp da

بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ

yetevekkeli 'aleyhi llâh hasbiye kul rahmetih mümsikâtü hünne hel birahmetin
dayansınlar hep Ona Allah bana yeter de Onun rahmeti engelleyebilirler mi? onlar mıdır? O, bir rahmet

الْمُتَوَكِّلُونَ ۖ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ

'âmil inni 'alâ mekânetiküm 'melû yâ kavmi kul Imütevekkilün
yapacağım şüphesiz ben de Elinizden geleni yapın Ey halkım! de Mütevekkil olanlar

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۖ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۖ

'azâbünmmükim 'aleyhi veyehillü yühzihi 'azâbüny ye/tihî meny fesevfe te'lemün
sürekli bir azabın onu kuşatacağını kendisini rezil, perişan edecek azabın geleceğini kime ilerde bileceksiniz

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ

felinefsih	hitedâ	femeni	bilhak	linnâsi	lkitâbe	'aleyke	enzelnâ	innâ
kendi lehinedir	yola gelirse	O halde kim	hakki (anlatan)	insanlara	kitabı	sana	indirdik	Biz

وَمَنْ ضَلَّ فَاتِّمَّا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۚ اللَّهُ يَتَوَفَّىٰ

yeteveffe	ellâhû	bivekil	'aleyhim	ente	vemâ	'aleyhâ	yeğillû	feinnemâ	dalle	vemen
alır	Allah	vekil	onlara	Sen	değilsin	kendi aleyhine	sapıtmiş olur	o sadece	sapıtıp	Kim de

الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا

lleti kadâ	'aleyhâ	feyümsikü	fi menâmihâ	velleti lem temüt	hine mevthâ	lenfüse
hükmü verdiklerini		alı kor	uykularında	ölmeyenleri de	öldükleri zaman	o canları

الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

ikavmin	le'yâtîl	fi zâlike	inne	ilâ ecelinmüsemâmâ	lüh'râ	veyürsilü	lmevte
bir topluluk için	deliller	bunda vardır	Şüphesiz	belirli bir süreye kadar	diğerlerini ise	birakıp salıverir	ölüm

يَتَفَكَّرُونَ ۚ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ

evelev kânû lâ yemliküne	kul	şüfe'â/	min dünî ilâhi	ttehażû	emi	yetefekkerün
güç yetiremezler mi?	De ki	şefaathiler	Allah'ın dışında	edindiler	Yoksa mı?	düşünecek

شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ۚ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ

mülkü ssemâvâtî	le'hû	cem'â	şşefâ'atü	lilâhi	kul	velâ ye'kilün	şeyenv
Göklerin egemenliği	Onundur	hepsi	Şefaatin	Allah'ındır	de	ve hiçbir şeye akıl erdiremezlerse	Onlar, hiçbir şeye

وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۚ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ

şmezzet	vehdehû	ilâhû	veizâ zükira	türce'ün	ileyhi	şümme	velerd
burkurlur	bir olarak	Allah	anıldığında	döndürölüp götürüleceksiniz	Ona	Sonra	ve yerin

قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ

hüm	izâ	lle'ze ne min dünîhî	veizâ zükira	bilâhirañ	lle'zine lâ yü/minüne	kulübü
onları	işte o zaman	Onun dışındakiler	anıldığında ise	ahirete	inanmayanların	yürekləri

يَسْتَبْشِرُونَ ۚ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ

'âlime lğaybi	velerdî	fâğira ssemâvâtî	ilâhümme	kuli	yestebşirün
görünmeyen bilen	ve yeri	Ey gökleri yaratan	Allah'ım	De ki	yüzleri güler

وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ

fimâ kânû fihi yehtelifün	beyne 'ibâdike	tehkümü	ente	veşşehâdeti
görüş ayrılığına düştikleri konuda	Kulların arasında	hükümü vereceksin	Sen	ve görünen (âlem)leri

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ

biñ	lefedev	me'afû	vemislehû	cem'anv	mâ fî lerdî	velev enne lille'zine zalemû
onu	fidyeye olarak verirlerdi	onunla birlikte	ve bir o kadar daha	hepsi	Eğer yeryüzündekilerin	o zulmedenlerin olsa

مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ۚ

mâ lem yekûnû yehtesibün	mine ilâhi	le'hüm	vebedâ	yevme lkiyâmeñ	min süi 'azâbi
Hesaba katmadıkları şeyler	(o gün) Allah tarafından	onlar için	ortaya çıkacaktır	kıyamet günü	azabın kötülüğünden kurtulmak için

41. Biz, insanlara (okuyup anlatasın, onlar da bunu uygulasınlar diye) sana hakkı (anlatan) kitabı indirdik. O halde kim yola gelirse, kendi lehinedir. Kim de sapıtıp (başka bir yol tercih ederse), o sadece kendi aleyhine sapıtmış olur. Sen, onlara vekil değilsin.

42. Allah, o canları öldükleri zaman alır, ölmeyenleri de uykuvarında (alır). Sonra haklarında ölüm hükmü verdiklerini alı kor, diğerlerini ise belirli bir süreye kadar bırakıp salıverir. Şüphesiz bunda düşünecek bir topluluk için deliller vardır.

43. Yoksa Allah'ın dışında şefaathiler mi edindiler? De ki: "Onlar, hiçbir şeye güç yetiremezler ve hiçbir şeye akıl erdiremezlerse de mi?"

44. "Şefaatin hepsi, Allah'ın hakkıdır. Göklerin ve yerin egemenliği, Onundur. Sonra Ona döndürölüp götürüleceksiniz" de!

45. Böyleyken Allah bir olarak anıldığında, ahirete inanmayanların yürekleri burkurlur. Onun dışındakiler anıldığında ise, işte o zaman, derhal onların yüzleri güler.

46. De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, görünmeyen ve görünen (âlem)leri bilen Allah'ım! Kullarının arasında, görüş ayrılığına düştikleri konuda hükmü (elbette) Sen vereceksin."

47. Eğer yeryüzündekilerin hepsi ve onunla birlikte bir o kadarı daha o zulmedenlerin olsa, kıyamet günü azabın kötülüğünden kurtulmak için onu fidyeye olarak verirlerdi. Hesaba katmadıkları şeyler, (o gün) Allah tarafından onlar için ortaya çıkacaktır.

48. Kazandıkları kötü şeyler onlara görünecek, (dünyada) alay edip durdukları da onları kuşatıverecektir.

49. İnsanın başına bir sıkıntı geliverince, Bize yalvarır. Sonra kendisine katımızdan bir nimet bahşediverdiğimizde, "Bu, bana verildi" der. Hayır, bu (verilen), bir imtihan aracıdır. Ancak insanların çoğu, bunu bilmezler.

50. Bunu, onlardan öncekiler de söylediler. Fakat o kazandıkları, onları kurtaramadı.

51. Kazandıkları kötü şeylerin (sonuçları), başlarına geldi. Onlardan zulmedenlerin başlarına da kazandıkları kötü şeylerin (sonuçları) gelecektir. Onlar, bunu engelleyebilecek (güçte) değildirler.

52. Hala, Allah'ın rızıkı dilediğine bol bol verdiğini, (dilediğine de) kıstığını, az verdiğini bilmezler mi? Şüphesiz bunda iman edecek bir topluluk için deliller vardır.

53. De ki: "Ey kendilerini harcayıp tüketen, kendilerine yazık eden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Çünkü Allah, bütün günahları bağışlar. Şüphesiz O, gerçekten O, çok bağışlayan, çok acıyandır."

54. Onun için, ümit kesmeyin de, başınıza azap gelmeden önce tövbe ederek Rabbinize yönelin, Ona yürekten boyun eğin. (Eğer böyle yapmazsanız), sonra kurtulamazsınız.

55. Haberinizi olmadan, ansızın başınıza azap gelmeden önce, Rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun, (onu uygulayın).

56. Hiçbir kimse, "Allah katında yaptığım eksikliklerden dolayı bana yazıklar olsun, doğrusu ben (dünyada) eğlenenlerdendim" deme (durumunda kalmamasın).

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٨﴾

mâ kânû bihî yestehziûn
alay edip durdukları da

bihim
onları

vehâka
kuşatıverecektir

mâ kesebû
Kazandıkları

seyyiâtü
kötü şeyler

lehüm
onlara

vebedâ
görünecek

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ

uttühû
Bu, bana verildi

innemâ
ancak

kâle
der

minnâ ni'meten
katımızdan bir nimet

hawvelnâhü
kendisine bahşediverdiğimizde

izâ
o vakit

summe
Sonra

de'ânâ
Bize yalvarır

durrun
bir sıkıntı

linsâne
İnsanın başına

feizâ messe
geliverince

عَلَى عِلْمٍ بَدَّ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا

kad kâlehâ
Bunu söylediler

lâ ye'lemûn
bunu bilmezler

ekşerahüm
insanların çoğu

velâkinne
Ancak

fitnetün
bir imtihan aracıdır

hiye
bu (verilen)

bel
Hayır

'alâ 'ilm
bir bilgiden dolayı

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَقَدْ أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَاصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ

seyyiâtü
kötü şeylerin (sonuçları)

feesâbehüm
başlarına geldi

mâ kânû yeksibûn
o kazandıkları

'anhüm
onları

femâ egnâ
kurtaramadı

llezîne min kablihüm
onlardan öncekiler de

ma ksebu
kazandıkları

مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ

küm
Onlar

vemâ
değillerdir

mâ kesebû
kazandıkları

seyyiâtü
kötü şeylerin

seyyühüm
başlarına da gelecektir

min hâulâi
Onlardan

vellezîne zalemû
zulmedenlerin

mâ kesebû
Kazandıkları

ma ksebu
kazandıkları

بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ

inne
Şüphesiz

veyekdir
kustığını

limen yyesâü
dilediğine

rrizka
rızkı

yeksütü
bol bol verdiğini

enne llâhe
Allah'ın

evelem ye'lemû
az verdiğini bilmezler mi?

bimû'cizîn
bunu engelleyebilecek

ma ksebu
kazandıkları

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا

llezîne esrafû
yazık eden

yâ 'ibâdiye
Ey kullarım!

kul
De ki

yû/minûn
iman edecek

likavminy
bir topluluk için

leayâtil
deliller

fi zâllike
bunda vardır

ma ksebu
kazandıkları

ma ksebu
kazandıkları

عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ

innehü
Şüphesiz

cem'â
bütün

zzünûbe
günahları

yegfiru
bağışlar

llâhe
Allah

inne
Çünkü

mirrahmeti llâh
Allah'ın rahmetinden

lâ teknetû
ümit kesmeyin

'alâ enfusihim
kendilerine

ma ksebu
kazandıkları

ma ksebu
kazandıkları

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَأَنْبِئُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ

min kabli ennye/tyekümü
başınıza gelmeden önce

lehü
Ona

veeslimû
yürekten boyun eğin

ilâ rabbiküm
Rabbinize

veenbü
yönelin

rrahim
çok acıyandır

lgafûru
çok bağışlayan

hüve
O

ma ksebu
kazandıkları

ma ksebu
kazandıkları

ma ksebu
kazandıkları

الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ

mirrabbiküm
Rabbinizden

ileyküm
size

mâ ünzile
indirilenin

ehsene
en güzeline

vettebi'ü
uyun

lâ tünşarûn
kurtulamazsınız

summe
sonra

l'azâbü
azap

ma ksebu
kazandıkları

ma ksebu
kazandıkları

ma ksebu
kazandıkları

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ

nefsün
Hiçbir kimse

en tekûle
deme

veentüm lâ teş'urûn
Haberiniz olmadan

begtetenv
ansızın

l'azâbü
azap

min kabli ennye/tyekümü
başınıza gelmeden önce

ma ksebu
kazandıkları

ma ksebu
kazandıkları

ma ksebu
kazandıkları

ma ksebu
kazandıkları

ma ksebu
kazandıkları

يَا حَسْرَتِي عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

lemine ssâhir'in
(dünyada) eğlenenlerdendim

vein küntü
doğrusu ben

fi cembî llâhi
Allah katında

'alâ mâ ferrattü
yaptığım eksikliklerden dolayı

yâ hasratâ
bana yazıklar olsun

ma ksebu
kazandıkları

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى

hine tera	tekûle	ev	mine lmüttekîn	leküntü	hedâni	lev enne lââhe	tekûle	ev
gördüğü zaman	deme	Veya	muttakilerden olurdum	ben mutlaka	bana yolunu gösterseydi	Eğer Allah	deme	Veya

الْعَذَابِ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي

âyât	kad cāetke	belâ	mine lmühsinin	feekûne	kerraten	lev enne li	l'azâbe
ayetlerim	sana geldi	Hayır	iyilik edenlerden	olsaydım	geri dönme imkânı	Bana verilseydi de	azabı

فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى

tera	veyevme lkıyâmeti	mine lkâfirin	vekunte	vestekberte	biñâ	fekezzebte
görürsün	O kıyamet gününde	ve kâfirlerden	oldun	büyükleldin	ancak sen onları	yalanladın

الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَى اللَّهِ وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى

meşven	fî ceñeneme	eleyse	müsveddeñ	vücûhühüm	'ale lââhi	llezine kezebû
yeri	cahennemde	değil midir?	karardığını	yüzlerinin	Allah'a	yalan söz isnat edenlerin

لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ

ssû	lâ yemessühümü	bimefâzetiñim	llezine ttekev	ilâhü	veyüneccî	lilmütekebbirin
kötülük	Onlara dokunmaz	onları başariya ulaştıran	(kendisine karşı gelmekten) korunup sakinanları	Allah	kurtarır	Büyüklik taslayanların

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

vekil	'alâ külli şeyinv	vefûve	külli şeyin	hâliku	ellâhü	yehzenün	hüm	velâ
vekilidir	her şeyin	O	her şeyin	yaratıcısıdır	Allah	mahzun olacak	onlar	değillerdir

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ

ûlâike hüümü	biâyâtî lââhi	vellezine keferû	velerd	mekalidü ssemavâti	leñü
işte onlar	Allah'ın ayetlerini	inkâr edenler var ya	ve yerin	Bütün göklerin kilitleri	Onundur

الْخَاسِرُونَ ﴿٦٢﴾ قُلْ أَغْفِرُ اللَّهُ تَأْمُرُونَنِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٣﴾ وَلَقَدْ

velekad	eyyühe lcâhilün	e'büdü	te/mürünñi	efegayra lââhi	kul	lhâsirün
Muhakkak	Ey cahiller!	kulluk etmemi	Bana emrediyor-sunuz	Allah'tan başkasına mı?	De ki	kendilerine yazık edenlerdir

أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ

'amelûke	leyehbetanne	leñ eşrakte	veilâ llezine min kablik	ileyke	ûhiye
yaptıkların	elbette boşa gider	Eğer (Bana) ortak koşarsan	ve senden öncekilere	sana	diye vahiy edildi

وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

mine şşâkirin	vekünm	fe'büd	lââhe	beli	mine lhâsirin	veletekûnenne
şükredenlerden	ve ol	yalnızca Ona ibadet et	Allah'a	Hayır	hüsranı uğrayanlardan	ve sen kesinlikle olursun

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

yevme lkıyâmeti	kabdatühü	ceml'an	velerdü	hakka kadriñi	lââhe	vemâ kaderû
Kıyamet gününde	avucunun içindedir	bütün	yeryüzü	hakıyla bilip	Allah'ı	takdir edemediler

وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

'ammâ yüşrikün	vete'âl	sübhanehü	biyemiñi	metviyyâtüm	vessemavâtü
O Allah, onların ortak koştuklarından	yücedir	uzaktır	elindedir	dürülmüş bir halde	Gökler de

57. Veya hiçbir kimse, "Eğer Allah bana yolunu gösterseydi, ben mutlaka muttakilerden olurdum" deme (durumunda kalmamış).

58. Veya hiçbir kimse, azabı gördüğü zaman, "Bana geri dönme imkânı verilseydi de, iyilik edenlerden olsaydım" deme (durumunda kalmamış).

59. Hayır, sana ayetlerim geldi, ancak sen onları yalanladın, büyükleldin ve kâfirlerden oldun.

60. O kıyamet gününde, Allah'a yalan söz isnat edenlerin yüzlerinin karardığını görürsün. Büyüklik taslayanların yeri, cehennemde değil midir?

61. Allah, (kendisine karşı gelmekten) korunup sakinanları, onları başariya ulaştıran (tutum ve davranışları sebebiyle) kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz, onlar mahzun olacak değillerdir.

62. Allah, her şeyin yaratıcısıdır. O, her şeyin vekilidir.

63. Bütün göklerin ve yerin kilitleri, Onundur. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler var ya, işte onlar, kendilerine yazık edenlerdir.

64. De ki: "Ey cahiller! Bana Allah'tan başkasına mı kulluk etmemi emrediyorsunuz?"

65. Muhakkak, sana ve senden öncekilere, "Eğer (Bana) ortak koşarsan, yaptıkların elbette boşa gider ve sen kesinlikle hüsranı uğrayanlardan olursun" diye vahiy edildi.

66. Hayır, Allah'a, yalnızca Ona ibadet et ve şükredenlerden ol!

67. Allah'ı hakıyla bilip takdir edemediler. Kıyamet gününde, bütün yeryüzü avucunun içindedir. Gökler de dürülmüş bir halde elindedir. O Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır, yücedir.

68. Sura üflenecek, Allah'ın dilediği dışındakiler, göklerde kim var ve yerde kim varsa, çarpılıp yıkılacaktır. Sonra ona bir daha üflenecek, bir de bakacaksın ki, onlar ayağa kalkmışlar, (olan bitene) bakıyorlar.

69. Yeryüzü Rabbinin nuruyla parlamış, (içinde amellerin yazılı olduğu) kitap ortaya konmuş, peygamberler ve (onlara ve anlattıklarına) şahit olanlar getirilmiş, aralarında hak ve hakikate göre hüküm verilmeye (başlanmıştır), onlara hiç zulüm edilmez.

70. Herkese yaptığı tamamen ödenip verilmiştir. O, onların yaptıklarını daha iyi bilendir.

71. İnkâr edenler, grup grup cehenneme sevk edilecektir. Sonunda ona vardıkları zaman, (cehennemin) kapıları açılacak, (cehennemin) bekçileri onlara şöyle diyecektir: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan, sizi bugününüzle karşılaşmakla korkutan içinizden rasuller size gelmedi mi?" "Evet, geldi" derler. Ancak kâfirlere azap hükmü hak olmuştur.

72. Onlara, "İçinde ebedi kalmak üzere, cehennemin kapılarından girin!" denir. O cehennem, büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!

73. Rablerine (karşı gelmekten) korunan muttakiler de, grup grup cennete sevk edilecektir. Sonunda ona vardıkları zaman, (cennetin) kapıları açılacak, (cennetin) bekçileri onlara şöyle diyecektir: "Selam sizlere, ne hoşsunuz, ebedi olarak kalmak üzere oraya girin!"

74. Onlar da, "Bize verdiği sözü tutup gerçekleştiren, bizi yeryüzüne varis yapan Allah'a hamdolsun! Biz, cennette dilediğimiz yerde yerleşeceğiz. Salih amel işleyenlerin ödülü ne güzeldir!" diyeceklerdir.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ

illâh	şâe	illâ men	fî lerdî	vemen	fî ssemâvâtî	men	feşa'ika	fî şşûri	venüfîha
Alla- h'ın	dilediği	dışındakiler	ve yerde	kim varsa	göklerde	kim var	çarpılıp yıkılacaktır	Sura	üflenecek

ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ

binûri	lerdu	veeşrakati	venzurûn	kiyâmûni	kûm	feizâ	ührâ	fîhi	nûfiha	şümme
nuruyla	Yeryüzü	parlamış	bakıyorlar	ayağa kalkmışlar	onlar	bir de bak- lacaksın ki	bir daha	ona	üflenecek	Sonra

رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ

bilhakki	beynehum	veku'diye	veşşühedâi	binnebiyyine	vecie	lkitâbü	vevü'di'a	rabbihâ
hak ve hakika- te göre	aralarında	hüküm verilmeye	ve şahit olanlar	peygamberler	getirilmiş	(içinde amellerin yazılı olduğu) kitap	ortaya kon- muş	Rabbinin

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾

bimâ yef'alûn	e'lemü	vefûve	mâ 'amilet	küllü nefsinm	vevüffiyet	lâ yüzlemûn	vehum
onların yaptıklarını	daha iyi bilendir	O	yaptığı	Herkese	tamamen ödenip verilmiştir	hiç zulüm edilmez	onlara

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا

ebvâbühâ	fütihat	izâ câuhâ	hattâ	zümerâ	ilâ cehenneme	llezine keferû	vesika
(cehennemin) kapıları	açılacak	ona vardıkları zaman	Sonunda	grup grup	cehenneme	İnkâr edenler	sevk edile- cektir

وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ

âyati rabbikûm	'aleykûm	yetlûne	minkûm	rusulûnm	elem ye/tikûm	hazenetühâ	lehum	veâle
Rabbinizin ayetlerini	Size	okuyan	içinizden	rasuller	size gelmedi mi?	(cehennemin) bekçileri	onlara	şöyle diyecektir

وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ

kelimetü l'azâbi	hakkat	velâkin	belâ	kâlû	likâe yevmikûm hâzâ	veyünzirûnekûm
azap hükmü	hak olmuştur	Ancak	Evet, geldi	derler	bugününüzle karşılaşmakla	sizi korkutan

عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ

febi/se	fikhâ	hâlidine	ebvâbe cehenneme	dihlû	kile	'ale kâfirîn
ne kötüdür	içinde	ebedi kalmak üzere	cehennemin kapılarından	girin	denir	kâfirlere

مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا

zümerâ	ile lcenneti	rabbekûm	llezine ttekav	vesika	lmütekebbirin	meşve
grup grup	cennete	Rablerine	korunan muttakiler de	sevk edilecektir	büyüklük taslayanların	yeni

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ

'aleykûm	selâmün	hazenetühâ	lehum	veâle	ebvâbühâ	vefütihat	izâ câuhâ	hattâ
sizlere	Selam	(cennetin) bekçileri	onlara	şöyle diyecektir	(cennetin) kapıları	açılacak	ona vardıkları zaman	Sonunda

طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ

ve'dehü	llezî şadekanâ	lillâhi	lhamdü	veâlü	hâlidin	fedihlühâ	tibtûm
verdiği sözü	Bize tutup gerçekleştiren	Allah'a	hamdolsun	diyeceklerdir,	ebedi olarak kalmak üzere	oraya girin	ne hoşsunuz

وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

ecru l'âmilîn	feni'me	hayşü neşâ	mine lcenneti	netebewewü	lerda	veevraşenâ
Salih amel işleyenlerin ödülü	ne güzeldir	dilediğimiz yerde	cennette	Biz yerleşe- ceğiz	yeryüzüne	varis yapan bizi

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

bihamdî rabbi'him yüsebbihûne min havli l'arşi hâffîne lmelâikete vetera
Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini arşın etrafında dolandıklarını Meleklerin de görürsün

وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

rabbi l'âlemîn illâhî lhamdû vekile bilhakki beynehum vekudîye
Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun denir hak ve hakikate göre Onların aralarında yargılama yapılır

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَثَمَانُونَ آيَةً

MÜ'-MİN | MÜ'MİN SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhîrrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

حَمْدٌ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ

veğâbilî ttevbi gâfirî zzembi l'alîm l'azzi mine llâhî tenzîlû lkitâbi hâ-mîm
tövbe'yi kabul eden günahı bağışlayan her şeyi bilen çok güçlü Allah tarafından kitabın bölüm bölüm indirilmesi Hâ, mîm

شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا

illâ fi yâti llâhî mâ yücâdilû lmeşîr ileyhî hüv illâ ilâhe lâ zî ttavl şed di l'ikâbi
âyet Allah'ın ayetleri hakkında tartışıp mücadele etmez Dönüş (de) Onadır On- baş- ta- yı- lacak- tur ihşan sahibi olan cezası şiddetli olan

الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْفِرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَادِ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ

velehzâbü kavmü nühin kablehum kezzebet fi lbiâd telallübühüm felâ yeğfurke llez ne keferû
topluluktan Nüh'un topluluğu Onlardan önce yalanlamış- lardı Onların (çeşitli) dönüp dolaş- maları sakın seni aldat- masın inkâr edenler

مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا

liyüdhigû bilbâtili vecâdelû liye/huzûhû birasulîhim küllü ummetim vehehmet mim be'dihim
yok etmek için batıla boşuna mücadele ettiler yakalayıp yok etme kendi rasulünü Her topluluk girişiminde bulundu arkalarından da

بِهِ الْحَقِّ فَآخَذَتْهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابُ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا

'ale llez ne keferû kelimetü rabbike hakkat vekez ilike l'ikâb fekeyfe kâne feelhaztühüm lhalaka lbihi
İşte inkâr edenlere Rabbinin hükmü gerçekleş- ti de böylece Benim ceza- landırmam (Bakın bakalım) onları yok edi- verdim Halkı on- lara

أَتَتْهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِينَ يَخْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

bihamdî rabbi'him yüsebbihûne yemen havle'û l'arşe ellez ne yehmilûne eşhâbü nnâr lennehum
Rablerini hamd ile tesbih ederler ve onun çevresin- dekiler Arşı taşıyanlar cehennemlik oldular onlar

وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً

rahmetin v külle şeyir vesî'te rabbenâ lillez ne amenû veyestegfirûne bihi veyü/minûne
Rahmetin her şeyi kuşattın Ey Rabbi- miz! iman edenlerin bağışlanmasını dilerler Ona iman ederler

وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

'azâbe lcehim velğihim seb leke vettebe'û lillez ne tâbü feğfir ve'ilmen
cehennem azabından onları koru yoluna uyanları tövbe edip bağışla ve ilminle

75. Meleklerin de arşın etrafında dolandıklarını, Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Onların aralarında hak ve hakika- te göre yargılama yapılır. "Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun!" denir.

40. MÜ'MİN SÜRESİ

56 ve 57. âyetler hariç Mekke döneminde in- miştir. 85 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Hâ, mîm.

2-3. (Bu) kitabın bölüm bö- lüm indirilmesi, çok güçlü, her şeyi bilen, günahı bağış- layan, tövbe'yi kabul eden, cezası şiddetli olan, ihsan sahibi olan Allah tarafından- dır. Ondan başka tapılacak yoktur. Dönüş (de) Onadır.

4. Allah'ın ayetleri hakkın- da inkâr edenler dışında hiç kimse tartışıp mücade- le etmez. Onların (çeşitli) beldelerde (refah içinde) dönüp dolaşmaları, sakın seni aldatmasın.

5. Onlardan önce Nüh'un toplumu, arkalarından da (çeşitli) peygamberlerin toplulukları (kendilerine gelen peygamberleri ve kitapları) yalanlamışlardı. Her topluluk, kendi rasu- lünü yakalayıp yok etme girişiminde bulundu. Hakkı batıla yok etmek için boşuna mücadele ettiler. Ben, tuttum, onları yok ediverdim. (Bakın bakalım) nasılmış Benim cezalandır- mam!

6. İşte inkâr edenlere Rabbinin hükmü böylece gerçekleş- ti de, onlar ce- hennemlik oldular.

7. Arşı taşıyanlar ve onun çevresindekiler, Rablerini hamd ile tesbih ederler, Ona iman ederler, iman edenlerin bağışlanma- sını dilerler: "Ey Rabbimiz! Rahmetin ve ilminle her şeyi kuşattın, tövbe edip yoluna uyanları bağışla, onları cehennem azabın- dan koru!"

8. "Ey Rabbimiz! Onları, onların anne babalarından, eşlerinden, soylarından salih amel işleyenleri kendilerine vaat ettiğin adn cennetlerine koy. Şüphesiz Sen, yalnız Sen, çok güç-lüsün ve yaptığını sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunansın."

9. "Onları kötülüklerden de kuru! Sen kimi kötülüklerden korursan, Sen o gün onu acıyıp bağışlamışsındır. İşte bu, büyük kurtuluştur."

10. O inkâr edenlere şöyle seslenilecektir: "Allah'ın öfkesi, elbette sizin kendinize olan öfkenizden daha büyüktür. Çünkü siz imana davet ediliyordunuz da inkâr ediyordunuz."

11. (Buna karşılık) onlar şöyle diyeceklerdir: "Ey Rabbimiz! Bizi, iki kez öldürdün, bizi iki kez dirilttin. Şimdi (dünyada işlediğimiz) günahlarımızı anladık. (Fakat şimdi buradan) çıkmaya bir yol var mı?"

12. Bu (ceza), şu yüzendir: Tek olan Allah'a (iman etmeye) davet edildiğinde, inkâr ettiniz. Ona ortak koşduğunda ise, iman ediyordunuz. Hüküm, işte o ulu ve büyük olan Allah'a aittir.

13. O, size (varlığının) delillerini gösteren, size gökyüzünden bir rızık, su indirendir. Fakat bunu, ancak bütün gönlüyle (Ona) yönelen anlar.

14. O halde siz, dini Ona özgü kılarak hep Allah'a (iman etmeye) dua edin. Kâfirler hoşlanmasalar da (bunu böyle yapın).

15. (O, razı olduğu kullarını), çok yüksek derecelere yükseltendir, arşın sahibidir. (Aynı zamanda O, herkesin) buluşacağı günün dehşetini haber vermek için kullarından dilediğine, emrinden olan Rûh'u, Cebrâil'i indirendir.

16. O gün, onlar meydana fırlarlar. Kendileriyle ilgili hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. O gün egemenlik kimindir? (Elbette) tek olan, her şeyi kendisine boyun eğdiren Allah'ındır.

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ

min âbâihim	vemen şaleha	illet ve'adtehum	cennâti 'adnini	veedhilhüm	rabbenâ
onların anne babala-rından	salih amel işleyenleri	kendilerine vaat ettiğin	adn cennetlerine	Onları koy	Ey Rabbimiz!

وَأَرْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ

sseyyiât	vekihimü	lhakim	l'azizü	ente yalnız Sen	inneke Şüphesiz Sen	vezürriyyâtihim soylarından	veevvâcihim eşlerinden
kötülüklerden	Onları da kuru!	ve her işi hikmetlidir	çok güçlüsün				

وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

lfevzü l'azim	vezlike hüve	fekad rahimtehü	yevmeizün	sseyyiâtü	teki	vemen
büyük kurtuluştur	İşte bu	onu acıyıp bağışlamışsındır	Sen o gün	kötülüklerden	orursan	Sen kimi

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ

tüd'avne	iz	enfuseküm	minmektiküm	ekberu	lemektü llâhi	yünâdevne	inne llezine keferü
davet ediliyordunuz da	Çün-kü	kendinize olan	elbette sizin öfke-nizden	daha bü-yüktür	Allah'ın öfkesi	şöyle seslenile-cektir	O inkâr edenlere

إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخْيَيْنَا

vehyeytenâ	şneteyni	emettenâ	rabbenâ	kâlû	fetekfûrûn	ile lîmâni
bizi dirilttin	iki kez	Bizi öldürdün	Ey Rabbimiz!	onlar şöyle diyeceklerdir	inkâr ediyordunuz	siz imana

اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ذَلِكُمْ

zâliküm	min sebîl	ilâ hurûcinm	fehêl	biżünûbinâ	fe'tarafnâ	şneteyni
Bu	bir yol	çıkmağa	var mı?	dünyada işlediğimiz günahlarımızı	anladık	iki kez

بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ

lillâhi	felhukmü	tü/minü	biñ	veinyüyşrak	kefertüm	vehdehü	llâhü	izâ dü'ye	biennehü
Allah'a	Hüküm	iman ediyordunuz	Ona	ortak koşduğunda ise	inkâr ettiniz	Tek olan	Allah'a	davet edildiğinde	şu yüz-dendir

الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

mine ssemâi	leküm	veyünezzilü	âyâtihi	llez yuriküm	hüve	lkebir	l'aliyyi
gökyüzünden	size	su indirendir	(varlığının) delillerini	size gösteren	O	ve büyük olan	işte o ulu

رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

ddîne	lehü	mühlişine	llâhe	fed'ü	menyünib	illâ	vemâ yetezekkeru	rizkâ
dini	Ona	özgü kılarak	Allah'a	dua edin	bütün gönlüyle yönelen	ancak	anlar	bir nzık

وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ

rrûha	yülkü	zû l'arş	dderacâti	rafî'u	lkâfirûn	velev kerihê
Rûh'u	Cebrâil'i indirendir	arşın sahibidir	çok yüksek derecelere	yükseltendir	Kâfirler	hoşlanmasalar da

مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ

bârizün	hüm	yevme	yevme ttelâk	liyünzira	min 'ibâdihü	'alâ menyeyşâü	min emrihi
meydanlara fırlarlar	onlar	O gün	buluşacağı günün	dehşetini haber vermek için	kullarıdan	dilediğine	emrinden olan

لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

lkâhîr	lvâhidi	lillâhi	lyevm	lmülkü	limeni	sey/	minhüm	'ale llâhi	lâ yehfâ
her şeyi kendisine boyun eğdiren	tek olan	Allah'ındır	O gün	egemenlik	kimindir?	hiçbir şey	Kendileriyle ilgili	Allah'a	gizli kalmaz

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

ser'ü lhisâb | llâhe inne | lyevm | zulme | lâ | bimâ kesebet | küllü nefsim | tüczâ | elyevme
hesabı hızlı olandır | Allah Şüphesiz | Bugün | zulüm | yok-tur | kendi kazandığı | her nefse | verilecektir | Bugün

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطِمِينَ مَا

mâ | kâzim | lede lhanâciri | lkulûb | izi | yevme lâzifeti | veenzirhüm
ne de vardı | yutkunup dururlar | gırtlaklara dayanmış | yürekler | O zaman | yaklaşan felaket gününü | Onlara haber ver

لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ يُطَاعُ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي

vemâ tühfî | hâine le'yüni | ye'lemü | yû'â | elâ şefi'ny | min hamminv | lizzâlimine
gizlediğini de | gözlerin hain bakışını da | bilir | sözü dinlenecek | bir aracı | bir dost | Zalimler için

الصُّدُورُ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ

lâ yekdüne | min dünîhi | vellezine yed'üne | bilhakk | yekdi | vellâhü | şşudür
hüküm veremezler | Ondan başkasına | yalvarıp yakardıkları ise | hakka göre | hüküm verir | Allah | kalplerin

بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

fi lerdî | evelem yes'rü | lbeşir | ssemi'u | hüve llâhe inne | bişey/
Yeryüzünde | gezmediler mi ki | görendir | işitendir | Allah Çünkü | hiçbir şeyle

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدُّ

eşedde | hüm | kânû | llezine kânû min kablihîm | 'âkibetü | kâne | keyfe | feyenzurü
daha üstün | Onlar | idiler | kendilerinden öncekilerin | sonunun | olduğuna | nasıl | baksınlar

مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَآخِذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ

mine llâhi | le'hüm | vemâ kâne | bizünûbihîm | llâhü | fee'ha'ze'hümü | fi lerdî | ve'âsâran | kuvveti | min'hüm
Allah'a karşı | Kendilerini | olmadı | günahları yüzünden | Allah | tutup onları yok etti | gerekse de yeryüzünde | eserler bakımından | güç bakımından | onlardan

مِنْ وَاقٍ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاكْفَرُوا

fekeferü | bilbeyyânâtî | rusülü'hüm | kânet te't'hîm | bienne'hüm | zâlike | minvâk
inkâr etmeleri | mucizelerle | peygamberleri | kendilerine gelen | onların sebebiyledir | Bu | bir koruyan da

فَاخِذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا

bi'yâtinâ | mûse | erselnâ | velekad | şed'dü l'kâb | kavıyyünnene'hü | llâh | fee'ha'ze'hümü
mucizelerimizle | Musa'yı | gönderdik | Yemin olsun ki Biz | cezalandırması da serttir | kuvveti çok | Şüphesiz O | Allah | onları, (işte böyle) yok etti

وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ

sâhirun | fekâlû | vekârüne | vehâmâne | ilâ fir'avne | vesül'tânimmübîn
büyücüdür | dediler | ve Karun'a | Haman | Firavun | ve apaçık bir delille

كَذَّابٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا

llezine âmenû | ebnâe | ktülû | kâlû | min 'indinâ | bilhakkî | felemmâ câe'hüm | kezzâb
müminlerin | oğullarını | öldürün | dediler | katımızdan | gerçeği | kendilerine getirince | yalancadır

مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

illâ fi dalâ | vemâ keydü lkâfirine | nisâe'hüm | vestehyû | me'ahü
hep boş gider | Kâfirlerin hilesi | kadınlarını | canlı bırakın | Onunla birlikte olan

17. Bugün her nefse, kendi kazandığı verilecektir. Bugün zulüm yoktur. Şüphesiz Allah, hesabı hızlı olandır.

18. Onlara, yaklaşan felaket gününü haber ver! O zaman yürekler gırtlaklara dayanmış, yutkunup dururlar. Zalimler için ne bir dost, ne de sözü dinlenecek bir aracı vardır.

19. O, gözlerin hain bakışını da, kalplerin gizlediğini de bilir.

20. Allah, hakka göre hüküm verir. Onların, Ondan başkasına yalvarıp yakardıkları ise, (adalet ve hukuk değerleri olmadığından) hiçbir şeyle hüküm veremezler. Çünkü Allah, gerçekten O, işitendir, görendir.

21. Yeryüzünde gezmediler mi ki, kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğuna baksınlar! Onlar, gerek güç kuvvet bakımından, gerekse de yeryüzünde (ortaya koydukları) eserler bakımından onlardan daha üstün idiler. Öyleyken Allah, günahları yüzünden, tutup onları yok etti. Kendilerini, Allah'a karşı bir koruyan da olmadı.

22. Bu, onların kendilerine mucizelerle gelen peygamberleri inkâr etmeleri sebebiyledir. Allah, onları, (işte böyle) yok etti. Şüphesiz O, kuvveti çok, cezalandırması da serttir.

23-24. Yemin olsun ki Biz, Musa'yı Firavun, Haman ve Karun'a mucizelerimizle ve apaçık bir delille gönderdik. Onlar, "(Bu), büyücüdür, yalancıdır!" dediler.

25. Bunun üzerine katımızdan kendilerine gerçeği getirince, "Onunla birlikte olan müminlerin oğullarını öldürün, kadınlarını canlı bırakın!" dediler. Kâfirlerin hilesi, hep boş gider.

26. Firavun, "Beni bırakın da, Musa'yı öldüreyim, (kendini korumak için) **Rabbine** dua etsin. Ben, onun sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde bozgunculuk çıkarmasından korkuyorum" dedi.

27. Musa da "Ben, hesap gününe inanmayıp büyüklük taslayan herkesten, benim de **Rabbim**, sizin de **Rabbiniz** olan (Allah'a) sığınırım" dedi.

28. Firavun ailesinden imanını gizleyen mümin bir adam şöyle dedi: "Bir adamı, '**Rabbim**, **Allah'tır!**' dediği için mi öldürüyorsunuz? Üstelik size **Rabbinizden** deliller de getirmiştir. Eğer o yalancıysa, onun yalanı, kendi boynuna dolandır. Yok, eğer sözü doğru biriyse, o zaman size vaat ettiklerinin bir kısmı olsun başınıza gelir. Şüphesiz **Allah**, aşırı gideni, yalancıyı doğru yola çıkarmaz."

29. "Ey benim halkım! Bugün egemenlik sizin, yeryüzünde sizin sözünüz geçiyor. Eğer bizim başımıza gelirse, **Allah'ın** azabından bizi kim kurtarır?" Firavun, "Ben size bu söylediğimden başka bir şey söylemem! Ben size ancak doğru yolu gösteriyorum!" dedi.

30-31. O iman etmiş olan kişi de, "Ey benim halkım! Ben, Nûh, Âd, Semûd toplumlarının ve onlardan sonra gelenlerin maceraları gibi, (çeşitli peygamber) topluluklarının (azap) günü gibi bir günün, sizin başınıza da gelmesinden korkuyorum. **Allah**, kullarına zulmetmek istemez" dedi.

32-33. (O kişi, sözlerine şöyle devam etti:) "Ey benim halkım! Ben gerçekten sizin için o feryadı figan gününden, arkanızı dönüp gideceğiniz o günden korkarım. (O gün) sizi, **Allah'a** karşı koruyacak biri de yoktur. **Allah**, kimi şaşırtırsa, ona doğru yolu gösterecek kimse yoktur."

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ

dineküm	enyyübeddile	ehâfû	innî	rabbehî	velyed'u	mûsâ	ektül	zerûnî	fir'avnü	vekalê
onun sizin dininizi	değiştirmesinden	korkuyorum	Ben	Rabbine	dua etsin	Musa'yı	öldüreyim	Beni bırakın da	Firavun	dedi

أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۖ وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ

verabbiküm	birabbî	'uẓtû	innî	mûsâ	vekalê	lfesâd	fî lerdî	enyyüẓhira	ev
sizin de Rabbiniz olan	benim de Rabbim	(Allah'a) sığınırım	Ben	Musa da	dedi	bozgunculuk	yeryüzünde	çıkarmasından	ya da

مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۖ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ

min âli fir'avne	racülümminü/minün	vekalê	biyevmi lhisâb	lâ yû/minü	min külli mütekebbir
Firavun ailesinden	mümin bir adam	şöyle dedi	hesap gününe	inanmayıp	büyüklük taslayan herkesten

يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

bilbeyyinatî	vekad câeküm	ilâhü	rabbiye	enyyeküle	racülen	eteẓtülüne	imânehü	yektümü
deliller	Üstelik size de getirmiştir	Allah'tır!	Rabbim	dediği için	Bir adamı	mi öldürüyorsunuz?	imanını	gizleyen

مِنْ رَبِّكُمْ ۖ وَإِنْ يَكْذِبْكَ فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكْذِبْكَ فَصَادِقًا يُصِيبُكُمْ بَعْضُ

be'ðu	yüşibküm	veinyekü şâdikany	keẓibüh	fe'aleyhi	veinyekü kâziben	mirrabbiküm
bir kısmı olsun	başınıza gelir	eğer sözü doğru biriyse	onun yalanı	kendi boynuna dolandır	Eğer o yalancıysa	Rabbinizden

الَّذِي يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ۖ يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ

lmülkü	lekümü	yâ kavmi	keẓâb	men hüve müsrifün	lâ yehdi	ilâhe	inne	lleẓ ye'düküm
egemenlik	sizin	Ey benim halkım!	yalancıyı	aşırı gideni	doğru yola çıkarmaz	Allah	Şüphesiz	o zaman size vaat ettiklerinin

الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ

kâle	in câenâ	mim be/si ilâhi	yensurunâ	femeny	fî lerdî	ẓâhirine	lyevme
dedi	Eğer bizim başımıza gelirse	Allah'ın azabından	bizi kurtarır?	kim	yeryüzünde	sizin sözünüz geçiyor	Bugün

فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۖ وَقَالَ

vekalê	sebile rraşâd	illâ	vemâ ehdiküm	mâ erâ	illâ	mâ üriküm	fir'avnü
dedi	doğru yolu	ancak	Ben size gösteriyorum	bu söylediğimden	başka bir şey	Ben size söylemem	Firavun

الَّذِي آمَنَ يَأْتِيكُمْ يَوْمَ الْآخِرَةِ ۖ أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۖ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ

kavmi nûhin	mişle de/bi	mişle yevmi lehzeb	'aleyküm	ehâfû	innî	yâ kavmi	lleẓ âmene
Nûh toplumlarının	maceraları gibi	(çeşitli peygamber) topluluklarının (azap) günü gibi bir günün	sizin başınıza	korkuyorum	Ben	Ey benim halkım!	O iman etmiş olan kişi de

وَعَادِ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۖ

il'ibâd	zulmel	yürdü	ilâhü	vemâ	velleẓine mim be'dihim	vešemüde	ve'âdin
kullarına	zulmetmek	istemez	Allah	ve değildir	ve onlardan sonra gelenlerin	Semûd	Âd

وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۖ يَوْمَ تُثَوَّلُونَ مُدْبِرِينَ

yevme tüvellüne müdbirin	yevme ttenâd	'aleyküm	ehâfû	innî	veyâ kavmi
arkanıza dönüp gideceğiniz o günden	o feryadı figan gününden	sizin için	korkarım	Ben gerçekten	Ey benim halkım!

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۖ

min hâd	lehü	femâ	ilâhü	yüdlili	vemeny	min âşim	mine ilâhi	leküm	mâ
doğru yolu gösterecek kimse	ona	yoktur	Allah	şaşırtırsa	kimi	koruyacak biri de	Allah'a karşı	sizi	yoktur

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ

fi şekinm femâ ziltüm bilbeyinâti min kablü yûsüfû velekad câeküm
şüphe edip durmuştunuz mucizelerle Bundan önce Yûsuf size gelmişti

مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا

rasûlâ mim be'dihî llâhü lenyyeb'aşe kultüm izâ heleke hattâ mimmâ câeküm bih
peygamber Bundan sonra Allah asla göndermez dediniz vefat ettiği zaman Sonunda Onun size getirdiği hakikat hakkında

كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ۝ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ

fi âyâti llâhi ellezîne yücâdilüne murtâb men hüve müsrifünm llâhü yügillü kezlike
Allah'ın ayetlerini tartışıp mücadele edenlerdir şüphe edenleri aşırı gidenleri Allah şaşırtır işte böyle

بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَيْتُهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا

ve'inde llezîne âmenû 'inde llâhi mekten kebûra et'hüm bigayri sultânin
imani olanlar nezdinde Allah katında nefret olarak ne kadar da büyüktür kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٌ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

fir'avnü vekâle cebbar mütekebbirin 'alâ külli kalbi llâhü yetbe'u kezlike
Firavun dedi zorbalık yapan büyüklük taslayanın kalbini Allah mühürler işte böyle

يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ۝ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ

esbâbe ssemâvâti lesbâb le'alli eblügu sarhal li bni yâ hâmanü
göklerin yollanna yollara erişebileceğim bir kule Bana yap Ey Haman!

فَاطْلِعْ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَا أَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنُ لِفِرْعَوْنَ

lifir'avne züyyine vekezlike kâzibâ eezunnühü veinni ilâ ilâhi mûsâ feettali'a
Firavun'a süslenip güzel gösterildi Böylece yalancı olduğunu Ben sanıyorum onun Musa'nın tannısına ulaşabilirim

سَوَاءٌ عَمَلُهُ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۝ وَقَالَ

vekâle illâ fi tebab vemâ keydü fir'avne 'ani ssebl veşudde sū 'amelih
şöyle dedi daima hüsrandır Firavun'un hile ve düzeni yoldan ve çıkarıldı kötü ameli

الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝ يَا قَوْمِ إِنَّمَا

innemâ: yâ kavmi seble rraşad efidiküm ttebi'üni yâ kavmi llezî âmene
ancak Ey benim halkım! doğru yola sizi ulaştırayım Beni izleyin Ey benim halkım! O inanan adam

هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝ مَنْ عَمِلَ

'amile men dâru lkarâr hiye veinne lahirate metâ'un hâzifi lhayetü ddünyâ
yaparsa Kim esas durulup kalınacak yerdir işte orası Öteki (kalıcı hayat) ise gelip geçici bir kazançtan Bu değersiz hayat

سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ

ev ünsâ min zekerin şâlihannm 'amile vemen mişleâ illâ felâ yüczâ seyyieten
gerek kadın gerek erkek iyi bir iş işlerse kim onun benzeri ona ancak bir karşılık verilir bir kötülük

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

bigayri hisâb fi hâ yürzeküne lcennete yedhulüne feülâike vehüve mü/minün
hesapsız ve orada rızıklandırılırlar cennete girerler işte onlar Mümin olarak

34. Bundan önce size Yûsuf mucizelerle gelmişti. Onun size getirdiği hakikat hakkında şüphe edip durmuştunuz. Sonunda vefat ettiği zaman, "Bundan sonra Allah, asla peygamber göndermez!" dediniz. Allah, aşırı gidenleri, şüphe edenleri işte böyle şaşırtır.

35. Onlar, kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın Allah'ın ayetlerini tartışıp mücadele edenlerdir. (Bu durum) nefret olarak Allah katında, imanı olanlar nezdinde ne kadar da büyüktür! Allah, zorbalık yapan, büyüklük taslayanın kalbini, işte böyle mühürler.

36-37. Firavun, "Ey Haman! Bana yollara, göklerin yollarına erişebileceğim bir kule yap. Belki böylelikle, Musa'nın tanrısına ulaşabilirim. Ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum" dedi. Böylece, Firavun'a kötü ameli, süslenip güzel gösterildi ve yoldan çıkarıldı. Firavun'un hile ve düzeni, daima hüsrandır.

38. O inanan adam, şöyle dedi: "Ey benim halkım! Beni izleyin, sizi doğru yola ulaştırayım."

39. "Ey benim halkım! Bu değersiz hayat, ancak gelip geçici bir kazançtan ibarettir. Öteki (kalıcı hayat) ise, işte orası, esas durulup kalınacak yerdir."

40. "Kim bir kötülük yaparsa, ona ancak onun (dünyada yaptığı kötü-lüğün) benzeri bir karşılık verilir. Mümin olarak, gerek erkek gerek kadın, kim iyi bir iş işlerse, işte onlar cennete girerler ve orada hesapsız rızıklandırılırlar."

41. "Ey benim halkım! Niçin ben sizi kurtuluşa davet ederken, siz beni ateşe davet ediyorsunuz?"

42. "Siz, beni Allah'ı inkâr etmeye ve bence ilimde hiç yeri olmayan şeyleri, Ona ortak koşmaya davet ediyorsunuz. Oysa ben, sizi çok güçlü, çok bağışlayan (Allah'a) davet ediyorum."

43. Gerçek şu ki, sizin beni kendisine davet ettiğinizin, ne dünyada, ne de ahirette (kendisine) davet edilme hakkı vardır. Dönüş yerimiz, Allah'tır. (Allah'ın koyduğu) sınırları aşanların tümü, işte onlar, cehennemlik olanlardır.

44. Benim size söylediklerimi sonra anlayacaksınız. Ben işimi, Allah'a havale ediyorum. Muhakkak Allah, kullarını görür, gözetir.

45. Allah, onu yaptıkları hilelerin kötülüklerinden korudu. Firavun ailesini de azabın en kötüsü kuşatıp yok ediverdi.

46. İşte ateş, onlar, sabah akşam ona sokulurlar. Gün (gelecek), kıyamet kopacak. (O zaman) "Firavun ailesini ateşin en şiddetli (yerine) sokun!" (denilecek).

47. Ateş içinde birbirlerini protesto ederlerken, zayıf, güçsüz olanlar, (dünyada kendilerine) büyüklük taslayanlara, "Biz, sizin bağlılarınızдық. Şimdi siz, cehennem ateşinin birazını bizden uzaklaştırabiliyor musunuz?" diyeceklerdir.

48. Büyüklük taslayanlar da şöyle diyeceklerdir: "Biz, hepimiz onun içindeyiz. Muhakkak Allah, kullar arasında hükmünü verdi."

49. Ateştekilere, cehennem bekçilerine, "Rabbimize dua edin de, bir gün bizden azabı biraz hafifletsin!" diyeceklerdir.

وَيَا قَوْمِ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ

ilâ nnâr

ateşe

veted'ünenî

siz beni davet ediyorsunuz

ilâ nneccati

kurtuluşa

ed'ûküm

ben sizi davet ederken

mâ lî

Niçin

veyâ kavmi

Ey benim halkım!

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ

ed'ûküm

sizi (Allah'a) davet ediyorum

veenâ

Oysa ben

mâ leyse lî bilî

bence ilimde hiç yeri olmayan şeyleri

bilî

Ona

veüşrike

ve ortak koşmaya

billâhî

Allah'ı

liekfûra

inkâr etmeye

ted'ünenî

beni davet ediyorsunuz

إِلَى الْعَزِيزِ الْعَفَّارِ ۖ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ

leyse lehî

hakkı vardır

ileyhî

kendisine

ennemâ ted'ünenî

sizin beni davet ettiğinizin

lâ cerame

Gerçek şu ki

lgaffâr

çok bağışlayan

ile l'azîzi

çok güçlü

دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ

veenne lmüsrifine

(Allah'ın koyduğu) sınırları aşanların tümü

ilâ llâhî

Allah'tır

veenne meraddenâ

Dönüş yerimiz

velâ fî l'ahirati

ne de ahirette

fî ddünyâ

ne dünyada

de'vetün

davet edilme

هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ فَسْتَذَكِّرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفَوْضُ أَمْرِي

emrî

Ben işimi

veüfvevîdu

havale ediyorum

leküm

Benim size

mâ ekülû

söylediklerimi

fesetezkürüne

sonra anlayacaksınız

eşhâbü nnâr

cehennemlik olanlardır

hüm

işte onlar

إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ ۖ فَوَقِهِ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا

mâ mekerû

yaptıkları hilelerin

seyyiâtî

kötülüklerinden

llâhü

Allah

fevekâhü

onu korudu

bil'ibâd

kullarını

beş'urum

görür, gözetir

llâhe

Allah

inne

Muhakkak

ilâ llâhî

Allah'a

وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۖ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا

gudüvenvî

sabah

'aleyhâ

ona

yü'radüne

sokulurlar

ennâru

İşte ateş

sûü l'azâb

azabın en kötüsü

bi'âlî fir'avne

Firavun ailesini de

vehâka

kuşatıp yok ediverdi

وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۖ

eşedde l'azâb

ateşin en şiddetli

âle fir'avne

Firavun ailesini

edhilû

sokun!

ssâ'ah

kıyamet

tekümü

kopacak

veyevme

Gün

ve'aşiyâ

akşam

وَإِذْ تَحَايَوْنَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا

kunnâ

idik

innâ

Biz

lillez'ne stekberû

büyüklük taslayanlara

ddu'afaû

zayıf, güçsüz olanlar

feyekülû

diyeceklerdir

fî nnâri

Ateş içinde

veiz yetehaccüne

birbirlerini protesto ederlerken

لَكُمْ تَبَعًا فَمَا هُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ۖ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

illez'ne stekberû

Büyüklük taslayanlar da

kâle

diyeceklerdir

mine nnâr

cehennem ateşinin

neş'bânım

birazını

'annâ

bizden

mügnüne

uzaklaştırabiliyor

entüm

Şimdi siz

fehel

musunuz?

tebe'an

bağlılarınızдық

sizin

إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۖ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ

illez'ne fî nnâri

Ateştekilere

vekâle

diyeceklerdir

beyne l'ibâd

kullar arasında

kad hakeme

hükmünü verdi

llâhe

Allah

inne

Muhakkak

fikâ

onun içindeyiz

küllün

hepimiz

Biz

لِخِزْنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۖ

mine l'azâb

azabı

yevmenm

bir gün

'annâ

bizden

yühaffif

biraz hafifletsin

rabbeküm

Rabbimize

d'û

dua edin de

lihazeneti

cehenneme

cehenneme

cehennem bekçilerine

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا

kâlû	belâ	kâlû	bilbeyyînât	rusûlûküm	evelem tekû te/tüküm	kâlû
diyeceklerdir	Elbette	cevabını vereceklerdir	mucizeler	peygamberleriniz	Size getirmiyorlar mıydı?	diye soracaklar

فَادْعُوا وَمَا دُعُوا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۖ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا

rusûlenâ	lenenşuru	innâ	illâ fî dalâli	vemâ dü'û ilâkâfirîne	fed'û
rasullerimize	yardım edeceğiz	Biz elbette	hep çıkmazdadır	Kâfirlerin duası	kendiniz dua edin

وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۖ يَوْمَ

yevme	leşhâd	yekûmü	veyevme	fî lhayâti ddünyâ	vellezîne âmenû
O gün	hem de şahitlerin	ayağa kalkacağı	o günde	hem dünya hayatında	ve iman edenlere

لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

sûü ddâr	veleñhüm	lle'netü	veleñhümü	me'ziratühüm	zzâlimîne	lâ yenfe'u
yurdun en kötüsü	Onlara vardır	lanet	Onlara vardır	özür dilemeleri	zalimlere	fayda vermez

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْثَقْنَا بِنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ۖ

lkitâb	benî isrâile	veevraşnâ	lhüdâ	mûsâ	âteynâ	veleñkad
kitaba	İsrail oğullarını	varis kıldık	rehberliği	biz Musa'ya	verdik	Yemin olsun

هُدًى وَذِكْرَى لِأُولَى الْأَلْبَابِ ۖ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ

vestegfir	hakkunv	ve'de llâfi	inne	feşbir	liülî lelbâb	vezikrâ	hüden
bağışlanması için af dile	gerçekleşecektir	Allah'ın sözü	Çünkü	O halde sabret!	Sağduyu sahiplerine	ve bir hatırlatma olarak	yol gösterici

لِذُنُوبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۖ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ

inne llezîne yücâdilûne	velibkâr	bil'âşiyi	bihamdî rabbike	vesebbîh	liżembike
tartışanlar var ya	akşam	Sabah	Rabbini överek	Onu tesbih et	Günahının

فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتِيهِمْ إِنَّ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ

illâ kibrunm	in fî şudûrihim	et=ñhüm	biğayri sultânin	fî âyâti llâfi
bir kibir	işte onların kalplerinde vardır	Çünkü kendilerine gelmiş	bir delil olmaksızın	Allah'ın ayetlerini

مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۖ

lbeşir	ssemi'u	hüve	inneñû	billâh	feste'îz	mâ hüm bibâligîh
görendir	işitendir	evet O	Şüphesiz O	Allah'a	Sen hemen sığın	yetişemeyecekleri

لَخَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

ekşera nnâsi	velâkinne	min halki nnâsi	ekberu	velerdi	lehalku ssemavâti
insanların çoğu	Ancak	insanların yaratılmasından	daha büyüktür	ve yerin	Elbette göklerin yaratılması

لَا يَعْلَمُونَ ۖ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا

vellezîne âmenû	velbeşiru	le'mâ	vemâ yestevî	lâ ye'lemün
İman edip	görenle	Kör	bir olmaz	bilmezler

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا تُؤْمِنُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ۖ

tetezekkerün	kâfilenmmâ	vele lmûsi'	şşâlihâtî	ve'amilû
düşünüyorsunuz	Siz, çok az	kötülük yapanlar da bir olmazlar	iyi işler	yapan kimselerle

50. (Cehennem bekçileri, onların bu talebine karşılık), "Size peygamberleriniz mucizeler getirmiyorlar mıydı?" diye soracaklar, onlar da, "Elbette, (getiriyorlardı)" cevabını vereceklerdir. (Bunun üzerine, bekçiler), "O zaman, kendiniz dua edin!" diyeceklerdir. Kâfirlerin duası, hep çıkmazdadır.

51. Biz elbette, hem dünya hayatında, hem de şahitlerin (hesap gününde tanıklık etmek için) ayağa kalkacağı o günde rasullerimize ve iman edenlere yardım edeceğiz.

52. O gün zalimlere özür dilemeleri fayda vermez. Onlara lanet vardır. Onlara yerin, yurdun en kötüsü vardır.

53-54. Yemin olsun, biz Musa'ya rehberliği verdik. Sağduyu sahiplerine yol gösterici ve bir hatırlatma olarak İsrail oğullarını kitaba varis kıldık.

55. O halde sabret! Çünkü Allah'ın sözü, elbette gerçekleşecektir. Günahının bağışlanması için af dile. Sabah akşam Rabbini överek Onu tesbih et.

56. Çünkü kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın Allah'ın ayetlerini tartışanlar var ya, işte onların kalplerinde yetişemeyecekleri bir kibir, bir yüklenme vardır. Sen hemen Allah'a sığın. Şüphesiz O, evet O, işitendir, görendir.

57. Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyüktür. Ancak insanların çoğu bilmezler.

58. Kör, görenle bir olmaz. İman edip iyi işler yapan kimselerle kötülük yapanlar da bir olmazlar. Siz, çok az düşünüyorsunuz!

59. Kıyametin kopuş zamanı, kesinlikle gelecektir, bunda şüphe yoktur. Ancak insanların çoğu, (buna) inanmazlar.

60. Hâlbuki Rabbiniz, "Bana yalvarıp dua edin, Ben de (istediklerinizin) karşılığını size vereyim. (Bugün) Bana ibadet etmekten yüksünenler, yarın hor ve hakir olarak cehenneme gireceklerdir" buyurdu.

61. Allah, içinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi, (içinde geçiminizi sağlasınız diye) gündüzü aydınlık olarak yarattı. Şüphesiz Allah, insanlara karşı ihsan ve ikram sahibidir. Ancak insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte bu (özellikleri olan) Allah, sizin Rabbinizdir. O, her şeyi yaratandır. Ondan başka tanrı yoktur. O halde nasıl çevrilirsiniz?

63. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, işte böyle çevrilmekteydiler.

64. Allah, yeryüzünü sizin için bir yerleşim ve yaşam yeri, gökyüzünü de bir bina yapan, ayrıca size bir şekil veren, şekillerinizi de güzel yapan ve hoş nimetlerle sizi rızıklandırandır. İşte bu (özellikleri olan) Allah, sizin Rabbinizdir. Âlemlerin Rabbi olan Allah, ne yücedir!

65. Diri olan ancak Odur. Ondan başka tapılacak yoktur. Onun için dini Ona özgü kılarak, (sadece) Ona yalvarıp dua edin. Her türlü övgü, âlemlerin Rabbi olan Allah'ın hakkıdır.

66. De ki: "Rabbimden bana deliller geldiği vakit, ben, sizin o Allah'tan başkasına yalvarıp dua ettiklerinize ibadet etmekten kesinlikle yasaklandım. (Üstelik bir de) âlemlerin Rabbine boyun eğmekle emrolundum."

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

lâ yû/minûn	ekšera nnâsi	velâkinne	filhâ	raybe	lâ	le'tiyetül	inne ssâ'ate
inanmazlar	insanların çoğu	Ancak	bunda	şüphe	yoktur	kesinlikle gelecektir	Kıyametin kopuş zamanı

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ

inne llezine yestekbirûne	leküm	estecib	d'ünî	rabbükümü	vekalâ
yüksünenler	size	karşılığını vereyim	Bana yalvarıp dua edin	Hâlbuki Rabbiniz	buyurdu

عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ

lekümü	llezi ce'ale	ellâhü	dâhirin	cehenneme	seyedhulüne	'an 'ibâdeti
sizin için	yarattı	Allah	hor ve hakir olarak	cehenneme	yarın gireceklerdir	Bana ibadet etmekten

الَّيْلَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ

lezû feđlin	ilâhe	inne	mübsirâ	vennehâra	filhi	liteskünü	lleyle
ihsan ve ikram sahibidir	Allah	Şüphesiz	aydınlık olarak	gündüzü	içinde	dinlenesiniz diye	geceyi

عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَلِكَُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

rabbüküm	ilâhü	zâlikümü	lâ yeşkürün	ekšera nnâsi	velâkinne	'ale nnâsi
sizin Rabbinizdir	Allah	İşte bu	şükretmezler	insanların çoğu	Ancak	insanlara karşı

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنِي تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذَلِكَ يُؤْفَكُ

yû/fekü	kezzâlike	tü/fekün	feennâ	hû	illâ	ilâhe	lâ	küllü şey/	hâliku
çevrilmekte- diler	işte böyle	çevrilirsiniz	O halde nasıl	Ondan	başka	tanrı	yoktur	her şeyi	yaratandır

الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ

lerda	lekümü	llezi ce'ale	ellâhü	yechadün	bi'âyâti llâhi	llezine kânü
yeryüzünü	sizin için	yapan	Allah	inkâr edenler	Allah'ın ayetlerini	o kimselerdi

قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ

verazelaküm	suveraküm	feehsene	veşavveraküm	binâenv	vessemâe	karârânv
ve sizi rızıklandırdı	şekillerinizi de	güzel yapan	ayrıca size bir şekil veren	bir bina	gökyüzünü de	bir yerleşim ve yaşam yeri

مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ

hüve	rabbü l'âlemin	ilâhü	fetebârake	rabbüküm	ilâhü	zâlikümü	mine ttayyibât
ancak Odur	Âlemlerin Rabbi olan	Allah	ne yücedir	sizin Rabbinizdir	Allah	İşte bu	hoş nimetlerle

الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ

illâhi	elhamdü	ddin	lehü	mühlişine	fed'ühü	hüve	illâ	ilâhe	lâ	lhayyü
Alla- h'ındır	Her türlü övgü	Onun için dini	Ona	özgü kılarak	Ona yalvarıp dua edin	Ondan	başka	tapılacak	yoktur	Diri olan

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قَدْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dünî llâhi	llezine ted'üne	en e'büde	nühütü	inni	kul	rabbî l'âlemin
Allah'tan başkasına yalvarıp	dua ettiklerinize	ibadet etmekten kesinlikle	yasaklandım	ben	De ki	âlemlerin Rabbi olan

لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

lirabbî l'âlemin	en üslime	veümirtü	mirrabb	lbeyyinatü	lemmâ câniye
âlemlerin Rabbine	oyun eğmekle	emrolundum	Rabbimden	deliller	bana geldiği vakit

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً

tişfen yühricüküm şümme min 'alekatin şümme min nutfetin şümme min türâbin llez halekaküm küve
bir bebek olarak sizi çıkarır Sonra kan pıhtısından sonra da nutfeden sonra topraktan sizi önce yaratandır 0

ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشْدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا أَشْيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ

min kablü yüteveffa meny veminküm şüyühâ litekûnû şümme eşüddüküm liteblügü şümme
daha önce vefat ettirilir kimi içinizden ihtiyar olursunuz sonra da güçlü kuvvetli olacağınız çağa ulaşsınız diye büyütür sonra

وَلَتَبْلُغُوا أَجَلَ مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ

veyümît llez yühyi hüve vele'alleküm te'kilün ecelenmümsemmen veliteblügü
ve öldürendir yaşatan 0 belki, düşünüp aklınızı kullanırsınız belirlenen süreye ulaşırsınız

فَإِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ

ilâ llez ne yücâdilüne elem tera feyekûn kün lehü yekûlü feinnemâ emran feizâ kađâ
tartışıp mücadele edenlere bakmaz mısın? o da olurur Ol! ona der yalnızca bir şeyin olmasına hükmettiğinde

فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى يُصْرَفُونَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ

vebimâ erselnâ bihi bilkitâbi ellez ne kezzebû yüşrafün ennâ fi âyâti llâh
ve kendisiyle gönderdiğimiz Kitabı yalanlayanlar döndürülüyorlar Nasıl da Allah'ın ayetleri hakkında

رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ إِذْ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ

yüşabün vesselâsil fi e'nâkihim leglâlû izi fesevfe ye'lemün rusülenâ
sürüklenecekler ve zincirler olduğu halde boyunlarında tomruklar 0 zaman ileride bilecekler rasullerimizi

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ

eyne lehüm kle şümme yüscerün fi nnâri şümme fi lhammi
nerede? onlara denilecek Sonra kaynatılacaklar ateşte Sonra da kaynar suya

مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا

lem nekün ned'û bel dâllû 'annâ kâlû min dünü llâh mâ küntüm tüşrikün
ibadet eder değildimiz! Daha doğrusu bizi bırakıp gittiler diyecekler Allah'ı bırakıp da ortak koştuklarınız

مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ذَلِكَُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ

bimâ küntüm tefrahüne zâliküm lkâfirin llâhü yügillü kezîlike şeyâ min kablü
sevinmeniz Bu inkârcıları Allah şaşırtır işte böylece hiçbir şeye bız bundan önce

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ أَدْخِلُوا الْبُيُوتَ جَهَنَّمَ

ebvâbe cehenneme üdhlû vebimâ küntüm temrahün bigayri lhakki fi lerdî
cehennemin kapılarından girin ve (bunlara) güvenmenizden dolayıdır haksız (davranışlarla) sizin yeryüzünde (yaptığınız)

خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

hakk ve'de llâhi inne feşbir meşve lmütekebbirin febi/se fi hâ hâlid ne
gerçekleşecektir Allah'ın sözü Çünkü 0 halde sabret o kibirlenenlerin yeri ne kadar kötüdür içinde ebedi kalmak üzere

فَمَا تُرِيَنَّكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

yürce'ün feileynâ neteveffeyenneke ev llez ne'idühüm be'ğa feimmâ nuriyenneke
döndürülüp getirileceklerdir Bize seni kendi yanımıza alsak da veya Onlara ettiğimiz vaadin bir kısmını sana göstersek

67. O, sizi önce topraktan, sonra nutfeden, daha sonra da kan pıhtısından yaratandır. Sonra sizi bir bebek olarak çıkarır, sonra güçlü kuvvetli olacağınız bir çağa ulaşsınız diye büyütür, sonra da ihtiyar olursunuz. İçinizden kimi daha önce vefat ettirilir, (kiminiz de) belirlenen süreye ulaşırsınız. (Bunları açıklıyoruz ki) belki, düşünüp aklınızı kullanırsınız.

68. O, yaşatan ve öldüren. O, bir şeyin olmasına hükmettiğinde, ona yalnızca "Ol!" der, o da olurur.

69. Allah'ın ayetleri hakkında tartışıp mücadele edenlere bakmaz mısın? Nasıl da döndürülüyorlar?

70. Kitabı ve kendisiyle gönderdiğimiz rasullerimizi yalanlayanlar, ileride bilecekler.

71-72. O zaman, boyunlarında tomruklar ve zincirler olduğu halde, kaynar suya sürüklenecekler. Sonra da ateşte kaynatılacaklar.

73-74. Sonra onlara, "Allah'ı bırakıp da ortak koştuklarınız nerede?" denilecek. "Onlar, bizi bırakıp gittiler! Daha doğrusu, biz bundan önce hiçbir şeye ibadet eder değildimiz!" diyecekler. Allah, inkârcıları işte böylece şaşırtır.

75. Bu, sizin yeryüzünde (yaptığınız) haksız (davranışlarla) sevinmeniz ve (bunlara) güvenmenizden dolayıdır.

76. (Onlara, haydi) "İçinde ebedi kalmak üzere, cehennemin kapılarından girin!" (denilecektir). Bak, o kibirlenenlerin yeri ne kadar kötüdür!

77. O halde sabret! Çünkü Allah'ın sözü, elbette gerçekleşecektir. Onlara ettiğimiz vaadin bir kısmını sana göstersek veya seni kendi yanımıza alsak da, onlar mutlaka döndürülüp Bize getirileceklerdir.

78. Yemin olsun ki Biz senin önünden nice peygamberler göndermişizdir. Onlardan kimini sana anlatmış, onlardan kimini de sana anlatmamışızdır. Hiçbir peygamberin, Allah'ın izni olmaksızın bir mucize getirmesi mümkün olamaz. Allah'ın emri gelince de, hak yerine getirilir. Batıl yanlıları, burada hüsrana uğrayacaklardır.

79. Allah, onlara bineniz ve onlardan yiyeniz diye sizin için hayvanları yarattı.

80. Onlarda sizin için bundan başka faydalar da vardır. Ayrıca gönüllerinizdeki arzuya onlara binerek ulaşsınız. Onlarla ve gemilerle taşınırsınız.

81. Allah size, (varlığının) delillerini gösterir. Allah'ın (varlığının) delillerinden hangisini inkâr edersiniz?

82. Yeryüzünde gezip, kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar, sayı olarak kendilerinden daha çok, kuvvet ve yeryüzünde (ortaya koydukları) eserler bakımından daha güçlü idiler. Öyleyken o kazandıkları şeyler, onları (Allah'ın azabından) kurtaramadı.

83. Çünkü onlara, peygamberleri mucizelerle geldiği zaman, kendilerinde bulunan ilme güvendiler. Alay ettikleri şey, kendilerini kuşatıp yok etti.

84. Onlar, azabımızı gördüklerinde, "Biz, Allah'ın birliğine inandık, Ona ortak tuttuklarımızı da inkâr ettik" diyeceklerdir.

85. Azabımızı gördükleri zamanki imanları, onlara bir fayda vermez. Allah'ın kulları arasında uygulana gelen kanunu budur. Kâfirler, işte bu noktada hüsrana uğramış olurlar.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ

mel veminhüm 'aleyke kaşaşnâ men minhüm min kablike rusülenm erselnâ velekad
kimini de onlardan sana anlatmış kimini Onlardan Biz senin önünden nice peygamberler göndermişizdir Yemin olsun ki

لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ

feizâ cāe illâ biizni llâhi biâyetin enyve/tye lirasûlin vemâ kâne 'aleyk lem nekşus
gelince de Allah'ın izni olmaksızın bir mucize getirmesi mümkün olamaz Hiçbir peygamberin ve olmadı sana anlatmamışızdır

أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ

lekümü llezi ce'ale ellâhü lmübtûlün hünâlike vehasira bilhakki kudîye emru llâhi
sizin için yarattı Allah Batıl yanlıları burada hüsrana uğrayacaklardır yerine getirilir hak Allah'ın emri

الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا

veliteblûgü menâfi'u fi hâ veleküm te/kûlün veminhâ minhâ literkebû len'âme
binerek ulaşsınız bundan başka faydalar Onlarda sizin için vardır yiyeniz diye ve onlardan onlara bineniz hayvanları

عَلَيْهَا حَاجَةٌ فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝ وَيُرِيكُمْ

veyür kûm tühmelün ve'ale lfulki ve'aleyhâ fi şudûriküm hâceten 'aleyhâ
Allah size gösterir taşınırsınız ve gemilerle Onlarla Ayrıca gönüllerinizdeki arzuya onlara

آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ۝ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

keyfe feyenzurû fi lergî efelem yesirû tûnkirün âyâti llâhi feeyye âyâtihî
nasıl bakmadılar mı? Yeryüzünde gezip inkâr edersiniz? Allah'ın (varlığının) delillerinden hangisini (varlığının) delillerini

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا

ve şâran kuvveti veeşedde minhüm ekşera kânû llezine min kablihim 'âkıbetü kâne
yeryüzünde kuvvet daha güçlü sayı olarak daha çok idiler kendilerinden öncekilerin sonunun olduğuna

فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ

felemmâ cæethüm mâ kânû yeksibün 'anhüm femâ egnâ fi lergî
Çünkü onlara geldiği zaman Öyleyken o kazandıkları şeyler onları (Allah'ın azabından) kurtaramadı ve (ortaya koydukları) eserler bakımından

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ

bihim vehâka mine l'elmi bimâ 'indehüm ferihû bilbeyyinatî rusûlühüm
kendilerini kuşatıp yok etti ilme kendilerinde bulunan güvendiler mucizelerle peygamberleri

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ

vehdehû billâhi âmennâ kâlû be/senâ felemmâ ræv mâ kânû bihi yestehziün
birliğine Allah'ın inandık diyeceklerdir azabımızı gördüklerinde Alay ettikleri şey

وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝ فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا

lemmâ ræv imânühüm felem yekü yerfe'uhüm müşrikîn bihi bimâ künnâ vekefemâ
gördükleri zamanki imanları onlara bir fayda vermez ortak tuttuklarımızı da Ona inkâr ettik

بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ۝

lkâfirün hünâlike vehasira fi 'ibâdihî liet kad balet sünnete llâhi be/senâ
Kâfirler işte bu noktada hüsrana uğramış olurlar kulları arasında uygulana gelen Allah'ın kanunu budur Azabımız

سُورَةُ فَصِّلَتْ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

FUSSILET|FUSSILET SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhırrahîm'ni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

حَمْ ١ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٢ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ

ilâvmin	kurânen	'arabîyyel	âyâtühü	füşşilet	kitâbün	mine rrahmâni rrahim	tenzilünm	lhâ-mîm
bir topl-	öz Arapça bir Kur'an	olarak (gönderilen)	ayetleri	açıklanmış	bir kitaptır	Rahmân Rahîm olan Allah tarafından	Bu kitabın bölümü	Hâ, mîm
lum için							bölüm indirilmesi	

يَعْلَمُونَ ٣ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ٤ وَقَالُوا قُلُوبُنَا

kulûbünâ	vekâlû	lâ yesme'un	fehüm	ekseruhüm	fee'rada	venezi'râ	beşîrân v	ye'lemân
Bizim kalple-	dediler	işitmezler	onlar	Onun için	ondan yüz çevir-	ve uyarıcı	müjdeleyici	bilecek
rimiz				birçoğu	miştir	olarak		

فِي آيَةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقُرْ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ

fe'mel	hicâbün	vebeynike	vemim beyninâ	vekrunv	vefi'âzâninâ	mimmâ ted'unâ	ileyhi	fi ekkinetinnm
yap yapaca-	bir perde	Seninle	bizim aramızda	bir ağırlık	Kulaklarımızda	senin bizi çağırdığın şeye		kapalı
ğını	çekilmiştir				da var			

إِنَّا عَامِلُونَ ٥ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ

ilâhünvâhidün	ilâhüküm	ennemâ	ileyye	yûhâ	mişlüküm	beşerüm	enâ	innemâ	kul	'âmilün	innenâ
tek bir tanrı	hepinizin	sadece	Bana	vahiy ediliyor	sizin gibi	bir	Ben	sadece	De ki	yapmaktayız	Çünkü
olduğu	tanrısının					beşerim					biz

فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ٦ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ٧ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ

zzekâte	ellez'ne lâ yû'tüne	ilmüşrikîn	veveylül	vestegfirûh	ileyhi	festekimû
zekâtı	vermezler	o müşriklerin	Vay haline	Ondan bağışlanma	Ona	yönelin
				isteyin		

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ٨ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ

ecrun	lehüm	şşâlihâti	ve'âmilû	illez'ne âmenû	inne	kâfirün	hüm	bilâhîrati	vehüm
bir	onlar için	iyi işler	yapanlar var ya	iman edip	Şüp-	inkâr ederler	onlar	ahireti	ve onlar
sevap	vardır				hesiz				

غَيْرُ مَمْنُونٍ ٩ قُلْ إِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ

vetec'alüne	f: yevmeyni	lerda	billez' hâleka	letekfürüne	einnekküm	kul	gayru memnün
koşacak mısınız?	iki günde	yeryüzünü	yaratanı	inkâr edip duracak	Siz gerçek-	De ki	kesintisiz
					ten		

لَهُ أَندَادُ ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ١٠ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا

f'hâ	vebârake	min fevkil'hâ	ravâsiye	f'hâ	vece'ale	rabbû l'âlemîn	zâlike	endâdâ	lehû
orayı	bereketlendi-	onun üstünde	dağlar	Hem orada	yaptı	bütün âlemlerin Rabbidir	O	ortaklar	hala
	dirdi								Ona

وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ لِيْنِ ١١ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ

ilâ ssemâi	stevâ	şümme	lissâilîn	sevâel	fî erbe'ati eyyâm	ekvâtefâ	f'hâ	vekaddera
göğe	yöneldi	Sonra	arayanlar için	eşit olmak	dört günde	yaşayanların	orada	belirledi
				üzere		azıklarını		

وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ١٢

tâ'in	eteynâ	kâletâ	ev kerhâ	tav'an	/tiyâ	velilerdi	lehâ	fekâle	vehiye dühânün
İsteye isteye	geldik	dediler	istemez	ister	İkiniz de	ve yeryüzüne	Ona	dedi	o bir duman iken
					gelin				

41. FUSSILET SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 54 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Hâ, mîm.
2. Bu kitabın bölüm bölüm indirilmesi, Rahmân Rahîm olan Allah tarafından.
3. (Bu), bilecek bir toplum için öz Arapça bir Kur'an olarak (gönderilen), ayetleri açıklanmış bir kitaptır.
4. (O), müjdeleyici ve uyarıcı olarak (gelmiştir). Onun için birçoğu ondan yüz çevirmiştir. Bundan dolayı da onlar, işitmezler.
5. (Onlar), "Bizim kalple-rimiz, senin bizi çağırdığın şeye kapalı. Kulaklarımızda da bir ağırlık var. Seninle bizim aramızda bir perde çekilmiştir. Haydi, yap yap-pacağını. Çünkü biz yap-maktayız!" dediler.
6. De ki: "Ben sadece si-zin gibi bir beşerim. Bana, sadece hepinizin tanrısının tek bir tanrı olduğu vahiy ediliyor. Onun için hepiniz Ona yönelin, Ondan bağış-lanma isteyin." Vay haline o müşriklerin!
7. Onlar, zekâtı vermezler, onlar ahireti inkâr ederler.
8. Şüphesiz, iman edip iyi işler yapanlar var ya, işte onlar için kesintisiz bir se-vap vardır.
9. De ki: "Siz gerçekten, yeryüzünü iki günde ya-ratandı inkâr edip duracak mısınız?" O, bütün âlemlerin Rabbidir.
10. Hem orada, onun üs-tünde dağlar yaptı, orayı bereketlendirdi, arayanlar için eşit olmak üzere orada yaşayanların azıklarını be-lirledi. (Bütün bunlar) dört günde (oldu).
11. Sonra, o bir duman iken, göğe yöneldi. Ona ve yeryü-züne, "Haydi, ikiniz de ister istemez gelin!" dedi. "İsteye isteye geldik!" dediler.

12. Bu şekilde onları iki günde, yedi gök olmak üzere yerine koydu, her göğe de işini (kendisinde nelerin meydana geleceğini) vahiy etti. Yakın göğü, kandillerle donattık ve koruduk. İşte bütün bunlar, o çok güçlü olan ve her şeyi bilen bilirlemesi ile olmaktadır.

13. Bunun üzerine yine başlarını çevirirlerse, o zaman, "Sizi Âd ve Semûd kasırgası gibi bir kasırgayla uyarıyorum" de!

14. Onlara, "Allah'tan başkasına tapmayın!" diye, önderinden ve arkalarından, (her taraftan) peygamberler geldiği zaman, "Rabbimiz dileseydi, bize melekler gönderirdi. Onun için biz sizin gönderildiğiniz şeylere inanmayız!" dediler.

15. Âd (toplumuna) gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve "Bizden daha güçlü kim var?" dediler. Kendilerini yaratan Allah'ın, Onun onlardan daha güçlü olduğunu düşünmediler mi? Onlar, bizim ayetlerimizi inkâr ediyorlardı.

16. Biz de kendilerine bu değersiz dünya hayatında onlara zillet azabını tattırmak için uğursuz günlerde soğuk ve şiddetli bir rüzgâr gönderdik. Ahiret azabı, elbette daha alçaltıcıdır. Onlar kurtarılmayacaklardır.

17. Semûd'a gelince, onlara doğru yolu gösterdik. Onlar körlüğü doğru yola tercih ettiler. Derken onları, kazandıklarından dolayı alçaltıcı azabın yıldırımı çarpıp yok ediverdi.

18. İman edip korunanları da kurtardık.

19. Allah düşmanlarının toplanıp ateşe atılacakları gün, onların hepsi tutuklanırlar.

20. Nihayet onun yanına geldiklerinde, (dünyadayken) yaptıklarına kulakları, gözleri ve derileri aleyhlerinde tanıklık ederler.

فَقَضَيْتُمْ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا

vezeyennâ	emrahâ	fi külli semâin	veevhâ	fi yevmeyni	seb'a semâvâtin	fekadâ ihûnne
donattık	işini	her göğe	vahiy etti	iki günde	yedi gök olmak üzere	Bu şekilde onları yerine koydu

السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ فَإِنْ أَعْرَضُوا

fein e'rağû	l'alim	l'azizi	tekdiru	zâlike	vehifzâ	bimeşâbihâ	ssemâe ddünyâ
Bunun üzerine yine başlarını çevirirlerse	ve her şeyi bilen	o çok güçlü olan	belirlmesi ile olmaktadır	bunlar	ve koruduk	kandillerle	Yakın göğü

فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمَّ ۝ إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ

rrusülü	iz cāethümü	ve semûd	'âdinv	mişle şâ'ikati	şâ'ikatenm	en zertüküm	fe kul
peygamberler	Onlara geldiği zaman	ve Semûd	Âd	kasırgası gibi	bir kasırgayla	Sizi uyarıyorum	de

مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ

leenzele	rabbünâ	lev şâe	kâlû	illâh	illâ	ellâ te'büdû	vemin hâlfihim	mim beyni eydhim
gönderirdi	Rabbimiz	dileseydi	dediler	Allah'tan	başkasına	tapmayın	ve arkalarından	önderinden

مَلَكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝ فَمَا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ

fi lergî	festekberû	feemmâ 'âdün	kâfirün	bimâ ürsiltüm bihi	feinnâ	melaiketen
yeryüzünde	büyüklük tasladılar	Âd (toplumuna) gelince	inanmayız	sizin gönderildiğiniz şeylere	Onun için biz	bize melekler

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ

eşeddü hüve	ilezî halekahüm	enne llâhe	evelem yerav	kuvvehi minnâ	eşeddü men	vekâlû	biğayri lhakki
daha Onun	Kendilerini yaratan	Allah'ın	düşünmediler mi?	güçlü Bizden	daha kim var?	dediler	haksız yere

مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا

rihan şarşaran	'aleyhim	feerselnâ	yechadûn	bi'yâtinâ	vekânû	kuvvehi minhüm
soğuk ve şiddetli bir rüzgâr	Biz de kendilerine	gönderdik	inkâr ediyorlardı	bizim ayetlerimizi	ve didler	güçlü olduklarını onlardan

فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخُرْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ

vele'azâbü lâhirati	fi lhayâti ddünyâ	'azâbe lhizyi	linüz kahüm	fi eyyâminnehisâtil
Ahiret azabı	bu değersiz dünya hayatında	zillet azabını	onlara tattırmak için	uğursuz günlerde

آخِرَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ۝ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ

l'amâ	festehabbû	fehedeynâhüm	veemmâ semûdû	lâ yünşarûn	vehüm	ehzâ
Onlar körlüğü	tercih ettiler	onlara doğru yolu gösterdik	Semûd'a gelince	kurtarılmayacaklardır	Onlar	elbette daha alçaltıcıdır

عَلَى الْهُدَىٰ فَآخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ وَنَجَّيْنَا

venecceynâ	bimâ kânû yeksibûn	şâ'ikatü l'azâbi lhûni	feehazethüm	'ale lhüd
kurtardık	kazandıklarından dolayı	alçaltıcı azabın yıldırımı	Derken onları çarpıp yok ediverdi	doğru yola

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝

yüze'un	fehüm	ilâ nnâri	e'dâü llâhi	yühşeru	veyevme	vekânû yettekûn	llezîne âmenû
hepsi tutuklanırlar	onların	ateşe	Allah düşmanlarının	toplanıp atılacakları	gün	korunanları da	İman edip

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

bimâ kânû ye'melûn	vecülüdühüm	veebşaruhüm	sem'uhüm	'aleyhim	şehide	izâ mâ cāühâ	hattâ
(dünyadayken) yaptıklarına	ve derileri	gözleri	kulakları	aleyhlerinde	tanıklık ederler	onun yanına geldiklerinde	Nihayet

وَقَالُوا الْجُلُودُ بِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ

külle şeyin v	llezi entaka	ilâhü	entakanâ	kâlü	'aley nâ	şehid tûm	lime	licülüdihim	vekâlü
her şeyi	konuşturan	Allah	Bizi konuşturu	derler	aleyhimizde	tanıklık ettiniz	Niçin?	Derilerine	derler

وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ

enyyeshede	vemâ küntüm testetirûne	veileyhî türce'ün	merratin v	evvele	halekâküm	vehüve
tanıklık eder diye	sakınmazdınız	götürülüyorsunuz	Yine Ona	ilk defa	Sizi yarattı	O

عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ

lâ ye'lemü	enne ilâhe	zanentüm	velâkin	velâ cülûdüküm	velâ ebsâruküm	sem'uküm	'aleyküm
bilmez	Allah'ın	zannettiniz	Ancak	ve derileriniz	gözleriniz	kulaklarınız	aleyhinizde

كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَأَيْتُمْ فَاصْبَحْتُمْ

feesbehtüm	erdâküm	birabbiküm	llezi zanentüm	zannükümü	vezâliküm	mimmâ te'melün	kefirân m
oldunuz	sizi helak olma-ya sürükledi	İşte, Rabbimize	beslediğiniz	zannınız	O	yaptıklarınızdan	birçoğunu

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ

hüm	femâ	veinyeste'tibû	le'hüm	meşven	fennâru	feinyeşbirü	mine lhâsir'in
onlar	değillerdi	Eğer hoşnut edilmek isterlerse	kendilerine	bir yurttur	artık ateş	Sabredebilirlerse	Sonuçta hüsrana uğrayanlardan

مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيِّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُّوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

mâ beyne eyd'him	le'hüm	fezeyyenü	kuranâe	le'hüm	vekayyednâ	mine lmü'teb'in
onların önlerindeki	onlara	süsleyip püslerler	bazı arkadaşlar	Onların yanına	koyarız	hoşnut edileceklerden

وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ

velins	mine lcinni	min kablih'im	kad halet	fî ümemin	lkavlü	'aleyhimü	vehakka	vemâ hafefhüm
ve insan	cin	kendilerinden önce	gelip geçen	toplulukları haklarındaki	azap hükmü	Onlara	gerçekleşti	ve arkalarındaki

إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا

velgav	lihâzâ lkur'ani	lâ tesme'ü	llezi ne keferü	vekâle	kânü hâsir'in	inne'hüm
gürültü çıkarın	Bu Kur'an'ı	dinlemeyin	Bir de o inkâr edenler	dediler	hep kendilerine yazık etmişlerdir	Çünkü onlar

فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

velenceziyennehüm	'azâben şed'denv	llezi ne keferü	felenüz kenne	le'alleküm teglibün	fihî
onları cezalandıracağız	şiddetli bir azap	inkâr edenlere	tattıracağız	belki böylelikle (ona) galip gelip bastrabilirsiniz	onda

أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ

dâru lhuld	fihâ	le'hüm	nnâr	cezâü e'dâi ilâhî	zâlike	llezi kânü ye'melün	esvee
sonsuzluk yurdu	orada	Onlara vardır	O, ateştir	Allah düşmanlarının cezası!	İşte bu	yaptıkları amellerin	en kötüsüyle

جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا

llezeyni eđallânâ	erinâ	rabbenâ	llezi ne keferü	vekâle	yechadün	bi'âyâtinâ	bimâ kânü	cezâem
bizi yoldan çıkaranları	bize göster	Ey Rabbimiz!	İnkâr edenler	diyeceklerdir	inkâr etmenin de	ayetlerimizi	o şeylerindiler	cezasıdır

مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَّا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

mine lesfel'in	liyekünâ	tehte ekdâminâ	ne'alhümâ	velinsi	mine lcinni
en aşağılıklardan	olsunlar	ayaklarımızın altına	onları aliverelim	ve insanlardan	Cin

21. Derilerine, "Niçin aleyhimizde tanıklık ettiniz?" derler. Onlar, "Bizi, her şeyi konuşturan Allah konuşturdu. Sizi ilk defa O yarattı. Yine Ona götürülüyorsunuz" derler.

22. Önceden, kulaklarınız, gözleriniz ve derileriniz aleyhinizde tanıklık eder diye sakınmazdınız. Ancak Allah'ın yaptıklarınızdan birçoğunu bilmez zannettiniz.

23. İşte, Rabbimize beslediğiniz o zannınız, sizi helak olmaya sürükledi. Sonuçta hüsrana uğrayanlardan oldunuz.

24. Sabredebilirlerse, artık ateş kendilerine bir yurttur. Eğer hoşnut edilmek isterlerse, onlar hoşnut edileceklerden değildir.

25. Onların yanına, bazı arkadaşlar koyarız. Bunlar, onlara onların önlerindeki ve arkalarındaki süsleyip püslerler. Onlara, kendilerinden önce gelip geçen cin ve insan toplulukları haklarındaki azap hükmü gerçekleşti. Çünkü onlar, hep kendilerine yazık etmişlerdir.

26. Bir de o inkâr edenler, "Bu Kur'an'ı dinlemeyin, onda yaygara yapıp gürültü çıkarın, belki böylelikle (ona) galip gelip bastrabilirsiniz" dediler.

27. İşte, Biz de onun için inkâr edenlere şiddetli bir azap tattıracağız, onları yaptıkları amellerin en kötüsüyle cezalandıracağız.

28. İşte bu, Allah düşmanlarının cezası! O, ateştir. Onlara orada sonsuzluk yurdu vardır. Bu, aynı zamanda, ayetlerimizi inkâr etmenin de cezasıdır.

29. İnkâr edenler, "Ey Rabbimiz! Cin ve insanlardan bizi yoldan çıkaranları bize göster de onları ayaklarımızın altına aliverelim, böylece onlar en aşağılıklardan olsunlar!" diyeceklerdir.

30-32. Haberiniz olsun, "Rabbimiz Allah!" deyip de sonra dosdoğru gidenler yok mu, melekler onların üzerlerine inerler (ve şöyle derler:) "Korkmayın, mahzun olmayın, size vaat olunan cennetle sevinin. Bizler, hem dünya hayatında, hem (de bu) ahiret (hayatında) sizin dostlarınızız. Orada size nefislerinizin hoşlanacağı şeyler var. Size orada istediğiniz her şey vardır. (Bunlar), bağışlayan ve acıyan (Allah'tan) bir ikramdır."

33. "Şüphesiz ben, Müslümanlardanım" deyip, iyi işler yaparak Allah'a davet eden kimseden daha güzel sözlü kim vardır?

34. İylilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü, en güzel biçimde önle. Bir de bakarsın, seninle arasında bir düşmanlık olan kimse, candan bir dost oluvermiştir.

35. O dereceye, ancak sabredenler kavuşturulur. O dereceye, ancak (dinden) büyük bir nasibi olanlar kavuşturulur.

36. Eğer sana, şeytandan bir ayartma gelecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, sadece O, çok iyi işiten ve çok iyi bilendir.

37. Gece, gündüz, güneş ve ay, Onun (varlığının) delillerindendir. Güneşe, aya secde etmeyin. Eğer gerçekten Allah'a ibadet edeceksiniz, onları yaratana, Ona secde edin. [Secde]

38. Buna karşı (Ona ibadet etmemek için) büyüklenirlerse, haberleri olsun, Rabbinin huzurundakiler, gece gündüz, Onu tesbih ederler. Hem onlar, usanmazlar.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ

Imelâiketü	'aleyhimü	tetenezzelü	stekâmü	šümme lââhü	rabbünâ	llezine kâlû	inne
melekler	onların üzerlerine	inerler	dosdoğru gidenler yok mu	sonra Allah!	Rabbimiz	deyip de	şüphesiz

أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

lletü küntüm tû'adûn	bilcenneti	veebşirü	velâ tehzenü	ellâ tehfâfû
size vaat olunan	cennetle	sevinin	mahzun olmayın	Korkmayın

نَحْنُ أَوْلِيَاكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى

mâ teşte'hî	fî lâ	veleküm	vefî lâhîrah	fî lhayâti ddünyâ	evliyâuküm	nehnü
hoşlanacağı şeyler	Orada var	size	hem (de bu) ahiret (hayatında)	hem dünya hayatında	sizin dostlarınız	Bizler

أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ۚ نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ۚ وَمَنْ

vemen	rahîm	min gafûrîr	nüzülenm	mâ tedde'un	fî lâ	veleküm	enfüsüküm
kim vardır?	ve acıyan	bağışlayan	(Allah'tan) bir ikramdır	istediğiniz her şey	orada	Size vardır	nefislerinizin

أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

mine lmuşlimîn	innenî	vekalâ	şalihanv	ve'amile	ilâ lâhî	mimmen de'â	kavlenm	ehsenü
Müslümanlardanım	Şüphesiz ben	deyip	iyi işler	yaparak	Allah'a	davet eden kimseden	sözlü	daha güzel

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا

feizâ	billetü hîye ehsenü	idfe'	velâ sseyyieh	lhasetü	velâ teste'vî
Bir de bakarsın	Kötülüğü, en güzel biçimde	önle	kötülük	iyilikle	bir olmaz

الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ۚ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا

illâ	vemâ yülekka'hâ	keennehü	veliyyün hamîm	'adâvetün	vebeynehü	llezî beyneke
ancak	O dereceye kavuşturulur	candan bir dost oluvermiştir		bir düşmanlık	arasında olan kimse	seninle

الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۚ وَإِنَّا نَنْزِعُكَ

veimmâ yenze'anneke	zû hazzin 'azîm	illâ	vemâ yülekka'hâ	llezine şaberû
Eğer sana gelecek olursa	büyük bir nasibi olanlar	ancak	O dereceye kavuşturulur	sabredenler

مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ وَمِنْ آيَاتِهِ

vemin yâtihi	l'alîm	ssem'u	hüvejnnehü	billâh	feste'iz	nezgun	mine şşeytânî
Onun (varlığının) delilerindendir	ve çok iyi bilendir	çok iyi işiten	sadece Çünkü O	Allah'a	hemen sığın	bir ayartma	şeytandan

الْيَلِّ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ

velâ lilkameri	lişşemsi	lâ tescüdü	velkamer	veşşemsü	vennehâru	lleylû
aya	Güneşe	secde etmeyin	ve ay	güneş	gündüz	Gece

وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۚ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا

feini stekberû	te'büdün	ıyyâhü	in küntüm	llezî balekka'hünne	lillâhî	vescüdü
(Ona ibadet etmemek için) büyüklenirlerse	gerçekten ibadet edeceksiniz	Ona	Eğer iseniz	onları yaratana	Allah'a	secde edin

فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْئَمُونَ ۚ

lâ yesemün	vehüm	vennehâri	billeyli	le'hü	yüsebbihüne	fellezine 'inde rabbike
usanmazlar	Hem onlar	gündüz	gece	Onu	tesbih ederler	Rabbinin huzurundakiler

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ

verabet	hâzzet	lmâe	'aleyhe	feizâ enzelnâ	hâşî'aten	lerda	tera	lenneke	vemin âyâtihî
kabarr	harekete geçer	suyu	Biz ona	indirdiğimiz zaman	kurak, çorak olarak	yer yüzünü	görürsün	Sen	Yine Onun (varlığının) delillerindendir

إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٣٩

inne llezîne yühidûne	kadîr	'alâ külli şeyin	innehu	lmevtâ	lemühîyî	llezî ehyâhâ	inne
gerçek (varlık) anlamından uzaklaşıp sapanlar	gücü yeter	her şeye	şüphesiz Onun	ölümleri	elbette diril-ticidir	ona bu hayatı veren	Şüphesiz

فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا

âminen	menyye/tî	em	hayrun	fî nnâri	efemenyyülkâ	'aleynâ	lâ yehfevne	fî âyâtinâ
güvenle	gelecek olan mı?	yoksa	daha hayırlıdır	O halde ateşe	atılan mı	elbette Bize	gizli kalmaz	Ayetlerimiz

يَوْمَ الْقِيَمَةِ اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٤٠

inne llezîne keferû	beşîr	bimâ te'melûne	innehu	mâ şî/tüm	i'melû	yevme lkiyâmeñ
bu Kur'an'ı inkâr edenler yok mu	görür	her ne yaparsanız	Çünkü O	Düşünün de istediğinizi	yapın	kıyamet günü

بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ٤١ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

mim beyni yedeyhi	lbâtilû	lâ ye/tîhi	lekîtabün 'azîz	veinnehu	lemmâ cāehüm	bizzikri
ne önünden	batılın	kendisine yaklaşı-bildiği	sağlam, değerli bir kitaptır	Şüphesiz o	Kendilerine geldiğinde	zikri

وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تُنْزِيلٌ ٤٢ مَنْ حَكِيمٌ حَمِيدٌ ٤٣ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ

mâ kad kile	illâ	leke	mâ yükalû	hamîd	min hakîmin	tenzilünm	velâ min hâlfih
söylenenden	başka	Sana	bir şey söylenmiyor	bütün evrenin övdüğü	O, çok hikmet sahibi olan	(Allah'tan) indirilmedi	ne de arkasından

لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٌ ٤٤ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ

velev ce'alnâhû	vezû 'ikâbin elim	lezû meğfiratinv	rabbeke	inne	min kablik	lirrusûli
Eğer onu yapsaydık	hem de acı veren bir azabın sahibidir	hem bir mağfired sahibi	Rabbim	Şüphesiz	senden önceki	peygamberlere

فَرَأَانَا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ

füve	kul	ve'arabiyy	ee 'cemiyyünv	âyâtüh	levlâ füssilet	lekâlû	kur'anen e'cemiyyel
O	De ki	Arap'a	acemce mi?	Ayetleri	açıklansaydı ya	diyeceklerdi	yabancı dilde bir Kur'an

لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ

'aleyhim	vehüvevekrunv	fî âzânihim	vellezîne lâ yü/minûne	veşifâ/	küden	lillezîne âmenû
onlara karşı	O	bir ağırlık kulaklarında vardır	İman etmeyenlerin ise	ve şifadır	bir rehber	iman edenler için

عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ٤٥ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ

fehtülife	lkitâbe	mûsâ	âteynâ	velekad	minmekânim be'îd	yünâdevne	ülâike	'amâ
görüş ayrılığına düşüldü	o kitabı	Musa'ya	verdik	Yemin olsun ki	uzak bir yerden	bağırılıyor	onlara	kör-lüktür

فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

mürb	minhû	lefî şekkinm	veinnehum	beynehum	lekudiyi	mirrabbike	sebekat	kelimetün	velevlâ	fih
kuşku	onun hakkında	bir şüphe içinde-dirler	Kesinlikle onlar	aralarında	iş bitirilirdi	Rabbinden	geçmemiş	bir hüküm	Eğer olma-saydı	Ancak onda

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ٤٦

lil'abid	bizallâmil	rabbüke	vemâ	fe'aleyhâ	vemen esâe	felinefsihî	şâlihan	men 'amile
kullara karşı	zalim	Yoksa Rabbin	değildir	kendinedir	kötü iş yapan da	kendine	İyi iş	yapan

39. Yine Onun (varlığının) delillerindendir: Sen, yer yüzünü kurak, çorak olarak görürsün, Biz ona suyu indirdiğimiz zaman, harekete geçer, kabarr. Şüphe yok ki, ona bu hayatı veren, elbette ölümleri dirilticidir. Gerçek şu ki Onun her şeye gücü yeter.

40. Ayetlerimizin gerçek (varlık) anlamından uzaklaşıp sapanlar, elbette Bize gizli kalmaz. O halde ateşe atılan mı daha hayırlıdır, yoksa kıyamet günü güvenle gelecek olan mı? Düşünün de istediğinizi yapın. Çünkü O, her ne yaparsanız görür.

41-42. Kendilerine geldiğinde, zikri, bu Kur'an'ı inkâr edenler yok mu, (onların bu yaptığı, karşılıksız kalmaz.) Şüphesiz o, batılın kendisine ne önünden, ne de arkasından yaklaşabil-diği sağlam, değerli bir kitaptır. O, çok hikmet sahibi olan, bütün evrenin övdüğü (Allah'tan) indirilmedi.

43. Sana, senden önceki peygamberlere söylenenden başka bir şey söylenmiyor. Şüphe yok ki Rabbin, hem bir mağfired sahibi, hem de acı veren bir azabın sahibidir.

44. Eğer onu yabancı dilde bir Kur'an yapsaydık, "Ayetleri açıklansaydı ya! Arap'a, acemce (yabancı dilde) bir Kur'an mı?" diyeceklerdi. De ki: "O, iman edenler için bir rehber ve şifadır. İman etmeyenlerin ise, kulaklarında bir ağırlık vardır. O, onlara karşı kör-lüktür. (Bu Kur'an), onlara uzak bir yerden bağırılıyor-muş (gibi gelir)."

45. Yemin olsun ki, Musa'ya o kitabı verdik. Ancak onda görüş ayrılığına düşüldü. Eğer (bu konuda) Rabbinden bir hüküm geç-memiş olsaydı, aralarında iş bitirilirdi. Kesinlikle onlar, onun, Kur'an hakkında kuş-kulu bir şüphe içindedirler.

46. İyi iş yapan kendine, kötü iş yapan da kendine-dir. Yoksa Rabbin kullara karşı zalim değildir.

47. Kıyametin kopuş zamanı Ona havale edilir. Onun bilgisi olmaksızın, ne bir meyve tomurcuklarından çıkar, ne de bir kadın hamile kalıp doğum yapabilir. O gün onlara, "Nerede Benim ortaklarım?" diye seslenecektir. (Onlar da) "Bizim aramızda hiçbir tanık yoktur, sana arz ederiz!" diyeceklerdir.

48. Önceden tapıp durdukları şeyler, onları bırakıp gitmişler ve kendilerinin kaçacakları bir yerin kalmadığını anlamışlardır.

49. İnsan, hayır istemekten usanmaz. Ancak kendine kötülük dokunuyorsa, hemen ümidini keser, karamsarlığa kapılır.

50. Eğer ona, başına gelen sıkıntıdan sonra, tarafımızdan bir rahmet tattırırsak, mutlaka "Bu, benim hakkım, kıyametin kopacağını sanmam. Faraza Rabbime döndürülecek olsam, muhakkak benim için Onun yanında daha güzeli vardır" der. O zaman Biz, inkâr edenlere yaptıklarını haber vereceğiz. Onlara, kesinlikle ağır bir azap tattıracağız.

51. Evet insana nimet verdiğimiz zaman, yan çizer, canının istediği yana gider. Kendisine kötülük dokunuyordu mi, hemen derin dualara dalar.

52. De ki: "Söyleyin bakayım, eğer o Kur'an Allah tarafındansa, sonra siz de onu inkâr etmişseniz, o zaman, derin ayrılığa düşenden daha şaşkın kim olabilir?"

53. İleride Biz onlara delillerimizi, hem afakta, dış dünyada, iç dünyalarında göstereceğiz. Sonunda onlara onun hak ve gerçek olduğu ortaya çıkacak. Rabbinin, Onun her şeye şahit olması yetmez mi?

54. Dikkat et! Onlar Rablerine kavuşma konusunda şüphe içindedirler. Haberin olsun, O, (bilgiyle) her şeyi kuşatandır.

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ

vemâ tehmilü	min ekmâmilâ	min şemerâtınm	vemâ tehruçü	ilmü ssâ'ah	yüraddü ileyhi
hamile kalıp	tomurcuklarından	ne bir meyve	çıkart	Kıyametin kopuş zamanı	havale edilir Ona

مِنْ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا ااذْنَاكَ

âzennâke	kâlû	şurakâi	eyne	yünâdîhim	veyevme	illâ bi'ilmih	velâ tede'u	min ünsâ
sana arz ederiz	diyeceklerdir	ortaklarım	Nerede	onlara seslenecektir	O gün	Onun bilgisi olmaksızın	doğum yapabilir	ne de bir kadın

مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا

mâ	vezannû	min kablû	mâ kânû yed'üne	'anfûm	vedalle	min şehid	minnâ	mâ
kalma- dığını	ve anlamış- lardır	Önceden	tapıp durdukları şeyler	onları	bırakıp gitmişler	hiçbir tanık	Bizim aramızda	yok- tur

لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ۖ لَا يَسْئَلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ

şşerru	veinmmessehi	min dü'âi lhayri	linsânû	lâ yesemû	minmmehiş	lehiüm
kötülük	Ancak kendine dokunuyorsa	hayır istemekten	İnsan	usanmaz	kaçacakları bir yerin	kendilerinin

فَيُؤْسِقُنُوطٌ ۖ وَلَئِنْ أَدْخَلْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ

leyekûlenne	messethû	mim be'di darrâe	minnâ rahmetenm	veiein ezeknâhü	kanû	feyeuşün
mutlaka der	başına gelen	sıkıntıdan sonra	tarafımızdan bir rahmet	Eğer ona tattırırsak	karamsarlığa kapılır	hemen ümidini keser

هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ

'indehû	inne li	ilâ rabbî	veleirruçitü	kâimetenv	ssâ'ate	vemâ ezunnû	li	kâzâ
Onun yanında	muhakkak benim için vardı	Rabbime	döndürülecek olsam	kopacağını	kıyametin	sanmam	benim hakkımı	Bu

لَلْحُسْنَى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ

velenüz:kannehüm	bimâ 'amilû	llezine keferû	felenünebbienne	lelhusnâ
Onlara, kesinlikle tattıracağız	yaptıklarını	inkâr edenlere	haber vereceğiz	daha güzeli

مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۖ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَا بَجَانِبِهِ

vene	bicânibih	e'rağa	'ale linsâni	veizâ en'amnâ	min 'azâbin galiz
canının istediği yana gider	yan çizer	Evet insana	nimet verdiğimiz zaman	ağır bir azap	

وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۖ قَدْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ

şümme	in kâne min 'indi lâhi	eraeytüm	kul	fezû dü'âin 'arid	şşerru	veizâ messehi
sonra	eğer o Kur'an Allah tarafındansa	Söyleyin bakayım	De ki	hemen derin dualara dalar	kötülük	Kendisine dokunuyordu mi

كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلَّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۖ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ

fî lâfâki	âyâtinâ	senürîhim	mimmen hüve fi şikâkim be'id	eğallü	men bilhi	kefertüm
hem afakta, dış dünyada	delillerimizi	İleride Biz onlara göstereceğiz	derin ayrılığa düşenden	daha şaşkın	kim siz de	inkâr etmiş- seniz

وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

'alâ külli şeyin	ennehû birabbike	evelem yekfi	lhakk	ennehû lehiüm yetebeyyene	hattâ	vefi enfusihim
her şeye	Onun Rabbinin	yetmez mi?	hak olduğu onun	onlara ortaya çıkacak	Sonunda	hem de enfüste

شَهِيدٌ ۖ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ ۖ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ

mühit	biküllü şeyinm	innehû elâ	millikâi rabbihim	fi miryetinm	innehüm	elâ	şehid
kuşatandır	(bilgiyle) her şeyi	O	Rablerine kavuşma konusunda	şüphe içindedirler	Onlar	Dikkat et!	şahit olması

سُورَةُ الشُّورَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

ŞÛRÂ|ŞÛRÂ SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhîrrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

حَمْدٌ ۞ عَسَقَ ۞ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

lhakim l'aziz llâhü veilâ llezine min kablike ileyke yühî kezâlike âyn-sîn-kâf hâ-mîm
her şa hikmetlidir çok güçlüdür Allah ve senden öncekilere sana vahiy ediyor işte böyle Ayn, sîn, kâf Hâ, mîm

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۞ تَكَادُ السَّمَوَاتُ

ssemvâtü tekâdü l'azim l'aliyyü veühve vemâ fi lerd mâ fi ssemvâti lehü
Gökler neredeyse öyle büyüktür öyle ulu O ve yerdekiler Göklerdekilere Onundur

يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ

limen fi lerd veyestegfirüne bihamdi rabbihim yüsebbihüne velmelâiketü min fevkihinne yetefettarne
yeryüzündekilerin bağışlanmasını diliyorlar hamd ile Rablerini tesbih ediyorlar Melekler üstlerinden çatlayıvereceklermiş

إِنَّا اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۞ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ

hafzun llâhü evliyâe min dünühi vellezine ttehzâzü lgafûru rahim hüve inne llâhe elâ
gözetleyen Allah'tır koruyucu Onun dışındakileri edinenlere gelince ve acıyan bağışlayan şüphesiz Allah'tır Dikkat edin

عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۞ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنْذِرَ

itünzira kur'nen 'arabiyye ileyke evhaynâ vekezâlike bivekil 'aleyhim ente vemâ 'aleyhim
uyarman Arapça bir Kur'an sana vahiy etmek-teyiz işte böyle vekili onların Sen değil-sin onları

أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ

veferkun fi lcenneti ferikun fi h lâ raybe yevme lcem'i vetünzira vemen havleâ ümme lkurâ
bir grup da cennette Bir grup kendisinde şüphe bulunmayan o toplanma gününün haber vermen için ve çevresindekilere beldelerin anası

فِي السَّعِيرِ ۞ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ

men yyeşâü yühilü velâkiny ümmeten wâhideten vece'alehüm llâhü velev şâe fi sse'ir
istediğini sokar Ancak O tek bir topluluk onların hepsini yapardı Allah dileseydi cehennemdedir

فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَالَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۞ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

evliyâ/ min dünühi ttehzâzü emi velâ neşir min veliyyin lehüm mâ vezzâlimüne fi rahmetih
koruyucular Onun dışında edindiler Yoksa mı? ne de bir yardımcısı ne bir koruyup gözeteni onların vardır Zalimlere gelince rahmetine

فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ

vemâ hteleftüm fi hî kadîr 'alâ külli şeyin veühve lmevt yühî veühve lveliyyü fellâhü hüve
Görüş ayrılığına düştüğünüz kadîr her şeye O ölümleri diriltir O Koruyucu ancak Allah'tır

مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۞

ünib veileyhî tevekkeltü 'aleyhî rabbî llâhü zâlikümü ilâ llâh fehukmühü min şeyin
sığınırım hep Ona dayanmaktayım ben Ona Rabbindir Allah işte O Allah'a aittir onun hükmü de herhangi bir konu varsa

42. ŞÛRÂ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 53 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Hâ, mîm.
2. Ayn, sîn, kâf.
3. Allah, sana ve senden öncekilere işte böyle vahiy ediyor. Allah, çok güçlüdür, yaptığını sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulundandır.
4. Göklerdekilere ve yerdekilere, Onundur. O, öyle ulu, öyle büyüktür.
5. Gökler üstlerinden çatlayıvereceklermiş gibi titreyişyorlar. Melekler hamd ile Rablerini tesbih ediyorlar, yeryüzündekilerin bağışlanmasını diliyorlar. Dikkat edin, şüphesiz bağışlayan ve acıyan, ancak Allah'tır.
6. Onun dışındakileri koruyucu edinenlere gelince, onları gözetleyen, Allah'tır. (Ey Muhammed!) Sen, onların vekili değilsin!
7. İşte böyle sana, beldelelerin anası (olan Mekke'de yaşayanları) ve çevresindekilere uyarman, ayrıca kendisinde şüphe bulunmayan o toplanma gününün dehşetini haber vermen için Arapça bir Kur'an vahiy etmekteyiz. Bir grup cennette, bir grup da cehennemdedir.
8. Allah dileseydi, onların hepsini tek bir topluluk yapardı. Ancak O, istediğini rahmetine sokar. Zalimlere gelince, onların ne bir koruyup gözeteni, ne de bir yardımcısı vardır.
9. Yoksa Onun dışında koruyucular mı edindiler? Koruyucu, ancak Allah'tır, ölümleri O diriltir. O, her şeye gücü yetendir.
10. Görüş ayrılığına düştüğünüz herhangi bir konu varsa, onun hükmü de Allah'a aittir. (Şöyle de:) İşte O Allah, benim Rab-bimdir, ben Ona dayanmaktayım. Ben, hep Ona sığınırım.

11. (O), gökleri ve yeri yaratandır. Size, kendilerinizden çiftler yapmış, hayvanlardan da çiftler (yaratmıştır). Sizi, bu şekilde üretiliyor. Onun benzeri gibi hiçbir şey yoktur. O, çok iyi duyan, çok iyi görendir.

12. Göklerin ve yerin kilitleri Onundur. Rızkı dilediğine açar, dilediğine de kısar. Şüphesiz O, her şeyi çok iyi bilendir.

13. Din hakkında Nûh'a emrettiği, (ayrıca) sana vahiy ettiğimizi ve (senden önce) İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya emrettiğimiz "Dini dosdoğru uygulayın, onda ayrılığa düşmeyin!" buyruğunu, size de din, yasa olarak belirledi. Onları kendisine davet ettiğin şey, müşriklerle ağır geldi. Allah, dileğini buna seçecek ve yüzünü çevireni ona ulaştıracaktır.

14. Onlar ancak kendilerine bilgi geldikten sonra, aralarındaki ihtirastan dolayı ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, "Belirli bir süreye kadar" diye bir karar geçmiş olmasaydı, (haklarında verilen hüküm) aralarında hemen uygulanırdı. Onlardan sonra kitaba varis olanlar da o kitap hakkında kuşkulu şüphe içindedirler.

15. Bundan dolayı sen, durma, davet et. Emrolunduğun gibi dosdoğru git. Onların arzularına uyma. Şöyle de: Ben, Allah'ın indirdiği her kitaba iman ettim, aranızda adaletle davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bize, bizim davranışlarımızın, size de sizin davranışlarınızın sorumluluğu (vardır). Bizimle sizin aranızda delil (tartışması) gerek yok. Allah hepimizi bir araya getirecektir. (Hep birlikte) Ona gidilecektir.

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ

vemine len'âmi ezvâcenv min enfüsiküm leküm ce'ale velerd fâtiru ssemâvâti
hayvanlardan da çiftler kendilerinizden Size yapmış ve yeri gökleri yaratandır

أَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝

lehu lbeşir ssemi'u vehüve şey/ kemişlihi leyse fihi yeźrauküm ezvâcâ
Onun- dur çok iyi görendir çok iyi duyan O hiçbir şey Onun benzeri gibi yoktur bu şekilde Sizi üretiliyor çiftler (yaratmıştır)

مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

biküllü şeyin innehu veyekdir limenyeyşâü rrizka yebşütu velerd mekâldü ssemâvâti
her şeyi Şüphesiz O dilediğine de kısar dilediğine Rızkı açar ve yerin Göklerin kilitleri

عَلِيمٌ ۝ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

ileyke vellezi evhaynâ nûhanv mâ veşşâ bihi mine ddini leküm şera'a 'alim
(ayrıca) sana vahiy ettiğimizi Nûh'a emrettiği din, yasa olarak size de belirledi çok iyi bilendir

وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا

velâ tatefferakû ddine en ekümü ve'isâ vemûşâ ibrahime vemâ veşşaynâ bihi
aynlığa düşmeyin Dini dosdoğru uygulayın ve İsa'ya Musa'ya ve (senden önce) İbrahim'e emrettiğimiz

فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ

menyeyşâü ileyhi yectebi ellâhü ileyhi mâ ted'ühüm 'ale lmüşrikine kebûra fihi
dileğini buna seçecek Allah kendisine Onları davet ettiğin şey müşriklerle ağır geldi onda

وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا

begyem l'ilmü mim be'di mâ cæhümü illâ vemâ teferrakû menyeyünib ileyhi veyehdi
ihtirastan dolayı bilgi kendilerine geldikten sonra Onlar ancak ayrılığa düştüler yüzünü çevireni ona ve ulaştıracaktır

بَيْنَهُمْ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَقُضِيَ

leküdiye ilâ ecelinmmüsemmen mirrabbike sebekat kelimetün velevlâ beynehum
hemen uygulanırdı Belirli bir süreye kadar Rabbinden Eğer geçmiş olmasaydı bir karar ve doğrusu aralarındaki

بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٌ ۝

mürüb minhü lefi şekkinm mim be'dihim lkitâbe veinne llez ne ürişü beynehum
kuşkulu o kitap hakkında şüphe içindedirler Onlardan sonra kitaba varis olanlar da aralarında

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ

bimâ enzele âmentü vekul ehvæhüm velâ tettebi' kemâ ümirt vestekim fed' felizâlike
indirdiği iman ettim Şöyle de Onların arzularına uyma Emrolunduğun gibi dosdoğru git davet et Bundan dolayı sen

اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمُ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ

veleküm e'mâlünâ lenâ verabbüküm rabbünâellâhü beyneküm lie'dile veümirtü min kitâb illâhü
size de bizim davranışlarımızın Bize sizin de Rabbimiz Allah aranızda adaletle davranmakla emrolundum her kitaba Allah'ın

أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝

lmeşir veileyhi beynenâ yecme'u ellâhü vebeyneküm beynenâ huccete lâ e'mâlüküm
gidilecektir Ona hepimizi bir araya getirecektir Allah sizin aranızda Bizimle delil yok sizin davranışlarımızın sorumluluğu

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ

dâhidatün	huccetühüm	le'hû	mim be'di me stüc be	fî ilâhî	vellezîne yühâccüne
hükümsüzdür	delilleri	Onun	(daveti) kabul edildikten sonra	Allah hak- kında	tartışanların

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ

llezi enzele	ellâhü	'azâbün şedid	velehüm	gağabünv	ve'aleyhim	'inde rabbihim
indirendir	Allah	şiddetli bir azap	ve kendileri- ne vardır	bir gazap	Üzerlerine	Rablerinin huzurunda

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝

karib	le'alle ssâ'ate	vemâ yüdrîke	velmîzân	bilhakki	lkitâbe
yakındır	belki de (kıyametin kopacağı) zaman	Ne bilirsin	ve (adalet) ölçüsünü	hakki anlatan	bir kitap (olan Ku- r'ân'ı)

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا

minhâ	müşfiküne	vellezîne âmenû	bîhâ	llezîne lâ yû/minüne	bîhâ	yeste'cilû
ondan	sakinirlar	İman edenler ise	Ona	(kıyametin kopacağına) inanmayanlar	onun	hemen gerçekleşi- vermesini isterler

وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۖ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

lefi dalâlim be'id	fî ssâ'ati	inne llezîne yümârüne	elâ	lhakk	ennehe	veye'lemüne
kesinlikle derin bir sapıklık içi- nedirler	kıyamet hakkında	tartışanlar	İyi bil- ki	hak oldu- ğunu	onun	bilirler de

۝ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ

kâne yürüdü	men	'l'azîz	lkaviyyü	vehüve	menyeyse/	yerzuku	bi'ibâdihî	lef'üm	ellâhü
isterse	Kim	çok kuvvetlidir	çok güçlü	O	Her dilediğini	bir biçimde rızkılandırır	kullarına	çok lütfkârdır	Allah

حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزَدَ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ

nü/tihî	harşe ddünyâ	kâne yürüdü	vemen	fî harşih	le'hû	nezid	harşe lâhîrati
ona da veririz	dünyanın ürününü	isterse	Kim de	onun ürününden	ona	arttırarak veririz	ahiretin ürününü

مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ۝ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ

lehüm	şera'ü	şurakâû	lehüm	em	min neşib	fî lâhîrati	le'hû	vemâ	minhâ
kendile- rine	belirleyen	ortakları	onların var	Yoksa mı?	hiçbir nasibi	ahirette	Ancak onun	yoktur	ondan

مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَضْلِ لَقُضِيَ

lekuđiye	kelimetü lfeşli	velevlâ	ilâhî	mâ lem ye/zem bîhî	mine ddîni
hemen uygu- lanırdı	Eğer (cezalarının) geciktirilmesi kararı verilmiş	olmasaydı	Allah'ın	izin vermediği şeyleri	yasa olarak

بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ

müşfikîne	zzâlimîne	tera	'azâbün elim	lehüm	veinne zzâlimîne	beynefüm
titrediklerini	zalimlerin	göreceksin	acı veren bir azap	onlar için vardır	Zalimler var ya	aralarında

مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

şşallhâti	ve'amilû	vellezîne âmenû	bîhim	vâkı'um	vehüve	mimmâ kesebü
güzel işler	yapanlar ise	İman edip	onların başına	elbette gelecektir	bu	Kazandıklarından dolayı

فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝

lfeğlü lkebir	hüve	zâlike	'inde rabbihim	mâ yeşâüne	lehüm	fî ravdâti lcennât
büyük ikramdır	o	İşte bu	Rableri katındadır	istedikleri her şey	onların	cennetlerin hoş bahçelerinde olacaktırlar

16. Onun (daveti) kabul edildikten sonra, Allah hakkında tartışanların, Rablerinin huzurunda delilleri hükümsüzdür. Üzerlerine bir gazap ve kendilerine şiddetli bir azap vardır.

17. Allah, hakkı anlatan bir kitap (olan Kur'ân'ı) ve (adalet) ölçüsünü indirdir. Ne bilirsin, belki de (kıyametin kopacağı) zaman yakındır.

18. Ona, (kıyametin kopacağına) inanmayanlar, onun hemen gerçekleş-vermesini isterler. İman edenler ise, onun hak olduğunu bilirler de ondan sakınırlar. İyi bil ki, kıyamet hakkında tartışanlar, kesinlikle derin bir sapıklık içindedirler.

19. Allah, kullarına çok lütfkârdır. Her dilediğini, bir biçimde rızıklandırır. O, çok güçlü, çok kuvvetlidir.

20. Kim ahiretin ürünü-nü isterse, ona onun ürü-nünden arttırarak veririz. Kim de dünyanın ürününü isterse, ona da ondan veririz. Ancak onun ahirette hiçbir nasibi yoktur.

21. Yoksa onların, Allah'ın izin vermediği şeyleri kendilerine yasa olarak belirleyen ortakları mı var? Eğer (cezalarının) geciktirilmesi kararı verilmiş olmasaydı, (hakların-da verilen hüküm) aralarında hemen uygulanırdı. Zalimler var ya, onlar için kesinlikle acı veren bir azap vardır.

22. Kazandıklarından dolayı, zalimlerin titrediklerini göreceksin, bu onların başına elbette gelecektir. İman edip güzel işler yapanlar ise, cennetlerin hoş bahçelerinde olacaktırlar, onların istedikleri her şey, Rableri katındadır. İşte bu, o büyük ikramdır.

23. İşte bu, Allah'ın iman edip iyi işler yapan kullarına müjdelediğidir. "Ak-rabalıktaki sevgi dışında, buna karşı sizden hiçbir karşılık istemiyorum" de. Her kim çalışır da bir güzel-lik kazanırsa, ona orada on-dan daha fazla bir güzellik veririz. Şüphesiz Allah, çok bağışlayan, yapılan şükür-leri kabul edendir.

24. Yoksa onlar, "Allah'a karşı bir yalan uydurdu?" mu diyorlar. Allah dilerse, senin kalbini de üzerinden mühürlüyor. Allah, batılı yok eder, hakkı da sözle-riyle ortaya koyup sergiler. Şüphesiz O, bütün kalple-rin içindekileri bilir.

25. O, kullarının tövbesini kabul eden ve kabahatleri de affedendir. Her ne ya-parsanız, O bilir.

26. İman edip salih ameller işleyenlerin dualarını kabul eder. Onlara hazinesinden bol bol verir. Kâfirler var ya, onlar için şiddetli bir azap vardır.

27. Bununla beraber Allah, rızkı kullarına çokça verir-se, onlar yeryüzünde azıp taşkınlık ederlerdi. Ancak dilediği bir ölçüde indiriyor. Şüphesiz O, kesinlikle kulla-rından haberdardır, onların (yaptıklarını) görür.

28. O, onlar ümitlerini kes-mişlerken, yağmuru indiren ve rahmetini yayandır. O, koruyup gözetendir, her türlü övgüye layık olandır.

29. Göklerin, yerin ve on-larda ürettiği her hayvanın yaratılması, Onun varlığının delillerindendir. O, dilediği zaman, onları toplamaya da gücü yetendir.

30. Başınıza her ne kötülük geldiyse, bu kendi ellerini-zin kazandıklarından dola-yıdır. Allah, (yaptıklarınızın) birçoğunu bağışlamaktadır.

31. Hem siz (Onu) yer-yüzünde aciz bırakacak da değilsiniz. Sizin için Allah'tan başka, ne bir ko-ruyup gözeten, ne de bir yardımcı vardır.

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ

lâ eselüküm kul şşâlihât ve'amilû llezine âmenû 'ibâdehü llâhü llezî yübeşşiru zâlike
Akralalıktaki de iyi işler yapan iman edip kullarına Allah'ın müjdelediğidir İşte bu

عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّرَدَّ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ

inne husnâ filhâ lehû nezd hasenetenn yekterif vemeny fi lkurbâ lmeveddete illâ ecran 'aleyhi
Şüp- hesiz bir güzellik orada ona daha faz- la veririz bir güzellik kazanırsa Her kim çalışır sizden istemiyorum sevgi dışın- da hiçbir karşılık buna karşı

اللَّهُ عَفُورٌ شَكُورٌ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشِإِ اللَّهُ يَخْتِمْ

yehtim llâhü feinyyeşei kezibâ 'ale llâhi fterâ yekûlûne em şekûr gafûrun llâfe
mühürleyi- verir Allah dilerse bir yalan Allah'a karşı uydurdu diyorlar Yoksa mı? yapılan şükürleri çok bağış- layan Allah

عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

bizâti şşudûr 'alimüm innefû bikelimâti ihakka veyühikku lbâtîle llâhüveyemhu 'alâ kalbik
bütün kalplerin içindekileri bilir Şüphe- siz O sözleriyle hakkı da ortaya koyup sergiler batılı Allah yok eder senin kalbini de

۝ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

mâ tef'alûn veye'lemû 'ani sseyyiât veyefû 'an 'ibâdihi ttevbete llezî yekbelû vehtüve
Her ne yaparsanız O bilir kabahatleri de ve affedendir kullarının tövbesini kabul eden O

۝ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ

min fedlihi veyezdühüm şşâlihâti ve'amilû llezine âmenû veyestecbü
hazinesinden Onlara bol bol verir salih ameller işleyenlerin İman edip dualarını kabul eder

وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَا فِي الْأَرْضِ

fi lerdî lebeğav li'ibâdihi rrizka llâhü veleğ beseta 'azâbün şedid lehüm velkâfirüne
onlar yeryüzünde azıp taşkın- lık ederlerdi kullarına rızkı Allah çokça verirse şiddetli bir azap onlar için vardır Kâfirler var ya

۝ وَلَٰكِن يُنَزِّل بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ

llezî yünezzilü vehtüve beşir habirum bi'ibâdihi innefû mâ yeşâ/ bikaderinn yünezzilü velâkinî
indiren O onların (yaptıkla- rını) görür haberdardır kullarından Şüp- hesiz O dilediği bir ölçüde indiriyor Ancak

الْغَيْثَ مِّن بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۝ وَمِن آيَاتِهِ

vemin âyâtihî lhamid lveliyü vehtüve rahmeteh veyenşuru mim be'di mâ kanetû lğayşe
Onun varlığının delille- rindendir her türlü övgüye layık olandır koruyup gözetendir O rahmetini ve yayandır onlar ümitlerini kesmişlerken yağmuru

خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِّن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ

izâ yeşâü 'alâ cem'ihim vehtüve min dâbbeh filhimâ vemâ beşse/ velerdi halku ssemâvâti
dilediği zaman onları toplamaya da O her hayvanın onlarda ve ürettiği yerin Göklerin yaratılması

قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ

'an keşir veye'fû eydiküm febimâ kesebet minmmüşibetin vemâ eşâbeküm kadir
Allah, (yaptıklarını- zın) birçoğunu bağışlamak- tadır bu kendi elle- rinizin kazandıklarından dolayıdır her ne kötülük Başınıza geldiyse gücü yetendir

۝ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

velâ neşir minvvelyiyyin min dünü llâhi leküm vemâ fi lerd bimü'ciz ne entüm vemâ
ne de bir yardımcı ne bir koruyup gözeten Allah'tan başka Sizin için vardır yeryüzünde aciz bırakacak da Hem siz değilsiniz

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنَّ يَشَاءُ يُسْكِنَ الرِّيحَ فَيَظْلِلْنَ رَوَاكِدَ

ravâkide	feyezlele	riha	yûskini	inyeşe/	kele'lâm	fî lbehri	lcevârî	vemin âyâtihî
sabit	kaliverirler	rûzgârı	durdurur ve	Dilerse O	o dağlar gibi	Denizde	akıp giden	Onun varlığının delillerindendir

عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾ أَوْ يُوقِفْهُمْ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ

veye'fû	bimâ kesebû	yûbiq'hûne	ev	şekûr	liküllî şabbârin	le'âyâtîl	fî zâlike	inne	'alâ za'hrîh
bağışlamak-tadır	içindekilerin yaptıklarından dolayı	onları yok eder	Yahut	ve çok şükredenler için	çok sabreden	nice deliller	bunda vardır	Şüphesiz	onun üzerinde

عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَا أُوتِيتُمْ

femâ ûtî'tüm	minmehiş	lehûm mâ	fî âyâtinâ	ille'ne yücâdilûne	veye'leme	'an keşir
Size verilen	kaçacakları bir yerin	kendi-plmalarının dışını	Ayetlerimiz hakkında	tartışanlar	bilsinler	birçoğunu

مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ

ve'alâ rabbi'hîm	lille'ne âmenû	veebkâ	hayrun	vemâ 'inde llâhî	femetâ'u lhay'ati ddünyâ	min şeyin
Rablerine	iman edip	ve daha kalıcıdır	daha hayırlı	Allah yanında olanlar ise	düşük, değersiz hayatın geçimlikleridir	her şey

يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ

hûm	veizâ mâ ga'ibû	velfevâhişe	kebâ'ira li'smi	velle'zine yectenibûne	yetevekkellîn
onlar	Öfkelendikleri zaman	ve açık çirkinliklere	günahın büyüklerine	uzak dururlar	itimat edenler için

يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ

beyne'hûm	şûrâ	veemru'hûm	şşalâte	veekâmû	lirabbi'hîm	velle'zine stecâbû	yegfirûn
aralarında yaptıkları	görüş alış verişine dayalıdır	Onların yönetim (tarzı)	namazı	ve kılanlardır	Onlar, Rablerinin	(isteklerine olumlu) karşılık verenler	kusurları örterler

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾

hûm yentesirûn	lbegyû	velle'zine izâ eşâbe'hûmû	yünfikûn	vemimmâ razeknâ'hûm
yardımlaşır	onlar	Haklarına tecavüz edildiğinde	infakta bulunurlar	Kendilerine verdiklerimizden

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

zzâlimin	lâ yühıbbû	ine'ne	'ale llâh	feecru'hû	veeşleha	'afâ	femen	mişlühâ	seyyietünm	vecezâ'u seyyietin
zalimleri	sevmez	Şüphesiz O	Allah'a aittir	bunun ödülü	ve düzeltirse affeder	Kim de	onun benzeri	bir kötü-lüktür		Kötülüğün cezası

وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٠﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ

ssebilü	innemâ	min sebil	'aleyhim	mâ	fe'ülâike	be'de zulmih	nteşara	velemani
Ceza için yol	ancak	ceza için bir yol	aleyhlerine	yoktur	bunlara	zulmedildikten sonra	öcünü alırsa	Kim

عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ

ülâike lehûm	bigayri lhakk	fî lerdî	veyebgûne	nnâse	'ale lle'zine yezlimûne
Onlara vardır	haksız yere	yeryüzünde	azgınlık ederek	insanlara	zulmedenler içindir

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤١﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٢﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ

lef'ufemâ llâhû	yüdlili	vemeny	lemin 'azmi lümûr	inne zâlikevegafera	velemen şabera	'azâbün elîm
onu yoktur Allah	şaşırtırsa	kimi	yapılması istenen işlerdendir	işte bu davranış	Sabredip	acı veren bir azap

مِنْ وَلِيِّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَذَا لِيَ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلِ

min sebil	hel ilâ meraddinm	yekûlûne	'azâbe	lemmâ raevû	zzâlimine	vetera	mim be'dih	minveliyinnm
bir yol	Geri dönmeye var mı?	dediklerini	Azabı	gördüklerinde	o zalimlerin	görsün	artık bundan sonra	koruyup gözütecek kimse

32. Denizde o dağlar gibi akıp giden (koca koca gemiler de) Onun varlığının delillerindendir.

33. Dilerse O, rüzgârı durdurur ve (gemiler) onun üzerinde sabit kaliverirler. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükredenler için, (Onun varlığı hakkında) nice deliller vardır.

34. Yahut onları, içindekilerin yaptıklarından dolayı, yok eder. Allah, birçoğunu bağışlamaktadır.

35. Ayetlerimiz hakkında tartışınlar, kendilerinin kaçacakları bir yerin olmadığını bilsinler.

36. Size verilen her şey, düşük, değersiz hayatın geçimlikleridir. Allah yanında olanlar ise, iman edip Rablerine itimat edenler için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37. Onlar, günahın büyüklerine ve açık çirkinliklere uzak dururlar. Öfkelendikleri zaman, onlar kusurları örterler.

38. Onlar, Rablerinin (isteklerine olumlu) karşılık verenler ve namazı kılanlardır. Onların yönetim (tarzı), aralarında yaptıkları görüş alış verişine dayalıdır. Kendilerine verdiklerimizden infakta bulunurlar.

39. Haklarına tecavüz edildiğinde, onlar yardımlaşır, öçlerini alırlar.

40. Kötülüğün cezası, onun benzeri bir kötülüktür. Kim de kendisine kötülük yapanı affeder ve (onunla arasındaki ilişkileri) düzeltirse, bunun ödülü Allah'a aittir. Şüphesiz O, zalimleri sevmez.

41. Kim zulmedildikten sonra öcünü alırsa, bunlara ceza için bir yol yoktur.

42. Ceza için yol ancak haksız yere yeryüzünde azgınlık ederek insanlara zulmedenler içindir. Onlara acı veren bir azap vardır.

43. Sabredip işlenen suçtu bağışlayan var ya, işte bu davranış, yapılması istenen işlerdendir.

44. Allah kimi şaşırtırsa, artık bundan sonra onu koruyup gözütecek kimse yoktur. Azabı gördüklerinde, o zalimlerin "Geri dönmeye bir yol var mı?" dediklerini görsün.

45. Onları, zilletten boyunlarını büküp göz ucuyla bakarken oraya, ateşe atıldıklarını görürsün. İman edenler de onlara şöyle diyecekler: "Kaybedenler, kıyamet gününde kendilerine ve ailelerine yazık edenlerdir." Dikkat edin, zalimler kesinlikle devamlı bir azap içindedirler.

46. Onlar için, Allah'tan başka kendilerine yardım edecek koruyucular da yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onun için bir yol yoktur.

47. Allah'tan gelip de geri çevrilmesi mümkün olmayan bir gün gelmeden önce, Rabbinizin çağırısına karşılık verin. O gün sizin için sığınacak bir yer yoktur, sizin için inkâra imkân ve çare yoktur.

48. Eğer yine aldırılmazsa, (bil ki) Biz seni onlara koruyucu olarak göndermedik. Sana düşen, sadece tebliğ etmektir. Fakat Biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman, onunla mutlu olur. Kendi ellerinin yaptıklarından dolayı, başına bir sıkıntı gelirse, işte o zaman insan, kesinlikle (kendine verilenleri unutan) bir nankör olur.

49. Gökerin ve yerin egemenliği, Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Dilediğine kız (çocuklar) ihsan eder, dilediğine de erkek (çocuklar) ihsan eder.

50. Veya onları, erkekli kızlı ikizler olarak yaratır. Dilediği (insanı da), kısır yapar. Şüphesiz O, çok bilendir, her şeye gücü yetendir.

51. Allah bir insanla vahiy veya bir perde arkasından ya da bir rasul gönderip izniyle ona dilediğini vahiy ettirmesi dışında, başka bir yolla konuşmaz. Çünkü O, çok yüce, yaptığı çok sağlam yapan ve yaptığına da bir hikmet bulunmaktadır.

وَتَرِيَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ

min tarfin hafiy	yenzurûne	mine zẓulli	hâşî'ne	'aleyhâ	yû'radûne	veterâhûm
göz ucuyla	bakarken	zilletten	boyunlarını büküp	oraya	ateşe atıldıklarını	Onları görürsün

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ

veehlîhim	enfusehûm	llezine hasirû	inne lhasirîne	llezine âmenû	vekalâ
ve ailelerine	kendilerine	yazık edenlerdir	Kaybedenler	İman edenler de	onlara şöyle diyecekler

يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ

min evliyâe	lehûm	vemâ kâne	fi 'azâbinmmükîm	inne zâlimîne	elâ	yevme lkiyameh
koruyucuları da	Onlar için	yoktur	devamlı bir azap içindedirler	zalimler kesinlikle	Dikkat edin	kıyamet gününde

يَنْصُرُوهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ اسْتَجِيبُوا

istecbû	min sebil	lehu femâ	ilâhû	yüdlili	vemeny	min dûni lâh	yenzurûnehûm
karşılık verin	bir yol	onun için	yoktur Allah	saptırırsa	kimi	Allah'tan başka	kendilerine yardım edecek

لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ

yevmeiziv	minmelceiny	lekûm	mâ	mine lâh	lâ meradde lehu	yevmül	min kabli enyye/tiye	lirabbikûm
O gün	sığınacak bir yer	sizin için	yoktur	Allah'tan gelip de	geri çevrilmesi mümkün olmayan	bir gün	gelmeden önce	Rabbinizin çağırısına

وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

hafizâ	'aleyhim	femâ erselnâke	fein e'radû	min nekîr	lekûm	vemâ
koruyucu olarak	onlara	Biz seni göndermedik	Eğer yine aldırılmazsa	inkâra	sizin için	ve yoktur

إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا

bihâ	feriha	rahmeten	minnâ	linsâne	izâ ezeknâ	veinnâ	lbelâg	illâ	in 'aleyke
onunla	mutlu olur	bir rahmet	tarafımızdan	insana	tattırdığımız zaman	Fakat Biz	tebliğ etmektir	sadece	Sana düşen

وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

lillâhî	kefur	linsâne	feinne	eydîhim	bimâ kaddemet	seyyietüm	vein tüşibhûm
Allah'ındır	bir nankör olur	işte o zaman insan	kesinlikle	Kendi ellerinin	yaptıklarından dolayı	bir sıkıntı	başına gelirse

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِثًا وَيَهَبُ

veyehebû	inâshenv	limenyyeşâû	yehebû	mâ yeşâ/	yeblûku	velerd	mülkü ssemâvâtî
ihsan eder	kız (çocuklar)	Dilediğine	ihsan eder	O, dilediğini	yaratır	ve yerin	Gökerin egemenliği

لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَوْرَ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنِثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ

menyyeşâû	veyec'alû	veinâşâ	zükrânenv	yüzevvicühûm	ev	zzükûr	limenyyeşâû
Dilediği (insanı da)	yapar	kızlı	erkekli	onları ikizler olarak yaratır	Veya	erkek (çocuklar)	dilediğine de

عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ

ev	vehyen	illâ	ilâhû	enyyükellimehû	libeşerin	vemâ kâne	kadîr	'alimûn	innehu	'akîmâ
veya	vahiy	dışında	Allah	başka bir yolla konuşmaz	bir insanla	ve olmadı	her şeye gücü yetendir	çok bilendir	Şüphesiz O	kısır

مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِأَذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ

hakîm	'aliyyüninnehu	mâ yeşâ/	biiznîhi	feyûhiye	rasûlen	yürsile	ev	minverâi hicâbin
her işi hikmetlidir	çok yüce	Çünkü O	izniyle	vahiy ettirmesi	bir rasul	gönderip	ya da	bir perde arkasından

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا

mâ	mâ kunte tedrî	min emrinâ	rûhanm	ileyke	evhaynâ	vekeze like
nedir	bilmezdin	emrimizden	bir ruh	sana	Kur'an'ı vahiy ettik	İşte böylece

الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَنْ نَّشَاءُ

men neşâû	bihi	nehdi	nûrân	ce'alnâhû	velâkin	îmânû	vele	lkitâbü
dilediğimize	ve onunla	doğru yolu göstereceğiz	bir nur	onu kıldık	Ancak Biz	iman	nedir	kitap

مِّنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ صِرَاطِ اللَّهِ

şirâti ilâhi	ilâ şirâtinm müstekim	letehdi	veinneke	min 'ibâdinâ
Allah'ın yoludur	doğru bir yola	kesinlikle çağırı-yorsun	Emin ol sen	kullarımızdan

الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

lûmür	teşiru	ilâ ilâhi	elâ	fî lerd	vemâ	fî ssemavâti	mâ	illezi lehu
bütün işler döner dolaşır	varır	Allah'a	dikkat edin	yerde	ne varsa	göklerde	ne var	kendisine ait olduğu

52. İşte böylece sana emrimizden bir ruh, Kur'an'ı vahiy ettik. Sen, (daha önce) kitap nedir, iman nedir bilmezdin, (bunları vahiy yoluyla sana Biz öğrettik). Ancak Biz onu bir nur kıldık ve onunla, kullarımızdan dilediğimize doğru yolu göstereceğiz. Emin ol sen, kesinlikle doğru bir yola çağırıyorsun.

53. (O yol), göklerde ne var, yerde ne varsa, kendisine ait olduğu Allah'ın yoludur. Haberin olsun, bütün işler döner dolaşır, Allah'a varır.

43. ZUHRUF SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 89 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Hâ, mîm.
2. Bu apaçık olan kitabın değerini bilin.
3. Şüphesiz Biz, akıl erdiresiniz diye onu, Arapça olarak okunacak bir Kur'an kıldık.
4. Muhakkak o, bizim katımızdaki ana kitapta olup çok yüksek ve çok hikmetlidir.
5. Siz, aşırı giden bir topluluk olduğunuz için, size öğüt vermekten vaz mı geçeceğiz?
6. Biz öncekiler arasında nice peygamber göndermişizdir.
7. Onlar, kendilerine gelen her peygamberle mutlaka eğleniyorlardı.
8. Biz, kuvvet bakımından onlardan daha güçlü olanları yok ettik. Öncekilerin hali, daha önce geçti.
9. Yemin olsun ki, eğer sen onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, "Onları elbette her şeye gücü yeten ve her şeyi bilen (Allah) yarattı" diyeceklerdir.
10. O, yeryüzünü sizin için döşek yapan ve doğru gidesiniz diye size orada yollar açandır.

سُورَةُ الزُّحْرِفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ آيَةً

ZUHRUF|ZUHRUF SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	ilâhîrrahîmânî	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

حَمْ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ وَإِنَّ

veinnehu	le'alleküm te'kîlûn	kurânen 'arabiyyel	ce'alnâhû	innâ	velkitâbi lmübîn	hâ-mîm
Muhakkak o	akıl erdiresiniz diye	Arapça olarak okunacak bir Kur'an	onu kıldık	Şüphesiz Biz	Bu apaçık olan kitabın değerini bilin	Hâ, mîm

فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ

en küntüm	şafhan	zzikra	'ankümü	efenedribü	hakim	le'aliyyün	ledeynâ	fî ümmi lkitâbi
olduğunuz için	bir vageçme ile	öğüt	size	vermekten vaz mı geçeceğiz?	ve çok hikmetlidir	çok yüksek	bizim katımızdaki	ana kitapta olup

قَوْمًا مُّسْرِفِينَ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ

min nebiyyin	vemâ ye'thim	fî levvelîn	min nebiyyin	erselnâ	vekem	müsrifin	şavmen
her peygamberle	kendilerine gelen	Biz öncekiler arasında	peygamber	göndermişizdir	nice	Siz, aşırı giden	bir topluluk

إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ فَاهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

meşelü levvelîn	vemeğâ	beşenv	minhüm	eşedde	feehleknâ	illâ kânû bihi yeste'hziûn
Öncekilerin hali	daha önce geçti	kuvvet bakımından	onlardan	daha güçlü	olanları yok ettik	mutlaka eğleniyorlardı

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

l'alim	l'azîzü	halekâhünne	leyekûlünne	velerdâ	ssemavâti	haleka	men	veleîn seeltefûm
ve her şeyi bilen	her şeye gücü yeten	Onları yarattı	diyeceklerdir	ve yeri	Gökleri	yarattı	kim	Yemin olsun ki, eğer sen onlara sorsan

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

le'alleküm tehtedûn	sübüle	fîhâ	leküm	vece'ale	mehtedv	lerdâ	lekümü	ellez ce'ale
ve doğru gidesiniz diye	yollar	orada	size	açandır	döşek	yeryüzünü	sizin için	yapan

11. O, gökten bir ölçüye göre bir su indirendir. Biz onunla ölü bir beldeye hayat vermekteyiz. İşte siz de (bir gün) böyle çıkarılacaksınız.

12. O, bütün çiftleri yaratan-dır. O, sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyler var etmiştir.

13-14. (Bunu), onun sırt-larına binesiniz, sonra da onun üzerine bindiğiniz zaman **Rabbimizin** nimetini anıp, "Bunu bizim emrimi-ze veren, her türlü eksiklik-ten uzaktır. Yoksa biz bunu yaşatıramazdık. Biz mut-laka dönüp dolaşıp **Rabbimize** varacağız" diyersiniz diye (yapmıştır).

15. Öyleyken tuttular, kul-larından bir kısmını Onun bir parçası yaptılar. Ger-çekten insan, apaçık bir nankördür.

16. Yoksa O, yaratıp dur-duklarından kızlar edindi de, oğulları size mi bıraktı?

17. Oysa onlardan biri, Rahmân'a uygun gördüğü (kız edinme) durumu, kendi-ne haber verildiğinde, yüzü kararıp kalıyor da, sonra öf-keyle dolup taşıyor.

18. Onlar süs içinde yetiştirilen ve tartışmaya gelince beceremeyecek olan kızları **Allah'a** mı layık görüyorlar?

19. Onlar, Rahmân'ın kulları olan melekleri dışı yaptılar. Yoksa onlar, onların yaratılışına şahit mi oldular? (Eğer böyle bir şey varsa), onların bu şahadetleri yazılacak ve (onlar zamanı gelince bu anlayışlarından) sorguya çe-kileceklerdir.

20. Bir de, "Rahmân dileseydi, biz onlara tapmazdık!" dediler. Bu konuda onların hiçbir bilgi-leri yoktur. Onlar, sadece atıp tutuyorlar.

21. Yoksa Biz bundan önce onlara bir kitap vermişiz de, onlar ona mı tutunu-yorlar?

22. Hayır, onlar şöyle dedi-ler: "Biz, atalarımızı bir ya-şam tarzı üzerinde bulduk. Biz, onların izince giderek, doğru yolu buluruz."

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ

keẓālike beldetenmmeýtā bilhi feensernâ bikader mâem mine ssemâi velleẓi nezzele
böyle ölü bir beldeye onun-la hayat vermekteyiz bir ölçüye göre bir su gökten indirendir

تُخْرِجُونَ ۝ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ

velen'âmi mine lfulki leküm vece'ale küllehâ lezvâce velleẓi haleka tührajün
ve hayvanlardan gemilerden O, sizin için var etmiştir bütün çiftleri yaratandır çıkarılacaksınız

مَا تَرَكِبُونَ ۝ لِيَتَسْتَوْا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ

izâ steveytüm ni'mete rabbiküm tezkürü şümme 'alâ zuhûrihi litestev mâ terkebün
bindiğiniz zaman Rabbimizin nimetini anıp sonra da onun sırtlarına binesiniz bineceğiniz şeyler

عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝ وَإِنَّا

veinnâ mukrinin lefû vemâ künnâ hâzâ lenâ lleẓi sehħara sübhâne vetekûlû 'aleyhi
Biz mutlaka yaşatıramazdık bunu ve değildik Bunu bizim emrimize veren her türlü eksiklik-ten uzaktır diyersiniz diye (yapmıştır) onun üzerine

إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ

lekefûrunmmübün linsâne inne cüzâ min 'ibâdihî lefû vece'alû lemünkālibün ilâ rabbinnâ
apaçık bir nankördür insan Ger-çek-ten bir parçası kullarından bir kısmını On-un yaptılar varacağız Rabbimize

أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفِيكُمْ بِالْبَنِينَ ۝ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ

ehadühüm veizâ büşşira bilbenin veeşfiküm benâtinv mimmâ yehlûku tteħaze emi
Oysa onlardan biri kendine haber veril-diğinde oğulları size mi bıraktı? kızlar yaratıp durduklarından edindi de Yoksa O

بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ أَوْ مِّنْ يُنْشَوْنَ

evemenyyüneşşeu vehûve kezim müsveddeni vecühû zalle meşelen lirrahmâni bimâ ğarabe
yetiştirilen sonra öfkeyle dolup taşıyor kararıp kalıyor da yüzü oldu durumu Rahmân'a uygun gördüğü

فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ

lmelâikete vece'alû ğayru mubin vehûve fî lħişâmi fî lħilyeti
melekleri yaptılar beceremeyecek olan ve tartışmaya gelince Onlar süs içinde

الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّا شَاهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ

şehâdetühüm setüktebü halkaħüm eşeħidû inâşâ llezine ħüm 'ibâdû rrahmâni
onların bu şahadetleri yazılacak Yoksa onlar, on-ların yaratılışına şahit mi oldular? dışı Rahmân'ın kulları olan

وَيُسْأَلُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَّا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ

min 'ilmin biẓlike leħüm mâ mâ 'abednâħüm rrahmânü lev şâe vekâlû veyüselün
hiçbir bilgileri Bu konuda onların yoktur biz onlara tapmazdık Rahmân dileseydi dediler sorguya çekileceklerdir

إِنَّهُمْ إِلَّا يَخْرَصُون ۝ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

müstemsikün bilhi feħüm min kablihî kitâbânım âteynâħüm em yehrûşün illâ in ħüm
mı tutunuyorlar? ona onlar bundan önce bir kitap onlara vermişiz de Yoksa Biz atıp tutuyorlar sade-ce Onlar

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ ۝

mühtedün 'alâ âsâriħim veinnâ 'alâ ümmetinv âbâenâ vecednâ innâ kâlû bel
doğru yolu buluruz onların izince giderek Biz bir yaşam tarzı üzerinde atalarımızı bulduk Biz onlar şöyle dediler Hayır

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا

vecednâ innâ mütrafûhâ illâ kâle min nezirin fi karyetimin min kablike mâ erselnâ vekezâlike
bulduk Bizler branın zenginlikten şımaranları dediler bir uyarıcı hangi memleketten senden önce gönderdikse Yine böyle

أَبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٣٣﴾ قَالَ أُولُو جِنَّتِكُمْ بِأَهْدَى

biehdâ evelve ci/tüküm kâle müktedün 'alâ âsârihim veinnâ 'alâ ümmetiniv âbâenâ
daha doğru-sunu size getirdimse de deyince izleriz onların yolunu Biz de bir yaşam tarzı üzerinde atalarımızı

مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ فَانْتَقَمْنَا

fentekamnâ kâfirün bimâ ürsiltüm bihi innâ kâlû âbâeküm mimmâ vecedtü'm 'aleyhi
cezalandırdık inanmıyoruz sizin gönderildiğiniz şeylere Biz karşılığını verdiler atalarınızı üzerinde bulduğunuzdan

مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ

vekamihî liebîhi ibrahîmü kâle veiz 'âkibetü lmukezzibin kâne keyfe fenzur minhüm
ve toplu-muna babasına İbrahim demişti Bir zamanlar O yalanlayanların sonunun olduğuna nasıl bir bak Biz de onları

إِنِّى بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٣٦﴾ إِلَّا الَّذِى فَطَرْنِى فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٣٧﴾ وَجَعَلَهَا

vece'alehâ seyhâdin feinnehi llezi fetaran illâ mimmâ te'büdün berâünim innen
o sözü yaptı beni doğru yola ulaştıracaktır Şüphesiz O beni yaratan Ancak başka sizin tapıklarınızdan uzağım Haberinizi olsun ben

كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ

veabâeküm kâlulâi mette'tü bel le'allehüm yerci'ün fi 'âkibihi kelimetem bâkiyeten
ve atalarını onları yararlandırıp yaşattım Fakat Belki onlar (bulundukları halden İbrahim'in dinine) dönerler soyu arasında kalıcı bir kelime

حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا

veinnâ sihrunv kâzâ kâlû lhakku velemmâ cāekümü verasülünmübün lhakku hattâ cāekümü
ve biz bir sihir dir Bu dediler hak kendilerine gelince ve apaçık bir rasul hak kendilerine gelinceye kadar

بِهِ كَافِرُونَ ﴿٤٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٤١﴾

'azm mine lkaryeteyni 'alâ racülüm kâzâ lkur'ân levlâ nüzzile vekâlû kâfirün bihi
büyük iki memleketten bir adama şu Kur'an indirilseydi dediler inkâr ediyoruz bunu

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

fi lhayâti ddünyâ me'ışeteküm beyneküm kasemnâ nehnü rahmete rabbik yeksimüne eküm
Onların o düşük ve değersiz hayattaki geçimliklerini aralarında paylaştırdık Biz Babbinin rahmetini paylaştırmıyorlar onlar mı?

وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا

sühriyyâ be'dan be'duhüm liyettehize deracâtil fevka be'din be'dahüm verafe'nâ
hizmetkâr bazısını Bunu bazısı tutup çalıştırsın diye derecelerle diğerinin üstüne Bir bölümünü çıkardı

وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٤٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا

lece'alnâ ümmetenvvâhidetel nnâsü velevlâ enyeyeküne mimmâ yecme'ün hayrunm verahmetü rabbike
Biz kesinlikle yapardık (hep inkâra sapa-cak) bir topluluk insanlar Eğer olmasaydı onların toplayıp durdukları daha hayırlıdır Rabbinin rahmeti

لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُثْبِتَ سَفْهًا مِنْ نَارٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٤٣﴾

'aleyhâ yezherün veme'arice min fidgatinsükufenm libüyütihim birrahmâni limenyeykfüru
üzerlerine binip çıkacakları asansörler gümüşten tavanlar evlerine Rahmân'ı inkâr edenlerin

23. Yine böyle senden önce hangi memlekete bir uyarıcı gönderdikse, oranın zenginlikten şımaranları, "Bizler, atalarımızı bir yaşam tarzı üzerinde bulduk. Biz de onların yolunu izleriz" dediler.

24. (Uyarıcı) "Ben, size atalarınızı üzerinde bulduğunuzdan daha doğrusunu getirdimse de, (yine onama uyarırsınız?)" deyince, "Biz, sizin gönderildiğiniz şeylere inanmıyoruz" karşılığını verdiler.

25. Bunun üzerine Biz de onları cezalandırdık. O yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

26-27. Bir zamanlar İbrahim, babasına ve topluma, "Haberiniz olsun ben, sizin tapıklarınızdan uzağım! Ancak beni yaratan başka. Şüphesiz O, beni doğru yola ulaştıracaktır" demişti.

28. Allah, o sözü, soyu arasında kalıcı bir kelime yaptı. Belki onlar (bulundukları halden İbrahim'in dinine) dönerler.

29. Fakat onları ve atalarını, kendilerine hak ve apaçık bir rasul gelinceye kadar (dünyanın nimetlerinden) yararlandırıp yaşattım.

30. Ancak onlar, kendilerine hak gelince, "Bu, bir sihir dir ve biz, bunu inkâr ediyoruz" dediler.

31. "Ne olurdu, şu Kur'an, iki memleketten büyük bir adam indirilseydi!" dediler.

32. Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? Onların o düşük ve değersiz hayattaki geçimliklerini aralarında Biz paylaştırdık. Bir bölümünü, derecelerle diğerinin üstüne çıkardık. Bunu bazısı, bazısını tutup çalıştırsın diye (yaptık). Rabbinin rahmeti, onların toplayıp durduklarından daha hayırlıdır.

33. Eğer insanlar (hep inkâra sapa-cak) bir topluluk olmasaydı, Biz kesinlikle Rahmân'ı inkâr edenlerin evlerine gümüşten tavanlar, üzerlerine binip çıkacakları asansörler yapardık.

34-35. Odalarına kapılar, üzerlerine kurulacakları koltuklar, altın süslemeler yapardı. Doğrusu (bu sayıların) hepsi, düşük ve değersiz hayatın (bir gün yok olacak) geçimlikleridir. Rabbinin katındaki ahiret yurdu ise, korunan muttakileridir.

36. Kim Rahmân'ın zikri olan Kur'ân'ı görmezlikten gelirse, Biz ona bir şeytanı musallat ederiz de artık o şeytan onun arkadaşı olur.

37. Şüphesiz bu şeytanlar, kesinlikle onları yoldan çıkarırlar ve onlar, kendilerini doğru yolda sanırlar.

38. Sonunda Bize geldiği zaman, "Keşke, benimle senin aranda, doğu ile batı arasındaki kadar bir uzaklık bulunsaydı! Sen, ne kötü bir arkadaşmışsın!" diyecektir.

39. (O zaman Allah şöyle diyecek:) "Bugün size (pişmanlık) hiçbir fayda vermez. Çünkü siz (dünyadayken) zulmettiniz, siz (şimdi burada her ikiniz de) azapta ortakısınız."

40. O halde, sağıra sen mi işittireceksin veya köre ve apaçık bir sapıklık içinde bulunana sen mi doğru yolu göstereceksin?

41. Eğer Biz seni alır götürürsek, Biz elbette onlardan intikam alacağız.

42. Veya onlara (kendilerini cezalandırmakla ilgili) vaat ettiklerimizi sana (filen) gösterirsek, (yine onları cezalandırmış oluruz). Şüphesiz Biz, bunlara gücü yeteniz.

43. Sen, sana vahiy edilene sımsıkı sarıl! Muhakkak ki sen, doğru bir yol üzerindesin.

44. Şüphesiz o, hem senin, hem de toplumun için bir şereftir. İleride ondan sorulacaksınız.

45. Senden önce gönderdiğimiz rasullerimize sor bakalım, Biz Rahmân'dan başka ibadet edilecek ilahlar yapmış mıyız?

46. Yemin olsun ki, Musa'yı mucizelerimizle birlikte, Firavun ve onun ileri gelen adamlarına göndermiştik, o "Ben, âlemlerin Rabbinin elçisiyim!" demişti.

47. Mucizelerimizle onlara gittiğinde, hemen onlar, bunlara gülüverdiler.

وَلْيُبَيِّتْهُمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٦٦﴾ وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ

vein küllü zülike	vezühurfâ	yettekiün	'aleyhâ	vesüruran	ebvâbânv	velibüyütihim
Doğrusu (bu sayıların) hepsi	İtın süslemeler yapardı	kurulacakları	üzerlerine	koltuklar	kapılar	Odalarına

لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ يَعِشْ

ye'sü	vemeny	lilmüttekîn	'inde rabbike	velâhiratü	lemmâ metâ'u lhayâti ddünyâ
görmezlikten gelirse	Kim	korunan muttakilerindir	Rabbinin katındaki	ahiret yurdu ise	düşük ve değersiz hayatın (bir gün yok olacak) geçimlikleridir

عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٦٨﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ

leyesuddünehum	veinnehum	karin	lehü	fehüve	şeytânen	lehü	nükayyid	'an zikri rrahmâni
esinlikle onları çıkarırlar	Şüphesiz bu şeytanlar	arkadaşı olur	onun	artık o şeytan	bir şeytanı	Biz ona	musallat ederiz de	Rahmân'ın zikri olan Kur'ân'ı

عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٦٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ

yâ leyte	kâle	izâ cäenâ	hattâ	mühtedün	ennehum	veyehsebüne	'ani ssebli
Keşke bulunsaydı	diyecektir	Bize geldiği zaman	Sonunda	doğru yolda	kendilerini	ve onlar sanırlar	oldan

بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينٌ ﴿٧٠﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ

iz	lyevme	velenyyenfe'akümü	lkarin	febi/se	bü'de lmeşrikayni	vebeyneke	beyni
Çünkü	Bugün	size (pişmanlık) hiçbir fayda vermez	bir arkadaşmışsın	ne kötü	doğu ile batı arasındaki kadar bir uzaklık	senin aranda	benimle

ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٧١﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى

l'umye	tehdî	ev	şsumme	tüsmi'u	efeente	müşterikün	fî l'azâbi	enneküm	zalemüm
köre	doğru yolu göstereceksin	veya	sağıra	işittireceksin	sen mi	ortakısınız	azapta	siz	(dünyadayken) zulmettiniz

وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٢﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٧٣﴾ أَوْ

ev	müntekimün	minhüm	feinnâ	bike	feimmâ nezhbeenne	fî çalâlinmmübîn	vemen kâne
Veya	intikam alacağız	onlardan	Biz elbette	Biz seni	Eğer alır götürürsek	apaçık bir sapıklık içinde	ve bulunana

نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٧٤﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ

billezî	ühiye	festemsik	müktedirün	'aleyhim	feinnâ	ilezî ve'adnâhüm	nüriyenneke
vahiy edilene	sımsıkı sarıl	gücü yeteniz	bunlara	Şüphesiz Biz	onlara (kendilerini cezalandırmakla ilgili) vaat ettiklerimizi	sana (filen) gösterirsek	

إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

vesevfe tüselün	velikavmik	leke	lezikrul	veinnehu	'alâ şirâğinnmüstekim	inneke	ileyk
İleride ondan sorulacaksınız	hem de toplumun için	hem senin	bir şereftir	Şüphesiz o	doğru bir yol üzerindesin	Muhakkak ki seni	sana

وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا ﴿٧٦﴾

âliheten	min dünî rrahmâni	ece'alnâ	mirrusülînâ	min kablike	men erselnâ	vesel
ilahlar	Biz Rahmân'dan başka	yapmış mıyız?	rasullerimize	Senden önce	gönderdiğimiz	sor bakalım

يُعْبَدُونَ ﴿٧٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي

innî	feçâle	verneleifi	ilâ fir'avne	bi'yâtinâ	mûsâ	erselnâ	veleçâd	yü'bedün
Ben	demişti	ve onun ileri gelen adamlarına	Firavun	mucizelerimizle birlikte	Musa'yı	göndermiştik	Yemin olsun ki	ibadet edilecek

رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٨﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٧٩﴾

yeçhakün	minhâ	hüm	izâ	bi'yâtinâ	felemmâ cæhüm	rabbî l'âlemin	rasülü
gülüverdiler	bunlara	onlar	hemen	Mucizelerimizle	onlara gittiğinde	âlemlerin Rabbinin	elçisiyim

وَمَا تُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ

bil'azâbi	veehaznâhüm	min ühtihâ	illâ kiye ekberu	min âyetin	vemâ nür'ihim
azaba	onları uğrattık	diğerinden	daha büyüktü	her mucize	Onlara gösterdiğimiz

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرِ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَمِدْ

bimâ 'alhide	rabbeke	lenâ	d'u	yâ eyyühe ssâhiru	vekâlû	le'allehüm yerci'un
söz verilenle	Rabbine	bizim için	dua et de	Ey büyücü	diyorlardı	(Yaptıklarına pişman olup) dönerler diye

عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

izâ hüm yenküšün	l'azâbe	'anhümü	felemmâ keşefnâ	lemüh'tedün	innenâ	'indeke
hemen cayıverdiler	azabı	Kendilerinden	kaldırdığımızda	doğru yolda olanlardan olalım	biz	sana

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ

vehâzihî lenhâru	mülkü mısra	li	eleyse	yâ kavmi	kâle	fî kavmihi	fir'avnü	venâd
ve şu nehirlerin	Mısır'ın egemenliği	benim	değil mi?	Ey halkım	şöyle dedi	kendi halkı arasında	Firavun	şöyle bağırdı

تَجْرَى مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥٠﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ

llezi hüve mehinünv	min hâzâ	hayrunm	ene	em	efelâ tübşirün	min tehti	tecri
hem değersiz	şu adamdan	daha hayırlı değil miyim?	ben	Yoksa	Görmüyor musunuz?	altımdan	akıp giden

وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥١﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكَةُ

lmelâiketü	me'afû	câe	ev	min zehabin	esviratünm	'aleyhi	felevlâ ülküye	velâ yekâdü yübün
melekler	yanında	gelmeli değil mi?	yahut	altın	bilezikler	üzerine	atılmalı	hem de derdini anlatamayan

مُقْتَرَبِينَ ﴿٥٢﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

kânû kavmen fâsikin	innehüm	feetâ'üh	kavme'üh	festehaffe	mükterin
dinden çıkmış fasık bir topluluklar	Çünkü onlar	onlar da ona itaat ettiler	Bu şekilde halkını	küçümsedi	dizilerek

فَلَمَّا آسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٣﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ

face'alnâhüm	ecme'in	feegraknâhüm	minhüm	ntekamnâ	felemmâ 'esefünâ
Böylece onları yaptık	hepsini	onları (suda) boğuverdik	Biz de hemen onlardan	intikam aldık	Bizi böyle öfkelerdirince

سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٤﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ

minfü	kavmüke	izâ	meşelen	bnü meryeme	velemmâ duribe	lilâhirin	vemeşelel	selefenv
ona	senin halkın	hemen	bir misal olarak	Meryem oğlu (İsa)	örnek bir olay olarak anlatıldığında	sonrakilere	ve örnek bir olay	bir ibret

يَصِدُّونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالُوا أَلِهْتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ

hüm	bel	illâ cedelâ	leke	mâ darabühü	hüv	em	hayrun	e'lihētünâ	vekâlû	yeşiddün
Doğrusu	tartışmak için	seninle	Bu karşılaştırmayı yaptılar	O mu? yoksa daha hayırlı			Bizim ilahlarımız mı	dediler		güldüler

قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ

libenî isrâil	meşelel	vece'alnâhü	'aleyhi	en'amnâ	'abdün	illâ	in hüve	kavmün başımün
İsrail oğullarına	bir örnek	Biz onu yaptık	kendine	ihsan ve ikramda bulunduğumuz	bir yal-nızca	O		düşman bir topluluktur

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ مِنْكُمْ مَلَكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٥٧﴾

yehlüfün	fî lerdî	melâiketen	minküm	lece'alnâ	velev neşâü
sizin yerinin geçecek olan	yeryüzünde	melekler	sizlerden	yaratırız	Eğer istersek

48. Onlara gösterdiğimiz her mucize, diğerinden daha büyüktü. (Yaptıklarına pişman olup) dönerler diye onları azaba uğrattık.

49. Bu halde, "Ey büyüücü, bizim için, sana söz verilenle Rabbine dua et de, biz doğru yolda olanlardan olalım!" diyorlardı.

50. Kendilerinden azabı kaldırdığımızda, hemen cayıverdiler.

51. Firavun kendi halkı arasında şöyle bağırdı, şöyle dedi: "Ey halkım, Mısır'ın ve altımdan akıp giden şu nehirlerin egemenliği, benim değil mi? Görmüyor musunuz?"

52. "Yoksa ben, hem değersiz, hem de derdini anlatamayan şu adamdan daha hayırlı değil miyim?"

53. "(Eğer onun dediği gibiyse), üzerine altın bilezikler atılmalı yahut melekler yanında dizilerek gelmeli değil mi?"

54. Bu şekilde halkını küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar, dinden çıkmış fasık bir topluluklardı.

55. Bizi böyle öfkelerdirince, tuttuk, Biz de hemen onlardan intikam aldık, onların hepsini (suda) boğuverdik.

56. Böylece onları, sonrakilere bir ibret ve örnek bir olay yaptık.

57. Meryem oğlu (İsa), örnek bir olay olarak anlatıldığında, senin halkın hemen (yeni bir eğlence buldukları zannıyla) ona güldüler.

58. "Bizim ilahlarımız mı, yoksa O mu daha hayırlı?" dediler. Bu karşılaştırmayı, seninle tartışmak için yaptılar. Doğrusu onlar, düşman bir topluluktur.

59. O, yalnızca Bizim, kendine ihsan ve ikramda bulunduğumuz bir kuldur. Biz onu, İsrail oğullarına bir örnek yaptık.

60. Eğer istersek, sizlerden yeryüzünde sizin yerinize geçecek olan melekler yaratırız.

61. Muhakkak o, kıyame-
tin kopması konusunda bir
delildir. O konuda kesinlikle
şüphe etmeyin ve beni(m
yolumu) izleyin. İşte bu,
biricik doğru yoldur.

62. Şeytan kesinlikle sizi,
(benim yolumu izlemekten)
engellemesin. Çünkü o, si-
zin apaçık düşmanınızdır.

63. İsa, apaçık mucizelerle
geldiğinde, şöyle dedi:
"Ben size hikmet getir-
dim, size görüş ayrılığına
düştüğünüz bazı konuları
açıklayacağım. Allah'a kar-
şı gelmekten korkun, bana
itaat edin."

64. "Muhakkak ki Allah,
işte O, hem benim Rabbim,
hem de sizin Rabbinizdir,
Ona ibadet edin. İşte bu,
biricik doğru yoldur."

65. Sonra o (dini) topluluk-
lar, kendi aralarında görüş
ayrılığına düştüler. Acı ve-
ren bir günün azabıyla kar-
şılaşacak olan o zalimlerin
vay haline!

66. Onlar farkında olma-
dan o kıyametnin kopuş za-
manının kendilerine aniden
gelmesinden başka bir şey
beklemiyorlar.

67. O gün, muttakilerin
dışında dostlar, birbirlerine
düşmandırlar.

68. (Allah onlara şöyle
diyecektir): "Ey kullarım!
Bugün size hiç korku yok-
tur ve siz mahzun da olma-
yacaksınız."

69. "(Ey Benim) ayetle-
rime iman edip de ger-
çekten Bana boyun eğen
(kullarım!)"

70. "Haydi, siz ve eşleriniz
hep birlikte, sevinç ve neşe
içinde girin cennete!"

71. Onların etrafında, altın-
dan tepsiler ve bardaklarla
dolaşılır durulur. Orada
canların çektiği, gözlerin
görmekten haz duyduğu
her şey vardır. Siz, orada
ebedi kalacaksınız.

72. İşte bu, size, (dünyada)
yaptıklarınıza karşılık miras
olarak verilen cennettir.

73. Orada sizin için birçok meyve
vardır. Onlardan yersiniz.

وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُون هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

şirâṭunmüstekim	hâzâ	vettebi'ün	bihâ	felâ temterunne	lissâ'ati	le'ilmül	veinneḥ
biricik doğru yoldur	İşte bu	ve beni(m yolumu) izleyin	O konuda	kesinlikle şüphe etmeyin	kıyametnin kopması konusunda	bir delildir	Muhakkak o

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ

blbeyyinatî	'isâ	velemmâ cāe	'adüvvünmmübin	leküm	nneḥü	şşeytân	velâ yeşuddennekümü
apaçık mucizelerle	İsa	geldiğinde	apaçık düşmanınızdır	sizin	Çünkü o	Şeytan	kesinlikle sizi engellemesin

قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ﴿٦٣﴾

llezî tehtelifüne fiḥ	be'da	leküm	veliübeyyine	bilhikmeti	kad ci/tüküm	kāle
görüş ayrılığına düştüğünüz	bazı konuları	siz	açıklayacağım	hikmet	Ben size getirdim	şöyle dedi

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾

şirâṭunmüstekim	hâzâ	fe'büdüh	verabbüküm	rabbî	hüve illâḥe inne	veet'ün	illâḥe	fettekû
biricik doğru yoldur	İşte bu	Ona ibadet edin	hem de sizin Rabbinizdir	benim Rabbim	İşte O Allah Muhakkak ki	bana itaat edin	Allah'a	karşı gelmekten korkun

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِن عَذَابِ يَوْمِ الْبَیْمِ ﴿٦٥﴾

min 'azâbi yevmin elim	lillezîne zalemû	feveylül	mim beynihim	lehzâbü	fehtelefe
Acı veren bir günün azabıyla karşılaşılan	o zalimlerin	vay haline	kendi aralarında	(dini) topluluklar	görüş ayrılığına düştüler

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

vehüm lâ yeş'urün	beğtetenv	en te/tiyehüm	ssâ'ate	illâ	hel yenzurûne
Onlar farkında olmadan	aniden	kendilerine gelmesinden	o kıyametnin kopuş zamanının	başka bir şey	beklemiyorlar

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ

hâfün	lâ	yâ 'ibâdi	lmüttekîn	illâ 'adüvvün	be'duhüm libe'din	yevmeizim	elehillâü
korku	yoktur	Ey kullarım!	muttakilerin	dışında düşmanlıklar	birbirlerine	O gün	dostlar

عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا

bi'yâtinâ	ellezîne âmenû	tehzenn	entüm	velâ	lyevme	'aleykümü
(Ey Benim) ayetlerime	iman edip de	mahzun da olmayacaksınız	ve siz	ve değilsiniz	Bugün	siz

وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ ﴿٧٠﴾

tühberün	veezvâcüküm	entüm	lcennete	üdḥulû	vekânû müslimin
sevinç ve neşe içinde	ve eşleriniz hep birlikte	siz	cennete	girin	gerçekten Bana boyun eğen

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ

lenfusu	teştehihi	mâ	vefiḥâ	veekvâb	min zehebinv	bişihâfinm	'aleyhim	yüḥâfû
canların	çektiği	her şey	Orada vardır	ve bardaklarla	altından	tepsiler	Onların etrafında	dolaşılır durulur

وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا

lletü örîstümühâ	lcennetü	vetilke	hâlidün	fiḥâ	veentüm	le'yün	vetelezzü
miras olarak verilen	cennettir	İşte bu	ebedi kalacaksınız	orada	Siz	gözlerin görmekten	haz duyduğunuz

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

te/külün	minḥâ	fâkihetün keş'atünm	fiḥâ	leküm	bimâ küntüm te'melün
yersiniz	Onlardan	birçok meyve	Orada	sizin için vardır	(dünyada) yaptıklarınıza karşılık

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾

müblisün	filhi	vehüm	'anhüm	lâ yufetteru	hâlidün	fi 'azâbi ceħennem	lmücrimîne	inne
bütün ümitlerini yitirmiş durumdadırlar	orada	Onlar	kendilerine	hafifletilip azaltılmaz	kalıcıdırlar	cehennem azabında	günahkârlar	şüphesiz

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا

'aleynâ	liyekdi	yâ mâlikü	venâdev	zzâlimin	hümül	kânû	velâkin	vemâ zalemnâhüm
işimizi	bitiriversin	Ey Mâlik	Orada şöyle bağırsırlar	zalim	onların	idiler	ancak	Biz onlara zulmetmedik

رَبِّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَا كُتِبْتُمْ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ

lihakkı	ekşeraküm	velâkinne	bilhakkı	ci/nâküm	lekad	mâkişün	innekü	kâle	rabbük
haktan	sizin çoğunuz	Ancak	hakki	Biz size getirdik	Yemin olsun ki	daha burada kalacaksınız	Siz	dedi	Rabbini

كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ

sırâhüm	lâ nesme'u	ennâ	yehsebûne	em	mübrimün	feinnâ	emran	ebramû	em	kârihün
onların sırlarını	duymayız	Bizim	sanıyorlar	Yoksa mı?	işi sağlam yapan	Biziz	işi çok sağlam	yaptılar	Yoksa mı?	hoşlanmazsınız

وَنَجْوِيهِمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا

feene	veledün	lirrahmâni	in kâne	kul	yektübün	ledeyhim	verusülünâ	belâ	venecvâhüm
ben	bir çocuğu	Rahmân'ın	olsa	de	yazarlar	onların yanlarında	elçilerimiz vardır	Hayır	ve fısıltılarını

أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾

'ammâ yesifün	rabbî l'arşı	velerdi	rabbî ssemâvâti	sübhâne	evvelü l'âbidin
onların nitelendirdiklerinden	arşın Rabbi	ve yerin	Göklerin Rabbi	uzaktır	ona tapanların ilki olurum

فَذَرَهُمْ يَخْوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ

vehüve	llezi yû'adün	yevmehümü	hattâ yülâkü	veyel'abû	yebûdü	fezerhüm
O	kendilerine vaat edilen	günlerine	kavuşuncaya kadar	oynayıp eğlen-sinler	dalsınlar	Brak onları

الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَ

llezi lefi	vetebârake	l'alim	lhakmü	vehüve	ilâh	vefi lergdi	ilâhünv	llezi fi ssemâi
tendisinin olan	ne yücedir	her şeyi bilendir	her işi hikmetlidir	O	ilahdır	hem de yeryüzündeki	ilahdır	hem gökyüzündeki

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

türce'ün	veileyhi	'ilmü ssâ'ah	ve'indehü	vemâ beynehümâ	velerdi	mülkü ssemâvâti
Hepiniz döndürölüp götürüleceksiniz	Ona	Kıyametin ne zaman kopacağı bilgisi de	Onun katındadır	ve onların arasındakilerin	yerin	Göklerin egemenliği

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

vehüm ye'lemün	bilhakkı	men şehide	illâ	şşefâ'ate	min dünihî	llezine yed'üne	velâ yemlikü
Ancak bilerek	hakka	şehadet edenler	illâ dışındadır	şefaati etme	Onun dışında	yalvarıp durdukları şeyler	imkânına sahip değillerdir

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ يَارَبِّ

yâ rabbi	vekilihi	yü/fekün	feennâ	ilâhü	leyekülünne	halekahüm	men	velein seeltehüm
Ey Rabbin!	dediğini (bilir)	çevrilirler	O halde nasıl	Allah'tır	kesinlikle derler	kendilerini yarattığını	kimin	Eğer sen onlara sorsan

إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

fesevfe ye'lemün	selâm	vekul	'anhüm	fesfeh	lâ yü/minün	kavmül	hâulâi	inne
Artık deride (başlarına gelecekleri) görüp bilecekler	Selam!	ve de	Şimdi sen onlardan	uzaklaş	inanmayan	bir topluluktur	onlar	Şüphesiz

74. Haberinizi olsun ki, günahkârlar, cehennem azabında kalıcıdırlar.

75. O azap, kendilerine hafifletilip azaltılmaz. Onlar, orada bütün ümitlerini yitirmiş durumdadırlar.

76. Biz onlara zulmetmedik, ancak onların kendileri, zalim idiler.

77. Orada şöyle bağırsırlar: "Ey Mâlik, Rabbini işimizi bitiriversin!" O, "Siz, daha burada kalacaksınız!" dedi.

78. Yemin olsun ki, Biz size hakkı getirdik. Ancak sizin çoğunuz haktan hoşlanmazsınız.

79. Yoksa (o kureyşliler), işi çok sağlam mı yaptılar? (Hayır) işi sağlam yapan, Biziz.

80. Yoksa onlar, Bizim onların sırlarını ve fısıltılarını duymayız mı sanıyorlar? Hayır, (hem duyuyoruz), hem de onların yanlarında elçilerimiz vardır, yazarlar.

81. "Rahmân'ın bir çocuğu olsa, ben ona tapanların ilki olurum" de!

82. Göklerin ve yerin Rabbi, arşın Rabbi, onların nitelendirdiklerinden uzaktır.

83. Bırak onları, kendilerine vaat edilen günlerine kavuşuncaya kadar dalsınlar, oynayıp eğlen-sinler.

84. O, hem gökyüzündeki ilahdır, hem de yeryüzündeki ilahdır. O, yaptığını sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunan, her şeyi bilendir.

85. Göklerin, yerin ve onların arasındakilerin egemenliği kendisinin olan ne yücedir! Kıyametin ne zaman kopacağı bilgisi de, Onun katındadır. Hepiniz döndürölüp Ona götürüleceksiniz.

86. Onun dışında yalvarıp durdukları şeyler, şefaati etme imkânına sahip değillerdir. Ancak bilerek hakka şehadet edenler, bunun dışındadır.

87. Eğer sen onlara, kendilerini kimin yarattığını sorarsan, kesinlikle "(Bizi yaratan) Allah'tır" derler. O halde nasıl çevrilirler?

88. (Allah, onun) "Ey Rabbin! Şüphesiz onlar, inmayan bir topluluktur" dediğini (bilir).

89. Şimdi sen onlardan uzaklaş ve "Selam!" de! Artık ileride (başlarına gelecekleri) görüp bilecekler.

44. DUHÂN SÜRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 59 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1-2. Hâ, mîm. O apaçık
olan kitaba yemin olsun.

3. Gerçekten Biz onu, kut-
lu bir gecede indirdik. Biz
onunla uyarınız.

4. O gecede her hikmetli
konu belirlenir.

5-6. (Biz o kitabı), tarafı-
mızdan bir ferman olarak
indirdik. **Rabbinden** bir

rahmet olarak, Biz hep rasul
gönderiyorduk. Şüphesiz O,
işte O, çok iyi işiten, çok iyi
bilendir.

7. (O), göklerin, yerin ve
onların arasındakilerin
Rabbidir. Kesin olarak ina-
nıyorsanız, bu böyledir.

8. Ondan başka tanrı yok-
tur. O, hem diriltir, hem de
öldürür. Hem sizin **Rabbi-**
niz, hem de sizden önceki-
lerin **Rabbidir**.

9. Hayır, onlar şüphe için-
de oynayıp duruyorlar.

10-11. Gökyüzünün, insan-
ları saracak olan apaçık bir
dumanı getireceği günü
bekleyedur! Bu, çok acı
veren bir azaptır.

12. (Onlar o zaman şöyle
diyecekler:) "Ey **Rabbimiz!**
Şu azabı bizim üzerimizden
kaldır! Çünkü biz artık ina-
nanlardanız!"

13. Nerde onlarda dü-
şünmek, ibret almak!
(Zamanında) onlara her
şeyi apaçık anlatan bir ra-
sul gelmişti.

14. Sonra ondan uzaklaştı-
lar, (onu dinlemediler) ve
"(Bu, kendisine) öğretilen
biri, bir deli!" dediler.

15. Biz o azabı, biraz kaldı-
racağız, fakat siz yine (kendi
dünyanıza) döneceksiniz.

16. O, büyük bir sıkışla sıkı-
cağımız kıyamet gününde,
Biz kesinlikle onları (ceza-
landırıp) intikam alacağız.

17-18. Yemin olsun ki, Biz
onlardan önce Firavun toplu-
munu imtihan ettik. Onlara da
"Allah'ın kullarını bana teslim
edin, ben size gelen güvenilir
bir rasulüm" diyen saygın bir
elçi gelmişti.

سُورَةُ الدُّحَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

DUHÂN|DUHÂN SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim

llâkirrahmâni

bismi

ve Rahîm

Rahmân olan Allah'ın

ismiyle

حَمْدًا وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۞ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ

kunnâ münzirîn

innâ

fi leyletinmübâraкетин

enzelnâhû

innâ

velkitâbi lmübîn

hâ-mîm

onunla uyarınız

Biz

kutlu bir gecede

onu indirdik

Gerçek-
ten Biz

O apaçık olan kitaba yemin olsun

Hâ, mîm

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۞ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۞

kunnâ mürsilîn

innâ

min 'indinâ

emrân

küllü emrin hakîm

yüfrâku

fihâ

hep rasul gönderiyorduk

Biz

tarafımızdan

bir ferman

her hikmetli konu

belirlenir

O gecede

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerđi

rabbi ssemâvâti

l'alîm

ssem'û

küve

innehû

mirrabbik

rahmetenm

yerin

göklerin Rabbidir

çok iyi bilendir

çok iyi işiten

işte O

Şüphesiz
O

Rabbinden

bir rahmet
olarak

وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۞ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ

rabbüküm

veyümit

yühî

küve illâ ilâhe

lâ

in kuntüm mûkinin

vemâ beynehümâ

Hem sizin
Rabbiniz

hem de öldürür

O, hem diriltir

Ondan başka tanrı yoktur

Kesin olarak inanıyorsanız, bu böyledir

ve onların arasındakilerin

وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۞ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۞ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ

ssemâü

te/tî

yevme

ferteķib

yel'abün

fi űekinny

küüm

bel

verabbü âbâikümü levvel'in

Gökyüzünün

getireceği

günü

bekleyedur

oynayıp duruyorlar

şüphe içinde

onlar

Hayır

hem de sizden öncekilerin Rabbidir

بِدُحَانٍ مُبِينٍ ۞ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ

l'azâbe

'annâ

ķşif

rabbenâ

'azâbün elîm

hâzâ

nnâs

yegşe

bldühânimmübîn

Şu azabı

bizim üze-
rimizden

kaldır

Ey Rabbimiz!

çok acı veren bir azaptır

Bu

insanları

saracak olan

apaçık bir dumanı

إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۞ أَتَى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۞ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ

'anķü

tevellev

ķümme

rasûlünmmübîn

veķad cāeķüm

żżikrâ

leķümü

ennâ

mü/minün

innâ

ondan

uzaklaştılar

Sonra

her şeyi apaçık anlatan
bir rasul

onlara gelmişti

düşünmek, ibret
almak

onlarda

Nerde

artık inananlardanz

Çünkü
biz

وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ۞ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۞ يَوْمَ

yevme

'âidün

inneķüm

ķalîlen

l'azâbi

ķâşifû

innâ

mecnün

mü'allemmün

veķâlû

kıyamet
günündeyine (kendi dünyanı-
za) döneceksiniz

fakat siz

biraz

o azabı

kaldıracağız

Biz

bir deli

öğretilen
biri

ve dediler

نَبِطِشُ الْبَطْشَةِ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ۞ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ

ķavme fir'avne

ķableķüm

fetennâ

veķad

müntekimün

innâ

lbeķsete lķubrâ

neķķüşü

Firavun toplumunu

Biz onlardan
önceimtihan
ettikYemin ol-
sun kionları (cezalandırıp)
intikam alacağızBiz ke-
sinlikle

büyük bir sıkışla

sıkacağız

وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۞ أَنْ أَدَّوْا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۞

rasûlün emîn

leküm

innî

'ibâde llâh

ileyye

en eddû

rasûlün kerîm

vecāeķüm

güvenilir bir rasulüm

size
gelen

ben

Allah'ın kullarını

bana

teslim edin

saygın bir elçi

Onlara da gel-
mişti

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عَذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ

verabbiküm birabbî 'użtû veinnî bisultânimmübîn âtiküm innî 'ale llâhî veellâ te'lû
hem de sizin hem benim Allah'a s- Haberiniz olsun ben apaçık bir delil size getirdim ben Allah'a baş kaldırmayın

أَنْ تَرْجُمُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ

fâulâ enne rabbehu fede'â fe'tezilûn î veillem tû/minû en tercümün
bunlar Şüphesiz Rabbine dua etti bari benden uzak durun Bana iman etmezseniz sizin beni taşıyarak öldürmenizden

قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرِكِ الْبَحْرَ رَهْوًا

rafivâ lbehra vetruki müttebe'ûn inneküm leylen bi'tibâdî feesri kavmümmücrimün
açık Denizi bırak izleneceksiniz Siz ke-sinâde Gecele-yin kullanımı buradan yürü-tüp götür günahkâr bir topluluktur

إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَ كُوفًا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

vemâkin kerim vezürünv ve'uyûn min cennâtinv terakû kem cündünmügrakûn innehum
saygın makamlar ekinler pınarlar Bahçeler Arkalarında bırakmışlardı neler ordu halinde gelip boğulacaklar Çünkü onlar

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿٢٦﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٧﴾ فَمَا بَكَتْ

femâ beket kavmen âharin veevrasnâhâ kezâlik fâkihîn fîhâ kânû vene'metin
ağladı başka topluluklara bunları miras olarak bıraktık İşte böyle zevk ve sefa sürdükleri içinde idiler nimetler

عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٨﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ

beni isrâile necceynâ velekad vemâ kânû münzarîn velerdu ssemâ ü 'aleyhimü
İsrail oğullarını kurtarmıştık Yemin olsun Onlara süre de verilmedi ne de yer ne gök Arkalarından

مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٢٩﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٠﴾ وَلَقَدْ

velejadi mine lmuşrifin kâne 'âlienim innehu min fir'avn mine l'azâbi lmu'îfîn
Yemin olsun aşın gidenlerden bir üstünlük taslayandı Muhakkak ki o Firavun'dan alçaltıcı azaptan

اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٣١﴾ وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ

be'ûn mübîn mâ fîhi mine lâiyâti veteynâhüm 'ale l'âlemi n 'alî l'ilmin bternâhüm
apaçık imtihan bulunan kendisinde ayetler Onlara vermiştik âlemlere bir bilgiden dolayı onları tercih etmiştik

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٢﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٣﴾

bimünşerîn nehnü vemâ mevtetünâ illâ in fiye leyekülûn inne fâulâ
dirlilecek de biz değilz İlk ölümümüzden başka bir şey yok diyorlar Ancak onlar

فَاتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾ أَهَمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

vellez ne min kablihim kavmü tûbe'in em hayrun ehüm in küntüm şâdîqîn bi'bâinâ fe/tû
ya da onlardan da öncekiler Tübbâ' milleti yok-sa hayırlıdır? Onlar mı Eğer söylediklerinizde doğruysanız babalarımızı getirin

أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

velerda ssemâvâti vemâ haleknâ kânû mücrimîn innehum ehleknâhüm
yeri Biz gökleri yaratmadık günahkârdılar Çünkü onlar Biz onları yok ettik

وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا عَذَبٌ ﴿٣٦﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

lâ ye'lemîn ekşerafüm velâkinne bilhakki illâ mâ haleknâhümâ lâ'ibîn vemâ beynehumâ
bunu bilmezler pek çoğu Ancak hak ile ancak Biz onları yarattık oyun eğlence olsun diye ve onların arasındakileri

19. (O elçi, ayrıca şunları da söylemişti:) "Allah'a baş kaldırmayın, ben size apaçık bir delil getirdim."

20. "Haberiniz olsun ben, sizin beni taşıyarak öldürmenizden hem benim Rabbiniz, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a sığınıyorum."

21. "Bana iman etmezseniz, bari benden uzak durun."

22. Sonra Rabbiniz, "Şüphesiz bunlar, günahkâr bir topluluktur. (Bunları cezalandır, diye)" dua etti.

23. (Allah da onun duasına karşılık şöyle buyurdu:) "Geceleyin kullanımı buradan yürütüp götür. Siz kesinlikle izleneceksiniz."

24. Denizi açık bırak! Çünkü onlar, ordu halinde gelip boğulacaklar.

25-27. Arkalarında neler bırakmışlardı: Bahçeler, pınarlar, ekinler, saygın makamlar, içinde zevk ve sefa sürdükleri nimetler!

28. İşte böyle, bunları başka topluluklara miras olarak bıraktık.

29. Arkalarından ne gök, ne de yer ağladı. Onlara süre de verilmedi.

30. Yemin olsun, İsrail oğullarını alçaltıcı azaptan kurtarmıştık.

31. Firavun'dan (da). Muhakkak ki o, aşın gidenlerden bir üstünlük taslayandı.

32. Yemin olsun, onları bir bilgiden dolayı âlemlere tercih etmiştik.

33. Onlara, kendisinde apaçık imtihan bulunan ayetler vermiştik.

34-36. Ancak onlar, "İlk ölümümüzden başka bir şey yok, biz dirlilecek de değiliz! Eğer söylediklerinizde doğruysanız, haydi babalarımızı getirin!" diyorlar.

37. Onlar mı, yoksa Tübbâ' milleti mi, ya da onlardan da öncekiler mi daha hayırlıdır? Biz onları yok ettik. Çünkü onlar, günahkârdılar.

38. Biz gökleri, yeri ve onların arasındakileri oyun eğlence olsun diye yaratmadık.

39. Biz onları, ancak hak ile yarattık. Ancak pek çoğu, bunu bilmezler.

40. Haberiniz olsun ki, o her şeyin birbirinden ayrılacağı gün, onların hepsinin bir araya geleceği zamandır.

41-42. O gün, dostun dosta hiçbir yararı olmaz. Allah'ın rahmet ettiğinden başka, onlara yardım da edilmez. Şüphesiz O, evet O, güçlüdür, acıyandır.

43-44. Muhakkak ki zak-kum ağacı, günahkârın yemeğidir.

45. Su gibi karınlarda kaynar.

46. O, kaynar suyun kay-naması gibidir.

47. Tutun onu, yaka paça cehennemin ortasına doğru sürükleyin.

48. Sonra başından aşağıya kaynar su azabından dökün.

49. "Tat!" (bakalım, de-yin). "Çünkü sen, sen daha önce, dünyada güçlüydün, saygındın."

50. İşte, sizin kendisinde şüphe ettiğiniz şey, budur.

51-52. Şüphesiz muttakiler, güvenilir bir yerde, cennetlerde, pınar başlarındadırlar.

53. Karşılıklı oturmuşlar, ince ipekten ve parlak atlastan elbiseler giymektedirler.

54. Evet, aynen böyledir. Bir de onları, iri gözlü huri-lerle evlendirmişizdir.

55. Orada güvenlik içinde, her türlü yemişi isterler.

56. Orada ilk ölümden başka ölüm tatmazlar. Allah, onları cehennem azabından korumuştur.

57. (Bunların hepsi), Rab-binden bir ikram ve ihsandır. İşte bu, büyük kurtuluşur.

58. Ancak Biz onu, senin dilinle kolaylaştırdık, belki düşünüp öğüt alırlar.

59. O halde, gözet, çünkü onlar gözetiyorlar.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى

'anmmevlen | mevlen | lâ yügn | yevme | ecme'in | mîkâtühüm | yevme lfeşli | inne
dosta | dostun | yaran olmaz | O gün | hepsinin | onların bir araya | o her şeyin birbirinden | şüp-
geleceği zamandır | ayrılacağı gün | hesiz

شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

rrah'm | l'az zü | hüve | inne | llâh | merrahime | illâ | yünşarün | hü'm | velâ | şeyev
acıyandır | güçlüdür | evet O | Şüphe- | Allah'ın | rahmet ettiğinden | başka | yardım da edilmez | onlara | ve de- | hiçbir
siz O | gildir

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٢﴾ طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٣﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٤﴾

fi lbütün | yegli | kelmühil | ta'amü le'sm | şecerate zze'küm | inne
karınlarda | kaynar | Su gibi | günahkârın yemeğidir | zakkum ağacı | Muhak-
kak ki

كَغَلِي الْحَمِيمِ ﴿٤٥﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٦﴾ ثُمَّ

sümme | ilâ sevâi lceh'm | fe'tilühü | bu'zühü | ke'galı lhamim
Sonra | yaka paça cehennemin ortasına doğru | sürükleyin | Tutun onu | O, kaynar suyun kaynaması gibidir

صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٧﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

lke'm | l'az zü | ente | inneke | zük | min 'azâbi lhamim | fevka ra/sih | şubbü
saygındın | dünyada güç- | sen daha | Çünkü | Tat! | kaynar su azabından | başından aşağıya | dökün
lüydün | önce | sen

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَفْتَرُونَ ﴿٤٨﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٤٩﴾

fi mekâmin emi'n | lmüttek'ne | inne | mâ küntüm bih' temterün | inne küzâ
güvenilir bir yerde | muttakiler | Şüphesiz | İşte, sizin kendisinde şüphe ettiğiniz şey | budur

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٠﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥١﴾

müttekâbil'n | veistebra'kınm | min sündüsiv | yelbesüne | ve'uyün | fi cennâtiv
Karşılıklı oturmuşlar | ve parlak atlastan | ince ipekten | elbiseler giymektedirler | pınar başlarındadırlar | cennetlerde

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٢﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ

biküllü fâkihetin | fi hâ | yed'üne | bihürin'in | vezevvecnâhüm | kezâlik
her türlü yemişi | Orada | isterler | iri gözlü huri- | Bir de onları evlendirmişizdir | Evet, aynen böyledir

أَمِينٍ ﴿٥٣﴾ لَا يَذُقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقِيَهُمْ

vevek' hüm | lmevte | illâ | lmevte | fi he | lâ yezüküne | âmin'in
Allah, onları | ilk ölümden | başka | ölüm | Orada | tatmazlar | güvenlik içinde
korumuştur

عَذَابِ الْجَحِيمِ ﴿٥٤﴾ فَضَلًا مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٥﴾ فَإِنَّمَا

feinnemâ | lfevzü l'az'm | zâlike hüve | mirabbik | fedlenm | 'azâbe lceh'm
Ancak | büyük kurtuluşur | İşte bu | Rabbinden | bir ikram ve ihsandır | cehennem azabından

يَسْرَنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٧﴾

mürtekibün | innehüm | fertekib | le'allehüm yetezekkerün | bilisânike | yessemâhü
gözetiyorlar | çünkü onlar | gözet | belki düşünüp öğüt alırlar | senin dilinle | Biz onu kolaylaştırdık

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

CÂSİYEH|CÂSİYE SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

حَمْ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ١ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ

le'âyâtîl velerdi fî ssemâvâtî inne lhakim l'azîl mine llâhî lkitâbî tenzîlû hâ-mîm
deliller ve yerde göklerde vardır Muhakkak ki her işi hikmetlidir çok güçlü Allah tarafından Bu kitabın bölüm bölüm indirilmesi Hâ, mîm

لِلْمُؤْمِنِينَ ٢ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٣ وَاخْتِلَافِ الْيَلِّ

vehtilâfî lleyli yûkinûn lîkavminî âyâtül min dâbbetin vemâ yebûssû vefî haikikûm lilmû/minîn
Gecenin arka arkaya gelmesinde kesin ve şüphesiz inanan bir toplum için deliller vardır hayvanları üretilip yaymasında da Sizin yaratılmanızda müminler için

وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

be'de mevtilâh lergâ bihi feehyâ mirrizkin mine ssemâi llâhû vemâ enzele venneharî
ölümünden sonra yeri onunla diriltmesinde bir rızık gökten Allah'ın su indirip de ile gündüzün

وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٤ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ

bilhakk 'aleyke netlûhâ âyâtü llâhî tilke ye'kilûn lîkavminî âyâtül veteşrifî rriyâhi
gerçekten sana onları okuyoruz Allah'ın ayetleridir İşte bunlar akli olan bir topluluk için deliller vardır rüzgârları çevirmesinde

فَبِآيٍ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ٥ وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٦ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ

âyâtî llâhî yesme'u es'im liküllî effâkin veylül yû/minûn veâyâtihî be'de llâhî febieyyî had'sim
Allah'ın ayetlerini işitir de günahkâra İftiracıya yazıklar olsun inanacaklar ve ayetlerini Allah'ı (inkâr ettikten) sonra hangi söze

تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٧ وَإِذَا عَلِمَ

veizâ 'alime bi'azâbin elim febeşşirfû keellem yesme'hâ müstekbiran yüşirru şümme 'aleyhi tütla
öğrendiği zaman acı veren bir azap ile Onu müjdele sanki onu duymamış gibi kibriden dolayı ısrar eder durur sonra Kendisine okunan

مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ٨ مِنْ رَأْيِهِمْ جَهَنَّمَ

cehennem minverâihim 'azâbünmühînin ûlâike lehüm hüzüvâ ttehazeâh şeyeni min âyâtinâ
cehennem Arkalarında da vardır alçaltıcı bir azap İşte onlar için vardır eğlence onu edinir bir şey Ayetlerimizden

وَلَا يَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٩

'azâbün 'azim velehüm evliyâ/ min dünî llâhî velâ me ttehażû şeyenv mâ kesebû 'anhüm velâ yügnî
büyük bir azap Onlara vardır koruyucu Allah'ı bırakıp da edindikleri hiçbir (Dünyada) kazandıkları onlara fayda vermez

هَٰذَا هُدًى وَالدِّينُ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجْرِ أَلِيمٍ ١٠ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ

ekümü llezî sehharâ ellâhû elim mirriczin 'azâbünmlehüm biâyâtî rabbihim vellezîne keferû hüdâ hâżâ
sizin emrinize verendir Allah çok kötü en kötüsünden bir azap onlar için vardır Rablerinin ayetlerini inkâr edenlere gelince doğru yoldur Bu

الْبَحْرِ لَتَجْرِي الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١١ وَسَخَّرَ

vesehharâ vele'alleküm teşkürûn min fedlihi velitebtegu biemrihi fihi lfülkü litecriye lbehra
emrinize vermiştir (Buna karşılık) belki, şükredersiniz Onun hazinesinden ve talepte bulunmanız diye kendi emri ve iradesiyle onda gemiler akıp gitsin denizi

لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١٢

yetefekkerûn lîkavminî leâyâtîl fî zâlike inne minî cem'anım fî lergî vemâ fî ssemâvâtî mâ leküm
düşünecek bir toplum için ibretler bunda vardır Şüphesiz kendi tarafından hepsini ve ne varsa yerde göklerde ne var sizin

45. CÂSİYE SÛRESİ

Mekke döneminde

inmiştir. 37 âyettir.

Rahman ve Rahim olan

Allah'ın adıyla.

1. Hâ, mîm.
2. Bu kitabın bölüm bölüm indirilmesi, çok güçlü ve yaptığını sağlam yapan ve yaptığı bir hikmet bulunan Allah tarafından.
3. Muhakkak ki göklerde ve yerde müminler için deliller vardır.
4. Sizin yaratılmanızda, hayvanları üretilip yaymasında da kesin ve şüphesiz inanan bir toplum için deliller vardır.
5. Gece ile gündüzün arka arkaya gelmesinde, Allah'ın gökten bir rızık, su indirip de onunla yeri ölümünden sonra diriltmesinde, rüzgârları çevirmesinde akli olan bir topluluk için deliller vardır.
6. İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir, onları sana gerçekten okuyoruz. Artık Allah'ı ve ayetlerini (inkâr ettikten) sonra, hangi söze inanacaklar?
7. İftiracıya, günahkâra yazıklar olsun!
8. Kendisine okunan Allah'ın ayetlerini işitir de, sonra sanki onu duymamış gibi kibriden dolayı, ısrar eder durur. Onu, acı veren bir azap ile müjdele.
9. Ayetlerimizden bir şey öğrendiği zaman, onu eğlence edinir. İşte onlar için, alçaltıcı bir azap vardır.
10. Arkalarında da cehennem vardır. (Dünyada) kazandıkları, Allah'ı bırakıp da koruyucu edindikleri, onlara, hiçbir fayda vermez. Onlara büyük bir azap vardır.
11. Bu, doğru yoldur, (buna uyun). Rablerinin ayetlerini inkâr edenlere gelince, onlar için en kötüsünden çok kötü bir azap vardır.
12. Allah, kendi emri ve iradesiyle onda gemiler akıp gitsin ve Onun hazinesinden talepte bulunmanız diye denizi sizin emrinize verendir. (Buna karşılık) belki, şükredersiniz.
13. O, göklerde ne var ve yerde ne varsa, hepsini sizin emrinize vermiştir. Şüphesiz bunda, düşünecek bir toplum için ibretler vardır.

14. İman edenlere şöyle de, Allah'ın günlerini ümit etmeyenlere mağfiretle muamele etsinler, çünkü O, her topluluğa kazandıklarıyla karşılığını verecek.

15. Kim iyi bir iş yaparsa kendi lehine, kim de kötü bir iş yaparsa kendi aleyhinedir. Sonra hepiniz toplanıp Rabbinize döndürüleceksiniz.

16. Yemin olsun ki, Biz bir zamanlar, İsrail oğullarına kitap, hüküm ve peygamberlik vermiş, onları temiz yiyeceklerle rızıklandırmış ve onları âlemlere, (diğer insanlara) üstün kılmıştık.

17. Ayrıca onlara dinle ilgili apaçık mucizeler de vermiştik. Onlar aralarındaki kıskançlıktan dolayı, ancak kendilerine ilim geldikten sonra görüş ayrılığına düştüler. Muhakkak ki Rabbin, onların görüş ayrılığına düştükleri konuda, kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

18. Sonra seni dine dayalı bir kanunla görevli kıldık, o kanuna uy, bilmeyenlerin arzularına uyma.

19. Çünkü onlar, Allah'tan sana gelecek olan bir şeyi engelleyemezler. Çünkü zalimler, birbirlerinin koruyucularıdır. Allah ise, muttakilerin koruyucusudur.

20. Bu Kur'an, insanlar için işaretler (içermektedir), (o, aynı zamanda) kesin ve şüphesiz bir şekilde inanacak bir topluluk için hidayet ve rahmettir.

21. Yoksa o kötülükleri yapıp duranlar, kendilerini o iman edip salih ameller işleyen kimseler gibi yapacağımızı, her iki grubun ölümlerini ve hayatlarını eşit tutacağımızı mı sanıyorlar? Ne kötü hükmediyorlar!

22. Allah, gökleri ve yeri hak bir ölçüyle yarattı, herkes hiçbir hakkı yenmeksizin kendi kazandığıyla cezalandırılacaktır.

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا

kavmem	liyecziye	eyyâme lâhî	lillezîne lâ yercûne	yegfirû	lillezîne âmenû	kul
her topluluğa	karşılığını verecek	Allah'ın günlerini	ümit etmeyenlere	mağfiretle muamele etsinler	İman edenlere	şöyle de

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا

fe'aleyhâ	esâe	vemen	felinefsih	şalihan	'amile	men	bimâ kânû yeksibûn
kendi aleyhinedir	kötü bir iş yaparsa	kim de	kendi lehine	iyi	bir iş yaparsa	Kim	kazandıklarıyla

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ

vennübüvvete	velhukme	lkitâbe	benî isrâîle	âteynâ	velekad	türce'un	ilâ rabbikûm
ve peygamberlik	hüküm	kitap	İsrail oğullarına	vermiş	Yemin olsun ki	hepiniz toplanıp döndürüleceksiniz	Rabbinize

وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ

beyyinâtin	veâteynâhüm	'ale l'âlemin	vefedalnâhüm	mine tayyibâtî	verazeknâhüm
apaçık mucizeler	onlara da vermiştik	âlemlere	ve onları (diğer insanlara) üstün kılmıştık	temiz yiyeceklerle	onları rızıklandırmış

مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ

rabbeke	inne	beynehum	begyem	l'ilümü	mim be'dî mâ cæhümû	illâ	femâ htelefû	mine lemr
Rabbin	Muhakkak ki	Onlar aralarındaki	kıskançlıktan dolayı	ilim	kendilerine geldikten sonra	ancak	görüş ayrılığına düştüler	dinle ilgili

يَقْضَىٰ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ

ce'alnâke	sümme	fimâ kânû fihi yehtelifûn	yevme lkiyâmeti	beynehum	yekdi
seni görevli kıldık	Sonra	onların görüş ayrılığına düştükleri konuda	kıyamet günü	aralarında	hükmünü verecektir

عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ

innehum	llezîne lâ ye'lemûn	ehvâe	velâ tettebi'	fettebi'hâ	mine lemri	'alâ şer'atin
Çünkü onlar	bilmeyenlerin	arzularına	uyma	o kanuna uy	dine dayalı	bir kanunla

لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ

vellâhü	be'd	evliyâü	be'ghühüm	zzâlimine	veinne	şeyâ	mine lâhî	'anke	lenyyügnû
Allah ise	bazısının	koruyucularıdır	birbirlerinin	zalimler	Çünkü	bir şeyi	Allah'tan	sana	engelleyemezler

وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾ هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

yûkinûn	likavmin	verahmetül	vehüden	linnâsi	beşâiru	hâzâ	veliyü müttekin
kesin ve şüphesiz bir şekilde inanacak	bir topluluk için	ve rahmettir	hidayet	insanlar için	işaretler	Bu Kur'an	muttakilerin koruyucusudur

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

ve'amilû	kellezîne âmenû	en nec'alehüm	sseyyiâtî	llezîne cterahû	hasibe	em
işleyen kimseler gibi	o iman edip	her iki grubun ölümlerini	o kötülükleri	yapıp duranlar	kendilerini	Yok yapacağımızı

الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ

lâhü	vehaleka	mâ yehkümün	sâe	vememâtühüm	mehyâhüm	sevaenm	şşâlihâtî
Allah	yarattı	hükmediyorlar	Ne kötü	eşit tutacağımızı	ve hayatlarını	mı sanıyorlar?	salih ameller

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

vehüm lâ yüzelemün	bimâ kesebet	küllü nefsim	velitüczâ	bilhakki	velerda	ssemvâtî
hiçbir hakkı yenmeksizin	kendi kazandığıyla	herkes	cezalandırılacaktır	hak bir ölçüyle	ve yeri	gökleri

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوِيَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ

vece'ale ve kalbini 'alâ sem'ihi ve hateme 'alâ 'ilmin v ilâhü veççallehü hevâhü ilâhehü ttehaže meni eferaeyte
çekmiş ve kalbini sonra da kulağını mühürlenmiş bir ilimle Allah da onu saptır-
mış arzusu ilahını edinmiş kimse-
ye bir baksana

عَلَى بَصَرِهِ عِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا

illâ mâ hiye ve kâlû efelâ tezekkerûn mim be'di ilâh yehdîhi femeny gişâveh 'alâ beşarîhi
baş-ka bir hayat yoktur dediler Hala düşünmez misiniz? Allah'tan başka doğru yola
ulaştırabilir? kim bir perde gözüne de

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ

in hümm min 'ilm biz ilike lehum vemâ ddehr illâ vemâ yühlükünâ venehyâ nemütü hayâtünâ ddünyâ
Onlar hiçbir bil-gileri bu ko-nuda Onların yoktur zamandan baş-ka bizi yok edemez ve yaşanz ölü-
rüz bu değersiz ve düşük dünya hayatımızdan

إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٣٤﴾ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتُوا

/tû en kâlû illâ huccetehüm mâ kâne beyyînâtinm âyâtünâ 'aleyhim veizâ tütlâ yezunnûn illâ
getirin demekten baş-ka delilleri yoktur açıkça ayetleriniz Karşılarda okunurken zannederler
yaka-
ması

بِآيَاتِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُخَيِّكُم ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ

ye'ome'uküm şümme yüm tüküm şümme yühyküm ilâhü kuli in küntüm şâdîkin bilâbâinâ
sizi toplayacaktır sonra da sizi öldürecek sonra size hayat veriyor Allah De ki Eğer sözünüzde doğruysanız
haydi, babala-
rınızı

إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

mülkü ssemâvâti velillâhi lâ ye'lemûn e kşera nnâsi velâkinne fihi lâ raybe ilâ yevmi lkiyâmeti
Bütün göklerin ege-
menliği Allah'ındır bilmezler insanların çoğu Ancak kendi-
sinde şüp-
he olmayan kıyamet gününe

وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومَذِّخُ سَرُّ الْمُبْطِلُونَ ﴿٣٧﴾ وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ

küllü ümmetin câsiyeh külle ümmetin veterâ lmübtîlün yehseru yevmetün y ssâ'atü telkümüve yevme velerd
Her top-luluk diz çökmüş her topluluğu görürsün o inkârcılar hüsrana uğ-
rayacaklardır işte o kıyamet kopacak O gün ve yerin

تَدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ

'aleyküm yentijku kitâbünâ hâzâ mâ küntüm te'melûn tüczevne elyevme ilâ kitâbilhâ tüd'â
yüzünüze karşı söylüyor kitabımız İşte bu yaptıklarınız karşılığını görürsünüz O gün kendi kitabına çağnılmak-
tadır

بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

şşâlihâti ve'amilû feemmâ llez ne âmenû mâ küntüm te'melûn künnâ nestensihu innâ bilhak
salih ameller işleyenlere gelince İman edip sizin yaptıklarınızı hep kayda geçiriyorduk Biz halde

فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٤٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي

âyât efelem tekün veemmâ llez ne keferû lfevzü lmübîn zâlike hüve fi rahmetih rabbühüm feyüdhbilühüm
ayetlerim hiç olmadı mı? inkâr edenlere gelince apaçık kurtuluştur İşte bu rahmetine Rableri onları koyacaktır

تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ

vessâ'atü halduinne ve'de ilâhi veizâ kle veküntüm kavmenmmücrimin festekbertüm 'aleyküm tütlâ
kıyametini haktr Allah'ın vaat ettiği denildiğinde siz günahkâr bir topluluğunuz siz sadece kibirlendiniz Karşınızda okunuyor

لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَيْقِنِينَ ﴿٤٢﴾

bimüsteykin in nehnü vemâ zanneny illâ in nezunnü ssâ'atü mâ mâ nedri kultüm fî hâ raybe lâ
bu konuda kesin bir bilgi sahibi biz değiliz bir zan sade-
ce zannediyorsuz Biz kıya-
metin ne bilmiyoruz dediniz gelece-
ğinde şüp-
he yok-
tur

23. Şu kimseye bir baksana: ilahını arzusu edinmiş, Allah da onu bir ilimle saptırmış, sonra da kulağını ve kalbini mühürlenmiş, gözüne de bir perde çekmiş. Böyle birini Allah'tan başka kim doğru yola ulaştırabilir? Hala düşünmez misiniz?

24. "Bizim için, bu değersiz ve düşük dünya hayatımızdan başka bir hayat yoktur, ölürüz ve yaşarız, bizi, zamandan başka bir şey yok edemez!" dediler. Onların bu konuda hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zannederler.

25. Karşılarda açıkça ayetlerimiz okunurken, "Eğer sözünüzde doğruysanız, haydi, babalarınızı getirin!" demek-ten başka delilleri yoktur.

26. De ki: "Allah size hayat veriyor, sonra sizi öldürecek, daha sonra da ken-disinde şüp-
he olmayan kıyamet gününe sizi topla-yacaktır." Ancak insanların çoğu bilmezler.

27. Bütün göklerin ve yerin egemenliği, Allah'ındır. O gün kıyamet kopacak, işte o zaman o inkârcılar, hüsrana uğrayacaklardır.

28. (O gün) her topluluğu diz çökmüş görürsün. Her topluluk, kendi kitabına çağ-
rılmaktadır. O gün yaptıklarınızın karşılığını görürsünüz.

29. (Onlara şöyle denecek:) "İşte bu, kitabımız, yüzünüze karşı hakkı söylüyor. Biz, sizin yaptıklarınızı hep kayda geçiriyorduk."

30. İman edip salih ameller işleyenlere gelince, Rableri onları rahmetine koyacaktır. İşte bu, apaçık kurtuluştur.

31. İnkâr edenlere gelince, (onlara da şöyle denecektir:) "Karşınızda ayet-
lerim okunmamış mıydı, siz sadece kibirlendiniz (ve buna hiç kulak asmadınız), siz günahkâr bir topluluğunuz."

32. "Allah'ın vaat ettiği (kıyamet günü) haktr, kıyametin geleceğinde şüp-
he yoktur" denildiğinde, "Biz kıyametini ne olduğunu bil-miyoruz, biz onun sadece bir zan olduğunu zannediyo-
ruz, biz bu konuda kesin bir bilgi sahibi değiliz!" dediniz.

33. Derken yaptıklarının kötülükleri onlara görünmüş, alay edip durdukları şey, kendilerini kuşatmıştır.

34. (Onlara şöyle) denecektir: "Bugün sizin, bu gününüzün geleceğini unuttuğunuz gibi, Biz de sizi unutacağız. Sizin yatağınız, ateştir. Size kesinlikle yardım edecek birileri de yoktur."

35. "Bunun sebebi, sizin Allah'ın ayetlerini eğlence edinmenizdir, o değersiz hayat sizi aldatmıştır. O gün onlar oradan çıkarılmazlar, özürleri de kabul edilmez."

36. Her türlü övgü, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve (diğer) âlemlerin Rabbi olan Allah'ın hakkıdır.

37. Göklerde ve yerde büyüklük sadece Onun hakkıdır. O, güçlüdür, işini sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunandır.

46. AHKÂF SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 35 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Hâ, mîm.
2. Bu kitabın bölüm bölüm indirilmesi, çok güçlü ve yaptığına sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunan Allah tarafından.
3. Biz o gökleri, yeri ve aralarındakileri bir gerçeğe göre ve belirli bir süreyle yarattık. İnkâr edenler ise, uyarıldıkları şeyden yüz çeviriyorlar.
4. De ki: "Allah'ın dışında yalvarıp durduklarınıza bir baksanıza! Gösterin bana onlar yerin hangi bölümünü yaratmışlar? Yoksa onların göklerde bir ortaklıkları mı var? Eğer sözünüzde doğruysanız, haydi bana bundan önce indirilmiş bir kitap veya bir bilgi kalıntısı getirin!"
5. Allah'ı bırakıp da kendisine kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek varlıklara dua edenden daha şaşkın kim vardır? Üstelik onlar, onların kendilerine yaptıkları dualardan habersizdirler.

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۚ وَقِيلَ الْيَوْمَ

lyevme	vekle	mâ kânû bihi	vestehzi ün	bihim	vehâka	mâ 'amilû	seyyiâtü	lehum	vebedâ
Bugün sizin	(Onlara şöyle) denecektir	alay edip durdukları şey		kendilerini	kuşatvermiştir	Derken yaptıklarının	kötülükleri	onlara	görmüş

نَسِيكُمْ كَمَا نَسَيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَا وَيكُمْ النَّارُ وَمَالَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

min nâsir in	leküm	venâ	nnâru	veve/vâkümü	kâzâ	likâe	veymiküm	kemâ nes'tüm	nensâküm
yardım edecek birileri de	Size	yoktur	ateştir	Sizin yatağınız	bu	gününüzün geleceğini	unuttuğunuz gibi		Biz de sizi unuta- cağız

ذِكْرُكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوءًا وَغَرَّتْكُمْ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ

felyevme	lhayâtü ddünyâ	vegaratkümü	küzüvenv	âyâtü ilâhi	ttebaẓtüm	biennekümü	zâliküm
O gün	o değersiz hayat	sizi aldatmıştır	eğlence	Allah'ın ayetlerini	edinmenizdir	sizin	Bunun sebebi

لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۖ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ

verabbi lerdî	rabbi ssemâvâti	lhamdü	felillâhi	velâ hüm yüste'teb ün	minhâ	lâ yühraçüne
yerin Rabbi	göklerin Rabbi	Her türlü övgü	Allah'ın hakkıdır	özürleri de kabul edilmez	onlar oradan	çıkarılmazlar

رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

lhak'im	l'az'zü	vehüve	velerdî	fî ssemâvâti	lkibriyâü	velehü	rabbi l'âlem in
her işi hikmetlidir	güçlüdür	O	ve yerde	Göklerde	büyük- lük	Onun hakkıdır	ve (diğer) âlemlerin Rabbi olan

سُورَةُ الْأَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً
'AHKÂF|AHKÂF SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rah'im	ilâhirrah'mâni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

حَمْدُ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۖ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerdâ	ssemâvâti	mâ haleknâ	lhak'im	l'az'zi	mine ilâhi	tenzîlü lkitâbi	hâ-mîm
yeri	Biz o gökden	yarattık	ve her işi hikmetli olan	çok güçlü	Allah tarafından	Bu kitabın bölüm bölüm indirilmesi	Hâ, mîm

وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ۚ قُلْ

kul	mü'rid ün	'ammâ ünzi'rû	vellezîne keferû	veecelinnümsemmä	illâ bilhakki	venâmâ beynehumâ
De ki	yüz çeviriyorlar	uyarıldıkları şeyden	İnkâr edenler ise	ve belirli bir süreyle	bir gerçeğe göre	ve aralarındakileri

أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَا ذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ

fî ssemâvât	şirkün	lehümiem	mine lerdî	halekü	mâzâ	erünî	min dünî ilâhi	mâ ted'üne	eraeytüm
göklerde	bir ortaklıktan	onların yoksa mı?	onlar yerin	yaratmışlar	hangi bölümünü?	Gösterin bana	Allah'ın dışında	yalvarıp durduklarınıza	bir baksanıza

إِيْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ وَمَنْ أَضَلُّ

edallü	vemen	in küntüm şâdik'in	min 'ilmin	esâratinn	ev	min kabli kâzâ	bikitâbinm	tünî
daha şaşkın	kim vardır?	Eğer sözünüzde doğruysanız	bir bilgi	kalıntısı	veya	bundan önce	indirilmiş bir kitap	haydi bana getirin

مَنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ۚ

gâfil ün	'an dü'â'ihim	vehüm	il yevmi lkiyâmeti	lefi	mellâ yestecbü	min dünî ilâhi	mimmenyevdû
habersizdirler	onların kendilerine yaptıkları dualardan	Üstelik onlar	kıyamet gününe kadar	ken-tisine	cevap veremeyecek varlıklara	Allah'ı bırakıp da	dua edenden

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ

veizâ tütülâ	kâfirîn	bi'ibâdetihim	vekânû	e'dâenv	lehum	kânû	nnâsû	veizâ huşira
okunduğu zaman	inkâr ederler	onların yaptıkları ibadetleri	ve oldular	düşman olurlar	onlara	oldular	insanlar	toplanıp haşrolunduğu zaman

عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

sihrunmmübîn	hâzâ	lemmâ cāeḥûm	lilhakkî	llezîne keferû	kâle	beyyinâtin	âyâtunâ	'aleyhim
apaçık bir büyüdür	Bu	kendilerine geldiğinde	o hakkı	inkâr edenler	dediler	açık açık	ayetlerimiz	Karşılarında

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرِيَهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ

e'lemû ihûve	şeyâ	mine lâihî	lî	felâ temlikûne	ini fteraytühû	kul	fterâh	yeḡûlûne	em
pekâlâ bilir	hiç bir şeye	Allah'tan	siz beni	sahip değilsiniz	Ben onu uydurduysam	De ki	Onu uydurdu	diyorlar	Yoksa mı?

بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾

rrahim	lgafûru	vehûve	vebeynekûm	beynî	şehîdem	bihi	kefâ	bimâ tüfîḡûne	fiḥ
ve çok merhamet edendir	çok bağışlayan	O	sizin aranızda	benimle	şahit olarak	O	yeter	sizin çıkardığınız yaygarayı	

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا

illâ	in ettebi'û	velâ bikûm	bî	mâ yûf'alû	vemâ edrî	mine rrusülü	bid'anm	mâ küntü	kul
yalnız	uyarım	ve size	Bana	ne yapılacağını da	bilmiyorum	peygamberler içinde	türedi	biri değilim	De ki

مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا أَنْذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ

vekefertûm	min 'indi lâihî	in kâne	eraeytûm	kul	nezîrunmmübîn	illâ vemâ enâ ileyye	mâ yûhâ
inkâr etmiş	Allah katından	eğer bu gelmiş	Ne diyorsunuz	De ki	apaçık bir uyarıcıyım	sadece Ben bana	gönderilen vahye

بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَّا مَنْ وَاسْتَكْبَرَ ثُمَّ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

lâ yehdî	lâihî inne	vestekbertûm	feâmene	'alâ mislihi	mim benî isrâile	şâhidünm	veşehide	bihi
doğru yola çıkarmaz	Allah Şüphe yok ki	siz de kibirlenip bunu reddettiyseniz	iman etmişken	bunun benzerine	İsrail oğullarından	bir şahit de	şahit olup	onu

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا

mâ sebekûnâ	ḡayrânîm	lev kâne	lillezîne âmenû	llezîne keferû	vekâle	lkavme zzâlimîn
koşmazlardı	o iyi bir şey	Eğer olsaydı	iman edenler hakkında	İnkâr edenler	dediler	zalimler topluluğunu

إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ

kitâbü mûsâ	vemin kablihi	ifkûn kadim	hâzâ	feseyekûlûne	bihi	veiz lem yehîtedû	ileyh
Musa'nın kitabı (Tevrat) var	O Kur'an'dan önce	eski bir yalandır	Bu	diyecekler	Bununla	başarıya ulaşamadıklarında	ona

إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَزَبِيَّا لِّيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ

vebüşrâ	llezîne zalemû	liyünzira	lisânen 'arabiye	kitâbünmmüşaddik	vehâzâ	verahmeḥ	imâmenv
bir müjdedir	zulmedenleri	uyarmak için (gönderilmiş)	dili Arapça olan	onaylayıp doğrulayan bir kitaptr	Bu	ve rahmet olarak	bir rehber

لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

hüm	velâ	'aleyhim	ḡavfûn	felâ	stekâmû	şümme	lâihû	rabbünâ	inne llezîne kâlû	lilmühsinîn
onlar	ve değildir	işte onlara	bir korku	yoktur	dosdoğru gidenler var ya	sonra da	Alah'tır	Rabbimiz	deyip	iyilik yapanlar için

يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

bimâ kânû ye'melûn	cezâem	fîhâ	ḡâlidîne	eşḡâbü lcenneti	ülâike	yehzenûn
Yaptıklarına	ödül olarak	orada	ebedi kalacaklardır	cennetliklerdir	Onlar	mahzun da olmaya-caklardır

6. İnsanlar toplanıp haşrolunduğu zaman, onlara düşman olurlar ve onların yaptıkları ibadetleri inkâr ederler.

7. Karşılarında ayetlerimiz açık açık okunduğu zaman, kendilerine geldiğinde o hakkı inkâr edenler, "Bu, apaçık bir büyüdür!" dediler.

8. Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Ben onu uydurduysam, siz beni Allah'tan kurtaracak hiç bir şeye sahip değilsiniz. O, sizin çıkardığınız yaygarayı pekâlâ bilir. O, benimle sizin aranızda şahit olarak yeter. O, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir."

9. De ki: "Ben, peygamberler içinde türedi biri değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Ben, yalnız bana gönderilen vahye uyarım. Ben, sadece apaçık bir uyarıcıyım."

10. De ki: "Ne diyorsunuz, eğer bu, Allah katından gelmiş, siz onu inkâr etmiş, İsrail oğullarından bir şahit de bunun benzerine şahit olup iman etmişken, siz de kibirlenip bunu reddettiyseniz, (kendinize zulmetmiş olmaz mısınız?) Şüphe yok ki Allah, zalimler topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

11. İnkâr edenler, iman edenler hakkında bir de "Eğer, o iyi bir şey olsaydı, bizden önce ona koşmazlardı" dediler. Bununla başarıya ulaşamadıklarında, "Bu, eski bir yalandır!" diyecekler.

12. O Kur'an'dan önce, bir rehber ve rahmet olarak (gönderilen) Musa'nın kitabı (Tevrat) var. Bu, zulmedenleri uyarmak için (gönderilmiş), dili Arapça olan, (kendinden öncekileri) onaylayıp doğrulayan bir kitaptır. İyilik yapanlar için bir müjdedir.

13. "Rabbimiz Allah'tır" deyip, sonra da dosdoğru gidenler var ya, işte onlara kesinlikle bir korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

14. Onlar, cennetliklerdir. Yaptıklarına ödül olarak orada ebedi kalacaklardır.

15. Hem Biz o insana, anne babasına iyilikle davranmayı emrettik. Annesi onu zahmetle taşıdı, zahmetle dünyaya getirdi. Onun anne karnında taşınması ile sütten kesilmesi, otuz aydır. Sonunda yaşı kemale erdiğinde, kırk yaşına girdiğinde şöyle der: "Ey Rabbim! Beni, bana ve anne babama ikram ettiğin nimetine şükretme, hoşnut olacağın salih amelde bulunma yoluna sevk et, benim soyumu da düzelt! Çünkü ben, Sana tövbe ettim, gerçekten ben, Müslümanladım."

16. İşte bunlar, yaptıkları amelleri kendilerinden en güzel şekilde kabul edeceğimiz ve günahlarını da affedeceğimiz cennetlikler arasındadırlar. Onlara vaat edilen şey, doğru bir vaattir.

17. (Bir de) anne babasına, "Öf size! Bana diriltileceğimi mi söylüyorsunuz? Üstelik benden önce nice nesiller geçmiştir" diyen vardır. (O, bunları söylerken) onlar, anne babası, Allah'a sığınıyorlar ve "Canı çıkasica, imana gel, şüphesiz Allah'ın sözü gerçek(leşecek)tir!" diyorlardı. O, yine "Bu, sadece öncekilerin masallarıdır!" diyordu.

18. İşte bunlar, onlardan önce geçmiş olan cin ve insan toplulukları içinde haklarında azap sözünün gerçekleştiği kimselerdir. Çünkü bunlar, hep hüsrana mahkûm olmuşlardır.

19. Her birine yaptıklarına karşılık dereceleri vardır. Bu, hakları hiç yenmeyerek bütün amellerini kendilerine ödemek içindir.

20. O gün, inkâr edenler ateşe atılırlar (ve kendilerine şöyle denir): "Siz, bütün iyilik ve güzelliklerinizi o değersiz hayatınızda tükettiniz, onlardan faydalandınız. Bugün, yeryüzünde haksız yere büyüklenmenizden ve yoldan çıkıp bozgunculuk yapmanızdan dolayı alçaltıcı azapla cezalandırılacaksınız."

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ

vehamlühü	kürhâ	veveğâ'atühü	kürhenv	ümmühü	hamelethü	ihsânâ	bivâlideyhi	linsâne	veveşşaynâ
Onun taşınması	zahmetle	dünyaya getirdi	zahmetle	Annesi	onu taşıdı	iyilikle davranmayı	anne babasına	Hem Biz o insana	emrettik

وَفَصْلَاهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي

evzi'nî	rabbi	kâle	erbe'ne seneten	vebeleğâ	eşüddehü	izâ beleğâ	hattâ	şehrâ	şelâsüne	vefişalühü
Beni yoluna sevk et	Rabbim!	söyle der	kırk yaşına	girdiğinde	yaşı kemale	erdiğinde	Sonunda	aydır	otuz	ile sütten kesilmesi

أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ

terdâhü	şalihan	veen e'mele	ve'alâ vâlideyye	'aleyye	illeti en'amte	ni'meteke	en eşkürâ
hoşnut olacağın	salih amelde	bulunma	ve anne babama	bana	ikram ettiğin	nimetine	şükretme

وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ

ilez'ine netekabbelü	ülâike	mine İmüslim'in	veinni	ileyke	tübtü	inni	fî zürriyyeti	li	veeşlih
kabul edeceğimiz	İşte bunlar	Müslümanlardım	gerçekten ben	Sana	tövbe ettim	Çünkü ben	soyumu da	benim	düzeltil

عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ

ve'de şiddi	fî eşhâbi İcennet	'an seyyiâtihim	venetecâvezü	mâ 'amilü	ehsene	'anhüm
doğru bir vaattir	cennetlikler arasındadırlar	günahlarını da	ve affedeceğimiz	yaptıkları amelleri	en güzel şekilde	kendilerinden

الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا اتَّعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ

en ührace	ete'idânini	lekümâ	üffil	livâlideyhi	vellezi kâle	illezi kânü yû'adün
diriltileceğimi	Bana mı söylüyorsunuz?	size	Öf	anne babasına	diyen vardır	Onlara vaat edilen şey

وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمْ لَا يَسْتَفْهِثُونَ اللَّهَ وَلَئِنْ آتَيْنَاهُ لَخِزْيَانٌ بَاطِلٌ

feyekülü	hak	ve'de ilâhi	inne'âmin	veyeleke ilâhe	yesteg'sâni	vehümâ	min kabli	İkürünü	vekad haleti
diyordu	gerçekti	Allah'ın sözü	şüp- imana hesiz	Canı çıkasica	Allah'a sığınıyorlar	onlar	Üstelik benden önce	nice nesiller	geçmiştir

مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هُوَ أَعْلَمُ الْقَوْلِ فِي مِمَّا قَدْ خَلَتْ

kad haleti	fî ümemin	İkavlü	'aleyhimü	İlez'ine hakka	ülâike	esâtiiru levvelin	illâ	mâ hâzâ
geçmiş olan	toplulukları içinde	azap sözünün	haklarında	gerçekleştiği kimselerdir	İşte bunlar	öncekilerin masallarıdır	sadece	Bu

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا

mimmâ 'amilü	deracâtünm	veliküllin	kânü hâsirin	inne'üm	velins	mine İcinni	min kablihim
yaptıklarına karşılık	dereceleri vardır	Her birine	hep hüsrana mahkûm olmuşlardır	Çünkü bunlar	ve insan	cin	onlardan önce

وَلِيُوقِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ

'ale nnâr	İlez'ine keferü	yü'ragu	veyevme	vehüm lâ yüblemün	e'mâle'üm	veliyüveffiyehüm
ateşe	inkâr edenler	atılırlar	O gün	hakları hiç yenmeyerek	bütün amellerini	kendilerine ödemek içindir

أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ

tüzevne	felyevme	bi'hâ	vestemte'tüm	fî hayâtikümü ddünyâ	tayyibâtiküm	ežhebtüm
cezalandırılacak-sınız	Bugün	onlardan	faydalandınız	o değersiz hayatınızda	bütün iyilik ve güzelliklerinizi	tükettiniz

عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٠﴾ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

vebimâ küntüm tefsükün	biğayri İhakki	fî lerdî	bimâ küntüm testekbirüne	'azâbe İhüni
ve yoldan çıkıp bozgunculuk yapmanızdan dolayı	haksız yere	yeryüzünde	büyüklenmenizden	alçaltıcı azapla

وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

mim beyni yedeyhi nnüzürü vekad haleti bilehkâfi kavmeñ enzera iz ehâ 'âd vezkür
Ondan önce nice uyarıcılar gelip geçmişti Ahkâf'ta toplumu diye azam 'Âd (toplumunun) kardeşi (Hûd'u) hatırla

وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنْ أَحَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ قَالُوا

kâlû 'azâbe yevmin 'azîm 'aleyküm ehâfû innî illâ llâh ellâ te'büdû vemin hâfifî
dediler büyük günün azabından sizin için korkuyorum Allah'tan başka mabud tanımayın ve sonra

أَجِئْنَا لِنُفَكِّنَا عَنْ الْهَيْتِنَا فَأَتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

in künte mine şşâdîkin bimâ te'îdünâ fe/tinâ 'an ilihetinâ lite/fikenâ eci/tenâ
Eğer sözünde doğru olanlardansan o bize vaat edip durduğunuz azabı bize getir mabudlarımızdan bizi çevirip uzaklaştırmak için Sen, bize mi geldin?

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِيكُمْ قَوْمًا

kavmerî erâküm velâkinnî mâ ürsiltü biñ veübellîgüküm 'inde llâh l'ilmü innemâi kâle
bir topluluğu olarak siz de görüyorsunuz Fakat gönderildiğim şeyi Ben, size tebliğ ediyorum Allah yanındadır O bilgi ancak dedi

تَجْهَلُونَ فَلَمَّا رَأَوْهُ غَارُوا ضَامُسْتَقْبَلِ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا

mümtirunâ 'âridunm hâzâ kâlû evdiyetiñim müstekbile 'âridanm felemmâ raevñü techelün
bize yağmur getiren bulut İşte bu dediler vadilerine doğru gelen bir bulut olarak O azabı gördüklerinde cahilce davranan

بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا

biemri rabbiñâ külle şeyim tüdemmiru 'azâbün elîm fiñâ riñun me ste'celtüm biñ hüve bel
Rabbimin emriyle her şeyi yok eder acı veren bir azap bulunan İçinde rüzgâr sizin aceleyle istediğiniz şeydir o Hayır

فَأَصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسَاكِينُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ وَلَقَدْ

velekad kavme lmücrimîn neczî kezâlike mesâkinühüm illâ lâ yürâ feesbehû
Yemin olsun ki İşte Biz öyle günahkâr bir topluluğa ceza veriniz böyle Derken evlerinden başka görünmez oldu

مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَآبْصَارًا وَأَفِيدَةً

veefideñ veebşârânv sem'anv leñüm vece'alnâ fimâ innemekkennâküm fiñi mekkennâñüm
ve gönülleri de gözler kulaklar onlara vermiştik size vermediğimiz onlara güç ve egemenliği vermiştik

فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفِيدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ

kânû yechadûne iz min şeyin velâ efidetühüm velâ ebsârühüm sem'uhüm'anñüm femâ egnâ
inkâr ediyorlardı Çünkü bir ne de gönülleri ne gözleri ne kulakları onlara fayda verdi

بَيَاتٍ اللَّهُ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا خَوْلَكُمْ

mâ havleküm ehlekñâ velekad mâ kânû biñ yestehziñ biñim vehâka biyâti llâhi
çevrenizdeki yok etmişizdir Gerçekten O alay ettikleri şey de kendilerini kuşatıyordu Allah'ın ayetlerini

مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا آيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا

lleñne tteñazû felevlâ neşarahümü le'allehüm yerci'ün layâti veşarrafñâ mine lkurâ
edindikleri onları kurtarsaydı ya yaptıklarından dönerler diye Ayetleri tekrar tekrar anlatmıştık memleketleri

مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

vemâ kânû yeftēñ ifkühüm vezâlike'anñüm gallû bel ilifeñ kurbânen min dünî llâhi
ve uydurup durdukları iftiralardır onların sapıt-maları İşte bu tersine onlardan uzaklaşmıştılar Hayır tannlar yalanlık Allah'ın dışında

21. Âd (toplumunun) kardeşi (Hûd'u) hatırla! Ondan önce ve sonra nice uyarıcılar gelip geçmişti. O, bir zamanlar Ahkâf'ta toplumu, "Allah'tan başka mabud tanımayın, çünkü ben sizin için büyük günün azabından korkuyorum" diye uyarıyordu.

22. "Sen, bize bizi mabudlarımızdan çevirip uzaklaştırmak için mi geldin? Eğer sözünde doğru olanlardansan, haydi, o bize vaat edip durduğunuz azabı bize getir!" dediler.

23. (Bunun üzerine o,) "O bilgi, ancak Allah yanındadır. Ben, size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum. Fakat sizi de cahilce davranan bir topluluk olarak görüyorum" dedi.

24. O azabı vadilerine doğru gelen bir bulut olarak gördüklerinde, "İşte bu, bize yağmur getiren bulut!" dediler. Hayır, o sizin aceleyle istediğiniz şeydir: İçinde acı veren bir azap bulunan rüzgâr.

25. O, Rabbimin emriyle her şeyi yok eder. Derken evlerinden başka hiçbir şey görünmez oldu. İşte Biz öyle günahkâr bir topluluğa, böyle ceza verimiz.

26. Yemin olsun ki, Biz onlara, size vermediğimiz güç ve egemenliği vermiştik. Hem onlara ayrıca, kulaklar, gözler ve gönüller de vermiştik. Ancak onlara ne kulakları, ne gözleri, ne de gönülleri bir fayda verdi. Çünkü onlar Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlardı. O alay ettikleri şey de kendilerini kuşatıyordu.

27. Gerçekten çevrenizdeki memleketleri yok etmişizdir. Ayetleri, yaptıklarından dönerler diye tekrar tekrar anlatmıştık.

28. Allah'ın dışında yakınlık (sağlasın diye) edindikleri tannlar, onları kurtarsaydı ya! Hayır, tersine onlardan uzaklaşıp gittiler. İşte bu, onların sapıtmaları ve uydurup durdukları iftiralardır.

29. Bir de şu vakti anlat: Bir grup cini Kur'ân dinlemek üzere sana göndermiştik. Onu dinlemeye geldiklerinde, "Susun, dinleyin!" dediler. Okuyup dinleme bitirildiğinde, uyarıcılar olarak toplumlarına döndüler.

30. Şöyle dediler: "Ey halkımız! Biz, Musa'dan sonra indirilen, önündeki onaylayıp doğrulayan, hakka ve doğru yola çağıran bir kitap dinledik."

31. "Ey halkımız! Allah'ın davetçisine uyun, ona inanın, böylece size bazı günahlarınızı bağışlasın, sizi acı veren bir azaptan korusun."

32. Her kim Allah'ın davetçisine uymazsa, (Onu) yeryüzünde aciz bırakacak hiç kimse yoktur. Ona, Onun dışında veliler (koruyup gözetecekler) de yoktur. İşte böyle olanlar, apaçık bir sapıklık içindedirler.

33. Gökleri ve yeri yaratan, onları yaratmakla yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye gücünün ve kuvvetinin yettiğini görmezler mi? Evet, hiç şüphe yok ki O, her şeye gücü yetendir.

34. O gün, inkâr edenler ateşe atılırlar (ve kendilerine şöyle denir): "Nasıl, bu, gerçek değil miymiş?" "Evet, Rabbimize yemin olsun, öyleymiş!" diyecekler. (O zaman Allah da şöyle) buyuracak: "İnkâr edegeldiğiniz için tadın azabı!"

35. Kararlılık sahibi peygamberlerin sabrettiği gibi, sen de sabret! Onlar hakkında acele etme! Sanki onlar kendilerine vaat edileni görecekleri gün, (dünyada) sadece gündüzün bir saati kadar kaldıklarını (sanacaklar). Yeterli bir tebliğ. Ancak fasıklar, günahkârlar topluluğu yok edilir.

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا

ensitû | kâlû | felemmâ hadarûhû | lkur'ân | yestemi'ûne | mine lcinni | neferân | ileyke | şarafnâ | veiz
Susun, | dediler | Onu dinlemeye geldik- | Kur'ân | dinlemek üzere | cini | Bir grup | sana | göndermiştik
dinleyin | lerinde |

فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ

ünzile | kitâben | semi'nâ | innâ | yâ kavmenâ | kâlû | münzirin | ilâ kavmihim | vellev | felemmâ ku'diye
indirilen | bir kitap | dinledik | Biz | Ey halkımız! | Şöyle dediler | uyarıcılar olarak | topluluğuna | döndüler | Okuyup dinleme
bitirildiğinde

مِّنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

veilâ | tarîkinmmüstekim | ile lhakkî | yehdî | limâ beyne yedeyhi | müşaddilal | mim be'di mûsâ
ve doğru yola | hakka | çağıran | önündekini | onaylayıp doğru- | Musa'dan sonra
layan

﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم

veyücirüküm | min zünûbüküm | leküm | yegfir | bihî | ve'aminû | dâ'ye lâhi | ec bû | yâ kavmenâ
sizi korusun | bazı günahlarınızı | böylece | bağışlasın | ona | inanın | Allah'ın davetçisine | uyun | Ey halkımız!

مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ

lefi | veleysel | fi lerdî | bim'ücizin | feleyse | dâ'ye lâhi | lâ yücib | vemel | min 'azâbin el'im
Ona | de yoktur | yeryüzünde | aciz bırakacak | hiç kimse | Allah'ın davet- | uymazsa | Her kim | acı veren bir azaptan
çisine | yoktur

مِّنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

ssemâvâtî | llezî haleka | enne lâlefe | evelem yerav | fi dalâlinmmübîn | ülâike | evliyâ/ | min dûnihi
Gökleri | yaratan | Allah'ın | görmezler mi? | apaçık bir sapıklık içindedirler | İşte böyle | veliler | Onun dışında
olanlar

وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَغْنَىٰ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُخَيِّقَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

'alâ külli şeyin | innehi | belâ | lmevtâ | 'alâ enyühükiye | bikâdirin | bihalkihinne | velemin ye'ye | velerda
her şeye | hiç şüphe | Evet | ölüleri | diriltmeye | gücünün ve | onları yaratmakta | yorulmayan | ve yeri
yok ki O

قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا

kâlû | bilhakk | hâzâ | eleyse | 'ale nnâr | llezî ne keferû | yû'ragu | veyevme | kadîr
diyecekler | gerçek | bu | değil miy- | ateşe | inkâr edenler | atılırlar | O gün | gücü yetendir
miş?

بَلَىٰ وَرَبَّنَا قَالِ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ

kemâ şabera | feşbir | bimâ küntüm tekfûrûn | l'azâbe | fezûkû | kâle | verabbînâ | belâ
sabrettiği gibi | sen de sabret | inkâr edegeldiğiniz için | azabı | tadın | Rabbimize | Evet
yemin olsun

أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ

mâ yû'adûne | yeravne | yevme | keennehüm | lehüm | velâ teste'cil | mine rrusûli | ülû l'azmi
kendilerine vaat edileni | görecekleri | gün | Sanki onlar | Onlar | acele etme | peygamberlerin | Kararlılık sahibi
halkında

لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

lkavmü lfâsikûn | illâ | fehel yühlekü | belâg | min nefâr | sâ'atenm | illâ | lem yelbesû
fasıklar, günahkârlar topluluğu | Ancak | yok edilir | Yeterli bir | gündüzün | bir saati | sade- | kaldıklarını (sana-
ce | cacklar)

سُورَةُ مُحَمَّدٍ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَلَاثُونَ آيَةً

MUHAMMED | MUHAMMED SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim Ilâhırrahmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْذُوعًا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ اضْطَرَّ أَعْمَالُهُمْ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

şşâlihâtı ve'amilû vellezîne âmenû e'mâlehum edalle 'an sebili llâhi veşaddû ellezîne keferû
salih ameller işleyenler iman edenler Allah işte onların amellerini boşa çıkaracaktır Allah'ın yolundan ve alıkoyanlar var ya inkâr edenler

وَأَمِنُوا بِمَا نَزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

bâlehum veşleha seyyiâtihim 'anhum keffera mirrabbihim veşu'âle muhammedin bimâ nüzzele ve âmenû
durumlarını ve düzeltcektir kabahatlerini Allah işte onların örtecek Rablerinden bir hak olarak Muhammed'e indirilene ve iman edenler

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ

ke'âlike mirrabbihim lhakka ttebe'û venne llezîne âmenû lbâtîle ttebe'û llezîne keferû bienne zâlike
böyle Rablerinden gelen hakka uymalıdır iman edenlerin de batıla uymaları inkâr edenlerin sebebi Bunun

يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ۖ فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبُ الرِّقَابِ

rrikâb fedarbe llezîne keferû feizâ lekütümü emsâlehum linnâsi llâhü yedribû
boyunlarını vurmaya bakın Onun için inkâr edenlerle savaşa tutuştunuz mu durumlarını insanlara Allah anlatır

حَتَّىٰ إِذَا اتَّخَذْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوُثَاقَ فَمَا مَنَّا بَعْدُ وَمَا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا

evzârahâ lharbû hattâ tega'a iveimmâ fidâen be'dü feimmâ nemneni lvesâka feşüddû hattâ izâ eşhantümülhüm
ağırlıklarını Savaş atana kadar ya da fidye karşılığında Ondan sonra ya karşılıksız bağını sıkı tutun onları iyice alt edinceye değin

ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا

vellezîne kutilû be'daküm bibe'd liyeblûve velâkil minhüm lentegara llâhü velev yeşâû zâlik
öldürülenlere gelince sizi birbirinizle sinayacak Fakat O onlardan öğ alırdı Allah dileyeydi bu

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۖ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۖ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ

lcennete veyüdhilühümü bâlehum veyüşlihu seyeħdihim e'mâlehum felenyyüģille fi sebili llâhi
cennete Onları koyar durumlarını düzeltir Onları ileride isteklerine kavuşturur Allah onların amellerini asla boşa çıkarmaz Allah yolunda

عَرَفَهَا لَهُمْ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

ekdâmeküm veyüşebbit yensürküm llâhe in tensurû yâ eyyühâ llezîne âmenû leküm 'arrafehâ
ayaklarınızı sağlamlaştıracak O da size yardım eder Allah'a Eğer siz yardım ederseniz Ey iman edenler! kendilerine tanıttığı

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ ۖ وَاضْطَرَّ أَعْمَالُهُمْ ۖ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ

feehbe'â llâhü mâ enzele kerihû blennehüm zâlike e'mâlehum veedalle lehüm fete'sel vellezîne keferû
boşa çıkarmıştır Allah'ın indirdiğini beğenmemeleri deniyedir Bu Allah, onların amellerini boşa çıkarmıştır onlar yok olsun inkâr edenlere gelince

أَعْمَالَهُمْ ۖ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ

llâhü demmerâ llezîne min kablihüm 'âķibetü kâne keyfe feyenzurû fi lergî efelem yesîrû e'mâlehum
Allah yok etmiştir kendilerinden öncekilerin sonlarının olduğunu nasıl baksalar ya Yeryüzünde gezmediler mi Allah da onların amellerini

عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ۖ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ

lehüm mevlâ lâ venne lkâfirîne llezîne âmenû mevlâ llâhe bienne zâlike emsâlühâ velilkâfirîne 'aleyhim
onların koruyup yok gözeteni tut inkâr edenlere gelince iman edenlerin koruyup Allah çünkü böyle bir şey yakıştır O kâfirlere de onları

47. MUHAMMED SÜRESİ

Medine döneminde inmiştir. 38 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. İnkâr edenler ve Allah'ın yolundan alıkoyanlar var ya, Allah işte onların amellerini boşa çıkaracaktır.
2. İman edenler, salih ameller işleyenler ve Rablerinden bir hak olarak Muhammed'e indirilene iman edenler var ya, Allah işte onların kabahatlerini örtecek ve durumlarını düzeltcektir.
3. Bunun sebebi, inkâr edenlerin batıla uymaları, iman edenlerin de Rablerinden gelen hakka uymalarıdır. İşte Allah, insanlara durumlarını böyle anlatır.
4. Onun için inkâr edenlerle savaşa tutuştunuz mu, hemen, onları iyice alt edinceye değin boyunlarını vurmaya bakın, (esir olarak aldıklarınızın) başını (da) sıkı tutun. Ondan sonra ya karşılıksız ya da fidye karşılığında serbest bırakın. Savaş ağırlıklarını atana kadar bu, (böyle yapılınsın). Gerçi Allah dileyeydi, onlardan öğ alırdı. Fakat O, sizi birbirinizle sinayacak. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların amellerini asla boşa çıkarmaz.
5. Onları ileride isteklerine kavuşturur, durumlarını düzeltir.
6. Onları, kendilerine tanıttığı cennete koyar.
7. Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım eder, ayaklarınızı sağlamlaştıracak.
8. İnkâr edenlere gelince, onlar yok olsun! Allah, onların amellerini boşa çıkarmıştır.
9. Bu, onların Allah'ın indirdiğini beğenmemeleri deniyedir. Allah da onların amellerini boşa çıkarmıştır.
10. Yeryüzünde gezmediler mi, kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna baksalar ya! Allah onları yok etmiştir. O kâfirlere de böyle bir şey yakıştır.
11. (Bu) böyledir, çünkü Allah iman edenlerin koruyup gözetenidir. İnkâr edenlere gelince, onların koruyup gözetenisi yoktur.

12. Gerçekten Allah, iman edip salih ameller işleyenleri altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. İnkâr edenler ise, haz almaya bakarlarsa, hayvanların yediği gibi yerler, içerler. Cehennem ateşi, onların barınağıdır.

13. Nice memleket vardı! Onlar, seni memleketinden çıkaranlardan kuvvet bakımından daha güçlü idi. Ancak Biz onları yok ettik, onları bir kurtaran da yoktu.

14. Rabbinden bir delil üzere bulunan bir kimse, hiç o kötü davranışı kendisine süslü gösterilmiş de arzu ve istekleri ardına düşmüş kimselere benzer mi?

15. Korunanlara vaat edilen cennetin hali şöyledir: Orada, bozulmayan sudan meydana gelen ırmaklar vardır. Ayrıca tadı değişmeyen sütten ırmaklar vardır. İçenlere çok lezzetli gelen şaraptan ırmaklar vardır. Bir de süzme baldan ırmaklar vardır. Orada onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir bağışlanma vardır. (Böyle bir cennete giren), cehennem ateşinde sonsuz kalacak olan ve kendisine kızgın su içirilip de bağırsaklarını paramparça eden kimse gibi midir?

16. Onlar arasında seni dinlemeye gelenler de var. Ancak bunlar senin yanından çıktıklarında, kendilerine ilim verilmiş olanlara "O, demin ne söyledi?" derler. İşte bunlar, Allah'ın kalplerini mühürlediği ve arzularının peşine düştüğü kimselerdir.

17. Hidayeti kabul edenlere gelince, Allah onların hidayetlerini artırmakta ve kendilerine takvalarını vermektedir.

18. Onlar, yalnızca o kıyamet vaktinin aniden kendilerine gelivermesini bekliyorlar. İşte, onun alametleri geldi. Ancak bu onların başlarına geldiğinde, anılamaları onlara ne fayda verir?

19. Sen, Allah'tan başka tanrı olmadığını bil, kendi günahın, mümin erkekler ve mümin kadınlar için (Allah'tan) bağışlanma dile. Allah, dolaştığınız yeri de, durduğunuz yeri de bilir.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

lenhâr	min tehtihe	tecî	cennâtin	şşâlihâtı	ve'amilû	llezîne âmenû	yüdhilû ilâhe	enne
ırmaklar	altlarından	akan	cennetlere	salih ameller	işleyenleri	iman edip	koyacaktır	Allah Gerçekten

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَيَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ۖ وَكَأَيِّن

vekeeyyinim	lehum	meşven	vennâru	len'âmü	kemâ te/külü	veye/külüne	yetemette'üne	vellezîne keferû
Nice	onların	barınağıdır	Cehennem ateşi	hayvanların	yediği gibi	yerler, içerler	haz almaya bakarlar	İnkâr edenler ise

مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلُكُنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۖ

lehum	nâsira	felâ	ehleknâhüm	illeti ehracetk	min karyetike	kuwetim	eşeddü	hiye	min karyetin
onları	bir kurtaran da	yoktu	Ancak Biz onları yok ettik	seni çıkaranlardan	memleketinden	kuvveti	daha güçlü idi	Onlar	memleket vardı

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سَوَاءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ مَثَلُ الْجَنَّةِ

meşelü lcenneti	ehvâehüm	vettebe'ü	'amelihî	lehu süü	züyyine	kemen	mirrabihî	'alâ beyyinetim	efemen kâne
cennetin hali şöyledir	arzu ve istekleri	ardına düşmüş	hiç o kötü davranışı	kendisine	süslü gös-tenilmiş	kimselere benzer mi?	Rabbinden	bir delil üzere	bulunan bir kimse

الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ

ta'müh	lem yetegayyer	millebenil	veenhârüm	Gayri âsin	minmmâin	enhârüm	fihâ	lmüttekün	illeti vü'ide
tadı	değişmeyen	sütten	ırmaklar vardır	bozulmayan	sudan	ırmaklar	Orada vardır	Korunanlara	vaat edilen

وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

min külli şşemerâti	fihâ	velehüm	min 'aselinmmüşaffâ	veenhârüm	lişşâribin	lezzetli	min hamril	veenhârüm
meyvelerin her türlüşünden	vardır	Orada onlar için	Bir de süzme baldan	ırmaklar vardır	İçenlere	lezzetli	şaraptan	ırmaklar vardır

وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۖ

em'âehüm	fekatta'a	mâen hamimen	vesükû	fi nnâri	küve hâlidün	kemen	mirrabihim	vemeğfiratüm
bağırsaklarını	paramparça eden	ve kendisine kızgın su	içirilip de	cehennem ateşinde	sonsuz kalacak olan	kimse gibi midir?	Rablerinden	ve bir bağışlanma

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

il'ime	lillezîne ütü	kâlû	min 'indike	hattâ izâ haracû	ileyk	menyestemi'u	veminhüm
kendilerine ilim	verilmiş olanlara	derler	Ancak bunlar senin yanından	çıktıklarında	seni	dinlemeye gelenler de var	Onlar arasında

مَاذَا قَالِ أَنْفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا

vellezîne htedev	ehvâehüm	vettebe'ü	'alâ kulûbihim	ilâhü	llezîne tabe'a	ülâike	ânifâ	kâle	mâzâ
Hidayeti kabul edenlere gelince	arzularının	ve peşine düştüğü kimselerdir	kalplerini	Alla-h'ın	mühürlediği	İşte bunlar	O, demin	söyledi	ne

زَادَهُمْ هُدًى وَاتَّبَعُوا تَقْوَاهُمْ ۖ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً

begteh	en te/tyehüm	ssâ'ate	illâ	fehel yenzurüne	tekva'hüm	veatahüm	hüden	zadehüm
aniden	kendilerine gelivermesini	o kıyamet vaktinin	yalnızca	bekliyorlar	takvalarını	ve kendilerine vermektedir	hidayetlerini	Allah onları artırmakta

فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ ۖ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

ilâhü illâ	ilâhe	ennehü lâ	fe'lem	zîkrâhüm	izâ cāethüm	lehum	feenne	eşrâtu'hâ	fekad cāe
Alla-baş-h'tan ka	tanrı	olmadığını	bil	anılamaları	Ancak bu onların başlarına geldiğinde	onlara	ne fayda verir?	İşte, onun alametleri	geldi

وَأَسْتَغْفِرُ لَذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

vemeşvâküm	mütেকallebeküm	ye'lemüvellâhü	velmü/minât	velilmü/min'ne	liżembike	vestegfir
durduğunuz yeri de	dolaştığınız yeri de	bilir	Allah	ve mümin kadınlar için	mümin erkekler	kendi günahın (Allah'tan) bağışlanma dile

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ

sûratünmühkemetünv feizâ ünzilet sûrah levîlâ nüzzelet llezine âmenû veyekûlû
anlamı ve hükmü gayet açık bir indirildiği zaman (cihadla ilgili) bir sûre Keşke indirilseydi İman edenler diyorlar

وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ

ileyke yenzurûne meradunv llezine fi kulûbihim raeyte kitelû fîhe vezûkira
sana bakıldığını hastalık olanların kalplerinde görürsün savaşın içinde anlatıldığı

نَظَرَ الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَى لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ

vekavlünmefûf tâ'atünv lehüm feevlâ mine lmevt nezara lmeğşiyvî 'aleyhi
ve güzel söz söylemektir emre boyun eğmek onlara pek yakındır ölüm korkusuyla baygınlık geçirmiş kimsenin bakışıyla

فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ فَهَلْ عَسَيْتُمْ

fehâl 'aseytüm lehüm hayrâl lekâne llâhe felev şadekû lemır feizâ 'azeme
belki siz onlar için daha hayırlı elbette olurdu Allah'a Eğer onlar verdikleri söze bağlı kalsalardı Konu netlik kazandığında

إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ أُولَئِكَ

ülâike erhâmeküm vetükattî fi lerdî en tûfsidû in tevelleytüm
Onlar akrabalık bağlarınızı da paramparça edersiniz yeryüzünde bozgunculuk yapar Eğer (dinin bildirdiklerinden) yüz çevirirseniz

الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ

kurâne efelâ yetedebberûne ebsârahüm vee'mâ feesammehüm llâhü llezine le'anehümü
Onlar, Kur'an'ı düşünmezler mi? gözlerini ve kör ettiği kimselerdir sağır ettiği Allah'ın kendilerine lanet edip

أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

mim be'di mâ tebeyyene 'alâ edbârihim llezine rteddû inne ekfâlühâ 'alâ kulûbin em
apaçık belli olduktan sonra arkalarına dönenler var ya Haberiniz olsun ki üst üste kilitleri kalplerinde var Yoksa mı?

لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا

kâlû biennehüm zâlike lehüm veemlâ lehüm sevvele şşeytânü lhüde lehümü
demeleri onların sebebiyledir Bu kendilerini ve upuzun emelleri peşine düşmüşler onları fitlemiş şeytan doğru yol kendilerine

لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

ye'lemü vellâhü fi be'di lemır senütüküm llâhü mâ nezzele lillezine kenihû
bilmektedir Allah Bazı hususlarda size itaat edeceğiz Allah'ın indirdiğini beğenmeyenlere

إِسْرَارَهُمْ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضْرَبُونَ وَجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

veedbârahüm vücühehüm yedribûne lmelâiketü izâ teveffethümü fekeyfe isrârahüm
ve arkalarına onların yüzlerine vura vura O halde melekler canlarını alırken halleri nasıl olacak? onların gizli konuşmalarını

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

e'mâlehüm feehbetâ ridvânehü vekerihû llâhe mâ eştâta ttebe'û biennehümü zâlike
sebebiyledir onların amellerini yok etmiştir Onun hoşnutluğunu ve istememeleri Allah'ın hoşmina sebep olan şeylerin ardına düşmeleri onların Bu durum

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ

edgânehüm llâhü ellenyührice meradun llezine fi kulûbihim hasibe em
kendi kinlerini Allah'ın asla açığa çıkarmaz hastalık bulunanlar o kalplerinde sandılar Yoksa mı?

20. İman edenler, "Keşke (cihadla ilgili) bir sûre indirilseydi!" diyorlar. İçinde savaşın anlatıldığı, anlamı ve hükmü gayet açık bir sûre indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların sana ölüm korkusuyla baygınlık geçirmiş kimsenin bakışıyla baktıklarını görürsün. O ölüm, onlara pek yakındır.

21. Konu netlik kazandığında (müminlere düşen), emre boyun eğmek ve güzel söz söylemektir. Eğer onlar, Allah'a verdikleri söze bağlı kalsalardı, onlar için elbette daha hayırlı olurdu.

22. Eğer (dinin bildirdiklerinden) yüz çevirirseniz, belki siz, yeryüzünde bozgunculuk yapar, akrabalık bağlarınızı da paramparça edersiniz.

23. Onlar, Allah'ın, kendilerine lanet edip sağır ettiği ve gözlerini kör ettiği kimselerdir.

24. Onlar, Kur'an'ı düşünmezler mi? Yoksa kalplerinde üst üste kilitleri mi var?

25. Haberiniz olsun ki, doğru yol kendilerine apaçık belli olduktan sonra, arkalarına dönenler var ya, şeytan onları fitlemiş ve kendilerini upuzun emellerin peşine düşürmüştür.

26. Bu, onların Allah'ın indirdiğini beğenmeyenlere, "Bazı hususlarda size itaat edeceğiz" demeleri sebebiyledir. Allah, onların gizli konuşmalarını bilmektedir.

27. O halde melekler, onların yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını alırken, halleri nasıl olacak? (Göreceğiz.)

28. Bu durum, onların Allah'ın hoşmina sebep olan şeylerin ardına düşmeleri ve Onun hoşnutluğunu istememeleri sebebiyledir. O da, onların bütün amellerini yok etmiştir.

29. Yoksa o kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kendi kinlerini asla açığa çıkarmaz mı sandılar?

30. İstesek, Biz onları sana gösteriverirdik, sen de onları simalarından tanıydın. Sen onları konuşma üsluplarından tanırsın. Allah, bütün yaptıklarınızı bilir.

31. Yemin olsun ki, içinizden cihad edenlerle sabredenleri ayırt edinceye ve haberlerinizi ortaya çıkarcaya kadar sizi imtihan edeceğiz.

32. Haberiniz olsun ki, o inkâr edip, (insanların) Allah yoluna girmesini engelleyen ve gerçek kendilerine apaçık belli olduktan sonra peygambere karşı gelenler asla Allah'a zerrece zarar veremezler. O, onların amellerini yok edecektir.

33. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, rasule itaat edin, amellerinizi yok etmeyin.

34. Haberiniz olsun ki, inkâr edip Allah yolundan sapan, sonra da kâfir olarak ölenler var ya, Allah onları hiçbir zaman bağışlamaz.

35. Onun için gevşeklik göstermeyin, sizler daha üstün olacakken barış için yalvarıp yakarmayın. Allah, sizinle beraberdir ve asla sizin amellerinizi eksiltmez.

36. (Bu) değersiz ve düşük hayat, yalnızca bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Eğer siz iman eder de iyi korunursanız, size hem sevaplarınızı verir, hem de sizden bütün mallarınızı istemez.

37. Eğer sizden onların hepsini ister de, sizi çıplak bırakacak olursa, cimrilik yapar vermezsiniz, (O da) bütün kinlerinizi ortaya çıkarır.

38. Sizler, Allah yolunda infakta bulunmaya çağırılırsınız. (Bundan dolayı) içinizde cimrilik yapanlar var. Kim cimrilik yaparsa, sadece kendine cimrilik yapmış olur. Allah zengin, siz de fakirlersiniz. Eğer (Allah'ın emrini dinlemeyiş) tersine giderseniz, Allah sizden başka bir topluluğu yerinize getirir, sonra onlar sizin gibi olmazlar.

وَلَوْ نَشَاءُ لَارَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ

fi lehni lkavl	velete'rifennehum	bisimâlihum	fele'arafa'etüm	leeraynâkehüm	velev neş'û
konuşma üsluplarından	Sen onları tanırsın	simalarından	sen de onları tanırdın	Biz onları sana gösteriverirdik	İstesek

وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٦٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ

minküm	lmücâhid ne	ne'leme	hattâ	veleneblüvenneküm	e'mâleküm	ye'lemü	vellâhü
içinizden	cihad edenlerle	ayırt edinceye	kadar	Yemin olsun ki sizi imtihan edeceğiz	bütün yaptıklarınızı	bilir	Allah

وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُوا أَخْبَارَكُمْ ﴿٦١﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ

'an sebli lâfi	veşaddû	lle'ine keferû	inne	ehbâraküm	veneblüvâ	veşşâbirine
Allah yoluna	girmesini engelleyen	o inkâr edip	Haberiniz olsun ki	haberinizi	ve ortaya çıkarcaya	sabredenleri

وَشَاقُوا الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا

şeyâ	lâhe	lenyegurrû	lhüdâ	lefühüm	mim be'di mâ tebeyyene	rrasûle	veşâklû
zerrece	Allah'a	asla zarar veremezler	gerçek	kendilerine	apaçık belli olduktan sonra	peygambere	ve karşı gelenler

وَسَيُخِطُّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٦٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

rrasûle	veet'û	lâhe	et'û	yâ eyyühâ lle'ine menû	e'mâlehüm	veseyühbitü
rasule	itaat edin	Allah'a	itaat edin	Ey iman edenler!	onların amellerini	yok edecektir

وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٦٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا

mâtû	şümme	'an sebli lâfi	veşaddû	lle'ine keferû	inne	e'mâleküm	velâ tübtitü
ölenler var ya	sonra	Allah yolundan	sapan	inkâr edip	Haberiniz olsun ki	amellerinizi	yok etmeyin

وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٦٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ

le'evne	veentümü	ilâ sselmi	vetedû	felâ tehinû	lefühüm	lâhü	felenyegfira	vehüm küffârün
daha üstün olacaksınız	sizler	barış için	yalvarıp yakarmayın	Onun için gevşeklik göstermeyin	onları	Allah	hiçbir zaman bağışlamaz	kâfir olarak

وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتَرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٦٥﴾ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ

velefiv	le'tübün	lhayâtü ddünyâ	innemâ	e'mâleküm	velenyetiraküm	me'aküm	vellâhü
ve eğlen-ceden	bir oyun	(Bu) değersiz ve düşük hayat	yalnızca	sizin amellerinizi	ve asla eksiltmez	sizinle beraberdir	Allah

وَأَنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٦٦﴾ إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا

inyesekümühâ	emvâleküm	velâ yeselküm	ücüraküm	yü/tiküm	vetettekû	vein tü/minü
Eğer sizden onların hepsini ister de	bütün mallarınızı	hem de sizden istemez	hem sevaplarınızı	size verir	iyi korunursanız	Eğer siz iman eder de

فِيُخْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ ﴿٦٧﴾ هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتَنْفِقُوا

litünfikû	fâubî tüd'avne	fâ entüm	edgâneküm	veyühric	tebbâlû	feyühfiküm
infakta bulunmaya	çağrılanlarınsız	Sizler	bütün kinlerinizi	ortaya çıkarır	cimrilik yapar vermezsiniz	sizi çıplak bırakacak olursa

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلْ عَن نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ

lganiyyü	vellâhü	'an nefsih	yebbalû	feinnemâ	yebbal	venen	menyeyebbal	femin küm	fi sebli lâfi
zengin	Allah	kendine	cimrilik yapmış olur	sadece	cimrilik yaparsa	Kim	cimrilik yapanlar	içinizde var	Allah yolunda

وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿٦٨﴾

emşâleküm	lâ yekünû	şümme	gayraküm	kavmen	yestebdil	vein tetevellev	lfükârâ/	veentümü
onlar sizin gibi	olmazlar	sonra	Allah sizden başka	bir topluluğu	yerinize getirir	Eğer tersine giderseniz	fakirlersiniz	siz de

سُورَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

FET-H | FETİH SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhrrahmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۚ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ

veyütimmel vemâ teebharâ min zem bike mâ tekaddemellâhû leke liyegfira fethanmmubînâ leke fethenâ innâ
tamamla- ve gelecek günahlannı geçmiş Allah senin bağışlayacak apaçık bir fetih sana ihsan ve ikram ettik Gerçek-
yacak

نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۚ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ۚ هُوَ

hûve nesran 'azza llâhû veyenşurake şirâtanmmüstek mâ veyehdiyeke 'aleyke ni'mete
0 benzersiz bir galibiyetle Allah sana yardım eder dosdoğru bir yola ve seni çıkara- caktır sana verdiği
nimeti

الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۖ وَهُوَ

velillâhî me'a imânihim imânenm liyezdâdû fi kulûbi lmü/minine ssek'nete llezi enzele
Al- imanları üzerine iman artırsınlar diye müminlerin kalplerine huzur ve rahatlığı indirendir
lah'ındır

جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ

lmü/minine liyüdhibe hak mâ 'alimen llâhû vekâne velerd cünûdü ssemâvâti
mümin erkekleri koyması her işi hikmetlidir her şeyi bilen Allah ve olandır ve yerin Bütün göklerin orduları

وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

seyyiâtihim 'anhüm veyükeffira fi hâ hâlidine lenhâru min tehtihe tecri cennâtin velmü/minâti
günahlarını onların ve örtüp bağış- laması içindir içlerinde ebediyen kalmak üzere ırmaklar altlarından akan cennetlere ve mümin kadınları

وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۚ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ

velmüşrikine velmünâfikâti lmünâfikine veyü'azzibe fevzen 'az mâ 'inde llâhî zâlike vekâne
müşrik erkekleri ve münâfik kadınları münâfik erkekleri Allah'ın cezalandır- ması içindir büyük bir kurtuluştur Allah katında bu ve olandır

وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ

llâhû vegadibe dâiratü ssev/ 'aleyhim zanne ssev/ billâhî zzâni'ne velmüşrikâti
Allah gazap etmiş Kötülükler başlarına gelsin kötü, uygun olmayan Allah hakkında zanlar besleyen ve müşrik kadınları

عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۚ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ

cünûdü ssemâvâti velillâhî meşirâ vesâet ceħennem leħüm vee'adde vele'aneħüm 'aleyhim
Bütün göklerin orduları elbette Allah'ındır gidilecek bir yerdir ne kötü cehennemi onlara ve hazırla- mıştır onlara lanet etmiş onlara

وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

venezirâ vemübeşşirâv şâhidenv erselnâke innâ hak mâ 'azizen llâhû vekâne velerd
ve uyarıcı olarak müjdeleyici şahit seni gönderdik Muhak- kak ki Biz her işi hikmetlidir her şeye gücü yeten Allah ve olandır ve yerin

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۚ

veeşlâ bükraenv vetüsebbihühû vetüvekkirühû vetü'azzirühû verasûlihî billâhî litü/minû
akşam sabah Onu tesbih edesiniz diye yaptı ona saygı göste- resiniz onu (rasulünü) destekleyesiniz ve rasulüne Allah'a iman edesiniz

48. FETİH SÜRESİ

Medine döneminde inmiştir. 29 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Gerçekten Biz, sana apaçık bir fetih ihsan ve ikram ettik.
2. (Böylelikle) Allah, senin geçmiş ve gelecek günahla- rını bağışlayacak, sana ver- diği nimeti tamamlayacak ve seni dosdoğru bir yola çıkaracaktır.
3. Allah, sana benzersiz bir galibiyetle yardım eder.
4. O, imanları üzerine iman artırsınlar diye müminlerin kalplerine huzur ve rahatlığı in- direndir. Bütün göklerin ve yer- in orduları, elbette Allah'ındır. Allah, her şeyi bilen, yaptığı- nı sağlam yapan ve yaptığı- nda bir hikmet bulundur.
5. (Bu ihsan ve ikramlar, Allah'ın) mümin erkekleri ve mümin kadınları, içlerinde ebediyen kalmak üzere alt- larından ırmaklar akan cen- netlere koyması ve onların günahlarını örtüp bağışlama- sı içindir. Allah katında bu, büyük bir kurtuluştur.
6. (Bunlar ayrıca Onun, peygamberine ve mümin- lere yardım etmeyeceğini düşünerek) Allah hakkında kötü, uygun olmayan zanlar besleyen münâfik erkekleri ve münâfik kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadın- ları Allah'ın cezalandırması içindir. Kötülükler, başlarına gelsin! Allah, onlara gazap etmiş, onlara lanet etmiş ve onlara cehennemi hazırla- mıştır. O cehennem, gidile- cek ne kötü bir yerdir!
7. Bütün göklerin ve yerin orduları, elbette Allah'ındır. Allah, her şey gücü yeten, yaptığı- nı sağlam yapan ve yaptığı- nda bir hikmet bulu- nandır.
8. Muhakkak ki Biz, seni, şahit, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.
9. (Bunu) Allah'a ve rasulüne iman edesiniz, onu (rasulü- nü) destekleyesiniz, ona saygı gösteresiniz, sabah akşam Onu tesbih edesiniz diye yaptı.

10. Muhakkak ki sana biat edenler, sadece Allah'a biat etmektedirler. Allah'ın eli, onların elinin üstündedir. Her kim (yaptığı biati) bozarsa, bunu yalnızca kendi aleyhinde (sonuçlanacak şekilde) bozmuş olur. Her kim de Allah'a verdiği söze bağlı kalıp gereklerini yerine getirirse, ona yarın büyük bir sevap verecektir.

11. Yakında sana, o bedevilerden geri bırakılanlar, "Bizleri, mallarımız ve ailelerimiz oyaladı, onun için bizim bağışlanmamızı dileyiver!" diyecekler. Kalplerinde olmayan şeyi, ağızlarıyla söyleyecekler. De ki: "O, size bir zarar vermeyi dilesse veya size bir yarar sağlamayı istese, Allah'ın size bir şey yapmasını kim engelleyebilir?" Doğrusu Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

12. Doğrusu siz, peygamberin ve müminlerin kesinlikle ailelerine dönmeyeceklerini sandınız ve bu, kalplerinizde allanıp pullandı. Kötü bir zanna kapıldınız. Böylece cezalandırılmayı hak eden bir topluluk oldunuz.

13. Kim Allah'a ve rasulüne inanmazsa, bilsin ki Biz, inkârcılar için çılgin bir ateş hazırlamışızdır.

14. Gökerin ve yerin egemenliği, Allah'ındır. Dilediğini mağfiret eder, dilediğini de cezalandırır. Allah bağışlayandır, acıyandır.

15. Yakında, siz bazı ganimetlere kavuştuğunuz zaman, onları almak için gittiğinizde, o geri bırakılanlar, "Bırakınız bizi de arkanızdan gelelim!" diyecekler. Onlar, Allah'ın sözünü değiştirmek isteyecekler. De ki: "Siz bizim arkamızdan asla gelmeyeceksiniz! Allah daha önce böyle buyurdu." (Onlar), "Hayır, bizi kısıyanıyorsunuz" diyecekler. Hayır, onlar çok az anlarlar.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ

nekeşe	femen	fevka eydihim	yedü llâhi	llâh	yübâyî'üne	innemâ	illezine yübâyî'üneke	inne
bozarsa	Her kim	onların elinin üstündedir	Allah'ın eli	Allah'a	biat etmektedirler	sadece	sana biat edenler	Muhakkak ki

فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ

feseyü/tihi	llâhe	bimâ 'âhede 'aleyhü	evfâ	vemen	'alâ nefsih	yenküşü	feinnemâ
ona yarın verecektir	Allah'a	verdiği söze	yerine getirirse	Her kim de	kendi aleyhinde	bozmuş olur	bunu yalnızca

أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٧﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا

emvâlünâ	şegaletnâ	mine le'râbi	lmühallefüne	leke	seyekülü	ecran 'azimâ
mallarımız	Bizleri oyaladı	o bedevilerden	geri bırakılanlar	sana	Yakında diyecekler	büyük bir sevap

وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ

femen	kul	fi kulûbihim	leyse	mâ	bielsinetihim	yekülüne	lenâ	festeğfir	veehlünâ
kim	De ki	Kalplerinde	olmayan şeyi	o şey ki	ağızlarıyla	söyleyecekler	onun için bizim	bağışlanmamızı dileyiver	ve ailelerimiz

يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ

llâhü	kâne	bel	nef'â	biküm	erâde	ev	darran	biküm	in erâde	şeyen	mine llâhi	leküm	yemlikü
Allah	olandır	Doğrusu	bir yarar sağlamayı	size	istese	veya	bir zarar vermeyi	size	dilese	bir şey yapmasını	Allah'ın	size	engelleyebilir

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ﴿١٨﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ

velmü/minüne	rrasülü	ellenyyenkalibe	zanentüm	bel	habirâ	bimâ te'melüne
ve müminlerin	peygamberin	dönmeyeceklerini	sandınız	Doğrusu siz	haberdardır	yaptıklarınızdan

إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ

veküntüm	vezanentüm zanne ssev/	fi kulûbiküm	zâlike	vezüyyine	ebedenv	ilâ ehlühim
oldunuz	Kötü bir zanna kapıldınız	kalplerinizde	ve bu	allanıp pullandı	kesinlikle	ailelerine

قَوْمًا بُورًا ﴿١٩﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا

se'irâ	ilkâfirine	e'tednâ	feinnâ	verasülüh	billâhi	lem yü/mim	vemel	kavmem bûrâ
çılgin bir ateş	inkârcılar için	hazırlamışızdır	bilsin ki Biz	ve rasulüne	Allah'a	inanmazsa	Kim	Böylece cezalandırılmayı hak eden bir topluluk

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ

llâhü	vekâne	menyyeşâ/	veyü'azzibü	limenyyeşâü	yegfiru	velerd	mülkü ssemâvâti	velillâhi
Allah	ve olandır	dilediğini de	cezalandırır	Dilediğini	mağfiret eder	ve yerin	Gökerin egemenliği	Allah'ındır

غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٠﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا

lite/hužûhâ	ilâ meğânime	izâ ntalettüm	lmühallefüne	seyekülü	rahimâ	ğafûrâr
onları almak için gittiğinizde	siz bazı ganimetlere	kavuştuğunuz zaman	o geri bırakılanlar	Yakında diyecekler	acıyandır	bağışlayandır

ذُرُونًا نَّتَبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ

kâle	kezâliküm	len tettebi'ünâ	kul	kelâme llâh	ennyübeddilü	yürdüne	nettebi'küm	žerünâ
buyurdu	böyle	Siz bizim arkamızdan asla gelmeyeceksiniz	De ki	Onlar, Allah'ın sözünü	değiştirmek	isteyecekler	arkanızdan gelelim	Bırakınız bizi de

اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢١﴾

illâ kâllâ	kânû lâ yefkahüne	bel	tehsüdünenâ	bel	feseyekülüne	min kabl	llâhü
onlar çok az	anlarlar	Hayır	bizi kısıyanıyorsunuz	Hayır	diyecekler	daha önce	Allah

قَدْ لِمُخْلَفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتَدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ بَاسٍ شَدِيدٍ تَقَاتِلُونَهُمْ

tûkâtîlûnehûm	ûli be/sin şedidin	ilâ kavmin	setûd'avne	mine le'râbi	lilmühâllefine	kul
Siz, onları ya öldüre-	çok savaşçı	bir toplulukla	Siz, ileride çağırıl-	bedevilerden	geri bırakılanlara	şöyle
ceksiniz		(savaşmaya)	caksınız			de

أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ

kemâ tevelleytûm	vein tetevellev	ecran hasenâ	ilâhû	yû/tikûmû	fein tûti'û	yûslimûn	ev
yaptığınız gibi	yok eğer aksine	güzel bir sevap	Allah	sizi vere-	Eğer itaat ederseniz	onlar Müslüman	ve-
	giderseniz			cektir		olacaklar	ya

مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ

velâ 'ale le'râci	haracûn	'ale le'mâ	leyse	'azâben elimâ	yû'azâzbkûm	min kablû
topala da	sorumluluk	Köre	yoktur	acı veren bir azap ile	sizi cezalandı-	bundan önce
					racak	

حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ

cennâtîn	yûdhilhû	verasûlehu	ilâhe	yûti'	vemeny	harac	velâ 'ale lmerîci	haracûn
cennetlere	onu koyacaktır	ve rasulüne	Allah'a	itaat ederse	her kim	sorumluluk	hastaya da	sorumluluk

تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ

ilâhû	radiye	lekad	'azâben el'mâ	yû'azâzbhû	yetevelle	vemeny	lenhâr	min tehtihe	teci
Allah	razı oldu	Gerçekten	acı veren bir azap ile	onu da ceza-	aksine	Kim de	ırmaklar	altından	akan
				landırılacaktır	giderse				

عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ

feenzele	mâ fi kulûbihim	fe'alime	tehte şşecerati	iz yûbâyi'ûneke	'ani lmu/minine
indirdi	Kalplerindeki (sıkıntıyı)	bildi de	o ağacın altında	sana biat ederlerken	müminlerden

السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۝ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ

vekâne	ye/hużûnehâ	vemegânime keşirateny	fethan karibâ	veeşâbehûm	'aleyhim	ssekinete
ve olandır	yakında alacakları	çok büyük bir ganimet ile	yakın bir fetih	onları ödüllendirdi	onlara	huzur ve rahatlık

اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ

lekûm	fe'accele	te/hużûnehâ	megânime keşiraten	ilâhû	ve'adekûmû	hakimâ	'azizen	ilâhû
size	peşin verdi	alacağınız	birçok ganimet	Allah	size ileride vaat etmektedir	her işi hikmetlidir	her şeye gücü yeten	Allah

هَذِهِ وَكَفَرَأَيْدَى النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ

veyehdiyekûm	lilmû/minine	âyetel	velitekûne	'ankûm	eydiye nnâsi	vekeffe	hâzîfî
ve sizi çıkarsın	(Allah, bunu) müminlere	bir işaret	olsun	sizden	ve (böylelikle) o insanların ellerini	uzaklaştırdı	bunu

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ

ilâhû	vekâne	bihâ	ilâhû	kad ehâta	lem tekdirû	'aleyhâ	veühâ	şirâtanmmüstekimâ
Allah	ve olandır	onu	Allah	bilgisiyle kuşatmış	elinize geçmeyen		bir diğeri var	doğru bir yola

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْوَلَوُ الْأَدْبَارُ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ

lâ yecidûne	şümme	ledbâra	levellevû	llez'ine keferû	velev kâtelekûmû	kadîrâ	'alâ külli şeyin
bulacaklardı	sonra	arkalarını	dönüp gideceklerdi	o inkâr edenler	Eğer sizinle çarpışacak olsalardı	gücü yetendir	her şeye

وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝

tebdilâ	lisünneti ilâhî	velen tecide	min kabl	illeti kad halet	sünnete ilâhî	velâ neşirâ	veliyyen
bir değişiklik	Onun kanununda	bulamazsın	öteden beri	devam ede gelen	Allah'ın kanunu budur	ne de bir yardımcı	ne bir koruyucu

16. O (savaşa katılmayıp) bedevilerden geri bırakılanlara, şöyle de: "Siz, ileride çok savaşçı bir toplulukla (savaşmaya) çağırılacaksınız. Siz, onları ya öldürecekler veya onlar Müslüman olacaklar. Eğer itaat ederseniz, o zaman Allah size güzel bir sevap verecektir, yok eğer bundan önce yaptığınız gibi aksine giderseniz, o zaman da sizi acı veren bir azap ile cezalandıracak."

17. Köre sorumluluk yoktur, topala da sorumluluk yoktur, hastaya da sorumluluk yoktur. Bununla birlikte her kim Allah'a ve rasulüne itaat ederse, (Allah) onu altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Kim de aksine giderse, onu da acı veren bir azap ile cezalandıracaktır.

18-19. Gerçekten Allah, o ağacın altında sana biat ederlerken müminlerden razı oldu. Kalplerindeki (sıkıntıyı) bildi de onlara, huzur ve rahatlık indirdi, onları yakın bir fetih ile (ayrıca) yakında alacakları çok büyük bir ganimet ile ödüllendirdi. Allah, her şeye gücü yeten, yaptığını sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

20. Allah size ileride alacağınız birçok ganimet vaat etmektedir. Şimdilik bunu (n bir bölümünü) size peşin verdi ve (böylelikle) o insanların ellerini sizden uzaklaştırdı. (Allah, bunu) müminlere bir işaret olsun ve sizi doğru bir yola çıkarsın (diye yaptı).

21. Bir de henüz daha elinize geçmeyen bir diğeri var. Allah, onu bilgisiyle kuşatmıştır. Elbette Allah, her şeye gücü yetendir.

22. Eğer o inkâr edenler sizinle çarpışacak olsalardı, arkalarını dönüp gideceklerdi de sonra kendileri için ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı bulacaklardı.

23. Allah'ın öteden beri devam ede gelen kanunu budur. Onun kanununda bir değişiklik bulamazsın.

24. O, onlara karşı size zafer vermişken, Mekke deresinde ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çekendir. Her ne yaparsanız, Allah görür.

25. Onlar, inkâr edip de sizin Mescid-i Haram'a girmenizi ve durdurulmakta olan kurbanların kesilecek yere ulaşmasını engelleyenlerdir. Eğer (onların arasında) sizin bilmediğiniz bazı mümin erkekler ve mümin kadınlar -onları bilmeden çiğnemeniz ve bu yüzden onlardan size bir zarar gelme endişesi- olmasaydı, (Allah, sizi onlarla savaşmaktan alıkoymazdı). Allah (bunu), dilediğini rahmetine sokmak için (yapmıştır). Eğer müminlerle inkârcılar birbirlerinden ayırt edilebilseydi, içlerinden o inkâr edenleri acı veren bir azapla cezalandırdık.

26. O zaman inkâr edenler, kalplerinde asabiyeti, cahiliye asabiyetini yerleştirmişlerdi. Allah da rasulüne ve müminlere sekinesini, gönül rahatlığı ve iç huzur indirdi. Onların kalplerine takva sözünü yerleştirdi. Onlar da gerçekten buna en layık ve ehil olanlardı. Allah, gerçekten her şeyi en iyi bilendir.

27. Yemin olsun ki Allah, rüyayı rasulüne gerçekten doğru çıkardı. Allah dilerse, güven içinde, kafalarınızı kazıtmış, kısaltmış olarak, korkmaksızın Mescid-i Haram'a elbette gireceksiniz. Allah sizin bilmediklerinizi bildi. Ondan önce yakın bir fetih yaptı.

28. O, rasulünü o dini bütün dinlere üstün kılsın diye bir hidayet ve hak dinle gönderendir. Şahit olarak Allah yeter.

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ

bibe'tni mekkete	'anhüm	veeydiyeküm	'anküm	eydiyehüm	llezi keffe	vehüve
Mekke deresinde	onlardan	sizin ellerinizi de	sizden	ellerini	çekendir	O

مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَ كُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

llezine keferû	hümü	beşirâ	bimâ te'melüne	llâhü	vekâne	'aleyhim	mim be'di en ezferaküm
inkâr edip de	Onlar	görür	Her ne yaparsanız	Allah	ve olandır	onlara karşı	size zafer vermişken

وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا

velevlâ	mehilleh	enyyeblüga	me'küfen	vellhedye	'ani Imescidi lharâmi	veşaddüküm
Eğer olmasaydı	kesilecek yere	ulaşmasını	ve durdurulmakta olan	kurbanların	Mescid-i Haram'a girmenizi	sizin engelleyenlerdir

رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ

minhüm	fetüşibeküm	en te'ta'ühüm	lem te'lemühüm	venisâünmmü/minâtül	ricâlünmmü/minüne
onlardan	size gelme endişesi	onları çiğnemeniz	(onların arasında) sizin bilmediğiniz	ve mümin kadınlar	bazı mümin erkekler

مَعَرَّةٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا

le'azzebnâ	lev tezeyyelû	menyyeşâ/	fî rahmetihî	llâhü	liyüdhile	bigayri 'ilm	me'arratüm
cezalandırdık	Eğer ayırt edilebilinseydi	dilediğini	rahmetine	Allah	sokmak için (yapmıştır)	bilmeden	bir zarar

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ

lhamiyyete	fî kulûbihimü	llezine keferû	ce'ale	iz	'azâben elimâ	minhüm	llezine keferû
asabiyeti	kalplerinde	inkâr edenler	yerleştirmişlerdi	O zaman	acı veren bir azapla	içlerinden	o inkâr edenleri

حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ

ve'ale lmü/minine	'alâ rasulihî	sekinete'hü	llâhü	feenzele	hamiyyete lcâhiliyyeti
ve müminlere	rasulüne	sekinesini	Allah da	indirdi	cahiliye asabiyetini

وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

biküllü şeyin	llâhü	vekâne	veehle'hâ	bihâ	vekânü ehakka	kelimete ttekvâ	veelzeme'hüm
gerçekten her şeyi	Allah	ve olandır	ve ehil olanlardı	buna	en layık	takva sözünü	Onların kalplerine yerleştirdi

عَلِيمًا ۝ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ

Imescide lharâme	letedhulünne	bilhak	rru/yâ	rasüle'hü	llâhü	şadeka	lekad	'alimâ
kısaltmış olarak	kafalarınızı	gerçekten	rüyayı	rasulüne	Allah	doğru çıkardı	Yemin olsun ki	en iyi bilendir

إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ

fe'alime	lâ tehâfün	vemükassirine	ru'seküm	mühallikine	âminine	llâhü	in şâe
bildi	korkmaksızın	Mescid-i Haram'a	elbette gireceksiniz	kazıtmış	güven içinde	Allah	dilerse

مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ

rasüle'hü	llezi ersele	hüve	fethan karibâ	min dünî zâlike	face'ale	mâ lem te'lemü
rasulünü	gönderendir	O	yakın bir fetih	Ondan önce	yaptı	Allah sizin bilmediklerinizi

بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

şehidâ	billâhi	vekefâ	küllih	'ale ddini	liyüzhirâfû	vedini lhakki	billü'dâ
Şahit olarak	Allah	yeter	bütün	dinlere	o dini üstün kılsın diye	ve hak dinle	bir hidayet

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ

terâhüm	beynehüm	ruhamâü	'ale lküffâri	eşiddâü	vellezîne me'âhü	rasûlü ilâhî	mühamedür
Sen onları görürsün	kendi aralarında	oldukça merhametlidirler	inkârcılara karşı	çok sert	Onunla beraber olanlar	Allah'ın rasulüdür	Muhammed

رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ

fi vücihihim	sîmâhüm	veridvânâ	mine ilâhî	fedlenm	yebteğüne	süccedeny	rukke'an
yüzlerindeki	Onların alametleri	Onun hoşnutluğunu	Allah'ın	ihsan ve ikramını	isterlerken	ve secde ederken	cemaatle rükû

مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ

ehrace	kezer'in	fi lincil	vemeşelühüm	fi ttevrâh	meşelühüm	zâlike	min eşeri ssücüd
çıkaran	bir ekine benzer	İncil'deki	ve onların halidir	Tevrat'taki	onların halidir	Bu	secdelerin izidir

شَطْنَهُ فَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَكْفِيَ بِهِمْ

bihimü	liyeğza	zzurrâ'a	yü'cibü	'alâ sükîhî	festevâ	festegleza	feâzerahü	şetehü
onlarla	öfkelenmek için yapar	ve sonunda çiftçilerin	hoşuna giden	daha sonra gövdesi üzerine	dikilen	kalinlaşan	güçlendiren	Bu, filizini

الْكُفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

veecran 'azimâ	meğfiratıv	minhüm	şşâlihâtı	ve'amilü	llezîne âmenü	ilâhü	ve'ade	lküffâr
ve büyük bir ecir	bağışlanma	onlardan	salih ameller	işleyenlere	iman edip de	Allah	vaat etmektedir	kâfirleri

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدِينَةٍ وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

HUCURÂT|HUCURÂT SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	ilâhırrahmâni	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا ابْنَيْ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

'alim	sem'un	ilâheinne	ilâhî	vettekû	verasûlihî	beyne yedeyi ilâhî	lâ tükaddimü	yâ eyyühâ llezîne âmenü
bilir	işitir	Allah	Şüp-Allahesiz h'a	sakının	ve rasulünün	Allah'ın önüne	geçmeyin	Ey iman edenler!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ

bilkevî	lehü	velâ techerü	fevka şavti nnebiyyi	eşvâteküm	lâ terfe'u	yâ eyyühâ llezîne âmenü
sözü	ona	bağırıcısına söylemeyin	peygamberin sesinin üstüne	Seslerinizi	çıkarmayın	Ey iman edenler!

كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ

lezîne yeğuddüne	inne	veentüm lâ teş'urün	e'mâlüküm	en tehbeta	be'diküm libe'din	kecehri
kısanlar	Muhakkak ki	haberiniz olmadan	amelleriniz	yok olur	birbirinizle	bağırır gibi

أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ فَلِلَّذِينَ يَتَّقُونَ

meğfiratıv	lehüm	liltekvâ	kulûbehüm	ilâhü	llezîne mtehane	ülâike	'inde rasûlü ilâhî	eşvâtehüm
hem bir bağışlanma	Onlara vardır	takvaya (ulaşması) için	kalplerini	Allah'ın imtihan ettiği kimselerdir	işte onlar	Allah rasulünün yanında	seslerini	

وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

lâ ye'kilün	ekşerühüm	minverâi lhucurâti	inne llezîne yünâdüneke	veecran 'azim
aklı ermeyen kimselerdir	bunların çoğu	(Peygamberin hanımlarının) odalarının (önlerinden ve) arkalarından	seni çağırıyorlar var ya	hem de büyük bir sevap

29. Muhammed, Allah'ın rasulüdür. Onunla beraber olanlar, inkârcılara karşı çok sert, kendi aralarında oldukça merhametlidirler. Sen onları cemaatle rükû ve secde ederken, Allah'ın ihsan ve ikramını, Onun hoşnutluğunu isterlerken görürsün. Onların alametleri yüzlerindeki secdelerin izidir. Bu, onların Tevrat'taki halidir ve onların İncil'deki halidir. Bu, filizini çıkararak, güçlendiren, kalınlaşan, daha sonra gövdesi üzerine dikilen ve sonunda çiftçilerin hoşuna giden bir ekine benzer. Allah, bunu onlarla kâfirleri öfkelenmek için yapar. Allah, onlardan iman edip de salih ameller işleyenlere, bağışlanma ve büyük bir ecir vaat etmektedir.

49. HUCURÂT SÜRESİ

Medine döneminde inmiştir. 18 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Ey iman edenler! Allah'ın ve rasulünün önüne geçmeyin, Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, işitir, bilir.

2. Ey iman edenler! Seslerinizi, peygamberin sesinin üstüne çıkarmayın, birbirinizle bağırır tarzda konuştuğunuz gibi ona sözü bağırıcısına söylemeyin, haberinizi olmadan amelleriniz yok olur.

3. Muhakkak ki Allah rasulünün yanında seslerini kısanlar, işte onlar, Allah'ın, kalplerini takvaya (ulaşması) için imtihan ettiği kimselerdir. Onlara, hem bir bağışlanma, hem de büyük bir sevap vardır.

4. (Peygamberin hanımlarının) odalarının (önlerinden ve) arkalarından seni çağırıyorlar var ya, bunların çoğu, akli ermeyen (dolaşısıyla görgü kurallarını bilmeyen) kimselerdir.

5. Eğer onlar sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi, elbette bu, onlar için daha hayırlı olurdu. Bununla birlikte Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

6. Ey iman edenler! Eğer size fasık, güvenilir olmayan biri, bir haber getirirse, bilmeden bir topluluğa satışa da sonra yaptığınıza pişman olmamak için, onu iyice araştırınız.

7-8. Ayrıca Allah rasulünün, içinde, aranızda olduğunu bilin. Eğer o, birçok konuda size itaat ederse, haliniz çok kötü olurdu. Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süs yaptı. İnkârı, günahkârlığı ve isyanı da size çirkin gösterdi. İşte onlar, Allah'ın ihsan ve ikramı, bir nimeti neticesinde (hak yolunda, sarsılmadan) dosdoğru gidenlerdir. Allah, çok iyi bilendir, yaptığını sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

9. Eğer müminlerden iki grup çarpışarlarsa, hemen aralarını bulun, barıştırın. Şayet birisi diğerine karşı azgınlık ediyorsa, Allah'ın emrine, kanununa dönünceye kadar azgınlık edenle savaşın. Eğer dönerse, adaletle aralarını düzeltin, adaletli olun. Kesinlikle Allah, adaletle davrananları sever.

10. Müminler, ancak kardeşlerdir. Onun için iki kardeşinizin arasını düzeltin, Allah'a karşı gelmekten sakının, böylece rahmet edilenlerden olasınız.

11. Ey iman edenler! Bir topluluk, kendilerinden daha hayırlı olması muhtemel (başka) bir toplulukla alay etmesin. Kadınlar da, kendilerinden daha hayırlı olması muhtemel (başka) kadınlarla alay etmesin. Kendinizi ayıplamayın, birbirinize kötü lakaplar takmayın. İmandan sonra günahkârlık ne kadar da kötü bir isimdir! Kim (yaptığı kötü işlere pişmanlık duyup) tövbe etmezse, artık onlar kendilerine zulmedenlerdir.

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

rahim gafûrur vellâhü lekûm hayrâl lekâne ileyhim hattâ tehruce şaberû velev ennehüm
çok acıyandır çok bağışlayan Allah onlar için daha hayırlı elbette bu olurdu sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi Eğer onlar

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ

bicehâletin kavmem en tüşbü fetebeyyenû binebein fâsikum in cæeküm yâ eyyühâ llezîne âmenû
bilmeden bir topluluğa satışa da onu iyice araştırınız bir haber fasık Eğer size getirirse Ey iman edenler!

فَتُصَبِّحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ

lev yû'uküm rasûle llâh enne fiküm ve'lemû nâdimîn 'alâ mâ fe'altüm fetüşbihû
Eğer o size itaat ederse Allah rasulünün aranızda olduğunu bilin pişman olmamak için yaptığınıza ve olursunuz

فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ

fi kulûbiküm vezeyyenehû limâne ileykümü habbebe llâhe velâkinne le'anittüm mine lemri fi keşirinm
kalplerinizde onu süs yaptı imanı size sevdirdi Allah Ancak haliniz çok kötü olurdu konuda birçok

وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ۖ فَضَلَا مِنَ اللَّهِ

mine llâhi fedlenm râşidûn ulâike hüümü vel'isyân velfüsûka lküfra ileykümü vekerrafe
Allah'ın ihsan ve ikramı dosdoğru gidenlerdir İşte onlar ve isyanı da günahkârlığı İnkârı size çirkin gösterdi

وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۖ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا

feşihû ktetelû mine lmü/minine taîfetâni vein hakim 'alimün vellâhü veni'me
bulun çarpışarlarsa müminlerden iki grup Eğer her işi hikmetlidir çok iyi bilendir Allah bir nimeti

بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ

hattâ tefie lleti tebgî fekâtîlû 'ale lühre ihdâhümâ feim begat beynehümâ
kanununa dönünceye kadar azgınlık edenle savaşın diğerine karşı birisi Şayet azgınlık ediyorsa hemen aralarını

إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

lmüksiîn yühıbbû llâheinne veeksiû bil'adli beynehümâ feşihû fein fâet ilâ emri llâh
adaletle davrananları sever Allah Kesinlikle adaletli olun adaletle aralarını düzeltin Eğer dönerse Allah'ın emrine

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

le'alleküm türhamûn llâhe vettekü beyne ehavyeküm feşihû ihvetün lmü/minüne innemâ
böylece rahmet edilenlerden olasınız Allah'a sakının Onun için iki kardeşinizin arasını düzeltin kardeşler Müminler ancak

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ

velâ nisâün minhüm hayrânmi 'asâ enyyekünû min kavmin kavmün lâ yeshar yâ eyyühâ llezîne âmenû
Kadınlar da kendilerinden daha hayırlı olması muhtemel (başka) bir toplulukla Bir topluluk alay etmesin Ey iman edenler!

مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ

bilelâb velâ tenâbezû enfuseküm velâ telmizû minhünn hayrânmi 'asâ enyyekünne min nisâin
kötü lakaplar birbirinize takmayın Kendinizi ayıplamayın kendilerinden daha hayırlı olması muhtemel kadınlarla alay etmesin

بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

zzâlimün feülâike hüümü lem yetüb vemel be'de imân lfüsûku lismü bi/se
kendilerine zulmedenlerdir artık onlar tövbe etmezse Kim İmandan sonra günahkârlık bir isimdir ne kadar da kötü

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ

ismünv günah- tır	be'da zzanni	inne	mine zzann	keşirânım	ctenibû	yâ eyyühâ illezzine âmenû
zannın bazısı	Çünkü	Zannın	çoğundan	uzak durun		Ey iman edenler!

وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا

meyten ölü halin- deki	lehme ehilî	enyye/küle	ehadüküm	eyühîbbû	be'dâ	be'düküm	velâ yeğteb	velâ tecessesû
kardeşinin etini	yemeyi	Sizden biriniz	ister mi?	bazınızı	Bazınız	çekiştirmesin	Kusur da araştırmayın	

فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ

haleknâküm	innâ	yâ eyyühâ nnâsû	rahim	tevvâbûr	llâhe inne	llâh	vettekû	fekerihîtmüh
sizi yarattık	Biz	Ey insanlar!	çok acıyandır	tövbeleni çok kabul eden	Allah Şüphesiz	Allah'a	korunun	ondan (böyle bir eti yemekten) tiksindiniz

مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ

'inde llâhî	ekrameküm	inne	lite'arafû	vekabâile	şû'ûbân	vece'alnâküm	veünşâ	min zekerin
Allah katında	en değerli olanınız	şüphesiz	birbirinizle tanışsınız diye	ve kabileler haline	topluluklar	Hem sizi getirdik	bir kadından	bir erkekle

أَتْقِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا

kûlû	velâkin	lem tü/minû	kul âmennâ	le'râbü	kâleti	habir	'alimün	llâhe inne	etkâküm
deyin	ancak	Siz henüz iman etmediniz	De ki İman ettik	Bedeviler	dediler	haberdar olandır	bilendir	Allah Kesinlikle	en çok sakınanınızdır

أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ

lâ yelitiküm	verasûleñ	llâhe	vein tü'tû	fi kulûbiküm	limânü	velemmâ yedhuli	eslemnâ
sizden eksiltilmez	ve rasulüne	Allah'a	Eğer itaat ederseniz	kalplerinize	İman	girmemiş olduğu halde	boyun eğdik

مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ

billâhî	illezzine âmenû	lmü/minüne	innemâ	rahim	gafûrur	llâhe inne	şeyâ	min e'mâliküm
Allah'a	iman edip	Müminler	yalnızca	çok acıyandır	çok bağışlayan	Allah Elbette	hiçbir şey	amellerinizden

وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

fi sebîli llâh	veenfûsihim	biemvâlihim	vecâhedû	lem yertâbü	şümme	verasûliñ
Allah yolunda	canlarıyla	mallarıyla	cihad edenlerdir	şüpheye düşmeyip	sonra	ve rasulüne

أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

mâ fi ssemâvâti	ye'lemû	vellâhü	bidiniküm	llâhe	etü'allimüne	kul	şşâdikün	ülâike hüümü
göklerdeki	bilmektedir	Oysa Allah	dininizi	Allah'a	mi öğretiyorsunuz?	de	dosdoğru olanlardır	İşte onlar

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا

lâ temünnû	kul	en eslemû	'aleyke	yemünnüne	'alim	biküllî şeyin	vellâhü	venmâ fi lerd
başına kakmayın	de	Müslüman olmalarını	senin	başına kakıyorlar	çok iyi bilendir	her şeyi	Allah	ve yerdekini

عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

in küntüm şşâdikün	lilimâni	en hedâküm	'aleyküm	yemünnüllâhü	beli	islâmeküm	'aleyye
sadık ve bağışlanız	imana	sizi ulaştırmasından dolayı	sizin	başınıza kakabilir	Allah	Müslüman olmanızı	benim

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

bimâ te'melün	beşirüm	vellâhü	velerd	Gaybe ssemâvâti	ye'lemû	llâhe	inne
her ne yaparsanız	onu görür	Allah	ve yerin	göklerin bilinmeyen yönlerini	bilir	Allah	Şüphesiz

12. Ey iman edenler! Zannın, (kesin olmayan bilginin) çoğundan uzak durun. Çünkü zannın bazısı, büyük günahtır. Kusur da araştırmayın. Bazınız, bazınızı çekiştirmesin. Sizden biriniz, ölü halindeki kardeşinin etini yemeyi ister mi? Demek ondan (böyle bir eti yemekten) tiksindiniz. Allah'a karşı gelmekten sakınarak, korunun. Şüphesiz Allah, tövbeleri çok kabul eden, çok acıyandır.

13. Ey insanlar! Biz sizi, bir erkekle bir kadından yarattık. Hem sizi, birbirinizle tanışsınız diye, topluluklar ve kabileler haline getirdik. Haberinizi olsun ki, Allah katında en değerli olanınız, Ona karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Kesinlikle Allah, bilendir, haberdar olandır.

14. Bedeviler, "İman etmek" dediler. De ki: "Siz henüz iman etmediniz, ancak "İman kalplerinize girmemiş olduğu halde, (Allah'a) boyun eğdik" deyin! Eğer Allah'a ve rasulüne itaat ederseniz, sizin amellerinizden hiçbir şey eksiltilmez. Elbette Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır."

15. Müminler yalnızca Allah'a ve rasulüne iman edip sonra şüpheye düşmeyip Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenlerdir. İşte onlar, (sözlerinde ve davranışlarında) dosdoğru olanlardır.

16. "Siz, Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz?" de! Oysa Allah, göklerdeki ve yerdekini bilmektedir. Allah, her şeyi çok iyi bilendir.

17. Müslüman olmaları senin başına kakıyorlar. "Müslüman olmanızı benim başıma kakmayın!" de! Hayır, öyle değil, (başına kakacak biri varsa) o, Allah (olabilir). O, sizi imana ulaştırmasından dolayı sizin başınıza kakabilir. (Eğer "İnan-dık!" sözünüze) sadık ve bağışlanız, (böyle bir şey söylemeyin).

18. Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin bilinmeyen yönlerini bilir. Allah, her ne yaparsanız, onu görür.

50. KÂF SÛRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 45 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. Kâf, (bu) soylu Kur'ân'a
yemin olsun!

2-3. Doğrusu onlar, ken-
dilerine içlerinden bir uya-
rı gelmesine şaşılar ve
kâfirler "Bu, tuhaf bir şey!
Öldüğümüz ve toprak ol-
duğumuz zaman mı (diril-
tileceği?) Bu, çok uzak bir
diriltme (ihtimali!)" dediler.

4. Biz elbette yeryüzünün on-
lardan neyi yok ettiğini biliriz.
Katımızda her şeyi kaydedip
koruyan bir kitap vardır.

5. Doğrusu onlar, gerçek bil-
gi kendilerine geldiğinde onu
yalanladılar. Onlar, şimdi çok
sıkıntılı bir haldedirler.

6. (Kafalarını kaldırıp) üzerle-
rindeki gökyüzüne, onu nasıl
yaptığımıza, onu nasıl süs-
lediğimize bakmıyorlar mı?
Onun hiçbir çatlağı yoktur.

7. (Niçin ayaklarının altın-
daki) yeryüzüne (bakıyor-
lar?) Biz onu yaymış, oraya
dağlar serpiştirmiş ve orada
seyrine doyum olmayan her
türden bitki yetiştirmişizdir.

8. (Bu bitkiler), hakka yöne-
len her kulun gözünü, gön-
lünü açar, yaratının gücünü
hatırlatır, ona ders verir.

9-10. Bir de gökyüzünden
mübarek, çok faydalı bir
su indirip onunla bağlar,
bahçeler, biçilecek dane-
ler, uzun boylu hurma ağaçla-
rı bitirmektedir. O hurma
ağacının tomurcukları birbiri
üstüne dizilmiştir.

11. (Bütün bunları), kullara
rızık olsun diye (yaratmakta-
yız). Onunla ölü bir beldeye
hayat vermekteyiz. İşte yeni-
den dirilme de böyledir.

12-14. Onlardan önce,
Nûh'un toplumu, Resliler,
Semûd, Âd, Firavun, Lût'un
hemşerileri, Eykeliler, Tûbba'
toplumu yalanladılar. Onların
hepsi peygamberleri yalan-
ladılar da, verdiğimiz korkunç
(azap) sözü gerçekleşti.

15. Biz, birinci yaratmayla
yoruluverdik mi? Hayır, on-
lar yeni bir diriltme hakkında
şüphe içindedirler.

سُورَةُ قَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَارْبَعُونَ آيَةً

KÂF | KÂF SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhirrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

قَالَ الْقُرْآنُ الْمَجِيدُ ۝ بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا

kâzâ lkâfirûne fekâle minhûm münzirunm en câehûm 'acibû bel velkur'âni imecd kâf
Bu kâfirler ve dediler içlerinden bir uyarıcı kendilerine gelme- sine şaşılar Doğrusu onlar soylu Kur'ân'a yemin olsun Kâf

شَيْءٌ عَجِيبٌ ۝ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ۝ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ

lerdu mâ tenkušu kad 'alimnâ rac'um be'îd zâlike türâbâ vekunnâ mitnâ eizâ şey'un 'acib
yeryüzünün neyi yok ettiğini Biz elbette biliriz çok uzak bir diriltme Bu toprak ve oldu- ğumuz Öldüğü- müz zaman mı tuhaf bir şey

مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ ۝ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ

fi emrinmmeric fehûm lemmâ câehûm bilhakki kezzebû bel kitâbun hafiz ve'indenâ minhûm
şimdi çok sıkıntılı bir haldedirler Onlar kendilerine geldi- ğinde gerçek bilgi onu yalan- ladılar Doğrusu onlar her şeyi kaydedip koruyan bir kitap vardır Katımızda onlardan

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

min fûruc lehâ vemâ vezeyyennâhâ beneynâhâ keyfe fevka'hûm ilâ ssemâi efelem yenzurû
hiçbir çatlağı Onun yoktur onu nasıl süsledi- ğimize onu yaptığımıza nasıl üzerlerindeki gökyüzüne bakmıyorlar mı?

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

min külli zevcim behic fihâ veembetnâ ravâsiye fihâ veelkaynâ medednâhâ velerda
seyrine doyum olmayan her türden bitki orada ve yetiştirmişizdir dağlar oraya serpiştirmiş Biz onu yaymış yeryüzüne (bakmıyorlar?)

تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ۝ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ

bihi feembetnâ mâenmmübâraken mine ssemâi venezzelnâ liküllü 'abdinmmünib vezikrâ tebsiratenv
on- unla bitirmektediriz mübarek, çok faydalı bir su gökyüzünden indirip hakka yönelen her kulun gözünü yaratının gücü- nü hatırlatır gönlünü açar

جَنَاتٍ وَحَبِّ الْخَصِيدِ ۝ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ۝ رِزْقًا لِلْعِبَادِ

li'l'ibâdi rizkal tal'unnegid lehâ bâsîkâtil vennehle vehabbe lhaşid cennâtinv
kullara rızık olsun diye tomurcukları birbiri üstüne dizilmiştir O hurma ağacının uzun boylu hurma ağaçları biçilecek dane- ler

وَإِخْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مِثْلًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ

veeshâbü rassi kavmü nûhinv kablehûm kezzebet lhurûc kezâlike beldetenmmeytâ bilhi veehyeynâ
Resliler Nûh'un top- lumu Onlardan önce yalanladılar İşte yeniden dirilme de böyledir ölü bir beldeye On- unla hayat vermekteyiz

وَتَمُودُ ۝ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ۝ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ

kezzebe küllün vekavmü tûbbe' veeeshâbü leyketi veihvânü lût vefir'avnü ve'âdünv vešemûd
yalanladılar Onların hepsi Tûbba' toplumu Eykeliler Lût'un hemşerileri Firavun Âd Semûd

الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ ۝ أَفَعَيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

min halkin cedid fi lebsinm hûm bel bilhalki level efe'ayinâ ve'id fehakka rrusüle
yeni bir diriltme şüphe içinde- dirler onlar Hayır birinci yaratmayla yoruluverdik mi? verdiğim korkunç sözü gerçek- leşti peygamber- leri

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

min habli lverid	ileyhî	ekrabû	venehnü	nefsühî	bihî	mâ tüvesvisü	vene'lemü	linsâne	haleknâ	velekad
şahdamandan	ona	daha yakın	Biz	nefsinin	ona	ve ne vesvese verdiği	biliriz	insanı	Biz yarattık	Yemin olsun ki

إِذِ تَلَقَى الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ۚ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ

illâ ledeyhî	min kavlin	mâ yelfizu	ka'id	ve'ani şşimâli	'ani lyemîni	lmütelekkiyâni	iz yetelekkâ
mutlaka yanında	her sözü	Söylenen	oturmuşlar	diğeri solda	biri sağda	İki zabıt memuru	kaydedip dururlar

رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۚ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۚ وَنُفِخَ

venüfiha	tehid	minhü	mâ kunte	zâlike	bilhakk	sekratü lmevti	vecâet	raqbün 'atid
üflenir	senin kaçıp durduğun	kendinden	o şeydir ki idin	İşte bu	gerçekten	Ölüm sarhoşluğu	gelir	hazır olan bir kaydeden vardır

فِي الصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ۚ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَها سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۚ

veşehid	sâikunv	me'a'hâ	küllü nefsinm	vecâet	yevmü lve'id	zâlike	fi şşur
şahit olan (iki melek)	götürmekle görevli	beraberinde	Herkes	gelir	azap günüdür	İşte bu	sura

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ۚ وَقَالَ

vekâle	hadid	lyevme	febeşaruke	giteke	'anke	fekeseşnâ	min hâzâ	lekad kunte fi gafletinm
der	keskindir	artık bugün	gözün	örtünü	senden	kaldırdık	bundan	habersiz, bilgisizdin

قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ ۚ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ۚ مَنَاعَ لِلْخَيْرِ

mennâ'ililhayri	'anid	külle keffârin	fi cehenneme	elkiyâ	'atid	mâ ledeyye	hâzâ	karinühü
hayn engelleyeni	inatçıyı	Her nankörü	cehenneme	atın	hazır	benim yanımdaki	Bu	Görevli melek

مُعْتَدٍ ۚ رَبِّبٌ ۚ أَلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۚ قَالَ

kâle	fi l'azâbi şşedid	feelkiyâhü	ilâhen âhara	me'a ilâhî	ellezî ce'ale	mürîb	mü'tedinm
der	şiddetli azabın içine	onu atın	başka bir tanrı	Allah ile birlikte	kabul edendir	şüpheyi düşüreni	sınır tanımayan

قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۚ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَىٰ

ledeyye	lâ tehtesimû	kâle	kâne fi dalâlim be'id	velâkin	mâ etgaytühü	rabbenâ	karinühü
huzurunda	tartışmayın	buyurur	kendisi derin bir sapıklık içindeydi	ancak	Onu ben azdırmadım	Ey Rabbi-miz!	Yanıdaki şeytan

وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ۚ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۚ يَوْمَ نَقُولُ

nekûlü	yevme	lil'abid	bizallâmil enâ	vemâ ledeyye	lkavlü	mâ yübeddelü	bilve'id	ileyküm	vekad kaddemtü
diye sorarız	o gün	kullara	zalimce davranan	Ben de	katimda	söz	değiştirilmez	azap konusunda	daha önce sizi uyarmıştım

لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ۚ وَأُزْلِفَتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ۚ

gayra be'id	lilmüttekine	lcennetü	veüzlifeti	hel minmezzid	vetekûlü	heli mtele/ti	licehenneme
uzak değil	muttakilere	Cennet de	yaklaştırılmış olacaktır	Daha var mı?	der	Doldun mu?	cehenneme

هَٰذَا مَا تُوَعَّدُونَ لِكُلِّ آوَابٍ حَفِيفٍ ۚ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ

bikalbinmmünib	vecâe	bilgaybi	rrahmâne	men haşiye	hafiz	liküllü evvâbin	mâ tû'adüne	hâzâ
yalnızca Ona yönelen bir kalple	gelenlere	görmeyen	Rahmân'a	saygı duyan	görevine özen gösteren	sizden tövbekâr olan	vaat edilendir	İşte bu

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ۚ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۚ

mezzid	veledenyâ	fihâ	mâ yeşâüne	lehum	yevmü lbulud	zâlike	biselâm	üdbulühâ
daha fazlası	Bizim katımızda ise vardır	Orada	ne dilerlerse	onlara vardır	sonsuzluk günüdür	Bu	selam ve selametle	oraya girin

16. Yemin olsun ki, insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesvese verdiğini biliriz. Biz, ona şahdamarından daha yakınız.

17. İki zabıt memuru, biri sağda, diğeri solda oturmuşlar, kaydedip dururlar.

18. Söylenen her sözü mutlaka yanında hazır olan bir kaydeden vardır.

19. Ölüm sarhoşluğu gerçekten gelir ve (ona) "İşte bu, senin kendinden kaçıp durduğun şeydir!" (denir).

20. Sonra sura üflenir ve (ona) "İşte bu, azap günüdür!" (denir).

21. Herkes, beraberinde biri onu götürmekle görevli, (diğeri de yaptıklarına) şahit olan (iki melek) gelir.

22. (Ona şöyle denir:) "Sen, bundan habersiz, bilgisizdin. Biz, senden örtünü kaldırdık, artık bugün gözün keskindir."

23. Görevli melek, "Bu, benim yanımdaki hazır, (ne yapacaksınız yapın!)" der.

24-25. (Şöyle buyrulur:) "Her nankörü, inatçıyı, hayrı engelleyeni, sınır tanımayanı, şüpheyi düşüreni cehenneme atın!"

26. O, Allah ile birlikte başka bir tanrı kabul edendir. Haydi, onu şiddetli azabın içine atın!

27. Yanındaki şeytan, "Ey Rabbimiz! Onu ben azdırmadım, ancak kendisi derin bir sapıklık içindeydi!" der.

28-29. (Allah şöyle) buyrulur: "Benim huzurumda tartışmayın. Ben, daha önce sizi azap konusunda uyarmıştım. Benim katımda söz değiştirilmez. Ben, kullara zalimce davranan biri değilim!"

30. Biz, o gün cehenneme, "Doldun mu?" diye sorarız, o "Daha var mı?" der.

31. Cennet de muttakilere uzak değil, yaklaştırılmış olacaktır.

32-33. İşte bu (cennet), sizden tövbekâr olan, görevine özen gösteren, görmeden Rahmân'a saygı duyan, yalnızca Ona yönelen bir kalple gelenlere vaat edilendir.

34. (Onlara şöyle denir:) "Haydi, oraya selam ve selametle girin. Bu, sonsuzluk günüdür."

35. Orada onlara ne dilerlerse, vardır. Bizim katımızda ise, daha fazlası vardır.

36. Biz onlardan önce, kuvvet bakımından onlardan daha güçlü olan nice toplulukları yok etmiştik. Ülkeleri dolaşıp durdular. Var mı kaçacak bir yer?

37. Şüphesiz bu söylenende, kalbi olan veya bilinçli olarak dinleyen kimse için bir ders ve ibret vardır.

38. Yemin olsun ki, Biz gökleri, yeri ve o ikisi arasındakileri altı günde yarattık. Bu, Bize bir yorgunluk da dokunmadı.

39. O halde onların laflarına karşı sabret, güneş doğmadan önce ve batmadan önce Rabbini övgüyle anarak Onu tesbih et!

40. Geceleyin de, namazların arkalarından da Onu tesbih et!

41. Bir seslenicinin yakın bir yerden sesleneceği o güne kulak ver!

42. O gün, çılgılığı gerçekten duyarlar. O, (kabirlerden) çıkış günüdür.

43. Şüphesiz Biz, hem diriltir, hem de öldürürüz. Dönüş, Bizedir.

44. O gün, yeryüzü (yarılıp), onlardan hızla ayrılır. Bu, bizim için kolay bir diriltip toplamadır.

45. Biz, onların ne dediklerini pekâlâ biliyoruz. Sen, onları zorlayacak değilsin. Sen, Benim uyarılarımdan korkaklara Kur'an ile öğüt ver!

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّجِيصٍ

hel minmehiş	fî ilbîlâd	fenekkabû	betşen	minhüm	eseddümin	kamin hüm	kablehüm	ehleknâ	vekem
Var mı kaçacak bir yer?	Ülkeleri	dolaşıp durdular	kuvvet bakımından	onlardan	daha güçlü olan	toplulukları	Biz onlardan önce	yok etmiştik	nice

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۚ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

haleknâ	velekad	vehüve şehid	elka ssem'a	ev	kalbün	limen kâne lehü	lezikrâ	fî zâlike	inne
yarattık	Yemin olsun ki	bilinçli olarak	dinleyen kimse için	veya	kalbi	olan	bir ders ve ibret	bu vardır	Şüphesiz

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ۖ فَاصْبِرْ

fesbir	millügüb	vemâ messenâ	fî sitteti eyyâm	vemâ beynehumâ	velerda	ssemâvâtî
sabret	bir yorgunluk da	Bize dokunmadı	altı günde	ve o ikisi arasındakileri	yeri	Biz gökleri

عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۚ وَمِنَ اللَّيْلِ

vemine lleyli	veable lğurûb	kable tulû'î	şşemsi	bihamdi rabbike	vesebbih	'alâ mâ yeqûlûne
Geceleyin de	ve batmadan önce	güneş doğmadan önce		Rabbini övgüyle anarak	Onu tesbih et	O halde onların laflarına karşı

فَسَبِّحْهُ وَادْبَارَ السُّجُودِ ۚ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۚ يَوْمَ

yevme	minmekânin karib	lmünâdi	yünâdi	yevme	vestemi'	veedbâra ssücûd	fesebbihfü
O gün	yakın bir yerden	Bir seslenicinin	sesleneceği	o güne	kulak ver	namazların arkalarından da	Onu tesbih et

يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۚ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ۚ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا

veileynâ	venümütü	nühî	innâ nehnü	yevmü lğurûc	zâlike	bilhakk	şşayhate	yesme'üne
Bizedir	hem de öldürürüz	hem diriltir	Şüphesiz Biz	(kabirlerden) çıkış günüdür	O	gerçekten	çılgılığı	duyarlar

الْمَصِيرُ ۚ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۚ ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۚ نَحْنُ

nehnü	yesir	'aleynâ	haşrun	zâlike	sirâ'a	'anhüm	lerdu	tesekkaku	yevme	lmeşir
Biz	kolay bir	bizim için	diriltip toplamadır	Bu	hızla	onlardan	yeryüzü (yarılıp)	aynılır	O gün	Dönüş

أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذِكْرٌ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدَ ۚ

ve'id	menyyehâfû	bilkurâni	fezekkir	bicebbârin	'aleyhim	ente	vemâ	bimâ yeqûlûne	e'lemü
Benim uyarılarımdan	korkacaklara	Kur'an ile	öğüt ver	zorlayacak	onları	Sen	değilsin	onların ne dediklerini	pekâlâ biliyoruz

سُورَةُ الذَّارِيَّاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ آيَةً ZÂRIYÂT|ZÂRIYÂT SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhrrahmâni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

وَالذَّارِيَّاتِ ذُرُوءًا ۖ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ۖ فَالْجَارِيَّاتِ يُسْرًا ۖ

yüsra	felcâriyâtî	vikrâ	felhâmilâtî	vezzâriyâtî zervâ
Kolayca	akıp gidenlere	Bir ağırlık	taşıyanlara	O tozutup savuranlara

فَالْمُقَسَّمَاتِ أَمْرًا ۚ إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٍ ۚ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۖ

levâkı'	ddine	veinne	leşâdik	tû'adûne	innemâ	emrâ	felmükassimâti
kesinlikle gerçekleşecektir	karşılığının verileceği gün	Muhakkak ki	elbette doğrudur	size vaat edilen	Muhakkak ki	Emri	bölüşenlere, meleklerle yemin olsun

51. ZÂRIYÂT SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 60 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. O tozutup savuranlara,
2. Bir ağırlık taşıyanlara,
3. Kolayca akıp gidenlere,
4. Emri bölüşenlere, meleklerle yemin olsun.
5. Muhakkak ki o size vaat edilen, elbette doğrudur.
6. Muhakkak ki, her şeyin karşılığının verileceği gün, kesinlikle gerçekleşecektir.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۖ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ۙ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ۚ قُتِلَ

kutile	men üfik	'anhû	yü/fekü	lefî kavlinmmühtelif	inneküm	zâti lhubük	vessemâi
Kahrolsun	çevrilen	Ondan	çevrilir	görüş ayrılığı içinde bulunuyorsunuz	siz kesinlikle	Düzgün yollara sahip	gökyüzüne yemin olsun ki

الْخَرَّاصُونَ ۖ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۚ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ۚ يَوْمَ

yevme	yevmü ddin	eyyâne	yeselüne	sâhûn	fî gamratin	ellezîne hüm	lharrâşûn
gündür	O her şeyin karşılığının verileceği günün	ne zaman olacağını	soruyorlar	ne yaptıklarını bilmezler	sarhoşluk içinde	Onlar	o yalancılar

هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۚ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۚ

llez: küntüm bihî teste'cilûn	kâzâ	fitneteküm	zûkû	yüftenûn	'ale nnâri	hüm
sizin aceleyle istediğiniz şeydir	Bu	Azabınızı	tadın	kıvrandırılacakları	ateş üzerinde	onların

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۚ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ

kable zâlike	kânû	innehüm	rabbühüm	mâ âtâhüm	âhizîne	ve'uyûn	fî cennâtinv	lmüttekine	inne
bundan önce	idiler	Çünkü onlar	Rablerinin	kendilerine verdiklerini	almışlardır	pinarların başlarında	cennetlerde	muttakiler	Şüphesiz

مُحْسِنِينَ ۚ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۚ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۚ

yestegfirûn	hüm	vebileshâri	mâ yefice'ûn	mine lleyli	kalilenm	kânû	mühsinin
tövbe istiğfar ediyorlardı	onlar	seher vakitlerinde	uyuyorlar	Geceleyn	az	idiler	güzellik yapmayı adet edinmişlerdi

ۚ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۚ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ۚ

ilmûkinin	âyâtül	vefî lerdî	velmehrûm	lissâilî	hakkul	vefî emvâlîhim
İman edenler için	nice işaretler	yeryüzünde vardır	ve yoksul olan için	dilenen	bir hak	Onların mallarında vardı

ۚ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۚ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تَوْعَدُونَ ۚ فَوَرَبَّ السَّمَاءِ

feverabbi ssemâi	vemâ tû'adûn	rizküküm	vefî ssemâi	efelâ tübsirûn	vefî enfüsüküm
göğün Rabbinin yemin olsun	ve size vaat edilen	rızık	Gökyüzünde de vardır	Hala görmeyecek misiniz?	ve kendilerinde

وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۚ هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ

ibrâhime	dayfi	hadîşü	hel etâke	mişle mâ enneküm tentikûn	lehakküm	innehü	velerdî
İbrahim'in	konuklarının	haberi	sana geldi mi?	sizin kendi konuşmanız gibi	gerçek olduğuna	onun	ve yerin

الْمُكْرَمِينَ ۚ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۚ فَرَاغَ

ferâga	kavmünmmünkerûn	selâm	kâle	selâmâ	fekâlû	'aleyhi	iz dehalû	lmükramin
gitti	bilinmeyen, tanınmayan bir topluluk	Size de selam!	dedi	Selam (sana)!	dediler	Onun yanına	girdiklerinde	(Allah katında) saygın olan

إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۚ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۚ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ

minhüm	feevcese	elâ te/külûn	kâle	ileyhim	fekarrabe'hü	bî'clin semin	fecâe	ilâ ehlihî
onlar hakkında	düştü	Yemeğe buyurmaz mısınız?	dedi	onlara	Onu yaklaştırdı	semiz bir dana	ve getirdi	ailesine

خَيْفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۚ فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَةٍ فَصَكَّتْ

feşakket	fî şarratin	mraetühü	feekbeleti	biğulâmin 'alim	vebeşşerühü	lâ tehaf	kâlû	hifeh
çarptı	bir çığlık içinde	Bunun üzerine hanımı	gelip	ileride bilgili olacak bir çocuk	Kendisine müjdesini verdiler	Korkma	dediler	bir korktu

وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۚ قَالُوا كَذَلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۚ

l'alim	lhakimü	hüve'enneh	rabbük	kâle	kezâliki	kâlû	'acüzün 'alim	vekâlet	ver'hehâ
her şeyi bilendir	her işi hikmetli olan	evet	Şüphesiz O	Rabbin	buyurdu	böyle	dediler	Kısr bir kocakarı (mı doğuracak?)	ve dedi

7-8. Düzgün yollara sahip gökyüzüne yemin olsun ki, siz kesinlikle görüş ayrılığı içinde bulunuyorsunuz.

9. Ondan çevrilen çevrilir (de iman edip kurtulur).

10. Kahrolsun o yalancılar!

11. Onlar, sarhoşluk içinde ne yaptıklarını bilmezler.

12. O her şeyin karşılığının verileceği günün ne zaman olacağını soruyorlar.

13. O, onların ateş üzerinde kıvrandırılacakları gündür.

14. (O gün onlara şöyle denilecektir:) "Azabınızı tadın! Bu, sizin aceleyle istediğiniz şeydir."

15. Şüphesiz muttakiler, cennetlerde, pınarların başlarında dırlar.

16. Rablerinin kendilerine verdiklerini almışlardır. Çünkü onlar, bundan önce güzelli yapmayı adet edinmişlerdi.

17-18. Geceleyn az uyuyorlar, seher vakitlerinde onlar tövbe istiğfar ediyorlardı.

19. Onların mallarında dilenen ve yoksul olan için bir hak vardı, (onlar bunu veriyorlardı).

20-21. İman edenler için yeryüzünde ve kendilerinde nice işaretler vardır. Hala görmeyecek misiniz?

22. Gökyüzünde de rızık (sebepleriniz) ve size vaat edilen (sevap) vardır.

23. İşte böyle bir göğün ve yerin Rabbinin, onun, sizin kendi konuşmanız gibi gerçek olduğuna yemin olsun.

24. İbrahim'in (Allah katında) saygın olan konuklarının haberi sana geldi mi?

25. Onun yanına girdiklerinde, "Selam (sana)!" dediler. (O da onlara) "Size de selam!" (Konuklarla ilgili olarak, kendi kendine, "Bu) bilinmeyen, tanınmayan bir topluluk!" dedi.

26. Hemen bir bahane ile ailesine gitti ve semiz bir dana getirdi.

27. Onu, onlara yaklaştırdı ve "Yemeğe buyurmaz mısınız?" dedi.

28. O zaman içine onlar hakkında bir korktu düştü. Onlar, "Korkma!" dediler. Kendisine, ileride bilgili olacak bir çocuk sahibi olacağı müjdesini verdiler.

29. Bunun üzerine hanımı, bir çığlık içinde gelip elini yüzüne çarptı ve "Kısr bir kocakarı (mı doğuracak?)!" dedi.

30. (Bunun üzerine) "Rabbin böyle buyurdu" dediler. "Şüphesiz O, evet O, her şeyi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunan, her şeyi bilendir."

31. (İbrahim), "Ey elçiler, sizin asıl göreviniz nedir?" dedi.

32-33. "Biz, üzerlerine çamurdan taşlar atmak için günahkâr bir topluluğa gönderildik" dediler.

34. (Bu taşlar,) Rabbinin katında aşırı gidenler için işaretlenmiştir.

35. Orada bulunan müminleri çıkardık.

36. Bir ev dışında, orada hiçbir Müslüman bulamadık.

37. Acı veren azaptan korkacaklar için orada bir işaret bıraktık.

38. Musa'da da (bir işaret bıraktık). Onu Firavun'a apaçık bir delille göndermiştik.

39. O orduyu birlikte yüz çevirdi. (Musa için) "Bu, bir büyücü veya bir deli!" dedi.

40. Bunun üzerine, Biz de kendisini ve ordularını tuttuk, hemen onları denize atıverdik. O zaman o, kınanacak davranışlarda bulunuyordu.

41. Âd'de de (bir işaret bıraktık). Onların üzerine faydasız, zararlı bir rüzgâr göndermiştik.

42. O uğradığı hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlaka onu çürümüş kül gibi ediyordu.

43-44. Semûd'da da (bir işaret bıraktık). Onlara, "Belirli bir süreye kadar faydalanın!" denilmişti de, onlar Rablerinin emirlerini çiğnemişler, bunun üzerine onları yıldırım çarptırmıştı. Onlar ise, bakakalmışlardı.

45. Onlar, ayağa kalkacak güç bulamadılar. Onlar bir yardım da görmediler.

46. Daha önce Nûh toplumunu da yok etmiştik. Çünkü onlar, yoldan çıkmış bir topluluktuk.

47. Bir de gökyüzüne bakın, Biz onu bir güçle yaratmışızdır. Şüphesiz yok ki Biz, onu genişletme imkânına sahibiz.

48. Yeryüzüne de bakın, onu Biz döşedik. Biz, ne güzel döşeyenleriz!

49. Düşünesiniz diye her şeyden iki çift yarattık.

50. O halde hemen Allah'a sığının. Haberinizi olsun ki ben, size Onun tarafından gönderilen apaçık bir uyarıcıyım.

51. Allah'la beraber başka bir tanrı uydurmayın. Haberinizi olsun ki ben, size Onun tarafından gönderilen apaçık bir uyarıcıyım.

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

ilâ kavminmmücrimîn ürsilnâ innâ kâlû eyyühâ lmürselün hatbüküm femâ kâle
günahkâr bir topluluğa gönderildik Biz dediler Ey elçiler sizin asıl göreviniz nedir? dedi

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِن طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا

feehracnâ lilmüsrifîn inde rabbike müsewemeten min tîn hicâratenm 'aleyhim linürsile
çıkardık aşırı gidenler için Rabbinin katında işaretlenmiştir çamurdan taşlar üzerlerine atmak için

مِن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

mine lmüslimîn beytinm gayra fihâ femâ vecednâ mine lmü/minîn fihâ men kâne
hiçbir Müslüman Bir ev dışında orada bulamadık müminleri Orada bulunan

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ

iz erselnâhü vefi mûsâ l'azâbe lelim lillezîne yehâfûne âyetel fihâ veteraknâ
Onu göndermiştik Musa'da da (bir işaret bıraktık) Acı veren azaptan korkacaklar için orada bıraktık

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ

feehaznâhü mecnûn ev sâhirun vekâle biruknîhi fetevellâ bisultânimmübîn ilâ fir'avne
kendisini tuttuk bir deli veya bir büyücü dedi O orduyuyla birlikte yüz çevirdi apaçık bir delille Firavun'a

وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ

râha l'akim 'aleyhimü iz erselnâ vefi 'âdin mülim vehüve fi iyemmi fenebeznâhum vecünûdehî
faydasız, zararlı bir rüzgâr Onların üzerine göndermiştik Âd'de de (bir işaret bıraktık) kınanacak davranışlarda bulunuyordu O zaman o denize hemen onları atıverdik ve ordularını

﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتُهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا

temette'û lehüm iz kile vefi şemûde kerramim illâ ce'alethü etet 'aleyhi min şeyin mâ tezeru
faydalanın Onlara denilmişti de Semûd'da da (bir işaret bıraktık) çürümüş mutlaka onu kül gibi ediyordu O uğradığı hiçbir şeyi bırakmıyor

حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَفَعَّلُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾

yenzurîn velhüm şşâikatü feehazethümü 'an emri rabbihim fe'atev hattâ hîn
bakakalmışlardı Onlar ise yıldırım bunun üzerine onları çarpıvermişti onlar Rablerinin emirlerini çiğnemişler Belirli bir süreye kadar

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ

innehum min kabl vekavme nûhinm vemâ kânû munteşirîn min kıyâminv feme stetâ'u
Çünkü Daha önce Nûh toplumunu da yok etmiştik Onlar bir yardım da görmediler ayağa kalkacak güç bulamadılar

كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا

feraşnâhâ velergâ lemûsî'un veinnâ beydinv beneynâhâ vessemâe kânû kavmen fâsikîn
onu Biz döşedik Yeryüzüne de bakın onu genişletme imkânına sahibiz Şüphesiz yok ki Biz bir güçle Biz onu yaratmışızdır gökyüzüne bakın yoldan çıkmış bir topluluktuk

فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ وَفِرْعَوْنَ إِلَى اللَّهِ

ilâ lâhî fefirû le'alleküm tezekkerûn zevceyni haleknâ vemin külli şeyin lmâhidûn fenî'me
Allah'a O halde hemen Düşünesiniz diye iki çift yarattık her şeyden döşeyenleriz ne güzel

إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

nezirunmmübîn minhülleküm innî ilâhen âhar me'a lâhî velâ tec'alû nezirunmmübîn minhülleküm innî
gönderilen apaçık bir uyarıcıyım Onun tarafından size şüphesiz ben

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

mecnûn ev sâhirun kâlû illâ mirrasûlin llezîne min kablihîm mâ ete kezîlike
bir deli veya bir büyücü dediler sadece bir rasul bunlardan öncekiler de gelince (Bu hep) böyledir

أَتَوَصَّوَاهُ بِبَلِّ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْ

vezekkir bimelûm ente femâ 'anhum fetevelle kavmün tâgûn hûm bel bih etevâsav
Öğüt ver Artık kınacak olan sen değilsin onlardan yüz çevir azgın bir topluluktur onlar Hayır bunu birbirlerine mi tavsiye ettiler?

فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

liye'bûdûn illâ velinse icinne vemâ halektü lmû/minin tenfe'u elbette zzikrâ feinne
Bana kulluk etsinler diye an-cak ve insanları Ben cinleri yarattım müminlere elbette fayda verir öğüt Çünkü

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ﴿٥٨﴾

razzâku hüve llâhe inne ennyû'imûn vemâ üridü mirrizkinv minhûm mâ üridü
rızk veren evet O Allah Şüphesiz ki Bana yemek yedirmelerini de istemiyorum bir rızık Ben onlar-dan istemiyorum

ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٩﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ ﴿٦٠﴾

mişle zenûbi eşhâbihim zenûbânım feinne lillezîne zalemû zû lkuvveti lmetin
arkadaşlarının başlarına gelen azap gibi bir azap Onun için o zulmedenlere vardır güç kuvvet sahibi olandır

فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٦١﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٢﴾

llezi yû'adûn minyevmihimû lillezîne keferû feveylül felâ yeste'cilûn
Kendilerine vaat edilen günlerini inkâr edenlere yazıklar olsun Bunu Benden hemen istemeyin

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَارْبَعُونَ آيَةً

TÛR|TÛR SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَنشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾

vesse'kfı lmerfû' velbeyti lme'mûr fı rakkinmmenşûr vekitâbinmmestûr vetûr
O yükseltilmiş tavana Onarlan eve Yayılmış kâğıda yazılmış olan kitaba Yemin olsun o Tûr'a

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ ﴿٩﴾

ssemâü temûru yevme min dâfi' lefîû mâ levâki' inne 'azâbe rabbike velbehni lmescûr
gökyüzü öyle bir çalkalanır O gün engelleyecek hiçbir şey Onu yoktur kesinlikle ger-çekleşecektir Rabbinin azabı Alevlendirilmiş denize

مَوْرًا ﴿١٠﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١١﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٢﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ

fı havdin ellezîne hûm lilmukezzibin yevmeizil feveylüny seyârâ lcibâlû vetesiru mevrâ
daldıkları bir bataкта Onlar yalanlayanların O gün vay haline dağlar da ve yürür bir çalka-nışla

يَلْعَبُونَ ﴿١٣﴾ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٤﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٥﴾

llet küntüm bihâ tükezzibûn nnârü hâzihi de/'â ilâ nâri cehennem yûde/'üne yevme yel'abûn
sizin yalanlayıp durduğunuz ateştir İşte bu bir itişle onlar cehennem ateşine öyle bir itilecekler ki O gün oynayıp dururlar

52. (Bu hep) böyledir, bunlardan öncekiler de (kendilerine) bir rasul ge- lince, sadece "Bu, bir bü- yücü veya bir deli!" dedi- ler.

53. Yoksa onlar birbirleri- ne hep bunu mu tavsiye ettiler? Hayır, onlar azgın bir topluluktur.

54. Bundan dolayı, onlar- dan yüz çevir. Artık kına- nacak olan, sen değilsin!

55. Öğüt ver! Çünkü öğüt, müminlere elbette fayda verir.

56. Ben cinleri ve insanla- rı, ancak Bana kulluk etsin- ler diye yarattım.

57. Ben onlardan bir rızık iste- miyorum. Bana yemek yedir- melerini de istemiyorum.

58. Şüphesiz ki Allah, evet O, rızık veren, güç kuvvet sahibi olandır.

59. Onun için o zulmeden- lere, arkadaşlarının baş- larına gelen azap gibi bir azap vardır. Bunu Benden hemen istemeyin, (merak etmeyin, bu azap bir gün gelecektir).

60. Kendilerine vaat edi- len günlerini inkâr edenle- re yazıklar olsun!

52. TÛR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 49 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Yemin olsun o Tûr'a!
2-3. Yayılmış kâğıda yazıl- mış olan kitaba!

4. Onarlan eve!
5. O yükseltilmiş tavana!
6. Alevlendirilmiş denize!

7. Rabbinin azabı kesinlikle gerçekleşecektir.
8. Onu engelleyecek hiçbir şey yoktur.

9-10. O gün gökyüzü öyle bir çalkalanır, dağlar da öyle bir yürür ki!

11. O gün yalanlayanların vay haline!

12. Onlar, daldıkları bir ba- takta oynayıp dururlar. 13. O gün onlar cehennem ate- şine öyle bir itilecekler ki!

14. (Onlara), "İşte bu, sizin yalanlayıp durduğunuz ateş- tir!" (denilecektir.)

15. Bu da mı bir sihir? Yoksa siz görmüyor musunuz?

16. Yaslanın ona bakalım! İster sabredin, ister sabretmeyin! Sizin için birdir, fark etmez. Sadece yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

17. Fakat korunan muttakiler, cennetler, nimetler içindedirler.

18. Rablerinin kendilerine verdikleriyle, zevk ve mutluluk içindedirler. Rableri onları cehennem azabından da korumuştur.

19. (Onlara), "Dünyada yaptıklarınızın karşılığı olarak yi-yin, için! Afiyet olsun!" (denilecektir).

20. (Onlar) sıra sıra dizilmiş yüksek koltuklara yaslanmışlardır. Kendilerine güzel, iri gözlü hurileri de eş yapmışlardır.

21. İman edenleri ve onları imanla izleyen soylarını, onların soylarını kendilerine katmışlardır. Bununla beraber kendilerinin amellerinden hiçbir şey eksiltmemişdir. Herkes kazancına (rehin gibi) bağlıdır.

22. Bir de onlara canlarının çektiği bir meyve ve et sunmaktayız.

23. Orada kadeh tokuştururlar. Ne bir saçmalama vardır onda, ne de bir günaha girme.

24. Pırl pırl özel hizmetçileri kendilerine mahsus çevrelerinde dönüp dururlar. Onlar sanki sedeflerinde saklı inciler gibidirler.

25. Bazısı bazısına dönmüş birbirlerine sorarlar.

26. Şöyle derler: "Evet, biz bundan önce dünyada ailemin yanında korku içindeydik."

27. "Bakınız Allah bize lutfetti de, bizleri kavurucu azaptan korudu."

28. "Evet, biz bundan önce Ona dua ediyor, korumasını istiyorduk. Gerçekten O, evet O, ikram ve ihsan sahibidir, çokça acıyandır."

29. Sen uyarmaya devam et. Çünkü sen, Rabbinin nimetiyle, ne kâhinsin, ne de mecnun.

30. Yoksa onlar, "O, bir şairdir, zamanın ona ne yapacağını bekliyoruz" mu diyorlar?

31. De ki: "Bekleyin. Ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim."

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ

sevâün	ev lâ teşbirû	feşbirû	işlevhâ	lâ tübsîrûn	entüm	em	hâzâ	efesihrun
birdir	ister sabretmeyin	İster sabredin	Yaslanın ona bakalım	görmüyor musunuz?	siz	Yoksa	Bu da	mi bir sihir?

عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

vene'im	fi cennâtin	lmüttekîne	inne	mâ küntüm te'melûn	tüczevne	innemâ	'aleyküm
nimetler içindedirler	cennetler	korunan muttakiler	Fakat	yaptıklarınızın	cezasını çekeceksiniz	Sadece	Sizin için

فَاكِهِينَ بِمَا آتَيْهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقِيَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا

veşrabû	külû	'azâbe lcehim	rabbühüm	vevekâhüm	rabbühüm	bimâ âtâhüm	fâkihi-ne
için	yi-yin	cehennem azabından da	Rableri	onları korumuştur	Rablerinin	kendilerine verdikleriyle	zevk ve mutluluk içindedirler

مَنْ يَأْكُلْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

bihûrin 'in	vezewvecnâhüm	'alâ sürurin	meşfûfeh	müttekîne	bimâ küntüm te'melûn	heniem
güzel, iri gözlü hurileri de	Kendilerine eş yapmışlardır	sıra sıra dizilmiş yüksek koltuklara	yaslanmışlardır	Dünyada yaptıklarınızın karşılığı olarak	Afiyet olsun!	

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

zürriyetehüm	bi'him	elhaknâ	bi'imânin	zürriyetühüm	vettebe'athüm	vellezine âmenû
onların soylarını	kendilerine	katmışlardır	imanla	soylarını	ve onları izleyen	İman edenleri

وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿١٩﴾ وَأَمْدَدْنَاهُمْ

veemednâhüm	rahiin	bimâ kesebe	küllü mriim	min şey/	min 'amelihim	vemâ eletnâhüm
Bir de onlara sunmaktayız	(rehin gibi) bağlıdır	kazancına	Herkes	hiçbir şey	amellerinden	Bununla beraber kendilerinin eksiltmemişdir

بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٠﴾ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمْ

velâ te'sim	filhâ	lâ legvün	ke/sel	filhâ	yetenâze'üne	mimmâ yeştehün	velehminmi bifâkiletin
ne de bir günaha girme	onda	Ne bir saçmalama vardır	kadeh	Orada	tokuştururlar	canlarının çektiği	ve et bir meyve

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢١﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ

'alâ be'din	be'guhüm	veekbele	lû/lüün meknûn	keenefühüm	lehüm	gilmânül	'aleyhim	veyetûfû
bazısına	Bazısı	dönmüş	sedeflerinde saklı inciler gibidirler	Onlar sanki	kendilerine mahsus	Pırl pırl özel hizmetçileri	çevrelerinde	dönüp dururlar

يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا

'aleynâ	ilâhû	femenne	müşfikîn	fi ehlinâ	kablû	kunnâ	innâ	kâlû	yetesâelün
bize	Bakınız Allah	lutfetti de	korku içindeydik	dünyada ailemin yanında	bundan önce	idik	Evet, biz	Şöyle derler	birbirlerine sorarlar

وَوَقَيْنَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٤﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

rrahim	lberru	ihüve	innehu	ned'uh	min kablû	kunnâ	innâ	'azâbe ssemüm	vevekânâ
çokça acıyandır	ikram ve ihsan sahibidir	evet O	Gerçekten O	Ona dua ediyor	bundan önce	idik	Evet, biz	kavurucu azaptan	bizleri korudu

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٥﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ

şâ'irunn	yekûlûne	em	velâ mecnûn	bikâhinin	bini'meti rabbike	femâ ente	fezekkir
bir şairdir	diyorlar	Yoksa mı?	ne de mecnun	ne kâhinsin	Rabbinin nimetiyle	artık nasihat et	Sen uyarmaya devam et

نَتَرَبَّصُّ بِهِ رَيْبَ الْمَدُونِ ﴿٢٦﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَزِعِينَ ﴿٢٧﴾

mine lmuterabbisîn	me'aküm	feinn	terabbesû	kul	raybe lmenün	bihi	neterabbesu
bekleyenlerdenim	sizinle birlikte	Ben de	Bekleyin	De ki	zamanın	ona	ne yapacağını bekliyoruz

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

lâ yû/minûn bel tekavvelehi yekûlûne em kavmün tâgûn hûm em bihâzâ ehlâmühüm te/mürülühüm em
kendileri inan- Hayır O uydur- diyorlar Yoksa azgın bir topluluk mu- onlar/yoksa bunu akılları onlara emre- Yok- mazlar maktedir diyor sa mı?

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٣﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ

hûm em min gayri şeyin bulikû em in kânû sâdikîn mişlihi bihadîsinm felye/tû
onlar Yok- kendileri bir yaratıcı olmaksızın yaratıldılar Yoksa Doğru iseler haydi onun gibi bir söz getirsinler sa mı?

الْخَالِقُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ

hazâinû rabbike indehüm em lâ yûkinûn bel velerd ssemâvâtî halekû em lhâlikûn
Rabbinin hazineleri onların yanında Yoksa kesin ve şüphesiz bir şekilde inanmıyorlar Hayır ve yeri gökleri yarattılar Yoksa mi? yaratan

أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

bisûltâninmübîn müstemî'uhüm felye/ti fih yestemî'ûne süllenü lehüm em lmüsaytirûn hûm em
açıklayıcı bir delil Öyleyse dinleyicileri getirsin oradan dinliyorlar bir merdiven onlara mahsus var Yoksa mi? egemen olmuşlar onlar Yok- sa mı?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٣٨﴾

müşkalûn minmme gramim fehüm ecran teselühüm em lbenûn velekümü lbenâtü lehû em
ağır bir yük altında eziliyorlar borçtan dolayı onlar bir ücret kendilerinden istiyorsun da Yoksa mi? oğullar sizin kızlar Onun Yoksa mi?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ

hûm fellezine keferû keydâ yüridûne em yektübûn fehüm lgaybü indehümü em
kendileri Fakat inkâr edenlerin bir tuzak kurmak istiyorlar Yoksa mi? yazıyorlar onlar gayb onların yanın- da da Yok- sa mı?

الْمَكِيدُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا

kisfenm velnyyerav 'ammâ yüşrikûn sübhâne llâhi gayru llâhi ilâhûn lehüm em lmekidûn
bir parça görseler onların ortak koştuklarından Allah münezzektir Allah'tan başka bir ilahları var Yoksa mi? o tuzağa düşeceklerdir

مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٢﴾ فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ

fihi llezî yevme hümü hattâ yülâkû fezerhüm sehâbünmerkûm yekûlû sâkîtanî mine ssemâi
kendisinde o ki günlerine kavuşuncaya kadar onları bırak bulut yığını diyecekler düşüp gelen Onlar gökyüzünden

يُصْعَقُونَ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا

veinne lillezîne zalemû yünşarûn hûm velâ şeyenv keydühüm 'anhüm lâ yügnî yevme yüş'akûn
O zulmedenlere vardır kurtarılmayacaklardır onlar ve de-ğildir zerrece önlemlerinin kendilerine faydası olma- yacaktır O gün çarpılacakları

عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا

bie'yüninâ feinneke lihukmi rabbike vesbir lâ ye'lemûn ekserâhüm velâkinne dûne zâlike 'azâben
bizim gözetimimiz altındasın sen Sen Rabbinin hük- müne sabret bunu bilmezler onların çoğu Ancak bundan başka bir azap daha

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٦﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٧﴾

veidbâra nnücum fesebbihû vemine lleyli hine tekûm rabbike bihamdi vesebbih
ve yıldızların kaybolduğu zaman Onu tesbih et Gecenin bir bölümünde (bir meclisten veya namaz için) kalkacağın zaman Rabbinde hamd ile tesbih et

32. Yoksa onlara bunu, (bu tenakuzu) akılları mı emrediyor? Yoksa onlar, azgın bir topluluk mudurlar?

33. Yoksa "O Kur'an'ı kendisi uydurmaktadır" mı diyorlar? Hayır, kendileri inanmazlar.

34. Doğru iseler, haydi onun gibi bir söz getirsinler.

35. Yoksa kendileri bir yaratıcı olmaksızın mı yaratıldılar? Yoksa yaratan, onlar mıdır?

36. Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yaratılar? Hayır, onlar kesin ve şüphesiz bir şekilde inanmıyorlar.

37. Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mı? Yoksa onların egemen olmuşlar?

38. Yoksa onlara mahsus bir merdiven var da, oradan mı dinliyorlar? Öyleyse dinleyicileri, açıklayıcı bir delil getirsin.

39. Yoksa kızlar Onun, oğullar sizin, (öyle mi?)

40. Yoksa kendilerinden bir ücret istiyorsun da, onlar borçtan dolayı ağır bir yük altında eziliyorlar mı?

41. Yoksa gayb onların yanında da, onlar mı yazıyorlar?

42. Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Fakat inkâr edenlerin kendileri, o tuzağa düşeceklerdir.

43. Yoksa onların Allah'tan başka bir ilahları mı var? Allah, onların ortak koştuklarından münezzektir.

44. Onlar gökyüzünden düşüp gelen bir parça görseler, "(Bu, bir) bulut yığını!" diyecekler.

45. O halde, kendisinde çarpılacakları günlerine kavuşuncaya kadar onları bırak!

46. O gün aldıkları önlemlerinin kendilerine zerrece faydası olmayacaktır ve onlar hiçbir şekilde kurtarılmayacaklardır.

47. O zulmedenlere bundan başka bir azap daha vardır. Ancak onların çoğu bunu bilmezler.

48. Sen Rabbinin hükmüne sabret, sen bizim gözetimimiz altındasın, (bir meclisten veya namaz için) kalkacağın zaman, Rabbinde hamd ile tesbih et!

49. Gecenin bir bölümünde ve yıldızların kaybolduğu zaman, Onu tesbih et!

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَسِتُّونَ آيَةً

NECM|NECM SURESİ

53. NECM SÜRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 62 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

- İndiği zaman, necme yemin olsun ki,
(Müfessir mealde, ayetteki kelimeyi olduğu gibi kullandığını, bunun gerekçesinin de kelimenin tüm anlamlarını aksettirmek olduğunu ifade etmektedir. Kendisinin verdiği bilgiye göre necm'in dört anlamı bulunmaktadır: Yıldız; ot, çimen; Kur'an'ın bir kerede inen bölümü; Ülker yıldızı.)
- Arkadaşınız ne sapıttı, ne de azıttı.
- O, keyif ve arzusuna göre konuşmaz.
- O, sadece vahiy olunan bir vahiydir.
- Ona, bunu çok kuvvetli olan (Cebrâil) öğretti.
7. (O), bir güç sahibi, hemen doğruldu. O, en yüksek ufukta idi.
- Sonra yaklaştı ve sarktı.
- Derken iki yay kadar veya daha yakın oldu.
- (Bu şekilde Allah) kuluna vahiy edeceğini vahiy etti.
- Gözün gördüğünü kalp yalanlamadı.
- Şimdi siz, o gördüğü hakkında onunla tartışıyor musunuz?
- 13-14. Yemin olsun ki, o onu bir de diğer inişte, sidre-i muntehâda gördü. (Sidre-i muntehâ: Müfessirin verdiği bilgiye göre, bu tamlamaya şu anlamları vermek mümkündür: En son noktada bulunan sidre ağacı; insanın varabileceği en son ve en üst hayret ve şaşkınlık çizgisi. Bundan sonrası Allah'a aittir.)
- O (sidre-i muntehâ) yanında, cennetü'l-me'vâ vardır. (Cennetü'l-me'vâ: Muttakilerin veya şehidlerin gidecekleri cennet.)
- O dem ki, sidreyi bürüyen bürüyordu.
- Göz ne şaştı, ne de (sının) aştı.
- Gerçekten o, Rabbinin en büyük delillerinden birini gördü.
- 19-20. Lât ve Uzzâ'yı, hem de diğer üçüncü Menât'ı siz de gördünüz, değil mi? (Lât, Uzzâ ve Menât: Mekke müşriklerin taptıkları putlardır.)
- Size erkek, Ona dişi, öyle mi?
- Öyleyse bu, çok haksızca bir paylaşma!
- Onlar, ancak sizin ve babalarınızın taktığınız kuru isimlerdir. Allah onlar hakkında bir delil indirmedir.
- Onlar, yalnız zanna, temelsiz bilgiye ve nefislerin arzu ettiklerine uyuyorlar. Hâlbuki Rablerinden kendilerine doğru yolu gösteren geldi.
- Yoksa insanın her arzu ettiği gerçekleşir mi?
- Son (söz) de, ilk (söz) de Allah'ındır.
- Göklerde nice melek vardır ki, Allah dileyip razı olduğuna izin vermedikçe onların şefaati hiçbir şeye yaramaz.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim | llâhîrrahmâni | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝ إِنْ هُوَ

in hüve | 'ani lhevâ | vemâ yentiku | vemâ gavâ | şâhibüküm | mâ dalle | izâ hevâ | venne'mi
O | keyif ve arzusuna göre | konuşmaz | ne de azıttı | Arkadaşınız | ne sapıttı | İndiği zaman | necme yemin olsun ki

إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝

bilüfuki le'lâ | vehüve | festevâ | zû mirrah | şedidü lquvâ | 'allemehü | yûhâ | vehyüny illâ
en yüksek ufukta idi | O | hemen doğruldu | bir güç sahibi | bunu çok kuvvetli olan | Ona (Cebrâil) öğretti | vahiy olunan | bir sadece

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝

mâ evhâ | ilâ 'abdihi | feevhâ | ednâ | ev | kavseyni | fekâne kâbe | fetedellâ | denâ | şümme
vahiy edeceğini | (Bu şekilde Allah) kuluna | vahiy etti | daha yakın veya | iki yay | kadar oldu | ve sarktı | yaklaştı | Sonra

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝

nezleten ührâ | raâhü | velekad | 'alâ mâ yerâ | efetümârünehü | mâ rââ | lfüädü | mâ kezebe
diğer inişte | onu gördü | Yemin olsun ki | gördüğü hakkında | onunla tartışıyor musunuz? | Gözün gördüğünü | kalp | yalanlamadı

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝

mâ yegşâ | ssidrate | yegşe | iz | cennetü lme/vâ | 'indehâ | 'inde sidrati lmunte'hâ
bürüyen | sidreyi | bürüyordu | O dem ki | cennetü'l-me'vâ | O (sidre-i muntehâ) yanında vardır | sidre-i muntehâda

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ

llâte | eferaeytümü | min âyati rabbihi lkübrâ | raâ | lekad | vemâ tagâ | lbeşaru | mâ zâga
Lât | siz de gördünüz, değil mi? | Rabbinin en büyük delillerinden | birini | Gerçekten o | ne de (sının) aştı | Göz | ne şaştı

وَالْعُزَّىٰ ۝ وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةِ الْآخَرَىٰ ۝ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ۝ تِلْكَ إِذًا

izen | tilke | lünsâ | velehü | zzeru | elekümü | şşâlisete lührâ | vemenâte | vel'uzzâ
Öyleyse | bu | dişi | Ona | erkek | Size | hem de diğer üçüncü | Menât'ı | ve Uzzâ'yı

فَسَمَةٌ ضِرَىٰ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَابَا ۝ وَكُم مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا

bihâ | llâhü | mâ enzele | veabâ uküm | entüm | semmeytümühâ | esmâün | illâ | in hiye | kismetün qizâ
onlar hakkında | Allah | indirmedir | ve babalarınızın sizin | taktığınız | kuru isimlerdir | ancak | Onlar | çok haksızca bir paylaşma

مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ

mirrabbihimü | velekad cæefüm | lenfüs | vemâ tehive | zanne | illâ | lnyettebi'üne | min sülân
Rablerinden | kendilerine geldi | nefislerin | ve arzu ettiklerine | zanna | yalnız | uyuyorlar | bir delil

الْهُدَىٰ ۝ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ۝ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ

minmelekin | vekem | velülâ | lâpiratü | felillâhi | mâ temennâ | lilinsâni | em | lhüdâ
melek | nice vardır ki | ilk (söz) de | Son (söz) de | Allah'ındır | her arzu ettiği gerçekleşir | insanın | Yoksa mı? | doğru yolu gösteren

فِي السَّمَوَاتِ لَا تَغْنَىٰ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۝

veyerdâ | limenyşe'âü | llâhü | illâ mim be'di ennye/zene | şeyen | şefâ'atühüm | lâ tûgni | fî ssemâvâti
razı olduğuna | dileyip | Allah | izin vermedikçe | hiçbir şeye | onların şefaati | yaramaz | Göklerde

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْآنثَى وَمَا لَهُمْ

lehüm vemâ tesmiyete lünşâ lmelâikete leyüsemmine bilâhîrati inne llež ne lâ yü/minüne
Onların yoktur dışı adıyla melekleri isimlendiriyorlar Evet ahirete imanı olmayanlar

بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا فَأَعْرِضْ

fee'rid şeyâ mine lhakki lâ yügnî zzanne veinne zzann illâ inyyettebi'üne min 'ilm bilâ
bakma bir şey haktan ifade etmez zan Oysa zanna yalnız temelsiz bilgiye uyuyorlar hiçbir bilgileri bu konuda

عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ

mine l'ilm mebleğühüm zâlike lhayâte ddünyâ illâ velem yürüd 'an zikrinâ 'anmmen tevellâ
ilimden onların ulaşabildikleri nokta budur düşük, değersiz hayattan başkasını istemeyen kimselere Bizim zikrimizden (Kur'an'dan) yüz çevirip de

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ

mâ fi ssemâvâti velillâhî bimeni htedâ e'lemü vehüve 'an sebilîhi bimen dâlle e'lemü hüverabbekeinne
Bütün göklerdeki Allah'ındır Doğru yolu tutarı en iyi bilen de yine O'dur yolundan saparı en iyi bilendir evet O Rabbin Şüphesiz

وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا

llež ne ehseñû veyecziye bimâ 'amilû llež ne esâû liyecziye vemâ fi lerdî
güzellik edenleri de ödüllendirecektir yaptıklarıyla Sonunda kötülük yapanları cezalandıracak ve yerdekiler,

بِالْحُسْنَىٰ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّعَمَ إِنَّ رَبَّكَ

rabbeke inne llemem illâ velfevâhişe kebâira lîsmi ellež ne yectenibüne bilhusnâ
Rabbin Şüphesiz ufak tefek dışarıda çirkinliği ve kötülüğü çok günahlardan büyüklerinden kaçınırlar daha güzeliyle

وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذَا أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذَا أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ

fi bütüni ümmeñâtüküm edinetün veiz entüm mine lerdî iz enşeeeküm biküm e'lemü hüve vâsi'ü lmeğfirâh
siz annelerinizin karınlarında cenin olduğunuz zamanda da topraktan sizi yarattığı zaman da sizin en iyi bilendir O bağışlaması bol ve geniş olandır

فَلَا تَرْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا

kal lenv veet llež tevellâ eferaeyte bimeni ttek e'lemü hüve enfüseeküm felâ tüzeekkü
Birazcık verip de o dönüp gideni Şimdi gördün mü? muttaki olanı en iyi bilendir O Öyleyse nefislerinizi temize çıkarmaya çalışmayın

وَكَذَىٰ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ

bimâ fi şuhufi mûsâ lem yünebbe/ em fehüve yerâ 'ilmü lğaybi e'indehî weekdâ
Musa'nın sayfalarındaki haber verilmedi Yoksa mı? görüyor gaybın bilgisi Yoksa onun yanında da mı? ledip vermeyeni

وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ إِلَّا تَزْرُؤْ وَازِرَةٌ وَزْرَ أُخْرَىٰ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ

lilinsânî veelleyse vizra ührâ vâziratünv ellâ teziru llež vefî veibrâhîme
Doğrusu insanın kendinin değildir başka birinin günahını Hiçbir günahkâr yüklenmez Ve çok vefakâr olan İbrahim'indeki

إِلَّا مَا سَعَىٰ وَأَنْ سَعِيهِ سَوْفَ يُرَىٰ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَىٰ وَأَنْ

veenne lezâ e levfâ yüczâhî şümme sevfe yürâ se'yehî veenne mâ se'â illâ
Elbette en değerli ödül ona verilecektir Sonra yarın görülecektir onun çalışması Elbette çalışmasından başkası

إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا

veehyâ emâte veennehî hüve veebkî hüve edhake veennehî lmuntehâ illâ rabbike
ve dirilti öldüren Gerçekten Odur ve ağlatan güldüren Gerçekten Odur sonunda Rabbine gidecek

27. Evet ahirete imanı olmayanlar, melekleri dışı adıyla isimlendiriyorlar.

28. Onların bu konuda hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, yalnız zanna, temelsiz bilgiye uyuyorlar. Oysa zan, haktan bir şey ifade etmez.

29. O halde sen Bizim zikrimizden, (Kur'an'dan) yüz çevirip de, düşür, değersiz hayattan başkasını istemeyen kimselere bakma!

30. İşte onların ilimden ulaşabildikleri nokta budur. Şüphesiz ki Rabbin, evet O, yolundan saparı en iyi bilendir. Doğru yolu tutarı en iyi bilen de yine O'dur.

31. Bütün göklerdeki ve yerdekiler, Allah'ındır. Sonunda kötülük yapanları yaptıklarıyla cezalandıracak, güzellik edenleri de daha güzeliyle ödüllendirecektir.

32. Onlar, ufak tefek kusurların dışında, günahların büyüklerinden, çirkinliği ve kötülüğü çok açık olan davranışlardan (fuhşiyâtan) kaçınırlar. Şüphesiz Rabbin, bağışlaması bol ve geniş olandır. O, sizi topraktan yarattığı zaman da, siz annelerinizin karınlarında cenin olduğunuz zamanda da, O, sizin halinizi en iyi bilendir. Öyleyse nefislerinizi temize çıkarmaya çalışmayın. O, muttaki olanı en iyi bilendir.

33. Şimdi gördün mü, o dönüp gideni?

34. Birazcık verip de, sonra cimrilik edip vermeyeni.

35. Yoksa gaybın bilgisi onun yanında da, görüyor mu?

36. Yoksa Musa'nın sayfalarındaki haber verilmedi mi?

37. Ve çok vefakâr olan İbrahim'indeki.

38. Hiçbir günahkâr başka birinin günahını yüklenmez.

39. Doğrusu insanın, çalışmasından başkası, kendinin değildir.

40. Elbette onun çalışması, yarın görülecektir.

41. Sonra ona en değerli ödül verilecektir.

42. Elbette sonunda Rabbin'e gidilecek.

43. Gerçekten Odur güldüren ve ağlatan.

44. Gerçekten Odur öldüren ve dirilti.

45-46. Gerçekten Odur erkeği ve dişiği iki eş olarak yaratan, (rahme) döküldüğü zaman bir nutfeden.

47. Şüphesiz diğer yaratış da Ona aittir.

48. Gerçekten Odur, zengin eden, sermaye veren.

49. Gerçekten Odur Şî'râ yıldızının Rabbi.

(Şî'râ: Göğün birinci derecedeki parlak yıldızlarından biridir. Bu adı taşıyan iki yıldız vardır. İslâm'dan önce Araplar, bunlara taparlardı.)

50. Birinci Âd toplumunu helak eden Odur.

51. Semûd'u da hiç bırakmadı.

52. Daha önce de Nûh'un toplumunu (aynı şekilde cezalandırdı). Çünkü bunlar, gerçekten pek zalim, pek azgındılar.

53. Mü'tefike'yi de yerin dibine geçiren Odur.

(Mü'tefike: Bunun Lût peygamberin (a.s.) toplumunun altı üstüne getirilen Sodom gibi şehirleri olduğu söylenmiştir. Bu ifadeyi, genel olarak altı üstüne getirilen bütün şehirler olarak yorumlayanlar da vardır.)

54. Sardırdı ona sardırıldığını!

55. Şimdi sen Rabbinin hangi nimetinden şüphe edersin?

56. İşte bu, önceki uyarıcılar-dan bir uyarıcıdır.

57. Yaklaşan (kıyamet) yaklaştı.

58. Allah'tan başka onu bildirecek yoktur.

59. Şimdi siz bu söze mi hayret ediyorsunuz?

60. Gülüyorsunuz da, ağlamıyorsunuz.

61. Siz gafiller kafa mı tutuyorsunuz?

62. Haydi Allah'a secdeye kapanın ve kulluk edin! [Secde]

54. KAMER SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 55 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Kıyamet saati yaklaştı, ay yarıldı.

2. Onlar hala bir mucize görse-ler, yüz çevirip "Bu, sürekli bir büyü!" derler.

3. Yalanladılar, arzularına uy-dular, (peygamberin) her işi, kalıcıdır.

4. Yemin olsun ki, onlara, sakındırarak öğütler bulunan haberler geldi.

5. (O haberler), son derece sağlam hikmet doludur. Ancak uyarılar fayda vermiyor.

6. Sen de onlardan yüz çevir. O gün çağırıcı, (İsrâfil) görölmedik müthiş bir şeye çağırır.

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۖ وَأَنَّهُ عَلَيْهِ

'aleyhi	veenne	izâ tûmnâ	min nutfetin	velünsâ	zzekera	zveceyni	haleka	veennehû
Ona aittir	Şüphesiz	(rahme) döküldüğü zaman	bir nutfeden	ve dişiği	erkeği	iki eş olarak	yaratan	Gerçekten Odur

النَّشْأَةَ الْآخِرَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ ۖ

hûve rabbû şî'râ	veennehû	veeknâ	egnâ	veennehû	hûve	nneşete lûhrâ
Şî'râ yıldızının Rabbi	Gerçekten Odur	sermaye veren	zengin eden	Gerçekten Odur		diğer yaratış da

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۖ وَثَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ ۖ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ

innehum	min kabî	vekvame nûhinm	femâ ebkâ	vešemûdâ	'âdeni lûlâ	ehleke	veennehû
Çünkü bunlar	Daha önce de	Nûh'un toplumunu	hiç bırakmadı	Semûd'u da	Birinci Âd toplumunu	helak eden	Odur

كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۖ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۖ فَغَشَّيْهَا مَا غَشَّىٰ ۖ

mâ gassâ	feğassâhâ	ehvâ	velmû/tefikete	veetgâ	kânû hûm ezleme
sardırıldığını	Sardırdı ona	yerin dibine geçiren Odur	Mü'tefike'yi de	pek azgındılar	gerçekten pek zalim

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۚ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ ۖ أَرْفَتِ الْأَرْفَةَ

âzifeh	ezifeti	mine nnûzûri lûlâ	nezirunm	hâzâ	tetemâr	febieyyi âlâi rabbike
Yaklaşan (kıyamet)	yaklaştı	önceki uyarıcılardan	bir uyarıcıdır	İşte bu	şüphe edersin	Rabbinin hangi nimetinden

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۖ أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجَّبُونَ ۚ

te'cebûn	efemin hâzâ lhadişi	kâşifeh	min dûni llâhi	lehâ	leyse
hayret ediyorsunuz	Şimdi siz bu söze mi?	bildirecek	Allah'tan başka	onu	yoktur

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۚ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ۚ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۚ

ve'bûdû	lillâhi	fescüdû	sâmidûn	veentûm	velâ tebkûn	vetedhakûne
ve kulluk edin	Allah'a	secdeye kapanın	gafiller kafa mı tutuyorsunuz?	Siz	ağlamıyorsunuz	Gülüyorsunuz da

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

KAMER | KAMER SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhîrrahîm ni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

اِفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۚ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۚ

sihrunmmüstemirr	veyekûlû	yü'rifûd	iyeten	veinyerav	lkamer	venşekka	ssâ'atû	ikterabeti
sürekli bir büyü	derler	yüz çevirip	bir mu-cize	görseler	ay	yarıldı	Kıyamet saati	yaklaştı

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۖ

müzdecer	mâ fihi	mine lembâi	câehûm	velekad	müstekirr	veküllü emrinm	efvâehûm	vettebe'û	vekezzebû
sakındırarak	öğütler bulunan	haberler	onlara geldi	Yemin olsun ki	kalıcıdır	(peygamberin) her işi	arzularına	uydular	Yalanladılar

حِكْمَةٌ بِالْغَةِ فَمَا تُغْنِ النَّذْرُ ۖ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ ۖ

ilâ şeyinnnükür	ddâi	yed'u	yevme	'anhûm	fetevelle	nnüzûr	femâ tûgni	hikmetüm bâligatûn
(İsrâfil) görölmedik müthiş bir şeye	çağırıcı	çağırır	O gün	onlardan	yüz çevir	Ancak uyarılar	fayda vermiyor	son derece sağlam hikmet doludur

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ۖ مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ

ilâ ddâ' mühtî'ne cerâdünnmüntesir keennehiüm mine lecdâsi yehrucüne ebşâruhiüm huşşe'an
O çağırıcıya koşarak etrafa yayılmış çekirge sürüsü gibidirler Sanki onlar kabirlerden çıkarlar Gözleri cansız cansız

يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۚ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا

vekalû 'abdenâ fekezzebû kavmü nühin kablehiüm kezzebet yevmün 'asir kâzâ lkâfirüne yekûlû
dediler o kulumuza "Yalancı!" dediler Nûh toplumu da Onlardan önce yalanladı pek zorlu bir gündür Bu kâfirler şöyle derler

مَجْنُونٌ ۚ وَازْدُجِرَ ۚ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ۖ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ

ebvâbe ssemâi fefetehnâ fentesir meglûbün enn' rabbehi feda'â vezdücir mecnûnünv
göğün kapılarını açtık hemen yardım et yenildim Ben Rabbine dua etti çok incitildi Deli

بِمَاءٍ مِنْهُمْ ۖ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۚ

'alâ emrin kad kudir lmâü felteka 'uyûnen lerda vefeccecmâ bimâinmmünhemir
belirlenen şekilde (her iki) su bir araya geldi kaynaklar Yeri de fişkırttı şakır şakır yağan bir su ile

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَّاحِ وَدُسرٍ ۚ تَجْرَى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ۚ

limen kâne küfir cezâel bie'yüninâ tecri vedüsür 'alâ zâti elvâhin vehamelnâhi
nankörlük edilen zata bir ödül olarak O gemi, bizim gözetimimizde giderdi ve perçinleri tahta olan Biz onu (gemiye) bindirdik

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۚ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۚ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا

yessernâ velekad venüzür 'azâbi fekeyfe kâne fehel minmmüddekir âyeten bir kanıt olarak teraknâhâ velekat
kolaylaştırdık And olsun ki ve uyarılarım? azabım Nasılmış Fakat var mı bir düşünen Biz, onu bıraktık Yemin olsun

الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۚ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۚ إِنَّا

innâ venüzür 'azâbi fekeyfe kâne âdün kezzebet fehel minmmüddekir lizzikri lkurâne
Biz ve uyarılarım? azabım nasılmış Âd da yalanladı Fakat var mı bir düşünen? düşünüp öğüt alınsın diye Kur'an'ı

أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۚ تَنْزِعُ النَّاسُ كَأَنَّهُمْ

keennehiüm nnâse tenzi 'u fi yevmi nehsinmmüstemirr r'han şarşaran 'aleyhim erselnâ
sanki onlar insanları yoluyordu uğursuzluğu sürekli olan bir günde soğuk bir rüzgâr onların üzerine gönderdik

أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ۚ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۚ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ

lizzikri lkurâne yessernâ velekad venüzür 'azâbi fekeyfe kâne e'câzü nehlinnmunka'ir
düşünüp öğüt alınsın diye Kur'an'ı kolaylaştırdık And olsun ki ve uyarılarım? azabım nasılmış kökünden devrilen hurma kütükleri gibi

فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۚ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۚ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا

izel innâ hettebi'ufü vâhidenn minnâ ebeşerânmi fekalû binnüzür şemüdü kezzebet fehel minmmüddekir
o zaşüphemanlı siz biz uyacağız bir içimden beşere mi?ve şöyle dediler o uyarıları Semüd yalanladı Fakat var mı bir düşünen?

لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۚ أَلْقَى الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشَرٌ ۚ سَيَعْلَمُونَ

seye'lemüne eşir kezzâbüñhuve bel mim beyninâ 'aleyhi zzikru eülkiye vesü'ur lefi çalâlinv
bilecekler şımarık bir yalancıdır o Hayır aramızdan ona O zikir mi bırakılıyor? ateşlerde yanarsınız şaşkınlık içinde kalır

غَدًا مِنَ الْكَذَابِ الْأَشَرِّ ۚ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۚ

vestabir fertekibhiüm lefiüm fitnetel nnâkati mürsilü innâ lkezzâbü leşir meniğadenim
ve sabırlı ol Onun için gözet onları onlara bir imtihan aracı olarak o dişi deveyi salıyoruz İşte Biz şımarık yalancı olduğunu Kimin ileride

7. Gözleri cansız cansız kabirlerden çıkarlar. Sanki onlar, etrafa yayılmış çekirge sürüsü gibidirler.

8. O çağırıcıya koşarak, kâfirler şöyle derler: "Bu, pek zorlu bir gündür!"

9. Onlardan önce Nûh toplumu da yalanladı, o kulumuza "Yalancı!" dediler, "Deli!" dediler, çok incitildi.

10. O da sonunda Rabbine dua etti, "Ben yenildim, (onları helak ederek, bana) hemen yardım et!" dedi.

11. Bunun üzerine, şakır şakır yağan bir su ile göğün kapılarını açtık.

12. Yeri de kaynaklar halinde fişkırttı, (her iki) su, belirlenen şekilde bir araya geldi.

13. Biz onu, tahta ve perçinleri olan (gemiye) bindirdik.

14. O gemi, bizim gözetimimizde nankörlük edilen zata bir ödül olarak giderdi.

15-16. Yemin olsun, Biz, onu bir kanıt olarak bıraktık. Fakat var mı bir düşünen: Nasılmış azabım ve uyarılarım?

17. And olsun ki, Biz, düşünüp öğüt alınsın diye Kur'an'ı kolaylaştırdık. Fakat var mı bir düşünen?

18. Âd da yalanladı, (bir bak) nasılmış azabım ve uyarılarım?

19. Biz onların üzerine, uğursuzluğu sürekli olan bir günde soğuk bir rüzgâr gönderdik.

20. O, insanları sanki onlar kökünden devrilen hurma kütükleri gibi yoluyordu.

21. (Bir bak) nasılmış azabım ve uyarılarım?

22. And olsun ki, Biz, düşünüp öğüt alınsın diye Kur'an'ı kolaylaştırdık. Fakat var mı bir düşünen?

23-25. Semüd, o uyarıları yalanladı ve şöyle dediler: "İçimizden bir beşere mi uyacağız? Şüphesiz biz, o zaman şaşkınlık içinde kalır, ateşlerde yanarsınız. O zikir, Kur'an, aramızdan ona mı bırakılıyor? Hayır o, şımarık bir yalancıdır."

26. Kimin şımarık yalancı olduğunu ileride bilecekler.

27. İşte Biz onlara bir imtihan aracı olarak o dişi deveyi salıyoruz. Onun için gözet onları ve sabırlı ol!

28. Onlara, suyun aralarında sırayla paylaşılacağını haber ver. Her içim sırasında, kendisi hazır bulunacaktır.

29. Bunun üzerine arkadaşlarına seslendiler, o da silahına sarıldı ve deveyi yıktı.

30. (Bak) nasılmış azabım ve uyarılarım?

31. Çünkü Biz, üzerlerine tek bir çığlık gönderdik de, çalı çırpı kırıntısı gibi oldular.

32. And olsun ki, Biz, düşünüp öğüt alınsın diye Kur'an'ı kolaylaştırdık. Fakat var mı bir düşünen?

33. Lût toplumu da uyarıları yalanladı.

34-35. Biz onların üzerine taş yağdıran bir fırtına gönderdik. Lût ailesi hariç. Onları, katımızdan bir nimet olarak, seher vaktinde kurtardık. İşte Biz, şükredeni böyle karşılız.

36. Muhakkak Lût, onları azabımızla uyarıyordu. Ancak onlar, uyarıları şüpheyle karşıladılar.

37. And olsun ki, sonra onun konuklarından yararlanmaya kalkıştılar. Bunun üzerine Biz de onların gözlerini siliverdik. Azabımı ve uyarılarımı tadın bakalım!

38. And olsun ki, bir sabah kendilerini, sürekli olan bir azap bastırverdi.

39. Azabımı ve uyarılarımı tadın bakalım!

40. And olsun ki, Biz, düşünüp öğüt alınsın diye Kur'an'ı kolaylaştırdık. Fakat var mı bir düşünen?

41. And olsun ki, uyarıcı peygamberler, Firavun ailesine de geldi.

42. Ayetlerimizin hepsini yalanladılar. Biz onları, güçlü ve kuvvetli olana yakışır tarzda tutup yok ettik.

43. Sizin kâfirleriniz onlardan daha hayırlı mı? Yoksa sizin için kitaplarda bir kurtuluş yazısı mı var?

44. Yoksa onlar, "Biz, galip gelecek topluluğuz!" mu diyorlar?

45. O topluluk, yenilip bozulacak ve arkalarına dönüp gidecek.

46. Doğrusu, kıyamet saati onların vaat edilen zamanıdır. O saat daha kötü, daha acıdır.

47. Muhakkak günahkârlar, şaşkınlık ve çılgın ateşler içindedirler.

48. O gün yüzüstü ateşe sürükleneceklerdir. Cehennem dokunuşunu bir tadın!

49. Haberinizi olsun ki Biz, her şeyi bir ölçüye göre yaratmıştır.

وَبَيْنَهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّخْتَصِرٌ ۖ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ

fete'âtü o da silahına sarıldı	şâhibehüm Bunun üzerine arkadaşlarına	fenâdev seslendiler	mühtedar kendisi hazır bulunacaktır	küllü şirbinm Her içim sırasında	beynehüm aralarında	kismetüm paylaşılacağını	enne Imâe suyun	venebbi/hüm Onlara haber ver
-----------------------------------	--	------------------------	--	-------------------------------------	------------------------	-----------------------------	--------------------	---------------------------------

فَعَقَرُوا ۖ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا

fekânü oldular	şayhatennvâhideten tek bir çığlık	'aleyhim üzerlerine	erselnâ gönderdik de	innâ Çünkü Biz	venüzür ve uyarılarım	'azâbı azabım	fekeyfe kâne nasılmış	fe'akar ve deveyi yıktı
-------------------	--------------------------------------	------------------------	-------------------------	-------------------	--------------------------	------------------	--------------------------	----------------------------

كَهَشِيمِ الْمُخْتَطِرِ ۖ وَلَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۖ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ

ka'vümü lûtim Lût toplumu da	kezzebet yalanladı	fehêl minmmüddekir Fakat var mı bir düşünen?	lizzikri düşünüp öğüt alınsın diye	lkur'ane Kur'an'ı	yessernâ kolaylaştırdık	velekad And olsun ki	keheşimî lmühtezir çalı çırpı kırıntısı gibi
---------------------------------	-----------------------	---	---------------------------------------	----------------------	----------------------------	-------------------------	---

بِالنُّذُرِ ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۖ نِعْمَةٌ

nî'metenm bir nimet olarak	bisehar seher vaktinde	neccynâhüm Onları kurtardık	âle lût Lût ailesi	illâ hariç	hâşiben taş yağdıran bir fırtına	'aleyhim onların üzerine	erselnâ gönderdik	innâ Biz	binnüzür uyarılan
-------------------------------	---------------------------	--------------------------------	-----------------------	---------------	-------------------------------------	-----------------------------	----------------------	-------------	----------------------

مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۖ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتْنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ۚ

binnüzür uyarılan	fetemârav şüpheyle karşıladılar	betşetenâ azabımızla	enzerâhüm onları uyarıyordu	velekad Muhakkak Lût	men şeker İşte Biz, şükredeni	necc karşılız	kezzelike böyle	min 'indînâ katımızdan
----------------------	------------------------------------	-------------------------	--------------------------------	-------------------------	----------------------------------	------------------	--------------------	---------------------------

وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِي ۚ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ

şabbahahüm kendilerini bastırverdi	velekad And olsun ki	venüzür ve uyarılarımı	'azâbı Azabımı	fezü'kû tadın bakalım	e'yühühüm onların gözlerini	fe'tamesnâ siliverdik	'an dayfihi onun konuklarından	râvedühü yararlanmaya kalkıştılar	velekad And olsun ki
---------------------------------------	-------------------------	---------------------------	-------------------	--------------------------	--------------------------------	--------------------------	-----------------------------------	--------------------------------------	-------------------------

بُكْرَةً عَذَابٍ مُّسْتَقِيرٍ ۖ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِي ۚ وَلَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ

lizzikri düşünüp öğüt alınsın diye	lkur'ane Kur'an'ı	yessernâ kolaylaştırdık	velekad And olsun ki	venüzür ve uyarılarımı	'azâbı Azabımı	fezü'kû tadın bakalım	'azâbünmmüstekirr sürekli olan bir azap	bükraten bir sabah
---------------------------------------	----------------------	----------------------------	-------------------------	---------------------------	-------------------	--------------------------	--	-----------------------

فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۖ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَآخَذْنَاهُمْ

feehaznâhüm Biz onları tutup yok ettik	küllihâ hepsini	bi'âyâtinâ Ayetlerimizin	kezzebû yalanladılar	nnüzür uyarıcı peygamberler	âle fir'avne Firavun ailesine de	câe geldi.	velekad And olsun ki	fehêl minmmüddekir Fakat var mı bir düşünen?
---	--------------------	-----------------------------	-------------------------	--------------------------------	-------------------------------------	---------------	-------------------------	---

أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ ۖ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۚ أَمْ

em Yoksa mı?	fî zzübür kitaplarda	berâetün bir kurtuluş yazısı	leküm sizin için var	em Yoksa mı?	min ûlâiküm onlardan	hayrunm daha hayırlı	eküffâruküm Sizin kâfirleriniz mi?	ehze 'azizinmmüktedir güçlü ve kuvvetli olana yakışır tarzda
-----------------	-------------------------	---------------------------------	-------------------------	-----------------	-------------------------	-------------------------	---------------------------------------	---

يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ ۖ سَيَهْزِمُ الْجَمْعُ وَيُؤَلُّونَ الذُّبُرُ ۖ بَلِ السَّاعَةُ

ssâ'atü kıyamet saati	beli Doğrusu	ddübür arkalarına	veyüvellüne ve dönüp gidecek	lcem'u O topluluk	seyühzemü yenilip bozulacak	cemi'unmmüntesir galip gelecek topluluğuz	nehnü Biz	yekûlüne diyorlar
--------------------------	-----------------	----------------------	---------------------------------	----------------------	--------------------------------	--	--------------	----------------------

مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَىٰ وَآمُرُ ۖ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۖ يَوْمَ يُسْحَبُونَ

yüşabûne sürükleneceklerdir	yevme O gün	vesü'ur ve çılgın ateşler içindedirler	fî dalâlinv şaşkınlık	lmücrimîne günahkârlar	inne Muhakkak	veemerr daha acıdır	edhâ daha kötü	vessâ'atü O saat	mev'idühüm onların vaat edilen zamanıdır
--------------------------------	----------------	---	--------------------------	---------------------------	------------------	------------------------	-------------------	---------------------	---

فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ۚ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۚ

bikader bir ölçüye göre	haleknâhü yaratmışızdır	külle şeyin her şeyi	innâ şüphesiz Biz	messe sekar Cehennem dokunuşunu	zü'kû bir tadın	'alâ vücûdihim yüzüstü	fî nnâri ateşe
----------------------------	----------------------------	-------------------------	----------------------	------------------------------------	--------------------	---------------------------	-------------------

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ

eşyâ'aküm ehleknâ velekad kelemhim bilbeşar vâhîdetün illâ emrunâ vemâ
benzerlerinizi helak ettik And olsun ki göz açıp kapama zamanı kadardır birdir ancak Bizim emri-miz sadece başka değil

فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۝ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ

müstetar vekebirinm veküllü şağırinv fî zzübür fe'alûhü veküllü şeyin fehel minmmüddekir
kayda geçiril-miştir büyük Küçük her şey defterlerdedir işledikleri her şey Fakat hani nerde düşünen

۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۝ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ

'inde melikinmmüktedir fî mek'adi şidkin veneher fî cennâtinv lmüttek'ne inne
gücü sonsuz olan hükümdarın yanında doğruluk meclisinde ve ırmaklardadırlar cennetlerde muttakiler Şüphesiz

سُورَةُ الرَّحْمَنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ آيَةً

RAHMÂN|RAHMÂN SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhrrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

الرَّحْمَنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝

lbeyân 'allemehî linsân haleka lkurân 'aileme errahmân
O, insana beyanı konuşmayı belletti İnsanı yarattı Kur'ân'ı öğretti (O), Rahmân'dır

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝ وَالسَّمَاءُ

vessemâe yescüdân veşşeceru vennecmü bihusbân velkameru eşşemsü
Bak şu güzel göğe secde ederler ve ağaç Çimen bir hesaba göre hareket ederler ve ay Güneş

رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ

lvezne veekmû fî lmizân ellâ tetgav lmizân veveda'a rafe'ahâ
Tartıyı doğru tutun ölçüyü aşmayasınız (diye yaptı) ölçü koydu onu yükseltti

بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝ وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۝ فِيهَا

fihâ lilenâm veda'ahâ velerda lmizân velâ tühsirü bilkisti
Onda vardır yaratıklar için sabit yaptı Yeryüzünü ölçüyü eksiltmeyin adaletle

فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ ۝ وَالرَّيْحَانُ

verrayhân zû l'asfi velhabbü zâtü lekmâm vennehlü fâkîhetüv
güzel kokulu otlar çimli daneler birçok tomurcuğu olan hurma birçok meyve

فَبَيَّ الْأَءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ

kelfehâr min şalsâlin linsâne haleka tükezzibân febieyyi âlâi rabbikümâ
pişmiş ve kurumuş kuru bir çamurdan insanı yaratmıştır yalanlarsınız Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini

۝ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝ فَبَيَّ الْأَءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ

tükezzibân febieyyi âlâi rabbikümâ min nâr minmâricinm lcânne vehaleka
yalanlarsınız Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini ateşten saf Cinleri de yarattı

50. Bizim emrimiz de baş-
ka değil, ancak birdir, sa-
dece göz açıp kapama za-
manı kadardır.

51. And olsun ki, benzer-
lerinizi helak ettik. Fakat
hani nerde düşünen?

52. Bununla beraber işle-
dikleri her şey defterler-
dedir.

53. Küçük büyük her şey
kayda geçirilmiştir.

54-55. Şüphesiz muttaki-
ler, gücü sonsuz olan hü-
kümdarın yanında, doğru-
luk meclisinde cennetler-
de ve ırmaklardadırlar.

55. RAHMÂN SÜRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 78 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. (O), Rahmân'dır.
2. Kur'ân'ı öğretti.
3. İnsanı yarattı.
4. O, insana beyanı, ko-
nuşmayı belletti.
5. Güneş ve ay, bir hesa-
ba göre hareket ederler.
6. Çimen ve ağaç, secde
ederler.
7. Bak şu güzel göğe, onu
yükseltti, ölçü koydu.
8. (Bunu) ölçüyü aşmaya-
sınız (diye yaptı).
9. Tartıyı adaletle doğru
tutun, ölçüyü eksiltmeyin.
10. Yeryüzünü yaratıklar
için sabit yaptı.
- 11-12. Onda birçok mey-
ve, birçok tomurcuğu olan
hurma, çimli daneler, gü-
zel kokulu otlar vardır.
13. Şimdi Rabbinizin ni-
metlerinden hangisini ya-
lanlarsınız?
14. O, insanı pişmiş ve
kurumuş kuru bir çamur-
dan yaratmıştır.
15. Cinleri de saf ateşten
yarattı.
16. Şimdi Rabbinizin ni-
metlerinden hangisini ya-
lanlarsınız?

17. (O), hem iki doğunun Rabbi, hem de iki batının Rabbidir.

18. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

19. İki denizi, birbirlerine kavuşacakları şekilde bırakıp saldı.

20. Onların arasında bir engel vardır, onlar hiçbir zaman birbirlerine karışmazlar.

21. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

22. Onlardan inci ile mercan çıkar.

23. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

24. Onundur dağlar gibi yapılmış denizde akıp giden gemiler.

25. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

26. (Yeryüzünün) üzerindeki herkes, fani, yok olucudur.

27. Sadece azamet ve ikram sahibi olan Rabbinin yüzü, sonsuza dek kalacaktır.

28. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

29. Gökte ve yerde olanlar, Ondan isterler. O, her an bir iş üzerindedir.

30. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

31. Ey insan ve cin topluluğu! Yalnız siz(in işiniz)e bakacağız.

32. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

33. Ey cin ve insan topluluğu! Gökte ve yerin sınırlarından geçip gitmeye gücünüz yeterse, geçip gidin. Bir güç, bir araç olmadıkça, geçip gidemezsiniz.

34. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

35. Üzerinize ateşten bir alev ve duman salınır, aman dilerse de kurtulamazsınız.

36. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

37. Gök yanılır da, yağ gibi eriyip ateş kırmızısı bir gül olur.

38. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

39. O gün ne insana, ne de cine günahından sorulur.

40. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

merace	tükezzibân	febeyyi âlâi rabbikümâ	verabbü lmeğribeyn	rabbü lmeşrikeyni
bırakıp saldı	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	hem de iki batının Rabbidir	(O), hem iki doğunun Rabbi

الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

tükezzibân	febeyyi âlâi rabbikümâ	lâ yebgîyân	berzeğul	beynehumâ	yeltekiyân	lbehrayni
yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	onlar hiçbir zaman birbirlerine karışmazlar	bir engel	Onların arasında vardır	birbirlerine kavuşacakları şekilde	iki denizi

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٢﴾ وَلَهُ

velehu	tükezzibân	febeyyi âlâi rabbikümâ	velmercân	llü/lüu	minhumâ	yehrucü
Onundur	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	ile mercan	inci	Onlardan	çıkart

الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٣﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٤﴾

küllü	tükezzibân	febeyyi âlâi rabbikümâ	kele'lâm	fî lbehri	lmünşeâtü	lcevâri
herkes	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	dağlar gibi	denizde	yapılmış	akıp giden gemiler

مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٥﴾ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

febeyyi âlâi rabbikümâ	velikrâm	zû lcelâli	vecfû rabbike	veyebkâ	fân	men 'aleyhâ
Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	ve ikram	Sadece azamet sahibi olan	Rabbinin yüzü	sonsuz dek kalacaktır	fani, yok olucudur	(Yeryüzünün) üzerindeki

تُكَذِّبَانِ ﴿٢٧﴾ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

febeyyi âlâi rabbikümâ	fî şe'n	hüvelküle yevmin	velerd	men fî ssemâvâti	yeselühü	tükezzibân
Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	bir iş üzerindedir	O	her an	Gökte ve yerde	Ondan isterler	yalanlarsınız

تُكَذِّبَانِ ﴿٢٩﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣١﴾

tükezzibân	febeyyi âlâi rabbikümâ	eyyühâ sşekalân	leküm	senefruğü	tükezzibân
yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Ey insan ve cin topluluğu!	siz(in işiniz)e	Yarın bakacağız	yalanlarsınız

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerd	min ektâri ssemâvâti	en tenfüzü	ini steta'tüm	velinsi	yâ me'sera lcinni
ve yerin	Gökte ve yerin sınırlarından	geçip gitmeye	gücünüz yeterse	ve insan	Ey cin topluluğu!

فَانْفُذُوا وَلَا تَنْفُذُوا إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٣﴾ يُرْسَلُ

yürselü	tükezzibân	febeyyi âlâi rabbikümâ	illâ bisültân	lâ tenfüzüne	fenfüzü
salınır	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Bir güç, bir araç olmadıkça	geçip gidemezsiniz	geçip gidin

عَلَيْكُمْ شَوْاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

tükezzibân	febeyyi âlâi rabbikümâ	felâ tenteşirân	venühâsün	min nârin	şüvâzunm	'aleykümâ
yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	aman dilerse de kurtulamazsınız	ve duman	ateşten	bir alev	Üzerinize

فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

tükezzibân	febeyyi âlâi rabbikümâ	keddihân	verdeter	fekânet	ssemâü	feizâ nşekkati
yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	yağ gibi eriyip	ateş kırmızısı bir gül	olur	Gök	yanılır da

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٣٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

tükezzibân	febeyyi âlâi rabbikümâ	velâ cânn	insünv	'an zembilî	lâ yüsölü	feyevmezil
yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	ne de cine	ne insana	günahından	sorulur	O gün

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

febieyyi âlâi rabbikümâ	velekdam	binnevâs	feyü/bazü	bis'mâhüm	lmücrimüne	yü'rafü
Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	ayaklarından	perçemleriyle	tutulurlar	yüzlerinden	Günahkârlar	tanınırlar

تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا

beynehâ	yetûfune	lmücrimün	llet yükezzibü bihe	cehennemü	hâzihî	tükezzibân
Onunla	dönüp duracaklar	günahkârların	yalanladıkları	cehennemdir	İşte bu	yalanlarsınız

وَبَيْنَ حَمِيمٍ إِنْ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

cennetân	mekâme rabbihî	velimen bâfe	tükezzibân	ân febleyyi âlâi rabbikümâ	vebeyne hamimin
iki cennet	Rabbinin huzuru-na çıkmaktan	korkana vardır	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	cehennem ateşi ile kızgın su arasında

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٦﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٨﴾ فِيهِمَا

fihimâ	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ	zевâtâ efnân	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ
Her ikisinde de vardır	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	O iki cennet, türlü meyvelere sahiptir	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini

عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٠﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

zevcân	min külli fâkihethin	fihimâ	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ	tecriyân	'aynâni
çift çift	her meyveden	Her birinde vardır	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	akıp giden	iki kaynak

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ مُتَكَبِّرِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَاطِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ

min istebraḳ	betâinühâ	'alâ furuşim	müttekiine	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ
kalin ipekten olan	Kumaşları	koltuklara	yaslanmışlardır	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini

وَجَنَّاتٍ الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ

kâsirâtü ttarfi	fihinne	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ	dân	vecenâ lcenneteyni
bakışlarını yalnızca eşlerine yönelten güzeller	Onlarda vardır	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	yakındır	Her iki cennetin meyvelerinin toplanması

لَمْ يَطْمِئْهُمْ نَسْ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ كَأَنَّهُنَّ

keennehünne	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ	velâ cânn	kablehüm	insün	lem yetmişünne
Sanki onlar	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	ne de bir cin	Onlardan önce	ne bir insan	onlara dokunmuştur

الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ

illâ lihsân	hel cezâü lihsâni	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ	velmercân	lyâkütü
elbette güzelliştir	Güzelliğin karşılığı	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	ve mercandır	yakut

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٨﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ ﴿٥٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

febieyyi âlâi rabbikümâ	cennetân	vemin dûnihimâ	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ
Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	iki cennet daha	Onlardan başka vardır	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini

تُكَذِّبَانِ ﴿٦٠﴾ مُدْهَامَتَانِ ﴿٦١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٢﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ

'aynâni	fihimâ	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ	müdhâmmetân	tükezzibân
çifte pınarlar	Onlarda vardır	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	(Onlar), yemyeşildirler	yalanlarsınız

نَضَاحَتَانِ ﴿٦٣﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٤﴾ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٥﴾

verummân	venehlünv	fâkihethünv	fihimâ	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ	necdhâbatân
ve nar	hurma	değişik meyve	Onlarda vardır	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	fişkıran

41. Günahkârlar yüzlerinden tanınırlar, perçemleriyle ayaklarından tutulurlar.

42. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

43. İşte bu, günahkârların yalanladıkları cehennemdir.

44. Onunla, cehennem ateşi ile kızgın su arasında dönüp duracaklar.

45. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

46. Rabbinin huzuruna çıkmaktan korkana, iki cennet vardır.

47. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

48. O iki cennet, türlü meyvelere sahiptir.

49. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

50. Her ikisinde de akıp giden iki kaynak vardır.

51. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

52. Her birinde her meyveden çift çift vardır.

53. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

54. Kumaşları kalın ipekten olan koltuklara yaslanmışlardır. Her iki cennetin meyvelerinin toplanması yakındır.

55. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

56. Onlarda bakışlarını yalnızca eşlerine yönelten güzeller vardır. Onlardan önce, onlara ne bir insan ne de bir cin dokunmuştur.

57. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

58. Sanki onlar, yakut ve mercandır.

59. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

60. Güzelliğin karşılığı, elbette güzelliştir.

61. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

62. Onlardan başka iki cennet daha vardır.

63. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

64. (Onlar), yemyeşildirler.

65. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

66. Onlarda fişkıran çifte pınarlar vardır.

67. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

68. Onlarda değişik meyve, hurma ve nar vardır.

69. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

70. Onlarda hayırlı, güzel kadınlar vardır.

71. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

72. Çadırlarda ahu gözlü dilberler vardır.

73. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

74. Onlardan önce onlara ne bir insan ne de bir cin dokunmuştur.

75. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

76. Güzel döşemelere, yeşil koltuklara dayanmışlardır.

77. Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?

78. Azamet ve ikram sahibi olan Rabbinin adı ne yücedir!

56. VÂKİ'A SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 96 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1-2. O kıyamet bir koptu mu, onun kopmasına hiç kimse yalan diyemez.

3. (O) alçaltır, yükseltir.

4. Yer bir sarsılışla sarsıldığı zaman,

5. Dağlar bir serpilişle ser-pildiği zaman,

6. Hepsi dağılıp toz duman olur,

7. Siz de üç sınıf olursunuz.

8. Sağ taraftakiler! Ne iyidir, o sağ taraftakiler!

9. Sol taraftakiler! Ne kötüdür, o sol taraftakiler!

10. İleri geçenler de ileri geçmişlerdir.

11-12. Onlar, naîm cennetlerinde (Allah'a) yaklaşılmışlardır.

13-14 (Onların) çoğu öncekilerden, birazı da sonrakilerdendir.

15-16. (Onlar), süslü tahtlar üstünde, karşılıklı oturup onların üzerinde yaslanmışlardır.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾ فِيهِنَّ حَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ	hisân	hayrâtun	fîkinne	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ
yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	güzel kadınlar	hayırlı	Onlarda vardır	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿١٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٠﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ

kablehüm	insün	lem yetmişünne	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ	fîlbiyâm	hûrunmmeşûrâtun
Onlardan önce	ne bir insan	onlara dokunmuştur	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Çadırlarda	ahu gözlü dilberler vardır

وَلَا جَانٌّ ﴿٢١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٢﴾ مُتَكَبِّينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ

ve'abkariyyin	hisân	'alâ rafrafin	hudrin	müttekîne	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ	velâ cânn
Güzel döşemelere		yeşil koltuklara		dayanmışlardır	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini	ne de bir cin

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٤﴾

velikrâm	zî lcelâli	smü rabbike	tebârake	tükezzibân	febieyyi âlâi rabbikümâ
ve ikram	Azamet sahibi olan	Rabbinin adı	ne yücedir	yalanlarsınız	Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ وَتِسْعُونَ آيَةً

VÂKİ-'AH|VÂKİ'A SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhırrahmâni	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْقَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾

râfi'añ	hâfidatür	kâzibeh	livek'atiñâ	leyse	lvâki'añ	izâ veka'ati
yükseltir	(O) alçaltır	hiç kimse yalan diyemez	onun kopmasına	yoktur	O kıyamet	bir koptu mu

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبًا مِّنْبَثًا ﴿٦﴾

hebâenmmümbessâ	fekânet	bessâ	lcibâlû	vebüseti	raccâ	lerdu	izâ ruceti
Hepsi dağılıp toz duman olur	olur	bir serpilişle	Dağlar	serpildiği zaman	bir sarsılışla	Yer	sarsıldığı zaman

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾

mâ eşhâbü lmeymeneñ	feeshâbü lmeymeneti	ezvâcen şelâşeh	veküntüm
Ne iyidir, o sağ taraftakiler!	Sağ taraftakiler!	Siz de üç sınıf	olursunuz

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾

ssâbikün	vessâbiküne	mâ eşhâbü lmeşemeñ	veeshâbü lmeşemeti
ileri geçmişlerdir	ileri geçenler de	Ne kötüdür, o sol taraftakiler!	Sol taraftakiler!

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ

vekal'lünm	mine levvelin	sülettünm	fî cennâti nne'im	lmükarrabün	ülâike
birazı da	öncekilerden	(Onların) çoğu	naîm cennetlerinde	(Allah'a) yaklaşılmışlardır	Onlar

مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَكَبِّينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

mütেকâbilin	'aleyñâ	müttekîne	'alâ sürurinmmevdüneñ	mine lahirin
karşılıklı oturup	onların üzerinde	yaslanmışlardır	(Onlar), süslü tahtlar üstünde	sonrakilerdendir

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿١٨﴾

sinmmminme'in saf bir kaynaktan doldurulmuş veke/ ve kadehlerle veebârîka ibrik biekvâbinv bardak vildânünmmühalledün hep aynı yaşta olan hizmetçiler 'aleyhim Etraflarında yetûfû dolanıp dururlar

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَحْمِ طَيْرٍ

velehmi tayrinm kuş etleri mimmâ yetehayyerûn beğendikleri vefâkihetinm meyveler velâ yünzifûn ne de akıllarını yitirirler 'anhâ Ondan lâ yüsadde'üne ne başlan ağnr

مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءُ

cezâem ödülü olarak keemsâli llü/lüi lmeknûn saklı inci taneleri gibi olan vehûrun 'in ahu gözlü eşler vardır mimmâ yeştehûn istedikleri

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا

selâmen selâmâ kilen Sözüni işitirler illâ Ancak velâ te/şimâ ne de günaha sokan bir söz legvenv ne bir boş laf f'hâ Orada lâ yesme'üne işitirler bimâ kânü ye'melûn (Onlara), işledikleri amellerin

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٦﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٧﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٨﴾

vetalhinmmendûd sıvama muzlar fi sidrinmmehdûd (Onlar) dal bastı, dikensiz kirazlar mâ eşhâbü lyem'in Ne güzeldir, kitapları sağlanndan verilenler! veeşhâbü lyem'ini Kitapları sağlanndan verilenler!

وَوَيْلٌ لِّلْمُصَدِّقِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣١﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٢﴾

velâ memnû'ah ne de yasaklanır lâ mektû'atinv Bunlar ne eksilir vefâkihetin keş'rah birçok meyve içindedir vemâinmmeskûb akıp çağlayan bir su vezillinmmemdûd gayet hoş bir gölge

وَفُورٍ شَرِّفٍ ﴿٣٣﴾ أَنَا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٤﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٥﴾ غُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٦﴾

etrâbâ ve yaşdaş 'uruben nazenin ebkârâ bakire fece'alnâhûnne Onları yapmışsızdır enşe/nâhûnne inşââ onları yeniden yaratmışsızdır innâ Muhakkak Biz vefûruşinmmerrfû'ah Onlar, yüksek döşekler üzerindedirler

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٧﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٣٩﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ

veeshâbü şşimâli Kitapları sollanndan verilenler! mine lâhîrin Sonrakilerden de veşületünm birçok kişi mine levvel'in Öncekilerden şületünm birçok kişi lieshâbü lyem'in (Bunlar), kitapları sağlanndan verilenler içindir

مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤٠﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤١﴾ وَظِلٍّ مِّنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٢﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٣﴾

velâ kerim ne de faydası lâ bâridinv (O gölgenin) ne serinliği vezillinmminyehmûm zifiri bir duman veham'im ve bir kızgın su fi semûminv (Onlar), bir sıcaklık içindedirler mâ eşhâbü şşimâl Ne uğursuz, ne şanssızdır kitapları sollarından verilenler!

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٤﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْجَنِّ الْعَظِيمِ ﴿٤٥﴾

'ale lhinşi l'azim Ayrıca onlar, büyük günaha vekânü yüşîrrûne ısrarla devam ediyorlardı mütrafin keyiflerine düşkün, şımarıktilar kable zâlike daha önce kânû idiler innehûm Çünkü onlar

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٦﴾ أَوَابًا ﴿٤٧﴾ وَنَا الْأَوَّلُونَ

eveabâ unâ levvelûn Önceki atalarımızda mı (diriltilecekler)? lemeb'ûşûn diriltileceğiz einnâ gerçekten biz mi? ve'izâmen ve bir yığın kemik vekunnâ türâbânv bir toprak olduğumuz mitnâ Öldüğümüz eizâ zaman mı vekânü yekûlûne diyorlardı

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٨﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٤٩﴾

yevminme'lûm o belirlenmiş günün ilâ mîkâti belli bir vaktinde lemeâmû'üne elbette toplanacaksınız velâhîrin ve sonrakiler levvel'ine bütün öncekiler inne Muhakkak kul De ki

17-18. Etraflarında saf bir kaynaktan doldurulmuş bardak, ibrik ve kadehlerle hep aynı yaşta olan hizmetçiler dolanıp dururlar.

19. Ondan ne başları ağnr, ne de akıllarını yitirirler.

20-24. (Onlara), işledikleri amellerin ödülü olarak, beğendikleri meyveler, istedikleri kuş etleri, saklı inci taneleri gibi olan ahu gözlü eşler vardır.

25. Orada ne bir boş laf, ne de günaha sokan bir söz işitirler.

26. Ancak "Selam, selam!" sözünü işitirler.

27. Kitapları sağlarından verilenler! Ne güzeldir, kitapları sağlarından verilenler!

28-34. (Onlar) dal bastı, dikensiz kirazlar, sıvama muzlar, gayet hoş bir gölge, akıp çağlayan bir su, birçok meyve içindedir. Bunlar ne eksilir, ne de yasaklanır. Onlar, yüksek döşekler üzerindedirler.

35-37. Muhakkak Biz, onları yeniden yaratmışsızdır. Onları bakire, nazenin ve yaşdaş yapmışsızdır.

38. (Bunlar), kitapları sağlarından verilenler içindir.

39. Öncekilerden birçok kişi.

40. Sonrakilerden de birçok kişi.

41. Kitapları sollarından verilenler! Ne uğursuz, ne şanssızdır kitapları sollarından verilenler!

42-43. (Onlar), bir sıcaklık ve bir kızgın su, zifiri bir duman içindedirler.

44. (O gölgenin) ne serinliği vardır, ne de faydası.

45. Çünkü onlar, daha önce keyiflerine düşkün, şımarıktilar.

46. Ayrıca onlar, büyük günaha ısrarla devam ediyorlardı.

47-48. "Öldüğümüz, bir toprak ve bir yığın kemik olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi diriltileceğiz? Önceki atalarımızda mı (diriltilecekler)?" diyorlardı.

49-50. De ki: "Muhakkak bütün öncekiler ve sonrakiler, o belirlenmiş günün belli bir vaktinde elbette toplanacaklardır."

51. Sonra siz ey sapkın yalanlayıcılar!

52. Muhakkak zakkum ağacından yiyeceksiniz.

53. Karınlarınızı onunla doldurursunuz.

54. Üstüne de o kızgın sudan içersiniz.

55. Susuzluk hastalığına tutulmuş develer gibi içer içersiniz (de bir türlü kanmazsınız).

56. İşte bu, onların o ceza günü kendilerine sunulacak konukluklarıdır.

57. Biz yarattık sizi! Hala tasdik etmeyecek misiniz?

58. Döktüğünüz o meniye bir baksanız ya!

59. Siz mi yaratıyorsunuz onu, yoksa Biz miyiz yaratan?

60. Aranızda ölümü Biz belirledik. Bizim önümüze geçilemez.

61. Kılıklarınızı değiştirmek ve sizi bilemeyeceğiniz bir biçimde yaratmak üzereyiz.

62. Siz ilk yaratmayı elbette biliyorsunuz. O halde düşün-senize!

63. Ektiğiniz o tohuma bir baksanız ya!

64. Siz mi bitiriyorsunuz onu, yoksa Biz miyiz bitiren?

65-67. İsteseydik, onu çerçöpe çevirirdik de siz şöyle geveleyip dururdunuz: "Biz kesinlikle çok zarardayız. Daha doğrusu biz büsbütün mahrumuz!"

68. İçtiğiniz o suya bir baksanız ya!

69. Siz mi indiriyorsunuz onu buluttan, yoksa Biz miyiz indiren?

70. İsteseydik, onu tuzlu, acı bir su yapardık. O halde şükretsenize!

71. Çakıp yaktığınız o ateşe bir baksanız ya!

72. Siz mi yaratıyorsunuz onun ağacını, yoksa Biz miyiz yaratan?

73. Çöldeki muhtaçlar için onu Biz hem cehennem ateşini hatırlatıcı, hem de bir kazanç aracı olarak yarattık.

74. O halde Rabbinin yüce adıyla tesbih et!

75. Artık yok, yıldızların doğup battıkları yerlere yemin ederim.

76. Bir bilseniz o, gerçekten büyük bir yemindir.

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَتَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَا يَكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِؤُنْ

femâli'üne

doldurursunuz

min zekkûm

zakkum

min şecerin

ağacından

le'akîlüne

Muhakkak yiye-

ceksiniz

lmükezzibûn

yalanlayıcılar

eyyühâ ddallüne

ey sapkın

innaküm şümme

siz Sonra

مِنْهَا الْبُطُونُ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾

şürbe lhim

Susuzluk hastalığına tutul-

muş develer gibi

feşâribüne

içer içersiniz

mine lhamim

o kızgın sudan

'aleyhi

Üstüne de

feşâribüne

içersiniz

lbütûn

Karınlarınızı

minhe

onunla

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ

eferaeytüm

bir baksanız ya

felevlâ tüşaddikûn

Hala tasdik etmeyecek misiniz?

haleknâküm

yarattık sizi

nehnü

Biz

yevme ddin

onların o ceza günü

nüzülühüm

konukluklarıdır

hâzâ

İşte bu

مَا تَعْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ

Imevte

ölmü

beynekümü

Aranızda

kaddernâ

belirledik

nehnü

Biz

lhâlikûn

yatan

nehnü

Biz miyiz

em

yok-

sa

tehlükünefû

yaratıyorsunuz onu

eentüm

Siz mi

mâ tûmnûn

Döktüğünüz o meniye

وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَى أَنْ يُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

fi mâ lâ te'lemûn

bilemeyeceğiniz bir biçimde

venünsieküm

ve sizi yaratmak

emsâleküm

Kılıklarınızı

'alâ en nübeddile

değiştirmek üzereyiz

vemâ nehnü bimesbûkin

Bizim önümüze geçilemez

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ ءَأَنْتُمْ

eentüm

Siz mi

mâ tehrûşûn

Ektiğiniz o tohuma

eferaeytüm

bir baksanız ya

felevlâ tezekkerûn

O halde düşünsenize

nneşete lûlâ

Siz ilk yaratmayı

velekd 'alimtümû

elbette biliyorsunuz

تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

fezaltüm

siz şöyle geveleyip dururdunuz

tefekkefûn

çerçöpe

huṭâmen

onu çevirirdik de

lece'alnâhû

İsteseydik

lev neşâû

bitiren

zzârî'ûn

Biz miyiz

nehnü

yoksa

tezra'ünefû

bitiriyorsunuz onu

إِنَّا لَمُعْرِمُونَ ﴿٦٥﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٦﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٧﴾

llezî teşrabûn

İçtiğiniz

lmâe

o suya

eferaeytümü

bir baksanız ya

mehrûmûn

büsbütün mahrumuz

nehnü

biz

bel

Daha doğrusu

lemüg'ramûn

çok zarardayız

innâ

Biz kesin-

likle

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٨﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا

üccâcen

tuzlu, acı bir su

ce'alnâhû

onu yapardık

lev neşâû

İsteseydik

lmünzilûn

indiren

nehnü

Biz miyiz

em

yoksa

mine lmüzni

buluttan

enzeltümûhû

indiriyorsunuz onu

eentüm

Siz mi

فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٦٩﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧٠﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ

nehnü

Biz miyiz

em

yok-

sa

şeceratehâ

onun ağacını

enşe/tüm

yaratıyorsunuz

eentüm

Siz mi

lletî tûrûn

Çakıp yaktığınız

nnâra

o ateşe

eferaeytümü

bir baksanız ya

felevlâ teşkürûn

O halde şükretsenize

الْمُنْشِئُونَ ﴿٧١﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

bismi rabbike l'azim

O halde Rabbinin yüce adıyla

fesebbih

tesbih et

ilmükvin

Çöldeki muhtaçlar için

vemetâ'al

bir kazanç aracı olarak

tezkiraten

hatırlatıcı

ce'alnâhâ

onu yarattık

nehnü

Biz

lmünşi'ûn

yaratan

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٤﴾

'azim

gerçekten büyük

lev te'lemûne

Bir bilseniz

lekasemül

bir yemindir

veinnefû

o

bimevâkı'î nnücüm

yıldızların doğup battıkları yerlere

üksimû

yemin ederim

felâ

Artık yok

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلُ

tenzilünm indirilmedir Imutahkerün tertemiz temizlenmiş olanlardan illâ başkası lâ yemessühü Ona el süremez fi kitâbinnimeknün gizli bir kitapta lekurânün kerîm değerli bir Kur'an'dır innehi Şüphesiz o

مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ

rızkaküm Rizkınızı vetec'alüne ibaret mi kılıyorsunuz? müdhiün leke süreceksiniz entüm siz efebihâzâ lhadîsi Şimdi bu kelama mı? mirrabbi l'âlemin O, âlemlerin Rabbinden

أَنْتُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾

tenzurün bakıp durursunuz hineizin işte o zaman veentüm siz lhulküm Can boğaza felevlâ izâ beleğati geldiği zaman tükezzibün yalanlamadan enneküm siz

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾

felevlâ in küntüm Gayra medînin ceza görmeyecekseniz lâ tübsirün görmezsiniz velâkil Ancak siz minküm sizden ileyhi ona ekraübü daha yakınız venehnû Biz ise

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ

feravhunv ona bir rahatlık feemmâ in kâne mine Imükarrabin Allah'a yakınlaştırmışlardan ise in küntüm sâdikîn Eğer sözünüzde doğrusanız terci'ünehâ onu geri çevirsenize

وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ

leke feselâmül sana selam olsun veemmâ in kâne min eşhâbi lyemîn Eğer kitapları sağlarından verilenlerden iseler vecennetü ne'im ve na'im cenneti vardır verayhânünv güzel bir rızık

مِّنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنَزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾

min hamim kızgın su fenüzülüm Onlara sunulacak konukluk ddâil'in sapkınlardan ise veemmâ in kâne mine Imükezzibine Yok eğer, o yalanlayıcılardan, min eşhâbi lyemîn Kitabı sağından verilen kişi

وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٌ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

bismi rabbike l'azîm Rabbinin yüce adıyla fesebbih tesbih et hakku lyekîn kesin gerçektir lehuve hâzâ evet bu bu inne Şüphesiz veteşliyetü cehîm ve cehenneme atılmaktır

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

HADİD|HADİD SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahîm ve Rahîm İlâhîrrahmâni Rahmân olan Allah'ın bismi ismiyle

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُخَيِّ

yühyî O, hem diriltir velerd ve yerin mülkü ssemâvâti Göklerin egemenliği lehû Onundur lhakîm her işi hikmetlidir l'azîzü çok güçlü vehuvel velerd ve yerdekiler mâ fi ssemâvâti Göklerdeki Allah'ın tesbih etmekte dirler

وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

'alîm bilendir biküllî şeyin velerd her şeyi hem O ve varlığı gizli olan vezzâhiru varlığı açıkça görünen velâhiru ve son lewelü ilkü ilk hüve O kadir gücü yetendir 'alî küllî şeyin velerd her şeye o veyümît hem de öldürür

77-78. Şüphesiz o, gizli bir kitapta, değerli bir Kur'an'dır.

79. Ona tertemiz temizlenmiş olanlardan başkası el süremez.

80. O, âlemlerin Rabbinden indirilmedir.

81. Şimdi bu kelama mı siz leke süreceksiniz?

82. Rızkınızı siz yalanlamadan ibaret mi kılıyorsunuz?

83-84. Can boğaza geldiği zaman, işte o zaman siz bakıp durursunuz.

85. Biz ise ona sizden daha yakınız. Ancak siz, görmezsiniz.

86-87. Haydi, ceza görmeyecekseniz, onu geri çevirsenize! Eğer sözünüzde doğrusanız!

88-89. Eğer o, Allah'a yakınlaştırmışlardan ise, ona bir rahatlık, güzel bir rızık ve na'im cenneti vardır.

90. Eğer kitapları sağlarından verilenlerden iseler, (ne mutlu onlara!)

91. Kitabı sağından verilen kişi, sana selam olsun!

92. Yok eğer, o yalanlayıcılardan, sapkınlardan ise, (ne yazık onlara!)

93-94. Onlara sunulacak konukluk, kızgın su ve cehenneme atılmaktır.

95. Şüphesiz bu, evet bu, kesin gerçektir.

96. Haydi, Rabbinin yüce adıyla tesbih et!

57. HADİD SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 29 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Göklerdeki ve yerdekiler, Allah'ı tesbih etmektedirler. O, çok güçlü, yaptığını sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulundandır.

2. Göklerin ve yerin egemenliği Onundur. O, hem diriltir, hem de öldürür. O, her şeye gücü yetendir.

3. O, ilk ve son, varlığı açıkça görünen ve varlığı gizli olandır. Hem O, her şeyi bilendir.

4. O, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da arş üzerinde düzeni kurandır. O, yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve ona yükseleni, hepsini bilir. Her nerede olsanız, O sizinle beraberdir. Hem, Allah her ne yaparsanız, onu görür.

5. Bütün göklerin ve yerin egemenliği, Onundur. Bütün işler de Allah'a döndürülür.

6. O, geceyi gündüze sokar, gündüzü de geceye sokar. O, bütün sinelerin içindekileri bilir.

7. Allah'a ve rasulüne iman edin, sizin kullanımınıza verdiklerinden infak edin. Sizden iman eden ve infakta bulunanlar var ya, onlar için büyük bir sevap vardır.

8. Peygamber, sizi Rabbinize iman edesiniz diye davette bulunup duruyorken ve sizden bir söz de almışken, niçin Allah'a iman etmeyeceksiniz ki! Eğer gerçek mümin olacaksınız?

9. O, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye kuluna apaçık ayetler indirendir. Muhakkak ki Allah, size karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

10. Hem niçin Allah yolunda infak etmeyeceksiniz ki! Göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır (hepsi Ona kalacaktır). Sizden fetihten önce infak edip çarşışanlarınız diğerlerine denk olmaz. Onlar, fetihten sonra infak edip çarşışanlardan derece itibarıyla daha büyüktür. Bununla beraber Allah her birine en güzel olanı, cenneti vaat etti. Allah, her ne yaparsanız, haberdardır.

11. Hani kim o, Allah'a güzel bir borç verecek de, Allah da onu katlayıverecek? Hem onun için çok hoş bir sevap da vardır.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ

ye'lemü 'ale l'arş stevâ şümme fi sitteti eyyâmin velerda ssemâvâtî llezî haleka hüve
hepsini bilir arş üzerinde düzeni kurandır sonra da altı günde ve yeri gökleri yaratan 0

مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا

fihâ vemâ ye'rucü mine ssemâi vemâ yenzilü minhâ vemâ yehrucü fi lerdî mâ yelicü
ona ve yükseleni gökten ineni ondan ve çıkanı yere gireni

وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

velerd mülkü ssemâvâtî lefû beşir bimâ te'melûne vellâhü eyne mâ küntüm me'aküm vehüve
ve yerin Bütün göklerin egemenliği Onundur onu görür her ne yaparsanız Allah Her nerede olsanız sizinle beraberdir 0

وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ

'al'lüm ve hüve fi lleyl nnefhâra veyülicü fi nnefhâri lleyle yülicü lümür türce'u veilâ ilâhî
bilir 0 geceye gündüzü de sokar gündüze geceyi sokar Bütün işler de döndürülür Allah'a

بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ

mimmâ ce'aleküm müstehlefîne fih veenfikü verasûlihî billâhî âminû bizâti ssudûr
sizin kullanımınıza verdiklerinden infak edin ve rasulüne Allah'a iman edin bütün sinelerin içindekileri

فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ وَمَالَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

billâh lâ tü/minûne vemâ leküm ecrun kebir lehüm veenfekü minküm fellezîne âmenû
Allah'a iman etmeyeceksiniz ki niçin büyük bir sevap onlar iç- ve infakta bu- Sizden iman eden
in vardır bulunanlar var ya

وَالرَّسُولَ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

in küntüm mü/minîn misâkaküm vekad ehaze birabbiküm litü/minû yed'üküm verrasûlü
Eğer gerçek mümin olacaksınız? sizden bir söz de ve almışken Rabbinize iman edesiniz diye sizi davette bul- unup duruyorken Peygamber

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ

veinne ilâ nnûr mine zzulümâtî liyühricüküm âyâtîm beyyinâtî 'alâ 'abdhî llezî yünezzilü hüve
Muhakkak ki aydınlığa karanlıklardan sizi çıkarsın diye apaçık ayetler kuluna indirendir 0

اللَّهُ بِكُمْ لَرِيقٌ رَحِيمٌ ۝ وَمَالَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ

mirâşü ssemâvâtî vellillâhî fi sebîli ilâhî ellâ tünfikü vemâ leküm rahîm lera'ufür biküm illâhe
Göklerin mirası Allah'ındır Allah yolunda infak etmeyeceksiniz ki Hem niçin çok merhametlidir çok şefkatli size karşı Allah

وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً

deraceteml e'zamü ülaike vekâtel min kabli lfethi men enfeka minküm lâ yestevî velerd
derece daha büyüktür Onlar çarşışanları fetihten önce infak edip Sizden diğerlerine denk olmaz ve yerin

مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتِلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

bimâ te'melûne vellâhü lhusnâ illâhü ve'ade veküllenv vekâtelû mim be'dü mine llezîne enfekü
her ne yaparsanız Allah en güzel olanı Allah cenneti vaat etti her birine çarşışanlardan fetihten sonra infak edip

خَيْرٌ ۝ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝

ecrun kerîm velehü lefû feyüdâ'ifeh kardan hasenen illâhe llezî yükrîdu men zâ habir
çok hoş bir sevap da onun için vardır ona Allah da onu katlayıverecek güzel bir borç Allah'a verecek de Hani kim o haberdardır

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ

vebieymânihim beyne eydihim nûruhûm yes'â velmû/minâti lmû/min'ne tera yevme
ve sağlarında önlerinde nurlarının koştuklarını ve mümin kadınların o mümin erkeklerin göreceksin O gün

بُشْرِيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ

hüve zâlike fi'hâ hâlid'ine lenhâru min tehtihe tecrî cennâtün l'yevme büşrakümü
evet bu İşte bu içlerinde sonsuz kalacağınız ırmaklar altlarından akan cennetlerdir Bugün müjdeniz

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا

nzurûnâ lillez'ine âmenû velmünâfikâtü lmünâfikûne yekûlû yevme lfevzü l'âzîm
Bize bakınız da iman edenlere ve münâfik kadınlar münâfik erkekler şöyle diyeceklerdir O gün büyük kurtuluştur

نَقْتَبِسُ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضَرَبَ بَيْنَهُمُ بَسُورًا

lehi bisüril beynehum feduribe nûrâ feltemisû verâeküm rcî'û kile min nûriküm nektebis
bir set Derken arkalarına çekilmiştir nur araştırmak Arkanıza dönün de denilecek nurunuzdan biraz alalım

بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۝ يُنَادُونَ لَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ

me'akümelem nekünm yünâdünehüm l'âzâb vezâhiruhû min kibelihi rrahmetü bâtinühû fihi bâb
sizinle Biz değil miydik? Onlara şöyle seslenirler azap dış tarafında ise vardır rahmet İç tarafında bir kapısı

قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ

câe hattâ lemâniyyü vegarratkümü vertebtüm veterabbeştüm enfüsekü fetentüm velâkinnekümü belâ kâlû
geldi sonunda o kuruntular sizi aldattı işkillendiniz gözettiniz kendinizi ateşe attınız Ancak siz Evet! derler

أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

velâ mine llez'ine keferû fidyetünv minküm lâ yû/bazû felyevme lgarûr billâhi vegarrakümü emru llâhi
ne de inkâr edenlerden bir fidye ne sizden kabul edilir Artık bugün o aldatıcı şeytan Allah ile sizi aldattı Allah'ın ölüm emri

مَا يُكِّمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ

en tehşe'a lillez'ine âmenû elem ye/ni lmeşir vebi/se mevlakümü hiye nnâr me/veküümü
huşu ile coşma O iman edenlere zamanı gelmedi mi? Ona gidiş de ne kötüdür Size uygun olan odur ateştir Sığınacağız yer

قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ

min kablü lkitâbe kellez'ine ütû velâ yekûnû mine lhaqqi vemâ nezele lizikri llâhi kulûbühüm
daha önce kendilerine kitap verilmiş olmasınlar hak aşkına ve inen Allah zikriyle kalplerinin

فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

enne llâhe i'lemû fâsikün minhüm vekeşrunm kulûbühüm fekasat fetâle 'aleyhimü lemedü
Allah İyi biliniz ki günahkâr olmuş insanlar gibi içlerinden ve çoğu kalpleri katlaşmış sonra üzerinden uzun zaman geçip de

يُخَيِّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ إِنَّ الْمُسْدِقِينَ

lmüşsaddikine inne le'alleküm te'kilün lâyâtü lekümü kad beyennâ be'de mevthâ lerda yühyi
sadaka veren erkekler Şüphesiz aklınız ersin diye ayetleri İşte size açıkladık ölümünden sonra yeryüzünü diriltir

وَالْمُسْدِقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝

ecrun kerim velehüm/lehüm yûdgâ'afü kardan haseney llâhe veekragû velmüşsaddikâti
pek hoş bir sevap onlara kendileri hesabına kat kat katlanır güzel bir borç Allah'a verenler var ya ve sadaka veren kadınlar

12. O gün, o mümin erkeklerin ve mümin kadınların önlerinde ve sağlarında nurlarının koştuklarını göreceksin. (Onlara şöyle denilecektir:) "Bugün müjdeniz altlarından ırmaklar akan, içlerinde sonsuz kalacağınız cennetlerdir. İşte bu, evet bu, büyük kurtuluştur."

13. O gün, münâfik erkekler ve münâfik kadınlar iman edenlere şöyle diyeceklerdir: "Bize bakınız da, nurunuzdan biraz alalım!" Onlara, "Arkanıza dönün de, nur araştırın!" denilecek. Derken arkalarına bir set çekilmiştir, bunun bir kapısı vardır. İç tarafında rahmet, dış tarafında ise azap vardır.

14. Onlara şöyle seslenirler: "Biz, sizinle beraber değil miydik?" Onlar da, "Evet!" derler, "Ancak siz, münâfıklık ederek kendinizi ateşe attınız, gözettiniz, işkillendiniz, o kuruntular sizi aldattı, sonunda Allah'ın ölüm emri geldi, o aldatıcı şeytan sizi Allah ile aldattı."

15. Artık bugün ne sizden, ne de inkâr edenlerden bir fidye kabul edilir. Sığınacağınız yer, ateştir. Size uygun olan odur. Ona gidiş de ne kötüdür!

16. O iman edenlere, kalplerinin Allah zikriyle ve inen hak aşkına huşu ile coşma zamanı gelmedi mi? Onlar, daha önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerinden uzun zaman geçip de kalpleri katlaşmış ve içlerinden çoğu günahkâr olmuş insanlar gibi olmasınlar!

17. İyi biliniz ki Allah, yeryüzünü ölümünden sonra diriltir. İşte size ayetleri aklınız ersin diye açıkladık.

18. Şüphesiz sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, Allah'a güzel bir borç verenler var ya, verdikleri kendileri hesabına kat kat katlanır. Bir de onlara pek hoş bir sevap vardır.

19. Allah'a ve rasullerine iman edenler var ya, işte onlar sıddîklardır, şehidlerdir. **Rableri** katında onların ecirleri ve nurları vardır. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlara gelince, onlar cehennemliklerdir.

20. Değersiz, düşük dünya hayatının yalnızca oyun, eğlence, süs ve aranızda karşılıklı övünme, mal ve çocuklarda çokluk yarışından ibaret olduğunu biliniz. O, bir yağmurun durumuna benzer: Otu rençberleri imrendirmiştir, sonra heyecana gelir, bir de onu görürsün ki, sararmıştır, sonra da çerçöp oluverir. Ahirette ise, şiddetli bir azap vardır. Bir de **Allah'tan** bir bağışlanma ve hoşnutluk. Değersiz, düşük dünya hayatı, bir aldaniş geçimliğinden başka bir şey değildir.

21. Siz **Rabbimizden** bir bağışlanmaya ve eni, gökle yerin eni gibi olan cennete doğru yarışın. Bu cennet, **Allah'a** ve rasullerine iman edenler için hazırlanmıştır. Bu, **Allah'ın** ihsan ve ikramıdır, onu dilediğine verir. **Allah**, çok büyük ihsan ve ikram sahibidir.

22. Yeryüzünde ve nefislerinizde başa gelen her musibet, Biz onu meydana getirmeden önce muhakkak bir kitapta yazılıdır. Şüphesiz bu, **Allah'a** göre kolaydır.

23. (Bu) siz, kaybettığınıza üzülmesiniz ve size verdiğimizde de güvenmeyesisiniz diyedir. **Allah**, büyüklenenleri, böbürleneni sevmeyiz.

24. Onlar, cimrilik edenler ve insanlara cimriliği emredenlerdir. Her kim de (**Allah** yolunda infaktan) yüz çevirirse, bilsin ki **Allah**, evet O, hiçbir şey muhtaç değildir, her türlü övgüye layıktır.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ

'inde rabbihim | veşşühedâü | ssiddîküne | ûlâike hüümü | verusülühi | billâhi | vellezîne âmenû
Rableri katında | şehidlerdir | sıddîklardır | işte onlar | ve rasullerine | Allah'a | iman edenler var ya

لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

eşhâbü | ûlâike | biâyâtinâ | vekezzebû | vellezîne keferû | venûrühüm | ecruhüm | lehüm
ehlidirler | onlar | Ayetlerimizi | yalanlayanlara gelince | inkâr edip | ve nurları | ecirleri | onların vardır

الْجَحِيمِ ۝ اَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ

vetefâhurum | veznetünv | velehvünv | le'ibünv | lhayâtü ddünyâ | ennemâ | i'lemû | lehim
ve karşılıklı övünme | süs | eğlence | oyun | Değersiz, düşük dünya hayatının | yalnızca | olduğunu biliniz | cehennem

بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ

nebâtühü | lküffâra | e'cebe | kemeşeli gayşin | velevlâd | fî lemvali | vetekâşurun | beyneküm
Otu | rençberleri | imrendirmiştir | bir yağmurun durumuna benzer | ve çocuklarda | mal | çokluk yarışından ibaret | aranızda

ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرِيهِ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ

'azâbün şed'dünv | vefî lâbirati | hutâmâ | yekünü | şümme | müsferran | feterâhü | yehicü | şümme
şiddetli bir azap | Ahirette ise vardır | çerçöp | oluverir | sonra da | sararmıştır | bir de onu görürsün ki | heyecana gelir | sonra

وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمَتَاعٌ الْغُرُورِ ۝ سَابِقُوا

sâbikü | metâu lğurûr | illâ | lhayâtü ddünyâ | vemâ | verigvân | mine lâhi | vemegfiratünm
yarışın | bir aldaniş geçimliğinden | başka | Değersiz, düşük dünya hayatı | değildir | ve hoşnutluk | Bir de Allah'tan | bir bağışlanma

إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ

ü'iddet | velerdi | ke'arđi ssemâi | 'arđuhâ | vecennetin | mirrabbiküm | ilâ megfiratim
hazırlanmıştır | yerin | gökle eni gibi olan | eni | ve cennete doğru | Siz Rabbimizden | bir bağışlanmaya

لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ

vellâhü | menyyeşâ/ | yû/tîhi | fedlü lâhi | zâlike | verusülühi | billâhi | lillezîne âmenû
Allah | dilediğine | onu verir | Allah'ın ihsan ve ikramıdır | Bu | ve rasullerine | Allah'a | iman edenler için

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ

illâ fî kitâbinm | velâ fî enfüsiküm | fî lerdî | minmmüşibetin | mâ eşâbe | zû lfeğli l'azîm
muhakkak bir kitapta yazılıdır | ve nefislerinizde | Yeryüzünde | her musibet | başa gelen | çok büyük ihsan ve ikram sahibidir

مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ لِّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ

'alâ mâ fâteküm | likeylâ te/sev | yesir | 'ale lâhi | zâlike | inne | min kabli en nebraehâ
kaybettığınıza | üzülmesiniz | kolaydır | Allah'a göre | bu | Şüphesiz | Biz onu meydana getirmeden önce

وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَيْنَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ

ellezîne yebbalüne | febüür | külle müptâlin | lâ yühibbü | vellâhü | bimâ âtâküm | velâ tefrahü
Onlar, cimrilik edenler | böbürleneni | büyüklenenleri | sevmeyiz | Allah | size verdiğimizde de | ve güvenmeyesisiniz diyedir

وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝

lhamîd | lğaniyyü | küve | feinne lâhe | yetevelle | vemeny | bilbühl | nnâse | veye/mürüne
her türlü övgüye layıktır | hiçbir şeye muhtaç değildir | evet O | Allah | yüz çevirirse | Her kim de | cimriliği | insanlara | ve emredenlerdir

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ

velmizâne	lkitâbe	me'ahümü	veenelnâ	bilbeyyînâtî	rusülenâ	erselnâ	lekad
ve ölçü	kitap	beraberle- rinde	indirdik	mucizelerle	Biz rasulermizi	gönderdik	And olsun ki

لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ

vemenâfi'u	be/sün şedidürv	f.ihî	lhadi	veenelnâ	billkist	nnâsü	liyeküme
birçok faydası olan	hem çetin bir sertlik	kendi- sinde	demiri	indirdik	adaletle	insanlar	davransınlar diye

لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

'azz	kaviyyün	ilâhe	inne	bilgayb	verusülefî	menyyenşurufî	ilâhü	veliye'leme	linnâsi
çok güçlüdür	çok kuv- vetlidir	Allah	Şüphe yok ki	gyaben	ve rasullerine	kendisine yardım edenleri	Allah	belli edecektir	insanlara

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ

velkitâbe	nnübüvete	fi zürriyyetihi	vece'alnâ	vebrahîme	nûhanv	erselnâ	velekad
ve kitap	peygamberlik	Her ikisinin soyundan bazılarına	verdik	ve İbrahim'i	Nûh'u	gönderdik	Yemin olsun ki

فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِرُسُلِنَا

birusülinâ	'alâ âsârihim	kaffeynâ	sümme	fâsikün	minhüm	vekesrunm	mülhted	feminhüm
rasulermizi	onların izleri üzerinde	arka arkaya gönderdik	Sonra	yoldan çıkmış günahkârlardır	onlardan	çoğu ise	hidayeti kabul etmiş	içlerinden bazısı

وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ

fi kulûbi	vece'alnâ	lincile	ve'teynâhü	bi'sâ bni meryeme	vekaffeynâ
kalplerinde	yarattık	İncil'i	Ona verdik	Meryem oğlu İsa'yı da	arkalarından gönderdik

الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَافِقَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا

illâ	'aleyhim	mâ ketebnâhâ	btede'ühâ	verahbâniyyeteni	verahmeñ	ra/fetenv	llezne tebe'ühü
sadece	onlara	Biz bunu emretmemiştik	uydurdular	Onlar ayrıca ruhbanlık diye bir şey	bir merhamet	bir incelik	Onu izleyenlerin

ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ

minhüm	llezne âmenü	fe'teynâ	hakka ri'âyetiñâ	femâ ra'avhâ	rigvâni ilâhi	btigâe
Biz de içlerinden	iman etmiş olanlara	verdik	hakıyla	Sonra da onu gözet- mediler	Allah'ın rzasını	aramak için yaptılar

أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا

veaminû	ilâhe	ttekû	yâ eyyühâ llezne âmenü	fâsikün	minhüm	vekesrunm	ecrahüm
ve iman edin ki	Allah'- tan	korkun	Ey iman edenler!	yoldan çıkmış günahkârlardır	Onların	çoğu	sevaplarını

بِرِسْوَلِهِ لِيُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلَ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرَ

veyegfir	biñ	temşüne	nûran	leküm	veyec'al	mirrahmetih	kifleyni	yü/tiküm	birasülüh
bağışlasın	kendi- siyle	yürüyeceğiniz	bir nur	size	bahşetsin	rahmetinden	iki pay	sizlere versin	rasulüne

لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ لِنَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ

'alâ şeyinm	ellâ yekdirüne	eñlü lkitâbi	liellâ ye'leme	rah'im	gafûrur	vellâhü	leküm
hiçbir şeye	güç yetiremeyeceklerini	Ehl-i kitap	bilmeyecek mi?	çok merhamet edendir	çok bağış- layan	Allah	sizi

مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

zû fedli 'az'im	vellâhü	menyyeşâ/	yü/t'hi	biyedi ilâhi	lfeğle	veenne	min fedli ilâhi
çok büyük ihsan ve ikram sahibidir	Allah	dilediğine	onu verir	Allah'ın elin- dedir	ihsan ve ikram	Şüphe- siz ki	Allah'ın ihsan ve ikra- mından

25. And olsun ki, Biz rasulermizi mucizelerle gönderdik, beraberlerinde, insanlar adaletle davran-
sınlar diye kitap ve ölçü indirdik. Bir de, kendisinde hem çetin bir sertlik, hem de insanlara birçok faydası olan demiri indirdik. Böy-
lelikle Allah, kendisine ve rasullerine giyaben yardım edenleri belli edecektir. Şüphe yok ki Allah, çok kuvvetlidir, çok güçlüdür.

26. Yemin olsun ki, Nûh'u ve İbrahim'i gönderdik. Her ikisinin soyundan ba-
zılarına peygamberlik ve kitap verdik. Böyleyken içlerinden bazıları hidaye-
ti kabul etmiş, onlardan çoğu ise yoldan çıkmış günahkârlardır.

27. Sonra onların izleri üzerinde rasulermizi arka arkaya gönderdik. Mer-
yem oğlu İsa'yı da arka-
larından gönderdik. Ona İncil'i verdik. Onu izleyen-
lerin kalplerinde bir ince-
lik, bir merhamet yarattık. Onlar ayrıca ruhbanlık diye bir şey uydurdular. Biz bunu onlara emretmemiş-
tik. Bunu sadece Allah'ın rzasını aramak için yaptılar. Sonra da onu hakıyla gözetemediler. Biz de içle-
rinden iman etmiş olanlara sevaplarını verdik. Onla-
rın çoğu, yoldan çıkmış günahkârlardır.

28. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve rasu-
lüne iman edin ki, sizlere rahmetinden iki pay ver-
sin, size kendisiyle yürüye-
ceğiniz bir nur bahşetsin, sizi bağışlasın. Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

29. Ehl-i kitap, Allah'ın ihsan ve ikramından hiç-
bir şeye güç yetireme-
yeceklerini bilmeyecek mi? Şüphesiz ki ihsan ve ikram, Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah, çok büyük ihsan ve ikram sahibidir.

58. MÜCÂDELE SÜRESİ

Medine döneminde
inmiştir. 22 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. Evet, Allah kocası hakkın-
da seninle tartışan ve onu
Allah'a şikâyet eden kadının
sözünü işitti. Allah, karşılıklı
konuşmanızı dinliyordu.
Çünkü Allah işitir, görür.

2. İçinizden zihâr ile kadın-
larından ayrılmaya kalkışan
kimseler bilmelidirler ki,
onlar kendilerinin anneleri
değildir. Anneleri, ancak
onları doğurmuş olanlardır.
Bununla beraber onlar ke-
sinlikle çirkin ve asılsız bir
lakırdı söylüyorlar. Allah'ın
af ve mağfiretinin çok oldu-
ğunda şüphe yoktur.

(Bkz.: Ahzâb/33, 4)

3. Ve öyle kadınlardan zihâr
ile ayrılmaya kalkıp da son-
ra dediklerini geri alacak
olanlar, bunun için cinsel
ilişkiye girmeden önce, bir
köle azat etmeleri gerekir.
Bunu duyunuz ya, işte size
bununla öğüt verilir. Allah
her ne yaparsanız, haberdardır.

4. Ona gücü yetmeyen,
cinsel ilişkiye girmeden
önce sırasıyla iki ay oruç
tutsun, ona da güç yeti-
remeyen, altmış yoksul
doyursun. Bunlar, Allah
ve rasulüne iman edesiniz
diyedir. Ve bunlar, Allah'ın
çizdiği sınırlardır. Kâfirler
için ise, acı veren bir azap
vardır.

5. Muhakkak ki Allah ve ra-
sulü ile (sınır koyma konu-
sunda) rekabete kalkışan
kimseler, tıpkı kendilerin-
den öncekilerin çarpıldığı
gibi çarpıldılar. Oysa açık
deliller de indirmiştik.
Kâfirlere ayrıca alçaltıcı bir
azap vardır.

6. O gün Allah onların hep-
sini diriltecek, sonra onlara
yaptıklarını haber verecek-
tir. Allah onu bir bir saymış,
onlarsa onu unutmuşlardır.
Allah, her şeye şahittir.

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ مَدِينَةٍ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً

MÜCÂDELEH|MÜCÂDELE SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim | llâhırrahîm | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ

yesme'u | vellâhü | ilâ llâh | veteşteki | fi zevcihâ | llet | tucâdilüke | kavle | llâhü | kad semi'a
dinliyordu | Allah | Allah'a | ve onu şikâyet eden kadının | kocası hakkında | seninle tartışan | sözünü | Allah | işitti

تَحَاوَرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُم مِّنْ نِّسَائِهِمْ مَا هُنَّ

füne | mâ | min nisâihim | minküm | ellezine yüzhâirüne | besir | sem'um | llâhe | inne | tehâvurakümâ
onlar | de- | kadınlardan | içinizden | zihâr ile ayrılmaya kalkışan kimseler bilmelidirler ki | görür | işitir | Allah | Çünkü karşılıklı konuşmanızı

أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمِّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْتَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا

vezürâ | mine | kavli | münkerân | leyeülüne | veinnefüm | llâi | velednefüm | illâ | in | ümmeâtühüm | ümmeâtühüm
ve asılsız | bir lakırdı | çirkin | kesinlikle söylüyorlar | Bununla beraber onlar | onları doğurmuş olanlardır | ancak | Anneleri | kendilerinin anneleri

وَأَنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا

limâ | kâlû | ye'ûdüne | summe | min nisâihim | vellezine yüzhâirüne | gafur | le'afuvv | inne | llâhe
dediklerini | geri alacak olanlar | sonra | Ve öyle kadınlardan | zihâr ile ayrılmaya kalkıp da | mağfiretinin | af | Allah'ın

فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۚ قَبْلَ أَنْ يَتِمَّ سَآذِلُكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

habir | bimâ | te'melüne | vellâhü | tû'azüne bih | zâliküm | min | kabli | ennyetemâssâ | feteheru | rakabetin
haberdardır | her ne yaparsanız | Allah | işte size öğüt verilir | bununla | bunun için cinsel ilişkiye girmeden önce | bir köle azat etmeleri gerekir

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۖ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتِمَّ سَآذِلُكُمْ لَمْ يَسْتَطِعْ

femellem yesteti' | min | kabli | ennyetemâssâ | şehrayni | müte tâbi'ayni | feşiyâmü | femellem yecid
ona da güç yetiremeyen | cinsel ilişkiye girmeden önce | sırasıyla iki ay | oruç tutsun | Ona gücü yetmeyen

فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ

velilkâfirine | hudûdü llâh | vetilke | verasulih | billâhi | litü/minü | zâlike | sittine | miskînâ | fei'âmü
Kâfirler için ise vardır | Allah'ın çizdiği sınırlardır | Ve bunlar | ve rasulüne | Allah | iman edesiniz diyedir | Bunlar | altmış yoksul | doyursun

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتِبُوا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

illezine min | kablihim | kemâ kübite | kübitü | verasülehu | llâhe | llezine yühdûdüne | inne | 'azâbun elim
tıpkı kendilerinden öncekilerin | çarpıldığı gibi | çarpıldılar | ve rasulü ile Allah | rekabete kalkışan kimseler | Muhakkak ki | acı veren bir azap

وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ

llâhü | yeb' | asühümü | yevme | 'azâbünmühin | velilkâfirine | âyâtin beyyînât | vekad | enzelnâ
Allah | onların diriltecek | O gün | alçaltıcı bir azap | Kâfirlere ayrıca vardır | Oysa açık açık deliller de | indirmiştik

جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

şehid | 'ale külli şeyin | vellâhü | venesüh | llâhü | ehşâhü | bimâ | 'amilü | feyünebbiühüm | cem'an
şahittir | her şeye | Allah | onu unutmuşlardır | Allah | onu bir bir saymış, | yaptıklarını | sonra onlara haber verecektir | hepsini

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا

illâ selâsetin	min necvâ	mâ yekûnû	vemâ fî lerd	mâ fî ssemvâti	ye'lemû enne llâheelem tera
olma-sın	üç kişinin	gizli konuşma	yoktur ki	ve yerdekini hep	göklerdekini
					bildiğini
					Allah'ın
					görmeyiz misin?

هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ

me'ahûm	illâ hüve	velâ ekšera	min zâlike	velâ ednâ	sâdsühüm	hüve	illâ hamsetin	velâ râbi'ühüm	hüve
onlarla beraberdir	mutlaka O	daha çok	İster bundan	daha az	altıncıları	O	olma-sın	Beş	yok-tur ki
									dördüncüleri
									O

أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۷ أَلَمْ تَرَ

elem tera	'alim	biküllü şeyin	llâhe inne	yevme lkiyameh	bimâ 'amiû	yünebbiühümşümme	eyne mâ kânû
Bakmaz mısın	tamamıyla bilir	her şeyi	Allah şüp-hesiz	kıyamet günü	bütün yaptıklarını	kendilerine haber verir	Sonra her nerede olsalar

إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ

bilişmi	veyetenâcevne	limâ nühû 'anhû	ye'ûdüne	şümme	'ani nnecvâ	nühû	ilâ llezine
Günah	fısıldaşıyorlar	yasaklandıkları şeyi yapıyorlar	dönüp	sonra	Gizli konuşmadan	yasaklan-dılar	şunlara

وَالْعُدْوَانَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ

veyekûlûne	llâhû	bimâ lem yühayyike bihi	hayyevke	veizâ câuke	veme'siyeti rrasûli	vel'udvâni
diyorlar	Alla-h'ın	seni selamlamadığı	seni selamlıyorlar	Yanına geldiklerin-de de	ve peygambere isyan hakkında	düşmanlık

فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ

febi/se	yeşlevneâ	cehennem	hasbühüm	bimâ nekûl	llâhû	levlâ yû'azzibünâ	fî enfüsühim
Artık o ne kötü	ona yaslanacaklar	Cehennem	onlara yeter	söylediklerimizden dolayı	Allah	bize azap etse ya!	Kendi aralarında

الْمَصِيرُ ۝۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ

vel'udvâni	bilişmi	felâ tetenâcev	izâ tenâceytüm	yâ eyyühâ llezine âmenû	İmeşir
düşmanlık	günah	fısıldaşmayın	Sizler fısıldaştığınız zaman	Ey iman edenler!	bir sonuçtur

وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۹

tühşerûn	llezi ileyhi	llâhe vettekû	vettekâ	bilbirri	vetenâcev	veme'siyeti rrasûli
huzurunda toplanaca-ğınız	Kendisinin	Allah'tan korkun	ve takva hak-kında	iyilik	fısıldaşın	ve peygambere isyan hakkında

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

biżni llâh	illâ şeyen	bidârrihim	veleyse	llezine âmenû	liyezhüne	mine şseytâni	nnecvâ	innemâ
Allah'ın izniyle olanın içinde	bir	Hâlbuki onlara zarar verecek	değillerdir	iman etmiş olanlar	kederlendirmek için	şeytandan (yapılmak-ta)dır	O gizli konuşma-lar (fiskos)	sırf

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱۰ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا

tefessehû	leküm	izâ kıle	yâ eyyühâ llezine âmenû	İmû/minûn	felyetevekkeli	ve'ale llâhi
genişleyin	Sizlere	denildiği zaman	Ey iman edenler!	Müminler de	dayansınlar	hep Allah'a

فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ

llâhû	yerfe'i	fenşüzû	nşüzû	veizâ kıle	leküm	llâhû	yefsehi	fefsehû	fî İmecâlisi
Allah	yükseltsin	kalkıverin ki	Kalkın	denildiği zaman da	size	Allah da	genişlik versin	genişleyin	Meclislerde

الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۱۱

habir	bimâ te'melüne	vellâhû	deracât	l'ilme	vellezine ütû	llezine âmenû
haberdardır	her ne yaparsanız	Allah	derecelerle (yükseltsin)	ilim	verilenleri de	iman edenlerinizi

7. Allah'ın göklerdekini ve yerdekini hep bildiğini görmez misin? Herhangi bir üç kişinin yaptığı gizli konuşma yoktur ki, O dördüncüleri olmasın. Beş (kişinin yaptığı gizli konuşma) yoktur ki, O altıncıları olmasın. İster bundan daha az, isterse de bundan daha çok, (fark etmez) her nerede olsalar, mutlaka O onlarla beraberdir. Sonra kıyamet günü bütün yaptıklarını kendilerine haber verir. Haberiniz olsun ki Allah, her şeyi tamamıyla bilir.

8. Bakmaz mısın şunlara: Gizli konuşmadan yasaklandılar, sonra dönüp yasaklandıkları şeyi yapıyorlar. Günah, düşmanlık ve peygambere isyan hakkında fısıldaşıyorlar. Yanına geldiklerinde de seni, seni Allah'ın selamladığı bir şekilde selamlıyorlar. Kendi aralarında, "Allah, söylediklerimizden dolayı bize azap etse ya!" diyorlar. Cehennem onlara yeter, ona yaslanacaklar. Artık o ne kötü bir sonuçtur!

9. Ey iman edenler! Sizler fısıldaştığınız zaman, günah, düşmanlık ve peygambere isyan hakkında fısıldaşmayın, iyilik ve takva hakkında fısıldaşın. Kendisinin huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun.

10. O gizli konuşmalar (fiskos), iman etmiş olanları kederlendirmek için sırf şeytandan (yapılmakta)dır. Hâlbuki onlara, Allah'ın izniyle olanın dışında bir zarar verecek değildir. Müminler de onun için hep Allah'a dayansınlar!

11. Ey iman edenler! Sizlere "Meclislerde genişleyin, yer açın!" denildiği zaman, genişleyin, yer açın, Allah da size genişlik versin. "Kalkın!" denildiği zaman da kalkıverin ki, Allah iman edenlerinizi yükseltsin, ilim verilenleri de çeşitli derecelerle (yükseltsin). Allah her ne yaparsanız, haberdardır.

12. Ey iman edenler! Peygambere gizlice bir şey söylemek istediğiniz zaman, bu gizli konuşmanızdan önce bir sadaka sununuz. Bu, sizin için hem bir hayır, hem de daha iyi bir temizliktir. Ancak gücünüz yetmezse, şüphe yok ki Allah çokça bağışlayandır, çokça acıyandır.

13. Ya! Gizlice bir şey söylemeden önce sadakalar sunmaktan korktunuz mu? Mademki yapmadınız, Allah da size tövbe lütfetti, artık namaza devam edin, zekâtı verin, Allah ve rasulüne itaat edin. Allah her ne yaparsanız, haberdardır.

14. Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğa yardımlık edenlere bakmaz mısınız? Onlar, ne sizdendir, ne de onlardan! Bilip dururken yalan yere yemin ederler.

15. Allah, onlar için şiddetli bir azap hazırladı. Gerçekten onlar, ne kötü işler yapıyorlar!

16. Yeminlerini bir siper edindiler de, Allah yolundan alıkoydular. Onun için onlara alçaltıcı bir azap vardır.

17. Mümkünü yok, onları ne malları, ne de çocukları hiçbir şekilde Allah'tan kurtaramaz. Onlar, cehennemliklerdir. Onlar, onun içinde kalacaklardır.

18. O gün Allah onların hepsini toplayıp diriltecek de size yemin ettikleri gibi Ona da yemin edecekler ve kendilerinin bir şey yaptıklarını sanacaklar. Dikkat edin, şüphesiz onlar, hep o yalancılardır.

19. Şeytan onları kuşatmıştır da, kendilerine Allah düşüncesini unutturmuştur. Onlar, şeytanın taraftarıdır. Uyanık ol, şeytanın taraftarı, hep hüsrana uğramıştır.

20. Allah ve rasulü ile (sınır koyma konusunda) rekabete kalkışanlar var ya, onlar en alçaklar arasındadırlar.

21. Allah, "Kesinlikle Ben yenerim Ben, (bir de) rasul-lerim!" diye yazdı. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, her şeyi yapmaya gücü yetendir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَيْكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ

zâlike şadekâh beyne yedey necvâküm fekdaddimû rrasûle izâ nâceytümû yâ eyyühâ llezîne âmenû
Bu bir sadaka bu gizli konuşmanızdan önce sununuz Peygambere gizlice bir şey söylemek istediğiniz zaman Ey iman edenler!

خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٢ ؕ أَشَفَقْتُمْ أَنْ تَقْدِمُوا

en tükaddimû eesfektüm rahim gafûrur ilâhe feinne feilleme tecidû veethther leküm hayrul
sunmaktan korktunuz mu? çokça acıyandır bağışlayandır Allah şüphe yok ki Ancak gücünüz yetmezse sizin için hem bir hayır

بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَيْكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

şşalâte feekimû 'aleyküm ilâhü vetâbe feiz lem tef'alû şadekât beyne yedey necvâküm
namaza devam edin size Allah da tövbe lütfetti Mademki yapmadınız sadakalar Gizlice bir şey söylemeden önce

وَاتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٣ ؕ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا

ilâ llezîne tevellev elem tera bimâ te'melûn habirum vellâhü verasûleh ilâhe veet'û zzekâte veâtû
yardaklık edenlere bakmaz mısınız? her ne yaparsanız haberdardır Allah ve rasulüne Allah itaat edin zekâtı verin

فَوَمَا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

vehüm ye'lemûn 'ale lkezihi veyehlifûne minhüm velâ minküm hüm mâ 'aleyhim ilâhü gadibe kavmen
Bilip dururken yalan yere yemin ederler onlardan ne de ne sizden-dir Onlar de-gildir kendilerine Alla-h'ın gazap ettiği bir toplu-luğa

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٤ ؕ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ

eymânehüm ittehażû mâ kânû ye'melûn sâe innehüm 'azâben şedidâ le'hüm ilâhü e'adde
Yeminlerini edindiler de yapıyorlar ne kötü Gerçekten onlar şiddetli bir azap onlar için Allah hazırladı

جَنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ١٥ ؕ لَنْ تَغْنَى عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ

emvâlühüm 'anhüm len tğniye 'azâbünmmühîn fele'hüm 'an sebili ilâhi feşaddû cünneten
ne malları onları kurtaramaz alçaltıcı bir azap onlara vardır Allah yolundan alıkoydular bir siper

وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ١٦ ؕ يَوْمَ

yevme hâlidûn fi'hâ hüm eşhâbû nnâr ülâike şeyâ mine ilâhi velâ evlâdühüm
O gün kalacaklardır onun içinde Onlar cehennemliklerdir Onlar hiçbir şekilde Allah'tan ne de çocukları

يُنْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَخْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ

'alâ şey/ ennehüm veyehsebûne leküm kemâ yehlifûne le'hü feyehlifûne cemî'an ilâhü yeb'asühümû
bir şey kendile-rinin ve yaptıklarını sanacaklar size yemin ettikleri gibi Ona da yemin edecekler hepsini Allah onların toplayıp diriltecek de

أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ١٧ ؕ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ

ülâike zikra ilâh feensâhüm şşeytânû 'aleyhimû istehveze hümû lkâzibûn innehüm elâ
Onlar Allah düşün-cesini kendilerine unut-turmuştur Şeytan onları kuşatmıştır da hep o yalancılardır şüphesiz onlar Dik-kat edin

حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١٨ ؕ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ

ilâhe inne llezîne yühâddûne lhâsirûn inne hizbe şşeytâni hümû elâ hizbü şşeytân
Allah rekabete kalkışanlar var ya hep hüsrana uğramıştır şeytanın taraftarı Uyan-ık ol şeytanın taraftarındırlar

وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذْلَلِينَ ١٩ ؕ كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ٢٠ ؕ

'aziz kavyyûn ilâhe inne verusûlî ene leeglibenne ilâhü ketebe fî lezellîn ülâike verasûlehü
güç yetendir çok güç-lüdür Allah şüp-hesiz rasul-lerim Ben Kesinlikle Ben yenerim Allah diye yazdı en alçaklar arasındadırlar onlar ve rasulü ile

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ

llâhe men hâdde yûvâddüne velyevmi lâhiri billâhi yû/minüne kavmeny lâ tecidü
Allah rekabete kalkışanlarla sevişir ve ahiret gününe Allah'a iman eden bir topluluğu bulamazsın

وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ

ev 'aşiratehüm ev ihvânehüm ev ebneahüm âbâehüm velew kânü verasülehü
hısımları-hemşerileri kardeşleri oğulları babaları olsalar bile ve rasulü ile

أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ

veyüdhilühüm minh birühinm veeyyedeühüm imâne fi kulûbihimü ketebe üläike
Onları koyacak kendisinden bir ruh ile Kendilerini desteklemiştir imanı Allah onların kalplerine yazmıştır İşte bunlar o kimselerdir ki

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

'anhüm llâhü rađiye fi hâ hâlidine lenhâru min tehtihe tecri cennâtin
onlardan Öyle ki Allah hoşnut içlerinde sonsuza dek kalacaklardır ırmaklar altından akan cennetlere

وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

lmüflihün hümü inne hizbe llâhi elâ hizbü llâh üläike 'anh veradü
muhakkak hep kurtuluşa erenlerdir evet onlar Allah'ın taraftarı Uyanık ol Allah'ın taraftarıdır İşte onlar onlar da Allah'tan hoşnutturlar

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

HAŞR|HAŞR SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhirrahimâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ

llezi ehrece hüve lhakim l'azizü veühüve vemâ fi lerd mâ fi ssemâvâti lillâhi sebbeha
çıkardı O her işi hikmetlidir her şeye gücü yetendir O ve yerdekiler Göklerdeki Al-tesbih et-lah'ı mektedirler

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا

vezannü enyvehrucü mâ zanentüm lievveli haşr min diyârihim min ehli lkitâbi llezine keferü
zannettiller Siz onların çıkacaklarını zannetmediniz ilk haşr için beldelerinden ehl-i kitaptan olan inkâr edenleri

أَنَّهُمْ مَا نَعْتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمْ

fi kulûbihimü vekazefe min hayşü lem yehtesibü llâhü feetühümü mine llâhi huşunühüm mâni'atühümenneühüm
kalplerine ve düştürdü hesap etmedikleri yönden Allah onları bastırdı Allah'tan koruyacak kalelerinin Onlar da engeller olduğunu kendilerini

الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

yâ üli lebsâr fe'tebirü veeydî lmü/minine bieydihim büyütehüm yühribüne ru'be
ey görecek gözleri olanlar Düşünün de ibret alın diğer taraftan da müminlerin elleriyle kendi elleriyle evlerini harap ediyorlardı korku

وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

'azâbü nnâr fi lâhîrati veleühüm fi ddünyâ le'azzebehüm lcelâe 'aleyhimü llâhü velevlâ en ketebe
ateş azabı Ahirette ise onlara var dünyada muhakkak kendilerine azap edecekti sürgünü onlara Allah Eğer yazmamış olsaydı

22. Allah'a ve ahiret gününe iman eden bir topluluğu, Allah ve rasulü ile (sınır koy-ma konusunda) rekabete kalkışanlarla, (bunlar) ba-baları, oğulları, kardeşleri, hısımları-hemşerileri olsa-lar bile sevişir bulamazsın. İşte bunlar o kimselerdir ki, Allah onların kalplerine imanı yazmıştır. Kendilerini kendisinden bir ruh ile des-teklemiştir. Onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacak, içlerinde sonsu-za dek kalacaklardır. Öyle ki Allah onlardan hoşnut, onlar da Allah'tan hoşnut-turlar. İşte onlar, Allah'ın taraftarıdır. Uyanık ol, Allah'ın taraftarı, evet on-lar, muhakkak hep kurtulu-şa erenlerdir.

59. HAŞR SÜRESİ

Medine döneminde inmiştir. 24 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Göklerdeki ve yerde-kiler, Allah'ı tesbih etmek-tedirler. O, her şeye gücü yetendir, yaptığını sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

2. O, ehl-i kitaptan olan inkâr edenleri ilk haşr için beldelerinden çıkardı. Siz onların çıkacaklarını zannetmediniz. Onlar da kalelerinin, istihkamlarının kendilerini Allah'tan koru-yacak engeller olduğunu zannettiller. Fakat Allah onları hesap etmedikleri yönden bastırdı ve kalpleri-ne korku düşürdü. Öyle ki, evlerini bir taraftan kendi elleriyle, diğer taraftan da müminlerin elleriyle harap ediyorlardı. Düşünün de ib-ret alın ey görececek gözleri olanlar!

3. Eğer Allah onlara sürgü-nü yazmamış olsaydı, mu-hakkak kendilerine dünya-da azap edecekti. Ahirette ise onlara ateş azabı var.

الْجُزْءُ الثَّامِنُ وَالْعِشْرُونَ

4. Çünkü onlar, Allah ve rasulüne cephe alıp karşılaşmaya kalkıştılar. Kim Allah'a cephe alıp karşılaşmaya kalkarsa, şüphe yok ki Allah, cezalandırması sert olandır.

5. Herhangi bir hurma ağacı kestiyse veya onu kökleri üzerinde dikili bıraktıysanız, (bu) hep Allah'ın izniyledir ve o günahkârları perişan edeceği içindir.

6. Allah'ın, rasulüne onlardan fey olarak verdiğine gelince, siz ona ne at sürdürünüz, ne de deve. Ancak Allah, rasullerini dilediği kimselere musallat eder. Allah, her şeye gücü yetendir.

(Fey: Elde edilmesinde fazla sıkıntı ve zorluk çekilmeyen ganimet, haraç ve cizye gibi gelirlerdir.)

7. Allah'ın rasulüne fethedilen beldeler halkından fey olarak verdikleri, Allah, rasulü, akrabalar, yetimler, miskinler ve yolda kalmışlar içindir. (Bu, feyin) içinizden yalnızca zenginler arasında dönüp dolaşan bir zenginlik olmasın diyedir. Bir de peygamber size her ne emir verirse, onu tutun, size her neyi yasaklarsa, ondan sakının ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah, cezalandırması sert olandır.

(Fakîr: Nisab miktarı malı olmayandır. Miskîn ise, hiçbir şeyi olmayıp fakîrdan daha düşkün olandır.)

8. (Bu, fey aynı zamanda) yurtlarından çıkarılan, mallarından edilen fakir muhacirler içindir. Onlar, Allah'tan bir ihsan ve hoşnutluk ararlar. Allah'a ve rasulüne hizmet ederler. İşte onlar, evet onlar, işlerinde ve davranışlarında doğru olanlardır.

9. (Bu, fey aynı şekilde) onlardan önce yurdu hazırlayıp imana sahip olanlar, (ensâr) içindir. Onlar, kendilerine hicret edenlere muhabbet beslerler ve onlara verilen içlerinde bir kaygı duymazlar. Kendilerinin ihtiyacı olsa bile, onları kendilerine tercih ederler. Her kim de nefsinin hırsından korunursa, işte onlar rahat ve huzura erip kurtulanlardır.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

şedidü l'ikâb	İlâhe	feinne	İlâhe	üşâkki	vemeny	verasûlehi	İlâhe	şâkkû	zâlike biennehüm
cezalandırması sert olandır	Allah	şüphe yok ki	Allah'a	karşılaşmaya kalkarsa	Kim	ve rasulüne	Allah	karşılaşmaya kalkıştılar	Çünkü onlar

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَاطِعَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ

veliyühziye	febiizni ilâhi	'alâ üşûlihâ	kâimeten	teraktümûhâ	ev	millînetin	mâ kaşa'tüm
ve perişan edeceği içindir	hep Allah'ın izniyledir	kökleri üzerinde	dikili	onu bıraktıysanız	veya	Herhangi bir hurma ağacı	kestiyse

الْفَاسِقِينَ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ

min haylinv	'aleyhi	femâ evceftüm	minhüm	'alâ rasûlihî	İlâhü	vemâ efâe	İfâsikin
ne at	siz ona	sürdünüz	onlardan	rasulüne	Allah'ın	ey olarak verdiğine gelince	o günahkârları

وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

kadir	'alâ külli şeyin	vellâhü	'alâ menyveşâ/	rusûlehü	yüselliğu	İlâhe	velâkinne	velâ rikâbinv
gücü yetendir	her şeye	Allah	dilediği kimselere	rasullerini	musallat eder	Allah	Ancak	ne de deve

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ

velizî lkurbâ	velirrasûli	felillâhi	min ehli lkurâ	'alâ rasûlihî	İlâhü	mâ efâe
akrabalar	rasulü	Allah	fethedilen beldeler halkından	rasulüne	Allah'ın	fey olarak verdiklen

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ كَىٰ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ

beyne legniyâi	dûletem	key lâ yekûne	vebni ssebili	velmesâkini	velyetâmâ
yalnızca zenginler arasında dönüp dolaşan	bir zenginlik	olmasın diyedir	ve yolda kalmışlar içindir	miskînler	yetimler

مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ

innel ilâhî	vettekû	fentehû	'anhü	vemâ nehakûm	fehuzûhü	rrasûlü	vemâ âtakümü	minküm
Çün-'Allah'-kü tan	ve korkun	ondan sakının	her neyi	size yasaklarsa	onu tutun	Bir de peygamber	size her ne emir verirse	içinizden

اللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

min diyârihim	İleziine übricû	İlfükârâi İmüfâcirine	şedidü l'ikâb	İlâhe
yurtlarından	çıkarılan	fakir muhacirler içindir	cezalandırması sert olandır	Allah

وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ

ülâike	verasûlehi	İlâhe	veyenşurüne	verigvânenv	mine ilâhi	fedlenm	yebteğüne	veemvâlihim
İşte onlar	ve rasulüne	Allah'a	hizmet ederler	ve hoşnutluk	Allah'tan	bir ihsan	ararlar	mallarından edilen

هُمْ الصَّادِقُونَ ۖ وَالَّذِينَ تَبَوُّوا الذَّارَ وَالْأَيْعَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ

men hâcera	yühıbbüne	min kablihim	velimâne	ddâra	velleziine tebevveu	şşâdikûn	İhümü
hicret edenlere	muhabbet beslerler	onlardan önce	imana sahip olanlar	yurdu	hazırlayıp	işlerinde ve davranışlarında doğru olanlardır	onlar

إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ

'alâ enfüsühim	veyü/şirüne	mimmâ ütû	hâcetenm	fi şudûrihim	velâ yecidüne	ileyhim
onları kendilerine	tercih ederler	onlara verildenden	bir kaygı	içlerinde	ve duymazlar	kendilerine

وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوْقِ شَحْ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

İmüflihün	feülâike hüümü	şühha nefsihi	yûka	vemeny	haşâşah	bihim	velev kâne
rahat ve huzura erip kurtulanlardır	İşte onlar	nefsinin hırsından	korunursa	Her kim de	ihtiyacı	Kendilerinin	olsa bile

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا

veliîhvâninâ	lenâ	gîfir	rabbenâ	yekûlûne	mim be'dihim	vellezîne câû
kardeşlerimize	Bizlere	mağfiret buyur	Ey bizim Rabbimiz!	şöyle derler	Onların arkalarından	gelenler

الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا

rabbenâ	lillezîne âmenû	gillel	fi kulûbinâ	velâ tec'al	bilimâni	llezîne sebekûnâ
Ey bizim Rabbimiz!	iman etmiş olanlara karşı	kin	gönüllerimizde	ve tutturma	iman ile	ve önden bizi geçen

إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمْ

liihvânihimû	yekûlûne	ilâ llezîne nâfekû	elem tera	rahim	raûfûr	inneke
kardeşlerine	şöyle diyorlar	şu münâfiklık yapanlara?	Bakmaz mısın	sonsuz merhamet sahibisin	çok şef-katlisin	Şüphe yok ki Sen

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ

velâ nûti'u	me'akûm	lenehrucenne	leîn ühricüm	min ehlî lkitâbi	llezîne keferû
ve itaat etmeyiz	sizinle beraber	kesinlikle biz de çıkarız	eğer siz çıkarılırsanız	Ehl-i kitaptan	o inkâr eden

فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

lekâzibûn	innehum	yeşhedû	vellâhû	lenensurannekûm	vein kûtiltüm	ebedâ	ehaden	fikûm
yalancı olduklarına	onların kesinlikle	şehadet etmektedir	Oysa Allah	muhakkak size yardım ederiz	Şayet sizinle bir savaş yapılsa	kesinlikle	kimseye	sizin hakkı- nızda

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ

veleîn neşarûhüm	lâ yenşurûnehüm	veleîn kûtilû	me'ahüm	lâ yehrucûne	leîn ühricû
şayet onlara yardım edecek olsalar	onlara yardım etmezler	eğer onlarla bir savaş yapılsa	onlarla beraber	çıkamazlar	Eğer onlar çıkarılırlarsa

لَيُؤْلَنَّ الْأَذْبَارُ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۝ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ

mine lâh	fi şudûrihim	rahbeten	eşeddü	leentüm	lâ yünşarûn	şümme	ledbâr	leyüvellünne
Allah'tan	Kesinlikle onların yürek- lerinde	duydukları korku	daha çoktur	sizden	kurtanılmazlar	şümme sonra da	arkalarına	mutlaka dö- nüp giderler

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ

fi kuran mühaşşanetin	illâ	cemî'an	lâ yûkâtilûnekûm	kavmüllâ yefkahûn	biennehüm	zâlike
Müstahkem yerlerde	bulun- mak- sizin	hepsi toplanıp	sizinle savaş yapamazlar	bilgisiz, anlayışsız bir topluluk	onların olma- larındandır	Bu

أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ

vekulûbühüm	cemî'anv	tehsebühüm	şedid	beynehüm	be/sühüm	minver'âi cüdûr	ev
oysa onların kalpler	toplu	Sen onları sanırsın	şiddetlidir	Kendi araların- daki	savaş	duvarlar, siperler arkasında	ve- ya

شَتَّىٰ ذَلِكِ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا

karîben	llezîne min kablihim	kemeşeli	kavmüllâ ye'kilûn	biennehüm	zâlike	şettâ
Yakında	kendilerinden öncekiler	gibi	akıl etmez bir topluluk	onların olma- larındandır	Bu	darmada- ğındır

ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ

ililinsâni	kâle	iz	kemeşeli şseytânî	'azâbûn elîm	velehüm	emrihim	vebâle	zâkû
insana	dedi de	Hani	tıpkı şeytanın şu durumuna benzer	acı veren bir azap	Onlara ayrı- ca vardır	yaptıkları (in- kâr ve isyanın)	cezasını	tattılar

اٰخُفِّرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ اِنِّى بَرِىءٌ مِنْكَ اِنِّى اَخَافُ اللهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝

rabbe l'âlemîn	llâhe	ehâfû	innî	minke	berîünm	innî	kâle	felemmâ kefera	kfür
âlemlerin Rabbi olan	Allah'- tan	korkarım	Çünkü ben	Senden	uzağım!	Ben	dedi	o inkâr edince	inkâr et

10. Onların arkalarından gelenler şöyle derler: "Ey bizim Rabbimiz! Bizlere ve önden iman ile bizi geçen kardeşlerimize mağfiret buyur ve gönüllerimizde iman etmiş olanlara karşı kin tutturma! Ey bizim Rabbimiz! Şüphe yok ki Sen, çok şef-katlisin, sonsuz merhamet sahibisin."

11. Bakmaz mısın, şu münafıklık yapanlara? Ehl-i kitaptan o inkâr eden kardeşlerine şöyle diyorlar: "Yemin ederiz ki, eğer siz çıkarılırsanız, kesinlikle biz de sizinle beraber çıkarız ve sizin hakkınızda kesinlikle kimseye itaat etmeyiz. Şayet sizinle bir savaş yapılsa, muhakkak size yardım ederiz." Oysa Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahadet etmektedir.

12. Eğer onlar çıkarılırlarsa, onlarla beraber çıkmazlar, eğer onlarla bir savaş yapılsa, onlara yardım etmezler, şayet onlara yardım edecek olsalar, mutlaka arkalarına dönüp giderler, sonra da kurtarılmazlar.

13. Kesinlikle onların yüreklerinde sizden duydukları korku, Allah'tan duyduklarından daha çoktur. Bu, onların bilgisiz, anlayışsız bir topluluk olmalarındandır.

14. Müstahkem yerlerde veya duvarlar, siperler arkasında bulunmaksızın hepsi toplanıp (bir araya gelse dahi) sizinle savaş yapamazlar. Kendi aralarındaki savaş, şiddetlidir. Sen onları toplu sanırsın, oysa onların kalpleri darmadağındır. Bu, onların akıl etmez bir topluluk olmalarındandır.

15. Yakında kendilerinden öncekiler gibi, yaptıkları (inkâr ve isyanın) cezasını tattılar. Onlara ayrıca acı veren bir azap vardır.

16. (Bu), tıpkı şeytanın şu durumuna benzer: Hani insana, "İnkâr et!" dedi de, o inkâr edince, "Ben" dedi, "Senden uzağım! Çünkü ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."

17. Sonra her ikisinin de akibeti, sonsuza dek ateşte kalmak oldu. İşte zalimlerin cezası budur.

18. Ey iman edenler! **Allah'a** (karşı gelmekten) korunun! Her nefis yarın için ne gönderdiğine baksın! Hem **Allah'tan** korkun! Çünkü **Allah**, her ne yaparsanız, haberdardır.

19. **Allah'ı** unutanlar gibi olmayın. (Bundan dolayı) **Allah** da onlara kendilerini unutturmuştur. Onlar, evet onlar, hep günahkârlardır.

20. Cehennemliklerle cennetlikler, bir olmazlar. Cennetlikler, işte onlar, hep muratlarına ermişlerdir.

21. Biz eğer bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, kesinlikle sen o dağın **Allah** korkusundan başını eğip çatladığını görürdün. O benzetmeler, o örnek olaylar yok mu, Biz onları insanlara düşünsünler diye anlatıyoruz.

22. O öyle **Allah** ki, Ondan başka (tapılacak) tanrı yoktur, gaybî (görünmeyeni, bilinmeyeni) de bilir, şehadeti (görüneni, bilineni) de. O, Rahmândır, Rahîmdir.

(Rahmân: Hiçbir çalışma olmaksızın, mümin-kafir, hak eden-hak etmeyen herkesi kapsayan rahmetin sahibi olma. Rahîm: Çalışmaya bağlı olan, rahmânî rahmeti doğru düzgün kullanarak çalışanlara verilen rahmetin sahibi olma.)

23. O öyle **Allah** ki, Ondan başka (tapılacak) tanrı yoktur, her şeyin sahibi ve tek yöneticisi, gayet kutsal, her türlü eksiklikten uzak, iman ve emniyet veren, gözetip koruyan, onurlu, şanlı, şerefli, zor kullanarak düzelten, çok büyük (Odur). **Allah**, o müşriklerin ortak koştuklarından münezzehtir.

24. O öyle **Allah** ki, yoktan yaratan, temiz ve sağlam yaratan, dilediği şekilde, en güzel tarzda biçimlendiren. En güzel isimler Onundur. Bütün göklerdekilere ve yerdekilere, hep Onu tesbih ederler. O, onurlu, şerefli, yaptığına sağlam yapan ve yaptığına bir hikmet bulunmaktadır.

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ

cezâü zzâlimîn | vežâlîke | fihâ | hâlidayni | fî nnâri | ennehumâ | 'âkibetehumâ | fekâne
İşte zalimlerin cezası | budur | içinde | sonsuza dek kalmak | ateşte | şüphesiz o ikisi | Sonra her ikisinin de akibeti | oldu

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّقَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ

llâh | vettekû | ligad | mâ kaddemet | nefsunm | veltenzur | llâhe | ttekû | yâ eyyühâ llezine âmenû
Allah'tan | korkun | yarın için | ne gönderdiğine | Her nefis | baksın | Allah'a | korunun | Ey iman edenler!

إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ

feensâhüm | llâhe | kelležine nesû | velâ tekûnû | bimâ te'melûn | habîrum | llâhe inne
Allah da onlara unutturmuştur | Allah'ı | unutanlar gibi | olmayın | her ne yaparsanız | haberdardır | Allah Çünkü

أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ

veeshâbü lcennefi | eşhâbü nnâri | lâ yestevî | lfâsikûn | hümü | ûlâike | enfüsehüm
cennetlikler | Cehennemliklerle | bir olmazlar | hep günahkârlardır | onlar | Onlar | kendilerini

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ لَوْ أَنزَلْنَاهُ الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ

'alâ cebelil | hâžâ lkurâne | lev enzelnâ | lfâizûn | hümü | eşhâbü lcenneti
bir dağın üzerine | bu Kur'an'ı | Biz eğer indirseydik | hep muratlarına ermişlerdir | işte onlar | Cennetlikler

لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا

nedribühâ | lemsâlû | vetilke | min haşyeti llâh | müteşaddi'anm | bâşı'anm | leraeytehu
Biz onları anlatıyoruz | benzetmeler, o örnek olaylar yok mu | O | Allah korkusundan | çatladığını | başını eğip | kesinlikle görürdün

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ

lgaybi | 'âlimü | hüv | illâ | llâhe | lâ | llezi | llâhü | hüve | le'allehüm yetefekkerûn | linnâsi
gaybî (görünmeyeni, bilinmeyeni) | bilir | Ondan | başka | tanrı | yok-tur | ki | Allah | O | düşünsünler diye | insanlara

وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَلَمَلِكُ

elmelikü | hüv | illâ | llâhe | lâ | llezi | llâhü | hüve | rrahim | rahmânü | hüve | vesşehadeh
her şeyin sahibi ve tek yöneticisi | Ondan | başka | tanrı | yok-tur | ki | Allah | O | Bahîmdir | Rahmândır | O | şehadeti (görüneni, bilineni) de

الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ

sühâne | lmütekebbir | lcebbâru | l'azizü | lmüheyminü | lmü/minü | sselâmü | lkuddûsü
münezzehtir | çok büyük | zor kullanarak düzelten | onurlu, şanlı, şerefli | gözetip koruyan | iman ve emniyet veren | her türlü eksiklikten uzak | gayet kutsal

اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ

lehu | lmüşavviru | lbâriü | lhâliku | llâhü | hüve | 'ammâ yüşrikûn | llâhi
Onun | dilediği şekilde, en güzel tarzda biçimlendiren | temiz ve sağlam yaratan | yoktan yaratan | öyle Allah ki | O | o müşriklerin ortak koştuklarından | Allah

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

lhakim | l'azizü | vehüve | velerd | mâ fî ssemâvâti | lehu yüsebbihu | lesmâü lhusnâ
her işi hikmetidir | onurlu, şerefli | O | ve yerdekiler | Bütün göklerdekilere | hep Onu tesbih ederler | En güzel isimler

سُورَةُ الْمُمتَحِنَةِ مَدِينَةٍ وَهِيَ ثَلَاثُ عَشْرَةِ آيَةٍ

MÜMTAHİNEH/MÜMTEHİNE SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhîrrahmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ

bilmeveddeti ileykim tülküne evliyâe ve'adüvveküm 'adüvvî lâ tettebîzû yâ eyyühâ llezîne âmenû
sevgi siz onlara besliyorsunuz dostlar ve düşmanınızı düşmanımı yerine tutmayın Ey iman edenler! Eğer sizler

وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ

rabbiküm billâhî en tû/minû veıyyâküm rrasûle yûbricûne mine lhakk bimâ câeküm vekad keferû
Rabbiniz Allah'a iman ediyorsunuz diye ve sizi peygamberi (yaşadığınız şehir-den) çıkarıyorlardı oysa onlar haktan size geleni inkâr ettiler

إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ

bilmeveddeti ileyhim tûsirrûne vebtiğâe merdâtî fi sebîlî cihâden in küntüm haractüm
sevgi besle-yerek Onlara sır veriyorsunuz. ve rızam uğrunda Benim yolumda cihad için çıktınızsa

وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

sevâe ssebîl fekad dalle minküm yef'alhû yemeny vemâ e'lentüm bimâ ehfeytüm e'lemü veene
artık düz yolun ortasında şaşırıp kalmış olur içinizden onu yaparsa her kim açıkça yaptıklarınızı da sizin gizlediklerinizi de hepsini Oysa Ben

إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا أَعْدَاءً وَيَئْسُرُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنُتُهُمْ بِالشُّؤِءِ وَوَدُّوا

veveddü bissûi veelsinetehüm eydiyeihüm ileyküm veyebstû e'dâen leküm yekûnû inyyeskafüküm
ve arzu ederler kötülük (yapmak için) ve dillerini ellerini sizlere uzatırlar düşman size olurlar Eğer onlar size karşı bir galibiyet elde ederlerse

لَوْ تَكْفُرُونَ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ

vellâhü beyneküm yefsilü yevme lkiyâmeih velâ evlâdüküm erhâmüküm len tenfe'aküm lev tekfurûn
Allah sizin aranızı ayırır Kıyamet gününde ne de çocuklarınızın ne akrabalarınızın size bir faydası dokunur sizin kâfir olmanız

بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا

kâîü iz vellezîne me'ah fi ibrahîme üsvetün hasenetün leküm kad kânet beşir bimâ te'melüne
şöyle Zama-dediler ile beraberindeki-lerde İbrahim güzel bir örnek Sizin için vardır hep göründü bütün yaptıklarınızı

لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُكُمْ وَأَمِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ

vebeynekümü beynenâ vebedâbiküm kefernâ min düni llâh vemimmâ te'büdüne minküm büraâ ü innâ likavmihim
sizinle aramızda başladı sizi tanımıyoruz Allah'tan başka ve taptıklarınızdan sizlerden uzağız Biz toplumlarına

الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُشْفِقَنَّ

leesteğfiranne liebîhi ibrahîme kavle illâ vehdehü billâhî hattâ tû/minû ebeden velbeğdâü l'adâvetü
Elbette bağışlanman için dua edeceğim babasına İbrahim'in sözü dışındadır birliğine siz Allah'ın iman edinceye kadar (sonsu-za dek) ve buğz düşmanlık

لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْنِكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

İmeşir veileyke enebnâ veileyke tevekkelnâ 'aleyke rabbenâ min şey/ mine llâhî leke vemâ emliküleke
bütün gidiş Sanadır gönül verdik Sana tevekkül ettik Biz ancak Sana Rabbi-miz! gelecek olan bir şeye Allah'tan için (gücüm yetmez!) senin

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَافْغِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

lhakim l'azîzü ente innekerabbenâ lenâ vegfir lillezîne keferû fitnetel lâ tec'alnâ rabbenâ
ger işi hikmetlidir onurlu, şerefli olan Sen Çünkü Ey Rabbi-miz! bizlere mağfîret buyur o inkâr edenler için imtihan vesilesi Bizleri yapma Ey bizim [Rabbimiz!]

60. MÜMTEHİNE SÜRESİ

Medine döneminde inmiştir. 13 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Ey iman edenler! Eğer sizler Benim yolumda ve rızam uğrunda cihad için çıktınızsa, düşmanımı ve düşmanınızı dostlar yerine tutmayın, siz onlara sevgi besliyorsunuz, oysa onlar haktan size geleni inkâr ettiler, Rabbiniz Allah'a iman ediyorsunuz diye peygamberi ve sizi (yaşadığınız şehirden) çıkarıyorlardı. Onlara sevgi besleyerek sır veriyorsunuz. Oysa Ben, sizin gizlediklerinizi de, açıkça yaptıklarınızı da, hepsini bilirim. İçinizden her kim onu yaparsa, artık düz yolun ortasında şaşırıp kalmış olur.

2. Eğer onlar size karşı bir galibiyet elde ederlerse, size düşman olurlar, sizlere kötülük (yapmak için) ellerini ve dillerini uzatırlar ve sizin kâfir olmanızı arzu ederler.

3. Kıyamet gününde size, ne akrabalarınızın, ne de çocuklarınızın bir faydası dokunur. (O gün) sizin aranızı ayırır. Allah, bütün yaptıklarınızı hep göründü.

4. Sizin için İbrahim ile beraberindekilerde güzel bir örnek vardır. Zamanında onlar, toplumlarına şöyle dediler: "Biz, sizlerden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız, sizi tanımıyoruz, siz Allah'ın birliğine iman edinceye kadar, sizinle aramızda sonsuz(a dek sürecektir) bir düşmanlık ve buğz başladı." Ancak İbrahim'in babasına, "Elbette senin bağışlanman için dua edeceğim, ancak senin için Allah'tan gelecek olan bir şeye karşı koymaya gücüm yetmez!" sözü, bunun dışındadır. (Onun ve yanındakilerin duası şudur:) "Ey bizim Rabbimiz! Biz ancak Sana tevekkül ettik, Sana gönül verdik, bütün gidiş Sanadır."

5. "Ey bizim Rabbimiz! Bizleri o inkâr edenler için imtihan vesilesi yapma, bizlere mağfîret buyur, ey Rabbimiz! Çünkü Sensin ancak Sen, onurlu, şerefli olan, yaptığını sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunan."

6. Sizin için Allah'ı ve ahiret gününü arzulayanlar için onlarda güzel bir örnek vardır. Her kim de aksine giderse, haberi olsun ki, Allah'ın, yalnızca Onun, kesinlikle başkasına ihtiyacı yoktur, her hamd Onundur.

7. Umulur ki, Allah sizinle onlardan düşmanlaştıklarınız arasında bir sevgi meydana getire! Allah, her şeye gücü yetendir, Allah çokça bağışlayandır, çokça acıyandır.

8. Allah size, sizinle din hakkında savaşımayan, sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlara iyilik etmenizi, kendilerine adaletle davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah, adaletle davrananları sever.

9. Allah sizi ancak sizinle din hakkında savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanıza yardım edenlerle dostluk etmenizi yasaklamaktadır. Her kim onlarla dostluk ederse, işte onlar, kendilerine yazık eden zalimlerdir.

10. Ey iman edenler! Size mümin kadınlar muhacir olarak geldikleri zaman, kendilerini imtihan edin. İmanlarını Allah bilir. (İmtihan neticesinde) onların mümin olduklarını bilerseniz, artık onları kâfirlerin yanına döndürmeyin. Mümin kadınlar, kâfilere helal değildir. Kâfirler de, mümin kadınlara helal değildir. Bununla birlikte onların verdikleri mehiri, o kâfilere verin. Sizin onları, o mümin kadınları, mehirlerini verdiğiniz takdirde, nikâhlamanızda size bir günah yoktur. Kâfirlerin ismetlerine yapışmayın. Harcadıklarınızı isteyin. Kâfirler de harcadıklarını istesinler. Bunlar, size Allah'ın hükmüdür. O, aranızda hükmetmektedir. Allah, her şeyi en iyi şekilde bilendir, yaptığını sağlam yapan ve yaptığına bir hikmet bulunduğunu.

11. Eğer sizin eşlerinizden biri kâfirlerin yanına kaçarsa, siz de (bunun) acısını alırsanız, eşleri gitmiş olanlara harcadıkları kadar verin. Siz iman etmiş olduğunuz Allah'tan korkun.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ

feinne yetevelle vemen velyevme lâbir llâhe limen kâne yercû üsvetün hasenetül fihim leküm lekad kâne
haberi aksine Her kim de ve ahiret gününü Allah'ı arzulayanlar için güzel bir örnek onlarda Sizin için vardır

اللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۚ عَسَىٰ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم

minhüm llezîne âdeytüm vebeyne beyneküm enyvec'ale llâhü 'asâ lhamid lğaniyyü lfüvel llâhe
onlardan düşmanlaştıklarınız arasında sizinle meydana getire! Allah Umulur ki her hamd Onundur başkasına ihtiyacı yoktur Onun Allah'ın

مَوَدَّةَ اللَّهِ وَقَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۖ لَا يَنْهِيكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ

fi ddini 'ani llezîne lem yûkâtîlûküm llâhü lâ yenhâkümü rahim gafûrur vellâhü kadir vellâhü meveddâ
din hakkında sizinle savaşımayan Allah size yasaklamaz çokça acıyandır bağışlayandır Allah yetendir Allah bir sevgi

وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۚ

lmüksitîn yühubbü llâheinne ileyhim vetüksitü en teberrûhüm min diyâriküm velem yühricûküm
adaletle davrananları sever Allah kendilerine adaletle davranmanızı iyilik etmenizi yurtlarınızdan sizi çıkarmayanlara

إِنَّمَا يَنْهِيكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا

vezâherû min diyâriküm veehracûküm fi ddini 'ani llezîne kâtêlûküm llâhü yenhâkümü nneâ
ve yardım edenlerle yurtlarınızdan sizi çıkaran sizinle savaşan din hakkında Allah sizi yasaklamaktadır ancak

عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوْلَوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezîne âmenû zzâlimûn feülâike hümü yetevellehüm vemen en tevellevhüm 'alâ ihrâcüküm
Ey iman edenler! kendilerine yazık eden zalimlerdir işte onlar onlarla dostluk ederse Her kim dostluk etmenizi çıkarılmanıza

إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ

fein 'alimtümûhünne biimânihinn e'lemü ellâhü femtehinûhün mühâcîrâtin lmü/minâtü izâ cæekümü
(İmtihan neticesinde) imanlarını bilir Allah kendilerini imtihan edin muhacir olarak mümin kadınlar Size geldikleri zaman

مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُنَّ

veâtühüm lekünn yehillüne hüm velâ leküm hillül künn lâ ile lküffâr felâ terci'ûhünne mü/minâtin
o kâfilere mümin helal değildir Kâfirler de ve nekâfilere helal Mümin de kâfirlerin yanına artık onları döndürmeyin mümin olduklarını

مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُم أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا

velâ tümsikû ücûrahunn izâ âteytümûhünne en tenkihûhünne 'aleyküm cünâha velâ mâ enfekû
yapışmayın mehirlerini verdiğiniz takdirde onları, o mümin kadınları size bir günah yoktur onların verdikleri mehiri

بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ

yehkümü hukmü llâh zâliküm mâ enfekû velyeselû mâ enfektüm veselû bi'şami lkevâfiri
hükmetmektedir size Allah'ın hükmüdür Bunlar Kâfirler de harcadıklarını istesinler Harcadıklarınızı isteyin Kâfirlerin ismetlerine

بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۚ وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَقَبْتُمْ

fe'âkabtüm ile lküffâri min ezvâcüküm şeyünm vein fâteküm hakim 'alimün vellâhü beyneküm
siz de (bunun) acısını alırsanız kâfirlerin yanına sizin eşlerinizden biri Eğer kaçarsa her işi hikmetlidir bilendir Allah O, aranızda

فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۚ

bihi mü/minûn entüm llezî llâhe vettekû mişle mâ enfekû ezvâcühüm llezîne zehabet feâtû
iman etmiş olduğunuz Siz o zâtın ki Allah'tan korkun harcadıkları kadar eşleri gitmiş olanlara verin

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا

şeyenv	billâhi	'alâ ellâ yüşrikne	yübâyî'neke	lmü/minâtü	izâ cāeke	yâ eyyühe nnebiyyü
hiçbir şeyi	Allah'a	şirk koşturmayacaklarına	sana biat etmek üzerine	Mümin kadınlar	sana geldiklerinde	Ey peygamber!

وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ

yefterinehü	bibühâniny	velâ ye'tine	evlâdehünne	velâ yektülne	velâ yeznîne	velâ yesrikne
uydurup	bir buhtan	getirmeyeceklerine	çocuklarını	öldürmeyeceklerine	zina etmeyeceklerine	hırsızlık yapmayacaklarına

بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ

lefünne	vestegfir	febâyî'hünne	fi me'rûfin	velâ ye'sineke	veercülühinne	beyne eydihinne
kendileri için	bağışlanma dileyiver	onlardan biat al	şer'an güzel ve iyi olan hiçbir şeyde	sana karşı çıkmayacaklarına dair	ayakları arasında	elleriyle

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ

llâhü	gaghibe	kavmen	lâ tetevellev	yâ eyyühâ llezine âmenû	rahim	gafûrur	llâhe inne	llâh
Al-lah'ın	gazap ettiği	bir toplulukla	dostluk kurmayın	Ey iman edenler!	çokça acıyandır	çokça bağışlayandır	Allah Çünkü	Allah'tan

عَلَيْهِمْ قَدْ يَتَّبِعُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَتَّبِعُ الْكَافِرُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

min eşhâbi lkubûr	lküffârü	kemâ ye'ise	mine lâhirati	kad yeisû	'aleyhim
kabirdekilerden	Onlar, kâfirlerin	ümitsizliğe düştüğü gibi	ahiretten	ümitsizliğe düşmüşlerdir	kendilerine

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ عَشْرَةَ آيَةً

SAFF|SAFF SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhirrahmâni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezine âmenû	lhakim	l'azizü	vehüve	vemâ fi lerd	mâ fi ssemâvâti	illâhisebbeha
Ey iman edenler!	her işi hikmetlidir	her şeye gücü yetendir	O	ve yerdekiler	Göklerdeki	Al-lah'i tesbih etmek tedirler

لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

mâ lâ tef'alûn	en tekûlû	'inde llâhi	kebûra mekten	mâ lâ tef'alûn	tekûlûne	llime
Yapmayacağınız şeyi	söylemeniz	Allah katında	çok iğrençtir	yapmayacağınız şeyi	söylersiniz	Niçin

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ

bünyânünmervsûs	keennehüm	şaffen	fi sebilîhi	llezine yûkâtillüne	yühıbbü	llâhe inne
kurşunla perçinleştirilmiş bir bina	gibi	saf tutarak	kendi yolunda	çarpanları	sever	Allah şüphesiz

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُلَاحِظُونَ رُسُلِي وَلَمْ تَتَّبِعُوا مَا يَأْمُرُكُمْ

rasûlü llâhi	enni	vekattet'lemüne	tü/zûneni	lime	yâ kavmi	lkavmihi	mûsâ	kâle	veiz
Allah'ın rasulü	Benim	olduğumu bildiğiniz halde	bana eziyet ediyorsunuz?	niçin	Ey halkım!	halkına	Musa	şöyle	Hani bir demişti zamanlar

إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

lkavme lfâsikîn	lâ yehdî	vellâhü	kulûbeküm	llâhü	ezâga	felemmâ zâgû	ileyküm
günahkârlar güruhunu	doğru yola çıkarmaz	Allah	onların kalplerini	Allah da	eğriltip saptırdı	Sonra onlar (haktan) eğriliş gıcince	size

12. Ey peygamber! Mümin kadınlar sana, hiçbir şeyi Allah'a şirk koşturmayacaklarına, hırsızlık yapmayacaklarına, zina etmeyeceklerine, çocuklarını öldürmeyeceklerine, elleriyle ayakları arasında bir buhtan uydurup getirmeyeceklerine, sana şer'an güzel ve iyi olan hiçbir şeyde karşı çıkmayacaklarına dair sana biat etmek üzerine geldiklerinde, bu şekilde onlardan biat al, kendileri için Allah'tan bağışlanma dileyiver. Çünkü Allah, çokça bağışlayandır, çokça acıyandır.

(Elleriyle ayakları arasında bir buhtan uydurup getirmek: Kadının, başka bir kadının doğurmuş olduğu çocuğu alıp veya kendi doğurduğu ile değiştirip, 'Ben doğurdum' diyerek kocasına isnad etmesidir.)

13. Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir toplulukla dostluk kurmayın. Onlar, kâfirlerin kabirdekilerden ümitsizliğe düştüğü gibi, ahiretten ümitsizliğe düşmüşlerdir.

61. SAFF SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 14 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Göklerdeki ve yerdekiler, Allah'ı tesbih etmektedirler. O, her şeye gücü yetendir, yaptığını sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

2. Ey iman edenler! Niçin yapmayacağınız şeyi söylersiniz?

3. Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah katında çok iğrençtir.

4. Haberinizi olsun ki, Allah kendi yolunda kurşunla perçinleştirilmiş bir bina gibi saf tutarak çarpışanları sever.

5. Hani bir zamanlar Musa halkına şöyle demişti: "Ey halkım! Benim size Allah'ın rasulü olduğumu bildiğiniz halde, niçin bana eziyet ediyorsunuz?" Sonra onlar (haktan) eğriliş gıcince, Allah da onların kalplerini eğriltip saptırdı. Öyle ya, Allah günahkârlar güruhunu doğru yola çıkarmaz.

6. Bir zaman da Meryem oğlu İsa şöyle demişti: "Ey İsrail oğulları! Ben, size (gönderilen) Allah'ın rasulüyüm, önümdeki Tevrat'ı onaylayıp doğrulayan ve benden sonra gelecek olan bir rasulün müjdecisi olarak geldim ki, onun adı Ahmed'dir." Sonra o, onlara mucizelerle gelince, "Bu, apaçık bir sihirdir!" dediler.

7. İslam'a davet olunurken Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir! Allah, zalimler gürhunu başarıya ulaştırmaz.

8. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Kâfirler hoşlanmasalar da, Allah nurunu tamamlayacaktır.

9. O Allah, rasulünü hidayet kanunu ve hak din ile gönderendir. Müşrikler hoşlanmasalar da, (bunu) onu her dinin üstüne çıkarmak için (yaptı).

10. Ey iman edenler! Sizleri acı veren azaptan kurtaracak bir ticaret göstereyim mi?

11. Allah ve rasulüne iman edip Allah yolunda mallarınız ve canlarınızla cihad edersiniz, eğer bilerseniz, bu sizin için çok hayırlıdır.

12. (Allah) sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altından ırmaklar akan cennetlere, adn cennetlerinde güzel, hoş konutlara koyar. İşte bu, büyük kurtuluştur.

13. Diğer biri de, ki onu seveceksiniz, Allah'tan bir yardım ve yakın (da gerçekleştirecek bir) fetih (tir). Müminlere müjdele!

14. Ey iman edenler! Allah'ın yardımcıları olunuz. Nasıl ki, Meryem oğlu İsa, havarilere "Kim benim yardımcıları, Allah'a (giden yolda)?" dedi. Havariler, "Biz, Allah'ın yardımcılarıyız" dediler. Bunun üzerine İsrail oğullarından bir grup iman etti, bir grup da inkâr etti. Biz, iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da galip geldiler.

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَآءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ
limâ beyne yedeyyemüşaddikallâ ileyküm rasûlülâhî innî yâ benî isrâîle 'isâ bnü meryeme kâle vetiz
önümdeki onaylayıp doğrulayan size Allah'ın rasulüyüm Ben Ey İsrail oğulları! Meryem oğlu İsa şöyle Bir
demıştizi zaman

مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا

kâlû bilbeyyinâti lfelemmâ câehüm ehmed smühû mim be'dî ye/tî birasûlinî vemübeşşirâmî mine ttevrâti
dediler mucizelerle onlara gelince Ahmed'dir onun adı ve benden gelecek olan bir rasulün müjdecisi olarak geldim Tevrat'ı

هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ

vellâhü ile lislâm ve'hüve yüd'â lkezibe 'ale llâhî mimmeni fterâ ezlemü vemen sihrunmmübîn hâzâ
Allah İslam'a davet olunurken yalan Allah'a karşı uydurandan daha zalim kim olabilir apaçık bir sihirdir Bu

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ

velev kerihê nûrihî mütmümvellâhü biefvâhihim nûra llâhî liyütfî yürüdüne lkavme zzâlimin lâ yehdî
hoşlanmasalar da nurunu ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar zalimler gürhunu başarıya ulaştırmaz

الْكَافِرُونَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ

küllihî 'ale ddini liyüzhirahû vedini lhakki bilhüdâ rasûlehî llezî ersele hüve lkâfirün
her dinin onu üstüne çıkarmak için ve hak din ile hidayet kanunu rasulünü gönderendir O Allah Kâfirler

وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

min 'azâbin elim tüncüküm 'alâ ticâratin hel edüllüküm yâ eyyühâ llezîne âmenû kerihê lmüşrikün velev
acı veren azaptan Sizleri kurtaracak bir ticaret göstereyim mi? Ey iman edenler! Müşrikler hoşlanmasalar da

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ

leküm hayrul zâliküm veenfûsiküm biemvâliküm fi sebili llâhî vetüccâhidüne verasûlihî billâhî tû/minüne
sizin çok hayırlıdır bu ve canlarınızla mallarınız Allah yolunda cihad edersiniz ve rasulüne Allah iman edip

إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

lenhârû min tehtihe tecri cennâtin veyüdhilküm zünûbeküm leküm yegfir in küntüm te'lemün
ırmaklar altından akan cennetlere sizi koyar günahlarınızı sizin bağışlar eğer bilerseniz

وَمَسَاكِينَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ

mine llâhineşrunmî tühibbûnehâ veührâ lfevzü 'azîm zâlike fi cennâti 'adn vemesâkine tayyibeten
Allah'tan bir yardım onu seveceksiniz Diğer biri de büyük kurtuluştur İşte bu adn cennetlerinde güzel, hoş konutlara

وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ

kâle kemâ enşâra llâhî kûnû yâ eyyühâ llezîne âmenû lmü/minîn vebeshşiri vefethun karib
dedi Nasıl ki Allah'ın yardımcıları olunuz Ey iman edenler! Müminlere müjdele ve yakın (da gerçekleştirecek bir) fetih (tir)

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمْنَتْ

feâmenet enşâru llâhî nehnü lhavâriyyüne kâle ilâ llâh enşârî men lilhavâriyyine 'isâ bnü meryeme
iman etti Allah'ın yardımcılarıyız Biz Havariler dediler Allah'a (giden yolda) benim yardımcıları Kim havarilere Meryem oğlu İsa

طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَآءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

feeshbehû zâhirîn 'alâ 'aduvvîhim llezîne âmenû feeyyednâ tâîfehî vekeferat mim benî isrâîle tâîfetünm
onlar da galip geldiler düşmanlarına karşı Biz, iman edenleri destekledik bir grup da inkâr etti Bunun üzerine İsrail oğullarından bir grup

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

CUMU-'AH | CUM'A SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahîm	llâhîrrahîmânî	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ هُوَ

hüve	lhakîm	l'azîzî	lkuddûsî	lmelikl	vemâ fî lerdî	mâ fî ssemâvâtî	lillâhîyüsebbihu
Odur	ve her işi hikmetli olan	güçlü olan	lekesiz, tertemiz	hükümdar	ve yerdekiler	Göklerdekiler	Allah'ı tesbih ederler

الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ

lkitâbe	veyüzekkîhim veyû'allimühüm	âyâtihî	'aleyhim	yetlû	minhüm	rasûlenmî	fî lümmiyîne	llezî be'aşe
kitabı	onları temizlemekte, kendilerine öğretmektedir	Onun ayetlerini	kendilerine	okumakta	kendilerinden	bir rasul	ümmiler içinde	gönderen

وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ

bifîm	lemmâ yelhakû	minhüm	ve'âharîne	lefî dalâlinmmübîn	min kablû	vein kânû	velhikmete
onlara	kavuşamadılar	onlardan	başkalarına	apaçık bir sapıklık içinde	Oysa onlar, bundan önce	idiler	ve hikmeti

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

zû lfedlî l'azîm	vellâhû	menyyeşâ	yû/tîhî	fedlû llâhî	zâlike	lhakîm	l'azîzû	vehüve
çok büyük bir ihsan ve ikram sahibidir	Allah	dilediğine	Onu verir	Allah'ın ihsan ve ikramıdır	İşte bu	her işi hikmetlidir	her şeye gücü yeten	O

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا

esfârâ	yehmilû	kemeşeli lhimârî	lem yehmilûhâ	şümme	ttevrâte	llezîne hummilû	meşelû
ciltlerle kitap	taşıyan	eşeğin haline benzer	bunu uygulamayanların	sonra da	Tevrat	öğretilen	hali

بَنَسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

lkavme zzâlimîn	lâ yehdî	vellâhû	biâyâtî llâh	llezîne kezzebû	meşelû lkavmî	bi/se
zalimler guruhunu	doğru yola çıkarmaz	Allah	Allah'ın ayetlerini	yalanlayan	toplumun hali	ne çirkindir

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادَوْا إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ

min dûnî nnâsî	lillâhî	evliyâû	ennekûm	in ze'amtûm	yâ eyyühâ llezîne hâdû	kul
Başka insanlar değil	Allah'ın	sevgili dostları	(yalnızca) sizin	olduğunuzu sanıyorsunuz	Ey Yahudi olanlar!	De ki

فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ

eydîhim	bimâ kaddemet	ebadem	velâ yetemennevneuhû	in küntüm şâdikîn	lmevte	fetemennevû
Hâlbuki ellerinin	yapmış olduklarından dolayı	kesinlikle	onu istemezler	Eğer iddianızda doğruysanız	ölümü	isteyin

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ

mülâkîkûm	feinneuhû	minhû	llezî tefirrûne	lmevte	inne	kul	bizzâlimîn	'alimûm	vellâhû
sizin karşınıza çıkacak	muhakkak o	kendisinden	kaçıp durduğunuz	ölüm	Haberiniz olsun	De ki	zalimleri	bilir	Allah

ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

bimâ küntüm te'melûn	feyünebbîkûm	veşşehâdeti	lgaybi	ilâ 'âlimî	türaddûne	şümme
neler yaptığınızı	O, size haber verecektir ve bilineni, görüneni		bilinmeyeni, görünmeyeni	bilene	döndürüleceksiniz	sonra

62. CUM'A SÜRESİ

Medine döneminde inmiştir. 11 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Göklerdekilere ve yerdekilere hükümdar, lekesiz, tertemiz, güç ve kudreti yok olmayacak derecede güçlü olan ve yaptığını sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunan Allah'ı tesbih ederler.

2. Odur, ümmiler içinde kendilerinden bir rasul gönderen. O, kendilerine Onun ayetlerini okumakta, onları temizlemekte, kendilerine kitabı ve hikmeti öğretmektedir. Oysa onlar, bundan önce apaçık bir sapıklık içinde idiler.

3. Ve daha onlardan başkalarına (da yine onu bir rasul olarak gönderdi. Ancak henüz) onlara kavuşamadılar. O, her şeye gücü yeten, yaptığını sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulundurur.

4. İşte bu, Allah'ın ihsan ve ikramıdır. Onu, dilediğine verir. Allah, çok büyük bir ihsan ve ikram sahibidir.

5. Kendilerine Tevrat öğretilen, sonra da bunu uygulamayanların hali, ciltlerle kitap taşıyan eşeğin haline benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlayan toplumun hali, ne çirkindir! Allah, zalimler guruhunu doğru yola çıkarmaz.

6. De ki: "Ey Yahudi olanlar! Başka insanlar değil, (yalnızca) sizin Allah'ın sevgili dostları olduğunuzu sanıyorsanız, haydin, ölümü isteyin. Eğer iddianızda doğruysanız, öyle yapın."

7. Hâlbuki ellerinin yapmış olduklarından dolayı onu kesinlikle istemezler. Allah, zalimleri bilir.

8. De ki: "Haberiniz olsun, kendisinden kaçıp durduğunuz ölüm, muhakkak o gelip sizin karşınıza çıkacak, sonra O bütün bilinmeyeni, görünmeyeni ve bilineni, görüneni bilene döndürüleceksiniz. O, size neler yaptığınızı haber verecektir."

9. Ey iman edenler! Cuma günü namaz için çağrıldığında, hemen Allah'ın zikrine koşun, alim satımı bırakın. Eğer bilerseniz, o sizin için daha hayırlıdır.

10. Sonra da namaz kıldımı, yeryüzünde dağılın da, Allah'ın ihsan ve ikramından arayın, Allah'ı çok zikredin ki, kurtuluşa eresiniz.

11. Böyle iken bir ticaret veya bir eğlenti gördüklerinde, ona koşup gittiler de, seni (hutbe okurken) ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın yanındaki, eğlentiden de, ticaretten de hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

63. MÜNÂFİKÛN SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 11 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. O münâfıklar sana geldikleri vakit, şöyle dediler: "Şüphesiz senin Allah'ın rasulü olduğuna şahadet ederiz." Allah, gerçekten senin Onun rasulü olduğunu biliyor. Allah, münâfıkların kesinlikle yalancı olduklarına şahadet etmektedir.

2. Onlar, yeminlerini bir kalkan edinip de, (insanların) Allah yoluna (girmelerini) engellemektedirler. Gerçekten bunlar, ne kötü yapıyorlar!

3. Bu, şundan dolayıdır: Çünkü onlar, imana gelmişler, sonra inkâra gitmişlerdir, ardından onların kalpleri mühürlenmiştir. (Böylelikle) artık onlar, anlamaz olmuşlardır.

4. Sen onları gördüğün zaman, vücutları, görüntüleri senin hoşuna gider. (Bir şey) söylerlerse, dediklerine kulak verirsin. Onlar (birbirine) dayanmış ke-resteler gibidirler. Her bağışmayı, yüksek sesi kendi aleyhlerinde sanırlar. Onlar düşmandır. Onun için onlardan sakın. Onları Allah gebertsin! (Haktan batıla) nasıl döndürülüyorlar!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
fes'av min yevmi l-cümü'ati lişşalâti izâ nûdiye yâ eyyühâ llezîne âmenû
hemen koşun Cuma günü namaz için çağrıldığında Ey iman edenler!

إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۖ فَإِذَا قُضِيَتِ
feizâ kudiyeti in küntüm te'lemûn leküm hayrul zâliküm lbey' vezerû ilâ zikri llâhi
kıldımı Eğer bilerseniz sizin için daha hayırlıdır o alim satımı bırakın Allah'ın zikrine

الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
keşiral llâhe vezkürû min fedli llâhi vebteğû fi lerdî fenteşirû şşalâtü
çok Allah'ı zikredin ki Allah'ın ihsan ve ikramından arayın yeryüzünde dağılın da Sonra da namaz

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۖ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكَوكُمْ قَائِمًا
kâimâ veterakûke ileyhâ nefedû leheni ev ticâraten veizâ raev le'alleküm tüflihûn
ayakta seni (hutbe okurken) bıraktılar ona koşup gittiler de bir eğlenti veya bir ticaret gördüklerinde kurtuluşa eresiniz

قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۚ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۖ
hayru rrâzikîn vellâhü vemine tticârah mine llehvi hayrunm mâ 'inde llâhi kul
rızık verenlerin en hayırlısıdır Allah ticaretten de eğlentiden de hayırlıdır Allah'ın yanındaki De ki

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً MÜNÂFÎ-KÛN | MÜNÂFİKÛN SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
yeşhedü vellâhü lerasulüh innekeylemüvellâhü lerasulü llâh innekeneshedü kâilü lmünâfikûne izâ câeke
şahadet etmektedir Allah Onun rasulü olduğunu gerçekten senin biliyor Allah Allah'ın rasulü olduğuna Şüphesiz senin şahadet ederiz şöyle dediler O münâfıklar sana geldikleri vakit

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ۖ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ
sâe innefûm 'an sebili llâh feşaddü cünneten eymaneñhüm ittehazü lekâzibûn inne lmünâfikîne
ne Gerçekten bunlar Allah yoluna engellemektedirler bir kalkan yeminlerini edinip de kesinlikle yalancı olduklarına münâfıkların

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ
lâ yefkahûn feñhüm 'alâ kulûbiñhim fetubi'a keferû şümme âmenû bienneñhüm zâlike mâ kânû ye'melûn
anlamaz olmuşlardır artık onlar ardından onların kalpleri mühürlenmiştir inkâra gitmişlerdir sonra imana gelmişler Çünkü onlar Bu yapıyorlar

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْنَدَةٌ
huşubünm müssenedeñheñneñhüm likavliñhim tesme' veinyekûlû ecsâmühüm tü'cibûke veizâ raeyteñhüm
(birbirine) dayanmış keresteler Onlar gibidirler dediklerine kulak verirsin (Bir şey) söylerlerse vücutları senin hoşuna gider Sen onları gördüğün zaman

يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۚ قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أُنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۖ
yü/fekûn ennâ llâh kâteleñhümü fehzerñhüm l'adüvvüñhüm 'aleyñhim külle şayhatin yehsebûne
döndürülüyorlar nasıl Allah Onları gebertsin Onun için onlardan sakın düşmandır Onlar kendi aleyhlerinde Her bağışmayı sanırlar

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُؤُسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ

veraeytehum ruusehum levvev rasûlü llâhi leküm yestegfir te'âlev lehüm veizâ kile
Onlar görürsün başlarını bükerek Allah'ın rasulü sizin için tövbe istiğfar ediversin Gelin Onlara denildiği zaman

يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ

lehüm em lem testeğfir lehüm esteğferte 'aleyhim sevâün vehüm müstekbirün yeşuddüne
onlar için tövbe istiğfar etmesen de Onlar için tövbe istiğfar etsen de onlara birdir kibirlenerek yan çizip gittiklerini

لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ

llezine yekûlüne hümü lkavme lfâsikin lâ yehdî llâhe inne lehüm llâhü lenyeyğfira
diyenlerdir Onlar günahkârlar guruhunu doğru yola çıkarmaz Allah Çünkü onları Allah asla bağışlamaz

لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ

hazâinü ssemâvâti velillâhi yenfeddû hattâ 'alâ men inde rasûli llâhi lâ tünfikû
Oysa göklerin hazineleri Allah'ındır dağılıp gitsinler ta ki Rasulüllah'ın yanındakilere hiçbir şey vermeyin

وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا

leirrace'nâ yekûlüne lâ yefkahûn lmünâfikine velâkinne velerdi
Eğer dönersek diyorlar anlamazlar münâfıklar Ancak ve yerin

إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ

vellrasûlihi l'izzetü velillâhi lezell minhe le'azzü leyühricenne ile lmedineti
rasulünün Oysa güç, değer Allah'ın zayıf, değersiz olanı oradan güçlü, değerli olan kesinlikle çıkaracaktır Medine'ye

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezine âmenû lâ ye'lemün lmünâfikine velâkinne velilmü/minine
Ey iman edenler! bilmezler münâfıklar Ancak ve müminlerindir

لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ

feulâike hümü zâlike yef'al vemeny 'an zikri llâhi velâ evlâdüküm emvâlüküm lâ tülhiküm
işte onlar öyle yaparsa Her kim Allah'ın zikrinden ne de çocuklarınız ne mallarınız Sizleri alıkoysun

الْخَاسِرُونَ وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ

lmevtü ehadekümü min kabli enyye/tiye mimmâ raze knâküm veenfikû lhâsirün
ölüm her birinize gelmeden önce Sizlere rızık olarak verdiğimiz şeylerden infak edin ki hüsranı uğrayanlardır

فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ

mine şşâlihîn veekünm feşşaddeka ilâ ecelin karibin levlâ ebharteni rabbi feyekûle
salihlerden ve olsam sadaka versem yakın bir süreye kadar Beni(m ölümümü) geciktirsen de Rab-bim! der

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

bimâ te'melün habirum vellâhü ecelühâ izâ cāe nefsen llâhü velenyyüebbira
Her ne yaparsanız haberdardır Allah eceli geldiği zaman bir nefsi Allah (onun ölümünü) asla geciktirmez

5. Onlara, "Gelin, Allah'ın rasulü sizin için tövbe istiğfar ediversin!" denildiği zaman, başlarını bükerek yan çizip gittiklerini görürsün.

6. Onlar için tövbe istiğfar etsen de, onlar için tövbe istiğfar etmesen de, (fark etmez, her iki-si de) onlara birdir. Allah onları asla bağışlamaz. Çünkü Allah, günahkârlar guruhunu doğru yola çıkarmaz.

7. Onlar, "Rasulüllah'ın yanındakilere hiçbir şey vermeyin, ta ki dağılıp gitsinler!" diyenlerdir. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak münâfıklar anlamazlar.

8. "Eğer Medine'ye dönersek, kesinlikle güçlü, değerli olan zayıf, değersiz olanı oradan çıkaracaktır" diyorlar. Oysa güç, değer, Allah'ın, rasulünün ve müminlerindir. Ancak münâfıklar bilmezler.

9. Ey iman edenler! Sizleri ne mallarınız, ne de çocuklarınız Allah'ın zikrinden alıkoysun. Her kim öyle yaparsa, işte onlar hüsranı uğrayanlardır.

10. Sizlere rızık olarak verdiğimiz şeylerden, her birinize ölüm gelmeden önce infak edin ki, sonra (bunu yapmayan) "Ey Rabbim! Beni(m ölümümü) yakın bir süreye kadar geciktirsen de, sadaka versem ve salihlerden olsam!" der.

11. Oysa Allah bir nefsi, eceli geldiği zaman, (onun ölümünü) asla geciktirmez. Her ne yaparsanız, Allah haberdardır.

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدِينَةٍ وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

TEGÂBUN|TEGÂBUN SURESİ

64. TEĞÂBUN SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 18 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Göklerdekilere ve yerdelerdeki, Allah'ı tesbih ederler. Egemenlik Onun, övülme hakkı Onundur. O, her şeye gücü yetendir.

2. Odur sizi yaratan. İçinizden kiminizin kâfir, kiminizin de mümindir. Bununla beraber Allah, her ne yaparsanız görür.

3. O, gökleri ve yeri, gerçek bir nedenle yarattı. Size bir biçim verdi, bu biçiminizi de güzel yaptı. Sonunda gidiş de Onadır.

4. O, göklerde ve yerde ne varsa, bilir. Sizler her neyi gizli tutar, her neyi açıklarsanız, O hepsini bilir. Allah, bütün gönüllerin içindekini bilir.

5. Bundan önce inkâr edenlerin haberi size gelmedi mi? Onlar yaptıklarının cezasını tattılar. Onlara acı veren bir azap da vardır.

6. Bu, şundandır: Çünkü onlara peygamberleri delillerle geliyordu da, onlar "Bizi bir beşer mi yola getirecek?" demişler, inkâr etmişler, aksine gitmişlerdi. Allah da (onlara) müstağni olduğunu gösterdi. Öyle ya, Allah, hiç kimsenin hiçbir şeyine ihtiyacı olmayandır, her türlü övgüye layık olandır.

7. Inkâr edenler asla diriltilemeyeceklerini zannettiler. De ki: "Hayır, Rabbime yemin olsun ki kesinlikle diriltileceksiniz. Sonra da mutlaka yaptıklarınız size anlatılacaktır. Bu, Allah için kolaydır."

8. Onun için siz, Allah'a, rasulüne ve indirdiğimiz nura iman ediniz. Allah, her ne yaparsanız, haberdardır.

9. Sizi o derme toplama gününde toplayacağı gün ki, o gün kâr zarar günüdür. Her kim Allah'a iman eder de yararlı iş yaparsa, Allah onun kabahatlerini örter, onu, içlerinde sonsuza dek kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere kor. İşte büyük kurtuluş, budur.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim

llâhırrahmâni

bismi

ve Rahîm

Rahmân olan Allah'ın

ismiyle

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

'alâ külli şeyin

vehüve

lhamdü

velehdü

lmülkü

lehdü

vemâ fî lerd

mâ fî ssemâvâti

illâhî yüsebbihu

her şeye

O

övülme hakkı

Onundur

Egemenlik Onun

ve yerdeler

Göklerdekilere

Allah'ı tesbih ederler

قَدِيرٌ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

beşir

bimâ te'melüne

vellâhü mü/min

veminküm

kâfirunv

feminküm

llezî halekaküm

görür

her ne yaparsanız

Allah

mümindir

kiminizin de

kâfir

İçinizden kiminizin

sizi yaratan

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

İmeşir

veileyhî

şuveraküm

feehsene

veşavveraküm

bilhakki

velerda

Sonunda gidiş de

Onadır

bu biçiminizi de

güzel yaptı

Size bir biçim verdi

gerçek bir nedenle

ve yeri

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

bizâti şsudûr

'alimüm vellâhü

vemâ tü'linün

mâ tüsirrune

veye'lemü

velerdi

fî ssemâvâti

bütün gönüllerin içindekini

bir

Allah

her neyi açıklarsanız

Sizler her neyi gizli tutar

hepsini bilir

ve yerde

göklerde

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

'azâbün elim

velehdüm

vebâle emrihim

fezâkü

min kablü

illezîne keferû

nebeû

acı veren bir azap da

Onlara vardır

Onlar yaptıklarının cezasını

tattılar

Bundan önce

inkâr edenlerin

haberi

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا

vetevellev

fekeferû

vehdünenâ

ebeşerunv

fekâlü

bilbeyyînâti

rusülühdüm

aksine gitmişlerdi

inkâr etmişler

onlar Bizi yola getirecek?

bir beşer mi

demişler

delillerle

peygamberleri

وَاسْتَعْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ عَنِّي حَمِيدٌ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَى وَرَبِّي

verabbî

belâ

kul

ellenyyüb'asû

illezîne keferû

ze'ame

hamid

Rabbime yemin olsun ki

Hayır

De ki

asla diriltilemeyeceklerini

İnkâr edenler

zannettiler

hamde layıktır

çok zengindir

لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ فَاٰمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

verasülühî

billâhî

feâminû

yesir

'ale llâhî

vezâlike

bimâ 'amiltüm

rasulüne

Allah'a

iman ediniz

kolaydır

Allah için

Bu

yaptıklarınız size

وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ

liyevmi l cem'i

yecme'uküm

yevme

habir

bimâ te'melüne

vellâhü

illezî enzelâ

o derme toplama gününde

Sizi toplayacağı

gün ki

haberdardır

her ne yaparsanız

Allah

indirdiğimiz

ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ

veyüdhillü

seyyiâtihî

'anhü

yükeffir

şâlihany

veye'mel

billâhî

onu kor

kabahatlerini

Allah onun

örter

yararlı

iş yaparsa

Allah'a

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

İfevzü l'az'im

zâlike

ebedâ

filâ

hâlidine

lenhâru

tehtilîe

İşte büyük kurtuluş

budur

sonsuz dek

içlerinde

kalmak üzere

ırmaklar

altından

tecrid min cennâtin

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ

hâlidine	eşhâbü nnâri	ûlâike	bi'âyâtinâ	vekezzebû	vellezine keferû
sonsuz kalacaklardır	cehennemlikler	onlar	ayetlerimizi	yalanlayanlar ise	İnkâr edip

فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ

vemen	illâ biiżni llâh	minmmüşibetin	mâ eşâbe	İmeşir	vebi/se	fihâ
Her kim de	Allah'ın izni olmadıkça	hiçbir musibet	başta gelmez	varılacak yerdur	ne kötü	Orada

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

veet'û	llâhe	veet'û	'alim	biküllü şeyin	vellâhû	kalbehi	ye'hdî	billâhi	yû/mim
itaat edin	Allah'a	itaat edin	bilir	her şeyi	Allah	onun kalbine	hidayet verir	Allah'a	iman ederse

الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ

ellâhû	İbelâgu İmübin	'alâ rasûlinâ	feinmemâ	fein tevelleytüm	rrasûl
Allah'tan	açık bir tebliğden ibarettir	rasulümüze düşen şey	yalnızca	Eğer aksine giderseniz	rasule

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

yâ eyyühâ llezine âmenû	İmü/minûn	felyetevekkeli	ve'ale llâhi	hûv	illâ	ilâhe	lâ
Ey iman edenler!	müminler	dayansınlar	Allah'a	O	başka	tann	yoktur

إِنَّ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا

vein tefû	fehzerûhüm	leküm	'adûlle	veevlâdiküm	min ezvâcüküm	İnne
Bununla beraber affeder	onlardan sakınınız	size	düşman olan	ve çocuklarınızdan	eşlerinizden vardır	Haberiniz olsun ki

وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ

veevlâdiküm	emvâlüküm	innemâ	rahim	gafûrur	llâhe	feinne	vetegfirû	vetesfehû
ve çocuklarınız	Mallarınız	yalnızca	çokça acıyandır	çokça bağışlayandır	Allah	şüphe yok ki	örterseniz	kusurlarına bakmaz

فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا

vesme'û	me ste'tâ'tüm	llâhe	fettekû	ecrun 'azim	'indehû	vellâhû	fitneh
dinleyin	Onun için gücünüz yettiği kadar	Allah'a	(karşı gelmekten) korunun	büyük ödül	kendi katında olundır	Allah ise	bir imtihan aracıdır

وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

feûlâike hümu	şühha nefsihi	yûka	vemeny	lienfûsiküm	bayrâl	veenfikû	veet'û
işte onlar	nefsinin hırsından	korunursa	Her kim de	kendiniz için	bir hayır olarak	infak edin	itaat edin

الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

leküm	veyegfir	leküm	yüdhâ'iffü	kardan haseneny	llâhe	in tükridû	İmüflihûn
size de	mağfiret buyurur	sizin için	onu katlayverir	güzel bir borç	Allah'a	Eğer sunarsanız	kurtuluşa erenlerdir

وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

İhakim	l'azizü	veşşehâdeti	İgaybi	'âlimü	halim	şekûrun	vellâhû
her işi hikmetlidir	güçlü olundır	bilineni, görüneni	bilinmeyen, görünmeyen	bilendir	toleransla davranandır	şükredenlere karşılığını fazlasıyla verendir	Allah

10. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise, onlar cehennemliklerdir. Orada sonsuz kalacaklardır. Orası, ne kötü varılacak yerdir!

11. Allah'ın izni olmadıkça, başta hiçbir musibet gelmez. Her kim de Allah'a iman ederse, O, onun kalbine hidayet verir. Allah, her şeyi bilir.

12. İman edin de, Allah'a itaat edin, rasule itaat edin. Eğer aksine giderseniz, rasulümüze düşen şey, yalnızca açık bir tebliğden ibarettir.

13. Allah'tan başka tanrı yoktur. Onun için müminler, her zaman Allah'a dayansınlar.

14. Ey iman edenler! Haberiniz olsun ki, eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olan vardır. Onun için dikkatli olup onlardan sakınınız. Bununla beraber affeder, kusurlarına bakmaz, örterseniz, şüphe yok ki, Allah çokça bağışlayandır, çokça acıyandır.

15. Mallarınız ve çocuklarınız, yalnızca bir imtihan aracıdır. Allah ise, büyük ödül kendi katında olundır.

16. Onun için gücünüz yettiği kadar Allah'a (karşı gelmekten) korunun, dinleyin, itaat edin, kendiniz için bir hayır olarak infak edin. Her kim de nefsinin hırsından korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

17-18. Eğer Allah'a güzel bir borç sunarsanız, onu sizin için katlayverir, size de mağfiret buyurur. Allah, şükredenlere karşılığını fazlasıyla verendir, kullarına toleransla davranandır, bilinmeyen, görünmeyen de bilendir, güçlü olundır, yaptığı sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulundur.

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

TALÂK|TALÂK SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim

İlâhırrahmâni

bismi

ve Rahîm

Rahmân olan Allah'ın

ismiyle

65. TALÂK SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 12 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Ey peygamber! Kadınları boşadığınız zaman, onları iddetlerine doğru boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları, açık bir terbiyesizlik yapmaları dışında, evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmassınlar. Bunlar, Allah'ın belirlediği sınırlardır. Her kim Allah'ın sınırlarını çiğneyip aşarsa, nefesine zulmetmiş olur. Bilmezsin, belki Allah onun arkasından bir iş çıkarır.

2. Sonra sürelerini doldurmaya yaklaştıklarında, onları güzellikle tutun ya da onlardan güzellikle ayırın, sizlerden adalet sahibi iki erkeği tanık tutun. Tanıklığı da Allah için doğru dürüst yapın. Bu size söylenenleri duyduunuz ya, bununla Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimselere öğüt verilir. Her kim de Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu nasip eder.

3. Onu akla hayale gelmez bir yünden rızıklandırır. Her kim Allah'a tevekkül ederse, O, ona yetiştir. Kesinlikle Allah, işini sonuca ulaştırır. Allah her şey için bir miktar belirlemiştir.

4. Hayızdan kesilmiş kadınlarınız, eğer şüphelendiyseniz, onların iddeti de üç aydır, hayız görmeyenler de öyle. Hamile olanların süreleri, doğumlarını yapılmamıştır. Her kim Allah'a (karşı gelmekten) korunursa, Allah onun için işinden dolayı bir kolaylık verir.

5. İşte bu (anlatılan hükümler), Allah'ın emridir, onu size indirdi. Her kim Allah'tan korkarsa, Allah onun kabahatlerini örter ve onun için sevabı büyüttü.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا

vettekû

l'iddeh

veehşû

li'iddetihiinne

fe'tallikûhünne

nnisâe

izâ tallektümü

yâ eyyühe nnebiyyü

korkun

iddeti

ve sayın

iddetlerine doğru

onları boşayın

Kadınları

boşadığınız zaman

Ey peygamber!

اللَّهُ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ

enyye/tine

illâ

velâ yehrucne

mim büyütihiinne

lâ tühricûhünne

rabbeküm

İlâhe

yapmaları

dışın-da

kendileri de çıkmassınlar

evlerinden

Onları çıkarmayın

Rabbiniz

Allah-tan

بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي

lâ tedri

nefsê

fekad zaleme

hudûde İlâfi

yete'adde vemeny

hudûdü İlâh

vetilke

bifâhişetinmmübeyyineh

Bilmezsin

nefsine

zulmetmiş olur

Allah'ın sınırlarını

çiğneyip aşarsa

Her kim

Allah'ın belirlediği sınırlardır

Bunlar

açık bir terbiyesizlik

لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثَ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ

ev

bime'rûfin

feemsikûhünne

eceleñhünne

feizâ belege

emrâ

be'de zâlike

yühdişü

İlâhe

ya da

güzellikle

onları tutun

Sonra sürelerini

doldurmaya yaklaştıklarında

bir iş

onun arkasından

çıkarr

Allah belki

فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ

zâliküm

İlîlâh

şşehâdete

veek'mû

minküm

zevey 'adlinm

veeshidû

bime'rûfinv

fârikûhünne

Bu

Allah için

Tanıklığı da

doğru dürüst yapın

sizlerden

adalet sahibi iki erkeği

tanık tutun

güzellikle

onlardan ayırın

يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

mehracâ

leñhü

yec'al

İlâhe yettek

vemeny

velyevmi lâbir

billâhi

men kâne yû/minü

bilñi

yû'azu

bir çıkış yolu

Allah ona

nasip eder

Allah'tan korkarsa

Her kim de

ve ahiret gününe

Allah'a

iman eden kimselere

bu-nunla

öğüt verilir

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ

İlâhe

inne

hasbüñ

feñüve

'ale İlâfi

yetevekkel

vemeny

min hayşü lâ yehtesib

veyerzûkhü

Allah

Kesinlikle

ona yetiştir

O

Allah'a

tevekkül ederse

Her kim

akla hayale gelmez bir yünden

Onu rızıklandırır

بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۖ وَالَّذِي يُئْتِنُ مِنَ الْمَحِيضِ

mine lmeñdi

vellâi yeisne

kadrâ

liküllü şeyin

İlâhü

kad ce'ale

emriñ

Hayızdan

kesilmiş

bir miktar

her şey için

Allah

belirlemiştir

işini

مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ

veülâtü lehmâli

vellâi lem yehidn

şelâsetü eşhürinv

fe'iddetühünne

ini rtebtüm

min nisâiküm

Hamile olanların

hayız görmeyenler de öyle

üç aydır

onların iddeti de

eğer şüphelendiyseniz

kadınlarınız

أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۖ ذَلِكَ

zâlike

yüsrâ

min emriñ

leñhü

yec'al

İlâhe yettek

vemeny

hamleñhunn

enyyega'ne

ecelühünne

İşte bu

bir kolaylık

işinden dolayı

onun için

verir

Allah'a

korunur-sa

Her kim

doğumlarını

yapmalarıdır

أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۖ

ecrâ

leñhü

veyüz'im

seyyiâtih

'anhü

yükeffir

İlâhe yettek

vemeny

ileyküm

enzeleñhü

sevabı

onun için

ve büyüttür

kabahatlerini

onun

örter

Allah-tan

Her kim

size

onu indirdi

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُنَّ لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ

'aleyhinne litüdayyikû velâ tüdârrühünne minvücdiküm min hayşü sekontüm eskinühünne
onlara baskı yapmak için kendilerine zarar vermeye kalkışmayın gücünüzün yettiği kadar oturmakta olduğunuz yerin O kadınların bir kısmında oturunuz

وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ

feätühünne leküm fein erga'ne hamleühün hattâ yeda'ne 'aleyhinne feenfikû vein küne ûlâti hamlin
o zaman sizin hesabınıza emzirirlerse doğumlarını yapıncaya kadar onlara nafakalarını verin Eğer yüklü iseler

أَجُورَهُنَّ وَأَتَمِّرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسْتَزِيعُ لَهُ أُخْرَى ۖ لِيُنْفِقَ

liyünfik ührâ lehü fesetürdi'u vein te'âsertüm bime'rûf beyneküm ve/temirû ücürâhün
versin baba hesabına diğer bir onun emzikli kadın emzirecektir Eğer zora düşerseniz iyilikle Aranızda emredin ücretlerini

ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا

illâ nefsân lâhü lâ yökellifü llâh mimma âtâhü felyünfik rizkuhü vemen kudira 'aleyhi min se'atihü zü se'atin
ancak bir insanı Allah sorumlu tutar Allah'ın ona verdiği infak eylesin Rizkı dar olan da zenginliğinden Zenginliği olan

مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۖ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهَا

verusülâhi 'an emri rabbihâ 'atet min karyetin vekeeyyinm yüsra be'de 'usriny llâhü seyec'alü mâ âtâhâ
ve rasullerinin Rabbinin emrinden çıkıp azdı da memleket Nice bir kolaylık bir zorluğun ardından Allah meydana getirir verdiğiyle

فَحَاسِبْنَآهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذِبْنَآهَا عَذَابًا نُكَرًا ۖ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ

vekâne vebâle emrihâ fezâkat 'azâbännükra ve'azzebnâhâ hisâben şedidenv fehâsebnâhâ
oklu O şekilde yaptığının cezasını tattı görülmedik bir azapla onu cezalandırdık şiddetli bir hesaba Biz onu çektik

عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ۖ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

yâ üli elbâb llâhe fettekû 'azâben şediden lehüm llâhü e'adde husrâ 'âkibetü emrihâ
korunun ey saf özü, temiz aklı olanlar Allah'tan korkun da şiddetli bir azap öyleleri için Allah hazırlamıştır bir hüsrân yaptığının sonu

الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۖ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ

mübeyyinâtil âyâtî llâhi 'aleyküm yetlû rasûleny zikrâ ileyküm llâhü kad enzele ellezîne âmenû
apaçık Allah'ın ayetlerini sizlere okuyan bir rasul gönderdi size Allah Kur'an'ı indirdi İman edenler!

لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ

billâhi yü/mimvemeny ilâ nnûr mine zzulûmâti şşâlihâti ve'amilû llezîne âmenû liyührice
Allah'a iman edip Her kim nura karanlıklardan salih ameller işleyenleri İman edip çıkarmak için

وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

ebedâ fi hâ hâlidine lenhâru min tehtihe te'âr cennâtin yüdihlühü şâlihany veye'mel
ebedi orada kalacaklar ırmaklar altından akan cennetlere Allah onu koyacak salih amel işlerse

قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۖ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ

yetenazzelü mişleühün vemine lergî seb'a semâvâtinv llezî haleka ellâhü rizkâ lehü llâhü kad ehsene
inip durmak-tadır bir o kadarını ve yeryüzünden de yedi kat göğü yaratandır O Allah güzel bir rızık ona Allah gerçekten ihsan etmiştir

الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

'ilmâ biküllî şeyin kad ehâta venne llâhe kad irunv 'alâ küllî şeyin lenne llâhe lite'lemû beyneühün lemru
ilmiyle her şeyi kuşattığını ve Allah'ın gücü yeten olduğunu her şeye Allah'ın bilirsiniz diye onların aralarında emir

6. O kadınları, gücünüzün yettiği kadar oturmakta olduğunuz yerin bir kısmında oturunuz, onlara baskı yapmak için kendilerine zarar vermeye kalkışmayın. Eğer yüklü iseler, doğumlarını yapıncaya kadar, onlara nafakalarını verin. Sonra sizin hesabınıza emzirirlerse, o zaman onlara ücretlerini verin. Aranızda iyilikle emredin. Eğer zora düşerseniz, onun, baba hesabına diğer bir emzikli kadın emzirecektir.

7. Genişliği, zenginliği olan, zenginliğinden versin. Rizkı dar olan da, Allah'ın ona verdiği infak eylesin. Allah, bir insanı ancak verdiğiyle sorumlu tutar. Allah bir zorluğun ardından bir kolaylık meydana getirir.

8. Nice memleket Rabbinin ve rasullerinin emrinden çıkıp azdı da, Biz onu şiddetli bir hesaba çektik, onu görülmedik bir azapla cezalandırdık.

9. O şekilde yaptığının cezasını tattı, yaptığının sonu bir hüsrân oldu.

10. Allah, öyleleri için şiddetli bir azap hazırlamıştır. Ondan dolayı Allah'tan korkun da, korunun ey saf özü, temiz aklı olanlar! İman edenler! İşte, Allah size bir öğüt olan Kur'an'ı indirdi.

11. İman edip salih ameller işleyenleri karanlıklardan nura çıkarmak için Allah'ın apaçık ayetlerini sizlere okuyan bir rasul gönderdi. Her kim Allah'a iman edip salih amel işlerse, Allah onu altından ırmaklar akan cennetlere koyacak, orada ebedi kalacaklar. Allah gerçekten ona güzel bir rızık ihsan etmiştir.

12. O Allah, yedi kat göğü ve yeryüzünden de bir o kadarını yaratandır. Allah'ın her şey gücü yeten olduğunu ve Allah'ın her şeyi ilmiyle kuşattığını bilirsiniz diye onların aralarında emir inip durmaktadır.

66. TAHRÎM SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 12 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1- Ey peygamber! Sana Allah'ın helal kıldığını niçin haram edersin, hanımlarının hoşnutluğunu ararsın? Bununla birlikte Allah çok bağışlayandır, çok acıyandır.

2- Allah size, yeminlerinizi bozabilme imkânı sağlamıştır. Allah, sizin koruyup kollayanınızdır. Her şeyi bilen, her şeyi sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunan O'dur.

3- Hani Peygamber, hanımlarından bazısına gizlice bir söz söylemişti. Ne zamanki o, onu haber verdi, Allah da peygambere onu açtı. Açınca Peygamber o hanımına birazdan anlattı, birazdan ise geri durdu. Ona bunu, bu şekilde anlatıverince, "Bunu sana kim haber verdi?" dedi. "Bana, her şeyi çok iyi bilen ve her şeyden haberdar olan (Allah) peygamberlikle bildirdi" dedi.

4- Eğer Allah'a tövbe ederseniz, ne iyi! Çünkü ikincin de kalpleri eğildi. Yok, eğer ona karşı birbirinize yardım ederseniz, haberiniz olsun ki, Allah onun koruyup kollayanıdır. Hem ayrıca Cebrail, müminlerin salih olanları, onlardan sonra, melekler de (onun) destekleyicisidir.

5- Eğer o sizi boşarsa, Rabbi ona sizin yerinize sizden daha hayırlı eşler verir. (Bu yeni eşler, Allah'a) boyun eğen, iman eden, namaz kılan, tövbe eden, ibadet eden, oruç tutan gerek dul, gerek bakire (hanımlardır).

6- Ey iman edenler! Kendilerinizi ve ailelerinizi, yakacağı insanlar ve taş olan ateşten koruyun. Onun üzerinde sert ve çetin melekler vardır. Onlar, kendilerine emrettiği şeylerde Allah'a isyan etmezler, kendilerine emredilenleri yaparlar.

7- Ey inkâr edenler! O gün, özür dilemeye kalkmayın. Çünkü siz, sadece yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً TAHRÎM | TAHRÎM SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تَحْرِمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتِ أَرْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

rahim gafûrur vellâhü merdâte ezvâcık tebtęi lek llâhü mâ ehalle tüharrimülime yâ eyyühâ nnebiyyü
çok acıyandır çok bağışlayandır Allah hanımlarının hoşnutluğunu ararsın Sana Allah'ın helal kıldığını haram edersin niçini Ey peygamber!

فَدَفَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلِيكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ وَإِذْ أَسَرَّ

eserra veiz lhakim l'alimü vefühel mevlâküm vellâhü eymaniküm tehillete leküm llâhü kad ferađa
gizlice söylemişti Hani her işi hikmetli olan Her şeyi bilen O'dur sizin koruyup kollayanınızdır Allah yeminlerinizi bozabilme size Allah imkânı sağlamıştır

النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَرْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ

be'dahû 'arrafe 'aleyhi llâhü veezherahû bihi felemmâ nebbeet hadîsâ ilâ be'di ezvâcihi nnebiyyü
birazını anlattı peygambere Allah da onu açtı onu Ne zamanki o haber verdi bir söz hanımlarından bazısına Peygamber

وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ

lhâbir l'alimü nebbeeniye kâle hâzâ embeekimen kâlet bihi felemmâ nebbeehâ 'am be'di vee'rağa
ve her şeyden haberdar olan her şeyi çok iyi bilen Bana bildirdi dedi Bunu sana haber verdi kim dedi bunu Ona anlatıverince birazdan ise geri durdu

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ

hüve mevlâhü llâhe feinne 'aleyhi vein tezâherâ kulûbükümâ fekad şagat ilâ llâhi in tetübâ
onun koruyup kollayanıdır Allah haberiniz olsun ki ona karşı eğer birbirinize yardım ederseniz Çünkü ikincin de kalpleri eğildi Allah'a Eğer tövbe ederseniz, ne iyi!

وَجَبْرَيْدٌ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ عَسَى رَبُّهُ أَنْ طَلَّقَكُنَّ

in tallekakünne rabbühü 'asâ za'hir be'de zâlike velmelâiketü veşâlihü lmu'minin vecibrîlû
Eğer o sizi boşarsa Rabbi umulur (onun) destekleyicisidir onlardan sonra melekler müminlerin salih olanları Hem ayrıca Cebrail

أَنْ يُبَدِّلَهُ أَرْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُمْ مِّنْ مَّوَدَّاتٍ قَانِتَاتٍ قَانِتَاتٍ عَابِدَاتٍ

'âbidâtin tâibâtin kânîtâtin mü/minâtin müslimâtinm minkünne bayrânım ezvâcen ennyübdilehü
ibadet eden tövbe eden namaz kılan iman eden boyun eğen sizin yerinize sizden daha hayırlı eşler ona verir

سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا

veküduhâ nârân veehlüküm enfuseküm kû yâ eyyühâ llezîne âmenü veebkârâ şeyyibâtin v sâihâtin
yakacağı ateşten ve ailelerinizi Kendilerinizi koruyun Ey iman edenler! gerek bakire (hanımlardır) gerek dul oruç tutan

النَّاسِ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ

veyef'alüne mâ emerahüm llâhe lâ ye'süne şidâdul gilazun melâiketün 'aleyhâ velhicâratü nnâsü
yaparlar kendilerine emrettiği şeylerde Allah'a isyan etmezler ve çetin sert melekler vardır Onun üzerinde ve taş olan insanlar

مَا يُؤْمَرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

mâ küntüm te'melün tüczevne innemâ lyevm lâ te'tezirü yâ eyyühâ llezîne keferü mâ yü/merün
yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz sadece O gün özür dilemeye kalkmayın Ey inkâr edenler! kendilerine emredilenleri

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ

rabbüküm	'asâ	tevbeten nneşühâ	ilâ ilâhî	tûbû	yâ eyyühâ lležine âmenû
Böylelikle Rabbiniz	umulur	etkili, yürekten bir tövbe ile	Allah'a	tövbe edin	Ey iman edenler!

أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

lenhâru	min tehtihe	tecrî	cennâtin	veyüdihleküm	seyyâtüküm	ennyükeffira 'anküm
ırmaklar	altından	akan	cennetlere	sizleri koyar	sizin kabahatlerinizi	örter

يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

beyne eydhim	yes'â	nûruhüm	velležine âmenû me'âh	nnebiyye	ilâhü	lâ yühzî	yevme
önllerinde	koşacaktır	Onların nurları	ve onunla beraber olan iman edenleri	peygamberi	Allah	utandırmayacaktır.	O gün

وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

'alâ külli şeyin	inneke	lenâ	veğfir	nûranâ	lenâ	etmim	rabbenâ	yekûlûne	vebieymânihim
her şeye	Şüphesiz Sen	bizleri	mağfiretinle yarlığa	nurumuzu	Bizlere	tamamla	Ey bizim Rabbimiz!	Onlar şöyle diyeceklerdir	ve arkalarında

قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ

'aleyhim	veğlüz	velmünâfikîne	lküffâra	câhidi	yâ eyyühâ nnebiyyü	kadîr
Onlara karşı	sert ol	ve münafıklarla	Kâfirlerle	cihad et	Ey peygamber!	gücü yetensin

وَمَاؤِيهِمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا

lilležine keferû	meşelel	ilâhü	darabe	lmeşir	vebi/se	cehennem	veme/vâhüm
inkâr edenlere	bir misal olarak	Allah	örnek verdi	O gidiş de	ne kötü gidiştir	cehennemdir	Onların varacakları yer

أَمْرَاتِ نُوحٍ وَأَمْرَاتِ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ

şâlihayni	miñ 'ibâdinâ	'abdeyni	kânetâ tehte	vemraete lût	mraete nûhin
iki salih kulun	kullarımızdan	iki kulun	(nikâhî) altındaydı	Lut'un karısını	Nuh'un karısıyla

فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ

nnâra	dhulâ	veqile	şeyenv	mine ilâhî	'anhümâ	felem yügniyâ	fehânetâhümâ
Ateşe	girin	denildi	zerrece	Allah'ın azabından	Onun için o iki kul da onları	kurtaramadı	Onlara ihanet ettiler

مَعَ الدَّاخِلِينَ ۝ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَمْرَاتِ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ

kâlet	iz	mraete fir'avn	lilležine âmenû	meşelel	ilâhü	vedarabe	me'a ddâhilin
demişti	bir zamanlar	Firavun'un hanımını	iman edenlere de	bir misal olarak	Allah	örnek verdi	girenlerle beraber

رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي

veneccini	ve'amelihi	min fir'avne	veneccini	fî lcenneti	beyten	'indeke	li	bni	rabbi
beni kurtuluşa erdirdi	o ve onun işlediğinden	Firavun'dan	beni kurtar	cennette	bir ev	Katında	bana	yap	Ey Rabbim!

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا

fenefehnâ	fercehâ	lleti ehşanet	vemeryeme bnete 'imrâne	mine lkavmi zzâlimin
üfledik	namusunu	O çok iyi korudu	(Allah, iman edenlere bir de) İmran'ın kızı Meryem'i (örnek verdi)	zalimler topluluğundan

فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ۝

vekânet mine lkânitin	vekütübihî	bikelimâti rabbihâ	vesaddekât	mirrûhinâ	fîhi
hem de ibadete devamlı olanlardandı	ve kitaplarını	hem Rabbinin kelimelerini	onaylayıp doğrulamış	ruhumuzdan	fakat Biz ona

8-Ey iman edenler! Allah'a etkili, yürekten bir tövbe ile tövbe edin. Böylelikle Rabbiniz sizin kabahatlerinizi örter, sizleri altından ırmaklar akan cennetlere koyar. O gün Allah, peygamberi ve onunla beraber olan iman edenleri utandır-mayacaktır. Onların nurları, önlerinde ve arkalarında koşacaktır. Onlar şöyle diyeceklerdir: Ey bizim Rabbimiz! Bizlere nurumuzu tamamla, bizleri mağfiretinle yarlığa! Şüphesiz Sen, her şeye gücü yetensin."

9- Ey peygamber! Kâfirlerle ve münafıklarla cihad et! Onlara karşı sert ol! Onların varacakları yer, cehennemdir. O gidiş de ne kötü gidiştir!

10- Allah, inkâr edenlere Nuh'un karısıyla Lut'un karısını örnek verdi. O iki kadın, kullarımızdan iki salih kulun (nikâhî) altındaydı. Onlara ihanet ettiler. Onun için o iki kul da onları Allah'ın azabından zerrece kurtaramadı. O iki kadının ikisine de, "Ateşe girenlerle beraber girin!" denildi.

11- Allah, iman edenlere de Firavun'un hanımını örnek verdi. O, bir zamanlar, "Ey Rabbim! Katında, cennete bana bir ev yap, beni Firavun'dan ve onun işlediğinden kurtar, beni o zalimler topluluğundan kurtuluşa erdir!" demişti.

12- (Allah, iman edenlere bir de) İmran'ın kızı Meryem'i (örnek verdi). O, namusunu çok iyi korudu, fakat Biz ona ruhumuzdan üfledik. O, hem Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını onaylayıp doğrulamış, hem de ibadete devamlı olanlardandı.

67. MÜLK SÛRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 30 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1- Egemenlik elinde olan, ne
yücedir! O, her şeye gücü
yetendir.

2- (O), amel bakımından han-
gininin daha güzel olduğunu
bildirmek için sizi imtihana çe-
kip ölümü ve dirimi takdir edip
yaratandır. O, çok güçlü, çok
bağışlayıcıdır.

3- (O), yedi göğü birbi-
riyle uyumlu yaratandır.
Rahman'ın yarattığında hiç-
bir düzensizlik göremezsin.
Haydi, çevir gözü(nü)! Hiç-
bir çatlak, hiçbir kusur göre-
bilir misin?

4- Sonra yine gözü(nü), tek-
rar tekrar çevir. O göz sana,
yorgun ve bitkin olarak, bay-
gın bir halde geri döner.

5- Yemin olsun ki, Biz o yak-
kın, alçak göğü takım takım
kandillerle donatıp süsledik.
Onları, şeytanlar için atmalar
yaptık. Onlar için çılgın ateş
azabını hazırladık.

6- Kendi **Rablerini** inkâr eden-
ler için de cehennem аза-
bı vardır. Ona gidiş, ne kötü
akıbetir!

7- İçine atıldıkları zaman, o
kaynarken, onun gürleyişini
işitirler.

8- (O), hemen hemen öfke-
den patlayacak bir hale ge-
lir. İçine bir grup atıldığı za-
man, her defasında onun bek-
çileri onlara, "Size, korkutucu
bir peygamber gelmedi mi?"
diye sorarlar.

9- "Evet doğrusu bize, kor-
kutucu bir peygamber gel-
di. Fakat biz ona inanmadık,
onu yalanladık ve 'Allah, hiç-
bir şey indirmedir, siz büyük
bir yanlışlık ve aldanış içinde-
siniz dedik'" derler.

10- "Eğer biz söz dinler ve
aklımı güzel kullanan kimse-
ler olsaydık, (bu) çılgın ate-
şin içindekilerle birlikte ol-
mazdık" derler.

11- İşte günahlarını itiraf et-
tiler. O halde kahrolsun (o)
çılgın ateşin içindekiler!

12- Çünkü o **Rablerine** giya-
ben saygı besleyenler yok
mu, muhakkak ki bağışlanma
ve büyük sevap onlar içindir.

سُورَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ آيَةً

MÜLK | MÜLK SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

velhayâte lmevte ellezî haleka kadir 'alâ külli şeyin vehüve lmulkü llezî biyedihî tebârake
ve dirimi ölümü takdir edip yaratandır gücü ye- tendir her şeye O Egemenlik elinde olan ne yücedir

لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا

tjbâkâ seb'a semâvâtin ellezî haleka lgafûr l'azizü vehüve 'amelâ ehseñü eyyükül liyeblüveküm
birbiriyile uyumlu yedi göğü yaratandır çok bağışla- yıcıdır çok güçlü O amelbak- ımından daha güzel olduğunu hanginizin bildirmek için sizi imtihana çekip

مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ۝ ثُمَّ ارْجِعِ

rci'î şümme min fütûr îel terâ lbeşara ferci'î min tefâvüt fi halkı rrahmâni mâ terâ
çevir Sonra yine Hiçbir çatlak, hiçbir kusur görülebilir misin? gözü(nü) Haydi, çevir hiçbir düzensizlik Rahman'ın yarattığında göremezsin

الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِنًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا

ssemâe ddünyâ zeyennâ velekad vehüve hasîr hâsienv lbeşaru ileyke yenkalib kerrateyni lbeşara
yakın, alçak göğü donatıp süsledik Yemin olsun ki yorgun ve bitkin olarak baygın bir halde O göz sana geri döner tekrar tekrar gözü(nü)

بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ۝ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا

velillezî ne keferû 'azâbe sse'îr lehüm vee'tednâ lişşeyâtini rucümel vecce'alnâhâ bimeşâb ha
inkâr edenler için de vardır çılgın ateş azabını Onlar için hazırladık şeytanlar için atmalar Onları yaptık Biz o takım takım kandillerle

بِرَبِّهِمْ عَذَابَ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ إِذَا الْتَقَوْا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ۝

vehiye tefûr şehîkanv lehâ semi'û fıhâ izâ ülkû lmeşir vebi/se cehennem 'azâbü birabbihim
o kaynarken gürleyişini onun işitirler İçine atıldıkları zaman Ona gidiş ne kötü akıbetir cehennem azabı Kendi Rablerini

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝ قَالُوا

kâlû nezir elem ye'tiküm hazenetüfâ seelehümfevcün fıhâ küllemâ ülkıye mine lgayz temeyyezü tekâdü
derler korkutucu bir peygamber Size gelmedi mi? her defasında onun bekçileri onlara sorarlar İçine gelir atıldığı zaman öfkeden bir grup patlayacak hemen

بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝

illâ fi dalâlin kebîr in entüm min şey/ llâhümâ nezzele vekulnâ fekezzebnâ nez'run kad cäenâ belâ
büyük bir yanlışlık ve aldanış için- desiniz siz hiçbir şey Allah indirmedir dedik onu yalanladık korkutucu bir peygamber bize geldi Evet doğrusu

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝ فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسُحْقًا

fesühkal bizembihim fe'tarafû fı eşhâbi sse'îr mâ künnâ ne'kilü ev lev künnâ nesme'u vekâlû
O halde kahrolsun İşte günah- larını itiraf ettiler (bu) çılgın ateşin içindekilerle birlikte olmazdık aklını kul- lananlar ve Eğer biz söz dinler derler

لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

veecrun kebîr meşfiratünv lehüm bilgaybi rabbehüm inne llezî ne yehşevne lieshâbi sse'îr
ve büyük sevap bağışlanma onlar içindir giyaben Rablerine saygı besleyenler yok mu (o) çılgın ateşin içindekiler

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١٣ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ

vehiüve men halek elâ ye'lemü bizâti ssudûr 'alimüm innefü evi cherû bih kavleküm veesirrü
O O yaratan bilmez mi? bütün kalplerin kühnünü bilir Çünkü ister açığa vurun Sözüünüzü ister gizleyin

اللطيفُ الْخَبِيرُ ١٤ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا

fi menâkibiâ femşû zelûlen lerga lekümü llezî ce'ale hüve lhabir lletifü
Haydi o yeryüzünün yüksek yerlerinde yürüyün de boyun eğdimiştir yeryüzünü size o zattır ki kıldı O çok habirdir çok latiftir

وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ١٥ أَمِنتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ

lerga bikümü enyehsife men fi ssemâi eemintüm nnüşûr veileyhi mirrizkîh vekülû
yeryüzünü sizinle batırmasından Gökyüzündekinden güvnlükte misiniz? Sonunda dönüş Onadır o yaratanın rızından yiğin

فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ١٦ أَمْ أَمِنتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ

fesete'lemüne hâşibâ 'aleyküm enyürsile men fi ssemâi emintüm em temür hiye feizâ
bilirsiniz (yok edici) bir rüzgar üzerinize gönderivermesinden o gökyüzündekinden güvnlükte misiniz? Yoksa çalkalanı-yordur o O vakit bakarsınız ki

كَيْفَ نَذِيرٌ ١٧ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ١٨ أَوَلَمْ يَرَوْا

evelem yerav nekir fekeyfe kâne llezî min kabllîhim kezzêbe velekad nezîr keyfe
bakmazlar mı? inkar etmek nasılmış (gördüler) onlardan öncekiler de yalanladılar Gerçekten uyarmamın nasıl olduğunu

إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرِّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

biküllü şeyim innefü rrahmân illâ mâ yümsikühünne veyekbidn şaffâtiv fevkalhüm ilâ tayri
her şeyi Şüphesiz O, Rahman'dır sadece Onları tutan ve yumarlarken kanat süzerlerken Üstlerinde uçan kuşlara

بَصِيرٌ ١٩ أَمِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ

ini lkâfirüne min düni rrahmân yenşuruküm llezî hüve cündülleküm hâzâ lemnen beşîr
Kafirler Rahman'ın azabından sizi kurtaracak o ordunuz kimdir? Yoksa görür

إِلَّا فِي غُرُورٍ ٢٠ أَمِنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ٢١

venüfur fi 'utüwin leccû bel rizkâh in emseke llezî yerzüküküm hâzâ lemnen fi gurûr illâ
ve azgınlık içinde ürküntü onlar Hayır O nzkını keserse size rızık verecek kimdir? Yoksa bir aldanma içindedir ancak

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٢٢

'alâ şirâtinmmüstekîm seviyyen yemşî emnen ehdâ 'alâ vecihî mükibben efemenyemşî
dosdoğru bir cadde üzerinde düpedüz giden mi yoksa daha doğru yüzüstü kapanarak şimdi o kimse giden mi

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

mâ teşkürün kalîlenm velefideh velebsâra ssem'a lekümü vece'ale llezî enşeeeküm hüve kul
şükrediyorsunuz Pek az duyacak gönüller görececek gözler dinleyecek kulak size veren Sizi yaratan ancak O'dur De ki

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٢٣ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ

hâzâ lve'dü metâ veyekûlüne tühşerün veileyhi fi lergî zeraekümü hüve llezî kul
bu (bahsettiğiniz) vaat zaman diyorlar (huzuruna) getirileceksiniz Onun Yeryüzünde Sizi zürriyet halinde yaratıp yayan ancak O'dur De ki

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٢٤ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ٢٥

nezîrunmmübîn ene veinnemâ 'inde llâhî l'ilmü innemâ kul in küntüm şâdikîn
açık açık anlatan, uyarıp korkutan (bir peygamber)im Ben sadece Allah'ın katındadır O bilgi ancak De ki Sözüünüzde doğrusanız

13- Sözüünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun. Çünkü O, bütün kalplerin kühnünü bilir.

14- O yaratan bilmez mi? O, çok latiftir (en ince, en gizli işleri bütün inceliğiyle çok kolay bilen), çok habirdir (her şeyden haberdardır).

15- O öyle yaratıcıdır ki, yeryüzünü size boyun eğdirmiştir. Haydi o yeryüzünün yüksek yerlerinde yürüyün de, o yaratanın rızından yiğin. Sonunda dönüş Onadır.

16- Gökyüzündekinden, sizinle yeryüzünü batırmasından güvnlükte misiniz? O vakit bakarsınız ki, o yeryüzü çalkalanı-yordur.

17- Yoksa o gökyüzündekinden üzerinize (yok edici) bir rüzgar gönderivermesinden güvnlükte misiniz? O vakit, uyarmamın nasıl olduğunu bilirsiniz.

18- Gerçekten onlardan öncekiler de yalanladılar. Ancak (Beni) inkar etmek nasılmış (gördüler).

19- Üstlerinde kanat süzerlerken ve yumarlarken uçan kuşlara bakmazlar mı? Onları tutan sadece Rahman'dır. Şüphesiz O, her şeyi görür.

20- Yoksa Rahman'ın azabından sizi kurtaracak o ordunuz kimdir? Kafirler ancak bir aldanma içindedir.

21- Yoksa, O rızınızı keserse, size rızık verecek kimdir? Hayır onlar, ürküntü ve azgınlık içinde inat etmektedirler.

22- İmdi yüzüstü kapanarak giden mi daha doğru, yoksa dosdoğru bir cadde üzerinde düpedüz giden mi? Düşünmeli bir.

23- De ki: "Sizi yaratan, size dinleyecek kulak, görececek gözler, duyacak gönüller veren ancak O'dur. Pek az şükrediyorsunuz!"

24- De ki: "Yeryüzünde sizi zürriyet halinde yaratıp yayan ancak O'dur. Sonunda hepiniz toplanıp Onun (huzuruna) getirileceksiniz."

25. Bir de, "Sözüünüzde doğrusanız, bu (bahsettiğiniz) vaat, ne zaman (gerçekleşecek)?" diyorlar.

26. De ki: "O bilgi, ancak Allah'ın katındadır. Ben sadece açık açık anlatan, uyarıp korkutan (bir peygamber)im."

27- Derken vakit gelip de onu yakından gördüklerinde, o inkâr edenlerin yüzleri kötüleşiverdi. "(İşte) bu, sizin kendisine davet edilip durduğunuz şeydir" denildi.

28- De ki: "Söyleyin bakayım, Allah beni ve beraberimdekileri yok etse veya bize merhamet edip acısa, (her iki durumda da) kâfirleri can yakan azaptan kurtaracak olan kimdir?"

29- De ki: "O, Rahman'dır. İşte biz, Ona iman ettik, Ona dayanmaktayız. Açık bir yanılığ ve sapıklık içinde kimin olduğunu yakında bileceksiniz."

30- De ki: "Söyleyin bakayım, sabaha kadar suyunuz batıp yok oluverirse, size kim bir kaynak suyu getirebilir?"

68. KALEM SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 52 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Nûn, kaleme ve eli kalem tutanların yazdıklarına ve yazacaklarına yemin olsun.

2. Sen, Rabbinin nimeti ve ihsanıyla bir deli değilsin!

3. Muhakkak senin için tükenmez bir ecir vardır.

4. Sen kesinlikle büyük bir ahlak üzerindesin.

5. Yakında sen göreceksin, onlar da görecekler:

6. Hanginizdeymiş o delilik?

7. Şüphesiz Rabbin, O, yolundan sapanı en iyi bilendir. Şüphesiz yine O, doğru yola ulaşanları en iyi bilendir. 8. O halde o yalanlayıcıları tanıma!

9. Onlar, şunu arzu ettiler: Sen yaltaklanıvermiş olsaydın, o zaman onlar da yaltaklanacaklardı.

(Onlar, senden kendi yanılığ ve bozuk anlayışlarına uygun, onları pohpohlayacak sözler söylemeni beklediler. Böyle yapsaydın, onlar da seni pohpohlayacaklardı.)

10-14. Şunların hiçbirine aldırma: Çok yemin edene, değersiz olana, insanları ayıplayana, koğuculuk yapıp gezene, hayrı engelleyene, (haddini aşır insanları hakkına) tecavüz edene, günahkâra, bundan başka kaba saygısız, soysuza. Mal ve çocuklar sahibi olmuş (diye böyle davranır).

15. Karşısında âyetlerimiz okunurken, "(Bu), eskilerin masallandır" dedi.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ

tedde'ün bihî illezi küntüm hâzâ vekîle illeline keferû vüculhü siet zülfetenfelemmâ raevfû
davet edilip ken- sizin şeydir (İşte) bu denildi o inkâr edenlerin yüzleri kötüleşiverdi yakından onu gördüklerinde

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِى اللَّهُ وَمَنْ مَعِىَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِزُ الْكَافِرِينَ

lkâfirine yücüru femeny rahimenâ ev vemenme'eyle lâlhü in efilekeniye eraeytüm kul
kâfirleri kurtaracak olan kimdir? bize merhamet edip acısa veya ve beraberimdekileri Allah beni yok etse Söyleyin bakayım De ki

مِنْ عَذَابِ آلِيمٍ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ

men hüve fesete'lemüne tevekkelnâ ve'aleyhî bihî emennâ rahmânü hüve kul min 'azâbin elim
kimin olduğunu yakında bileceksiniz dayanmaktayız Ona Ona iman ettik Rahman'dır O De ki can yakan azaptan

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

bimâinme'e'in ye/tiküm femeny gavran mâuküm in eşbeha eraeytüm kul fi dalâlinmübîn
bir kaynak suyu size getirebilir kim? sabaha kadar batıp suyunuz yok oluverirse Söyleyin bakayım De ki Açık bir yanılığ ve sapıklık içinde

سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

KALEM | KALEM SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim lâhîrrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ مَا أَنْتَ بِمُعْجِزٌ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا

leecran leke veinne bimec'ün binî'meti rabbike ente mâ vemâ yesturün velkalemi nün
bir ecir senin için Muhakkak bir deli Rabbinin nimeti ve ihsanıyla Sen değilsin yazdıklarına ve yazacaklarına yemin olsun kaleme Nûn

غَيْرَ مَعْنُونَ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ فَسْتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ بِأَيْكُمُ

bieyyikümü veyübşirün fesetübşiru le'alâ hulûkin 'azîm veinneke gayra memnün
Hanginizdeymiş? onlar da görecekler Yakında sen göreceksin büyük bir ahlak üzerindesin Sen kesinlikle tükenmez

الْمَفْتُونُ إِنْ رَّبِّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

bilmühtedin e'lemü ve'hüve 'an sebîlih bimen dalle e'lemü hüve rabbek inne lmeftün
doğru yola ulaşanları en iyi bilendir Şüphesiz yine O yolundan sapanı en iyi bilendir O Rabbin Şüphesiz o delilik

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ وَدُّوا أَلْوَتْهُمْ فَيُذْهِبُ عَنْهُمْ وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ

mehin külle hallâfinm velâ tütî feyüdhinün lev tüdhinü veddû lmukezzibin felâ tütî
değersiz olana Çok yemin edene Şunların hiçbirine aldırma o zaman onlar da yaltaklanacaklardı Sen yaltaklanıvermiş olsaydın Onlar, şunu arzu ettiler O halde o yalanlayıcıları tanıma

هَمَّازٍ مَشَاءٍ بِنَمِيمٍ مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ

zen'im be'de zâlike 'utüllim e'sîm mü'tedin mennâ'ililhayri meşşâim binem'im kemmâzinm
soysuza bundan başka kaba saygısız günahkâra tecavüz edene hayrı engelleyene koğuculuk yapıp gezene insanları ayıplayana

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

esâiru levvelin kâle âyâtünâ 'aleyhî izâ tütla veben'in en kâne zâ mâlin
{Bu}, eskilerin masallandır dedi âyetlerimiz Karşısında okunurken ve çocuklar Mal sahibi olmuş

سَنَسِمْهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا

leyesrimünnehâ eksemû iz eşhâbe lenceñ kemâ belevnâ belevnâhüm innâ 'ale lhurtüm senesimühü
onu mutlaka devşireceğiz diye yemin etmişlerdi İmanî bağ sahiplerini imtihan ettiğimiz gibi onları da imtihan ettik şüphesiz Biz Biz onun burnunu Yakında sürteceğiz

مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْشِرُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ

feesbehat nâimün vehüm mirrabbike taîfunm 'aleyhâ fetâfe velâ yestešnün müşbihin
olmuştu uyurken onlar Rabbinden bir dolaşan onun etrafında dolaşıvermişti Bir istisna da yapmıyorlardı Sabah olunca

كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنْ أَغْدُوا عَلَيَّ حَرْثُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْطَلَقُوا

fentalekû in küntüm şarimîn 'alâ harşiküm eni gdû müşbihin fetenâdev keşşarim
Hemen fırladılar kesip devşirecekseniz ürününüze erkence koşun sabaha yakın birbirlerine seslendiler simsiyah

وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٢٣﴾ أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدُوا عَلَيَّ حَرْثٌ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾

kâdirin 'alâ hardin vegadev miskîn 'aleyküm iyyevme ellâ yedhulennehe vehüm yetehâfetün
güçleri yeter halde engellemeye erkenden gittiler bir yoksul aranızda bugün Sakın sokulmasın giderken gizli gizli birbirleriyle konuşuyorlardı

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ

leküm elem ekul evsetuhüm kâle mehrümün nehnü bel ledâllün innâ kâlû felemmâ raevhâ
Ben size dememiş miydim! Ortancaları dedi mahrum bırakılmışız biz yok yanlış geldik Herhalde biz şöyle dediler O bağı görünce

لَوْ لَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ

be'duhüm 'alâ be'din feekbele künnâ zâlimîn innâ rabbinnâ sübhâne kâlû levlâ tüsebbihün
birbirlerini başladılar zalimlerimiz Biz ke-ey Rab-sinlikle bizim! Sübhansın dediler Allah'ı tesbih etseydiniz

يَتَلَاوُمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾ عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا

innâ minhâ hayrânmi enyyübdilenâ rabbunnâ 'asâ künnâ tâgîn innâ yâ veylenâ kâlû yetelâvemün
Biz kesinlikle onun daha iyisini yerine verir Rabbimiz Ola ki azgınlarmışız bizler Yazıklar olsun bizlere dediler kinamaya

إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنْ لِّلْمُتَّقِينَ

ilimüttekîne inne lev kânû ye'lemün ekber vele'azâbü lâhirati l'azâb kezâlike râgibün ilâ rabbinnâ
korunan muttasiphe-kiler için vardır siz ki Keşke bunu bilselerdi! Ahiret azabı ise azap! İşte böyledir arzulamaktayız Rabbimizi(n rzasını)

عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

tehkümün keyfe mâ leküm kelmücrimîn lmüslimîne efenec'alü cennâti nne'im inde rabbihim
hüküm veriyor-sunuz Nasıl? Neniz var? günahkârlar gibi artık Müslüman-lar tutar mıyız? na'im cennetleri Rablerinin katında

﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنْ لَّكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ آيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ

bâligatün 'aleynâ eymânünleküm em lemâ tehayyerün fihi inne leküm tedrusün fihi kitâbün leküm em
sürecek üzerimizde yeminler, size kar-şısı var mı? neyi beğenirsiniz Siz sizindir şu dersi okuyor-sunuz onda bir kitap var da özel Yoksa mı?

إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنْ لَّكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا

felye/tü şurakâ/ lehüm em ze'im bižâlike eyyühüm selfüm lemâ tehkümün inne leküm ilâ yevmi lkiyâmeti
getirsinler ortakları onları Yoksa mı? kefil buna içlerinden hangisi? Sor bakalım onlara Siz neye hüküm verir-siniz kesinlikle sizin olacak kıyamet gününe kadar

بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

felâ yestetâ'ün ilâ ssücûdi veyüd'avne'an sâkinv yükşefü yevme in kânû sâdikîn bişurakâihim
fakat buna güçleri yetmez secdeye onlar davet edilirler incikten açılır O gün Doğruysalar o zaman ortaklarını

16. Yakında Biz onun burnunu sürteceğiz.
17. Haberinizi olsun ki Biz, bağ sahiplerini imtihan ettiğimiz gibi onları da imtihan ettik. O zaman onlar, "Sabah olunca onu mutlaka devşireceğiz" diye yemin etmişlerdi.
18. Bir istisna da yapmıyorlardı. ("İnşallah", "Allah izin verirse" gibi şartlı ifadeler kullanmıyorlardı.)
19. Derken, onlar uyurken, Rabbinden bir dolaşan onun, bahçenin etrafında dolaşıvermişti.
20. Sabaha kadar o bağ yanıp simsiyah olmuştu.
21. Derken sabaha yakın birbirlerine seslendiler:
22. "Haydin, kesip devşirecekseniz, ürününüze erkence koşun!" dediler.
23. Hemen fırladılar, giderken gizli gizli birbirleriyle konuşuyorlardı:
24. "Sakin bugün aranızda bir yoksul sokulmasın!"
25. Yoksulları engellemeye güçleri yeter halde erkenden gittiler.
- 26-27. O bağı görünce, şöyle dediler: "Herhalde biz yanlış geldik, yok biz mahrum bırakılmışız!"
28. Ortancaları, (en ılımlı olanları), "Ben size, 'Allah'ı tesbih etseydiniz!' dememiş miydim!" dedi.
29. "Sübhansın, ey Rabbimiz! Biz kesinlikle zalimlerimiziz!" dediler.
30. Sonra döndüler, birbirlerini kinamaya başladılar.
- 31-32. "Yazıklar olsun bizlere, bizler doğrusu azgınlarmışız. Ola ki Rabbimiz onun yerine daha iyisini verir. Biz kesinlikle Rabbimizi(n rzasını) arzulamaktayız" dediler.
33. İşte böyledir azap! Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür. Keşke bunu bilselerdi!
34. Şüphesiz ki, korunan muttakiler için Rablerinin katında na'im cennetleri vardır.
35. Ya, artık Müslümanları günahkârlar gibi tutar mıyız?
36. Neniz var? Nasıl hüküm veriyorsunuz?
37. Yoksa size özel bir kitap var da onda şu dersi mi okuyorsunuz?
38. "Siz orada neyi beğenirsiniz, sizindir."
39. "Yoksa size karşı üzerimizde kıyamet gününe kadar sürecek yeminler, sözler mi var? Siz neye hüküm verirsiniz, kesinlikle sizin olacak."
40. Sor bakalım onlara, içlerinden hangisi kefil buna?
41. Yoksa onların ortakları mı var? Doğruysalar, o zaman ortaklarını getirsinler!
42. O gün incikten açılır, hakikat ortaya çıkar, onlar secdeye davet edilirler, fakat buna güçleri yetmez.

43. Gözleri (güçsüzlükten) düşmüş, kendilerini bir zillet kuşatmıştır. Oysa onlar secdeye sağ salım iken davet ediliyorlardı.

44. O halde Bana bırak bu sözü yalanlayanı! Biz onları bilemeyecekleri yönden yavaş yavaş azaba yaklaştıracğız.

45. Ben onlara süre veriyorum. Benim tedbirim sağlamdır.

46. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da, onlar ağır borçtan dolayı ezilmişler mi?

47. Yoksa gayp yanlarında da onlar mı yazıyorlar?

48. O halde Rabbinin hükmüne sabret! Sâhib-i Hût gibi olma! Hani o, öfkeye boğulmuş olduğu halde dua etmişti.

(Sâhib-i Hût: Sâhib, arkadaşı, dost, hût da balık demektir. Bu tamlamayla kastedilen, Yûnus (a.s.) peygamberdir. Kendisine yine balık demek olan nûn'a izafetle zunnûn da (Enbiyâ/21, 87) denmiştir. Zû sahip, malik anlamında olup 'balığın sahibi' demektir.)

49. Ona Rabbinden bir nimet yetmişmiş olmasaydı, elbette o, sahile kınanacak halde atılacaktı.

50. Fakat Rabbi onu seçti de, onu salihlerden, iyi kullarından biri yaptı.

51. İnkâr edenler o zikri işittikleri zaman, az daha gözleriyle seni kaydıracaklardı. Bir de "O, kesinlikle bir deli!" diyorlar.

52. Oysa o Kur'ân, bütün akıllı yaratıklar için bir öğüttür.

69. HÂKKA SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 52 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. O hâkka! (Hâkka: Kıyame-tin isimlerinden biridir.)

2. Ama ne hâkka!

3. Sana o hâkkanın ne olduğunu akılla ne bildirdi? 4. Semûd ve Âd, kıyamete inanmadı.

5. Semûd'a gelince, korkunç bir gürültüyle yok edilver-diler.

6. Âd'a gelince, azgın büyük bir fırtınayla yok edilver-diler.

7. Allah onu, yedi gece sekiz gündüz ardına onların üstüne göndermişti. O toplulu-ğun, o süre içinde sanki içleri kof hurma kökleri gibi yıkılıp kaldıklarını görürsün.

8. Bak, şimdi onlardan bir ka-lıntı görülebilir misin?

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿١٣﴾

vehûm sâlimûn

sağ salım iken

ilâ ssücûdi

secdeye

vekad kânû yüd'avne

onlar davet ediliyorlardı

zilleh terhekuhûm

bir kendilerini kuşatmıştır

ebşâruhûm

Gözleri

hâşi'aten

(güçsüzlükten) düşmüş

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ وَأُمْلِي

veümlî

süre veriyorum

min hayşû lâ ye'lemûn

bilemeyecekleri yönden

senestedicûhûm

Biz onları yavaş yavaş azaba yaklaştıracğız

bihâzâ lhadiş

bu sözü

vemenyyukezzibû

yalanlayanı

fezernî

Bana bırak

لَهُمْ إِنْ كِيدَىٰ مَتَيْنٌ ﴿١٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿١٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ

'indehûmü

yanlarında da

em

Yoksa

müşkalûn

ezilmişler mi?

minmeğramin

ağır borçtan dolayı

fehûm

onlar

ecran

bir ücret

teselühûm

onlardan istiyorsun da

em

Yoksa sen

metin

sağlamdır

inne keyd

Benim tedbirim

lehûm

Ben onlara

الْغَيْبِ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿١٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْخُوْتِ إِذْ نَادَىٰ

nâdâ

dua etmişti

iz

Hani o

keşâhibi lhût

Sâhib-i Hût gibi

velâ tekûn

olma

lihukmi rabbike

O halde Rabbinin hükmüne

fesbir

sabret

yektübün

yazıyorlar

fehûm

onlar mı

lgaybü

gayp

وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿١٨﴾ لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿١٩﴾ فَاجْتَبِيهِ

fectebâhû

onu seçti de

vehûve mezmûm

kınanacak halde

bil'arâi

sahile

lenûbize

elbette o atılacaktı

irrabbihi

Rabbinden

ni'metûm

bir nimet

levlâ en tedârakehû

Ona yetmişmiş olmasaydı

vehûve mekzûm

öfkeye boğulmuş olduğu halde

رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ

biebşârihim

gözleriyle

leyüzlîküneke

seni kaydıracaklardı

llezine keferû

İnkâr edenler

veinyekâdû

ve şüphesiz az daha

mine şsalihin

salihlerden

fece'alehû

onu yaptı

rabbihû

Rabbi

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٢١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

lil'âlemin

bütün akıllı yaratıklar için

illâ zikrûl

bir öğüttür

vemâ hüve

Oysa o Kur'ân

lemecnûn

kesinlikle bir deli

innefû

O

veyekûlûne

diyorlar

zzikra

o zikri

lemmâ semî'û

işittikleri zaman

سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

HÂKKAH|HÂKKA SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim

ve Rahim

llâhrrahmâni

Rahmân olan Allah'ın

bismi

ismiyle

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَى ﴿٤﴾ فَأَتَاهُمُودُ فَاهْلِكُوا

feühlikû

yok edilver-diler

semûdüfeemmâ

Semûd'a

bil'arî'ah

kıyamete

ve'âdûm

ve Âd

semûdü

inamadı

lhâkka

o hâkkanın

mâ edrâke

Sana bildirdi

vemâ

ne

lhâkka

hâkka

mâ

Ama ne

elhâkka

O hâkka

بِالطَّائِفَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادُ فَاهْلِكُوا بِرِيحِ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ

ve'emâniyete

sekiş gündüz

seb'a levâlinv

yedi gece

'aleyhim

onların üstüne

sehharaâ

Allah onu göndermişti

birhin

azgın büyük bir fırtınayla

'âtiyeh

yok edilver-diler

feühlikû

Âd'a

'âdünveemmâ

gelince

bittâgiyeh

korkunç bir gürültüyle

حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

mim bâkiyeh

bir kalıntı

lehûm

onlar-dan

fehêl terâ

görebilir misin?

keennehûm

sanki içleri kof hurma kökleri gibi

e'câzû nehlin

hâviyeh

şar'â

yıkılıp kaldıklarını

fihâ

o süre içinde

lkavme

O topluluğun

fetera

görürsün

husûmen

ardı ardına

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ۖ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَاخَذَهُمْ

feelhazehüm	rasûle rabbihim	fe'aşav	bilhâtieh	velmü/tefikâtü	vemen kablehü	fir'avnü	vecâe
O da onları yok etti	Rablerinin elçisine	asi oldular	hep aynı günahı	ve mü'tefikât da	ondan öncekiler	Firavun	işlediler

أَخَذَهُ رَابِيَةً ۖ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۖ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً

tezkiraten	leküm	linec'alehâ	fi lcâriye	hamelnâküm	Imâü	lemmâ tağâ	innâ	ehzeterrâbiye
bir öğüt	sizlere	Onu yapalım	akıp giden gemide	sizi taşımıştık	Hâlbuki o su	taştığında	Biz	artan bir azapla

وَتَعِيَهَا أَذُنٌ ۖ وَإِعْيَةٌ ۖ فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۖ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ

lerdu	vehumileti	nefhâtünvvâhideh	fi şşûri	feizâ nüfiha	üzününvvâ'iyeh	ete'iyehâ
yer	yerlerinden oynatılıp arkasından	ilk kez	Sura	üflendiğinde	belleyici kulaklar	onu bellesin diye

وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۖ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۖ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ

fehıye	ssemâü	venşekkati	lvâkü'ah	veka'ati	feıyevmeizıv	dekketenvvâhıdeh	fedükketâ	velcibâlü
ve işte o	Gök de	çatlayıp yarılmış	kıyamet	kopacaktır	işte o gün	büyük bir çarpılış ile	çarpıldı-gırda	ve dağlar

يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۖ وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَابِيَةٌ

semâniye	yevmeizın	fevka'üm	'arşe rabbike	veyehmilü	'alâ ercâihâ	velmelekü	vahıye	yevmeizıv
sekiz (taşıyıcı melek)	o gün	Üstlerinde	Rabbinin arşını	taşır	onun kenarları üzerindedirler	Melekler de	sarmıştır	o günde

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۖ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ

feıekülü	biyeminihi	kitâbehü	feemmâ men ütiye	lâ tefhâ minküm hâfiyeh	tü'radüne	yevmeizın
der	sağından	işte o zaman kitabı	verilen	gizli bir haliniz kalmayacak tarzda	arz olunursunuz	O gün

هَٰؤُلَاءِ أَقْرَبُ ۖ كِتَابِيَةٌ ۖ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَةٌ ۖ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

fi 'ısetirrâdiye	fehüve	hisâbiye	enni mülâkin	zanentü	inni	kitâbiye	kraü	hâümü
hoşnut bir hayatta	Artık o	hesabıma	kavuşacağımı	sezmiştim	Çünkü ben	kitabımı	okuyun	Ha alın

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۖ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا هُنَا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

fi leyyâmi hâliye	bimâ esleftüm	heniem	veşrabü	külü	dâniye	kutüfuhâ	fi cennetin 'âliye
Önceki günlerde	yaptıklarınıza karşılık	afiyet olsun	için	yiğin	yakındadır	Koparılacak meyveler de	yüksek bir cennettir

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِيَةَ ۖ وَلَمْ أَدْرِ مَا

mâ ne oldu- ğünü	velem edri	kitâbiye	lem üte	yâ leyteni	feıekülü	bişimâlihi	kitâbehü	veemmâ men ütiye
bilmeseydim	kitabım	verilmeseydi	Keşke	der	solundan	Kitabı	verilen ise	

حِسَابِيَةَ ۖ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۖ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةَ ۖ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةٌ

sültâniye	'anni	heleke	mâliye	'anni	mâ egnâ	kâneti lkâdiye	yâ leytehâ	hisâbiye
Saltanatım	benden	kaybolup gitti	malım	Benden yana	hiçbir şeye yaramadı	her şeyi bitirmiş olsaydı	Ne olurdu o ölüm	Hesabımın

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۖ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ۖ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا

seb'üne zirâ'an	zer'uhâ	fi silsiletin	şümme	şallüh	ıceh'ıme	şümme	fegullüh	huzühü
yetmiş arşın olan	boyu	bir zincirle	Sonra	yaslayın onu	cahıme	Sonra	hemen bağlayın onu	Tutun onu

فَاسْلُكُوهُ ۖ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۖ وَلَا يَحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۖ

'alâ ta'âmi Imiskın	velâ yehugdu	billâhi l'azım	kâne lâ yü/minü	innehu	feslühü
Fakirlerin yiyeceğine	hiç bakmıyordu	Yüce Allah'a	inanmıyordu	Çünkü o	gönderin onu

9. Firavun, ondan öncekiler ve mü'tefikât da hep aynı günahı işlediler. (Mü'tefikât: Lût milletin yaşıdıkları bölge. Ayette kastedilen burada yaşayanlardır. Bkz.: Necm/53, 53)

10. Hep Rablerinin elçisine asi oldular, O da onları artan bir azapla yok etti.

11. Hâlbuki o su taştığında, Biz sizi akıp giden gemide taşımıştık.

12. Onu sizlere bir öğüt yapalım, belleyici kulaklar onu bellesin diye.

13-15. Sura ilk kez üflendiğinde, yer ve dağlar yerlerinden oynatılıp arkasından büyük bir çarpılış ile çarpıldığında, işte o gün kıyamet kopacaktır.

16. Gök de çatlayıp yarılmış ve işte o, o günde sarkmıştır.

17. Melekler de onun kenarları üzerindedirler. Üstlerinde o gün sekiz (taşıyıcı melek) Rabbinin arşını taşır.

18. O gün gizli bir haliniz kalmayacak tarzda arz olunursunuz.

19-20. İşte o zaman kitabı sağından verilen, "Ha alın, okuyun kitabımı! Çünkü ben, hesabıma kavuşacağımı sezmiştim" der.

21-23. Artık o hoşnut bir hayatta, yüksek bir cennettir. Koparılacak meyveler de yakındadır.

24. (Onlara şöyle denir): "Önceki günlerde yaptıklarınıza karşılık, yiğin, için, afiyet olsun."

25-29. Kitabı solundan verilen ise, "Keşke kitabım verilmeseydi! Hesabımın ne olduğunu bilmeseydim! Ne olurdu o ölüm, her şeyi bitirmiş olsaydı! Benden yana malım hiçbir şeye yaramadı. Saltanatım benden kaybolup gitti" der.

30. Tutun onu, hemen bağlayın onu!

31. Sonra cahıme yaslayın onu! (Cahım: Şiddetle köpüren büyük ateş, cehennemnin en şiddetli tabakası.)

32. Sonra boyu yetmiş arşın olan bir zincirle gönderin onu!

33. Çünkü o, Yüce Allah'a inanmıyordu.

34. Fakirlerin yiyeceğine hiç bakmıyordu.

يُبَصِّرُ وَتَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِ مِذْيَبِنِيهِ ۖ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ۖ

veehî | veşâhibeti | bibeni | min 'azâbi yevmi | lev yeftedi | Imücrimü | yevdû | yübeşşarünehüm
ve kardeşini | eşini | çocuklarını | o günün azabından | feda edip | Günahkâr | ister | Birbirlerine gösterilirler

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُنْوِيهِ ۖ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۖ كَلَّا إِنَّهَا لَأُظْلَىٰ ۖ

lezâ | innehâ | kellâ | yüncih | şümme | cem'an | vemen fi lerdî | illetü | tü/vih | vefeşletihî
alevli bir ateştir | çünkü o | Hayır | kendini kurtarmak | sonra | tümünü | yeryüzündekilerin | kendisini barındıran | aşiretini

نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ۖ تَدْعُو مَنْ أَذْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ۖ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ۖ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۖ

fielû'â | hulika | linsâne | inne | feev'â | veceme'a | vetevellâ | men edbera | ted'û | nezzâ'atellişşevâ
aceleci | yaratılmıştır | insan | Gerçek şu ki | kasaya yığıcı | ve toplayıp toplayıp | gideni | Arkasını dönüp | çağırır | derileri soyan bir ateştir

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۖ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۖ الَّذِينَ هُمْ

ellez'ne hüm | Imüşallin | illâ | menû'â | lhayru | veizâ messehû | cezû'â | şşerru | izâ messehû
Onlar | O namaz kılanlar | dışındadır | cimrilik eder | iyilik | Ona dokundu mu | mızıkçılık yapar | kötülük | Ona dokundu mu

عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۖ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۖ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۖ

velmehrim | lissâli | hakkunme'lüm | vellez'ne fi emvâlihîm | dâimûn | 'alâ şalâtihim
ve yoksul için | dilenen | belirli bir hak | Onların mallarında vardır | devam ederler | namazlarına

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۖ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۖ إِنَّ

inne | müşfikûn | min 'azâbi rabbi | vellez'ne hüm | biyevmi ddin | vellez'ne yüşaddikûne
Çünkü | korkarlar | Rablerinin azabından | Onlar | Onlar ceza gününü | onaylayıp doğrularlar

عَذَابِ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۖ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۖ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ

'alâ ezvâcihim | illâ | hâfizûn | lifürücühim | vellez'ne hüm | gayru me/mûn | 'azâbe rabbi | hüm
Ancak eşleri | hariç | ırzlarını korurlar | apışlarını | Onlar | emin olunmaz | Rablerinin azabından

أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۖ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

feulâike hümü | verâe zâlike | femeni bteğâ | gayru melûmin | feinnehüm | mâ meleket eymanühüm | ev
işte onlar | Fakat ondan ötesini | arayanlar | bunda kınanmazlar | Çünkü onlar | ellerinin altında bulunan cariyeleri | ve

الْعَادُونَ ۖ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۖ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ

bişehâdâtihim | vellez'ne hüm | râ'ûn | ve'ahdihim | liemânâtihim | vellez'ne hüm | l'âdûn
şahitliklerinde | Onlar | gözetirler | ve sözlerini | kendilerine emanet edilenleri | Onlar | haddi aşan haşanlardır

فَائِمُونَ ۖ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۖ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۖ

mükramûn | fi cennâtin | ulâike | yühâfizûn | 'alâ şalâtihim | vellez'ne hüm | kâimûn
ikram olunanlardır | cennetlerde | İşte onlar | dikkat ederler | namazlarına | Onlar | dürüsttürler

فَمَا لَ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبْلَكَ مُهْطِعِينَ ۖ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۖ

'izin | ve'ani şşimâli | 'ani lyem'ini | mühtî'in | kibeke | llez'ne keferû | femâ li
bölük bölük | ve soldan | sağdan | boyunlarını uzatarak koşuyorlar | sana doğru | o inkâr edenler | Şimdi ne oluyor ki

أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۖ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۖ

mimmâ ye'lemûn | haleknâhüm | innâ | kellâ | cennete ne'im | ennyüdhale | minhüm | küllü mrin | eyetme'u
o bildikleri nesneden | onları yarattık | Biz | Yağma yok | na'im cennetine | sokulacağını | Onlardan | her biri | mı ümit ediyor?

11-14. Birbirlerine gösterilirler. Günahkâr, o günün azabından çocuklarını, eşini ve kardeşini, kendisini barındıran aşiretini, yeryüzündekilerin tümünü feda edip sonra kendini kurtarmak ister.

15. Hayır, çünkü o alevli bir ateştir.

16. O, derileri soyan bir ateştir.

17-18. Arkasını dönüp gideni ve toplayıp toplayıp kasaya yığıcı çağırır.

19. Gerçek şu ki insan, aceleci yaratılmıştır.

20. Ona, kötülük dokundu mu, mızıkçılık yapar.

21. Ona, iyilik dokundu mu, cimrilik eder.

22. O namaz kılanlar, bunun dışındadır.

23. Onlar, namazlarına devam ederler.

24-25. Onların mallarında, dilenen ve yoksul için belirli bir hak vardır.

26. Onlar ceza gününü onaylayıp doğrularlar.

27. Onlar, Rablerinin azabından korkarlar.

28. Çünkü Rablerinin azabından emin olunmaz.

29. Onlar, apışlarını, ırzlarını korurlar.

30. Ancak eşleri ve ellerinin altında bulunan cariyeler hariç. Çünkü onlar, bunda kınanmazlar.

31. Fakat ondan ötesini arayanlar, işte onlar, haddi aşan haşanlardır.

32. Onlar, kendilerine emanet edilenleri ve (başkalarına verdikleri) sözlerini gözetirler.

33. Onlar, şahitliklerinde dürüsttürler.

34. Onlar, namazlarına dikkat ederler.

35. İşte onlar, cennetlerde ikram olunanlardır.

36-37. Şimdi ne oluyor ki, o inkâr edenler, sağdan ve soldan bölük bölük boyunlarını uzatarak sana doğru koşuyorlar.

38. Onlardan her biri na'im cennetine sokulacağını mı ümit ediyor?

39. Yağma yok, Biz onları o bildikleri nesneden yarattık.

40-41. Artık o doğuların ve batıların Rabbi için yemine ne hacet! Şüphesiz ki Bizim elbette, onları kendilerinden daha hayırlısıyla değiştirmeye gücümüz yeter. Bizim önümüze geçilemez.

42. O halde bırak onları, vaat olundukları güne kavuşacakları deme kadar dalsınlar ve oynayadursunlar!

43. O gün kabirlerinden hızlı hızlı çıkacaklar, sanki onlar çantalarıyla dikmelere, putlara gidiyorlarmış gibi fırlayacaklar.

44. Gözleri (güçsüzlükten) düşmüş, kendilerini bir zillet saracak da saracak. İşte o, onların vaat olunup durdukları gündür.

71. NÜH SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 28 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Haberiniz olsun ki Biz, Nûh'u halkına, kendilerine acı veren bir azap gelmeden önce, "Halkını uyar" diye gönderdik.

2. Şöyle dedi. "Ey benim halkım! Haberiniz olsun ben, size (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım."

3. "Şöyle ki, Allah'a kulluk edin, Ona (karşı gelmekten) korunun, bana itaat edin."

4. "Sizin günahlarınızı bağışlasın, sizi belirli bir süreye kadar geciktirsin. Muhakkak ki Allah'ın belirlediği süre gelince, geciktirilmez. Keşke bunu bilseniz!"

5. (Nûh sözüne devamla şöyle) dedi: Ey Rabbim! Ben, halkımı gece gündüz (Senin yoluna) davet ettim.

6. Fakat benim davetim, sadece onların uzaklaşmasını artırdı.

7. Ben onları mağfiret buyurman için her davet ettiğimde onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, (kabul etmeme konusunda) ısrar edip direndiler, kibirlendikçe kibirlendiler.

8. Sonra ben onları yüksek sesle (açıkça) davet ettim.

9. Sonra ben, onlara açık açık da söyledim, onlara gizli gizli de söyledim.

10. Gelin dedim, Rabbinizin mağfiretini isteyin. Çünkü O, bağışlaması çok olandır.

فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرَ مَنْهُمْ وَمَا

vernâ minhüm hayrânm 'alâ en nübeddile lekâdirün innâ velmegâribi birabbi lmeşâriki felâ üksimü
ve onları ken- daha hayırlı- değiştirmeye elbette gücümüz şüphesiz ki Bizim ve batıların Artık o doğuların Rabbi için yemine ne hacet

نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ فَاذْرَهُمْ يَخْضُوا أَوْ يَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

llezi yû'adün yevmeñümü hatta yülâkû veyel'abû yehûdû fezerhüm bimesbûkin nehnü
vaat olundukları güne kavuşacakları deme kadar ve oynayadursunlar dalsınlar O halde bırak onları önümüze geçilemez Bizim

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَى نُصْبٍ يُوفِضُونَ

yûfidün ilâ nüsubiny keennehüm sirâ'an mine lecdâşi yehrucüne yevme
putlara gidiyorlarmış gibi fırlayacaklar çantalarıyla dikmelere sanki onlar hızlı hızlı kabirlerinden çıkacaklar O gün

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

llezi kânü yû'adün lyevmü zâlike zilleh terhekuhüm ebsârühüm bâşi'aten
onların vaat olunup durdukları gündür İşte o bir zillet kendilerini saracak da saracak Gözleri (güçsüzlükten) düşmüş

سُورَةُ نُوحٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً

NÜH|NÜH SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhrrahmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ قَالَ يَا قَوْمِ

yâ kavmi kâle 'azâbün elim min kabli envye/tiyeñüm kavmekel enzir en ilâ kavmilâ nûhan erselnâ innâ
Ey benim halkım! Şöyle dedi acı veren bir azap kendilerine gelmeden önce Halkını uyar diye halkına Nûh'u gönderdik

إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَوْيَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ

veyuehbirküm min zünübükümleküm yegfir veetün vettekühüllâhe 'bûdû eni nezirunmmübün leküm inni
sizi geciktirsin günahlarınızı Sizin bağışlasın bana itaat edin Ondan Alla- korunun h'a kulluk edin Şöyle ki (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım size elbet ben

إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي

kavmi de'avtü inni rabbi kâle lev küntüm te'lemün lâ yüehhar izâ cæ ecele llâhi inneilâ ecelinmmüsemmâ
halkımı davet ettim Ben Rab- bim! dedi Keşke bunu bilseniz geciktirilmez gelince Allah'ın belir- lediği süre- lik ki belirli bir süreye kadar

لَيْلًا وَنَهَارًا فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا

ce'alü lehüm litegfira külemâ de'avtühüm veinni firârâ illâ dü'at felem yezidhüm veneñârâ leylen
tıkadılar onları mağfiret buyurman için her davet ettiğimde Ben uzaklaşma- sını sa- dece Fakat benim davetim onların artırdı gündüz gece

أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ

de'avtühüm inni sümme vestekberü stikbârâ veeşarrû şiyâbeñüm vestegşev fi âzânikim eşâbi'ahüm
onları davet ettim ben Sonra kibirlendikçe kibirlendiler ısrar edip direndiler elbiselerine büründüler kulaklarına onlar parmak- larını

جَهَارًا ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

kâne gaffârâ inneñ rabbeküm stegfirû fekültü isrârâ leküm veesartü lehüm e'lentü inni sümme ciñârâ
bağışlaması çok olandır Çün- kü O nizin mağfiretini isteyin Gelin dedim onlara ve gizledim onlara açık açık da söyledim ben Sonra yüksek sesle

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۖ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ

cennâtin	leküm	veyec'al	veben'ne	biemvâlin	veyümdlküm	midrârâ	'aleyküm	ssemâe	yürsili
bahçeler	sizin için	yapsın	ve oğullarla	mallar	Size yardım etsin	bol hayırla	üzerinize	Gökyüzünü	salsın

وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۖ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۖ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۚ

etvârâ	vekad halekaküm	vekârâ	lillâhî	lâ tercüne	mâ leküm	enâârâ	leküm	veyec'al
aşama aşama nice hallerden	sizi yaratmıştır	bir vakar	Allah için	ummazsınız	Ne oluyor size de	ırmaklar	sizin için	yapsın

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۖ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا

nûran	fihinne	lkamera	vece'ale	tibâkâ	seb'a semâvâtin	llâhü	haleka	keyfe	elem terav
bir ışık	onlarda	ayı	kıldığını	tabaka tabaka	yedi kat göğü	Alla-h'ın	yarattığını	nasıl	görmediniz mi?

وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۖ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۖ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا

fiâ	yü'düküm	šümme	nebâtâ	mine lerdî	embeteküm	vellâhü	sirâcâ	şşemse	vece'ale
onda	sizi geri çevirecek	Sonra	ot bitirir gibi	yeryüzünden	sizi yetiştirdi	Allah	bir lamba	güneşi de	kıldığını

وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۖ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۖ لِيَتَسْلَكُوا مِنْهَا

minhâ	liteslûkû	bisâtâ	lerdâ	lekümü	ce'ale	vellâhü	ihracâ	veyütricüküm
onda	gidesiniz diye	bir sergi, yaygı	yeryüzünü	sizin için	yapmıştır	Allah	bir çıkarışla	sizi çıkaracak

سُبُلًا ۖ فَجَاجًا ۖ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ

veveledühü	mâlühü	mellem yezidhü	vettebe'ü	'aşavni	linnehümü	rabbi nûhur	kâle	sübülen ficâcâ
ve çocuğu	malı	kendisine getirmeyen kimsenin	ardınca gittiler	bana isyan ettiler	onlar	Rab-bim! Nûh	şöyle dedi	geniş geniş yollarda

إِلَّا خَسَارًا ۖ وَمَكْرُوهًا مَّكْرًا ۖ كُتِبَ لَهُمُ أَنْ يَتَذَكَّرُوا ۖ وَلَا تَذَرْنِي وَلَا تَذَرْنَ وَلَا

vedden	velâ tezerunne	âliheteeküm	lâ tezerunne	vekâlû	vemekerû mekran kübbârâ	hasârâ	illâ
Ved	sakin bırakmayın	ilahlarınızı	Sakin bırakmayın	dediler	Büyük bir hileye giriştiler	zarardan	başka

وَلَا سَوْعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۖ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا

illâ	zzâlimine	velâ tezidi	keşîrâ	vekad egallû	venesrâ	veye'ûka	velâ yegûse	velâ süvâ'anv
yal-niz-ca	Sen de zalimlerin	artır	Çoğunu	şaşırttılar	ve Nesr'i	Yeük	Yegûs	Suvâ

ضَلَالًا ۖ مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَذْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

min dünü	llâhî	lehum	felem yecidû	nâran	feüdhlû	ügrikû	mimmâ hağâtihim	dalâlâ
Allah'tan başkasını	Kendi-lerine	bulamadılar	ateşe	atıldılar	suda boğul-dular	Birçok günahlanndan dolayı	şaşkınlıklarını	

أَنْصَارًا ۖ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۖ إِنَّكَ

inneke	deyyârâ	mine lkâfirine	'ale lerdî	lâ tezer	rabbi nûhur	vekâle	enşârâ
Çünkü Sen	hiçbir	kâfir	Sen yeryüzünde	bırakma	Ey Rab-bim! Nûh	şöyle dedi	yardımcı

إِنْ تَذَرْنِي يَاضِلًا ۖ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۖ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ

velivâlideyye	li	gfir	rabbi	keffârâ	fâciran	illâ	velâ yelidû	'ibâdeke	yüdlilû	in tezerhüm
babama anama	Bana	mağfîret buyur	Ey Rab-bim!	nankör	günahkârdan	başkasını	doğurmuyorlar	kullarını	yoldan çıkarıyorlar	onları bırakırsan

وَلَمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۚ

tebârâ	illâ	zzâlimine	velâ tezidi	velmü/minet	vellmü/minine	mü/minen	beytiye	velimen de
helakini	yal-niz-ca	Zalimlerin ise	artır	ve mümin kadınlara	bütün mümin erkek	mümin olarak	evime	girene

11. Gökyüzünü üzerinize bol hayırla salsın.

12. Size mallar ve oğullarla yardım etsin, sizin için bahçeler yapsın, sizin için ırmaklar yapsın.

13. Ne oluyor size de Allah için bir vakar ummazsınız.

(Müfessir, bu ayetin iki anlamının olduğunu ileri sürmektedir. Birincisi, 'Siz niçin Allah'tan korkmuyorsunuz?' anlamında tehdittir. İkincisi ise, 'Niçin Allah'ın ileride bir şeref ve haysiyet bahşederek sizi yücelteceğini ummuyorsunuz?' anlamında teşviktir.)

14. Oysa O, sizi aşama aşama nice hallerden geçirerek yaratmıştır.

15-16. Allah'ın yedi kat göğü tabaka tabaka nasıl yarattığını, ayı onlarda bir ışık kıldığını, güneşi de bir lamba kıldığını görmediniz mi?

17. Allah yeryüzünden ot bitirir gibi sizi yetiştirdi.

18. Sonra onda sizi geri çevirecek, sizi bir çıkarışla çıkaracak.

19-20. Allah sizin için yeryüzünü, onda geniş geniş yollarda gidesiniz diye bir sergi, yaygı yapmıştır.

21. Nûh şöyle dedi: Ey Rab-bim! Malumun, onlar bana isyan ettiler, malı ve çocuğu kendisine zarardan başka bir şey getirmeyen kimsenin ardınca gittiler.

22. Büyük bir hileye giriştiler.

23. "Sakin ilahlarınızı bırakmayın, sakın Ved, Suvâ, Yegûs, Yeük ve Nesr'i bırakmayın" dediler.

(Bunlar, Hz. Nûh'un topluluğunun kendilerince en büyük tanıdıkları ve tapındıkları put-ların isimleridir.)

24. Çoğunu şaşırttılar. Sen de zalimlerin yalnızca şaşkınlıklarını artır!

25. Birçok günahlarından dolayı, suda boğuldular, ateşe atıldılar. Kendilerine Allah'tan başkasını yardımcı bulamadılar.

26. Nûh (devamla) şöyle dedi: Ey Rab-bim! Sen yeryüzünde hiçbir kâfir bırakma!

27. Çünkü Sen, onları bırakırsan kullarını yoldan çıkarıyorlar, nankör günahkârdan başkasını da doğurmuyorlar.

28. Ey Rab-bim! Bana, babama anama, mümin olarak evime girene, bütün mümin erkek ve mümin kadınlara mağfîret buyur! Zalimlerin ise, yalnızca helakini artır!

72. CİN SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 28 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1-2. De ki: Bana gerçekten cinlerden bir grubun dinleyip de şöyle dedikleri vahiy olundu: İnan olsun biz, acayip, doğru yola ulaştıran bir Kur'an dinledik. Biz de ona iman ettik. **Rabbimize** hiçbir şeyi ortak koşmayacağız.

3. Doğrusu O **Rabbimizin** şanı ne yücedir! O, ne bir eş, ne de bir çocuk edinmiştir.

4. Doğrusu bizim akılsız, **Allah'a** karşı saçma sapan şeyler söylüyormuş.

5. Doğrusu biz, insanların ve cinlerin **Allah'a** karşı asla yalan söylemeyeceğini sanmışız.

6. Doğrusu insanlardan bazıları, cinlerden bazılarına sığınıyorlardı da, bu onların azgınlıklarını artırıyordu.

7. Doğrusu onlar, sizin zannettiğiniz gibi zannetmişlerdi: **Allah** hiç kimseyi diriltmeyecek.

8. Doğrusu biz, o gökyüzünü yokladık da onu güçlü kuvvetli muhafızlar ve alevlerle doldurulmuş olarak bulduk.

9. Doğrusu biz, onu dinlemek için ondan bazı yerlere oturduk. Fakat şimdi her kim dinleyecek olursa, onu gözeten bir alev bulunuyor.

10. Doğrusu biz, yeryüzündekilere bir kötülük mü istenmiş, yoksa **Rablerinin** onlara bir hayır mı murat ettiğini bilmiyoruz.

11. Doğrusu bizlerden doğru dürüst olanlar vardır, bizden bunun dışında olanlar da. Biz, dilim dilim tarikatler olmuşuz.

12. Doğrusu biz, **Allah'ı** yeryüzünde aciz bırakamayacağımızı anladık. İmkânı yok, kaçmakla da Onu asla aciz bırakamayız.

13. Doğrusu biz, o hidayet rehberini dinlediğimizde, ona iman ettik. Her kim **Rabbine** iman ederse, ne hakkı yeme, ne de kendisine haksızlık edilme korkusu kalır.

سُورَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً CİNN | CİN SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim | llâhırrahmâni | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۖ يَهْدِي

yeħdi | 'acebâ | kur'nen | semi'nâ | innâ | fekâlû | mine |cinni | neferun | ennefû | steme'a | ileyye | ũhiye | kul
yola ulaştıran | acayip | bir Kur'an | dinledik | inan olsun biz | şöyle dedikleri | cinlerden | bir grubun | dinleyip de | Bana | vahiy olundu | De ki

إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۖ وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ

mâ tteħaze | ceddü rabbînâ | te'alâ | veenneħ | ehadâ | birabbînâ | velen nüşrike | biħ | fe:mennâ | ilâ ruŝdi
edinmiştir | Rabbimizin şanı | ne yücedir | Doğrusu O | hiçbir şeyi | Rabbimize | ortak koşmayacağız | Biz de | ona | iman ettik | doğru

صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۖ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۖ وَأَنَا ظَنَنَّا

zanennâ | veennâ | űetâtâ | 'ale llâhi | sefihûnâ | kâne yeħûlû | veenneħû | velâ veledâ | űâhibeten
sanmışız | Doğrusu biz | saçma sapan şeyler | Allah'a karşı | bizim akılsız | söylüyormuş | Doğrusu | ne de bir çocuk | ne bir eş

أَن لَّنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ

ye'ûzûne | mine linsi | ricâlün | kâne | veenneħ | kezibâ | 'ale llâhi | velcinnû | linsü | ellen tekûle
sığınıyorlardı da | insanlardan | bazıları | oldu | Doğrusu | yalan | Allah'a karşı | ve cinlerin | insanların | asla söylemeyeceğini

بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۖ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَنْبَغْتَ اللَّهُ أَحَدًا

ehadâ | llâhü | ellennyeb'ase | kemâ zanentüm | zannû | veenneħüm | raħekâ | fezâdûħüm | mine |cinni | biricâlinm
hiç kimseyi | Allah | diriltmeyecek | sizin zannettiğiniz gibi | zannetmişlerdi | Doğrusu onlar | azgınlıklarını | bu onların artırıyor | cinlerden | bazılarına

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجدْنَاهَا مَلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ۖ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ

künnâ nek'udü | veennâ | veűühübâ | harasen űediden | müliet | fevecednâhâ | ssem'e | lemesnâ | veennâ
oturduk | Doğrusu biz | ve alevlerle | güçlü kuvvetli muhafızlar | doldurulmuş olarak | onu bulduk | o gökyüzünü yokladık da | Doğrusu biz

مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ۖ وَأَنَا لَا نَذَرُ أَشَرًا

eűerun | lâ nedri | veennâ | űihâberaűadâ | leħü | yecid | lâne | yestemi'î | femeny | lissem' | mekâ'ide | minfâ
bir kötülük mü | bilmiyoruz | Doğrusu biz | gözeten bir alev | onu | bulunuyor | Fakat şimdi | dinleyecek olursa | her kim | onu dinlemek için | bazı yerlere | ondan

أُرِيدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۖ وَأَنَا مِمَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ

düne zalik | veminnâ | űűâlihüne | minnâ | veennâ | raűedâ | rabbühüm | biħim | erâde em | bimen fi lerdî | üride
bunun dışında olanlar da | bizden | doğru dürüst olanlar | bizlerden vardır | Doğrusu | bir hayır | Rablerinin | onlara | murat yoksa mı? | yeryüzündekilere | istenmiş

كُنَّا طَرَائِقُ فِدْدًا ۖ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُّعْجزَهُ هَرَبًا

ħerabâ | velen nü'cizeħ | fi lerdî | llâhe | ellen nü'cize | zanennâ | veennâ | kidedâ | tarâiħa | künnâ
kaçmakla da | Onu asla aciz bırakamayız | yeryüzünde | Allah'ı | aciz bırakamayacağımızı | anladık | Doğrusu biz | dilim dilim | tarikatler | Biz olmuşuz

وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۖ

velâ raħekâ | beħsen | felâ yeħâfû | birabbî | yû'mim | femeny | biħ | mennâ | llhüdâ | lemmâ semi'nâ | veennâ
ne de kendisine haksızlık edilme | ne hakkı yenme | korkusu kalır | Rabbine | iman ederse | Her kim | ona | iman ettik | o hidayet rehberini | dinlediğimizde | Doğrusu biz

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

raşedâ	teharrav	feûlâike	femen esleme	lkâsitûn	veminnâ	lmüslimüne	minnâ veennâ
doğru yolu	arayanlardır	işte onlar	Allah'a teslim olup boyun eğenler	zalimler de	yine bizlerden vardır	Allah'a boyun eğenler	bizlerden vardır Doğrusu

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ

'ale ttarikati	veellevi steķâmû	haţabâ	licehenne	fekânû	veemmâ lkâsitûne
(Allah'a teslim olma) yolunda	Eğer onlar dosdoğru gitselerdi	odun	onlar cehennem	olmuşlardır	Zalimlere gelince

لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكُهُ

yeslûkhû	'an zikri rabbihi	yû'rid	vemeny	fihi	lineftinehûm	mâen gadekâ	lees kaynâhûm
onu sokar	Rabbinin zikrinden	yüz çevirirse	Her kim de	onun içinde	onları imtihan edelim	bol su	elbette kendilerine sunardık

عَذَابًا صَعَدًا وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ

lemmâ kâme	veennehû	ehadâ	me'a llâhi	felâ ted'û	lillâhi	lmesâcide	veenne	'azâben şa'adâ
kalktığında	Gerçekten o	başka birine	O halde Allah'ın yanında	dua etmeyin	Allah içindir	mescidler	Muhakkak	gittikçe yükselen bir azaba

عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَمَا دُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ

velâ üşrikû	rabbi	ed'û	innemâ	kul	libedâ	'aleyhi	kâdû yekûnûne	yed'ûhû	'abdü llâhi
ve ortak koşmam	Rabbime	dua ederim	Ben ancak	De ki	çepeçevre	onu	az daha kuşatacaklardı	Ona dua ederken	Allah'ın kulu

بِهِ أَحَدًا قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ

mine llâhi	lenyyücranî	inni	kul	velâ raşedâ	darranv	lekûm	lâ emlikû	inni	kul	ehadâ	bilîrî
Allah'tan	beni kurtaramaz	Şüphesiz	De ki	ne de doğru yolu göstermeye	ne bir zarar vermeye	size	gücüm var	şüphesiz benim	De ki	hiç kimseyi	Ona

أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ

llâhe	ye'si	vemeny	verisâlâtihî	mine llâhi	belâganm	illâ	mültehadâ	min dünühi	veien ecide	ehadûn
Allah'a	isyan ederse	Her kim de	ve mesajlarından	Allah'tan	bir tebliğ yapabilirim	Ancak	bir sığınak da	Ve ben Ondan başka	bulamam	hiç kimse

وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ

mâ yû'adûne	izâ raev	hattâ	ebedâ	fihâ	hâlldîne	nâra ceĥenneme	leĥû feinne	verasûleĥû
kendilerine vaat edilen o şeyi	gördükleri zaman	Sonunda	sonsuzluk	içinde	kalacağı	cehennem ateşi	ona muhakkaktır	ve rasulüne

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَاصِرًا وَقُلْ عَدَدًا قُلْ إِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ مَا تُوَعَدُونَ

mâ tû'adûne	ekarbünm	in edrî	kul	'adedâ	veekallû	nâşirân	ed'afû	men feseye'lemûne
Size vaat olunan o şeyin	yakın mı olduğunu	bilemem	De ki	ve en az	sayıca	yardımcısı	en zayıf	kimin olduğunu bilecekler

أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا عَالِمِ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا

illâ	ehadâ	'alî gaybihi	felâ yüzhiru	lgaybi	'âlimü	emedâ	rabbi	leĥû	yec'alû	em yoksa mı?
hariç	kimseye	ancak gaybını	apaçık bildirmez	bütün gaybı	bilir	uzun bir süre	Rabbimin	ona	belirlediğini	

مَنْ أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا لِّيَعْلَمَ

liye'leme	raşadâ	vemin ĥalfihî	mim beyni yedeyhi	yeslûkû	feinneĥ	mirrasûlin	meni rted
Bilsin diye ki	gözetleyiciler	ve ardından	onun önünden	dizer	Çünkü	peygamber	Ancak seçtiği

أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

'adedâ	külle şeyin	veeĥş	bimâ ledeyhim	veehâta	risâlâtî rabbihim	en kad ebleġû
sayıyla	her şeyi	ve hesap etmiştir	onların yanındakini	kuşatmış	onlar Rablerinin mesajlarını	hakkıyla tebliğ etmişlerdir

14. Doğrusu bizlerden Allah'a boyun eğenler vardır, yine bizlerden zalimler de vardır. Allah'a teslim olup boyun eğenler, işte onlar, doğru yolu arayanlardır.

15. Zalimlere gelince, onlar cehennem odun olmuşturlar.

16. Eğer onlar (Allah'a teslim olma) yolunda dosdoğru gitselerdi, elbette kendilerine bol su sunardık.

17. Ki, onları onun içinde imtihan edelim. Her kim de Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, O, onu gittikçe yükselen bir azaba sokar.

18. Muhakkak mescidler, hep Allah içindir. O halde Allah'ın yanında başka birine dua etmeyin.

19. Gerçekten o Allah'ın kulu kalktığında, Ona dua ederken az daha onu çepeçevre kuşatacaklardı.

20. De ki: "Ben ancak Rabbime dua ederim ve Ona hiç kimseyi ortak koşmam."

21. De ki: "Haberiniz olsun benim, size kendiliğimden ne bir zarar vermeye, ne de doğru yolu göstermeye gücüm var."

22. De ki: "Şüphesiz ben beni hiç kimse Allah'tan kurtaramaz. Ve ben Ondan başka bir sığınak da bulamam."

23. "Ancak Allah'tan ve mesajlarından bir tebliğ yapabilirim. Her kim de Allah'a ve rasulüne isyan ederse, muhakkak on içinde sonsuza dek kalacağı cehennem ateşi vardır."

24. Sonunda kendilerine vaat edilen o şeyi gördükleri zaman, yardımcısı en zayıf ve sayıca en az kimin olduğunu bilecekler.

25. De ki: "Size vaat olunan o şeyin yakın mı olduğunu, yoksa Rabbimin ona uzun bir süre mi belirlediğini bilemem."

26. O, bütün gaybı bilir, ancak gaybını kimseye apaçık bildirmez.

27. Ancak seçtiği peygamber hariç. Çünkü onun önünden ve ardından gözetleyiciler diler.

28. Bilsin diye ki, onlar Rabblerinin mesajlarını hakkıyla tebliğ etmişlerdir, O, onların yanındakini kuşatmış ve her şeyi sayıyla hesap etmiştir.

73. MÜZZEMMİL SÛRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 20 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. Ey örtünen!

2-4. Gece kalk, ancak bi-
raz, yarısı yahut ondan
biraz eksilt, ya da onun
üzerine artır, yavaş yavaş,
güzel güzel Kur'an oku!

5. Çünkü Biz, sana ağır bir
söz vahiy edeceğiz.

6. Çünkü gece ibadete
kalkma, evet o, hem daha
dokunaklı, hem de söyleyiş
yönünden daha sağlamdır.

7. Çünkü sana gündüzleyin
uzun bir meşguliyet vardır.

8. Hem Rabbinin ismini an
ve her şeyden uzaklaşarak
kendini Ona ver!

9. O, doğunun da, batının
da Rabbidir. Ondan başka
tanrı yoktur. Öyleyse yalnız-
ca Onu vekil edin!

10. Başkalarının diyecekle-
rine sabret! Onlardan güzel
bir şekilde uzaklaş!

11. O nimet sahipleri olan
yalancıları Bana bırak, onla-
ra biraz süre ver!

12-13. Çünkü bizim yanı-
mızda bukağılar, şiddetli
salgın bir ateş, boğaza du-
ran bir yemek ve acı veren
bir azap var.

14. O gün yeryüzü ve dağ-
lar sarsılacak, dağlar dağıl-
mış bir kum yığını olacak.

15. Haberiniz olsun Biz,
Firavun'a bir rasul gönder-
diğimiz gibi size de, size
şahit olan bir rasul gön-
derdik.

16. Firavun o rasule isyan
etti de, Biz onu ağır bir şe-
kilde cezalandırdık.

17. O halde siz, çocukları
ak saçlı ihtiyarlara çeviren o
günü inkâr ederseniz, nasıl
korunursunuz?

18. Gökyüzü onunla çatla-
mıştır. Onun vaadi gerçek-
leşmiştir.

19. İşte bu, bir öğüttür.
Artık dileyen, Rabbine (gi-
den) bir yol tutar.

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عِشْرُونَ آيَةً

MÜZZEMMİL | MÜZZEMMİL SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝ قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ نِصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ ۝

'aleyhi zid ev kalilâ minhû nkus evi nişfehû kalilâ illâ lleyle kumi yâ eyyühfe lmüzzemmil
onun üzerine artır ya da biraz ondan eksilt ya-hut yansı biraz an-cak Gece kalk Ey örtünen!

وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۝ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا ۝

eşeddü ve'tevni hiye nâşiete lleyli inne kavlen şekilâ 'aleyke senülkü innâ tertilâ lkur'âne verattili
hem daha dokunaklı evet o gece ibadete kalkma Çünkü ağır bir söz sana vahiy ede-ceğiz Çünkü Biz yavaş yavaş, güzel güzel Kur'an oku

وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۝

tebtilâ ileyhi yetebettel sme rabbike vezkürü sebhan tavilâ fi nneharî leke inne kilâ veekvemü
her şeyden uzaklaşarak Ona ve kendini Hem Rabbinin ismini an uzun bir meşguliyet gündüzleyin sana Çünkü söyleyiş daha sağlamdır

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۝ وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ ۝

'alâ me yakûlûne vesbir vekilâ fettehizhû hüve illâ lâhe lâ velmeğribi rabbü lmeşriki
Başkalarının diyeceklerine sabret vekil Öyleyse yalnız-ca Onu edin Ondan baş-ka tanrı yok-tur batının da O, doğunun da Rabbidir

وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَلِيلًا ۝ إِنَّ

inne kalilâ vemekhilhüm üli nne'meti velmukezzibe ne vežerni hecran cemilâ vekürhüm
Çünkü biraz onlara süre ver O nimet sahipleri olan yalancıları Bana bırak güzel bir şekilde Onlardan uzaklaş

لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ

lerdu tercüfü yevme ve'azâben elimâ zâ gussatin veta'âmen vecehîmâ enkelen v ledeynâ
yeryüzü sarsılacak O gün ve acı veren bir azap var boğaza duran bir yemek şiddetli salgın bir ateş bukağılar bizim yanımızda

وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا

şâhidan rasûlen ileyküm erselnâ innâ keşbân mmehilâ icibâlü vekâneti velcibâlü
şahit olan bir rasul size de gönderdik Haberiniz olsun Biz dağılmış bir kum yığını dağlar olacak ve dağlar

عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ

feehaznâhü rrasûle fir'avnü fe'aşâ rasûlâ ilâ fir'avne kemâ erselnâ 'aleyküm
Biz onu cezalan-dırdık o rasule Firavun isyan etti de bir rasul Firavun'a gönderdiğimiz gibi size

أَخَذًا وَبَيْلًا ۝ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ۝ السَّمَاءُ

essemâü şibâ lvildâne yec'alü yevmen in kefertüm tetteküne fekeyfe ehzen vvebilâ
Gökyüzü ak saçlı ihtiyarlara çocukları çeviren o günü inkâr ederseniz korunursu-nuz nasıl ağır bir şekilde

مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۝ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

sebilâ ilâ rabbihî ttehaže femen şâe tezkirah inne hâzihi mef'ulâ ve'dühü kâne bihî munfeṭirum
bir yol Rabbine (giden) tutar Artık dileyen bir öğüttür İşte bu gerçekleşmiştir Onun vaadi oldu onun-la çatlamıştır

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَآئِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ

mine llezine me'ak | ve'âifetün | vesülüşehü | venişfehü | min şülüşeyl | leyli | ednâ | tekümü | lennekeye'lemü | rabbekeinne
seninle birlikte olanlardan | ve bir grubun | ve üçte biri | ve yansı | gecenin üçte ikisine | yakın | namaz | kıldığını | senin | biliyor | Rabbin | Gerçekten

وَاللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَنْ تُخْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ

mâ teyessera | fekraû | fetâbe 'aleyküm | ellen tühşühü | 'alime | vennehar | lleyle | yûkaddiru | vellâhü
ne kolay gelirse | onu okuyun | tövbenizi kabul etti | O, sizin bundan daha fazlasını başaramayacağınızı | bildi de | ve gündüzü | belirleyip | geceyi | takdir eder | Allah

مِنَ الْقُرْآنِ عِلْمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ

yebteğüne | fi lerdî | yedribûne | ve'harûne | merd | minküm | en seyekünü | 'alime | mine lkurân
bir kâr aramak üzere | yeryüzünde | yollara düşeceğini | diğer bir grubun da | hasta | İçinizden bazılarının | olacağını | bildi | Bundan böyle Kur'an'dan

مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا

veekmû | minhü | mâ teyessera | fekraû | fi sebili lâh | yûkâtîlûne | ve'harûne | min fedli lâhi
kılın | O halde | ne kolay gelirse | onu okuyun | Allah yolunda | çarpışacağını | başka bir grubun da | Allah'ın ihsan ve ikramından

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ

min hayrin | llenfûsiküm | vemâ tükaddimû | karđan hasenâ | lâhe | veekridû | zzeâte | veâtû | şşalâte
hayır olarak | Kendinizin hesabına | her ne sunarsanız | güzel bir borç | Al-lah'a | takdim edin | zekâtı | verin | Namazı

تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

rahim | gafûrur | lâhe | inne lâh | vestegfirû | ecrâ | vee'zame | hayrân | hüve | 'inde lâhi | tecidühü
çok acıyandır | çok bağışlayandır | Allah | Şüphesiz Allah'a | tövbe istiğfarda bulunun | sevap olarak | daha büyük | daha hayırlı | onu | Allah katında | onu bulacaksınız

20. Gerçekten Rabbin, senin ve seninle birlikte olanlardan bir grubun, gecenin üçte ikisine yakın ve yarısı ve üçte biri (kadar bir süre) kalkıp namaz kıldığını biliyor. Allah, geceyi ve gündüzü belirleyip takdir eder. O, sizin bundan daha fazlasını başaramayacağınızı bildi de tövbenizi kabul etti. Bundan böyle Kur'an'dan ne kolay gelirse, onu okuyun. İçinizden bazılarınin hasta olacağını, diğer bir grubun da Allah'ın ihsan ve ikramından bir kâr aramak üzere yeryüzünde yollara düşeceğini, başka bir grubun da Allah yolunda çarpışacağını bildi. O halde ondan ne kolay gelirse, onu okuyun. Namazı kılın, zekâtı verin, Allah'a güzel bir borç takdim edin. Kendinizin hesabına hayır olarak her ne sunarsanız, onu Allah katında onu daha hayırlı, sevap olarak daha büyük bulacaksınız. Hem Allah'a tövbe istiğfarda bulunun. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok acıyandır.

74. MÜDDESSİR SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 56 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Ey (elbisesine) bürünen!
2. Kalk artık, uyar!
3. Rabbini artık büyükle!
4. Elbiseni artık temizle!
5. O pislikleri artık terk et!
6. Yaptığın işi çok bularak başa kakma!
7. Rabbin için sabret!
- 8-9. O boru bir öttürüldü mü, işte o gün, o öttürülme zamanı, pek zorlu bir gündür.
10. Kâfirilere hiç kolay değildir.
11. Tek olarak yarattığım o kimseyi Benimle baş başa bırak!
- 12-13. Ona hem çokça mal, hem de göz önünde oğullar verdim.
14. Hem ona döşedim de döşedim.
15. Sonra ona daha fazla vermeme arzu eder.
16. Hayır, çünkü o bizim delillerimize karşı çok inatçı oldu.
17. Ben onu dimdik sarp bir yokuşa sardıracağım.

سُورَةُ الْمُذْتَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ وَخَمْسُونَ آيَةً

MÜDDESSİR/MÜDDESSİR SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim | llâhirrahmâni | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

يَا أَيُّهَا الْمُذْتَرُّ ۖ قُمْ فَأَنْذِرْ ۖ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۖ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۖ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۖ

fâhcür | verrucze | feţahîr | veşiyâbeke | fekebbir | verabbeke | feenzir | kum | yâ eyyühfe | müddeşir
artık terk et | O pislikleri | artık temizle | Elbiseni | artık büyükle | Rabbini | uyar | Kalk artık | Ey (elbisesine) bürünen

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ۖ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۖ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ۖ فَذَلِكَ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۖ

yevmün 'asir | yevmelzin | fezâlike | fi nnâkûr | feizâ nûkira | feşbir | velirabbike | testekşir | velâ temnün
pek zorlu bir gündür | işte o gün | o öttürülme zamanı | O boru | bir öttürüldü mü | sabret | Rabbin için | Yaptığın işi çok bularak | başa kakma

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ۖ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۖ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۖ وَبَنِينَ شُهُودًا ۖ

vebenine şühüdâ | mâlen | emdûdâ | lehü | vece'altü | veh'dâ | vemen | halektü | zerni | gayru yesir | 'ale lkâfirine
hem de göz önünde oğullar | hem çokça mal | Ona | verdim | Tek olarak | yarattığım o kimseyi | Benimle baş başa bırak | hiç kolay değildir | Kâfirilere

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ۖ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۖ كَلَّا إِنَّه كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ۖ سَأَرْهَقُهُ صُعُودًا ۖ

şâ'udâ | seürhikuhü | 'anidâ | liyâtinâ | kâne | innehü | kellâ | en ezid | yetme'uşümme | temhîdâ | lehü | vemehîfedtü
dimdik sarp bir yokuşa | Ben onu sardıracağım | çok inatçı oldu | delillerimize karşı | oldu | çün-kü o | Hayır | ona daha fazla vermeme | arzu eder | Sonra | döşedim de | ona | döşedim

18. Çünkü o, bir düşündü, ölçüp biçti.

19. Kahrrolası nasıl da ölçüp biçti.

20. Sonra kahrrolası nasıl da ölçüp biçti.

21-22. Sonra baktı, sonra kaşını çattı, ekşiyerek surat astı.

23-25. Sonra arkasına döndü, büyüklük tasladı da, "Bu, öğrenilen etkili bir büyüdür, bu ancak bir beşer sözüdür" dedi.

26. Onu sakara, cehennem sokacağım.

27. Sakarın ne olduğunu sana ne bildirdi?

28. O, hiçbir şeyi bırakmaz, terk etmez.

29. İnsan için çok yakıcıdır!

30. Onun üzerinde on dokuz vardır.

31. Hem biz o ateşin muhafızlarını hep meleklerden yaptık. Onların sayılarını da inkâr edenler için imtihan aracı yaptık. Böylelikle kendilerine kitap verilmiş olanlar, yakinen bilsinler, iman edenlere de

iman artırsın, kitap verilenler ve müminler şüphelenmesin. Kalplerinde bir hastalık bulunanlarla kâfirler de, "Allah bu misalle ne kastetmiş?" desinler. İşte böyle Allah dilediğini

şasırtır, dilediğini de yola getirir. Rabbinin ordularını ancak kendisi bilir. O, ancak beşer düşünsün diye bir öğüttür.

32-37. Hayır hayır, aya, döndüğü zaman geceye, aydınlandığı zaman sabaha yemin olsun ki, beşeri, içinizden ileri gitmek veya geri kalmak isteyen kimseleri uyarmak için anlatılan o sakar, cehennem

min büyüklerinden biridir.

38. Her nefis, kazancına bağlıdır.

39-42. Ancak ashâb-ı yemîn cennetlerdedir. Günahkârlara, "Sizi cehenneme sokan nedir?" diye sorarlar.

(Ashâb-ı yemîn: Kitapları sağlarından verilip hesaplarını kolayca verenler.)

43. (Onlar cevap olarak şöyle) derler: "Biz namaz kılanlardan değildik."

44. "Yoksullara yemek yedirmezdik."

45. "Batıla dalanlarla beraber kendimizden geçer, dalar giderdik."

46. "Ceza gününü de yalanlardık."

47. "Sonunda o ölüm bize geldi."

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۖ فَقَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ قَاتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ نَظَرَ ۖ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۖ

vebeser ekşiyerek surat astı 'abese kaşını çattı şümme sonra nezar baktı şümme Sonra ölçüp biçti keyfe nasıl da kutile şümme kadder ölçüp biçti keyfe nasıl da fekutile ve kadder kahrrolası ölçüp biçti fekera innehi bir dü-Çünkü şündü o

ثُمَّ أَدْبَرَ ۖ وَاسْتَكْبَرَ ۖ فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ۖ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۖ سَأُصْلِيهِ

seüslîhi Onu cehenneme sokacağım kavîlü lbeşer bir beşer sözüdür illâ in hâzâ bu değildir illâ sihrunnyü/şer öğrenilen etkili bir büyüdür in hâzâ Bu dedi vestekber büyüklük tasladı da edbera şümme arkasına Söndürdü ra

سَقَرٌ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ۖ لَا تُبْقَى وَلَا تُدْرِكُ ۖ لَوْ أَحَبَّ لِلْبَشَرِ ۖ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

tis'ate 'aşer on dokuz 'aleyfâ Onun üzerinde vardır lilbeşer İnsan için lewvâhatül çok yakıcıdır velâ tezer terk etmez lâ tûbki hiçbir şeyi bırakmaz sekar Sakarın mâ ne oldu-ğunu edrâke sana bildirdi vemâ ne? sakara sekar sakara

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۖ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا

lillez ne keferû inkâr edenler için illâ fitnetel imtihan aracı iddetehüm Onların sayılarını da vemâ ce'alnâ yaptık illâ melâ'iketev meleklerden eşâbe nnâri o ateşin muhafızlarını vemâ ce'alnâ yaptık

لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا ۖ وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا

llez ne ütû verilenler velâ yertâbe şüphelenmesin imânenv iman llez ne âmenü iman edenlere de veyezdâde artırsın lkitâbe kitap llez ne ütû verilmiş olanlar liyesteykine yakinen bilsinler

الْكِتَابَ ۖ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۖ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا

bihâzâ meselâ lâhü erâde mâzâ ne velkâfirüne kâfirler de merađunv bir hastalık llez ne fi kulûbihim Kalplerinde bulunanlarla veliyeküle desinler velmü/minüne ve müminler lkitâbe kitap

كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۖ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۖ وَمَا هِيَ إِلَّا

illâ vernâ fihi hüv ken-disi illâ cünûde rabbike Rabbinin ordularını vemâ ye'lemü bilir menyyeşâ/ dilediğini de veyehdi yola getirir menyyeşâü dilediğini Allah şasırtır kezalike İşte böyle

ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ۖ كَلَّا وَالْقَمَرِ ۖ وَالْيَلِ إِذَا دَبَرَ ۖ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ۖ إِنَّهَا

innefâ o sakar izâ esfer aydınlandığı zaman veşşubhi sabaha iz edber döndüğü zaman velleyli geceye velkâmer yemin olsun ki aya kellâ Hayır hayır lilbeşer beşer zikrâ düşünsün diye bir öğüttür

لَا خُدَىٰ الْكَبِيرِ ۖ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ۖ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۖ كُلُّ نَفْسٍ

küllü nefsim her nefis yeteebhar geri kalmak ev enyetekaddeme ileri gitmek minküm içinizden limen şâe isteyen kimseleri lilbeşer beşeri neẓ râl uyarmak için anlatılan leihde lküber cehennem büyüklerinden biridir

بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً ۖ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۖ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ۖ عَنِ الْمُجْرِمِينَ

'ani lmücrimîn Günahkârlara yetesâelün diye sorarlar fi cennât cennetlerdedir eşâbe lyemîn ashâb-ı yemîn illâ Ancak rak'nehî bağıldır bimâ kesebet kazancına

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۖ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۖ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمِ الْمِسْكِينَ ۖ

lmiskîn Yoksullara velem nekü nü'timü yemek yedirmezdik mine lmüṣallîn namaz kılanlardan lem nekü Biz değildik kâlû derler fi sekar cehenneme selekeküm Sizi sokan mâ nedir?

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۖ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بَيُومَ الدِّينِ ۖ حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْيَقِينَ ۖ

lyekîn o ölüm etânâ bize geldi hattâ Sonunda biyevmi ddîn Ceza gününü de vekunnâ nükezzibü yalanlardık me'â lbâ'idîn Batıla dalanlarla beraber kendimizden geçer vekunnâ nehûdu dalar giderdik

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذِكْرِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَانَتْهُمْ

keenne'hum mü'rîdîn 'ani ttezkirati le'hum femâ şefâ'atü şşâfi'in femâ tenfe'uhüm
Sanki onlar yüz çevirirlerken o öğütten onların ne Şimdi o şefaathçilerin şefaathleri onlara fayda vermez

حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى

enyyü/tâ min'hum küllü mrînm yürdü bel min kasvera'î ferrat humürünmmüstenfira'î
verilmesini onların her biri istiyor Hayır aslandan kaçan ürkümüş yaban eşekleridir

صُحُفًا مُّنْشَرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ

şâe femen tezkira'î inne'ü o kes-inlikle kellâ Hayır hayır lâ hirah ahiretten lâ yehâfüne bel kellâ şuhufenmmüneşşera'î
isterse Artık her kim bir uyarıdır o kes-inlikle Hayır hayır korkmuyorlar doğru-su Hayır kendisine açılmış sayfalarla uyan

ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنِ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ ﴿٥٦﴾

veehü lmeğfira'î ehlü ttekvâ ihüve llâh illâ enyyeşâe vemâ yezkürüne zekera'î
mağfired edecek de Koruyacak da Odur Allah dilemeyince onlar düşünezler onu düşünsün

سُورَةُ الْقِيَمَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُونَ آيَةً

KIYÂMEH | KIYÂME SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rahim llâhirrahimâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ

'izame'î ellen ne'me'a linsânü eyehsebü binnefsi llevvâme'î üksimü velâ biyevmi lkıyame'î üksimü lâ
kemiklerini toplamayaca-gimizi İnsan mı sanır? pişman olan cana yemin ederim Yo yo kalkış gününe yemin ederim Yo

بَلَى قَادِرِينَ عَلَى أَنْ نَسْوِيْ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ

eyyâne yeselü emâme'î liyefcüra linsânü yürdü bel benâne'î 'alâ en nüseviye kâdir-ne belâ
ne zaman sorar (Allah'ın) önünde günah işlemek insan ister Fakat parmaklarını bile yeniden düzenlemeye güç yeteririz Evet

يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ

yekülü velkamer şşemsü vecümi'a lkamer vehasefe lbeşar feizâ berika yevmü lkıyame'î
der ve ay güneş toplandığında ay tutulduğunda Göz şimşek çıktığında kıyamet gününün

الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ الْقَمَرُ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يَنْبِئُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ

yevmeizim linsânü yünebbeü lmüstekarr yevmeizini ilâ rabbike vezer lâ kellâ lmefer eyne yevmeizini linsânü
O gün insana bildirilir ancak durulacak yer O gün Rabbine doğrudur bir siper yok-tur Hayır Kaçılacak yer iste o zaman insan

بِمَا قَدَّمَ وَآخَرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تَحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ

lisâneke bilâ lâ tüharrik me'âzirah velel elkâ beşrah 'alâ nefsi'î linsânü beli veehhar bimâ kaddeme
dilini on-unla oynatma mazeretlerini ortaya dökse de şahittir kendine karşı insan Hayır ve sonradan yaptıkları önceden yaptıkları

لِتَعْجَلْ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

beyâne'î inne 'aleynâ şümme kurâne'î fettebi' feizâ kara/nâhü vekurâne'î cem'a'ahü 'aleynâ inne bilâ lite'cele
yine onun açıklanması Bize aittir Sonra okunan o Kur'an'ı izle Biz onu okuduk mu ve okutmak onu toplamak Bize aittir Şüphesiz Onu acele almak için

48. Fakat işte o zaman, o şefaathçilerin şefaathleri onlara fayda vermez.

49. Şimdi o öğütten yüz çevirirlerken onların ne mazeretleri var!

50-51. Sanki onlar aslandan kaçan ürkümüş yaban eşekleridir.

52. Hayır, onların her biri kendisine açılmış sayfalarla uyan verilmesini istiyor.

53. Hayır, doğrusu onlar ahiretten korkmuyorlar.

54. Hayır hayır, o kesinlikle bir uyarıdır.

55. Artık her kim isterse, onu düşünsün.

56. Allah dilemeyince onlar düşünezler. Koruyacak da Odur, mağfired edecek de.

75. KIYÂME SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 40 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Yo, kalkış gününe, kıyamete yemin ederim.

2. Yo yo, pişman olan cana yemin ederim.

3. İnsan, kemiklerini toplamayacağımızı mı sanır?

4. Evet, parmaklarını bile yeniden düzenlemeye güç yeteririz.

5. Fakat insan (Allah'ın) önünde günah işlemek ister.

6. O, kıyamet gününün ne zaman olduğunu sorar.

7-10. Göz şimşek çıktığında, ay tutulduğunda, güneş ve ay toplandığında, işte o zaman insan "Kaçılacak yer neresidir?" der.

11. Hayır hayır, bir siper yoktur.

12. O gün ancak durulacak yer Rabbine doğrudur.

13. O gün insana önceden yaptıkları ve sonradan yaptıkları bildirilir.

14-15. Hayır, insan mazeretlerini ortaya dökse de, kendine karşı şahittir.

16. Onu acele almak için onunla dilini oynatma!

17. Şüphesiz onu toplamak ve (Kur'an halinde tespit ederek) okutmak, Bize aittir.

18. Biz onu okuduk mu, okunan o Kur'an'ı izle!

19. Sonra yine onun açıklanması Bize aittir.

20. Hayır hayır, doğrusu siz peşin olanı, dünyayı seviyorsunuz.

21. Ahireti bırakıp terk ediyorsunuz.

22. Nice yüzler o gün ışıldayıp parıldar.

23. **Rabbine** bakmaktadırlar.

24. Nice yüzler de o gün ekşir.

25. Kendisine bel kemiğinin kırılacağı bir muamele yapılabileceğini sanar.

26-27. Hayır hayır, o can ne zaman ki köprücüklerle dayanır, "Okuyacak kim var?" denir.

28. İşte o dem, onun ayrılık olduğunu sezer.

29. Bacak bacağı dolaşmıştır.

30. O gün gidiş, yalnızca **Rabbinedir**.

31. Fakat o ne sadaka verdi, ne de namaz kıldı.

32. Ancak yalanladı ve dönüp gitti.

33. Sonra da kurula kurula ailesine gitti.

34. Gerekir sana bela, gerek!

35. Evet gerekir sana bela, gerek!

36. İnsan, başıboş bırakılacağını mı sanır?

37. O, akıp dökülen meniden bir nutfe değil miydi?

38. Sonra bir et parçası oldu, derken onu yaratıp, biçim verdi.

39. Ondan iki eş, erkek ve kadın yaptı.

40. O, ölüleri diriltmeye güç yetiren değil midir?

76. İNSAN SÜRESİ

Medine döneminde

inmiştir. 31 âyettir.

Rahman ve Rahim olan

Allah'ın adıyla.

1. Gerçekten insana zamandan bir süre geldi. O, anılır bilinir bir şey değildi.

2. Çünkü Biz o insanı, katkılarla karışık bir sudan yaratık. Onu, evire çevire sınamak üzere de kendisini iştir görür yaptık.

3. İster şükreden, ister nankör inkârcı olsun, kesinlikle Biz ona doğru yolu gösterdik.

4. Çünkü Biz, kâfirler için zincirler, tomruklar ve bir de cehennem hazırladık.

5. Haberiniz olsun, hayır sahibi iyi insanlar, karışımında kâfûr olan bir kadehten içerler.

(Kâfûr: Beyaz ve zarif bir renkte, hoş kokulu, antiseptik, kalbi güçlendirme özelliği olan bir maddedir.)

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۖ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۚ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۚ إِلَىٰ رَبِّهَا

ilâ rabbihâ | nâdirah | yevmeizinn | vüçühün | lâhira | vetezerüne | l'âcile | tühibbüne | bel | kellâ
Rabbine | ışıldayıp parıldar | o gün | Nice yüzler | Ahireti | bırakıp terk ediyorsunuz | siz peşin olanı | dünyayı seviyorsunuz | doğrusu | hayır hayır

نَاطِرَةٌ ۚ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۚ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۚ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ

izâ belegati | keliâ | fâkırâ | bihâ | ennyüf'ale | tezunnü | bâsira | yevmeizim | vevüçühün | nâzira |
o can ne zaman ki dayanır | Hayır hayır | bel kemiğinin kırılacağı | Kendisine | bir muamele yapılabileceğini | sanar | ekşir | o gün | Nice yüzler de | bakmaktadırlar

الْتَّرَاقِي ۚ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۚ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ۚ وَالتَّتِ النَّاسُ ۚ بِالسَّاقِ ۚ

bissâk | ssâku | velteffeti | lfrâk | ennehu | vezanne | râk | men | vekile | tterâki |
bacağı | Bacak | dolaşmıştır | ayrılık | onun olduğunu sezer | Okuyacak kim var? | denir | köprücüklerle

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ۚ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ۚ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۚ ثُمَّ ذَهَبَ

zehebe | şümme | vetevellâ | kezzebe | velâkin | velâ şallâ | felâ şaddeka | lmesâk | yevmeizini | ilâ rabbike |
gitti | Sonra da | ve dönüp gitti | yalanladı | Ancak | ne de namaz kıldı | ne sadaka verdi | gidiş | O gün | yalnızca Rabbinedir

إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ۚ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۚ ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۚ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ

linsânü | eyehsebü | feevlâ | ieke | evlâ | şümme | feevlâ | leke | evlâ | yetemet | ilâ ehlihi |
İnsan | mı sanır? | gerek | sana bela | gerektir | Evet | gerek | sana | Gerektir | kurula kurula | ailesine

أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۚ أَلَمْ يَكْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُُمْنَىٰ ۚ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۚ

fesevvâ | fehaleka | 'alekaten | kâne | şümme | yümna | minmeniyinn | nutfetinni | elem yekü | sūdâ | ennyütrake |
biçim verdi | onu yaratıp | bir et parçası | oldu | Sonra | akıp dökülen | meniden | bir nutfe | değil miydi? | başıboş | bırakılacağını

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۚ

lmevtâ | 'alâ ennyühyiye | bikâdirin | zâlike | eleyse | velünşâ | zzekeera | zzeveyyni | minhü | fece'ale |
ölüleri | diriltmeye | güç yetiren | O | değil midir? | ve kadın | erkek | iki eş | Ondan | yaptı

سُورَةُ الْإِنْسَانِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى وَثَلَاثُونَ آيَةً

‘İNSÂN|İNSAN SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim | ilâhırrahmâni | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

هَذَا أَنَّى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينَ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ۚ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ

emsâc | min nüf'etini | linsâne | haleknâ | innâ | şeyenammekzûrâ | lem yekün | minne ddehri | hinünm | 'ale linsâni | etâ | hel Ger-
katkılarla karışık | bir sudan | o insanı | yaratık | Çünkü Biz | anılır bilinir bir şey | değildi | zamandan | bir süre | insana | geldi | çek-
ten

نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۚ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاغِرًا ۚ وَإِمَّا كَفُورًا ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا

e'tednâ | innâ | veimmâ kefurâ | immâ şâkirân | sseble | hedeynâhü | innâ | beşirâ | sem'am | fece'alnâhü | nebtelihi |
hazırladık | Çünkü Biz | ister nankör inkârcı olsun | ister şükreden | yolu | ona doğru keskin- gösterdik | ille Biz | görür | iştir | kendisini yaptı | Onu sınamak üzere

لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۚ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۚ

kâfurâ | mizâcühâ | kâne | min ke/sin | yeşrabüne | lebrâra | inne | vese'irâ | veeğlâlen | selâsilâ | lilkâfirine |
kâfûr olan | karışımında | oldu | bir kadehten | içerler | hayır sahibi iyi insanlar | Haberinizi | ve bir de cehennem | tomruklar | zincirler | kâfirler için

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ٦ يُوفُونَ بِالْأَنْذَرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ

kâne | yevmen | veyehâfûne | binnezzri | yûfûne | yûfeccirûnehâ tefcîrâ | 'ibâdû llâhî | bihâ | yeşrabû | 'ayneny
oldu | bir | korkarlar | Onlar adak- | yerine getirirler | güzel yollar açarak onu akıttılar da | Allah'ın kulları | ondan | içerler | Bir kay-
günden | larını | aktırlar | nak ki

شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ٧ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ٨ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ

nû | 'imûkûm | innemâ | veesîrâ | veyet | men | misk | in | env | 'alâ | hubbi | tta | 'ame | veyû | 'imûne | müstetîrâ | şerruhû
Size yediri- | ancak | ve esire | yetime | Yoksula | seve seve | yemek | yedirirler | etrafı sarıp sarma- | kötülü-
yoruz | | | | | | | layan | ğu

لَوْ جِهَ اللَّهُ لَا تَرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ٩ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا

ye | vmen | 'abûsen | kam | tarîrâ | mirrabbinâ | ne | hâfû | innâ | velâ | şükûrâ | ceza | env | min | kûm | lâ | nûridû | live | dî | llâhî
insanların yüzünü ekşiten, asık suratlı | Rabbimizden | korkan | Çünkü | ne de bir teşekkür | ne bir karşılık | sizden | isteriz | Allah nzası için
bir günde | | | biz | | | | |

فَوَقَّيْهُمْ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّيْهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ١٠ وَجَزَّيْهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً

cennet | bimâ | saberrû | veceza | hûm | vesûrûrâ | negratenv | vele | k | hûm | şerra | zâlike | lyevmi | llâhû | feve | k | hûmû
bir | Sabretmelerine | onlara verir | ve mutluluk | bir parlaklık | ve kendilerine verir | o günün kötülüğünden | Allah | onları korur
cennet | karşılık | | | | | | |

وَحَرِيرًا ١١ مُتَكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ١٢ وَدَانِيَةً

vedâniyeten | velâ | zem | herîrâ | şemsenv | fi | hâ | lâ | yeravne | 'ale | lerâik | fi | hâ | müttekîne | veharîrâ
pek kolay olur | ne de şiddetli soğuk | ne güneş | Onlarda | görürler | koltuklara | Orada | dayanmışlardır | ve bir ipek (el-
bise) | | | | | | |

عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ١٣ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ

veekvâbin | min | fid | datin | v | bi | niyatin | 'aleyhim | veyû | t | fû | te | z | lâ | kutûfûhâ | vezûllilet | zilâlûhâ | 'aleyhim
küpler | gümüş | kaplar | Hem üzerle- | dolaştırılır | sarkmış | devşirmeleri | ve satkılmış | o cennet gölgeleri | Üzerlerine
rinde | | | | | | |

كَانَتْ قَوَارِيرًا ١٤ قَوَارِيرٌ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ١٥ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِرْاجِحًا

mizâcûhâ | kâne | ke | sen | fi | hâ | veyû | kavne | kadderûhâ | tek | dirâ | min | fid | datin | kavârîra | kânet | kavârîrâ
karışımında | olan | bir ka- | Onlara | içirilirler | Onları türlü türlü biçime | Gümüşten | billurlar da | billur
dehten | orada | | koymuşlardır | yapılmış | | | |

زَنْجَبِيلًا ١٦ عَيْنًا فِيهَا تُسْقَى سَلْسَبِيلًا ١٧ وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ

izâ | raeyte | hûm | vildânûnm | mû | halledûn | 'aleyhim | veyet | fû | selseb | lâ | tusemmâ | fi | hâ | 'aynen | zenceb | lâ
Onları görünce | ölümsüz gençler | Çevrelerinde | dolaşır | selsebîl | denilen | Orada | bir pınar | zencefil
| | | | | | |

حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ١٨ وَإِذَا رَأَيْتَ ثُمَّ رَأَيْتَ تَعِيمًا ١٩ مُلْكًا كَبِيرًا ٢٠ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ

şiyâbû | 'âliye | hûm | vemülken | kebirâ | ne | men | raeyte | semme | veizâ | raeyte | lû | luen | men | sûrâ | hasibte | hûm
elbiseler | Üzerlerinde vardır | ve büyük bir saltanat | bir nimet | görürsün Orada | gördüğün zaman | saçılmış inciler | onları sanırsın
| | | | | | |

سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّو الْأَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَّيْهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ٢١

şerâben | tahûrâ | rabbûhûm | vesek | hûm | min | fid | datin | esâvira | vehullû | veiste | brakun | hudrunv | sündûsin
tertemiz bir içecek | Rableri | onlara sunmak- | Gümüşten | bileziklerle | süslenmiş- | ve kalın sırmalı | yeşil | gayet ince, zarif
tadır | | | | | | | ipek

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ٢٢ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا

tenz | lâ | lkur | âne | 'aleyke | nezzelnâ | nehnû | innâ | meşkûrâ | se | yükûm | vekâne | ceza | env | lekûm | kâne | inne | hâzâ
bölüm bö- | Kur'an'ı | sana | indirdik | evet Biz | Gerçek- | teşekkürü değer | Yaptıklarınız | ve oldu | ödülünüz- | sizin | oldu | İşte bu
lüm indirdik | | | | | ten Biz | bulundu | | dür | | |

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ إِنَّمَا أَوْفُرًا ٢٣ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُحْرَةً وَأَصِيلًا ٢٤

vees | lâ | bukraten | sme | rabbike | vezkûrî | ke | fûrâ | ev | şimen | min | hûm | velâ | tüti | lihukmi | rabbike | feşbir
akşam | Sabah | Rabbinin adını | an | nanköre | veya | o gün- | Onlardan | itaat etme | Rabbinin hüküm | vermesi için | sabret
lahkâra | | | | | |

6. Bir kaynak ki, ondan Allah'ın kulları içerler, güzel yollar açarak onu akıttılar da akıttılar.

7. Onlar adaklarını yerine getirirler, kötülüğü etrafı sarıp sarmalayan bir günden korkarlar.

8. Yoksula, yetime ve esire seve seve yemek yedirirler.

9-10. "Size ancak Allah rızası için yediriyoruz, sizden ne bir karşılık, ne de bir teşekkür isteriz. Çünkü biz, insanların yüzünü ekşiten, asık suratlı bir günde Rabbimizden korkarız" (derler).

11. Allah da onları o günün kötülüğünden korur ve kendilerine bir parlaklık ve mutluluk verir.

12. Sabretmelerine karşılık onlara bir cennet ve bir ipek (elbise) verir.

13. Orada koltuklara dayanmışlardır. Onlarda ne güneş, ne de şiddetli soğuk görürler.

14. Üzerlerine o cennet gölgeleri sarkmış, devşirmeleri pek kolay olur.

15-16. Hem üzerlerinde gümüş kaplar, billur küpler dolaştırılır. Gümüşten yapılmış billurlar da. Onları türlü türlü biçime koymuşlardır.

17. Onlara orada karışımında, zencefil olan bir kadehten içirilirler.

18. Orada selsebîl denilen bir pınar (vardır, ondan da içirilir). (Selsebîl: Akışı sürekli, içimi ve yudumlanması boğaza dokunmayacak biçimde gayet kolay ve tatlı olan içecek.)

19. Çevrelerinde ölümsüz gençler dolaşır. Onları görünce, onları saçılmış inciler sanırsın.

20. Orada gördüğün zaman, bir nimet ve büyük bir saltanat görürsün.

21. Üzerlerinde gayet ince, zarif ipek ve kalın sırmalı ipekli kumaşlardan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle süslenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir içecek sunmaktadır.

22. İşte bu, sizin ödülünüzdür. Yaptıklarınız teşekkürü değer bulund.

23. Gerçekten Biz, evet Biz, Kur'an'ı sana bölüm bölüm, ara ara indirdik.

24. O halde Rabbinin hüküm vermesi için sabret! Onlardan o günahkâra veya nanköre itaat etme!

25. Sabah akşam Rabbinin adını an!

26. Gecenin bir bölümünde de Ona secde et! Geceleyin uzun uzun Onu tesbih et!

27. Çünkü onlar peşin olanı, dünyayı seviyorlar. Önlerindeki ağır (hesap) gününü terk edip bırakıyorlar.

28. Biz yarattık onları, organlarını da sağlam yaptık. Dilediğimiz vakit, onları benzerleriyle değiştiririz.

29. İşte bu, bir öğüttür. Dileyen, Rabbinde bir yol tutar.

30. Bununla birlikte, Allah dilemeyince, siz dileyemezsiniz. Çünkü Allah, her şeyi en iyi şekilde bilen, yaptığını sağlam yapan ve yaptığında bir hikmet bulunmaktadır.

31. O, dilediğini rahmetinin içine koyar. Zalimlere gelince, onlara acı veren bir azap hazırlamıştır.

77. MÜRSELÂT SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 50 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Yemin olsun, tanınmak için gönderilenlere,

2. Derken büküp devirenlere,

3. Büyük bir şekilde yayanlara,

4. Derken seçip ayıranlara,

5. Sonra bir öğüt bırakanlara,

6. Gerek mazeret, gerekse de uymak için.

7. O size vaat olunan, gerçekten olacaktır.

8. O yıldızlar sönüp gittiği zaman,

9. O gökyüzü açıldığı zaman,

10. O dağlar savrulduğu zaman,

11. O elçiler belirlenen yere indirildikleri zaman,

12. Onlar hangi güne ertelendi?

13. Hüküm gününe.

14. Hüküm gününün ne olduğunu sana ne bildirdi?

15. O gün yalanlayanların vay haline!

16. Öncekileri helak etmedik mi?

17. Sonra geridekileri de onların arkalarına takacağız.

18. Günahkârlara işte böyle yaparız.

19. O gün yalanlayanların vay haline!

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝ إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ

verâ'ehüm veyezêrüne l'âcilete yühibbûne hâulâi inne tavilâ leylen vesebbihû leilâ fescüd vemine lleyli
Önlerindeki terk edip bırakıyorlar peşin olanı dünyayı seviyorlar onlar Çünkü uzun uzun Geceleyin Onu tesbih et! Ona secde et! Gecenin bir bölümünde de

يَوْمًا ثَقِيلًا ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ۝

tebdilâ emsâlehum beddelnâ veizâ şî/nâ esrahüm veşedednâ haleknâhüm nehnü yevmen şekilâ
değiştiririz onları benzerleriyle değiştirdik Dilediğimiz vakit organlarını da sağlam yaptık yarattık onları Biz ağır (hesap) gününü

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

ilâhe inne ilâh illâ enyeyşâe vemâ teşâune sebîlâ ilâ rabbihi ttehaze femen şâe tezkirah inne hâzihi
Allah Çünkü Allah dilemeyince siz dileyemezsiniz bir yol Rabbinde tutar Dileyen bir öğüttür İşte bu

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

'azâben elimâ lefüm'e'adde vezzâlimine fi rahmetih menyeyşâü yüdhilü hakmâ kâne 'alimen
acı veren bir azap onlara hazırlamıştır Zalimlere gelince rahmetinin içine dilediğini koyar her işi hikmetlidir her şeyi en iyi şekilde bilen

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُونَ آيَةً

MÜRSELÂT | MÜRSELÂT SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim lâhîrrahîmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ۝ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ۝

vennâşirâti neşrâ fel'âşifâti 'aşfâ 'urfâ velmürselâti
Büyük bir şekilde yayanlara Derken büküp devirenlere tanınmak için Yemin olsun gönderilenlere

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ۝ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ۝ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ۝ إِنَّمَا تُوعَدُونَ

innemâ tû'adüne ev nuzrâ 'uzran zikrâ felmülkiyâti felfârikâti ferâ
O size vaat olunan gerekse de uymak için Gerek mazeret Sonra bir öğüt bırakanlara Derken seçip ayıranlara

لَوْاقِعٌ ۝ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝

nüsifet lcibâlü veizâ fûricet ssemâü veizâ tumiset nnücümü feizâ levâki'
savrulduğu O dağlar zaman açıldığı O gökyüzü zaman sönüp gittiği O yıldızlar zaman gerçekten olacaktır

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِتَتْ ۝ لَا يَوْمَ أُجِّلَتْ ۝ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا

mâ edrake vemâ liyevmi lfeşl üccilet lieyyi yevmin ükkitet rrusülü veizâ
ne oldu- günü sana bildirdi? ne Hüküm gününe ertelendi Onlar hangi güne? belirlenen yere indirildikleri O elçiler zaman

يَوْمِ الْفَصْلِ ۝ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ أَلَمْ تَهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝ ثُمَّ تَتَّبِعُهُمُ

nütbi'uhümü şümme levvelin elem nühlîki lilmukezzibin yevmeizil veylünü yevmü lfeşl
onların arkalarına takacağız Sonra Öncekileri helak etmedik mi? yalanlayanların O gün vay haline! Hüküm gününün

الْآخِرِينَ ۝ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝

lilmukezzibin yevmeizil veylünü bilmücrim n nef'alü kezlike lâbirin
yalanlayanların O gün vay haline Günahkârlara yaparız işte böyle geridekileri de

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

20. Biz sizi değersiz bir sudan yaratmadık mı?

21-22. Belirli bir süreye kadar onu sağlam bir yerde tutmadık mı?

23. Demek ki ölçüp biçmişiz. Demek ki Biz, ne güzel güç yetireniz!

24. O gün yalanlayanların vay haline!

25. Yeryüzünü bir toplanma yeri yapmadık mı?

26. Hem diriler, hem de ölümler için.

27. Orada yüce ulu dağlar yarattık. Size tatlı bir su içirdik.

28. O gün yalanlayanların vay haline!

29. Haydi, o yalanlayıp durduğunuza koşup gidin!

30. Haydi, koşup gidin üççatallı gölgeye!

31. O, ne gölgelendirir, ne de alevden korur!

32. Şüphesiz o, köşk gibi koca koca kıvılcımlar atacaktır.

33. Sanki onlar, sarı develerdir.

34. O gün yalanlayanların vay haline!

35. Bugün, onların nutuklarının tutulacağı gündür.

36. Onlara izin de verilmez ki, özür beyan etsinler!

37. O gün yalanlayanların vay haline!

38. Sizi ve sizden öncekileri, işte bu hüküm gününde topladık.

39. Varsa bir beceriniz, haydi atlatın Beni!

40. O gün yalanlayanların vay haline!

41-42. Şüphesiz korunan o muttakiler, gölgeler, kaynaklar ve canlarının istediği meyveler içindedirler.

43. Yaptığınız amellere karşılık, yiyecek, içecek, afiyet olsun!

44. İşte Biz, iyi ve güzel davrananları böyle karşılız.

45. O gün yalanlayanların vay haline!

46. Yiyecek, biraz faydalanın. Çünkü siz, günahkârlarsınız.

47. O gün yalanlayanların vay haline!

48. Yerler, içerler de onlara, "Rükû edin!" denildiği zaman, rükû etmezler.

49. O gün yalanlayanların vay haline!

50. Artık bundan sonra hangi söze inanacaklar?

ilâ kaderimme'lûm fi karârinmekin fece'alnâhû minmmâinmeîn elem nehlükûm

Belirli bir süreye kadar

sağlam bir yerde

onu tutmadık mı?

değersiz bir sudan

Biz sizi yaratmadık mı?

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

kifâtâ lerdâ elem nec'ali lilmukezzibin yevmezil veylüny lkâdirün feni'me fekadernâ

bir toplanma yeri

Yeryüzünü

yapmadık mı?

yalanlayanların

O gün

vay haline

güç yetireniz

e güzel

Demek ki ölçüp biçmişiz

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٥﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِيًا وَيَاسِيًا شَامِيًا ﴿٢٦﴾ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾

mâen fûratâ veeskaynâkûm ravâsiye şâmiâtinv fi hâ vece'alnâ veemvâtâ ehyâenv

tatlı bir su

Size içirdik

yüce ulu dağlar

Orada

yarattık

hem de ölümler için

Hem diriler

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾ انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ انْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ

ilâ zillin inṭalikû ilâ mâ küntüm bihî tûkezzibûn inṭalikû lilmukezzibin yevmezil veylüny

gölgeye

koşup gidin

o yalanlayıp durduğunuza

koşup gidin

yalanlayanların

O gün

vay haline

ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّ رِكَالٍ قَصِيرٍ ﴿٣٢﴾

kelkaşr bişerarin termî innehâ mine lleheb velâ yügñi lâ zalîlinv zi şelâsi şû'ab

köşk gibi

koca koca kıvılcımlar

atacaktır

Şüphesiz o

alevden

ne de korur

ne gölgelendirir

üççatallı

كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾

lâ yentikûn yevmü hâzâ lilmukezzibin yevmezil veylüny cimâletün şufr keennefû

onların nutuklarının tutulacağı

gündür

Bugün

yalanlayanların

O gün

vay haline

sarı develerdir

Sanki onlar

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿٣٨﴾

yevmü lfeşl hâzâ lilmukezzibin yevmezil veylüny feye'tezirün lekûm velâ yû/zenû

hüküm gününde

işte bu

yalanlayanların

O gün

vay haline

özür beyan etsinler

Onlara izin de verilmez ki

جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٤٠﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾

lilmukezzibin yevmezil veylüny fekidûn lekûm keydün fein kâne velevvelin ceme'nâkûm

yalanlayanların

O gün

vay haline

haydi atlatın Beni

bir beceriniz

Varsa

ve sizden öncekileri

Sizi topladık

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٢﴾ وَقَوَائِكَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٣﴾ كُلُّوْا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا

heniem veşrabû külü mimmâ yeştehûn vefevâkife ve'uyûn fi zilâlinv lmüttekine inne

afiyet olsun

için

yiyecek

canlarının istediği

ve meyveler

kaynaklar

gölgeler içindedirler

korunan o muttakiler

Şüphesiz

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾ إِنَّكَ أَكْذَلُكَ نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٥﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾

lilmukezzibin yevmezil veylüny lmühsinin ne-zî kezâlike innâ bimâ küntüm te'melûn

yalanlayanların

O gün

vay haline

iyi ve güzel davrananları

karşılız

böyle

İşte Biz

Yaptığınız amellere karşılık

كُلُّوْا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

lekûm veizâ kile lilmukezzibin yevmezil veylüny mücrimûn innekûm kalîlen vetemette'û külü

onlara

denildiği zaman

yalanlayanların

O gün

vay haline!

günahkârlarsınız

Çünkü siz

biraz

faydalanın

Yiyecek

ارْكَعُوا أَلَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

yû/minûn be'defû febieyyi hadîsim lilmukezzibin yevmezil veylüny lâ yerke'un rke'û

inanacaklar

bundan sonra

hangi söze?

yalanlayanların

O gün

vay haline!

rükû etmezler

Rükû edin!

78. NEBE' SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 40 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Birbirlerine neyi soruyorlar?
- 2-3. Hakkında görüş ayrılığına düştükleri o büyük peygamberlik haberini!
4. Hayır, ileride bilecekler.
5. Sonra hayır hayır, ileride bilecekler.
- 6-7. Biz bu yeryüzünü bir döşek, dağları birer kazık yapmadık mı?
8. Sizleri çift çift yarattık.
9. Uykunuzu dinlenme yaptık.
10. Geceyi bir örtü yaptık.
11. Gündüzü geçimlik zamanı yaptık.
12. Üstünüze de yedi sağlam bina çattık.
13. İçlerine şaşaalı parl parl bir kandil astık.
- 14-16. Onunla daneler ve otlar, sarmaş dolaş bağlar, bahçeler çıkaralım diye bulutlardan şarıl şarıl bir su indirdik.
17. Şüphesiz o hüküm günü belirlenmiş bir zamandır.
18. O gün sura üflenir de siz bölük bölük gelirsiniz.
19. Gökyüzü açılır da kapı kapı olur.
20. Dağlar yürütülür de dümdüz olur.
21. Şüphesiz cehennem bir gözetleme yeri olmuştur.
22. Azgınlar için bir dönüş yeri.
23. Uzun zaman orada kalacaklardır.
- 24-26. Uygun bir ceza olarak kaynar su ve irin dışındadır, orada ne bir serinlik, ne de içecek tadacaklar.
27. Çünkü onlar, hesaba çekilmeyi ummazlardı.
28. Ayetlerimizi yalanlaya yalanlaya yalancı olmuşlardı.
29. Her ne varsa, Biz onu sayıp bir kitapta kaydettik.
30. Artık tadın, artık size azabı artırmaktan başka bir şey yapacak değiliz.

سُورَةُ النَّبَاِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعُونَ اَيَةً

NEBE' | NEBE' SURESI

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

rrahim | llâhırrahmâni | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۚ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ۚ الَّذِي هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُونَ ۗ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۚ

seye'lemün | kellâ | mühtelifün | fihi | ellezâ kûm | 'ani nnebei l'azîm | yetesâelün | 'amme
ileride bilecekler | Hayır | görüş ayrılığına düştükleri | Hakkında | onla o ki | o büyük peygamberlik haberini | Birbirlerine soruyorlar/neyi?

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۚ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهَادًا ۚ وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ۚ وَخَلَقْنَاكُمْ

vehaleknâküm | evtâdâ | velcibâle | miñâdâ | lergâ | elem nec'ali | seye'lemün | kellâ şümme
Sizleri yarattık | birer kazık | dağları | bir döşek | Biz bu yeryüzünü | yapmadık mı? | ileride bilecekler | hayır hayır | Sonra

اَزْوَاجًا ۚ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۚ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۚ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ

nneñâra | vece'alnâ | libâsâ | lleyle | vece'ainâ | sübâtâ | nevmeküm | vece'alnâ | ezvâcâ
Gündüzü | yaptık | bir örtü | Geceyi | yaptık | dinlenme | Uykunuzu | yaptık | çift çift

مَعٰشًا ۚ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۚ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۚ وَاَنْزَلْنَا

veenelnâ | sirâcenvveññâcâ | vece'alnâ | seb'an şidâdâ | fev'kaküm | vebeneynâ | me'âşâ
indirdik | İçlerine şaşaalı parl parl bir kandil | astık | yedi sağlam | Üstünüze de | bina çattık | geçimlik zamanı

مِّنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً نَّجَّاجًا ۚ لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًا وَنَبَاتًا ۚ وَجَنَّٰتٍ اَلْفَافًا ۚ اِنَّ

inne | vecennâtin elfâfâ | venebâtâ | habben | biñi | linührice | m'æn seccâcâ | mine lmü'sirâti
Şüphesiz | sarmaş dolaş bağlar, bahçeler | ve otlar | daneler | Onunla | çıkaralım diye | şarıl şarıl bir su | bulutlardan

يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۚ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّوْرِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًا ۚ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ

ssemâü | vefütihati | efvâcâ | fete/tüne | fi şşuri | yünfehu | yevme | kâne miqâtâ | yevme lfeşli
Gökyüzü | açılır da | siz bölük bölük | gelirsiniz | sura | üflenir de | O gün | belirlenmiş bir zamandır | o hüküm günü

فَكَانَتْ اَبْوَابًا ۚ وَسِيْرَتِ الْجِبَالِ فَكَانَتْ سَرَابًا ۚ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۚ

mirşadâ | kânet | ceñneme | inne | serâbâ | fekânet | icibâlû | vesüyyirati | ebvâbâ | fekânet
bir gözetleme yeri | olmuştur | cehennem | Şüphesiz | dümdüz | olur | Dağlar | yürütülür de | kapı kapı | olur

لِّلطَّٰغِيْنَ مَآبًا ۚ لَا يَبْثِيْنَ فِيْهَا اَحْقَابًا ۚ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۚ

velâ şerâbâ | berden | fiñâ | lâ yezûküne | ehkâbâ | fiñâ | lâbişine | me'âbâ | littâgine
ne de içecek | ne bir serinlik | orada | tadacaklar | Uzun zaman | orada | kalacaklardır | bir dönüş yeri | Azgınlar için

اِلَّا حَمِيْمًا وَغَسَاقًا ۚ جَزَاءٌ وِّفَاقًا ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا اِلَآ يَرْجُونَ حِسَابًا ۚ وَكَذَّبُوْا

vekezzebû | hisâbâ | kânû lâ yercüne | inneñüm | cezâenvvifâkâ | vegassâkâ | hamimenv | illâ
yalancı olmuşlardı | hesaba çekilmeyi | ummazlardı | Çünkü onlar | Uygun bir ceza olarak | ve irin | kaynar su | dışında

بَايَاتِنَا كِذَابًا ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۚ فَذُوْقُوْا فَلَن نَّزِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ۚ

'azâbâ | illâ | felen nez'deküm | fezûkû | kitâbâ | ehşaynâñû | vekülle şeyin | kiżzâbâ | bi'yâtinâ
azabı | baş- | artık size artırmaktan | Artık tadın | bir kitapta | Biz onu sayıp kaydettik | Her ne varsa | yalanlaya yalanlaya | Ayetlerimizi

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝ وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝

veke/sen dihiâkâ | vekevâ'ibe etrâbâ | vee'nâbâ | hadâika | mefâzâ | lilmüttetle | inne
dolu kadehler | turunc sineli yaşıtlar | ve üzümmler | bahçeler | bir kurtuluş | korunarlara var | Şüphesiz ki

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۝ جَزَاءٌ مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ۝

'atâen hisâbâ | mirrabbike | cezâenm | velâ kizzâbâ | legenv | fiâ | lâ yesme'üne
büyük bir ihlan ve ikramdır | Rabbinden | bir ödöl | ne de bir yalanlama | ne bir boş laf | Orada | işitirler

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝ يَوْمَ

yevme | hitâbâ | minhü | lâ yemliküne | rrahmani | vemâ beynehumâ | velerdi | rabbi ssemavâti
O gün | hiç bir söz | O'na karşı | söyleyemez | Rahmân'dır | ve onların arasındakilerin | yeryüzünün | göklerin Rabbi

يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝

şavâbâ | vekâle | rrahmanü | lehü | men ezine | illâ | lâ yetekellemüne | saffâ | velmelâiketü | rrûhu | yekûmü
doğruyu | ve söyle- diği | Rahmân'ın | ken- disine | izin verdiği | dışın- da | hiç kimse konuşma- yacaktır | saf | Cebrâil ve melekler | Ruh | duracak- lardır

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَا ۝ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ۝

'azâben karibâ | enzernâküm | innâ | mebbâ | ilâ rabbihi | ttehaze | femen şâe | lyevmü lhakk | zâlike
yakın bir azabı | size hatırlattık | Çünkü Biz | varacak bir yol | Rabbine | bulsun | O halde dileyen | gerçek gündür | 0

يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ ثَرَابًا ۝

küntü türâbâ | yâ leyten | lkâfiru | veyekûlü | yedâhü | mâ kaddemet | lmerü | yenzuru | yevme
ben bir toprak olaydım | Ah ne olaydı | kâfir de | diyecek | ellerinin | önceden ne gönderdiğine | insan | bakacak | O gün

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

NÂZİ'ÂT|NÂZİ'ÂT SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim | llâhrrahmâni | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ۝ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ۝ فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ۝

fessâbikâti sebkâ | vessâbihâti sebhâ | vennâşîâtî neştâ | garâ | vennâzi'âti
derken yarışıp gidenlere | yüzüp yüzüp gidenlere | usulcacık çekenlere | O daldırıp | yemin olsun ki can alanlara

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ۝ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝

vâcifeh | yevmeiziv | kulûbüny | rrâdifeh | tetbe'uhâ | rrâcifeh | tercüfü | yevme | felmüdebbirâti emrâ
kaygıdan oynar | O gün | yürekler | izleyen | Onu (sura ikinci üfleş) izler | sarsacak olan | şiddetle sarsar | O gün | derken bir emir çevirenlere

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝ يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝ إِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ۝

izâmennnehirah | eizâ künnâ | fi lhâfirah | einnâ lemerdûdüne | yekûlüne | bâşî'ah | ebşâruhâ
Ufalanmış kemikler | olduğumuz vakit ha? | o eski halimize | gerçekten öldükten sonra hayata mı döndürüleceğiz? | dediler | Saygıdan kalkmaz | gözleri

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝

bissâhîrah | hümm | feizâ | zecratünvvâhideh | hiye | feinnemâ | kerratün bâsîrah | izen | tilke | kâlû
hepsi meydandadır | onlar | Bakarsın | zorlu bir kumandadır | o | Fakat | zararlı bir dönüştür | O halde | bu | dediler

31-34. Şüphesiz ki korunarlara bir kurtuluş, bahçeler ve üzümmler, turunc sineli yaşıtlar, dolu kadehler var.

35. Orada ne bir boş laf, ne de bir yalanlama işitirler.

36. Bu, Rabbinden bir ödöl, büyük bir ihlan ve ikramdır.

37. O, göklerin, yeryüzünün ve onların arasındakilerin Rabbi, Rahmân'dır, O'na karşı hiç kimse hiç bir söz söyleyemez.

38. O gün Ruh, Cebrâil ve melekler saf halinde duracaklardır. Rahmân'ın kendisine izin verdiği ve onun da sadece doğruyu söylediği dışında hiç kimse konuşamayacaktır.

39. O, gerçek gündür. O halde dileyen, Rabbine varacak bir yol bulsun.

40. Çünkü Biz, size yakın bir azabı hatırlattık. O gün insan, ellerinin önceden ne gönderdiğine bakacak, kâfir de "Ah ne olaydı ben bir toprak olaydım!" diyecek.

79. NÂZİ'ÂT SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 46 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1-5. O daldırıp can alanlara, usulcacık çekenlere, yüzüp yüzüp gidenlere, derken yarışıp gidenlere, derken emir çevirenlere yemin olsun ki (kıyamet kopacaktır).

6. O gün sarsacak olan şiddetle sarsar.

7. Onu, izleyen (sura ikinci üfleş) izler.

8. O gün yürekler kaygıdan oynar.

9. Saygıdan gözleri kalkmaz.

10. "Biz gerçekten o eski halimize, öldükten sonra hayata mı döndürüleceğiz?" dediler.

11. "Ufalanmış kemikler olduğumuz vakit ha?"

12. "O halde bu, zararlı bir dönüştür!" dediler.

13. Fakat o, zorlu bir kumandadır.

14. Bakarsın, onlar uyanmışlar, hepsi meydandadır.

15. Sana Musa'nın kıssası geldi mi?

16-17. Bir vakit **Rabbi** ona, o kutsal vadi Tuvâ'da şöyle nida etmişti: "Haydi Firavun'a git, çünkü o, çok azdı."

18-19. "Temizlenmek ve sana **Rabbine** giden yolu göstermemi ister misin, böylelikle Ona saygı gösteresin!" de!

20. Vardı, ona o büyük mucizeyi de gösterdi.

21. Fakat o yalanlayıp isyan etti.

22. Sonra koşarak arkasını döndü gitti.

23-24. Sonra (ordusunu ve kurmaylarını) toplayıp bağırdı: "En büyük rabbiniz benim!" dedi.

25. **Allah** da onu tuttu, ahiret ve dünya cezasıyla cezalandırdı.

26. Şüphesiz bunda saygı duyanlar için bir ibret vardır.

27. Sizi yaratmak mı daha zor, yoksa gökyüzünü mü? O **Allah**, onu yarattı.

28. Ona, boyuna yükseklik verdi ve onu bir düzene koydu.

29. Gecisini kararttı, kuşluğunu çıkardı.

30. Ondan sonra da yeryüzünü döşedi.

31. Ondan, suyunu ve otlagını çıkardı.

32. Dağları oturttu.

33. Sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için.

34-35. Büyük felaket, kıyamet geldiği zaman, o gün insan neye koştuğunu anlayacaktır.

36. Görecek kimseler için cehennem gösterilir.

37-39. Artık her kim azgınlık etmiş, değersiz, düşük dünya hayatını tercih etmişse, şüphe yok ki cehennemdir, evet odur, onun varacağı yer.

40-41. Her kim de **Rabbinin** makamından/huzurundan korkmuş ve nefsi hevadan alı koyup yasaklamışsa, şüphe yok ki, cennettir, evet odur, onun varacağı yer.

42. Sana o saatten, onun, kıyametin ne zaman kopacağından soruyorlar.

43. Nerde senden onu anlatması?

44. Onun sonu, bilgisi **Rabbine** varır.

45. Sen ancak ondan korunacaklara bir uyarıcısın.

46. Onlar, onu görecekları gün, sanki bir akşam veya onun kuşluğundan başka kalmamış gibi olurlar.

izheb	bilvâdi Imûkaddesi tûvâ	rabbûhû	nâdâhû	iz	hadîsü mûsâ	kel etâke
git	o kutsal vadi Tuvâ'da	Rabbi	ona söyle nida etmişti	Bir vakit	Musa'nın kıssası	Sana geldi mi?
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٧﴾ فَقُلْ هَذَا لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَرَكَىٰ ﴿٨﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿٩﴾						
feteḥşâ	ilâ rabbike	veehdiyeke	kel leke ilâ en tezekkâ	fekul	tagâ	innehû
böylelikle Ona saygı gösteresin	Rabbine giden	ve sana yolu göstermemi	Temizlenmek ister misin	de	çok azdı	çünkü o
فَأَرَاهِ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿١٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿١١﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿١٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿١٣﴾ فَقَالَ ﴿١٤﴾						
fekâle	fenâdâ	fehaşera	yesâ	edbera şümme	ve'aşâ	fekezzebe
dedi	bağırdı	toplayıp	koşarak	arkasını döndü gitti	Sonra	isyan etti
فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿١١﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿١٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿١٣﴾ فَقَالَ ﴿١٤﴾						
le'ibratel	fi zâlike	inne	velûlâ	nekele lâhîrati	ilâhû	feehažeḥû
bir ibret	bunda vardır	Şüphesiz	ve dünya	ahiret cezasıyla	Allah	onu tuttu cezalandırdı
لِمَنْ يَخْشَىٰ ﴿١٦﴾ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بُنِيَہَا ﴿١٧﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا ﴿١٨﴾						
fesewâhâ	semkehâ	rafe'a	benâhâ	ssemâ/	emi	halkan eşeddü
ve onu bir düzene koydu	boyuna	yükseklik verdi	O Allah, onu yarattı	gökyüzünü	yoksa mı?	yaratmak daha zor
وَاعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَيْہَا ﴿٢١﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحِيہَا ﴿٢٢﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا						
minhâ	ehrace	dehâhâ	be'de zâlike	velerdâ	duhâhâ	veehrace
Ondan	çıkardı	döşedi	Ondan sonra da	yeryüzünü	kuşluğunu	çıkardı
مَاءَهَا وَمَرْعِيہَا ﴿٢٣﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسِيہَا ﴿٢٤﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٢٥﴾ فَإِذَا جَاءَتِ						
feizâ câeti	velien'âmiküm	leküm	metâ'al	ersâhâ	velcibâle	vemerâhâ
kıyamet geldiği zaman	ve hayvanlarınızın	Sizin	yararlanması için	oturttu	Dağları	ve otlagını
الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٦﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٢٧﴾ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ						
limenyerrâ	lcehimü	vebürrizeti	mâ se'â	linsânü	yetezekkeru	yevme
Görecek kimseler için	cehennem	gösterilir	neye koştuğunu	insan	anlayacaktır	o gün
فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٢٧﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٢٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٢٩﴾ وَأَمَّا مَنْ						
veemmâ men	lme/vâ	hiye	lcehime	feinne	lhayâte ddünyâ	ve'âsera
Her kim de	onun varacağı yer	evet odur	cehennemdir	şüphe yok ki	değersiz, düşük dünya hayatını	tercih etmişse
خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣١﴾ يَسْأَلُونَكَ						
yeselüneke	lme/vâ	hiye	lcennete	feinne	'ani lhevâ	nnefse
Sana soruyorlar	onun varacağı yer	evet odur	cennettir	şüphe yok ki	hevadan	nefisi
عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيہَا ﴿٣٢﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِيہَا ﴿٣٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهِيہَا ﴿٣٤﴾ إِنَّمَّا						
innemâ	müntehâhâ	ilâ rabbike	min zikrahâ	ente	fime	mürsîhâ
ancak	Onun sonu	bilgisi Rabbine varır	onu anlatması	senden	Nerde	onun kopacağından
أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشِيہَا ﴿٣٥﴾ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوَّنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحِيہَا ﴿٣٦﴾						
duhâhâ	ev 'asıyyeten	illâ	lem yelbesû	yervavnehâ	yevme keennehüm	menyyehşâhâ
onun kuşluğundan	ve-ya	sanki bir akşam	başka	kalmamış gibi olurlar	onu görecekları gün	Onlar
مَنْذِرٌ مَّنْ يَخْشِيہَا ﴿٣٥﴾ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوَّنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحِيہَا ﴿٣٦﴾						
menzîru	ente	menyyehşâhâ	menyyehşâhâ	menyyehşâhâ	menyyehşâhâ	menyyehşâhâ
bir uyarıcısın	Sen	onun korunacaklara	onun korunacaklara	onun korunacaklara	onun korunacaklara	onun korunacaklara

سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

'ABESE|ABESE SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhrrahmâni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۖ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهَ يَرْكَبُ ۚ أَوْ يَذَّكَّرُ ۚ

yezzerkeru	ev	yezzerkâ	le'allehû	vemâ yüdrike	le'mâ	en cāehû	vetevellâ	'abese
öğüt belle- yecek de	veya	temizlenecek	belki o	Ne bilirsin	âmâ	Ona geldi diye	ve döndü	ekşidi

فَتَنَفَعَهُ الْذِّكْرَى ۚ أَمَّا مَنْ اسْتَغْنَى ۚ فَانْتَ لَهُ تَصَدَّى ۚ وَمَا عَلَيْكَ

vemâ 'aleyke	teşaddâ	le'hû	feente	emmâ meni stegnâ	zzikrâ	fetenfe'ahû
sana ne	yöneliyorsun	ona	sen	Kendini hiçbir şeye muhtaç görmeye- ne gelince	o öğüt	kendine fayda verecek

أَلَّا يَرْكَبُ ۚ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۚ وَهُوَ يَخْشَى ۚ فَانْتَ عَنْهُ تَلْهَى ۚ

telehîh	'anhû	feente	vehûve yehşâ	yes'â	veemmâ men cāeke	ellâ yezzerkâ
aldırmıyor- sun	ona	sen	saygı duyarak	can atarak	Fakat sana gelen var ya	Onun temizlenmeme- sinden

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۚ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۚ مَرْفُوعَةٍ

merfû'atinm	fî suhufinmmükerrameh	zekerah	femen şâe	tezkirah	innehâ	kellâ
yüksek	şerefli sayfalarındaki	onu düşünsün bellesin	Şimdi dileyen	bir hatırlatmadır	o muhak- kak	Hayır hayır

مُطَهَّرَةٍ ۚ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۚ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۚ قَتَلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۚ

mâ ekferah	linsânü	kutile	berarah	kirâmim	bieydî seferah	mūtahh'herah
o ne nankör şey	insan	O kahrolası	hayırlı	değerli	yazıcıların ellerinde olan	tertemiz

مِنْ أَى شَيْءٍ خَلَقَهُ ۚ مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۚ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۚ ثُمَّ

şümme	yesserah	ssebile	şümme	feqadderah	halekahû	min nū'fet	halekah	min eyyi şeyin
Sonra	ona kolaylaştırdı	yolu	Sonra	sonra da onu biçimlendirdi	Onu yarattı	bir damla sudan	O Yaratıcı, onu yarattı	hangi şeyden?

أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۚ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۚ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۚ فَلْيَنْظُرِ

felyenzuri	mâ emerah	lemmâ yecdi	kellâ	enşerah	izâ şâe	şümme	feeb'berah	emâte'hû
baksın	Onun kendisine emrettiğini	hiç yerine getirmedi	Hayır hayır	onu dirilecek	dilediği zaman	Sonra	kabre gömdürdü	onu öldürdü de

الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۚ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۚ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۚ

şekâ	lerda	şekâ'nâ	şümme	şabbâ	lmâe	şabebnâ	ennâ	ilâ ta'âmih	linsânü
bir yarış	o yeri	yarmaktayız	Sonra	bir döküşte	o suyu	dökmekteyiz	Şüphe yok ki Biz	yemeğine	Bir de o insan

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۚ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۚ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۚ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۚ

vehadâika gulbâ	vene'hâ	vezeytūnenv	vekadbâ	ve'inebânv	habbâ	fihâ	feembetnâ
büyük ağaçlı bahçeler	hurmalkılar	zeytinlikler	yoncalar	üzümler	daneler	bu şekilde orada	yetiştirmekteyiz

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۚ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۚ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَةُ ۚ

şāhhah	feizâ cāeti	velien'âmikūm	lekūm	metâ'al	veebbâ	vefâkihetenv
Sāhha	geldiği zaman	ve hayvanlarınızın	Sizin	faydalanması için	çayırılar	meyveler

80. ABESE SÜRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 42 âyettir.Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.1-2. Ona âmâ geldi diye, ek-
şidi ve döndü.3-4. Ne bilirsin, belki o te-
mizlenecek veya öğüt bel-
leyecek de, o öğüt kendine
fayda verecek.5-7. Kendini hiçbir şeye
muhtaç görmeyene gelin-
ce, sen ona yöneliyorsun.
Onun temizlenmesinden
sana ne!8-10. Fakat sana can atarak,
saygı duyarak gelen var ya,
sen ona aldırıyorsun.11. Hayır hayır, o muhakkak
bir hatırlatmadır.12-16. Şimdi dileyen onu, de-
ğerli, hayırlı yazıcıların ellerin-
de olan yüksek, tertemiz, şe-
refli sayfalardakini düşünsün,
bellesin.17. O kahrolası insan, o ne
nankör şey!18. O Yaratıcı, onu hangi
şeyden yarattı?19. Onu bir damla sudan ya-
rattı, sonra da onu biçimlen-
dirdi.20. Sonra ona yolu kolaylaştı-
rdı.21. Sonra onu öldürdü de
kabre gömdürdü.22. Sonra dilediği zaman onu
diriltecek.23. Hayır hayır, doğrusu o,
Onun kendisine emrettiğini
hiç yerine getirmedi. 24. Bir
de o insan yemeğine baksın!25. Şüphe yok ki Biz, o suyu
bir döküşte dökmekteyiz.26. Sonra o yeri, bir yarış
yarmaktayız.27-32. Sizin ve hayvanların-
ızın faydalanması için, bu şe-
kilde orada daneler, üzüm-
ler, yoncalar, zeytinlikler, hurma-
lıklar, büyük ağaçlı bahçeler,
meyveler, çayırılar yetiştir-
mekteyiz.33. Sāhha geldiği zaman,
(Sāhha: Bir tür ses olan bu
kelimenin iki özelliği vardır:
İlki şiddetle çarpıp kendisini
hissettirmesi, diğeri ise şid-
detinden dolayı kendisinden
başkasını itirmeyecek de-
recede kulağı sağır etmesi-
dir. Bu, ikinci veya son üf-
rüş denen kıyamet sayhası-
nın adıdır.)

34-36. O gün kişi kardeşinden, anasından, babasından, eşinden, çocuklarından kaçır.
37. O gün onların her birinin, başından aşkın işi vardır.
38-39. O gün parlayan, gülen, sevinen yüzler vardır.
40-41. O gün yine yüzler vardır, üzerlerini toz toprak kaplamış, o tozu da işi gibi bir karalık sarmıştır.
42. İşte onlar, inkârcılar ve günahkârlardır.

81. TEKVÎR SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 29 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. O güneş dürüldüğü zaman,
2. Yıldızlar döküldüğü zaman,
3. Dağlar yürütüldüğü zaman,
4. Kıyılmaz mallar bırakıldığı zaman,
5. Vahşi hayvanlar toplandığı zaman,
6. Denizler ateşlendiği zaman,
7. Nefisler çiftleştirildiği zaman,
(Müfessir burada, biri 'herkes amelde benzerleriyle, iyiler iyilerle, kötüler de kötülerle dizilip diriltileceği zaman', diğeri de 'ruhların cesetlere iade edilip birleştirildiği zaman' şeklinde iki yorum bulunduğunu aktarmakta ve ilkinin rivayet açısından daha güçlü ve mana açısından da daha kapsamlı olduğunu öne sürmektedir.)
8-9. O diri diri gömülene hangi günahla öldürüldüğü sorulduğu zaman,
10. Defterler açıldığı zaman,
11. Gökyüzü sıyıldığı zaman,
12. Cehennem kızıştırıldığı zaman,
13. Cennet yaklaştırıldığı zaman,
14. Nefis ne hazırladığını anlatır.
15-19. O sinenlere, o akıp akıp yuvasına girenlere, yöneldiği dem o geceye, nefeslendiği dem o sabaha yemin ederim ki, muhakkak o (Kur'ân), saygın bir elçinin getirdiği kelimadır.
20. O, arşın sahibi olan Allah'ın katında pek kuvvetli ve şereflidir.

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۚ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۚ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۚ لِكُلِّ امْرِئٍ
liküllî mriinm | veben'ih | vesâhibetihi | veebihi | veümmihi | min ehlih | limerü | yefirru yevme
her birinin vardır | çocuklarından | eşinden | babasından | anasından | kardeşinden | kişi | kaçır | O gün

وَنَهُم يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۚ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۚ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ
müstebsirah | dâhiketünm | müsfrâh | yevmeizim | vüçühün | yügnih | şe/nün | yevmeizin | minhüm
sevinen | gülen | parlayan | O gün | yüzler vardır | başından aşkın | işi | O gün | onların

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۖ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ۚ
lfecerah | lkeferatü | ülâike hüümü | katera | terhekuhâ | gaberah | 'aleyhâ | yevmeizin | levüçühün | yevmeizin
ve günahkârlardır | inkârcılar | İşte onlar | işi gibi bir karalık | o tozu da sarmıştır | toz toprak kaplamış | üzerlerini | O gün | yine yüzler vardır

سُورَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً
TEKVÎR | TEKVÎR SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
rrahim | llâhirrahimâni | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۖ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۖ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۖ
süyyirat | lcibâlü | veizâ | nkederat | nnücümü | veizâ | küvvirat | şşemsü | izâ
yürütüldüğü | Dağlar | zaman | döküldüğü | Yıldızlar | zaman | dürüldüğü | O güneş | zaman

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۖ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۖ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۖ
süccirat | lbihâru | veizâ | huşirat | lvühüşü | veizâ | 'uttiiet | l'ışârü | veizâ
ateşlendiği | Denizler | zaman | toplandığı | Vahşi hayvanlar | zaman | bırakıldığı | Kıyılmaz mallar | zaman

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۖ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُيِّلَتْ ۖ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۖ
kutilet | bieyyi zembin | süilet | lmevûdetü | veizâ | züvvicet | nnüfûsü | veizâ
öldürüldüğü | hangi günahla | sorulduğu | O diri diri gömülene | zaman | çiftleştirildiği | Nefisler | zaman

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۖ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۖ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۖ
sü'irrat | lcehimü | veizâ | küşîtat | ssemâü | veizâ | nüşirat | şşuhufü | veizâ
kızıştırıldığı | Cehennem | zaman | sıyıldığı | Gökyüzü | zaman | açıldığı | Defterler | zaman

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۖ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۖ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ۖ
bilhunnes | felâ üsimü | mâ ehgarat | nefsunm | 'alimet | üzlifet | lcennetü | veizâ
O sinenlere | yemin ederim ki | ne hazırladığını | Nefis | anlar | yaklaştırıldığı | Cennet | zaman

الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ۖ وَالْيَلِيلُ إِذَا عَسْعَسَتْ ۖ وَالصُّبْحُ إِذَا تَنَفَّسَ ۖ
izâ teneffes | veşşu'hi | izâ 'as'as | velleyli | elcevâri lkünnes
nefeslendiği dem | o sabaha | yöneldiği dem | o geceye | o akıp akıp yuvasına girenlere

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۖ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۖ
mekin | 'inde zî l'arşi | zî kuvvetin | rasûlin kerim | lekavlü | innehi
ve şereflidir | O, arşın sahibi olan Allah'ın katında | pek kuvvetli | saygın bir elçinin | kelimadır | muhakkak o

مُطَاعٌ ثُمَّ آمِينَ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۚ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ۚ وَمَا هُوَ

hüve vemâ bilüfûki lmüb'in raâhûl'le velekad bimecnün sâhibüküm vemâ emîn semme mütâ'in
O değildir apaçık olan ufukta onu gördü Vallahi mecnun arkadaşınız değildir ve güvenilendir Orada itaat edilen

عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۚ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۚ فَإِنْ تَذَهَبُونَ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ

zikrul illâ in hüve tezfiebün feeayne bikavli şeytânirracim hüve vemâ bigân'in 'ale lğaybi
bir öğüttür O Kur'an gidiyorsunuz Siz nereye? Allah'ın rahmetinden kovulmuş olan şeytanın sözü O değildir cimri gayb konusunda

لِلْعَالَمِينَ ۚ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۚ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۚ

rabbü l'âlem'in lâhü illâ enyeyşâe vemâ teşâüne enyestekim minkümin limen şâe lîl'âlem'in
Fakat âlemlerin Rabbi olan Allah dilemeyince siz dileyemezsiniz dosdoğru gitmek içinizden isteyenler için âlemlere

سُورَةُ الْإِنْفِتَارِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةِ آيَةٍ

‘İNFITÂR|İNFITÂR SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâfirrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۖ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۖ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ۖ وَإِذَا

veizâ füccirat lbihâru veizâ nteşerat lkevâkibü veizâ nfeşarat ssemâü izâ
zaman akıtıldığı Denizler zaman döküldüğü Yıldızlar zaman çatladığı Gökyüzü zaman

الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۖ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۚ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا عَرَفَكَ

garrake mâ yâ eyyühe linsânü veehharat mâ kaddemet nefsünm 'alimet bü'sirat lkubûru
seni aldattı ne? Ey insan ve neyi ertelediğini neyi sunduğunu Her nefis bilir değiştiği Kabirler

بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۖ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوِّكَ فَعَدَلَكَ ۖ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۚ

rakkebek mâ şâe fı eyyi şûratinnm fe'adelek fesevâke ellezî halekake birabbike lkerim
seni oluşturdu dilediği bir biçimde sana uyum verendir seni bir düzene koyan seni yaratan cömert olan Rabbine karşı

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالْدِّينِ ۚ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۚ كِرَامًا كَاتِبِينَ ۚ يَعْلَمُونَ

ye'lemüne kâtibin kirâmen lehâfizn 'aleyküm veinne biddin tükezzibüne bel kellâ
biliyorlar yazıcılar çok değerli bekçiler üzerinizde var Oysa dini yalanlıyor doğru su siz hayır

مَا تَفْعَلُونَ ۚ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۚ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۚ يَصْلَوْنَهَا

yeşlevnefâ lefi cehim lfuccâra veinne lefi ne'im lebrâra inne mâ tef'alün
ona yaslanacaklar şiddetli ateş içindedirler günahkârlar Şüphesiz na'im cenneti için-dedirler iyiler Şüphesiz Her ne yaparsanız

يَوْمَ الدِّينِ ۚ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۚ ثُمَّ

şümme yevmü ddin mâ ne oldu-gunu vemâ edrâke bigâibin 'anhâ hüm vemâ yevme ddin
Evet Ceza gününün bildin mi? çıkamayacaklar oradan Onlar değil Ceza günü

مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۚ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۚ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۚ

lillâh yevmeizil velemru şeyâ linefsin nefsül lâ temlikü yevme yevmü ddin mâ ne oldu-gunu mâ edrâke
Allah'ındır O gün söz hiç bir şey başka bir kimse için bir kimse yapamaz O gün ceza gününün bildin mi?

21. Orada itaat edilen ve güvenilendir.

22. Yoksa arkadaşınız, (Peygamber), mecnun değildir.

23. Vallahi, onu (Cebirâ'il'i) apaçık olan ufukta gördü.

24. O, gayb konusunda (sizin bilmeyip onun vahiy aracılığıyla bildiği konularda) cimri değildir.

25. O Kur'an, Allah'ın rahmetinden kovulmuş olan şeytanın sözü değildir.

26. Siz nereye gidiyorsunuz?

27-28. O Kur'an, sadece âlemlere, içinizden dosdoğru gitmek isteyenler için bir öğüttür.

29. Fakat âlemlerin Rabbi olan Allah dilemeyince, siz dileyemezsiniz.

82. İNFITÂR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 19 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Gökyüzü çatladığı zaman,
2. Yıldızlar döküldüğü zaman,
3. Denizler akıtıldığı zaman,
4. Kabirler değiştiği zaman,
5. Her nefis neyi sunduğunu ve neyi ertelediğini bilir.

6. Ey insan, cömert olan Rabbine karşı seni ne aldattı?

7. O, seni yaratan, seni bir düzene koyan, sana uyum verendir.

8. O, seni dilediği bir biçimde oluşturdu.

9. Hayır hayır, doğrusu siz dini yalanlıyor, cezaya, ceza gününe inanmıyorsunuz.

10-11. Oysa üzerinizde, çok değerli yazıcılar, bekçiler var.

12. Her ne yaparsanız, biliyorlar.

13. Şüphesiz iyiler, na'im cenneti içindedirler.

14. Şüphesiz günahkârlar, şiddetli ateş içindedirler.

15. Ceza günü ona yaslanacaklar.

16. Onlar, oradan çıkamayacaklar.

17. Ceza gününün ne olduğunu bildin mi?

18. Evet, ceza gününün ne olduğunu bildin mi?

19. O gün bir kimse başka bir kimse için hiç bir şey yapamaz. O gün, söz Allah'ındır.

83. MUTAFFİFİN SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir.

36 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Alış verişlerinde hile yapanların vah haline!
2. İnsanlara karşı kendileri için ölçtüklerinde tam ölçerler.
3. Onlar için ölçtükleri veya tarttıkları zaman eksiltirler.
- 4-5. Onlar, kendilerinin büyük bir gün için diriltileceklerini zannetmezler mi?
6. O gün insanlar, (yargılanmak üzere) âlemlerin Rabbinin huzuruna gelecekler.
7. Hayır hayır, çünkü o isyankârların (amellerinin yazılı olduğu) kitap, siccindedir. (Sicc'in: Bir tür kayıt defteridir. Bu kelimenin anlamının ne olduğu, hangi kökten türediği, Arapça mı Habeşçe'den mi geldiği konusunda bilgiler arasında görüş ayrılığı vardır. Müfessir, 'zindancı' anlamına da yer vererek ayetin anlamının "Onların defterleri zindancıdadır" demek, aşağıdaki ayetlerin bunu tefsir ettiği işaret ederek bunun dirayetle/akılla bilinmeyeceğini ileri sürmektedir.)
8. Sicc'in ne olduğunu bil(ebil) din mi?
9. O, yazılmış bir kitaptr.
10. O gün, yalanlayanlara yazıklar olsun!
11. O ceza gününü yalanlayanlara!
12. Onu ancak haddi aşan, günaha düşkün olan kimse yalanlar.
13. Karşısında ayetlerimiz okunurken, "(Bu) öncekilerin efsaneleridir" dedi.
14. Hayır hayır, fakat onların kazançları kalplerinin üzerine pas bağlamıştır.
15. Hayır hayır, onlar o gün Rablerini görmekten yoksun ve mahrum kalacaklar.
16. Sonra muhakkak onlar cehenneme yaslanaacaklar.
17. Sonra da onlara, "İşte bu, sizin yalanlaya geldiğiniz şeydir!" denilecek.
18. Hayır hayır, çünkü iyilerin (amellerinin yazılı olduğu) kitap, illiyindedir. (İlly'in: Sicc'in'in zıt anlamıdır. Yapan yorumların özü, bunun 'yüksek bir yerde iyi amellerin bulunduğu kayıt defteri' olduğudur. Sicc'in'de olduğu gibi bunun da açıklaması, sonraki ayetlerde gelmektedir.)
19. İlly'inin ne olduğunu bil(ebil) din mi?
20. O, yazılmış bir kitaptr.
21. Ona, Allah'a yakın olanlar, melekler şahit olurlar.
22. Haberinizi olsun ki iyiler, muhakkak na'im cenneti içindedirler.
23. Koltuklar üzerinde (etrafa) bakarlar.
24. Na'im cennetinin parlısını, onların yüzlerinde görürsün.
25. Onlara (ağız) mühürlü, (ancak onlar için açılan) katıksız, saf bir içecek içilir.
26. (İçiminin) sonu, misk (gibidir). İşte imrenenler, ona imrensinler!

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ وَ ثَلَاثُونَ آيَةً

MUTAFFİFİN | MUTAFFİFİN SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhırrahmāni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝۱ اَلَّذِينَ اِذَا اَحْتَالُوْا عَلٰی النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ ۝۲ وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ

ev	veizâ kâlûhüm	yestevfûn	'ale nnâsi	ellezîne izâ ktelû	ilmütaffifîn	veylül
ve-	Onlar için ölçtükleri zaman	tam ölçerler	İnsanlara karşı	kendileri için ölçtüklerinde	Alış verişlerinde hile yapanların	vah haline

وَزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ۝۳ اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ۝۴ لِّیَوْمٍ عَظِیْمٍ ۝۵ یَوْمَ یَقُوْمُ

yekûmü	yevme	liyevmin 'azim	meb'ûsûn	ennehüm	ülâike	elâ yezunnû	yühşirûn	vezenûhüm
huzuruna gelecekler	O gün	büyük bir gün için	diriltileceklerini	kendilerinin	Onlar	zannetmezler mi?	eksiltirler	tarttıkları

النَّاسِ لِرَبِّ الْعَالَمِیْنَ ۝۶ کَلَّا اِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِیْ سَجِیْنٍ ۝۷ وَمَا اَدْرِیْکَ مَا سَجِیْنٌ

sicc'in	mâ	vemâ edrâke	lefî sicc'in	kitâbe lfücârî	inne	kellâ	lirabbi 'âlemin	nnâsû
Sicc'inin	ne oldu- gunu	bil(ebil)din mi?	siccindedir	o isyankârların (amelleri- nin yazılı olduğu) kitap	gün- kü	Hayır hayır	âlemlerin Rabbinin	insanlar

كِتَابٍ مَّرْقُومٍ ۝۸ وَّیْلٌ یَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝۹ اَلَّذِیْنَ یُكَذِّبُوْنَ بِیَوْمِ الدِّیْنِ ۝۱۰

biyevmi ddin	ellezîne yükezzibûne	ilmükezzibîn	evmezil	veylün	kitâbün mmerkûm
O ceza gününü	yalanlayanlara	yalanlayanlara	O gün	yazıklar olsun	O, yazılmış bir kitaptr

وَمَا یُكَذِّبُ بِهِ اِلَّا کُلُّ مُعْتَدِ اَیْمٍ ۝۱۱ اِذَا تُتْلٰی عَلَیْهِ اٰیٰتُنَا قَالَ اَسَاطِیْرُ الْاَوَّلِیْنَ ۝۱۲

esâiru levvelin	kâle	âyâtunâ	'aleyhi	izâ tütâ	es'im	küllü mü'tedin	illâ	bilhi	vemâ yükezzibû
(Bu) öncekilerin efsaneleridir	dedi	ayetlerimiz	Karşısında	okunurken	günaha düş- kün olan	haddi aşan	an- cak	Onu	yalanlar

کَلَّا بَلِّرَ اَنْ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ مَا کَانُوْا یَکْسِبُوْنَ ۝۱۳ کَلَّا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ یَوْمَئِذٍ لَّمْ حَیْجُوْا ۝۱۴

lemehcûbûn	yevmezil	'arrabbihim	innefûm	kellâ	mâ kânû yeksibûn	'alâ kulûbihim	râne	bel	kellâ
görmekten yoksun ve mahrum kalacaklar	o gün	Rablerini	onlar	Hayır hayır	onların kazançları	kalplerinin üzerine	pas bağla- mıştır	fakat	Hayır hayır

ثُمَّ اَنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِیْمِ ۝۱۵ ثُمَّ یُقَالُ هٰذَا الَّذِیْ کُنْتُمْ بِهٖ تُکَذِّبُوْنَ ۝۱۶ کَلَّا اِنَّ كِتَابَ الْاَبْرَارِ

kitâbe lebrâri	inne	kellâ	ilezî küntüm bihi tükezzibûn	hazâ	yûkalû summe	icehim	leşâlû	innehüm summe
iyilerin (amellerinin yazılı olduğu) kitap	gün- kü	Hayır hayır	sizin yalanlaya geldiğiniz şeydir	İşte bu	denile- cek	Sonra da	cehenneme	yaslanacaklar

لَفِیْ عَلَیِّیْنَ ۝۱۷ وَمَا اَدْرِیْکَ مَا عَلِیُّوْنَ ۝۱۸ كِتَابٍ مَّرْقُومٍ ۝۱۹ یَشْهَدُ الْمُقَرَّبُونَ ۝۲۰ اِنَّ

inne	lmükarrabûn	yeshedûhû	kitâbün mmerkûm	'illiyûn	mâ	vemâ edrâke	lefî 'illiyîn
şüphesiz ki	Allah'a yakın olanlar,	Ona melekler şahit olurlar	O, yazılmış bir kitaptr	İlly'inin	ne oldu- gunu	bil(ebil)din mi?	illyiyyindedir

الْاَبْرَارَ لَفِیْ نَعِیْمٍ ۝۲۱ عَلٰی الْاَرَآئِكِ یَنْظُرُوْنَ ۝۲۲ تَعْرِفُ فِیْ وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِیْمِ

negrate nne'im	fî vücûhîhim	te'rifû	yenzurûn	'ale lerâiki	lefî ne'im	lebrâra
Na'im cennetinin parlısını	onların yüzlerinde	görürsün	(etrafa) bakarlar	Koltuklar üzerinde	muhakkak na'im cenneti içindedirler	iyiler

یُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِیْقٍ مَّخْتُوْمٍ ۝۲۳ خِتَامُهُ مِسْکٌ وَفِیْ ذٰلِكَ فَلِیَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۝۲۴

lmütenâfisûn	felyetenâfesi	vefî zâlike	misk	hitâmühû	mehtûm	mirrahikim	yüşkavne
İşte imrenenler	imrensinler	ona	misk (gibidir)	sonu	(ağız) mühürlü	katıksız, saf bir içecek	içilir

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۖ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

inne llezîne e ramû | Imûkarrabûn | bihe | yeşrabû | 'aynen | min tesnim | vemizâcûhû
günah işleyenler | Allah'a yakın olanlar | onunla | içerler | Bir çeşme ki | tesnimdendir | Onun karışımı

كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَظْحَكُونَ ۚ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۚ وَإِذَا انْقَلَبُوا

veizâ nkalebû | yetegâmezûn | bihim | veizâ merrû | yedhakûn | mine llezîne âmenû | kânû
döndükleri zaman | birbirlerine göz kırpyorlardı | Onlara | uğradıkları zaman | gülüyorlardı | iman edenlere | idiler

إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۚ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۚ

ledâllûn | inne kâulâi | kâlû | veizâ raevhûm | fekihîn | nkalebû | ilâ ehlihimû
sapıklar | işte bunlar | diyorlardı | Onları gördükleri zaman | eğlenerek gülüşe gülüşe | gidiyorlardı | Evlerine

وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۚ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

yedhakûn | mine lküffârî | llezîne âmenû | felyevme | hâfizîn | 'aleyhim | vemâ ürsilû
gülecekler | kâfirlere | iman edenler | İşte bugün de | gözcü olarak | onların üzerine | gönderilmemişlerdi

عَلَىٰ الْأَرْكَانِ يُنظَرُونَ ۚ هَلْ ثَوْبَ الْكُفَّارِ مَا كَانَُوا يَفْعَلُونَ ۚ

mâ kânû yef'alûn | lküffârû | hel süvvibe | yenzurûn | 'ale lerâiki
ettiklerinin | kâfirler | cezasını buldular mı? | (onlara) bakarlar | Koltuklar üzerinde

سُورَةُ الْإِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ وَعِشْرُونَ آيَةً

‘İNŞİKÂK|İNŞİKÂK SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim | llâhırrahmâni | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۖ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۖ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۖ وَأَلْقَتْ

veelkat | müddet | lerdû | veizâ | vehukkat | lirabbihâ | veezinet | nşekkat | ssemâü | izâ
atıp | uzatılıp genişletildiği | Yeryüzü | zaman | ve boyun eğdiği | Rabbini | dinlediği | yarılp parçalandığı | Gökyüzü | zaman

مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۖ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۖ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ

ilâ rabbike | kâdihun inneke | yâ eyyühe linsânü | vehukkat | lirabbihâ | veezinet | vetehallet | mâ fihâ
Rabbine doğru | çabalar | Sen cidden | Ey İnsan! | ve boyun eğdiği | Rabbini | dinlediği | boşaldığı | ve içindekini

كَذَّحًا فَمَلَأْكَ بِهِ ۖ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

hisâbânyyesirâ | fesevfe yühâsebû | biyeminih | kitâbehi | feemmâ men ütiye | femülâkih | kedhan
kolay bir hesap ile | sorgulanır | sağ eline | O zaman kitabı | verilen | sonunda Onunla karşılırsın | çabalar da

وَيُنْقَلَبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۖ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۖ

verâe zahrih | kitâbehi | veemmâ men ütiye | mesrûrâ | ilâ ehlih | veyenkalibû
arkasından | Kitabı | verilen ise | sevinçli ve mutlu olarak | ailesine | döner

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۖ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۖ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۖ

mesrûrâ | fi ehlih | kâne | innehi | se'irâ | veyeslâ | şübûrâ | fesevfe yed'û
sevinçli ve mutluydu | ailesiyle birlikte | idi | Çünkü o | cehenneme | girer | Helak | diye bağırır

27. Onun karışımı tesnîm-dendir.

(Tesnîm: Rivayete göre, cennet çeşmelerinden ve-ya içeceklerinden biridir. Bunun açıklaması, sonraki ayetlerde gelmektedir.)

28. Bir çeşme ki, Allah'a yakın olanlar onunla içerler.

29. Evet, günah işleyenler, iman edenlere gülüyorlardı.

30. Onlara uğradıkları zaman, birbirlerine göz kırpyorlardı.

31. Evlerine döndükleri zaman, eğlenerek gülüşe gülüşe gidiyorlardı.

32. Onları gördükleri zaman, "Ha, işte bunlar, sapıklar!" diyorlardı.

33. Hâlbuki onlar, onların üzerine gözcü olarak gönderilmemişlerdi.

34. İşte bugün de iman edenler, kâfirlere gülecekler.

35. Koltuklar üzerinde (onlara) bakarlar.

36. Nasıl, kâfirler ettiklerinin cezasını buldular mı?

84. İNŞİKÂK SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 25 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1-2. Gökyüzü yarılp parçalandığı, Rabbini dinlediği ve boyun eğdiği zaman,

3-5. Yeryüzü uzatılıp genişletildiği ve içindekini atıp boşaldığı, Rabbini dinlediği ve boyun eğdiği zaman,

6. Ey İnsan! Sen cidden Rabbine doğru çabalar çabalar da, sonunda Onunla karşılırsın.

7-9. O zaman kitabı sağ eline verilen, kolay bir hesap ile sorgulanır, sevinçli ve mutlu olarak ailesine döner.

10-12. Kitabı arkasından verilen ise, "Helak!" diye bağırır, cehenneme girer.

13. Çünkü o (dünyadayken) ailesiyle birlikte sevinçli ve mutluydu.

14. Çünkü o, dönmeyeceğini sanmıştı.
15. Hayır, çünkü Rabbi onu gözet(!)iyordu.
16-19. Şimdi, akşamın o alaca karanlığına, geceye ve gecenin derleyip topladığına, derlendiği, (dolunay olduğu) zaman aya yemin ederim ki, siz elbette halden hale geçeceksiniz.
20. Onlara ne oluyor da iman etmiyorlar!
21. Kendilerine Kur'ân okunduğu zaman, secde etmiyorlar! [Secde]
22. Hatta o inkâr edenler, yalanlarlar.
23. Oysa Allah, onların içlerin-dekini biliyor.
24. (Onun için) onları can yakıcı bir azap ile müjdele, (müjdele de onunla sevinirsiniz!)
25. Ancak iman edip salih ameller işleyenler var ya, onlar için bitmez tükenmez bir ecir vardır.

85. BÜRÜC SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 22 âyettir.
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

- 1-5. Yıldızlarla dolu olan gökyüzüne, vaat edilen o (kıyamet) gününe, şahit olana ve şahit olunana yemin olsun ki, ashâb-ı uhdûd, o çirali ateşi (yakanlar), kahrolsunlar! (Ashâb-ı Uhdûd: Uhdûd, had/hen-dek kelimesinin çoğuludur. Ashâb da sâhib/eş, dost, sahip kelimesinin çoğuludur. Önceki peygamberlerden birine inanan bir grup mümini imanlarından döndürmek için açtıkları çukurlarda ateş yakıp inananları da bunların içine attıkları için, bu zulmü işleyenlere ashâb-ı uhdûd (ateş çukuru sahipleri/açanlar) denilmiştir.)
6. O zaman onlar, (ateşin) üzerine oturmuşlardı.
7. Onlar, müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı.
8. Onlara kızgınlıklarının (nedeni) ise, sadece (müminlerin) her şeye gücü yeten ve her türlü övgüye layık olan Allah'a iman etmeleri idi.
9. Bütün göklerin ve yeryüzünün egemenliği Onundur. Allah, her şeye şahittir.
10. Mümin erkeklere ve mümin kadınlara işkence edip sonra da tövbe etmeyenler var ya, muhakkak onlar için cehennem azabı vardır. Yangın azabı da onlarındır.
11. İman edip salih ameller işleyenlere gelince, onlar için altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte o, büyük kurtuluştur.

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحْجُورَ ۚ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۚ فَلَا أُفْسِمْ بِالشَّقِيقِ ۖ وَالْأَيْلِ

velleyli	bişşefek	felâ ülsimü	besirâ	bilîhi	kâne rabbehi inne	belâ	ellenyyehûr	zanneinnehu
geceye	akşamın o alaca karanlığına	yemin ederim ki	gözet(!)iyordu	onu	idi Rabbi çünkü	Hayır	dönmeyeceğini	san- Çünkü

وَمَا وَسَقُ ۖ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۖ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۖ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ

lâ yû/minûn	femâ lehum	'an tabek	tabekan	leterkebünne	izâ ttesek	velkameri	vemâ vesek
iman etmiyorlar	Onlara ne oluyor da	halden	hale	siz elbette geçeceksiniz	derlendiği zaman	aya	ve gecenin derleyip topladığına

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۚ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيُكْذِبُونَ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۚ

bimâ yû'ûn	'alemü vellâhü	yükezzibûn	llezine keferû	beli	lâ yescüdûn	lkur'ânü	'aleyhimü	veizâ kurie
onların içlerin-dekini	biliyor Allah	yalanlarlar	o inkâr edenler	Hatta	secde etmiyorlar	Kur'ân	Kendilerine	okunduğu zaman

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۚ

gayru memnûn	ecrun lehüm	şşâlihâtü	ve'amilû	llezine âmenû	illâ	bi'azâbin elim	febeşşirhüm
bitmez tükenmez	bir ecir için vardır	salih ameller	işleyenler var ya	iman edip	Ancak	can yakıcı bir azap ile	onları müjdele

سُورَةُ الْبُرُوجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً

BURÛC|BÜRÛC SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrah'im	llâhırrahmâni	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۖ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۖ وَشَاهِدٍ مُّشْهُودٍ ۖ قَتَلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ۖ

eşhâbü lühüd	kutile	verneşhüd	veşâhidin v	velyevmi lmev'üd	zâti lbürüc	vessemâi
ashâb-ı uhdûd	kahrolsunlar	ve şahit olunana	şahit olana	vaat edilen o (kıyamet) gününe	Yıldızlarla dolu olan	gökyüzüne yemin olsun ki

النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۖ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۖ

bilmü/minine	'alâ mâ yef'alüne	vehüm	ku'üd	'aleyhâ	hüm	iz	ennâri zâti lveküd
müminlere	yaptıklarını	Onlar	pturmuşlardı	ateşin üzerine	onlar	O zaman	o çirali ateşi (yakanlar)

شُهُودٌ ۖ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۖ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ

mülkü ssemavâti	ellezi lehü	lhamid	l'azizi	billâhi	enyyü/minü	illâ minhüm	vemâ nekamû	şühüd
Bütün göklerine-gemenliği	Onundur	her türlü övgüye layık olan	her şeye gücü yeten	Allah'a	iman etmeleri idi	Onlara	kızgınlıklar(nın nedeni) ise	seyrediyorlardı

وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۖ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

velmü/minâti	lmü/minine	inne llezine fetenû	şehid	'alâ külli şeyin	vellâhü	velerd
ve mümin kadınlara	Mümin erkeklere	ışkence edip	şahittir	her şeye	Allah	ve yeryüzünün

ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۖ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

ve'amilû	inne llezine âmenû	'azâbü lharik	velehüm	'azâbü cehennem	felehüm	lem yetübû	şümme
işleyenlere gelince	İman edip	Yangın azabı da	onlarındır	cehennem azabı	onlar için vardır	tövbe etmeyenler/sonra	da

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۚ

lfevzü lkebir	zâlike	lenhâr	min tehtihe	tecri	cennâtün	lehüm	şşâlihâtü
büyük kurtuluştur	İşte o	ırmaklar	altından	akan	cennetler	onlar için vardır	salih ameller

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ۝ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝ ذُو الْعَرْشِ

zû l'arşi	lvedüd	lgafûru	vehüve	veyü'd	yübdüü	küvelinneü	leşedüd	betşe rabbike	inne
Arşin sahibi	çok severdir	çok bağışla- yandır	0	hem de tekrar diriltendir	hem yaranan	evet 0	Şüphesiz 0	Rabbinin cezalan- dırması	Gerçek

الْمَجِيدُ ۝ فَعَالٌ لِّمَآئِيرٍ ۝ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝ فِرْعَوْنُ وَثَمُودُ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا

llezine keferû	beli	vešemüd	fir'avne	had'sü l'cünüd	hel etake	limâ yünd	fe'alül	lmedüd
o inkâr edenler	Fakat	ve Semüd	Firavun	ordularının haberi	sana geldi mi?	Dilediğini	yapandır	şanıdır

فِي تَكْذِيبٍ ۝ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝

fi levhinmehfûz	kurânünmmedüd	küve	bel	mühit	minverâifim	vellâhü	fi tekzib
levh-i mahfûzda	şanlı bir Kur'an'dır	o	Fakat	kuşatmıştır	onları arkalarından	Allah	hala bir yalanlama içindedirler

سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ عَشْرَةَ آيَةً

TÂRIK|TÂRIK SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhrrahmâni	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝ إِنَّ

in	ennecmü şşâkib	ttârik	mâ	vemâ edrake	vettârik	vessemâi
yoktur	karanlığı delen çok parlak yıldızdır	Târik'in	ne ol- duğunu	bildin mi?	tânk'a, sabahyıldızına yemin olsun!	Göge

كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ

hulika	mimme bulik	linsânü	felyenzuri	hâfiz	'aleyhâ	lemmâ	küllü nefsil
yaratılmıştır	neden yaratıldığını	Onun için insan	bir düşünsün	bir koruyucu, gözetleyici	Üzerinde	olmayan	hiçbir kimse

مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

lekâdir	'alâ rac'ihî	inneü	vetterâib	mim beyni şsulbi	yehrucü	minmmâin dâfik
gücü yetendir	onu diriltmeye	Elbette 0	ile göğüs	bel arasından	çıkır	atılan bir sudan

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ

zâti rac'	vessemâi	velâ nâsir	min kuvvetinileü	femâ	sserâir	tüble	yevme
Döndürüp döndürüp	yemin olsun ki gökyüzüne	ne de yardımcı	ne güç kuvvet ona	vardır	Bütün sırların	açığa çık- ılacağı	gün

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝ إِنَّهُمْ

innehum	bilhezl	küve	vemâ	lekavlün fesl	inneü	zâti şşad'	velerdi
Haberin olsun ki onlar	şaka	o	değildir	kes(k)in bir hükümdür	o muhak- kak ki	çatlayıp yarılan	yeryüzüne

يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَآكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ أَمَهُلُهُمْ رُويْدًا ۝

ruveydâ	emhilhum	lkâfirine	femehfili	keydâ	veek dü	yek düne keydâ
biraz	Onlara mühlet ver	kâfirlere	süre ver	bir hileyle	hile kurarım	bir hile ile hile kuruyorlar

سُورَةُ الْأَعْلَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ عَشْرَةَ آيَةً

'A'LÂ|A'LÂ SURESİ

- Gerçek şu ki, Rabbinin cezalandırması çok şiddetlidir.
- Şüphesiz 0, evet 0, hem yaranan, hem de tekrar diriltendir.
- 0, çok bağışlayandır, çok severdir.
- Arşin sahibi, şanıdır.
- Dilediğini yapandır.
- Firavun ve Semüd ordularının haberi sana geldi mi?
- Fakat o inkâr edenler, hala bir yalanlama içindedirler.
- Oysa Allah, onları arkalarından kuşatmıştır.
- Fakat o, levh-i mahfûzda şanlı bir Kur'an'dır.
- (Levh-i Mahfûz: Sözlük olarak 'korunmuş levha' demektir. Üzerinde Kur'an-ı Kerim'in yazılı bulunduğu levhadır. Yedinci kat göğün üstünde bulunan ve üzerinde bugüne kadar olmuş ve bundan sonra gerçekleşmesi kesin olan iş ve olayların yazıldığı olduğu cisimdir.)

86. TÂRIK SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 17 âyetir. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

- Göge, tânk'a, sabahyıldızına yemin olsun!
- Tânk'in ne olduğunu bildin mi?
- (0), karanlığı delen çok parlak yıldızdır.
- Üzerinde bir koruyucu, gözetleyici olmayan hiçbir kimse yoktur.
- Onun için insan, neden yaratıldığını bir düşünsün!
- 0, atılan bir sudan yaratılmıştır.
- 0, bel ile göğüs arasından çıkar.
- Elbette 0, onu diriltmeye gücü yetendir.
- Bütün sırların açığa çıkarılacağı gün, (elbette gelecektir.)
- 0 zaman ona (yardım edecek) ne güç kuvvet, ne de yardımcı vardır.
- Döndürüp döndürüp yağmur yağdıran gökyüzüne, çatlayıp yarılan yeryüzüne yemin olsun ki, o muhakkak ki kes(k)in bir hükümdür, o şaka değildir.
- Haberin olsun ki onlar, bir hile ile hile kuruyorlar.
- Ben de onlara (karşı) bir hileyle hile kurarım.
- Onun için kâfirlere süre ver: Onlara biraz mühlet ver!

87. A'LÂ SÛRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 19 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın
adıyla.

1. Rabbinin yüce ismini tesbih et!
2. Rabbin ki yarattı da düzene koydu,
3. O Rabbin ki her şeyin nasıl olacağını belirledi ve yol gösterdi,
4. O Rabbin ki otlağı çıkardı.
5. Sonra da onu kapkara kurucu bir ota çevirdi.
- 6-7. Bundan böyle sana Kur'an'ı okutacağız, (sen de) artık, Allah'ın dilediği dışında, unutmayacaksın. Çünkü O, açık olanı da, gizli olanı da bilir.
8. Seni en kolay yola ulaştıracağız.
9. Onun için, eğer öğüt fayda verirse, öğüt ver!
10. Saygısı olan öğüt olacaktır.
- 11-12. En büyük ateşe yaslana-
cak olan o bedbaht kişi ise,
ondan kaçacaktır.
13. Sonra onda ne ölecek, ne de hayat bulacaktır.
- 14-15. Doğrusu kendini arıtp
temizleyen, Rabbinin ismini anıp
da namaz kılan kurtuluşa erdi.
16. Fakat siz düşük, değersiz
hayatı tercih ediyorsunuz.
17. Hâlbuki âhiret (öteki hayat),
daha hayırlı ve daha kalıcıdır.
- 18-19. Haberinizi olsun ki bu,
önceki kitaplarda, İbrahim ve
Musa'nın kitaplarında vardır.

88. GÂŞİYE SÛRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 26 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın
adıyla.

1. Her şeyi bürüyüp kuşatacak
olanın haberi sana geldi mi?
2. O gün bir takım yüzler eğil-
miş, zillete düşmüştür.
3. Çalışmış, fakat boşuna yorul-
muştur.
4. O, kızgın bir ateşe yaslânır.
5. Ona, kızgın bir kaynaktan su
içirilir.
6. Onların dar' den başka yiye-
cekleri yoktur.
(Darî: Bırakın insanı, hayvanın
bile yemesi mümkün olmayan
dikenli, sert veya yumuşak da
olsa oldukça kötü kokulu zehir,
zemberek birkaç türlü diken ve
bitkiye verilen isim.)
7. (Onu) ne besler, ne de açlık-
tan kurtarır.
8. O gün bir takım yüzler de
mutludur.
- 9-10. Yaptıklarından hoşnuttur-
lar, yüksek bir cennettedirler.
11. Orada boş, lüzumsuz bir söz
işitmezler.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الْأَذَى خَلَقَ فَسَوَّى ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝ وَالَّذِي أَخْرَجَ

vellezi ehrece fehedâ vellezi kaddera fesevâ ellezi haleka sme rabbike le'lâ sebbihi
çıkardı ve yol gösterdi O Rabbin ki her şeyin nasıl olacağını belirledi düzene koydu Rabbin ki yarattı da Rabbinin yüce ismini tesbih et

الْمَرْعَى ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَى ۝ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ

ye'lemülnehi llâh mâ şâe illâ felâ tensâ senükrüke ehvâ guşâen fece'alehü lmer'â
bilir Çünkü O Allah'ın dilediği dışında unutmayacaksın Bundan böyle sana Kur'an'ı okutacağız kapkara kurucu bir ota onu çevirdi O Rabbin ki otlağı

الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝ وَتُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ۝ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ۝ سَيَذَكَّرُ

seyezzekkeru zzikrâ in nefe'ati fezekkir lilyürâ venüyessiruke vemâ yehfâ lcehira
öğüt alacaktır öğüt eğer fayda verirse öğüt ver en kolay yola Seni ulaştıracağız gizli olanı da açık olanı da

مَنْ يَخْشَى ۝ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا

fihâ lâ yemûtü kümmel nnâra lkübrâ ellezi yeşle leşkâ veyetecennebühe menyvehşâ
onda ne ölecek Sonra En büyük ateşe yaslana-
cak olan o bedbaht kişi ise ondan kaçacaktır Saygısı olan

وَلَا يَحْيَى ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

lhay te ddünyâ tü/sirüne bel feşallâ sme rabbih vezekera men tezekkâ kad efleha velâ yehâ
düşük, değersiz hayatı tercih ediyor-
sunuz Fakat siz namaz kılan Rabbinin ismini anıp da Doğrusu kendini arıtp temizleyen kurtuluşa erdi ne de hayat bula-
caktır

وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ ۝ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝

vemûsâ şuhufi ibrahîme lefi şshuhufi lülâ hâzâ inne veebkâ hayrunv velâhîratü
ve Musa'nın İbrahim kitaplarında önceki kitaplarda vardır bu şüphe-
siz ki ve daha kalıcıdır daha hayırlı âhiret (öteki hayat)

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ وَعِشْرُونَ آيَةً

GAŞİYEH|GÂŞİYE SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وَجُوهُ يُومِذُ خَاشِعَةً ۝ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝ تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً

nâran hâmiyeh teslâ nâsibeh âmiletünâ hâşî'ah evmeizînvücûhünv had şü lgâşiye hêl etake
kızgın bir ateşe yaslânır fakat boşuna yorulmuştur Çalışmış eğilmiş, zillete düşmüştür O gün bir takım yüzler Her şeyi bürüyüp kuşatacak olanın haberi sana geldi mi?

تُشْقَى مِنْ عَيْنِ آيَةٍ ۝ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنَى مِنْ جُوعٍ

min cu velâ yügnî lâ yüsminü min darî illâ ta'âmülehüm leyse min 'aynin âniyeh tüşkâ
açlıktan ne de kurtarır ne besler darî'den baş-
ka yiyecek-
leri Onların yoktur kızgın bir kaynaktan su içirilir

وَجُوهُ يُومِذُ نَاعِمَةً ۝ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةً ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَعِيَةٍ ۝

lâ giyeh fihâ lâ tesme'u fî cennetin 'âliyeh râdiyeh lise'yihâ nâ'imeh yevmeizînvücûhünv
boş, lüzumsuz bir söz Orada işitmezler yüksek bir cennettedirler hoşnutturlar Yaptıklarından mutludur O gün bir takım yüzler de

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۖ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۖ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۖ وَنَمَارِقُ مَصْفُوعَةٌ ۖ

venemâriku meşfûfehi | veekvâbün mevû'âhi | sûrurun merfû'âhi | fi hâ | 'aynün câriyehi | fi hâ
dizilmiş koltuklar, yastıklar | konulmuş kadehler | yüksek sedirler | Onda vardır | akıp giden bir pınar | Onda vardır

وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ۖ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۖ وَإِلَى السَّمَاءِ ۖ

veilâ ssemâi | bulîkat | keyfe | ile libili | efelâ yenzurûne | vezerâbiyyü meşûsehi
Göge | yaratılmış | nasıl? | o deveye | Hala bakmazlar mı | serilmiş nefis döşemeler

كَيْفَ رُفِعَتْ ۖ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۖ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۖ

sûjihat | keyfe | veile lerci | nûşibet | keyfe | veile lcibâli | keyfe rufi'at
düzeltilmiş | nasıl? | Yeryüzüne | dikilmiş | nasıl? | Dağlara | nasıl yükseltilmiş?

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۖ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۖ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۖ

vekefer | men tevelli | illâ | bimüşaytir | 'aleyhim | leste | müzekkir | ente | innemâ | fezekkir
ve inkâr eden | Ancak tersine giden | başka | zorla kabul ettirecek | Onlara | değilsin | bir hatırlatıcısın | sen | sadece | Haydi hatırlat

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۖ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۖ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۖ

hisâbehüm | 'aleynâ | inne şümme | iyâbehüm | ileynâ | inne | l'azâbe lekber | lâhü | feyü'azzühü
Bize | onlar hesap verecekler | muhak-kak | Sonra | onlar döne dola-şa gelecekler | Bize | Muhak-kak | en büyük azap ile | Allah | onu cezalandı-racak

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ آيَةً

FECR|FECR SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim | llâhirrahimâni | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

وَالْفَجْرِ ۖ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۖ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۖ وَالْيَلِّ إِذَا يَسْرٍ ۖ هَلْ

hel | izâ yesr | velleyli | velvetr | vesşef'i | veleyâlin 'aşr | velfe
değil mi? | Ve geçeceği sıra | geceye | ve teke | Çifte | On geceye | Yemin olsun ağaran şafağa

فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۖ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۖ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَارِ ۖ

zâti l'imâd | irame | bi'âd | rabbüke | fe'ale | keyfe | elem tera | lizi hiç | kasemül | fi zâlike
direkleri olan | İrem'e | Âd'e | Rabbinin yaptığını | nasıl | görmedin mi? | bir akıl sahibi için | bir yemin | Nasıl bunlarda var

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۖ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ

şabira | llezine câbû | veşemûde | fi libilâd | mişlühâ | ellet lem yülek
kayalar | kesen | Semûd'a | Ülkeler içinde | benzerinin | yaratılmadığı

بِالْوَادِ ۖ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ۖ الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ ۖ فَأَكْثَرُوا فِيهَا

fi hâ | feekserû | fi libilâd | ellezine tagav | zi levâd | vefir'avne | bilvâd
Oralarda | çoğaltmışlardı | Onlar, ülkelerde | azıp isyan etmişlerdi | O kazıkların sahibi | Firavun'a | Vadilerde

الْفَسَادَ ۖ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۖ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۖ

lebilmirşad | rabbeke | inne | sevta 'azâb | rabbüke | 'aleyhim | feşabbe | lfeşad
gözetlemededir | Rabbin | Şüphesiz | bir azap kamçısı | Onun için Rabbin de | üzerlerine | yağdırdı | bozgunculuğu

12. Onda akıp giden bir pınar vardır.

13-16. Onda yüksek sedirler, konulmuş kadehler, dizilmiş koltuklar, yastıklar, serilmiş nefis döşemeler vardır.

17. Hala bakmazlar mı o deveye, nasıl yaratılmış?

18. Göge, nasıl yükseltilmiş?

19. Dağlara, nasıl dikilmiş?

20. Yeryüzüne, nasıl düzeltilmiş?

21. Haydi hatırlat, sen şim-di sadece bir hatırlatıcısın.

22. Onlara zorla kabul ettirecek değilsin.

23. Ancak tersine giden ve inkâr edenbaşka.

24. Allah onu en büyük azap ile cezalandırarak.

25. Muhakkak onlar döne dola-şa Bize gelecekler.

26. Sonra muhakkak onlar Bize hesap verecekler.

89. FECR SÜRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 30 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. Yemin olsun ağaran şafağa,

2. On geceye,

3. Çifte ve teke,

4. Ve geçeceği sıra geceye,

5. Nasıl bunlarda bir akıl sahibi için bir yemin var, değil mi?

6. Rabbinin Âd'e nasıl yaptığını görmedin mi?

7-8. Ülkeler içinde benzerinin yaratılmadığı, direkleri olan İrem'e,

9. Vadilerde kayaları kesen Semûd'a,

10. O kazıkların sahibi Firavun'a.

11. Onlar, ülkelerde azıp isyan etmişlerdi.

12. Oralarda bozgunculuğu çoğaltmışlardı.

13. Onun için Rabbin de üzerlerine bir azap kamçısı yağdırdı.

14. Şüphesiz Rabbin, gözetlemededir.

15. Ama insan, Rabbi her ne zaman onu imtihan edip ona ikram eder, ona nimetler verirse, o zaman, "Rabbim, bana ikram etti" der.

16. Amma her ne zaman da onu imtihan edip ona rızıkını daraltırsa, o zaman da, "Rabbim, bana ihanet etti" der.

17. Hayır hayır, doğrusu siz yetime ikram etmiyorsunuz.

18. Birbirinizi, miskini doyurmaya teşvik etmiyorsunuz.

19. Hâlbuki mirası öyle bir yiyele yiyorsunuz ki!

20. Mali da yağmacasına seviyorsunuz.

21. Hayır hayır, yeryüzü parça parça parçalanınca,

22. Rabbinin emri gelip melekler saf saf dizildikleri zaman,

23. O gün cehennem de getirilmiştir, o gün insan anlar. Fakat o anlanmanın ona ne faydası olur ki!

24. "Ah!" der, "Ne olurdu, ben daha önce, hayatım için sağlığında hayırlar takdim etmiş olsaydım!"

25. Artık o gün onun ettiği azabı hiç kimse edemez.

26. Onun vurduğu bağı hiç kimse vuramaz.

27. Ey Rabbinde itaatkâr, huzura ermiş olan nefis!

28. Sen, hoşnut edici, hoşnut edilmiş olarak Rabbinde dön.

29. Gir kullarının içine,

30. Gir cennetime!

90. BELED SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 20 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Yemin ederim bu beldeye,

2. Sen bu beldeye otururken,

3. Babaya ve doğana, çocuğa!

4. Gerçekten Biz insanı bir zorluk içerisinde yaratık.

5. O, kendisine karşı hiç kimse-gin güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?

6. "Ben, yığın yığın mal harcadım" diyor.

7. O, kendisini bir görenin olmadığını mı sanıyor?

فَإِمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَيْهِ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَإِمَّا

veemmâ ekramen rabbî feyekûlû vene/amehî feekramehû rabbühû izâ mâ btelâhû feemmâ linsânû
Amma bana ikram etti Rabbim der ona nimetler verirse ona ikram eder Rabbi her ne zaman onu imti- han edip Ama insan

إِذَا مَا ابْتَلَيْهِ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تُحْرِمُونَ

lâ tükrimûne bel kellâ ehânen rabbî feyekûlû rizkâhû 'aleyhi fekadere izâ mâ btelâhû
ikram etmiyorsunuz doğru- su Hayır hayır bana ihanet etti Rabbim der rızıkını ona daraltırsa her ne zaman da onu imtihan edip

الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَاضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا

eklellemmâ ttürâşe vete/kûlûne 'alâ ta'âmi lmskin velâ tehadûne lyetm
öyle bir yiyele Hâlbuki mirası yiyorsunuz ki miskini doyurmaya teşvik etmiyorsunuz siz yetime

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿١٩﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢٠﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ

rabbûke vecâe dekken dekkâ lergû izâ dükketi kellâ hubben cemmâ lmâle vetühîbbûne
Rabbim gelip parça parça yeryüzü parçalanınca Hayır hayır yağmacasına Mali da seviyorsunuz

وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢١﴾ وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى

veennâ linsânû yetezekeru yevmeizim bicelhenneme yevmeizim vecie şaffen şaffâ velmelekû
ne faydası olur ki insan anlar o gün cehennem de O gün getirilmiştir saf saf dizildikleri zaman melekler

لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٢﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٣﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ

'azâbehû lâ yü'azzibû feyevmeizil lihayâtî kaddemtü yâ leyteni yekûlû zzikrâ lehû
onun ettiği azabı edemez Artık o gün hayatım için takdim etmiş olsaydım Ah! Ne olurdu der Fakat o anlanmanın ona

أَحَدٌ ﴿٢٤﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٦﴾ ارْجِعِي

ircî yâ eyyetühe nnefs lümümeinnef ehad vesâkahû velâ yûşîku ehad
dön Ey Rabbinde itaatkâr, huzura ermiş olan nefis! hiç kimse Onun vurdu- ğu bağı vuramaz hiç kimse

إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ﴿٢٧﴾ فَأَدْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٨﴾ وَأَدْخُلِي جَنَّتِي ﴿٢٩﴾

cenneti vedhuli fi 'ibâdî fedhuli merdiyyeh râdiyyetenm ilâ rabbiki
cennetime Gir kullarının içine Gir hoşnut edilmiş olarak hoşnut edici Rabbinde

سُورَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عَشْرُونَ آيَةً

BELED|BELED SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rahm llâhirrahîmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

لَا أَفْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ جَلَّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَالْوَالِدَ وَمَا وَلَدٌ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

fi kebed linsâne haleknâ lekad emâ veled vevâlidin bihâzâ lbeled hillüm veente bihâzâ lbeled lâ üsimû
bir zorluk içerisinde insanı yarattık Gerçek- ten Biz ve doğana, çocuğa! Babaya bu beldeye oturur- ken Sen bu beldeye Yemin ederim

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٤﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ﴿٥﴾ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٦﴾

ehad ellem yerahû eyehsebû mâlellübedâ ehlektü yekûlû ehad 'aleyhi ellen yekdira eyehsebû
bir kendisini gö- renin olmadığını mı sanıyor? yığın yığın mal harcadım diyor hiç kim- senin kendisine karşı güç yetiremeye- ceğini mi sanıyor?

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۚ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۚ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۚ

nne:deyn | vehedeynâhü | veşefeteyn | velisânen v | 'ayneyn | lehü | elem nec'al
iki tepe de | Ona gösterdik | ve iki dudak | bir dil | iki göz | Biz ona vermedik mi?

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۚ فَكُ رَقَبَةً ۚ أَوْ اطَّعَامٌ فِي يَوْمِ

fi yevmin | i'âmün | ev | fekkü rakabeñ | l'akabeñ | mâ | vemâ edrake | l'akabeñ | felâ ktehame
gününde | yemek yedirmektir | Veya | esir bir boyun kurtarmak | sarp yokuşun | ne oldu-gunu | bildin mi? | sarp yokuşu | geçemedi

ذِي مَسْغَبَةٍ ۚ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۚ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۚ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

mine llez'ne amenû | kâne | şümme | zâ metrabeñ | miskinen | ev | zâ mekrabeñ | yetimen | zî mesgabeñ
iman edip | olmadı | Sonra | (açlıktan) toprağa yapışan | miskine | veya | yakınlığı olan | bir yetime | salgın bir açlık

وَتَوَّاصُوا بِالصَّبْرِ وَتَوَّاصُوا بِالْمَرْحَمَةِ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۚ

eşhâbü lmeymeneñ | üla'ike | bilmerhameñ | vetevâşav | bişşabri | vetevâşav
kitapları sağ taraflarından verilecek olanlardır | İşte onlar | merhameti | birbirlerine öğütleyenlerden de | sabrı | birbirlerine öğütleyen

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۚ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۚ

nârünmnü/sadeñ | 'aleyhim | eşhâbü lmeşemeñ | kûm | biyyâtinâ | vellez'ne keferû
ateş bastırılıp kapıları kapanacak | Üzerlerine | kitapları sol taraflarından verilecek olanlardır | onlar | Ayetlerimizi | inkâr edenler ise

- 8-9. Biz ona iki göz, bir dil ve iki dudak vermedik mi?
10. Ona iki tepe de gösterdik.
11. Fakat o, sarp yokuşu geçemedi.
12. O sarp yokuşun ne olduğunu bildin mi?
13. (O) esir bir boyun kurtarmak,
14-16. Veya salgın bir açlık gününde yakınlığı olan bir yetime veya (açlıktan) toprağa yapışan miskine yemek yedirmektir.
17. Sonra (o bunlardan hiçbiri olamadığı gibi), iman edip birbirlerine sabrı öğütleyen, birbirlerine merhameti öğütleyenlerden de olmadı.
18. İşte onlar, kitapları sağ taraflarından verilecek olanlardır.
19. Ayetlerimizi inkâr edenler ise, onlar kitapları sol taraflarından verilecek olanlardır.
20. Üzerlerine ateş bastırılıp kapıları kapanacak.

91. ŞEMS SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 15 âyettir.
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Yemin olsun güneşe ve parlıtısına,
2. Ona uyduğu zaman aya,
3. Onu açtığı zaman gündüze,
4. Onu sardığı zaman geceye,
5. Gökyüzüne ve onu bina edene,
6. Yeryüzüne ve onu döşeyene,
7. Nefse ve onu düzenleyene,
8. Sonra da ona, bozukluğunu ve korunmasını ilham edene,
9. O nefsi (günahtan) temizleyip artan, kurtulmuştur.
10. Onu kirlitip gömen ise, ziyan etmiştir.
11. Semûd, azgınlığından inanmadı,
12. O en yaramazları fırladığı zaman.
13. Allah'ın peygamberi onlara, "Allah'ın devesine ve sulanışına dokunmayın!" dedi.
14. Ona inanmadılar, o deveyi de devirdiler, vurup öldürdüler. Rableri de günahlarını başlarına geçiri geçiriverdi de, o yeri düzleyiverdi.
15. Öyle ya, O, onun (verdiği cezanın) sonucundan korkacak değil ki!

سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسَ عَشْرَةَ آيَةً

ŞEMS|ŞEMS SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim | İlâhırrahimâni | bismi
ve Rahim | Rahmân olan Allah'ın | ismiyle

وَالشَّمْسِ وَضُحَيْهَا ۚ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّيَهَا ۚ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّيَهَا ۚ وَاللَّيْلِ

velleyli | izâ cellâhâ | venneñhâri | izâ tellâhâ | velkameri | veduhâhâ | veşşemsi
geceye | Onu açtığı zaman | gündüze | Ona uyduğu zaman | aya | ve parlıtısına | Yemin olsun güneşe

إِذَا يَغْشَاهَا ۚ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَيْهَا ۚ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحْيَاهَا ۚ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّيَهَا ۚ

vemâ sevvâhâ | venefsin v | vemâ tahâhâ | velerdî | vemâ benâhâ | vessemâi | izâ yegşâhâ
ve onu düzenleyene | Nefse | ve onu döşeyene | Yeryüzüne | ve onu bina edene | Gökyüzüne | Onu sardığı zaman

فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۚ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّيَهَا ۚ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّيَهَا ۚ كَذَّبَتْ

kezzebet | men dessâhâ | vekad hâbe | men zekkâhâ | kad eflaha | vetekvâhâ | fücûrahâ | feelhemehâ
inanmadı | Onu kirlitip gömen ise | ziyan etmiştir | O nefsi (günahtan) temizleyip artan | kurtulmuştur | ve korunmasını | bozukluğunu | ona ilham edene

ثُمُودٌ بِطَغْوِيهَا ۚ إِذْ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ۚ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۚ

vesûkyâhâ | nâkate ilâhi | rasûlü ilâhi | lehüm | fekalâ | eşkahâ | izî mbe'âse | bişşavvâhâ | şemûdû
ve sulanışına dokunmayın | Allah'ın devesine | Allah'ın peygamberi | onlara | dedi | O en yaramazları | fırladığı zaman | azgınlığından | Semûd

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهُ وَقَدَّمُوا عَلَيْهِمْ رِبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ فَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۚ

'ukbâhâ | velâ yehâfû | fesevvâhâ | biżembihim | rabbüküm | 'aleyhim | fedemdeme | fe'akarûhâ | fekezzebûhü
onun (verdiği cezanın) sonucundan | korkacak değil ki | o yeri düzleyiverdi | günahlarını | Rableri de | başlarına | geçiri geçiriverdi de | o deveyi de devirdiler | Ona inanmadılar

92. LEYL SÜRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 21 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. Yemin olsun bürürken o
geceye,

2. Açıldığı zaman o gündüze,

3. Erkeği ve dişi Yaratana,

4. Şüphesiz sizin çalışmanız
dağıniktır.

5-7. Bundan böyle kim (ma-
linden verilmesi gereke-
ni) verip korunur, hüsnâyı

(kendisinin dünyada yaptı-
ğı iyiliklere karşılık kendisine

ahirette verilecek olan güze-
li) onaylayıp doğrularsa, Biz

en kolay yolu ona daha da
kolaylaştıracağız.

8-10. Kim de cimrilik edip
(ileride hiçbir şeye) muhtaç

olmadığını düşünür, hüsnâyı
(kendisinin dünyada yaptı-
ğı iyiliklere karşılık kendisine

ahirette verilecek olan gü-
zeli) yalanlarsa, Biz en zor

yolu ona daha da kolaylaştı-
racağız.

11. Ve yuvarlandığı zaman
malı onu kurtaramayacak.

12. Muhakkak ki doğruyu
göstermek Bize düşer.

13. Muhakkak ki ahiret de
Bizim, dünya da.

14. Ben size köpürdükçe
köpüren bir ateş haber ver-
dim.

15. Ona ancak en bedbaht
olan yaslanır.

16. O, yalanlayıp sırtını dö-
nüp gitmiştir.

17. En muttaki olan ise, on-
dan uzaklaştırdıkça uzaklaştı-
rılacaktır.

18. O, malını verir ve arınır.

19. Onun yanında hiç kim-
senin mükafat edilecek bir
nimeti yoktur.

20. O, ancak Yüce Rabbinin
rızasını elde etmek için verir.

21. O, elbette razı olacaktır.

93. DUHÂ SÜRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 11 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

سُورَةُ اللَّيْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى وَعِشْرُونَ آيَةً

LEYL|LEYL SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrah m

llâh irrahîmâni

bismi

ve Rahîm

Rahmân olan Allah'ın

ismiyle

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ۚ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ۚ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۚ إِنَّ

inne

velünûs

zzekera

vemâ haleka

izâ tecellâ

venneharî

izâ yegs

velleyli

Şüphe-
siz

ve dişi

Erkeği

Yaratana

Açıldığı zaman

o gündüze

bürürken

Yemin olsun
o geceye

سَعْيِكُمْ لَشْتَى ۚ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۚ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۚ فَسَنُيَسِّرُهُ

fesenüyessiruhû

bilhusnâ

vesaddeka

vettekâ

e'tâ

feemmâ men

leşettâ

se'yeküm

ona daha da kolaylaştı-
racağız

hüsnâyı

onaylayıp doğ-
rularsa

korunur

verip

Bundan böyle kim

dağıniktır

sizin çalışmanız

لِلْيُسْرَى ۚ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ۚ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ۚ فَسَنُيَسِّرُهُ

fesenüyessiruhû

bilhusnâ

vekezzebe

vestegnâ

behile

veemmâ mem

lilyüsrâ

ona daha da kolaylaştı-
racağız

hüsnâyı

yalanlarsa

muhtaç olmadığını
düşünür

cimrilik
edip

Kim de

Biz en kolay yolu

لِلْعُسْرَى ۚ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۚ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ۚ وَإِنَّ لَنَا

lenâ

veinne

lelfüd

'aleynâ

inne

izâ teradd

mâlühû

'anhû

vemâ yüg'n

Bizim

Muhak-
kak ki

doğruyu göster-
mek

Bize düşer

Muhak-
kak ki

Ve yuvarlandığı
zaman

malı

onu

kurtaramayacak

لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۚ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۚ لَا يَصْلِيهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۚ

leşkâ

illâ

lâ yeşlâhâ

telezzâ

nâran

feenzertüküm

velülâ

lelahirate

en bedbaht olan

ancak

Ona yaslanır

köpürdükçe
köpüren

bir ateş

Ben size haber verdim

dünya da

ahiret de

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۚ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۚ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۚ وَمَا

vemâ

yetezekkâ

mâlehu

ellez yüt

letkâ

veseyücennebühne

vetevellâ

ellez kezzebe

yoktur

ve arınır

malını

verir

En muttaki olan
ise

ondan uzaklaştırdıkça
uzaklaştıracaktır

sırtını dönüp
gitmiştir

yalanlayıp

لَا حِدَ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ۚ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۚ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۚ

velesevfe yerd

veçhi rabbihî le'lâ

btigâe

illâ

tüczâ

min ni'metin

'indehu

liehadin

elbette razı olacaktır

Yüce Rabbinin rızasını

elde etmek
için verir

ancak

mükafat
edilecek

bir nimeti

Onun
yanında

hiç kim-
senin

سُورَةُ الضُّحَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى وَعَشْرَةٌ آيَةً

DUHÂ|DUHÂ SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrah m

llâh irrahîmâni

bismi

ve Rahîm

Rahmân olan Allah'ın

ismiyle

وَالضُّحَى ۚ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۚ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ۚ

vemâ kal

rabbüke

mâ vedde'ake

izâ sec

velleyli

vedduh

darılmadı

Rabbin

seni terk etmedi

dindiği zaman

o geceye

yemin olsun ki O kuşluk
vaktine

وَلَا خِرَةَ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۚ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ۚ أَلَمْ يَجِدْكَ

elem yecîrke feterdâ rabbûke velesevfe yûtke mine lûlâ leke hayrul velelâbiratû
seni bulup sen buna razı olacaksın Rabbin ileride sana o kadar verecek, o kadar verecek ki önünden senin için daha hayırlıdır Kesinlikle sonu

يَتِيمًا فَآوَى ۖ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۖ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۚ

feegnâ âilen vevecedeke feheda dâllen vevecedeke feâvâ yetmen
zengin etmedi mi? yoksul Seni buldu da doğru yolu göstermedi mi? şaşırması bir halde Seni buldu da barındırmadı mı? yetim

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۖ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۖ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۚ

fehaddis veemmâ bini'meti rabbike felâ tenher veemmâ ssâile felâ tekher feemmâ lyetme
anlattıkça anlat Rabbinin nimetini azarlama isteyen, soranı da kötü davranışta bulunma Öyleyse yetime

سُورَةُ الْإِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ 'INŞIRÂH|INŞIRÂH SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhrrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۖ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۖ الَّذِي أَنْقَضَ

ellez enkađa vizrak 'anke veveda'nâ sadrak leke elem neşrah
bükmüştü o yükünü Senden indirmedik mi? göğsünü Senin için açıp genişletmedik mi?

ظَهْرَكَ ۖ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۖ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ إِنَّ

inne yûsrâ me'a l'usri feinne zikrak leke verafe'nâ zafrak
Gerçekten kolaylık zorlukla beraber var Gerçekten şanı Seni yükseltmedik mi? senin belini

مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۖ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۚ

fergab veilâ rabbike fânşab feizâ feragte yûsrâ me'a l'usri
yönel Sadece Rabbine kalk yorul O halde boş kaldın mı bir kolaylık o zorlukla beraber var

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ TÎN|TÎN SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhrrahmâni bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

وَالْتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ۚ وَطُورِ سِينِينَ ۚ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۚ

vehâzâ lbeledi lemin vetûri sinin vezzeytûn vettini
ve bu güvenli ülkeye Tûr-i Sinâ'ya Zeytûn'a yemin olsun ki Tîn'e

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۚ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۖ

esfele sâfilin radednâhû şümme fi ehseni tekvim linsâne lekad haleknâ
aşağıların en aşağısına onu döndürdük Sonra en güzel biçimde Biz insanı yarattık

4. Kesinlikle sonu, ahiret senin için önünden, dünyadan daha hayırlıdır.

5. Rabbin ileride sana o kadar verecek, o kadar verecek ki, sen buna razı olacaksın.

6. O, seni yetim bulup barındırmadı mı?

7. Seni şaşırması bir halde buldu da, doğru yolu göstermedi mi?

8. Seni yoksul buldu da zengin etmedi mi?

9. Öyleyse yetime kötü davranışta bulunma!

10. (Bir şey) isteyen, soranı da azarlama!

11. Rabbinin nimetini anlattıkça anlat!

94. İNŞIRÂH SÛRESİ

Mekke döneminde immiştir. 8 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Senin (mutluluğun) için göğsünü açıp genişletmedik mi?

2. Senden o yükünü indirmedik mi?

3. O, senin belini bükmüştü.

4. Senin şanı seni yükseltmedik mi?

5. Gerçekten zorlukla beraber kolaylık var.

6. Gerçekten o zorlukla beraber bir kolaylık var.

7. O halde boş kaldın mı, kalk yorul.

8. Sadece Rabbine yönel!

95. TÎN SÛRESİ

Mekke döneminde immiştir. 8 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1-4. Tîn'e, Zeytûn'a, Tûr-i Sinâ'ya ve bu güvenli ülkeye yemin olsun ki, Biz insanı en güzel biçimde yarattık.

(Müfessir, tîn'in incir, zeytûn'un da zeytin ağaç ve meyveleri olmadığını, bunların birer kutsal bölge ve yer ismi olduklarını, bundan dolayı da olduğu gibi yazılmaları gerektiğini bildirmektedir.)

5. Sonra onu aşağıların en aşağısına döndürdük.

6. Ancak iman edip yararlı ameller işleyenler başka, onlar için bitmez tükenmez bir ecir vardır.

7. Artık bundan sonra sana dini ne yalanlatır?

8. Allah, hüküm verenlerin en iyi hüküm vereni değil midir?

96. ALÂK SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 19 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Yaratan Rabbinin adıyla oku!

2. O, insanı alaktan, ilişkin ve yapışkan bir maddeden yarattı.

3. Oku, Rabbin en cömert olandır.

4. O, kalemle öğretendir.

5. O, insana bilmediği şeyleri öğretti.

6. Sakın okumamazlık etme, çünkü insan muhakkak azıp haddini aşar.

7. Kendini müstağni görmekle.

8. Kesinlikle sonunda dönüş Rabbinedir.

9-10. Baksana, bir kulu namaz kıldığında engellene!

11. Baksana, ya o doğru yoldaysa!

12. Yahut takvayı emrediyorsa, fena mı bu?

13. Baksana! Yalanlayıp arkasını dönüp giderse, iyi mi bu?

14. Allah'ın kesinlikle gördüğünü bilmiyor mu?

15. Sakın, yemin olsun ki, eğer (o akıllanıp) vazgeçmezse, Biz o alnı kesinlikle sürükleyeceğiz.

16. Yalancı, günahkâr alnı!

17. O zaman çağırсын o kurultayını, meclisini!

18. Biz çağıracağız zebanileri.

19. Sakın onu dinleme de secde et ve yaklaş! [Secde]

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٦

gayru memnûn

bitmez tükenmez

ecrun

bir ecir

felekhüm

onlar için vardır

şşâlihâti

yararlı ameller

ve'amilû

işleyenler

ille'ne âmenû

Ancak iman edip

illâ

başka

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ٧ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ٨

biehkemi lhâkimîn

hüküm verenlerin en iyi hüküm vereni

llâhü

Allah

eleyse

değil midir?

biddîn

dini

be'dü

bundan sonra

yükezzibüke

sana yalanlatır?

femâ

ne

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةِ آيَةً

'ALAK|ALÂK SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim

ve Rahim

llâhırrahmâni

Rahmân olan Allah'ın

bismi

ismiyle

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ٢ اقْرَأْ وَرَبُّكَ

verabbüke

Rabbin

ikra/

Oku

min 'alek

alaktan

linsâne

insanı

haleka

yarattı

illezi halek

Yaratan

bismi rabbike

Rabbinin adıyla

ikra/

oku

الْأَكْرَمُ ٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ٥ كَلَّا إِنَّ

inne

çünkü

kellâ

Sakın okumamazlık etme

mâ lem ye'lem

bilmediği şeyleri

linsâne

insana

'alleme

öğretti

bil'kalem

kalemle

ellezi 'alleme

öğretendir

lekram

en cömert olandır

الْإِنْسَانَ لِيَطْغَى ٦ أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَى ٧ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى ٨ أَرَأَيْتَ

eraeyte

Baksana

rruccâ

sonunda dönüş

ilâ rabbike

Rabbinedir

inne

Kesinlikle

stegnâ

müstağni

erra'âhü

Kendini görmekle

leyetgâ

muhakkak azıp haddini aşar

linsâne

insan

الَّذِي يَنْهَى ٩ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ١٠ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ١١ أَوْ

ev

Yahut

in kâne 'ale l'hudâ

ya o doğru yoldaysa

eraeyte

Baksana

şallâ

namaz kıldığında

izâ

o vakit ki

'abden

bir kulu

illezi yenhâ

engellene

أَمَرَ بِالْتَّقْوَىٰ ١٢ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ١٣ أَلَمْ يَعْلَمِ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ١٤

yerâ

gördüğünü

llâhe

Allah'ın kesinlikle

elem ye'lem

bilmiyor mu?

vetevellâ

arkasını dönüp giderse

in kezzebe

Yalanlayıp

eraeyte

Baksana!

bitte'vâ

takvayı

emera

emrediyorsa

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَنْسِفَنَّ بِالْأَنفِيسِ ١٥ نَاصِيَةً كَازِبَةً خَاطِئَةً ١٦

nâsiyetin kâzibetin hâtieh

Yalancı, günahkâr alnı

binnâsiyeih

Biz o alnı

lenesfe'am

kesinlikle sürükleyeceğiz

le'illem yentefi

eğer (o akıllanıp) vazgeçmezse

kellâ

Sakın

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ١٧ سَنَذِعُكَ الرَّبَّانِيَّةَ ١٨ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ١٩

vekterib

ve yaklaş

vescüd

secde et

lâ tütî'fîü

onu dinleme de

kellâ

Sakın

zzebâniyeih

zebanileri

sened'u

Biz çağıracağız

nâdiyeih

o kurultayını, meclisini

felyed'u

O zaman çağırсын

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

KADİR|KADR SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

min elfi şeh'r hayrunm leyletû lkadri leyletû lkadr mâ edrâke vemâ fi leyleti lkadr enzelnâhû innâ
bin aydan daha hayırlıdır Kadir gecesı Kadir gecesinin sana bildirdi ne? Kadir gecesinde O Kur'an'ı gerçek-
ten Biz

تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحُ فِيهَا يَأْتِيهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

hattâ metle'i fecr hiye selâm min külli emrin biizni rabbihim fi hâ verrûhu lmelekê tenezzelû
tan yeri ağarana kadar O bir esen-likdir her bir iş için Rablerinin izniyle onda ve Ruh, Cebrâîl melekler inerler

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ

BEYYİNEH | BEYYİNE SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim llâhırrahmâni bismi
ve Rahim Rahmân olan Allah'ın ismiyle

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

lbeyyinehı hattâ te/tyehümû münfekkine velmüşrikine min ehli lkitâbi llezine keferû lem yekünü
kanıt kendilerine gelinceye kadar ayrılacak ve müşriklerden o Ehl-i kitap inkâr edenler değillerdi

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا

llezine utû vemâ teferraka kütübün kayyimeh fi hâ suhufennimûtahkherah yetû mine llâhi rasûlünim
verilenler ayrılığa düştüler sağlam kitaplar içinde bulunan temiz sayfalar okur Allah'ın bir rasulü

الْكِتَابِ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

ddine lefû mühlisine llâhe liye'bûdû illâ vemâ ümirû lbeyyineh mim be'di mâ cæthümû illâ lkitâbe
dini Ona özgü kılarak Alla-h'a ibadet et-meleri sa-dece emredilmişti kanıt kendilerine geldikten sonra an-cak Kitap

حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

min ehli lkitâbi inne llezine keferû d nû lkayyimeh ve zlike zke te veyû/tû şşâle te veyûkûmû hunefæe
Gerek ehl-i kitaptan inkâr edenler İşte dosdoğru olan din budur zekâtı ve verme-leri namazı doğru dürüst kılmaları hanifler olarak

وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

inne llezine amenû şerru lberiyeyh hüm üläike fi hâ hâlidine fi nâri cehenneme velmüşrikine
İman edip yeryüzünün en kötüleridirler evet onlar Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır kesinlikle cehennem ateşindedirler gerekse de müşrikler-den olsun

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى

tecru cennâtü 'adnin inde rabbihim cezâulhüm hayru lberiyeyh hüm üläike şşâlihâti ve'amilû
akan adn cennetleridir Rableri katında Onların ödülleri yeryüzünün en iyileridirler İşte onlar yararlı ameller işleyenler ise

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

rabbeh limen haşiye zlike 'anfı veradû 'anhüm llâhû radiye'ebedâ fi hâ hâlidine lenfâru min tehtihe
Rabbin-den haşyet duyanlar içindir İşte bu onlar da hoşnut olmuştur onlardan Allah hoşnut ebedi olarak orada kalacaklardır ırmaklar altından

97. KADR SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 5 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. O Kur'an'ı, Kadir gecesinde gerçekten Biz indirdik.
2. Kadir gecesinin ne olduğunu sana ne bildirdi?
3. Kadir gecesı, bin aydan daha hayırlıdır.
4. Rablerinin izniyle melekler ve Ruh, Cebrâîl, onda her bir iş için inerler.
5. O, tan yeri ağarana kadar bir esenliktir.

98. BEYYİNE SÜRESİ

Medine döneminde inmiştir. 8 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Ehl-i kitap ve müşriklerden o inkâr edenier, kendilerine kanıt gelinceye kadar ayrılacak değillerdi.
- 2-3. Allah'ın bir rasulü, içinde sağlam kitaplar bulunan temiz sayfalar okur.
4. Kitap verilenler, ancak kendilerine kanıt geldikten sonra ayrılığa düştüler.
5. Hâlbuki onlara, sadece dini Allah'a özgü kılarak, hanifler olarak Ona ibadet etmeleri, namazı doğru dürüst kılmaları ve zekâtı vermeleri emredilmişti. İşte dosdoğru olan din, budur.
6. Gerek ehl-i kitaptan, gerekse de müşriklerden olsun inkâr edenler, kesinlikle cehennem ateşindedirler, orada ebedi olarak kalacaklardır. Onlar, evet onlar, yeryüzünün en kötüleridirler.
7. İman edip yararlı ameller işleyenler ise, İşte onlar, evet onlar, yeryüzünün en iyileridirler.
8. Onların Rableri katında ödülleri, altından ırmaklar akan adn cennetleridir, orada ebedi olarak kalacaklardır. Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da Ondandır. İşte bu, Rabbinden haşyet duyanlar içindir.

(Haşyet: Tazim ile sevgi neticesinde meydana gelen bir korkudur.)

سُورَةُ الزَّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ

ZEELZELEH|ZILZÂL SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim İlâhırrahîmânî bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ

eşkâleâ lerdu veehraceti zilzâleâ lerdu izâ zülzileti
ağırlıklarını yeryüzü çıkardığı o sarsıntıyla Yeryüzü sarsıldığı zaman

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ يَوْمَئِذٍ تُخَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۚ بِأَنَّ رَبَّكَ

bienne rabbeke ehbârahâ tühaddisü yevmeîzin leâ mâ linsânü vekâle
Rabbinin sebebiyle bütün haberlerini anlatır o gün buna Ne oluyor? insan ve dediği

أَوْحَىٰ لَهَا ۚ يَوْمَئِذٍ يُصْدِرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّیُرُوا أَعْمَالَهُمْ ۚ فَمَنْ

femen e'mâlehum liyûrav eştâtel nnâsü yeşdürü yevmeîziny leâ evhâ
Her kim amelleri kendilerine gösterilmesi için gruplar halinde insanlar fırlayacaklardır O gün ona vahiy etmesi

يَعْمَلُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۖ وَمَنْ يَعْمَلُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۖ

verâfi şerrany mişkâle zerratin ye'mel vemeny verafi hayrâny mişkâle zerratin ye'mel
o da onu görecek bir kötülük zerre miktarı yaparsa her kim de onu görecek bir iyilik zerre miktarı yaparsa

سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

‘ÂDIYAT|ÂDIYÂT SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim İlâhırrahîmânî bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

وَالْعَادِيَّاتِ صَبْحًا ۖ فَالْمُورِيَّاتِ قَدْحًا ۖ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۖ

şubhâ felmügrâti kadhâ felmûriyâti dabhâ vel'âdiyâti
sabahleyin baskın yapan çakarak da ateşler saçan O harıl harıl koşan

فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا ۖ فَوَسْطَنَ بِهِ جَمْعًا ۖ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۖ وَآلَهُ

veinnehu lekenüd lirabbihî inne linsâne cem'â bihi fevesetne nek'â bihi feeserne
kendisinin de nankör olduğuna Rabbine karşı insanın topluluğun onunla ortasına dalan kuvvetlere ortalığı toza dumana derken onunla katan

عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۖ وَآلَهُ لِحَبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۖ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ

izâ bü'sira efelâ ye'lemü leşedid lihubbi lhayri veinnehü leşefid 'alâ zâlike
çıkıldığında bilmeyecek mi? çok olduğuna yemin ederim sevgisinin ve şüphesiz o şahit olduğuna ve onun mal buna

مَا فِي الْقُبُورِ ۖ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۖ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۖ

lehabir yevmeîzi bihim inne rabbehum mâ fi şşudür vehuşsile mâ fi lkubür
her şeyden haberdar olduğunu o gün onlar hakkında Rablerinin göğüslerdekilere derildiğinde kabirlerdekilere

99. ZILZÂL SÜRESİ

Medine döneminde inmiştir. 8 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1-5. Yeryüzü o sarsıntıyla sarsıldığı, yeryüzü ağırlıklarını çıkardığı ve insan "Ne oluyor buna?" dediği zaman o gün o, Rabbinin ona vahiy etmesi sebebiyle, bütün haberlerini anlatır.

6. O gün insanlar, amelleri kendilerine gösterilmesi için gruplar halinde fırlayacaklardır.

7-8. Her kim zerre miktarı bir iyilik yaparsa onu görecek, her kim de zerre miktarı bir kötülük yaparsa, o da onu görecek.

100. ÂDIYÂT SÜRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 11 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1-8. O harıl harıl koşan, çakarak da ateşler saçan, sabahleyin baskın yapan, derken onunla ortalığı toza dumana katan, onunla topluluğun ortasına dalan kuvvetlere, insanın Rabbine karşı nankör olduğuna, kendisinin de buna şahit olduğuna ve onun mal sevgisinin çok olduğuna yemin ederim.

9-11. O, kabirlerdeki derildiğinde, göğüslerdeki derildiğinde o gün Rablerinin onlar hakkında her şeyden haberdar olduğunu bilemeyecek mi?

سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

KÂRI'AH|KÂRI'A SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhırrahmâni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

الْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَا أَذْرِيكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝ يَوْمَ يَكُونُ

yekünü	yevme	lkâri'ah	mâ	edrake	vemâ	lkâri'ah	mâ	elkâri'ah
olacak	O gün	O kârianın	ne ol- duğünü	sana bildirdi	ne?	O kâria	nedir?	Kâria

النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝

kel'ihni lmenfûş	lcibâlû	vetekünü	kelferâşi lmebsûş	nnâsû
atılmış yün gibi	Dağlar da	olacak	çırpıp yayılan kelekler gibi	insanlar

۝ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ

haffet	veemmâ men	fi 'işetirrâdiye'h	fehüve	mevâzinüh	şekulet	feemmâ men
hafif gelen	kimse var ya	hoşnut bir hayattadır	o	İşte o zaman tartısı	ağır basan	kimse var ya

مَوَازِينُهُ ۝ فَأَمَّهُ هَٰوِيَةٌ ۝ وَمَا أَذْرِيكَ مَا هِيَةٌ ۝ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝

nârun hâmiye'h	hiye'h	mâ	edrake	vemâ	hâviye'h	feümmühû	mevâzinüh
kızıymış bir ateştir	Onun	ne oldu- ğunu	sana bildirdi	ne?	varacağı yer, hâviyedir	onun anası	Tartısı

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ

TEKÂSÜR|TEKÂSÜR SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	llâhırrahmâni	bismi
ve Rahim	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

الْهَيْكُمُ التَّكَاثُرُ ۝ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ

şümme	sevfe te'lemün	kellâ	lme'âbir	zürtümü	hattâ	ttekâşür	el'hekümü
Sonra	ileride bileceksiniz	Öyle değil	kabirleri	ziyaret ettiniz	O kadar ki	O çokluk kuruntusu	sizleri oyaladı

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

lce'h'm	leteravünne	'ilme lye'ün	lev te'lemüne	kellâ	sevfe te'lemün	kellâ
cehennemi	Yemin olsun ki göreceksiniz	şüphesiz ve kesin bir bilgi ile	bilseniz	Öyle değil	ileride bileceksiniz	öyle değil

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝

'ani nne'im	yevmeizîn	letüselünne	şümme	'ayne lye'ün	leteravünne'hâ	şümme
her türlü nimetten	o gün	muhakkak sorula- caksınız	Sonra	gözünüzle	çaresiz onu göre- ceksiniz	Sonra ye- min olsun

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

'ASR|ASR SURESI

101. KÂRI'A SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 11 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Kâria!
2. O kâria nedir?
3. O kârianın ne olduğunu sana ne bildirdi?
4. O gün insanlar çırpıp yayılan kelekler gibi olacak.
5. Dağlar da atılmış yün gibi olacak.
- 6-7. İşte o zaman tartısı ağır basan kimse var ya, o hoşnut bir hayattadır.
- 8-9. Tartısı hafif gelen kimse var ya, onun anası, varacağı yer, hâviyedir.
10. Onun, hâviyenin ne olduğunu sana ne bildirdi?
11. O, kızışmış bir ateştir.

102. TEKÂSÜR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 8 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. O çokluk kuruntusu sizleri oyaladı.
2. O kadar ki kabirleri ziyaret ettiniz.
3. Öyle değil, ileride bileceksiniz.
4. Sonra öyle değil, ileride bileceksiniz.
5. Öyle değil, şüphesiz ve kesin bir bilgi ile bilseniz.
6. Yemin olsun ki, çaresiz, cehennemi göreceksiniz.
7. Sonra yemin olsun, çaresiz onu gözünüzle göreceksiniz.
8. Sonra yemin olsun, o gün her türlü nimetten muhakkak sorulacaksınız.

103. ASR SÜRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 3 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1-3. Asra yemin olsun ki,
iman edip salih ameller işle-
yen, birbirlerine hakkı öğüt-
leyen ve yine birbirlerine
sabrı öğütleyenler dışında,
insan kesin bir hüsrana için-
dedir.

104. HÜMEZE SÜRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 9 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1-3. Yazıklar olsun malı top-
layan ve onu sayan, malı-
nın kendisini ebedi kilacığın-
ı sanan o hümeze lümeze
topluluğuna.

(Hümeze: Gammazlığı, alay
etmeyi, insanların şeref,
onur ve namuslarıyla oyna-
mayı adet ve meslek edi-
nenlerdir. Lümeze: Herkesi
ayıplayan, şuna buna eksik-
lik ve ayıp isnad edip kendini
beğenen kimselerdir.)

4. Hayır and olsun o, huta-
maye atılacaktır.

5. Hutamenin ne olduğunu
sana ne bildirdi?

6-7. O, Allah'ın gönüller üs-
tüne çıkacak olan tutu-
sturulmuş ateşidir.

8-9. O, uzatılmış sütunlar-
da onların üstüne kapatıla-
caktır.

105. FİL SÜRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 5 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. Rabbinin fil ashabına nasıl
ettiğini görmedin mi?

2. Onların tuzaklarını boşa çı-
karmadı mı?

3. Üzerlerine sürü sürü eba-
bil kuşlarını saldı.

4. Onlara siccilden taşlar atı-
yorlardı.

(Siccil: Bu kelime Farsça
sing: taş, gil; çamur kelime-
lerinden birleşerek Arapça-
laşmış bir kelime olup 'sert,
katı' anlamını taşımaktadır.)

5. Derken onları, (yenik) ekin
yapağı gibi kılıverdi.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim

Ilâhırrahmâni

bismi

ve Rahim

Rahmân olan Allah'ın

ismiyle

وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

llezine âmenû

illâ

lefi husr

inne linsâne

vel'asr

iman edip

dışında

kesin bir hüsrana içindedir

insan

Asra yemin olsun ki

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

bissabr

vetevâsav

bilhakki

vetevâsav

ssâlihâti

ve'amilû

sabrı

ve yine birbirlerine
öğütleyenler

hakki

birbirlerine öğütleyen

salih ameller

işleyen

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعُ آيَاتٍ

HÜMEZEH|HÜMEZE SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim

Ilâhırrahmâni

bismi

ve Rahim

Rahmân olan Allah'ın

ismiyle

وَيْدٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝

ehledekî
kendisini ebe-
di kilacığını

enne mâlehi
malının

yehsebû
sanar

ve'addedeî mâleni
ve onu sayan
malı

ellezi ceme'a
toplayan

lûmeze
lümeze
topluluğuna

liküllü hümezetil
o hümeze

veylül
Yazıklar
olsun

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۝

lmûkadeî
tutuşturulmuş

nâru ilâhi
Allah'ın ateşidir

lhutameî
Hutamenin

mâ
ne
oldu-
ğunu

edrake
sana bildirdi

vemâ
ne?

fi lhutameî
hutamaye

leyümbezenne
and olsun atıla-
caktır

kellâ
Hayır

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۝ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۝ فِي عَمَدٍ مُّمدَّدةٍ ۝

fi 'amedinmmümeddedeî
uzatılmış sütunlarda

mü'sadeî
kapatılacaktır

'aleyhim
onların üstüne

innefâ
O

'ale lfeideî
gönüller üstüne

elleti tettali'u
çıkacak olan

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

FİL|FİL SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim

Ilâhırrahmâni

bismi

ve Rahim

Rahmân olan Allah'ın

ismiyle

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝ وَأَرْسَلَ

veersele

fi tedlil

keydehüm

elem yec'al

bieshâbi lfil

rabbüke fe'ale

keyfe

elem tera

saldı

bir ziyan içinde

Onların
tuzaklarını

boşa çıkarmadı mı?

fil ashabına

Rabbinin
ettiğini

nasıl

görmedin
mi?

عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاكُولٍ ۝

ke'aşfinmme/kül

fece'alehüm

min siccil

bihicâratim

term'him

ebâb il

'aleyhim

(yenik) ekin yapağı gibi

onları kılıverdi

siccilden

taşlar

Onlara atıyorlardı

sürü sürü
ebabil

kuşlarını
Üzerlerine

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

KUREYŞ|KUREYŞ SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	İlâhîrrahmâni	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

لَا يَلَافُ قُرَيْشٌ ۖ أَيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۚ فَلْيَعْبُدُوا

felye'büdû	vessa'f	rihlete şşitâi	ilâfihim	kuraş	ilâfi
kulluk etsinler	ve yaz	kış yolculuklarına	onların ilâflarından dolayı	Kureyşin	ilâfi için

رَبِّ هَذَا الْبَيْتِ ۚ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۚ

min ha'f	ve menehüm	min cû'n	ellezi et'amehüm	hâzâ lbe't	rabbe
korkudan	ve onları emin kılan	açlıktan	onları (kurtarıp) doyuran	bu evin	Kabe'nin Rabbine

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ

MÂ'ÛN|MÂ'ÛN SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	İlâhîrrahmâni	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۚ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ

lyet m	llezi yedü'ü	fezâlike	biddin	llezi yükezzibü	eraeyte
Yetimi	iten	odur	O, dini	yalanlayanı	gördün mü?

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۚ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۚ الَّذِينَ هُمْ

ellezne hüm	İlmüşalln	feveylül	'alâ ta'âmi lmskin	velâ yehuddu
Onlar	o namaz kılanlara ki	Yazıklar olsun	Yoksulu doyurmak üzere	kayırmaz

عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۚ الَّذِينَ هُمْ يَرَاوُنَ ۚ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۚ

Imâ'un	veyemne'üne	yürâun	ellezne hüm	sâhün	'an şalâtihim
Ve yardımcı	sakinrlar, (zekâtı vermezler)	gösteriş yaparlar	Onlar	yanılmaktadır	namazlarında

سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

KEVŞER|KEVŞER SURESI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim	İlâhîrrahmâni	bismi
ve Rahîm	Rahmân olan Allah'ın	ismiyle

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۚ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۚ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۚ

lehter	hüve	şânieke	inne	venhar	lirabbike	feşalli	lkevşer	e'taynâke	innâ
soyu kesilecek olandır	evet o	sana buğzeden	Doğrusu	ve kurban kesiver	Sen de Rabbin için	namaz kıl	kevseri	sana verdik	Gerçekten Biz

106. KUREYŞ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 4 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1-4. Kureyşin ilâfi için, onların kış ve yaz yolculuklarına ilâflarından dolayı, onları açlıktan (kurtarıp) doyuran ve onları korkudan emin kılan bu evin, Kabe'nin Rabbine kulluk etsinler.

(İlâf: Müfessir söz konusu kelimeyi mealde bu şekilde kullanmış ve kelimenin 'alıştırma, alıştırmak' ve 'andlaşma, anlaşma' anlamlarından birinin tercih edilmesini doğru bulmamıştır.)

107. MÂ'ÛN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 7 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. O, dini yalanlayanı gördün mü?
2. Yetimi iten odur.
3. Yoksulu doyurmak üzere kayırmaz.
4. Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki,
5. Onlar, namazlarında yanılmaktadırlar.
6. Onlar, gösteriş yaparlar.
7. Ve yardımcıları sakınırlar, (zekâtı vermezler).

108. KEVŞER SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. Medine döneminde indiği de rivayet edilmiştir. 3 âyettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Gerçekten Biz sana kevseri verdik.
(Kevser: Müfessir, kevserin yirmi altı anlamının bulunduğunu belirttikten sonra bunlardan beş tanesini şu şekilde sıralamaktadır: Cennette bir nehir, peygamberlik şerefî, ümmetin âlimleri, peygambere uyanların ve onu sevenlerin çokluğu, peygamberin çocuklarının çokluğu. Sonra bütün görüşleri, iki noktada değerlendirmektedir: Cennette bir nehir, çok hayır ve iyilik.)
2. Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kesiver.
3. Doğrusu sana buğzeden, evet o, soyu kesilecek olandır.

109. KÂFİRÛN SÛRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 6 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. De ki: Ey kâfirler!
2. O taptıklarınıza tapmam.
3. Siz de benim mabuduma tapanlardan değilsiniz.
4. Hem ben de sizin taptıklarınıza tapıcı değilim.
5. Hem siz de benim mabuduma tapanlardan değilsiniz.
6. Sizin dininiz size, benim dinim bana.

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ آيَاتٍ KÂFİRÛN|KÂFİRÛN SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim İlâhîrrahîmânî bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ١ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ٢ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٣

mā e'būd 'âbidûne entüm velā mâ te'būdün lā e'būdū yā eyyühe lkâfirün kul
benim mabuduma tapanlardan Siz de değilsiniz O taptıklarınıza tapmam Ey kâfirler! De ki

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ٤ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٥ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ٦

d'in veliye d'nüküm leküm mā e'būd 'âbidûne entüm velā mā 'abeditüm 'âbidünm ene velā
benim dinim bana Sizin dininiz size benim mabuduma tapanlardan Hem siz de değilsiniz sizin taptıklarınıza tapıcı ben de değilim

110. NASR SÛRESİ

Medine döneminde
inmiştir. 3 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

- 1-3. Allah'ın yardımı ve fethi gelip de insanların Allah'ın dinine bölük bölük girdiklerini gördüğün zaman, Rabbini hamd ile tesbih et ve Ondan bağışlamasını dile. Muhakkak ki O, tövbeleri çok kabul edendir.

(Müfessir fetihten kasdedilenin, yalnız ülke fethi olmayıp daha ziyade kalplerin iman ve İslâm'a açılması olduğunu ifade etmektedir.)

سُورَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ NASR|NASR SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim İlâhîrrahîmânî bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ١ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ

fi d'ini İlâhî yedhulüne nnâse veraeyte velfeth neşru İlâhî izâ cæe
Allah'ın dinine girdiklerini insanlann gördüğün zaman ve fethi Allah'ın yardımı gelip de

أَفْوَاجًا ٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ٣

kâne tevvâbâ innehu vestegfiru bihamdi rabbike fesebbih evvâcâ
tövbeleri çok kabul edendir Muhakkak ki O ve Ondan bağışlamasını dile Rabbini hamd ile tesbih et bölük bölük

111. TEBBET SÛRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 5 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. Yuh olsun iki eline Ebû Leheb'in, kendine de yuh.
2. Ona ne malı, ne de kazandığı fayda verdi.
3. O, alevli bir ateşe yaslanacak.
- 4-5. Karısı da gerdanında fitilli bir ipe odun hamalı olarak (cehenneme girecek).

سُورَةُ تَبَّتْ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ TEBBET|TEBBET SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim İlâhîrrahîmânî bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ١ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ٢ سَيَصْلَىٰ نَارًا

nâran seyeslâ vemâ keseb mâlühü 'anhü mæ egnâ veteb yedâ ebî lehebinv tebbet
bir ateşe yaslanacak ne de kazandığı ne malı Ona fayda verdi kendine de yuh iki eline Ebû Leheb'in Yuh olsun

ذَاتَ لَهَبٍ ٣ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ٤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ٥

minmresed hablünm fi cdihâ lhaṭab hammâlete vemraetüh zâte leheb
fitilli bir ipe gerdanında odun hamalı olarak Karısı da alevli

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

'İHLÂS|İHLÂS SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim İlâhîrrahîmânî bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

ehad küfüven/lehû velem yekül velem yüled lem yelid şşamed ellâhü ehad ilâhü hüve kul
hiçbir şey denk de Ona olmadı doğurulmadı Doğurmadı O eksiksiz Allah birdir Allah O De ki

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

FELAK|FELÂK SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim İlâhîrrahîmânî bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝

izâ veqab vemin şerri gâsikin mâ halek min şerri birabbi lfelek e'ûzü kul
Çöktüğü zaman kararının kötülüğünden Yarattıklarının kötülüğünden Ağaran sabahın Rabbine sığınırım De ki

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

izâ hased vemin şerri hâsidin fi l'ûkad vemin şerri nneffâsâti
Ve kıskandığı zaman bir hâsidin kötülüğünden Ve düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden

سُورَةُ النَّاسِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ آيَاتٍ

NÂS|NÂS SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

rrahim İlâhîrrahîmânî bismi
ve Rahîm Rahmân olan Allah'ın ismiyle

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝

ilâhî nnâs meliki nnâs birabbi nnâs e'ûzü kul
İnsanların ilahına İnsanların hükümdarına insanların Rabbine Sığınırım De ki

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝

fi şudûri nnâs ellezî yüvesvisü min şerri lvesvâsi lħannâs
İnsanların sinelerine vesvese veren Sinsice vesvese verenin o kötülüğünden

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

vennâs mine lcinneti
gerek de insanlardan Gerek cinlerden

112. İHLÂS SÛRESİ

Mekke döneminde
inmiştir. 4 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. De ki: O Allah, birdir.
2. Allah, O eksiksiz sameddir.

(Samed: Allah'ın her zaman bir ve her şeyin kendisinin olmasıdır, her dileğin yapıldığı, her şeyin kendisine yöneldiği Zat'tır.)

3. Doğurmadı, doğurulmadı.
4. Ona hiçbir şey denk de olmadı.

113. FELÂK SÛRESİ

Medine döneminde
inmiştir. 5 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. De ki: Ağaran sabahın Rabbine sığınırım,
2. Yarattıklarının kötülüğünden,
3. Çöktüğü zaman kararının kötülüğünden,
4. Ve düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden,
5. Ve kıskandığı zaman bir hâsidin kötülüğünden.

(Hâsid: Başkasında gördüğü bir nimeti çekemeyip de ona göz diken, bunun kesinlikle elden çıkmasını arzulayan kişi.)

114. NÂS SÛRESİ

Medine döneminde
inmiştir. 6 âyettir.

Rahman ve Rahim olan
Allah'ın adıyla.

1. De ki: Sığınırım insanların Rabbine,
2. İnsanların hükümdarına,
3. İnsanların ilahına,
4. Sinsice vesvese verenin o kötülüğünden.
5. İnsanların sinelerine vesvese veren,
6. Gerek cinlerden, gerek de insanlardan.

Hamd, âlemleri **Rabbî Al-lah'**adır. Sonuç, muttaki olanlarıdır. Düşmanlık da ancak zalimleredir. Salât ve selam Peygamberimize, Muhammed'e, Onun ailesine ve bütün dostlarıdır.

Ey **Allah'ım!** Ey **Rabbimiz!** Bizden dualarımızı kabul et! Şüphesiz Sensin yalnızca Sen Duyan ve Bilen! Ey bizim Koruyucumuz! Bizim tövbelerimizi kabul et! Şüphesiz Sensin yalnızca Sen Tövbeleri Kabul Eden ve Sonsuz Acıması Olan! Bizi, Yüce Kur'an'ın bereketiyle, Hak'a, gerçeğe, doğru yola, ilet, ulaştır! Kendisini âlemlere rahmet olarak gönderdiğinin hümetine, ya **Rab!** Ey çok Cömert olan, bizi affet! Ey Sonsuz Acıması Olan bizi affet! Ey Cömertlerin en Cömerti, ihsanının, eli açıklığının, cömertliğinin bize günahlarımızı başışla!

Ey **Allah'ım!** Bizi, Kur'an'ın güzelliğiyle süsle, bize Kur'an'ın saygınlığıyla saygınlık ver, bizi Kur'an'ın şerefiyle şerefleendir. Bizi, Kur'an'ın şefaatiyle cennete girdir. Kur'an'ın hümetine bizi, her türlü dünya musibetinden, ahiret azabından koru.

Ey **Allah'ım!** Kur'an'ı bize dünyada arkadaş, kıyamette şefaati, sırat köprüsünde nur, cennette yoldaş, onu bizi cehennemden koruyan bir örtü, bir engel kıl! Ey Cömertlerin en Cömerti, ihsanıyla, cömertliğinin onu bizi bütün iyiliklere ulaştıran rehber ve önder kıl!

Ey **Allah'ım!** Okuduğumuzun sevabını, tilavet ettiğimiz nurunu, onu bizden kabul ettikten sonra hediye olarak Efendimiz Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem'in ruhuna, onun bütün nebi ve rasul kardeşlerinin ruhlarına ulaştır, ilet!

Allah'ın salât ve selamları onların hepsine olsun! Ayrıca Onun ailesinin çocuklarının, eşlerinin, ashabının, dostlarının, izleyicilerinin ruhlarına olsun, Yüce **Allah'ın** rızası onların hepsinin üzerine olsun! Babalarımızın, annelerimizin, erkek kardeşlerimizin, kız kardeşlerimizin, çocuklarımızın, akrabalarımızın, sevdiğimiz, dostlarımızın, hocalarımızın, şeyhlerimizin, üzerimizde hakkı olanların ruhlarına da ulaştır ey **Rabbimiz!** Ey ihtiyaçları gideren, ey duaları kabul eden! Rahmetinle, acımanla duamızı kabul buyur, ey merhametlilerin en merhametlisi! Peygamberlere selam olsun. Hamd, âlemleri **Rabbî Allah'**adır.

دُعَاءُ الْخَتْمِ الشَّرِيفِ

DÜ'ÂUL HATMIŞŞERİF | HATİM DUASI

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَلَا عُذْوَانِ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
اللَّهُمَّ يَا رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَتُبْ عَلَيْنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَاهْدِنَا وَوَقِّنَا إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ
بِبَرَكَاتِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحُرْمَةِ مَنْ أَرْسَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ وَاعْفُ عَنَّا يَا كَرِيمُ وَاعْفُ عَنَّا يَا رَحِيمُ وَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِرِيَّةِ الْقُرْآنِ وَأَكْرِمْنا بِكَرَامَةِ الْقُرْآنِ وَشَرِّفْنَا بِشَرَفَةِ الْقُرْآنِ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ بِشَفَاعَةِ الْقُرْآنِ وَعَافِنَا مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ اللَّهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْآنَ لَنَا فِي الدُّنْيَا قَرِينًا وَفِي الْقِيَمَةِ شَفِيعًا وَعَلَى الصِّرَاطِ نُورًا وَفِي الْجَنَّةِ رَفِيقًا وَمِنَ النَّارِ سِتْرًا وَحِجَابًا وَإِلَى الْخَيْرَاتِ كُلِّهَا دَلِيلًا وَآمَامًا بِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ بَلِّغْ وَأَوْصِلْ ثَوَابَ مَا قَرَأْنَاهُ وَنُورَ مَا تَلَوْنَاهُ بَعْدَ الْقَبُولِ مِنَّا هَدِيَّةً إِلَى رُوحِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِلَى أَرْوَاحِ جَمِيعِ إِخْوَانِهِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَإِلَى أَرْوَاحِ آلِهِ وَأَوْلَادِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَأَصْحَابِهِ وَاتَّبَاعِهِ رِضْوَانُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَإِلَى أَرْوَاحِ آبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَإِخْوَانِنَا وَأَخَوَاتِنَا وَأَوْلَادِنَا وَأَقْرَبَائِنَا وَأَحِبَّائِنَا وَأَصْدِقَائِنَا وَأَسَاتِيدِنَا وَمَشَايِخِنَا وَلِمَنْ كَانَ لَهُ حَقٌّ عَلَيْنَا يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ وَيَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ اسْتَجِبْ دُعَائِنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

15. Sana Musa'nın kıssası geldi mi?

16-17. Bir vakit **Rabbi** ona, o kutsal vadi Tuvâ'da şöyle nida etmişti: "Haydi Firavun'a git, çünkü o, çok azdı."

18-19. "Temizlenmek ve sana **Rabbine** giden yolu göstermemi ister misin, böylelikle Ona saygı göstereşin!" de!

20. Vardı, ona o büyük mucizeyi de gösterdi.

21. Fakat o yalanlayıp isyan etti.

22. Sonra koşarak arkasını döndü gitti.

23-24. Sonra (ordusunu ve kurmaylarını) toplayıp bağırdı: "En büyük rabbiniz benim!" dedi.

25. **Allah** da onu tuttu, ahiret ve dünya cezasıyla cezalandırdı.

26. Şüphesiz bunda saygı duyanlar için bir ibret vardır.

27. Sizi yaratmak mı daha zor, yoksa gökyüzünü mü? O **Allah**, onu yarattı.

28. Ona, boyuna yükseklik verdi ve onu bir düzene koydu.

29. Gecelerini kararttı, kuşluğunu çıkardı.

30. Ondan sonra da yeryüzünü döşedi.

31. Ondan, suyunu ve otlağını çıkardı.

32. Dağları oturttu.

33. Sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için.

34-35. Büyük felaket, kıyamet geldiği zaman, o gün insan neye koştuğunu anlayacaktır.

36. Görecek kimseler için cehennem gösterilir.

37-39. Artık her kim azgınlık etmiş, değersiz, düşük dünya hayatını tercih etmişse, şüphe yok ki cehennemdir, evet odur, onun varacağı yer.

40-41. Her kim de **Rabbinin** makamından/huzurundan korkmuş ve nefsi hevadan alı koyup yasaklamışsa, şüphe yok ki, cennettir, evet odur, onun varacağı yer.

42. Sana o saatten, onun, kıyametin ne zaman kopacağından soruyorlar.

43. Nerde senden onu anlatması?

44. Onun sonu, bilgisi **Rabbine** varır.

45. Sen ancak ondan korunacaklara bir uyarıcısın.

46. Onlar, onu görecekları gün, sanki bir akşam veya onun kuşluğundan başka kalmamış gibi olurlar.

هَذَا آتِيكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ إِذْ هَبْ

izheb bilvâdi Imûkaddesi tûvâ rabbühû nâdahû iz hadîsü mûsâ kel etâke
git o kutsal vadi Tuvâ'da Rabbi nida etmişti Musa'nın kıssası Sana geldi mi?

إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَذَا لَكَ إِلَى أَنْ تَرْجَى ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ﴿١٩﴾

feteḥs ilâ rabbike veehdiyeke kel leke ilâ en tezekk fekul tagâ innehû ilâ fir'avne
böylelikle Ona saygı göstereşin Rabbine giden ve sana yolu göstermemi Temizlenmek ister misin de çok azdı çünkü o Haydi Firavun'a

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادَى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ

fekâle fenâdâ fehaşera yesâ edbera şümme ve'asâ fekezzebe lâyete lkübrâ feerâhû
dedi bağırdı toplayıp koşarak arkasını döndü Sonra isyan etti Fakat o yalanlayıp o büyük mucizeyi de ona gösterdi

إِنِّي أَرَبُّكُمْ الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً

le'ibratel fi zâlike inne velûlâ nekele lâhîrati lâhû feeḥaẓehû rabbükümü le'lâ enâ
bir ibret bunda vardır Şüphesiz ve dünya ahiret cezasıyla Allah onu tuttu cezalandırdı En büyük rabbiniz benim

لِمَنْ يَخْشَى ﴿٢٦﴾ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنِيهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا ﴿٢٨﴾

fesewâhâ semkehâ rafe'a benâhâ ssemâ/ emi ḥalkan eşeddü eentüm limenyvehşâ
ve onu bir düzene koydu boyuna yükseklik verdi O Allah, onu gökyüzünü yoksa mı? yaratmak daha zor Sizi mi saygı duyanlar için

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحِيهَا ﴿٢٩﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحِيهَا ﴿٣٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا

minhâ eḥrace dehâhâ be'de zâlike velerdâ duhâhâ veeḥrace leylehâ veeḡtaşe
Ondan çıkardı döşedi Ondan sonra da yeryüzünü kuşluğunu çıkardı Gecelerini kararttı

مَاءَهَا وَمَرْعِيهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسِيهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَإِذَا جَاءَتْ

feizâ câeti velien'âmiküm leküm metâ'al ersâhâ velcibâle vemerâhâ mâehâ
kıyamet geldiği zaman ve hayvanlarınızın Sizin yararlanması için oturttu Dağları ve otlağını suyunu

الطَّامَةُ الْكُبْرَى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ﴿٣٥﴾ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ﴿٣٦﴾

limenyyerâ lcehimü vebürzeti mâ se'â linsânü yetezekkeru yevme ttâmmetü lkübrâ
Görecek kimseler için cehennem gösterilir neye koştuğunu insan anlayacaktır o gün Büyük felaket

فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٧﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ

veemmâ men lme/vâ ḥiye lcehime feinne lḥayâte ddünyâ ve'nâsara tagâ feemmâ men
Her kim de onun varacağı yer evet odur cehennemdir şüphe yok ki değersiz, düşük dünya hayatını tercih etmiş azgınlık etmiş Artık her kim

خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾ يَسْأَلُونَكَ

yeselûneke lme/vâ ḥiye lcennete feinne 'ani lḥevâ nnefse veneḥe mekâme rabbihî ḥâfe
Sana soruyorlar onun varacağı yer evet odur cennettir şüphe yok ki hevadan nefsi ve alıkoyup Rabbinin makamından korkmuş

عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٤٣﴾ إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا

innemâ muntehâhâ ilâ rabbike min zikrahâ ente fime mürsâhâ eyyâne 'ani ssâ'ati
ancak Onun sonu bilgisi Rabbine varır onu anlatması senden Nerde onun kopacağından ne zaman saatten

أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشِيهَا ﴿٤٥﴾ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحِيهَا ﴿٤٦﴾

duhâhâ ev 'asıyyeten illâ lem yelbeşü yeravnehâ yevme keennehüm menyvehşâhâ münziru ente
onun kuşluğundan ve- ya- sanki bir akşam başka kalmamış gibi olurlar onu görecekları gün Onlar ondan korunacaklara bir uyarıcısın Sen

Sure Adı	Sure No	Ayet	Cüz	Sayfa	Sure Adı	Sure No	Ayet	Cüz	Sayfa
FATİHA	1	7	1	-	MÜCADELE (*)	58	22	28	541
BAKARA (*)	2	286	1	1	HAŞR (*)	59	24	28	544
ALİ İMRAN (*)	3	200	3	49	MÜMTEHİNE (*)	60	13	28	548
NİSA (*)	4	176	4	76	SAFF (*)	61	14	28	550
MAİDE (*)	5	120	6	105	CUMA (*)	62	11	28	552
EN'AM	6	165	7	127	MÜNAFİKUN (*)	63	11	28	553
A'RAF	7	206	8	150	TEGABÜN (*)	64	18	28	555
ENFAL (*)	8	75	9	176	TALAK (*)	65	12	28	557
TEVBE (*)	9	129	10	186	TAHRİM (*)	66	12	28	559
YUNUS	10	109	11	207	MÜLK	67	30	29	561
HUD	11	123	11	220	KALEM	68	52	29	563
YUSUF	12	111	12	234	HAKKA	69	52	29	565
RA'D	13	43	12	249	MEARİC	70	44	29	567
İBRAHİM	14	52	13	254	NUH	71	28	29	569
HİCR	15	99	14	261	CİN	72	28	29	571
NAHL	16	128	14	268	MÜZEMMİL	73	20	29	573
İSRA	17	111	15	281	MÜDESSİR	74	56	29	574
KEHF	18	110	15	292	KİYAMET	75	40	29	576
MERYEM	19	98	16	304	İNSAN (*)	76	31	29	577
TAHA	20	135	16	311	MURSELAT	77	50	29	579
ENBİYA	21	112	17	321	NEBE	78	40	30	581
HAC (*)	22	78	17	331	NAZİAT	79	46	30	582
MÜMINUN	23	118	18	341	ABESE	80	42	30	584
NUR (*)	24	64	18	349	TEKVİR	81	29	30	585
FURKAN	25	77	18	358	İNFİTAR	82	19	30	586
ŞUARA	26	227	19	366	MUTAFFİFİN	83	36	30	587
NEML	27	93	19	376	İNŞİKAK	84	25	30	588
KASAS	28	88	20	384	BURUC	85	22	30	589
ANKEBUT	29	69	20	395	TARIK	86	17	30	590
RUM	30	60	21	403	ALA	87	19	30	591
LOKMAN	31	34	21	410	GAŞİYE	88	26	30	592
SECDE	32	30	21	414	FECR	89	30	30	593
AHZAB (*)	33	73	21	417	BELED	90	20	30	594
SEBE	34	54	22	427	ŞEMS	91	15	30	595
FATİR	35	45	22	433	LEYL	92	21	30	596
YASİN	36	83	22	439	DUHA	93	11	30	597
SAFFAT	37	182	23	445	İNŞİRAH	94	8	30	598
SAD	38	88	23	452	TİN	95	8	30	599
ZÜMER	39	75	23	457	ALAK	96	19	30	600
MÜMİN	40	85	24	466	KADİR	97	5	30	601
FUSSİLET	41	54	24	476	BEYYİNE (*)	98	8	30	602
ŞURA	42	53	25	482	ZİLZAL (*)	99	8	30	603
ZUHRUF	43	89	25	488	ADİYAT	100	11	30	604
DUHAN	44	59	25	495	KARİA	101	11	30	605
CASİYE	45	37	25	498	TEKASUR	102	8	30	606
AHKAF	46	35	26	501	ASR	103	3	30	607
MUHAMMED (*)	47	38	26	506	HÜMEZE	104	9	30	608
FETİH (*)	48	29	26	510	FİL	105	5	30	609
HUCURAT (*)	49	18	26	514	KUREYŞ	106	4	30	610
KAF	50	45	26	517	MAUN	107	7	30	611
ZARİYAT	51	60	26	519	KEVSER	108	3	30	612
TUR	52	49	27	522	KAFİRÜN	109	6	30	613
NECM	53	62	27	525	NASR (*)	110	3	30	614
KAMER	54	55	27	527	TEBBET	111	5	30	615
RAHMAN	55	78	27	530	İHLAS	112	4	30	616
VAKİA	56	96	27	533	FELAK (*)	113	5	30	617
HADİD (*)	57	29	27	536	NAS (*)	114	6	30	618

Sure Adı	Sure No	Ayet	Cüz	Sayfa	Sure Adı	Sure No	Ayet	Cüz	Sayfa
ALA	87	19	30	591	LEYL	92	21	30	595
A'RAF	7	206	8	150	LOKMAN	31	34	21	410
ABESE	80	42	30	584	MAUN	107	7	30	602
ADİYAT	100	11	30	599	MAİDE (*)	5	120	6	105
AHKAF	46	35	26	501	MEARİC	70	44	29	567
AHZAB (*)	33	73	21	417	MERYEM	19	98	16	304
ALAK	96	19	30	597	MUHAMMED (*)	47	38	26	506
ALİ İMRAN (*)	3	200	3	49	MUTAFFİFİN	83	36	30	587
ANKEBUT	29	69	20	395	MÜMIN	40	85	24	466
ASR	103	3	30	601	MÜMINUN	23	118	18	341
BAKARA (*)	2	286	1	1	MÜCADELE (*)	58	22	28	541
BELED	90	20	30	593	MÜDDESSİR	74	56	29	574
BEYYİNE (*)	98	8	30	598	MÜLK	67	30	29	561
BURUC	85	22	30	599	MÜMTEHİNE (*)	60	13	28	549
CASİYE	45	37	25	498	MÜNAFİKUN (*)	63	11	28	553
CİN	72	28	29	571	MÜRSELAT	77	50	29	579
CUMA (*)	62	11	28	552	MÜZZEMMİL	73	20	29	573
DUHA	93	11	30	595	NAHL	16	128	14	268
DUHAN	44	59	25	495	NAS (*)	114	6	30	604
EN'AM	6	165	7	127	NASR (*)	110	3	30	603
ENBİYA	21	112	17	321	NAZİAT	79	46	30	582
ENFAL (*)	8	75	9	176	NEBE	78	40	30	581
FATİR	35	45	22	433	NECM	53	62	27	525
FATİHA	1	7	1	-	NEML	27	93	19	376
FECR	89	30	30	592	NİSA (*)	4	176	4	76
FELAK (*)	113	5	30	604	NUH	71	28	29	569
FETİH (*)	48	29	26	510	NUR (*)	24	64	18	349
FİL	105	5	30	601	RA'D	13	43	12	248
FURKAN	25	77	18	358	RAHMAN	55	78	27	530
FUSSİLET	41	54	24	476	RUM	30	60	21	403
GAŞİYE	88	26	30	591	SAD	38	88	23	452
HAC (*)	22	78	17	331	SAFF (*)	61	14	28	550
HADİD (*)	57	29	27	536	SAFFAT	37	182	23	445
HAKKA	69	52	29	565	SEBE'	34	54	22	427
HAŞR (*)	59	24	28	544	SECDE	32	30	21	414
HICR	15	99	14	261	ŞEMS	91	15	30	594
HUCURAT (*)	49	18	26	514	ŞUARA	26	227	19	366
HUD	11	123	11	220	ŞURA	42	53	25	482
HÜMEZE	104	9	30	601	TAHA	20	135	16	311
İBRAHİM	14	52	13	254	TAHRİM (*)	66	12	28	559
İHLAS	112	4	30	604	TALAK (*)	65	12	28	557
İNFİTAR	82	19	30	586	TARIK	86	17	30	590
İNSAN (*)	76	31	29	577	TEBBET	111	5	30	603
İNŞİKAK	84	25	30	588	TEĞABÜN (*)	64	18	28	555
İNŞİRAH	94	8	30	596	TEKASÜR	102	8	30	600
İSRA	17	111	15	281	TEKVİR	81	29	30	585
KADİR	97	5	30	598	TEVBE (*)	9	129	10	186
KAF	50	45	26	517	TİN	95	8	30	596
KAFİRÜN	109	6	30	603	TUR	52	49	27	522
KALEM	68	52	29	563	VAKİA	56	96	27	533
KAMER	54	55	27	527	YASİN	36	83	22	439
KARİA	101	11	30	600	YUNUS	10	109	11	207
KASAS	28	88	20	384	YUSUF	12	111	12	234
KEHF	18	110	15	292	ZARİYAT	51	60	26	519
KEVSER	108	3	30	602	ZİLZAL (*)	99	8	30	599
KİYAME	75	40	29	576	ZUHRUF	43	89	25	488
KUREYŞ	106	4	30	602	ZÜMER	39	75	23	457

Tevekkül: 3/121-122, 159-160; 4/81; 5/11, 23; 7/88-89; 9/51, 129; 10/71, 84-85; 11/53-56, 87-88, 123; 12/67; 13/30; 14/10-12, 16/41-42; 25/58; 26/217-220; 27/78-79; 29/58-59; 33/2-3, 48; 39/38; 42/10, 36; 58/9-10; 60/4; 64/13; 65/2-3

Tevekkül edenler: 3/121-122, 159-160; 4/11; 9/51; 10/84-85; 11/87-88; 12/67; 16/41-42; 29/58-59; 39/38; 42/36; 58/9-10; 64/13; 65/2-3

Tevrat: 3/3, 48, 65; 5/43-44, 46, 48, 110; 7/157; 9/111; 21/105; 48/29; 61/6; 62/5

Teyemmüm: 4/43; 5/6

Ticaret: 2/14-16, 282; 4/29; 9/24; 24/36-37; 35/29-30; 62/11

Tövbe edenlerin nitelikleri: 2/54, 159-160, 222; 3/86-90; 4/16-18, 145-146; 5/38-39; 6/54; 7/143, 153, 155-156; 9/10-11, 117-118; 11/1-3, 52, 110-112; 16/119; 17/25; 19/58-63; 20/82, 120-122; 24/4-5; 25/68-71; 28/65-67; 33/23-24, 72-73; 34/9; 39/17-18; 40/7, 9, 13; 42/10, 13; 46/15-16; 49/11; 50/31-32; 58/12-13; 60/4; 66/8

Tövbe(a): 2/54, 187; 5/33-34, 70-71, 73-74; 7/143; 9/3, 14-15, 25-27, 73-74, 101-106; 11/1-3, 61, 89-90; 20/82; 24/31; 28/65, 67; 30/30-31; 38/21-24; 39/53; 42/25; 66/3-4, 8; 78/38-39

Tövbenin kabul şartları: 2/159-160; 3/86-89; 4/16-17, 145-146; 5/34, 38-39; 6/54; 7/153; 9/5, 7-11; 16/119; 19/58-60; 20/82; 24/4-5; 25/68-71; 28/65-67; 39/53-54

Tövbesi kabul edilmeyenler: 3/90; 4/18

Tur(a): 2/63; 4/154; 19/52; 28/29, 46; 52/1

Tuva vadisi: 20/12; 79/16

Tübbâ' Kavmi: 44/37; 50/14

U

Uhut savaşı: 3/121-122, 137-179; 61/4

Ulu'l-emre itaat: 4/59; 5/33-34

Uyku: 39/42

Uzlaşma: 4/128; 8/1; 49/9-10

Uzza (Put): 53/19-20

Ü

Ümitsizliğe düşmenin yasaklanması: 12/87; 15/51-56; 39/53

Ümmi: 3/75; 7/157-158; 62/2

Üzeyir (a.s.): 2/259; 9/30

V

Vahy: 3/44; 4/163; 5/111; 6/19, 50, 93, 106, 145; 7/116-117; 8/12; 10/2, 15, 87, 109; 11/12, 36, 37, 49; 12/3, 15, 109; 13/30; 14/13; 16/43; 17/39, 73, 86; 18/27, 110; 19/11; 20/13, 38, 48, 77, 114; 21/7, 45, 73, 108; 23/27; 26/52, 63; 28/7; 29/45; 33/2; 35/31; 38/70; 41/6, 12; 42/3, 7, 13, 51-52; 43/43; 46/9; 53/4, 10; 72/1; 99/5

Vasiyet: 2/180-182; 5/106

Vedd (Put): 71/23

Verilen Söze bağlı kalmak: 2/40, 80; 5/1; 3/75-76; 6/152; 8/72-73; 9/1-4, 7, 111; 13/19-20; 16/91-92; 17/34; 23/1-11; 33/13-15; 70/32

Y

Yaratıkların Allah'ın emrine boyun eğmesi: 3/83; 11/56; 13/15; 19/93-94; 22/18; 30/26; 55/5-6

Yardımlaşma: 5/2

Yağmur: 2/21-22, 164; 6/99; 7/57; 8/11; 13/17; 14/32; 15/22; 16/10, 65; 20/51-53; 22/5, 63; 23/18; 24/43; 25/48; 27/60, 63; 29/63; 30/24, 46, 48; 31/10, 34; 32/27; 35/27; 39/21; 40/13; 41/39; 42/28; 43/9-11; 45/3-5; 50/9-11; 56/68-70; 78/14-16; 80/24-32

Yahudi bilgileri (Ahbar): 5/44, 62-63, 82; 9/31, 34

Yahudilerle hristiyanlar arasındaki ihtilaf: 2/113

Yahya (a.s.): 2/132-133, 136, 140; 3/84; 4/163; 6/84; 11/71; 12/4, 11, 16-17, 38, 61, 63, 68, 78, 93-94, 97, 100; 19/49-50, 58; 21/72; 29/27; 38/45-47

Yakup (a.s.): 2/132-133, 136, 140; 3/84; 4/163; 6/84; 11/71; 12/4, 11, 16-17, 38, 61, 63, 68, 78, 93-94, 97, 100; 19/49-50, 58; 21/72; 29/27; 38/45-47

Yakup ailesi: 12/4-6; 19/1-6

Yalan söyleyenler: 3/61, 93-94; 4/48-50; 6/21, 93, 144; 10/17, 59-60, 69-70; 11/18, 93; 16/38-39, 104-105, 116-117; 18/15; 23/90; 24/13; 29/68; 39/2-3, 32, 60; 40/28; 45/7-10; 58/18; 59/11-12; 61/7; 63/1; 69/44-47; 72/4-5

Yalancı şahitlikten kaçınmak: 4/135; 25/72

Yalanlayanlar: 3/10-11, 137; 5/10, 86; 6/11, 21, 39, 49, 148, 157; 7/36-41, 64, 72, 92, 96, 136, 146-147, 176-177, 182-186; 8/53-54; 10/17, 45, 73; 16/36, 113; 22/57; 23/33, 47-48; 25/11, 25-39, 77; 27/83-85; 29/36-37, 68; 30/10, 16; 34/45; 37/127-128; 39/25-26, 32, 54-60; 42/139, 189; 43/24-25; 50/5; 52/11-16; 54/9-35, 41-42; 55/13-77; 56/51-56, 92-95; 57/19; 62/5; 64/10; 68/8-9; 73/11-14; 74/38-46; 75/30-36; 77/15-49; 78/26-28; 82/9-12; 83/10-17; 92/8-16; 96/9-19; 107/1-3

Yalanlayanlara mühlet verilmesi: 7/182-183; 68/44-45; 73/11

Yaratıkların Allah'ı tespih etmesi: 2/116; 41/37-38

Yardımlaşmak: 5/2; 42/39

Ye'cûc-Me'cûc: 18/94; 21/96

Ye'uk (Put): 71/23

Yegus (Put): 71/23

Yemin(a): 2/224-225; 3/77; 5/89; 16/92-96; 58/14-17; 63/1-2; 66/1-2; 68/1-12

Yemin keffareti: 5/89

Yetimler: 2/83, 177, 215, 220; 4/2-6, 8-10, 36, 127; 6/152; 17/34; 89/17; 90/15; 93/9

Yıldırım: 2/19, 55; 13/13; 41/13, 17; 51/44

Yıldızlar: 6/97; 7/54; 16/12, 15-16; 37/6-7; 53/1-2; 55/5-6; 81/1-3; 82/1-3

Yıldızların faydaları: 6/97; 16/15-16; 37/6-7

Yol kesenler: 5/33-34

Yolcu namazı: 4/101

Yunus (a.s.): 4/163; 6/85-86; 10/98; 21/87-88; 37/123-148

Yusuf (a.s.): 6/84, 12/4, 7-11, 17, 21, 29, 46, 51, 56, 58, 69, 76-77, 80, 84-85, 87, 89-90, 94, 99; 40/34

Z

Zan(a): 10/35-36; 49/12; 53/19-30

Zebur: 4/163; 21/105

Zekat(a): 2/43, 83, 110, 177, 277; 4/77, 162; 5/11-12, 55; 6/141; 7/156; 9/5-11, 18, 60, 71; 19/31, 54-55; 21/73; 22/41, 78; 23/1-4; 24/56; 27/1-3; 30/38-39; 31/1-4; 33/33; 41/6-7; 58/13; 70/19-25; 73/20; 98/4-5

Zekatın Verileceği Yerler: 9/60; 30/38

Zekeriyya (a.s.): 3/35-41; 6/85; 19/1-11; 21/89-90

Zekeriyya'nın karısı: 19/1-8; 21/89-90

Zeyd: 33/37

Zihar: 33/4; 58/1-4

Zina(a): 4/16-19, 25-26; 17/32; 23/1-7; 24/2-3; 25/68-69; 60/12; 70/19-31

Zina isnadında bulunmak: 24/4-10, 23-25

Ziyana uğrayanlar: 2/26-27, 121; 3/85; 4/119-121; 5/5, 52-53; 6/12, 20, 31, 140; 7/9, 53, 92, 99, 178; 8/36-37; 9/69; 10/45, 95; 11/21-22, 47; 16/108-109; 18/103-106; 22/11-13; 23/103-115; 27/4-5; 29/52; 39/14-16, 63, 65; 41/22-25; 42/45; 46/17-18; 58/19; 63/9; 103/1-3

Ziyaret adabı: 24/27-29, 58-59, 61; 33/5

Zulmedenler: 2/59, 114, 140, 145, 165, 229, 254, 258, 270; 3/57, 93-94, 117, 126-128, 140, 151, 192; 4/10, 97-99, 168; 5/29, 45, 51, 72; 6/21, 33, 42-45, 47, 52, 93-94, 128-129, 135, 144, 157; 7/4-5, 9, 37, 41, 44-45, 148, 165; 8/54; 9/19, 23, 70, 109; 10/13, 17, 39, 54, 106; 11/18-22, 37, 44, 67-68, 82-83, 94-95, 100-102, 116; 12/23, 74-75; 14/13, 22, 27, 42-46; 16/28, 85, 112-113; 17/82, 99; 18/15, 29, 35, 50-51, 57-59, 87; 19/38, 72; 20/111; 21/3, 11-15, 29; 22/25, 48, 53, 71; 23/27, 41; 24/47-50; 25/7-9, 19, 27-29, 37; 26/227; 27/10-11, 44, 50-52, 83-85; 28/37, 40-42, 50, 59; 29/14, 31-33, 49, 68; 30/9, 29, 57; 31/10-11; 32/22; 34/19, 31-33, 42; 35/37, 40; 37/22-39; 39/24, 32, 47-48, 51; 40/18, 51-52; 42/7-9, 21-22, 40-46; 43/39, 63-66, 74-76; 45/18-19; 46/10, 12; 49/11; 51/59; 52/47; 53/50-52; 59/17; 60/9; 61/7-8; 62/5; 65/1; 68/29; 76/30-31

Zülkarneyn: 18/33-98

Zülfik (a.s.): 21/85-86; 38/48

74/3, 7; 75/12, 30; 76/24-25, 29; 78/36-38; 79/16, 40, 44; 81/29; 82/6; 83/6, 15; 84/6, 15; 85/12; 87/1, 15; 92/19; 93/3, 11; 94/8; 96/1, 3, 8; 97/4; 98/8; 99/5; 100/6, 11; 105/1; 106/3; 108/2; 110/3; 113/1; 114/1

S

Sabır: 2/45; 3/16-17, 124-125, 200; 4/25; 7/87, 127, 137; 8/46, 66; 10/109; 11/9-11, 114-115; 12/18, 83, 90; 13/22-24; 14/5; 16/41-42, 126-127; 18/66-69; 19/64-65; 20/129-130; 22/34-35; 23/108-111; 25/75; 30/60; 31/17, 31; 32/23-24; 34/19; 37/102; 38/17; 42/33, 43; 49/4-5; 90/17; 103/1-3

Sabiiler: 2/62; 5/69; 22/17

Sabredenlerin nitelikleri: 2/153, 155-157, 249-250; 3/146; 8/46, 66; 11/9-11; 14/5; 16/96, 110, 126; 28/80; 29/58-59; 33/35; 39/10; 41/35; 42/32-33

Sadaka: 2/263-264, 271

Sadaka verenlerin nitelikleri: 2/262, 274; 9/99; 12/88; 33/35; 57/18; 92/5-10, 17-18

Safa: 2/158

Safra: 5/112-115

Salat-ü Selam: 33/56

Salih (a.s.): 7/74; 9/72-79; 11/89; 14/9; 22/42; 25/38-39; 27/45-53; 29/38; 38/12-14; 40/30-31; 41/13-14, 17; 50/12-14; 51/43-45; 53/50-52; 54/23-32; 69/4-6; 85/17-20; 89/6-14; 91/11-15

Salih ameller: 4/124; 5/93; 11/9-11; 16/97; 17/9; 18/1-3, 46, 110; 20/74-76, 82, 112; 21/94; 23/51; 25/68-71; 26/224-227; 28/67, 79-80; 30/44-45; 32/18-19; 34/10-11, 37; 35/10, 37; 40/40; 41/33, 46; 45/15; 46/15; 64/9; 65/8-11

Samiri: 20/88, 95-96

Sapıklar: 3/90; 4/88, 136, 142-143; 6/125, 140; 7/30, 178, 186; 9/115; 13/33; 15/55-56; 16/37; 17/48, 97-98; 18/17, 51; 19/75; 22/3-4; 23/103-107; 27/92; 28/49-50; 30/29; 36/22-24; 37/71-74; 38/26; 39/22-23, 36, 41; 40/32-35, 73-74; 41/52; 42/44; 45/23; 46/5; 56/51-55, 92, 94

Saptırcılar: 6/118-119, 144; 18/51; 22/8-10; 31/6-7; 39/8

Sarhoşluk: 4/43; 16/67; 22/2

Savaş esirleri: 8/67-71

Savaşılması yasak olan yerler: 2/191, 217

Savaşta başarılı olmanın etkenleri: 3/13; 8/45-47; 22/38-40; 47/34-35

Savaştan istisna edilenler: 24/61; 48/17

Savaştan kaçanların nitelikleri: 3/153, 155; 8/15-16; 9/38-39, 93; 33/13-17; 48/16

Savaştan kaçmak: 8/15-16, 45

Sebe Melikesi (Belkis): 27/29, 34, 42-43

Sebe' halkı: 34/15-21

Secde âyetleri: 7/206; 13/15; 16/49; 17/107; 19/58; 22/18; 25/60; 27/25; 32/15; 38/24; 41/37; 53/62; 84/21; 96/19

Selam(a): 4/86, 94; 10/9-10; 13/22-24; 14/23; 16/28, 32; 19/46-47; 20/45-47; 24/27, 61;

25/75; 27/59; 28/55; 33/43-44; 36/55-58; 37/78-80, 108-110, 119-121, 129-131, 180-182; 39/73; 43/87-89; 51/24-25; 56/25-26, 90-91

Semavi dinler temelde birdir: 2/132-133, 136; 3/1-4, 48; 4/26, 163-166; 7/157; 21/25, 92; 23/51-52; 29/46; 39/65; 41/43; 42/1-3, 13; 43/45; 46/11-12, 21; 61/6; 87/14-19

Semud Kavmi: 7/73; 9/70; 11/63, 68, 95; 17/59; 22/42; 25/38; 27/45; 29/38; 40/30-31; 50/14; 53/50-51; 69/1-7; 91/11

Siğınma talebi: 9/6

Sırat-ı Müstakim: 1/6-7; 3/51, 101-102; 4/66-68, 174-175; 5/15-16; 6/126, 153, 161; 11/56; 14/1; 15/41; 16/9; 19/36; 22/23-24, 67; 23/73-74; 34/6; 36/1-4, 60-61; 42/52-53; 43/43-44, 61-64; 48/1-3, 20

Siccin: 83/8

Sidretü'l-Münteha: 53/14, 16

Sihir ve sihirbazlar: 2/101-102; 7/104-122, 130-132; 10/75, 82; 20/56-73; 26/29-51, 183-189; 42/46-50; 113/1-5

Sohbet adabı: 2/104; 4/44-46, 114; 49/1-5, 11-12

Sorumluluk eylem ilişkisi: 2/132-134, 139-141, 286; 4/85, 110-112; 6/52, 104, 164; 10/41, 108; 11/35; 14/49-51; 17/7, 15-21; 18/29; 20/11-16; 24/11; 27/91-92; 29/5-6; 30/44; 34/25, 50; 35/18, 39; 39/7, 41; 41/46; 42/15, 30; 45/15; 52/21; 53/33-42; 89/21-26; 109/1-6

Söz ve iş birliği: 2/44; 61/2-3

Su(a): 2/21-22, 60, 72-74, 164; 6/99; 7/57, 159-160; 8/11; 13/4; 15/22; 16/10, 65; 18/39-41; 20/51-54; 21/30; 22/5; 23/17-18; 24/39, 45; 25/48-49, 54; 27/60; 28/23; 29/63; 30/24; 31/10; 32/27; 35/27; 39/21; 43/11; 56/68-70; 67/30; 69/9-12; 77/20-23, 25-27; 78/14-16; 79/30-31; 80/24-27; 86/5-7

Suçlular (Mücrimler): 6/54-55, 123-124, 147; 7/40-41, 83-84, 133; 8/8; 9/66; 10/13, 17, 50-51, 75, 82; 11/52, 116; 12/110; 14/49-51; 15/12-15; 18/49, 53; 19/85-86; 20/74, 102-104; 25/21-22, 31; 26/99, 200-207; 27/69; 28/78; 30/47, 55; 32/12-14, 22; 36/59; 37/22-39; 43/74-80; 44/22, 37; 45/31; 46/24-26; 51/31-33; 54/47-48; 55/41-44; 74/38-53; 77/16-18, 46-50; 83/29-33

Sur(a): 6/73; 18/99; 20/101-102; 23/101; 27/87; 36/51; 39/68; 50/20; 69/13; 78/18

Sure: 2/23; 9/64, 86, 124, 127; 10/38; 24/1; 47/20

Sur'un üflenmesi: 18/99; 20/101-102; 23/101; 27/87; 36/51; 39/68; 50/19-21; 69/13-15; 74/8-10; 78/17-18

Süleyman (a.s.): 2/102; 4/163; 6/84; 21/78-79, 81-82; 34/12-14; 27/15-44; 38/34-40

Süt emme: 2/233; 31/14; 46/15; 65/6-7

Süva' (Put): 2/282-283; 3/135

Ş

Şahitliğin gerekliliği: 2/282-283; 4/135; 5/106-108; 6/152; 33/70-71; 65/2; 70/33

Şahitlikten kaçınmamak: 2/139-140, 282-283;

5/106

Şefa(a): 2/255; 4/85; 6/51, 70; 7/53; 10/3, 18; 19/85-87; 20/109; 21/26-28; 26/96-101; 30/12-13; 34/23; 39/43-44; 40/18; 43/86; 53/24-26; 74/38-48; 78/38

Şefaatin kabul şartları: 2/255; 19/81-87; 20/109; 21/26-28; 22/47; 32/4; 34/23; 43/86; 53/26

Şehitlik: 2/154; 3/169; 4/69

Şeytan(a): 4/116-120; 5/90-91; 6/112, 142; 7/22, 27; 8/48; 12/5; 15/31-40; 16/98-99; 17/27, 53, 61-64; 18/50-51; 22/52-53; 23/97-98; 25/29; 26/221-223; 28/15; 34/20; 35/6; 36/60; 43/36; 59/16; 114/1-6

Şeytana uymanın yasaklanması: 2/168-169, 208; 6/142; 24/21; 43/62; 22/3-4; 31/21

Şeytanın dostları: 35/176; 4/76, 119-121; 6/121; 7/27, 30; 16/63, 98-100; 18/50; 19/45; 22/3-4

Şeytanın insanlara karşı tutumu: 3/175; 6/112, 142; 7/22, 27; 8/48; 12/5; 14/22; 15/34-35; 16/98-100; 17/27, 53, 61-64; 18/50; 19/44, 83; 22/52-53; 23/97-98; 25/29; 26/221-223; 28/15; 34/20; 36/60; 38/74-82; 43/36-38; 59/16; 67/5; 114/1-6

Şeytanın taraftarları: 35/6; 58/14-19

Şimanklar: 11/9-11, 116; 13/26; 17/16; 21/11-15; 23/33-41; 34/34-36; 40/69-76, 82-83; 43/23-25; 56/41-50

Şifa: 26/75-80

Şiir ve şairler: 26/224-227; 36/69

Şimşek: 13/12-13; 24/43; 30/24

Şuayb (a.s.): 7/85-93; 9/70; 11/84-95; 15/78-79; 22/42-44; 26/176-191; 29/36-37; 38/12-14; 50/12-14

Şura: 2/233; 3/159; 42/38

Şükretmek: 2/51-52, 55-56, 151-152, 172, 185, 243; 3/123, 144-145; 4/147; 5/6, 89; 7/10, 58, 143-144; 8/26; 10/59-60; 12/37-38; 14/5, 7, 37; 16/14, 78, 114; 21/79-80; 22/36; 23/78; 27/30-40; 28/73; 29/16-17; 30/46; 31/12-14, 31; 35/12; 36/33-35, 71-73; 39/7, 65-66; 40/60-61; 42/32-33; 45/12; 46/15; 54/33-35; 56/68-70; 67/23

Şükredenlerin nitelikleri: 3/144-145; 7/58; 14/5, 7; 25/62; 27/38-40; 31/12, 31; 34/18-19; 39/7; 42/32-33; 54/33-35

T

Tağut: 2/256-257; 4/51, 60, 76; 5/60; 16/36; 39/17

Taklit(a): 2/170; 21/51-67; 31/21

Taklitçiler: 2/170; 7/173-174; 31/20-21; 37/68-70; 43/19-25

Talut: 2/246-252

Tebliğ: 3/104, 110, 114, 159; 9/71, 112; 16/35, 37, 125; 17/53; 20/43-44; 22/41; 29/18; 31/17; 41/30-35; 80/1-12

Tedbirli olmak: 4/71, 94; 5/92; 9/122

Temizlik: 74/1-4; 9/107-108; 35/18

Tevazu: 4/36, 172-173; 16/23, 29; 17/37-38; 25/63; 31/18-19; 32/15

Nehirler: 13/3; 14/32; 16/15; 27/61; 36/34

Nesh: 2/106; 16/101

Nesr (Put): 71/23

Nikah: 4/3-4, 19-28, 34-35, 128-130; 5/5; 24/32-33; 33/36-38, 50-53; 60/10-11; 64/14; 70/19-31

Nimetler ve sıkıntılar karşısında insanın tutumu: 7/94-95; 10/12, 21-23; 11/9-11; 16/53-55; 17/11, 67-69, 83-84; 22/11-13; 23/73-77; 29/64-66; 30/33-36, 48-51; 31/31-32; 39/8, 49-52; 41/49-52; 42/47-48; 70/19-23; 89/15-20

Nimetleri inkar: 14/34; 22/66; 28/57; 30/33-34, 51; 31/20; 42/48; 80/17-32; 100/1-7

Nuh (a.s.): 3/33-34; 4/163; 6/84; 7/59-64, 69-70; 10/71-74; 11/25-49; 14/9; 17/2-3, 17; 19/58; 21/76-77; 22/42; 29/14-15; 33/7; 37/75-83; 38/12-14; 40/5, 30-31; 42/13; 50/12; 51/46; 53/52; 54/11-17; 57/26; 66/10; 69/11-12; 71/1-28

Nuh Tufanı: 69/11-12

O

Organların şahitliği: 24/23-24; 36/63-65; 41/19-23; 75/14-15

Oruç: 2/183-185, 187; 33/35

Oturma adabı: 58/11

Ö

Öğüt almak (Tezekkür): 2/221; 6/80, 126, 152; 7/3, 26, 57, 130; 8/57; 10/3; 11/24, 30; 14/25; 16/17, 90; 17/41; 21/84; 23/85; 24/1, 27; 25/62; 28/43, 46, 51; 32/4; 37/152-155; 39/21, 27; 40/58; 44/58; 45/23; 50/36-37; 51/49; 54/15-17, 21-22, 32, 40, 51; 56/62; 69/40-42; 73/19; 80/11-12

Ölçü-tartı: 6/152; 7/85; 11/84-85; 17/35; 21/47; 26/181-183; 42/17; 55/7-9; 57/25

Ölçü ve tartıda hile yapanlar: 83/1-6

Öldükten sonra dirilmek: 2/55-56, 258-260; 4/87; 6/12, 29, 36, 61-62, 133, 154; 7/29, 57; 10/45-46; 11/7; 13/2, 5; 16/38-40; 17/49-52, 97-99; 18/21, 99; 19/66-67; 22/5-7; 23/15-16, 31-38, 81-83; 25/3, 40; 27/65-73; 28/39; 29/19-20; 30/11, 16, 19, 25, 48-50, 56; 31/28; 32/10-11; 34/3, 7-9; 35/9; 36/12, 31-32, 48-53, 77-83; 37/15-19; 41/39; 43/9-11; 44/34-37; 45/24-26; 46/17-19, 33; 50/3-11, 15, 41-42; 53/45-47; 56/47-50; 58/5-6, 17-18; 64/7; 67/15; 72/7; 75/1-6, 36-40; 78/1-17; 79/1-14; 80/17-22; 81/1-14; 82/1-9; 83/1-6; 84/1-6; 86/5-10; 99/1-6; 100/6-11

Örnekleme (Darb-ı mesel): 2/26; 14/44-45; 16/75-76, 112-113; 18/32-44; 22/73-74; 25/37-39; 30/28, 58-59; 36/13, 78; 39/27-29; 43/57-58; 66/10-12; 74/31

Örtünme: 24/31, 60; 33/33, 53-55, 59

Ölüm: 3/143, 145, 156-158, 185; 4/78; 6/61; 14/15-17; 15/97-99; 21/35; 23/12-15; 29/57; 31/34; 35/15-17; 39/30-31, 42; 44/54-56; 53/42-44; 56/60-61, 83-87; 62/6-8; 63/10; 67/1-2; 75/26-29; 80/17-21; 102/1-2

P

Peygamber (s.a.s.)'in hanımları: 33/6, 28-34; 66/1-5

Peygambere tabi olmak: 3/31; 33/21

Peygamberlerin gönderilmesi: 2/87, 101, 119, 129, 151; 4/79, 170; 5/15-16, 19, 32; 6/130; 7/35, 42-43, 52-53, 59, 61, 65-67, 104; 9/33, 128-129; 10/74; 11/96-97; 12/109; 13/30, 38; 14/5; 15/10-11; 16/1-2, 36, 43-44, 63, 113; 21/7-8, 25, 107; 22/52; 23/23, 31-32, 42-46; 28/44-45; 30/47; 33/45; 36/1-4, 13-17; 37/71-73, 123-124, 133-135, 139-148; 40/23-24, 78; 41/13-14; 42/51; 43/6-7, 26-29, 45; 44/3-5, 10-13; 48/8; 51/38-39; 57/25-27; 61/6, 9; 62/2-4; 65/8-11; 71/1; 73/15-16

Peygamberlerin gönderilmelerinin hikmetleri: 2/151; 3/20, 164; 4/64, 79-80, 105, 164-165; 5/15, 19, 92, 98-99; 6/19, 48-49, 91; 7/1-2, 60-63, 66-69, 76-79, 182-184, 188; 9/33; 10/1-2; 11/1-2, 12, 25, 88; 13/7, 30, 40; 14/1, 5, 44; 15/88-89; 16/1-2, 35, 43-44, 64, 82-83; 17/59, 105; 18/56; 19/97; 21/107; 22/49-51, 78; 24/54; 25/56; 26/105-107, 114-115, 123-125, 141-143, 160-162, 176-178, 192-194; 27/91-92; 28/46-47; 29/18, 50; 32/1-3; 33/45-47; 34/28, 46; 35/23-24; 36/1-6, 10-11, 15-17, 70; 38/65-70; 39/41; 40/15, 18; 42/6-7, 47-48, 52; 43/63; 46/9, 23; 48/8-9, 28; 50/28, 45; 51/50-51; 52/29; 57/8; 60/6; 62/2-3; 64/12; 65/8-11; 67/24-26; 71/1-3; 72/22-23; 79/42-45; 87/8-10; 88/21-23

Peygamberler birer insandır: 3/144; 13/38; 14/10-11; 17/90-94; 18/110; 21/3-8; 23/23-24, 32-34, 45-47; 25/20; 36/13-15; 41/6

Peygamberler günahattan korunmuşlardır: 3/38-39, 161; 5/67; 12/23-24, 33-34; 17/73-77; 38/45-47

Peygamberler tebliğ görevi için ücret istemezler: 6/90; 10/71-72; 11/29, 50-51; 12/103-104; 23/72; 25/57; 26/105-109, 123-127, 141-145, 160-164, 176-180; 34/47; 36/20-21; 38/86; 42/22-23

Peygamberlere itaat: 3/32, 50-51, 132; 4/13, 59, 69, 80; 5/92; 8/1, 20-21, 45-46; 9/71; 24/52, 54, 56; 26/105-110, 123-131, 141-150, 160-162, 176-179; 33/33, 70-71; 43/63-64; 46/30-31; 47/33; 48/17; 49/14; 58/12-13; 64/12; 71/1-4

Peygamberleri alaya almak: 6/10; 9/65; 13/32; 15/11; 21/41; 36/30; 43/7

Peygamberlerin Allah tarafından korunması: 5/67; 15/95-96; 20/65-69; 21/69-71; 29/24, 32-34; 37/97-98, 114-115, 139-147

Peygamberlerin bir kısmı diğerlerinden üstün kılınmıştır: 2/253; 17/55;

Peygamberlerin ilahi lütfâ nail olmaları: 4/113, 166; 6/161; 9/40; 11/48, 58, 66, 94; 12/5-6, 15, 21-22, 24, 33-34, 37-38, 54-56, 90, 99-101, 110; 14/13-14; 17/74-75, 86-87; 19/49-57; 20/25-41; 21/51, 68-90; 23/26-30, 39-41; 26/20-21, 117-120, 168-173; 27/16, 38-40; 28/7-14, 23-25, 30-31, 85; 29/14-15, 24, 27, 31-34; 37/75-81, 99-122, 129-135, 139-148; 38/17-20, 34-43, 45-47; 39/36, 40; 48/26; 54/33-35; 87/6-8; 93/1-8; 94/1-4; 108/1-3

Peygamberlerin ilahi yardıma nail olmaları: 6/34;

9/40; 10/103; 11/58, 66, 94; 12/110; 21/69-71, 74-77; 29/14-15, 24, 31-33; 37/97-98, 114-117, 171-173; 40/51; 48/1-3; 54/9-14, 33-35; 58/21; 59/6

Peygamberlerin imtihan edilmesi: 2/124; 20/40; 37/101-106; 38/34-40

Peygamberlerle Allah arasında geçen diyaloglar: 2/124, 260; 3/40-41; 7/143-144; 19/7-10; 20/9-48, 83-85; 26/10-17; 28/29-35

Peygamberlerle melekler arasında geçen diyaloglar: 11/69-83; 15/51-65, 72-76; 29/31-35

Putlar: (Ayrıca bak. Allah'tan başka tapınılan şeyler.): 14/35-36; 22/31, 62

R

Ramazan: 2/185

Rehin: 2/283

Res Halkı: 25/37-39; 50/12-14

Rızık(a): 2/57, 172, 212, 254; 3/27, 37; 5/88, 114; 6/142, 151; 7/160; 10/31, 59; 11/6, 88; 13/26; 15/20; 16/71-72, 114; 17/30-31, 70; 20/131-132; 24/38; 27/64; 28/57, 82; 29/17, 60, 62; 30/37, 40; 34/24, 36, 39; 35/3; 36/47; 40/64; 42/12, 19, 27; 51/22-23, 56-58; 65/2-3; 67/21

Rızık talep etmek: 14/37; 29/16-17; 30/23, 46; 45/12; 62/9-10; 67/15; 73/7, 20

Riya: 2/264; 4/38, 142; 8/47; 107/6

Ruh: 17/85; 42/52

Ruhbanlık: 57/27

Ruhu'l-Kudüs (Cebail): 2/87, 253; 19/16-19; 70/4; 78/36-38

Rumlar: 30/2-4

Rüşvet: 2/188

Rüya: 12/5, 36-37, 41, 43-49, 100; 17/60; 37/105; 48/27

Rüzgar: 2/164; 7/57; 15/22; 25/48; 27/63; 30/46, 48-51; 35/9; 42/33; 45/3-5; 51/1-5; 77/1-7

Rab (Allah): 1/2; 2/105, 139; 3/51; 5/28, 112, 117; 6/45, 71, 102, 161-162, 164; 7/61, 67-68, 104, 121-122, 134, 172-174, 203; 10/3, 10, 32-33, 37, 94; 11/34, 56-57, 61, 66, 83, 88, 90, 118-119; 12/6, 24, 37, 53, 98, 100-101; 13/6, 16, 18, 27, 30; 14/39; 15/25, 28, 86, 98-99; 16/7, 24, 30, 33, 47, 55, 102, 119, 125; 17/25, 46, 57, 65-66, 102; 18/14, 22-24, 38, 58, 87; 19/1-4, 39, 46-48, 64-65; 20/12, 51-52, 67-70, 83-84, 90; 21/1-4, 55, 89, 92, 112; 22/1, 67, 77; 23/52, 57-59, 86, 93-94, 116; 25/74-75, 77; 26/9, 23-28, 47-48, 68, 77, 104, 109, 122, 127, 140, 145, 159, 164, 175, 180, 188, 191-192; 27/8, 26, 40, 73-74, 78, 93; 28/16-17, 21-22, 30, 33, 37, 53, 63, 68-69, 87; 29/26, 30; 31/33; 32/2-3, 25; 33/2; 34/19, 23, 26, 48, 50; 35/13, 18, 37; 36/16, 25, 27; 37/5, 84, 126, 180, 182; 38/9, 35, 41, 66, 71; 39/6, 10, 31, 54-55, 69, 73; 40/7-8, 11, 27-28, 55, 60, 62-66; 41/9, 14, 23, 30, 38, 43; 42/5, 10, 15-16, 22; 43/46, 64, 82; 44/6-7, 20, 22, 57; 45/17, 30, 36; 46/13, 34; 51/30; 52/7, 48; 53/55; 55/13, 16, 18, 21; 56/74, 96; 57/8, 21; 59/16; 66/5, 11-12; 68/2, 7, 19, 29, 32, 48-50; 69/43, 52; 70/27-28, 40; 72/2-3, 10, 13, 17, 20, 25, 28; 73/8-9, 20;

Kötülük işleyenlerin cezası: 4/18; 12/25; 27/90; 28/84; 35/10; 41/46; 45/15; 21; 53/31

Kötülüklerin örtülmesi: 5/65; 8/29; 48/4-5; 64/9; 65/4-5; 66/8

Kumar: 2/219; 5/90-91

Kur'ân(a): 2/23-24; 185; 6/19; 10/15; 37-38; 11/13-14; 12/2-3; 15/9; 87; 16/98; 17/9; 41; 45-46; 82; 89; 106; 18/54; 20/2-3; 27/1-6; 76; 25/32; 30/58; 32/2; 38/1

Kur'ân'a sarılmak: 3/103; 4/145-146; 6/50-51; 57-106; 153; 155; 7/3; 10/109; 22/78; 43/44; 45/18; 36/10-11

Kur'ân'ın isimleri: 2/2; 159; 185; 3/3-4; 7; 4/105; 113; 7/2; 10/1; 15/6; 9; 16/44; 64; 21/50; 25/1; 36/69; 38/87; 39/23; 42/52; 56/81; 64/8 Kurban: 22/36-37; 108/2

Kurban: 22/36-37; 108/2

Kurtuluşa ermek: 2/189; 3/130; 200; 5/35; 90; 100; 7/69; 8/45; 22/77; 24/31; 62/10

Kurtuluşa erenler: 2/1-5; 3/104; 185; 7/8; 157; 9/20-22; 88; 23/101-102; 109-111; 24/51-52; 28/65-67; 30/38; 31/1-5; 58/22; 59/9; 20; 64/16; 87/14-15; 91/7-9

Kurtuluşa eremeyecek olanlar: 6/21; 135; 10/17; 69; 77; 12/23; 16/116; 20/69; 23/117; 28/37; 82; 91/9-10

Kutsal topraklar: 5/21

L

Lakap takmak: 49/11

Lanete uğratılanlar: 2/88; 162; 3/86-88; 4/44-47; 51-52; 93; 116-118; 5/13; 60; 78; 7/44; 9/68; 11/18; 59-60; 96-99; 13/25; 15/34-35; 24/7; 23; 33/57; 60; 61; 64-68; 40/51-52; 47/22-23; 48/6

Lat (Put): 53/19-20

Leş(a): 5/3

Levh-i Mahfuz: 6/38; 59; 8/67-69; 10/61; 11/6; 13/39; 20/51-52; 22/70; 27/38-40; 30/55-56; 33/6; 34/3; 35/11; 36/12; 43/1-4; 50/1-4; 57/22; 85/19-22

Lokman (a.s.): 31/12-19

Lût (a.s.): 6/86; 7/80-84; 10/74; 11/69-70; 74; 77-83; 89; 15/57-77; 21/71; 74-75; 25/40; 26/160-175; 27/54-58; 29/26; 28-35; 37/133-138; 38/12-14; 50/12-14; 51/31-37; 53/50-55; 54/33-40; 66/10; 69/9-10

Lut (a.s.)'in karısı: 7/82-83; 11/81; 15/57-60; 26/167-172; 27/56-57; 29/31-33; 37/133-135; 66/10

Lut ailesi: 15/57-62; 27/56; 54/33-35

M

Madenler: 13/17; 16/12-13; 57/25

Mal sevgisi: 89/15-20; 100/6-8

Medine: 9/120

Medyen: 20/40; 28/22-23; 45

Mehir: 2/229; 237; 4/4; 20-21; 24-25

Mekke(a): 2/126; 6/92; 14/35; 37; 27/91; 28/57; 29/67; 90/1-2; 95/1-4

Mekke'nin Fethi: 48/1-29; 61/10-13; 110/1-3

Meleklerin nitelikleri: 4/172; 6/61; 7/206; 13/12-13; 15/61-64; 16/49-50; 19/64; 21/19-20; 26-29; 35/1; 37/1-4; 158-166; 38/67-69; 39/75; 40/7-9; 41/38; 42/4-5; 66/3-4; 6; 70/1-5; 77/1-7

Menat (Put): 53/19-20

Merhamet: 3/159; 6/12; 17/24; 19/13; 30/21; 48/29; 90/12-17

Merve: 2/158

Meryem: 3/33-38; 42; 44-47; 4/155-156; 171; 5/17; 72; 75; 19/16-35; 21/91; 23/50

Mescid-i Aksa: 17/1; 7-8

Mescid-i Haram: 2/144; 149-150; 191; 196; 217; 5/2; 8/34; 9/19; 28; 17/1; 22/25; 48/25; 27

Mescitler: 2/114; 7/31; 9/107-110; 22/39-40; 24/36-38; 72/18

Mescidleri imar edenler: 9/17-18; 28; 108

Mısır: 10/87; 12/21; 99

Miras: 4/7; 11-14; 19; 33; 176

Muhacirler ve Ensar: 2/218; 3/194-195; 8/72-75; 9/20-22; 100; 117; 120-121; 16/41-42; 110-111; 22/58-59; 57/7-9; 60/10

Muhammed (s.a.s.): Hz. Muhammed'e Kur'ân-ı Kerim'in indirilmesi: 2/99; 136; 159; 3/1-3; 7; 4/105; 113; 166; 174; 5/48; 6/19; 92; 114; 155; 7/1-2; 196; 12/1-3; 13/1; 37; 14/1; 15/9; 87; 16/1-2; 43-44; 64; 89; 102; 17/105-106; 18/1; 20/1-4; 99; 113; 21/50; 22/16; 24/1; 46; 25/1; 27/6; 29/47; 51; 32/1-2; 36/1-5; 38/29; 39/1-2; 23; 41; 40/1-2; 41/41-42; 42/7; 17; 52; 43/27; 30; 44/1-3; 45/1-2; 46/1-2; 56/77-80; 57/9; 65/10; 69/40-43; 73/5; 76/23; 97/1

Muhammed (s.a.s.): Vahy esnasında Kur'ân'ı acele okumaktan men edilmesi: 20/113-114; 75/16-19; 87/6-7

Muhammed (s.a.s.): İnkarcıların, vahyin inmesi-ne hayretle bakmaları: 10/1-2; 38/4-5

Muhammed (s.a.s.): Allah'ın Hz. Muhammed'e gaybı bildirmesi: 3/44; 7/101; 9/94; 11/49; 100; 12/102; 18/13; 20/99; 28/44-46; 30/1-6; 38/21-22

Muhammed (s.a.s.): Hz. Muhammed'in haber verdiği gaybı haberler: 5/27-31; 18/9-27; 83-99; 53/1-2; 61/6

Muhammed (s.a.s.): Kafirlerin Hz. Muhammed'e karşı tutumları: 8/30; 17/73-77; 21/36; 25/41-42

Muhammed (s.a.s.): Allah'ın Hz. Muhammed'i uyarması: 2/106-107; 4/105-113; 8/67-69; 9/43; 10/42-44; 99; 33/37; 66/1-5; 80/1-10

Muhammed (s.a.s.): Peygamber'le konuşma adabı: 2/104; 3/44-46; 24/63; 49/3-8; 58/8

Muhammed (s.a.s.): Muhkem ve Müteşabih âyetler: 3/7

Musa (a.s.): 2/51; 53-55; 60-61; 67; 87; 92; 108; 136; 246; 248; 3/84; 4/153; 164; 5/20; 22; 24-25; 6/84; 91; 154; 7/103-104; 115; 117; 122; 127-128; 131; 134; 138; 142-144; 148; 150; 154-155; 159-160; 10/75; 77; 80-81; 83-84; 20/9; 11; 17; 19; 36; 40; 49; 57; 61; 65; 67; 70; 77; 83; 86; 88; 91; 21/48; 22/44; 23/45; 49; 25/35; 26/10; 43; 45; 48; 52; 61; 63; 65; 27/7; 9-10; 28/3; 7; 10; 15; 18-20; 29-31; 36-37;

43-44; 48; 76; 29/39; 33/7; 69; 37/114; 120; 40/23; 26-27; 53; 41/45; 42/13; 43/46; 46/12; 30; 51/38; 53/36; 79/15; 87/19

Muhammed (s.a.s.): Hz. Muhammed'in peygamberliğinin evrenselliği: 7/158; 9/33; 34/28; 48/28; 61/9

Muhammed (s.a.s.): Hz. Muhammed'e tabi olmak: 7/158; 8/20; 31/15; 43/61

Musa'nın annesi ve kız kardeşi: 20/37-41; 28/7; 9-13

Müminlerin azarlanması: 2/75; 3/142-144; 165; 4/88; 97-99; 9/16; 38; 120; 16/71; 57/16; 61/2-3

Müminlerin imtihan edilmesi: 2/155; 3/140-152; 165-167; 179; 186; 5/48; 94; 7/141; 8/17; 10/13-14; 11/7; 16/92; 18/7; 21/35; 23/30; 25/20; 27/47; 29/1; 3; 33/11; 39/49; 47/4; 31; 49/3; 67/1-2; 72/16-17

Müminlerin mükâfatları: 2/25; 62; 82; 256-257; 277; 3/57; 122; 145-146; 152-174; 5/65-66; 8/74; 9/44; 88-89; 111-112; 10/9-10; 11/23; 108; 13/29; 14/31; 17/9; 18/30-31; 107-108; 22/23-24; 49-50; 29/7; 58-59; 30/14-15; 31/8; 33/43-44; 37/34-49; 41/8; 45/28-30; 48/5; 29; 57/7; 11-12; 19; 21; 61/14-10; 65/8-11; 85/11; 89/27-30; 93/7-8; 95/4-6; 103/1-3

Müminlerin nitelikleri: 5/55; 8/2-4; 74; 9/13; 18; 20; 71-72; 14/31; 17/9; 20/82; 23/1-11; 24/62; 33/36; 42/36-39; 47/2-3; 48/29; 49/15; 58/22; 61/10-14; 90/11-18; 103/1-3

Münafıklar: 2/8-20; 204-206; 3/154; 167-168; 176-177; 4/60-68; 72-73; 81-83; 88-91; 138-143; 145-147; 5/41; 52-53; 8/21; 49; 9/42-43; 45-59; 61-70; 73-87; 90; 93-96; 101-110; 124-127; 11/5; 22/53; 24/47-50; 53-54; 29/10; 33/12-20; 24; 60-62; 72-73; 47/16-30; 48/6; 11-12; 15-17; 57/13-15; 58/8; 14-20; 59/11-17; 63/1-8; 74/31

Münafıklara itaat etmemek: 4/81; 9/95; 33/1; 48

Münafıkları dost edinmek: 4/88-89

N

Nadiroğulları: 59/1-17

Nafaka: 2/215; 272-273; 4/8

Namaz kılanların mükâfatı: 2/277; 4/122; 23/1-11; 35/29-30; 70/22-35; 87/14-15

Namaz kılınması emri: 2/110; 238-239; 4/77; 6/72; 11/114; 14/31; 15/98; 17/78-79; 19/31; 20/14; 132; 21/73; 22/77-78; 29/45; 30/31; 31/17; 33/33; 58/13; 62/9-10; 73/20; 76/25-26; 93/5; 96/19; 108/2

Namaz kılmaya teşvik: 2/1-3; 45; 153; 177; 277; 4/162; 5/12; 55; 6/162; 7/170; 8/2-3; 9/5; 11; 18; 54; 71; 112; 13/22; 14/37; 19/31; 55; 59; 22/35; 41; 23/1-11; 24/36-37; 27/1-3; 31/1-5; 70/22-23; 34-35; 74/38-47

Namaz vakitleri: 17/78-79; 30/17-18; 50/39-40; 76/24-25

Namaza dair bazı hükümler: 2/238; 4/43; 101-103; 9/84; 22/26

Nefis arzusuna uyanlar: 4/135; 20/15-16; 25/43; 28/48-51; 30/29; 38/26; 45/23; 47/14; 16

50; 21/72; 29/27; 37/112-113; 38/45-47; 51/24-28
İslam bütün peygamberlerin dinidir: 2/132-133; 3/81-83
İslam(a): 3/19, 85; 5/3; 6/125; 39/22; 61/7
İslam'a teşvik: 2/208; 3/102; 4/125; 6/14, 71, 162-163; 10/71-72; 11/13-14; 16/81; 21/108; 22/34; 27/81, 91; 39/11-12, 54; 40/66; 41/6, 33; 43/68-70; 46/15-16; 49/14
İslam ümmetinin nitelikleri: 2/142-143; 3/110; 9/122; 22/78; 35/31-32
İsmail (a.s.): 2/125, 127, 133, 136, 140; 3/84; 4/163; 6/86; 14/39; 19/54-55; 21/85-86; 37/99-107; 38/48
İsra ve Miraç: 17/1, 60; 53/1-18
İsraf: 6/141; 7/31; 17/26-30; 26/150-152
İsrailoğulları: Allah'ı görmek istemeleri: 2/55-56; 4/153
İsrailoğulları: Allah'ın İsrailoğullarına lütfu: 2/47, 49-56, 122; 5/20; 7/138-140; 10/93; 20/47, 80-82; 40/53-54; 44/30-33; 45/16
İsrailoğulları: Allah'ın İsrailoğullarından istedikleri: 2/40-48, 54, 61, 63-64, 72-73, 122-123; 5/20; 7/161-162; 14/5-9; 17/2; 32/24
İsrailoğulları: Buzağıyı ilah edinmeleri: 2/51-52, 54, 92-93; 4/153; 7/148-155; 20/83, 93
İsrailoğulları: Cebail'e düşmanlıkları: 2/97-98
İsrailoğulları: Cumartesi yasağına uymamaları: 2/65-66; 4/47, 154; 7/163; 16/124
İsrailoğulları: Hayata aşırı düşkünlükleri: 2/94-96; 62/6-8
İsrailoğulları: Helal şeyleri kendilerine haram kılmaları: 3/93-95; 4/160-161; 6/143-144
İsrailoğulları: İsrailoğulları ve Firavun: 2/49-50; 7/117-128, 134-137, 141; 8/53-54; 10/90-92; 14/6; 17/103-104; 20/77-80; 26/52-68; 28/38-40; 43/54-56; 44/22-31
İsrailoğulları: İsrailoğullarının nitelikleri: 2/76, 100; 3/21-24, 75, 78; 4/44-46, 49-55; 5/21-24, 41-43, 60-64, 78, 81; 6/91; 16/118; 58/8; 59/11-15; 62/5
İsrailoğulları: İsyan etmeleri ve cezalandırılmaları: 2/58-60, 63-66, 83-86, 92-93, 101, 211; 3/112; 4/45-46, 153-162; 5/12-14, 20-26, 32, 43, 49-50, 70-71, 78, 81; 6/146-147; 7/152, 155, 161-169, 171, 175-178; 16/118; 17/4-8; 20/83-97; 22/42-44; 61/5
İsrailoğulları: Mukaddes topraklara girmeleri: 2/58-59; 4/154; 5/20-26; 7/161-162
İsrailoğulları: Musa (a.s.)'a eziyetleri: 33/69; 61/5
İsrailoğulları: Hz. Peygamber'i yalanlamaları: 2/87-88; 3/184; 5/70-71; 6/57-58
İsrailoğulları: Peygamberleri öldürmeleri: 2/61, 87, 91; 3/112, 181-183; 4/154-155
İsrailoğulları: Sığır kesmeleri olayı: 2/67-74
İsrailoğulları: Tevrat'ı ihmal etmeleri: 4/13, 66, 68
İsrailoğulları: Tevrat'ı tahrif etmeleri: 2/75, 78-79; 3/78; 4/44-46; 5/13, 41; 7/169-170
İsrailoğulları: Tevrat'ın bazı hükümlerini gizlemeleri: 2/76-77, 146, 159-160, 174, 176; 3/77,

4/15; 6/91
İsrailoğulları: Tih'te dolaşmaları: 2/57; 5/24-26; 7/160; 17/101-104
İstikamet (Ayrıca bak. Doğruluk): 1/6, 8; 3/51, 100-101; 4/66-68, 174-175; 5/15-16; 6/126, 153, 161; 10/88-89; 11/56, 112; 14/1; 15/41-48; 16/9, 67; 19/23-24, 54; 42/14-15; 44/6, 30-32; 46/13-14; 81/27-28
İyi kimseler: 3/196-198; 76/5-22; 82/13; 83/18-28
İyilik etmek (İhsan): 2/112, 195; 3/172; 4/128; 5/93; 7/35; 12/22; 16/90, 128; 18/30; 28/14; 29/69; 37/78-80, 108-110, 119-121, 129-131; 51/15-16
İyilik edenlerin mükafatları: 2/195; 3/133-134, 148; 5/84-85, 93; 6/84; 7/56; 9/91, 120; 10/26; 11/114-115; 12/22, 56, 90; 16/30, 128; 22/37; 28/14; 29/69; 31/1-5, 22; 33/29; 37/80, 104-105, 119-121, 129-131; 39/10, 33-35; 46/12; 51/15-16; 53/31-32; 77/41-44
İyiliğin mükafatı: 4/40; 6/160; 27/49; 28/84; 42/22-23
İyiliği emredip kötülükten men etmek: 3/104, 113-114; 9/71, 112; 31/17
İzzet ve şeref: 4/139; 10/65; 35/10; 37/180-182; 63/8

K

Ka'be: 2/125, 127; 3/96-97; 5/97; 9/19; 14/37; 17/1; 22/25-26, 29, 32-33; 52/1-8; 106/1-4
Kabir: 9/84; 22/7; 35/22; 60/13; 102/2
Kader: 6/59; 9/51; 10/107; 16/53; 27/75; 48/11; 54/49; 57/22-23; 85/22
Kadın hakları: 2/228-229, 233, 237; 4/19-21, 127; 6/139; 16/58-59; 43/17; 65/6; 81/8-9
Kadının boşanmak için bedel vermesi: 2/229
Kadının mahremleri: 33/55
Kadınlar: 2/49, 187, 222-232, 235-237; 3/14, 42; 4/1, 3-4, 7, 11, 19, 22, 24, 32, 34, 43, 75, 98, 127, 129, 176; 5/6; 7/81; 24/31, 60; 27/55
Kadir gecesı: 4/1-6; 97/1-5
Kafirleri dost edinmek: 3/28; 4/89, 144; 5/51, 57; 9/23-24; 58/22; 60/8-9, 13
Kalem: 68/1-2; 96/3-5
Kalp: 7/43; 10/57; 13/28; 23/78; 32/9; 33/4
Kan(a): 5/3
Karınca: 27/18-19
Karun: 28/76-83; 29/39; 40/23-24
Kazanç: 2/14-16, 78-79, 200-202, 225, 264, 267, 281; 3/25, 155; 4/32, 88, 110-112; 6/3, 70, 120, 128-129, 164; 7/38-39, 96; 9/81-82, 95; 10/7-8, 27, 50-52; 11/85-86; 13/33, 42; 14/18, 49-51; 15/80-84; 18/58; 31/34; 33/58; 35/45; 36/63-65; 39/24, 47-51; 40/17, 82; 41/17; 42/22, 30, 32-34; 45/7-10, 14, 22; 83/10-14; 111/1-3
Kent halkı kıssası: 36/13-54
Kevser: 108/1-3
Kiblenin değişmesi: 2/143
Kibleye yönelmek: 2/144, 149-150
Kıyas: 2/178-179, 194; 25/68-69

Kıskanmak: 2/109; 4/54; 5/27-31; 48/15; 113/1-5
Kıyamet gününe hazırlanmak: 2/109; 14/31; 17/71-72; 30/43; 42/47; 56/83-96; 59/18; 69/13-37; 79/34-41; 80/33-42; 84/1-12; 102/1-8
Kıyamet gününün alametleri: 6/158; 54/1-2; 55/37
Kıyamet gününün nitelikleri: 2/48, 113, 123, 165-167, 254, 281; 3/9, 25, 30, 55-57, 105-107, 185; 4/41-42, 87, 141, 159; 5/109-120; 6/12, 22-24, 27-30, 40-41, 93-94, 128-132; 7/8-9, 37-39; 10/28-30, 45, 47, 93; 11/59-60, 84, 102-108; 14/21-23, 31, 40-51; 15/36-38; 16/24-29, 77, 84-89, 92, 111, 124; 17/13-14, 49-52, 71-72, 97; 18/47-49, 52-53, 99-101; 19/37-40, 68-72, 81-87, 93-95; 20/99-112, 123-127; 21/39-40, 47, 95-104; 22/1-2, 17, 55-59, 68-69; 23/16, 76-77, 101-115; 24/23-25, 36-37; 25/17-31, 33-34; 26/87-103; 27/82-85, 87-88; 28/62-67, 74-75; 29/12-13, 25, 54-55; 30/12-16, 43-45, 55-57; 31/33; 32/12-14, 23-25, 28-30; 33/64-68; 34/23-26, 31-33, 40-42, 51-54; 35/14; 36/48-67; 37/20-34; 38/77-81; 39/24, 30-31, 47-48, 60-61, 67-75; 40/10-12, 15-20, 32-33, 44-46, 51-52, 69-76, 82-85; 41/29, 47-48; 42/7-8, 15, 22, 44-47; 43/37-39, 67-68; 45/16-17, 26-35; 46/35; 50/20-35, 41-44; 51/12-14; 52/7-20, 45-46; 53/57-58; 54/1-8, 46-48; 55/37-45; 56/1-7, 47-56; 57/12-15; 58/5-7, 17-18; 60/3; 64/9; 66/7-8; 67/25-28; 68/42-43; 69/1-4, 13-37; 70/1-14, 42-44; 73/11-14, 17-18; 74/8-10; 75/3-15, 20-25; 76/4-22; 77/8-15, 35-40; 78/17-20, 37-40; 79/6-14, 34-41; 80/33-42; 81/1-14; 82/1-5, 17-19; 83/1-12, 34-36; 84/1-19; 86/8-10; 88/1-16; 89/21-30; 99/1-8; 100/9-11; 101/1-11
Kıyamet gününün vakti: 7/187-188; 15/85; 17/99; 18/21; 22/7; 29/5; 31/34; 34/29-30; 38/15-16, 78-81; 40/59; 41/47; 42/17-18; 43/61-66, 85; 45/32; 47/18; 77/1-7; 79/42-46
Kibirlenmek: 17/37-38; 31/18; 40/69-76
Kibirlenenler: 4/36-39, 172-173; 6/93; 7/36, 40, 48, 75-79, 132-133, 146; 10/75; 16/22-23, 29; 29/39; 31/7, 18; 37/34-36, 39/59-60, 72; 40/27, 35, 56, 60, 69-76; 41/37-38; 45/7-8, 31; 46/20; 63/55; 71/7
Kibirlenenlerin nitelikleri: 4/36-37; 9/25-26; 11/9-11; 31/18; 57/22-24
Kilise: 22/40
Kin tutmak: 3/118; 5/8, 14, 64, 91; 40/35; 60/4
Kitap Ehli: 2/62, 105, 111, 113, 120, 135-141, 145-146; 3/19-25, 64-73, 78, 98-101, 110-115; 4/153, 159, 171; 5/12-19, 41-53, 57-69, 72-77, 82-85; 22/17; 29/46-47; 57/29; 59/2, 11; 98/1-6
Kitapları sağ tarafından verilenler: 17/71; 56/27, 40, 90-91; 69/19-24; 74/38-40; 84/7-9; 90/17-18
Komşu: 4/36
Korku namazı: 2/238-239; 4/102-103
Köle azad etmek: 2/177; 4/92; 5/89; 9/60; 24/33; 58/3; 90/11-16
Kötülüğün cezası: 6/160; 27/90; 28/84; 30/41; 40/40; 42/40-41

Hayasızlık: 2/169, 268; 4/15-16, 22, 24-25; 7/28, 33, 80; 12/24; 16/90; 17/32; 60/12

Hayır işlemek: 2/110, 148, 197, 215; 3/113-115; 4/114, 127, 149; 5/48; 21/72-73, 89; 22/77; 23/57-61; 73/20

Hayırdan yansı: 2/148; 5/48; 23/57-61; 35/32; 57/21

Hayvanlar: 2/164; 6/38, 142, 146; 16/5-8, 66, 68-69, 80; 22/36-37, 65; 23/21-22; 24/41, 45; 31/10; 35/27-28; 36/71-73; 39/6; 40/79-81; 42/11, 29; 43/12-14; 45/12-13; 45/3-4; 67/19; 79/27-33; 80/24-32; 81/1-6; 88/17-21; 100/1-6;

Helal yemek: 2/168, 172-173; 5/1, 3-5, 87-88, 93; 6/118-119, 138, 142, 145; 16/114-115; 22/30

Helal yiyecekler: 2/168, 172; 5/1-2, 4-5, 87-88, 96; 6/118-119, 142-145; 7/32; 16/114

Helalinden yemek: 2/168, 172; 6/118-119, 142; 7/160; 8/67-69; 16/114; 22/30; 23/51; 34/15

Hendek Savaşı: 33/9-27

Hesap: 2/284; 7/6; 13/40; 14/51; 21/1, 47; 23/117; 24/39; 26/112-113; 29/12-13; 33/7-8, 38-39; 51/5-6; 55/31-32; 65/8; 78/27; 82/15, 17; 84/8; 88/26; 102/8; 107/1-3

Hırsızlık: 5/38; 12/70, 73, 77, 81

Hiyanet(a): 3/161; 4/105, 107; 5/13; 8/27, 58, 71; 12/52; 22/38; 40/19; 66/10

Hicr Halkı: 15/80-84

Hicret: 4/97-100; 9/40; 29/56

Hikmet(a): 2/269

Homoseksüellik: 7/80-81; 27/54; 29/28-29

Hoş görmek: 2/109; 5/13; 24/22; 43/87-89; 64/14

Hristiyanlar: 2/62, 111, 113, 120, 135, 140; 5/14, 18, 51, 69, 82; 9/30; 22/17

Hud (a.s.): 7/65-72; 11/50-60, 89; 26/123-140; 40/30-31; 41/13-16; 46/21-26; 50/12-13; 51/41-42; 53/50-52; 54/18-22; 69/4-8; 89/6-8

Hudeybiye Sözleşmesi: 48/10-20

Huneyn Gazvesi: 9/25, 27

Hüdhüd: 27/20-28

Hüküm Allah'ındır: 12/39-40, 67; 13/41; 28/70, 88; 30/1-5; 40/11-12

I

İbadeti Allah'a has kılmak: 1/5; 2/172; 6/162; 7/70; 12/40; 16/114; 17/23; 29/56; 39/14-15, 65-66; 41/37-38; 43/26-27; 114/1-3

İbrahim(a.s.): 2/124-127, 130, 132-133, 135-136, 140, 260; 3/65, 67-68, 84, 95, 97; 4/54, 125, 163; 6/74-75, 83, 161; 9/70, 114; 11/69, 74-76; 12/6, 38; 14/35; 15/51; 16/120, 123; 19/41, 46, 58; 21/51, 60, 62, 69; 22/26, 43, 78; 26/69; 29/16, 31; 33/7; 37/83, 104, 109; 38/45; 42/13; 43/26; 51/24; 53/37; 57/26; 60/4; 87/19

İbrahim ailesi: 3/33-34; 4/54-55

İbrahim (a.s.)'in karısı: 11/69-73; 51/24-30

İbrahim (a.s.)'in soyu: 2/127-128; 3/33-34; 4/54; 6/84-90; 19/58; 21/72-73; 29/27; 37/112-113; 57/26

İçki: 2/219; 4/43; 5/90-91

İddet: 2/228, 235; 65/1-4; 33/49

İdris (a.s.): 19/56-57; 21/85-86

İffet: 2/273; 23/1-7; 24/33; 33/35; 70/19-31

İftiracılar: 7/152; 11/50; 16/56, 87, 105, 116; 28/75; 29/12-13; 46/27-28

İhlâslı kimselerin nitelikleri: 12/23-24; 15/39-42; 17/64-65; 38/82-83

İlyas (a.s.): 6/85; 37/123-132

İlim: 6/80-81, 97-98, 104-105; 7/32; 10/5, 55; 12/68; 16/38, 43; 21/7; 23/84-85, 88-89; 27/50-52; 28/57; 29/64; 30/1-7, 22, 30; 31/25; 34/28, 36; 39/25-26, 49-50; 40/57; 41/1-3; 44/38-39, 45/25-26, 32-34; 52/45-47; 61/10-11; 62/9; 68/33; 71/1-4

İman (Ye's halinde) iman: 4/18; 6/158; 10/90-92; 26/200-203; 32/28-30; 34/51-52; 40/82-85; 44/10-16

İman-Salih amel ilişkisi: 2/25, 62, 82, 277; 4/57, 124, 172-173; 5/9, 69, 93; 7/42; 10/4; 13/29; 14/23; 18/30, 88, 107; 19/59-60, 96; 20/82; 22/14, 23, 49-50, 56; 24/55; 26/227; 29/7, 9, 58; 30/44-45; 31/7; 32/18-19; 34/4, 37; 35/7; 38/24, 28; 40/40, 58; 41/8; 42/22-23, 26; 45/21, 30; 47/2, 12; 48/29; 64/9; 65/11; 84/25; 85/11; 95/4-6; 103/1-3

İmran ailesi: 3/33-34

İmran'ın karısı: 3/33-37

İncil: 3/3, 48, 65; 5/47, 110; 7/157; 9/111; 48/29; 57/27

İnkar edenler: 2/6, 8, 23-24, 26, 29, 61, 89-90, 98, 102, 104, 121, 126, 161-162, 191, 211-212, 253-254, 257, 264, 276; 3/1-4, 12-13, 19, 21-22, 32, 56, 86-91, 96-98, 106, 112, 116, 126-128, 130-131, 140-141, 151, 156, 162, 176-178, 195-196; 4/18, 36, 39, 41-42, 44-46, 56, 101-102, 115, 131, 136-137, 140, 150-151, 160-161, 167-170; 5/3, 5, 10, 17, 36-37, 44, 67, 72-73, 78, 81, 86, 101-104, 114-115; 6/1-10, 25-30, 39, 70, 89, 116, 122, 125, 130, 132, 155-159; 7/27-30, 36-41, 50-53, 64, 71-72, 77-78, 90-93, 96, 101-102, 146-147, 175-178, 182-185; 8/7, 12-14, 17-19, 22-23, 30-40, 47, 50-59, 65, 73; 9/1, 3, 12-13, 17, 25-26, 32, 37, 49, 62-63, 68, 73, 90, 124-125; 10/4, 7-8, 45, 69-70, 73, 100-102; 11/5, 15, 17, 22, 59-60, 66-68, 74-76, 105-107; 12/37, 87; 13/5-6, 12-14, 18, 30-35, 42; 14/2-3, 7-9, 13-20, 28-30; 16/26-28, 33-34, 38-39, 60, 63, 71, 84, 88, 104-109, 112-113; 17/8-10, 60, 67, 69, 72, 89, 97-98; 18/32-44, 56, 100-106; 19/37-40, 68-70, 73, 77-84; 20/47-48, 60-61, 99-101, 133-135; 21/1-3, 36-46, 77, 90-100; 22/3-4, 8-10, 19-22, 25, 42-44, 46-47, 55, 57, 72; 23/24, 33, 44-48, 52-56, 63-77, 117; 24/55, 57; 25/11-14, 32-44, 50, 55, 60, 77; 26/139, 157-158, 170-174, 189-190; 27/4-5, 40-43, 50, 52, 57-58, 60-62, 65, 82-85; 28/38-42, 46-48, 81-82; 29/23-24, 47, 55; 30/16, 44-45, 58, 60; 31/6-7, 12, 23-24, 32; 32/28-29; 33/7-8, 25, 64-28; 34/5, 31-38, 43-46; 35/6-7, 25-26, 36-40; 36/1-10, 28-32, 59, 70, 37/11-15, 81-82, 127-128, 133, 136, 167, 170, 174-179; 38/1-14, 27, 84-85; 39/2-3, 7-8, 22, 32, 55, 59, 63, 66-67, 71-72; 40/4-6, 10-14, 49-50, 69-76, 82-85; 41/13-14, 26-29, 44, 50-54; 42/16, 26, 35; 43/6-8, 24-25, 29-42, 57-62, 79-80, 87-89; 44/40, 50; 45/7-11, 18-19,

31-35; 46/1-11, 20, 31-32, 34; 47/1-3, 7-9, 12, 32, 34; 48/13, 22-26; 50/1-11, 20-30; 51/7-9, 52-53, 59-60; 53/27-28, 59-62; 54/1-14; 60/1-2, 13; 61/5, 7-8; 64/5-6, 10; 65/8-10; 67/6-11, 20-21, 27-30; 70/1-3; 36-44; 71/26-27; 72/15-17; 74/31; 75/20-36; 76/4, 27-28; 78/40, 80/40-42; 83/34-36; 84/20-24; 85/17-20; 86/15-17; 87/9-17; 88/21-26; 89/15-26; 90/19-20; 93/1-6

İnkar edenlerden yüz çevirmek: 6/70, 91; 15/1, 3; 23/52-54; 32/28-30; 37/174-179; 43/82-83; 51/52-54; 52/45; 53/27-30; 54/4-6; 70/40-42; 74/11-17

İnkar edenlere mühlet tanınması: 3/178; 6/110, 112, 137, 158; 7/180, 186; 10/11, 19, 102; 13/32; 14/10; 15/2-3; 16/61; 18/58; 20/128-129; 21/108-111; 22/42-44; 23/54-56; 29/65-66; 35/45; 39/8; 41/45; 42/14, 21; 43/83; 70/40-42; 86/15-17

İnkar edenlerin kıyamet günü dünyaya dönme arzuları: 6/27; 14/44; 23/99-100; 26/96-102; 32/12; 35/36-37; 39/55-59; 40/10-11; 42/44

İnsan hayatının devreleri: 2/28; 7/24-25; 16/70; 22/66; 30/11, 40; 36/68; 45/25-26

İnsan ve nitelikleri: 2/204-207; 4/27-28; 7/181; 10/19; 11/118-119; 12/53; 14/34; 17/11, 67, 100; 18/54; 21/37; 30/8, 36; 31/6, 20; 42/48; 43/15; 70/19-23; 76/2-3; 80/17-19; 82/6-7; 89/15-20; 90/4; 96/6-7; 100/1-8; 103/1-3

İnsan ve tabiat: 7/22-25; 20/55; 23/79; 67/24; 71/17-20; 77/25-27

İnsanın Rablerine karşı düşmanlığı: 16/4; 36/77

İnsanın yaratılışı: 3/6, 59; 4/1; 6/2, 98; 7/189; 10/4; 15/26-27; 16/70; 18/37, 51; 21/37, 22/5; 26/75-78; 30/20, 40; 31/28; 36/20-22, 77/79; 37/11; 39/6; 40/57, 64; 41/21, 47; 42/11, 43/87; 45/3-4; 49/13; 50/16; 51/56; 53/42-46; 55/1-4, 14-15; 56/57-59; 64/2-3; 67/22-24; 70/19-22, 36-39; 76/28; 78/6-8; 82/6-8; 86/5, 8; 90/1-10; 91/7-9; 92/1-4; 95/1-5; 96/1-5

İnsanın yaratılış evreleri: 2/28; 16/70, 78; 18/37; 22/5; 23/12-16; 30/20, 54; 32/5-9; 35/11; 36/68; 39/6; 40/67; 46/15; 71/13-14; 75/36-39; 76/1-2; 77/20-23; 80/17-20

İnsanın yeryüzünde halife oluşu: 2/30; 6/165; 10/13-14, 73; 11/56-57; 27/62; 35/39

İntihar: 4/29-30

İrem: 89/7

İsa'nın babasız olarak doğması: 3/45-47, 59-63; 19/16-30

İsa'nın havarileri: 3/52-53; 5/12-13; 57/27; 61/14

İsa'nın Hz. Muhammed'in geleceğini müjdelemesi: 61/6

İsa'nın mucizeleri: 3/45-51; 5/110

İsa'nın nitelikleri: 3/48-50; 4/171-173; 6/85; 19/27-35; 21/91; 23/50; 43/57-59

İsa'nın tevhide çağırması: 5/17, 72-75, 116-118; 9/30-31; 19/34-40; 33/7; 36/32; 42/13; 43/63-64; 61/6

İsa'ya İncil'in ve mucizelerin verilmesi: 2/87, 253; 3/45-51; 5/46-47, 110; 19/29-30; 57/27; 61/6

İshak (a.s.): 2/133, 136, 140; 3/84; 4/163; 6/84; 11/71; 12/6, 38; 14/39; 15/51-53; 19/48

46/16; 47/5; 54/55; 67/23-24

Domuz: 2/173; 5/3; 60; 6/145; 16/115

Dönüş ancak Allah'adır: 2/28, 45-46, 223, 245, 285; 3/28, 54-55, 83; 5/18, 48, 105; 6/36, 60-62, 108, 164; 7/123-125; 9/94, 105; 10/4, 22-23, 30, 46, 55-56, 69-70; 11/4, 29, 34, 88; 13/30, 36; 19/40; 21/35, 92-95; 22/48; 23/60, 115; 24/64; 26/49-50; 28/38-39, 70, 88; 29/16-17, 21-22, 57; 30/11; 31/14-15, 22-23; 32/10-11; 35/18; 36/20-22, 31-32, 53, 82-83; 39/7, 43-44; 40/43, 77; 41/19-21; 42/10, 14-15; 43/12-14, 84-85; 45/15; 50/43; 53/39-42; 60/4; 62/6-8; 64/3; 75/26-30; 88/25-26; 96/6-8

Dua etmek: 2/186; 4/32; 6/63-64; 7/55-56, 180; 10/22; 12/85-86; 17/11, 110; 27/62; 32/15-16; 40/60, 65; 55/29

Dua ayetleri: 1/6-7; 2/126-129, 200-201, 250, 285-286; 3/8-9, 15-17, 26-27, 35, 38, 52-53, 146-147, 191-194; 4/75; 5/24-25, 82-83, 114; 7/22-23, 47, 88-89, 125-126, 151, 155-156; 10/84-85, 88-89; 11/45-47; 12/32-34, 101; 14/35-41, 44; 17/24, 80; 18/9-10; 19/1-10; 20/25-35, 113-114; 21/112; 23/26, 28-29, 38-39, 93-94, 97-98, 117-118; 26/83-89, 117-118, 168-169; 27/18-19; 28/15-17, 20-24; 29/30; 34/18-19; 37/99-100; 38/34-35; 39/46; 40/7-9; 44/10-12; 46/15; 59/10; 60/4-5; 66/8, 11; 71/26-28

Dünya hayatı: 3/185; 4/77; 6/32; 10/24; 13/26; 18/7-8, 45; 29/64; 40/38-39; 47/36; 57/20

Dünya hayatını tercih edenler: 3/145; 4/134; 11/15-16; 17/18; 28/79-82; 42/20; 53/29; 79/36-39

Düşmana karşı hazırlıklı olmak: 3/139; 4/104; 8/60; 47/34-35

Düşünmek: 2/219; 3/190-191; 6/50; 7/176; 10/24; 13/3; 16/11, 44, 68-69; 30/8, 21; 39/42; 45/13; 59/21

E

Ebü Leheb ve Kansı: 111/1-5

Ecel: 3/145; 6/2; 7/34; 10/49; 15/4-5; 16/61; 17/99; 23/43; 34/29-30; 35/11; 39/42; 40/67; 63/10-11; 71/1-4

Elyesa' (a.s.): 6/86; 38/48

Emanet: 2/283; 4/58; 23/8; 33/72-73; 70/32

Emanete hıyanet: 8/27

Esirler: 2/85; 8/67-71; 47/4-6

Eşine yaklaşmamaya yemin etmek: 2/226-227

Eşler arasında sevgi: 7/189; 30/21

Eşleri ölen kadınlar: 2/234-235, 240

Evlatlar: 4/11-12; 8/28; 9/24, 55, 69, 85; 11/40-46; 14/35, 37, 40; 16/72; 17/6; 18/39, 46; 19/77; 25/74; 26/88, 133; 34/35-37; 42/49-50; 60/3; 63/9; 64/14-15; 71/12, 21; 80/34-36

Evlad edinme: 33/4-5

Evlanılması haram olan kadınlar: 2/221; 4/22-25; 60/10

Eyke halkı: 15/78-79; 38/13; 50/14

Eyyüb (a.s.): 4/163; 6/84; 21/83-84; 38/41-44

F

Fal okları: 5/3, 90

Fasıklar: 2/26-27, 99; 3/81-83, 110; 5/24-26, 47, 49; 6/49; 7/101-102; 9/8, 24, 53, 67, 80, 84, 96; 10/33; 21/74; 24/4-5, 55; 27/12; 28/32; 29/34; 32/20; 46/20, 35; 59/5, 19; 61/5; 63/6

Fil sahipleri (Ashab-ı Fil): 105/1

Firavun'un kansı: 28/9; 66/11

Firavun'un ailesi: 3/11; 7/130; 8/50-54; 14/6; 28/7-8; 40/28, 45-46

Firavun: 2/49-50; 3/11; 8/52, 54; 10/75, 79, 83, 88, 90, 92; 11/97; 14/6; 17/101-102; 28/3-4, 6, 8-9, 32, 38-40; 29/39; 50/13; 66/11; 69/9; 73/15-16; 79/17; 20-25; 89/10

Fitne: 3/7; 4/91; 9/47-48

Faiz: 2/275-281; 3/130; 4/160-161; 30/39

G

Gemiler: 2/164; 10/22; 14/32; 16/14; 17/66; 22/65; 23/21-22; 30/46; 31/31; 35/12; 36/41-44; 40/79-81; 42/32-34; 43/12; 45/12; 55/24-25

Gıybet etmek: 49/12; 104/1

Gafiller: 7/136, 146, 172-173, 179; 10/7-8; 16/108; 18/28; 21/1; 30/7; 36/6

Gaflet: 7/205; 10/90-92

Ganimetler: 3/161; 8/1, 41, 67-69; 59/6-8

Gayb bilgisi: 2/33; 5/109; 7/188; 10/20; 11/31, 49; 16/77; 18/25-26; 27/65, 75; 34/3, 14, 48; 35/38; 39/46; 41/47; 43/84-85; 49/18; 53/35; 57/25; 64/18; 67/25-26; 68/47; 72/26-28

Gayri müslimlere benzemek: 3/105, 156; 8/21, 47; 33/69; 57/16; 59/19

Gazaba uğratanlar: 1/7; 4/93; 5/59-60; 8/15-16; 24/9; 48/6

Gece ibadeti: 25/63-64; 32/15-16; 39/9; 51/17-18; 73/1-4, 20; 76/26

Gece-Gündüz: 2/164; 3/27; 6/1, 96; 7/54; 10/5, 67; 13/3; 14/32-33; 16/12; 21/33; 22/60-61; 23/80; 24/44; 25/47, 62; 27/86; 28/71-73; 31/29-30; 35/13; 36/37; 39/5; 40/61; 41/37; 45/5; 57/6; 78/10-11; 79/29; 89/1-5; 91/1-4; 92/1-2; 93/1-3

Gece ve gündüz uyumak: 6/60; 25/47; 30/23; 78/9-10

Gece ve gündüzün faydaları: 10/6, 67; 17/12; 25/47, 62; 27/86; 28/71-73; 40/61; 73/6-7

Geçmiş milletlerin başına gelen ibretlik olaylar: 2/65-66, 214; 3/10-13, 137-138; 6/6, 10-11, 42, 45; 7/4-7, 86, 94-103, 134-137, 145, 163, 166, 172-174; 8/50-54; 9/69-70; 10/13-14, 38-39, 73, 90-92, 101-102; 11/44, 58-60, 66-68; 81-83, 89, 94-103, 120; 12/7, 109-111; 13/6, 41; 14/5, 9-17; 15/71-84; 16/26, 112-113; 17/17; 18/59; 19/74; 20/128; 21/11-15, 44, 105-106, 22/42-48; 23/29-30, 44; 25/35-40; 26/65-67, 99-102, 119-121, 139, 157-158, 170-174, 189-190; 27/13-14, 50-58, 69; 28/39-40, 58, 78-81; 29/14-15, 24-25, 33-40; 34/15-19, 45; 35/25-26, 42-44; 36/28-31; 37/79-82, 132-138, 176-177; 38/3, 41-43; 39/25-26; 40/5, 21-45, 82-85; 41/13-18; 43/6-8, 23-25, 54-56; 44/17-29, 37; 46/26-28; 47/13; 50/12-14, 36-37; 51/31-46; 53/50-56; 54/9-42, 51; 59/2, 14-15;

60/4-7; 64/5-6; 65/8-10; 67/18; 68/17-33; 69/4-12; 71/22-25; 73/15-16; 77/16-18; 79/15-26; 85/10; 89/6-14; 91/11-15; 105/1-5

Gıybet etmek: 49/12; 104/1

Gökler ve yeryüzü: 2/22, 29, 116-117, 164; 6/1, 14, 73, 79, 101; 7/54; 10/3, 6; 11/7; 12/101; 13/2-3; 14/10, 19, 32; 15/19-22, 85; 16/3; 17/99; 18/7-8, 51; 20/1-6, 51-53; 21/16, 30-32; 22/65; 23/17; 24/35; 25/58-59; 27/60-61; 29/44, 61; 30/22, 25; 31/10, 25; 32/5; 34/9; 35/1, 41; 36/81; 38/27; 39/5, 38, 46; 40/57, 64; 41/9-12; 42/10-11, 29; 43/9-10; 44/38-39; 45/3, 22; 46/3-4, 33; 50/6-8, 38; 51/7-8, 20-22, 47-48; 52/5-7; 55/5-7, 10-12; 57/4; 64/3-4; 65/12; 67/1-5, 15; 71/15-20; 78/6-7, 12-13; 79/27-31; 81/11; 82/1-5; 84/1-6; 85/1; 86/1; 88/18-21; 91/5-6, 99/1-6

Gösteriş yapmak: 4/36-38; 8/47; 107/4-7

Gülmek: 53/42-43, 59, 62

Güneş: 2/258; 6/96; 7/54; 10/5; 12/4; 13/2; 14/33; 16/12; 17/78; 18/17, 86, 90; 20/130; 21/33; 22/18; 25/45; 29/61; 31/29; 35/13; 36/38, 40; 39/5; 41/37; 50/39; 55/5; 71/16; 75/9; 76/13; 81/1

Güneş ve Ay: 10/5; 13/2; 14/32-33; 21/33; 25/45-46; 29/61; 31/29-30; 35/13; 36/37-40; 39/5; 41/37; 71/15-16; 91/1-3

H

Habil ve Kabil: 5/27-32

Hac: 2/158, 189, 196-200, 203; 5/1-2, 95, 97; 9/3, 19; 22/26-37

Haddi aşanlar: 2/190; 5/87; 10/74; 20/125-127; 21/7-9; 26/150-152; 36/18-19; 43/5; 51/31-34

Haddi aşmak: 2/178, 190, 194, 231; 3/112; 5/2, 87; 7/55

Hainler: 4/105-107; 12/50-52; 22/38

Hak-Batıl: 2/42; 7/118; 17/81; 18/56; 22/62; 31/30; 34/49; 40/5; 42/24

Hakkın üstünlüğü: 7/117-118; 8/7-8; 17/81; 21/17-18; 34/48-49; 42/24

Haksız iktisab: 2/188; 4/29-31, 160-161; 9/34

Haman: 28/5-8, 38; 29/39; 40/23-24, 36-37

Hamd: 1/2; 6/1, 44-45; 7/42-43; 10/9-10; 14/39; 15/97-99; 16/75; 17/50-52, 110-111; 23/26-28; 27/15, 59, 93; 28/70; 29/63; 30/17-18; 31/25; 34/1; 35/1, 34; 37/180-182; 39/29, 73-75; 40/7, 53-55, 65; 42/5; 45/36; 52/48-49; 64/1; 110/1-3

Haram aylar: 2/194, 217; 5/2, 97; 9/5, 36

Haram yiyecekler: 2/172-173; 5/1-3, 96; 6/121, 145; 16/115-117

Harun (a.s.): 2/248; 6/84; 7/121-122, 142, 150; 10/75, 87; 19/51-53; 20/24-32, 42-48, 69-70, 90-94; 21/48; 23/45-48; 25/35-36; 26/10-13, 43-48; 28/33-35; 37/114-122

Harut-Marut: 2/102

Haşr: 2/203; 3/12, 157-158; 4/172; 5/96; 6/38, 71-72, 128; 8/24, 36; 10/28, 45; 15/24-25; 17/97; 18/47; 19/66-68; 83-86; 20/102; 23/79; 25/17, 33-34; 27/83; 34/25-26, 40; 37/20-22; 41/19; 42/14-15; 46/5-6; 50/43-44; 58/9; 67/42

Allah'tan korkmaya teşvik: 7/59; 8/48; 10/15; 11/25-26, 61-63, 84, 102-103; 17/56-57; 23/57-60; 33/21; 39/14-16; 42/31-35; 46/21; 60/6; 70/19, 28

Amel terazisi: 7/8-9; 21/47; 23/102-103; 101/6-9

Anne babaya ne zaman itaat edilmez?: 29/8; 31/15

Anne-babaya iyilik: 2/83, 180, 215; 4/36; 6/151; 13/19-21, 25; 17/23-25; 29/8; 31/14-15; 46/15; 47/22-23

Antlaşmalar ne zaman bozulabilir?: 8/55-58; 9/12-13

Arabuluculuk: 2/180-182; 4/34-35, 114, 129; 8/1; 49/9-10

Arafat: 2/198

Arş: 7/54; 10/3; 13/2; 20/5; 23/86-87; 25/59; 32/4; 43/82; 57/4; 69/16-17; 85/15

Ashab-ı Kehf: 18/9-26

Atlar: 8/60; 100/1-6

Avlanmak: 5/1-2, 4, 94-96; 16/14

Ay hali: 2/222

Ay ve güneş: 6/96; 7/54; 10/5; 13/2; 54/1-2

Ayet: 2/41, 129, 134, 231, 252; 3/4, 7, 19, 58, 70, 98, 101, 108, 113, 118, 164, 199; 4/140, 155; 5/44, 75; 6/4, 93, 98, 124, 126, 130, 157, 158; 7/32, 35, 37, 58, 126, 174; 8/2, 52, 54; 9/9, 11, 65; 10/1, 5, 17, 24, 71, 95, 101; 11/1; 12/1; 13/1-2; 15/1; 16/104-105; 17/59; 18/56-57, 105-106; 19/58; 21/5; 22/16, 52; 23/66, 105; 24/1, 18, 34, 46, 58-59, 61; 25/73; 26/2; 27/1; 28/2, 87; 29/23, 49-50; 30/10, 28; 31/2; 32/22; 33/34; 36/46; 39/59, 71; 40/4, 35, 56, 69; 41/3, 44; 45/6, 8, 11, 31, 35; 46/26-27; 57/9, 17; 58/5; 62/2, 5; 64/10; 65/11; 68/15; 74/16; 78/28; 83/13; 90/19

Ayetleri alaya almak: 2/14-15, 67, 231; 4/140; 9/65

Azap: 2/80; 3/23-24; 5/117-118; 6/40-41, 65; 7/155-156; 10/48-53; 11/8, 84, 105-107; 14/44; 16/45-47; 20/124-127; 22/49; 26/200-207; 27/71-72; 29/53-55; 32/18-21; 34/34-35, 42; 37/176-177; 39/24-26, 47-48; 41/43; 52/7-16; 54/9-42; 57/20; 70/1-3; 72/22-25; 73/11-14; 83/15-17; 85/12; 98/6

Azer: 6/74

Azgınlık: 7/175-176; 15/42, 44; 26/91-103, 224; 37/27-32; 38/55-64; 51/52-55; 52/32; 53/50-52; 68/30-31; 78/21-30; 79/37-39; 96/6-7

B

Bağışlanma dilemek: 2/199; 3/39, 135, 159; 4/62, 64, 106, 110; 5/74; 8/33; 9/80, 113; 11/3, 52, 61, 90; 12/29, 97-98; 18/55; 19/47; 24/62; 27/46; 38/24; 40/7

Baskı ve işkence: 2/191, 193, 217; 8/39

Batıl inançlar: 2/189; 5/103

Batılçılar: 7/172-173; 29/48; 40/78; 45/27

Bedeviler: 9/97-99, 101, 120-121

Bedir Savaşı: 3/13, 123-128; 8/5-9, 41-49, 64-67; 59/14-15

Besmele ayeti: 27/29-30

Biat: 48/10, 18; 60/12

Birlik-beraberlik: 3/103-105; 8/46

Bitkiler: 2/22, 61, 164; 6/95, 99, 141; 7/57-58; 13/3-4; 14/32; 15/19; 16/10-11, 65, 67; 22/5, 63; 23/19-20; 25/48-49; 26/7; 27/60; 29/63; 30/19, 24, 50; 31/10; 32/27; 35/9, 27; 36/33-36; 39/21; 41/39, 47; 43/11; 45/5; 50/7-11; 55/11-12; 56/63-65, 71-73; 57/17; 78/15-16; 79/31; 80/27-32; 87/4-5; 95/4

Borçlanma: 2/282-283

Boş söz: 23/3; 25/72; 28/55

Boşama: 2/227-232, 236-237, 241; 33/49; 65/1-7

Bozgunculuk: 2/60, 205; 7/56, 74, 85, 142; 11/85, 116; 16/88; 26/183; 28/77; 29/36; 42/40-42

Bozgunculuk çıkaranlar: 5/64; 10/81; 13/25; 27/14; 28/4; 29/30; 38/28

Bulutlar: 2/164; 13/12; 24/43; 30/48; 35/9; 51/1-5; 78/14-16

Büyü: 113/1-4

Burçlar: 15/16-18; 25/61

C

Cahillerden yüz çevirmek: 4/81; 6/106; 7/199; 15/94; 28/55; 32/30; 37/174; 43/89; 51/54; 53/29; 54/6; 73/10

Calut: 2/249-251

Cariyeler: 4/25, 36; 16/71; 23/6; 24/32-33; 70/30; 90/13

Cebrail: 2/87, 97-98, 253; 16/102; 19/17, 19; 26/193; 53/6-13; 66/4; 70/4; 78/38; 81/19-21

Cehennem(a): 2/24; 15/43-44; 66/9; 67/6-8; 70/15-18; 74/26-31; 77/29-33; 81/12; 104/4-9; 111/3

Cehennemden sakınmak: 2/24; 3/131, 192

Cehennemlikler: 2/39, 80-81, 119, 217, 257, 275; 3/10, 116; 4/56; 5/86; 9/113; 10/27; 11/105-107, 119; 13/5, 25; 22/19-22, 51; 23/103-108, 112-115; 25/11-14; 32/20-21; 35/36-37; 36/59-64; 37/62-68; 38/55-64; 39/8, 14-16, 19; 40/6, 43, 45-50, 70-76; 41/19-25; 42/20; 44/43-50; 47/15-16; 50/24-30; 52/11-16; 56/41-56; 57/19; 64/10; 67/6-11; 69/25-37; 70/11-18; 78/21-30; 85/10; 87/11-13; 88/1-7; 101/8-11

Cennet(a): 2/25; 3/15, 133, 136, 195-198; 4/13, 57, 122; 5/12, 84-85, 119; 9/72, 89, 100; 10/9; 13/35; 14/23; 16/30-31; 18/31; 19/60-63; 20/76; 22/14, 23; 25/15-16; 29/58; 35/33-35; 39/20; 47/12, 15; 48/5, 17; 52/17; 55/46-77; 56/10-38; 57/12, 21; 58/22; 61/12; 64/9; 66/8; 69/19-24; 81/13; 85/11; 88/8-16; 98/8

Cennetlikler: 2/25; 3/107; 4/57; 7/42-49; 9/20-22; 10/9-10, 16; 11/108; 13/19-24; 14/23; 17/71; 18/30-31; 19/60-63; 22/23-24; 25/75-76; 28/83; 35/32-35; 36/55-59; 37/40-61; 38/49-54; 41/30-32; 42/20; 43/67-73; 44/51-57; 46/13-14; 50/31-35; 51/15-19; 52/17-28; 56/10-40; 59/20; 68/34-35; 69/19-24; 74/38-41; 76/5-22; 77/41-44; 78/31-36; 79/40-41; 83/22-28, 34-35; 88/8-16; 101/6-7

Cennetlikler-cehennemlikler: 7/44-53; 13/18; 37/22-74; 42/20; 44/40-57; 59/20

Cezanın suça denkliği: 16/126

Cihad(a): 3/142; 5/35; 9/19, 41, 73, 81-83, 86-88; 22/78; 25/52; 29/69; 61/10-12; 66/9

Cihad edenlerin nitelikleri: 2/218; 4/95-96; 8/72-75; 9/20-22; 16/110; 29/6, 69

Cimrilik ve cimriler: 2/195; 3/180; 4/37, 128; 9/34-35, 75-79; 17/29, 100; 47/37-38; 53/34; 57/24; 92/8-16

Cinler: 6/100, 128, 130; 7/38, 179; 11/119; 17/88; 41/25, 29; 46/18, 29-32; 51/56-58; 55/33, 37-39; 72/1-19; 114/1-6

Cömertlik: 17/29; 92/5, 17-18

Cudi: 11/44

Cuma namazı: 62/9-10

Cumartesi: 2/65; 4/47; 7/163

Çalışmak: 4/32; 28/77; 53/39-41; 92/4

Çocuklar(a): 2/128-129, 233; 3/14, 38; 7/189; 8/28; 14/40; 25/74; 33/5; 34/37; 46/15; 64/14-15; 66/6

Çocukları öldürmenin haram kılınması: 6/137, 140, 151; 17/31; 60/12

Çok kadınla evlilik: 4/3, 129

D

Dağlar: 13/3; 15/19; 16/15-16, 81; 20/105-107; 21/31, 78-79; 27/61, 88; 31/10; 35/27; 41/9-10; 50/6-7; 52/1-7; 77/25-27; 78/6-8; 79/30, 32; 81/1-3; 88/17-21

Davud (a.s.): 2/250-251; 4/163; 5/78; 6/84; 17/55; 21/78-80; 27/15; 34/10-13; 38/17-30

Demir: 57/25

Deniz avı: 5/96

Denizler: 16/14; 18/60-61, 109; 22/65; 25/53; 27/61; 35/12; 45/12; 52/1-7; 55/19-23; 81/6; 82/3

Dirar Mescidi: 9/107-110

Dikili taşlar: 5/3, 90

Diller: 30/22

Din Kardeşliği: 9/11; 33/5

Dinde zorlama: 2/256

Dinden dönenler (Mürtedler): 2/217; 5/54; 16/105-106

Dinden dönme (İrtidat): 2/217; 4/137; 5/54; 16/106-109; 47/25

Dini Allah'a has kılmak: 4/145-146; 7/29; 39/2-3, 11-14; 40/13-14, 65; 98/4-5

Doğru kimseler: 5/119; 6/143; 9/119; 27/64; 28/48-49; 33/7-8, 23-24, 35; 49/15; 59/7-8; 67/23-24

Doğru yola erdirilen kimseler: 2/213; 22/16, 54; 24/35, 46; 28/56; 39/17-18, 23; 42/13, 52

Doğru yolu tutmak (Hidayet): 1/6-7; 2/53, 150; 3/103; 6/117; 7/158; 16/15; 20/82; 23/49; 32/3

Doğru yolu tutanların nitelikleri: 2/155-157; 6/125; 7/128; 9/18; 18/17; 27/91-92; 36/20-21; 39/37, 41; 47/17

Doğruluk (Sıdk): 2/23, 94, 111; 5/119; 9/119; 17/80; 27/64; 28/48-49; 33/8, 24, 70-71;

110/1-3

Allah'ın adaleti: 2/281; 3/25, 108, 117, 161, 182; 4/40, 49, 77, 124; 6/160; 8/50-51, 60; 9/70; 10/4, 44, 47, 54; 11/100-101, 111, 117; 16/33, 111, 118, 17/71; 18/49; 19/60-61; 20/112; 21/47; 22/10; 23/62; 26/208-209; 28/59; 29/39-40; 30/9; 34/25-26; 36/54; 39/69, 75; 40/17, 20, 30-31; 41/46; 45/22; 46/19; 50/29; 99/6-8

Allah'ın âyetlerini menfaat aracı yapmak: 2/41, 79, 174; 3/77, 187; 5/44; 9/8-9; 16/95

Allah'ın bağışlamasını dilemek: 2/198-199, 285-286; 3/159, 193; 4/106; 7/155; 11/52-53, 61, 90; 12/29, 96-98; 14/41; 24/62; 38/34-35; 40/7; 41/6; 47/19; 48/11; 59/10; 60/5; 66/8; 71/9-10, 26-28

Allah'ın benzeri yoktur: 19/65; 42/11; 112/1-4

Allah'ın birliği: 2/133, 163, 255; 3/2, 6, 18, 62-64; 4/87, 171; 5/72; 6/3, 19, 102, 106; 7/59, 65, 73, 85, 140, 158; 9/31; 10/90; 11/14, 50, 61, 84; 13/16, 30; 14/52; 16/2, 22, 51; 17/42, 46, 111; 18/26, 50; 20/8, 14, 98; 21/22, 25, 87, 108; 22/34; 23/23, 32, 116; 25/1-2; 26/213; 27/26, 60-64; 28/70-72, 88; 29/46; 34/27; 35/3; 37/1-4; 38/65; 39/4, 6; 40/1-3, 61-66; 41/6; 43/84; 44/8; 51/51; 59/22; 60/4; 64/13; 73/9; 112/1

Allah'ın birliğinin delilleri: 6/40-41, 46; 16/1-18; 21/22; 23/71; 27/59-64; 40/61-65

Allah'ın dilemesi (Mesjieti): 2/90, 105, 142, 212-213, 220, 255, 269, 272; 3/13, 26, 37, 40, 72-73, 129; 4/48-49, 116, 132-133; 5/17-18, 40, 48, 54, 64; 6/35, 39-41, 80, 83, 106-107, 111-112, 133, 137, 148; 7/88-89, 155-156, 175-176, 188; 9/14-15, 26-28; 10/25, 49, 99, 107; 11/32-33, 105-108, 118-119; 12/56, 99, 110; 13/12-13, 26-27, 31, 38-39; 14/4, 11, 19-20, 27; 16/1-2, 9, 35, 93; 17/54, 86; 18/23-24; 22/18; 23/23-24; 24/21, 43, 45-46; 25/10; 27/87; 28/56, 82; 29/20-21, 62; 30/2-5, 37, 48, 54; 32/13; 33/23-24; 34/9, 36, 39; 35/1, 8, 15-17, 22; 36/41-43, 47, 65-67; 39/23, 52, 68; 40/14-15; 42/7-8, 12-13, 19, 27, 29, 32-33, 49, 52-53; 43/19-20, 60; 47/4, 29-30; 48/14, 27; 53/26; 56/63-70; 57/21, 28-29; 59/6; 62/2-4; 74/31, 54-56; 76/28-31; 80/17-23; 81/27-29; 82/6-8; 87/6-7

Allah'ın dostları: 10/62-64

Allah'ın emrine uymak: 2/186; 3/32, 130-132; 4/13, 59, 69-70, 80; 8/1, 20-21, 24; 9/71; 24/52, 54, 56; 33/33, 70-71; 42/36-39, 47; 46/31-32; 48/17; 49/14; 58/13; 64/15-16

Allah'ın hikmeti: 2/250-251, 269; 17/39

Allah'ın ilmi: 2/29-33, 76-77, 94-96, 139-140, 215-216, 220, 231, 233, 235, 255, 270-271, 273, 282-283; 3/5, 29, 62-63, 65-66, 92, 115, 119; 4/32, 39, 45, 63, 69-70, 127, 166-167; 5/7, 61, 97, 99, 109; 6/3, 53, 58-60, 73, 80, 101, 116-117, 119, 124; 7/7, 89, 187; 8/75; 9/16, 42, 44, 47, 78, 94, 101, 105, 115; 10/18, 36, 40, 61; 11/5-6, 13-14, 31, 91-92, 110-112; 12/19, 50, 74-77; 13/8-10, 42; 14/38; 15/24; 16/18-19, 22-23, 27-28, 70, 74, 91, 125; 17/25, 47, 54-55, 84-85; 18/22, 25-26; 19/70; 20/7, 51-52, 98, 103-104, 109-110; 21/4, 26-28, 51, 81, 110; 22/67-68, 70, 75-76; 23/17, 51, 91-92; 24/19, 27-30, 35, 41, 53, 63-64; 25/5-6, 58-59; 26/186-188; 27/24-25, 74-75, 88, 93; 28/56,

69, 85; 29/1-3, 10-11, 42, 45, 52, 62; 30/54; 31/16, 23, 27, 29, 34; 32/5-6; 33/2, 9, 18-19, 40, 51, 54, 63; 34/2-3, 10-11; 35/8, 11, 14, 38, 45; 36/16-17, 76-77, 79; 39/7, 46, 69-70; 40/7, 15-16, 19; 41/22, 53-54; 42/12, 24-25, 27, 49-50; 46/8, 22-23; 47/19, 25-26, 30; 48/11, 18-19, 24, 26-27; 49/1, 13, 16, 18; 50/16, 45; 53/29-32; 57/3-6, 22, 25; 58/3, 5-7, 11-13; 59/18; 60/1-3, 10; 62/6-8; 64/2-4, 11, 17-18; 65/12; 66/3; 67/13-14, 19; 68/5-7; 69/48-49; 72/25-28; 74/31; 79/42-44; 84/10-13, 23; 87/6-7; 100/9-11

Allah'ın indirdiği ile hükmetmek: 4/105; 5/44-50

Allah'ın insanları doğru yola iletmesi: 2/272; 4/174-176; 6/161; 7/42-43; 10/35; 13/31; 16/9; 18/23-24; 19/58; 22/23-24; 25/31; 26/75-78; 29/69; 33/4; 48/1-3, 20; 64/11; 76/2-3; 87/1-3; 90/7-10; 92/12

Allah'ın iradesi: 2/185, 253; 3/108, 176; 4/27-28; 5/1, 6, 41, 49; 6/125; 10/107; 11/34, 105-107; 13/10-11; 22/14-16; 28/4-6; 33/17, 33; 36/20-24, 82; 39/4, 37; 51/56-57; 74/31; 85/12-16

Allah'ın isimleri: 7/180; 17/110; 20/8; 59/22-24

Allah'ın İslam Dinini tamamlaması: 2/150; 5/3, 6; 12/4-6; 16/81; 48/1-3

Allah'ın iştiraki: 3/181; 58/1

Allah'ın konuşması: 2/253; 4/164; 7/143-144; 20/9-48; 27/7-12; 28/29-35; 78/38

Allah'ın kudreti: 2/19-20, 106, 109, 148, 255, 259, 284; 3/26-27, 29, 165, 189-190; 4/132-133; 5/17, 19, 40, 120; 6/17, 37, 65, 95-99, 133-134; 8/41; 9/38-39; 10/34, 53; 11/4, 19-20, 32-33; 12/21; 13/12-13; 14/19-20; 16/45-46, 65-69, 77-81; 17/67-69, 99; 18/45; 19/8-9, 20-21; 20/51-54; 21/30-33; 22/5-6, 60-61, 65, 70; 23/95; 24/45; 25/45-54, 61-62; 26/7-8; 27/60-64; 28/71-73, 29/19-22; 30/20-25, 46, 50, 54; 31/16, 27-31; 32/27; 34/9, 15-19; 35/1, 12, 41, 44; 36/33-44, 71-73, 79-83; 39/5-6, 51; 40/79-81; 41/9-12, 37-39, 53; 42/9, 29-34, 49-50; 43/40-42; 46/31-33; 48/20-21; 51/58; 57/2; 59/6; 60/6-7; 64/1; 65/12; 66/8; 67/1; 68/17-20; 70/40-41; 71/13-20; 72/12; 75/3-4; 77/20-23; 79/27-33; 80/24-32; 88/17-20

Allah'ın lütfu: 2/250-251; 6/46; 7/10, 26, 69, 74, 86; 10/22, 35, 57-60, 67; 11/61; 12/38, 67-68; 14/32-34; 15/16-22; 16/18, 53, 65, 69, 72, 78-83, 25/45-50; 26/132-134; 27/63, 73; 29/67; 30/20-25; 31/20, 24, 27; 32/6-9; 35/3; 40/61; 42/10-11; 43/9-14, 26-29; 45/12-13; 49/7-8; 55/1-4; 62/2-4; 67/23; 76/2; 79/27-33; 80/17-20; 90/7-10

Allah'ın mahlukâtı üzerinde düşünmek: 2/164; 3/190; 7/185; 10/6, 67, 101; 12/105; 13/3-4; 16/10-13, 48, 65-69, 79; 21/30; 22/18, 63, 65; 24/41, 43-44; 25/45-46; 26/7-8; 27/86; 29/44; 30/8, 20-25, 37, 50; 31/20, 29, 31; 32/26-27; 35/27-28; 36/71-73; 39/21; 42/32-33; 45/3-6; 46/33; 50/6-11; 51/20-21; 56/71-73; 67/19; 86/5-7; 88/17-20

Allah'ın rahmeti: 2/63-64, 178; 3/157; 4/83, 95-96, 113; 6/12, 15-16, 54; 7/148-149; 10/11, 57-58; 11/43, 47, 62-63, 72-73, 118-119; 12/91-92; 17/8, 50, 86-87; 18/15-16; 19/1-3, 20-21, 49, 53; 21/83-84, 107; 23/74-75, 109, 118; 24/10, 14, 20-21; 28/46, 86; 30/46, 50;

35/2; 36/41-44; 40/7; 42/28, 47-48; 43/31-32; 44/1-6, 42; 67/28; 90/11-18

Allah'ın rahmetine hak kazananlar: 3/47;

7/55-56, 156-157; 9/20-21, 99; 11/58, 66, 94; 12/56; 18/65; 21/74-75, 85-86; 29/20-21, 51; 33/43; 40/8-9; 45/29-30; 47/7-8; 48/25; 57/28; 76/30-31

Allah'ın rahmetini dilemek: 2/286; 3/8; 7/155; 17/23-24; 18/9-10; 23/108-111, 117-118

Allah'ın sevdiği kimseler: 2/195, 222; 3/76, 134, 146-148, 159; 5/13, 42, 54, 93; 9/108; 49/9; 60/8; 61/4

Allah'ın sevmediği kimseler: 2/190, 204-205; 3/32, 57, 140; 4/36, 107; 5/64, 87; 6/141; 7/55; 16/23; 22/38; 28/76-77; 30/44-45; 31/18; 42/40; 57/22-23

Allah'ın sözü doğrudur: 4/87, 122; 6/73, 115, 146; 7/4-7; 11/120; 33/4; 34/23

Allah'ın şahitliği: 3/81, 98; 4/79, 166; 5/117; 6/19; 9/107; 10/28-29, 46; 11/54; 13/43; 17/96; 21/78; 29/52; 33/55; 34/47; 41/53; 46/8; 48/28; 63/1; 85/4-9

Allah'ın taraftarları: 5/56; 58/22

Allah'ın va'di doğrudur: 3/9, 152, 194; 4/87, 122; 6/133-134; 7/44; 9/111; 10/4, 55; 11/45; 13/31; 14/47; 17/107-108; 18/21, 98; 19/59-61; 21/7-9, 95-97, 104; 22/47; 25/15-16; 28/12-13; 30/1-6, 58-60; 31/8-9, 33; 32/12-13; 33/22; 35/5; 36/51-52; 39/19-20; 40/53-55, 77; 45/31-32; 46/15-17; 48/27; 51/1-6; 52/1-10; 56/88-96

Allah'ın varlığının delilleri: 7/26; 10/31-36; 14/10; 21/30-33; 22/5-6, 61-62; 23/48-49; 29/61; 30/20-25, 46; 31/29-31; 36/33-44, 71-73; 39/21, 38; 41/9-13, 37-39, 53; 42/29, 32; 45/3, 6; 88/17-22

Allah'ın yaratması: 3/26-27; 6/14, 73, 95, 101; 7/54; 10/3, 31; 13/16; 21/30; 24/45; 25/1-2, 54; 30/17-19; 32/6-7; 37/94-96; 39/62; 40/61-62; 42/49; 51/49; 54/49-50; 87/1-4

Allah'ın, mülkünde tasarrufu: 2/26, 247, 253, 255, 272; 3/6, 13, 26, 37, 40, 72-74, 129; 5/1, 48, 54, 117-118; 6/17-18, 35, 39, 83, 88, 106-107, 111-112, 133, 137, 148-149; 7/88-89, 100, 128, 155-156, 175-176, 188; 9/105-106, 116; 10/3, 25, 99-100, 107; 12/56, 74, 76, 100; 13/13, 26-27, 31, 38-39, 41; 14/4, 10-11, 27

Allah'tan başka tapınılan şeyler: 4/116-120; 5/76; 6/71; 7/189-198; 10/18, 34-36, 66; 11/100-101, 109; 12/39-40; 13/14, 16, 33; 14/35-36; 16/17, 20-21, 72-76; 17/56-57, 67; 18/52; 19/41-42, 81-82; 20/87-89, 97; 21/43, 61-67, 98-100; 22/11-13, 62, 71, 73; 25/3, 55; 26/69-73, 91-93; 28/64; 29/17; 30/12-13, 28, 40; 31/10-11, 29-30; 34/22; 35/13-14, 40; 36/23, 74-75; 37/91-96, 123-125; 39/38, 43; 40/20, 41-43, 73-74; 41/47-48; 42/21; 43/86; 46/4-6, 28; 53/19-23

Allah'tan korkmak (Haşyet): 2/150; 4/77; 5/3, 44; 9/12-13, 18; 33/37-39; 35/18, 37; 36/10-11; 39/23; 50/32-33; 67/12; 70/27; 79/26; 87/9-10

Allah'tan korkanların nitelikleri: 5/94; 10/15; 14/12-14; 16/49-50; 22/34-35; 23/57, 61; 24/36-37; 39/11-14; 50/45; 55/46, 76; 76/6-10; 79/40-41

KELİME İNDEKSİ

Konu Başlığı: Sûre No/Ayet No

A

Allah'ı anmak (Zikir) 2/152, 198, 200, 203, 230; 3/41; 5/4; 7/205; 8/45; 18/23-24; 33/41; 62/9-10; 73/8; 76/24-25

Abdest: 5/6

Adak: 2/27; 3/35; 22/27-29; 33/23; 76/5-7

Adalet: 2/282; 4/58, 135; 5/8, 42; 6/115; 7/29, 159, 181; 16/90; 38/26; 42/15; 57/25; 60/8

Adam öldürmek: 4/29-30, 92-93; 5/32; 6/151; 17/33; 25/68-69

Adem (a.s.): 2/30-38; 3/33-34; 4/1; 6/98; 7/11-12, 19-25, 189; 15/28-35; 17/61; 18/50; 19/58; 20/115-123; 38/71-72; 39/6

Adem ve eşinin cennetten indirilmesi: 2/35-39; 7/19-27; 20/115-123

Affetmek: 2/51-52, 187, 237; 3/134, 152, 155, 159; 4/97-99, 149, 153; 5/13, 15, 95, 101; 24/22; 42/25, 30, 34, 40

Ahret hayatının ebediliği: 2/25, 39, 80-82, 161-162, 166-167, 217, 257, 275; 3/14-15, 86-88, 106-107, 116, 136, 196-198; 4/13-14, 57, 93, 122, 168-169; 5/36-37, 80, 83-85, 119; 6/128; 7/36, 42; 9/17, 20-22, 62-63, 68, 72, 86-89, 100; 10/26-27, 50-52; 11/23, 105-108; 13/5; 14/23; 15/45-48; 18/107-108; 20/74-76, 99-101; 21/101-102; 23/8-11, 101-103; 25/15-16, 75-76; 29/58; 32/13-14; 33/64-65; 39/71-73; 40/73-76; 41/27-28; 43/68-71, 74; 45/34-35; 46/13-14; 47/15; 48/4-5; 50/31-34; 57/12; 58/17, 22; 59/15-17; 64/9-10; 65/11; 72/23

Ahret yurdu: 29/64, 40/39

Ailede kadın: 2/223

Ailede erkek: 2/187, 228; 4/34; 20/132; 66/6

Aişe'ye (r.a.) iftira: 24/11-26

Akl kullanmak: 2/44, 73, 76, 164, 170-171, 241-242; 3/65, 118; 5/103; 6/32, 151; 7/169; 10/16; 11/51; 12/1-2, 109; 13/4; 16/12, 67; 21/10, 66-67; 22/46; 23/80; 24/61; 25/44; 26/28; 28/60, 29/35, 43; 30/24, 28; 36/62, 68; 37/137-138; 39/43; 40/67; 43/1-3; 49/4; 57/17; 59/14; 67/10

Akrabalık bağları: 2/83, 177, 215; 4/1, 36; 9/23-24; 16/90; 17/26; 24/22; 30/38; 33/6; 47/22

Akrabalar: 2/27, 180; 4/1, 7-8; 8/75; 13/25; 60/3

Alay etmek: 2/212; 6/10; 9/79; 11/38; 21/41; 49/11

Aldatmak: 7/85; 83/1-3

Alım-satım: 2/275, 282; 3/77, 177, 187, 199; 4/74; 5/44; 9/9; 12/19-21; 14/31; 24/36-37

Alimler: 3/7, 18; 4/162; 17/107; 22/54; 28/80; 29/43; 35/28; 39/9; 58/11

Allah çocuk edinmemiştir: 2/116-117; 4/171;

6/100-101; 10/68-69; 17/111; 18/2-4; 19/34-35, 88-92; 21/26; 23/91-92; 25/1-2; 37/149-152; 39/4; 43/81-82; 72/3; 112/1-4

Allah eş edinmemiştir: 6/101; 72/3

Allah korkusu: 2/74, 150, 194, 212; 3/200; 5/93; 6/72; 7/65; 8/2, 29; 10/31; 15/45; 16/30, 52; 23/1-2; 39/61; 59/7, 16; 64/16; 65/5; 67/12; 74/56

Allah sevgisi: 2/165; 3/31-32

Allah yolunda harcamak (İnfak): 2/3, 177, 215, 219, 254, 261-262, 267, 270, 272-274, 276; 3/16-17, 92, 133-134; 4/39, 114; 8/2-3, 60; 9/34-35, 99, 103-104, 120-121; 13/22; 14/31; 22/34-35; 28/51-54, 77; 32/15-16; 34/39; 35/29; 42/36-38; 47/36-38; 51/15-19; 57/7, 10-11; 59/9; 61/10-12; 63/10-11; 64/15-17; 70/19-25; 74/38-44; 76/5-9; 90/11-16; 92/17-18

Allah'ın kainattaki kanunu: 17/77; 33/38, 60-62; 35/43; 40/83-85; 48/22-23

Allah yolunda savaş: 2/190-195, 216; 4/71-76, 84; 8/17, 38-40, 64-66; 9/5, 12-15, 29, 36, 41, 91, 122-123

Allah yolundan alıkoymak: 4/167; 7/44-45, 86; 9/34; 11/18-19; 14/3; 16/88; 22/25

Allah'a yaklaşmak: 56/10-26; 88-89; 83/18-21, 27-28; 94/7-8; 96/13-19

Allah'a derinden saygı (Huşû'): 2/45-46; 3/199; 17/107-109; 21/90; 23/1-2; 33/35; 57/16-17; 59/21

Allah'a ibadet: 2/21; 4/36; 5/72, 117; 6/102, 7/29, 59, 65, 73, 85; 9/30-31; 10/3; 11/1-2, 50, 61, 84, 123; 13/36-37; 19/36, 65; 20/13-14; 21/25; 22/77; 23/23, 31-32; 27/45, 91-92; 29/16-17, 36; 36/20-22, 60-61; 39/2-3, 11, 14, 17, 65-66; 41/13-14; 43/64; 46/21; 51/56-57; 53/59-62; 71/2-4; 106/1-4

Allah'a iman: 2/186; 3/179, 193; 4/59, 65, 170-171, 173, 175; 5/111; 7/158; 10/106; 24/2; 46/31; 48/8-9; 57/7-8; 61/10-12; 64/7-9, 11

Allah'a isyan edenlerin cezası: 3/112; 4/14; 6/15-16; 11/59-60, 64-65; 33/36; 39/13; 72/22-24

Allah'a karşı gelmekten sakınmak (Takva): 2/41, 194, 196-197, 203, 223, 231, 233, 278, 282; 3/50-51, 102, 123-125, 200; 4/1, 131; 5/2, 4, 7-8, 11, 35, 57, 88, 100, 108, 112; 6/72, 155; 8/1, 69; 9/119; 11/78; 15/67-69; 16/2, 52; 22/1; 23/52; 26/106-110, 124-126, 130-132, 142-144, 150, 161-163, 177-179, 183-184; 29/16; 30/30-31; 31/33; 33/1, 55, 70-71; 39/10, 16; 43/63; 48/26; 49/1, 10; 57/28; 58/9; 59/18; 60/11; 64/15-16; 65/1-5; 71/3-4

Allah'a karşı gelmekten sakınanların mükafâtı: 2/189, 194, 212; 3/15-17, 133-136, 172, 179, 196-198, 200; 5/27; 6/32; 7/35, 128, 156-157;

9/4, 7, 36, 123; 10/62-63; 11/49; 12/57, 90, 91, 109; 13/35; 15/45-48; 16/30-32; 19/59-63, 71-72, 83-86; 24/52; 25/15-16; 38/49-54; 39/19-20, 33-35, 61, 73-74; 43/33-35, 67-73; 44/51-57; 47/15; 50/31-35; 51/15-19; 52/17, 20; 54/54-55; 68/34; 69/48; 77/41-44; 78/31-36; 92/5-7, 14-21

Allah'a karşı gelmekten sakınanların nitelikleri: 2/1-5, 65-66, 177, 3/113-115, 133-134; 7/156-157, 201-202; 19/59-63; 24/34; 38/28; 92/14-21

Allah'a karşı gelmekten sakınmaya teşvik: 2/21, 63, 103, 179, 183, 187, 194, 197, 223; 3/75-76, 120, 125, 172, 179, 186; 4/77, 128-129; 5/8, 65, 93; 6/32, 51, 69; 7/26, 35, 63, 65, 96, 128, 156, 164, 169, 171; 8/29; 9/36, 44, 108-109, 123; 10/6, 31; 11/49; 12/90, 109; 16/52, 128; 20/113; 22/37; 23/23, 31-32, 86-87; 24/52; 26/106-107, 124-126, 142-144, 161-163; 28/83; 37/123-124; 39/27-28; 47/36, 49/3, 13; 58/9; 65/2-5; 74/54-56

Allah'a ortak koşmak (Şirk): 4/36; 6/14, 56, 151; 7/33; 10/89, 105-106; 12/38; 13/36; 16/51, 73, 74; 17/22, 39-40, 111; 18/110; 22/26, 31; 26/213; 28/88; 30/13; 31/13; 40/66; 42/6; 51/51; 72/18

Allah'a ortak koşanlar: 2/165; 4/48, 116-121, 123; 5/72; 6/40-41, 56, 63-64, 88, 100, 106, 136-140, 148-150; 7/189-190; 9/3, 7-11, 17, 28, 33, 113-114; 10/104; 11/101, 109, 113; 12/103-108; 13/33-34; 14/30; 15/95-96; 16/26-27, 35, 53-57, 73-74, 86-88; 17/22, 39-43; 18/14-15, 52; 19/81-82; 21/24, 29; 22/31, 73-74; 23/117; 27/60-64; 29/25; 30/30-35, 42, 33/72-73; 37/149-164; 39/2-3, 8, 65; 40/69-76; 41/4-13; 42/6, 9, 13, 21; 43/15-25; 46/5; 48/6; 53/19-23; 61/9

Allah'a ortak koşmaktan sakındırma: 4/48, 116-117; 5/72; 12/38; 22/31; 39/65; 43/45; 72/1-2, 19-20

Allah'ı ananların nitelikleri: 3/191-194; 33/3

Allah'ı anmağa teşvik: 13/28; 22/34-35; 24/36-37; 29/45; 33/21; 87/14-15

Allah'ı hakem kabul etmek: 6/114; 7/87; 10/109; 12/80; 22/68-69; 24/47-51; 27/78; 33/36; 34/26; 39/3, 46; 60/10

Allah'ı tespih etmek: 2/30-32, 116; 3/41; 5/112; 6/100; 7/143, 206; 9/31; 10/9-10; 13/12-13; 15/97-98; 16/1, 3, 57; 17/1, 42-44, 90-93, 107-108; 19/10-11; 20/130; 21/19-20, 22, 26, 87; 23/91-92, 115-116; 24/15-16, 36-37, 41; 25/17-18, 58; 27/7-8, 63; 28/68; 30/17, 40; 32/15; 33/41-42; 34/40-41; 36/36, 83; 37/158-159, 180; 39/4, 67, 75; 40/7, 55; 42/5; 43/12-14, 82; 48/8-9; 50/39-40; 52/43, 48-49; 56/71-74, 95-96; 57/1; 59/1, 23-24; 61/1; 62/1; 64/1; 68/28-29; 69/51-52; 76/26; 87/1;

TECVİD RENKLENDİRMESİ HAKKINDA AÇIKLAMA

- **Kırmızı**(değişik tonları ile birlikte) **"Med"** yani uzatma yerlerini,

- **Yeşil**(değişik tonları ile birlikte) **"İdgam ve gunne"** yerlerini,

- **Kahverengi** **"İzhar"** yerlerini,

- **Mor** **"İhfa"** yerlerini,

- **Teal rengi** **"İklab"** yerlerini,

- **Turkuaz** **"Kalkale"** yerlerini,

- **Mavi** **"Kalın harfleri"**,

- **Gri renk** ise dilde **"söylenmeyen"** harfleri gösterir.

MED	4 Elif uzatmak VÂCİB	MEDD-İ LÂZİM: Dört elif miktarı uzatmak vaciptir	elif-lâm-mîm	الْمِ
	2~4 elif uzatmak VÂCİB	Dört elif miktarı uzatmak vaciptir.	veûlâike	وَأُولَئِكَ
	1~4 elif uzatmak VÂCİB	MEED-İ ARİZ: Meddi arızın iki, dört ve altı elif miktarı çekilmesi caizdir.	kümü lmüflihûn	هُمْ الْمُفْلِحُونَ
	1 elif uzatılır	MED: Bir elif uzatma.	yükümüne şşalâte	يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
İDĞAM	Billâgunne	Bu idğâm tam ve ğunnesizdir. Bu idğâmda sakın nûn veya tenvin, "lâm" veya "ra" harfine dönüşür, bu harfler de şeddeli olarak ve ğunnesiz okunur.	âyetillitesharanâ	آيَةً لِّتَسْحَرَنَا
	Mütecâniseyn	Mahreçleri aynı, sıfatları farklı olan (mütecânis) iki harften, sakın olan birincisinin, harekeli olan ikincisine idğâm edilerek okunmasına "idğâm-ı mütecâniseyn" denir.	vekattebeyyene	وَقَدْ تَبَيَّنَ
	Mealğunne	Ğunnenin varlığı ise burnumuzu açıp kapamakla belli olur. Burundan ses geliyorsa ğunne var ses gelmiyorsa ğunne yoktur.	vemenmme'alâ	وَمَنْ مَعَهُ
	Mütekârlbeyn	Mahreçleri veya sıfatları birbirine yakın olan (mütekârib) iki harften, sakın olan birincisinin, harekeli olan ikincisine katılarak okunmasına "idğâm-ı mütekâribeyn" denir.	vekurrabbi	وَقُلْ رَبِّ
	İZHAR	İki harfin birbirinden uzaklaşarak ayrılmasıdır. Yani izharda her harfin bizzat kendi hakkını vermek vardır.	ekseraħüm	أَكْثَرَهُمْ
	İHFA	İzhâr ile idğâm arasında, ğunneli ama şedde yapılmayan bir okuyuştur.	veente	وَأَنْتَ
	İKLAB	İklâb, sakın nûn veya tenvini tam bir mîme çevirmek ve "bâ" harfinden önce bu mîmi ğunne ile ihfâ etmektir. Sakın nûn veya tenvinden sonra "bâ" harfi gelirse "iklâb" olur.	mim be'dî	مِنْ بَعْدِي
	KALKALE	Kalkale, kuvvetli bir ses işitilinceye kadar mahrecin sarsılmasıdır.	sübhâneke	سُبْحَانَكَ
	Kalın Harf	Bulunduğu harf kalın okunur.	bilâbirati	بِالْآخِرَةِ
	Okunmayan Harfler	Bazı durumlarda harekesiz elif ve harekesiz elif-lâm yazıldığı halde okunmaz.	künelike	هُنَالِكَ

TÜRKÇE OKUNUŞ(TRASKRİPT) HAKKINDA AÇIKLAMA

Kur'ân-ı Kerim harflerinin bire bir Türkçe karşılığı bulunmamaktadır. Türkçe okunuş, Kur'ân'ı kendi dilinden okurken nasıl okunduğu hakkında şüphe duyduğunuz durumlarda yardımcı olması için konulmuştur. Kur'ân-ı Kerim'i Türkçe okunuşundan okumak, Kur'ân'ın anlamının değişmesine neden olmaktadır. Bu nedenle Türkçe harflerde olmayan bazı özel karakterler kullanılmıştır. Aşağıda bunların neler olduğu ve nasıl okunduğu örneklerle gösterilmiştir.

ث	ś	Peltek s: Dilin ucunu dişlerin arasından biraz çıkartılarak söylenir.	śümme yecme'uküm	ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ
ذ	z	Peltek z: Dilin ucunu dişlerin arasından biraz çıkartılarak söylenir.	veizâ tütlî	وَإِذَا تَتَلَّى
ه	h	he: Boğazın dibinden çıkar. Türkçedeki "h" gibidir.	vekalbiñi vecce'ale	وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ
ع	'	ayn: Boğaz hafif sıkılarak çıkartılır.	mâ 'amilû vehâka	مَا عَمِلُوا وَحَاقَ
غ	g	ğayn: Boğaz önünden önünden çıkar ve yumuşak bir ses verir. Daima kalın okunur.	gâfilûn	غَافِلُونَ
خ	h	hi: Boğaz hırıltılarak okunur. Daima kalın okunur.	biennekümü ttehaztüm	بِأَنكُمْ اتَّخَذْتُمْ
ر	r	ra: Dil ucunun geriye doğru kıvrılarak üst damağa sertçe dokunmasıyla çıkarılır. Bazen kalın, bazen de ince okunur.	rihlete şşitâi	رِحْلَةَ الشِّتَاءِ
ص	s	sad: Dil ucuyla alt ön dişlerin orta kısmından çıkartılır. Daima kalın okunur.	veşşayf	وَالصَّيْفِ
ض	d	dat: Dil yan kısmını sağ veya sol üst azı dişlere sürtmek suretiyle çıkartılır. Daima kalın okunur.	velerđi	وَالْأَرْضِ
ط	t	ti: Dil ucuyla üst ön dişlerin arkasından şiddetli bir sesle çıkartılır. Daima kalın okunur.	yentîku	يَنْطِقُ
ظ	z	zi: Dil ucunun ön dişlerin arkasından biraz dışarıya doğru sıkılması ve dişlerin dil ucuna hafifçe dokundurulmasıyla çıkartılır Daima kalın okunur.n okunur.	illâ zannen	إِلَّا ظَنًّا
ق	k	kaf: Dilin dip kısmını üst damağa vurmak suretiyle çıkartılır. Daima kalın okunur.	liilâfi kurayş	لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ
آ	ãĩũ	Hangi harfin üzerinde ise o harfi 1-4 elif miktarı uzatır.	likāe yevmiküm	لِقَاءِ يَوْمِكُمْ
أ	âîû	Hangi harfin üzerinde ise o harfi 1-2 elif miktarı uzatır.	'alâ sem'îñi	عَلَى سَمْعِهِ
/		kesme işareti: Bu karakter ile kendisinden önceki sesli harften sonra es verilir. kısa bir duraklama yapılır.	en kâlû /tû	أَنْ قَالُوا ائْتُوا

*İlâhi!
Hamdini sözüme sertâc ettim,
Zikrini kalbime mi'râc ettim,
Kitabını kendime minhâc ettim.*

*Ben yoktum var ettin,
Varlığından haberdar ettin,
Aşkınla gönlümü bi-karâr ettin!*

*İnayetine sığındım,
Kapına geldim,
Hidayetine sığındım,
Lütfuna geldim,
Kulluk edemedim,
Affına geldim.*

*Şaşırtma beni,
Doğruyu söylet,
Neş'eni duyur,
Hakikati öğret,*

*Sen duyurmazsan ben duyamam,
Sen söyletmezsen ben söyleyemem,
Sen sevdirmezsen ben sevemem!*

*Sevdir bize hep sevdiklerini,
Yerdir bize hep yerdiklerini,
Yar et bize erdirdiklerini!*

*Sevdim habibini,
Kâinata sevdirdin,
Sevdim de hil-at-i risaleti giydirdin,
Makâm-ı İbrahim'den
Maâm-ı Mahmud'a erdirdin!*

*Server-i asfiya kıldın,
Muhammed Mustafa kıldın!*

*Salât ü selam, tahiyyât ü ikrâm,
Her türlü ihtiram O'na,*

*Onun ailesine,
Aline,
Ahabına,
Ashabına
ve etbâna
Ya Rab!*

Demek ki insan için Hakk'ı sevmek, Hakk'a hizmet etmek, sonunda cemal-i Hakka ermekten büyük bir mutluluk yoktur. Lakin zevk-i hakkı duymayan, hayaline mahkûm, tahkîki bilmeyen taklîde zebundur. Allah'ı bilmeyen dünyaya sarılır, dünyayı bilmeyen hülyaya sarılır, hülyaya sarılan hakikate darılır. Yiğide görmeyen ismine bayılır, dilberi görmeyen resmine bayılır, önünü görmeyen sonunda ayılır, kanunu tanımayan kanunda ayılır, Kitab'ı tanımayan, Hesap'ta uyanır, Kur'ân'ı anlamayan da tercümesine dolanır!...

O halde kendi lisanında bile, taklit ve benzeri yapılamamış olan Kur'ân'ın nazım ve üslubunu, diğer bir lisanda taklit ve benzerini yapmak, elbette mümkün olamaz; olamayınca da aynen tercüme edilemeyeceği gibi benzeri yapma suretiyle hiç tercüme edilemez! Çünkü benzeri yapılamadığı gibi, ilmî özelliği değiştirilmiş ve bozulmuş, Kur'ân'da olmayan şeyler Kur'ân'a katılmış olur.

Cenâb-ı Allah kalplerimizi Kur'ân'ın nuruyla ile aydınlatсын!

Ehmalî M. Hamdi Yazır (Hak Dini Kur'an Dili tefsirinin mukaddimesinden)

ELMALILI MUHAMMED HAMDİ YAZIR (1878-1942) Hayatı:

1878'de Antalya'nın Elmalı ilçesinde doğdu. İlmî bir geleneğe sahip bir ailenin çocuğu olan Hamdi Yazır, ilköğrenimini Elmalı'da yaptıktan sonra, İstanbul'a giderek Küçük Ayasofya Medresesi'ne kaydoldu. Kendisinden icazet aldığı hocasının adının da Hamdi olması hasebiyle, Küçük Hamdi olarak tanındı. Öğrenimi sırasında hat dersleri aldı. Mekteb-i Nüvvâb'ı birincilikle bitirdi. Edebiyat, felsefe ve mûsîkî ile uğraştı. Meşrutiyet yönetimini savundu. İttihâd ve Terakkî'ye üye oldu. II. Abdulhamid'in tahttan indirilmesinde, fetva müsveddesini yazarak, önemli bir rol oynadı. Daha sonraları bundan büyük pişmanlık duymuştur. Çeşitli okullarda fıkıh, usul-i fıkıh, mantık, vakıf hukuku dersleri verdi. Huzur Dersleri'nde muhatap olarak bulundu. Dârü'l-Hikmeti'l-İslâmiyye'de önce üyelik, sonra da başkanlık yaptı. İki kez Evkâf bakanlığında bulundu. Ayân üyeliğine getirildi. Cumhuriyet'in ilanından sonra, açıkta kaldı. Milli Mücadele esnasında, İstanbul hükümetinde görev yaptığından dolayı İstiklal Mahkemesi, Elmalılı'yı idama mahkûm etti. Kırk günlük tutukluluk halinden sonra, inzivaya çekildi. Bu dönemde, yoksulluktan dolayı Metâlib ve Mezâhib çeviri eserini yayınladı. Diyanet İşleri Başkanlığı, TBMM'nin tefsir yazma kararını Yazır'a teklif etti. On iki senelik bir çalışmanın ardından, tefsir tamamlanıp, 1936'da Diyanet İşleri tarafından bastırıldı. Yeni dönemde, din-devlet-toplum ilişkilerinin farklı bir biçim almasından dolayı, Meclis kararı neticesinde yazılan Hak Dini, maalesef, kendisine okuyucu bulamamıştır. Tefsir 1960'da oğlu Muhtar Yazır tarafından yeniden bastırıldı. 27 Mayıs 1942'de, Erenköy'de damadının evinde vefat etti. Mezarı, Sahrâ-yı Cedid kabristanındadır.

SUNUŞ

Yüce Allah'ın adıyla.

Her türlü övgü, saygı, ibadet yalnızca Onun hakkıdır.

Elçisi, habercisi, rehberimiz Muhammed Mustafa'ya selam olsun!

Getirdiği kitabı bizlere ulaştıran, açıklayan, anlatan, öğreten bilginlerimize, hocalarımıza Rabbimizin katından rahmet yağsın.

Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır'ın Hak Dini Kur'an Dili tefsirinde yer alan meâl bölümünü kelime merkezli olarak her Arapça kelimeye karşılık gelen Türkçe kelime mealini aynı arapça kelimenin altına yazdık. Bununla, okuyucunun Kur'an-ı Kerim'in anlam dünyasına daha yakından bakmasına yardımcı olmayı amaçladık.

Yöntem gereği, metne bağlı kaldık. Elmalılı'nın bazen Arapça cümle yapısına göre meâl yaptığı ayetleri, Türkçe cümle yapısına göre anlamlandırdık. Müfessir, kelimelere çok güzel Türkçe karşılıklar verirken, bazen de Arapça kelimeyi mealde olduğu gibi bırakmıştır. Bu durumlar, az değildir. Biz, bunların Türkçe karşılıklarını verdik. Elmalılı'nın kendi zamanında kullanılıp da günümüzde kullanılmayan kelime ve deyimleri, bugünün kullanımına uygun hale getirdik. Anlam bütünlüğünden dolayı bazen birden fazla ayet, birleştirilerek sadeleştirildi. Ayrıca Allah'ın isimlerini, zamirlerin ilk harflerini büyük harfle yazdık. Bazen dipnotlarda, ayet veya kelimelerin açıklamasını yaptık. Müfessirin metne bağlılığından dolayı, kimi durumlarda kendisinin verdiği anlam, yetersiz kaldığı için parantez içinde ilaveler yaptık. Bazen müfessirin meâl kısmında verdiği anlamı değil de, tefsir kısmında verdiği anlamı tercih ettik. Hem meal, hem de tefsir bölümünde anlamı açık olmayan yerlerin açıklamasında, Celâleyn tefsirinden yararlandık.

Bunlara ek olarak, kelimelerin sözlük anlamını değil, müfessirin verdiği anlamı verdik. Elmalılı, kimi zaman metne çok bağlı kalırken, kimi zaman da çok rahat anlam verebilmektedir. Müfessir zaman zaman ayetleri meâlen genişçe anlamlandırmaktadır. Biz bu tür durumlarda, anlamı güçlendiren kelimeleri satır arası mealde siyah olarak bıraktık. Çok az yerde meâlde karşılığı olmayan sözcükleri satır arası mealde siyah olarak bıraktık. Elmalılı bazen fiile isim, bazen de isme fiil anlamı vermiştir. Kimi yerde zamir yerine isim, kimi yerde de isim yerine zamir kullanmıştır. Biz bunlara bağlı kalmaya çalıştık. Kelimeleri birebir karşılama yolunu tercih etmedik. Örneğin edatları, ism-i mevsûlîleri (ilgi zamirlerini), bazen zaman zarflarını, ilgili olduğu kelimeyle birlikte verdik. İsim ve sıfat tamlamalarını bütün olarak karşılamayı uygun gördük. Müfessirin birkaç kelimeye toplu anlam verdiği yerlerde, biz de kendisini aynen izledik ve bunları bir bütün olarak karşılığını verdik.

Satır arası kelime mealinin altına arapça kelimenin Türkçe transkriptini(okunuşunu) yazdık. Kur'an-ı Kerim harflerinin bire bir Türkçe karşılığı bulunmamaktadır. Türkçe okunuş, Kur'an-ı Kerim'i kendi dilinden okurken nasıl okunduğu hakkında şüphe duyulduğunda yardımcı olması içindir. Kur'an-ı Kerim'i Türkçe yazılışından okumak, anlam değişikliğine neden olabilir. Bu nedenle Türkçe harflerde olmayan bazı özel karakterler kullanılmıştır. bu karakterler her sayfanın altında belirtilmiştir.

Kur'an-ı Kerim'in usûlüne uygun olarak okunmasını sağlamak yani tecvid kaideleri için hem Arapça harflerde, hem de Türkçe transkrip harflerinde renklendirmeler yapılmıştır. Bu renklendirmeler; Med, İdğam, İzhar, İhfa, İklab, Kalkale, Kalın okunan harfler ve okunmayan harfler için yapılmıştır. Yöntem gereğince tecvid kaideleri vakf(durak) işaretleri gözetilerek renklendirilmiştir.

Kur'an-ı Kerim üzerine özenle hazırlanmış en kapsamlı bu çalışmamızda siz değerli okuyucularımızın katkılarını bekleriz. [info@tasarimateleyesi.com]

Bu çalışma sırasında kendilerine neredeyse hiç zaman ayıramadığım eşime ve yeni doğan kızıma teşekkür ediyorum. Anlayışları olmasaydı, bu çalışmanın ortaya çıkması daha uzun zaman alacaktı.

Müfessirimiz Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır'a ve diğer âlimlerimize Yüce Allah'tan rahmet ve mağfiret dileriz. Gösterdiğimiz onca dikkat ve özene rağmen gözden kaçan noktaların düzeltilmesi bakımından meâlimiz, okuyucularımızın katkısına açıktır.

Ancak Allah'a sığınır, ancak Ondan yardım dileriz.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BİLGİSAYAR HATLI 5'li KUR'ÂN-I KERÎM VE MEÂLİ

Arapça Hat - Satır Arası Kelime Meali - Türkçe Transkript - Meal - Tecvid

Kur'an-ı Kerim Meali

Elmalılı M. Hamdi Yazır

Hat, Grafik, Dizgi ve Tasarım

Süleyman Doğan

www.tasarimatelyesi.com

Arapça Hat

AKTİFNET Dağıtım ©

Baskı

2011

Aktifnet Dağıtım Yayın Pazarlama Dış Tic. Ltd.Şti.
Çengelköy Mh. Bağlar Cd. No:40/A Üsküdar - İstanbul
Telefon: **0216 332 06 60** - Faks: 0216 332 00 66

Türkiye'nin her yerinden **444 20 81**
Alan kodu çevirmeden
www.aktifdagitim.org

© | Bu eserin Arapça Hattının ve Tüm Basım Yayın Hakları
Aktifnet Dağıtım Yayın Pazarlama Dış Tic. Ltd. Şti.'ne aittir.

